

Provocări și soluții în educație



CENTRUL EUROPEAN PENTRU
EXCELENȚA ÎN E D U C A Ț I E

NUMĂRUL 2
VOLUMUL 3

ISSN 2972 - 2012,
ISSN-L 2972 - 2012

București, 2023

Proiect Educațional Internațional
PROVOCĂRI ȘI SOLUȚII ÎN EDUCAȚIE
Sesiunea de Comunicări Științifice
EXPERIENȚE DIDACTICE ÎN CONTEXT
EUROPEAN

Sectiunea III.

**Optimizarea serviciilor educaționale în vederea
integrării elevilor**

Ediția nr. 1, an școlar 2022/2023

Necesitatea realizării convergenței colaborării grădiniță-familie

Profesor învățământ preșcolar Achim Georgeta Livia

Necesitatea colaborării strânse între grădiniță și familie este dictată de rolul deosebit de mare pe care îl joacă aceasta din urmă în educarea copilului (*Jișa, 2001*). Prin influența ei zilnică familia contribuie la realizarea sarcinilor dezvoltării copiilor, pe care grădinița le realizează în mod sistematic. Fără sprijinul activ al părinților, grădinița nu poate realiza obiectivele educaționale stabilite, oricât de competenți ar fi educatorii.

Familia este pentru copil un mediu foarte necesar dezvoltării sale, fizice și psihice. Ea îndeplinește roluri formative specifice și de neînlocuit. Dar familiile nu sunt egale din punctul de vedere al prestațiilor educative. În același timp oricât de bogată ar fi viața de familie și oricât de optime ar fi relațiile din cadrul ei, ea singură nu poate asigura toate nevoile de dezvoltare a copiilor. De aceea, intrarea în grădiniță a copilului va întregi gama acțiunilor și relațiilor necesare dezvoltării sale. De acum încolo evoluția lui depinde de modul în care vor acționa împreună grădinița și familia. Dar copiii care vin din medii familiale așa de diferite se comportă diferit și trebuie tratați diferențiat. Sub influența familiei pot apărea cel puțin următoarele situații:

- copiii au comportamente pozitive, corespunzătoare numai pentru unele situații;
- unii pot manifesta conduite neadecvate negative;
- la alții pot să lipsească unele atitudini și comportamente pentru că familia nu are ocazii să le formeze.

Educatoarele vor lucra altfel cu copiii care se manifestă diferențiat, au nevoi deosebite de dezvoltare, cer intervenții educaționale chiar individualizate. În cazul celor ce provin din familii care au avut influențe pozitive dominante și comportamentele lor sunt pozitive și eficiente, grădinița urmărește consolidarea lor și extinderea în noi situații. Dacă unii copii au deja formate atitudini de respect pentru alții, educatoarea nu trebuie să piardă ocazia valorizării copilului și astfel, să-l facă să se simtă mândru că le stăpânește, și, cu siguranță acesta le va repeta și le va îmbogăți. De asemenea, față de achizițiile din familie ale copilului, grădinița trebuie să urmărească dezvoltarea altora noi, pentru care are mai bune condiții. Abia în acest mediu se pot forma conduite de colaborare, coacțiune, cooperare, pentru că aici copilul trăiește relaționarea cu egalii și are astfel posibilitatea să-și construiască o imagine de sine adecvată care să fie bază pentru inițiativă, implicare, acțiune în grup, etc. Prin urmare, grădinița complementarizează și lărgeste educația în

familie, dar și o depășește prin nivelul activităților instructive-educative și competența educatoarelor.

Un alt mod de acțiune al grădiniței este cel de stopare a comportamentelor care nu se potrivesc cu situațiile din afara familiei. Nu se mai admite copilului tendința de acaparare a adultului numai pentru sine și nici cerința de a i se acorda numai lui atenție. Este de știut faptul că fără voia sa familia poate genera răsfăț. Venit la grădiniță, respectivul copil așteaptă permanent atenție, ajutor, recompense, admirație, etc. La fel, cei supradotați nu întreprind nimic din proprie inițiativă și cer să fie îmbrăcați, încălțați, etc. Dacă nu se întâmplă ceea ce vor, devin mofuroși, neliniștiți, nervoși, și uneori agresivi.

În cazul copiilor care provin din familii cu mari carențe educative și manifestă comportamente negative, grădinița trebuie să acționeze în vederea contracarării cu hotărâre a acestora. Ei imită cu promptitudine comportamentele celor din familie și le manifestă la grădiniță. Sunt agresivi, vorbesc urât, mint, își însușesc ce nu este al lor, etc. Cu ei se lucrează greu. Este necesară o anumită toleranță la început și apoi multă răbdare și perseverență. Educatoarele atașate profesiei se simt responsabile pentru educarea și a acestor copii și manifestând o dragoste necondiționată, asemănătoare cu a părinților, reușesc să descopere ce este pozitiv în personalitatea acestor copii și să restructureze atitudinile și comportamentele lor. *Anca Munteanu* precizează că "...grădinița nu diminuează deloc importanța educației în familie" (*Munteanu 1998, p.178*), ci ea întregește și amplifică prestația părinților, dar, în același timp, ea exercită influențe hotărâtoare pentru dezvoltarea pozitivă a copiilor și pentru pregătirea lor pentru școală și viață.

Responsabilitatea dezvoltării copilului în primele etape revine în primul rând familiei sale. Chiar și atunci când grădinița oferă programe foarte bune și eficiente, ea nu poate contracara experiența negativă acumulată de unii copii în familiile lor. Mai mult, ceea ce învață copilul de la educatoare poate să nu reprezinte importanță dacă părinții nu întăresc și nu valorifică suficient programul. În consecință, pentru ca activitatea derulată în cadrul unui program de educație preșcolară să-și dovedească eficiența este necesar ca aceasta să se facă mai întâi cunoscută părinților și ulterior să existe o colaborare strânsă între aceștia și educatoare.

PROIECT EDUCAȚIONAL

”Îmbunătățirea performanțelor școlare ale elevilor cu dificultăți de învățare”

Prof. dr. Liliana Adochiței
Colegiul Național Pedagogic ”Ștefan cel Mare” Bacău

INFORMAȚII DESPRE PROIECT

Titlul proiectului : ”Îmbunătățirea performanțelor școlare ale elevilor cu dificultăți de învățare”

Precizați tipul activității principale din cadrul proiectului : **proiect social**

Domeniul în care se încadrează proiectul: **Domeniul educație civică, voluntariat, proiecte caritabile, integrarea școlară și socială a copiilor.**

Ediția nr. 1

Număr participanți la proiect:215

REZUMATUL PROIECTULUI

Proiectul ”Îmbunătățirea performanțelor școlare ale elevilor cu dificultăți de învățare” este un proiect social și de voluntariat prin care se urmărește sprijinirea copiilor cu dificultăți de învățare, indiferent dacă au sau nu certificat de orientare școlară și profesională, copii proveniți din familii sărace, fără posibilități materiale, din familii monoparentale sau cu părinții plecați în străinătate.

În acest proiect vor fi implicate 42 de cadre didactice, 15 studenți, 16 voluntari, 5 liceeni voluntari, foști absolvenți ai școlii.

În perioada 1 octombrie – 20 decembrie și 20 ianuarie – 10 iunie, în școală, în fiecare zi, după orele de curs, în regim de voluntariat, se vor organiza activități de educație remedială (activități de învățare diferențiată pentru disciplinele limba și literatura și matematică susținute de cadrele didactice, activități de învățare tip tutoriat susținute de elevii voluntari, activități de dezvoltare personală) pentru elevii claselor IV-VIII aflați în prag de corigență.

Scopul urmărit este îmbunătățirea situației școlare a acestor copii, recuperarea rămănerilor în urmă la învățatură, prevenirea abandonului școlar și pregătirea lor pentru a promova examenele de evaluare națională.

PREZENTAREA PROIECTULUI

Argument, context (analiza de nevoi)

Orice copil are dreptul la educație de calitate, iar acest lucru nu se poate face decât prin implicare și studiu continuu. Sunt, însă, destule situații când unii elevi au nevoie de o atenție specială, atât din partea profesorilor, cât și din partea părinților, pentru a promova. Atunci când nu pot ține ritmul cu ceilalți colegi din clasă, acești copii se demoralizează, se închid într-o lume a lor, nu mai cooperează și intră într-o sferă de nepăsare. Faptul că rămân corigenți sau chiar că repetă clasa nu-i mobilizează, iar numărul acestor elevi cu dificultăți de învățare crește continuu.

În anul școlar 2018-2019, au fost 32 de cazuri de corigență, la limba română și matematică, la nivelul gimnazial. Dintre aceștia au promovat 22, ceilalți 10 fiind în situație de repenție.

Analiza de nevoi, realizată sub forma unui chestionar aplicat celor 32 de elevi la începutul anului școlar 2018-2019, a evidențiat drept cauză cea mai frecventă pentru rămânerile în urmă la învățatură faptul că acești elevi nu înțeleg lecția din clasă, lacunele acumulându-se într-un ritm rapid, cărora ei nu îi mai fac față.

Scopul proiectului

Proiectul pe care îl inițiem își propune efectuarea unor ore suplimentare la școală, îndrumări consiliere și activități de învățare remedială, după programul școlar, astfel încât copiii cu dificultăți de învățare să-și revizuiască atitudinea de respingere a educației și formării personale și să-și îmbunătățească stima de sine.

De asemenea își propune o legătura mai strânsă cu părinții și implicarea acestora în viața școlii, în viața educațională a propriului copil, propunându-le o abordare apreciativă a propriului copil, dar și pentru cunoașterea condițiilor de viață ale elevilor și ajutorarea pe cât posibil a celor aflați în situații critice.

Obiectivele specifice proiectului

- O1. Îmbunătățirea performanțelor școlare ale elevilor cu dificultăți de învățare;
- O2. Reducerea numărului de corigenți și repenți ;
- O3. Menținerea elevilor vulnerabili, aflați în situații de risc, în sistemul școlar;
- O4. Promovarea ideii de voluntariat în rândul elevilor, studenților și cadrelor didactice;
- O5. Intervenție personalizată, în echipă interdisciplinară;
- O6. Creșterea nivelului de pregătire a elevilor de clasa a VIII-a, care vor susține Evaluarea Națională;
- O7 Promovarea unei educații incluzive de calitate la nivelul școlii;

Descrierea grupului țintă

- 142 de elevi din clasele IV- VIII ale școlii;
- 42 de cadre didactice ;
- 15 studenți ;
- 18 voluntari;
- 5 liceeni voluntari, foști elevi ai școlii;

Beneficiarii direcți și indirecti

Beneficiarii direcți:

-elevii din grupul țintă;

Beneficiari indirecti:

- părinții copiilor;
- cadrele didactice și voluntarii implicați;
- comunitatea locală;

Durata proiectului

Proiectul se va derula în perioada 1 octombrie – 20 decembrie 2019 și 20 ianuarie – 10 iunie 2020.

Descrierea activităților

Activitatea 1: Campania de informare a părinților elevilor cu dificultăți de învățare, formarea echipei de implementare;

Data: 1 octombrie

Locul desfășurării: Școala

Participanți: elevi, cadre didactice, părinți

Descrierea pe scurt a activității:

Învățătorii claselor a IV-a și diriginții de la fiecare clasă îi vor informa pe părinți despre proiectul de sprijinire a copiilor cu rezultate școlare slabe și foarte slabe din școală. Cadrele didactice doritoare își vor exprima opțiunea de a participa voluntar în acest proiect.

Activitatea 2: Selecția beneficiarilor direcți;

Data: 1 - 4 octombrie 2019.

Locul desfășurării: Școala;

Participanți: elevi, părinți

Descrierea pe scurt a activității:

În baza rezultatelor de la evaluare inițială, profesorii de limba română și matematică vor face propuneri privind elevii cu dificultăți de învățare. Participarea elevilor la proiect se face pe baza cererii ~~directe~~ de a fi inclus în program pe tot parcursul anului școlar, cerere care va fi adresată conducerii școlii de către reprezentantul legal al copilului (Anexa 1).

Activitatea 3: Formarea/ dezvoltarea competențelor cheie și a competențelor specifice, recuperarea rămănelor în urmă la învățatură

Data: 7 octombrie 2019 – 10 iunie 2020.

Locul desfășurării: Școala;

Participanți: elevi din grupul țintă.

Descrierea pe scurt a activității.

Elevii din grupul țintă vor beneficia de un program de pregătire suplimentară, după orele de curs, care să-i ajute în îmbunătățirea rezultatelor la învățatură și ieșirea din zonele de risc școlar.

Activitatea 4: Evaluarea rezultatelor proiectului

Se va realiza prin analiza documentelor (liste de prezență, rezultate la învățatură, analiza progresului copilului la cele două discipline, teste de evaluare) și aplicarea unui chestionar de satisfacție elevilor și părinților din grupul țintă.

Rezultate calitative și cantitative așteptate ca urmare a implementării proiectului

- creșterea gradului de pregătire a elevilor, motivarea pentru frecventarea cursurilor;
- îmbunătățirea rezultatelor la învățatură cu 50% ;
- reducerea numărului de absențe cu 50%;
- creșterea încrederii în rolul școlii de a răspunde și a se adapta nevoilor și intereselor individuale ale fiecărui copil;
- dezvoltarea competențelor de didactică a specialității pentru studenții implicați în proiect, care vor avea ocazia să se pregătească din punct de vedere profesional pentru meseria de dascăl;
- dezvoltarea unei culturi a voluntariatului în rândul elevilor și profesorilor, care vor avea posibilitatea să-și lărgescă și să fixeze cunoștințele despre voluntariat, să conștientizeze beneficiile acestuia, vor învăța să exploreze și să investigheze, să analizeze și să rezolve probleme de socializare, integrare, acceptare, provocare. Totodată, vor ști să se descurce în situații dificile, să conteze pe echipă, să fie toleranți și să-și ajute aproapele.

Modalități de monitorizare și de evaluare ale proiectului

Încă de la începutul activităților se va stabili efectuarea unei evaluări a fiecărei luni din cadrul proiectului, urmărindu-se în special progresul școlar al elevilor din grupul țintă. În felul acesta se poate concluziona dacă activitățile au fost eficiente, și-au atins obiectivul, dacă sunt neînțelegeri în rândul echipelor sau dacă e cazul să se intervină pentru modificarea programului.

Ca și metodă /instrumente de evaluare, în primul rând se va folosi observația, în baza unei fișe de observație. Se va observa dacă elevii au colaborat și dacă își doresc cu adevărat să schimbe situația școlară. Tot ca instrument de evaluare vor fi utilizate și discuțiile de grup sau dezbaterile. Va conta dacă participanții la proiect au urmat programul de pregătire, au colaborat cu profesorii și voluntarii, și-au schimbat atitudinea față de școală.

Nu în ultimul rând, ca instrument de evaluare vor fi folosite testele, pentru a se vedea progresul elevilor din grupul țintă.

Modalități de asigurare a continuității /sustenabilității proiectului

Aspectul financiar: proiectul nu impune costuri, realizându-se pe bază de voluntariat.

Aspectul instituțional: Coordonatorul și partenerii proiectului își vor continua activitatea curentă, după finalizarea proiectului, cu performanțe îmbunătățite ca urmare a experienței câștigate și a rezultatelor dezvoltate pe parcursul implementării proiectului. Resursa umană din școală va conștientiza importanța voluntariatului, ca valoare de bază a culturii organizaționale a școlii.

Activități de promovare/mediatizare și de diseminare

Proiectul "Îmbunătățirea performanțelor școlare ale elevilor cu dificultăți de învățare" va fi mediatizat în cotidianul *Deșteptarea*, în alte ziare locale, cât și pe site-ul școlii, pe rețelele de socializare ale copiilor și tinerilor voluntari.

Proiectul poate fi un exemplu de bune practici și pentru alte unități de învățământ, care vor să îmbunătățească performanțele școlare ale elevilor cu dificultăți de învățare.

CENTRAREA PE ELEV – CONDIȚIE A ÎNVĂȚĂMANTULUI DE CALITATE INTERCULTURAL ȘI INTERDISCIPLINAR

Prof. înv. Primar AGAPE MARICICA
Școala Gimnazială "Dimitrie Cantemir" Vaslui

Moto: „Școala n-ar trebui să fie o magazie de cunoștințe străine ci ar trebui să fie orientată spre dezvoltarea calităților personalității, adică spre un învățământ educativ.”

Mihai Eminescu

Școala nu trebuie să fie orientată spre achiziția a cât mai multe cunoștințe, de cele mai multe ori asimilate mecanic și inutile pentru viitor, ci spre dezvoltarea personalității elevului, spre implicarea acestuia în propria formare. Acestea vor fi posibile în condițiile în care educatorii vor înțelege că la baza formării noii generații trebuie pus principiul (și obligativitatea) de a construi în elev dorința și motivația de a cunoaște.

Strategiile de predare centrate pe elev pun accentul pe facilitarea învățării și de aceea sunt definite în funcție de tipul de învățare necesar: învățarea mediată, învățarea activă, simularea de cazuri, învățarea colaborativă, învățarea experiențială. Pentru a face operațională o strategie didactică centrată pe elev este necesară selectarea metodelor și procedurilor cele mai potrivite pentru situația de învățare respectivă. Cele mai indicate metode pentru atingerea acestui obiectiv – al centrării pe elev – sunt metodele centrate deopotrivă pe acțiunea profesorului și a elevului și metodele centrate cu precădere pe acțiunea elevilor (problematizarea, învățarea prin descoperire, munca în grup, algoritimizarea, exercițiul, studiul de caz, brainstormingul, eseul). Metodele centrate pe acțiunea profesorului (metodele expozitive) trebuie să dețină o pondere cât mai mică în cadrul activităților educative.

Aducând elevul ca „actor” principal în procesul educațional îl plasăm în centrul acțiunii implicându-l activ în propria formare și educare, profesorul devenind moderator în procesul de predare – învățare – evaluare. Pentru a facilita acest lucru s-au modernizat metodele de învățământ, s-au îmbogățit mijloacele didactice și se lucrează la construirea strategiilor didactice adecvate. Acestea trebuie să îndeplinească mai multe standarde: să aibă consistență științifică, să fie integrative, să fie centrate pe elev, să fie centrate pe valori, să fie active – participative.

Școala tradițională a considerat activ elevul care se manifestă exterior: ridică mâna, răspunde la întrebări, lucrează pe tablă sau pe caiet, fără a se întreba cu ce efort intelectual face el toate acestea. Școala modernă acordă elevului statutul de element activ. Elevul nu este învățat de către profesor, ci învață cu efort propriu, cu sprijinul și sub îndrumarea acestuia. Pentru a avea cu adevărat elevul în centrul activității instructive – educative, profesorul îndeplinește roluri mai nuanțate decât în școala tradițională. Învățământul centrat pe elev determină schimbări atât în poziția și rolul elevului dar și a profesorului.

Pentru ca demersul comun al profesorului și elevilor să aibă succes este necesară adoptarea unei strategii de acțiune. Întregul proces instructiv – educativ se desfășoară prin adecvarea la obiectivele urmărite a strategiilor care asigură reușita. Strategiile de predare – învățare ocupă un loc central în cadrul tehnologiei didactice. Strategia didactică asigură traseul metodic cel mai eficient, ce urmează a fi parcurs în abordarea unei înlănțuiri de situații educaționale concrete. Prin intermediul său, elevul este pus în fața unor sarcini de natură instructiv – educativă, ceea ce presupune folosirea unor metode, procedee, mijloace, forme de

organizare, care să facă posibilă dobândirea cunoștințelor și dezvoltarea competențelor la un nivel calitativ superior.

Actualele programe școlare au fost elaborate din perspectiva trecerii de la modelul de proiectare curriculară centrat pe obiective – elaborat și implementat în sistemul românesc de învățământ la mijlocul anilor '90 – la modelul centrat pe competențe. Adoptarea noului model de proiectare curriculară este determinată, pe de o parte, de nevoia de a realiza actualizarea formatului și unitatea concepției programelor școlare la nivelul ciclurilor de învățământ gimnazial și liceal. Pe de altă parte, acest demers asigură racordarea la dezvoltările curriculare actuale, centrate pe rezultate explicite și evaluabile ale învățării. Profesorul poate manifesta creativitate permanent în toate aspectele procesului de învățământ: restructurarea sau reabolarea curriculumului școlar, proiectarea pedagogică (semestrială a perioadei de evaluare, a lecțiilor) într-o structură eliberată de ”șabloane” rigide, managementul educațional; utilizarea unor strategii didactice prospective și operaționale; varietatea formelor de organizare a activităților instructiv-educative; evaluarea eficientă a rezultatelor elevilor; practicarea modalităților de autoevaluare a rezultatelor atât de către elevi cât și de profesori; reglarea permanentă a demersurilor didactice, optimizarea relațiilor profesor-elev dar și între elevi.

Modernizarea conținutului procesului de învățământ se referă la restructurările ce se impun în ceea ce privește cantitatea și calitatea informației selectate și incluse în documentele școlare (planuri, programe și manuale). Ideea călăuzitoare este aceea ca învățământul să reflecte cele mai noi cuceriri ale științei și tehnicii. Se recunoaște faptul că în cercetarea științifică viziunea interdisciplinară se impune tot mai mult în defavoarea celei pozitivistice. Potrivit acesteia din urmă, totul trebuie observat și descris cât mai detaliat, fapt ce conduce la atomizare exagerată și, implicit, la neglijarea interconexiunilor cauzale și funcționale. Prin contrast, viziunea interdisciplinară presupune depășirea descriptivului pentru a descoperi structura internă care, în fond, explică geneza și manifestările celor observate și măsurate. Specificul acestei structuri interne, rezultat al unor multiple interdependențe, este că ea reclamă depășirea frontierelor dintre discipline. Dacă evoluția științelor cunoaște această perspectivă, urmează ca procesul de învățământ să asimileze această viziune interdisciplinară facilitând stabilirea unor relații cât mai strânse între obiectele de învățământ.

Școala este instituția care realizează în mod planificat și organizat sprijinirea dezvoltării individului prin procesele de instrucție și educație, concentrate în procesul de învățământ. Rolul ei fundamental este acela de furnizor al serviciilor de educație. Educația constituie domeniul eforturilor conjugate ale factorilor implicați în scopul realizării unei complexe desfășurări a caracteristicilor potențiale ale personalității, în vederea formării de abilitați, deprinderi, aptitudini și capacități de integrare socială. Este un proces cu o importanță socială majoră, prin intermediul ei realizându-se comunicarea experienței sociale către copii și tineri, angajându-se astfel în formarea personalității complex dezvoltate pentru progresul social.

Bibliografie:

1. Cerghit Ioan, 2006- Metode de învățământ, Editura Polirom, Iasi
2. Iosifescu, Șerban, coordonator, 2004- Managementul educațional pentru instituțiile de învățământ, M.E.C.
3. Jinga, Ion, 1993- Conducerea învățământului, Editura Didactică și Pedagogică, București
4. Oprea Lăcrămioara, 2007- Strategii didactice, Editura Didactică și Pedagogică, București

“COPILUL ESTE LUMINA DACĂ PĂRINTELE DIN SPATE ESTE SOARELE!”

prof. înv. primar AGAPE MARICICA
Școala Gimnazială „Dimitrie Cantemir” Vaslui

„Copilăria e o fereastră deschisă pentru lumină și aer proaspăt. Ce bine ar fi dacă nu s-ar termina copilăria așa de repede!

Gherasim Cucușel Putneanul

Din fericire există pe lume COPILĂRIA! Este vârsta marilor superlative pe care le merită viața, vârsta celei mai pure sincerități, a celei mai depline libertăți, vârsta viselor fără graniță, vârsta care trăiește prin flori și se exprimă prin exclamații, vârsta în care toți suntem frumoși. Și, dacă există copilărie, trebuie să existe dragoste. Copilăria are un impact puternic asupra fiecăruia dintre noi. Trăirile din copilărie, relația dintre părinți și copii, comunicarea și felul în care ne-au fost impuse anumite acțiuni (intelectuale, ludice sau de preluare a anumitor sarcini), dorința de apreciere venită din partea copilului, reacția părinților la nevoia de iubire a copilului, toate acestea ne marchează copilăria și își spun cuvântul și în viața adultului de mai târziu.

Învățământul primar recunoaște, respectă și sprijină rolul părintelui ca prim profesor și expert asupra copilului său. Ca și în Programul pentru învățământul preșcolar, programul pentru școala primară consideră părinții ca parteneri în educația copiilor. Are încredere în responsabilitatea și cooperarea părintelui și a școlii pentru a asigura succesul fiecărui copil în toate domeniile de dezvoltare. Învățătoarea trebuie să comunice dorința școlii de a coopera cu părinții. Cercetările au arătat că efectele unei asemenea cooperări sunt pozitive asupra dezvoltării personale și intelectuale. Dacă acești copii simt implicarea părinților în viața școlii, importanța încrederii în sine crește. Toți copiii beneficiază de pe urma unei relații pozitive și prietenești între casă și școală. Conexiunile le devin mai clare. Copiii primesc mesajul că adulții importanți din lumea lor au grijă de ei. Atunci când un program tratează părinții ca parteneri activi a învățătorului, atunci motivația lor crește. Copiii trebuie să simtă un angajament față de starea lor corespunzătoare, atât din partea părinților cât și a școlii.

Cum pot fi parteneri părinții și școala? O relație eficientă școală-părinte poate fi realizată în principal pe două căi: comunicare bilaterală clară și consistentă; variate mijloace de implicare.

Relația părinte-școală se bazează pe încredere, comunicarea eficientă asigurând încredere reciprocă. La începutul parteneriatului real cu părinții, învățătoarea trebuie să se gândească ce poate învăța de la părinți despre copiii lor. În clasele primare se consideră părinții drept cei mai importanți consultanți în înțelegerea mai bună a fiecărui copil. Pentru ca o comunicare în ambele sensuri între părinți și învățătoare să aibă succes, învățătoarele trebuie să folosească metode eficiente de ascultare. Ascultarea atentă a părinților trimite mesaje de valoare pentru stabilirea unei relații deschise, susținută de ambele părți. A ști să ascuți înseamnă a fi capabil să crezi premisele colaborării.

O alternativă educațională, în învățământul primar urmărește comunicarea regulată între școală și părinți, prin conferințele cu părinții, ca importantă din multe motive. În acest sens, canalele deschise de comunicare se stabilesc, în clasa pregătitoare, cu o săptămână înainte de începerea anului școlar, scopul întâlnirii cu părinții este cunoașterea reciprocă. La acea dată, noi, învățătoarele întâlnim copilul și părinții, facem cunoștință cu așteptările părintelui privind anul

școlar, stabilim o relație prietenoasă și deschisă care va continua tot anul și solicităm câteva informații de la părinți cuprinse într-un chestionar: ”Ce-ar dori copilul să câștige în acest an școlar?; Ce activități ale copilului v-ar plăcea să le cunoașteți? Există anumite experiențe sau evenimente din viața copilului dumneavoastră pe care ar trebui să le cunoaștem? Care este cel mai mare motiv de mândrie privind copilul dvs.? Care sunt jocurile și activitățile lui preferate? Ce face copilul dvs. când este trist? Care este cea mai bună metodă de alinare? Ce altceva vreți să știm despre copilul dumneavoastră? Cum v-ar plăcea să fiți implicat în viața școlii și a clasei în acest an?”

Conferințele cu părinții organizate pe parcursul anului școlar pot avea ca teme de discuție: „Cunoașterea copilului prin autoritatea părintească”; “Relația părinți- elevi în perioada actuală. Dificultăți și remedii în comunicarea dintre copii și părinți “; “Să nu ne lăsăm influențați în educație de dispozițiile noastre de moment”; „ A spune NU și a interzice!”, întâlniri organizate regulat în scopul prezentării imaginii evolutive a fiecărui copil în toate domeniile de dezvoltare.

Pentru întreținerea comunicării regulate cu părinții despre activitățile școlare se folosesc:

- scrisori săptămânale sau lunare prin care am furnizat informații despre activitățile în care au fost implicați copiii;
- întâlniri cu grupuri de părinți , un mod de informare educațională preventivă și de sprijin acordat părinților (părinți în situații precare), părinți care întâmpină greutăți în educarea copilului din diverse motive: lipsa timpului fizic de a se ocupa de copii, nivel de instruire redus, situație materială precară, șomaj, datorii, probleme sociale;
- întâlniri la amiază când părinții vin să audă informații despre activități care au succes la copii și pot fi repetate acasă, să participe la evaluarea activităților pe centre.
- activități demonstrative, prin care am urmărit ca elevii să-și dezvolte capacitățile de cunoaștere și prețuire a părinților, a muncii și dragostei lor, de a se cunoaște reciproc (anexa 1-proiect didactic).
- participări ale părinților în activitatea la clasă – implicarea părinților în activitatea la clasă ne-a ajutat să cunoaștem mai bine fiecare copil, am observat direct felul în care părinții își motivează copiii, în care îi ajută să rezolve probleme, să se apropie de o sarcină de lucru sau felul în care familia își împărtășește preocupările și interesele.
- festivaluri și sărbători- adună împreună părinți, copii, învățătoare, profesori.Sărbătoarea celor 100 de zile de școală este un moment cu o însemnătate deosebită în alternativa Step.Pe parcursul celor 100 de zile de școală fiecare elev din clasa I, cu sprijinul părinților, a adunat in colecții inedite diferite obiecte, o sută (100 de nasturi,100 de obiecte.....) pe care le-a expus in fața colegilor.

Într-o școală prietenoasă, părinții acționează ca voluntari . Părinții voluntari pot avea sarcini , cum ar fi: coordonatori ai unor evenimente speciale; reparații și îmbunătățiri;munca în bibliotecă, participanți la proiecte speciale artistice și științifice care necesită ajutor suplimentar din partea adulților , organizatori ai zilelor de naștere și a altor sărbători, colectori de fonduri-acești părinți își oferă talentele și cunoștințele pentru a colecta fonduri în sprijinul financiar al școlii, cum ar fi program de gospodărire (pictură pe sticlă) într-un proiect special. Acest fel de activități întăresc relațiile comunitare de încredere și bunăvoință reciprocă. Fiecare activitate este importantă pentru că arată posibilitatea că fiecare se poate implica în transformarea școlii într-o comunitate adevărată.

În concluzie, toți părinții trebuie încurajați să profite de numeroasele oportunități pe care le au pentru a deveni parte din viața școlii și de a extinde sensul de comunitate în familiile lor.

Noi, învățătoarele trebuie să găsim mijloace de a comunica și evidenția experiențele evolutive ale copiilor la școală, trebuie să pregătim un flux constant de informații de calitate îndreptate spre părinți, astfel încât să-i determinăm să-și reexamineze atitudinile față de rolul de părinte și opiniile despre experiențele prin care trec copiii și să abordeze mult mai preocupăți întreaga experiență școlară.

„Unele lucruri probabil se schimbă, dar noi începem și sfârșim cu familia.” “Adevărata siguranță se găsește mai degrabă în solidaritatea socială decât în efortul individual izolat.”

Dostoievski

Bibliografie:

- 1.Kate Burke Walsh, Predarea orientată după necesitățile copilului, Iași;Cermi, 1999;
- 2.Elvira Crețu, Psihopedagogia școlară pentru învățământul primar, ed. Aramis, București, 1999;
- 3.Dodolean I., Dodolean D., Meseria de părinte, ed. Aramis, București, 2002;
- 4.Bunescu, Gheorghe.,...Educația părinților .Strategii în programe, E.D.P, Bucuresti,1997;
5. Sălăjean D.; Ținică S.; Pintilie D., Ora educativă, ed. Eurodidact, Cluj-Napoca, 2004

Copiii cu CES în grădiniță

Prof. Agócs Anita Beáta

Liceul Tehnologic Nr. 1 Suplacu de Barcău

“Fiecare copil are dreptul fundamental la educație și fiecărui copil trebuie să i se ofere șansa de a ajunge și de a se putea menține la un nivel acceptabil de învățare.”

Declarația de la Salamanca – drepturile copiilor cu cerințe educative speciale

Integrarea este procesul complex și de durată ce presupune asigurarea participării copiilor cu CES la viața profesională și socială, împreună cu ceilalți copii, favorizându-se autocunoașterea, intercunoașterea și familiarizarea reciprocă.

Din categoria copiilor cu C.E.S (cerințe educative speciale) fac parte atât copiii cu deficiențe propriu zise, cât și copiii fără deficiențe, dar care prezintă manifestări stabile de inadaptare la exigențele școlii. Din această categorie fac parte:- copiii cu deficiențe senzoriale și fizice (tulburări vizuale, tulburări de auz, dizabilități mintale, paralizia cerebrală);- copiii cu deficiențe mintale, comportamentale (tulburări de conduită, hiperactivitate cu deficit de atenție-ADHD, tulburări de opoziție și rezistență);- copiii cu tulburări afective, emoționale (anxietatea, depresia, mutism selectiv, atacul de panică, tulburări de stres posttraumatic, tulburări de alimentație: anorexia nervoasă, bulimia nervoasă, supra-alimentarea);- copiii cu handicap asociat;- copiii cu dificultăți de cunoaștere și învățare (dificultăți de învățare, sindromul Down, dislexia, discalculia, dispraxia);- copiii cu deficiențe de comunicare și interacțiune (tulburări din spectrul autistic, sindromul Asperger, întâzieri în dezvoltarea limbajului). Există cinci niveluri de integrare care sunt interdependente între ele, asigurând reușita procesului de integrare a copiilor cu CES: integrarea fizică ce se referă la posibilitatea copiilor cu CES de a avea acces la mijloacele fizice necesare satisfacerii propriilor nevoi fundamentale, integrarea funcțională ce constă în asigurarea accesului la servicii publice ale societății și stăpânirea cunoștințelor și deprinderilor necesare pentru a putea beneficia de aceste servicii, integrarea

personală este legată de dezvoltarea relațiilor interumane cât mai apropiate cu persoanele semnificative, în diferite perioade ale vieții, integrarea socială se realizează dacă copiii cu CES au posibilitatea inițierii și menținerii unor contacte sociale, dacă se poate integra, pe această bază, în diverse grupuri și integrarea societală ce se referă la participarea copiilor, adolescenților, adulților cu CES la procesul productiv al comunității de care aparține, asumându-și responsabilități precise și bucurându-se de încrederea oamenilor.

Copiii cu cerințe educative speciale nu doar că pot fi integrați, ci pot fi integrați cu succes în grădiniță și ulterior în școală, ajutându-i să devină adulți independenți și fericiți.

Ce este integrarea?

- A educa copiii cu CES în grădinițe obișnuite, alături de copii tipici;
- A face adaptări curriculare periodice
- A crea planuri individualizate de intervenție în funcție de stadiul de dezvoltare al fiecărui copil
părin implicarea unei echipe multidisciplinare formată din educator, psiholog, logoped, consilier școlar
- A permite accesul copiilor cu CES la programul și resursele grădiniței;
- A ține cont de problemele părinților;
- A asigura programe de sprijin personalizate fiecărui copil cu CES;
- A acorda ajutor cadrelor didactice în procesul de aplicare și implementare a programelor de integrare.

Educatorea trebuie să cunoască toți copiii cu care lucrează în grupă. Ea face permanent observații referitoare la progresele programului educativ. Copiii cu CES sunt parte a grupului de copii. Ei participă, după posibilitățile lor la activități și program. Educatorea observă și identifică problemele de dezvoltare sau riscurile de dezvoltare care apar atât din modul particular de răspuns la diferite activități cât și din informațiile primite de la medic sau de la familie. Dacă pe o perioadă anume educatoarea observă că problemele sunt frecvente, au intensitate și se manifestă acut, trebuie să ceară sprijin la un profesionist (psiholog, logoped, consilier psihologic). Chiar dacă copilul va urma un program de intervenție personalizată pentru remedierea problemelor sale, rolul educatoarei va fi mereu important, căci ea urmărește permanent în cadrul grădiniței și în activitățile zilnice și poate consolida progresele programului.

Bibliografie:

1. Cocorada E., Năstasă L., “Fundamentele psihopedagogiei speciale. Introducere în logopedie”, Editura Psihomedica, Sibiu, 2007
2. Purcia S., “Ocrotirea și integrarea copiilor handicapați”, Editura Psihomedica, Sibiu, 2003
3. <https://conil.ro/integrarea-copiilor-cu-cerinte-educative-speciale-in-gradinita/>

PROMOVAREA DIVERSITĂȚII INTERCULTURALE ȘI BUNE PRACTICI PRIVIND EDUCAȚIA ÎN MEDIUL ȘCOLAR

Prof. Alexandru Vasilica

Școala Gimnazială Petrești – Județ Dâmbovița

Cultura este domeniul care include credințe, tradiții și obiceiuri dobândite într-un anumit context, deci constituie un ansamblu de cunoștințe, atitudini, deprinderi și modele de comportament proprii unui grup social dat, transmisibile prin educație.

Educația trebuie să vizeze nevoile de învățare ale tuturor copiilor în spiritul respectului persoanei, toleranței, simpatiei, sociabilității, generozității și întraajutorării.

Comoara noastră cea mai de preț o reprezintă copiii, motiv pentru care, ne revine datoria și responsabilitatea de a-i crește și educa: „A crește copii e un lucru riscant, căci reușita depinde de multă trudă și grijă, iar nereușita întrece orice durere” după cum afirma Democrit, de aceea, dascălul trebuie să manifeste toleranță în interacțiunea cu copiii.

În ceea ce privește termenul *intercultural* acesta este utilizat, de obicei, atunci când vorbim de educație, iar *multicultural*, atunci când este vorba despre o societate diversificată din punct de vedere cultural.

Educația interculturală a devenit o temă de actualitate în școala și în societatea românească, aceasta promovând atitudini tolerante, deschise, de acceptare și înțelegere firească a raportului ”eu-celălalt” și a noțiunii de străin, recunoașterea și respectarea diferențelor culturale prin valorificarea pozitivă a relațiilor de egalitate între oameni. Educația interculturală presupune un demers în spiritul înțelegerii și acceptării diferențelor de limbă, port, tradiții, religie, motiv pentru care Constantin Cuceș afirmă că aceasta este „o opțiune ideologică în societățile democratice și vizează pregătirea viitorilor cetățeni în așa fel încât ei să facă cea mai bună alegere și să se orienteze în contextul multiplicării sistemelor de valori”.

Problematica lumii contemporane este prezentă în „*noile educații*” care corespund unor trebuințe socio-pedagogice. În programele UNESCO figurează 11 exemple de „noi educații” printre care: educația relativă la mediu, educația pentru comunicare și pentru mass-media, educația în materie de preocupare pentru o nouă ordine economică internațională, educația pentru schimbare și dezvoltare, educația nutrițională, educația economică și casnică modernă, educația pentru timpul liber, *educația interculturală*, educația pentru pace, educația pentru democrație și toleranță.

Școala este principalul spațiu al învățării pluralității culturale prin prețuirea diversității, a notei distincte aduse de cultura fiecărui actor social participant și trebuie să formeze deprinderea prețuirii valorilor pluriculturale, nu există valori superioare și inferioare, ci există valori specifice care trebuie judecate. În școală este necesară „modelarea” orgoliului etnic al majorității și întărirea încrederii în sine a minorității.

Reieșind din realitatea complexă de azi, cadrele didactice trebuie să promoveze dialogul intercultural și respectul pentru diversitate chiar din primele zile ale intrării copilului în școală, când trebuie să-l stimuleze să se simtă alături de colegi ca într-o familie, indiferent de etnie sau religie și să participe plenar la activități. Prin toate demersurile școlare și extrașcolare, el va dezvolta o comunicare constructivă, creând o atmosferă prietenoasă, acesta fiind sprijinit să-și formeze inclusiv deprinderi de luare a deciziilor în cadrul grupului în mod democratic, de implicare în soluționarea problemelor interpersonale chiar din clasa întâi. Astfel, în acest mod îl obișnuim să participe la activități, să coopereze cu colegii în cadrul grupului; îi stimulăm

curiozitatea, îl învățăm să accepte ideile celui de alături, dezvoltându-i sentimentul de încredere, favorizând comunicarea asertivă. Prin felul în care sunt selectate conținuturile, metodele, formele de organizare a activităților, prin fixarea unor momente importante de colaborare în cadrul evenimentelor instructive, elevii sunt ghidați să-și dezvolte un comportament tolerant.

Educația interculturală nu trebuie să se limiteze în mod exclusiv la transmiterea unor conținuturi specifice în cadrul unei discipline particulare, consolidarea abordării sale interdisciplinare este fundamentală; nu poate fi concepută doar pentru mediul școlar, ci și în legătură cu extrașcolarul: familie, grupuri sociale, instituții, comunități, mass - media).

De asemenea, se remarcă și o schimbare a rolului profesorului, care depășește funcția de a comunica modele și programe, acesta trebuind să acorde o mai mare atenție spiritului de inițiativă și creativității, centrarea întregii acțiuni fiind pe elev.

Educația interculturală, deschisă diverselor valori culturale, constituie unul dintre răspunsurile nevoilor existențiale ale individului și ale oricărei comunități, în condițiile societății din vremea noastră. Importanța educației interculturale crește considerabil în condițiile largirii posibilităților de liberă circulație a cetățenilor, într-o eră a globalizării economice și culturale, când oamenii din țări și culturi diferite comunică și muncesc împreună. Ei trebuie să se cunoască reciproc și, această cunoaștere, nu se reduce doar la cunoașterea limbii în care comunică celălalt, ci și la cunoașterea culturii și a condițiilor în care s-a format. În fața acestui pluralism cultural, rezultat al evoluției societății, este necesar ca educația să încorporeze, în conținuturile și obiectivele ei, elemente care să vizeze formarea conștiinței și a capacității individului de a comunica și de a se raporta la alte culturi, de toleranță și de evitare a conflictelor interculturale.

Educația pentru interculturalitate reprezintă una dintre condițiile principale pentru îmbunătățirea aspectelor relaționale ale locuitorilor, aparținând unor culturi diferite și, în general, a raporturilor interumane, educația interculturală referindu-se la posibilitatea educării diferitelor grupări etnice, religioase, culturale și tradiționale pentru a lucra împreună în spiritul respectului reciproc și al înțelegerii reciproce.

În România, în fiecare școală există elevi aparținând unor etnii diferite, de religii diferite, dar și elevi aparținători altor culturi, ca efect al migrației internaționale a capitalurilor și a forței de muncă în mișcare. Într-un asemenea univers cultural complex se impune restructurarea atitudinilor față de valorile fiecăruia, mai mare atenție la limbajul pedagogic utilizat, la folosirea strategiilor didactice integrate, iar educația interculturală trebuie înțeleasă ca o propunere pedagogică în stare de a configura modalități apte de a ne învăța să trăim împreună, în diferență, îmbogățindu-ne reciproc tocmai din patrimoniul acestor deosebiri, centrându-ne pe valorile de respect și prețuirea diferenței culturale, empatie, solidaritate, toleranță activă.

În aceste cazuri, educația trebuie organizată cu ajutorul unor activități de învățare plăcute și atractive, care să asigure: dezvoltarea motivațiilor cognitive ale copilului, crearea unei imagini coerente despre lume, achiziționarea unor valori morale și crearea bazelor unei culturi personale.

În acest mod, dezvoltarea copilului se realizează ca un proces de afiliere la lumea culturii și a valorilor, în sensul căutării unui loc propriu în această lume și în sensul dobândirii capacității de autodeterminare a comportamentului. În acest fel poate să-și păstreze un copil ce aparține unei grupări etnice identitatea culturală și să adere, în același timp, la valorile culturale ale omenirii. Motivația pozitivă are un rol important în procesul participării active a copilului la învățarea limbii în care își va exprima emoțiile și gândurile. Copiii aparținând unor grupări etnice diferite trebuie să fie obișnuiți de mici să achiziționeze actualele valori europene cu privire la

naționalitate și etnicitate.

Achiziționarea culturii este un proces creativ în cadrul căruia copilul acumulează, dezvoltă și exprimă importante abilități: imaginație, gândire comprehensivă, orientarea către ceilalți, control comportamental. Cunoașterea elevilor este una dintre condițiile esențiale pentru integrarea lor în activitatea școlară și socială, fiecare copil reprezentând un univers. Când cunoașterea elevilor este atât de profundă încât cadrul didactic poate anticipa cu exactitate reacția copilului pus într-o anumită situație, atunci se poate interveni eficient și se poate alege strategia didactică care să producă transformările de ordin calitativ.

Copiii proveniți dintr-o diversitate de medii socio-culturale, familiale, din etnii diferite, impun includerea lor în programe educaționale adecvate, iar ideea de la care se pornește este aceea a admiterii, înțelegerii și acceptării faptului că desfășurarea procesului de învățământ în clase/școli eterogene și pluriculturale este o realitate obiectivă, în curs de consolidare și expansiune într-un număr din ce în ce mai mare de școli, chiar și în unele care nu au cunoscut până de curând, în mod semnificativ, acest aspect al conviețuirii.

De aceea, abordarea pedagogică cea mai bună este aceea care face din diferențele culturale un avantaj, o potențială sursă de îmbogățire pentru fiecare participant, și nu un handicap care trebuie ascuns și care generează anxietate și complexe.

Spiritul care trebuie să antreneze educația interculturală este unul de deschidere, cooperare și nu unul de selecționare, ierarhizare, segregare și respingere. Inevitabil, vor fi mereu „diferențe” între cei aparținând populației majoritare și cei ce aparțin unor „minorități”, educația interculturală derulată prin acțiuni la nivelul școlii sau al comunității trebuie să vizeze: promovarea unei atitudini tolerante, deschise, de acceptare și înțelegere firească a raporturilor dintre etnii; recunoașterea și respectarea diferențelor culturale prin valorificarea pozitivă a relațiilor de egalitate între oameni; promovarea unei politici școlare care să favorizeze egalizarea șanselor în educație; demararea unor strategii de valorificare a diferențelor culturale pentru a le transforma în resurse pedagogice; inițierea de demersuri pentru cunoașterea culturii etniei minoritare și pentru tratarea cu tact și înțelegere a aspectelor vieții lor culturale și sociale; amendarea oricărei forme de manifestare ostilă, privind populația minoritară; promovarea unor relații de cunoaștere și de bună înțelegere între etnii; lupta împotriva prejudecăților etnice; activități desfășurate în parteneriat cu părinții și cu reprezentanții diferitelor instituții culturale; participarea la evenimente culturale și sărbători locale, serbări, concursuri, în condițiile în care arta se prezintă ca un excelent pretext și ca o cale privilegiată pentru descoperirea, recunoașterea și aprecierea altor culturi; manifestări sportive, acestea fiind ocazii autentice de întâlniri, colaborări, cu atât mai mult cu cât principiul de constituire al echipelor nu este unul al separării, ci al integrării (într-o competiție sportivă se vor forma echipe mixte, care contribuie la dezvoltarea cooperării, dacă se valorifică diferențele între sportivi și se acționează prin complementaritate); organizarea de întâlniri între persoane aparținând unor culturi diferite, în scop de cunoaștere și de stabilire a unor relații de prietenie, mergând de la vizite, excursii etc. până la schimburi muzicale, culinare etc.

Educația interculturală este necesar să devină o constantă a pregătirii cadrelor didactice, care să-și pună amprenta asupra disciplinelor de învățământ și programelor școlare, asupra priorităților educative, asupra criteriilor de evaluare a competențelor și comportamentelor, asupra relațiilor cu părinții și comunitățile, aceasta fiind obligatoriu să se adresează tuturor elevilor. Prin intermediul unui demers educațional intercultural, elevii trebuie: să înțeleagă că trăiesc într-o lume interdependentă, a diversității; să înțeleagă cum funcționează rasismul, intoleranța și xenofobia; să poată gândi, depășind prejudecățile și stereotipurile negative; să-și

dezvolte gândirea critică, precum și gândirea care să le permită să evalueze în mod pozitiv diferențele și diversitatea; să-și dezvolte o atitudine și un comportament pozitiv față de oamenii din alte societăți și din alte culturi; să-ți dezvolte un sentiment de solidaritate cu persoanele din alte culturi, precum și dorința de a-și exprima solidaritatea prin acțiune.

Deschiderea școlii și, implicit, a profesorilor, către valorile educației interculturale, ale pedagogiei diversității nu se poate solda decât cu efecte formative deosebite, misiunea acestora fiind de a cultiva elevilor respectul pentru diversitate, toleranța, spiritul de solidaritate, de a le forma conduite și atitudini interculturale de tipul: deschiderea spre altul, spre străin, spre neobișnuit; aptitudinea de a percepe ceea ce nu este străin; acceptarea celuilalt ca fiind altul; trăirea situațiilor ambivalente fără teamă, ca premisă pentru acceptarea a ceea ce este diferit; atitudinea favorabilă de a experimenta; alungarea fricii față de altul; capacitatea de a pune în discuție propriile norme; neacceptarea utopiei discursului comunicațional egalitar; aptitudinea de a asuma conflicte; capacitatea de a recunoaște și a relativiza propriile repere etno și sociocentriste.

Dimensiunea etnică, religioasă și, în special, culturală, a clasei de elevi, reprezintă o provocare pentru cadrele didactice. Este greu sau aproape imposibil ca în spațiul clasei să identifiți elevi care împărtășesc aceleași valori culturale, au același pattern sau background cultural. Provenind din medii socio-familiale diferite, elevii aduc cu ei valori diferite, atitudini și comportamente diverse, moduri de a gândi, de a simți, de a acționa variate, experiențe de viață puternic individualizate afectiv și nu numai, clasa de elevi fiind o realitate cu mii de nuanțe, o realitate multicoloră și un spațiu multicultural.

Respectul diversității și echitatea sunt, în opinia lui Batelaan, cele două dimensiuni majore ale educației interculturale.

Pentru a cultiva respectul pentru diversitate, profesorii trebuie să implementeze practici educaționale care promovează metodele și tehnicile interactive, să încurajeze învățarea prin cooperare, comunicarea instituită între elevi și interînvățare în grupuri de lucru eterogene și astfel, elevii își vor împărtăși propriile valori, vor învăța să empatizeze cu un altul diferit, să accepte perspective și puncte de vedere diferite de ale lor, vor învăța toleranța și respectul pentru alteritate, pentru diversitate.

Facilitând realizarea acestor achiziții, cultivând sistematic valorile circumscrise educației interculturale, deschiderea față de celălalt, toleranța, respectul pentru diversitate, acceptarea celuilalt, diferit de sine, profesorii demonstrează eficiența propriei competențe interculturale și transformă diferențele dintre elevi în surse ale dezvoltării, individuale și de grup.

Bibliografie

1. Cucuș, C. – ”Educația. Dimensiuni culturale și interculturale” - , Ed. Polirom , Iași 2000;
2. Dasen, P.; Perregaux, C.; Rey, M. – „Educația interculturală”, Ed. Polirom, Iași 1999;
3. Mara, D. - ”Dimensiunile interculturale ale educației”- , Casa Editorială Tribuna, Sibiu, 2008;
4. Nedelcu, A. – ”Fundamentele educației interculturale. Diversitate, minorități, echitate” .

EDUCAȚIA FORMALĂ, NONFORMALĂ ȘI INFORMALĂ

ÎN RELAȚIA CU ȘCOALA

Prof. Alexandru Vasilica

Școala Gimnazială Petrești – Județ Dâmbovița

Accepția modernă a curriculumului este cea de proiect pedagogic, deci un sens larg: nu numai conținuturile instructiv-educative din programele școlare și universitare, planurile de învățământ, programele școlare și universitare, ariile de studiu, ariile tematice, subiectele punctuale etc.), ci și sistemul de experiențe de învățare și formare, directe sau indirecte ale elevilor și studenților, experiențele corespund educației formale, neformale și informale.

Educația formală include ansamblul acțiunilor intenționat educative, organizate și realizate în mod planificat, sistematic în cadrul instituțiilor școlare și universitare, prin intermediul sistemului de învățământ, structurat și ierarhizat în trepte școlare și ani de studii. Această formă de educație include totalitatea influențelor și acțiunilor organizate sistematic, gradate cronologic și elaborate în cadrul unor institutii specializate, în vederea formării personalității umane, etimologic, termenul „*formală*” avându-și originea în latinescul “*formalis*” care înseamnă “organizat”, “oficial”.

În acest sens, educația formală reprezintă educația oficială, o definiție a *educației formale* fiind dată de către Philip Coombs, conform căruia educația formală este “sistemul educațional structurat ierarhic și gradat cronologic, pornind de la școala primară și până la universitate, care include, în plus față de studiile academice, o varietate de programe de specializare și instituții de pregătire profesională. Educația formală, ca formă oficială, este întotdeauna evaluată social, iar procesul de evaluarea realizat în cadrul educației formale trebuie să urmărească dezvoltarea capacităților de autoevaluare ale elevilor și studenților.

Educația formală este importantă prin faptul că facilitează accesul la valorile culturii, științei, artei, literaturii și tehnicii, la experiența social-umană, având un rol decisiv în formarea personalității, aceasta urmărind îndeplinirea următoarelor caracteristici: este instituționalizată și se desfășoară în cadrul unui sistem oficial de învățământ; este proiectată riguros, derulată și evaluată sub forma documentelor școlare cu caracter oficial; este prioritară din perspectiva politicilor naționale privind dezvoltarea resurselor umane, fiind principala țintă a politicilor educaționale; este evaluată social, potrivit unor criterii socio-pedagogice riguroase și vizează cunoașterea atât a rezultatelor activității instructiv-educative, cât și a procesului educațional; este organizată sub formă de activități instructiv-educative concrete în cadrul sistemului de învățământ; este coordonată de un corp profesional specializat, de specialiști pe domenii de studiu și persoane investite special cu facilitarea învățării.

Educația nonformală se referă la un ansamblu de acțiuni instructiv-educative structurate și organizate într-un cadru instituționalizat, dar în afara sistemului de învățământ, aceasta integrând două tipuri de activități: parașcolare (de perfecționare, reciclare, etc.) și perișcolare

(vizite, excursii, tabere, cercuri științifice, etc.). Educația nonformală cuprinde orice activitate educațională, intenționată și sistematică, desfășurată de obicei în afara școlii tradiționale. Această formă de educație este considerată complementară cu educația formală sub raportul finalităților conținutului și a modalităților concrete de realizare.

Termenul de "nonformal" își are originea în latinescul "nonformalis", care a fost preluat cu sensul "în afara unor forme special/official organizate pentru un anumit gen de activitate". Nonformal-ul desemnează o realitate educațională mai puțin formalizată, dar întotdeauna cu efecte normativ-educative. Educația nonformală a fost definită de către J. Kleisdrept astfel: „orice activitate educațională intenționată și sistematică desfășurată de obicei în afara școlii tradiționale, al cărei conținut este adaptat nevoilor individului și situațiilor speciale, în scopul maximalizării învățării și cunoașterii și al minimalizării problemelor cu care se confruntă acesta în sistemul formal (stresul notării în catalog, disciplina impusă, efectuarea temelor)". Trăsături caracteristice: este variată și flexibilă, opțională și facultativă; diferențiază conținutul, metodele și instrumentele de lucru în funcție de interesele și capacitățile participanților; valorifică întreaga experiență de învățare a participanților.

Aceste tipuri de activități se realizează în mediul socio-cultural ca mijloace de divertisment, petrecere a timpului în mod constructiv sau de odihnă active fiind destinate tuturor categoriilor de vârstă. Avantajele utilizării educației nonformale este centrată pe procesul de învățare nu pe cel de predare, solicitând în mod diferențiat participanții; dispune de un curriculum la alegere, flexibil și variat propunându-le participanților activități diverse și atractive, în funcție de interese, de aptitudinile speciale și de aspirațiile lor; contribuie la lărgirea și îmbogățirea culturii generale și de specialitate a participanților, oferind activități de completare a studiilor; asigură o rapidă actualizare a informațiilor din diferite domenii fiind interesată să mențină interesul publicului larg, oferind alternative flexibile tuturor categoriilor de vârstă și pregătirii profesionale, punând accentul pe aplicabilitatea imediată a cunoștințelor și nu pe memorarea lor; antrenează noile tehnologii comunicaționale, ținând cont de progresul societății.

Educația informală este un tip de educație incidentală și include totalitatea influențelor neintenționate, eterogene și difuze, prin care fiecare persoană dobândește cunoștințe, abilități și aptitudini din experiențele sale zilnice. Denumirea termenului de educație informală provine din limba latină, "informis/informalis" fiind preluat în sensul de "spontan", "neașteptat", lucru care ne ajută să o percepem ca o educație realizată spontan.

Trăsăturile întâlnite la educația informală: spontaneitatea contextului în care se realizează, generând un efect discontinuu și nesistematic; atractivitatea și diversitatea stimulilor care fac impactul relevant și semnificativ pentru subiect; absența restricțiilor sau standardelor, care stimulează nevoia de cunoaștere autonomă; varietatea; caracterul dominant al valorilor promovate.

Există și unele limitări ale educației informale cum ar fi: centrarea pe performanțele înscrise în programe lasă mai puțin timp impredictibilului și studierii aspectelor cotidiene, cu care se confruntă elevii; există tendința de transmitere-asimilare a cunoștințelor în defavoarea dezvoltării-exersării capacităților intelectuale și a abilităților practice; orientarea predominant

spre informare și evaluare. Aceste forme sub care este întâlnită educația contribuie la dezvoltarea personalității tinerilor, la dezvoltarea durabilă a societății prin intercondiționare, în acest mod educația formală având de câștigat dacă reușește să integreze multe dintre influențele specifice educației nonformale și informale. Într-o altă ordine de idei, acumulările educației formale pot contribui la dezvoltarea și eficacitatea celorlalte două modalități: educația nonformală și educația informală.

Între cele trei tipuri de educație trebuie să existe legături peramanente, continue și de interdependență, acestea având rolul de a contribui la dezvoltarea personalității tinerilor și la o dezvoltarea durabila a societății.

BIBLIOGRAFIE:

- *Octavia Costea, Matei Cerkez, Ligia Sarivan, - București: Editura Didactică și Pedagogică, 2009, Educația non formal și informală: realități și perspective în școala românească;*
- <http://www.jl4d.info>;
- <http://www.didactic.ro>.

FIȘĂ DE LUCRU – RECAPITULARE FINALĂ
CLASA A XI-A , PROFIL REAL,
SPECIALIZAREA MATEMATICĂ-INFORMATICĂ

Prof. ANDREI IOAN

Liceul Teoretic „Ion Borcea”, Buhuși, jud.Bacău

Fișă standard

S.1. Fie sistemul
$$\begin{cases} x + y + az = 1 \\ x + 2y + z = 1 \\ 2ax + y + (a + 1)z = 0 \end{cases}, a \in \mathbb{R}, A \text{ matricea atașată sistemului.}$$

- a. Calculați $\det A$;
- b. Determinați $a \in \mathbb{R}$ pentru care sistemul are soluție unică ;
- c. Rezolvați sistemul pentru $a = 0$.

S.2. Fie funcția $f : (-3, 3) \rightarrow \mathbb{R}, f(x) = \ln\left(\frac{3+x}{3-x}\right)$.

- a. Determinați monotonia funcției f ;
- b. Determinați punctele de inflexiune ale funcției f ;
- c. Determinați asimptotele graficului funcției f .

S.3. Fie funcția $f : [1, +\infty) \rightarrow [e, +\infty), f(x) = \frac{e^x}{x}$.

- a. Calculați $\lim_{x \rightarrow \infty} \frac{f(x^2)}{x^2}$;
- b. Verificați dacă funcția f este bijectivă ;
- c. Verificați dacă $\sqrt{3}e^{\sqrt{2}} < \sqrt{2}e^{\sqrt{3}}$.

Fișă elev CES

S.1. Fie sistemul
$$\begin{cases} x + y + az = 1 \\ x + 2y + z = 1 \\ 2ax + y + (a+1)z = 0 \end{cases}, a \in \mathbb{R}, A \text{ matricea atașată sistemului.}$$

- a. Arată că $\det A = -4a^2 + 4a$;
- b. Determină $a \in \mathbb{R}$ pentru care sistemul are soluția $(1,0,0)$;
- c. Rezolvă sistemul pentru $a = 2$.

S.2. Fie funcția $f : (-3,3) \rightarrow \mathbb{R}, f(x) = \ln\left(\frac{3+x}{3-x}\right)$.

- a. Arată ca derivata funcției este $f'(x) = \frac{6}{(3+x)(3-x)}$;
- b. Arată că funcția f este crescătoare pe domeniul de definiție ;
- c. Rezolvă ecuația $f''(x) = 0 \quad x \in (-3,3)$.

S.3. Fie funcția $f : [1, +\infty) \rightarrow [e, +\infty), f(x) = \frac{e^x}{x}$.

- a. Calculează $\lim_{x \rightarrow \infty} f(x)$;
- b. Arată că $f'(x) = \frac{e^x(x-1)}{x^2}$;
- c. Calculează $\lim_{x \rightarrow 1} \frac{f(x) - f(1)}{x-1}$.

Fiche de travail - La concordance des temps à l'indicatif

prof. Andrei Oana – Maria
Liceul Teoretic “Ion Borcea” Buhuși

Fiche standard

Classe : XI^e, FLE – L2

I. Identifiez le rapport temporel exprimé par chaque phrase et notez-le dans le tableau :

- La météo dit qu'il va pleuvoir ce soir.
- Il est bien évident que vous savez la réponse
- J'aavais observé que tu avais déjà pris une décision.
- Nous avons remarqué qu'un orage venait d'éclater.
- Tu crois que ce sera une bonne idée de les y accompagner.
- Il lut le texto et puis nous dit que tout était une immense farce.
- Je vois que vous riez de tout votre cœur.

a	b	c	d	e	f	g

II. Cochez la bonne réponse :

- Elle pense que sa fille ... un jour plus de chance qu'elle.
a. aura
b. avait
c. ait
d. aurait
- Le professeur leur a demandé quelles difficultés ils... durant leur travail.
a. ont rencontré
b. avaient rencontrées
c. avaient rencontré
d. rencontrent
- Il m'a dit que... la plus grande bêtise de ma vie quand ... de déménager.
a. j'ai fait; j'avais choisi
b. j'avais fait, j'avais choisi
c. j'avais fait, j'ai choisi
d. je ferai, je choisirai

III. Mettez les verbes de la proposition principale

- au passé composé** et faites dans la subordonnée les modifications qui s'imposent.
1. Ils disent que leurs parents ont perdu leurs bagages la semaine passée.
.....
2. Nous savons que tu reviendras de Londres dans deux jours.
.....
- au présent** et faites dans la subordonnée les modifications qui s'imposent.
1. Tu savais que mes amis partiraient le lendemain.
.....
2. Vous affirmiez que je répondais mal à vos exigences.
.....

IV. Complétez le texte avec les formes verbales convenables:

Elle m'a dit qu'elle (avoir – *simult.*) un emploi à l'usine, qu'elle (loger – *simult.*) dans un foyer de jeunes ouvrières où (falloir – *simult.*) être

rentré à onze heures, qu'elle (aller – *simult.*) souvent au cinéma parce que les bals (ne l'amuser jamais – *ant.*). Je lui ai dit que je la (accompagner – *post.*) volontiers au cinéma quand il lui (arriver – *post.*) d'avoir encore un soir de libre. Elle m'a dit qu'elle (avoir – *simult.*) l'habitude d'y aller seule. Je lui ai demandé si ce (être – *simult.*) parce qu'elle (se sentir – *simult.*) triste dans la vie.

Fiche élève CES - C.D
Classe : XI^e, FLE – L2

I. Identifiez le rapport temporel exprimé par chaque phrase et notez-le dans le tableau :

- h. La météo dit qu'il fait beau aujourd'hui.
- i. Il est bien évident que vous savez la réponse
- j. J'ai observé que tu avais pris une décision.
- k. Nous avons remarqué que Jules était triste.
- l. Tu crois que ce sera une bonne idée.
- m. Il nous a annoncé que le club fermerait le 23 octobre.
- n. J'observe que vous aimez la danse.

a	b	c	d	e	f	g

II. Cochez la bonne réponse :

- 1. Il affirme que ... une tarte aux pommes délicieuse hier.
 - a. j'ai fait;
 - b. je ferai
- 2. Elle espère que sa fille ... une bonne note à l'examen d'aujourd'hui.
 - a. obtient
 - b. obtenait
- 3. Le professeur a demandé s'ils ... des difficultés dans leur travail.
 - a. ont rencontré
 - b. avaient rencontré

III. Complétez le texte avec les formes verbales convenables :

- 1. Elle dit qu'elle (avoir – *simult.*) un emploi à l'usine.
- 2. Je sais qu'elle (loger – *ant.*) dans un foyer de jeunes ouvrières.
- 3. Elle sait que je la (accompagner – *post.*) volontiers au cinéma .

IV. Complétez les phrases à votre gré:

- 1. On affirme que vous
- 2. Julien dit que
- 3. On annoncera que

EDUCAȚIA ÎNTRE JOC ȘI JOACĂ

Liliana Timofti, Școala Gimnazială nr. 1 Suceava
Aurica Mihaela Andronic, Liceul Tehnologic "Nicanor Moroșan" Pârteștii de Jos,

*„Nu ne oprim din joacă atunci când îmbătrânim,
ci îmbătrânim când încetăm să ne mai jucăm.”*
(George Bernard Shaw)

Proiectul *Educația între joc și joacă*, adresat elevilor claselor V-VII, s-a născut din dorința acestora de a păstra contactul cu școala și în perioada vacanțelor. Inițial a fost primit ca o Școală de... vacanță, devenind apoi un proiect intern interdisciplinar, cu scopul de implicare a elevilor în activități de învățare creativă și de dezvoltare a relațiilor interpersonale.

Trecerea de la ciclul primar la cel gimnazial este un proces de adaptare a elevului, de la joc și mișcare la precizia disciplinelor din gimnaziu: mai ales a matematicii, a geografiei, a fizicii și chimiei, a disciplinelor tehnice, continuând astfel formarea la elevi a capacității de inițiativă și a capacității decizionale, exersare sau abordare a variatelor situații cotidiene sau probleme practice.

Tocmai de aceea se impune necesitatea abordării educației din perspectivă interdisciplinară, care, în procesul de predare, înseamnă „realizarea corelațiilor conținuturilor obiectivelor de învățământ și modernizarea căilor, metodelor pentru realizarea învățământului integrat, capabil să trezească capacitățile creatoare ale elevilor și să utilizeze la învățătură întreaga lor capacitate intelectuală”.

Prin acest proiect, copiii au avut oportunitatea de a învăța altfel și, în egală măsură, de a experimenta situații de viață noi, majoritatea proiectate în cadru nonformal.

Nevoia copiilor de a fi împreună cu ceilalți, exprimată prin a avea, a pierde, a regăsi, a face, a desface, a reface, a lua, a da, a iubi, a urî, a trăi, a crea, a distruge, a re-crea la nesfârșit legături, conexiuni, pare mereu nou și fascinant în jocuri. Raportat la dezvoltarea personală a copiilor, jocul în grup, îmbinat cu sarcina jocului (el știe că este în acel loc să se joace, nu să învețe), îi motivează pe cei mici să participe și le menține interesul către achiziții de noi cunoștințe. Ceea ce simplifică procesul educativ dar, mai ales, eficiența și trăinicia învățării prin joc, este latura competitivă pe care jocul o poate avea.

Discutând cu elevii, am descoperit că, deși se bucură de timpul lor liber, își doresc totuși să fie împreună cu alți copii, să aibă un îndrumător adult pentru jocurile și activitățile lor, care să vină cu propuneri, chiar și cu statut de negociator, să le susțină ideile și să le dea formă activă, deci sunt dornici de activități organizate.

Activitățile au fost proiectate cu scopul să ofere copiilor experiențe noi, într-un mod interactiv și ludic, prin cursurile organizate în așa fel încât ele devin un loc de cercetare, descoperire și învățare prin experimente și experiențe specifice vârstei.

➤ *Povestea din cetate*, a fost o activitate care a presupus manifestarea bucuriei de a fi împreună cu ceilalți prin adoptarea unor stări de acceptare, negociere, colaborare, solidaritate în ateliere de lucru pe diverse tematici, club de lectură, jocuri interactive cu teme literare. O activitate ce a presupus interacțiunea disciplinelor română – religie – istorie, desfășurată la Cetatea Zamca, Cetatea de Scaun. Copii au fost parte a unei povești din cetate, în care cărțile lor favorite și-au dat întâlnire în cetatea imaginației. Apoi ei înșiși au devenit cărți vii, răspunzând

INTERDISCIPLINARITATE

A PROBLEMELOR
PROPUSE

A DOMENIILOR
ÎNVECINATE

A METODELOR
APPLICATE

A CONCEPTELOR
IMPLEMENTATE



provocării de a-și imagina că sunt o carte. Astfel s-a deschis calea către aventură, s-au mișcat porți ferecate către povești, au început călătoriile imaginare, care te îmbie cu bucate savuroase și se destăinuie mai apoi în pagini de jurnale pline de emoție.

➤ *Geometrie și chimie în arta tradițională*, o activitate care s-a bazat pe dezvoltarea capacității de relaționare și de comunicare cu alți copii de aceeași vârstă sau de vârstă diferită, desfășurată la Centrul de valorificare a tradițiilor populare, în ateliere de încondeiat ouă, cusături artizanale, sculptură, împletituri etc., care a presupus identificarea modelului matematic din spatele fiecărui motiv repetitiv și interacțiunea disciplinelor chimie – matematică – educație plastică – TIC (au realizat designul inclusiv în aplicația GeoGebra). Copiii s-au bucurat de o activitate de explorare a frumosului din artă, exprimat prin culoare și îndemânare, de interacțiune socială, de utilizare a achizițiilor anterioare, de dezvoltare a relației sociale.

➤ *Smart city – Orașul viitorului văzut prin ochi de copii*, a fost tema ce a urmărit dezvoltarea capacității de a accepta noi provocări, care impun implicare personală în descoperirea de soluții practice și utile vieții de zi cu zi. Va fi orașul care colectează informații despre oameni, infrastructură și problemele cu care se confruntă administrația locală și le folosește pentru fluidizarea traficului, reducerea poluării și a consumului de energie, optimizarea condițiilor de locuire și asigurarea accesului la serviciile de sănătate și educație. Activitatea a presupus:

- organizarea clasei pe grupe;
- folosirea tuturor noțiunilor geometrice studiate pe parcursul anului școlar (clasa a V-a, a VI-a, a VII-a) în creionarea proiectului repartizat (se poate folosi culoarea);
- prezentarea proiectului se va face de către un reprezentant;
- fiecare proiect are propria poveste smart;
- cei care folosesc TIC, după ce descoperă singuri tainele aplicației GeoGebra (de preferat clasic), vor salva/ print screen proiectul finalizat și posta pe platforma online.



Copiii au apelat la cunoștințele dobândite la disciplinele geografie – TIC – matematică – educație plastică și au prezentat propriile creații prin desene pe asfalt, pe foi flipchart, prezentări PPT, în aplicația GeoGebra, relaxându-se în mod plăcut în curtea școlii, în Parcul Tătărași și chiar online pe platforma G-Suite.

➤ *Joc, mișcare, orientare*, a fost un atelier de joacă, prin care am urmărit însușirea și practicarea unor activități specifice vârstei și adresate petrecerii timpului liber în mod benefic. S-au împletit cunoștințele însușite la disciplinele educație fizică – matematică – fizică – educație tehnologică, iar activitatea a debutat cu prelucrarea normelor și a regulilor desfășurării jocurilor în diverse locații: curtea școlii, Parcul Tătărași sau Parcul Șipote.



Jucându-se cu diferite instrumente de măsură, au determinat dimensiunile băncilor și ale meselor, au făcut transformări, au calculat perimetre și arii sau vitezele cu care s-au deplasat, pe rând, pe același traseu, cu bicicleta și cu trotineta, într-o competiție permanentă. La final, toate emoțiile adunate au

trecut printr-o... mașină de spălat!

➤ *De-a v-ați ascunselea, spre performanță*, o activitate de recreere, ce a urmărit dezvoltarea încrederii în propriile capacități și a stimei de sine în raport cu ceilalți, dar și cu sine însuși, atât în privința remedierii unor noțiuni de bază (însușite la orice disciplină), cât și promovarea laturii competitive a jocului. Copiii au primit cu entuziasm aceste provocări și au descoperit că prin joc se produce consolidarea, fixarea anumitor deprinderi, competențe necesare îndeplinirii funcției sociale și profesionale. Putem exemplifica aici modalitatea de abordare:



- activitățile au fost de tip outdoor (indiferent de condițiile meteo);

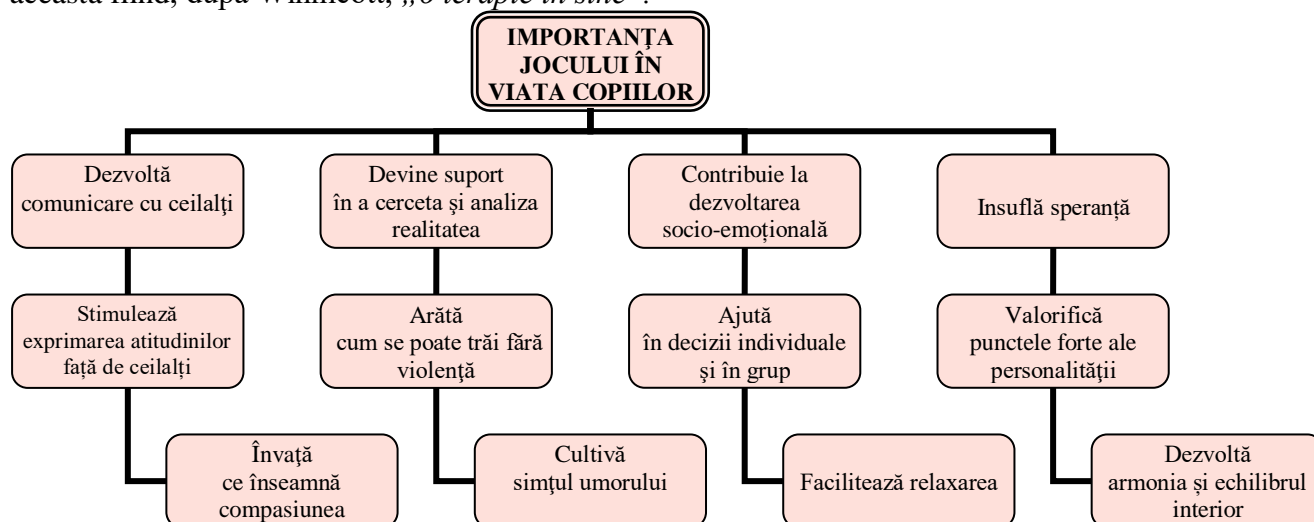
- au folosit resurse materiale diverse (parașuta, jucăria personală, materiale sportive etc.);
- au identificat noțiuni de geometrie plană sau corpuri geometrice (ghidați de cadrele didactice au determinat tipuri de drepte, unghiuri, cercuri, triunghiuri, patrulatere, au recunoscut proprietățile acestora etc.)
- au creat în echipe, propriu plan de afaceri;
- au recunoscut aplicarea disciplinelor în cotidian.

➤ *Fotografia între emoție, culoare și iluzie optică* a avut rol de promovare a imaginii școlii prin diseminarea proiectului și completarea cunoștințelor elevilor prin activități nonformale. Aceștia au participat cu plăcere la completarea portofoliului proiectului cu imagini și gânduri de final.

Prin activitățile proiectului *Educație între joc și joacă*, s-a reușit implicarea elevilor în activități de învățare creativă și de dezvoltare a relațiilor interpersonale, în situații diverse. Rezultate calitative și cantitative, ca urmare a desfășurării proiectului, au fost peste așteptări:

- au participat cel puțin 180 de copii din cadrul școlii noastre, din clase diferite, împreună cu câte cel puțin un profesor diriginte de la clasele a V-a – a VII-a;
- s-au derulat activități, s-au obținut produse finale, în care elevii s-au regăsit;
- s-a creat cadru prielnic socializării și desfășurării unor activități recreative de grup.

Am observat că, atunci când copii se joacă, iar noi adulții îi îndemnăm la joc și le organizăm jocuri, rămânem alături de ei copii și, decoperim că jocul echivalează cu sănătatea, aceasta fiind, după Winnicott, „o terapie în sine”.



Educația între joc și joacă este un proiect care urmărește socializarea, prin adaptare la mediu fizic sau online, cu respectarea regulilor de grup. Copiii descoperă să comunice altfel, să se organizeze, să respecte reguli, să avanseze propuneri, să aibă încredere în sine și, mai ales, să se bucure împreună. Experiențele de grup încheagă prietenii, dărâmă barierele prejudecăților, dau naștere la solidarități și adaptări la situații sociale în miniatură.

În loc de încheiere ...

A învăța înseamnă a învăța să fii, a învăța să trăiești singur și împreună cu ceilalți, schimbând doar jucăriile.

REFERINȚE BIBLIOGRAFICE:

- Ardeleanu, R., (2010) - *Interdisciplinaritatea – necesitatea obiectivă a învățământului primar*, Ed. Pim, Iași;
- Pălici, B.; Caia, L., (2004) - *Jocul – învățare și terapie/* Coord. Timișoara;
- Piaget, J., (2005) - *Psihologia copilului*, Ed. Cartier, Chișinău;
- Winnicott, D.W., (2010) - *Copilul, familia și lumea exterioară*, Ed. Trei;
- https://ibn.idsi.md/vizualizare_articol/6992 .

Premisa naturală a dezvoltării psihoindividuale-Factorii ereditari

Profesor Laura Anghelescu

Liceul cu Program Sportiv "Banatul" - Timișoara, Timiș

Ereditatea este capacitatea tuturor indivizilor de a poseda material genetic pe baza căruia se transmit anumite caractere de la părinți la urmași. Diversele cercetări arată legătura strânsă dintre zestrea ereditară și premisa necesară dezvoltării psihice a individului.

Ereditatea (latinescul hereditas - moștenire) este capacitatea tuturor organismelor de a poseda o anumită informație genetică, pe baza căreia, și în funcție de condițiile de mediu, se transmit anumite caracteristici anatomo-fiziologice, biochimice și comportamentale, de la ascendenți la descendenți.

De asemenea, influențează mai ales creșterea (care vizează aspectul fizic, anatomic al dezvoltării) și maturizarea (ce se referă la aspectul fiziologic al dezvoltării, constând în modificările funcționale interne biochimice care se petrec odată cu înaintarea în vârstă) organelor și funcțiilor de mai sus, aspecte ce indică cât de pregătit este organismul din punct de vedere biologic pentru a trece de la un stadiu la altul al dezvoltării psihice. Procesele de creștere și maturizare suportă și influența exercițiului și a învățării, care le pot accelera sau încetini cursul.

Bagajul biologic al unui copil reprezintă o premisă necesară pentru dezvoltarea psihică. Aceasta influențează într-o anumită măsură procesele psiho-fiziologice (capacitatea de a sesiza sunete ridicate, de a diferenția diferite nuanțe cromatice, atenția involuntară etc.). Cu cât procesele sunt mai complexe (gândirea abstractă, memoria logică, imaginația, sentimentele, determinarea, pasiunile etc) cu atât crește importanța mediului, a educației, comparativ cu a eredității.

Factorii ereditari au un rol important în dezvoltare pentru că: este primul factor care intervine; are un rol potențial și variat, adică pe același fond ereditar, se pot forma, sub influența mediului, profiluri psihice diferite; ereditatea determină sincronizarea cu ceilalți factori și asigură unitatea fiecărui individ.

Influența eredității iese la iveală mai ales în cazul trăsăturilor simple, instinctuale, în timpul primilor ani de viață fiind mai evidente, pentru ca mai târziu, mediul și educația să influențeze mai mult parcursul exclusiv al persoanei.

În analiza eredității sunt operate mai multe metode: ancheta familială; metoda gemenilor; studiul copiilor adoptivi; studiul copiilor crescuți în grup etc.

Există mai multe argumente care scot în evidență rolul eredității. Astfel de argumente sunt utilizate în cazul „copiilor minune”, care probează de la vârste fragede aptitudini remarcabile (Mozart, Grigorescu, Goethe, etc).

De asemenea este descrisă prezența în cadrul unor familii cu personalități marcante a atmosferei stimulatorii. În acest sens, investigându-se trei generații din familia Bernoulli, s-au găsit 8 bărbați, toți

matematicieni de bază, iar studiul a cinci generații din familia Bach a depistat nu mai puțin de 13 mari muzicieni. Bunicul și tatăl lui Darwin au fost membri ai Societății regale de Științe din Marea Britanie. Darwin a avut 6 fete și 5 băieți, 4 dintre aceștia fiind și ei membri ai Societății regale; rezultă astfel, că talentul pentru știință se transmite prin ereditate.

Francisc Galton, unul dintre cei mai cunoscuți reprezentanți ai teoriei care susținea importanța eredității, a anchetat un număr de 415 subiecți „oameni renumiți” și a găsit la 48% fiul, la 42% fratele, la 32% părintele, la 17% bunicul, iar la 14% nepotul, toți oameni renumiți.

Alte argumente (W. Peters) au la bază un indicator care urmărește rezultatele obținute de părinți și copii la școală. S-a constatat că există o anumită legătură între rezultatele la învățătură obținute de părinți și cele ale copiilor (77% dintre copiii părinților cu rezultate școlare bune se aflau și ei în această situație, iar în rândul părinților cu rezultate slabe s-au găsit doar 45% cu rezultate bune). Indicatorul considerat cel mai precis referitor la dezvoltarea psihică a unei persoane este coeficientul de inteligență (Q.I.). Conrad și Jones au calculat și corelat IQ a 977 de indivizi de la 3 la 60 de ani, aparținând unui număr de 269 de familii din zonele rurale ale Noii Anglii. Rezultatele obținute au evidențiat existența unei corelații între inteligența părinților și a copiilor (indice de corelație 0,49), între inteligența fraților și a surorilor de același sex (0,45), a fraților și surorilor de sexe diferite (0,54).

Unele studii s-au ocupat de analiza descendenților din căsătorii cu persoane cu probleme psihice. S-a constatat că cel mai mare procent de debili mintal (39%) rezultă în situațiile când ambii părinți sunt cu handicap, acest procent reducându-se la jumătate (19% față de 39%) când numai unul din părinți este cu handicap. Un caz la care se fac dese referiri atunci când se susține preponderența eredității este acela al unui tânăr american, Martin Kallikak, care în timpul războiului de independență a avut un copil cu o debilă mintal. Întorcându-se acasă, s-a căsătorit cu o fată normală, cu care de asemenea a avut copii. După 6 generații, situația celor două linii de descendenți era aceasta: din mama debilă au rezultat 480 de descendenți dintre care 143 erau și ei debili mintal, 36 nelegitimi, 33 prostituate, 34 alcoolici, 3 epileptici, 3 criminali (50,4 % descendenți cu deficiențe). Din mama normală, 498 de descendenți dintre care numai 5 indivizi (1 %) au prezentat trăsături negative, ceilalți fiind oameni normali.

Un alt exemplu este al celor două gemene univiteline (cu un echipament genetic egal) Bess și Jessie, născute în America în 1892, care fiind adoptate de mici, au crescut în condiții și în medii diferite. Bess a avut parte de o tinerețe grea, fiind chinată de mama ei adoptivă, de la 15 ani întreținându-se singură. Jessie a avut o viață mult mai bună, s-a bucurat de afecțiune și atenție din partea părinților adoptivi, a urmat școala, a devenit învățătoare, s-a căsătorit și a avut copii. În anul 1923 psihologul Muller le aplică celor două surori mai multe teste, dintre care și testul de inteligență. La primul test (care avea punctajul maxim 212) Bess a obținut 156 de puncte, iar Jessie 152. La al doilea test (care avea 79 de puncte maxim) Bess a obținut 64 de puncte, iar Jessie 62 . Deci ambele teste au demonstrat că inteligența celor două surori a rămas aproape egală, ea nefiind influențată de mediul social în care au trăit.

Deci, din aceste studii reiese că ereditatea are un rol important în ceea ce reprezintă copilul și adultul.

Bibliografie:

1. Maria Palicica, Prelegeri de psihopedagogie, ediția a 2-a, Editura Orizonturi Universitare, Timișoara, 2005
2. Elena Joița și colab., Pedagogie și elemente de psihologie școlară, Ed.Arves, București, 2003
3. Larmat J., Genetica inteligenței, București, 1977
4. Paun E., Educabilitatea, Curs de pedagogie, București, 1988
5. www.pedagogul.com

LEGĂTURA DINTRE FAMILIE ȘI ȘCOALĂ

Profesor Laura Anghelescu

Liceul cu Program Sportiv "Banatul" - Timișoara, Timiș

Învățarea constă în toate achizițiile dobândite de individ de-a lungul vieții. Legătura dintre învățare, școală și copil se face prin intermediul familiei. Ea joacă un rol foarte important în tot procesul instructiv-educativ.

Educația reprezintă baza în formarea caracterului și personalității copiilor și tinerilor. Tocmai din acest motiv educația ar trebui să fie prioritatea fundamentală a oricărei societăți. În dezvoltarea frumoasă și armonioasă a copilului un rol important îl are familia. În felul acesta, familia reprezintă elementul constitutiv principal al societății, îndeplinind funcții multiple. Ea își aduce contribuția la realizarea tuturor legăturilor educației, un rol deosebit revenind realizării educației intelectuale (cognitive) și morale a copilului.

Acesta este justificat și de influențele educative din primii ani de viață ai copilului care sunt extrem de importante în formarea caracterului acestuia. Educația copilului trebuie continuată în școală, iar colaborarea dintre școală și familie reprezintă succesul în formarea viitorului adult.

Astăzi ne confruntăm cu numeroase fenomene sociale care influențează pe lângă evoluția familiei, și parteneriatul pe care îl are școala cu familia și anume: divorțialitatea – divorțul părinților este o experiență traumatizantă în majoritatea cazurilor pentru copii, iar efectele acestuia se resimt și în eficiența școlară, în comportamentul și atitudinea copiilor. Efectele divorțului sunt resimțite de către copiii care au tendința de a le exterioriza în acte de violență, agitație, nesupunere, putere scăzută de concentrare la lecții, performanțe școlare scăzute, frecventarea unor grupuri delicioase etc.

Un alt aspect social este migrația forței de muncă care a luat amploare în România mai ales în ultimii ani. Se ține cont de faptul că parteneriatul dintre școală și comunitate este absolut necesar în cazul copiilor ai căror părinți au migrat la muncă în străinătate. Eforturile sunt de ambele părți, școala ar trebui să-și diversifice ofertele prin extinderea serviciilor de asistență psihologică la nivelul întregii țări, cadrele didactice ar trebui mai mult informate pentru a-și aduce aportul în activități specifice de asistență socială. Pe de altă parte, autoritățile locale trebuie să facă eforturi pentru optimizarea serviciilor de asistență socială și de colaborare intensă cu școala. Se distrug atâtea vieți umane anual datorită acestui fenomen social.

Conform studiilor, implicarea familiei în viața școlii este condiționată de gradul de interes al acesteia față de școală: acesta este crescut dacă familiile au copii care frecventează școala. Cu cât școala reprezintă o mare valoare a familiei, cu atât gradul de implicare al familiei este mai accentuat. Se constată că acei copii care sunt sprijiniți de părinți, care au în casă atitudini pro-școală adecvate, obțin performanțe școlare mari și au un grad de aspirație ridicat față de nivelul de școlarizare pe care doresc să-l ajungă.

Nici o școală nu își poate realiza conținutul, sarcinile și scopul final dacă nu are ca și sprijin familia. Atât școala care are realizatorul imediat al activității educative și instructive cât și familia care la fel realizează anumite sarcini pedagogice trebuie să stabilească o legătură serioasă, o colaborare, o relație reciprocă în vederea efectuării scopului final. Familia a fost dintotdeauna considerată ca fiind o importantă instituție socială, pentru multiplele funcții pe care le îndeplinește. Rolul ei în formarea copilului pentru viață este mare. Familia reprezintă primul loc unde începe educația. În familie, copilul începe să-și formeze vocabularul și modul de a se comporta cu cei din apropierea sa, iar educația din

familie trebuie consolidată în școală.

Și școala are un rol important în găsirea celor mai valoroase forme de colaborare. Aceste forme de colaborare se pot realiza prin intermediul comitetelor de părinți care au capacitatea de a asigura o influență educativă asupra părinților, de a implica și ceilalți părinți în găsirea unor soluții la problemele clasei, prin ședințele cu părinții care ar trebui să aibă o tematică psiho-pedagogică orientată spre realizarea schimbului de experiență, exprimarea opiniilor și elaborarea soluțiilor pentru rezolvarea problemelor de conflict și nu trebuie neglijate nici vizitele la domiciliu.

Cercetările arată că, indiferent de mediul economic sau cultural al familiei, când părinții sunt implicați în educația copiilor lor, rezultatele determină performanța elevilor, o mai bună frecvență a școlii, reducerea ratei de abandon școlar și diminuarea fenomenului delincvenței. Familia poate reprezenta un factor de risc sau unul de protecție în funcție de abilitățile pe care le are, climatul educațional și afectiv existent la nivel familial are un rol foarte important. Cooperarea dintre familie și școală dă naștere unor rezultate deosebite, pentru că, dacă nu există această colaborare, dacă se creează o discordanță între modul de educație din școală și cel din familie, îndreptarea greșelilor educative este mult îngreunată. Studiile arată că „în programele în care părinții sunt implicați, elevii au performanțe mai mari la școală, decât aceleași programe, dar în care părinții nu sunt implicați” (Henderson și Nancy, 1995). Capacitatea de implicare a părinților în viața școlară a copiilor lor influențează și rezultatele acestora, în sens bun: cu cât părinții colaborează mai bine cu școala, cu atât rezultatele copiilor sunt mai mari.

Bibliografie:

1. Dolean, I., Dacian, D.: „Meseria de părinte”, 2002, Aramis, București
2. Băran - Pescaru, A.: „Parteneriat în educație”, București, Editura Aramis Print, 2004.
3. www.cedcluj.ro
4. www.kabbanet.ro

ROLUL CREATIVITĂȚII ÎN DEZVOLTAREA PERSONALITĂȚII ELEVULUI

Prof. Antoci Genoveva
Liceul Teoretic „Vasile Alecsandri” Săbăoani-Neamț

“Toți copiii sunt artiști, problema este cum să rămâi artist odată ce crești”- Pablo Picasso.

Pornind de la premisa că stimularea creativității este o condiție esențială pentru dezvoltarea personalității elevilor, acest articol analizează o serie de aspecte importante legate de necesitatea cunoașterii fenomenului.

În ultimii ani, în rolul educației, al școlii, se pune cu tot mai multă acuitate sarcina dezvoltării independenței și creativității gândirii elevilor. În funcție de felul cum este organizat și orientat, procesul de învățământ poate duce la dezvoltarea gândirii creatoare, după cum poate duce, din păcate, și la formarea unei gândiri șablon.

Într-un studiu extrem de interesant privind raportul dintre factorii de personalitate și creativitatea adolescenților, psihopedagogul Alois Gherguț de la Universitatea „Al. I. Cuza” din Iași, evidențiază faptul că la această vârstă creativitatea are o intensitate mai mare decât la celelalte etape de vârstă deoarece adolescentul trece printr-o sumedenie de transformări în plan biologic, psihologic și axiologic.

Din punctul meu de vedere, creativitatea la nivelul adolescenților este într-adevăr importantă pentru că această vârstă îi pregătește pentru a deveni adulții de mâine. Pe de altă parte, nu trebuie neglijată dezvoltarea creativității la vârsta preșcolară și școlară mică și mijlocie.

Luând în considerare complexitatea creativității și necesitatea dezvoltării potențialului creativ al elevilor, Barna și Antohe (2001, p. 189) identifică două tipuri principale de factori care pot influența manifestarea procesului creativ. Clasificarea celor doi cercetători este cuprinzătoare și explicită. Astfel, atât factorii subiectivi (psihici), cât și factorii obiectivi sunt clasificați în mai multe subtipuri, fiecare cu rolul său asupra creativității elevilor. Din rândul factorilor subiectivi, factorii intelectuali (gândirea, imaginația, inteligența și memoria) și factorii de personalitate au o influență decisivă în creșterea potențialului creativ.

Pedagogia modernă cere ca educația și învățământul, să țină seama de individualitatea fiecărui elev, de structura sa sufletească specifică, de aptitudinile și capacitatea sa mintală, aspecte care urmăresc formarea unor personalități creatoare, pe care caută să le dezvolte și să le organizeze într-o unitate dinamică, printr-o activitate proprie, cât mai bogată și cât mai potrivită cu aceste aptitudini.

O cultură adevărată nu se instituie în viața individului decât în măsura în care aceasta își poate găsi o corespondență practică, o valorificare cât mai deplină în planul creației materiale sau spirituale. A ști, înseamnă a face, a acționa, a realiza, a învăța să știi, se completează în mod firesc cu a învăța să acționezi. Este motivul pentru care învățământul modern accentuează și amplifică fără precedent așa-zisa “învățare prin acțiune” și chiar mai mult, „instruirea prin muncă”.

Copiii sunt imaginativi și au un potențial creativ fantastic. Este felul lor natural de a fi. Iar pentru a rămâne astfel, este important să le fie încurajată libertatea de expresie, iar stabilirea limitelor să nu devină prea rigidă. Copiilor le place să asculte și să inventeze povești, să joace roluri, să interacționeze printr-un joc continuu, pe care-l îmbogățesc mereu, din ce în mai mult, fiind atenți și receptivi totodată la ce descoperă la ceilalți. Creativitatea le este stimulată, dezvoltându-le, în primul rând, încrederea în ei, în ceea ce pot oferi, respectându-i pentru frumusețea și unicitatea lor!

Schimbarea mentalității profesorilor constituie un pas decisiv în direcția adoptării unor metode inovatoare de stimulare a creativității elevilor. Aceștia trebuie să țină cont de nivelurile și stadiile creativității și să fie conștienți de complexitatea fenomenului în ansamblul său.

Creativitatea se învață de când începi să o descoperi și apoi toată viața. Elevul care are un comportament creativ se implică activ în procesul de învățare, are o atitudine activă în fața dificultăților, atitudine pozitivă față de un risc rezonabil, interese dezvoltate, gândește critic, are spirit de observație dezvoltat, descoperă soluții personale la diferite probleme, are gândire divergentă, imaginativă, elaborează produse intelectuale și materiale originale.

BIBLIOGRAFIE

- Cosmovici Andrei „*Psihologie generală*”, Ed. Polirom (2005)
Nicola Ioan (2003), *Tratat de pedagogie școlară*, Editura Aramis, București
Rocco M., „Creativitatea individuală și de grup” , Ed. Academiei București (1979);
Cosmovici Andrei, Luminița Iacob (1999), *Psihologie școlară*, Editura Polirom, Iași
Sălăvăstru Dorina(2004), *Psihologia educației*, Editura Polirom, Iași

Studiu de specialitate privind optimizarea activității de învățare prin individualizarea și diferențierea acesteia

profesor învățământ primar Antohe Gina
Școala Gimnazială Numărul 28 Galați

Pornind de la ideea că nu există elevi buni sau elevi slabi, orice cadru didactic trebuie să organizeze activități de învățare diferențiate și individualizate bazate pe o reală cunoaștere a potențialului elevilor, a faptului că aceștia au capacități cognitive diferite și stiluri proprii de învățare și pe o abordare corespunzătoare a metodelor de învățare.

Instruirea diferențiată se constituie ca un învățământ pe măsura elevilor, un învățământ pentru fiecare, ceea ce conduce la formarea capacităților de autoinstruire și dezvoltarea nevoii de învățare continuă.

Diferențierea nu înseamnă renunțarea la un program unitar de instruire, pentru că se păstrează aceleași obiective, aceleași conținuturi, ci înseamnă crearea situațiilor favorabile fiecărui elev pentru descoperirea intereselor, aptitudinilor și posibilităților de formare proprii.

Diferențierea vizează: tehnologia didactică, tratarea adecvată a elevilor la lecții, diferențierea sarcinilor de muncă independentă în clasă sau acasă și prezentarea adecvată a conținuturilor.

Individualizarea privește diferențierea sarcinilor didactice și a căilor de îndeplinire a lor, a normelor de efort și a procedurilor de reglare a acestora potrivit particularităților elevilor. În cazul în care conținuturile și sarcinile învățării depășesc nivelul de dezvoltare generală a copilului se obține o învățare mecanică, bazată pe memorare după cum pot să apară atitudini de dezinteres și plictiseală atunci când sarcinile de învățare sunt inferioare nivelului de pregătire atins de copii. Accesibilitatea înseamnă nu absența dificultăților, nu scutirea de efort, ci măsura lor, în raport cu puterile reale ale celor care învață, adică dificultăți care pot fi depășite cu succes prin mobilizarea forțelor intelectuale ale elevilor. Aceasta înseamnă că procesul de învățare trebuie să fie organizat la un nivel de dificultate care să se situeze în zona proximei dezvoltări a posibilităților de învățare ale copilului, adică să fie organizat la nivelul de dificultate maximum accesibilă pentru acel elev. Activitățile instructiv-educative trebuie racordate la nevoile și potențele copiilor.

Diferențierea învățării înseamnă adaptarea activității de învățare (sub raportul conținutului, al formelor de organizare și al metodologiei didactice) la particularitățile copiilor, la tipurile de individualități. Nu trebuie să i se predea copilului altceva decât ceea ce este potrivit cu capacitățile sale și cu cunoștințele pe care deja le posedă. Pornind de la respectarea particularităților de vârstă și individualizare, activitatea diferențiată solicită toți copiii, atât pe cei care întâmpină greutăți în acumularea cunoștințelor, în formarea priceperilor și deprinderilor, cât și pe cei cu posibilități deosebite, asigurând stimularea dezvoltării lor până la nivelul maxim al disponibilităților de care dispun, ținând seama de interesele și aptitudinile fiecăruia în parte. În învățământul primar, tratarea diferențiată a elevilor este nu numai posibilă, ci și necesară. Chiar și în condițiile constituirii unor grupe omogene între componenții grupei există diferențe individuale (nivelul capacităților cognitive, calitățile atenției, capacitatea de efort, ritmul de lucru, interesele și înclinațiile, gradul de maturizare socio-afectivă, etc.), ceea ce impune modalități de lucru diferențiate. Cu atât mai mult acest lucru se impune în condițiile unor grupe eterogene.

✚ Comportamentul cadrului didactic în tratarea diferențiată a unui clase de elevi are în vedere următoarele aspecte:

- nu transmite cunoștințe, ci organizează, îndrumă activitatea de învățare;

- asistă formarea capacităților de autoinstruire, asigură adaptarea la situații noi;
- valorifică potențialul fiecărui individ;
- identifică mai multe tipuri de indivizi și stiluri de învățare;

✚ Modalități de diferențiere :

- modul de organizare a colectivului de elevi;
- metodologia didactică aplicată;
- diferențierea conținuturilor;

✚ Principii cheie ale clasei diferențiate:

- Cadrul didactic înțelege, apreciază și construiește pe diferențele dintre elevi.
- Evaluarea și învățarea sunt inseparabile.
- Cadrul didactic ajustează conținutul, procesul și produsul în funcție de disponibilitatea, interesele și profilul de învățare ale elevului.
- Toți elevii participă la activitățile de învățare.
- Elevii și cadrele didactice sunt colaboratori în învățare.
- Scopurile clasei diferențiate sunt dezvoltarea maximă a fiecăruia și succesul individual.
- Flexibilitatea este o caracteristică marcantă a clasei diferențiate.

✚ Pentru diferențierea prin metodologie este nevoie ca:

- elevii cu capacitate de învățare scăzută să fie cuprinși în activități frontale, dar tratați individual;
- elevii cu dificultăți accentuate ale capacității de învățare să fie instruiți în grupe, dar cu teme diferențiate pentru activități independente
- realizarea obiectivelor pedagogice de către toți copiii, adecvând metodologia la particularitățile individuale;

Pentru *organizarea învățării diferențiate și individualizate* trebuie să se respecte următoarele *cerințe*:

- cunoașterea inițială a potențialului copiilor;
- organizarea învățării diferențiate la toate tipurile de activități și pe tot parcursul secvențelor de predare-învățare;
- evitarea suprasolicitării și a subsolicitării;
- antrenarea diferențiată nu numai a elevilor cu dificultăți în învățare dar și a copiilor cu înclinații speciale;
- îmbinarea activității diferențiate și individuale cu activitatea frontală, favorizând astfel potențarea activității de învățare, dar și relaționarea copiilor, formarea capacității de cooperare și competiție;

Prin munca diferențiată elevii cu un ritm mai lent și cu dificultăți în însușirea conținuturilor prevăzute de programele școlare sunt ajutați să asimileze cunoștințele, evitându-se rămănerile în urmă, iar elevii cu un ritm mai accelerat și cu aptitudini mai dezvoltate într-un anumit domeniu sunt ajutați să progreseze, să-și dezvolte capacitățile evitându-se astfel stagnările.

Principalul mijloc de individualizare a învățării pe care l-am folosit în cadrul activității instructiv-educative a fost cel al fișelor, orintându-mă după clasificarea realizată de către Robert Dottrens care a stabilit patru categorii de fișe (Țarcovnicu, Victor, 1975, p. 285-286):

- **fișe de dezvoltare** pentru elevii foarte buni dintr-o clasă, care termină munca independentă înaintea celorlalți; aceste fișe cuprind întrebări și exerciții mai grele, cu scopul de a valorifica la maxim potențele intelectuale ale elevilor foarte buni;

- **fișe de recuperare** destinate elevilor cu gândire mai lentă, mai puțin ageră; ele se alcătuiesc în legătură cu golurile în cunoștințe, după ce acestea au fost sesizate, în prealabil;
- **fișe de exerciții** menite să înlocuiască ori să completeze exercițiile din manual, adaptate la elevii unei clase. Ele îi ajută pe elevi să înțeleagă și să-și consolideze noțiunile noi învățate și să le aplice corect în practică contribuind la formarea de priceperi și deprinderi temeinice. Fișele de exerciții pot avea și conținut diferit dacă sunt date spre rezolvare diferitelor categorii de elevi, ținându-se cont de nivelul de pregătire (grupe de nivel). Fișele se referă la aceeași temă, dar au grade de dificultate diferite, adecvate grupei de elevi căreia i se adresează.
- **fișe de autoinstruire** ce cuprind cunoștințe explicate, împreună cu teme de control destinate autoinstruirii elevilor.

Tratarea diferențiată a elevilor folosind fișele de muncă independentă este de un real folos, asigurând caracterul individual și independent al învățării. Lucrul cu fișele permite elevului să rezolve sarcinile în ritm propriu, conform capacităților și nivelului său de pregătire. Concepute gradual, din punct de vedere al dificultății, rezolvarea sarcinilor propuse oferă posibilitatea copilului să-și demonstreze capacitatea de progres cu fiecare pas rezolvat, ceea ce îi conferă mai multă siguranță și încredere în sine și-l motivează în vederea realizării pașilor următori.

Diferențierea temelor pentru acasă este o altă formă de activitate diferențiată. Acest tip de diferențiere trebuie făcută în așa fel încât elevii de nivel slab să învețe lucrurile elementare care asigură învățarea lecției următoare sau un minim de progres, iar cei de nivel bun și foarte bun să poate lucra la un nivel superior astfel încât progresul să fie evident și în cazul lor. Tema pentru acasă trebuie să conțină un set de exerciții obligatorii (sarcini mai ușoare accesibile tuturor elevilor) și o parte facultativă care cuprinde sarcini mai dificile. Întotdeauna profesorul trebuie să ofere explicații în legătură cu modul de rezolvare al exercițiilor date spre rezolvare acasă în acest fel elevii vor ști cum să lucreze singuri acasă.

Principiul individualizării și diferențierii învățării le-am avut în vedere pe tot parcursul realizării studiului la nivelul tuturor disciplinelor de învățământ existente în planul cadru deoarece, dacă nu se aplică în mod constant această strategie de lucru, rezultatele nu ar mai fi cele dorite adică progresul în ritm propriu al fiecărui elev. Prezint câteva modalități practice prin care se poate realiza adaptarea procesului didactic la nevoile elevilor.

Masa rotundă este o metodă care îmbină lucrul în echipă cu cel individual și frontal. Se poate folosi la toate disciplinele de învățământ în cadrul orelor de sistematizare și consolidare a cunoștințelor, dar și în cadrul orelor de recapitulare. Prin modul de desfășurare, această metodă favorizează individualizarea și diferențierea învățării.

Această metodă se desfășoară astfel:

Se formează grupe de a căror număr de elevi trebuie să fie egal cu numărul de exerciții de pe fișa de lucru. Fiecare echipă este numerotată, iar fiecărui elev i se distribuie un jeton pe care este scrisă o cifră de la 1-5.

Se distribuie fișele de lucru și se precizează elevilor că fiecare trebuie să rezolve exercițiul de pe fișă care are același număr cu cel scris pe jetonul său. În acest fel sarcinile distribuite elevilor spre rezolvare corespund nivelului lor de pregătire .

Se lucrează individual o durată de timp dată, apoi se continuă cu lucrul în echipă astfel: elevii ce au rezolvat sarcina 1 se adună la echipa cu masa numărul 1, cei ce au rezolvat sarcina 2, se adună la echipa cu numărul 2 etc. confruntând rezolvările și corectându-le. După ce expiră timpul de lucru, revin în echipele inițiale și are loc verificarea frontală a tuturor rezolvărilor. Exercițiile rămase nerezolvate rămân ca temă pentru acasă.

Exemplu:

✚ Tema lecției: Propoziția dezvoltată

Tipul lecției: consolidare și sistematizare

1 Citiți cu atenție textul de mai jos. Subliniați cu o linie propozițiile dezvoltate.

A sosit vara. Razele soarelui ne îmbie la joacă. Adie un vânt slab. Copacii se leagănă. Au înflorit lălelele. Un porumbel alb zboară prin apropiere apropiere. El pare un crin desprins din grădină. Toți ne bucurăm.

2. Subliniați cu o linie predicatelor și cu două subiectele, apoi transformați propozițiile dezvoltate în propoziții simple.

Fetele au cumpărat bilete la spectacol.

În grădină bunicul plantează pomi fructiferi.

Mircea oferă colegilor bomboane de ciocolată.

3 .Scrie pe linia punctată schema următoarelor propoziții dezvoltate:

Albinele roiesc în florile de vișin.

Un fum gros se ridică din grădină.

4. Alcătuiți propoziții dezvoltate după schemele de mai jos:

- S + P + a. p.

s. p. v s. c.

- a. p. + S + a. p. + P + a. p.

n. s. c. adj. v s.c.

✚ Educație civică- Trăsăturile morale ale persoanei

1. Subliniază doar cuvintele care indică trăsături morale .

răutăcios	ochi sclipitori	nas mic	bun
milos	curajos	înalt	bucălat
uscățiv	blond	harnic	vânjos

2. Numește trăsăturile morale corespunzătoare.

Dan a spart ghiveciul cu flori, dar dă vina pe colegul lui.

Ana îi spune adevărul prietenei sale chiar dacă o deranjează.

Valentina este convinsă că se va însănătoși.

felicia vorbește frumos cu toate prietenele sale.

3. Completează propozițiile corespunzător :

Respectul înseamnă	îndrăzneală, eroism.
Curajul înseamnă	teamă, groază, spaimă.
Frică înseamnă	a dovedi bunăvoință, blândețe, omenie.
Lașitatea înseamnă	prețuire, considerație, stimă.
A fi bun înseamnă	lipsă de curaj și onoare.

4. Grupează cuvintele de mai jos ținând cont de criteriul dat:

bunătate, răutate, încredere, curaj, frică, respect, lașitate, sinceritate, minciună, lene, hărnicie, viclenie, violență, egoism, agresivitate, politețe, răzbunare, blândețe, dărnicie.

Trăsături pozitive	Trăsături negative

Cubul este o strategie de predare care ajută la studierea unei teme din mai multe perspective în scopul lărgirii viziunii copiilor și a aprofundării acestora. Această metodă

presupune rezolvarea unor sarcini de lucru diferite, pe aceeași temă, de grupe diferite de elevi și presupune colaborarea elevilor din aceeași grupă.

În cadrul activității, etapele se pot realiza în ordinea amintită mai sus după ce s-a aruncat cubul. Aruncarea cubului vizează următoarele aspecte:

Fiecare fațeta a cubului vizează următoarele aspecte:

1. Descrie - Cum arată?
2. Compară – Cu cine/ ce se aseamănă și de cine/ ce diferă?
3. Asociază – La ce te face să te gândești?
4. Analizează – Ce conține, din ce este făcut?
5. Aplică – Ce poți face cu el? Cum poate fi folosit?
6. Argumentează pro sau contra – E bun sau rău? De ce?

Această metodă poate fi organizată individual sau pe echipe în funcție de conținutul și tipul lecției. Se realizează astfel o învățare autentică și durabilă prin asimilarea unor cunoștințe noi și restructurarea activă a unor scheme mentale, se dezvoltă capacitatea de exprimare orală, elevii fiind puși în situația de a reformula cu propriile cuvinte cele învățate realizându-se o eficientă receptare a mesajului scris.

Exemplu:

✚ **Disciplina limba și literatura română:**

Lecția „Bunicul” după Barbu Ștefănescu Delavrancea

Tipul lecției : sistematizarea cunoștințelor

1. *Descrie* trăsăturile fizice și morale ale bunicului.
2. *Compară* comportamentul fetei cu cel al băiatului.
3. *Asociază* întâmplarea cu sentimentele pe care le trăiește bunicul.
4. *Analizează* atitudinea bunicului pe timpul vizitei celor doi copii.
5. *Aplică* -Scrie un cvintet pornind de la cuvântul „ bunicul ”.
6. *Argumentează* -Nepoții au dat dovadă de respect față de bunic în timpul vizitei lor?

✚ **Disciplina matematică**-Sarcini corespunzătoare fețelor cubului:

- *Descrie* algoritmul de calcul folosit pentru efectuarea exercițiului $(24 \times 3) + 124 =$
- *Compară* rezultatele obținute în urma efectuării calculelor:
 $178 \times 3 \underline{\hspace{1cm}} 7 \times 181$; $88 \times 3 \underline{\hspace{1cm}} 121 - 15$; $6 \times 10 \times 13 \underline{\hspace{1cm}} 15 \times 10 \times 6$
- *Analizează* propozițiile de mai jos și stabilește valoarea de adevăr a acestora:
 - a) Numerele care se înmulțesc se numesc termeni
 - b) Adunarea este o înmulțire repetată
 - c) Rezultatul înmulțirii se numește produs
- *Asociază* operația cu noțiunea corespunzătoare:

15×2	înzecit
27×4	dublu
56×10	împătrit
	pătrime
- *Aplică* proprietățile înmulțirii pentru a calcula mai ușor:
 $1 \times 2 \times 3 \times 0 \times 4 \times 5 \times 6 =$; $4 \times 86 \times 25 =$; $2 \times 30 + 2 \times 50 =$
- *Argumentează* valoarea de adevăr a următoarei relații matematice:
 $(2 \times 9) \times 5 = 2 \times (9 \times 5)$

Teoria inteligențelor multiple oferă un număr mare de instrumente didactice a căror utilizare asigură centrarea demersului didactic pe elev.

Teoria inteligențelor multiple elaborată de Howard Gardner oferă noi baze în conceperea programelor de instruire diferențiată a elevilor. Gardner susține că poate rezolva o

situație problemă apelând la una din mai multe tipuri de inteligență din cele opt pe care le posedă.

Subliniază faptul că fiecare om are mai multe tipuri de inteligență, iar abilitățile cognitive multiple pot să fie identificate, stimulate și dezvoltate. Ele reflectă modalități diferite de a interacționa cu lumea. Astfel **o inteligență** este descrisă ca fiind calea prin care un individ poate să își rezolve problemele de viață reală, are abilități de a crea un produs, de a oferi un serviciu care este de valoare în cel puțin o cultură și are potențialul de a găsi sau de a crea soluții care să faciliteze achiziția de cunoaștere nouă.

Cele opt forme distincte ale inteligenței și ale abilităților pe care acestea le presupun sunt:

Inteligența lingvistică/verbală este o aptitudine a cuvântului, o capacitate de a construi enunțuri, de a utiliza limbajul pentru a activa anumite informații și pentru a opera cu ele, capacitatea de a rezolva probleme și de a dezvolta produse cu ajutorul codului lingvistic.

Inteligența logico-matematică este capacitatea de a calcula, cuantifica, de a opera cu modele, categorii, relații, de a grupa și ordona date și de a le interpreta, de a efectua operații logice complexe, de a evalua propoziții, de a efectua raționamente, tip de inteligență adesea corelat cu gândirea științifică și matematică.

Inteligența muzicală-ritmică constă în a rezolva probleme și a crea produse cu ajutorul funcțiilor auditive, care se exersează în percepția, recunoașterea, compunerea, producerea și valorificarea fragmentelor muzicale, melodiilor, construcțiilor melodice, ritmurilor, tonurilor, sunetelor.

Inteligența vizual-spațială este o abilitate de ordin spațial, capacitatea de a vizualiza și a percepe spațiul, de a rezolva probleme și de a crea produse cu ajutorul reprezentărilor mentale, al simbolurilor grafice, al graficelor, al diagramelor, al imaginilor și culorilor, abilitate care nu este corelată strict cu domeniul vizual, ea putând fi prezentă și la copiii orbi.

Inteligența naturalistă este capacitatea de a rezolva probleme și de a crea produse cu ajutorul reprezentărilor despre mediul înconjurător, a unor elemente ale acestuia și a schimbărilor din mediu.

Inteligența corporal-kinestezică este capacitatea de a rezolva probleme legate de mișcare, de a crea produse cu ajutorul abilităților motrice și al mișcării întregului corp, acest tip de inteligență subliniind legătura între acțiunile mintale și cele fizice.

Inteligența intrapersonală este capacitatea de a comunica permanent cu propria lume interioară, de a rezolva probleme și de a dezvolta produse grație introspecției, a cunoașterii și înțelegerii de sine, a conștientizării propriilor sentimente, trăiri, stări interioare, emoții, intenții, motivații, interese. Această inteligență ne ajută să ne înțelegem propria personalitate, să « colaborăm » cu noi înșine.

Inteligența interpersonală este capacitatea de a comunica permanent cu lumea exterioară, de a rezolva probleme și de a crea produse grație empatiei, cunoașterii și înțelegerii altor persoane, a conștientizării sentimentelor, trăirilor, stărilor interioare, intențiilor, motivațiilor, intereselor, modurilor de interacțiune specifice celorlalte persoane. Această inteligență ne ajută ca, înțelegându-i pe ceilalți, să colaborăm și să cooperăm cu ei, datorită abilităților sociale pe care le deținem.

Cele opt tipuri de inteligență sunt dezvoltate diferit de la un individ la altul și acționează în interdependență. Fiecare om are capacitatea de a-și dezvolta aceste tipuri de inteligență la un nivel rezonabil dacă este încurajat și primește o instruire adecvată.

În urma observării sistematice a elevilor și a aplicării unor chestionare am reușit să cunosc elevii din punctul de vedere al teoriei inteligențelor multiple. Am valorificat acest aspect în cadrul orelor de limba și literatura română, de științe, de matematică urmărind adaptarea cerințelor la posibilitățile elevilor.

Exemplu:

✚ **Titlul lecției: „La seceră” după Ion Agârbiceanu**

1. Inteligența lingvistică

Imaginează-ți că ești un spic de grâu. Povestește pe scurt viața ta.

2. Inteligența logico-matematică

Află câți snopi de grâu au strâns țăranii de pe câmp compunând și rezolvând o problemă după următorul exercițiu : $234 + (34 \times 7) =$

3. Inteligența muzicală-ritmică

Scrive versurile unui cântec despre vară. Interpretează-l în fața clasei. Imită mișcările secerătorilor din lan.

4. Inteligența vizual-spațială

Realizează un desen în care să redai o scenă din acest text.

5. Inteligența naturalistă

Describe locul unde se petrece acțiunea din punct de vedere al plantelor și animalelor care se găsesc într-un lan de grâu de pe câmp.

6. Inteligența corporal-kinestezică

Interpretați o scenă din text folosind mimica, gesturile și replicile adecvate personajelor.

7. Inteligența intrapersonală

Care este părerea ta despre copilăria de ieri și cea pe care o trăiești azi.

8. Inteligența interpersonală

Imaginează-ți că ești reporter și dai un interviu unui țăran. Ce ai vrea să știi despre el?

Planul de intervenție personalizat este un plan scris cu obiective specifice, elaborat pentru a sprijini învățarea sau nevoile comportamentale ale elevilor. Un plan de intervenție personalizat trebuie conceput pentru orice copil care are nevoi suplimentare față de ceilalți copii.

Personal am elaborat astfel de planuri de intervenție pentru acei elevi care întâmpinau dificultăți în învățare (citit, scris, calcul matematic, tulburări emoționale și de comportament). După două-trei luni, în funcție de progresele realizate de fiecare elev, planul de intervenție personalizat a fost revizuit, stabilind alte obiective și alte modalități de atingere a lor.

PLAN INDIVIDUALIZAT DE INTERVENȚIE

OBIECTIV URMĂRIT PE TERMEN LUNG

- dezvoltarea capacității de exprimare orală și scrisă;

OBIECTIVE URMĂRITE PE TERMEN SCURT:

- să imbine enunțuri într-un mesaj propriu;
- să pronunțe clar și corect enunțuri;
- să redea prin cuvinte proprii un fragment dintr-un text citit;
- să redacteze texte scurte pe baza unui suport vizual, pe baza unui șir de întrebări sau respectând o temă dată;
- să utilizeze sensul cuvintelor în enunțuri proprii;
- să manifeste interes pentru lectură;

PLAN DE ACȚIUNE

PERIOADA DE INTERVENȚIE: ianuarie – mai 2012

FACTORI DE SPRIJIN: învățătorul, părinții, psihologul, bibliotecarul școlii;

În urma unor discuții cu elevul și cu părinții acestuia se vor stabili detalii legate de resursele temporale și spațiale necesare aplicării planului de intervenție și apoi se va elabora planul de acțiune.

TIPURI DE ACTIVITĂȚI PROPUSE:

Tipurile de activități propuse vor constitui teme suplimentare ale elevei, iar modul de rezolvare a lor trebuie supravegheat și îndrumat atât de către învățător, dar și de către părinți.

-exerciții de citire a unor texte ce fac parte din lista cu lecturi suplimentare specifice clasei a III-a;

-exerciții de relatare într-o succesiune logică a întâmplărilor din textul citit;

-exerciții de recunoaștere a personajelor și descrierea lor;

-exprimarea propriei idei în legătură cu o întâmplare, un personaj;

-formulare de întrebări și răspunsuri referitoare la textul citit;

-completarea unor enunțuri despre un text citit;

-exerciții de vocabular: sinonime, antonime, sensuri diferite ale cuvintelor;

-crearea unor texte, oral sau în scris, pe baza unor imagini, a unui șir de întrebări, pe o temă dată;

-exerciții de alcătuire a unor enunțuri;

-exerciții de dezvoltare a unor enunțuri;

-exerciții de transformare a unor enunțuri după model;

- memorări, recitări, dramatizări, jocuri de rol;

STRATEGII MOTIVAȚIONALE: laude, încurajări, aprecieri, recompense;

EVALUAREA: se va face în mod permanent printr-o observație sistematică a evoluției elevei;

-realizarea graficului evoluției;

Individualizarea și diferențierea învățării este un principiu didactic important care trebuie să stea la baza proiectării oricărui demers didactic. O bună cunoaștere a elevilor permite cadrului didactic adaptarea la nevoile acestuia în vederea asigurării reușitei școlare a elevilor, a progresului individual, a creșterii încrederii în forțele proprii și implicit a motivației pentru învățare.

Bibliografie:

1. Ioan Cerghit, METODE DE ÎNVĂȚĂMÂNT, Editura Polirom, Iași, 2006
2. Cristea, Gabriela, MANAGEMENTUL LECȚIEI, Editura Didactică și Pedagogică, București, 2008
3. Oprea, Crenguța, STRATEGII DIDACTICE INTERACTIVE, Editura Didactică și Pedagogică, București, 2006
4. Mirela, Mihăescu și alții, METODE ACTIV-PARTICIPATIVE aplicate în învățământul primar, Editura Publishing House, București, 2010
5. Ministerul Educației și Cercetării, Consiliul Național Pentru Pregătirea Profesorilor, INSTRUIREA DIFERENȚIATĂ, APLICAȚII ALE TEORIEI INTELIGENȚELOR MULTIPLE, ghid, București, 2001
6. Carmen, Crețu, CURRICULUM DIFERENȚIAT ȘI PERSONALIZAT, Editura Polirom, Iași, 1998

PLAN DE INTERVENȚIE PERSONALIZAT

PRIVIND INTEGRAREA ELEVULUI CU CES M. E. I.

Profesor pentru învățământul primar, Anton Ancuța Liliana

Școala Gimnazială Glodeanu Sărat, județul Buzău

Date de identificare:

Nume și prenume: M. E. I.

Data nașterii: 07.12.2014

Vârsta: 8 ani

Domiciliul: Localitatea Glodeanu Sărat, județul Buzău

Sexul: masculin

Date familiale:

Relațiile dintre părinți și copil: Copilul s-a transferat din Italia la sfârșitul clasei pregătitoare în unitatea noastră de învățământ. Este însoțit la școală de către mamă. Când aude de tată are o anumită temere și atunci participă la activități fără a mai riposta în vreun fel.

Date medicale:

Dezvoltare fizică bună, în concordanță cu persoane de aceeași vârstă cu acesta. Nu au fost înregistrate până la această vârstă boli grave sau complicații ale unor boli. Elevul prezintă stări de teamă, de agitație și deficit de atenție.

Diagnostic psihologic:

La vârsta de 7 ani, când s-a transferat la mine la clasă, copilul nu voia să stea la școală. Se ridica din bancă, lovea copiii și cadrele didactice, arunca de pe băncuță obiectele personale. Mama nu voia să stea cu el la școală, deși am rugat-o. Urmare discuției cu părinții, aceștia au mers la medic cu elevul și i s-a pus diagnosticul de TSA.

Am îndrumat părinții să meargă să îi facă copilului un certificat de orientare școlară, dar au refuzat cu vehemență. I-au dat totuși minorului o parte din tratamentul prescris de medic, motivând că nu i-l pot da pe tot din cauza faptului că îi provoacă stări de rău.

Evaluare pedagogică:

În urma evaluării inițiale s-a constatat că elevul în clasa a II-a prezenta dificultăți de citire, de scriere, nu respectă paginația și liniatura caietului, scrisul este dezordonat, apăsător, tremurat. Elevul participă cu plăcere la activitățile de desen, colorare, decupare, lipire. Domeniul matematic - realizează ușor exercițiile cu calcule simple, Nu utilizează și nu înțelege terminologia matematică.

În ceea ce privește conduita socială și relația cu colegii, elevul este sociabil, dar cu ușoare manifestări impulsive și agresive uneori. Când se supără, din diferite motive, stă sub bancă și nu se ridică până nu i se spune ca va veni tatăl la școală.

Specialiști care intervin în aplicarea programului: Psihologul școlar

Scopul:

Prevenirea abandonului școlar, dar și facilitarea integrării elevului cu tulburări de învățare prin acțiuni de identificare precoce și intervenții terapeutice și educaționale adecvate.

Obiective cadru (pe termen lung):

- O1-** să realizeze calcule matematice în centrul 0-100
- O2-** să stabilească ușor relații între terminologia matematică și operațiile matematice
- O3-** să citească fluent un text dat
- O5-** să alcătuiască propoziții scurte pornind de la cuvinte date
- O6-** să realizeze picturi sau colaje simple folosind imaginația
- O7-** să relaționeze corespunzător cu colegii și cu cadrele didactice
- O8-** să participe la activitățile pe grupe
- O9-** să se comporte civilizată în societate.
- O10-** Să parcurgă materia corespunzătoare nivelului de dezvoltare, în ritm propriu;

Intervenția profesorului:

Profesorii care predau la clasă vor interveni cu metode specifice menite să pună în aplicare obiectivele propuse, vor realiza activități de terapie ocupațională, stimulare cognitivă, de formare a autonomiei personale, de dezvoltare a unor capacități prin intermediul diferitelor tipuri de jocuri și vor iniția mai ales activități de socializare, atât în cadrul clasei și școlii, cât și în afara acestora, în societate.

Se pun la dispoziția elevului materiale de lucru atractive, planșe, fișe de lucru, suport electronic, softuri educaționale și se inițiază jocuri didactice menite să capteze atenția și interesul acestuia.

Tipuri de activitate:

- activități literare
- activități matematice
- activități artistice
- activități de socializare
- jocuri didactice și de simulare

Metode și instrumente de aplicare:

- fișe de lucru
- jocuri didactice
- activități artistice
- planșe/ ilustrații
- lucrul pe echipe
- softuri educaționale

- cărți/ reviste

Ținta 1 – Comunicare în limba română:

- să respecte liniatura caietului
- să aibă un scris ordonat, lizibil, corect dimensionat
- să citească un text fluent, cursiv
- să respecte semnele de punctuație
- să-și dezvolte capacitatea de a povesti corect textul citit anterior
- să alcătuiască propoziții cu diferite cuvinte date

Ținta 2 – Matematică și explorarea mediului:

- să numere corect în centrul 0-100
- să efectueze corect exerciții de adunare, scădere și înmulțire
- să efectueze probleme cu o operație sau mai multe
- să recunoască figurile și corpurile geometrice
- să utilizeze în vocabularul activ unitățile de măsură și să realizeze transformări
- să identifice relații între corpuri, fenomene și procese
- să investigheze mediul înconjurător
- să identifice modalități de menținere a stării de sănătate
- să precizeze modalități de protejare a mediului înconjurător

Ținta 3 - Ed. fizică:

- să respecte regulile specifice activităților sportive
- să folosească proceduri de călire a organismului
- să manifeste indici corespunzători ai calităților motrice, în funcție de specificul activității
- să manifeste atitudine de fair-play

Ținta 4 - Arte vizuale și abilități practice:

- să decupeze corect respectând conturul dat
- să coloreze/picteze frumos în contur
- să realizeze colaje simple după model sau din imaginație

Ținta 5 – Muzică și mișcare:

- să recepteze elemente simple de limbaj muzical
- să interpreteze cântece pentru copii
- să exprime idei și sentimente prin intermediul muzicii și mișcării

Ținta 6 - Comportament:

- să relaționeze corespunzător cu colegii
- să-și controleze impulsivitatea
- să-și stăpânească furia

- să cunoască normele de comportare civilizată în societate

Metode și instrumente de evaluare:

- teste / fișe de evaluare
- activități de grup
- activități artistice

Recompense și stimulente pentru fiecare progres/ succes școlar:

- note/ calificative/ aprecieri verbale
- diplome
- alte stimulente

Întocmit,

Prof. învățământul primar, Anton Ancuța Liliana

Proiect educațional: Combaterea absenteismului și abandonului școlar

Prof. Claudia Apostu

Liceul Teoretic “Spiru Haret” Moinești

Absenteismul școlar reprezintă o problemă semnificativă în sistemul de învățământ și are consecințe negative asupra elevilor, comunității și societății în ansamblu. Elevii care lipsesc frecvent din motive nejustificate pot deveni demotivați, pot pierde interesul pentru școală și pot ajunge în situații de eșec sau risc.

Abordarea și reducerea acestui fenomen sunt de o importanță crucială pentru a asigura succesul și bunăstarea elevilor și asigură numeroase beneficii:

- Oportunitatea de a obține o educație de calitate.
- Dezvoltarea personală și socială a elevilor prin participarea la activități școlare, interacțiunea cu colegii și profesorii, astfel elevii își dezvoltă abilități de comunicare, colaborare și leadership.
- Reducerea decalajelor de performanță, elevii care sunt absenți frecvent pot avea dificultăți în a recupera materialele și informațiile pierdute, ceea ce îi poate pune în dezavantaj față de colegii lor.
- Reducerea absenteismului școlar poate contribui la egalizarea șanselor de succes în educație și a absolvirii, deoarece absenteismul școlar este adesea asociat cu un risc crescut de abandon școlar.

Scopul proiectului: identificarea și implementarea de strategii și soluții eficiente pentru reducerea absenteismului la elevii care provin din medii dezavantajate.

Obiective specifice:

- Analiza și înțelegerea cauzelor și factorilor care determină absenteismul în mediul de lucru.
- Identificarea și evaluarea strategiilor și soluțiilor existente pentru reducerea absenteismului.
- Dezvoltarea și implementarea unui set de măsuri eficiente pentru gestionarea absenteismului.
- Monitorizarea și evaluarea impactului implementării strategiilor și a soluțiilor propuse.
- Dezvoltarea creativității și simțului artistic al elevilor cu risc de abandon școlar.

Metodologia privind absenteismul școlar cuprinde mai multe etape fundamentale în înțelegerea fenomenului și dezvoltarea de strategii eficiente de intervenție:

Colectarea datelor:

a. Identificarea surselor de date disponibile: înregistrările de absențe, rapoarte ale profesorilor, anchete și chestionare aplicate elevilor, părinților și personalului școlar, statistici oficiale, precum și orice alte surse relevante de informații.

b. Stabilirea variabilelor-cheie pe care le vom analiza, cum ar fi frecvența absențelor, motivele absențelor, caracteristicile elevilor (vârstă, gen, performanță academică etc.), caracteristicile școlii și ale comunității etc.

c. Implementarea unor metode de colectare a datelor: chestionare, interviuri, observații, analiza documentelor, pentru a colecta informații de la toate părțile implicate în fenomenul absenteismului școlar.

Analiza datelor:

a. Preprocesarea și codificarea datelor completate corect și structurate într-un format adecvat pentru analiză.

b. Utilizarea unor metode statistice, cum ar fi analiza descriptivă, chestionare etc., pentru a examina relațiile dintre variabile și pentru a identifica modele și tendințe în date.

c. Realizarea analizei comparative la diferite grupuri de elevi pentru identificarea diferențelor semnificative în frecvența și motivele absențelor etc.

Interpretarea datelor:

a. Identificarea unor modele și tendințe în absenteismul școlar, cum ar fi anumite perioade ale anului școlar cu o creștere a numărului de absențe, anumite grupuri de elevi cu o frecvență mai mare a absențelor etc.

b. Identificarea cauzelor și factorilor determinanți care contribuie la absenteismul școlar, cum ar fi problemele de sănătate, problemele familiale sau sociale, caracteristicile școlii etc.

Strategii și intervenții eficiente pentru reducerea absenteismului școlar

1. Crearea unui mediu școlar sigur și inclusiv:

2. Dezvoltarea relațiilor și comunicării eficiente:

3. Personalizarea și relevanța învățării:

4. Monitorizarea și intervenția timpurie:

5. Colaborarea între școală, familie și comunitate:

Evaluarea eficacității strategiilor și intervențiilor

Evaluarea eficacității strategiilor și intervențiilor pentru reducerea absenteismului școlar este esențială pentru a determina impactul și rezultatele acestora. Iată câteva metode și instrumente utilizate în evaluarea eficacității acestor intervenții:

- Monitorizarea prezenței școlare înainte și după implementarea strategiilor și intervențiilor cu rapoarte lunare sau prin utilizarea tehnologiei.

- Analiza datelor cantitative a ratele de absentism înainte și după intervenții, tendințele absentismului, numărul și durata absențelor etc.
- Interviuri și chestionare pentru a obține perspectivele și feedback-ul elevilor, părinților, profesorilor și personalului școlar cu privire la eficacitatea intervențiilor
- Studii de caz și observații: Prin utilizarea studiilor de caz și observațiilor directe, se pot colecta informații detaliate despre modul în care intervențiile au influențat comportamentul și rezultatele elevilor.
- Evaluarea impactului asupra performanței academice care poate include și analiza performanței academice a elevilor, cum ar fi rezultatele la teste și examene, notele și performanța generală. Aceasta poate ajuta la identificarea legăturilor dintre prezență și performanță academică și la măsurarea impactului intervențiilor în aceste domenii.
- Feedback și implicarea părților interesate, cum ar fi elevii, părinții, profesorii și personalul școlar, este esențial în evaluarea eficacității strategiilor și intervențiilor. Aceasta poate fi realizată prin întâlniri periodice de evaluare, grupuri de discuție sau sondaje de feedback.
- Organizarea unei concurs de desene, postere cu tema: **Spune NU abandonului școlar!**

Evaluarea eficacității strategiilor și intervențiilor trebuie să fie o abordare continuă și flexibilă, care să permită ajustări și îmbunătățiri în funcție de rezultatele obținute.

Sustenabilitate și extindere

Sustenabilitatea și extinderea proiectului pentru reducerea absentismului școlar sunt aspecte cheie pentru asigurarea impactului pe termen lung și pentru îmbunătățirea prezenței și performanței școlare.

Propunere curs opțional – “Istoria evreilor orădeni. Holocaustul”

Ardelean Klementina

Liceul Teoretic Ady Endre Oradea, jud. Bihor

I. NOTĂ DE PREZENTARE

Holocaustul a reprezentat persecutarea sistematică și uciderea, organizată de stat, a evreilor, de către Germania nazistă și colaboratorii acesteia, între 1933 și 1945. Un genocid care s-a extins pe un întreg continent, care a distrus nu doar indivizi și familii, ci și comunități și culturi care s-au dezvoltat de-a lungul secolelor. Holocaustul a avut loc în contextul persecuțiilor și crimelor naziste, care au vizat multe grupuri adiționale. Sesiunile de lucru și activitățile ar trebui întotdeauna să-i ajute pe cei care învață să perceapă mai bine această distrugere fără precedent și să păstreze memoria indivizilor și a grupurilor persecutate și asasinat. Profesorii și elevii ar trebui încurajați să mediteze asupra întrebărilor de natură morală, politică și socială, pe care Holocaustul le ridică și asupra relevanței acestora la momentul actual. Educația despre Holocaust le oferă elevilor oportunitatea de a înțelege unele mecanisme și procese care duc la genocid, precum și alegerile pe care oamenii le-au făcut pentru a grăbi, a accepta sau pentru a se opune procesului de persecutare și asasinare, recunoscând că aceste alegeri au fost, câteodată, făcute în condiții extreme.

Istoria orașului Oradea este strâns legată de prezența comunității evreiești pe aceste meleaguri, care și-a adus o contribuție majoră la dezvoltarea urbei delimitate de râul Crișul Repede și pârâul Peța. De-a lungul existenței, aceasta a trecut prin mai multe faze, trecând de la așezarea în acest areal, la întemeierea unei solide comunități cu toate instituțiile specifice, integrarea ei în viața orașului, asimilarea culturii și valorilor locale, prezența proeminentă în viața economică, socială și culturală și, ulterior, abruptul sfârșit, însemnând exterminarea fizică, care într-o clipă a șters tot ce s-a făurit în sute de ani de istorie.

Poetul Ady Endre, care s-a format la Oradea, scria despre evrei următoarele: „Orașul acesta, cu mulțimea sa de evrei, este ca și cum cineva, în loc să pună dospeală în făină, ar fi pus un pumn de făină în dospeală; pâinea a crescut, aluatul a ieșit din coș; evreii din Oradea au înălțat orașul din starea sa provincială. Toate acestea au făcut din acest oraș un adevărat Paris pe malurile Peței”. Această realitate face ca istoria orașului Oradea să nu fie completă și să nu poate fi spusă fără a include și istoria comunității evreiești care a trăit în acest areal.

Istoria este știința care ne oferă posibilitatea nu numai de a ne cunoaște trecutul, ci și de a ști cum poate fi viitorul, căci nu poate exista istorie națională fără istoria locului și nici istorie universală fără o contribuție a celei naționale. Dacă știm cine am fost putem cunoaște drumul pe care îl urmăm. Nu se poate construi o Românie democratică, integrată în Europa fără cunoașterea și acceptarea valorilor eterne: munca, adevărul, libertatea, umanismul, familia, sacrificiul, onoarea, responsabilitatea, eroismul, sinceritatea, prietenia, iubirea, altruismul, virtutea dar și a valorilor contemporane care se alătură celor eterne: toleranța, interculturalitatea, civismul, drepturile omului, protecția persoanei, concilierea religiilor.

Holocaustul reprezintă un capitol trist de istorie pe care tinerii de astăzi, viitori cetățeni ai unei Europe democratice, lipsită de prejudecățile xenofobe și rasiale, trebuie să-l învețe încă de pe băncile școlii. Numai cunoscând un asemenea capitol, faptele de atunci nu se mai pot repeta. Holocaustul reprezintă indubitabil una dintre cele mai serioase tragedii ale istoriei secolului al XX-lea, vizând exterminarea populației evreiești de către regimul nazist din Germania, din motive de ură rasială. În actul final de acuzare din cadrul procesului de la Nürnberg, intentat conducătorilor Germaniei naziste, se menționa faptul că: „Cele mai bestiale crime au fost plănuit și săvârșite de naziști împotriva evreilor. Istoria nu cunoaște crime îndreptate simultan împotriva unei mase de oameni, crime săvârșite cu asemenea cruzime premeditată”.

Maniera interdisciplinară în care ne raportăm la Holocaust - prin artă, muzică, literatură, teologie și dramă - permite profesorilor și elevilor să dobândească o înțelegere mai largă a ceea ce s-a petrecut în acea perioadă. Importanța istoriei și a literaturii ca disciplină școlară constă în contribuția pe care o aduce la formarea culturii generale, la modelarea personalității elevilor, oferind suficiente date pentru înțelegerea istoriei contemporane și locale. Aportul acestor discipline nu este doar formativ dar se remarcă și prin aplicabilitatea în toate domeniile vieții cotidiene, de la politică la economie, de la relații sociale la manifestări culturale.

Muzeul este de fapt o colecție nesfârșită de resurse într-o continuă adaptare la prezent. Cu ajutorul ei, profesorii îi pot conecta pe copii, prin legăturile trainice date de cultură, cu lumea contemporană. Tot ce oferă muzeul completează cât se poate de bine programele școlare, punând umărul la construirea competențelor generale și specifice. Prin vizitarea muzeelor dedicate evreilor orădeni, profesorii pot valorifica patrimoniul muzeal în activitatea didactică.

Muzeului Istoriei Evreilor din Oradea inaugurat în 2018 în sinagoga ortodoxă Aachvas Rein, muzeul este o expresie clară a istoriei bogate a evreilor din Oradea! Structura muzeului urmărește evoluția cronologică a comunității. La parter poți vedea cele mai importante date din istoria evreilor din Oradea, precum data înființării primei comunități (1722) și apoi a primului cartier - Subcetate (1792), data la care s-a produs scindarea (1870), la Belle Époque, arbtitrajul de la Viena urmat de ghetozarea și deportarea evreilor orădeni. Etajul muzeului surprinde ororile Holocaustului - urmările Dictatului de la Viena, adoptarea legilor antisemite, izolarea populației în ghetouri și deportarea în lagărele Auschwitz-Birkenau. Aici sunt expuse obiecte care fac referință la perioada nefastă - regulamentul din ghetou, documente care atestă recuperarea obiectelor, steaua galbenă, documente din detașamentele de muncă forțată etc. Instalațiile amenajate susțin puternic impactul vizual pe care-l vei simți la vizitarea muzeului.

Sinagoga Neologă Sion este a treia ca mărime din Europa! O replică simplificată în spiritul modernității a Sinagogii din Nürnberg. Templul a fost construit de către evreii reformiști din Oradea în anul 1878, ca urmare a separării acestora de comunitatea evreiască ortodoxă în anul 1870. Proiectul a fost elaborat de Busch Dávid, arhitect șef al orașului Oradea și membru al comunității evreiești. Construcția impozantei clădiri cu 1000 de locuri a fost încredințată lui Rimanóczi Kálmán senior, nume consacrat al arhitecturii orădene, maestru al stilului eclectic.

Casa Darvas - La Roche este una dintre cele mai de preț bijuterii arhitectonice ale orașului Oradea, fiind construită între anii 1909 și 1912 de către frații László și József Vágó în stil Art Nouveau-Secession. Primul Muzeu Art Nouveau din România a fost inaugurat la Oradea. Una dintr-ze cladirile de patrimoniu din Oradea, Casa Darvas – La Roche, reabilitata integral, restaurata si amenajata, a devenit primul Muzeu Art Nouveau din România. Clădirea este emblematica pentru arhitectura Secession vienez. Orasul Oradea este inclus, inca din 2012, in rețeaua europeană Art Nouveau, alături de alte orașe cu asemenea clădiri de patrimoniu precum Viena, Budapesta, Barcelona. Muzeul Art Nouveau din Casa Darvas, situata in strada Iosif Vulcan nr. 11, cuprinde expozitii permanente dedicate interioarelor oradene „La Belle Époque” – reconstituire a mediului ambiental burghez din Oradea, cu obiecte originale (mobilier, decoratii, documente), expozitii temporare, proiectii de tip video mapping in camera copilului, dar si spatii pentru ateliere de manufactura ale artistilor locali, sali de conferinta, teatru si spatii pentru evenimente.

II. COMPETENȚE GENERALE

1. Utilizarea informației provenite din surse istorice primare și secundare.
2. Dezvoltarea vocabularului istoric în cadrul comunicării orale și scrise.
3. Rezolvarea de probleme, prin aplicarea metodelor, tehnicilor și procedeelelor specific istoriei.

4. Stimularea interesului pentru cunoaștere și dezvoltarea unor atitudini pozitive față de sine și față de ceilalți.

III. COMPETENȚE SPECIFICE ȘI CONȚINUTURI

COMPETENȚE SPECIFICE	CONȚINUTURI
<p>1.1. Analiza informațiilor dintr-un document prin metode comparative</p> <p>3.1. Analizarea factorilor politici, sociali, economici, culturali care alcătuiesc imaginea unei societăți.</p> <p>3.2. Încadrarea unui eveniment sau a unei serii de evenimente într-un context cronologic.</p> <p>3.3. Plasarea în spațiu a evenimentelor și proceselor istorice.</p>	<p>Capitolul 1.</p> <p>Istoricul comunității evreiești din Oradea</p> <ol style="list-style-type: none"> Formarea primei comunități evreiești la Oradea; Format cartierul evreiesc Subcetate
<p>1.2. Construirea de afirmații pe baza surselor și formularea de concluzii relative la sursele istorice.</p> <p>2.1. Exprimarea unei opinii în limbajul adecvat istoriei.</p> <p>3.1. Analizarea factorilor politici, sociali, economici, culturali care alcătuiesc imaginea unei societăți.</p>	<p>Capitolul 2</p> <p>Istoria evreilor din Oradea până la 1940</p> <ol style="list-style-type: none"> Scindarea comunității evreiești; La Belle Époque: înflorirea arhitecturală a orașului. Casa Darvas-La Roche - Muzeu Art Nouveau. Contribuția evreilor în Oradea. Familii evreiești orădene Sinagoga Ortodoxă Aachvas Rein – Sinagoga Istoriei Evreilor din Oradea
<p>3.2. Încadrarea unui eveniment sau a unei serii de evenimente într-un context cronologic</p> <p>3.4. Recunoașterea continuității, schimbării și a cauzalității în evoluția societății.</p> <p>4.1. Examinarea consecințelor directe și indirecte a acțiunii umane.</p> <p>4.2. Analiza critică a acțiunii personalităților și grupurilor umane.</p>	<p>Capitolul 3</p> <p>Oradea după 1940</p> <ol style="list-style-type: none"> Arbitrajul de la Viena; 1944 – ghettoizarea și deportarea evreilor orădeni. Ororile Holocaustului în memorialistică Studiu de caz: Évei Heyman și Tereza Mózes Comunitatea evreiască după 1945
<p>2.2. Folosirea limbajului adecvat în cadrul unei prezentări orale sau scrise.</p> <p>3.3. Plasarea în spațiu a evenimentelor și proceselor istorice.</p> <p>4.2. Analiza critică a acțiunii personalităților și grupurilor umane în diverse situații.</p>	<p>Capitolul 4</p> <p>Despre antisemitism.</p> <ol style="list-style-type: none"> Forme de intoleranță: rasism, xenofobie, antisemitism, excluziuni, marginalizare. Antisemitismul: definiție, concepte, accepțiuni.
<p>3.2. Încadrarea unui eveniment sau a unei serii de evenimente într-un context cronologic.</p> <p>3.6. Plasarea evenimentelor și proceselor istorice într-un context istoric mai larg.</p>	<p>Capitolul 5</p> <p>Cetățeni români – Drepturi ai popoarelor. Acțiuni de solidaritate a românilor cu evreii.</p> <ol style="list-style-type: none"> Contribuția unor fruntași politici. Drepturi ai popoarelor <p>Studiu de caz: Regina Mamă</p>

4.2. Analiza critică a acțiunii personalităților și grupurilor umane în diverse contexte.	
1.2. Înțelegerea mesajelor surselor istorice scrise, vizuale și de istorie orală. 4.2. Analiza critică a acțiunii personalităților și grupurilor umane în diferite contexte. 4.4. Alcătuirea planului unei investigații, a unui proiect personal sau de grup utilizând resurse diverse. 4.5. Recunoașterea asemănărilor și diferențelor dintre sine și celălalt, dintre persoane, dintre grupuri.	Capitolul 6 Mărturii ale supraviețuitorilor orădeni a. Istorie orală. b. Jurnale și hârtii personale. c. Memorii.
3.5. Recunoașterea continuității, schimbării și a cauzalității în evoluția societății. 4.5. Recunoașterea asemănărilor și diferențelor dintre sine și celălalt, dintre persoane, dintre grupuri. 4.6. Aprecierea valorilor trecutului prin raportarea la actualitate.	Capitolul 7 Contribuția evreilor la dezvoltarea patrimoniului economic și cultural din Oradea. Sinagoga Neologă Sion Oradea.

IV. SUGESTII METODOLOGICE

- Vizitarea unui muzeu evreiesc, a unei sinagogi, a unui cimitir evreiesc.
- Realizarea de observații pe fișe proprii de lucru, studii de caz, dezbateri argumentate
- Operarea cu diferite alternative (reale sau imaginate) pentru descoperirea adevărului istoric.
- Elaborarea de referate, proiecte sau portofolii, individuale sau în grup.
- Folosirea unor metode active – descoperirea, problematizarea, demonstrația argumentată – pentru formarea unor competențe durabile.
- Realizarea de eseuri care să conțină termeni istorici adecvați. Exerciții de selectare a sensului corect al termenilor istorici. Exerciții de folosire adecvată a termenilor care și-au schimbat semnificația inițială.
- Utilizarea gândirii critice și investigației.
- Integrarea noilor tehnologii în procesul de predare-învățare.
- Imaginarea de dialoguri între personalități istorice. Asumarea rolului unei personalități istorice. Compararea mai multor documente care prezintă aceeași problemă istorică. Folosirea jocului de simulare în prezentarea unor evenimente istorice. Vizionarea unor filme didactice și comentarea acestora.
- Exerciții de stabilire a ordinii logice a unor evenimente. Ordonarea mai multor evenimente pe o axa a timpului. Exerciții de citire a unor frize cronologice, grafice, tablouri sinoptice. Exerciții de citire a hărților istorice. Exerciții de amplasare pe o „hartă albă” a unor evenimente studiate. Exerciții de ierarhizare a cauzelor unui eveniment sau proces istoric. Alcătuirea de biografii și portrete ale personalităților istorice. Consultarea unor lucrări de referință (dicționare, bibliografie). Alcătuirea unui glosar de termeni. Alcătuirea fișelor de lectură.

- Introducerea dimensiunii axiologice în predarea – învățarea istoriei

V. MODALITATI DE EVALUARE

- elaborarea de proiecte pe teme date;
- portofolii pe teme date;
- realizarea unor materiale (afișe, fluturași, postere,) despre evreii orădeni
- observarea sistematică a activității și comportamentului elevilor din timpul activităților.

VI. REPERE BIBLIOGRAFICE

1. Ancel Jean, *Contribuții la istoria României. Problema evreiască. (1933-1944)*, Vol.1, Partea întâi, Partea a doua, Vol. 2, Partea întâi, Partea a doua, Ed. Hasefer, București, 2001.
2. Idem, *Transnistria*, Vol. I-III, Ed. Atlas, București, 1998.
3. Badea Marin, *Germani împotriva lui Hitler*, Ed. Dacia, Cluj –Napoca, 1980.
4. Benjamin Lya, *Prigoană și rezistență în istoria evreilor din România (1940-1944)*, Ed. Hasefer, București, 2001.
5. Braham L. Randolph , *Politica genocidului*, Ed. Hasefer, București, 2003.
6. Borcea Liviu, *Istoria orașului Oradea*, Editura Arca, Oradea, 2007
7. Călinescu G., *Istoria literaturii române. De la origini până în prezent.*, Ed. Minerva, București, 1982.
8. Dawidowicz S. Lucy, *Războiul împotriva evreilor (1933-1945)*, Ed. Hasefer, București, 1999 .
9. Giurescu C. Dinu, *România în al doilea război mondial*, Ed. Științifică și Enciclopedică, București, 2000.
10. Gotz Aly, *Soluția finală*, Ed. Hasefer, București, 2001.
11. Heyman Eva, *Am trăit atât de puțin*, Editura Paul Editions, 2019
12. Hilberg Raul, *Exterminarea evreilor din Europa*, vol.I,II, Ed. Hasefer, București, 1997.
13. Iancu Carol, *Evreii din România (1866-1919). De la excludere la emancipare.*, Ed. Hasefer, București, 1996.
14. Idem, *Emanciparea evreilor din România (1913-1919)*, Ed. Hasefer, București, 1998.
15. Idem, *Evreii din România. De la emancipare la marginalizare (1919-1938)*, Ed. Hasefer, București, 2000
16. Idem, *SHOAH în România. Evreii în timpul regimului Antonescu (1940-1944)*, Ed. Polirom, Iași, 2001.
17. Ioanid Radu, *Evreii sub regimul Antonescu*, Ed. Hasefer, București, 1998.
18. Johnson Paul, *O istorie a evreilor*, Ed. Hasefer, București, 2001 .

19. Kuller Hary, *Evreii în România anilor 1944-1949 – evenimente, documente, comentarii*, Ed. Hasefer, București, 2002.
20. Lustig Oliver, *Dicționar de lagăr*, Ed. Hasefer, București, 2002.
21. Mircu Marius, *Oameni de omenie în vremuri de neomenie*, Ed. Hasefer, București, 1996.
22. Oișteanu Andrei, *Imaginea evreului în cultura română*, Ed. Humanitas, București, 2001.
23. Tereza Mozes, *Evreii din Oradea*, Editura Hasefer, București, 1997
24. Idem, *Decalog însângerat*, Editura Ara, București, 1995
25. Katona Béla, *Várad a viharban (Oradea în furtună)*, Editura Teala, Oradea, 1946
26. Zsolt Béla, *Nouă valize (Kilenc kuffer)*, Editura Magvető, Budapesta, 1980
27. Schön Dezső, *A tegnap városa. A nagyváradai zsidóság emlékkönyve, (Orașul de ieri. Memorialul evreilor orădeni)*, Tel Aviv, 1981;
28. Simon Magda, *Várad harangok, (Clopotele Oradiei)*, Editura Kriterion, București, 1975
29. Pușcaș Cristian, *Șapte sinagogi orădene*, Editura Muzeului Țării Crișurilor, Oradea, 2017
30. Tsur Reuven (Steiner Róbert): *Menekülés a gettóból: egy nagyváradai zsidó családtörténete (Evadarea din ghetou: povestea unei familii de evrei orădeni)*, Budapest, Noran Könyvek, 2005
31. <https://www.holocaustremembrance.com/ro/resources/educational-materials/rezumato>
32. <https://www.tikvah.ro/ro/>
33. <https://www.visitoradea.com/ro/what-to-see/muzeul-istoriei-evreilor>
34. <https://www.oradeaheritage.ro/sinagoga-neologa-sion/>
35. <https://www.oradeaheritage.ro/casa-darvas-la-roche/>

**Proiect Educațional Internațional
PROVOCĂRI ȘI SOLUȚII ÎN EDUCAȚIE
Sesiunea de Comunicări Științifice**

EXPERIENȚE DIDACTICE ÎN CONTEXT EUROPEAN

Categoria în care se încadrează activitatea de perfecționare:

Nivel Internațional

ORGANIZATOR:

CENTRUL EUROPEAN PENTRU EXCELENȚĂ ÎN EDUCAȚIE

TEMA:

Creativitate și experiență în creșterea calității actului educațional

SECȚIUNEA:

Optimizarea serviciilor educaționale în vederea integrării elevilor –
exemple de bune practici, studii, proiecte

TOȚI DIFERIȚI, TOȚI EGALI!

Consilier școlar

psih. Mărioara Ardelean

Centrul Județean de Resurse și Asistență Educațională Suceava

Colegiul Național „Eudoxiu Hurmuzachi”

Activitate în cadrul proiectului „**Building Inclusive and Democratic School Culture**”
Nr. de referință 2018-EY-PMIP-R2-0008, finanțat prin Granturile Spațiului Economic European (SEE) și Norvegiene Mecanismul Financiar 2014-2021 – Programul de Educație, Burse, Ucenicie și Antreprenoriatul Tinerilor din România, Runda 2

TESTIMONIAL

M-am gândit că aceasta este într-adevăr o oportunitate deosebită de a-mi completa informațiile despre tema propusă și de a observa în mod direct cum este tratată problema educației incluzive într-o țară dezvoltată, așadar am hotărât să aplic pentru participarea la unul dintre cele două cursuri din cadrul mobilității ... Încurajez cât mai mulți colegi să se înscrie la astfel de selecții deoarece pregătirea dosarului nu necesită un efort prea mare, documentele solicitate fiind clare și totodată realmente relevante.

De îndată ce s-au afișat rezultatele selecției, am participat la o serie de întâlniri tematice conform planului de pregătire premobilitate, ocazie cu care am reușit să îmi îmbogățesc vocabularul de specialitate în limba engleză, să înțeleg mai bine cum funcționează acest tip de finanțare, care sunt cerințele pe care trebuie să le îndeplinim și la ce tipuri de activități urmează să participăm. A fost o experiență foarte interesantă, presărată cu multe informații noi, care m-a ajutat să-mi cunosc mai bine colegile și să devin mai apropiată de ele.

Participarea la cursul „*Inclusion and diversity - opportunity for an inclusive society*” organizat în perioada 2-6.12.2019 în Reykjavik mi-a oferit ocazia de a înțelege cum funcționează sistemul de învățământ islandez în special sub aspectul incluziunii școlare a elevilor cu nevoi speciale. Experiența a fost pe cât de grozavă, pe atât de utilă! Personal, m-am simțit entuziasmată și motivată. Am rămas foarte plăcut impresionată de importanța pe care societatea în general o acordă educației și de faptul că în viața copiilor și tinerilor comunitatea este atât de implicată. Spre exemplu, mi-a plăcut foarte mult cum au reușit să rezolve problema consumului de alcool în rândul minorilor.

Numeroasele discuții cu specialiștii islandezi mi-au deschis noi orizonturi posibile de lucru în școală și mi-au oferit ocazia să împărtășesc celorlalți colegi și elevilor mei multe dintre ideile lor valoroase, surprinzător de simplu și ușor de aplicat în activitatea didactică. Cea mai mare surpriză pe care am avut-o a fost să observ o schimbare radicală a modului de aranjare a mobilierului școlar la o săptămână după ce le-am prezentat câteva informații despre proiect elevilor dintr-o clasă la care predau disciplina *psihologie*, schimbare apărută la inițiativa lor!

Având confirmarea receptivității elevilor și profitând de contextul actual, le-am recomandat spre lectură suplimentară cartea „Renegații”, de Yrsa Sigurdardóttir, scriitoare islandeză cunoscută drept „unul dintre cei mai rafinați scriitori de romane polițiste din lume”, cu scopul de a explora modul de gestionare a comportamentelor antisociale.

Spre exemplificare și diseminare, prezentăm în continuare un proiect de activitate proiectat pentru un atelier de lucru organizat pentru cadre didactice din învățământul preuniversitar din jud. Suceava care s-au înscris la școala de vară tematică.

**PROIECT
ATELIER DE LUCRU**

* * *

Disciplina:

**METODOLOGIA DIDACTICĂ PENTRU
SUSȚINEREA UNUI ÎNVĂȚĂMÂNT
INCLUZIV**

Unitatea tematică I: EDUCAȚIA

INCLUZIVĂ în contextul diversității umane

Titlul activității:

TOȚI DIFERIȚI, TOȚI EGALI

Consilier școlar: Ardelean Mărioara

Data desfășurării: _____

Durata desfășurării: 90 min./ grupă

Locul desfășurării: CJRAE Suceava

Grupul țintă: cadre didactice din învățământul preuniversitar din jud. Suceava

Scopul activității: promovarea importanței educației incluzive și a metodologiei didactice specifice în procesul de incluziune a elevilor cu CES sau provenind din medii defavorizate

Obiectivele operaționale:

În această activitate, consilierii școlari participanți vor învăța:

O1: să explice principalele concepte utilizate în educația incluzivă

O2: să analizeze nevoile educaționale ale elevilor prezentați în studiile de caz

O3: să identifice măsuri de intervenție pentru incluziunea elevilor prezentați în studiile de caz

O4: să analizeze resursele educaționale pe tema educației incluzive prezentate în cadrul atelierului de lucru

O5: să împărtășească din metodele incluzive utilizate, care s-au dovedit a fi utile în practică.

Strategii didactice:

- **Metode și procedee utilizate:** expunerea, conversația, exercițiul, studiul de caz, lucrul cu fișele, lucrul cu site-uri de specialitate.
- **Resurse utilizate:** fișe de lucru, ecusoane, post-it, markere, flipchart, laptop, videoproiector, creioane colorate, carioci.

Forme de organizare: frontal, individual, pe grupe.

Forme de evaluare: autoevaluarea, observația, analiza și interpretarea răspunsurilor.



Bibliografie:

- Cosmovici, A. & Iacob, L., coordonatori (1999). *Psihologie școlară*. Iași: Ed. Polirom
- Doron, R. & Parot, F. (2006). *Dicționar de psihologie*. București: Ed. Humanitas
- Gherguț, A. & Ceobanu, C. (2009). *Elaborarea și managementul proiectelor în serviciile educaționale – ghid practic*. Iași: Ed. Polirom
- Gherguț, A. & Frumos, L. (2019). *Educația incluzivă – ghid metodologic*. Iași: Ed. Polirom
- Gherguț, A. (2003). *Managementul serviciilor de asistență psihopedagogică și socială – ghid practic*. Iași: Ed. Polirom
- Gherguț, A. (2006). *Psihopedagogia persoanelor cu cerințe speciale. Strategii diferențiate și incluzive în educație*. Iași: Ed. Polirom
- Gherguț, A. (2011). *Evaluare și intervenție psihoeducațională. Terapii educaționale, recuperatorii și compensatorii*. Iași: Ed. Polirom
- Gherguț, A. (2013). *Sinteze de psihopedagogie specială. Ghid pentru concursuri și examene de obținere a gradelor didactice*. Iași: Ed. Polirom
- Gherguț, A. (2016). *Educația incluzivă și pedagogia diversității*. Iași: Ed. Polirom
- Institutul de Științe ale Educației – profilul de formare al absolventului, disponibil la adresa: <http://www.ise.ro/wp-content/uploads/2015/12/Profilul-de-formare-al-absolventului.pdf>
- Pânișoară, I. O. (2015). *Profesorul de succes: 59 de principii de pedagogie practică*. Iași: Ed. Polirom
- Pânișoară, I. O. (2017). *Ghidul profesorului*. Iași: Ed. Polirom
-

DESFĂȘURAREA ACTIVITĂȚII

MOMENT INTRODUCȚIV (15 min.)

Obiectivul vizat:

Facilitarea implicării active a cadrelor didactice în activitatea propusă, realizată prin crearea unei atmosfere plăcute de lucru.

Metode utilizate: conversația, exercițiul.

Instrucțiuni de lucru:

- ✚ **Salutul grupului, prezentarea temei și a obiectivelor activității.**
- ✚ **Organizarea grupului:** întocmirea listei de prezență, distribuirea ecusoanelor și fișelor de lucru, stabilirea regulilor de comunicare eficientă.
- ✚ **Captarea atenției** prin realizarea unor exerciții de spargere a gheții:
 - *Jocul „Călătoria cu trenul”*
 - *Prezentarea participanților și a modului în care s-au simțit participând la exercițiul propus*

Materiale necesare:

Formatorul va studia instrucțiunile de lucru pentru realizarea jocului „CĂLĂTORIA CU TRENUL”:

Participanților li se explică faptul că urmează să facă o călătorie îndelungată cu trenul pentru o săptămână. Ei au posibilitatea de a alege alte 3 persoane cu care vor calatori în cupeu, 3 persoane cu care vor cel mai mult să petreacă timpul. Apoi, participanții sunt rugați să aleagă și 3 persoane cu care nu doresc să călătorească.

Notă: Participanții sunt înștiințați că nu au venit să judece pe cineva, doar să fie onești în cadrul jocului.

LISTA CELORLALȚI CĂLĂTORI:

- un polițist;
- un băncher elvețian gras;
- o adolescentă abuzată sexual;
- o femeie africană care vinde piele;
- un tânăr artist bolnav SIDA;
- un rom;
- un cerșetor;
- un rapper german cu un stil radical;
- un acordeonist austriac orb;
- o tânără moldoveancă cu copil, având o problemă de viză;
- o feministă irlandeză;
- un skinhead rus beat;
- o prostituată poloneză din Berlin;
- un fermier francez ce vorbește doar franceză

Participanților le sunt puse la dispoziție 10 min pentru a se decide în legătură cu cele 6 persoane. Numărând de la 1-4, sunt rugați să formeze grupuri mici a câte 4-5 persoane, să explice în grup alegerea făcută, apoi să ajungă la un consens vizavi de cele 6 persoane. Urmează prezentarea grupurilor cu explicații, în timp ce deciziile referitoare la cele 6 persoane sunt notate pe flipchart.

Debriefing

Care au fost factorii decizionali în alegerea persoanelor?

Descrierea procesului de luare a deciziilor în grup și existența divergențelor.

Ce stereotipuri sunt recunoscute (vizavi de ce persoane/grupuri/comportamente?) și care este sursa acestor stereotipuri?

Ce anume a deranjat la persoanele nedorite în tren (persoanele la general sau anumite trăsături ale comportamentului acestora)?

Care sunt senzațiile și reacțiile persoanelor eliminate?

Activitatea nr. 1

CE ESTE EDUCAȚIA INCLUZIVA? (25 min.)

Obiectivul vizat:

O1: să explice principalele concepte utilizate în educația incluzivă

Metode utilizate: prezentarea ppt, conversația.

Instrucțiuni de lucru:

Vom explica participanților că tematica abordată în acest atelier de lucru ne va ajuta să înțelegem mai bine cum funcționează procesul prin care putem să contribuim astfel încât școala în care lucrăm să devină (mai) incluzivă. Vom trece în revistă principalele concepte utilizate în domeniul educației incluzive prin intermediul unei prezentări ppt, răspunzând întrebărilor de clarificare.

1. Ce este interculturalitatea, respectiv educația incluzivă?
2. Care sunt principalele concepte specifice?
3. Provocări și bariere în implementarea principiilor educației incluzive în școala românească
4. Cum arată școala incluzivă și cine/ cum sunt actorii săi?
5. Care sunt rețetele în dezvoltarea normală a elevilor după care ne putem ghida?
6. Care sunt categoriile vulnerabile de elevi și cum îi putem identifica?
7. Instruirea diferențiată: ce putem face, noi, cadrele didactice?

Scopul acestor discuții este acela de a facilita înțelegerea noilor informații. Odată alcătuită schema principalelor concepte asociate educației incluzive, explicăm participanților faptul că în continuare vom analiza câteva studii de caz. Discuția continuă cu prezentarea unor resurse educaționale utile pentru pregătirea activităților didactice.

Obiectivele vizate:

O2: să analizeze nevoile educaționale ale elevilor prezentați în studiile de caz

O3: să identifice măsuri de intervenție pentru incluziunea acestor elevi

Metode utilizate: studiul de caz, conversația, exercițiul în grupe.

Instrucțiuni de lucru:**a. Exercițiul de conștientizare a prejudecăților : „Cine e cu adevărat privilegiat?”**

Participanții sunt rugați să se alinieze la linia de start marcată vizibil sau imaginar pe podea. Dacă spațiul nu permite implicarea tuturor în acest exercițiu, vom selecta 10 voluntari. Cei care nu participă direct la exercițiu vor avea rol de observator și vor împărtăși această experiență.

„Drumul” privilegiaților este un exercițiu gândit să-i ajute pe oameni să înțeleagă efectele pe care avantajele sau dezavantajele întâmpinate în viață te pot ajuta sau împiedica să evoluezi.

Se citește o listă cu 30 de situații, iar participanții, analizând în raport cu propria experiență de viață, decid dacă fac un pas în față sau în spate. La finalul exercițiului se analizează poziția nouă în care se află participanții.

SITUAȚII PREZENTATE:

1. Dacă părinții dvs. au fost nevoiți să lucreze în ture de noapte sau în weekend pentru a susține familia, faceți un pas înapoi.
2. Dacă puteți călători oriunde în lume fără teama de a fi asaltat sexual, faceți un pas înainte.
3. Dacă puteți manifesta afecțiune în public partenerului dvs. fără a vă simți ridicol, faceți un pas înainte.
4. Dacă ați primit vreodată un diagnostic medical de natură fizică sau psihică, faceți un pas înapoi.
5. Dacă limba dvs. maternă este alta decât limba română, faceți un pas în spate.
6. Dacă faceți parte dintr-o familie în care ați fost sprijinit emoțional, faceți un pas înainte.
7. Dacă ați încercat să schimbați modul de a vorbi sau obiceiurile ca să câștigați mai multă credibilitate în fața celorlalți, faceți un pas înapoi.
8. Dacă puteți merge în orice magazin și găsi cu ușurință haine potrivite pentru mărimea dvs., faceți un pas înainte.
9. Dacă v-ați simțit jenat sau rușinat în legătură cu hainele pe care le-ați purtat sau condițiile din casa în care ați crescut, faceți un pas înapoi.
10. Dacă vă puteți căsători legal cu persoana pe care o iubiți, fără a simți tensiuni din partea familiei, faceți un pas înainte.
11. Dacă dvs. sau părinții dvs. ați trecut printr-un divorț, faceți un pas înapoi.

12. Dacă ați avut la dispoziție hrană de cea mai bună calitate când erați mici, faceți un pas înainte.
13. Dacă sunteți sigur că ați putea fi angajat la un loc de muncă exclusiv pe baza abilităților și calificărilor dvs., faceți un pas înainte.
14. Dacă nu vă gândiți de două ori înainte de a suna la poliție pentru a sesiza diferite probleme deranjante, faceți un pas înainte.
15. Dacă puteți apela la un medic în orice moment, faceți un pas înainte.
16. Dacă vă simțiți confortabil fiind deschis și expresiv emoțional, faceți un pas înainte.
17. Dacă ați fost singura persoană din clasă sau de la locul de muncă de alt gen sau cu un alt statut socio-economic, orientare sexuală, religie, faceți un pas înapoi.
18. Dacă ați accesat credite pentru diferite nevoi personale, faceți un pas înapoi.
19. Dacă vă permiteți în fiecare an să mergeți în două concedii, faceți un pas înainte.
20. Dacă ați avut un job (part-time sau full-time) în timpul studiilor liceale sau universitare, faceți un pas înapoi.
21. Dacă vă simțiți în siguranță să mergeți noaptea singur/ă spre casă, faceți un pas înainte.
22. Dacă ați călătorit și pe alte continente, faceți un pas înainte.
23. Dacă v-ați simțit încrezător că părinții își permit să vă susțină financiar atunci când întâmpinați o situație critică, faceți un pas înainte.
24. Dacă ați fost ironizat sau hărțuit pe baza unei trăsături pe care dvs. nu o puteți schimba, faceți un pas înapoi.
25. Dacă ați avut mai mult de 50 cărți în casa părintească atunci când ați fost copil, faceți un pas înainte.
26. Dacă părinții sau tutorii dvs. au absolvit studii universitare, faceți un pas înainte.
27. Dacă ați mers frecvent în vacanțe împreună cu părinții dvs., faceți un pas înainte.
28. Dacă vă puteți cumpăra haine noi și servi masa în oraș oricând, faceți un pas înainte.
29. Dacă unul dintre părinți nu a lucrat o perioadă mai lungă de timp, faceți un pas înapoi.
30. Dacă v-ați simțit deranjat de glume făcute pe seama dvs. pe teme legate de profesia pe care o aveți, religie, statut civil, aspect fizic sau naționalitate, faceți un pas înapoi.

Debriefing:

Cum v-ați simțit la începutul exercițiului? Dar la finalul lui?

Ce este până la urmă un privilegiu?

b. Exercițiul de analiză a studiilor de caz pregătite

Participanții sunt împărțiți aleatoriu în grupe de câte 4 persoane, apoi fiecărui grup i se distribuie fișele de lucru cu sarcina de a analiza nevoile educaționale ale elevilor din studiile de caz și de a identifica măsuri de intervenție menite să asigure incluziunea în colectivul clasei.

Materiale necesare: studiu de caz, fișa cu reperele de dezvoltare, fișa cu profilul de formare, formular de răspuns.

Studii de caz:

1. Preșcolar în vârstă de 5 ½ ani, recent întors cu familia din Germania, care nu a frecventat grădinița și care are dificultăți reale de comunicare în limba română, dar pe care părinții insistă să îl înscrie în clasa 0
2. Elev de 10 ani, cu dislexie, disgrafie și discalculie, instalate pe fondul unei întârzieri în dezvoltarea intelectuală, provenind dintr-o familie dezinteresată de educație
3. Elevă de 14 ani, olimpică la discipline reale, însă cu abilități de relaționare socială foarte slab dezvoltate, ridiculizată de colegii de clasă pe motiv că e „tocilara clasei”
4. Adolescentă de 16 ani, elevă în clasa a X-a, însărcinată în luna a V-a, cu dificultăți de relaționare cu părinții, ce riscă să fie dată afară de acasă întrucât a devenit „rușinea familiei”
5. Elev de clasa a XII-a, cu handicap fizic sever, diagnosticat cu tetrapareză spastică în urmă cu doi ani, cu interese pentru disciplinele reale, care întâmpină dificultăți la scris, dificultăți ce i-ar putea compromite performanța la bacalaureat

Activitatea nr. 3:

ASIGURAREA TRANSFERULUI (17 min.)

Obiectivul vizat:

O4: să analizeze resursele educaționale pe tema educației incluzive prezentate în cadrul atelierului de lucru

O5: să împărtășească din metodele incluzive utilizate, care s-au dovedit a fi utile în practică.

Metode utilizate: conversația, exercițiul.

Instrucțiuni de lucru:

- a. **Vizionarea unor materiale video** pe tema educației incluzive
- b. **Prezentarea unor resurse educaționale utile pe cele 3 secțiuni:**

Cărți și alte materiale scrise	Materiale audio-video	Contexte educaționale	Altele
Povești terapeutice		Ex. de proiecte naț./ concursuri școlare, etc.	Măsuri concrete (exemplificate prin imagini, etc.)

- c. **Exercițiul:** în aceleași echipe de 4 persoane completați fiecare secțiune min. alte 2 sugestii de materii utile pentru promovarea și implementarea educației incluzive în școli

Întrebări care facilitează învățarea prin descoperire:

Ce cazuri ați întâmpinat în practica dvs. ce încălcău principiile educației incluzive?

Cum ați intervenit concret într-o astfel de situație?

Cum ne putem feri de astfel de situații?



Răspunsurile participanților la sarcinile pe care le-au avut de rezolvat, precum și modul în care au interacționat și contribuit la discuții în timpul atelierului vor reflecta măsura în care au înțeles noile informații prezentate.

La sfârșitul atelierului, vom face aprecieri colective și vom mulțumi acestora pentru participare și implicare, însă vom solicita să evalueze utilitatea temei atelierului, momentele/activitățile care le-au plăcut cel mai mult, dar și prestația formatorului, prin completarea unui scurt chestionar de feedback. În încheiere, vom rezuma conținutul discuției punctând încă o dată importanța temei discutate.

PROVOCĂRI ȘI SOLUȚII ÎN EDUCAȚIE

Armencea Florentina

Școala Gimnazială „Elena Doamna”, Comuna Cuza Vodă

Jutețul Galați

Scopul studiului a fost nu atât adunarea unor informații și date statistice referitoare la problemele educației, în special în perioada organizării învățării de la distanță, cât mai curând, analiza bunelor practici ale diferitor actori educaționali, și în baza lor, a propune modalități de îmbunătățire a sistemului educațional, atât în perioadele de criză, cât și la general. Studiul actual a fost bazat și pe informațiile formale, obținute de la autoritățile de profil în domeniul educației, cât și pe opiniile reprezentanților societății civile, materialele publicate în mass-media și pe diverse domenii informaționale din Internet.

În perioada de organizare a învățării de la distanță, rolul părinților a devenit unul mai complex, de la cel de protecție a copilului și griji materiale, la cele spirituale: de ghidare, monitorizare, uneori de provocator intelectual și de diversificator de experiențe. Un rol important al părintelui în această perioadă a devenit asigurarea cu spațiu de lucru bine delimitat pentru copil/copii, care psihologic ajută elevul să ia în serios lucrul și să fie mai responsabil. Pentru ca procesul de învățare de la distanță să funcționeze mai bine, părinții au fost implicați de către cadrele didactice în anumite secvențe din timpul lecțiilor online, astfel îmbunătățind relația cu familia. Deseori părinții și-au dat seama că rolul lor de bază este pentru a acorda un suport emoțional și financiar sau chiar educațional, dacă are pregătirea necesară.

Cadrele didactice au accentuat că în procesul de organizare a învățării de la distanță s-au adaptat treptat condițiilor specifice create de criză. Ei au menționat că au învățat să comunice mai eficient și să relaționeze mai bine cu elevii, cultivând încrederea în forțele elevilor, dar și ei singuri devenind mai încrezuți. Pentru majoritatea, însă, școala online, chiar de la începutul pandemiei, a fost un moment dificil, care a provocat tensiune și frustrare, venită pe neașteptate. Respondenții au menționat că nu au fost pregătiți pentru gestionarea crizei, au avut puține resurse și instrumente digitale pentru a se adapta la învățământul online. Cadrele didactice au depus un efort dublu, pentru a studia și a utiliza noi tehnologii de învățare în condițiile învățării de la distanță. Ei consideră că elevii mai greu au fost monitorizați, fără contactul direct, fără o comunicare deschisă și liberă. De asemenea, elevii trebuiau instruiți cu referire la platformele online, în special Teams, Classroom, Zoom, Moodle și altele. Evaluarea sarcinilor a decurs cu dificultăți, așa cum nu era clar dacă elevii e-au realizat cu ajutorul manualelor sau altor materiale, în ce măsură au plagiat.

Utilizarea internetului și a noilor tehnologii este un domeniu cu o dinamică deosebită, în întreaga lume și în țara noastră, în special din momentul adoptării parțiale sau totale a sistemelor de învățare digitală.

În ceea ce privește timpul petrecut efectiv în fața ecranelor de tipul telefon, tabletă, laptop, studiile constată că elevii cu vârste cuprinse între 13 și 18 ani folosesc aceste dispozitive, în medie, între 5 și 6 ore pe zi sau chiar mai mult. Acest număr de ore se referă la folosirea televizorului, navigarea pe internet, vizionarea videoclipurilor sau alte activități de tip media și nu include timpul pe care copiii îl petrec în fața unui astfel de dispozitiv în scopul realizării temelor și a proiectelor pentru școală.

Conform cercetărilor sociologice, copiii cu vârste cuprinse între 9 și 13 ani se expun, în medie, până la 4 ore și 30 de minute, iar cei cu vârste mai mici de 9 ani – 3 ore și 30 de minute, zilnic. Prin urmare, aproape automat, timpul de ecran va crește substanțial odată cu introducerea orelor de școală și a temelor/proiectelor de studiu în sistem digital.

Sfatul specialiștilor pentru cadre didactice și părinți este organizarea timpului petrecut de elevi în mediul virtual, ținând cont de câteva elemente:

- ✓ Nevoile diferite de învățare;
- ✓ Timpul optim de expunere la ecran în funcție de vârsta copiilor;
- ✓ Programa școlară și programa de examen;
- ✓ Nevoia de socializare;
- ✓ Nivelul de digitalizare.

Preșcolăritatea reprezintă etapa în care se manifestă curiozitatea și interesul pentru cunoaștere. Copiii socializează în afara mediului familiei, se joacă și comunică despre propriile nevoi. Sunt în dezvoltare comportamentele socio-afective, cognitive, de comunicare și de limbaj, psihomotorii, iar crearea experiențelor de învățare se poate realiza și cu ajutorul tehnologiei informatice.

Cadrele didactice pot încărca pe platformele digitale dedicate elevilor diferite resurse educaționale, dar folosirea acestora, de către preșcolari, este bine să se realizeze în afara spațiului digital. O modalitate oportună de lucru este înregistrarea audio/audio-video a unor secvențe didactice care prezintă modele educaționale – aria artelor vizuale, a abilităților practice, muzică și mișcare etc. menite să motiveze copiii să exerseze munca independentă, fără a-i fixa în spațiul online și a prelungi inutil timpul de ecran.

În munca cu elevii, am îmbinat în mod cât mai riguros cerințele planificării cu nevoile și cu posibilitățile lor, Din 11 martie 2020, datorită implementării stării de urgență, prin care atât cadrele didactice, cât și elevii au fost nevoiți să rămână la domiciliu, activitățile au fost gândite a fi susținute online, utilizând platforma **ZOOM** pentru conferințe în combinație cu platformele educative **Wordwall, Kinderpedia**.

Evidențiez faptul că, pe parcursul acestei perioade, am desfășurat online toate aceste activități din procesul instructiv-educativ, dar beneficiind și de faptul că, în primele zile după rămânerea acasă a elevilor, acestora le-au fost înmânate dosare cu fișe de lucru, atât retrospectiv, cât și în avans, neștiind încă sub ce formă vom efectua procesul instructiv-educativ și cât timp vom fi sub egida restricțiilor stării de urgență. Deoarece platforma Zoom ne permite conferințe susținute în timp real, iar implicarea preșcolarilor a fost foarte mare, am încercat cu succes și procesul de predare. Părinții au fost extrem de mulțumiți.

Resursele digitale folosite provin de pe : Twinkl.com, didactic.ro, wordwall.net. Menționez că resursele utilizate de pe *didactic.ro* și *twinkl* au fost folosite atât pentru formarea de noi cunoștințe, cât și pentru consolidare și testare. Pe cele de pe *wordwall.net* le-am folosit doar pentru consolidare și testare de cunoștințe.

Ultima lună de activități instructiv-educative susținute online mi-a relevat faptul că cele mai utile resurse digitale în desfășurarea acestor activități au fost cele de pe platforma twinkl și jocurile educative realizate pe wordwall.net si youtubekids.com. Elevii au acumulat noi informații în domeniul IT, învățând să utilizeze un instrument digital (telefonul) în scop educativ, au avut posibilitatea să învețe lucruri noi, fiind îndrumați de cadrele didactice.

Părinții au beneficiat de faptul că au putut observa nivelul educativ al propriului copil, au putut observa felul în care copilul lor se raportează la actul instructiv-educativ, nivelul de implicare al acestuia în actul instructiv-educativ, au beneficiat de feed-back în timp real atât de la copil, cât

și de la cadrul didactic, au învățat că tehnologia poate oferi o nouă formă de educație dirijată pentru preșcolar.

În concluzie, transformarea procesului educațional și evoluția către școala digitală presupun asigurarea accesului la soluții administrative pentru conducere și profesori, transparența pentru părinți și instrumente digitale de studiu pentru elevi și personalul didactic, într-un mediu care să permită colaborarea și comunicarea eficientă între toate părțile implicate.

Bibliografie:

1. Breben Silvia, Goncea Elena, Ruiu Georgeta, Fulga Mihaela – *Metode interactive de grup-ghid metodic*, Editura Arves, 2002;
2. Breben Silvia, Ruiu Georgeta, Gongea Elena – *Activități bazate pe inteligențe multiple*, Editura Reprograph, Craiova, 2005;
3. Gluiga Lucia, Spiro Jodi – *Învățarea activă, Ghid pentru formatori și cadre didactice*, București, 2001,
4. Cerghit, Ioan, 2002, Sisteme de instruire alternative și complementare. Structuri, stiluri și strategii, Editura Aramis, București.
5. Drăgănescu, Mihai, 2003, Societatea informațională și a cunoașterii. Vectorii societății cunoașterii; www.racai.ro/INFOSOC-Project/Draganescu_st_a01_new.pdf;
6. Ionescu, M. (coord.), 2011, Instrucție și educație. Paradigme educaționale moderne, Editura Eikon, Cluj-Napoca.

UTILIZAREA PLATFORMELOR DE E-LEARNING

ÎN PREDARE-ÎNVĂȚARE-EVALUARE

Autor: Arsenoiu Mihaela

Unitatea de învățământ: Liceul Tehnologic Energetic "Elie Radu", Municipiul Ploiești

Într-o societate aflată în permanentă schimbare, orice dezvoltare trece prin educație, astfel că sistemul de învățământ trebuie să se adapteze la noile schimbări și să vină în sprijinul noilor generații cu resurse și oferte care să răspundă acestor necesități ale formabililor, ceea ce face practic imposibilă revigorarea procesului de învățământ fără implementarea tehnologiilor informaționale.


În contextual actual al secolului XXI se vehiculează tot mai mult termenul de pedagogie digitală care vizează folosirea tehnologiilor digitale în educație și aplicarea lor într-o perspectivă andragogică dar și pedagogică prin conceperea unor paradigme educaționale.

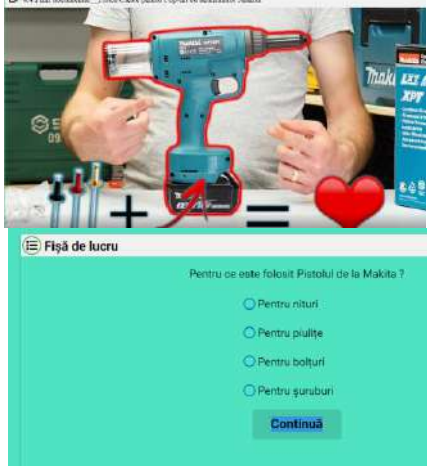
Utilizarea tehnologiei a devenit în ultima perioadă o necesitate, având scop final satisfacerea nevoilor de instruire ale elevilor, valorizând corelarea aspectelor tehnologice cu cele pedagogice.

Device-urile au facilitat interconectivitatea și au facilitat accesul la informație, ele reprezentând de fapt o sursă de documentare mult mai rapidă și o cale de acces spre un nou stil de predare-învățare –evaluare mult mai eficient.

Un studiu de caz privind importanța utilizării platformelor de învățare în dezvoltarea formatului *blended-learning*, în procesul educațional este prezentat în următorul exemplu:

TITLUL ACTIVITĂȚII DE ÎNVĂȚARE	Asamblări prin nituire
DISCIPLINA	Asamblări mecanice
UNITATEA DE ÎNVĂȚARE	Asamblări nedemontabile
CLASA	a X-a
AUTOR	Mihaela Arsenoiu 

I. Prezentarea activității de învățare	
Abilități	<p>6.2.4. Alegerea SDV-urilor necesare executării adunării prin nituire manuală</p> <p>6.2.5. Utilizarea SDV-urilor în vederea asamblării prin nituire manuală</p> <p>6.2.6. Nituirea manuală a semifabricatelor/pieselor</p> <p>6.2.7. Culegerea de pe Internet a informațiilor referitoare la tipurile de mașini de nituit</p>
<u>Atitudini</u>	<p>6.3.1. Colaborarea cu membrii echipei de lucru, în scopul îndeplinirii sarcinilor la locul de muncă</p> <p>6.3.2. Asumarea, în cadrul echipei de la locul de muncă, a responsabilității pentru sarcina de lucru primită</p> <p>6.3.3. Preocuparea pentru documentare utilizată tehnologia informației</p>
Condiții necesare desfășurării activității	Dispozitiv (laptop sau calculator) Videoproiector Conexiune la Internet
Contextul de învățare	Sala de clasă, Lecție mixtă (predare-învățare-evaluare)
Timpul alocat	50 minute
Descrierea specifică a activității de învățare	Valorificarea resursei educaționale propuse are rolul de a oferi elevilor exemple de bune practică pentru integrarea elevilor .
Resursa RED utilizată	https://view.livresq.com/view/63cc5bea20349400091d6db4
II. Prezentarea integrării resursei RED în activitatea de învățare	
În ce constă resursa RED	<p>Materialul propus este o resursă educațională deschisă audio-video, în cadrul căreia este prezentată asamblarea prin nituire.</p>  <p style="font-size: small; text-align: center;">1.3 Avantajele și dezavantajele așezării prin nituire</p> <p>Materialul are și un filmuleț după vizionarea lui elevii trebuie să rezolve o Fișă de lucru.</p>

	
<p>Descrierea modului de utilizare a RED-ului în activitatea de învățare din perspectiva 5R (reutilizare, redistribuire, revizuire, remixare și reținere)</p>	<p>Resursa educațională prezintă asamblarea prin nituire pe internet, a fost revizuită de către administratorii platformei LIVRESQ, ea poate fi redistribuită și reutilizată.</p>
<p>Descrierea modului în care resursa RED contribuie la formarea competenței specific vizate</p>	<p>Resursa educațională propusă captează atenția elevilor și le menține acestora interesul față de tema propusă. Elevii vizionează materialul, înțeleg importanța asamblării prin nituire în cadrul diferitelor domenii ale economiei.</p>
<p>Procentul de timp al RED –ului folosit raportat la timpul alocat activității de învățare</p>	<p>50 de minute</p>
<p>Aspecte utile cu privire la trecerea de la RED la PED</p>	<p>Utilizarea RED ajută în selectarea carierei prin implicarea elevilor în propriul demers educativ.</p>

Concluzii

Bineînțeles că aceste tehnologii nu trebuie să înlocuiască învățământul tradițional, aceste metode moderne de învățare trebuie privite ca o formă complementară de predare menite să înveselească, să diversifice actul de predare-învățare-evaluare, dar cu toată utilitatea lor unanim exprimată și de profesori și de elevi, nu exista tehnologie în școală ne confruntăm cu lipsa de omogenitate a elevilor, cu adaptarea la cerințele societății de consum actuale.

De asemenea, oferă elevului flexibilitate în gândire dar și în ceea ce privește organizarea timpului de lucru, ajută elevii să se concentreze pe tot parcursul lecției, crește interesul elevilor pentru lecție, îi încurajează spre munca individuală dar și pentru munca pe grupe.

**PROF.: AVDEI ECATERINA
CSEI „Sf. Andrei” Gura Humorului**

PLAN DE INTERVENȚIE PERSONALIZAT

UNITATEA DE ÎNVĂȚĂMÂNT: CSEI “Sf.Andrei” Gura Humorului

NUMELE ȘI PRENUMELE ELEVULUI : M.I.

CLASA a VI-a Cs

DATA APLICĂRII An școlar: 2022-2023

CADRU DIDACTIC: Avdei Ecaterina

PROGRAM DE INTERVENȚIE PERSONALIZAT

1. Numele și prenumele: **M.I.**
2. Data și locul nașterii: 19.02.2010, Câmpulung Moldovenesc
3. Domiciliul:
4. Școala: C.S.E.I. ”Sf. Andrei”, Gura Humorului, clasa a VI-a Cs
5. Echipa de intervenție : diriginte, prof. educație specială
educator
prof. psihopedagog
prof. kinetoterapeut
6. Concluziile evaluării complexe:
 - **din punct de vedere medical:** deficiență psihică severă, sindrom Kabuki
 - **din punct de vedere psihopedagogic:** tahilalie, vorbește folosind propoziții dezvoltate - în activități preferate, a dezvoltat fixații pentru cărți cu animale; musculatura fină deficitară, nedezvoltată; execută mișcări prin imitație, obosește ușor, se concentrează mai bine în activități de comunicare cu suport vizual; nu se orientează în spațiul mic, încearcă cu greutate să desfășoare secvențe ce urmează în succesiunea unei activități, progres în orientarea temporală.
 - **din punct de vedere al competențelor școlare:**

- recunoaște elemente din mediu, cunoaște povești, reacționează pozitiv la poezii, cântece, povești;
 - indică/denumește schema corporală, recunoaște forme, mărimi, culori;
 - numără până la 30; a învățat literele mari și mici de tipar;
 - îmbină piese lego, potrivește incastre simple;
 - sortează, clasifică după criterii date;
- **din punct de vedere social:** interacționează cu copiii, cooperează mai bine, nu este agresiv, mama nu are autoritate și nu respectă interdicția în prezența ei, s-a adaptat la programul școlii, nu are autonomie de autoservire.

7. Priorități pentru perioada 2022/2023:

Formarea competențelor școlare (numerația 0-30, adunări și scăderi în centrul 1-10, citire silabe, cuvinte mono/bisilabice, exprimare în propoziții dezvoltate, etc.);

Dezvoltarea capacității de orientare spațială și temporală;

Formarea și dezvoltarea autonomiei personale și sociale;

Dezvoltarea motricității generale și fine.

DOMENIUL: Abilități de comunicare și limbaj

Obiective	Activități de învățare	Metode și mijloace de realizare	Criterii minimale de înregistrare a progresului	Metode și instrumente de evaluare
<p>Să identifice /denumească obiecte, imagini ale obiectelor, Să asocieze imagine-cuvânt; Să despartă cuvinte în silabe, cu suport imagistic;</p>	<p>Exerciții de articulare corectă a cuvintelor accesibile (ex. de denumire obiectuală și imagistică; Ex.de asociere imagine-cuvânt; Exerciții de potrivire, de sortare, de grupare pe categorii</p>	<p>Exercițiul; jocul didactic; modelarea acțiunii; explicația cu suport vizual; vocabular tematic: obiecte școlare, animale, alimente, jucării, mijloace de transport, obiecte de mobilier, membrii familiei, etc. Se folosesc obiecte, jetoane, planșe cu imagini, puzzle, pictograme, cărți ilustrate, reviste pentru copii.</p>	<p>Articulează corect cuvinte uzuale la cerere; asociază obiecte cu imagini denumindule, asociază imagine-cuvânt prin citire globală</p>	<p>Observarea comportamentului</p> <p>Probe orale inițiale, formative, sumative și consemnarea rezultatelor</p>
<p>Să reproducă cuvinte, propoziții simple și dezvoltate prin imitație verbală Să povestească cu sprijin psihopedagogic și suport vizual</p>	<p>Exerciții de reproducere fidelă a unor mesaje accesibile, însoțite de suport concret-intuitiv; Identificare, denumire de cuvinte care denumesc acțiuni uzuale Povestire după imagini</p>	<p>jetoane, planșe ilustrate, soft educational, pictograme povesti sociale</p>	<p>Identifică, denumește cuvinte pe baza imaginilor. Povestește cu ajutorul întrebărilor și al imaginilor</p>	<p>Observarea comportamentului</p> <p>Evaluare continuă</p>
<p>Să-și formeze pensa digitală;</p>	<p>Exerciții de colorare în contur, modelaj, mototolirea și ruperea hârtiei, joc de construcție, înșirare mărgel, pictură;</p>	<p>Plastilină, hârtie, lego, mărgel, materiale pentru pictură, etc. Fișe de lucru, planșe,</p>	<p>Colorează în contur pe spații mari, cu sprijin</p>	<p>Observarea comportamentului</p> <p>Evaluare continuă</p>
<p>Să-și dezvolte deprinderile de scriere a semnelor pregrafice;</p>	<p>Exerciții de unire a două puncte; linii verticale</p>	<p>jetoane, jocuri educative Joc didactic, demonstrația, exercițiul; Jetoane cu litere, cărți</p>	<p>Scrie pe puncte linii verticale, unește două puncte</p>	<p>Observarea comportamentului</p> <p>Evaluare continuă</p>

Dezvoltarea auzului fonematic -să citească silabe, cuvinte mono/bisilabice	Exerciții de identificare, de asociere sunet-literă, de citire, de asociere cuvânt-imagie	jetoane, jocuri educative Joc didactic, demonstrația, exercițiul;	Identifică literele mari și mici de tipar, citește silabe	Evaluare finală
--	---	--	---	-----------------

Puncte tari: memorie bună, de lungă durată, suportul vizual are impact pozitiv, trezindu-i interesul, exprimare corectă grammatical

Puncte slabe: tahilalie, hiperkinetic, putere slabă de concentrare, motricitate fină deficitară.

DOMENIUL: Educație senzorială și psihomotorie

Obiective	Activități de învățare	Metode și mijloace de realizare	Criterii minimale de înregistrare a progresului	Metode și instrumente de evaluare
Manipulare a obiectelor cu ambele mâini Realizarea de mișcări pentru dezvoltarea musculaturii fine	Exerciții pentru musculatura fină: mototoliri, rupere hârtie, nasturi în găurele, frământare, înșirare măgele, îmbinare piese lego, înșirare clame rufe pe suport	Hârtie, plastilină, pastă pentru modelaj, nisip kinetic, joc mozaic, clame rufe, incastre	Realizează activități pentru formarea pensei digitale	Observarea comportamentului
Formarea și exersarea coordonării oculo-motorii	Exerciții pentru musculatura fină Exerciții de prehensiune (prindere corectă a instrumentelor de scris): efectuarea de	piese lego, jocuri de construcție, de îmbinare, plastilină, șabloane	Mototolește și netezește hârtia, manipulează obiectele cu ambele mâini; Efectuează mâzgălituri fără prompt	Observarea comportamentului Testare prin activități practice, a reacțiilor/

	mâzgâliture, cercuri, linii; Divertisment grafic exprimat în mâzgâliture în diverse direcții, hașurări în spații determinate, în șabloane. Colorare în contur	Exercițiul, modelarea acțiunii		răspunsurilor la comenzi
Organizarea, orientarea, structurarea spațială și temporală	Activități de sortare și grupare obiectuală și/sau imagistică, după unul sau mai multe criterii; Identificarea locației obiectelor prin raportare la schema corporală; Recunoașterea pozițiilor spațiale simple Identificarea momentelor unei zile (cu indicarea acțiunilor specifice) / a zilelor săptămânii/ anotimpurilor; Asocierea acțiunilor specifice momentelor zilei; Jocuri de ordonare temporală (joc imagistic: 3-5 imagini)	Obiecte, jetoane, piese lego, imagini cu momentele zilei, anotimpuri, lunile anului, set imagini ordonare temporală	Sortează, grupează obiecte/imagini după criterii date; Identifică/denumește poziții spațiale de bază, zilele săptămânii, anotimpuri, lunile anului, momente ale zilei	Testare prin activități practice, a reacțiilor/ răspunsurilor la comenzi Evaluare finală

Prezentul Program de intervenție personalizat a fost realizat în conformitate cu **Programa Școlară** aprobată cu **OME nr. 3702 din 21.04.2021**, numărul de ore fiind în concordanță cu **Planul-cadru de învățământ pentru învățământul special primar și gimnazial, dizabilități intelectuale grave, severe și/asociate, aprobat prin OMEN nr. 3622/27.04.2018.**

3.PROIECT EDUCAȚIE EMOȚIONALĂ

Axene Ionica- prof. pentru învăț. primar
Școala Gimnazială „General Dumitru Dămăceanu”

A. INFORMAȚII DESPRE PROIECT

A.1. **Titlul proiectului :** „ CURCUBEUL EMOȚIILOR ”

A.2. Precizați tipul activității principale din cadrul proiectului: dezvoltare personală

B. REZUMATUL PROIECTULUI

Prezentați minim următoarele elemente ale proiectului dumneavoastră:

B.1 Număr de elevi și număr de cadre didactice implicate: 19 elevi, 1 cadru didactic;

B.2 Beneficiarii direcți: elevii clasei a III-a

C.PREZENTAREA PROIECTULUI

C.1. Argument justificare, context (analiză de nevoi);

Foarte mult timp, inteligența intelectuală sau cognitivă a primat în fața celei emoționale, în modul în care copiii au fost educați. În prezent, specialiștii confirmă faptul că inteligența emoțională joacă un rol fundamental în formarea și dezvoltarea unor copii deștepti, fericiți și de succes.

Proiectul de față își propune să vină și să întărească educația emoțională având ca principal argument faptul că vârsta școlară constituie o perioadă în care se produc însemnate schimbări în viața afectivă a copilului. Emoțiile și sentimentele școlarului însoțesc toate manifestările lui, fie că este vorba de jocuri, de cântece, de activități educative, fie de îndeplinirea sarcinilor primite de la adulți. Ele ocupă un loc important în viața copilului și exercită o puternică influență asupra conduitei lui.

Cercetările din domeniul psihologiei dezvoltării au dovedit faptul că nu este suficient să dezvoltăm abilitățile intelectuale ale copiilor. Studii care au urmărit copii începând cu primii ani de viață și până la vârsta adultă au indicat faptul că abilitățile copiilor de a-și conștientiza trăirile emoționale, de a le gestiona în mod adecvat sau de a-și face prieteni, sunt cel puțin la fel de importante ca și abilitățile intelectuale (inclusiv pentru reușita la școală).

În cadrul interacțiunilor zilnice, copiii își dezvoltă și optimizează abilitățile socio-emoționale. Ei învață:

- abilități necesare pentru a lega prietenii (de exemplu cum să se alăture altor copii care se joacă, cum să ceară și să împartă jucăriile, cum să ofere ajutor altora, cum să își ceară scuze etc.);

- să își înțeleagă emoțiile – să identifice și numească emoțiile proprii și ale celorlalți, să le lege de contextele în care apar în mod tipic (de exemplu bucuria la primirea unui cadou, supărare atunci când ne doare ceva etc);

- să își gestioneze furia (învățând să și-o conștientizeze și să folosească metode simple pentru a și-o controla);

- să își rezolve problemele apărute în interacțiunea cu ceilalți (să își definească problema, să caute și să aleagă soluții adecvate). Abilitățile socio-emoționale sunt un predictor mai Fiecare copil este diferit și nu poate fi comparat „decât cu sine însuși”. Și totuși, câteva lucruri esențiale îi fac să fie asemenea: toți au nevoie de dragoste, de securitate, de îngrijire și de exercițiu. Toți simt nevoia de recunoaștere și acceptare. Toți caută un sprijin în adult și chiar au nevoie de un anumit control din partea acestuia pe măsură ce își dezvoltă încrederea în sine și dobândesc propria

experiență.

C.2. Scopul proiectului:

Dezvoltarea abilității de a recunoaște, a înțelege și descrie emoțiile proprii și ale celorlalți.

C.3. Obiectivele specifice ale proiectului:

1. Recunoașterea, acceptarea și autoreglarea emoțională ca fundament al formării unei abilități sociale;
2. Creșterea capacității de adaptare la cerințele școlii și ale societății;
3. Dezvoltarea unor abilități intra- și interpersonale care să faciliteze reușita în viață;
4. Dobândirea capacității de aplicare a unor strategii adecvate în situații critice și/sau stresante;
5. Creșterea sănătății mentale și reducerea riscului apariției devierilor comportamentale.

C.4 Durata proiectului: 2 luni

C.5 Descrierea activităților:

Nr crt.	Denumirea activitatilor	Mod de realizare
1.	Recunoașterea emoțiilor	Povestea Broșuței Țestoase; - identificarea reacțiilor emoționale ale personajelor în urma audierii; - alternative de comportament adecvat; - tehnica broșuței țestoase; - joc: învățăm să fim super-broșuțe; - decupare, lipire, broșuța; - roata emoțiilor-joc
2.	Empatiei și abilități de relaționare socială	Povestea Peștelui Curcubeu - identificarea comportamentelor neprietenoase ale personajelor din poveste și s consecințele acestor comportamente; - joc: prietenii peștișorului (decupare, lipire, colorare);
3.	Acceptarea diversității și valorizare fiecărui membru a unui grup; Despre bullying	Povestea Dragonului Albastru - identificarea trăirilor emoționale ale personajelor din poveste, a comportamentele ”prietenoase”, ”neprietenoase” și a consecințelor rezultate; - identificarea elementelor fizice și de comportament care diferențiază oamenii;
4.	Prevenirea apariției sau înlăturarea furiei prin promovarea gândurilor raționale/sănătoase.	Povestea „Sorin și jocul de fotbal” - jocuri sportive;
5.	Comportament certăreț, iritabilitat	Povestea ariciului Pogonici; Jocuri sportive

C.6 – Rezultate așteptate ca urmare a implementării proiectului:

La finalul proiectului, elevii vor ști ;

- să identifice propriile emoții și emoțiile altor persoane în diverse situații;
- să identifice cauza emoțiilor;

- să identifice emoțiile pe baza componentei nonverbale: expresia facială și postura;
- să transmită verbal și nonverbal mesajele afective;
- să exprime empatie față de alte persoane;
- să folosească strategii de reglare/autoreglare emoțională.

C.7 Modalități de monitorizare și de evaluare ale proiectului

- Întocmirea portofoliului proiectului;
- Expoziții cu lucrările realizate;
- Realizarea raportului în vederea evaluării finale a proiectului.

JOCUL DIDACTIC – O METODĂ DE INTEGRARE A ELEVULUI CU CERINȚE EDUCATIVE SPECIALE

Baboi-Drăgan Luminița - profesor itinerant și de sprijin,
Școala Profesională Specială „Ion Pillat” Dorohoi, jud. Botoșani

Pentru o bună integrare a elevilor cu cerințe educative speciale în procesul de învățare se poate folosi cu succes jocul didactic la toate disciplinele școlare, în orice moment al lecției, într-o anumită etapă a ei, sau întreaga activitate se poate desfășura pe baza lui, urmărindu-se fie dobândirea noilor cunoștințe priceperi și deprinderi, fie fixarea și consolidarea acestora, fie verificarea și aprecierea nivelului de pregătire a elevilor, cu condiția ca în cadrul lui să primeze obiectivele instructiv-educative. În cadrul activităților extracurriculare realizate în diferite proiecte educaționale jocul didactic este extrem de important. Pentru evitarea monotoniei și a șablonizării lecției se vor alterna procedeele de la un tip de lecție la altul, în așa fel încât fiecare lecție să aducă un element de surpriză, nu numai din punct de vedere al conținutului, ci și al tehnicii de lucru.

Cerințele și metodică desfășurării unui joc didactic sunt: introducerea în joc, executarea jocului, complicarea jocului și încheierea jocului. Introducerea în joc se face în funcție de tema lecției. Astfel, se pot folosi în lecțiile de citire, matematică și alte discipline. Tot în acest moment se poate prezenta materialul cu care se va lucra. Introducerea are scopul de a transpune clasa într-un climat nou, deosebit de cel existent în timpul desfășurării lecției, climat specific jocului. Pentru a preciza felul activității se anunță titlul jocului, care este bine să se motiveze, fie la început de către educator, fie la sfârșit cu ajutorul elevilor. Profesorul va explica elevilor sarcinile pe care le au de rezolvat în timpul jocului, regulile principale după care se va desfășura acesta, precum și condițiile în care se ajunge câștigător al acestuia. Metodele cele mai potrivite la care ajunge profesorul pentru a-i face pe elevi să înțeleagă jocul sunt explicația și demonstrația. După ce profesorul este convins că jocul este bine cunoscut de către elevi, se dă semnalul de începere a jocului. La început este bine ca jocul să fie condus de către profesor, apoi rolul acestuia poate fi preluat de unii elevi mai harnici, mai buni, care rezolvă sarcina mai bine și mai repede, iar cu timpul vor fi antrenați în funcția de conducători și elevi mai puțin buni. Deși profesorul nu participă direct la joc, el trebuie să urmărească cu atenție îndeplinirea sarcinilor jocului, comportarea elevilor și menținerea atmosferei, ritmul și intensitatea jocului trebuie să crească treptat. Pentru a menține și mări interesul pentru jocul respectiv este bine să se introducă unele reguli noi și în special să se complice sarcina didactică.

În organizarea și desfășurarea activităților structurate pe jocul didactic trebuie să se ia în considerare următoarele condiții:

- jocul să se constituie pe fondul activității dominante urmărindu-se scopul și sarcinile lecției;
- să fie variat, atractiv, să îmbine forma de divertisment cu cea de învățare;
- să se folosească atunci când copiii dau semne de oboseală;
- să creeze momente de relaxare, de odihnă în vederea recuperării energiei nervoase a elevilor și să antreneze toți copiii în activitatea de joc;
- să fie proporționat cu activitatea prevăzută de programă și să fie structurat în raport cu tipul și scopul lecției desfășurate;
- să urmărească formarea deprinderii de muncă independentă;
- după caz, sarcinile didactice ale jocului să fie date diferențiat pentru preîntâmpinarea rămânerii în urmă la învățătură;
- să fie repartizate după caz în diferite secvențe, sarcinile didactice având caracter progresiv;
- indicațiile privind desfășurarea activității să fie clare, corecte, precise, să fie conștientizate de către elevi și să le creeze o motivație pentru activitate;

- să nu se facă abuz de joc, astfel, încât procesul de învățare să se transforme în joc și să fie luat de elevi ca atare;
- regulile de joc să fie explicate clar și să se urmărească respectarea lor de către elevi.

Jocul didactic, pentru a rămâne joc, adică pentru a fi antrenant și viu trebuie să includă elemente de joc cum ar fi: mișcarea, ghicirea, întrecerea, surpriza etc. Aceste elemente de joc creează stări emoționale care întrețin interesul, dând colorit viu activității.

Elementele de joc pot apărea și din îmbinarea activității cu unele situații imaginare, prin determinarea copiilor de a crea, lăsându-le liberă imaginația, încurajându-le și ordonându-le spontaneitatea. În această situație:

➤ randamentul orei este mult mai mare, verificarea cunoștințelor se face în mod plăcut, activ și temeinic, tonusul optim al lecției nu scade;

➤ gândirea elevilor este mereu sollicitată și astfel este în continuă formare;

➤ inițiativa copiilor crește, în joc au mai mult curaj, acționează mai degajat decât în alte forme de activitate;

➤ prin jocuri îi putem cunoaște pe copii mai repede și mai bine;

➤ jocurile didactice sunt mijloace active de învățare, deosebit de necesare în munca cu elevii;

➤ prin varietatea lor, prin crearea unor situații-problemă, ele dezvoltă la școlarii mici spiritul de observație, de analiză, de judecată, înlătură monotonia, rutina, stereotipia, conformismul, antrenează pe elevi să ia atitudini, să-și corecteze colegii și această posibilitate trebuie să le-o oferim tot mai des, deoarece, cum este și firesc, în oră dialogul trebuie să se poarte nu numai între învățător și elevi, ci el trebuie să suscite confruntarea organizată chiar între elevi;

Merită să amintim că pe lângă funcția instructiv-formativă, jocurile didactice au și o funcție terapeutică. Nu trebuie să lăsăm să se instaleze vremelnic plictiseala la școlarii mici; ea provine și din greșeala de a pune accent prea mare pe memorie ignorând adevărul, că întotdeauna se învață mai bine printr-o participare creatoare a școlarului la lecție. Jocul didactic este o activitate cu adânci semnificații, un important mijloc de formare a calităților intelectuale. Activitățile recreative contribuie la formarea legăturii între profesor și colectivul de elevi și între elevii clasei respective.

Pentru încheierea colectivului de elevi și pentru a se cunoaște mai bine între ei după nume, dar și pentru a verifica și cunoaște gradul de exprimare a elevilor se recomandă a se organiza, în prima săptămână de școală, în completarea lecției: „*Mobilierul clasei—jocul Inelul*”. Ca material se folosește un inel sau un cerculeț de metal sau din material plastic. Copiii sunt așezați în cerc. Un elev primește inelul în mâna dreaptă și îl trece, în văzul copiilor, în mâna stângă, înmânându-l copilului din stânga, care la rândul lui îl ia cu dreapta, îl trece în mâna stângă și-l predă colegului din stânga în ritmul versurilor: „Iau cu dreapta, dau cu stânga, Iau cu dreapta, dau cu stânga. Stop! Inelul s-a oprit. De la cine l-ai primit?” Copilul în mâna căruia s-a aflat inelul la cuvintele „s-a oprit”, întrerupe circuitul și trebuie să răspundă la întrebare numindu-și vecinul din dreapta. El mai poate fi întrebat: „Cerculețul îl vei da? Cine e la stânga ta?” Se repune inelul în circulație concomitent cu reluarea versurilor, jocul fiind continuat până când toți copiii au dat răspunsul. Jocul se reia în perioada când elevii se cunosc mai bine între ei devenind mai vii, mai antrenanți.

Se poate folosi setul de desene „*Caută și găsește*” pe care l-am introdus în activitățile recreative realizate cu elevii mei. Acest joc contribuie la dezvoltarea spiritului de observație, la sesizarea relațiilor dintre elementele componente. Elevii trebuie să observe, de exemplu, la care element lipsește butonul, la care duș lipsește sita, pe câte spații trebuie desenată coada. Acest material duce la dezvoltarea percepției vizuale, la capacitatea de a sesiza raporturile dintre mărimi contribuind și la precizarea noțiunilor de mic, mare, mai mic, mai mare, necesare în timpul scrierii literelor.

Pentru dezvoltarea și exersarea organului fonator se pot folosi o serie de jocuri didactice în diverse momente ale lecției atât în partea preabecedară cât și în partea abecedară. Jocul „*Șarpele și albina*”, este utilizat în cadrul lecțiilor de familiarizare cu sunetele z, s, ș, r prin care se urmărește pronunțarea corectă a sunetelor siflante s, z, a șuierătoarelor ș, j, a vibranei r. Copiii pot fi puși să exerseze pronunțarea sunetelor siflante, șuierătoare, vibrante și să denumească corect cuvintele care încorporează în pronunția lor sunetele amintite: șarpe, șiret, șapcă, jucărie, joben, jachetă, scândură,

stilou, săpun, zidar, ziar, zar, rac, roată, radio. Jocul se poate desfășura pe bază de imagini alese din set, Copiii au ales acele imagini care reproduc următoarele onomatopee: bâzzz, bâzzz, bâzzz, (albina) fășșș, fășșș, fășșș, (șarpele). Ei vor pronunța onomatopeele însoțite de mișcare.

Pentru fixarea literelor învățate se va folosi jocul „Stop”. Profesorul va da copiilor câte un jeton pe care este scrisă o literă. Jetonul cu litera respectivă va trece din mână în mână până ce educatorul va spune „Stop”. Copilul care are litera în mână o va citi cu voce tare, apoi arată jetonul clasei. Dacă a citit corect litera, clasa, aplaudă. Pentru fiecare răspuns bun, elevii vor primi câte un steguleț sau o bilă. Cei ce greșesc nu primesc nimic. Pentru formarea rapidității și deprinderii de a scrie corect, precum și găsirea cuvintelor cu sens contrar se va folosi „Jocul cuvintelor” care se va desfășura cu întreaga clasă. Se va cere elevilor să scrie în caiete cuvintele cu sens contrar. De exemplu, mare – mic, alb – negru, gras – slab.

În continuare sunt prezentate activități extracurriculare pentru dezvoltarea abilităților sociale ale elevilor:

Activitatea 1 – „Jocul cu jetoane”

Obiective:

- Să identifice emoțiile în funcție de indicii non-verbali;
- Să asocieze o etichetă verbal expresiei emoționale;
- Să identifice contextele în care se manifestă anumite emoții și posibilele cauze ale acestora;

Metode și procedee: explicația, conversația, problematizarea

Materiale: imagini cu persoane care exprimă diferite trăiri emoționale (bucurie, furie, tristețe, frică), eșarfă.

Forme de organizare – frontală și individuală

Realizarea activității: Fiecare copil alege pe rând o imagine, după care trebuie să identifice emoția persoanei din imagine. Copiii sunt rugați să-și amintească o situație în care s-au simțit la fel ca și persoana din imagine. (Tu când te-ai simțit la fel?). Copiii trebuie să găsească posibile explicații pentru modul în care se simte persoana respectivă. („Ce crezi că s-a întâmplat?”, „De ce e bucuros/ furios/ trist/ îi este frică”)

Activitatea permite elevilor să achiziționeze etichetele verbale ale emoțiilor și să recunoască manifestările emoționale pe baza indicilor non-verbali, ceea ce facilitează transmiterea adecvată a mesajelor cu conținut emoțional. De asemenea, ajută elevii să dobândească strategii adecvate de reglare emoțională și ulterior de relaționare optimă cu ceilalți.

Activitatea 2 – „Ne jucăm împreună”

Obiective:

- să-și dezvolte abilitățile de cooperare
- să exerseze abilități de cerere și de oferire a unui joc și de așteptare a rândului
- să rezolve prin negociere problemele care pot să apară în grup

Metode și procedee: explicația, conversația, problematizarea

Materiale: reviste, lipici, carton

Forme de organizare – frontală, individuală și de grup

Realizarea activității: Elevii vor fi împărțiți pe grupe, fiecare grupă primind diverse reviste, lipici și carton, având sarcina de a alege împreună imaginile, în funcție de tema aleasă, pe care le vor decupa și le vor lipi pe carton, realizând câte un poster. În timpul jocului vor fi încurajați să împartă, să-și aștepte rândul, să ofere sau să ceară ajutor.

Prin această activitate elevii exersează comportamentele care facilitează stabilirea și menținerea relațiilor de prietenie și învață să dobândească capacitatea de a se implica în jocurile celorlalți

Activitatea 3 – „Învățăm să ascultăm!”

Obiective:

- să asculte ceea ce spun ceilalți elevi
- să învețe să-i asculte pe ceilalți fără să-i întrerupă
- să-și aștepte rândul într-o conversație

Metode și procedee: explicația, conversația, problematizarea

Forme de organizare – frontală și individuală

Realizarea activității: Așezați elevii în cerc. Rugați 2 copii să vină în față. Mai întâi încurajați elevii mai sociabili să povestească. Astfel cei mai timizi vor putea urma exemplul colegilor. Fiecare elev va trebui să povestească pe scurt despre o activitate, o jucărie sau orice altă preferință („Care este animalul tău preferat?”, „Cu ce îți place să te joci”). Încurajați fiecare elev să povestească despre preferințele sale. Apoi cereți elevului care l-a ascultat să descrie ceea ce a spus celălalt. Schimbați rolurile: cel care a vorbit va asculta, iar cel care a ascultat va fi cel care va vorbi. Asigurați-vă de faptul că toți elevii au participat la această activitate.

Activitatea ajută la exersarea comportamentelor care facilitează stabilirea și menținerea relațiilor de prietenie și dobândească capacitatea de a iniția interacțiuni.

Activitatea 4 – „Teatrul de păpuși”

Obiective:

- să asculte ceea ce spun ceilalți elevii
- să învețe să-i asculte pe ceilalți fără să-i întrerupă;
- să-și aștepte rândul într-o conversație

Metode și procedee: explicația, conversația

Materiale: păpuși, ursuleți, iepurași de pluș

Forme de organizare – frontală și individuală

Realizarea activității: Elevii sunt informați că, se vor juca de-a „Teatrul de păpuși”, în care fiecare personaj va trebui să povestească celuilalt ceva (ex. despre jucăria preferată). Vor fi împărțiți în perechi, își vor alege jucării de pluș, fiind rugați să inițieze un dialog. Mai întâi vor fi încurajați elevii cei mai sociabili să povestească, astfel cei mai timizi vor urma exemplul colegilor.

Elevii reușesc să se cunoască mai bine și învață faptul că o relație presupune reciprocitate.

În concluzie, jocul didactic ne ajută să-i integrăm într-un mod plăcut pe elevii cu CES, dar și pe elevii mai timizi, cu succes, atât în activitățile didactice, cât și în activitățile extracurriculare din cadrul proiectelor derulate la nivel de unitate școlară, județene, regionale, naționale și europene.

BIBLIOGRAFIE

1. Alois Gherguț, *Sinteze de psihopedagogie specială*, Ed. Polirom, Iași, 2000
2. Andreescu Florica, *Jocul la copii*, Ed. D. P., București, 1971
3. Bîrsan Nicoleta, *Jocul didactice specifice dezvoltării limbajului și comunicării orale a preșcolarilor mari*, Ed. D. P., București, 1995.
4. Manu Constranța, Voicu T., *Valorificarea laturilor formative ale unui joc didactic*, în *Practică, creativitate, modernizare în Școală*, Ed. D. P., 1973.
5. Păunescu C. și colectivul, *Terapia educațională integrată*, Ed. PRO HUMANITATE, București, 1997.
6. Mitrofan, I., *Dezvoltarea personală interpersonală, transpersonală*, Editura Sper, București, 2000
7. Roșan A. (coord.) și Bălaș-Baconschi, *Psihopedagogie specială: Modele de evaluare și intervenție*, Editura Polirom, Cluj-Napoca, 2015
8. Shalock R. L., Buntinx Wil H. E., *Models of disability, quality of life, and individualized supports*, volume 7, 283-294., 2010
9. Walker, H. M., Colvin, G., Ramsey, E., *Antisocial Behavior in School: strategies and best practices*, Cole Publishing Company, Carolina, 1995

Badea Diana-Alexandra

Profesor la Școala Gimnazială nr. 2, București

Proiectul Educațional Internațional „**PROVOCĂRI ȘI SOLUȚII ÎN EDUCAȚIE**”

Tema: **Creativitate și experiență în creșterea calității actului educațional**

Secțiunea: **Optimizarea serviciilor educaționale în vederea integrării elevilor - exemple de bune practici, studii, proiecte.**

Abordări moderne ale lecturii școlare

Această lucrare prezintă strategii ce vizează formarea gustului pentru lectură a elevilor de gimnaziu, dezvoltarea creativității și a spiritului critic, prin împletirea lecturii analitice cu cea cursivă, adică interferența lecturii ghidată de profesor, ce urmărește dezvoltarea competențelor de comprehensiune și interpretare, cu lectura uzuală și liberă, ce urmărește dezvoltarea autonomiei elevului în a-și alege textele și în a folosi strategiile de lectură.

Din perspectiva unei didactici a lecturii orientată spre elevi, profesorul manifestă interes atât pentru profilul psihologic al acestora, cât și pentru interesele lor de cunoaștere și de lectură. Fiecare elev are propria motivație pentru a citi, fiecare are propriul stil de lectură și propriile dificultăți de a înțelege sau a interpreta un text, diferite de cele ale colegilor, aspecte ce subliniază faptul că profesorul trebuie să-și cunoască elevii ca individualitate și nu ca un grup, pentru a-i putea ajuta să capete interes pentru lectură și să-și formeze abilități de cititori. Eforturile profesorului devin astfel mai mari, însă interferează cu satisfacții venite, de exemplu, din partea unor elevi etichetați ca fiind slabi la început, dar care reușesc să facă progrese în timp. De asemenea, interesul pe care-l arată un profesor pentru cunoașterea elevilor nu poate rămâne fără ecouri în atitudinea pe care elevii o vor manifesta în continuare față de acesta.

O modalitate de investigare a intereselor pentru lectură a elevilor este chestionarul. Acesta reprezintă un sprijin în mai buna cunoaștere a elevilor și a particularităților ce țin de vârsta acestora prin identificarea temelor de lectură preferate de aceștia, astfel încât profesorul să le recomande elevilor texte pentru studiul la clasă. Obiectivele aplicării chestionarului sunt *identificarea tipurilor de lectură preferate de elevi și identificarea temelor de lectură preferate de elevi*, iar argumentul vizează răspunsul la întrebarea: *Ce texte li se par interesante adolescenților din ziua de azi?*

Badea Diana-Alexandra

Profesor la Școala Gimnazială nr. 2, București

În continuare, voi prezenta un exemplu de chestionar aplicat elevilor clasei a VII-a, la ora de limba și literatura română, utilizând mijloace digitale (Google Forms), urmat de analizarea și interpretarea răspunsurilor oferite de elevi și de o sugestie de lectură bazată pe răspunsurile acestora. Chestionarul aplicat își propune să evalueze preferințele elevilor în domeniul literaturii. Din punctul meu de vedere, profesorul de limba și literatura română ar trebui să le cunoască preferințele elevilor pentru a le insufla acestora dorința de cunoaștere prin lectură, astfel încât obligația să devină dorință și plăcere.

Structura chestionarului constă în enumerarea mai multor teme și a unor tipuri de lectură, iar în dreptul fiecăreia, elevii trebuie să noteze cât de mult le-ar plăcea să citească o carte care accentuează tema respectivă. Așadar, principalul aspect vizat este identificarea temelor preferate de elevi. La acest chestionar au răspuns 15 elevi.

Chestionar:

Indicații:

Mai sunt enumerate câteva teme/tipuri de lectură. Sarcina voastră este să arătați în ce măsură vă interesează fiecare dintre aceste teme. Notați cu temele de care sunteți foarte interesați, cu temele care nici nu vă plac în mod deosebit, dar nici nu vă displac total, și cu temele pe care nu le agreați deloc.

- | | | |
|-------------------------------------|------------------------------------|--|
| <input type="checkbox"/> Basmе | <input type="checkbox"/> Aventură | <input type="checkbox"/> Umor |
| <input type="checkbox"/> S.F. | <input type="checkbox"/> De groază | <input type="checkbox"/> Animale sălbatice |
| <input type="checkbox"/> Cai | <input type="checkbox"/> Câini | <input type="checkbox"/> Pisici |
| <input type="checkbox"/> Sport | <input type="checkbox"/> Mașini | <input type="checkbox"/> Evenimente curente |
| <input type="checkbox"/> Prietenie | <input type="checkbox"/> Șah | <input type="checkbox"/> Îngrijirea florilor |
| <input type="checkbox"/> Preistorie | <input type="checkbox"/> Jocuri | <input type="checkbox"/> Computere |
| <input type="checkbox"/> Matematică | <input type="checkbox"/> Poezie | <input type="checkbox"/> Pictură |
| <input type="checkbox"/> Muzică | <input type="checkbox"/> Filme | <input type="checkbox"/> Viața de familie |
| <input type="checkbox"/> Dragoste | <input type="checkbox"/> Moarte | <input type="checkbox"/> Istorie |

Link chestionar: <https://forms.gle/zmUbsger4nflL37eS7>

Badea Diana-Alexandra

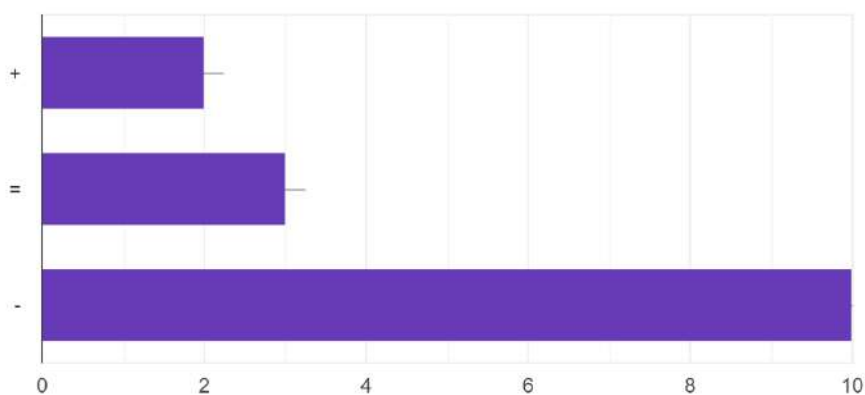
Profesor la Școala Gimnazială nr. 2, București

Analiză și interpretare:

1. Basme

Basme

15 răspunsuri



Doar doi elevi optează pentru acest tip de text, în timp ce trei răspunsuri sunt indiferente și zece răspunsuri contra basmului.

2. S.F.

S.F.

15 răspunsuri



În cadrul acestui tip de text, răspunsurile sunt acordate în mod egal: cinci elevi vor să citească S.F., altor cinci le este indiferent, iar celorlalți cinci le displace acest gen.

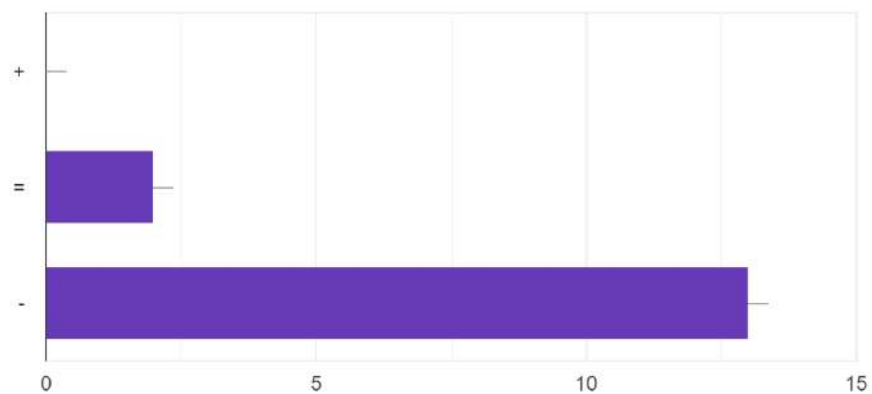
Badea Diana-Alexandra

Profesor la Școala Gimnazială nr. 2, București

3. Cai

Cai

15 răspunsuri

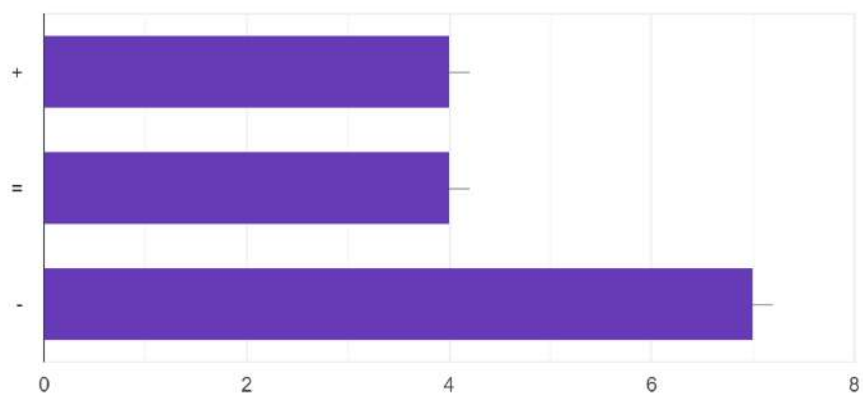


Treisprezece elevi au votat împotriva, iar pentru alți doi, apariția cailor în literatură este indiferentă.

4. Sport

Sport

15 răspunsuri



Badea Diana-Alexandra

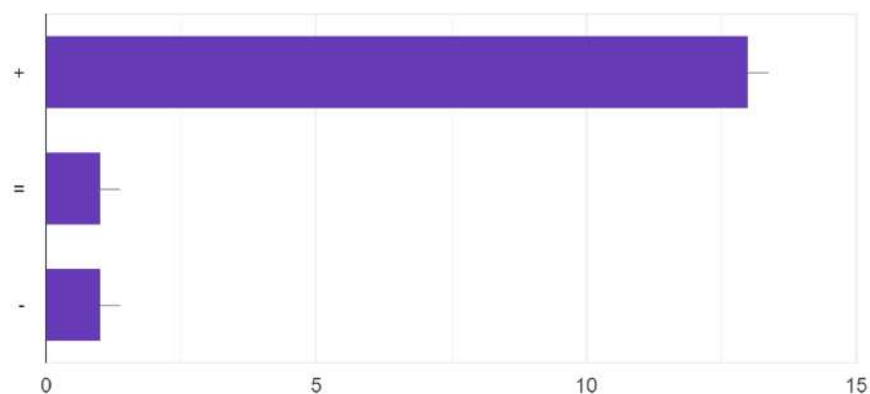
Profesor la Școala Gimnazială nr. 2, București

Majoritatea elevilor au votat că nu sunt interesați să citească despre sport.

5. Prietenie

Prietenie

15 răspunsuri

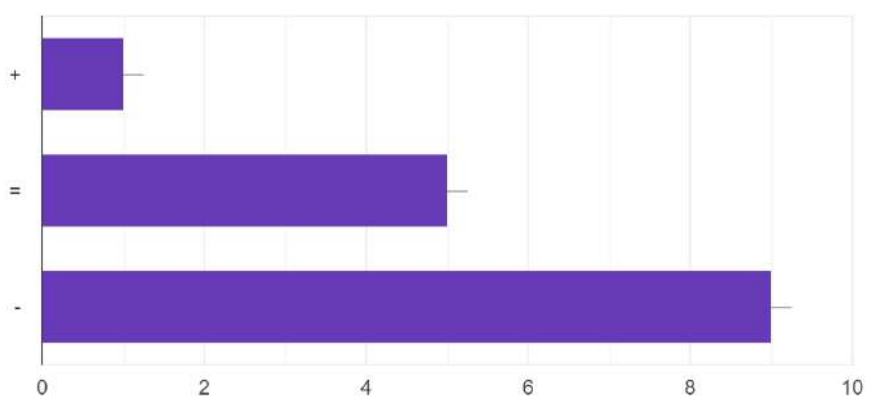


Tema prieteniei este preferată de treisprezece din cei cincisprezece subiecți ai chestionarului.

6. Preistorie

Preistorie

15 răspunsuri



Epoca preistorică nu este pe placul elevilor, nouă dintre ei votând contra, iar pentru cinci, acest subiect este indiferent.

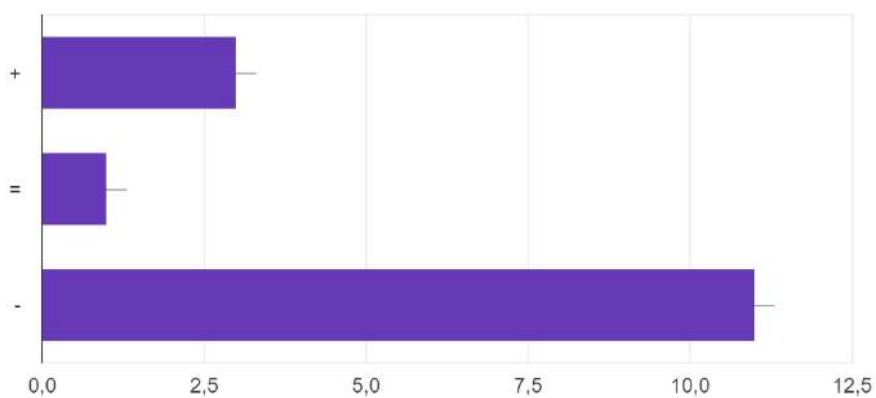
Badea Diana-Alexandra

Profesor la Școala Gimnazială nr. 2, București

7. Matematică

Matematică

15 răspunsuri

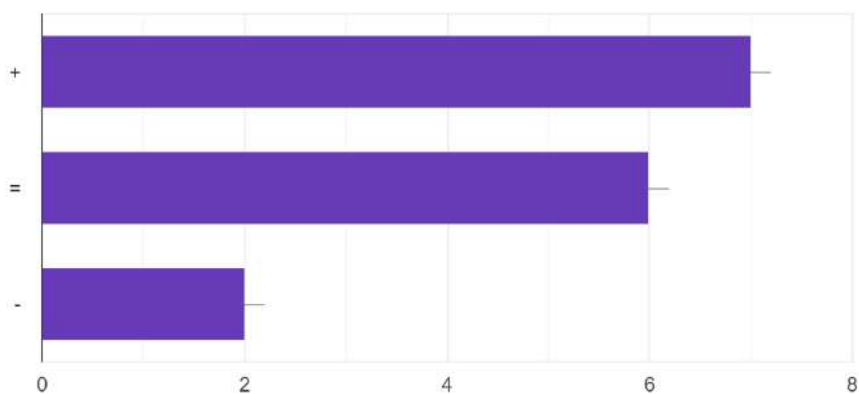


Pentru unsprezece elevi, matematica reprezintă „un fel de chineză” (cum ei înșiși au mărturisit), în timp ce doar pentru doi elevi este un subiect interesant, aceștia dorindu-și să urmeze o carieră care se bazează pe citirea a multor cărți de acest tip.

8. Muzică

Muzică

15 răspunsuri



Deși diferențele nu sunt mari, șapte elevi sunt interesați să lectureze cărți care accentuează motivul muzical.

Badea Diana-Alexandra

Profesor la Școala Gimnazială nr. 2, București

9. Dragoste

Dragoste

15 răspunsuri

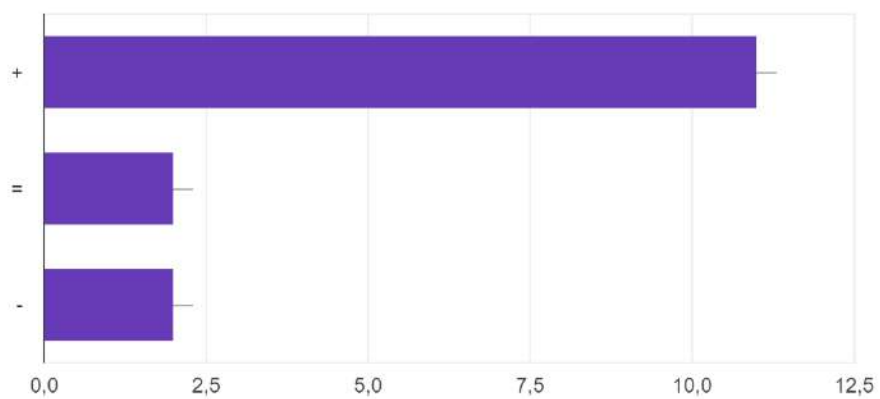


Tema iubirii a ilustrat cele trei variante cu același număr de răspunsuri.

10. Aventură

Aventură

15 răspunsuri



Aventura este preferată de elevii clasei a VII-a A, având o medie de răspunsuri de 73,3%.

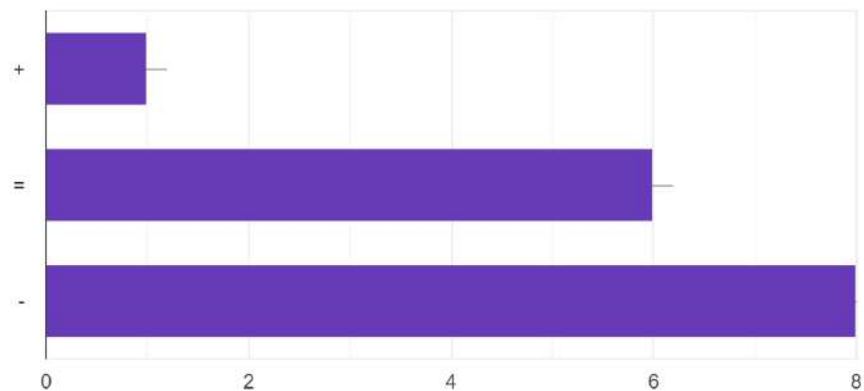
Badea Diana-Alexandra

Profesor la Școala Gimnazială nr. 2, București

11. De groază

De groază

15 răspunsuri

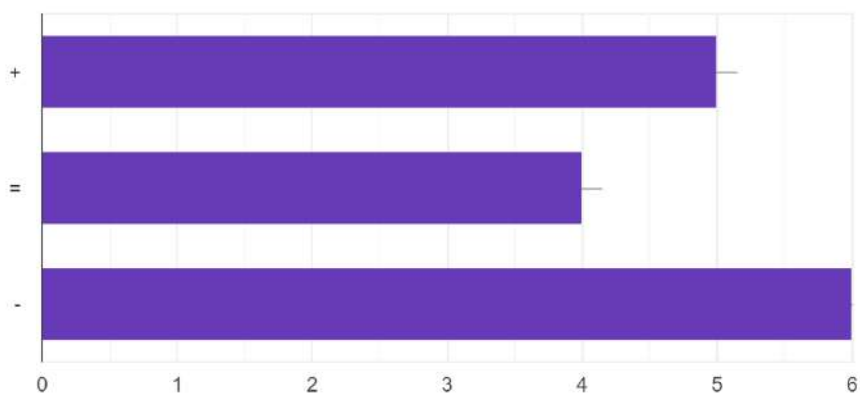


Genul horror displace multora dintre elevi, doar un elev votând pentru acesta. Acest elev a mărturisit că îi place în special să vizioneze filme horror și că ar fi interesat să citească și o carte de acest gen.

12. Câini

Câini

15 răspunsuri

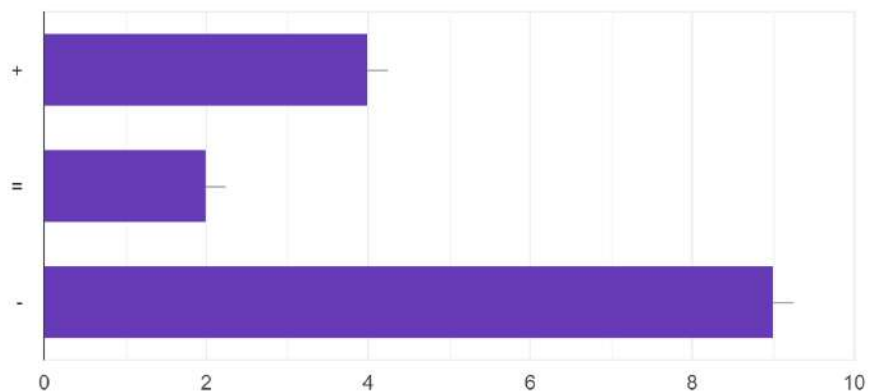


Media de răspuns a fost foarte strânsă între primele două variante.

13. Mașini

Mașini

15 răspunsuri

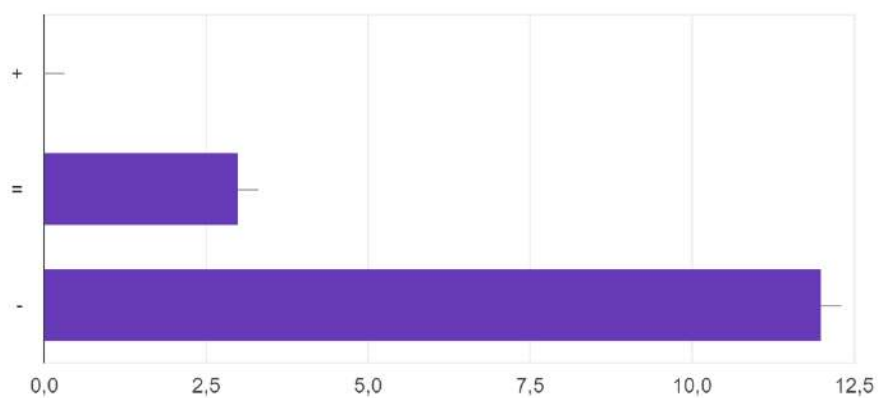


Patru elevi au răspuns pozitiv, unul dintre aceștia mărturisind că i-ar plăcea, mai degrabă, să fie o carte de ilustrații cu mașini, în timp nouă elevi nu sunt interesați de acest element.

14. Șah

Șah

15 răspunsuri

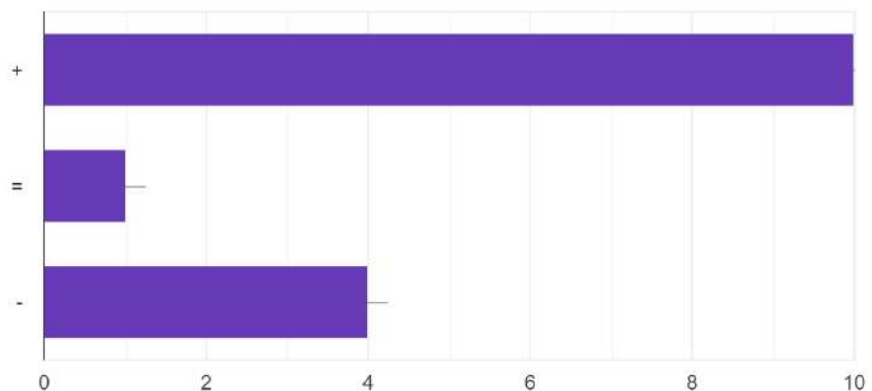


Jocurile tradiționale nu sunt pe placul elevilor și nici nu și-ar dori să citească despre acestea, unul din cei trei elevi care au votat că jocul acesta le este indiferent, au mărturisit că au jucat doar online.

15. Jocuri

Jocuri

15 răspunsuri

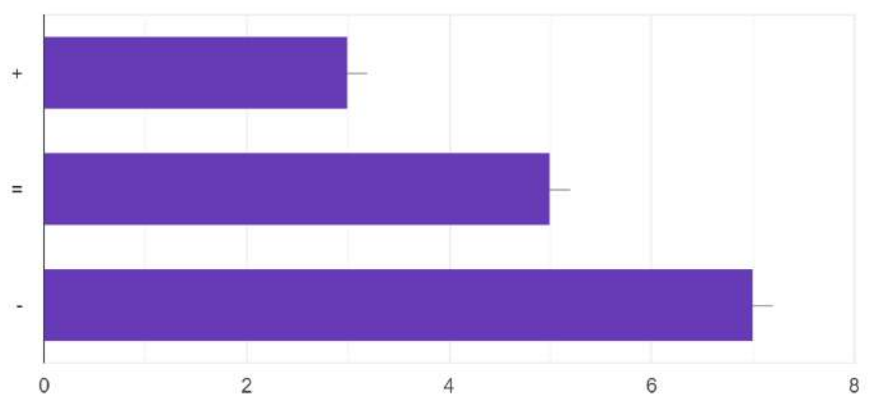


Tema jocului este o temă preferată a elevilor, mărturisind că jocul face parte din viața lor și petrec foarte mult timp să se joace.

16. Poezie

Poezie

15 răspunsuri



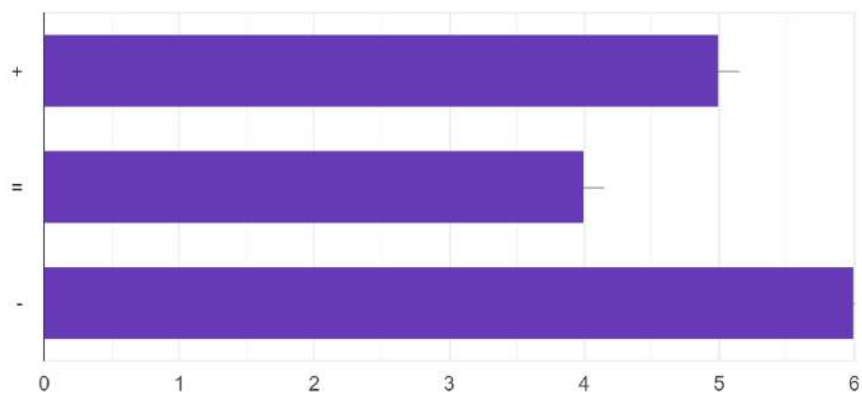
Acest tip de lectură li se pare mai greu decât proza elevilor de clasa a VII-a, de aceea 46,7% din răspunsuri sunt contra poeziei.

Badea Diana-Alexandra

Profesor la Școala Gimnazială nr. 2, București

17. Filme

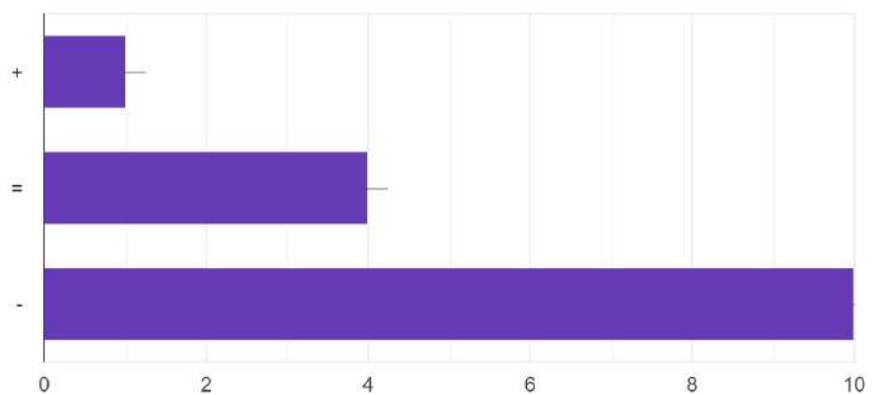
Filme
15 răspunsuri



Mediile de răspuns sunt foarte apropiate, șase elevi mărturisind că le-ar plăcea să citească o carte care a fost ecranizată.

18. Moarte

Moarte
15 răspunsuri



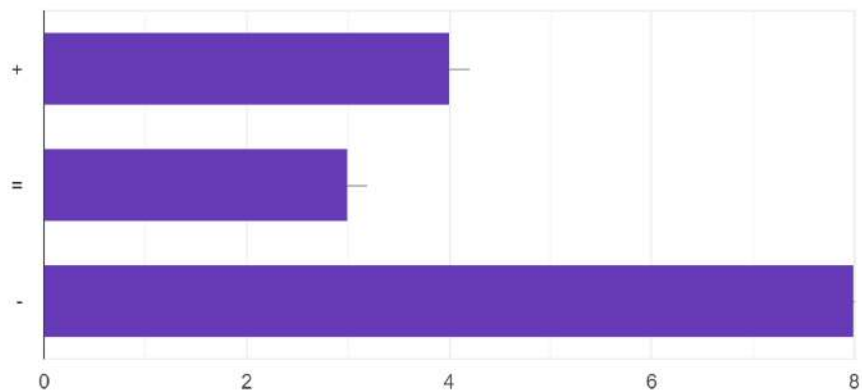
Tema morții ilustrează o medie de zece răspunsuri contra.

Badea Diana-Alexandra

Profesor la Școala Gimnazială nr. 2, București

19. Umor

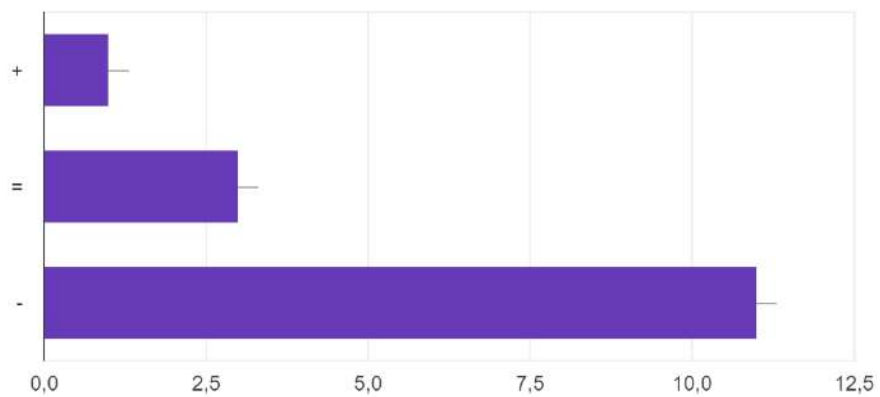
Umor
15 răspunsuri



Tema umorului a primit opt răspunsuri contra.

20. Animale sălbatice

Animale sălbatice
15 răspunsuri



Prezența animalelor sălbatice în cărți nu reprezintă un subiect de interes pentru elevii clasei a VII-a A.

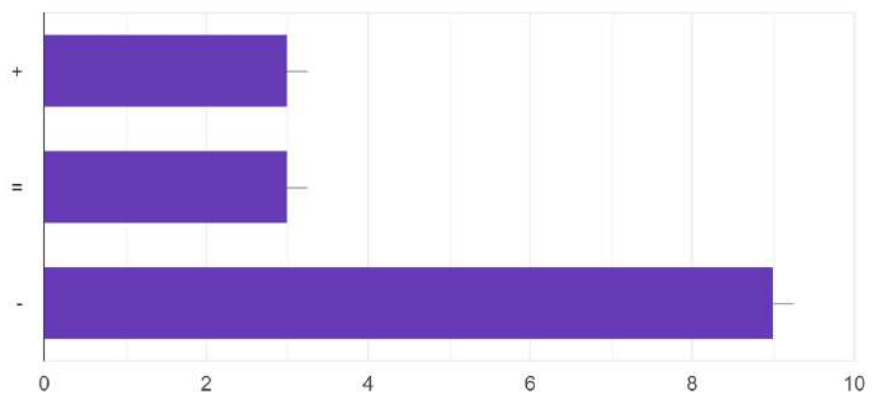
Badea Diana-Alexandra

Profesor la Școala Gimnazială nr. 2, București

21. Pisici

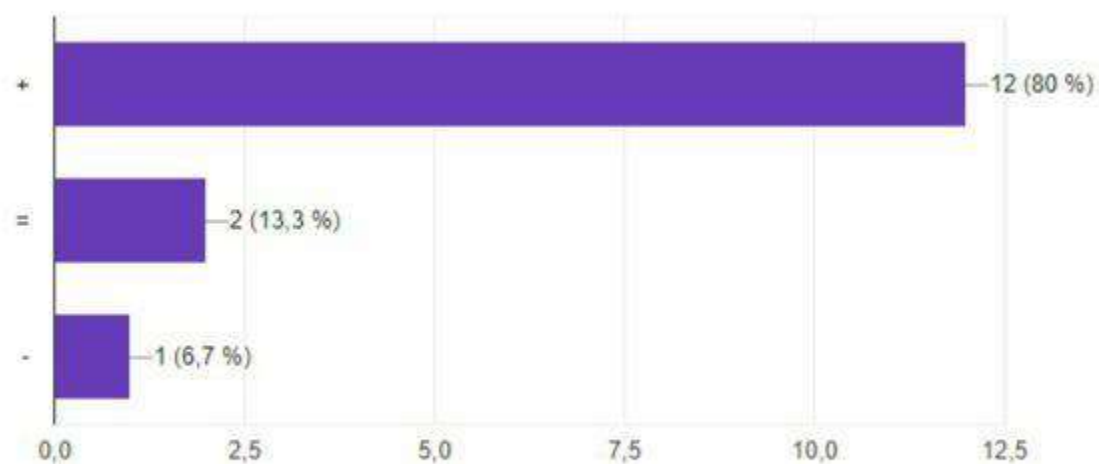
Pisici

15 răspunsuri



La fel ca restul animalelor, pisicile reprezintă personaje care nu reprezintă neapărat interes pentru elevi.

22. Evenimente curente



Contemporaneitatea este importantă pentru elevi, aceștia dorindu-și să lectureze cărți care au în prim-plan evenimente curente.

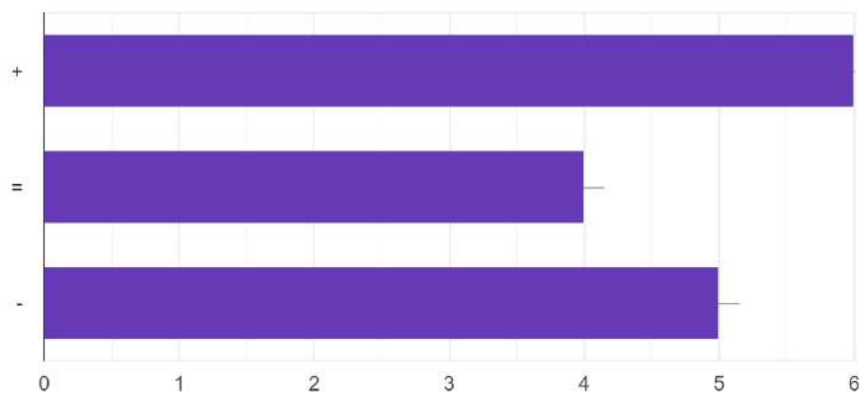
Badea Diana-Alexandra

Profesor la Școala Gimnazială nr. 2, București

23. Computere

Computere

15 răspunsuri

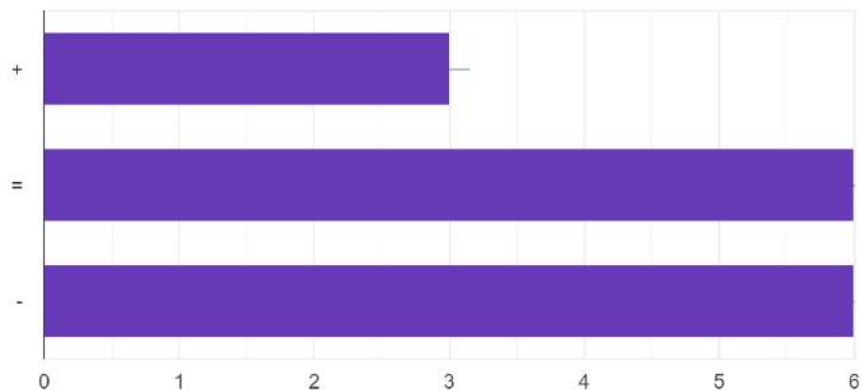


Era tehnologiei a acaparat viața elevilor, însă este o medie de 33,3% pentru care acest subiect nu ar trebui neapărat lecturat.

24. Pictură

Pictură

15 răspunsuri



Domeniul artei ilustrează o medie a răspunsurilor egală în cadrul ultimelor două variante de răspuns.

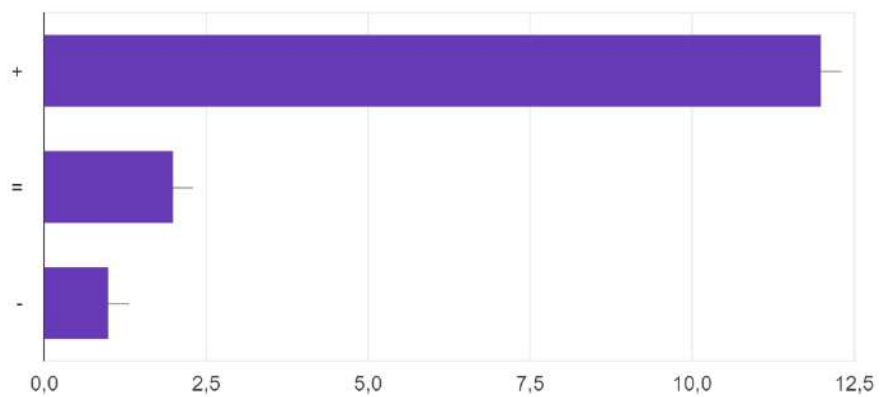
Badea Diana-Alexandra

Profesor la Școala Gimnazială nr. 2, București

25. Viața de familie

Viața de familie

15 răspunsuri

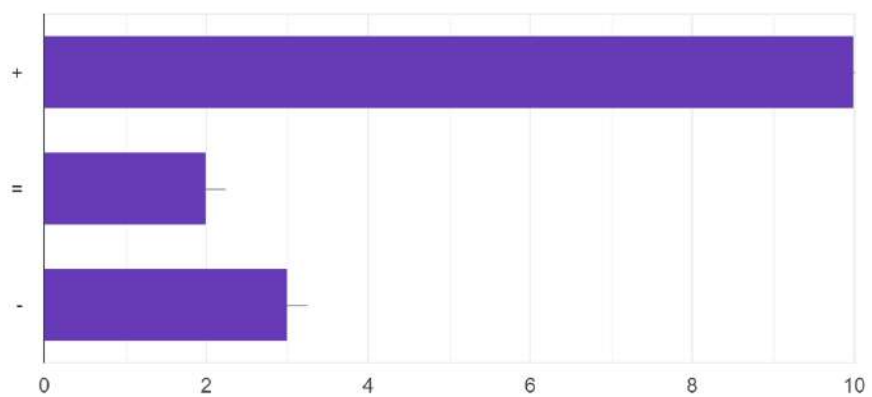


Tema familiei este un subiect de interes pentru elevii clasei a VII-a.

26. Istorie

Istorie

15 răspunsuri



Tema istoriei este preferată de zece elevi din cincisprezece.

Badea Diana-Alexandra

Profesor la Școala Gimnazială nr. 2, București

Concluzii:

Elevilor din clasa a VII-a A li se par atractive teme precum: aventura, muzica, jocurile, istoria, marea majoritate alegând aceste teme, însă au existat teme la care diferențele între *a plăcea* și *a fi indiferent subiectul* au fost extrem de mici, chiar de un vot: de exemplu, computerele.

Aplicarea chestionarului m-a ajutat să îi cunosc mai bine pe elevi, pentru că reacțiile lor la citirea unor subiecte despre care trebuie să își dea cu părerea nu au întârziat să apară: de exemplu, în cazul matematicii, elevii au făcut legătura cu lecțiile pe care le învață și au refuzat să lectureze despre acest lucru, în schimb, doi elevi și-au prezentat planurile care includeau această materie și au votat pozitiv. Am constatat că elevii își doresc să lectureze cărți noi, iar textele pe care vor să le citească au strânsă legătură cu viața lor personală, ei încercând să se regăsească în lecturile pe care le parcurg.

În cadrul tipurilor de texte, am observat că, deși sunt atrași de tema aventurii, a călătoriei, basmul nu este pe placul lor. Le plac cărțile care au și ecranizare și care conțin evenimente curente, mărturisind că sunt interesați de aceste aspecte și urmăresc tot ce apare nou pe rețelele de socializare.

Menționez că elevii au fost extrem de încântați de chestionar și de faptul că și-au putut expune opiniile și gândurile. Nu au mai completat un chestionar de lectură, iar unii dintre ei au mărturisit că nu citesc nici măcar lecturile obligatorii. Cu toate acestea, au fost elevi care au așteptat cu încântare să le recomand cărți pe care să le citească, fiind fascinați de această metodă a chestionarului.

Din această microcercetare, profilul cititorului de la clasa a VII-a A este caracterizat de următoarele aspecte:

- Motivația pentru actul lecturii;
- Interesul manifestat față de cărțile de aventură;
- Interesul manifestat față de tema istoriei, a prieteniei și a familiei;
- Interesul pentru cărțile care sunt ecranizate.

Alegerea cărții:

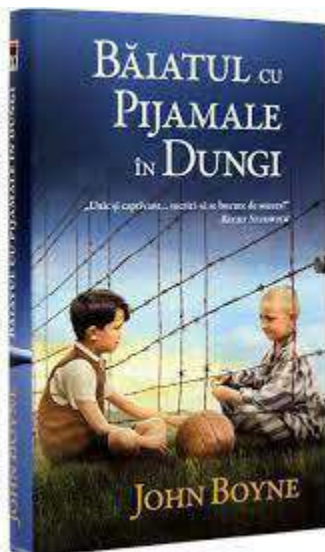
În urma concluziilor, am decis să le recomand elevilor **„Băiatul cu pijamale în dungi”**. Cartea „Băiatul cu pijamale în dungi” a irlandezului John Boyne, publicată în 2006, ecranizată doi ani mai târziu și adaptată pentru teatru în 2015, a devenit rapid bestseller, fiind vândută în peste 9 milioane de exemplare până în prezent. La 10 ani de la publicare, a fost scoasă pe piață și o ediție aniversară ilustrată de către bunul prieten al autorului, artistul Oliver Jeffers.

Cartea spune povestea lui Bruno, un băiețel german de 9 ani, care se mută împreună cu familia sa din casa din Berlin, la Out-With, care este, de fapt, Auschwitz, tatăl său, ofițer de rang înalt în SS, fiind desemnat să conducă lagărul. Casa lor e „singura casă adevărată”, iar Bruno

Badea Diana-Alexandra

Profesor la Școala Gimnazială nr. 2, București

găsește locul ciudat și plictisitor, mai ales că cei trei prieteni ai săi au rămas în Berlin, iar aici nu cunoaște pe nimeni de vârsta sa. Asta până când, plimbându-se de-a lungul gardului aflat în apropierea casei, întâlnește un băiețel uscățiv și îmbrăcat într-o pijama cu dungă, care locuiește împreună cu tatăl său de cealaltă parte a gardului. Acesta se numește Shmuel, născut în aceeași zi cu Bruno și este, de fapt, evreu închis în lagăr, însă acest lucru nu-i împiedică să devină prieten. Finalul este unul tragic, Bruno fiind confundat în final cu un evreu, sfârșit într-un mod tragic alături de prietenul său.



Integrarea școlară în învățământul de masă

Badiu Alina-Gabriela, Șc. Gimnazială,,Ion Irimescu”

Educația joacă un rol esențial în modelarea societăților și în stimularea progresului uman. Pe măsură ce lumea continuă să evolueze în era digitală, optimizarea serviciilor educaționale devine din ce în ce mai importantă pentru a pregăti viitoarele generații pentru provocările și oportunitățile care ne așteaptă. Optimizarea serviciilor educaționale cuprinde o serie de strategii menite să îmbunătățească rezultatele învățării, să îmbunătățească accesibilitatea, să stimuleze inovarea și să asigure dezvoltarea holistică a elevilor. Conceptul de integrare școlară își are rădăcinile în Mișcarea pentru drepturile civile din secolul al XX-lea, care urmărea eliminarea segregării rasiale în școli și crearea de oportunități educaționale egale pentru toți copiii. Acest context istoric subliniază importanța de a oferi o educație incluzivă și echitabilă copiilor, indiferent de originea lor rasială, etnică sau socioeconomică. Integrarea școlară, cunoscută și sub numele de educație incluzivă, este practica de a se asigura că elevii de toate abilitățile, mediile și identitățile sunt educați împreună în același mediu de clasă. Această abordare urmărește să încurajeze diversitatea, să promoveze înțelegerea și să ofere oportunități educaționale egale pentru toți elevii, indiferent de diferențele dintre ei. În contextul învățământului primar, integrarea școlară joacă un rol crucial în formarea minților tinere pentru a îmbrățișa diversitatea și a cultiva valori incluzive încă de la o vârstă fragedă. Integrarea școlară îi expune pe copii la o gamă diversă de culturi, limbi și perspective. Această expunere încurajează empatia, toleranța și competența culturală, deoarece elevii învață să aprecieze și să respecte diferențele. Integrarea elevilor cu abilități diverse în clasele obișnuite asigură faptul că fiecare copil primește o educație adaptată la nevoile sale individuale. Abordarea ajută la eliminarea barierelor din calea învățării și asigură că niciun elev nu este lăsat în urmă. Se dezvoltă competențe sociale și abilități de comunicare, copiii interacționează cu colegi din medii diferite. Ei învață cum să colaboreze, să rezolve probleme și să lucreze eficient cu persoane care au puncte de vedere și abilități diferite. Optimizarea serviciilor educaționale implică o trecere la o educație bazată pe rezultate: în loc să pună accentul doar pe memorare, elevii sunt încurajați să dezvolte gândirea critică, rezolvarea problemelor și creativitatea. Învățarea bazată pe proiecte, activitățile de colaborare și oportunitățile de învățare experiențială îi echipează pe elevi cu abilități practice care sunt direct aplicabile în scenariile din lumea reală. Accesul echitabil la o educație de calitate este un drept fundamental al omului. Optimizarea serviciilor educaționale necesită abordarea barierelor în calea accesului cu care se confruntă

multe persoane. Tehnologia a jucat un rol semnificativ în democratizarea educației prin oferirea de opțiuni de învățare la distanță și online. Sălile de clasă virtuale și platformele de e-learning permit studenților din medii și locații geografice diverse să aibă acces la resurse educaționale care anterior erau inaccesibile. Într-o lume din ce în ce mai interconectată, capacitatea de a naviga în medii diverse este esențială. Integrarea școlară îi pregătește pe copii pentru viitoarele locuri de muncă și comunități care sunt caracterizate de diversitate.

De asemenea, integrarea școlară ajută la reducerea stigmatizării asociate cu dizabilitățile, deoarece elevii cu nevoi speciale devin parte integrantă a comunității din clasă. Această normalizare favorizează un sentiment de apartenență și de stimă de sine. Optimizarea accesibilității implică satisfacerea diferitelor capacități de învățare. Educația incluzivă asigură faptul că elevii cu dizabilități au acces egal la serviciile educaționale. Prin utilizarea tehnologiilor de asistență, prin furnizarea de conținut accesibil și prin promovarea unui mediu de clasă incluziv, cadrele didactice vor crea o atmosferă în care fiecare elev poate prospera.

Bineînțeles, apar o serie de obstacole în procesul integrării elevilor. În primul rând, integrarea elevilor cu nevoi diverse necesită resurse suplimentare, cum ar fi profesori specializați în domeniul educației speciale, ajutoare în clasă și tehnologii de asistență. O finanțare și un sprijin adecvat sunt esențiale pentru a asigura succesul procesului de integrare.

O altă provocare ar fi nevoia continuă de formare și perfecționare a cadrelor didactice care au nevoie de formare specializată pentru a aborda în mod eficient nevoile diverse ale elevilor din clasele integrate. Programele de dezvoltare profesională ar trebui să se concentreze pe strategiile de predare incluzive și pe tehnicile de gestionare a comportamentului.

Și părinții reprezintă un factor major în reușita integrării elevilor. Unii părinți își pot exprima îngrijorarea cu privire la impactul integrării asupra educației copilului lor. Comunicarea clară, transparența și implicarea părinților în procesul de luare a deciziilor pot contribui la atenuarea acestor îngrijorări.

De asemenea, un alt impediment ar fi crearea unor bariere atitudinale. Atitudinile negative și stereotipurile cu privire la anumite dizabilități sau medii pot împiedica procesul de integrare. Campaniile educaționale și programele de sensibilizare pot juca un rol în schimbarea atitudinilor în cadrul comunității școlare.

Integrarea școlară în învățământul primar nu înseamnă doar plasarea în aceeași clasă a elevilor cu medii diferite; este un angajament de a hrăni o generație care să prețuiască diversitatea și să practice incluziunea. Pe măsură ce continuăm să luptăm pentru o lume lipsită de prejudecăți și discriminare, investiția în integrarea școlară este o investiție într-un viitor mai luminos pentru toți. Beneficiile promovării unui mediu favorabil incluziunii merg dincolo

de mediul academic, influențând abilitățile sociale, empatia și pregătirea elevilor pentru lumea reală. Deși există provocări legate de alocarea resurselor, formarea profesorilor, stigmatizarea și preocupările părinților, acestea pot fi abordate prin eforturi de colaborare între instituțiile de învățământ, factorii de decizie politică, profesori, părinți și comunitatea în general. Adoptând principiile integrării școlare, societățile pot deschide calea pentru un viitor mai armonios și mai corect. Cheia unei integrări școlare de succes este crearea unui mediu în care toți elevii se simt apreciați, respectați și împuterniciți să învețe și să crească împreună.

Bibliografie:

1. Cucuș, C., (2014). Pedagogie (Ediția a III-a revizuită și adăugită). Iași: Editura Polirom.
2. Manea, A.-D., (2014). Educația incluzivă. Teorie și aplicații. Cluj-Napoca: Editura Eikon.
3. Mara, D., (2009). Strategii didactice în educația incluzivă, ediția a II-a. București: Editura Didactică și Pedagogică.
4. Popovici, D.V., (1999). Elemente de psihopedagogia integrării. București: Editura ProHumanitate
5. Ungureanu, D., (2006). Educația integrată și școala inclusivă. Timișoara: Editura de Vest.

PROIECT DE ACTIVITATE INTEGRATĂ
„ÎN LUMEA INSECTELOR”

Prof. Drd. Balaj Lucia Elena

Grădinița cu Program Prelungit Nr. 25 Oradea, Bihor

NIVELUL/GRUPA: 3-4 ani, Nivel I, grupa mică

TEMA ANUALĂ DE STUDIU: „Când, cum și de ce se întâmplă?”

TEMA PROIECTULUI: -

TEMA SĂPTĂMÂNII: „În lumea insectelor”

TEMA ACTIVITĂȚII: „ Insecte jucăușe”

ELEMENTELE COMPONENTE ALE ACTIVITĂȚII: ADE

- ❖ **DȘ2-** Activitate matematică
- ❖ **DOS-** Activitate practică

MIJLOC DE REALIZARE: Joc didactic, lipire

SCOPUL ACTIVITĂȚII: Consolidarea unor capacități și atitudini specifice

DIMENSIUNI ALE DEVOLTĂRII:

- A.1. Motricitate grosieră și motricitate fină în contexte de viață familiare;
- C.1. Curiozitate, interes și inițiativă în învățare;
- E.2. Cunoștințe și deprinderi elementare matematice pentru rezolvarea de probleme și cunoașterea mediului apropiat;

COMPORTEMENTE VIZATE:

- A.1.1. Își coordonează mușchii în desfășurarea unor activități diversificate, specifice vârstei;
- A.1.3. Utilizează mâinile și degetele pentru realizarea de activități variate;
- C.1.1. Manifestă curiozitate și interes pentru experimentarea și învățarea în situații noi;
- E.2.1. Demonstrează familiarizarea cu conceptul de număr și cu numerația;

E.2.2. Demonstrează familiarizarea cu informații despre mărime și culoare.

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

O1-să formeze grupe de obiecte după criteriile date: mărime, culoare;

O2-să raporteze corect cifra la cantitate și cantitatea la cifră;

O3- să utilizeze mâinile și degetele pentru realizarea activităților practice;

O4-să-și exprime opinia față de opinia propriei lucrări și față de lucrările celorlalți copii.

SARCINA DIDACTICĂ:

- Formarea mulțimilor de fluturași, buburuze și albinuțe;
- Formarea grupelor de buburuze mici și mari;
- Formarea grupelor de fluturași după culoare(roșu, galben și roz);
- Punerea în corespondență a albinuțelor cu cifra corespunzătoare și invers.

REGULILE JOCULUI:

Copiii vor fi așezați pe scaunele dispuse în semicerc. Copiii au de rezolvat mai multe sarcini, iar la prima sarcină, personajele surpriză, care au venit să se joace cu noi aduc o baghetă fermecată, iar copilul indicat de baghetă vine la mäsută și va rezolva prima sarcină. Fiecare sarcină este scrisă pe un bilețel, care se află într-un plic. Copilul ales de bagheta magică trebuie să verbalizeze ce are de făcut. Dacă rezolvă corect sarcina va fi răsplătit cu aplauze.

ELEMENTELE DE JOC:

Personajele surpriză – Fluturașul, buburuza și albinuța, bagheta magică, aplauze.

STRATEGII DIDACTICE

- **METODE ȘI PROCEDEE:** conversația, explicația, demonstrația, exercițiul, jocul, metoda piramidei, problematizarea, turul galeriei.
- **RESURSE MATERIALE: Individuale:** siluetele insectelor(fluturaș, buburuza, albină), scrisori, plicuri, fluturași, flori, buburuze, frunze, albinuțe, stupa, coșuri, bagheta magică, piramida, imagine cu peisaj de primăvară, o albină, 2 buburuze, 3 fluturași, lipici, recompense. **Demonstrative:** Modelul educatoarei, lipici, fluturași, buburuze, albinuțe, bagheta magică, coș, bilețel, plic..
- **FORME DE ORGANIZARE:** frontal, individual.

DURATA DESTINATĂ: 35-40 de minute

DESFĂȘURAREA ACTIVITĂȚII

Nr. crt	Etapetele activității	Conținutul științific	Strategii didactice		Evaluare/ Metode și indicatori
			Metode și procedee	Mijloace de învățământ	
1.	Momentul organizatoric	<p>Crearea condițiilor necesare bunei desfășurării a activității:</p> <ul style="list-style-type: none"> ✓ aerisirea sălii de grupă; ✓ amenajarea spațiului de desfășurare a activității; ✓ pregătirea materialului demonstrativ; ✓ intrarea ordonată a copiilor în sala de grupă. 		Mobilierul grupei	
2.	Captarea atenției	<p>Voi adresa copiilor trei ghicitori despre insecte.</p> <p>„Parcă-i floare zburătoare și are șase picioare” (FLUTURELE)</p> <p>„Puncte negre poartă-n spate Ajută și ea cât poate, Mănâncă păduchi de plante” (BUBURUZA)</p> <p>„Are-un ac micuț și fin, Zboară lin din floare-n floare, Acul este cu venin Iar polenu-i pe picioare” (ALBINA).</p>	Conversația	Imagini cu ghicitori	<p>Observarea sistematică a comportamentului copiilor</p> <p>Răspunsurile copiilor Aprecieri verbale</p>
3.	Reactualizarea cunoștințelor	<p>Le voi adresa câteva întrebări referitoare la anotimpul în care suntem, ce insecte cunoaștem noi și până la ce cifră am învățat să numărăm.</p>	Conversația		<p>Observarea sistematică a comportamentului copiilor</p> <p>Răspunsurile copiilor Aprecieri verbale</p>
4.	Anunțarea temei și a obiectivelor urmărite	<p>Voi anunța copiii ca astăzi ne vom juca jocul „<i>Insecte jucăușe</i>”, în cadrul căruia vor trebui să formeze grupe de obiecte după criteriile date: mărime, culoare, să raporteze corect cifra la cantitate și cantitatea la cifră, urmând ca la final să realizeze „Alaiul</p>	Conversația		<p>Observarea sistematică a comportamentului</p>

		insectelor”, în funcție de indicațiile date.			
5.	Prezentarea optimă a noului conținut și dirijarea învățării	<p><u>Explicarea și demonstrarea jocului</u> Se explică regulile jocului. În cadrul acestui joc va trebui să formeze grupe de obiecte după criteriile date: mărime, culoare, să raporteze corect cifra la cantitate și cantitatea la cifră.</p> <p>Toate aceste sarcini vor fi expuse pe bilețele.</p> <p>Unul dintre copii (unde se oprește bagheta magică) vine în față, extrage un plic ce conține o sarcină. Educatorea citește cerința acesteia, iar preșcolarul o rezolvă, fiecare răspuns corect va fi aplaudat.</p> <p><u>Executarea jocului de probă</u></p> <p>Un preșcolar va veni în fața grupei, va extrage un plic, educatoarea îi va citi sarcina.</p> <p>Preșcolarul va trebui să formeze mulțimea fluturașilor și să verbalizeze acțiunea.</p> <p><u>Executarea jocului propriu-zis</u> Pe rând va veni în față câte un copil și va rezolva sarcina expusă.</p> <p style="text-align: center;">SARCINA 1:</p> <p>-Formează mulțimea fluturașilor, buburuzelor și albinuțelor</p> <p style="text-align: center;">SARCINA 2:</p> <p>-Formează grupe de buburuze mici și mari</p> <p style="text-align: center;">SARCINA 3:</p> <p>-Formează grupe de fluturași după culoare(roșu, galben și roz)</p>	<p>Conversația</p> <p>Explicația</p> <p>Demonstrația</p> <p>Exercițiul</p> <p>Jocul</p>	<p>siluetele insectelor(fluturaș, buburuză, albină), scrisori, plicuri, fluturași, flori, buburuze, frunze, albinuțe, stupi, coșuri, bagheta magică,</p>	<p>Observarea sistematică a comportamentului copiilor</p> <p>Aprecieri verbale</p>

		SARCINA 4: -Așează albinuțele la cifra corespunzătoare.			
6.	Obținerea performanței	<p>Se realizează prin <i>complicarea jocului</i>, cu ajutorul metodei piramida.</p> <p>Pe o măsuță vor fi așezate mai multe imagini cu insecte iar preșcolarii vor demonstra că și-au însușit cunoștințele despre insecte , completând nivelurile piramidei pe baza următoarelor cerințe:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Chenarul galben-o insectă ce culege mierea și locuiește în stup; • Chenarul roșu- 2 insecte de culoare roșie cu buline negre; • Chenarul roz- 3 insecte ce au aripi frumoase. 	<p>Conversația</p> <p>Explicația</p> <p>Exercițiul</p> <p>Metoda Piramida</p> <p>Problematizarea</p>	<p>O albină, 2 buburuze și trei fluturi</p> <p>Piramida</p>	<p>Observarea sistematizată a comportamentelor copiilor</p> <p>Aprecieri verbale</p>
7.	Asigurarea retenției și a transferului	<p>După ce copiii le mulțumesc insectelor pentru joc, se va trece printr-o <i>tranziție</i> “<i>Marșul furnicuțelor</i>” la activitatea practică (DOS2), în cadrul căreia se va realiza ultima probă „Alaiul insectelor”. (ANEXA 3)</p> <p>Se realizează <i>intuirea materialului</i> de către copii, cerându-li-se să recunoască materialele pe care le au pregătite pe masă și în coș. Se prezintă tabloul colajul (<i>model</i>), pe care copiii îl observă, apoi se trece la <i>explicarea și demonstrarea tehnicii de lucru</i>. Preșcolarii vor confecționa un tablou cu insecte ținând cont de explicațiile educatoarei:</p>	<p>Conversația</p> <p>Observația</p> <p>Explicația</p>	<p>Modelul educatoarei, lipici, fluturași, buburuze, albinuțe</p>	<p>Observarea sistematizată a comportamentelor copiilor</p>

		<p>-o albinuță</p> <p>-2 buburuze</p> <p>-3 fluturași</p> <p>Înainte de a începe realizarea lucrării se execută <i>exerciții pentru încălzirea mușchilor mici ai mâinii</i>: morișca, închidem și deschidem pumnii, cântăm la pian etc.</p> <p>„<i>Ploaia cade neîncetat</i></p> <p><i>Vârful degetelor bat.</i></p> <p><i>Degetele-mi sunt petale,</i></p> <p><i>Le deschid ca pe o floare.</i></p> <p><i>Și apoi le răsfirăm,</i></p> <p><i>Și la un pian cântăm.</i></p> <p><i>Frecăm palmele de zor</i></p> <p><i>Să avem la lucru spor. ”</i></p> <p>Le voi ura “<i>Spor la lucru!</i>”, trecându-se la <i>executarea temei de către copii</i>, iar eu voi urmări modul de realizare a lucrării, explicând și sprijinind copiii care solicită ajutor.</p>	<p>Demonstrația</p> <p>Exercițiul</p>		
8.	Evaluarea performantei	<p>Această etapă se va realiza cu ajutorul metodei Turul galeriei, după finalizarea lucrărilor. Preșcolarii vor da rui invitațiilor noștri, insectele, tablourile confecționate de ei, urmând ca apoi să se aleagă cele mai frumoase lucrări, ținând cont de corectitudinea executării acestora.</p>	<p>Conversația</p> <p>Turul galeriei</p>	recompense	<p>Observarea sistematică a comportamentelor copiilor</p>
9.	Încheierea activității	<p>Copiii vor fi recompensați de către educatoare cu un fluier. Se părăsește sala de grupă intonând cântecul „<i>Hopa, hopa</i>”.</p>	Conversația	Recompense	Aprecieri verbale

BIBLIOGRAFIE

- ❖ “Curriculum pentru educație timpurie 2019”
- ❖ „Repere fundamentale în învățarea și dezvoltarea timpurie a copilului de la naștere la 7 ani”
- ❖ „Suport pentru explicarea și înțelegerea unor concepte și instrumente cu care operează curriculum pentru educație timpurie, 2019”
- ❖ „Programa activităților instructiv-educative în grădinița de copii – Editura V&Integral, București, 2005”
- ❖ „Activitatea integrată din grădiniță- Editura Didactica Publishing House, București, 2008”
- ❖ “Revista învățământului preșcolar și primar, Editura Arlechin, 3-4/2017,”

PROIECT DE ACTIVITATE

Prof. Drd. Balaj Lucia Elena

Grădinița cu Program Prolungit Nr. 25 Oradea, Bihor

NIVEL DE VÂRSTĂ/ GRUPA: 5-6 ani, nivel II, Grupa mare

TEMA ANUALĂ DE STUDIU: „Cum este, a fost și va fi aici pe pământ?”

TEMA PROIECTULUI:-

TEMA SĂPTĂMÂNII: „Mijloace de transport”

TEMA ZILEI: „Cu ce călătorim?”

CATEGORIA DE ACTIVITATE: Activități pe domenii experiențiale

DOMENIUL EXPERIENȚIAL: ȘTIINȚE

DISCIPLINA: Activitate matematică

TEMA ACTIVITĂȚII: Al câtelea avion a zburat?

MIJLOC DE REALIZARE: Joc didactic

TIPUL ACTIVITĂȚII: Consolidarea și verificarea cunoștințelor

DOMENIUL DE DEZVOLTARE: C.Capacități și atitudini în învățare;

E.Dezvoltarea cognitivă și cunoașterea lumii.

DIMENSIUNI ALE DEZVOLTĂRII: C.2.Finalizarea sarcinilor și a acțiunilor (persistență în activități),

E.2.Cunoștințe și deprinderi elementare matematice pentru rezolvarea de probleme și cunoașterea mediului.

COMPORTEMENTE VIZATE:C.2.1.Realizează sarcinile de lucru cu consecvență;

C.2.2.Integrează ajutorul primit, pentru realizarea sarcinilor de lucru la care întâmpină dificultăți;

E.2.2.Demonstrează familiarizarea cu conceptul de număr și cu numerația;

E.2.5.Rezolvă situații-problemă, pornind de la sortarea și reprezentarea unor date.

SCOPUL ACTIVITĂȚII: Consolidarea și verificarea cunoștințelor privind utilizarea numeralului ordinal în limitele 1-10.

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

O1 -să numere corect în limitele 1-10;

O2 -să precizeze locul fiecărui obiect în șirul numerelor naturale folosind numeralul ordinal;

O3-să identifice lipsa unui obiect sau a mai multor obiecte într-un șir numeric format, utilizând numeralul ordinal corespunzător;

O4 -să raporteze corect numărul la cantitate ;

O5 -să efectueze corect acordul verbal între numeral și substantivul care-l însoțește;

O6 - să verbalizeze acțiunile efectuate, folosind un limbaj matematic adecvat.

ELEMENTE DE JOC: Surpriza, închiderea și deschiderea ochilor, mișcarea, mânuirea materialului, ghicirea, aplauze.

REGULA JOCULUI: Copilul chemat de educatoare va lua la semnal, un avion de pe nor. Se va număra indicând cu arătătorul, de la stânga la dreapta, utilizând în vorbire numeralul ordinal. Se cere copiilor să închidă ochii și să spună, după ce s-a dat semnalul, al câtelea avion a zburat. Copiii închid ochii, după care îi vor deschide la semnal, și spun al câtelea aviona zburat. Îi asociază cifra corespunzătoare, utilizând numeralul ordinal. Răspunsurile corecte sunt apreciate cu aplauze de către educatoare și copii. Copilul care se dovedește atent și răspunde corect devine conducător de joc.

SARCINA DIDACTICĂ: Recunoașterea și precizarea locului fiecărui număr în șirul numeric prin utilizarea corectă a numeralului ordinal;

STRATEGII DIDACTICE:

Metode și procedee didactice: conversația, explicația, jocul, problematizarea, exercițiul.

Materiale didactice și mijloace de învățământ: panou, avioane, nori, cifre, palete de culoare verde și palete de culoare roșie.

FORMA DE ORGANIZARE: frontal

DURATA ACTIVITĂȚII: 30-35 min.

Nr. Crt	Etapale activității	Conținut științific	Strategii didactice		Evaluare/ Metode și indicatori
			Metode și procedee	Mijloace de învățământ	
1.	Momentul organizatoric	Voi asigura condițiile unei bune desfășurări a activității: pregătirea materialului didactic, aranjarea copiilor la măsuțe.		Mobilierul grupei	
2.	Captarea atenției	Se realizează prin prezentarea și intuirea materialului de pe panou sub formă de surpriză, din sala de grupă. -Ce material avem? -Ce activitate credeți voi, copii, că vom desfășura?	Conversația Explicația	Materialele de pe panou	Aprecieri verbale
3.	Anunțarea temei și enunțarea obiectivelor	Copii, astăzi vom desfășura jocul „ Al câtelea avion a zburat?” ; „Cum se numește jocul, copii?”. Se prezintă copiilor obiectivele urmărite, pe înțelesul lor.	Conversația Explicația		Aprecieri verbale
4.	Reactualizarea cunoștințelor	Se începe cu exerciții de reactualizare cu material demonstrativ: - „Până la cât am învățat noi să numărăm?”, - „Să numărăm avioanele de pe panou!” - „Așază cifra corespunzătoare.”	Conversația Exercițiul	Panou Avioane Cifre	Aprecieri verbale Răspunsurile copiilor
5.	Prezentarea optimă a noului conținut și dirijarea învățării	Explicarea jocului: Se explică copiilor regulile și modul de desfășurare al jocului. Jocul de probă: Jocul se desfășoară la panou. Se verifică dacă s-au înțeles explicațiile educatoarei, se execută de câteva ori jocul de probă. Se propune primului copil chemat să numere câți nori și câte avioane sunt pe panou. Se cere celorlalți copii să închidă ochii, timp în care colegul lor va lua un avion(ex: al treilea). După ce deschid ochii observă care avion lipsește și	Explicația Conversația Exercițiul	Panou Nori Avioane	Descoperă elementul lipsă și îl denumesc utilizând numeralul ordinal Descoperă toate elementele lipsă și le denumesc cu ajutorul

		<p>răspund la întrebarea „Al câtelea avion a zburat?”</p> <p>Răspunsurile corecte sunt aplaudate.</p>			numeralului ordinal
6.	Obținerea performanței	<p>Executarea jocului propriu-zis:</p> <p>Se cere copiilor să închidă ochii. În acest timp se ia un avion. La semnal, copiii vor deschide ochii și copilul indicat de educatoare va spune al câtelea avion lipsește. Se repetă de câteva ori.</p>	<p>Conversația</p> <p>Explicația</p> <p>Exercițiul</p> <p>Jocul</p>	Avioane	<p>Respectă acordul gramatical între substantive și adjectivul adverbial</p> <p>Observarea sistematică a comportamentelor copiilor</p>
7.	Asigurarea retenției	<p>Complicarea jocului (vor zbura câte două avioane și apoi câte trei).</p> <p>În complicarea jocului vor zbura câte două avioane.(ex.: al cincilea și al șaptelea).</p> <p>Copiii deschid ochii și un copil va spune câte și care avioane au zburat.</p> <p>Se efectuează aceeași operațiune cu trei avioane.</p> <p>Răspunsurile bune sunt încurajate cu aplauze.</p>	<p>Conversația</p> <p>Exercițiul</p> <p>Explicația</p> <p>Jocul</p>	<p>Panou</p> <p>Avioane</p>	<p>Descoperă toate elementele lipsă și le denumesc cu ajutorul numeralelor ordinale</p> <p>Observarea sistematică a comportamentelor copiilor</p>
8.	Evaluarea performanței	<p>Fiecare copil are câte o paletă de culoare verde și una de culoare roșie.</p> <p>În timp ce copiii au ochii închiși, educatoarea ascunde de pe panou un avion sau mai multe.</p> <p>Când deschid ochii, educatoarea expune o aserțiune. Ex.: De pe panou a zburat primul și ultimul avion. Dacă aserțiunea este adevărată copiii ridică paleta de culoare verde, iar dacă este falsă ridică paleta de culoare roșie.</p>	<p>Exercițiul</p> <p>Problematizarea</p> <p>Conversația</p>	<p>Panou</p> <p>Avioane</p> <p>Paletă de culoare verde</p> <p>Paletă de culoare roșie</p>	<p>Descoperă elementele lipsă din șirul numeric</p> <p>Raportează afirmația educatoarei la datele reale și decid dacă este</p>

		Educatorea expune 5-6 aserțiuni după modelul de mai sus. „V-a plăcut jocul, copii?” Cui i-a plăcut să ridice mâna!” „Cum s-a numit jocul nostru?”			adevărată sau falsă Acționează corect conform unui cod de reguli bine stabilit
9.	Încheierea activității	Aprecieri individuală și colectivă a copiilor asupra modului cum au răspuns și s-au comportat la activitate.	Conversația		Observarea sistematică a comportamentelor copiilor Aprecieri verbale

BIBLIOGRAFIE:

- Curriculum pentru educatie timpurie (2019);
- Suport pentru explicitarea și înțelegerea unor concepte și instrumente cu care operează curriculumul pentru educație timpurie;
- Repere fundamentale în învățarea și dezvoltarea timpurie a copilului de la naștere la 7 ani.

PROIECT DE ACTIVITATE

Prof. Drd. Balaj Lucia Elena

Grădinița cu Program Prelungit Nr. 25 Oradea, Bihor

NIVEL DE VÂRSTA/GRUPA: 5-6 ani, nivel II ,Grupa mare

TEMA ANUALĂ DE STUDIU: Cum este, a fost și va fi aici pe pământ?

TEMA PROIECTULUI TEMATIC: -

TEMA SĂPTĂMÂNII: „Mijloace de transport”

TEMA ZILEI: „Cu ce călătorim?”

CATEGORIA DE ACTIVITATE: Jocuri și activități didactice alese I

TIPUL ACTIVITĂȚII: Formare și consolidare de deprinderi și priceperi

SECTOARE DE ACTIVITATE:

- Sectorul Bibliotecă;
- Sectorul Construcții;
- Sectorul Joc de masă.

TEMA ACTIVITĂȚII ȘI MIJLOC DE REALIZARE:

- Traseul mijloacelor de transport-Exerciții grafice;
- Garaj pentru mașini-construcții;
- Mijloace de transport-puzzle.

DIMENSIUNI ALE DEZVOLTĂRII ȘI COMPORTAMENTE VIZATE:

A. Domeniul – Dezvoltarea fizică , a sănătății și igienei personale:

A.1.Motricitate grosieră și motricitate fină în contexte de viață familiare,

A.1.1. Își coordonează mușchii în desfășurarea unor activități diversificate, specific vârstei,

A.1.3. Utilizează mâinile și degetele pentru realizarea de activități variate,

A.2. Conduită senzorio-motorie, pentru orientarea mișcării,

A.2.1. Utilizează simșurile(văzul, auzul, simțul tactil) în interacțiunea cu mediul apropiat.

C. Domeniul – Capacități și atitudini față de învățare

C.2. Finalizarea sarcinilor și a acțiunilor (persistență în activități),

C.2.1 Realizează sarcinile de lucru cu consecvență,

C.2.2 Integrează ajutorul primit, pentru realizarea sarcinilor de lucru la care întâmpină dificultăți,

C.3. Activare și manifestare a potențialului creativ,

C.3.1 Manifestă creativitate în activități diverse.

E. Domeniul – Dezvoltarea cognitivăși cunoașterea lumii

E.2.Cunoștințe și deprinderi elementare matematice pentru rezolvarea de probleme și cunoașterea mediului apropiat,

E.2.2. Demonstrează familiarizarea cu informații despre mărime, formă, greutate, înălțime, lungime, volum,

E.2.4. Efectuează operații de seriare, grupare, clasificare, măsurare a obiectelor,

E.2.5. Rezolvă situații-problemă, pornind de la sortarea și reprezentarea unor date.

SCOPUL ACTIVITĂȚII:

Socializarea copiilor prin activități semidirijate, care fixează cunoștințele însușite anterior și pregătesc activitățile următoare.

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

O.1 – să întuiască materialele existente la cele trei centre de interes;

O.2 – să traseze liniile punctate pentru a realiza traseul mijloacelor de transport;

O.3 – să construiască diferite garaje pentru mașini, cu ajutorul diferitor materiale de la sectorul construcții: cuburi, piese de construcție;

O.4 - să combine materialele puse la dispoziție pentru realizarea puzzle-ului;

O.5- să comunice verbal cu partenerii de la masa de lucru.

STRATEGII DIDACTICE:

METODEE ȘI PROCEDEE DIDACTICE: Conversația, explicația, exercițiul, turul galeriei

MATERIALE DIDACTICE ȘI MIJLOACE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: fișă de lucru cu traseul mijloacelor de transport, creion grafic, garajul pentru mașini, mașini, cuburi, puzzle mijloace de transport.

FORMA DE ORGANIZARE A ACTIVITĂȚII: Activitate pe grupuri mici

DURATA ACTIVITĂȚII: 30-35 min.

BIBLIOGRAFIE:

Curriculum pentru educație timpurie (2019);

Suport pentru explicitarea și înțelegerea unor concepte și instrumente cu care operează curriculumul pentru educație timpurie;

Repere fundamentale în învățarea și dezvoltarea timpurie a copilului de la naștere la 7 ani.

DESFĂȘURAREA ACTIVITĂȚII

EVENIMENT DIDACTIC	ACTIVITATEA CADRULUI DIDACTIC	STRATEGII DIDACTICE		EVALUARE/ Metode și indicatori
		Metode și procedee	Mijloace didactice	
1. Moment organizatoric	Se aerisește sala de grupă Se amenajează spațiul educațional. Se pregătesc materialele didactice necesare. Copiii intră ordonat în sala de grupă.		Mobilierul grupei	Copiii intră ordonat în sala de grupă.
2. Captarea atenției	Se realizează prin formarea unui trenuleț cu întreaga grupă, care va călători și va vizita cele trei centre de interes, unde vom intui materialele existente: Bibliotecă, Construcții și Joc de masă.	Conversația	Fișă de lucru cu traseul mijloacelor de transport, creion grafic, Garajul pentru mașini, cuburi, mașini, Puzzle mijloace de transport.	Copiii intuiesc materialele de lucru Aprecieri verbale
3. Anunțarea temei și enunțarea obiectivelor	Voi anunța temele de la cele trei centre pregătite: „Traseul mijloacelor de transport” – exerciții grafice „Garaj pentru mașini” – construcții „Mijloace de transport” – puzzle Veți avea să trasați liniile punctate pentru a realiza traseul mijloacelor de transport, să construiți diferite garaje pentru mașini, cu ajutorul diferitor materiale de la sectorul construcții: cuburi, piese de construcție și să combinați materialele puse la dispoziție pentru realizarea puzzle-ului de la sectorul joc de masă.	Conversația		Copiii repetă temele de la fiecare centru
4. Prezentarea optimă a noului conținut și	Copiii vor extrage dintr-o cutie câte un ecuson, iar în funcție de acesta se vor așeza la centre, apoi voi explica și	Conversația		Copiii verbalizează și motivează

dirijarea învățării	<p>demonstra modul de realizare al fiecărei teme:</p> <p>Centrul bibliotecă -copiii vor trebui să traseze liniile punctate pentru a realiza traseul mijloacelor de transport.</p> <p>Centrul construcții -copiii trebuie să construiască diferite garaje pentru mașini, cu ajutorul diferitor materiale de la sectorul construcții: cuburi, piese de construcție;</p> <p>Centrul joc de masă -copiii vor trebui să combine materialele puse la dispoziție pentru realizarea puzzle-ului; Copiii așezați la cele trei sectoare de activitate vor executa exerciții de încălzire a mușchilor mici ai mâinii: „Ne jucăm, ne jucăm, Coatele noi le mișcăm. Mâna lebădă o fac, Care dă mereu din cap. Lebedele-n jur privesc, Mâinile eu le rotesc. Ștergem tabla uite-așa, Să putem iar desena. Degetele-mi sunt petale Le desfac ca la o floare.”</p> <p>După transmiterea sarcinilor le voi ura spor la treabă și voi supraveghea atent activitatea copiilor în cadrul celor trei centre de interes, voi da indicații, sugestii și îi voi ajuta acolo unde este nevoie.</p>	<p>Explicația Demonstrația Exercițiu</p>	<p>Fișă de lucru cu traseul mijloacelor de transport, creion grafic</p> <p>Garajul pentru mașini, cuburi, mașini</p> <p>Puzzle mijloace de transport.</p>	<p>acțiunile efectuate</p> <p>Observarea sistematică a comportamentelor copiilor</p> <p>Executarea exercițiilor de încălzire a mușchilor mici ai mâinii</p>
5. Obținerea performanței	<p>Executarea temelor de la fiecare sector de activitate, de către copilași.</p> <p>Centrul bibliotecă - copiii trasează liniile punctate pentru a realiza traseul mijloacelor de transport.</p> <p>Centrul construcții -copiii construiesc diferite garaje pentru mașini cu ajutorul materialelor aflate la acest centru.</p> <p>Centrul joc de masă -copiii combină materialele puse la dispoziție pentru realizarea puzzle-ului.</p>	<p>Exercițiul</p>	<p>Fișă de lucru cu traseul mijloacelor de transport, Creion grafic, garaje pentru mașini, mașini Puzzle mijloace de transport</p>	<p>Realizarea propriu-zisă a sarcinilor de lucru la fiecare centru Apreciei verbale</p>

6. Asigurarea retenției	Le cer copiilor să denumească activitatea noastră de astăzi pe care am desfășurat-o, să facă aprecieri asupra modului de lucru.	Conversația		Observarea sistematică a comportamentelor copiilor Aprecieri verbale
7. Evaluarea performanței	Fiecare copil va trece pe la toate centrele pentru a observa și aprecia lucrările executate de el și de către colegii săi. Copiii apreciază modul în care a fost realizată tema: calitatea lucrării, respectarea temei.	Conversația Turul galeriei	Lucrările copiilor	Copiii analizează obiectiv lucrările Observarea sistematică a comportamentelor copiilor
8. Încheierea activității	Voi face aprecieri generale și individuale. Copiii vor părăsi grupa intonând cântecelul: „Trenulețul muzical”.	Conversația	Lucrările copiilor	Aprecieri verbale

BIBLIOGRAFIE:

Curriculum pentru educație timpurie (2019);

Suport pentru explicitarea și înțelegerea unor concepte și instrumente cu care operează curriculumul pentru educație timpurie;

Repere fundamentale în învățarea și dezvoltarea timpurie a copilului de la naștere la 7 ani.

PARTENERIATELE ȘCOALĂ-FAMILIE-COMUNITATE

PROF. CORINA BĂLAN
LICEUL CU PROGRAM SPORTIV "FLORIN FLEȘERIU" - SEBEȘ

Parteneriatele școală - familie - comunitate au la bază ideea că profesorii, elevii, părinții și ceilalți membri ai comunității sunt parteneri în educație. Dacă în trecut aceste parteneriate erau activități cu caracter opțional și țineau mai mult de domeniul relațiilor publice, în prezent ele au un rol esențial în procesul de educație a elevilor, deoarece îi ajută să-și dezvolte competențe și abilități sociale încă din primii ani ai copilăriei, pregătindu-i să aibă succes la școală și, mai târziu, în viață și în carieră.

Parteneriatul școală-familie, o provocare pentru școala românească

Relația școală-familie este un subiect des abordat în literatura de specialitate și supus atenției publicului larg, mai ales pe fondul schimbărilor sociale multiple din ultimul timp. Din studiile efectuate în ultimii ani s-a constatat că obstacolele majore întâlnite în relația școală-familie pot fi de ordin comportamental (întâlnite, atât între părinți, cât și la profesori și manageri/ directori școlari) sau de ordin material (relația școală-familie cere un surplus de efort material și de timp).

În cadrul acestui parteneriat, adesea dificultățile rezultă din disputa unor idei divergente privind:

- responsabilitatea statului și a familiei privind educația copiilor;
- libertatea de alegere a școlii de către părinți sau unicitatea învățământului;
- impactul mediului familial asupra rezultatelor școlare ale copilului;
- participarea părinților la gestionarea și procesul decizional în instituția școlară.

Cel mai greu de înlăturat este obstacolul de ordin atitudinal. Mentalitatea oamenilor – părinți, cadre didactice, elevi, publicul larg, în general – și cutumele sociale înrădăcinate și întărite prin comportamente repetate sunt factori greu de influențat și de schimbat, dar acest lucru nu este imposibil de realizat.

Părerile părinților este ca nu sunt luați în considerație atunci când vine vorba despre organizarea activităților școlare și a celor administrative, în școala unde învață copiii lor. Printr-un sondaj, care se referea la atitudinea părinților față de activitatea lor de învățare la școală și acasă, adresat elevilor din clasele V-VIII, la care au participat 55 de elevi, în majoritatea cazurilor părinții îi întreabă dacă învață și ce fac la școală, dar nu mai mult de atât. Dacă am analiza motivația răspunsurilor lor, vom observa că elevii sunt conștienți de faptul că părinții sunt foarte ocupați cu problemele lor cotidiene. Ei spun că părinții lor merg la școală doar la ședințele cu părinții și sunt interesați doar de notele pe care le obțin, mai ales din perspectiva participării copiilor lor la o testare națională, teze unice, admitere.

Elevii fac unele comentarii interesante și pe marginea obținerii notelor la școală, din care rezultă că ei nu prețuiesc foarte mult nota, mai ales la acele materii de studiu unde comunicarea cu profesorul este dificilă și în cazurile în care ei observa că notele sunt acordate potrivit unor criterii subiective, personale, ale cadrelor didactice. Putem spune că avem de face cu un paradox. Atunci când îi întrebăm pe părinți: care este rolul școlii în devenirea copiilor lor? - aceștia vor răspunde invariabil: să îi învețe cum să se descurce mai bine în viață – fie să învețe o meserie, fie să știe să comunice și să facă față situațiilor de viață cotidiană.

Analizând însă răspunsurile elevilor referitor la ce îi interesează pe părinți privind activitatea lor școlară, sesizăm că părinții își întreabă copiii în special de note și îi presează: (citez din răspunsul unui elev) „*să ia note bune*”. Părinți ar trebui să conștientizeze că școala trebuie să îndeplinească un rol mult mai important în viața copiilor lor, nu numai acela de a le oferi o diplomă în baza căreia să își poată continua studiile.

Comunicarea cu copiii, referitor la activitatea lor școlară, comunicarea cu profesorii, referitor la abilitățile și aptitudinile pe care le au copiii, la posibilitatea și modalitățile de dezvoltare a acestora, și

implicarea în activitățile școlii, sunt pași de parcurs în relația școală – familie, pentru buna dezvoltare a personalității copiilor. Din experiența personală, la școală vin – indiferent de motivul apelului de a-i invita pe părinți (ședințe cu părinții, informări pe diverse teme, activități comune) – în majoritatea cazurilor, părinții copiilor care învață bine, fără probleme comportamentale. În schimb, am fost surprinsă de atitudinea părinților care atunci când au fost invitați la școală pentru a discuta rezultatele slabe la învățatură sau comportamentul care lasă de dorit, ale copiilor lor, aceștia le iau apărarea, fie aducându-le scutiri medicale pentru o bună parte din absentele nemotivate, fie, simțindu-se vinovați că îi neglijează neavând posibilitatea de a petrece mult timp cu ei, le „acoperă” faptele, invocând tot felul de motive. Cum am putea remedia astfel de situații și cum am putea dezvolta o colaborare reală între școală și familie? Există mai multe căi. Pentru problemele de ordin administrativ, ele se rezolvă atunci când părinții și profesorii dispun de mecanisme de evaluare comune ale activității școlare. Relația familie-școală apare justificată în măsura în care se restabilește încrederea colectivității de părinți, a comunității, în instituția școlară.

Un rol deosebit, atât pentru colaborarea familie - școală și participarea la gestiunea școlii, cât și pentru educația părinților îl are înființarea asociațiilor de părinți, ca reprezentanți ai vocii reale a acestora, privind rezolvarea diverselor probleme apărute în școală. Referitor la atitudinea de colaborare a părinților, respectiv la problemele de ordin atitudinal în relația școală-familie, reciprocitatea este elementul care adesea lipsește, în școala românească. Dacă prin intermediul școlii sunt organizate diverse activități și părinții sunt invitați, după cum am spus anterior, părinții elevilor cu note bune și cu un comportament exemplar vor veni. Cât despre inițiative ale părinților de a derula unele activități împreună cu copiii și cu profesorii în școală, acestea sunt extrem de rare. Chiar dacă școala organizează activități frumoase și utile pentru părinți și pentru copiii lor, prin inițiativa părinților de a organiza la rândul lor unele activități, s-ar vedea cu adevărat că le pasă, și ar obliga școala la mai multă deschidere și cooperare.

Situația inițiativelor organizate doar de către angajații școlii este asemănătoare cu cea a unui medic care este în fața unui copil mic, ce nu poate vorbi și nu știe să spună exact ce îl doare. În acest context el propune un tratament pe baza unui diagnostic pus cu un grad de probabilitate de eroare destul de ridicat. Însă atunci când copilul începe să vorbească, și medicul poate estima cu o exactitate mult mai mare cauzele bolii, împreună pot comunica și remedia această situație. Astfel, înființarea și afilierea în federații a asociațiilor părinților, participarea – deocamdată la invitația școlii – în cadrul diverselor activități școlare, împreună cu elevii și cadrele didactice sunt etape importante privind „creșterea” parteneriatului școală-familie în școala românească. Însă ele odată declanșate trebuie susținute nu doar cu vorbe, ci mai ales prin fapte.

O problemă stringentă pentru România o reprezintă responsabilitatea locală pentru calitatea educației și succesul școlar, care reclamă căi diferite de stabilire a relațiilor de colaborare între școli, familii și comunități. Avem în vedere că școlile de toate gradele sunt organizații responsabile pentru educația formală a copiilor și adolescenților. Școlile care duc la bun sfârșit mult mai eficient această responsabilitate se consideră pe ele însele și elevii lor ca parte a sistemului social ce include familiile și comunitățile. Cercetările desfășurate în Statele Unite și în unele țări din Europa arată că atunci când școlile, familiile și comunitățile lucrează împreună ca parteneri, beneficiarii sunt elevii. Parteneriatele dintre școli, familii și comunități pot:

- ajută profesorii în munca lor;
- perfecționează abilitățile școlare ale elevilor;
- îmbunătățește programele de studiu și climatul școlar;
- îmbunătățește abilitățile educaționale ale părinților;
- dezvoltă abilitățile de lideri ale părinților;
- conectează familiile cu membrii școlii și ai comunității;
- stimulează serviciul comunității în folosul școlilor;
- oferă servicii și suport familiilor;
- creează un mediu mai sigur în școli.

Motivul principal pentru crearea unor astfel de parteneriate este dorința de a ajuta elevii să aibă succes la școală și, mai târziu, în viață. Atunci când părinții, elevii și ceilalți membri ai comunității se consideră unii pe alții parteneri în educație, se creează în jurul elevilor o comunitate de suport care începe să funcționeze. Parteneriatele trebuie văzute ca o componentă esențială în organizarea școlii și a clasei de elevi. Ele nu mai sunt de mult considerate doar o simplă activitate cu caracter opțional sau o problemă de natură relațiilor publice.

PRINCIPIUL SUCCESULUI

Prof.inv primar Mara Andrada Nicoleta

Școala Gimnazială Nr. 1 Gurbediu, jud. Bihor

Ec. Bălan Cornelia

Școala Gimnazială Nr. 1 Rieni, jud. Bihor

Unul dintre cele 59 de principii expuse de I.O. Pânișoară în *Profesorul de succes-59 de principii de pedagogie practică* este cel al succesului școlar. Accentul pe care îl punem în rândurile următoare este mult mai focalizat, referindu-ne la modalitățile concrete prin care elevul poate să evite insuccesul ca strategie de viață generalizată ori la atitudinea acestuia relativ la succes.

În prima categorie încadrăm un fenomen extrem de interesant și de spectaculos (datorită ”victimelor” sigure pe care le produce): neajutorarea dobândită. După cum vom observa în cele ce urmează, în urma unor eșecuri succesive subiectul poate învăța, în ceea ce-l privește, să accepte insuccesul ca unică finalizare a oricărui demers. Iar dacă așteptările tale referitoare la un lucru anume sunt legate de insucces, probabilitatea unui succes este mult mai limitată.

În cea de-a doua categorie (atitudinea elevului față de succes) vom înregistra (atât separat, cât și ca forțe conjugate) două elemente: *localizarea controlului* (locus of control) și *teama de eșec versus teama de succes*. La rândul lor aceste fenomene, dacă nu pot prezice cu exactitate probabilitatea succesului, cu siguranță pot anticipa eșecul. Mai precis rolul cadrului didactic nu este acela de a-l îndruma pe elev spre succes, ci de a cunoaște (și evita) calea sigură spre insucces. Să vedem cu ce avem de-a face:

1. *Neajutorarea dobândită*. În literatura de specialitate se observă că unii oameni nu sunt motivați să se ajute singuri, deși ar putea să o facă foarte simplu. Această afirmație pare șocantă și chiar improbabilă. Să ne gândim însă la exemplele concrete pe care fiecare dintre noi le întâlnim în jurul nostru în viața de zi cu zi. Cercetătorul Hiroto (apud. Smith, Mackie, 2007) a observat cum reacționează oamenii referitor la neajutorarea dobândită. În cadrul experimentului său, acesta a expus participanții la un zgomot de explozie de care nu puteau scăpa în niciun fel. Ulterior, subiecții nu au mai fost în stare să se protejeze de neplăcerea zgomotului atunci când ei puteau foarte ușor să îl oprească.

Cercetările lui Dreikurs (apud Charles, 1992) situează simptomele neajutorării dobândite drept ultima fază (a patra) a modelului său de management al clasei. Astfel, după ce caută atenția cadrului didactic (faza I), elevul caută puterea provocându-l pe acesta (faza a II-a), caută revanșa după sistemul ”ochi pentru ochi și dinte pentru dinte”(faza a III-a), ajunge în faza a patra să încerce simptomele neajutorării dobândite.

2. *Localizarea controlului.* În urma unor cercetări desfășurate pe copii (Watson, Ramey, 1969, 1972) s-a observat că oamenii tind să învețe neajutorarea. Unul dintre mecanismele determinante ale acestui proces este *localizarea controlului (locus of control)*, care descrie măsura în care persoanele consideră că posedă controlul propriului mediu înconjurător (fizic și psihosocial). Astfel, dacă persoana crede că mediul este cel care deține controlul asupra propriei individualități (o viziune de sorginte fatalistă asupra lumii), atunci avem de-a face cu o neajutorare dobândită care îl va face pe individ să nu mai încerce multe dintre strategiile de acțiune care l-ar putea ajuta. Pierderea controlului asupra mediului nu se întâmplă însă brusc; majoritatea oamenilor se așteaptă să-și regăsească controlul. Prima reacție, așa cum apreciază Roth și Bootzin (apud Dworetzky, 1985), atunci când nu mai avem succes, este de a vedea ce a mers greșit, căutând cele mai potrivite căi pentru a ne îmbunătăți performanța. Doar în urma unor eșecuri consecutive învățăm să fim neajutorați.

Rotter (în Moscovici, 1998) s-a referit la localizarea controlului observând două elemente distincte: credințele într-un control intern (cum ar fi *comportamentul* elevului: ”Am reușit pentru că m-am străduit să învăț cum trebuie”; sau *trăsăturile, motivațiile, aptitudinile* cursantului: ”Am luat examenul pentru că sunt inteligent”) și *credințele într-un control extern* (spre exemplu, *norocul*: ”Am luat examenul pentru că am avut noroc”; *întâmplarea*: ”Am luat examenul pentru că șansa a făcut să citesc aseară tocmai subiectul care mi-a picat”; *soarta*: ”Am reușit pentru că așa mi-a fost destinul”; *dificultățile sau facilitățile situației*: ”Am reușit să fac proiectul pentru că biblioteca era bine aprovizionată cu cărți de specialitate”, ”Am reușit să învăț pentru că am avut liniște în cameră”; *intervenția celui alt*: ” Am luat examenul pentru că profesorul era relaxat la examinare”).

Desigur că o asemenea ilustrare va fi prezentă și în situația în care rezultatele obținute nu vor fi cele dorite. O credință în controlul intern îl va ajuta pe elev să depășească aceste situații, evaluând contextul în termeni interni: ”Nu am învățat suficient de mult!”. O asemenea perspectivă îi va oferi și o cheie corectă pentru o soluționare viitoare a dificultății cu care se

confruntă: va învăța mai mult. Pe de altă parte, o credință în controlul extern va fi însă devastatoare pentru o eventuală reușită viitoare – Nu am luat examenul pentru că: 1) nu a fost să fie; 2) nu am avut noroc; 3) profesorul nu m-a examinat corect etc. – sunt motive care nu-l ajută pe elev într-un efort viitor mai consistent. Într-adevăr, dacă motivele nereușitei sunt externe (norocul, soarta, profesorul etc.), individul este astfel deresponsabilizat de acest insucces, ceea ce va determina o lipsă de implicare în vederea schimbării situației negative.

La prima vedere, al doilea indicator al credinței într-un control intern (trăsăturile, motivațiile, aptitudinile etc.) este guvernat – ca și comportamentul elevului – de o determinantă pozitivă în dezvoltarea acestuia. Ori, lucrurile nu stau deloc așa. Mărturie avem cercetarea efectuată de către Carol S. Dweck și Claudia Mueller (în Sternberg, 2002), ale cărei concluzii au fost transpuse în capitolul intitulat sugestiv ”Fă-i pe oameni proști, spunându-le că sunt inteligenți”. În esență, s-au luat trei grupe de studenți cărora li s-a dat spre rezolvare o sarcină incitantă. În momentul în care toate cele trei grupe au rezolvat cu succes respectiva sarcină, ele au fost recompensate diferit: studenților din prima grupă li s-a spus că au reușit pentru că sunt inteligenți, celor din a doua grupă – deoarece au depus efort, iar cei din ultima (care a fost și grupa de control) au fost recompensați pentru performanța obținută. Apoi, cercetătorii au urmărit dacă primele două grupe evoluează diferit. Pentru început, după succesul obținut i-a întrebat pe toți dacă preferă să rezolve în continuare sarcini noi, incitante, sau sarcini asemănătoare cu cea deja încheiată cu succes. Grupa celor care fuseseră recompensați pentru inteligență a tins să aleagă sarcini mai puțin incitante decât grupa celor recompensați pentru efortul depus (explicația este simplă: cei din prima grupă au decis că decât să învețe ceva nou, dar să existe riscul să nu găsească soluțiile și să pară proști, mai bine rezolvă sarcinile al căror algoritm îl știau deja pentru a continua să ofere imaginea unor persoane inteligente). În al doilea rând, cercetătorii le-au oferit studenților un nou set de probleme spre rezolvare, dintre care una mult mai grea decât celelalte. S-a urmărit cât de mult dificultatea problemei afectează plăcerea celor două grupe de a lucra. Astfel, studenții care fuseseră recompensați pentru inteligența lor au pierdut plăcerea de a lucra o dată ce au întâlnit dificultatea problemei în cauză; în schimb, studenții care fuseseră recompensați pentru efortul depus nu au manifestat o scădere a satisfacției de a rezolva probleme. Mai mult decât atât, performanța cursanților din prima grupă a scăzut dramatic. Explicația? Cei recompensați pentru inteligență se vedeau de această dată ca nefiind destul de

inteligenți și destul de buni pentru a rezolva sarcina. Cu alte cuvinte, dacă succesul le arătase că sunt inteligenți, eșecul le demonstra acum că sunt proști.

Cei din a doua grupă nu aveau dubii privind propria inteligență (deoarece, spre deosebire de primii, nu o legaseră direct de rezolvarea sarcinii) și astfel ajunseseră la concluzia că pur și simplu o sarcină mai dificilă le solicită un efort mai susținut.

În sfârșit, al treilea pas al experimentului a impus ca studenții să rezolve un set de probleme egale ca dificultate cu cele pe care le rezolvaseră cu succes înainte de începerea experimentului. Cei din prima grupă, care fuseseră recompensați pentru inteligență au avut un declin puternic al performanței, ajungând la cel mai slab scor dintre cele trei grupe. Ei începuseră după pasul doi al experimentului să se considere slabi și neinteligenti, ceea ce și-a pus amprenta asupra moralului echipei. Pur și simplu aveau acum, după experiment, rezultate mai proaste decât avuseseră înainte. În schimb studenții care fuseseră apreciați pentru efortul depus au tins să depună și mai mult efort și au avut cele mai bune rezultate.

3. *Teama de eșec și teama de succes.* De cele mai multe ori teama de eșec este un motor important în motivația noastră pentru a obține anumite realizări. Oamenii investesc efort suplimentar în acțiunile lor dacă se tem că, în cazul în care efortul nu este suficient, vor avea insucces și nu vor mai obține ceea ce-și doresc. În cazul în care cineva consideră că succesul este sigur (deci nu are cum să piardă obiectivul urmărit), el nu mai are nicio motivație să se implice și să depună vreun efort. Teama că ar putea să nu atingă obiectivul dorit este astfel un element declanșator pentru efortul individului și un mecanism de întreținere a motivației pentru depunerea constantă a efortului cerut.

Totuși, această teamă de eșec trebuie să îndeplinească un anumit optimum motivațional. Mai direct spus, dacă prea puțină teamă de eșec nu este bună (fiind nemotivantă), prea multă teamă de eșec nu este nici ea bună (deoarece stresul creat este atât de puternic, încât poate bloca evoluția persoanei). De altfel, de obicei oamenii aleg instinctiv situația cea mai provocatoare în care au însă și suficiente șanse de succes. O asemenea perspectivă este justificată de concluziile cercetătorilor în domeniu; McClelland a cerut unor subiecți să nimorească niște ținte fixe, dar i-a lăsat pe aceștia să decidă de la ce distanță doresc să facă acest lucru (de la 1 la 10). Deloc surprinzător, majoritatea persoanelor implicate în experiment au optat pentru pozițiile 6 sau 7 (dacă distanța era mai mică, rezultatul era în mod sigur un succes, dar satisfacția era mică – ce

plăcere ai să nimeresti ținta de la nivelul 1? ; dacă distanța era maximă, riscul de a nu lovi ținta era prea mare, iar performanța era greu de obținut).

Concluziile experimentului de mai sus justifică ideea că deși teama de eșec este un catalizator al implicării active și al efortului susținut, dacă aceasta este prea puternică, stresul provocat blochează psihic persoana, generând două aspecte contrare, dar ambele negative: (1) persoana are o teamă de eșec atât de mare, încât nici nu mai poate depune efortul necesar; (2) persoana are o teamă de eșec atât de mare, încât efortul depus este exagerat, dar tocmai datorită acestei implicări extreme persoana nu reușește să gestioneze situația și riscă să piardă (cazul elevului care învață fără oprire până în clipa în care intră în examen, unde se blochează și uită tot).

Dincolo de aceste elemente teama de eșec este firească și ușor de pus în evidență. Cercetările au arătat însă că există și un alt fenomen, aparent paradoxal: teama de succes. Dacă este firesc ca oamenii să se teamă de eșec, pare absurd ca ei să se teamă de succes. Cum se poate justifica un asemenea fenomen?

Preambulul cercetărilor în domeniu i-a aparținut psihologului Matina Horner (studiu realizat și publicat în noiembrie 1969, în *Psychology Today*; vezi Chance, Harris, 1990, pp. 104-109); autoarea, studiind deopotrivă subiecți femei și bărbați, a evidențiat faptul că în special la subiecții de sex feminin poate apărea fenomenul ce poate fi numit ”teama de succes”. Mai târziu, Tresemer (*apud* Coon, 1983) a infirmat caracterul de gen al fenomenului (acesta fiind prezent atât la femei, cât și la bărbați), dar a confirmat motivele pentru care cineva încearcă o teamă de succes:

(1) persoanele pot încerca teama de a fi respinse de către cei apropiați/grupul de apartenență. Astfel, aceștia pot să-i invidieze, pot fi incluși în categoria ”tocilarilor” și, în general, apariția succesului va schimba natura relațiilor dintre persoana care începe să-l aibă și cunoscuții ei;

(2) odată cu apariția succesului se construiește și o altă imagine a individului: drept urmare, vor crește cerințele în ceea ce-l privește și va crește și intoleranța celorlalți la viitoare insuccese etc. Să ne gândim la un elev care de obicei nu învață și nu reușește să rezolve exercițiile cerute de cadrul didactic în clasă. El primește cu greu note de trecere, dar nici nu depune prea multe eforturi în situația actuală. Să ne închipuim acum că într-o zi elevul nostru reușește să identifice o modalitate inedită de rezolvare a unui exercițiu, ceea ce îl uimește pe

cadrul didactic, reacția acestuia fiind ”vezi ca poți?”. Ei bine, elevul intuiește că un asemenea succes va schimba percepția cadrului didactic în ceea ce-l privește, profesorul îi va cere și data viitoare să depună același efort (dacă nu și mai mult) și nu va mai trece cu vederea momentele în care elevul nu învață.

În rândurile de mai sus am încercat să ofer o imagine asupra modului în care cadrul didactic trebuie să urmărească evoluția elevului pe un plan mai larg, psihosocial (și nu doar strict în arealul învățării), pentru că de aceste elemente și de gestionarea lor depinde dacă elevul va îndeplini sau nu cu succes cerințele instructiv-educative.

Căutați succesul pentru și împreună cu elevii dumneavoastră, ferindu-i de neajutorarea dobândită, de teama de succes sau de o teamă de eșec exagerată și ajutându-i să-și localizeze controlul în propriile puteri și efort! (Pânișoară, I.O., 2009, p.305)

Bibliografie:

- Chance, P., Harris, G.T.(ed.), 1990, *The Best of Psychology Today*, McGraw-Hill, New York.
- Charles, C.M., 1992, *Building Classroom Discipline*, Longman, New York.
- Coon, D., 1983, *Introduction to Psychology. Exploration and Application*, West Publishing Company, St.Paul.
- Dworetzky, J.P., 1985, *Psychology*, West Publications, St. Paul, New York.
- Moscovici, S.(coord.), 1998, *Psihologia socială a relațiilor cu celălalt*, Editura Polirom, Iași.
- Pânișoară, I.O., 2009, *Profesorul de succes. 59 de principii de Pedagogie practică*, Editura Polirom, Iași.
- Smith, E.R., Mackie, D.M., 2007, *Social Psychology*, Psychology Press, New York.
- Sternberg, R.J.(coord.), 2002, *Why Smart People Can Be So Stupid*, Yale University Press, New Haven.

**Proiect Educațional Internațional:
”PROVOCĂRI ȘI SOLUȚII ÎN EDUCAȚIE”**

Tema: ”Creativitate și experiență în creșterea actului educațional”

**Secțiunea 3: Optimizarea serviciilor educaționale în vederea integrării elevilor- exemple de
bune practici, studii, proiecte.**

**Analiză de impact asupra aplicării formatului blended- learning în învățare, sau al
utilizării tehnologiei digitale, în activitatea la clasă, asupra rezultatelor școlare ale elevilor**

Profesor învăț. preșcolar: Balázs Sanda Maria

Școala Gimnazială ”Liviu Rebreanu” – structura G.p.p .”Albinuța”, Târgu Mureș

**Profesor învăț. preșcolar: Sălcudean Paula, Școala Gimnazială ”Liviu Rebreanu,,- structura
G.p. p. „Albinuța ”,Târgu Mureș**

Dezvoltarea exponențială cunoscută de tehnologia informației și comunicațiilor în ultima decadă a condus la înregistrarea unei adevărate revoluții în domeniul instruirii asistate de calculator. Datorită schimbărilor rapide și progresului tehnologic înregistrat, precum și pe fondul tendinței de globalizare a educației și eliminare a granițelor dintre elevi, noi perspective s-au deschis pentru practica educațională. Astfel, practica educațională a fost completată cu metode moderne de predare-învățare-evaluare, metode specifice societății informaționale.

Un sistem de e-learning constă într-o experiență planificată de predare-învățare, organizată de o instituție ce furnizează resurse educaționale stocate pe medii electronice într-o ordine secvențială și logică pentru a fi asimilate de subiecți în maniera proprie, fără a-i constrânge la activități sincron de grup. Sarcina educației și formării bazate pe noile tehnologii ale informației și comunicării nu este de a înlocui tipurile tradiționale de formare, ci de a le completa în scopul măririi randamentului acestora.

Astăzi, e-learning-ul a devenit o alternativă viabilă la metodele de educație tradiționale, astfel că a fost adoptat de către multe dintre unitățile de învățământ, mai ales datorită avantajelor oferite de posibilitatea instruirii continue sau de cele legate de larga aplicabilitate în cadrul organizațiilor cele mai diverse. Studiile de specialitate publicate în ultimii cinci ani arată o creștere continuă a utilizării e-learning în cadrul organizațiilor. De exemplu, studiul realizat de Bersin & Associates cu privire la maturizarea e-learning-ului din punct de vedere al utilizării de către organizații, studiu sponsorizat și publicat de către SkillSoft și care se bazează pe experiența acumulată în domeniu de către 526 de organizații diferite, probează tendința creșterii continue a utilizării e-learning-ului pentru instruirea elevilor, studenților sau angajaților.

Procesul de e-learning este definit prin interacțiunea prin medii de comunicare între instructor și instruit cu participarea activă a unui manager al pachetului software necesar. Termenii cei mai des utilizați în domeniul învățământului virtual sunt clasificați în opt clase de bază: grupul C (calculator), grupul I (Internet), grupul T (tehnologie), grupul D (distanță), grupul O (online), grupul W (Web), grupul E (electronic), grupul R (resurse), în care conceptele educaționale folosite sunt: instruire, învățare, predare, tutorat, educație. Relațiile de generalizare și specializare între grupuri sunt reprezentate în figura 1.

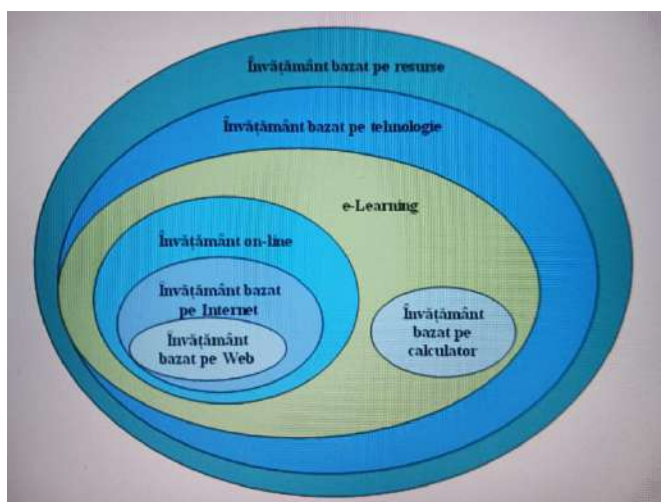


Fig.1. – Analiza terminologiei utilizată în domeniul e-Learning

Învățarea combinată (blended-learning), în care se folosește atât metoda tradițională cu profesorul de față cât și internetul, pare să fie cea mai dorită și răspândită formă de e-învățământ (e-learning) în lume în momentul de față. Se pare că este mai eficientă decât metodele tradiționale sau online folosite separat. Sistemul de învățare de tip blended-learning devine din ce în ce mai cunoscut. Acest lucru se datorează beneficiilor și funcțiilor acestuia. Învățare de tip blended-learning este strâns legată de mediul în care acesta se desfășoară, astfel că este o îmbinare a activităților de învățare față-în-față cu activitățile de învățare on-line sau pe calculator. Aceasta abordare oferă o nouă experiență de învățare, care se bazează pe combinarea avantajelor comunicațiilor moderne și IT, cu modul de învățare tradițional, bazat pe discuții și reflecții determinate de o anumită situație, unde elevii sunt direct implicați și unde pot oferi un feedback imediat, față-în-față.

Utilizarea unui sistem de învățare de tip blended-learning îmbunătățește implicarea elevilor. Noul rol al profesorului este important în acest nou context. Există o șansă ca profesorul sau formatorul, care este în mod tipic doar un furnizor de cunoștințe, să îmbrățișeze un rol nou în sistemul de învățare de tip blended-learning, și anume acela de a fi antrenor, dar și mentor. Acest lucru schimbă, de asemenea, relația dintre profesor și elev. Profesorul sprijină procesul de învățare, iar elevul joacă un rol activ în procesul de învățare. Elevii trebuie să își asume responsabilitatea participării și învățării, fiind văzuți ca persoane cu o anumită expertiză. Utilizarea sistemului de învățare de tip blended-learning se bazează pe ideea de a organiza conținutul învățării. Profesorul trebuie să decidă ce conținut ar trebui să fie furnizat on-line și care ar trebui

să fie utilizat în tipul de învățare față-în-față. Acest lucru ajută la promovarea învățării de competențe, abilități și competențe. În consecință, sistemul de învățare de tip blended-learning deschide noi posibilități de individualizare și respectă elevii. Acest tip de învățare permite elevilor să își personalizeze experiențele de învățare utilizând instrumente suplimentare, moderne și dincolo de sala de clasă. Acesta este un mod modernizat de predare care are un impact pozitiv asupra experienței de formare a unui elev, prin această învățare mixtă se creează un echilibru între educația on-line și educația față în față, fapt care încurajează elevii să urmeze cursuri on-line de formare profesională. Această metodă nu este monotona, dar îmbunătățește întotdeauna formarea, permite elevilor să se concentreze perioade mai lungi de timp ceea ce duce la obținerea de progrese.

Educația în context blended-learning permite și încurajează ca implementarea activităților didactice să se poată realiza sincron, respectiv, asincron. Ponderea celor două modalități formative este diferită, cadrul didactic fiind cel care decide ce tip de interacțiune alege, fiind persoana care cunoaște cel mai bine cât de potrivită este una sau cealaltă în raport cu particularitățile domeniului, ale disciplinei pe care o predă, ale elevilor cu care lucrează. Fiecare dintre cele două modalități de comunicare prezintă atât avantaje cât și dezavantaje. Conform autorilor, activitățile didactice derulate asincron sunt activități didactice care susțin și consolidează principalul avantaj al educației online, și anume caracterul său flexibil. Activitățile nu se derulează în timp real, iar elevii nu accesează în același timp materialele transmise/postate. În schimb, ei pot parcurge conținuturile și rezolva sarcinile de lucru, în mod cu adevărat flexibil, atunci când programul le permite, în ritm propriu, beneficiind în același timp și de un ghidaj și un feed-back autentic, oferite de cadrul didactic.

Ca și în cazul învățării tradiționale, pentru învățarea în sistem blended-learning, proiectarea didactică la nivel micro va urma același demers, dar vor trebui reconsiderate componentele strategiei didactice. Adaptarea proiectării didactice pentru sistemul mixt și on-line vizează, așadar, construirea unor strategii didactice care să răspundă nevoilor elevilor. Este cunoscut faptul că strategiile didactice sunt flexibile și pot fi adaptate ușor la noua paradigmă de instruire.

Fiecare componentă a strategiei didactice poate fi adaptată predării-învățării- on-line. În ceea ce privește metodele didactice acestea pot lua ușor forme pentru online: povestirea tradițională poate deveni povestire digitală, expunerea se realizează cu eficiență și în mediul virtual și poate fi susținută cu imagini sau alte aplicații digitale.

În ceea ce privește adaptarea proiectării didactice la contexte blended-learning și on-line, nu putem spune că există o „rețetă” universal - valabilă, dar putem face referire la un scenariu pedagogic de învățare mixtă. Scenariul se bazează pe combinarea diferitelor abordări interactive „față în față”, cum ar fi: dezbaterile, colaborarea pentru realizarea de proiecte cu activități și resurse de tip e-learning.

O unitate de învățare care se bazează pe învățarea combinată poate fi proiectată în direcția a două componente: Componente Față în față (FF) sau tradiționale și Componente On-line (e-Learning), astfel:

Componente Față în față, tradiționale	Componente On-line (e-learning)
<p>Resurse/materiale educaționale pentru activități de predare- învățare- evaluare</p> <p>Discuții</p> <p>Dezbateri</p> <p>Realizarea de proiecte</p> <p>Rezolvarea exercițiilor aplicative</p> <p>Evaluări de diverse tipuri: orală, scrisă, practică</p>	<p>Resurse/materiale educaționale pentru activități de predare- învățare- evaluare</p> <p>Note de lecții/ schițe de lecții în format electronic</p> <p>Fișe de lucru în format electronic</p> <p>Chestionare, teste care pot fi administrate online</p> <p>Prezentări</p> <p>Materiale video</p>
<p>Suport educațional</p> <p>Activități de predare- învățare- evaluare față în față</p> <p>Discuții în grupuri mici</p>	<p>Suport educațional</p> <p>e-mailuri</p> <p>aplicații</p> <p>platforme educaționale</p> <p>pagini web</p>

Horățiu Catalano sintetizează câteva elemente foarte importante în adaptarea proiectării didactice la contexte blended-learning și online: crearea unor materiale digitale accesibile; alegerea unor platforme, aplicații și resurse digitale adecvate; crearea/identificarea unor resurse educaționale deschise- RED; promovarea tutoriatului online, cu scopul formării la elevi a unor abilități sociale și emoționale; existența unui Plan B sau C care să compenseze deficiențe tehnice apărute spontan; implicarea elevilor în crearea unor conținuturi digitale și resurse educaționale deschise: povestiri digitale, crearea unor prezentări, realizarea unor interviuri etc; utilizarea unor strategii didactice de tip: flipped classroom, instruirea colaborativă, învățarea pe baza de proiecte etc.; identificarea stilurilor de învățare ale elevilor în vederea corelării acestora cu anumite instrumente sau aplicații digitale. Dincolo de toate celelalte elemente structurale ale planificărilor anuale și pe unități de învățare, înactivitatea de proiectare didactică în sistem blended-learning sunt

necesare luarea în considerare a aspectelor mai sus menționate și regândirea structurii documentelor elaborate de profesor, adaptarea lor la predarea blended-learning, determinată de schimbările sociale din ultimii ani.

Dacă ne referim la modelul învățării mixte, acesta are mai multe feluri de realizare a lecțiilor, cum sunt :

- **Modelul rotației individuale** - acest model de învățare permite elevilor să se rotească prin stații de lucru la un program fix, pentru un anumit curs sau subiect, unde cel puțin una dintre stații este o stație de învățare online. Aceștia învață folosind cursuri online și pot face o varietate de activități, cum ar fi previzualizarea, completarea sau revizuirea lecțiilor, citirea cursurilor sau efectuarea evaluărilor administrate de computer.

Prin aceste feluri de activități care au la bază tehnologia, elevii au oportunități de a lucra independent și privat, fără griji cu privire la modul în care vor performa în fața colegilor lor. Pentru partea offline a învățării lor, elevii primesc instrucțiuni directe de la un profesor, urmate de o varietate de activități, care ar putea include lectură modelată și independentă, fișe de lucru, îndrumare individuală, munca în grupuri mici, proiecte, jocuri și altele. De exemplu, în cadrul unei ore de clasă, elevii se rotesc între stațiile de învățare la intervale de 15-20 minute, fiind organizați în grupuri mici de lucru, astfel:

Grupul 1 – învățare condusă de profesor;

Grupul 2 – muncă independentă, respectiv lucrul în grup (colaborare);

Grupul 3 – învățare online personalizată.

Poate fi desenată o diagramă a rotației grupurilor între stațiile de învățare, pe care să fi marcate numărul grupului de lucru, intervalul de timp și modul de lucru, ca în exemplul următor:

INTERVALUL ORAR	8.00-8.15	8.15-8.30	8.30-8.50
GRUPA 1	ON-LINE	INDIVIDUAL/GRUP	PROFESOR
GRUPA 2	PROFESOR	ON-LINE	INDIVIDUAL/GRUP
GRUPA 3	INDIVIDUAL/GRUP	PROFESOR	ON-LINE

Modelul clasei inversate - Acest model de învățare mixtă combină învățarea tradițională cu învățarea online. Mai exact, predarea lecțiilor, colaborarea în echipe și instruirea se realizează în regim on-line, urmând ca mai apoi eiind îndrumați de către profesori atunci când este nevoie. În cadrul acestui model elevii să implementeze subiectele învățate prin realizarea de proiecte sau teme

în clasele fizice, fl, atenția este centrată pe elev, subiectele putând fi studiate în profunzime și înțelese într-o măsură mai mare, iar feedback-ul oferit de către profesor fiind mai ușor de obținut. Mai mult decât atât, elevii sunt mai atenți și mai activi, fiind în același timp responsabili de organizarea propriului timp pentru a putea aprofunda cât mai bine materia.

· **Modelul amestecului propriu** - În acest model de învățare mixtă elevii iau cursuri on-line, pe lângă cele tradiționale față în față, sub formă de webinar, bloguri sau tutoriale video, pentru a aprofunda un anumit subiect. Este practicat în mod obișnuit în rândul elevilor de liceu deoarece le oferă libertatea de a suplimenta ceea ce au învățat și ceea ce au fost învățați în clasă. Pentru ca această metodă de învățare mixtă să aibă succes, elevii trebuie să fie foarte motivați. Metoda amestecului propriu este ideal pentru cei care doresc să urmeze cursuri suplimentare în domeniul studiat sau într-un alt domeniu de interes care nu este acoperit de curriculumul obligatoriu.

· **Modelul flexibil** - În cazul modelului flexibil, conținutul și instruirea sunt oferite mai ales on-line, ca în cazul modelului clasei inversate, profesorul oferindu-le sprijin elevilor în clasă „în funcție de nevoile acestora, prin intermediul unor activități precum instruirea în grupuri restrânse, proiectele de grup și îndrumările individuale”.

La grădiniță se poate folosi cu succes partea de e-learning ca ajutor în predare, învățare și mai ales în evaluare. Astfel putem combina foarte util învățarea tradițională, cu cea on-line, în timpul pandemiei de Covid reușind să depășim barierele de învățare clasică, să lucrăm pe platforme educaționale, în cazul nostru pe platforma TEAMS, cu un feedback bun.

O activitate foarte îndrăgită de preșcolari este **citirea de povești, ghicitorile, jocurile** unde trebuie să răspundă la întrebări despre personajele din poveștile copilăriei. O astfel de poveste îndrăgită e și **ALBĂ CA ZĂPADA ȘI CEI ȘAPTE PITICI, de Frații Grimm** pe care am citit-o de curând la grupa mare, care are un efectiv de 27 de copii, dintre care doi cu CES. Am ales să fac predarea mixtă tocmai pentru a scoate în evidență formatul blended learning folosit în predare, învățare și evaluarea cunoștințelor despre povești.

<p>FORMAT DE PREDARE-ÎNVĂȚARE TRADIȚIONAL Am captat atenția copiilor, costumând în personajul ALBĂ CA ZĂPADA o fetiță. Aceasta a intrat în grupă și ajutată de educatoare a făcut cunoștință cu copii, i-a întrebat dacă o recunosc. Momentul de captarea atenției e urmat apoi de citirea poveștii dintr-o frumoasă carte cu ilustrații deosebite.</p>	<p>FORMAT DE ÎNVĂȚARE CU COMPONENTE E- LEARNING Pentru ca activitatea de predare, învățare și evaluare să fie mai atractivă pentru cei mici ne folosim de resursele RED de pe diferitele platforme, cum e și povestea ALBEI CA ZĂPADA ȘI CEI ȘAPTE PITICI pe care am oferit-o celor mici spre audiere și atentă observare, folosind PC-ul din sala de grupa, prin intermediul aplicației YOU TUBE. https://youtu.be/yY6wgAiqSWA</p>	<p>EVALUAREA REZULTATELOR In cazul formatului tradițional de predare, învățare și evaluare rezultatele sunt pozitive, astfel copiii au recepționat mesajul transmis de poveste, au ghicit despre ce era vorba în bilețelele din balonașe și au încheiat activitatea prin joc și voie</p>
--	---	---



Dupa citirea poveștii în mod tradițional, am arătat celor mici imaginile colorate,



apoi am jucat jocul didactic de fixare a cunoștințelor COPACUL CU GHICIORI, ca feed-back al lecției predate. Aici veneau copii aleși de Albă ca Zapada care erau atenți și care doreau să ghicească ce se ascundea în balon.



Astfel, copilul care venea în față alegea o culoare, un balon pe care îl spargea, acesta conținând un mesaj cu o ghicitoare despre personajele din poveste, la care se răspundea și apoi jocul continua cu alt copil isteț.



Pe copii i-a captat filmulețul redat de pe you tube deoarece era corect realizat, vocea era caldă, imaginile foarte atractive, viu colorate, dinamice.

Cei mai multi au vizionat filmulețul fără să se miște, fiind foarte atenți la acțiune.

Pentru a fixa și evalua în același timp cunoștințele celor mici, după vizionarea filmulețului, am ales o aplicație foarte bine realizată din wordwall, unde fiecare venea și alegea un număr care ascundea o întrebare despre povestea Albă ca Zapada și cei șapte pitici.

Le place foarte mult aplicația și se înghesuie chiar să aleagă un număr.

<https://wordwall.net/resource/3146310>



Cântecul Albei ca Zapada a incheiat în mod foarte plăcut activitatea, toți copilașii dansând frumos în perechi cu bucurie și energie debordantă.

<https://youtu.be/Uv9i2q8V5II>

bună. Obiectivele propuse au fost atinse în întregime.

Ambele modalități de predare sunt eficiente și cu cât ne implicăm și folosim acest format e-learning munca noastră, e mai bine și eficient făcută, lecțiile mai atractive și pe placul copiilor, reușind să ne aliniem cerințelor educației moderne.

Studiul acesta reprezintă un punct de sprijin pentru intervențiile educaționale personalizate și reintegrarea copiilor cu CES. Aceasta permite abordarea creativă și flexibilă a unei problematice diverse, conducând la identificarea trăsăturilor și circumstanțelor care determină apariția unui comportament, ajută la analizarea unui eveniment în profunzime și la identificarea și abordarea unor probleme și modalități de intervenție. Avantajele acestui tip de învățare sunt următoarele: accesibilitate, flexibilitate, confortabilitate, utilizatorul putând hotărî singur, data și ora la care se implică în activitatea de instruire. Față de sistemul tradițional de învățământ, e-learning-ul prezintă numeroase avantaje :

- independența geografică, mobilitatea – posibilitatea de a accesa conținutul materialului educațional de oriunde și oricând, cu ajutorul computerului personal și a rețelei;
- accesibilitate on-line – o caracteristică importantă specifică acestui tip de educație, prin care se înțelege accesul la educație prin Internet în timp real, de oriunde și oricând, 24 de ore din 24, 7 zile pe săptămână; nu există dependență de timp;
- prezentare concisă și selectivă a conținutului educațional;
- individualizarea procesului de învățare – fiecare instruit are un ritm și stil propriu de asimilare și se bazează pe un anumit tip de memorie în procesul de învățare (auditivă sau vizuală), parcurgerea cursurilor poate fi făcută treptat și repetat, controlându-și rapid progresele, beneficiind de un feedback rapid și permanent; unii subiecți au un randament mai bun în weekend, alții la primele ore ale dimineții;
- metode pedagogice diverse – programele e-learning trebuie să aibă la bază diverse metode pedagogice, care să ghideze subiecții pe tot parcursul procesului de învățare: la parcurgerea materialelor didactice, la realizarea proiectelor, la evaluarea on-line și până la certificarea programului, dacă este cazul; o serie de experimente care studiază efectul pe care îl au utilizarea diverselor medii în însușirea cunoștințelor au dus la concluzia că, în general, un material educațional diversificat este reținut în proporție de 80% prin ascultare, vizionare și interactivitate;
- administrarea on-line – utilizarea sistemelor e-learning necesită asigurarea securității utilizatorilor, înregistrarea acestora, monitorizarea studenților și a serviciilor oferite în rețea;
- costuri reduse de distribuție – software-ul educațional sau soluțiile electronice de învățare nu sunt ieftine. Totuși, costurile lor sunt mai reduse decât cele implicate de o sesiune de învățare “clasică”, deoarece sunt eliminate cheltuielile de deplasare, închirierea spațiilor pentru cursuri, cazarea și masa subiecților;
- timp redus de studiu – în unele cazuri, în funcție de soluția de tehnică adoptată, și timpul poate fi trecut la categoria reducerea costurilor: subiectul nu va întrerupe activitatea profesională pentru a urma un curs, ci va “pierde” doar câteva ore zilnic pentru a învăța online sau offline, pe computer;
- interacțiuni sincrone și asincrone – cele două tipuri de interacțiuni dintre instructori și instruiți se pot completa;

- tehnologii dinamice diverse – acestea permit un feedback pronunțat, în timp real, și evaluări formative și sumative, calitative și cantitative, realizate într-un mod facil și de către evaluatorii cei mai avizați;

- dacă învățământul tradițional este organizat pe grupe de vârstă, cel online este organizat pe subiecte; într-o clasă virtuală pot fi reuniți subiecți de toate vârstele, cu pregătiri diferite, neglijând granițele spațiale.

Dezavantajele educației de tip e-learning sunt :

- rata mare de abandon a studenților – acest tip de educație la distanță necesită eforturi consistente și susținute din partea tuturor participanților la procesul instrucțional. Studenții trebuie să fie extrem de motivați, altfel se instalează fenomenul de abandon școlar care este mult mai frecvent în educația la distanță decât în învățământul tradițional.

- necesită experiență în domeniul utilizării calculatoarelor – cursanților li se solicită anumite cunoștințe în domeniul IT. În cele mai multe cazuri instalarea unui sistem elearning presupune instalarea de aplicații sau medii adiționale care presupun cunoștințe tehnice suplimentare. Pentru a minimiza acest dezavantaj, clientul poate folosi un browser web. Există cazuri în care această abordare nu este posibilă. În acest caz este necesară modularizarea aplicației, realizarea unui kit de instalare și a unui ghid al utilizatorului. În cazul în care sistemul prezintă o multitudine de funcțiuni care nu sunt modularizate, utilizatorul are rețineri în utilizarea acestora și, în consecință, este diminuată eficiența sistemului în sine.

- costuri mari pentru proiectare și întreținere – acestea includ și cheltuieli cu tehnologia, transmiterea informațiilor în rețea, întreținerea echipamentului, producerea materialelor necesare. Comparativ, însă, cu toate costurile pe care le implică procesul educațional clasic, acestea sunt net mai mici.

Cu toate aceste limitări, experiența platformelor e-learning deja funcționale a demonstrat faptul că participanții la educație prin intermediul noilor tehnologii e-learning se familiarizează în scurt timp cu mediul virtual și intră relativ repede în ritmul natural al transmiterii și însușirii de cunoștințe prin acest modern și eficient tip de educație.

BIBLIOGRAFIE

1. Adăscăliței, A., Instruire asistată de calculator: didactică informatică, Polirom, 2007.
2. Anohina, A., Analysis of the terminology used in the field of virtual Learning, Educational Technology & Society, 8 (3), 91-102, 2005.
3. Brut, M., Instrumente pentru e-learning: ghidul informatic al profesorului modern, Iași, Polirom, 2006.

4. Carliner, S., An Overview of Online Learning (2nd edition). Amherst, MA: HRD Press, 2004.
5. Comisia comunităților europene, Memorandum asupra Învățării Permanente, Brussels, 30.10.2000
6. Cristea, V., Iosif, G., Marhan, A., Niculescu, C., Trăușan-Matu, Ș., Udrea, O., Sisteme inteligente de instruire pe Web, Editura Politehnica Press, București, 2005.
7. Davidescu, N., E-ducation, information investors in people for relaunch economy, The Ninth International Conference “Investments and Economic Recovery”, May 22-23, 2009.
8. Élthes, Z., Realizări e-learning și blended learning, Conferința Națională de Învățământ Virtual, ediția a VI-a, 2008.
9. Finke, A., Bicans, J., E-learning System Content and Arhitecture Evolution, Proc. of 16th International Conference on Information and Software Technologies IT 2010
10. Ghilic-Micu, B., Stoica, M., Managementul proceselor de e-learning bazate pe tehnologia informației și comunicațiilor, Workshop - Managementul proiectelor informatice, București, oct. 2004.
11. Dobre, Iuliana , STUDIU CRITIC AL ACTUALELOR SISTEME DE E-LEARNING , CONDUCATOR ȘTIINȚIFIC : Prof. Dr. Ing. IOANA TUFIȘ Membru corespondent al Academiei Române

WWW.didactic.ro

Word wall,

You Tube

Comunicarea și relaționarea învățător-elev în scopul eficientizării procesului de învățământ

Prof. înv. primar Bărăian-Surd Stanca-Dacia
Școala Gimnazială "Ioan Opriș" Turda

Transformările profunde care au loc în sfera învățământului românesc determină oamenii de la catedră să-și analizeze și nuanțeze continuu experiența acumulată, să o adapteze la cerințele actualei societăți și mai ales la condițiile concrete întâlnite la clasă.

În societatea de azi, când greutățile cotidiene scad disponibilitățile părinților de a se întreține în discuții cu copilul propriu, timpul petrecut alături de acesta și mai ales preocuparea pentru modelarea caracterului și a spiritului printr-o educație adecvată, devin pentru tot mai multe familii, un lux. Un lux care merită orice efort, dar acest fapt nu este totdeauna conștientizat de toți părinții.

Prin urmare, sarcina dirijării traseului educațional al elevului revine școlii, implicit învățătorului, pe parcursul ciclului primar, care trebuie să-l informeze și familiarizeze cu diverse domenii ale cunoașterii dar și să-l formeze în spiritul cerințelor societății.

Realizarea acestor aspirații este favorizată de schimbările care s-au produs în funcționalitatea școlii și care atrag atenția asupra rolului proceselor de comunicare și centrării activității de predare nu pe dascăl ci pe cel care învață. De asemenea, folosirea metodelor active în procesul de predare-învățare, democratizarea relației profesor-elev și diversificarea surselor de informare pe care le poate folosi elevul, sunt aspecte care, reconsiderate, conduc la realizarea unui învățământ de calitate.

Cu toate acestea, în ciuda numeroaselor semnale privind necesitatea revizuirii unor comportamente profesionale, practica educațională continuă să fie dominată de autoritatea excesivă a dascălului care menține monopolul asupra situațiilor de vorbire, care controlează în mod exagerat conținuturile vehiculate. În această situație este explicabilă lipsa de implicare a elevilor în dialogul școlar deși știu că au libertate de exprimare și manifestare.

Acestea sunt doar câteva din problemele a căror soluționare ar putea conduce la eficientizarea proceselor de comunicare ce se desfășoară în context școlar.

De ce nu se implică elevii în procesul de comunicare ?

Cauzele pentru care elevii se implică prea puțin sau deloc în dialogul școlar sunt uneori obiective, întemeiate, iar altele subiective, nejustificate. Simpla constatare a acestui fapt nu rezolvă problema. Trebuie aplicate strategii acționale de contracarare a manifestărilor nefavorabile și de promovare a celor favorabile.

Motivele pentru care elevii nu participă efectiv la desfășurarea lecțiilor pot fi de natură temperamentală: introvertit, nesociabil, necomunicativ, timid, pasiv sau țin de stilul de lucru al învățătorului.

Pentru prima categorie de cauze sunt importante următoarele:

- gradul de solicitare în realizarea sarcinilor;
- atractivitatea pe care o inspiră învățătorul sau disciplina de învățământ;
- capacitatea stimulativă a învățătorului și a clasei de elevi;
- măsura în care interacțiunea poate satisface așteptările, speranțele, aspirațiile elevului;
- climatul psiho-afectiv pe care îl degajă școala în mod explicit sau implicit;

În ciclul primar consider foarte importante aptitudinile pedagogice indispensabile muncii de educator. Aceste aptitudini vizează două direcții majore de manifestare: una privind măiestria didactică, ca modalitate aptitudinală de predare-învățare-evaluare a cunoștințelor și a doua, maiestria educațională, ca modalitate de stabilire a unor relații de comunicare optimă unui climat educativ, afectiv favorabil implicării voluntare a elevului. Ambele calități sunt necesare unui bun dascăl și absolutizarea uneia în defavoarea celeilalte, depărtează cadrul didactic de scopul său major.

Interesante mi s-au părut referirile lui Ioan Jinga asupra principalelor aptitudini de bun pedagog, printre care notează: dicția, răbdarea, stăpânirea de sine, disponibilitatea pentru comunicare, spirit organizatoric, atitudinea față de schimbări, față de nou, capacitatea de a învinge dificultățile, coerența gândirii, logica exprimării, acuratețea limbajului, la care se adaugă în condițiile învățământului modern principalele roluri îndeplinite de dascăl: cele de îndrumător și sfătuitor al elevilor, de conducător al procesului de învățare și de mediator al culturii.

Din prezentarea acestor indicatori aptitudinali putem observa cu ușurință referirea la acea capacitate specială a pedagogului de a intui psihologia copilului, de a-l înțelege și de a-și modela comportamentul pe măsura acestor acte participative.

Cu toate că dispun de multe din aceste calități, există dascăli care recurg numai la metode frontale de predare și nu oferă prea des elevilor oportunități de a interacționa unii cu alții. Uneori chiar nu se străduiesc să creeze, să provoace interacțiuni, motivând lipsa activității de învățare prin cooperare prin aceea că programa școlară este prea stufoasă, că lecțiile din manual nu se pretează la acest tip de activitate ori ca e necesar să economisească timpul.

Intensificarea interacțiunii elev-elev

Activitatea de comunicare se dezvoltă cu succes prin exercițiul comunicativ. Este necesar ca elevilor să li se dea ocazia să comunice pentru a-i pregăti în vederea confruntării directe sau indirecte cu un interlocutor. Ocaziile de comunicare nu înseamnă a pretinde elevilor să vorbească mult ci a găsi modalități de intensificare a interacțiunilor elev-elev în planul schimbului informațional și interpersonal.

În acest scop organizarea sarcinilor de învățare pe grupe este foarte potrivită. Ea va fi adaptată specificului activității școlare, tipului de lecție, particularităților de vârstă și individuale. Cele mai cunoscute forme de structurare a grupurilor sunt:

a). grupuri omogene – cu următoarele particularități: elevii au același nivel de cunoaștere, de interes, ceea ce favorizează comunicarea învățătorului cu fiecare membru al grupului dar și comunicarea intergrupală;

b). grupuri eterogene – în cadrul cărora elevii au posibilități diferite de învățare, ceea ce îl determină pe dascăl să se adreseze elevului mijlociu iar în interacțiunea elev-elev, cei buni îi sprijină pe cei cu performanțe scăzute;

Obiectivul fundamental urmărit prin astfel de activități, este stimularea învățării prin cooperare. În ciclul primar ocazii frecvente oferă atât învățământul alternativ Step by Step , alternativa metodologică –gândirea critică- iar în învățământul tradițional- folosirea metodei proiectelor sau modalități specifice învățământului alternativ.

Provocarea interacțiunilor

Despre activizarea elevilor se vorbește tot mai mult în ultimul timp. Uneori este redusă la înțelegerea că dascălul trebuie să vorbească mai puțin și elevul mai mult. Aș aminti un mod ingenios de a repartiza timpul unei ore școlare, anume sub forma de “pizza școlară”, adică fiecărui elev îi revine “ felia “ sa de contribuție la lecție (idee prezentă în lucrarea domnului Ioan Doleanu – fost inspector școlar la I.S.J. Cluj-Napoca). Dacă educatorului îi revine cea mai mare parte din economia unei ore de curs, desigur că elevul va adopta o atitudine pasivă.

Generarea ocaziilor de interacționare unii cu alții, trebuie să îndeplinească niște condiții facilitatoare într-o manieră care să nu-l excludă pe dascăl ci să-i modifice rolurile pe care acesta și le poate asuma. Astfel, este recomandabil ca:

- Secvențele directe să alterneze cu cele semi-directe și cu cele nondirective.
- Educatorul își poate asuma rolul de animator, apoi pe cel de mediator și, în final, pe cel de evaluator.
- Sarcinile de învățare să nu fie prea complexe (ca să nu necesite intervenția permanentă a dascălului), dar nici prea simple (pentru ca elevul să le realizeze singur ci să aibă nevoie de colaboratori);

- Elevii să-și poată asuma cât mai multe roluri care să le permită exersarea unor comportamente de tip comunicativ, cu valoare școlară;
- Să se recurgă la modalități distincte de apreciere și recompensare a comportamentului informațional și a celui interacțional.

Manualul de Limba și literatura română, cls. a-II-a, ofera multe ocazii de a provoca elevii la jocuri de rol, la argumentarea unor acțiuni ori atitudini ale personajelor (ex: “Cioc! Cioc! Cioc!” , “Vulpea și corbul”)

Diversificarea rolurilor

Ocaziile de învățare în grup urmează să fie selectate nu numai după criteriul complexității sarcinii care se cere a fi realizată ci și după posibilitățile clasei de a realiza unele roluri care să ofere prilejul de a pune în evidență fie abilitățile de a interacționa și de a comunica, fie dificultățile pe care le întâmpină în acest sens.

Fiecare participant la învățarea în grup își aduce contribuția maximă numai dacă poate avea rolul care i se potrivește și prin intermediul căruia se consideră împlinit.

Cel ce nu-și găsește rolul și locul într-o activitate colectivă oarecare, va păstra o anumită distanță, se va implica mai puțin sau formal.

Alternativa interacțiunilor învățător-elev cu interacțiunile elev-elev

Activitatea didactică nu se poate desfășura în întregime în formule grupale oricât de mari ar fi avantajele utilizării lor.

Pe de altă parte, învățătorul însuși este tentat să revină la formele de activitate frontală pentru câteva avantaje evidente ale acestei maniere de lucru:

- favorizează transmiterea unui mare volum de cunoștințe în unitatea de timp;
- permite tratarea logică a materialului de predat, după criterii pe care le stabilește dascălul;
- instaurează un ritm unic de desfășurare a activității;
- captează atenția celei mai mari părți a clasei (gradul de accesibilizare a mesajului se adresează mediei);
- permite dascălului să exercite un control constant asupra întregii desfășurări a activității.

Acest mod de lucru este, din punctul de vedere al dascălului, unul confortabil și eficace. El s-a impus printr-un exercițiu didactic milenar și a generat obișnuințe comportamentale suficient de puternice ca să creeze o incredibilă rezistență la schimbare.

Având în vedere forța de acțiune a acestui model profesional și avantajele reale pe care le poate furniza dascălului, este bine ca modalitatea de lucru frontală și cea pe grupe să fie complementarizate pentru ca în acest mod ele permit diversificarea registrului metodologic și lărgirea celui comunicațional.

Astfel, câștigul este atât al dascălului cât și al elevului, pentru că timpul alocat instruirii este folosit la maxim, iar monotonia este alungată definitiv din clasă.

Sunt cunoscute și recomandate respectarea câtorva reguli pentru o bună comunicare:

- utilizați mesaje adresate la persoana I (limbajul responsabilității), focalizate pe ceea ce simte emițătorul și pe comportamentul interlocutorului, prevenind astfel reacțiile defensive în comunicare;
- fiți spontan în exprimarea opiniilor personale, încercați să nu vă impuneți punctul de vedere;
- ascultați cu atenție, ascultatul activ este o modalitate de a asculta și a răspunde care duce la îmbunătățirea înțelegerii reciproce și la depășirea obstacolelor în comunicare;
- evitați stereotipurile și prejudecățile deoarece conduc la opinii negative despre ceilalți, sunt cauzele unor acțiuni și emoții negative;
- lăsați interlocutorului posibilitatea de a face o evaluare negativă a acțiunilor sau atitudinilor sale, critica nu duce neapărat la schimbarea celeilalte persoane;
- utilizați mesaje care să ajute interlocutorul în găsirea de alternative, posibilități de rezolvare a unei situații;

- evitați amenințările, insistând în aplicarea unei pedepse pentru rezolvarea unei probleme/situații veți genera sentimente negative;
- evitați moralizarea, aceasta cauzează sentimente de neliniște, stimulează resentimentele și blochează exprimarea sinceră a celeilalte persoane;
- dați dovadă de egalitate, atitudinea de superioritate determină formarea unei relații defectoase de comunicare, încurajează dezvoltarea conflictelor;
- țineți cont de factorii sentimentali, încercarea de a convinge prin argumentare logică sau dovezi logice duce la frustrare, poate bloca comunicarea;
- solicitați mai multe informații, puneți întrebări deschise, câte una pe rând, acestea dau vorbitorului posibilitatea de a se deschide, de a explora gândurile și sentimentele sale, este convins că te interesează ceea ce îți spune;
- utilizați parafrizarea, este o metodă care în comunicare are rolul de a clarifica mesajul, de a comunica mai eficient nevoile. Dar, nu o folosiți prea des!;
- dați posibilitatea explorării soluțiilor alternative prin folosirea brainstorming-ului;
- utilizați confirmările verbale, vizuale și non verbale, precum și sunete care îl fac pe vorbitor să înțeleagă că îl ascultați cu interes și cu respect;
- citiți limbajul corpului, concentrați-vă atenția pe factorii cheie: expresia feței, ochilor, tonul vocii, ținuta corpului și gesturile;
- asigurați confortul necesar în timpul comunicării.

Bibliografie:

1. Ioan Doleanu și Dacian Dorin Dolean - “ *Meseria de parinte* “Editura Aramis, 2002
2. Stela Iancu, “ *De ce merg unii elevi încruntați la școală?*”, Editura: Polirom, 2000
3. Ioan Jinga – “ *Educația ca investiție în om* “, Editura: Stiințifică și Enciclopedică 1981

FIRMA DE EXERCIȚIU

Prof. BARB PUȘA ELENA

LICEUL TEHNOLOGIC "GRIGORE MOISIL" DEVA

Firma de exercițiu reprezintă o metodă interactivă de învățare pentru dezvoltarea spiritului antreprenorial, o concepție modernă de integrare și aplicare interdisciplinară a cunoștințelor, o abordare a procesului de predare-învățare care asigură condiții pentru probarea și aprofundarea practică a competențelor dobândite de elevi/ studenți în pregătirea profesională.¹

În urma rezultatelor obținute după aplicarea acestui concept în zece unități școlare pilot, din cadrul proiectului ECO NET (în baza Ordinului nr. 4508/2001) s-a hotărât implementarea acestei metode -firmă de exercițiu- la nivelul tuturor unităților de învățământ cu profil servicii, prin introducerea conținuturilor specifice în curriculumul național, în anul școlar 2006-2007 (în baza Ordinului 3172/2006).

Din anul școlar 2008-2009, ROCT este membru afiliat la EUROOPEN – European Practice Enterprises Network (organizație care reprezintă rețeaua europeană a peste 7500 de firme de exercițiu din 42 de țări). În anul 2008 se înființează Departamentul ROCT prin OMECT 5109/25.08.2008, în cadrul Centrului Național de Dezvoltare a Învățământului Profesional și Tehnic.

În urma aplicării acestei metode de învățare se dorește dezvoltarea spiritului antreprenorial în rândul elevilor din învățământul preuniversitar, înlesnirea obținerii unui loc de muncă după terminarea studiilor, dezvoltarea spiritului antreprenorial al adulților prin programele de formare profesională continuă.

Folosirea acestei metode "firmă de exercițiu" își propune crearea tipului de întreprinzător dinamic, capabil să dezvolte un nou proces de producție, să aducă pe piață un nou produs sau serviciu sau să descopere o nouă cale de distribuție.

Rezultatele preconizate în urma aplicării acestei metode sunt: creșterea gradului de inserție pe piața muncii a absolvenților, reducerea perioadei de acomodare la locul de muncă, mai bună adaptabilitate la schimbarea locului de muncă, flexibilitate, asumarea inițiativei și a riscului.

Firma de exercițiu în învățământul profesional și tehnic, profilul servicii, reprezintă o componentă a curriculumului național pentru profilul servicii și a curriculumului în dezvoltare locală pentru celelalte profiluri. La nivel extracurricular elevii participă la târguri interne și internaționale ale firmelor de exercițiu.

Această metodă a fost și este utilizată în cadrul orelor de laborator tehnologic, la majoritatea claselor, indiferent de profil și specializare. Spre exemplu, activitatea *firmei de exercițiu Piece of cake srl*, având Cod CAEN:7311 activități al agențiilor de publicitate, la clasa a XI-a A, Liceul Tehnologic "Grigore Moisil" Deva, județul Hunedoara, calificarea Tehnician în activități economice. s-a concretizat în următoarele:

- Logo+slogan

¹ <http://www.roct.ro/firme-de-exercitiu/concept/>



- Prezentarea firmei

Produse și oferte

- **Carti de vizită:**
 - Design:70 lei
 - Complexitate:10-100 lei
 - Dimensiune:10-25 lei
 - Cod produs:001
- **Afise publicitare:**
 - Dimensiune:20 lei
 - Complexitate:10-50 lei
 - Cod produs:766

- Documente utilizate:

Submit Form

Click pentru adaugare sigla

Furnizor FE Piece of Cake SRL	Cumpărător Birotex
Nr. ord. Reg. ROCT J20/59/30.11.2012	Nr. ord. Reg. ROCT J20/203/16.11.2020
CIF RO1310004353	CIF RO1110019472
Sediul Liceul Tehnologic "Grigore Moisil"	Sediul Liceul Tehnologic "Grigore Moisil"
Județ Hunedoara	Județ Hunedoara
Cont IBAN:RO20ROCT111023121000	Cont
Banca roct	Banca roct
Capital social 3800	

FACTURA FISCALĂ

Nr.

Data 30.03.2023

Cota TVA 19 %

Nr. crt	Denumirea produselor sau a serviciilor	UM	Cantitate	Preț unitar	Valoare	Valoare TVA
0	1	2	3	4	5(3*4)	6
1	Anunț publicitar	buc	1	65	65	12,35

- Catalog produse:

PREȚURI CĂRȚI DE VIZITĂ
 -DESIGN FĂRĂ TIPĂRIRE: 50 LEI
 -DESIGN+TIPĂRIRE ALB-NEGRU SET 500: 250 LEI
 -DESIGN+TIPĂRIRE COLOR SET 500: 500 LEI
 COD PRODUS: 007

MANAGER: LAZEA FABIAN

Strada Titu Maiorescu Nr.24
 0254 221 280
 fe.pieceofcake@gmail.com
 nelegalessandro.wixsite.com

FE Piece of Cake SRL

fe.pieceofcake@gmail.com
 0254 221 280
 Strada Titu Maiorescu Nr.24
 nelegalessandro.wixsite.com

- Site firmă de exercițiu:

This site was designed with the **WIX** website builder. Create your website today! [Start Now](#)

- [ABOUT US](#)
- [SERVICES](#)
- [PROGRAMS](#)
- [WORK](#)
- [TEAM](#)
- [BLOG](#)
- [CONTACT](#)

[log in](#)

Explorăm oportunități digitale pentru creșterea afacerilor

Suntem pasionați să te ducem în locuri noi, să

1 | Carte de vizită:
65 lei

2 | Logo simplu:
25 lei

Bibliografie:

- <http://www.roct.ro/firme-de-exercitiu/concept/>

FORME DE MANIFESTARE A ANXIETĂȚII LA MICUL ȘCOLAR

Prof. învă. primar Barbu Liliana, Școala Gimnazială „Vasile Alecsandri” Roman

Anxietatea este înțeleasă ca simptom emoțional al stresului, care se exprimă prin neliniște, nesiguranță, sentiment al inutilității, disprețul de sine însuși, având consecințe în planul adaptării iar școala reprezintă un factor important de stres pentru copilul aflat la debutul școlarității. Anxietatea poate afecta performanțele școlare ale copiilor și însuși calitatea vieții lor. Este bine cunoscut faptul că succesul întregii școlarități depinde de felul în care copilul se adaptează și parcurge clasa pregătitoare și apoi clasa I.

Anxietatea nu este cauzată de evenimente, ci de felul în care acestea sunt percepute. La copii, situația este complicată de abilitățile lor cognitive care ar putea interfera cu abilitatea de a percepe evenimentele corect, acestora lipsindu-le abilitățile de a privi lucrurile în perspectivă și astfel devenind anxioși.

Intrarea în clasa pregătitoare este unul dintre cele mai importante evenimente din viața școlarului. Vârsta școlară mică sau copilăria de mijloc este o perioadă marcată în primul rând de modificarea statutului social, fiind privită atât ca perioadă de tranziție, cât și ca univers propriu. Acum are loc cea mai importantă achiziție de experiență adaptativă, iar jocul este înlocuit cu învățarea și alfabetizarea. Procesul învățării îi condiționează copilului dezvoltarea psihică deoarece se conștientizează ca atare. Școala reprezintă o experiență crucială și definitivă care va influența ulterior adolescența și perioada adultă. Simțul valorii de sine la copii depinde de capacitatea acestora de a se descurca la școală. Dacă un copil nu reușește la școală, se va considera lipsit de valoare și va reacționa ca atare, cu consecințe pentru întreaga sa viață. Rolul învățătorului este foarte important. El devine „model” pentru școlar, este cel care îl face să înțeleagă mai repede și mai bine informațiile transmise. Modul în care el apreciază școlarul (corectitudinea, lipsa favoritismului) dezvoltă la copil simțul propriei valori.

Din multe puncte de vedere, schimbarea de statut este dramatică, reprezentând un pas hotărâtor în viață. Problemele acestei etape sunt legate de adaptarea școlară și de învățare. Copilul adoptă de acum un nou rol, acela de elev, începe să fie evaluat în funcție de rezultatele școlare și pus în competiție cu sine dar și cu ceilalți, iar calificativele redau nivelul cunoștințelor și al performanțelor sale. Dacă familia reprezintă mediul aproape exclusiv în care se desfășoară socializarea copilului în primii 3 ani de viață, mai târziu ea constituie suportul adaptării sociale.

Dezvoltarea sociabilității școlarului mic se manifestă evident tot în activitatea școlară prin relațiile cu ceilalți copii și prin joc. Perioada școlarității mici se caracterizează, din punct de vedere social, prin apariția prietenilor, copiii devenind mai puțin dependenți de părinți și mai interesați de colegi, de prieteni. Ceea ce îi încadrează pe copii într-un grup sau altul sunt interesele comune, personalitatea. Copiii care nu sunt integrați în grupuri, așa-numiții „nepopulari”, sunt aceia care manifestă o *inadaptare afectivă*, de multe ori aceasta fiind o prelungire a relațiilor de disconfort din familie. Aceștia se pot manifesta prin *hiperemotivitate* (timizi, retrași, interiorizați) sau din contră certăreți, zgomotoși, egoiști. Interacțiunea cu semenii este esențială pentru dezvoltare în anumite stadii ale copilăriei și mai târziu în adolescență. Poate cel mai bun predictor al capacității de adaptare la vârsta școlară nu este coeficientul de inteligență, nici calificativele, nici comportamentul la clasă, ci mai degrabă modul în care copilul interacționează cu alți copii.

În context școlar, familial și în mediul proxim acestora, copiii învață să discrimineze diferite tipuri de relații sociale – prieteni buni, colegi, cunoștințe și străini. Prin construirea și menținerea diferitelor tipuri de relații și experiențe sociale, copiii achiziționează cunoștințe despre sine și alții și un avantaj larg de abilități de interacțiune socială. Tocmai familia, prietenii, școala, care au un rol esențial pentru dobândirea abilităților sociale, sunt și cele care în anumite situații limitează dezvoltarea acestora.

Beneficiile pe termen lung ale relațiilor sociale pozitive au fost arătate de un număr mare de studii. Învățarea nu trebuie să se limiteze la situații școlare, ci trebuie să releve elevilor ce înseamnă a avea succes în viața de zi cu zi. De aceea, școala trebuie să ofere elevilor oportunități cât mai variate de exersare a abilităților sociale, pornind de la o observare atentă a acestora și selectarea exersării unor situații în care elevii sunt mai puțin competenți sau deficitari, pentru o mai bună interacțiune cu semenii și cu lumea.

Succesul întregii școlarități depinde de felul în care copilul se adaptează și parcurge clasa pregătitoare și apoi clasa I. O condiție esențială a adaptării școlare o reprezintă realizarea concordanței între cerințele obiectivelor instructiv-educative și răspunsul comportamental adecvat al elevului față de acestea. Cu alte cuvinte, esența adaptării școlare constă în ajustarea reciprocă a procesului de educație, pe de o parte, și a caracteristicilor de personalitate, pe de altă parte.

Vom spune că un elev este adaptat atunci când realizează în egală măsură, adaptarea pedagogică și adaptarea relațională.

Adaptarea pedagogică desemnează răspunsul adecvat al elevului la cerințele și exigențele de ordin instructiv, respectiv disponibilitatea acestuia de a-și însuși informațiile transmise și de a le operaționaliza într-un mod eficient, creativ.

În evaluarea adaptării de tip pedagogic trebuie luați în considerare indicatori referitori la:

- gradul de operaționalizare a cunoștințelor însușite;
- nivelul de dezvoltare al aptitudinilor;
- discordanța între nivelul de performanță și nivelul de aspirație;
- experiența subiectivă a eșecului la învățătură.

Adaptarea relațională se referă la capacitatea elevului de a relaționa cu cadrele didactice și cu ceilalți elevi, de a interioriza normele școlare și normele sociale acceptate. Cu alte cuvinte, adaptarea relațională exprimă orientarea și stabilitatea atitudinilor elevului față de ambianța școlară. Copilul inadaptat este cel al cărui comportament, indiferent de cauză, îl împiedică să beneficieze de experiențele educaționale și sociale obișnuite, atât în școală, cât și acasă. Trăind într-o perioadă marcată de schimbări rapide, copiii sunt nevoiți să se adapteze unei lumi nesigure și imprezvizibile, creșterea și maturizarea lor fiind parcă mai dificile. Deși mulți copii sunt capabili să controleze aceste schimbări, stresul specific copilăriei a atins proporții îngrijorătoare, unora fiindu-le extrem de greu să facă față acestor provocări.

La intrarea în clasa pregătitoare, copilul este asemenea unui diamant neșlefuit care așteaptă să i se pună în valoare strălucirea și unicitatea, iar psihicul său - un ocean ce ascunde un abis de senzații, de gânduri, de temeri. Debutul școlarității este marcat de perioade de tristețe, tensiuni și dispute, sau de fericire, dezvoltare și afecțiune. În realitate e sigur că toți copiii trec prin diverse probleme, iar provocarea școlii și a familiei este de a le echilibra cu lucruri bune. Anxietatea nu este cauzată de evenimente, ci de percepția copiilor asupra acestora, datorită abilităților lor cognitive care ar putea interfera cu abilitatea de a percepe evenimentele corect. Este extrem de important să înțelegem că cei mici devin anxioși pentru că le lipsesc abilitățile de a pune lucrurile în perspectivă. Problemele legate de anxietate pot afecta serios viața copiilor. Predilecția pentru îngrijorare, adică o inteligență mai scăzută în ceea ce privește gestionarea anxietății, duce la dificultăți în interacțiunea cu alți copii, la o mai slabă performanță la învățătură, indiferent dacă aceasta este măsurată prin calificative sau realizări.

Elevii cu anxietate sunt incapabili să țină sub control impactul devastator pe care îl are, spre exemplu, șocul emoțional din timpul evaluărilor asupra clarității gândirii; datorită îngrijorării sunt incapabili de concentrare asupra informațiilor necesare soluționării sarcinilor primite, concentrându-se excesiv asupra emoțiilor negative disfuncționale ce le abat atenția spre propria lor preocupare. Elevii care prezintă un nivel ridicat al anxietății față de evaluare sunt copii foarte sensibili și puțin rezistenți în fața stimulilor anxiogeni reprezentați de situațiile de evaluare pe care tind să le perceapă ca fiind amenințătoare. Reacțiile lor se manifestă prin scăderea încrederii în

propria eficiență, prin cogniții negative auto-depreciative, prin cogniții anticipatorii legate de eșec, prin reacții emoționale intense față de un posibil eșec. Pentru elevii anxioși, teama dinaintea probelor orale interferează cu gândirea logică și cu procesele mnemonice necesare unei învățări eficiente, spre deosebire de cei care știu să-și stăpânească emoțiile și care se pot folosi de această anxietate anticipativă motivându-se pentru o pregătire mai temeinică și deci pentru obținerea unor rezultate mai bune.

Anxietatea este, alături de neîncrederea în sine și de o autoeficacitate scăzută, unul din factorii care influențează negativ rezultatele școlare, iar influența acestor factori poate fi diminuată prin educarea inteligenței emoționale. Educația bazată pe inteligența emoțională pornește de la faptul că totalitatea acțiunilor noastre trebuie să ne ajute să creăm un echilibru mai sănătos în relațiile cu copiii. În ceea ce privește anxietatea, este necesară abordarea acesteia din primele luni de școală prin activități precum jocul de rol, metode interactive de grup, exerciții de exprimare emoțională, exerciții de comunicare asertivă etc.

Copiii care sunt anxioși se focalizează în mod excesiv asupra rezultatelor negative care ar putea să apară, resimt o serie de modificări somatice și depun un efort considerabil în încercarea de a evita situațiile considerate de ei ca fiind amenințătoare.

În practica școlară ne confruntăm mai des cu trei categorii de anxietate: anxietatea de separare, fobia socială și fobia școlară.

Anxietatea de separare care poate să îmbrace mai multe forme: de la proteste normale față de plecarea părinților la o preocupare de neliniște exagerată față de mamă și tot ceea ce ține de aceasta, copiii din această categorie sunt cei exagerat de dependenți; la cea specifică școlarului de clasa pregătitoare. Mulți copii prezintă dificultăți în momentul începerii frecventării școlii, ei plâng pe drum, se agață de părinți în momentul separării, unii par inconsolabili, plâng mult timp așteptând ora de ieșire într-o stare de tensiune extremă, care îi împiedică să participe adecvat la activitățile școlare. O astfel de problemă poate să apară la copiii care nu au cunoscut vreo separare înainte de intrarea în școală sau nu au frecventat grădinița.

Atunci când intră pentru prima dată într-un mediu nou, cum este școala, pot să apară următoarele reacții: refuzul verbal și chiar comportamental (nu mai vrea să meargă la școală), iar în relațiile cu ceilalți poate să nu se atașeze de nimeni din mediul nou și să aibă frecvent temerea că ceva rău i se va întâmpla lui sau părinților care „l-au abandonat”.

Fobia socială

Adesea, frica este legată de contextul social al experiențelor copilului. Întrucât se manifestă în numeroase situații, se poate ajunge la perturbarea întregului comportament și prin urmare chiar a traseului de dezvoltare a copilului. Copiii anxioși își dezvoltă modele de comportament care presupun evitarea sistematică a anumitor contexte sociale care ar atrage după sine umilirea din partea celorlalți, iar când evitarea nu este posibilă, apare o frică de intensitate mare (Oana Benga – Profile atipice de dezvoltare). Copiii cu fobie socială tind să aibă mai puțini prieteni, să fie mai puțin implicați în activități recreative sau extrașcolare și să aibă mai puțin dezvoltate abilitățile sociale.

Fobia școlară se referă la o neliniște exagerată legată de școală, fiind un răspuns la neadaptare. În general, trebuie realizată o distincție între fobia școlară și anxietatea de separare, care este specifică pentru copilul din clasa pregătitoare. De asemenea, în funcție de gravitatea cazurilor, se folosește termenul de fobie școlară, care implică procesele emoționale, sentimente de teamă, anxietate și neajutorare și cel de refuz școlar, care implică probleme puțin mai serioase. Problema începe deseori cu lamentări ale copilului, cu formulări critice, negative cu privire la școală, cu reticența sa de a merge la școală sau de a rămâne acolo în ciuda încercărilor de convingere din partea părinților sau a profesorilor sau a pedepselor aplicate. Fobia școlară se structurează pe un teren afectiv fragil și în contextul unei insuficiente maturizări pentru școală. Copilul se percepe ca fiind diferit de ceilalți, se autoevaluează ca fiind nepregătit să facă față exigentelor școlare.

Cei șapte ani de acasă constituie și primul model social cu o mare influență asupra copiilor privind modul lor de relaționare, comportare și de integrare școlară. Strategiile educative la care se face apel în familie determină în mare măsură rezultatele școlare ale copiilor și comportamentul lor socio-moral.

O altă formă a anxietății este cea **de performanță** (trac) care rezultă din ecuația pe care copilul o dezvoltă în actul autoevaluării propriilor resurse și al supraestimării sarcinii în care este implicat. Derivă din dorința de reușită și teama de eșec și are două componente: emotivitate și îngrijorare cu privire la propriile capacități în raport cu dificultatea sarcinii. Îngrijorările legate de propria competență au adesea un caracter perfecționist, conștiinciozitatea îl determină să depună mai mult efort, copilul dorind să exceleze la școală, în sport, în relațiile sociale. Poate din această cauză, acești copii au o exagerată conștiință de sine.

Trăirea emoțională a copiilor este o resursă care trebuie valorificată și îmbunătățită permanent. Prezența în clasă a unui număr de elevi cu probleme de anxietate dar și cunoașterea faptului că aceasta poate fi controlată trebuie să ne motiveze să încercăm a-i ajuta, în scopul creării unei cât mai strânse unități în diversitatea clasei de elevi, printr-o „alfabetizare emoțională”, prin utilizarea metodelor interactive atât de necesare în învățarea comportamentelor pozitive socio-emoționale, printr-un program de dezvoltare socio-emoțională de formare a unui mediu școlar care să-i integreze pe micii școlari cât mai bine și care să se constituie în suportul pentru o cât mai bună activitate școlară.

A controla anxietatea înseamnă a-i ajuta pe elevi să își dezvolte încrederea în sine și să dobândească un mai bun control asupra propriei vieți, controlându-și fricile, reducându-și temerile și îngrijorarea, în cazul în care acestea sunt relativ recente și nu foarte severe. Date fiind aceste realități, e necesar să acordăm o cât mai mare atenție dezvoltării sociale și emoționale a elevilor noștri. De aceea, este necesar să găsim cele mai potrivite soluții pentru micii școlari.

Responsabilitatea noastră în calitate de educatori presupune nu doar să oferim cunoștințe, ci și să-i învățăm pe elevii noștri abilitățile de „supraviețuire” necesare pentru a face față cu succes școlii, dar și vieții. Numai printr-o implicare totală în actul didactic și promovând un sentiment pozitiv față de nobila profesie pe care o slujim, putem constitui un exemplu pentru elevii noștri. „Învățând să comunicăm cu copiii, ne vom bucura împreună cu familiile acestora de o inteligență emoțională armonios dezvoltată. Devenind mai echilibrați emoțional, va crește și siguranța lor și încrederea în sine; curiozitatea lor își va găsi căi firești de exteriorizare, vor învăța cum să-și câștige independența și autenticitatea în gândire și comportament, își vor dezvolta capacitatea de a face alegeri responsabile.” (*Daniel Goleman, Inteligența emoțională*).

BIBLIOGRAFIE:

1. Benga, Oana (2008), *Profile atipice de dezvoltare*, Editura ASCR Cluj Napoca
2. Opre, Adrian (2007) – *Inteligența emoțională*, Editura ASCR Cluj Napoca
3. Bârlogeanu, Liliana (2008) - *Cum evoluează copiii în clasele primare*, Editura CARMINIS, Pitești
4. Băban, Adriana, coordonator (2009) - *Consiliere educațională*, Editura ASCR Cluj-Napoca;
5. Daniel Goleman (2001) - *Inteligența emoțională*, Editura Curtea veche, București
5. Vernon, Ann (2006) - *Dezvoltarea inteligenței emoționale la clasele I-IV*, Editura ASCR
6. Rapee M. Ronald, Spence Vanessa, Wignall Ann (2007) - *Cum să vă ajutați copilul cu probleme de anxietate*, Editura ASCR

Educația interculturală în învățământul prescolar

Prof. înv. Preșc. Barbu Mădălina
Grădinița Traian Demetrescu, Craiova

De-a lungul istoriei sale, atât în România, precum și în multe alte țări din sud-estul Europei, au avut loc confruntări de culturi, mai ales în secolul XX, când transformări repetate au afectat viața socială, politică și culturală.

Interculturalitatea este, înainte de orice, respectul diferențelor. Cadrele didactice sunt garanțiile acestor rigori ale spiritului care veghează asupra diferențelor.

Suntem diferiți, dar nu înseamnă că unul este mai bun decât celălalt, cu toții avem un potențial valoric egal. Toți avem o cultură asemănătoare dar în același timp și culturi diferite. Unica posibilitate ca oamenii să devină solidari este recunoașterea și estimarea acestor diferențe și similitudini.

Beneficiile educației interculturale

Pentru cadrele didactice este esențial să creeze relații pozitive în interacțiunea dintre semeni, să favorizeze dezvoltarea persoanei cât și a relațiilor constructive în grup, pentru a trăi sentimentul propriei identități.

Cunoașterea și înțelegerea celuilalt este un proces progresiv și complex. Primele contacte între oamenii de culturi diferite sunt însoțite de sentimentul de insecuritate, de frică, de adversitate deschisă față de celălalt. Datorită învățării relaționale, pe măsură ce contactele devin frecvente, indispensabile (datorită unor circumstanțe, locuri de muncă, etc) acceptarea și înțelegerea celuilalt devin comportamente de bun simț.

Formarea preșcolarilor

Formarea omului este o sarcină complexă și de înaltă răspundere, care trebuie realizată fără rebuturi sau pierderi de valori umane. Îndeplinirea acestei nobile misiuni, cu dezideratul său major de a ameliora progresiv capacitatea adaptativă a omului la cerințele sociale, revine în principal, școlii.

Formarea capacității de adaptare la diverse situații de viață este condiționată, într-o mare măsură, de găsirea modalităților optime de instruire și învățare. Dezvoltarea psihică a elevilor poartă amprenta conținutului concret al învățământului și al modului de realizare a acestuia.

Posibilitățile mintale ale copilului sunt mari, iar evaluarea capacităților mintale genetice este o sarcină dificilă în stadiul actual de dezvoltare socială. Potențialitățile intelectuale se realizează în contextul activităților în care este antrenat copilul în mod efectiv. Metodologia activităților instructiv – educative, modul lor de organizare, pot favoriza ori limita valorificarea deplină a posibilităților de dezvoltare psihică de care dispune copilul. Perfecționarea mijloacelor, a metodelor reale de formare a personalității, contribuie la ridicarea nivelului de dezvoltare mintala, afectivă și morală a copilului.

Educația morală

Toleranța este o valoare morală, iar educarea în spiritul acesteia se înscrie, așadar, în sfera educației morale.

Educația morală reprezintă dimensiunea internă a activității de formare-dezvoltare a personalității care vizează „ceea ce este mai profund și mai accentuat subiectiv în ființa umană” (Hubert, Rene). Acest lucru este realizabil prin raportarea la valorile incluse în normele etice definitorii pentru reglementarea raporturilor omului cu lumea și cu sinele.

Discriminarea reprezintă unul dintre puținele aspecte comune în situații în care se găsesc romii și comunitățile de romi. Multă vreme, ideea că romii au fost și sunt și în prezent victime ale discriminărilor și ale unor prejudecăți de tip rasist este tot mai acceptată și discutată. Ea se regăsește în prezent în mai multe documente oficiale și fiind luată în considerare în politicile publice .

Teoriile sociologice și psihosociologice arată că nu se poate vorbi de o reală eficiență în combaterea discriminării. Lipsește un cadru instituțional adecvat și un mesaj public clar exprimat către instituțiile publice în sensul combaterii discriminării .

Tipuri de discriminare

1. Discriminare directă

- apare în situația în care persona este tratată mai puțin favorabil decât alta, când ar putea fi tratată într-o manieră similară. Spre exemplu, un caz de discriminare directă este cel al refuzului înscrierii copiilor romi la o anumită grădiniță.

2. Discriminare indirectă

- o prevedere, un criteriu sau o practică aparent neutră care dezavantajează anumite persoane. Exemple: impunerea purtării de către copii a unor uniforme scumpe; sau obligativitatea achiziționării de către părinți a unor materiale

educative cu costuri ridicate. Drept consecință, are loc concentrarea copiilor proveniți din medii defavorabile în grădinițe care nu au astfel de solicitări.

3. Discriminare structurală

- se referă la slaba reprezentare a unor categorii de persoane în anumite domenii .

Efectele discriminării

Existența unei legislații nondiscriminatorii și a unor instituții cu atribuții în combaterea discriminării sunt elemente importante, dar nu suficiente pentru asigurarea reducerii discriminării romilor. Toate acestea au, dincolo de rolul lor funcțional direct, consecințe psihologice semnificative.

Prejudecată rasială: Este o judecată formulată aprioric și se bazează pe noțiunea de „rasă” greșit interpretată, lucru care duce la preferințe iraționale.

Lucrând ca educatoare într-o grădiniță în care există o populație școlară 40% de etnie romă, am avut posibilitatea de a încerca să educ copiii în spiritul toleranței și a non-discriminării.

Bibliografie

1. “Educația timpurie incluzivă”, autori CălinRus , Mihaela Zătoreanu , Liliana Voicu Ciolan, Lucian,
2. “Pași către școala interculturală”, Colecția Sanse Egale, Ed. Corint, 2000;
3. “O nouă provocare pentru educație” – Interculturalitatea, Editura Polirom, 2001
4. “Stereotipuri, discriminare și relații inter grupuri”, BOURHIS, R.Z., LEYENS, J.F. (coord.) (1997) – Polirom, Iași

ROLUL FORMATIV AL ACTIVITĂȚILOR EXTRACURRICULARE

Prof. Bărbuță Gianina

Școala Gimnazială Anastasie Panu Huși

Școala constituie principalul izvor de cultură și factor de civilizație în care se desăvârșește formarea omului și care are nobila menire de a realiza la elevi performanțe ale gândirii, care să se exprime prin suplețe, independență și creativitate.

Educația nonformală reprezintă ansamblul influențelor educative structurate și organizate într-un cadru instituționalizat dar desfășurate în afara sistemului de învățământ. Folosirea educației non-formale în școală presupune o îmbunătățire a actului educațional.

Activitățile extracurriculare reprezintă un element prioritar în politicile educaționale întrucât au un impact pozitiv asupra dezvoltării personalității tânărului, asupra performanțelor școlare și asupra integrării sociale în general.

Rolul profesorului este foarte important prin contribuția ce o aduce în sprijinirea altor factori educativi ce se asociază eforturilor școlii. Se poate transpune în rolul de înlocuitor al părinților, de consilier și sfătuitor al acestora. Pe lângă activitatea didactică și cea din școală, profesorul desfășoară și o bogată și rodnică activitate extrașcolară.

Activitățile extracurriculare contribuie la gândirea și completarea procesului de învățare, la dezvoltarea înclinațiilor și aptitudinilor elevilor, la organizarea rațională și plăcută a timpului lor liber. Având un caracter atractiv, elevii participă într-o atmosferă relaxantă, cu însuflețire și dăruire, la astfel de activități. Potențialul larg al activităților extracurriculare este generator de căutări și soluții variate, iar scopul activităților extracurriculare este dezvoltarea unor aptitudini speciale, antrenarea elevilor în activități cât mai variate și bogate în conținut, cultivarea interesului pentru activități socio-culturale, facilitarea integrării în mediul școlar, oferirea de suport pentru reușita școlară în ansamblul ei, fructificarea talentelor personale și corelarea aptitudinilor cu atitudinile caracteriale .

Activitățile extracurriculare se desfășoară într-un cadru nonformal, ce permite elevilor cu dificultăți de afirmare în mediul școlar să reducă nivelul anxietății și să-și maximizeze potențialul intelectual. Au menirea de a valorifica timpul liber al elevilor într-un mod plăcut și util și de a-l transforma într-o sursă educațională. Au un rol important în cultivarea gustului pentru lectură, pentru carte, unde elevii pot fi stimulați să citească prin vizionarea de piese de teatru, filme istorice, comedii, participând la lansări de cărți, prin dramatizarea unor opere literare cu diferite ocazii, prin implicarea în desfășurarea șezătorilor literare, a cercurilor de lectură și a atelierelor de scriere creativă.

Aceste activități sunt importante în dezvoltarea elevilor care învață să socializeze, să fie responsabili și să respecte oamenii din jurul lor. Activitățile extracurriculare au o tradiție bogată în sistemul de învățământ românesc, iar cele mai răspândite sunt excursiile, vizitele la muzee, teatre, operă, balet, activitățile ecologice, olimpiadele școlare, vizitele la instituțiile publice, fabrici, activități sportive, acțiunile de caritate. Mai pot fi clasificate după conținutul lor științific: cultural-artistic, umanitar, ecologic, moral-civic, tehnic-aplicativ, turistic, sportiv sau caraterul recreativ.

Excursiile au caracter atât turistic, cât și recreativ și oferă copiilor ocazia de a ieși din perimetrul local și de a cunoaște și alte locuri. Ele pot fi legate de o materie ca geografia sau istoria, muzica, biologia.

Activitățile cultural-artistice, cele recreative, au ca mod de punere în practică cel mai des teatrul, dar și alte forme ca pictura, desenul, încondeiatul ouălor de Paște etc.

Cele mai frecvente beneficii ale activităților extrașcolare pot fi;

- activizarea copiilor, dezvoltarea unei atitudini proactive;
- integrarea copiilor într-un colectiv, dezvoltarea spiritului de echipă și experiența lucrului în echipă;
- creșterea stimei de sine și a încrederii în forțele proprii, autocunoaștere;
- dezvoltarea abilităților de comunicare;
- creșterea interesului pentru școală în general, stimularea interesului pentru cunoaștere în general;
- descoperirea și dezvoltarea talentelor și aptitudinilor copiilor;
- experiența îmbunătățirii CVului, în cazul activităților de voluntariat;
- dezvoltarea unei atitudini deschise, tolerante, umaniste și ecologiste;
- dobândirea abilităților practice în situații concrete, utile pentru viață;
- capacitatea de a se adapta ușor unor situații noi, dezvoltarea unor comportamente adecvate social pentru situații uzuale;
- îmbunătățirea relației cu profesorii, crearea unei legături mai apropiate între cadrele didactice și copii;
- îmbunătățirea relației cu părinții;
- crearea unei legături mai strânse între familii, copii și reprezentanții școlii sau școala ca instituție;

Activitățile extracurriculare sporesc capacitatea de socializare și îi pot învăța pe copii statuturile și rolurile variabile pe care oamenii le au în societate iar solidaritatea, colaborarea și lucrul în echipă pot fi considerate competențe esențiale pentru viitorul copiilor și încadrarea acestora în muncă, într-un viitor colectiv profesional. Spontaneitatea, dezvoltarea imaginației fac parte dintre competențele artistice, la care se adaugă și calități psiho-morale precum sinceritatea, stima de sine sau calitatea de „buni creștini”.

Activitățile de tip economic, în care elevii câștigă bani contra lucrărilor pe care le fac, fiindu-le utile la dezvoltarea abilităților antreprenoriale și îi formează pentru viață.

Parteneriatele dintre școli dau ocazia schimburilor de experiență, precum și apropierea copiilor.

Parteneriatul reprezintă procesul de colaborare dintre două sau mai multe părți care acționează împreună pentru realizarea unor interese sau scopuri comune în condiții de comunicare, coordonare și cooperare și presupune împărțirea responsabilităților în derularea unei acțiuni cu precizarea obligatorie a atribuțiilor și contribuțiilor acestora, aspect statuat printr-un acord de parteneriat (convenție, protocol, înțelegere, contract).

Parteneriatul educațional vine în sprijinul dezvoltării instituției, presupune participarea activă

a tuturor celor implicați și constituie în același timp un punct forte în vederea stabilirii unei interacțiuni constructive între partenerii implicați, motivația fiind integrarea școlii în mediul comunitar și participarea activă la formarea viitorilor adulți.

Obiectivul general al oricărei acțiuni de parteneriat presupune dezvoltarea unei serii de categorii de conduite necesare în viață: curiozitate investigatoare, originalitate și independență în gândire și acțiune, imaginație, fantezie, perseverență.

Toate instituțiile partenere promovează asigurarea egalității șanselor în educație, revigorarea spiritului civic și a mentalităților comunitare, promovarea dialogului, transparenței și a comunicării deschise, încurajarea inițiativei și a participării la proiecte educaționale, dezvoltarea colaborării și cooperării, încurajarea autodisciplinii și a responsabilității, dezvoltarea personalității copilului și integrarea lui în societate.

Proiectul educativ constă într-un set de activități planificate, controlate care urmăresc realizarea unui scop bine definit, într-un cadru bine stabilit și într-o perioadă de timp bine definită, fiind un instrument al schimbării, al dezvoltării și inovării organizației școlare.

Proiectul educațional este unul din cuvintele cheie ale pedagogiei contemporane, un concept și o atitudine în câmpul educației și tinde să devină un concept central pentru abordarea de tip curricular flexibilă și deschisă a problemelor educative-nevoia cunoașterii, respectării și valorizării diversității.

Proiectul educațional este forma de comunicare, cooperare și colaborare în sprijinul copilului la nivelul procesului educațional. El presupune o unitate de cerințe, opțiuni, decizii și acțiuni educative între factorii educaționali. Motivul principal pentru crearea unor astfel de proiecte este dorința de a ajuta elevii să aibă succes la școală și mai târziu, în viață.

Aceste activități întregesc activitatea educativă a școlii, aducând un surplus informațional elevilor și completând condițiile concrete ale educației acestora. Astfel experiența de învățare non-formală și informală întregeste, completează și lărgeste experiența de învățare formală.

Bibliografie:

1. Dumitrana Magdalena, „Copilul, familia și grădinița”, Editura Compania, 2000
- Ionescu Denisa, Popescu Raluca, „Activități extrașcolare în ruralul românesc”, Editura Universitară, București, 2012

Proiect Educațional Internațional ”Provocări și soluții în educație”
Sesiune de Comunicări Științifice
EXPERIENȚE DIDACTICE ÎN CONTEXT EUROPEAN

Prof. Bărculescu Marilena
Colegiul Tehnic ”Valeriu D. Cotea” Focșani

„MUCENICIE ȘI COPILĂRIE”

PROIECT DE VOLUNTARIAT ÎN CADRUL PROGRAMULUI SNAC

PĂRȚILE:

COORDONATORI:

ARGUMENT

Dintotdeauna omul a simțit nevoia de a fi alături de ceilalți, de a participa la diferite activități, de a-și exersa creativitatea și imaginația, de a-i ajuta mai mult pe semenii lor. Acest lucru a însemnat implicare, interacțiune la nivelul grupurilor, toleranță, valorificarea propriilor cunoștințe...

În acest context și elevii Colegiului nostru au dorit să participe la inițierea și derularea proiectului „Mucenicie și copilărie” în parteneriat cu Centrul Școlar pentru Educație Incluzivă, dar și cu Direcția de Asistență Socială, începând cu anul școlar 2022-2023.

DOMENIUL ȘI TIPUL DE EDUCAȚIE ÎN CARE SE ÎNCADREAZĂ:

- educație pentru dezvoltarea comunitară pe bază de voluntariat

ECHIPA DE IMPLEMENTARE:

- cadre didactice de la instituțiile partenere
- funcționari de la Direcția de Asistență Socială - Cămin persoane vârstnice:

BENEFICIARI:

- direcți: 7 elevi din categorii vulnerabile; persoanele vârstnice de la Căminul pentru Persoane Vârstnice din cadrul Direcției de Asistență Socială.
- indirecti: 28 elevi voluntari, de la liceul nostru, comunitatea, societatea.

OBIECTIVE GENERALE:

- încurajarea implicării elevilor, ca voluntari, în activități desfășurate cu persoane vulnerabile, în scopul susținerii procesului de incluziune socială a acestora, precum și de dezvoltare educațională personală;
- realizarea incluziunii și implicării persoanelor vulnerabile, prin angajarea tuturor celor interesați într-un program educațional de activități care promovează intens incluziunea socială.

OBIECTIVE SPECIFICE:

- inițierea de programe de Acțiune Comunitară între voluntarii din cadrul Colegiului pe de o parte și persoanele vulnerabile, elevii cu cerințe educaționale speciale din cadrul Centrului Școlar pentru Educație Incluzivă;
- stimularea și dezvoltarea abilităților persoanelor cu nevoi speciale prin activități creative, de imaginație și practice, cum ar fi abilitarea manuală;
- exersarea deprinderilor de lucru în echipă, a capacității de a stabili relații de colaborare, de întraajutorare între membrii grupului și a capacității de exprimare liberă a opiniilor proprii;
- cultivarea interesului pentru un comportament activ, liber, responsabil, tolerant, deschis, comunicativ, reflexiv, autoevaluativ;

- dezvoltarea gândirii independente, a inițiativei, a imaginației și solidarității.

GRUP ȚINTĂ:

- 28 elevi voluntari de la Colegiul ...;
- 7 elevi beneficiari de la Centrul Școlar pentru Educație Incluzivă.

DURATA:

- 1 martie 2022-1 martie 2023

ACTIVITĂȚI:

- „Mucenicie și copilărie”, activitate care se va desfășura la 10 martie 2022;
- „Meserii”, activitate care se va desfășura la 6 iunie 2022;
- „Sens pentru viață”, activitate care se va desfășura la 8 iunie 2022;
- „Ziua mondială a pâinii”
- „Balul Bobocilor - În pas de dans”, activitate care se va desfășura în perioada noiembrie-decembrie 2022.

Pentru realizarea acțiunilor și activităților se vor avea în vedere:

- informarea elevilor implicați că activitățile se vor desfășura în regim de voluntariat, în cadrul extracurricular, atât al voluntarilor, cât și al beneficiarilor, fără a le perturba programul școlar;
- informarea voluntarilor implicați privind activitățile pe care urmează să le desfășoare;
- informarea beneficiarilor și a instituției în care urmează să se desfășoare activitățile;
- stabilirea unui contact inițial între voluntari și beneficiari în vederea cunoașterii reciproce;
- identificarea resurselor și a logisticii necesare realizării activităților;
- inițierea voluntarilor în elaborarea de proiecte.

Grupul de elevi voluntari va fi format din 28 de elevi din clasele a X-a , a XI-a , a IX-a.

Monitorizarea proiectului se realizează pe parcursul întregii perioade de derulare a acestuia de către o Comisie formată din: coordonatorul SNAC al școlii, consilierul educativ al școlii, dar și coordonatorul județean SNAC.

Dovezi ale realizării activităților din proiect:

- fotografii, flimulețe, procese-verbale, articole în presa locală, postare pe site-urile unităților școlare implicate.

Activitatea 1- „Mucenicie și copilărie”

Se va desfășura în data de 10 martie 2022 și va consta în realizarea produsului de patiserie (mucenici) specific sărbătorii din calendarul creștin ortodox „Sfinții 40 de mucenici din Sevastia Armeniei”. Vor participa 15 elevi voluntari și 7 elevi beneficiari. Activitatea se va desfășura la Colegiul nostru, care dispune de logistica necesară desfășurării acesteia.

Activitatea 2 - „Meserii”

Se va desfășura în data de 6 iunie 2022 și va consta în realizarea de produse de patiserie cu un grad mai mic de dificultate (brânzoaice și cornuri cu diferite umpluturi: ciocolată, mere și gem). Vor participa 15 elevi voluntari și 7 elevi beneficiari. Activitatea se va desfășura la ...

Activitatea 3 „Sens pentru viață”

Se va desfășura în data de 8 iunie 2022 și va consta în vizitarea tipografiei de la Centrul Școlar pentru Educație Incluzivă, înțelegerea modului de imprimare a imaginilor cu mesaje de prietenie, pe diferite ținute vestimentare. Vor participa 15 elevi voluntari și 7 elevi beneficiari. Activitatea se va desfășura la Centrul Școlar pentru Educație Incluzivă.

Activitatea 4 – „Ziua mondială a pâinii”

Se va desfășura în data de 17 octombrie 2022 și va consta în realizarea de produse de panificație de către elevii voluntari implicați în această activitate iar produsele realizate vor fi oferite persoanelor aflate în îngrijire în Centrul Cămin Persoane Vârstnice. Produsele pe care le vom oferi vor fi realizate în atelierul Colegiului Tehnic „V.D.Cotea”.

Activitatea 5 - ”Daruri de Crăciun”

Se va desfășura în data de 14 decembrie 2022 și va consta în realizarea de ornamente pentru împodobirea bradului, felicitări de Crăciun și de Anul Nou, modelarea unor produse tradiționale de

Crăciun (cornulețe). Vor participa 28 de elevi voluntari și 7 elevi beneficiari. Activitatea se va desfășura în ambele locații.

Activitatea 6 – ”Mărțișorul, simbolul primăverii

Se va desfășura în data de 27 februarie 2023 și va consta în confecționarea și oferirea de mărțișoare, de felicitări elevilor beneficiari. Vor participa 28 de elevi voluntari și 7 elevi beneficiari. Activitatea se va desfășura în ambele locații.

Rezultate așteptate:

- cadrele didactice și elevii implicați în proiect vor învăța ce înseamnă să fii voluntar;
- acțiunile întreprinse vor contribui la îndeplinirea obiectivelor stabilite, dar și la descoperirea unor noi provocări;
- schimbarea atitudinii elevilor față de necesitatea afirmării lor în plan organizatoric și relațional;
- mobilizarea elevilor pentru ajutorarea semenilor;
- dezvoltarea unui comportament democratic și participativ și educarea în spiritul toleranței și altruismului;
- exersarea de drepturi și responsabilități civice: exprimare liberă a gândirii și a opiniilor, participarea la luarea deciziilor;
- dezvoltarea capacității elevilor de a face față unor situații concrete, de a se angaja în acțiuni, de a interacționa la nivelul grupurilor.
- dezvoltarea sentimentelor de dragoste ,prețuire ,compasiune și respect pentru persoanele vârstnice

Posibilități de sustenabilitate a proiectului:

Încă din momentul lansării ideii proiectului obiectivele acestuia au suscitât interesul elevilor, astfel încât ne așteptăm ca un mare număr de elevi să dorească să se implice în activitățile organizate. În același timp, ei și-au exprimat dorința de a participa și în viitor la astfel de activități. Ținând cont de realizările proiectelor anterioare de acest tip apreciem că în acest an școlar vom putea mobiliza cu 15% mai mulți elevi voluntari SNAC care să participe, să organizeze și să deruleze activități asemănătoare și conforme cu obiectivele proiectului.

Impactul proiectului:

Activitățile desfășurate au avut un impact deosebit. Obiectivele propuse au fost atinse în proporție de 100%. Elevii de la Centrul Școlar pentru Educație Inclusivă s-au bucurat de primirea făcută și s-au implicat total în ceea ce au realizat. Elevii de la Colegiul X s-au mobilizat și implicat total pentru ajutorarea elevilor beneficiari în spiritul toleranței și altruismului. Totodată elevii Colegiului nostru vor realiza și oferi produse de panificație persoanelor aflate în îngrijire în Centrul Cămin Persoane Vârstnice.

Acesta este motivul pentru care s-a hotărât continuarea proiectului în anul școlar 2022-2023.

MODALITĂȚI DE INTERVENȚIE PRIVIND OPTIMIZAREA ADAPTĂRII ȘCOLARE A ELEVILOR CU TULBURĂRI SPECIFICE DE ÎNVĂȚARE

BĂRNUȚIU MARIANA LUCIA, C.J.R.A.E Sălaj

Manualul de diagnostic și statistică a tulburărilor mentale – 5 (DSM -5) (APA, 2013) include tulburările specifice de învățare în categoria tulburărilor neurodevelopmentale. Sunt tulburări specifice, ele nedatorându-se deficitului intelectual, deficitelor senzoriale, condițiilor nefavorabile învățării etc. (David, Roșan, 2017).

Tulburările specifice de învățare includ: dislexia, disgrafia, discalculia.

Toate cele trei forme de tulburări specifice de învățare sunt delimitate ca având trei posibile grade de severitate: ușor, moderat și sever (Bodea Hațegan, Talaș, 2014).

Modalități de intervenție în discalculie

Regula generală este să se facă mai mult apel la lucrul cu obiecte concrete, la situații reale în care elevul să fie implicat cât mai activ. Profesorii trebuie să facă apel la trei moduri de reprezentare a conceptelor matematice exact în ordinea enumerată:

a) modul concret, care implică efectuarea de operații concrete și participarea activă a elevului;

b) modul imagistic, care utilizează pictograme, grafică și alte procedee vizuale;

c) modul simbolic, care recurge la simboluri matematice;

Trecând progresiv de la modul concret la cel simbolic, elevii învață într-un mod adaptat cerințelor lor. La început nu se vor folosi decât obiecte (cuburi, bile, nasturi, bastonașe, dominouri, cărți de joc, plastilină etc). Elevii trebuie stimulați să vorbească în timp ce lucrează.

Exemple:

- Se pun la dispoziția elevilor cartonașe cu adunări și cu tabla înmulțirii, panouri de prezentare a modului de calcul, indicând printr-un punct verde cifra de la care se începe calculul și printr-o săgeată sensul.

- Lecția trebuie împărțită în mai multe perioade. O perioadă de 20 de minute poate fi împărțită astfel: 5 min. calcul; 5 min. se prezintă o nouă operație; 10 min. se rezolvă o problemă.

- Un alt exercițiu se efectuează scriind pe o foaie de hârtie patru operații matematice, cu un creion gros. Se pune apoi o altă foaie deasupra, elevul urmărind cu un creion obișnuit conturul operațiilor, spunând cu glas tare cifrele și calculul. Repetă această operație de 10-12 ori, după care o va scrie liber pe o altă foaie. Lecția următoare, elevul va scrie și va numi repede cele patru operații, fără să i se lase timp să gândească.

- Poziția cifrelor devine o problemă la adunări, scăderi, înmulțiri și împărțiri, dacă elevul nu a înțeles semnificația acestora. Deseori el înțelege greu semnificația lui 10, și raportul său cu unitățile, sau a lui 100 și raportul său cu unitățile și zecile. Această noțiune se învață cu ajutorul bastonașelor.

Modalități de intervenție în dislexie și disgrafie după metoda Meixner

Metoda Meixner este o metodă fonetico-analitico-sintetică utilizată de logopezi, dar care poate fi parțial preluată la clasă și aplicată de către cadrele didactice, în echipă cu logopedul clasei. Avantajele acestei metode sunt acelea că se adaptează ritmului copilului și permite repetarea permanentă a celor învățate, fără ca exercițiile să devină monotone sau plictisitoare.

O precizare foarte importantă este aceea că scrisul și cititul nu se învață concomitent în cadrul metodei Meixner.

Metoda Meixner se structurează pe principiul dezvoltării acelor componente care facilitează însușirea citit-scrisului și anume motricitatea, coordonarea, schema corporală, orientarea spațio-temporală, percepția vizuală.

Etapele însușirii cititului

Copiii dislexici se orientează cu greu, astfel încât primele exerciții ce se efectuează, presupun însușirea schemei corporale și a noțiunilor spațiale: partea dreaptă - partea stângă, sus-jos, înainte-înapoi, lângă, după, sub, peste.

Materialele folosite sunt: jocuri, jucării, poezii, cântece.

După achiziționarea și consolidarea acestor elemente se trece la etapa următoare și anume identificarea părților aflate "în oglindă".

Urmează orientarea în plan, utilizându-se planuri gradual mai mici: masa de lucru, o mapă, cartea, caietul, foaia de caiet.

Etapa care urmează este aceea a prezentării spațiilor din caiet, pe care copilul urmează să scrie. Aceste elemente se introduc sub forma unei povești, iar exersarea spațialității se face cu ajutorul unor forme geometrice înscrise în pătrățelele caietului.

Meixner propune două tipuri de activități/lecții, unul pentru învățarea literelor noi, cel de-al doilea pentru diferențierea literelor ce se pot confunda (vizual sau fonetic).

- În însușirea literelor se face apel la trei modalități asociate de identificare a acestora: acustic, vizual și a mișcărilor executate de aparatul fono-articulator.

- Citirea silabelor este următoarea etapă, iar principiul de la care se pornește este acela al silabelor în care vocala este urmată de consoană. Debutul activităților de citire a silabelor îl reprezintă momentul în care copilul a achiziționat cele trei sunete necesare.

- Citirea cuvintelor debutează cu cele formate din două silabe a câte două litere, alternant consoană-vocală. Urmează citirea cuvintelor formate din trei litere, apoi schema numerică a silabelor care alcătuiesc cuvintele este 2+3, 3+2, 3+3, 2+2+3.

- Atunci când copilul stăpânește citirea silabelor, se poate trece la citirea propozițiilor simple. Vor fi citite inițial întrebări simple, pentru a stimula copilul să acorde atenție mesajului comunicării și a fi în măsură să răspundă. Apoi se introduc propozițiile enunțiative.

- Citirea textelor în cadrul metodei Meixner se învață diferit, deoarece metoda pune accent pe lectura conștientă, deficitară la copilul dislexic.

Textele inițiale sunt constituite din două enunțuri, pe teme accesibile și interesante, iar dramatizarea are un loc important în primele exerciții de lectură, deoarece stimulează copilul să înțeleagă cât mai bine conținutul, pentru a-l interpreta și îl determină să exerseze firesc frazarea corectă și intonațiile potrivite.

Dacă metoda tradițională pornește de la lectura – model oferită de profesor, în metoda Meixner lectura-model se face doar după discutarea conținutului textului, iar rolul său este de a regla expresivitatea.

Un aspect ce trebuie subliniat este acela că se permite copilului să citească pe silabe până în momentul în care se simte pregătit să treacă la citirea cursivă. Astfel, nivelul anxietății este redus, atmosfera în care acesta lucrează este una plăcută și securizantă.

În implementarea metodei se folosește o abundență de materiale vizuale, metoda având un caracter profund asociativ.

Etapele însușirii scrisului

Scrierea nu se învață concomitent cu citirea. Spre deosebire de metoda tradițională, în metoda Meixner copiii învață inițial doar literele mici, de mână. Se învață o singură literă într-o oră.

Câteva elemente ale metodei Meixner de învățare a scrisului:

- elevii scriu exclusiv cu creionul, pentru ca greșelile să poată fi înlocuite cu formele corecte, doar acestea trebuie să rămână în caiet (pentru a se evita memorarea greșelilor, accentuate de culoarea corectoare);

- scrierea se învață cu ajutorul dictărilor, ceea ce permite integrarea și transferul cunoștințelor, prin combinarea stimulilor;

- necesitatea dezvoltării auzului fonematic impune scrierea după dictare a unor silabe lipsite de sens;

- primele silabe dictate sunt formate din două litere și încep cu o vocală;

- după însușirea scrierii acestora se dictează silabe formate din două litere, care încep cu o consoană;

- se utilizează ilustrații pentru a scrie silabele cu care încep cuvinte diverse;

- achiziția scrierii de cuvinte este asemănătoare cu cea a scrierii literelor, de asemenea cu utilizarea ilustrațiilor.

Pentru scrierea propozițiilor formate din două cuvinte, se parcurg următoarele etape:

- se afișează două cartonașe corespunzătoare celor două cuvinte ale propoziției;

- se marchează cu puncte silabele primului cuvânt, apoi cele corespunzătoare ca număr celui de-al doilea; punctele se desenează pe tablă, sub cartonașe;

- se exersează cele două cuvinte, pentru a fi memorate;

- se îndepărtează cartonașele, iar copilul repetă propoziția fără a mai avea sprijinul vizual;

- copilul scrie propoziția după autodictare, silabisind;

- pentru facilitarea introducerii ulterioare a literelor mari, prima literă din propoziție se scrie cu o culoare sau se îngroașă;

- primele încercări de scriere se vor realiza la tablă – astfel, copilul va observa distanța dintre cuvinte;

- propoziția va rămâne scrisă pe tablă în timp ce copilul o scrie în caiet, permițând autocorectarea.

Atunci când se notează o lucrare, elevul nu va fi depunctat pentru o greșeală autocorectată, astfel crescându-i motivația.

Pregătirea materialelor pentru aplicarea la clasă a metodei Meixner se face cu ajutorul logopedului, care trebuie să explice această metodă profesorului și să îl ajute în pregătirea materialelor. Logopedul va lucra în cabinet cu copilul după aceeași metodă, având grijă să respecte și să continue etapa în care a ajuns acesta în clasă.

Bibliografie:

- Bano I, Dogar A. H, Azeem M. In *International Journal of Humanities and Social Science: General and Special Teachers' Perception of Learning Disabilities*, 2012. Vol. 2. No. 3.
- Bodea Hațegan, C., Talaș, D. (2014). *Fluența verbală. Direcții teoretice și aplicații psihopedagogice*, Presa Universitară Clujeană.
- Bradley R, Danielson L, Hallahan DL, editors. In *Identification of learning disabilities: From research to practice*. New York, NY: Routledge Publishers; 2011. pp. 98–121.
- David, C., Roșan, A. (2017). *Repere diagnostice bazate pe dovezi științifice în tulburările specifice de învățare*, Editura Argonaut&Limes: Cluj-Napoca. www.dsm5.org
- Deva S, Kumar J, In 2nd Global Conference in Business and Social Science: *Teacher's Perception towards Integration of Learning Disabled Students into Regular Class Room*. Bali, Indonesia
- Margalit M, Mioduser D, Al-Yagon M, Neuberger S. In *European Journal of Special Needs Education: Teachers' and peers' perception of children with learning disorders: consistency and change*. Volume 12, Issue 3, page 225- 238.
- Roșan, A. (coord.). *Psihopedagogie specială, Modele de evaluare și intervenție*, 2015, Iași, Polirom.

STUDIU PRIVIND NEVOIA ÎNVĂȚĂRII TRANSDISCIPLINARE CA STRATEGIE DIDACTICĂ

BEREKMERI BELA

Colegiul Tehnic Turda, jud. Cluj

Abstract

Strategia didactică reprezintă un concept caracterizat de o pluralitate semantică. În acest context ne vom apleca asupra strategiei ca un ansamblu de procedee prin care se realizează conlucrarea dintre profesori și elevi în vederea predării și învățării unui volum de informații din domenii diferite, a formării unor priceperi și deprinderi, a dezvoltării personalității umane.

Cunoașterea transdisciplinară este cunoaștere în direct și are la bază fundamente științifice, ține seama de lumea exterioară a obiectului și lumea interioară a subiectului. Prin definiție, cunoașterea transdisciplinară include un sistem de valori umaniste. Aceasta conduce către un nou tip de educație, educația transdisciplinară, distinctă dar complementară celei disciplinare.

Cuvinte cheie: strategie didactică, transdisciplinaritate, revoluție educațională, piloni,

Strategia didactică prefigurează traseul metodic, ce urmează a fi parcurs în abordarea unei situații concrete de predare și învățare, o anumită manieră de a pune elevul în contact cu conținuturile studiate, de al scoate din zona lui de confort, ceea ce presupune utilizarea unor metode, procedee, mijloace și forme de organizare, care fac posibilă dobândirea competențelor la un nivel calitativ superior. Dezvoltarea personalității elevului este determinată nu numai de conținuturile studiate, ci și de maniera în care acestea le poate pune în practică.

În această abordare, informația are un rol determinant. Noile sisteme inginerești nu numai că integrează informație și cunoaștere, dar au potențial și abilități de a converti informația în inteligență funcțională. Realizarea noilor sisteme necesită dezvoltarea de noi metode, instrumente, componente hard și soft elaborate într-o viziune transdisciplinară precum și validarea principiilor prin prototipare și experiment.

În contextul acestei dinamici a schimbărilor în plan științific și tehnologic este momentul, subliniază B. Nicolescu, să avem curajul să renunțăm la ideile și viziunile retrograde despre lume, chiar dacă ele sunt adânc ancorate în deprinderile noastre, să conștientizăm că toate ideile sociale, politice, economice care predomină azi au fost modelate după o viziune asupra lumii întemeiată pe știința secolului al XIX-lea [3], [4].

Diferitele tensiuni – economice, culturale, spirituale – sunt în mod inevitabil perpetuate și adâncite de un sistem de educație fondat pe valorile altui secol, aflate într-un decalaj din ce în ce mai evident față de mutațiile contemporane. În definitiv, întreaga noastră viață individuală și socială este structurată prin educație. Educația se află în centrul devenirii noastre. În pofida enormei diversități a sistemelor de educație de la o țară la alta, mondializarea sfidărilor epocii noastre antrenează o mondializare a problemelor de educație. Crizele ce traversează domeniul educației, într-o țară sau alta, nu sunt decât simptomele unei și aceleiași fracturi între valorile și realitățile unei vieți planetare în plină mutație.

Recunoașterea existenței unui sistem de educație aflat în decalaj cu mutațiile lumii moderne s-a tradus prin numeroase colocvii, rapoarte și studii. Un raport relativ recent și exhaustiv a fost elaborat de Comisia Internațională a Educației pentru Secolul al XXI-lea, aparținând de UNESCO, comisie prezidată de Jacques Delors [2], [3]. Raportul Delors pune accentul pe cei patru stâlpi ai unui nou tip de educație: *a învăța să cunoști, a învăța să faci, a învăța să trăiești împreună cu ceilalți și a învăța să fii*. În acest context, abordarea transdisciplinară poate avea o contribuție importantă în instaurarea acestui nou tip de educație.

A învăța să cunoști semnifică, înainte de toate, învățarea metodelor care ne ajută să distingem ceea ce este real de ceea ce este iluzoriu și să avem astfel o cale de acces inteligentă la cunoștințele epocii noastre. În acest context, spiritul științific, una din marile cuceriri ale aventurii umane, este indispensabil [2], [3], [1].

A învăța să cunoști înseamnă de asemenea capacitatea de a stabili punți - punți între diferite cunoștințe, între aceste cunoștințe și semnificațiile lor în viața noastră de zi cu zi, între aceste cunoștințe și semnificații și posibilitățile noastre interioare. Demersul transdisciplinar va fi complementul indispensabil al demersului disciplinar, căci el va duce la o ființă neîncetat re-unită, capabilă să se adapteze la exigențele schimbătoare ale vieții profesionale și dotată cu o flexibilitate permanent orientată către actualizarea propriilor potențialități interioare.

A învăța să faci semnifică, desigur, dobândirea unei meserii, a cunoștințelor și practicilor asociate acesteia. Învățarea unei meserii trece în mod necesar printr-o specializare. Nu se poate face o operație pe cord deschis fără să fi învățat chirurgia; nu se poate rezolva o ecuație de gradul al treilea fără să fi învățat matematica; nu se poate regiza o piesă de teatru fără să fi învățat tehnicile teatrale.

Și aici, demersul transdisciplinar poate fi prețios. În definitiv, „a învăța să faci” înseamnă învățarea creativității. „A face” semnifică și a face ceva nou, a crea, a scoate la lumină potențialitățile creative. Acest aspect al lui „a face” este opusul plictisului resimțite, din păcate, de atâtea ființe umane, obligate, pentru a-și satisface necesitățile, să exercite o meserie neconformă cu propriile lor predispoziții interioare.

A învăța să trăiești împreună cu ceilalți semnifică, înainte de toate, respectarea normelor ce reglementează raporturile dintre ființele ce formează o colectivitate. Aceste norme trebuie cu adevărat înțelese, admise interior de către fiecare ființă și nu doar suportate sub formă de constrângeri exterioare. „A trăi împreună” nu înseamnă pur și simplu să-l tolerezi pe celălalt, cu diferențele sale de opinie, de culoare a pielii și de credință, să te înclini exigențelor celor puternici, să navighezi prin meandrele numeroaselor conflicte, să-ți separi în mod definitiv viața interioară de cea exterioară, să te prefaci că-l ascuți pe celălalt, rămânând în același timp convins de justetea absolută a propriilor convingeri. În caz contrar, „a trăi” se transformă inelucidabil în opusul său: a lupta unii împotriva celorlalți.

Aici există un aspect capital al evoluției transdisciplinare a educației: a te recunoaște pe tine însuși în chipul celuiălalt. Este vorba de o învățare permanentă, care trebuie începută de la cea mai fragedă vârstă și continuată pe toată durata vieții. Atitudinea transculturală, transreligioasă, transpolitică și transnațională ne va permite astfel să asimilăm mai bine propria noastră cultură, să ne apărăm mai eficient propriile interese naționale, să ne respectăm mai bine propriile convingeri politice și religioase. Unitatea deschisă și pluralitatea complexă, la fel ca în toate celelalte domenii ale Naturii și cunoașterii, nu sunt antagoniste.

A învăța să fim poate părea, la prima vedere, o enigmă insondabilă. Știm cum să existăm, dar cum să învățăm să fim? Putem începe prin a clarifica ce înseamnă „a exista” pentru noi înșine: să ne descoperim condiționările, să descoperim armonia ori dizarmonia dintre viața noastră

individuală și cea socială, să cercetăm fundamentele propriilor noastre convingeri pentru a descoperi ce se găsește dedesubt. În construcții, expertiza precedă turnarea fundației [3].

Pentru a clădi ființa trebuie mai întâi să se purceadă la explorarea certitudinilor, credințelor, condiționărilor noastre. Interogare, mereu interogare: și aici, spiritul științific este o călăuză prețioasă. Acest lucru este învățat la fel de bine atât de către dascăli, cât și de către elevi. „*A învăța să fim*” este și o învățare permanentă a elevului de către dascăl, dar și a dascălului de către elev.

În viziunea transdisciplinară există și o trans-relație, care realizează legătura între cei patru stâlpi ai noului sistem de educație și care își află izvorul în propria noastră constituție de ființe umane.

Învățarea transdisciplinarității reprezintă o nevoie majoră pentru inovarea în educație și formarea profesională a cadrului didactic, și mai apoi a elevului, la toate nivelurile educaționale. Progresul rapid în tehnologia comunicațiilor determină complexificarea în lumea interconectată. Noile strategii educaționale trebuie să inventeze noi strategii și metode de predare, dezvoltate pe o nouă logică. Logica clasică binară a lui „da” și „nu”, logica terțului exclus, nu mai sunt valide în contextul complexității.

În societatea postmodernă a informației și cunoașterii în care trăim, un rol important în învățare îl ocupă și folosirea mijloacelor ITC (*Information and Communication Technology*) și utilizarea *e-learning-ului* în formarea inițială a elevilor. Prin folosirea frecventă a mijloacelor *ICT* în procesul de formare inițială a elevilor se determină schimbarea modului de receptare a cunoștințelor, de la cel centrat pe profesor la unul centrat pe elev. Profesorii devin astfel colaboratori ai elevilor, aceștia nu mai sunt receptori pasivi de informație, ci se implică activ la propria formare inițială. Pentru a fi eficiente, mijloacele *ICT* trebuie combinate cu mijloacele tradiționale.

Rolul profesorului rămâne important, combinând mijloacele *ICT* cu mijloacele tradiționale, pentru a dirija pregătirea elevilor, pentru a-i iniția în activitățile de explorare și pentru a le evalua corect activitatea acestora cu scopul obținerii performanței prin învățare.

Bibliografie

1. BERIAN, S. (2010), Cercetări privind potențialul transdisciplinar al mecatronicii, Teză de doctorat, Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca;
2. DELORS, J., (1996), Learning; the Treasure Within. Report to UNESCO of the International Commission on Education for the Twenty-first Century/L'Éducation: un trésore est caché dedans, UNESCO (1996). Traducere în limba română: Comoara lăuntrică. Raportul către UNESCO al Comisiei Internaționale pentru Educație în secolul XXI, Polirom, Iași (2000);
3. NICOLESCU, B., (1999), Transdisciplinaritatea. Manifest, Editura Polirom, Iași;
4. NICOLESCU, B., (2002), Noi, particular și lumea, Editura Polirom, Iași;

STUDIU PRIVIND CUNOASTEREA CA ABORDARE STRATEGICĂ ÎN EDUCAȚIE

Berekmeri Camelia Velia

Colegiul Tehnic Turda, jud. Cluj

Abstract

Educația actuală privilegiază mentalul omului, în detrimentul sensibilității și trupului său, lucru care a fost cu siguranță necesar într-o anumită perioadă, pentru a permite explozia cunoașterii. Însă această preferință, dacă se va manifesta în continuare, ne va antrena în logica exagerată a eficacității în slujba eficacității, care nu poate duce decât la autodistrugere.

Nu există nici o îndoială că progresul în lume se bazează pe acumularea de cunoaștere științifică și pe tehnologii tot mai sofisticate de exploatare a acesteia [5]. Însă pe măsură ce s-a intensificat procesul de acumulare de cunoaștere științifică a apărut un paradox: realitatea descoperită prin cunoaștere în loc să se simplifice se complexifică tot mai mult, nu numai în sensul că insula de cunoaștere în continuă expansiune este înconjurată de un ocean tot mai vast de necunoaștere, ci și în sensul că apar elemente ale realității care par a fi cunoscutibile doar cu alte instrumente decât cele validate de știință până acum.

Cuvinte cheie: cunoaștere, adevăr, credință, date, informații, decizii.

La începutul acestui nou mileniu, cel mai de preț produs global este cunoașterea, în particular noua cunoaștere tehnologică putând oferi un avantaj unei culturi, unei companii, unei școli, unui individ.

Cunoașterea este atât de vastă încât însemnătatea ei trebuie delimitată la câteva principii care conduc la constrângeri de a fi înregistrate într-o formă și plasate într-un sistem pentru a putea fi integrată. Cunoașterea este fluidă, un amestec de experiențe, valori, informații și înțelegere. Conceptul de cunoaștere este sugestiv ilustrat în figura 1.

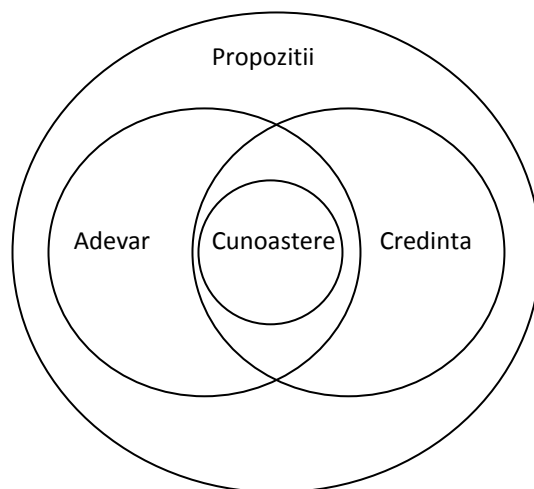


Fig. 1. Conceptul de cunoaștere

Cunoașterea este o abstractizare personală interioară care este modelată de experiența tuturor, de producerea semnificațiilor în situațiile realității de zi cu zi. Interacțiunile personale cu obiectele cunoașterii îi ghidează pe căutătorii de cunoaștere (profesori, elevi) pentru a deveni conectați cu înțelegerea faptelor, conceptelor, metodelor, regulilor și principiilor prin intermediul unei game de acțiuni precum interpretarea, raționamentul analitic și observația [3].

Termenii „date”, „informații” și „cunoaștere” sunt utilizați ca sinonime existând următoarele diferențe:

Date... simplu, există și nu au semnificație în afară de faptul că există. Pot exista în ori ce formă, utilizabilă sau nu.

Informația, informațiile sunt date cărora li-s-a dat însemnătate prin intermediul legăturii relaționale. Această „însemnătate” poate fi utilă, dar nu trebuie să fie neapărat.

Cunoașterea este corespondentul colecției de informații, astfel încât să fie de folos. Cunoașterea este mai profundă și mai bogată decât datele și informația.

Cunoașterea este rezultatul structurării și integrării informațiilor. Modelul cunoașterii (figura 2) ilustrează modul în care datele, informația și cunoașterea conduc la luarea de decizii. Prin înțelegerea relațiilor de legătură dintre acestea și având o viziune largă asupra ceea ce se întâmplă, putem utiliza informația mai eficient atât la școală cât și în viața personală.

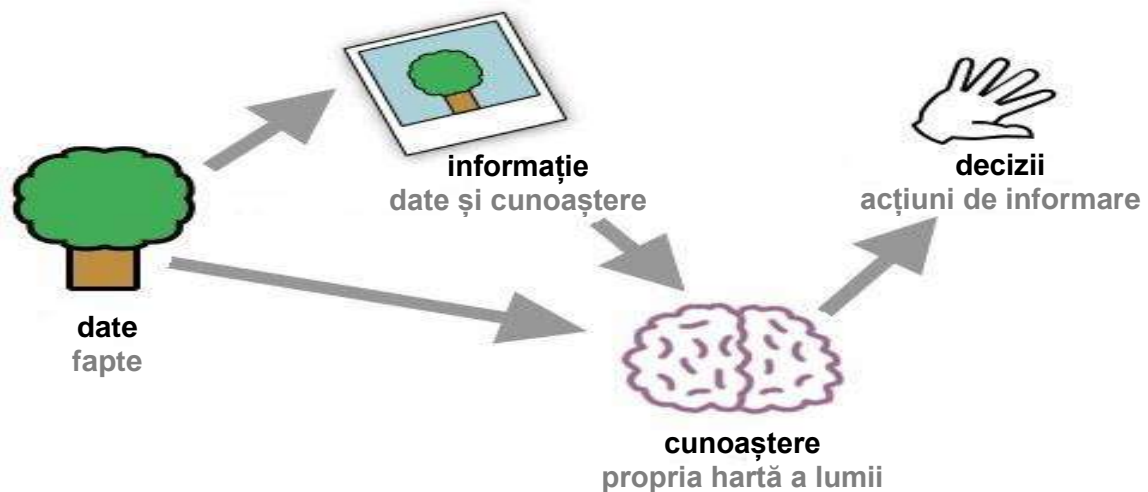


Fig. 2 Modelul cunoașterii [2]

În contextul învățării, cunoașterea poate fi: declarativă și procedurală.

Cunoaștere declarativă. Din punct de vedere ontologic cunoașterea declarativă este înrudită cu domenii de cunoaștere strategică și temporală, cu aspecte ca „cine”, „ce”, „unde” și „când”. Este o descriere statică care capturează înțelegerea despre lumea fizică prin mediul cuvintelor, imaginilor, sunetelor și emoțiilor. Pentru ori ce scop particular cunoașterea declarativă se poate identifica cu cunoașterea explicită sau cunoaștere care poate fi codată și transformată în structuri textuale, grafice sau verbale de reprezentări. Din momentul în care cunoașterea declarativă se ocupă cu expunerea faptelor, metodelor, tehnicilor și practicilor, ea poate fi ușor exprimată, înregistrată și diseminată în formă de artefacte, norme scrise și comunicare verbală pentru a deveni un bun al cunoașterii explicite.

Cunoașterea poate fi împărțită în două categorii: tacită și explicită. Cunoașterea *tacită* se referă, de exemplu, la cunoaștere care poate fi dedusă din conversații, discuții, și așa mai departe.

Această este profund înrădăcinată în acțiunile și experiențele elevilor, precum și idealurile, valorile sau emoțiile pe care el sau ea le îmbrățișează. Cunoașterea *explicită* este conținută în documente, email-uri și alte surse de hârtie sau electronice, care poate fi exprimată în cuvinte și numere și se poate împărtăși sub formă de date, formulări științifice, specificații de produs, manuale, principii universale, etc. Acest tip de cunoaștere poate fi ușor transmisă dincolo de elevi, formal și sistematic.

Corelatul cunoștințelor declarative este reprezentat de *cunoștințele procedurale*, ”algoritmii sau euristicele” de rezolvare a problemelor, cunoștințele legate de modul de utilizare a unui instrument sau dispozitiv. Cunoștințele referitoare la modalitățile de aplicare, de organizare a cunoștințelor declarative, indicațiile despre modul de acțiune, sunt exprimate în enunțuri de tipul *cum sa faci ceva*. În pedagogie, ele poartă numele de ”savoir-faire” exprimându-se adesea în moduri de acțiune, deprinderi intelectuale sau motrice, tehnici de realizare, de producere sau obținere de ceva; de la rețetele de bucătărie la schema de asamblare a unui avion, toate cunoștințele care arată *cum se procedează*, deci toate cunoștințele operaționale ale subiectului sunt cunoștințe procedurale.

Explicitarea conceptului de cunoaștere aduce în atenție aspecte multiple: cunoaștere despre viață de zi cu zi, cunoaștere expert și profesională, cunoaștere de produs, cunoaștere de conducere (inclusiv Management și Leadership Knowledge), cunoaștere instituțională/de piață, cunoaștere înconjurătoare - Milieu Knowledge, cunoaștere locală, cunoaștere reflexivă [4].

Atunci când o persoană internalizează informația în așa fel încât poate să o folosească, informația devine cunoaștere. De exemplu, dacă eu știu cum se tranzacționează acțiunile și sunt familiarizat cu unele firme ale căror acțiuni sunt cotate în ziar, informația pe care o primesc prin citirea cifrelor respective îmi furnizează cunoașterea pe baza căreia decid ce acțiuni să cumpăr sau să vând.

În încercarea de definire a unui concept deosebit de complex autorii citați afirmă: ”Cunoașterea este un amestec fluid de experiențe, valori plasate în context, informații contextuale și experiență personală profesionalizată ce constituie cadrul de evaluare și încorporare de noi experiențe și informații. Își are originea și se utilizează în mintea cunoscătorilor. În organizații, adesea este materializată nu numai în documente sau arhive ci și în rutina, procesele, practicile și normele organizaționale” [1].

Întrucât cunoașterea există în mințile individuale ale indivizilor, cunoașterea este un concept greu de analizat. Este dificil să cuantificăm modul în care oamenii gândesc, cum comunică și modul în care iau deciziile. De aceea, pentru a studia cunoașterea trebuie să folosim metodele științelor umane, în special, psihologia, sociologia și managementul științelor.

Bibliografie

1. DAVENPORT, Th., Prusak, L., Working Knowledge, Cambridge, Ma., (1998), Harvard University Press.
2. HAMMING, R., (1997), The Art of Doing Science and Engineering - Learning to Learn, Gordon and Breach Science Publishers, Amsterdam, ISBN: 905699-50-4.
3. NICOLAU, E., (1985), Ingineria cunoașterii, Editura, Albatros, București.
4. POP, I., MĂTIEȘ, V., (2011), Transdisciplinary Approach of the Mechatronics in the Knowledge Based Society, in Advances in Mechatronics, Intech Open Access Publisher, Croatia, ISBN 978-953-307-373-6.
5. POPPER, K. R., (1996), Mizeria Istoricismului, Editura All, București.

ZÂMBET DE COPIL

PROIECT EDUCAȚIONAL INCLUZIV

An școlar- 2022/2023

**BIGHIU NICOLETA
VRABIE CRISTINA MARIA
COLEGIUL VASILE LOVINESCU FĂLTICENI**

Echipa de implementare a proiectului:

- prof. VRABIE CRISTINA MARIA
- prof. BIGHIU NICOLETA

Colaboratori ocazionali și permanenți: Părinții elevilor, personal didactic și auxiliar

Locul de derulare al proiectului : Colegiul V. Lovinescu-Falticeni

Grupul țintă:

Elevi cu CES/elevi din categorii vulnerabile din cadrul Colegiului Vasile Lovinescu-Falticeni

Analiza SWOT

PUNCTE TARI	PUNCTE SLABE
<p>-colaborare între părinți-cadrele didactice de la clasă-elevi (cu CES/fără), instituții de asistențăsocială;</p> <p>-atragera elevilor în realizarea unor activități extracurriculare;</p> <p>-implicarea părinților în activități caritabile;</p> <p>-activități menite să reducă abandonul școlar încazul copiilor din familii monoparentale, vulnerabile, etc.</p>	<p>-imposibilitatea relaționării cu copii cu dizabilități pe termen lung.</p> <p>-dezinteresul părinților/cadrelor did. cu privire la problemele sociale și de adaptare ale copiilor cu CES;</p>
OPORTUNITĂȚI	AMENINȚĂRI
<p>-implicarea activ-participativă a elevilor din școala de masă la activități desfășurate împreună cu elevi cu CES, din școală și instituțiile partenere;</p> <p>-reducerea marginalizării elevilor cu CES/elevilor vulnerabili;</p> <p>-valorificarea resurselor umane și materiale de care dispune școala de masa/ Complexul de</p>	<p>-lipsa unui mijloc de transport pentru buna desfășurare a activităților propuse.</p> <p>-fonduri material insuficiente pentru realizarea activităților din cadrul proiectului educational;</p>

serviciisociale; -posibilitatea de a urmări activități desfășurate într-o școală specială cu scop comparativ;	
---	--

Obiectivul general al proiectului:

Combaterea marginalizării copiilor cu CES/ din medii dezavantajate ca premisă a dezvoltării unor relații de toleranță, întrajutorare, prietenie și colaborare lipsite de prejudecăți.

Obiective specifice

- O1** -formarea/dezvoltarea deprinderilor de socializare între elevii cu CES și colegi;
- O2** –înțelegerea importanței prieteniei în viață și a relațiilor de întrajutorare;
- O3**- înlăturarea prejudecăților în rândul elevilor, părinților, cadrelor did. față de copiii cu CES/vulnerabili, din școalășiafaraei;
- O5** -îmbunătățirea deprinderilor de comunicare și relaționare prin atragerea elevilor în organizarea unor activități cu caracter extracurricular;
- O6** -exersarea comportamentului tolerant, atent, civilizat, comunicativ, responsabil
- O7** -cunoașterea instituțiilor școlare în care învață și se dezvoltăcopiii cu CES;
- O8** - incluziunea copiilor cu CES în învățământul de masă, prin activități comune;
- O9** -stabilirea unor raporturi afective, pozitive între membrii grupurilor de elevi proveniți din școli cu programe școlare diferite, pentru a-i ajuta pe cei dintâi în procesul de adaptare la cerințele școlii;
- O10** – cunoașterea particularităților diferitelor deficiente, pentru o mai bună socializare, integrare, acceptare a copiilor cu CES;

Nr crt.	Obiective	Activități propuse	Resurse necesare	Perioada	Locul de desf.
1.	O4 O6 O8	<i>Bine ați venit!</i> Prezentarea proiectului	-scrisoare de prezentare a proiectului, plicuri ;	octombrie 2022	Sala de clasa
2.	O1 O5 O6 O8	<i>Să ne organizăm</i> Realizarea unui « Îndrumar » în care să fie notate activitățile care se vor desfășura, întrebări, informații, curiozități, sfaturi legate de tema proiectului, etc.	-coli speciale pentru îndrumar ; calculator ; -carioci; stilou; lipici -creioane color -creioane negre, etc.	Noiembrie 2022	Sala de clasă
3.	O1 O2 O5 O7 O9	<i>Să fim buni, să fim darnici și în vacanța de iarna</i> Donarea de haine, jucării, rechizite copiilor cu dizabilități	-cadouri diverse;	Vacanța de iarna	
4.	O1 O3 O6 O8 O10	<i>Citim, știm, înțelegem!</i> Lecturări și discuții pe baza unor informații despre copiii autiști, cu ADHD, cu sindrom DAWN, etc.	- texte, filme, prezentari ce contin informații despre copii cu CES ;	Februarie 2023	Sala de lectură Sala de clasa
6.	O1 O3 O5 O8 O10	<i>Și eu pot fi scriitor!</i> Realizarea broșurii „Toți suntem copii” (elevi cu CES și colegi de clasă) ;	-carton A4 sau A3 color, lipici, foarfeci, imagini decupate, carioci, sfoară ; -calculator ;	martie-aprilie 2023	Sala de lectură
7.	O4 O6 O8 O1 O3 O5 O6 O9 O10	<i>Munca noastră, sursa noastră de energie</i> Prezentarea lucrărilor și activităților desfășurate de copii, pe parcursul proiectului educațional. <i>1 iunie, o zi magică pentru toți?</i> Participare la activități extrașcolare/recreative.	-poze ; -lucrări realizate în colaborare cu copiii cu CES ; calculator ; Laptop, boxe, baloane, carioci; creioane colorate -cretă colorată etc	Mai 2023 1 iunie 2023	

Relevanța proiectului:

Copiii sunt antrenați în desfășurarea unor activități în vederea modelării raporturilor interumane, conștientizarea și exersarea anumitor norme elementare de conduită, practicarea acțiunilor sociale solidare. În cadrul activităților desfășurate, va putea fi analizat modul în care înțeleg copiii regula, corectitudinea, înțelegerea, toleranța, ideea de justiție, de egalitate, permisibilitatea morală față de copiii cu CES/vulnerabili.

De asemenea vor fi facilitate integrarea, comunicarea, socializarea, relaționarea, înțelegerea și acceptarea copiilor cu CES atât în școala de masă cât și în mediul social extrașcolar. Acest proiect educațional ajută la promovarea conceptului de educație incluzivă/incluziune socială.

Utilizarea TIC:

Copiii vor căuta material pentru realizarea jurnalului, pentru lecțiile cu tematica dată și pentru realizarea cărții „Suntem toți copii” pe internet cu ajutorul calculatorului din sala profesorală și a celor de acasă.

Proceduri de autoevaluare a proiectului:

- ❖ Periodicitate
- ❖ Feedback de la elevi, părinți, profesori de la clasă
- ❖ Chestionare, lucrărire realizate, poze

Alte date despre proiect:

Proiectul propus mai sus, contribuie la dezvoltarea *competențelor interpersonale și civice*, Competențele de relaționare interpersonal cuprind toate formele comportamentale care trebuie stăpânite pentru ca un elev să fie capabil să participe într-un mod eficient și constructiv la viața socială și școlară. Abilitățile interpersonale sunt necesare pentru interacțiunea efectivă, individual sau în grupuri și sunt utilizate în toate domeniile.

Competențele sociale și civice, acoperă toate formele de comportament, care le permit elevilor să participe într-un mod constructiv în viața socială/școlară, să aplaneze conflictele atunci când este necesar.

Proiectul ajută și la dezvoltarea unor *competențe transversale* cum ar fi:

- ❖ *Competențe de organizare instituțională și management al resurselor umane* (participarea la munca în grup/echipă; organizarea de activități pe grupe de elevi; organizarea timpului, a spațiului și a resurselor de care dispune instituția).
- ❖ *Competențe de comunicare* (ascultare activă; formulare de întrebări; reformulare de enunțuri pentru a le face inteligibile; adaptarea limbajului în raport cu interlocutorul; oportunități de feedback)

- ❖ *Competențe de relaționare* (asumarea de responsabilități; echilibru între concentrarea pe sarcina propusă și concentrarea pe relația cu partenerul de sarcină; stimularea intereselor de cunoaștere/informare asupra unor teme date; stabilirea de relații interpersonale; dezvoltarea unui climat plăcut, stimulatîv în sală).

EDUCAȚIA INCLUZIVĂ ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PREPRIMAR

Prof.învățământ preșcolar: BIRĂU MARCELA FLORIANA
Grădinița „PRICHINDEL”, București, sector 6

„Educația incluzivă presupune un proces permanent de îmbunătățire a instituției școlare, având ca scop exploatarea resurselor existente, mai ales a resurselor umane, pentru a susține participarea la procesul de învățământ a tuturor copiilor din cadrul unei comunități.”

Învățarea este esențială în viață. Școlile sunt locul cel mai important unde se desfășoară învățarea, oferind o gamă largă de sprijin individual într-o manieră organizată. O bună educație pune la dispoziția tuturor copiilor, cu sau fără dizabilități intelectuale, puterea de a gândi și de a face alegeri.

Educația incluzivă înseamnă a oferi sprijin educațional, după nevoile copiilor, în așa fel încât excluderea să nu fie necesară. Din punct de vedere teoretic este ușor, însă este greu de a atinge acest scop. Prin educația incluzivă oferim suport copiilor cu dificultăți de învățare, indiferent de originea lor socială, de tulburările pe care le prezintă, îi acceptăm alături de colegii lor "normali". Un copil cu CES se poate dezvolta mult mai bine într-o colectivitate de copii normali deoarece în viață va trebui să trăiască cu aceștia și alături de aceștia. Cum se va încadra un astfel de copil într-o societate care nu-l va accepta, pentru că a trăit izolat? Cum se va privi chiar el, într-o societate pe care nu o cunoaște, între oameni pe care nu-i înțelege? Participând la cursuri legate de copiii cu CES, am ajuns la concluzia că asemenea copii nu se pot adapta ușor, nu pot fi educați corespunzător în cazul suprapopulării grupelor și în condițiile lipsei unui ajutor la clasă. În grupa unde sunt copii cu CES, cadrul didactic AR TREBUI, întotdeauna să fie însoțit de un pedagog, eventual psihologul, logopedul.

În asemenea condiții cred că se poate lucra eficient și se pot obține rezultate frumoase.

Este de apreciat cadrul didactic care lucrează cu acești copii, precum și logopedul grădiniței ce se implică în activități variate și susținute cu copii cu CES.

Trebuie și merită, cadrele implicate, să fie apreciate pentru acest efort depus.

Indicatorii de incluziune se bazează pe datele preluate din două surse principale de informații. În primul rând, este vorba de datele care au rezultat din studiul acelor procese despre care se știe că stimulează participarea copiilor care anterior au fost excluși sau marginalizați; în al doilea rând, se au în vedere datele recente privind procesele eficiente în vederea îmbunătățirii activității în grădiniță.

Cadrele didactice apreciază pozitiv posibilitatea flexibilizării și selecției la nivelul curriculumului în funcție de capacitățile de învățare ale copiilor cu CES, iar părinții sunt mulțumiți de faptul că propriii lor copii nu sunt puși din start în situația de a se confrunta cu solicitări care le depășesc posibilitățile. De aceea este nevoie și de valorizarea progresului individual al copilului prin evaluare – element de bază în adaptarea curriculară pentru această categorie de copii care reclamă abordări educative speciale (AES).

Caracteristicile copiilor cu dificultăți de învățare

- Lipsa maturității și un comportament de tip narcisist și egocentric, ceea ce îi determină pe adulți să îi trateze ca pe copiii mici;
- Nevoia de sprijin: speriați de grădiniță, ei nu pot depăși aceste probleme decât cu ajutorul colegilor;
- Exprimare dificilă: pot înțelege informațiile, dar sunt incapabili să răspundă la întrebări, ceea ce denotă o incapacitate de redare a celor știute;
- Lipsa aplicației spre practică și exemplificare: pot fi copleșiți de sarcinile de rezolvat, pot ști să rezolve o sarcină, dar nu realizează practic demersul respectiv.

Curriculum școlar trebuie să fie controlat de nevoile copiilor. Să îl gândim accesibil, centrat pe nevoile și punctele forte ale copiilor, să valorifice colaborarea, experiența personală și ocaziile sociale, fiind mereu focalizat pe esențial. Etapele prin care profesorul adaptează curriculum sunt: identificarea punctelor slabe

și ale celor forte ale fiecăruia, stabilirea priorităților de învățare, instruirea prin metodele și strategiile cele mai adecvate, înregistrarea progreselor copilului și evaluarea intervenției.

Fiecare copil cu dificultăți de învățare are dreptul de a fi considerat un copil cu șansă la dezvoltare și felul cum îl apelăm este important pentru imaginea lui. Munca didactică trebuie să pună în centru copilul, nu problema acestuia.

BIBLIOGRAFIE

1. Gherguț A. „Psihopedagogia persoanelor cu cerințe speciale.Strategii de educație integrată”, 2001, Ed. Polirom, Iași.
2. Vrajmaș T. „Învățământul integrat și / sau incluziv pentru copiii cu cerințe educative speciale”, 2001, Ed. Aramis, București.

Prevenirea excluziunii sociale a elevilor cu CES- provocări educaționale

Prof. Bistreanu Eliana Vasilica
Liceul Tehnologic Nr.2, Târgu Jiu

Introducere

Integrarea copiilor cu CES în învățământul de masă este o preocupare constantă de ani buni, la nivel național, reprezentată legislativ, realizată declarativ, dar fără să existe o construcție coerentă, practică, există doar legi și statistici. Cadrele didactice nu sunt suficient de bine pregătite pentru această provocare didactică, lipsește pregătire psihopedagogică în domeniul educație incluzive, atât în formarea profesională inițială, cât și în formarea continuă. Fiecare elev este unic, are particularitățile sale de învățare iar curriculumul trebuie să fie flexibil adaptat nevoilor sale. Pentru ca lucrurile să funcționeze bine, ar trebui să existe programe, manuale specifice, materiale pentru fiecare disciplină, cadrele didactice trebuie să fie capabile să realizeze o identificare reală, concretă a nevoilor elevului. Acestea trebuie completate cu activități de formare, de perfecționare a cadrelor didactice. Nu se poate lucra diferențiat în mod real și eficient dacă în grupul de copii eterogen, există elevi cu diferite curențe ale cunoștințelor sau elevi care nu au studiat deloc o anumită limbă străină, la aceasta adăugându-se elevi cu cerințe educaționale speciale de natură fizică, psihică sau de alt tip.. Este absolut necesar să se intervină de către specialiști (cadre didactice din toate specializările și din toate nivelurile de studiu, psihologi, consilieri școlari, logopezi etc) în domeniul educațional pentru elaborarea unui cadru educativ, propice care să asigure șanse egale fiecărui elev. La toate acestea se adaugă, deloc de neglijat, interesul și sprijinul părinților sau tutorilor care sunt în multe dintre situațiile pe care le-am întâlnit fie refractari, fie dezinteresați.

Planul educațional de mai jos a fost conceput pentru o elevă de clasa a X-a. În clasa a IX-a alcătuisem un program educațional în semestrul al doilea din anul școlar 2020-2021 deoarece nu realizasem că ar fi fost necesar, nivelul clasei fiind oricum scăzut și nici nu obținusem suficiente date despre elevă. La finalul anului școlar a fost întocmit raport asupra evoluției elevei în urma aplicării planului educațional individualizat în care au fost formulate concluziile și au fost făcute recomandări pentru anul școlar următor. Pentru realizarea curriculumului individualizat, am realizat o muncă de observare și analiză a nevoilor elevei adaptând conținuturile – temele, diferitele elemente de construcție a comunicării din programa școlară pentru clasa a X-a, pentru disciplina limba franceză dar și activitățile care au fost diferențiate. A fost o muncă susținută și dificilă deoarece nu dispuneam de pârghiile necesare pentru a veni mai rapid, mai sigur, mai aplicat în sprijinul elevilor. Programul a presupus munca în echipă, a fost elaborat în colaborare cu dirigintele clasei, cu consilierul școlar și cadre didactice care predau la clasă și cu tutorele elevei.

PLAN EDUCATIONAL INDIVIDUALIZAT

An școlar ...

Data de întocmire a planului: ...
Durata: 1 an
Numele și prenumele elevului/eleveii: ...
Instituția de învățământ: ...
Profilul: Tehnician ecolog
Clasa: X
Nivel: A2
Disciplina – Limba franceză
Profesor:

Obiectiv general PEI:

Favorizarea progresului elevului în context școlar și în plan personal

Obiective specifice PEI:

- Formarea și dezvoltarea deprinderilor de învățare organizată;
- Formarea obișnuinței de a efectua cu regularitate temele de curs și de a învăța;
- Eliminarea obstacolelor sociale privind educația și activitatea profesională.
- Integrarea educațională, școlară și profesională a copilului
- Creșterea autonomiei în învățare

Caracteristici și necesități ale elevului/eleveii

Puncte forte: <ul style="list-style-type: none">- Dacă este atent/ă poate răspunde la orele de curs- Are potențial cognitiv – gândire logică- O buna relație cu colegii- Poate progresa dacă este încurajat/ă și susținut/ă	Puncte slabe: <ul style="list-style-type: none">- Negativismul și lipsa încrederii în sine- Dificultăți de concentrare a atenției- Lipsa fluenței în vorbire- Nu are deprinderi de muncă susținută
Opinia elevului: <p>S-a integrat mai bine în colectivul de elevi al clasei Manifestă preferință pentru discipline umaniste</p>	Opinia dirigintelui: <p>Deși se simte bine în mediul școlar, manifestă uneori neîncredere și teama de a răspunde, în timpul orelor de curs.</p>
Îngrijire medicală și socială necesară: Serviciul pentru evaluare complexă	
Clasa a IX-a Rezultate evaluare inițială: 2,5 Rezultate evaluare finală: 5,3 Media anului școlar precedent la limba franceză a fost 5. A participat la diferite activități organizate la nivelul școlii, în vederea dezvoltării comunicării și îmbunătățirii rezultatelor școlare.	
Descriere succintă -Elevul/eleva relaționează destul de bine cu colegii și personalul didactic, frecventează orele de curs, a devenit mai implicată.	

-Îndeplinește mai bine sarcinile școlare (înregistrează progres la orele de citire a unui text în limba franceză și formarea abilităților de comunicare);
-S-au diminuat greșelile de scriere.

Identificarea problemei

În urma evaluării de către comisia pentru Protecția Copilului s-a constatat că problemele emoționale sunt în general cauzate de problemele de sănătate.

Recomandări și măsuri:

-reluarea unor sarcini de învățare sunt de un real folos în dezvoltarea deprinderilor de muncă independente;

-se recomandă stimularea pozitivă, întărirea motivației și a încrederii în propriile forțe, precum și reluarea unor anumite activități în vederea consolidării achizițiilor dobândite.

Aplicarea testelor inițiale și analiza rezultatelor, compararea cu rezultatele din anul școlar precedent, observarea deficiențelor, stabilirea unui plan de măsuri, activități remediale.

Evaluare

Fișe de lucru;

Implicarea în activități școlare și extrașcolare;

Monitorizarea progresului elevului.

Curriculum individualizat – disciplina limba franceză

Competențe generale urmărite conform programei

1. Receptarea mesajelor transmise oral sau în scris în diferite situații de comunicare
2. Producerea de mesaje orale sau scrise adecvate unor anumite contexte
3. Realizarea de interacțiuni în comunicarea orală sau scrisă
4. Transferul și medierea mesajelor orale sau scrise în situații variate de comunicare

Metode si mijloace de realizare a procesului instructiv-educativ:			
Conținuturi detaliate	Competențe specifice vizate	Strategii de predare	Observații
<p>Evaluation initiale -test Thème : Le domaine personnel: vocabulaire de la famille, du logement. COMMUNICATION Demander, donner des informations pour s’orienter dans la rue. GRAMMAIRE L’indicatif: présent. Les adjectifs numéraux cardinaux. Thème : Vocabulaire de la famille -Les rapports entre les membres de la famille -Le comportement des adolescents COMMUNICATION -Décrire un lieu -Faire le portrait d’une personne GRAMMAIRE -L’adjectif qualificatif : le genre et le nombre Thème : Le domaine personnel des loisirs -synonymes, antonymes, homonymes GRAMMAIRE - Le nom – genre et nombre: (cas particuliers.) - Les temps de l’indicatif: présent, imparfait, passé composé, plus-que-parfait, futur. -les adjectifs et les pronoms indéfinis</p>	<p>Competențe 1. Receptarea mesajelor transmise oral sau în scris în diferite situații de comunicare 1.1 Identificarea ideilor esențiale dintr-un text de complexitate medie 1.2 Deducerea din context a înțelesului unor elemente necunoscute dintr-un mesaj audiat 1.3 Recunoașterea unor informații specifice dintr-un text citit/ ascultat pe subiecte familiare, articulat clar și cu viteză normală 1.4 Selectarea unor informații relevante din fragmente de texte informative, instrucțiuni, tabele, hărți, pentru a îndeplini o sarcină de lucru 2. Producerea de mesaje orale sau scrise adecvate unor contexte variate de comunicare 2.1 Redactarea de instrucțiuni, anunțuri de mică publicitate, pagini de jurnal 2.2 Prezentarea succintă – oral sau în scris – a unui eveniment sau a unor experiențe personale, utilizând elemente de descriere și narațiune 3. Realizarea de interacțiuni în comunicarea orală sau scrisă 3.1 Exprimarea poziției față de opiniile exprimate în cadrul unei discuții 3.2 Comunicarea în vederea realizării unei sarcini care necesită un schimb de informații simplu și direct</p>	<p>- Dialoguri, conversații - Înregistrări audio/ video din prezentări de știri radio fragmente de interviu - Texte scrise de complexitate medie, autentice. - Dialogul - Conversația cotidiană - Mesaje personale - Scrisori Exercițiul, activitate independenta Fisa de lucru (după caz va contine itemi pereche, duali, tip alegere, cu raspuns deschis) Portofoliu (care să conțină prezentarea unor părți teoretice în mod subiectiv, personalizat</p>	<p>Criterii de evaluare a evoluției. Se stabilesc împreună cu consilierul școlar, dirigințele clasei. Se vor ameliora strategiile de lucru pe parcursul anului școlar.</p>

<p>- les éléments de la langue (synonymes, antonymes, etc.); les types de phrases GRAMMAIRE <i>Les pronoms personnels compléments</i> Thème : le domaine personnel: vocabulaire des loisirs COMMUNICATION -Encourager quelqu'un -Reconnaître et utiliser les substantifs homonymes distingués par le genre -Rédiger une lettre -Impressions sur les vacances, les loisirs, les hobbies et la rentrée COMMUNICATION Exprimer ses préférences Bilan</p>	<p>3.3 Redactarea unor mesaje de răspuns în care sunt exprimate mulțumiri sau scuze 4. Transferul și medierea mesajelor orale sau scrise în situații variate de comunicare 4.1 Reducerea unui paragraf la ideea esențială 4.2 Reformularea, la cererea interlocutorului, a unei replici</p>		
<p>Évaluation finale - Test</p>			
<p>Metode si instrumente de evaluare: Portofoliul/Teste scrise cu Itemi obiectivi /Itemi semiobiectivi/Itemi subiectivi Chestionarul /Proiectul/Evaluare orala/</p>			

Profesor,

Bibliografie

Programa școlară aprobată prin ordin al ministrului Nr. 5099/09.09.2009 – Limba Franceză-L2

VALORIFICAREA CUNOAȘTERII ORIZONTULUI LOCAL PRIN REDACTAREA UNEI DISCIPLINE OPTIONALE PENTRU ELEVII CU CES cu tema: „Piatra Neamț și împrejurimile sale – Specific geografic” cu privire detaliată asupra valorificării turistice a axei văii Bistriței în sectorul Poiana Teiului – Piatra Neamț

1. Poziția curriculum-ului la decizia școlii (C.D.Ș) în contextul reformei curriculare

Curriculum la decizia școlii reprezintă elementul specific prin care se diferențiază anumite parcursuri de instruire și cuprinde aspectele formale și experiențele de învățare sugerate unor anumite colectivități școlare au resurse de timp. Curriculum la decizia școlii cuprinde sisteme de instruire oferite de comunitate sau de unitatea de învățământ. Începând cu anul școlar 2007 apare denumirea de curriculum de dezvoltare locală, care acoperă elemente ale profesionalizării realizate prin filiera tehnologică, cu semnificație și legătură în comunitatea locală.

Curriculumul la decizia școlii reprezintă astăzi, expresia gradului de descentralizare curriculară, oferind astfel posibilitatea școlii de a adapta și completa curriculumul național în conformitate cu specificul socio- economic și cultural al arealului nostru de studiu.

Curriculumul național a fost elaborat, având la bază mai multe repere, dintre care amintim raportarea la necesitățile actuale ale elevilor și la finalitățile sistemului românesc de învățământ cu privire la dobândirea competențelor și pregătirii pentru învățământul universitar. S-a avut în vedere de asemenea raportarea la acele cutume ale vechiului sistem de învățământ care se dovedesc potrivite și utile pentru a fi păstrate, precum și raportarea la standardele internaționale și nu în ultimul rând la ceea ce înseamnă învățământ performant.

După 1990 curriculumul național a suferit mai multe etape de restructurare și reconfigurare și s- vehiculat pentru prima dată ideea unui curriculum la decizia școlii (CDS).

Începând cu anul 2001, s-arealizat o amplă reformă curriculară, cu mai multe etape de organizare și după doi ani, se aprobă noile planuri cadru pentru clasele de liceu. În planul cadru pentru liceu, a fost introdus curriculumul diferențiat (CD), pentru care s-au alocat ore din CDS, astfel elevii de liceu din ciclul inferior, la filierele teoretice, au o singură oră de CDS, care se alocă pentru educația de specialitate. La ciclul superior de liceu orele alocate pentru CDS, la toate profilurile sunt între 4 și 6 ore, utile în pregătirea elevilor în funcție de specialitate.

Curriculumul la decizia școlii (CDS) poate fi de mai multe tipuri: CDS de aprofundare, care reprezintă numărul maxim de ore prevăzut în planul-cadru pentru o disciplină și este utilizat pentru formarea competențelor minime obligatorii prevăzute; CDS de extindere care presupune formarea unor competențe specifice noi și conținuturi noi care le depășesc pe cele prevăzute în trunchiul comun.

La care mai adăugăm Opționalul ca disciplină nouă ce presupune noi competențe specifice, Opționalul integrat ce vizează formarea unor competențe de integrare și transfer, Opționalul la nivelul ariei curriculare ce presupune alegerea unei teme pentru cel puțin două discipline dintr-o arie. Iar ultimul, Opționalul la nivelul mai multor arii curriculare ce implica două sau mai multe discipline ce aparțin unor arii curriculare diferite.

CDS-ul este avizat în comisia pentru curriculum din școală și în consiliul de administrație la care participă și reprezentanți ai Consiliului local care au rolul de a identifica nevoi locale cărora li se poate găsi rezolvarea prin acesta. În final, Inspectoratul Școlar Județean, prin intermediul inspectorului de specialitate avizează CDS-ul.

2. Proiect de opțional

2.1. Argument

Opționalul : „*Piatra Neamț și împrejurimile sale – Specific geografic*” cu privire detaliată asupra valorificării turistice a axei văii Bistriței în sectorul Poiana Teiului – Piatra Neamț prin specificul său practic, opționalul ales vine în completarea cunoștințelor din trunchiul comun și realizează dimensiunea aplicativă a acestora.

În același timp, cursul oferă exemplificări și raportări permanente la problemele potențialului turistic al României, dar și la orizontul local al elevilor, având valoare practică.

Opționalul vine în întâmpinarea elevilor care doresc să aprofundeze mai bine unele noțiuni și concepte, să își clarifice neclaritățile ori să-și umple golurile existente în specialitate.

Latura teoretică a opționalului își propune să ofere elevilor modele de analiză, de interpretare a unor date științifice, să descrie modul corect de realizare a unor reprezentări grafice (grafice, diagrame) și cartografice (hărți tematice, cartodiagrame), să identifice principalele elemente de relief, climă, ape, înveliș biopedogeografic, a unor elemente de turism (potențialul natural și antropoc, analiza pieței de turism), a unor forme de turism (cultural, ecumenic, balnear, montan, rural și agroturism, ecoturism, turism de aventură și turism de afaceri), să ofere modele de sinteză a datelor pentru caracterizări regionale.

Latura practică a opționalului își propune să formeze la elevi deprinderile practice necesare pentru aplicarea acestor modele la situația concretă a elementelor fundamentale ale cadrului natural, uman și economic al României.

Acest opțional a fost conceput din necesitatea cunoașterii potențialului economic și mai ales turistic al orașului Piatra Neamț și a lacului Izvorul Muntelui abordând prezența acestora sub diferite forme.

Omul trăiește permanent într-un mediu în care este parte component și dorința de a explora mediul natural este foarte mare. Numai cunoașterea precisă a acestor fenomene, permite luarea celor mai adecvate măsuri atât pentru atenuarea efectelor, cât și pentru reconstrucția regiunilor afectate.

Cu prilejul alegerii acestei teme elevii vor efectua numeroase aplicații și profesorul va realiza lecții cu ajutorul mijloacelor informatice.

Acest opțional prezintă, într-o formă accesibilă, potențialul natural și antropoc al orașului Piatra Neamț și împrejurimi, iar în ultima parte, sunt puse în evidență aspecte referitoare la impactul aspectele economice ale orașului Piatra Neamț și asupra dezvoltării durabile a orașului.

Componentele acestei programe respectă particularitățile de vârstă ale elevilor și urmăresc aprofundarea cunoștințelor, capacităților și aptitudinilor dobândite în clasele anterioare și stimularea motivației elevilor pentru studiul geografiei. Elevii trebuie să facă față unei creșteri a dificultăților terminologice utilizate și diferitelor situații care solicită implicarea în reconstituirea proceselor și fenomenelor.

Structura curriculum-ului cuprinde: competențe generale; competențe specifice; proiectarea anuală și pe unități de învățare, exemple de activități de învățare, unități de conținut, metode și mijloace de învățare.

2.2. Competențe generale și specifice în predarea geografiei orizontului local

Elevii pot obține informații despre localitatea natală pri observarea directă care poate fi individuală sau în grup, atunci când fac vizite și drumeții sau excursii cordonate de către profesorul de la clasă.

Competențe generale

Reprezintă totodată componenta principală a programelor de liceu, deoarece în funcție de realizarea lor se poate evalua dacă procesul educațional a fost eficient. Preocupare principală a profesorului care se ocupă de un proces educațional centrat pe competențe, o reprezintă încercarea de atingere a acesteia.

„ Competența – cheie reprezintă un pachet transferabil și multifuncțional de cunoștințe, deprinderi și abilități și atitudini de care au nevoie toți indivizii pentru împlinirea și dezvoltarea personală, pentru incluziune socială și inserție profesională. Acestea trebuie dezvoltate până la finalizarea educației obligatorii și trebuie să acționeze ca un fundament pentru învățarea în continuare, ca parte a învățării pe parcursul întregii vieți”(Comisia Europeană).

Competențele generale (Mândruț, 2006) cuprind următoarele aspecte :

- descrierea și explicarea mediului geografic utilizând limbaje diferite;
- relaționarea elementelor semnificative din știință și tehnologie cu mediul înconjurător ca întreg;
- relaționarea realităților din natură cu cele ale societății într-o structură obiectivă integrată și o disciplină de sinteză;
- dobândirea unor deprinderi și metode de învățare care să favorizeze o pregătire continuă;
- relaționarea elementelor și fenomenelor din realitate cu reprezentarea lor;
- utilizarea unei metodologii de investigare a elementelor, fenomenelor și proceselor caracteristice mediului geografic ca sistem funcțional și spațial;
- dobândirea unor competențe interpersonale, interculturale, sociale, civice și antreprenoriale;
- utilizarea tehnologiei informației și comunicării.

Competențele generale au un profund caracter transdisciplinar și în cazul CDS-ului nostru le vom utiliza pe aceleași din literatura de specialitate.

1. Utilizarea adecvată a terminologiei și limbajului specific, pentru explicarea mediului geografic.

2. Raportarea elementelor semnificative din societate, știință și tehnologie la mediul înconjurător ca întreg și la sistemele sale componente.

3. Relaționarea elementelor și a fenomenelor din natură și din societate cu reprezentările lor cartografice, grafice sau pe modele.

4. Dobândirea unor priceperi, deprinderi, metode și tehnici generale de învățare care să faciliteze o pregătire permanentă asumată.

5. Dobândirea unor competențe sociale, interpersonale, interculturale, civice și antreprenoriale pe baza studierii geografiei.

Competențele generale și specifice care se formează în liceu prin procesul educațional la disciplina geografie promovează valori și atitudini pozitive față de cunoaștere, societate, cultură și civilizație. Stârnește curiozitatea pentru explorarea mediului, respectul față de diversitatea naturală și conservarea și ocrotirea acestuia.

Competențe specifice

Derivă din cele generale și reprezintă de fapt, o detaliere a acestora sau părți componente în atingerea acestora. Pentru realizarea unui proces educațional de calitate, cel mai important lucru este concretizarea competențelor specifice. Aceasta se realizează în raport cu elementele de conținut date în raport cu activitățile de învățare posibile.

1. să identifice tipurile de roci și rolul în formarea reliefului ;
2. să utilizeze informații cu privire la elementele cadrului natural și importanța lor economică ;
3. să identifice procesele geomorfologice specifice din proximitatea lacului și riscul producerii lor ;
4. să analizeze potențialul turistic al reliefului ;
5. să realizeze și să interpreteze reprezentări grafice pentru elementele climatice ;
6. să analizeze resursele atmosferice și potențialul balneo-climateric ;
7. să caracterizeze lacul Izvoru Muntelui ;
8. să explice fenomenul de poluarea a apelor lacului cauză-efect ;
9. să utilizeze modalități grafice de reprezentare a asociațiilor vegetale ;
10. să analizeze modele de repartitie teritorială a rețelei hidrografice ;
11. să analizeze evoluția în timp și spațiu a faunei înainte și după construcția barajului ;
12. să utilizeze informații din mass-media cu privire la acțiunile procesele și fenomenele care afectează fauna lacului Izvoru Muntelui ;
13. să identifice potențialul turistic natural și antropic din orașul Piatra Neamț și împrejurimi ;
14. să explice relațiile dintre infrastructura de turism și cea de servire, și agrement utilizând datele statistice ;
15. să analizeze modele de repartitie a tipurilor de turism practicate ;
16. să analizeze date și elementele cu privire la fluxurile turistice din proximitatea lacurilor ;
17. să utilizeze informații din mass-media în elaborarea unor analize de promovare a turismului din arealul în studiu.

Evaluarea competențelor se poate realiza prin aceleași tipuri de evaluare ca în sistemul classic, astfel: evaluarea orală, scrisă, evaluarea prin teste, prin observarea directă și indirectă a activității elevului și prin portofolii, proiecte și alte instrumente complementare. În toate situațiile, ponderea cea mai importantă o are utilizarea suporturilor cartografice, deoarece o competență transdisciplinară, vehiculată însă prin intermediul geografiei, o reprezintă utilizarea lor. Singura problemă apare care comportă o anumită diferențiere apare între evaluarea pe competențe și evaluarea pe obiective o constituie modul în care sunt transformate competențele specifice din programele școlare în obiective de evaluare.

2.3. Conținuturi, proiectarea anuală și pe unități de învățare

2.3.1.1. Conținuturi

<i>Nr. crt.</i>	<i>COMPETENȚE SPECIFICE</i>	<i>CONȚINUTURI</i>
	<p>1.1. prezentarea, în scris și oral, a aspectelor definitorii ale spațiului în studiu utilizând corect și coerent terminologia specifică;</p> <p>3.1. să interpreteze reprezentările grafice și cartografice, pentru prezentarea poziției geografice a orașului Piatra Neamț ;</p>	<p><i>Așezarea geografică, identitatea geografică a orașului Piatra Neamț și împrejurimilor sale asupra valorificării turistice a axei văii Bistriței</i></p> <p>1. Așezarea geografică a orașului Piatra Neamț și împrejurimi</p>
	<p>1.1. să identifice tipurile de roci și rolul în formarea reliefului ;</p> <p>1.2. să utilizeze informații cu privire la elementele cadrului natural și importanța lor economică ;</p> <p>1.3. să identifice procesele geomorfologice specifice din proximitatea lacului și riscul producerii lor ;</p> <p>1.4. să analizeze potențialul turistic al reliefului;</p> <p>1.5. să realizeze și să interpreteze reprezentări grafice pentru elementele climatice;</p> <p>1.6. să analizeze resursele atmosferice și potențialul balneo-climateric;</p> <p>1.7. să caracterizeze lacul Izvoru Muntelui;</p> <p>1.8. să explice fenomenul de poluarea a apelor lacului cauză-efect;</p> <p>2.1. să utilizeze modalități grafice de reprezentare a asociațiilor vegetale;</p> <p>2.3. să analizeze modele de repartiție teritorială a rețelei hidrografice;</p> <p>2.4. să analizeze evoluția în timp</p>	<p><i>Particularități fizico-geografice „Piatra Neamț și împrejurimile sale – Specific geografic” cu privire detaliată asupra valorificării turistice a axei văii Bistriței în sectorul Poiana Teiului – Piatra Neamț</i> Alcătuirea geologică și potențialul turistic geologic al teritoriului cercetat.</p> <p>1. Potențialul turistic geologic al teritoriului cercetat</p> <p>2. <i>Tipurile de relief și valorificare lor economică</i></p> <p>3. Riscurile geomorfologice și procesele geomorfologice actuale din proximitatea lacului</p> <p>4. Valorificarea potențialului turistic al reliefului</p> <p>5. <i>Caracteristici climatice</i></p> <p>6. Particularități climatice și factorii climatogeni</p> <p>7. Elementele și fenomenele meteorologice precum și riscurile meteo-climatice</p> <p>8. Valorificarea resurselor atmosferice ale locului și potențialul balneo-climatic .</p> <p>9. <i>Hidrografia</i></p> <p>10. Râul Bistrița particularități și riscurile hidrologice</p> <p>11. Lacului Izvorul Muntelui, particularitățile hidrometrice, sursele de alimentare, bilanțul apei din lac.</p> <p>12. Calitatea apelor și fenomenul de poluarea al</p>

	<p>și spațiu a faunei înainte și după construcția barajului; 2.5. să utilizeze informații din mass-media cu privire la acțiunile procesele și fenomenele care afectează fauna lacului Izvoru Muntelui.</p>	<p>acestora din arealul în studiu 13. Valorificarea potențialului economic al apelor în lungul văii Bistrița între Poiana Teiului și Piatra Neamț 14. <i>Vegetația</i> 15. Tipuri de asociații vegetale zonale și intrazonale și valorificarea economică 16. <i>Fauna</i> 17. Caracteristici generale ale faunei 18. Evoluția în timp și spațiu înainte și după construcția barajului 19. Acțiuni, procese și fenomene care afectează fauna lacului Izvoru Muntelui și împrejurimile sale.</p>
	<p>2.1. să identifice potențialul turistic natural și antropoc din orașul Piatra Neamț și împrejurimi; 2.2. să explice relațiile dintre infrastructura de turism și cea de servire, și agrement utilizând datele statistice; 2.3. să analizeze modele de repartitie a tipurilor de turism practicate; 2.4. să analizeze date și elementele cu privire la fluxurile turistice din proximitatea lacurilor; 2.5. să utilizeze informații din mass-media în elaborarea unor analize de promovare a turismului din arealul în studiu.</p>	<p><i>Potențialul turistic din orașul Piatra Neamț și împrejurimi</i></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Potențialul turistic natural și antropoc. 2. Infrastructura care deservește turismul în aria de studiu de transport de servire, cazare, agrement sau destinată sportului. 3. Tipuri de turism practicate în Orașului Piatra Neamț și în împrejurimile sale . 4. Fluxurile turistice din proximitatea lacului Izvorul Muntelui și împrejurimi. 5. Promovare turistică a Orașului Piatra Neamț și împrejurimile sale.

Nr. crt.	ACTIVITĂȚI DE ÎNVĂȚARE	CONȚINUTURI	EVALUARE
1.	<ul style="list-style-type: none"> - analiza și interpretarea unor hărți fizico-geografice și a unor reprezentări grafice; - elaborare de reprezentări grafice pentru anumite elemente; 	1. Așezarea geografică a orașului Piatra Neamț și împrejurimi	chestionare orală și apreciere verbală, activități practice
	<ul style="list-style-type: none"> - lectura analitică a unor texte; - identificarea unor relații și condiționări; - elaborarea unor eseuri; - analiza și interpretarea unor hărți speciale, administrative, și a unor reprezentări grafice; - elaborare de reprezentări grafice pentru anumite elemente demografice și teritorii; - exerciții de analiză, sinteză și interpretare; 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Alcătuirea geologică și potențialul turistic geologic al teritoriului cercetat 2. Potențialul turistic geologic al teritoriului cercetat 3. <i>Tipurile de relief și valorificarea lor economică</i> 4. Riscurile geomorfologice și procesele geomorfologice actuale din proximitatea lacului 5. Valorificarea potențialului turistic al reliefului 6. <i>Caracteristici climatice</i> 7. Particularități climatice și factorii climatogeni 8. Elementele și fenomenele meteorologice precum și riscurile meteo-climatice 9. Valorificarea resurselor atmosferice ale locului și potențialul balneo-climatic . 10. <i>Hidrografia</i> 11. Râul Bistrița particularități și riscurile hidrologice 12. Lacului Izvorul Muntelui, particularitățile hidrometrice, sursele de alimentare, bilanțul apei din lac. 13. Calitatea apelor și fenomenul de poluarea al acestora din arealul în studiu 14. Valorificarea potențialului economic al apelor în lungul văii Bistrița între Poiana Teiului și Piatra Neamț 15. <i>Vegetația</i> 16. Tipuri de asociații vegetale zonale și intrazonale și 	chestionare orală și apreciere verbală, eseuri, portofolii pe capitole, activități practice

		<p>valorificarea economică</p> <p>17. Fauna</p> <p>18. Caracteristici generale ale faunei</p> <p>19. Evoluția în timp și spațiu înainte și după construcția barajului</p> <p>20. Acțiuni, procese și fenomene care afectează fauna lacului Izvoru Muntelui și împrejurimi</p>	
	<p>-exerciții de reprezentare grafică, și de interpretare a unor hărți cu specific economic;</p> <p>- elaborarea unor analize a specificului economic și turistic al unor teritorii;</p> <p>- studii de caz;</p> <p>- dezbateri.</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Potențialul turistic natural și antropoc 2. Infrastructura care deservește turismul în aria de studiu de transport de servire, cazare, agrement sau destinată sportului. 3. Tipuri de turism practicate în Orașului Piatra Neamț și în împrejurimile sale . 4. Fluxurile turistice din arelul lacului Izvorul Muntelui și împrejurimi 5. Promovare turistică a Orașului Piatra Neamț și împrejurimile sale 	<p>eseuri, portofolii pe capitole, activități practice</p>

2.3.2. Proiectarea anuală

Unitatea școlară: Liceul Tehnologic Economic Administrativ

Piatra Neamț

Anul școlar: 2018 - 2019

Profesor: Bistriceanu Alina

Aria curriculară: Om și societate

Disciplina: „Piatra Neamț și împrejurimile sale – Specific geografic” cu privire detaliată asupra valorificării turistice a axei văii Bistriței în sectorul Poiana Teiului – Piatra Neamț

Clasa: a X-a

Nr. ore: 1ore/săpt

Aviz,

Director,

Aviz,

Șef de catedră,

PLANIFICARE CALENDARISTICĂ

<i>Unitatea de învățare</i>	<i>Competențe specifice</i>	<i>Conținuturi</i>	<i>Nr. de ore</i>	<i>Săptămâna</i>	<i>Observații/Evaluare</i>
SEMESTRUL I (10.09.2018 – 01.02.2019)					
I. Așezarea geografică, identitatea geografică a orașului Piatra Neamț și împrejurimilor sale asupra valorificării turistice a axei văii Bistriței	1.1. prezentarea, în scris și oral, a aspectelor definatorii ale spațiului în studiu utilizând corect și coerent terminologia specifică; 3.1. să interpreteze reprezentările grafice și cartografice, pentru prezentarea poziției geografice a orașului Piatra Neamț ;	Prezentarea opționalului 1. Așezarea geografică a orașului Piatra Neamț și împrejurimi	3	S _{1,2,3}	Evaluare orală
II. Particularități fizico-geografice a orașului Piatra Neamț și împrejurimile sale asupra valorificării turistice a axei văii Bistriței.	1.1. să identifice tipurile de roci și rolul în formarea reliefului ; 1.2. să utilizeze informații cu privire la elementele cadrului natural și importanța lor economică ; 1.3. să identifice procesele geomorfologice specifice din proximitatea lacului și riscul producerii lor ; 1.4. să analizeze potențialul turistic al reliefului ; 1.5. să realizeze și să interpreteze reprezentări grafice pentru elementele climatice ; 1.6. să analizeze resursele atmosferice și potențialul balneo-climateric ;	<i>Particularități fizico-geografice a orașului Piatra Neamț și împrejurimile sale</i> 1. Alcătuirea geologică și potențialul turistic geologic al teritoriului cercetat 2. Potențialul turistic geologic al teritoriului cercetat 3. Tipurile de relief și valorificare lor economică 4. Riscurile geomorfologice și procesele geomorfologice actuale din proximitatea lacului 5. Valorificarea potențialului turistic al reliefului 6. Caracteristici climatice 7. Particularități climatice și factorii climatogeni 8. Elementele și	12	S ₅₋₁₅	Portofoliu

		fenomene care afectează fauna lacului Izvorul Muntelui și împrejurimile sale			
III. Potențialul turistic din orașul Piatra Neamț și împrejurimi	2.1. să identifice potențialul turistic natural și antropic din orașul Piatra Neamț și împrejurimi ; 2.2. să explice relațiile dintre infrastructura de turism și cea de servire și agrement utilizând datele statistice; 2.3. să analizeze modele de repartiție a tipurilor de turism practicate ; 2.4. să analizeze date și elementele cu privire la fluxurile turistice din proximitatea lacurilor; 2.5. să utilizeze informații din mass-media în elaborarea unor analize de promovare a turismului din arealul în studiu.	1. Potențialul turistic natural și antropic 2. Infrastructura care deservește turismul în aria de studiu de transport de servire, cazare, agrement sau destinată sportului. 3. Tipuri de turism practicate în Orașului Piatra Neamț și în împrejurimile sale 4. Fluxurile turistice din arealul lacului Izvorul Muntelui și împrejurimi 5. Promovare turistică a Orașului Piatra Neamț și împrejurimile sale	8	S 25 – 32	Evaluare orală
Sinteză și evaluare	1.1. 3.6.		2	S 33-34	Evaluare finală (T _f)

2.3.3. Proiectarea unităților de învățare

PROIECTAREA UNITĂȚILOR DE ÎNVĂȚARE Semestrul I

Nr. crt	Conținuturi	Competențe	Activități de învățare	Resurse	Evaluare	Obs.
1.	Așezarea geografică a orașului Piatra Neamț și împrejurimi	1.1. 1.2. 3.2.	-activitate dirijată -localizarea la harta a localităților -analiza și interpretarea datelor din manual și mass-media	Resurse materiale : Harta Județului Neamț Resurse procedurale: -dialogul; -explicația; -lucrul cu harta,	-evaluare orală; -observare sistematică -evaluare orală; -observare sistematică	

				cu atlasul geografic; -munca în echipe;		
2.	Alcătuirea geologică și potențialul turistic geologic al teritoriului cercetat	1.1. 1.2. 3.2. 2.1. 2.2. 2.4.	- activitate dirijată de prezentare a noțiunilor noi - analiza cauzelor și consecințelor migrațiilor cu ajutorul filmului didactic - identificarea factorilor de atractivitate și restrictivitate care influențează migrațiile - deducerea tipurilor de migrații pornind de la cauzele lor	Resurse materiale : Hărți din manual și atlase Resurse procedurale: expunerea; -dialogul; -explicația; problematizarea -deducția; -comparația; -lucrul cu harta, -munca în echipe;	-evaluare orală; -observare sistematică;	
3.	Tipurile de relief și valorificarea lor	1.1. 1.2. 3.2. 2.1. 2.2. 2.4.	-activitate frontală de prezentare a noilor noțiuni -analiza și interpretarea datelor statistice și a reprezentărilor cartografice - analiza riscurile geomorfologice -localizarea proceselor geomorfologice actuale din proximitatea lacului -analiza valorificării potențialului turistic al reliefului	Resurse materiale : Calculatorul CD-filme Date statistice Grafice Resurse procedurale: expunerea; -dialogul; -explicația; -problematizarea -deducția; -lucrul cu harta; -munca în echipe;	-evaluare orală; -observare sistematică;	
4.	Caracteristici climatice	1.1. 1.2. 3.2. 4.1. 4.2. 4.4.	-explicarea influenței factorilor naturali ai climei din arealul în studiu; -analiza comparativă a tipurilor de medii sub raport geodemografic; -analiza particularităților climatice și factorii climatogeni -analiza comparativă a elementelor și fenomenelor meteorologice precum și	Resurse materiale : Hărți din manual și atlase Date statistice Resurse procedurale: expunerea; -dialogul; -explicația; -demonstrația; problematizarea -deducția; -comparația;	-evaluare orală; -observare sistematică; -evaluare orală;	

			riscurile meteo-climatic - valorificarea resurselor atmosferice ale locului și potențialul balneoclimatic	-lucrul cu harta,		
--	--	--	--	-------------------	--	--

Semestrul II

Nr. crt	Continuturi	Competențe	Activități de învățare	Resurse	Evaluare	Obs.
1.	Hidrografia	1.1. 1.2. 3.2. 4.1. 4.2. 4.4.	-caracterizarea râul Bistrița particularități și riscurile hidrologice -analiza particularitățile hidrometrice, sursele de alimentare, bilanțul apei Lacului Izvorul Muntelui, -analiza calității apelor și fenomenul de poluarea al acestora din arealul în studiu -valorificarea potențialului economic al apelor în lungul văii Bistrița între Poiana Teiului și Piatra Neamț	Resurse materiale : Date statistice Hărți din manual și atlase Grafice Diagrame Resurse procedurale: -dialogul; -explicația; -demonstrația; problematizarea -comparația; -lucrul cu harta, -munca în echipe;	-evaluare orală; -observare sistematică;	
2.	Vegetația	1.1. 1.2. 3.2. 2.1. 2.2. 2.4.	-utilizarea informațiilor și din alte surse cu privire la tipurile de asociații vegetale zonale și intrazonale și valorificarea economică - analiza evoluției în timp și spațiu înainte și după construcția barajului	Resurse materiale : Date statistice Resurse procedurale: expunerea; -dialogul; -explicația; -deducția; -comparația; -lucrul cu harta; -munca în echipe;	-evaluare orală; -observare sistematică;	
3.	Fauna		- acțiuni, procese și fenomene care afectează fauna lacului			
4.	Potențialul turistic din orașul Piatra Neamț și împrejurimi	2.1. 2.2. 2.4. 2.5.	-identificarea potențialului turistic natural și antropic -localizarea infrastructurii care deservește turismul în aria de studiu de transport de servire, cazare, agrement.			

			<ul style="list-style-type: none"> -identificarea tipurilor de turism practicate în Oraşului Piatra Neamţ și în împrejurimile sale . -analiza fluxurilor turistice din arelul lacului Izvorul Muntelui și împrejurimi - metode de promovare turistică a Oraşului Piatra Neamţ și împrejurimi 			
	Recapitulare Evaluare secvențială				Evaluare scrisă	

2.4. Metode de predare folosite în cadrul opționalului

1. Activitatea propusă a avut ca scop dezvoltarea creativității, promovarea comunicării în cadrul echipei, critica constructivă. Elevii au întocmit un mic **proiect** cu tema **Promovare turistică a Orașului Piatra Neamț și împrejurimile sale**. În cadrul aceluiași proiect au realizat un chestionar pentru a identifica preferințele turiștilor pentru orașul Piatra Neamț și mijloacele de promovare turistică.

Am propus elevilor **realizarea unui proiect în echipă**, pentru a completa metodele de evaluare la unitatea de învățare: „**Promovare turistică a Orașului Piatra Neamț și împrejurimile sale**”. Clasa a fost împărțită în grupe de 5 elevi, proiectul realizându-se în echipe pe o perioadă de o săptămână, urmând să își prezinte fiecare proiectul realizat în săptămâna următoare. Pe perioada desfășurării proiectului profesorul a avut rol de consilier și coordonator al activității grupelor de elevi.

Pentru întocmirea proiectului elevii au evaluat factorii care influențează potențialul turistic al orașului Piatra Neamț și împrejurimi, au identificat tipurile de publicitate existente în municipiul Piatra Neamț, au analizat preferințele de călătorie ale acestora (prin conceperea unei liste cu întrebări – **chestionar** – care să vină în ajutorul agențiilor de turism în aflarea obiceiurilor de călătorie ale clienților), au identificat mediile de comunicare în masă pe care le pot utiliza: presa, radioul, televiziunea și publicitatea prin tipărituri (publicitatea exterioară). Echipele pot aduna informații din caietele de notițe de la această lecție, din lucrările de specialitate recomandate de profesor, din observațiile sistematice rezultate ca urmare a predării noilor noțiuni, precum și de pe site-ul www.roct.ro.

Lucrul la proiect a presupus, în afară de activitatea desfășurată în mod practic în realizarea unui clip publicitar, documentarea elevilor și prin studierea în grup (echipe) sau individuală a unor lucrări de specialitate recomandate de profesor.

Verificarea și notarea **proiectelor** se realizează în baza unor criterii de evaluare stabilite de la început, transmise elevilor din timp și prezentate pe calculator în momentul prezentării.

Prin aplicarea acestei metode s-au atins obiectivele propuse:

- toți elevii formulează corect întrebări pentru aflarea preferințelor de călătorie ale clienților, pornind de la exemplul dat de profesor;
- toți elevii identifică 3 mediile de comunicare în masă pe care le pot utiliza și pot discuta despre unul dintre ele;
- toți elevii creiază un clip publicitar despre municipiul Piatra Neamț, cu ajutorul calculatorului.

3. Folosind metoda **algoritmizării** elevii au reușit să își însușească în mod disciplinat, cunoștințe despre principalele forme de turism. Elevii au realizat un tabel în care au completat datele cerute: *”Principalele forme de turism practicate în zona rurală a Neamțului”*

Se folosește următoarea schemă operațională (algoritm):

- *Tip de turism*
- *Definire*
- *Potențial al zonei*
- *Exemple de sate turistice*
- *Observații*

3.O metodă aplicativă este **brainstorming**-ului este **starbusting**-ul (**explozia solară**), metodă cu ajutorul căreia elevii au reușit să formuleze, pornind de la o idee, mai multe întrebări legate una de cealaltă.

Se urmăresc etapele:

Se scrie pe o foaie de hârtie sau pe tablă ideea sau problema: Hidrografia

Se notează cât mai multe întrebări legate de ea: Râul Bistrița particularități și are sunt riscurile hidrologice? Care sunt principalele particularități ale lacului Izvorul Muntelui, particularitățile hidrometrice, sursele de alimentare, bilanțul apei din lac? Cum considerați ca se poate stopa fenomenul de poluarea din arealul în studiu”.

Lista inițială de întrebări generează altele neașteptate din partea elevilor. La sfârșit se evidențiază cele mai interesante întrebări.

În cadrul lecției „*Valorificarea potențialului economic al apelor în lungul văii Bistrița între Poiana Teiului și Piatra Neamț*” am ales să folosesc metoda „**brainstorming – asaltul de idei**”, considerând că poate stimula implicarea elevilor în activitatea la clasă, solicitându-le gândirea, creativitatea individuală, precum și cea de grup. Această metodă s-a desfășurat astfel:

1. Etapa de pregătire

Am ales un loc corespunzător, spațios, fără zgomot, ce creează o atmosferă ce stimulează conceperea ideilor;

Am selectat participanții. A existat ca invitat de la SGA care a făcut parte din grupul de experți ce modera, coordona desfășurarea brainstorming-ului;

Am propus tema: „Valorificarea potențialului economic al apelor în lungul văii Bistrița între Poiana Teiului și Piatra Neamț”.

2. Etapa productivă

Am stabilit și am comunicat tema: „Valorificarea potențialului economic al apelor în lungul văii Bistrița între Poiana Teiului și Piatra Neamț”;

Am încurajat toți participanții să emită idei, soluții, propuneri. Toate ideile s-au notat pe tablă sau pe foi de flip-chart. În primă fază accentul s-a pus pe cantitate, adică pe formularea cât mai multor variante de răspuns și cât mai diverse. Nu s-au făcut aprecieri critice și răspunsurile nu s-au evaluat.

3. Etapa selecției ideilor emise

Am analizat ideile emise de elevi, am evaluat și am stabilit ideile finale.

Elevii s-au implicat toți, au venit cu idei, unele bune, altele amuzante, altele fără legătură cu subiectul, dar și-au dat tot interesul pentru a ajunge la ideile finale.

4.CE ȘTIU ?/ CE VREAU SĂ ȘTIU ? / CE AM ÎNVĂȚAT ?

Prin această metodă interactivă elevii realizează conexiuni între ceea ce știu, se stimulează interesul elevilor pentru găsirea răspunsului în lecție, elevii decid ce au învățat.

Această este o metodă de înțelegere, de comprehensiune, ce am folosit-o la ghidarea lecturii unui text cu tema „*Fluxurile turistice din arealul lacului Izvoru Muntelui și împrejurimi*” pentru că am putut-o aplica în continuarea brainstorming-ului anterior.

Elevii primesc o fișă de lucru în care vor nota ce știu și ce vor să știe referitor la lecție. Fișa nr. 1;

La sfârșitul lecției vor nota, în fișa de lucru și ce au învățat

Fișa nr.1 - Ce știu ?/ Ce vreau să știu ? / Ce am învățat ?

ȘTIU Ce știu despre ?	VREAU SĂ ȘTIU Ce vreau să știu ?	AM ÎNVĂȚAT Ce am învățat ?

Am desenat pe tablă tabelul de mai sus, elevii au desenat un tabel similar pe caiete. Se negociază apoi ideile din lista de cunoștințe.

Se adresează întrebări frontale: „Ce știți despre fluxurile turistice?”, „Cum poate fi influențată circulația turistică?”, „Ce știți despre oferta turistică?”, „Ce știți despre cererea turistică?”.

Notez pe scurt răspunsurile primite în rubrica „ ȘTIU ”. După evocarea tuturor cunoștințelor elevilor scriem cunoștințele nesigure în rubrica „ VREAU SĂ ȘTIU ”. Le adresăm întrebarea „ Ce ați dori să mai știți despre acest subiect?” Notăm pe scurt întrebările. Ajut elevii să genereze alte întrebări. Pentru completarea rubricii „ AM ÎNVĂȚAT ” le-am oferim un text în care găsim individual unele răspunsuri.

După parcurgerea textului de către elevi, se citește fiecare întrebare la care caută răspunsul și completăm cea de-a treia rubrică. Nu a fost suficient timp în lecție, așadar elevii au continuat citirea textului și au completat acasă tabelul, aceasta fiind tema pe ziua următoare.

5. Metoda JIGSAW (MOZAICUL) sau „ metoda grupurilor interdependente ” este o strategie bazată pe învățarea în echipă (team-learning). Fiecare elev are o sarcină de studiu în care trebuie să devină expert. El are în același timp și responsabilitatea transmiterii informațiilor asimilate, celorlalți colegi.

Pregătirea materialului de studiu:

Profesorul stabilește tema: „Potențialul turistic din Stațiunea Durău” și o împarte în 4 subteme. Toți cei cu numărul 1 veți primi – *Potențialul natural și antropic*, cei cu numărul 2 partea cu- *Tipuri de turism practicate*, cei cu numărul 3 - *Structurile de primire turistică*, cei cu numărul 4 – *Promovarea turistică a stațiunii*. Acestea pot fi formulate fie sub formă de întrebări, fie afirmativ, fie un text eliptic care va putea fi completat numai atunci când elevul studiază materialul.

Realizează o fișă-expert în care trece cele 4 subteme propuse și care o va fi oferi fiecărui grup.

a. Organizarea colectivului în echipe de învățare de câte 4–5 elevi (în funcție de numărul lor în clasă).

- Fiecare elev din echipă, primește un număr de la 1 la 4 și are ca sarcină să studieze în mod independent, sub-tema corespunzătoare numărului său.

- El trebuie să devină expert în problema dată. De exemplu, elevii cu numărul 1 din toate echipele de învățare formate, vor aprofunda subtema cu numărul 1. Cei cu numărul 2 vor studia sub-tema numărul 2, și așa mai departe.

- Faza independentă: în care fiecare elev studiază subtema lui, citește textul corespunzător. Acest studiu independent poate fi făcut în clasă sau poate constitui o temă de casă, realizată înaintea organizării mozaicului.

a. Constituirea grupurilor de experți:

După ce au parcurs faza de lucru independent, experții cu același număr se reunesc, constituind grupe de experți pentru a dezbate problema împreună. Astfel, elevii cu numărul 1, părăsesc echipele de învățare inițiale și se adună la o masă pentru a aprofunda subtema cu numărul 1. La fel procedează și ceilalți elevi cu numerele 2, 3 și 4.

Faza discuțiilor în grupul de experți:

Elevii prezintă un raport individual asupra a ceea ce au studiat independent. Au loc discuții pe baza datelor și a materialelor avute la dispoziție, se adaugă elemente noi și se stabilește modalitatea în care noile cunoștințe vor fi transmise și celorlalți membrii din echipa inițială.

b. *Reîntoarcerea în echipa inițială de învățare.*

Faza raportului de echipă:

Experții transmit cunoștințele asimilate, reținând la rândul lor cunoștințele pe care le transmit colegii lor, experți în alte subteme.

Modalitatea de transmitere trebuie să fie scurtă, concisă, atractivă, putând fi însoțită de suporturi audio-vizuale, diverse materiale.

Specialiștii într-o sub-temă pot demonstra o idee, citi un raport, folosi computerul, pot ilustra ideile cu ajutorul diagramelor, desenelor, fotografiilor.

Membrii sunt stimulați să discute, să pună întrebări și să-și noteze, fiecare realizându-și propriul plan de idei.

c. *Evaluarea*

Faza demonstrației: grupele prezintă rezultatele întregii clase.

În acest moment elevii sunt gata să demonstreze ce au învățat. Profesorul poate pune întrebări, poate cere un raport sau un eseu ori poate da spre rezolvare fiecărui elev o fișă de evaluare. Dacă se recurge la evaluarea orală, atunci fiecărui elev i se va adresa o întrebare la care trebuie să răspundă fără ajutorul echipei.

“Esențială pentru această modalitate de structurare a travaliului clasei este interdependența dintre membrii grupului, care-i stimulează să coopereze. Sarcina comună nu poate fi îndeplinită decât dacă fiecare elev își aduce contribuția. Metoda cuprinde activități ce vizează întărirea coeziunii grupurilor, ameliorarea comunicării și dezvoltarea capacității de a facilita achiziționarea cunoștințelor de către colegi.

2.5. Metode de cercetare utilizate în cadrul opționalului

Cercetarea întreprinsă în cadrul opționalului a avut caracter de experiment didactic, în cadrul căruia ne-am propus ameliorarea unei situații actuale, s-au formulat ipoteze de lucru și am organizat un demers didactic formativ cu elevii pentru confirmarea sau infirmarea acestuia, cu valoare aplicativă imediată.

Dintre metodele cercetării în cadrul opționalului amintim:

Metoda auto observației este utilizată cu scopul investigării și reflectării asupra propriei activități didactice, a experiențelor și situațiilor trăite pe parcursul demersului didactic. Observația se realizează asupra produselor realizate pe durata parcurgerii opționalului, plecând de la materiale didactice, proiectare, proiecte de lecție, instrumente de evaluare.

Pe baza observației efectuate asupra activității proprii și a rezultatelor obținute am putut să ajustez demersul didactic al lecției.

Metoda observației directă și sistematică a fost utilizată pentru cunoașterea intenționată a activității și comportamentului elevilor, cu scopul învățării depline și pentru rezolvarea situațiilor problemă constatate.

În etapa constativă observația a fost centrată pe tipurile de situații de învățare, comportamentul elevului, calitatea comunicării. În etapa formativă observația a vizat mai ales identificarea nevoilor, scopurilor și atitudinilor și motivația elevului, reacția acestuia față de situațiile de învățare, identificarea dificultăților întâmpinate și găsirea de soluții practice.

Metoda anchetei prin utilizarea chestionarelor pentru a obține informații de la elevii participanți în cadrul opționalului, în vederea identificării nevoilor, intereselor, motivației, a aspirațiilor și a evoluției lor intelectuale.

Metoda interviului a fost utilizată la nivelul clasei cât și la nivel individual. Conversațiile purtate cu elevii s-au îndreptat asupra experienței lor cognitive și afective și asupra gradului de dificultate al conținuturilor de învățare, cu scopul identificării și satisfacerii nevoilor și obiectivelor acestora, urmărind modul în care învață. Trebuie identificate, de asemenea cunoștințele prealabile, dificultățile cu care se confruntă în învățare și neclaritățile.

S-a insistat asupra eficienței strategiilor didactice și mijloacelor de învățare utilizate în procesul de predare – învățare a opționalului, precum și instrumentele de evaluare și autoevaluare folosite, comparativ cu cele tradiționale sau cele specifice altor discipline.

Convorbirile purtate cu colegii s-au axat pe identificarea strategiilor optime și a mijloacelor de învățământ cele mai eficiente pentru a asigura însușirea cât mai corectă a informațiilor decâtre elevi.

Metoda analizei portofoliului și altor produse realizate de către elevi a fost efectuată calitativ și cantitativ, din perspectiva obiectivelor cercetării. Pe parcursul învățării în cadrul opționalului au fost studiate un număr mare de produse ale activității elevilor cum ar fi: scheme, grafice, descrieri, schițe de hărți, teste, notițe, fișe de observație, afișe, pliate, postere. Din analiza acestora s-au obținut informații importante despre calitatea și cantitatea rezultatelor, despre nivelul competențelor și performanțelor obținute. Studiul acestor produse realizate au favorizat alegerea de strategii didactice și mijloace de învățământ eficiente, care să determine o învățare rapidă, ușoară și corectă.

Metoda cercetării documentelor curriculare și a altor documente școlare, pentru o cât mai bună desfășurare a procesului instructiv educativ, au fost analizate documentele curriculare oficiale: Curriculum Național pentru învățământul obligatoriu, la care adăugăm documentele școlare: planificări anuale și pe unități de învățare ale profesorilor, proiecte de lecții, fișe de lucru, fișe psihopedagogice ale elevilor, teste de cunoștințe, videoproiector. Studiul acestor documente a oferit informații importante privind obiectivele generale ale sistemului de învățământ românesc, obiectivele-cadru și de referință ale geografiei, informații esențiale privind conținutul vehiculat în cadrul acestei discipline și asupra modului de proiectare și organizare a activității didactice.

Metoda testelor a fost utilizată în etapa de pretestare pentru o mai bună stabilire a obiectivelor urmărite pe parcursul demersului didactic, în etapa procesul formativ pentru verificarea realizării obiectivelor de către elevi, în etapa de control efectuată după parcurgerea fiecărei unități de învățare și în etapa de finalizare a opționalului.

Prezentarea și organizarea datelor s-a efectuat în diferite tabele, iar unele date condensate în tabele au reprezentate grafic pentru obținerea unei imagini asupra formei distribuției rezultatelor.

2.6. Mijloace de învățământ clasice și moderne folosite în predarea opționalului

Utilizarea materialelor intuitive în predarea opționalului

Materialul didactic intuitiv (hărți, fotografii, schițe, grafice etc.) este utilizat pentru perceperea de către elevi a problematicilor mai complexe, imposibile uneori fără ajutorul acestuia. Hărțile și schițele sunt folosite în explicarea organizării spațiului geografic, reprezentarea grafică este vitală în analiza statistică.

Deoarece există unele neajunsuri precum imposibilitatea de a cuprinde cu ochiul liber a suprafețelor foarte mari, existența unor fenomene geografice foarte rare este necesară utilizarea materialelor intuitive. Materialul didactic este deosebit de variat și de bogat, profesorul este obligat să îl cunoască foarte bine și să găsească metodele potrivite de a îl folosi eficient în timpul orei. Astfel, pentru a evita aceste situații, profesorul va selecta numărul și alege cu grijă materialele folosite în timpul lecției. Materialele didactice intuitive se pot construi de elevi în timpul orelor de aplicații practice.

Principalele mijloace intuitive de învățământ utilizate la clasă:

Harta este o reprezentare grafică precisă și generalizată a unei porțiuni din suprafața terestră, ce redă interanctiunea dintre elementele naturale și cele antropice la un moment dat, din teritoriul reprezentat. De asemenea reprezintă și principalul mijloc didactic folosit de profesor în cadrul lecției, fiind instrumentul său specific.

Logica utilizării hărților este: întâi cele de analiză și apoi cele de sinteză, sau hărțile generale înaintea celor de detaliu.

Machetele, mulajele, colecțiile geografice sunt obiecte (modele) tridimensionale și mostre ale unor elemente ce redau caracteristicile obiectelor reale din teren. Acestea îi ajută pe elevi să perceapă obiectele geografice pe care le reprezintă cât mai corect, fără denaturări. Datorită faptului că observarea directă pe teren a obiectelor geografice este limitată din multe puncte de vedere, profesorul este obligat să găsească o metodă auxiliară. Aceste materiale pot fi prezentate întregii clase sau fiecărui elev în parte.

Modelele grafice. Obiectele, fenomenele și faptele geografice se caracterizează prin lungimi, suprafețe, volume ce au valori diferite în spațiu și timp. Pentru cuantificarea lor, se recurge la cifre și date statistice prezentate sub formă de tabele. Analiza are la bază tabelul statistic ca element de referință.

În analiza unui tabel statistic principala ocupație a unui elev este de a face corelații cu ajutorul cifrelor din acesta. Aceste corelații sunt dificile de realizat chiar și pentru profesor, de aceea s-a recurs la reprezentarea grafică, obținându-se diagrame, cartograme și cartodiagrame. Aceste modele grafice permit analiza individuală, dar și analiza de ansamblu asupra desfășurării în timp și spațiu a obiectelor, fenomenelor și faptelor geografice, a conexiunii dintre acestea și sensul de evoluție. Ele se realizează fie cu ajutorul semnelor sau simbolurilor convenționale, fie cu ajutorul figurilor geometrice regulate.

Textele pot avea trei surse: manual, bibliografie și presa scrisă. Acestea pot îndeplini rolul de dovezi pentru a explica, argumenta sau demonstra anumite fapte geografice sau de a interpreta o anumită temă. Textele extrase din articole de presă ajută elevii să își actualizeze cunoștințele, făcându-i conștienți de mișcarea și evoluția constantă a societății.

Utilizarea mijloacelor audio-vizuale

Aparatele audiovizuale sunt mijloacele didactice cu cel mai mare impact informațional și educațional asupra elevilor. Cuprind o gamă variată de aparate, de la cele mai simple până la cele mai complexe și moderne.

Ele prezintă trei caracteristici importante: gradul de complexitate,ordinea apariției lor, progresul tehnologiei.Modul de utilizare a acestora este atât individual cât și asociate sau combinate, având un rol complementar în transmiterea de informații către elevi.

Filmul didactic corespunde cel mai bine specificului geografiei ca obiect de învățământ. Acesta transmite imagini ale obiectelor și fenomenelor geografice în dinamica lor spațială și temporală. Fenomenele geografice pot avea o durată variabilă, de la ordinul secundelor la cel al anilor sau miilor de ani. Din cauza acestei variații foarte mare de timp a fenomenelor geografice, înțelegerea mecanismului de producere a acestor fenomene devine imposibilă.

Acesta poate îndrepta atenția elevilor asupra caracteristicilor fenomenului studiat, asupra relațiilor de interdependență dintre obiectele și fenomenele geografice, eliminând amănuntele și dezvoltând spiritul de observație și abilitatea de a face conexiuni a elevului.

Pentru exemplificare am vizionat un film de prezentare despre lacul Izvoru Muntelui și ruinele Catedralei de la Hangu, aflata sub apele lacului, încă din 1958, când a fost dinamitată, astăzi vizibile când nivelul apei lacului este scăzut, realizat de fotografa Daniela Ursu . <https://www.facebook.com/eusundaniella/videos/1454585421342924>

Utilizarea aparatele și instrumentele de lucru

Utilizarea acestor tehnici audiovizuale sau a materialelor intuitive permit elevilor să își formeze o imagine mai clară și reală a fenomenelor geografice.

În categoria aparatelor/instrumentelor de lucru regăsim:

- Aparate pentru formarea deprinderilor de orientare: busola, ceasul, gnomonul;
- Aparate pentru observarea vremii: termometrul, girueta, barometrul, heliograful,

psihrometrul etc.

Utilizarea materiale naturalizate (colecțiile

Acestea cuprind mostre ale elementelor ce alcătuiesc mediul geografic, atât cele natural cât și cele antropice, grupate în categorii numite colecții, precum:

- Colecții de soluri grupate ca și cele de roci;
- Colecții de plante (ierbare);
- Colecții faunistice;

Utilizarea mijloacelor informatice

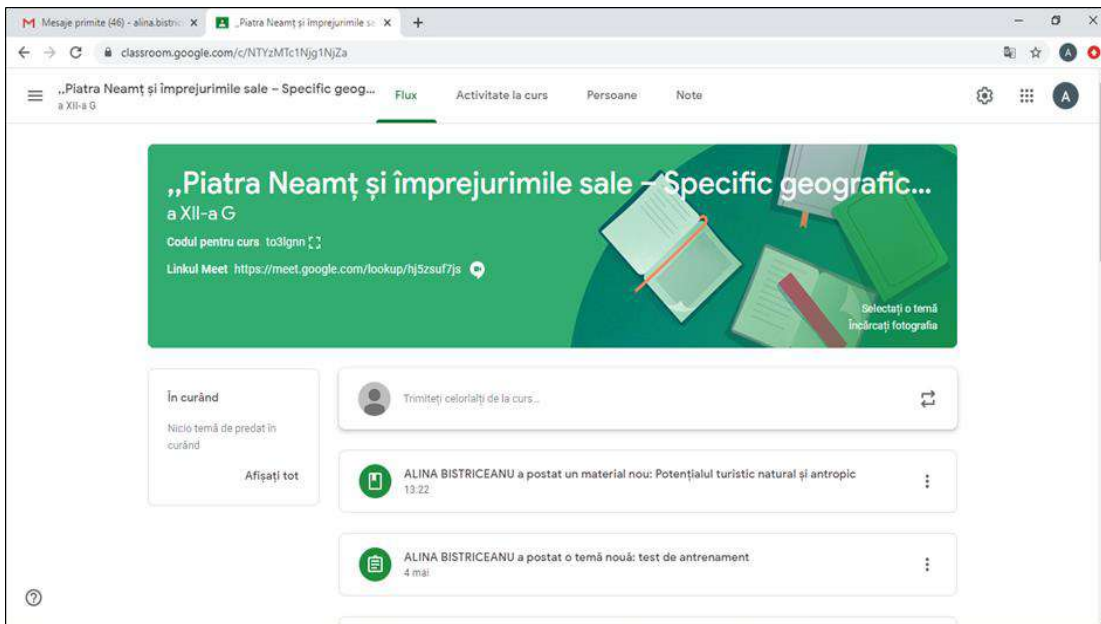
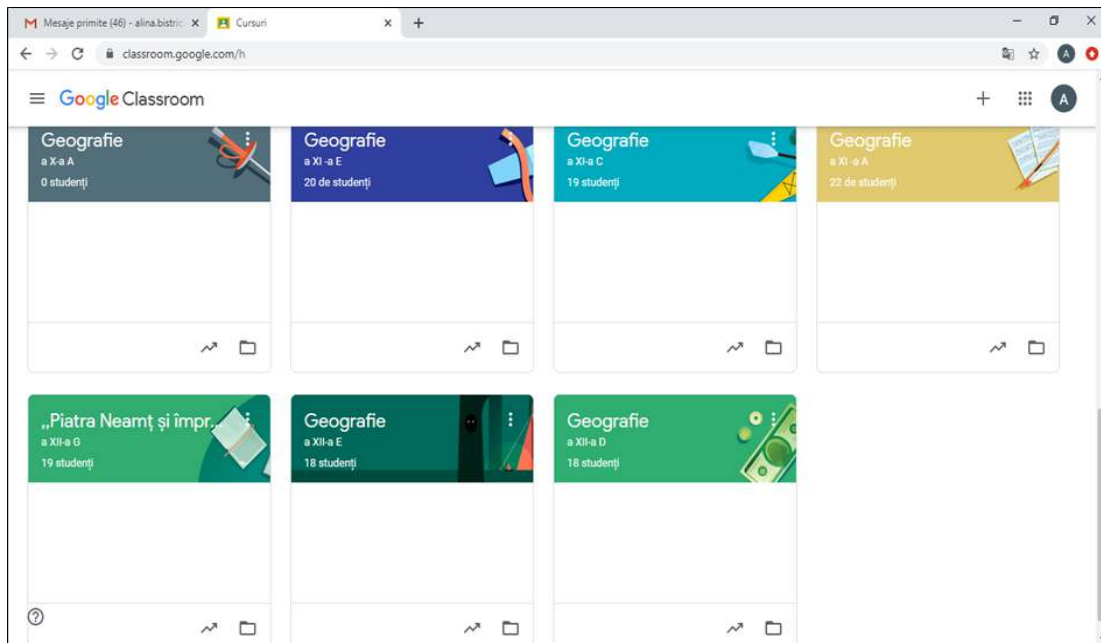
Mijloacele informatice reprezintă categoria cea mai nouă și mai modernă de mijloace de învățământ, ce poate suplini aproape orice alt mijloc de învățământ cunoscut. Din categoria mijloacelor informatice de învățământ fac parte: calculatorul, imprimanta, scannerul, xeroxul, videocamera. Prin folosirea calculatorului profesorul îi ajută pe elevi să construiască și să prelucreze mai rapid datele.

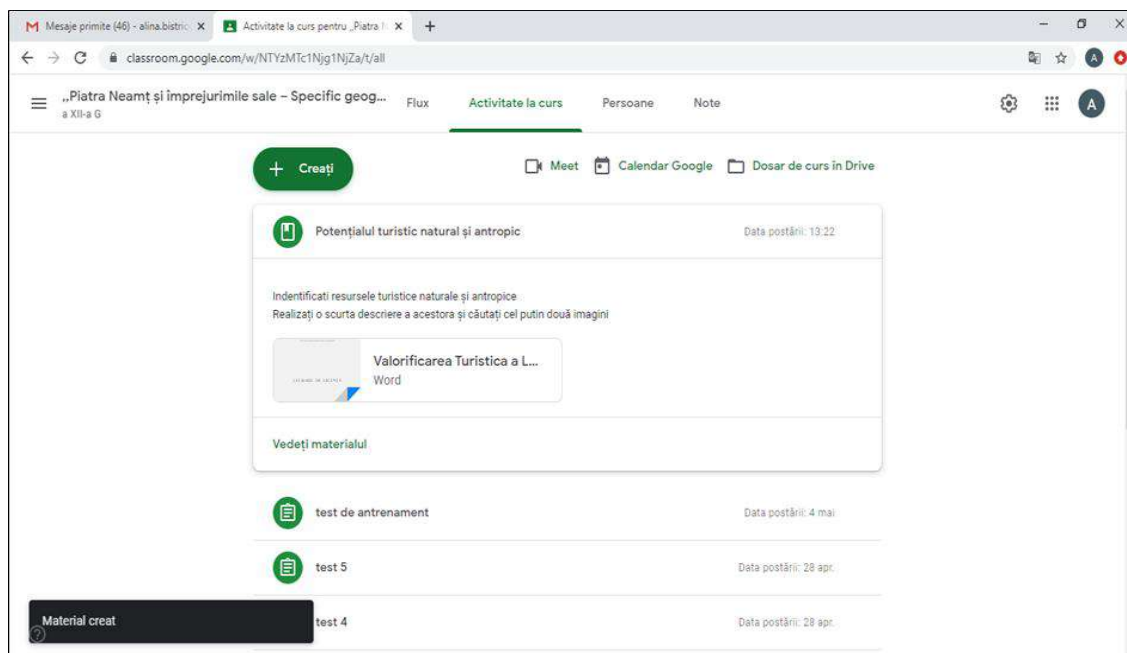
Pentru ca acestea să își atingă scopul, trebuie să îndeplinească anumite condiții: fiecare elev sa dispună de un calculator la lecție, toate calculatoarele din clasă sa aibă aceeași performanță, programele să fie simple și ușor de utilizat.

Schoumaker identifică opt domenii de utilizare a calculatorului de către elevi în procesul de învățare, ce vizează atât elevii cât și profesorul: cercetarea documentară,realizarea exercițiilor de instruire și aplicare sub formă de jocuri, prelucrări statistice și/sau grafice de date, prelucrări cartografice, prelucrarea numerică a imaginilor satelitare,simularea, editarea de texte și documente.

Calculatorul oferă elevilor o mai mare autonomie de gândire și poate fi adaptat propriului sistem al fiecăruia dintre ei. Pentru exemplificare am inclus în caracterizare utilizarea platformei digitale Google Classroom, pentru opționalul „Piatra Neamț și împrejurimile sale – Specific geografic” cu privire detaliată asupra valorificării turistice a axei văii Bistriței în sectorul Poiana Teiului – Piatra Neamț. Aplicația facilitează interacțiunea și colaborarea profesor – elev deoarece elevii pot să inițieze conversații cu profesorul și să adreseze întrebări la care pot primi răspuns în timp real, iar temele pot fi predate mai ușor de pe orice dispozitiv utilizat de către elevi (desktop, tabletă, smartphone).

Google Classroom le permite elevilor inserarea de imagini la întrebări și răspunsuri multiple în formularele Google.





Aplicația permite crearea, colectarea și notarea temelor în mediul online. Profesorii pot vedea chiar înainte să ajungă în sala de clasă cine și-a terminat tema și pot oferi feedback direct fiecărui elev, pot posta anunțuri și întrebări. Astfel, comunicarea la clasă devine mai eficientă și, în același timp, se extinde și în afara orelor. Google Classroom oferă părinților posibilitatea să primească rezumate ale activității copiilor pentru a fi informați permanent cu privire la evoluția și rezultatele lor la școală. Cu Google Classroom profesorii își eficientizează timpul, își organizează mai bine lecțiile și comunică în timp real cu elevii.

2.7. Forme de organizare a activității de predare în clasă și în afara clasei

În cadrul procesului instructiv-educativ se pot folosi diferite tipuri de organizare a activității elevilor. Alegerea acestora se face în funcție de obiectivele urmărite, de conținuturile cu care se lucrează, de particularitățile de vârstă și individuale ale elevilor, de gradul de dotare cu mijloace de învățământ, de felul în care se va face evaluarea activității, de tactul pedagogic al cadrului didactic etc.

Formele de organizare a activității menționate în literatura de specialitate sunt:

- activitatea frontală;
- activitatea pe grupe;
- activitatea independentă.

Activitatea frontală se realizează de către învățător cu toți elevii clasei. Elevii trebuie să efectueze sarcinile cerute de cadrul didactic, el fiind cel care coordonează întreaga activitate. Această formă de activitate se poate folosi pentru reactualizarea cunoștințelor, la captarea atenției, la predarea noilor cunoștințe sau la fixarea și sistematizarea acestora. Metoda didactică cea mai utilizată în cadrul acestei activități este conversația (catehetică sau euristică).

Avantajul acestui tip de activitate este contribuția la dezvoltarea comunicării orale a elevilor, la creșterea încrederii în sine prin afirmarea în fața colegilor de clasă. Însă activitatea

frontală trebuie folosită cu atenție, pentru că nu toți elevii participă activ la desfășurarea lecției, din diferite motive (datorită numărului prea mare de elevi din clasă, a diferențelor dintre aceștia în ceea ce privește inteligența, aptitudinile, ritmul de lucru etc.).

Activitatea pe grupe presupune gruparea după anumite criterii a elevilor. Activitatea în cadrul grupei se bazează pe cooperarea membrilor ei (se combină inteligența și efortul individual cu inteligențele și eforturile copiilor din grup). Această formă de activitate contribuie la dezvoltarea relațiilor sociale, la dezvoltarea spiritului de echipă și a colaborării între membrii unei echipe.

Criteriile de formare a unei grupe țin de nivelul de pregătire relativ asemănător, de gruparea elevilor în funcție de anumite aptitudini personale sau pot fi luate în considerare unele criterii aleatorii: culoarea ochilor, culoarea preferată, numărare etc. În funcție de criteriile de formare a grupului se pot folosi aceleași sarcini de lucru (pentru grupuri relativ omogene) sau sarcini de lucru diferențiate (în funcție de nivelul grupului, de caracteristicile grupului).

Desfășurarea unei activități pe grupe presupune respectarea următoarelor etape:

- stabilirea conținutului de învățare în grup: temă, obiective, acțiuni de îndeplinit;
- împărțirea sarcinilor de învățare pe echipe și alegerea liderului echipei;
- rezolvarea sarcinilor și discutarea la nivelul echipei a rezultatelor obținute;
- discutarea, corectarea, completarea și omologarea rezultatelor obținute la nivelul clasei.

În timpul acestei activități se folosesc metode didactice care implică participarea activă a elevilor: investigația, exercițiul, proiectul, brainstorming-ul, explozia stelară. Acest fapt determină o mai bună colaborare între membrii grupului, atât la școală, cât și în afara activităților școlare, dezvoltând comunicarea orală între elevi.

Activitatea independentă presupune ca fiecare elev să execute o anumită sarcină didactică singur, fără coordonarea cadrului didactic sau a altcuiva. Prin intermediul acestei forme de activitate se formează deprinderile de muncă fizică și intelectuală a elevilor. Se dezvoltă responsabilitatea față de sarcinile primite, ritmul individual de muncă, se cultivă capacitatea de concentrare, inițiativa, flexibilitatea gândirii, originalitatea și creativitatea. Prin verificarea și aprecierea sistematică a sarcinilor executate, se dezvoltă încrederea în forțele proprii a elevilor.

Sarcinile pe care elevii trebuie să le rezolve pot fi unice (la fel pentru toți elevii – în momentele de fixare și sistematizare a cunoștințelor) sau diferențiate în funcție de nivelul de pregătire al elevilor.

Activitatea independentă este cea în cadrul căreia se poate realiza cel mai bine tratarea diferențiată a elevilor. Astfel, elevii care dispun de un potențial intelectual mai mare vor primi sarcini cu grad mai mare de dificultate, care urmăresc să le stimuleze capacitățile intelectuale și să evite apariția stărilor de plictiseală și de plafonare, în timp ce elevii care au dificultăți în parcurgerea conținuturilor vor primi sarcini simplificate, dar care să-i facă să înregistreze anumite succese, crescându-le astfel încrederea în forțele proprii și determinându-i să-și dorească să obțină astfel de rezultate și în viitor.

Rolul cadrului didactic este de a verifica și aprecia rezultatele obținute de elevi și de a forma în timp, la aceștia, capacități de autoevaluare. Combinarea armonioasă a celor trei forme de activitate este cheia unui proces instructiv-educativ reușit. În acest fel elevii vor ști să se adapteze oricând, la orice fel de activitate didactică, fie ea frontală, pe grupe sau independentă și își vor construi singuri temelia pe care se va înălța dezvoltarea lor intelectuală, socială și materială.

Organizarea atelierului de scriere. Pentru coordonarea întregii game de activități pe care le-am descris pe scurt mai sus este nevoie de un plan foarte bine gândit. Iată un mod de a organiza un atelier de scriere cu privire la opționalul „*Piatra Neamț și împrejurimile sale – Specific geografic*” cu privire detaliată asupra valorificării turistice a axei văii Bistriței în sectorul Poiana Teiului – Piatra Neamț.

1. Organizarea timpului

Plan de organizare a timpului într-un atelier de scriere:

Programul zilnic al atelierului de scriere: 60 minute;

- 0-5 min.: lansarea activității;
- 6-10 min.: mini-lecție (organizarea textului, cum ne vin ideile bune, cum să completăm un ciorchine, cum să legăm două idei, despre ortografie, etc);
- 11-40 min.: scris;
- 41-60 min.: consultație cu profesorul, schimb de opinie;

Acest atelier de scriere durează șaiszeci de minute și poate fi programat cu o frecvență de două-trei ori pe săptămâna.

- Lansarea activității

Perioada începe cu o mini-ședință pentru a afla ce subiect abordează elevul. El va avea o lista de subiecte de scris într-un dosar (vezi rândurile de mai jos) așa încât, chiar dacă nu are nici o lucrare începută, va avea deja o temă despre care s-a hotărât să scrie.

- Mini-lecții

Profesorul poate introduce o scurtă lecție despre scriere: o modalitate de a produce descrieri foarte reușite, începuturi captivante, argumente structurate. Majoritatea mini-lecțiilor se referă la arealul de studiu „*Piatra Neamț și împrejurimile sale – Specific geografic*” cu privire detaliată asupra valorificării turistice a axei văii Bistriței în sectorul Poiana Teiului – Piatra Neamț” și trebuie să urmeze o anumită structură:

- a) Identifică principalele surse de poluare din lacul Izvorul Muntelui.
- b) Identifică care au fost principalele activitățieconomice, în lungul văii Bistrița înainte de formarea lacului.
- c) Realizați o scurtă prezentare în care să discutați despre importanta turismului ca activitate economică pe axa Piatra Neamț – Poiana Teiului.
- d) Adaugăți informații cu privire la tipurile de structuri de primire turistică. Cum vedem turismul din județul Neamț în viitor?

- Timpul destinat scrisului

În decursul următoarelor 30 minute, se scrie. Acesta este un răstimp de liniște. Și profesorul va scrie în primele cinci-zece minute, acest lucru va contribui la stabilirea unui climat de lucru independent.

- Consultațiile

După timpul alocat scrisului începe consultarea, schimbul de opinie.

Citește-i elevului ce ai scris și cere-i apoi să își spună părerea despre ce ai scris și cere-i să îți sugereze modalități de îmbunătățire a textului tău.

Cere-i apoi să își citească și el textul și oferă-i feedback: spune-i ce ți se pare că e reușit și ce crezi că ar putea fi îmbunătățit. Înainte de a-i face sugestii, clarifică ce a vrut să spună dacă pe alocuri nu înțelege.

2.7.1. Lecția de geografie-forma de bază a organizării procesului instructiv-educativ

Lecția reprezintă o formă de activitate didactică de bază, ce are loc în cadrul binomului profesor-elev, cu ajutorul căruia un ansamblu de cunoștințe este perceput și asimilat activ de către elevi, într-un timp determinat, cu ajutorul metodelor, mijloacelor și principiilor didactice.

Tipurile de lecții constituie modul de construire și realizare a lecției, în funcție de obiectivul urmărit, care în general este flexibil și duce la proiectarea unor variante de lucru structurate și realizate în funcție de obiectivul fundamental propus.

Principalele tipuri de lecții (Tomescu, Dincă, 2006) sunt:

- lecția de transmitere și însușire a noilor cunoștințe;
- lecția mixtă sau combinată;
- lecția de formare a priceperilor și deprinderilor;
- lecția de recapitulare și sistematizare;
- lecția de verificare și apreciere.

Lecțiile de recapitulare și sistematizare a cunoștințelor sunt organizate cu ajutorul unui plan actatuit de profesor anterior sau împreună cu elevii, pe baza unei scheme recapitulative sau este bazată pe exerciții și activități recapitulative.

„Proiectul de lecție trebuie văzut ca un instrument de lucru, ca un ghid în realizarea unei activități didactice eficiente (Irina Maciuc, 1998, p. 379).

În proiectarea unei lecții trebuie să aveți în considerație operațiile:

- menționarea obiectivelor operaționale formative și informative, în conformitate cu programa școlară;

- analiza resurselor care vizează conținutul specific al învățării pentru timpul dat și condițiile materiale; pentru conținutul învățării se selectează elementele esențiale, care să asigure formarea capacităților, a deprinderilor și învățarea logică de către elevi.

Pentru a desfășura o activitate didactică cu eficiență se vor urmări anumite etape: organizarea clasei, captarea atenției, comunicarea clară a obiectivelor, reactualizarea cunoștințelor, trecerea la lecția nouă, dirijarea învățării, fixarea și stabilizarea performanței, evaluarea cunoștințelor, tema pentru acasă.

Pentru exemplificare am realizat un proiect de lecție privind însușirea de noțiuni și cunoștințe cu privire la „Potențialul turistic orașul Piatra Neamț și ariile învecinate”. (Anexa 1)

2.7.2. Vizita de lucru în teren, drumeția în cadrul orizontului local în arealul lacului Izvorul Muntelelui și împrejurimile sale – valențele lor educative

Proiect didactic

Locația: Lacul Izvorul Muntelelui

Tema : Aspecte ecologice ale diversității biologice (plante și animale) din arealul lacului și observarea unor adaptări la ecosistemul respectiv

Durata : O zi

Scopul: Cunoașterea mediului geografic natural, al plantelor și animalelor din pădure și a unor adaptări ale acestora la condițiile de mediu; colectarea de material biologic; dezvoltarea dragostei față de natură.

Competențe specifice:

- să se orienteze în teren

- să cunoască relieful din orizontul apropiat
- să măsoare și să determine unii factori meteorologici .
- să determine și să recolteze plante și animale din ecosistemul de pădure .
- să observe culorile adaptative la animale și adaptările la diferite moduri de locomoție și tipuri de hrănire.
- să caracterizeze flora și fauna de pădure,
- să identifice diferite aspecte negative ale omului în ecosistemele naturale.

Materiale necesare:

- pentru orientarea în teren: hărți ale regiunii, busolă, binoclu, ruletă.
- pentru studierea reliefului: harta regiunii,
- pentru notarea observațiilor și etichetarea materialelor colectate: carnete pentru însemnări, creioane, etichete.
- pentru executarea observațiilor asupra componentelor biotopului: termometre, anemometru mecanic cu cupe portabile .
- pentru observarea componentelor biocenozelor și pentru colectarea de probe: lupe, pensete, lădițe pentru probe.
- pentru colectat material botanic: botaniere, presă de plante, ziare, deplantator, etichete, pungii de plastic, plicuri pentru semințe și fructe, cutii de carton.
- pentru colectat material zoologic: fileu entomologic, borcane cu vată, eter, sticlute cu dop de plută, cutii de carton cu orificii de aerisire , plicuri pentru fluturi, cutie insectar, ace entomologice, sită, alcool.
- pentru fotodocumentare – aparat de fotografiat.
- pentru documentare determinatoare, atlas botanic și zoologic.

Forme de organizare pe grupe de câte 5 elevi:

- 1.grupa botaniștilor,
- 2.grupa zoologilor,
- 3.grupa ecologilor,
- 4.grupa meteorologilor.

Sarcini de lucru pentru fiecare grupă de elevi

I.Meteorologii

Obiectiv – măsurarea și determinarea unor factori ecologici

Sarcini:

- 1) - măsurarea temperaturii aerului cu termometrul pentru aer la înălțimea de 2 m.
- 2) Determinarea direcției și intensității vântului
 - se așează cu fața spre vânt și cu ajutorul busolei și se stabilește punctul cardinal de unde suflă vântul
 - intensitatea și viteza se stabilește cu ajutorul anemometrului mecanic cu cupe portabile
 - se notează în caiet rezultatele
- 3) Determinarea nebulozității, gradul de acoperire a aerului cu nori se apreciază vizual
- 4) Determinarea intensității luminii

- se observă în diverse puncte: la loc deschis, baza ierburilor, coronamentul arborilor, sub coronament
 - se apreciază relativ (lumină puternică, moderată, slabă, umbră)
- 5) Determinarea umidității aerului și solului
- prin observații directe (tactile și vizuale) se apreciază: aer foarte umed, umed, potrivit de umed, uscat, foarte uscat, sol uscat, cu aspect proaspăt, umed, foarte umed

Ustensile și materiale: termometru de aer, termometru de sol, anemometru, busolă.

II . Descoperitorii

Obiectiv: determinarea speciilor caracteristice ecosistemului de pădure și recoltarea plantelor medicinale

Sarcini:

- 1) Determinarea pe loc a plantelor cunoscute folosind la nevoie și determinatoare.
- 2) Întocmirea listei cu arborii, arbuștii, plantele ierboase, ciuperci, licheni, mușchi.
- 3) Se întocmește o caracterizare a florei cu dominanța plantelor.

Ustensile și materiale – lupă, deplântator, presă pentru plante, ziare, etc .

III. Zoologii

Obiectiv: determinarea și recoltarea de animale, observarea adaptărilor la diferite moduri de locomoție, moduri de hrănire, culori adaptative .

Sarcini:

- 1) Observarea și determinarea animalelor cunoscute pe loc folosind și determinatoare.
- 2) Fotografierea animalelor greu de recoltat sau descrierea lor în fișe de observație (ex: reptile, păsări, mamifere).
- 3) Recoltarea animalelor de talie mică (viermi, moluște artropode, batracieni, reptile) în pungi și cutii și etichetarea lor.
- 4) Enumerați tipurile de locomoție la vertebratele observate sau colectate și ce adaptări prezintă.

Ustensile și materiale: binoclu, lupă, pungi de plastic, cutii cu capac perforat, borcane cu apă îmbibată în eter, etichete, determinatoare, borcane cu alcool.

IV. Ecologii

Obiectiv:

- descrierea condițiilor de mediu din pădure, în urma observațiilor.
- observarea intervenției omului în ecosistemul vizitat

Sarcini:

- 1) Descrierea mediului (poziție geografică, altitudine, pantă, expoziție, vântul, temperatura, umiditatea, luminozitatea, solul, suprafața și forma) într-un tabel.
- 2) Stabilirea structurii verticale (stratul arborilor, arbuștilor, ierburilor).
- 3) Determinarea aspectului sezonier și specificarea fazelor vegetative la plante.
- 4) Observarea intervenției omului în ecosistemul vizitat.

Ustensile și materiale: busolă, ruletă, foarfece, cuțit, lupă, pungi de plastic, cutii, etichete.

În cadrul activităților extrașcolare un loc din ce în ce mai însemnat îl au excursiile și drumețiile, deoarece exercită o influență formativ-educativă variată și multiplă asupra

elevilor. În afară de lecția ținută în clasă, învățământul geografiei dispune și de alte două posibilități de amplificare și aprofundare a cunoașterii naturii - drumețiile și excursiile -.

Drumeția se desfășoară în spațiul geografic apropiat de școală, în mediul natal cunoscut parțial de copii. Când vrem să aprofundăm a temă de geografie, ca de exemplu "Punctele cardinale", "Orientarea în natură", "Formele de relief", organizăm o vizită într-un loc adecvat, cunoscut și studiat de învățător mai înainte, și alegem o zi frumoasă pentru efectuarea vizitei în natură. Excursia ne oferă posibilități de cunoaștere a spațiului parcurs în integralitatea lui. Ea are un caracter de studiu geografic, istoric, literar, etnografic, întrucât îi punem pe elevi în situația de a studia diversitatea spațiului geografic și intervenția activă a omului în acest spațiu. Ca atare posibilitățile de studiu oferite de excursie sunt mult mai mari întrucât conduc la descoperirea de cunoștințe din domeniul geografiei, literaturii (muzee, casele memoriale), istorie (cetăți, locuri istorice), artei (muzee, monumente, artă arhitectonică), botanică (flora și fauna specifică unor regiuni), economică (surse și valori economice într-o zonă) etc.

Drumețiile și excursiile de scurtă durată (de la 2-3 ore, până la o zi) se desfășoară în cadrul orizontului local și își aduc o contribuție însemnată la cunoașterea și îndrăgirea acestora. Prin orizont local înțelegem mediul apropiat în cadrul căruia elevul face cunoștință directă cu natura și viața.

Astfel de activități am desfășurat în primele săptămâni ale acestui școlar, având drept scop, aspecte ecologice ale diversității biologice (plante și animale) din arealul lacului Izvoru muntelui și observarea unor adaptări la ecosistemul respectiv. Tot ce am văzut și am adunat, vom valorifica pe parcursul anului școlar în cadrul lecțiilor din cadrul opționalului.

Cunoașterea temeinică și multilaterală a mediului înconjurător, apropiat are mare importanță pentru formarea primelor noțiuni despre natură și societate, îmbogățind treptat conținutul lor prin studiu, experiență și prin contactul direct cu el.

Acest gen de activități ajută la însușirea de către elevi a unor noțiuni cuprinzătoare, clare și precise despre mediul înconjurător, determină dezvoltarea sentimentelor de dragoste față de locurile natale și contribuie la formarea unor priceperi și deprinderi practice necesare în viață.

Am constatat că în urma unei drumeții, elevii câștigă mai mult decât în cea mai reușită lecție ținută în clasă. În drumețiile organizate în împrejurimile orașului am colindat dealurile și pădurea din apropiere, am ocrotit natura, am căutat să nu-i strivim nimic din ce are ea mai frumos, adevărați ocrotitori și apărători ai plantelor și animalelor, buni ecologiști.

Cu această ocazie am încercat să dezvoltăm elevilor anumite concepte ecologice. Astfel, am urmărit atingerea unui nivel de conștiință și atenție față de mediu și problemele sale, dezvoltarea capacității de a observa și alege stimulii, prelucrarea, perfecționarea și extinderea percepțiilor nou formate, legate de mediu și folosirea acestor noi calități în diferite situații. Elevii au înțeles astfel modul de funcționare, de apariție a problemelor legate de mediu și rezolvarea acestor probleme participând la acțiuni de: plantarea florilor în ghivece, îngrijire a spațiilor verzi, a curții școlii, a spațiului din împrejurul locuințelor, a malurilor văii Bistriței. Ei și-au însușit un set de valori și au manifestat grijă pentru mediu, formându-și o motivație și o dorință pentru a participa la acțiuni menite să îmbunătățească starea mediului.

De asemenea, școlarii au fost sprijiniți pentru a-și forma și dezvolta abilități necesare identificării și investigării problemelor de mediu și în scopul participării lor la rezolvarea acestor probleme. Și nu în ultimul rând, au fost ajutați să-și însușească capacitatea de a folosi cunoștințele și abilitățile căpătate, în luarea unor decizii bine gândite, pozitive pentru rezolvarea problemelor de mediu.

Pentru a putea realiza obiectivele educaționale propuse, am avut în vedere: respectarea particularităților de vârstă și individuale ale elevilor, gradul de pregătire instructiv-educativă, rezultatele obținute la învățură și purtare, stilul intelectual de lucru, raportul dintre elevi și învățători, cât și gradul realizării unității de acțiune a tuturor factorilor educaționali (colectiv de cadre didactice, familie, comunitate etc.)

2.7.3. Elemente didactice ale unei lecții model

Proiectarea lecției presupune un demers anticipativ, pe baza unui algoritm procedural ce corelează următoarele patru întrebări:

- **Ce** voi face?
- **Cu ce** voi face ?
- **Cum** voi face ?
- **Cum voi ști dacă am realizat** ceea ce mi-am propus ?

Aceste patru întrebări sunt expresia celor patru etape fundamentale în proiectarea lecției:

Etapa I: *Identificarea obiectivelor lectiei*

Obiectivul ne arată „ ce se urmărește în fiecare secvență a procesului educațional și cum se evaluează performanțele obținute”.

Etapa a II-a: *Analiza resurselor*

După identificarea obiectivelor, profesorul trebuie să realizeze o analiză detaliată a principalelor categorii de resurse implicate în desfășurarea activității:

- *resurse umane:* elevul (trăsături de personalitate, interese, trebuințe de învățare); profesorul (pregătire științifică și psihopedagogică, competența comunicativă);

- *resurse de conținut didactic:* ansamblul valorilor educaționale (cunoștințe, priceperi, deprinderi, capacități, atitudini) ce fac obiectul procesului de predare/ învățare; selecția conținuturilor didactice se face în funcție de obiectivele identificate (abordare curriculară), pe baza planului de învățământ, a programei școlare, a manualului școlar și a altor materiale informative cu caracter didactic;

- *resurse de ordin material:* materiale didactice și mijloace tehnice care pot contribui la eficientizarea activității;

- *locul desfășurării activității* (clasa, laborator, atelier, biblioteca);

- *timpul disponibil* pentru o activitate didactică.

Etapa a III-a: *Elaborarea strategiilor didactice optime*

Eficiența activității didactice depinde în mare măsură de calitatea demersului de selectare și corelare a celor mai potrivite metode, mijloace și materiale didactice; aceasta etapă mai este cunoscută și ca etapă de selecție și corelare a celor trei “M” (Metode, Materiale, Mijloace).

Etapa a V-a: *Elaborarea instrumentelor de evaluare*

Am identificat, între funcțiile obiectivelor educației, o funcție evaluativă; precizarea corectă a obiectivelor și posibilităților de operationalizare a acestora oferă un sprijin serios în procesul de evaluare a rezultatelor elevilor și a activității profesorului, sugerând alegerea unor instrumente de evaluare adecvate obiectivelor propuse, utilizarea lor în anumite momente ale desfășurării activității, precum și interpretarea și utilizarea rezultatelor în sensul optimizării activității și, implicit, al pregătirii elevilor.

Proiectul de lecție este un instrument de lucru și un ghid pentru profesor, el oferind o perspectivă de ansamblu, globală și complexă asupra lecției.

În viziune modernă, proiectul de lecție are caracter orientativ, având o structură flexibilă și elastică.

Cerințe (exigente)

a. *Claritatea scopului urmărit.* Lecția duce la bune rezultate instructive și educative, dacă profesorul stabilește cu claritate și precizie scopul pe care și îl propune să-l realizeze cu ajutorul ei. Acest scop constituie pivotul în jurul căruia se axează întreaga lecție. Alegerea

metodelor și procedeelelor, alegerea conținutului lecției și reliefaarea unor părți din acest conținut, structura lecției și îmbinarea modului de munca individuală cu cel colectiv depind de scopul urmărit prin lecție.

Scopul unei lecții exprimă esența instructiv-educativă a acesteia. Într-o lecție se urmăresc de obicei mai multe scopuri, dar unul este dominant. Celelalte sunt subordonate lui.

b. Alegerea judicioasă a conținutului lecției. Spre a realiza o lecție bună profesorul trebuie să aleagă pentru fiecare parte a lecției materialul cel mai potrivit, care să asigure atingerea scopului urmărit.

c. Alegerea metodelor și procedeelelor potrivite pentru realizarea sarcinilor urmarite în fiecare parte a lecției. Alegerea judicioasă a metodelor și procedeelelor didactice ajută la reusita lecției. În decursul unei lecții se folosesc de obicei mai multe metode potrivit sarcinilor didactice urmarite. Fiecare sarcină didactică se realizează mai bine prin utilizarea anumitor metode. Spre a realiza o lecție bună, profesorul alege din fiecare grupa de metode pe cea sau pe cele care sunt în concordanță cu scopul urmărit, cu vârsta și pregătirea anterioară a elevilor.

d. Organizarea metodică a lecției. Într-o lecție bună nimic nu se face la întâmplare, ci după un plan bine gândit. Diferitele activități care alcătuiesc lecția sunt desfășurate într-o succesiune logică, spre a asigura realizarea scopului ei. Fiecarei activități i se acordă o durată care contribuie la obținerea unui maximum de randament. Nici un minut din lecție nu trebuie irosit și nici o secvență din lecție nu trebuie tratată superficial.

Avantaje și limite lecțiile asigură o informare amplă și sistematică a elevilor în diferite domenii, și îi ajută la formarea personalității lor.

Dintre *avantajele* lecției, le amintim pe următoarele:

- asigură un cadru organizatoric adecvat pentru derularea procesului instructiv-educativ, promovează un sistem de relații didactice profesor-elevi și activități didactice menite să angajeze elevii, să îi activeze și să îmbunătățească performanțele învățării.

- facilitează însușirea sistematică a valorilor care constituie conținutul învățământului, a bazelor științelor, a sistemului de cunoștințe și abilități fundamentale ale acestora, prin intermediul studierii obiectelor de învățământ corespunzătoare.

- contribuie la formarea și modelarea capacității de aplicare în practică a cunoștințelor teoretice însușite de elevi, introducându-i în procesul cunoașterii sistematice și științifice (nemijlocite sau mijlocite) a realității.

- activitățile desfășurate de elevi în timpul lecției sprijină însușirea noilor informații, formarea noțiunilor, deducerea definițiilor, a regulilor, formarea și dezvoltarea abilităților intelectuale și practice, sesizarea relațiilor dintre obiecte și fenomene, explicarea lor, deci formarea unei atitudini pozitive față de învățare.

- angajarea elevilor în lecție, în eforturi intelectuale și motrice de durată, are influențe formative benefice: le dezvoltă spiritul critic, spiritul de observație, atenția voluntară, curiozitatea epistemică, operațiile gândirii, memoria logică și contribuie la dezvoltarea forțelor lor cognitive, imaginative și de creație.

Limitele lecției ar fi următoarele:

- caracterul preponderent magistro-centrist al predării (în defavoarea învățării), reducerea activității la mesajul profesorului (expunere, demonstrare, explicație) și la înregistrarea pasivă a noului de către elevi

- adesea, lecțiile se bazează pe intuiție, neglijându-se activitățile individuale ale elevilor, exercițiile practice, cele aplicative etc.

- dirijarea accentuată, uneori excesivă a activității de învățare a elevilor

- recurgerea excesivă la activități frontale, promovarea predării la un singur nivel (cel mijlociu) și într-un singur ritm, pot duce la apariția tendinței de nivelare și uniformizare a demersurilor didactice

- instruirea diferențiată în funcție de particularitățile individuale și de grup ale elevilor se realizează, de cele mai multe ori, anevoios și stângaci;

- nu se promovează autoinstruirea și autoevaluarea. Pentru exemplificare (Anexa 2).

2.8. Forme de evaluare utilizate în cadrul opționalului

Conceptul de evaluare

Evaluarea pedagogică solicită raportarea rezultatelor obținute la un ansamblu de criterii specifice domeniului în vederea luării unei decizii optime. Evaluarea are rolul de a măsura și aprecia, în funcție de obiective, eficiența procesului de predare – învățare, oferind soluții de perfecționare a acestuia. Sistemul de evaluare din învățământ vizează evaluarea: spațiului în care se desfășoară activitatea, programelor școlare și a manualelor, mijloacelor de învățământ, profesorului sau a elevilor, obiectivelor curriculare, activității de predare – învățare – evaluare, a strategiilor didactice și a metodelor de învățământ.

Pentru termenul de evaluare distingem mai multe planuri de semnificație: conceperea unei proceduri de evaluare; aplicarea procedurii de evaluare; verificarea rezultatelor; aprecierea rezultatelor prin formularea unei judecăți de valoare; măsurarea constă în Operația de cuantificare a rezultatelor respective, atribuirea unor simboluri convenționale exacte (note, calificative).

Funcțiile evaluării

- Funcția de constatare a existenței unui produs (cunoștință, capacitate, atitudine);
- Funcția de diagnoză – constată și analizează condițiile care au dus la succesul sau insuccesul școlar (factori psihologici, de natură pedagogică, socială, factori stresanți)
- Funcția de reglare a activității – se identifică rezultatele prin raportare la obiective, la cerințele programei școlare, la rezultatele altor indivizi, se remarcă dificultățile și lacunele în învățare și se decide asupra organizării viitoare a instruirii;
- Funcția de prognoză – pe baza analizei rezultatelor în comparație cu obiectivele, prevede probabilistic zonele, nivelul și distribuția performanțelor ce s-ar putea obține în viitor de către educabili;
- Funcția de decizie asupra integrării unui individ într-o ierarhie sau formă de pregătire;
- Funcția motivațională – succesul școlar oferă satisfacții elevului și îl stimulează să învețe în continuare. Insuccesul poate motiva elevul pentru învățare;
- Funcția de informare a elevului, a profesorului, a părinților, a directorului, a societății asupra stadiului formării;
- Funcția de validare socială a produselor sistemului de învățământ;
- Funcția de orientare socială, școlară și profesională la diferite nivele de decizie;
- Funcția de selecție socială, școlară și profesională la diferite nivele de clasificare și ierarhizare a rezultatelor activității didactice.

Forme și tipuri de evaluare a rezultatelor și progreselor școlare

După momentul în care s-a realizat poate fi:

Evaluare inițială – se face la începutul unei etape de instruire (an școlar, ciclul de învățământ) sau la clasele nou formate. Are ca obiectiv diagnosticarea calității și cantității cunoștințelor elevilor, identificarea lacunelor în scopul organizării adecvate a predării sau organizării elevilor. Se face cu ajutorul testelor predictive.

Evaluarea continuă sau curentă se face pe timpul secvenței de instruire și are ca obiectiv cunoașterea sistematică și continuă a progreselor elevilor. Aceasta oferă posibilitatea intervenției imediate a profesorului. Se face prin tehnici curente de ascultare.

Evaluarea periodică se face la sfârșitul unui capitol și are rolul verificării unui volum mare de cunoștințe. Se folosesc lucrări scrise, teze.

Evaluarea finală se realizează la sfârșitul perioadei de formare (an școlar, ciclul de învățământ, final de modul). Se face prin lucrări scrise, examene.

După proveniența evaluatorului poate fi:

Evaluare internă – organizată de cei care au organizat învățarea. Autoevaluarea este efectuată de cel ce s-a angajat în învățare și vizează rezultatul propriei învățări.

Evaluarea externă se efectuează de către profesorii din afara școlii.

După ritmul evaluării poate fi:

Evaluare punctuală – se efectuează într-un anumit moment: după sau înainte de învățare.

Evaluare continuă – se efectuează pe tot parcursul demersului de învățare.

După obiectivul evaluării poate fi: evaluare predictivă, evaluare formativă, evaluare sumativă.

2.8.1. Tipuri de evaluare

Principalele tipuri de evaluare în procesul de predare - învățare se pot distinge evaluarea inițială, continuă-formativă și evaluarea cumulativă și sumativă.

Pentru verificarea obiectivelor realizării de către elevi și pentru asigurarea unui feedback permanent putem avea în vedere mai multe tehnici de evaluare orală formativă.

Chestionarea orală prin tehnica întrebărilor și răspunsurilor alternative de evaluare în practica școlară s-au îmbunătățit în scopul realizării unor corelații eficiente între predare-învățare-evaluare și pentru a atinge dezideratele propuse pentru formarea personalității autonome, libere și creatoare.

Pentru aplicarea acestei metode trebuie să parcurgem mai multe etape: formularea unei întrebări, de către profesor, timpul necesar gândirii răspunsului, desemnarea elevului care trebuie să răspundă, formularea răspunsului acestuia și evaluarea acestuia de către profesor, formularea unor întrebări ajutătoare dacă elevul nu a înțeles întrebarea și solicitarea unui alt elev să răspundă dacă răspunsul nu este corect sau dacă sunt necesare completări. La toate acestea se mai adaugă și notarea răspunsurilor elevilor chestionați, cu argumentarea necesară și trecerea în catalog și în carnetul elevilor.

Chestionarea orală frontală presupune adresarea unei suite de întrebări directe întregului colectiv de elevi sau doar unui singur elev pentru a răspunde la o întrebare. Criteriile de selecție a elevilor sunt diverse în funcție de dorința lor de a răspunde, pentru că știu răspunsul corect sau pentru că nu doresc, nu știu răspunsurile, nu au note în catalog, se ocupă cu altceva și pentru ai determina pe toți să participe la oră.

Există mai multe procedee de evaluare frontală în care antrenăm mai mulți elevi în conversație și pentru a asigura un ritm rapid, întrebările sunt scurte și se referă la cunoștințe memorate, sau la citirea unor elemente de pe hartă.

1. *Tehnică discuției sau expunerii orale a cunoștințelor:*

-cu ajutorul acestei tehnici putem evalua capacitatea de selecție, comparație, analiză și sinteză a unui volum mare de cunoștințe. Pentru ca elevul să învețe să se autoevalueze se poate analiza expunerea prin intermediul întrebărilor, fără ca profesorul să intervină.

În acest sens am formulat câteva întrebări:

- Cum ai procedat când ai căutat informații despre patrimoniul turistic al județului Neamț?
- Ai găsit informații necesare temei tale? Cum ai procedat pentru a le selecta?
 - Ce ți s-a părut cel mai dificil când ai făcut rezumatul informațiilor cu privire la potențialul turistic al lacului Izvorul Muntelui?
 - Ce metodă ai utilizat pentru a reține conținutul? Ce informații diferite de cele discutate în clasă ai în textul tău?

Întrebările au fost adresate elevilor cu scopul de a învăța să își analizeze propriul discurs și pe cel al colegilor în privința corectitudinii informației, cursivității și expresivității.

2. *Tehnica descrierii orale*

Se utilizează atunci când i se cere elevului să prezinte într-un interval mare de timp fără a fi întrerupt sau ghidat caracteristicile interioare ale fenomenelor, proceselor sau obiectelor. Descrierea verbală exprimă rezultatele observației vizuale a unei fotografii sau a unor aspecte din realitate.

Pentru exemplificare se realizează descrierea construirii barajului lacului Izvorul Muntelui, iar pentru analiza calității acestei descrieri se pot adresa următoarele întrebări:

- Care este motivul construirii lacului Izvorul Muntelui?
- În ce regiune este situat acest lac?
- Cum s-a format acest lac?
- Care este lungimea și adâncimea acestui lac?
- Ce influență are construirea acestui lac asupra mediului înconjurător, dar și asupra locuitorilor?

Rolul întrebărilor adresate din partea profesorului este acela de a lămuri anumite situații dacă elevii descriu aspectele esențiale ale descrierii.

3. *Tehnica explicației orale*

O putem utiliza atunci când cerem elevului să prezinte pentru o perioadă mai lungă de timp fără a fi ghidat, un fenomen, un proces sau o teorie.

În acest sens, elevii au învățat să răspundă la câteva întrebări cu privire la formarea alunecărilor de teren și consecințele acestora asupra populației și așezărilor din arealul pâ râului Potoci:

- Unde se produc alunecările de teren, locul, dimensiunile spațiului afectat în arealul pâ râului Potoci?
- Când se produc alunecările de teren?
- Cum se produc alunecările de teren?
- Care sunt cauzele care determină alunecările de teren?
- Care sunt factorii care influențează formarea alunecărilor de teren?
- Precizați consecințele alunecărilor de teren asupra populației, așezărilor și a suprafețelor de teren afectate.

4. *Tehnica demonstrației orale*

- prin această tehnică se poate cere elevului să prezinte un fenomen, un proces, un fapt geografic cu ajutorul unui suport material care poate fi natural, figurativ și simbolic sau printr-o acțiune într-un interval de timp dat fără a fi întrerupt sau ghidat de întrebările profesorului. Elevii pot fi evaluați în funcție de tipul de demonstrație și de mijloacele utilizate.

În acest sens putem demonstra apariția fenomenului de zăpor pe râul Bistrița în amonte de lacul Izvorul Muntelui, cu ajutorul mijloacelor audio-video (<https://www.youtube.com/watch?v=Lv1e8WGK-Ck>).

Evaluarea scrisă se realizează cu ajutorul testului de cunoștințe care este un instrument de evaluare și cuprinde un ansamblu de itemi și un barem.

Itemii sunt variați ca mod de formare, iar cu ajutorul testului se verifică calitatea și cantitatea cunoștințelor elevilor, precum și capacitatea lor de a utiliza aceste informații.

Avantaje: posibilitatea verificării unui număr mare de elevi, într-un interval de timp determinat; raportarea rezultatelor la un criteriu unic de validare, constituit din conținutul lucrării scrise; avantajarea elevilor timizi sau care se exprimă defectuos pe cale orală; există baremuri precise, se pot recorecta; dovedirea cunoștințelor elevilor pentru părinți și colegi, profesori; identificarea greșelilor, confuziilor și lacunelor; identificarea gradului de realizare a obiectivelor prevăzute; identificarea eficienței strategiilor abordate.

Dezavantaje: implică un feed-back mai slab; se poate copia, probele tradiționale au 2-3 subiecte ceea ce nu oferă cunoașterea pregătirii întregii materii; slaba comunicare dintre profesor și elev.

Instrumente de evaluare scrisă sunt:

- *Extemporalul* – este o lucrare scrisă, neanunțată, care vizează verificarea cunoștințelor din lecția de zi. Prin acest instrument de verificare obținem informații despre măsura în care elevii fac față unui control inopinat.

- *Lucrarea de control* – este un instrument de evaluare scrisă, anunțat, care vizează verificarea cunoștințelor dintr-un capitol și capacității de sinteză a elevilor.

- *Examenul* are rolul de a asigura promovarea la o disciplină, a unui an școlar sau a unui ciclu de învățământ.

- *Concursul* este o modalitate de evaluare care presupune o confruntare cu rol diagnostic, prognostic și selectiv printre concurenți.

- *Testul* este un instrument metodologic de evaluare scrisă, frontală, obiectivă, după criteriile științifice, a unei realități măsurabile (aptitudini, abilități, informații, tehnici, atitudini, intensitate, durată, capacitate).

Testul docimologic reprezintă un instrument de evaluare complex format dintr-un ansamblu de sarcini de lucru (probe sau întrebări – numite itemi), ce permit măsurarea și aprecierea nivelului de pregătire al elevilor precum și a nivelului de formare și dezvoltare a unor capacități și competențe de diverse naturi. Testul docimologic are obiectivitate sporită datorită rigurozității în măsurarea achizițiilor școlarului și în aprecierea modului de rezolvare a itemilor / probelor conținute în test.

Notarea și erori în evaluare.

Notarea este actul de atașare a unei etichete, a unui semn pe un rezultat al învățării. Sistemele de notare pot fi prin cifre, literal, cu calificative, prin culori. Nota are următoarele funcții:

- *de informare* a elevilor, părinților, profesorilor;
- *de reglare* a procesului de învățământ;
- *educativă*, datorită interiorizării aprecierii;
- *rol terapeutic* dinamizator pentru anumite cazuri, prin acordare de puncte în plus;
- *rol patogen* pentru că nota induce stres și disconfort psihic elevilor.

În notare se manifestă unele *erori* și fluctuații *determinate de subiectivitatea profesorului*:

• *efectul de "halo"* are loc atunci când aprecierea și notarea la o anumită disciplină se face sub impresia situației la alte discipline. Cei mai afectați sunt elevii cu note foarte bune sau foarte slabe.

• *efectul de contrast* se manifestă prin accentuarea a două însușiri contrastante care survin imediat în timp și spațiu. Deoarece au tendința să compare rezultatele elevilor, aceiași răspuns pare mai bun dacă urmează unui răspuns slab și invers.

• *efectul de ordine* apare pentru că unii profesori manifestă mai multă exigență la începutul verificării sau într-o anumită perioadă a semestrului sau a anului școlar.

• *efectul "Pygmalion"* sau *efectul "oedipian"* se referă la ideile evaluatorului despre capacitățile evaluatului. Dacă un profesor are o impresie rea despre un elev, chiar dacă nu se manifestă vizibil, este tentat să-l pedepsească. Elevul tinde să confirme părerea profesorului despre el.

• *efectul de nivel* atunci când în evaluare nu se utilizează ca punct de referință baremurile stabilite, ci se ia în considerare nivelul clasei.

• *efectul de disciplină* uneori se manifestă tendința profesorului de a penaliza în notare elevii pentru frecvență, aspectul îmbrăcăminte, pieptănăturii, comportarea elevului.

• *efectul tipului de evaluator* – notarea este influențată de tipul de evaluator căruia îi aparține un profesor (examinatori foarte exigenți, examinatori exigenți și examinatori indulgenți).

Etapetele proiectării și aplicării unei lucrări scrise

Etapetele lucrării scrise sunt:

• Precizarea obiectivelor deoarece printr-o lucrare scrisă evaluăm realizarea obiectivelor.

• Documentarea științifică implică informarea asupra conținutului care va fi evaluat, asupra modalităților de evaluare, asupra tipului de lucrare scrisă sau de itemi.

• Elaborarea subiectului sau a itemilor. Lucrarea scrisă are un subiect amplu sau un ansamblu de itemi și un barem.

• Pregătirea lucrării scrise prin lecții recapitulative pentru completarea lacunelor identificate în evaluările anterioare. Elevii sunt informați asupra modului de rezolvare a subiectelor, asupra baremului și a sistemului de apreciere și notare, asupra datei.

• Aplicarea lucrării scrise se face prin comunicarea subiectelor. Se pot lua măsuri împotriva copierii, cel mai bine este să-i convingem că pot avea succes procedând întotdeauna cinstit.

• Corectarea lucrării se face folosind baremul.

• Aprecierea nivelului învățării (diagnosticul). După verificare, corectare și notare, lucrările sunt prezentate elevilor în clasă.

• Decizia. Dacă elevul a atins obiectivele de învățare vizate, se începe un nou ciclu de instruire. Pentru cei cu dificultăți mici, propunem exerciții complementare adecvate. Pentru cei cu dificultăți semnificative se stabilește un program de recuperare.

Formarea capacității de autoevaluare la elevi Autoevaluarea poate să meargă de la autoaprecierea verbală până la autonotarea mai puțin sau mai mult supravegheată de profesor. Efecte benefice ale autoevaluării sunt: se confirmă aprecierile făcute de profesor asupra performanțelor elevilor, ajută pe elevi să înțeleagă eforturile necesare pentru atingerea obiectivelor stabilite, cultivă motivația pentru învățătură și atitudinea responsabilă.

Există următoarele posibilități:

- Autocorectarea sau corectarea reciprocă. Elevul este solicitat să-și depisteze operativ unele erori, scăderi în momentul realizării unei sarcini de învățare. Se pot edita momente de corectare a lucrărilor colegilor.

- Autonotarea controlată. Elevul este solicitat să-și acorde o notă, care este ”negociată” împreună cu profesorul sau cu alți colegi. Cadrul didactic are datoria să argumenteze corectitudinea aprecierilor.

- Notarea reciprocă. Elevii sunt puși în situația de a-și nota colegii, fie la lucrări scrise, fie la ascultările orale.

- Metoda de apreciere obiectivă a personalității. Constă în antrenarea întregului colectiv al clasei în vederea evidențierii rezultatelor obținute de aceștia, eventual prin confruntare, în vederea formării unor reprezentări cât mai complete despre posibilitățile fiecărui elev și a tuturor elevilor.

Tipuri de itemi

Un lucru foarte important este acela al alegerii tipurilor de itemi care vor forma testul. Vom trece în revistă principalele tipuri de itemi folosiți la realizarea testelor. De asemenea, vom discuta în paragrafele următoare fiecare item, particularizând pentru cazul

După gradul de obiectivitate oferit în corectare itemii pot fi clasificați în trei mari categorii: itemi obiectivi, itemi semiobiectivi, itemi subiectivi (cu răspuns direct).

Itemii **obiectivi** asigură un grad de obiectivitate ridicat în măsurarea rezultatelor școlare și testează un număr mare de elemente de conținut într-un interval de timp relativ scurt. Răspunsul așteptat este bine determinat, ca și modalitatea de notare a acestuia.

Itemii **semiobiectivi** permit ca răspunsul așteptat să nu fie totdeauna unic determinat, modalitatea de corectare și notare inducând uneori mici diferențe de la un corector la altul. Aceștia testează o gamă mai variată de capacități intelectuale, oferind în același timp posibilitatea de a utiliza și materiale auxiliare în rezolvarea sarcinilor de lucru propuse.

Itemii **subiectivi** (cu răspuns deschis) solicită un răspuns amplu, permițând valorificarea capacităților creative ale elevilor. Aceștia sunt relativ ușor de construit, principala problemă constituind-o modul de elaborare a schemei de notare astfel încât să se poată obține unitate și uniformitate la nivelul corectării.

Itemii obiectivi au foarte multe calități cum ar fi: structurarea sarcinilor propuse, standardizarea formatului lor de prezentare, corelarea strictă a sarcinilor cu obiectivele de evaluat, capacitatea de a testa un număr mare de elemente de conținut într-un timp relativ scurt, obiectivitate privind aprecierea răspunsului, posibilitatea de asociere a unui sistem de notare relativ simplu. Tipuri de itemi obiectivi:

Itemi cu alegere duală (de discriminare binară) presupun formularea unei cerințe cu două variante:

- complementare de răspuns. (*Adevărat/Fals, Da/Nu, Corect/Incorect*).

Itemii de acest tip se prezintă sub forma unor întrebări sau enunțuri, efortul elevului reducându-se la identificarea unui răspuns din două posibile. Achizițiile evaluate prin itemii cu alegere duală sunt, de regulă, rudimentare. De obicei, itemii cu alegere duală sunt formulați în combinație cu itemii subiectivi de tipul ”Justificați.....”, ”Scrieți varianta corectă....”, ”Explicați în ce constă eroarea.....”. În aceste cazuri o parte din punctaj se distribuie pentru justificarea răspunsului.

Exemple:

Opționalul: "Piatra Neamț și împrejurimile sale – Specific geografic" cu privire detaliată asupra valorificării turistice a axei văii Bistriței în sectorul Poiana Teiului – Piatra Neamț", clasa a X-a, Promovarea turistică axei văii Bistriței în sectorul Poiana Teiului – Piatra Neamț.

Competențe specifice: să identifice principalele metode și mijloace de promovare turistică.

Enunț: *Stabiliți principalele metode și mijloace de promovare turistică:*

1. *Publicitatea reprezintă principală activitate de natură promoțională. A/F*
2. *Publicitatea de informare nu urmărește promovarea produselor și serviciilor turistice. A/F*
3. *Presă reprezintă mediul de comunicare modern utilizat pentru difuzarea mesajelor publicitare referitoare la majoritatea produselor sau serviciilor. A/F*
4. *Radioul reprezintă un mediu de comunicare de asemenea tradițional utilizat pentru difuzarea mesajelor publicitare. A/F*
5. *Televiziunea este mediul cu impactul cel mai mic la public. A/F*
6. *Broșurile, pliantele și prospectele reprezintă formele cele mai frecvente ale unei campanii prin tipărituri. A/F*
7. *Publicitatea prin tipărituri se realizează prin intermediul cataloagelor, broșurilor, pliantelor, prospectelor, hărților și ghidurilor turistice, agendelor și calendarelor. A/F*
8. *Publicitatea comparativă nu urmărește promovarea produselor organizației turistice prin compararea mai mult sau mai puțin explicită a acestora. A/F*
9. *Publicitatea exterioară are ca principal instrument de comunicare televiziunea. A/F*

Barem de corectare și notare: Se acordă câte un punct pentru fiecare răspuns corect. 1A, 2F, 3F, 4A, 5F, 6A, 7A, 8F, 9F.

Itemii cu alegere multiplă sunt cele mai utilizate tipuri de itemi, în special în testele standardizate (bacalaureat, admitere etc.).

Itemii de acest tip permit abordarea unui volum mare de informație într-un interval de timp relativ redus, deși nu pot măsura capacitatea elevului de a-și organiza și exprima ideile. Sunt forme de testare cu un grad mare de fidelitate, iar factorul de discriminare este mai mare decât în cazul celorlalți itemi obiectivi.

Exemple:

Capitolul: "Particularități fizico-geografice a orașului Piatra Neamț și împrejurimile sale", clasa a X-a, Valorificarea elementelor cadrului natural și potențialul lor turistic.

Competențe specifice: Identificarea elementelor cadrului natural cu potențial turistic

Enunț:

Încercuiți răspunsul corect:

1. *Alcătuirea geologică reprezintă un potențial turistic al teritoriului cercetat pentru:*
 - a. *Turiști locali și turiști naționali*
 - b. *Turiști pensionari și adolescenți*

- c. *Copii și turiști străini*
 - d. *Turiști de lux și turiști la limita existenței*
2. *Valorificarea potențialului turistic al reliefului este apreciat de:*
- a. *După criteriile concurenței pe piața turistică*
 - b. *După criteriul economic și psihosocial*
 - c. *În funcție de patrimoniul turistic al zonei din care provine clientela*
 - d. *După criteriul intelectual*
3. *Resursele atmosferice ale locului și potențialul balneoclimatic sunt valorificate de:*
- a. *Turiștii tineri sportiv și turism de tratament*
 - b. *Turiștii pensionari*
 - c. *Turiștii cu familii cu copii care practică turismul de aventură*
 - d. *Turiști din mediul rural*

Barem de corectare și notare: *Se acordă câte un punct pentru fiecare răspuns corect.*

1.a, 2.b, 3.a.

apitulare-evaluare

Itemi de asociere / itemi de tip pereche solicită stabilirea unor corespondențe între informațiile distribuite pe două coloane. Prima coloană conține informații de tip enunț (premise), cea de-a doua coloană conținând informații de tip răspuns. Elevului i se solicită să asocieze fiecare enunț cu un unic răspuns.

Factorul de discriminare este ceva mai mare decât în cazul itemilor cu alegere duală, strategia de asociere la întâmplare neconducând decât în situații foarte rare la un rezultat acceptabil privind rezultatul testului. Numărul ideal de perechi este 5 sau 7.

Exemple:

Capitolul: „Particularități fizico-geografice a orașului Piatra Neamț și împrejurimile sale”, clasa a X -a, Potențialul turistic al lacului Izvorul Muntelui

Competențe specifice: Analizează potențialul turistic al lacului Izvoru Muntelui

Enunț:

Fiecărui element din prima coloană îi corespunde un element din coloana a doua. Asociați elementele din prima coloană cu elementele din cea de-a doua coloană.

<i>1. poziția geografică</i>	<i>a. transportul pe lac se realizează pe lac cu ajutorul vaporeșul</i>
<i>2. zonă montană</i>	<i>b. potențialul turistic este dat de cadrul natural mirific</i>
<i>3. hidroenergie</i>	<i>c. pentru că are o suprafață mare se pot practica diverse sporturi</i>
<i>4. sporturi nautice</i>	<i>d. este amplasat în partea de nord-est a României</i>
<i>5. transport</i>	<i>e. scopul construcției lacului a fost obținerea energiei electrice</i>
<i>6. potențial turistic</i>	<i>f. lacul Izvorul Muntelui este amplasat între două masive</i>

Barem de corectare și notare: Se acordă 2p. distribuite astfel: câte 0,4p. pentru fiecare asociere corectă.

1.d, 2.f, 3.e, 4.c, 5.a, 6.b.

Capitolul: "Particularități fizico-geografice a orașului Piatra Neamț și împrejurimile sale", clasa a X-a, Vegetația și fauna

Competențe specifice: analizați rolul vegetației și faunei în asigurarea potențialului turistic

Enunț: Asociați elementele din coloana A cu elementele din coloana B.

A	B
1. vegetația terestră	a. faună terestră bine reprezentată în pădurile din arealul lacului
2. vegetația acvatică	b. clean, porcușor, păstrăv, șalău, biban
3. faună terestră	c. vegetația este bine reprezentată prin păduri de foioase conifere dar și vegetație de luncă specifică lacurilor etc.
4. ihtiofauna	d. vegetația acvatică suferă o serie de modificări din cauza oscilației de nivel al lacului
	e. lacul Izvoru Muntelui este situat într-un cadru mirific înconjurat pe toate părțile de pădure.

Barem de corectare și notare: Se acordă 2p distribuite astfel: câte 0,5p. pentru fiecare asociere corectă.

1.b, 2.a, 3.e, 4.c.

Itemii semiobiectivi - ne oferă posibilitatea de a testa o gamă mai largă de capacități intelectuale. Aceștia presupun crearea de situații cognitive de nivel mai ridicat prin solicitarea de elaborare a răspunsului și nu de alegere a lui dintr-o mulțime prestabilită, ca în cazul itemilor obiectivi. Raportarea profesorului la răspunsul formulat este parțial subiectivă (răspunsul poate fi scris mai ordonat sau mai dezordonat, formularea poate fi mai clară sau mai neclară, etc.) și se poate asocia un sistem de notare în care pot să intervină situații neprevăzute (răspunsuri neașteptate), care comportă raportări noi la barem.

Tipuri de itemi semiobiectivi:

Itemi cu răspuns scurt / de completare a lacunelor solicită ca elevul să formuleze un răspuns scurt (un număr, un simbol, un cuvânt, o expresie, o propoziție) sau să completeze o afirmație astfel încât aceasta să capete sens sau să aibă valoare de adevăr. *Itemii cu răspuns scurt* se prezintă cel mai des sub forma unor întrebări. *Itemii de completare* se prezintă sub forma unui enunț, unei afirmații incomplete.

Exemplu itemi cu răspuns scurt:

Capitolul: "Particularități fizico-geografice a orașului Piatra Neamț și împrejurimile sale",
Competențe specifice: identifică particularitățile climatice

Enunț:

Răspundeți la următoarele întrebări:

1. Care sunt particularități climatice și factorii climatogeni care pot influența ?
2. Care sunt elementele și fenomenele meteorologice precum?
3. Cum influențează turismul riscurile meteo-climatice?
4. Cum valorificăm resursele atmosferice ale locului și potențialul balneoclimatic?

Barem de corectare și notare: Se acordă câte 2 puncte pentru fiecare răspuns corect.

1. clima temperat continentală de tranziție, factorii climatogeni sunt: radiația solară, masele de aer, relieful, vegetația, omul; 2. temperatura, precipitațiile, viteza vântului, durata de strălucire a soarelui, presiunea etc.; 3. riscurile climatice influențează negativ turismul; potențialul balneoclimatic este dat de aeroterapie, helioterapie, hidroterapie și silvoterapie.

Exemplu itemi de completare:

Capitolul: "Particularități fizico-geografice a orașului Piatra Neamț și împrejurimile sale", clasa a X-a, Particularitățile reliefului și potențialul turistic

Competențe specifice: analizează relieful și potențialul turist al acestuia

Enunț:

Completați spațiile libere astfel încât propozițiile să fie corecte din punct de vedere științific:

1. Relieful prin influențează distribuția elementelor de vegetație.
2. Alunecările de teren sunt un factor turism.
3. potențialul turistic este dat de prin marea sa.
4. În proceul de colmatarea a lacului..... dețin un rol foarte important.

Barem de corectare și notare: Se acordă câte 2 puncte pentru fiecare răspuns corect.

1. altitudinea; 2. restrictiv; 3. Masivul Ceahlău; 4. afluenții lacului.

Întrebări structurate se realizează printr-un sistem de subîntrebări formulate la o temă comună. O întrebare structurată poate să conțină materiale suport și informații suplimentare ce se adaugă treptat, conferind procesului de evaluare varietate, complexitate și gradualitate. Se pot verifica totodată cunoștințele, dar și priceperi și deprinderi sporind gradul de obiectivitate în raport cu itemii cu răspuns deschis. Redactarea subîntrebărilor este realizată astfel încât acestea să solicite răspunsuri simple, crescând pe parcurs dificultatea acestora. Formularea unor subîntrebări se face astfel încât răspunsul corect să nu depindă de răspunsul corect la una dintre întrebările precedente.

Itemii subiectivi

Itemii subiectivi formează o categorie de instrumente de evaluare ce vizează creativitatea elevului, originalitatea și caracterul personal al răspunsului. Deși sunt ușor de formulat, itemii subiectivi ridică probleme privind obiectivitatea evaluării. Se pot elabora itemi subiectivi de tip eseu (structurat sau liber) și itemi de tip problemă (care necesită proiectare, redactare și, uneori, implementare a rezolvării).

Itemii de tip eseu pot fi structurați sau liberi. Itemii structurați sunt construiți astfel încât răspunsul așteptat să fie orientat cu ajutorul unor elemente din enunț (indicii privind ordinea de tratare, formularea răspunsului, ideile care trebuie atinse, etc.). Un eseu liber nu furnizează în enunț niciun fel de indicații sau constrângeri, elevul având libertatea să-și structureze cum consideră și cum poate materialul pe care-l solicită enunțul. Acest tip de eseu comportă operații de maximă complexitate (analiză, sinteză, sistematizare și restructurare) lăsând frâu liber fanteziei și capacităților creative ale elevului. Se pot verifica prin intermediul itemilor de tip eseu: cunoștințele globale, capacități de sistematizare a unor elemente prin construirea unor scheme sau reprezentări grafice etc.

Exemplu de item de tip eseu nestructurat

Capitolul: „Potențialul turistic din orașul Piatra Neamț și împrejurimi”, clasa a X-a,

Competențe specifice: Prezentare în scris și orală a aspectelor definitorii ale turismului, utilizând corect și coerent terminologia specifică domeniului

Enunț:

Realizați un text corect și coerent din punct de vedere al domeniului turismului de maxim 10 rânduri în care să folosiți termenii: turism, transport turistic, infrastructura, potențial antropic, fluxurile turistice.

Barem de corectare și notare: Se acordă 1,5puncte distribuite astfel:

- 1p includerea termenilor (câte 0,2p pentru fiecare termen corect folosit);
- 0,25p respectarea dimensiunii cerute;
- 0,25p modul de formulare a textului.

Itemi de tip rezolvare de probleme

Rezolvarea unei probleme sau a unor situații-problemă reprezintă antrenarea într-o activitate nouă, cu scopul dezvoltării creativității, a gândirii divergente multidisciplinare a imaginației, a capacității de generalizare etc. (Ilinca, Mândruț, 2006).

Obiectivele urmărite prin utilizarea rezolvării de probleme sunt: înțelegerea problemei, obținerea informațiilor necesare rezolvării problemei, formularea și testarea ipotezelor, descrierea metodei de rezolvare a problemei, elaborarea unui scurt raport despre rezultatele obținute, posibilitatea de generalizare și transfer a tehnicilor de rezolvare.

Exemplu:

Capitolul: „Potențialul turistic din orașul Piatra Neamț și împrejurimi”, clasa a X-a, lecția ”Prețul serviciilor turistice”

Competențe specifice: identificarea prețului unor servicii turistice

Enunț: Efectuați analiza de preț pentru următorul sejur turistic:

Sejur Stațiunea Durău 7 zile; 150 km; 30 turiști; transport cu autocarul 3 lei/km; cazare la hotel Bradu*** - camera single 250 lei/noapte; mic dejun 10 lei, prânz 30 lei, cină 30 lei; check-in ora 18, check-out ora 12; șofer 210 lei; comision agenție 30%; TVA 9%.

Analiză de preț nr....

Denumirea produsului turistic.....perioada.....

Număr de persoane.....

Organizator grup.....Date de contact.....

	Tipuri de cheltuieli	Elemente de calcul	Valoare	
			Pe turist	Pe grup
Cheltuieli directe	Transport			
	Cazare			
	Masă			
	Diurnă șofer			
	Diurnă ghid			
	Organizator	10%		
Total cheltuieli directe				
Comision agenție				
T.V.A.				
Costuri totale				
Preț de vânzare				

Data.....

Reprezentant agenție de turism

Organizator.....

.....

Barem de corectare și notare: Se acordă 5 puncte distribuite astfel: 2 p. pentru calculul corect al cheltuielilor directe, 1 p. calcularea comisionului agenției, 1 p. calcularea TVA-ului, 0,5 p. costurile totale și 0,5 p. prețul de vânzare

Matricea de specificație este un tabel cu două intrări care servește la proiectarea și organizarea itemilor într-un test docimologic. Matricea are următoarea structură: liniile matricei de specificație includ elemente de conținut vizate; coloanele se referă la nivelele taxonomice care vor măsura performanțele elevilor în raport cu aceste conținuturi; celulele tabelului, aflate la intersecția dintre elementele de conținut și nivelele taxonomice pentru nivelul cognitiv cuprind procentele de itemi (din totalul itemilor testului) ce vor fi folosiți în proiectarea testului.

În continuare prezint un model de matrice de specificație realizată pentru testul de evaluare sumativă pentru competența „Potențialul turistic din orașul Piatra Neamț și împrejurimi”

Nume și prenume:

Clasa a X-a

Data:

Subiectul: *Potențialul turistic din orașul Piatra Neamț și împrejurimi*

Competența specifică: Identificarea potențialului și resurselor turistice

Test de evaluare sumativă

Toate subiectele sunt obligatorii

Timp de lucru 120 min.

Se acordă 10 puncte din oficiu

I. (36 p) Stabiliți valoarea de adevăr pentru următoarele enunțuri prin înconjurarea literei A (dacă enunțul este adevărat) sau a literei F (dacă enunțul este fals).

Enunț: Stabiliți principalele metode și mijloace de promovare turistică:

- 1. Publicitatea reprezintă principal activitate de natură promoțională. A/F*
- 2. Publicitatea de informare nu urmărește promovarea produselor și serviciilor turistice. A/F*
- 3. Presareprezintă mediul de comunicare modern utilizat pentru difuzarea mesajelor publicitare referitoare la majoritatea produselor sau serviciilor. A/F*
- 4. Radioul reprezintă un mediu de comunicare de asemenea tradițional utilizat pentru difuzarea mesajelor publicitare. A/F*
- 5. Televiziunea este mediul cu impactul cel mai mic la public. A/F*
- 6. Broșurile, pliantele și prospectelereprezintă formele cele mai frecvente ale unei campanii prin tipărituri. A/F*

7. *Publicitatea prin tipărituri se realizează prin intermediul cataloagelor, broșurilor, pliantelor, prospectelor, hărților și ghidurilor turistice, agendelor și calendarelor. A/F*
8. *Publicitatea comparativă nu urmărește promovarea produselor organizației turistice prin compararea mai mult sau mai puțin explicită a acestora. A/F*
9. *Publicitatea exterioară are ca principal instrument de comunicare televiziunea. A/F*

II. (14 p) Alege varianta corectă de răspuns:

Încercuțiți răspunsul corect:

1. Alcătuirea geologică reprezintă un potențial turistic al teritoriului cercetat pentru:

- a. Turiști locali și turiști naționali*
- b. Turiști pensionari și adolescenți*
- c. Copii și turiști străini*
- d. Turiști de lux și turiști la limita existenței*

2. Valorificarea potențialului turistic al reliefului este apreciat:

- a. După criteriile concurenței pe piața turistică*
- b. După criteriul economic și psihosocial*
- c. În funcție de patrimoniul turistic al zonei din care provine clientela*
- d. După criteriul intelectual*

III. (15p) Asociază elementele din coloana A cu elementele din coloana B

A	B
<i>1. vegetația terestră</i>	<i>a. faună terestră bine reprezentată în pădurile din arealul lacului</i>
<i>2. vegetația acvatică</i>	<i>b. clean, porcușor, păstrăv, șalău, biban</i>
<i>3. faună terestră</i>	<i>c. vegetația este bine reprezentată prin păduri de foioase conifere dar și vegetație de luncă specifică lacurilor etc.</i>
<i>4. ihtiofauna</i>	<i>d. vegetația acvatică suferă o serie de modificări din cauza oscilației de nivel al lacului</i>
	<i>e. lacul Izvoru Muntelui este situat într-un cadru mirific înconjurat pe toate părțile de pădure.</i>

IV. (30p) Realizați un text corect și coerent din punct de vedere al domeniului turismului de maxim 10 rânduri în care să folosiți termenii: turism, transport turistic, infrastructura, potențial antropic, fluxurile turistice.

Notă – se acordă câte 6 puncte pentru fiecare din următoarele:

- Identificarea tipurilor de turism practicate;
- Identificarea potențialului turistic natural și antropic;
- Analiza clară a infrastructurii de turism;
- Infrastructura de transport oportunități sau restricții.

Baremul de corectare și notare al probei

I. 36 puncte (4 X 9 puncte): 1A, 2F, 3F, 4A, 5F, 6A, 7A, 8F, 9F.

II. 14 puncte (7 X 2 puncte): 1.a, 2.b.

III. 16 puncte (4X 4 puncte): 1.b, 2.a, 3.e, 4.c.

IV. 24 puncte (câte 6 puncte pentru fiecare cerință)

După evaluare se poate completa următorul tip de raport:

Clasa a X-a

Capitolul ”Potențialul turistic din orașul Piatra Neamț și împrejurimi”

Unitatea de învățare: *Potențialul turistic din orașul Piatra Neamț și împrejurimi*

Competența specifică: Identificarea potențialului și resurselor turistice

Scopul probei: evaluare sumativă, la finalul unei unități de învățare

Obiective de evaluare:

1. Să stabilești principalele metode și mijloace de promovare turistică.
2. Să identifice elementele cadrului natural cu potențial turistic.
3. Să analizeze rolul vegetației și faunei în asigurarea potențialului turistic.
4. Să analizeze infrastructura de turism

Număr de elevi evaluați:

Media rezultatelor obținute:

Distribuirea rezultatelor se reprezintă grafic

Rezultatele obținute (conform graficului):

Note între 2 – 3:

Note între 5 – 6:

Note între 8 -9:

Note între 3 – 4:

Note între 6 – 7:

Note între 9 – 10:

Note între 4 – 5:

Note între 7 – 8:

La baza aplicării instrumentului docimologic stă principiul notării analitice care favorizează aprecierea obiectivă. Baremul de corectare și de notare este echilibrat și obiectiv, însumând un număr de 100 de puncte.

Testul docimologic se referă la obiective care trebuie atinse într-o anumită perioadă de timp și, prin intermediul lui, se constată dacă aceste obiective au fost realizate. Pe baza analizei rezultatelor, profesorul își dă seama ce elemente au fost reținute și care sunt minusurile caracteristice. Existența unui barem de corectare oferă șansa unei notări obiective.

Matricea de specificație

Itemii probei	Punctajul maxim	Categoriile de rezultate obținute la fiecare item / număr de elevi			
		0 - 25%	25 – 50%	50 – 75%	75 – 100%
Itemul I.	30p.				
Itemul II.	15p				
Itemul III.	15p				
Itemul IV.	30p				

2.8.2. Metode alternative de evaluare

Acțiunea de evaluare instrumentează o serie de “metode variate după obiectul de studiu” (vezi “Dictionnaire de pedagogie”, 1996, p. 124):

- metode cantitative, bazate pe tratarea statistică a nivelului de cunoștințe și competențe;
- metode calitative care furnizează interpretări mai ales atunci când se introduce un demers de tip expertiză;

“Spre deosebire de metodele tradiționale – precizează profesorul Ion T. Radu – care realizează evaluarea rezultatelor școlare obținute pe un timp limitat și de regulă cu o arie mai mare sau mai mică de conținut, dar oricum definită – metodele alternative de evaluare prezintă cel puțin două caracteristici:

- pe de o parte realizează evaluarea rezultatelor în strânsă legătură cu instruirea/învățarea, de multe ori concomitent cu aceasta;
- pe de altă parte ele privesc rezultatele școlare obținute pe o perioadă mai îndelungată, care vizează formarea unor capacități, dobândirea de competențe și mai ales schimbări în planul intereselor, atitudinilor, corelate cu activitatea de învățare.” (op. cit., pp. 223–224) .

Portofoliul reprezintă “cartea de vizită” a elevului, prin care profesorul poate să-i urmărească progresul – în plan cognitiv, atitudinal și comportamental – la o anumită disciplină, de-a lungul unui interval de mai lung de timp (un semestru sau un an școlar). Profesorul discută cu elevul despre ce trebuie să știe și ce trebuie să facă acesta de-a lungul procesului de învățare. La începutul demersului educativ se realizează un diagnostic asupra necesităților elevului de învățare pentru a stabili obiectivele și criteriile de evaluare. Diagnosticul este făcut de profesor și este discutat cu elevul implicat în evaluare.

Ce conține un portofoliu?

Portofoliul cuprinde:

- lista conținutului acestuia, (sumarul, care include titlul fiecărei lucrări/fișe,etc. și numărul paginii la care se găsește)
- argumentația care explică ce lucrări sunt incluse în portofoliu, de ce este importantă fiecare și cum se articulează între ele într-o viziune de ansamblu a elevului/grupului cu privire la subiectul respectiv;
- lucrările pe care le face elevul individual sau în grup;
- rezumate, eseuri, articole, referate, comunicări;
- fișe individuale de studiu;
- proiecte și experimente;
- teme de zi de zi ; -
- probleme rezolvate;
- rapoarte scrise – de realizare a proiectelor;
- teste și lucrări semestriale;
- înregistrări, fotografii care reflectă activitatea desfășurată de elev individual sau împreună cu colegii săi;
- observații pe baza unor ghiduri de observații;
- reflecțiile proprii ale elevului asupra a ceea ce lucrează;
- autoevaluări scrise de elev sau de membrii grupului;
- interviuri de evaluare;
- alte materiale, hărți cognitive, contribuții la activitate care reflectă participarea elevului/grupului la derularea și soluționarea temei date;

- viitoare obiective pornind de la realizările curente ale elevului/grupului, pe baza intereselor și a progreselor înregistrate;
- comentarii suplimentare și evaluări ale profesorului, ale altor grupuri de învățare și/sau ale altor părți interesate, de exemplu părinții;

Portofoliul se compune în mod normal din materiale obligatorii și opționale, selectate de elev și/sau de profesor și care fac referire la diverse obiective și strategii cognitive. Așa cum afirmă profesorul Ioan Cerghit, portofoliul cuprinde “o selecție dintre cele mai bune lucrări sau realizări personale ale elevului, cele care îl reprezintă și care pun în evidență progresele sale; care permit aprecierea aptitudinilor, talentelor, pasiunilor, contribuțiilor personale”.

În cazul în care portofoliul este tematic (după Dulamă, 2008, pp. 371), atunci trebuie să precizăm elevilor maimulte detalii astfel:

- domeniul și tema propusă din care se alege subiectul;
- modul de prezentare (dosar, mapă);
- mărimea portofoliului (numărul minim sau maxim de pagini);
- structură: cuprins, obiective, motivația întocmirii, copii de documente, recenzii, eseuri, referate, interviuri, chestionare, bibliografie;
- materialele trebuie ordonate, se scot în evidență titlurile, subtitlurile, realizarea de schme, hărți, scheme, diagrame cu legendele lor;
- se indică proveniența documentelor (sursa, anul sau țara);
- tipul de suport.

Pentru arealul nostru de studiu propun un portofoliu timp de două luni, pentru clasa a X- a *Tehnician în turism* „ **Potențialul turistic al lacului Izvorul Muntelui** ”.

Obiectivele principale pot fi:

- documentarea și redactarea materialului, adunarea materialului, ordonarea informației și realizarea unui plan de idei;
- evaluarea obiectivă a rezultatelor obținute în urma documentării;
- cunoașterea în profunzime a regiunii în studiu;
- descoperirea unor particularități ale județului și prezentarea lor în forme diverse.

Portofoliul trebuie să cuprindă: bibliografia, fișa de evaluare și cerințele și obiectivele, care vor fi afișate în clasă și transcrise de elevi, după care se clarifică toate neclaritățile și pentru a cunoaște opinia lor pot fi adresate și întrebări.

Prin elaborarea portofoliului elevii își dezvoltă capacitatea de culegere, prelucrare și prezentare a informațiilor în diferite forme, iar descriptorii aleși îi ajută să își manifeste creativitatea.

Pentru portofoliu elevii vor fi obțin o notă, utilizează informații despre propriile cunoștințe, realizând un eseu despre ce au studiat în portofoliu sau pot răspunde la întrebările unui chestionar. Întrebările sunt legate tot de portofoliu: În ce măsură crezi că te au ajutat informațiile din portofoliu, în ceea ce ai învățat semestrul acesta despre turism? În ce măsură crezi că realizarea portofoliului te va ajuta în pregătirea ulterioară pentru meseria ta? Care sunt cele mai importante lucruri pe care le –ai învățat în timpul elaborării portofoliului? În ce măsură ai reușit semestrul acesta să acumulezi informațiile necesare învățării?

Intervalul de studiu și până la evaluare elevii primesc sprijinul necesar prin direcționarea și împărțirea activităților și pentru a nu intra în criză de timp să își îmbunătățească produsul pe tot parcursul realizării lui.

Componentele, descriptorii și obiectivele portofoliului pentru clasa a X-a E Potențialul turistic al lacului Izvorul Muntelui (după Dulamă, 2008)

Produs	Calitățile produsului	Obiective
1. cartoschema – realizarea unei schițe de hărți cu arealul în studiu	- schița de hartă trebuie să aibă titlu, legendă; - să conțină unități de relief, râul Bistrița și lacul Izvorul Muntelui - să traseze o limită sau contur Să aibă acuratețe	- să o elaboreze după alte modele - să localizeze pe schița de hartă elementele principale - să cunoască principalele denumiri.
2. personalități	Dimitrie Leonida	- să caute surse de documentare - să scoată în evidență personalitatea inginerului
3. poster cu imagini legate de lac și împrejurimi din perioada construcției lacului și de după	- cele mai interesante fotografii - posterul cel mai bine realizat - titlul și aranjarea fotografiilor în ordine cronologică	- să identifice etapele de realizare a barajului - să identifice scopul construirii lui - să realizeze un produs original
4. aritmogrif	- importanța denumirilor din aritmogrif - definiția cuvintelor	- să caute informații - să facă corelații între denumire și definiția cuvântului
5. scurt eseu despre importanța economică a lacului Izvorul Muntelui	- sursa informațiilor - identificarea aspectelor esențiale	- să identifice surse de informare - să își exprime opinia personală cu privire la importanța economică a lacului.
6. 8 curiozități legate de apariția lacului Izvorul Muntelui	- cele mai importante curiozități legate de construcția lacului - superlative (cel mai..., cea mai..., știati că....)	- să identifice cele mai interesante elemente sau curiozități
7. 8 elemente definitorii pentru turismul din zonă	- principalele obiective turistice din arealul în studiu - principalele specte ale acestora	- să identifice obiectivele turistice cele mai relevante - să prezinte atractiv aceste elemente
8. descrierea succintă a potențialului turistic al lacului Izvorul Muntelui	- să surprindă elementele esențiale - să identifice elementele de noutate	- să se documenteze - să surprindă esențialul
9. articole din presa locală despre poluarea lacului	- diversitatea surselor de poluare - numărul surselor	- să se documenteze din cât mai multe surse
10. bibliografie	- ordonarea corectă	- să întocmească corect o bibliografie

Grila de evaluare a portofoliului tematic pentru clasa a X-a E Potențialul turistic al lacului Izvorul Muntelui (după Dulamă, 2008)

Produs	Criterii de evaluare	1-2p.	3-4 p.	5-6 p	7-8 p.	9-10 p.
1. Cartoschema	Titlul					
	Conținut					

	Legenda					
2. Personalități	Conținut					
3. Poster	Conținut					
	Aspect					
	Originalitate					
4. Aritmograf	Importanța denumirilor					
	Relevanța acestora					
5. Scurt eseu	Conținut					
6. 8 curiozități	Importanța acestora					
7. 8 elemente definitorii pentru turismul	Identificarea și selecția lor					
8. Potențialului turistic	Descrierea acestora					
9. Articole din presa locală	Importanța informațiilor					
10. Bibliografie	Ordonarea lucrărilor în ordine alfabetică					

Evaluarea prin portofoliu încurajează în mare măsură învățarea autodirijată se gândesc la munca lor, când estimează nota, atunci când discută cu profesorul și mai ales pentru activitățile viitoare.

Grila de evaluare a portofoliului

	Criteriu de evaluare	1-2 p.	3-4 p.	5-6 p.	7-8 p.	9-10 p.
Aspectul general al portofoliului	Modul de prezentare					
	Titlul înscris pe copertă					
	Cuprindul portofoliului					
	Scopurile, obiectivele, motivele					
	Ordonarea produselor conform planului					
Conținutul	Recenzii					
	Referate					
	Eseuri					
	Materiale grafice					
	Proiecte					
	Concluzii la vizite și excursii sau drumeții					
	Reportaje					
	Bibliografie					
	Concluzii					

În realizarea evaluării elevul trebuie să înțeleagă motivele pentru care i s-a acordat nota și cum poate în viitor să îmbunătățească activitatea sa în momentul în care se confruntă cu diverse dificultăți.

Portofoliile sunt utilizate pentru o perioadă mai lungă de timp, poate pentru un an școlar sau pentru un stagiu de pregătire practică, de aceea elevii trebuie să înțeleagă scopul și cerințele portofoliului.

BIBLIOGRAFIE

1. **BOJOI, I., ICHIM, I.** (1974), *Județul Neamț*, București.
2. **CIANGĂ, N.** (1998), *Turismul din Carpații Orientali*-Studiu de geografie umană, Editura Presa Universitară Clujeană, Cluj-Napoca.
3. **CÂNDEA M., SIMON T., BOGDAN E.** (2012), *Patrimoniul turistic al României*, editura Universitară, București, pag.61.
4. **CUCOȘ, C.** (2002), *Pedagogie*, ediția a II-a revizuită și adăugită, Editura Polirom, Iași.
5. **DONISA, I.** (1968), *Geomorfologia Văii Bistriței*, Ed. Academiei, București.
6. **DRĂGHICI, I., CORDONEANU, E., BANCIU, D.** (1990), *Asupra dinamicii crivățului*. Stud. și Cercet. de Meteorologie., vol.4, I.M.H., București.
7. **DRUȚĂ, MARIA, ELENA, GRÜNBERG, C.**,(2003), *Didactica disciplinelor economice*, Editura ASE, București.
8. **DULAMĂ, E., M.** (1996), *Didactică geografică*, Editura Clusium, Cluj-Napoca.
9. **DULAMĂ, E., M.** (2000), *Strategii didactice*, Editura Clusium, Cluj-Napoca.
10. **DULAMĂ, E., M.** (2008), *Metodologii didactice activizante teorie și practică*, Editura Clusium, Cluj-Napoca.
11. **ICHIM, I.**(1979), *Munții Stânișoara. Studiu geomorfologic*, Edit. Acad., București.
12. **ICHIM, I., RĂDOANE, N., RĂDOANE, MARIA** (1975), *Contribuții la analiza geomorfologică a versanților munților flișului (Carpații Orientali)*. Lucr. Stațiunii de cercetări „Stejarul”, Pângărați, vol VI, 112-130.
13. **ICHIM, I., RĂDOANE, MARIA** (1981), *Contribuții la studiul dinamicii albiilor de râu în perioade de timp scurt și timp îndelungat*, În Hidrotehnica, 25, 5, 135-138.
14. **ICHIM, I., RĂDOANE, MARIA** (1986), *Efectele barajelor în dinamica reliefului: abordare geomorfologică*, Ed. Academiei RSR, București.
15. **ILINCA, N., MÂNDRUȚ, O.** (2006), *Elemente de didactică aplicată a geografiei*, Editura CD Press, București.
16. **MIHĂILĂ D.**, (2014), *"Atmosfera terestră. Elemente de favorabilitate și nefavorabilitate*
17. **NICOLA, I.**, (1994), *Pedagogie*, Editura Didactică și Pedagogică, RA, București.
18. **RĂDOANE M.**, (2005), *Cercetări de geomorfologie aplicată pentru cunoașterea modificărilor la nivelul albiilor de râu*, Analele Universitatii Suceava.
19. **RĂDOANE, MARIA, ICHIM, I., PANDI, G.**(1991),*Tendențe în dinamica patului albiilor de râu din Carpații Orientali*. SCGGG, seria Geogr., tom 38, 21-32.
20. **RĂDOANE, MARIA, ICHIM, I., SURDEANU, V.** (1999), *Ravenele. Forme, procese și evoluție*, Presa Universitară Clujeană, Cluj – Napoca.
21. **RĂDOANE, MARIA, MAXIM N., DUMITRESCU GH.** (1988), *Tendențe în dinamica verticală a albiilor de râu din bazinele hidrografice Bistrița și Moldova*. Lucrările Stațiunii de Cercetări "Stejarul", Piatra Neamț, vol. 9.
22. **SCURTU I., MINUȚ A.** (1978), *Valea Bistriței*. București.
23. **SIMIONESCU, I.** (1983), *Fauna României*. Ed. Albatros, București.
24. **STOICA, A.**,(2003) *Evaluarea progresului școlar. De la teorie la practică*, Ed. Humanitas Educațional, București.
25. **SURDEANU V.** (1984), *Considerații asupra caracteristicilor fizice ale depozitelor deluviale (zona munților flișului)*. Bul. șt. I.I.S. Suceava, s. geografie.
26. **VELCEA, V., SAVU, AL.**(1982), *Geografia Carpaților și a Subcarpaților Românești*. Ed. Didactică și Pedagogică, București.

INTEGRAREA COPIILOR CU CES IN GRĂDINIȚĂ

**PROF. BITICĂ FLORENTINA-LILIANA
GRĂDINIȚA CU P.P. VOINICEII,CRAIOVA**

Integrarea educativă vizează reabilitarea și formarea persoanelor cu nevoi speciale aflate în dificultate psiho-motorie, cu dizabilități senzoriale, intelectuale, de limbaj, psiho-comportamentale, printr-o serie de măsuri de natură juridică, politică, socială și pedagogică. Principiul Această nouă orientare în realitatea educațională presupune adoptarea unor reforme atât la nivel social cât și la nivelul sistemului de învățământ. În sens mai larg, care stă la baza acestei tendințe îl reprezintă diversitatea tipurilor posibilităților de învățare la interesele și abilitățile de care aceștia dispun. De aceea este nevoie de reforme atât la nivel social cât și la nivelul sistemului de învățământ.

Deci integrarea educativă presupune schimbarea mentalităților cu privire la rolul social al școlii ,schimbarea mentalităților în plan individual ,al cadrelor didactice ,al părinților.

Reformele cele mai accentuate sunt cele la nivelul modului de desfășurare a activităților didactice.

„Statutul persoanelor cu dificultăți de învățare sau al celor cu dizabilități decurge din atitudinea societății față de deficiență și deficienți, deoarece ea este cea care construiește o anumită imagine socială a omului și care este investită cu valoare deplină în societate.” (C.Enăchescu, p.188)

Problematica integrării copiilor cu CES în învățământul de masă vizează egalitatea de șanse a tuturor persoanelor la educație indiferent de etnie ,naționalitate sau rasă.

Existența copiilor cu CES a pus în fața învățământului o serie de probleme de natură organizatorică a activității , de metodologie didactică , probleme dintre cele mai diverse, de la forme de organizare a activității, metodologia didactică, strategiile de evaluare, strategiile de predare/învățare, modalități de diferențiere a activității și/sau a conținuturilor învățării, până la complexa problemă a segregării sau/și integrării acestor copii în învățământul de masă. Până nu demult acești copii erau internați în centre specializate considerându-se că această dificultate de învățare este consecința unei boli.

Implicarea școlilor obișnuite în lărgirea obiectivelor asupra integrării școlare a persoanelor cu deficiență este un factor pozitiv în înglobarea în sistemul de învățământ general al acestor copii cu cerințe speciale.

În această perspectivă, însăși învățământul special trebuie să fie:

-recunoscut ca responsabilitate a tuturor celor care activează în învățământul normal și la îndemâna tuturor celor care au nevoie de el;

-integrant, permițând tuturor copiilor cu deficiențe să fie educați în mediul cel mai puțin restrictiv;

-flexibil și centrat pe copil;

-profesional, practicat de profesori specialiști și devotați;

-comprehsiv și realist, în funcție de realități actuale, economice, sociale, culturale și politice.

De aceea strategia națională cu privire la egalizarea șanselor pentru copiii și tinerii cu deficiențe are la bază ideea educației pentru toți și pentru fiecare.

- ❖ Școlile trebuie să includă în procesul de învățământ toți copiii, indiferent de condițiile fizice, intelectuale, lingvistice sau de altă natură;
- ❖ Învățământul trebuie adaptat la cerințele copilului și nu copilul să se adapteze la cerințele prefabricate;
- ❖ Participarea la procesul de învățământ în cadrul școlilor obișnuite, deschise pentru toți membrii societății;
- ❖ Școala incluzivă trebuie să recunoască și să reacționeze la diversele cerințe ale elevului prin: programe de învățământ adecvate, organizare eficientă, strategii didactice concrete, folosirea optimă a resurselor, parteneriate cu celelalte instituții ale comunității;
- ❖ Copilul deficient trebuie să primească întregul sprijin suplimentar de care are nevoie pentru obținerea de performanțe proprii după posibilitățile lui;

Succesul integrării poate fi realizat numai prin funcționarea unor parteneriate autentice la nivelul instituțiilor guvernamentale, al asociațiilor nonguvernamentale al elevilor, cadrelor didactice, părinților și al comunității locale.

Proiectarea și realizarea unei asemenea strategii, va apropia învățământul românesc de generosul ideal al „educației pentru toți copiii- educație pentru fiecare”.

Dacă F.E.Verza (2002,p.285) definește instituționalizarea ca „reprezentând încadrarea unor copii cu diverse tipuri de deficiențe în instituții specializate unde aceștia beneficiază de hrană, îngrijire, odihnă, educație specializată și chiar locuri de muncă, sub supravegherea unui personal specializat”, E.Bonchiș (2000,p.127) consideră că „a instituționaliza un copil înseamnă a-l plasa într-un mediu din care lipsesc lucrurile personale, evenimentele personale, lipsesc activitățile adecvate/individualizate fiecărei persoane, lipsește contactul cu lumea exterioară și perspectiva viitorului”. Concluzia este că: „personalul controlează toate deciziile iar rezidentul își pierde autonomia și încetează a se mai vedea pe sine însuși ca având alte roluri sau relații într-o lume exterioară instituției, el devine practic dependent de instituție și incapabil de organizare a propriei sale vieți”.

Analizând aceste probleme, David Thomas stabilește următoarele avantaje și dezavantaje privind segregarea/instituționalizarea copiilor cu dizabilități/handicapuri:

Avantajele segregării/instituționalizării separate:

- Un număr mai mare de persoane care se pot ocupa de copilul cu dizabilități cu mai multă atenție;
- Eficiența metodelor instructiv-educative din învățământul special;
- Accesul la servicii medicale și terapeutice;
- Reducerea presiunii psihologice exercitate asupra copilului prin acordarea posibilității și timpului necesar rezolvării problemelor legate de autoîngrijire și prin oferirea ocaziei de a elabora niveluri pozitive ale imaginii de sine;
- Includerea într-o comunitate avizată, care recunoaște și se îngrijește de nevoile sale.

Dintre dezavantajele principale se pot enumera:

- Plasamentul copilului într-un sistem social compus în mare măsură din indivizi având același handicap, ceea ce conduce la considerarea celorlalți drept grup de referință;
- În mod deosebit, atunci când plasamentul este rezidențial, presupune lipsa contactului cu grupurile de vârstă normale, cu toate consecințele ce rezultă de aici pentru dezvoltarea psiho-socială;
- Copiii segregăți din cauza dizabilităților lor nu au șansa de a lega prietenii în cartierul în care locuiesc;
- Este intuit stigmatul social;

- Un mediu exagerat de protector devine periculos datorită vulnerabilității pe care o produce atunci când tinerii cu handicap sunt nevoiți să-l părăsească;
- Apar consecințe negative asupra mediului școlar generate de conflictele privind asumarea competențelor din partea serviciilor sociale, a celor medicale sau a instituției de învățământ special.

Școala este un mediu important de socializare. Integrarea școlară exprimă: atitudinea favorabilă a elevului față de școala pe care o urmează; condiția psihică în care acțiunile instructiv-educative devin accesibile copilului; consolidarea unei motivații puternice care susține efortul copilului în munca de învățare; situație în care copilul sau tânărul poate fi considerat un colaborator la acțiunile desfășurate pentru educația sa; corespondență totală între solicitările formulate de școală și posibilitățile copilului de a le rezolva; existența unor randamente la învățatură și în plan comportamental considerate normale prin raportarea la posibilitățile copilului sau la cerințele școlare. Asistentul social joacă din nou, un rol important, prin alegerea instituției de învățământ, putând astfel modela evoluția ulterioară a copilului.

Adepții învățământului segregacionist vehiculează unele argumente :

1. învățământul special oferă posibilitatea aplicării unor programe specializate în funcție de categoria deficienței, de nivelul vârstei cronologice și mintale, fapt ce deschide o perspectivă mai bună pentru integrarea în mediul socio-profesional ;
2. în învățământul special omogenizarea grupelor de lucru se poate realiza mai bine decât în învățământul obișnuit deoarece la diversitatea copiilor cu deficiențe se adaugă diversitatea celor normali și diferențele majore dintre cele două grupuri ;
3. învățământul special funcționează cu un efectiv restrans de elevi, fapt ce permite organizarea activităților în funcție de particularitățile psiho-individuale ale copiilor ;
4. învățământul special dispune de cadre didactice specializate atât prin profilul pregătirii universitare, cât și prin dobândirea de experiență în activitatea practică desfășurată în timp cu copiii cu CES;
5. în învățământul obișnuit, izolarea și autoizolarea copiilor cu CES sporește pentru că se mențin atitudini negative din partea colegilor normali sau acceptarea primilor cu rezerve serioase ;
6. în clasele din învățământul obișnuit, unde sunt prezente doi- trei copii cu CES, aceștia sunt neglijați de către cadrele didactice, întrucât ele nu au la dispoziție timpul necesar de a se ocupa de ei în mod diferențiat și nici nu dispun de pregătirea necesară pentru a putea contribui la recuperarea lor ;
7. în țările mai dezvoltate copiii cu CES frecventează școala de masă și în completarea unor activități suplimentare efectuate de un specialist de sprijin sau unul itinerant, astfel încât un copil cu deficiențe beneficiază de constituția mai multor specialiști.

Nivelurile la care se realizează integrarea sunt:

1. integrarea fizică-permite satisfacerea trebuințelor de bază;
2. integrarea funcțională-presupune crearea condițiilor de utilizare efectivă a tuturor serviciilor și facilităților puse la dispoziția comunității;
3. integrarea socială-vizează stabilirea acelor tipuri de relații în comunitate care să nu excludă persoana cu handicap de la viața socială obișnuită;
4. integrarea personală-se referă la posibilitatea inițierii, menținerii și dezvoltării unor relații cu persoane semnificative;
5. integrare societală- are în vedere asigurarea drepturilor cetățenești normale și a autonomiei decizionale în ceea ce privește propria existență;
6. integrarea organizațională- privește participarea deplină la toate nivelurile structurilor organizaționale în conformitate cu capacitățile și interesele persoanei cu handicap.

Problemele legate de integrare școlară sunt orientate în esență înspre „integrarea în structurile învățământului de masă a copiilor cu cerințe speciale în educație pentru a oferi un climat favorabil dezvoltării armonioase și cât mai echilibrate a personalității acestora.” (A.Gherguț, p.12, 2001)

Școala incluzivă reprezintă un pas mai departe în procesul de permeabilizare și eliminare treptată a barierelor educaționale dintre copiii obișnuiți și cei cu diverse dizabilități.

Pentru învățământul special este nevoie de adecvarea metodelor și procedurilor didactice la nivelul posibilităților copilului astfel încât să considere că acest efort este mai mult o plăcere decât o responsabilitate. Metodele didactice sunt selectate în raport cu scopul și obiectivele activității didactice, conținutul lecției și particularitățile copilului (vârsta, nivelul de dezvoltare psihică, tipul și gradul deficiențelor /tulburărilor, nivelul și specificitatea mijloacelor de comunicare, tipul de percepție al copilului -analitică sau sintetică) și /sau stilul de lucru /personalitatea educatorului.

Principalele funcții ale metodelor didactice sunt:

- *cognitivă -de dirijare a cunoașterii în scopul însușirii unor cunoștințe;
- *normativă-aspecte metodologice, respectiv cum să predea profesorul și cum să învețe elevul;
- *motivațională-de stimulare a interesului cognitiv, de susținere a procesului de învățare;
- *formativ -educativ-compensatorie -de exersare, antrenare și dezvoltare a proceselor psihice.

Analizând literatura de specialitate (Cerghit, 1980; Cerghit și Bunescu, 1980; Mucchielli, 1982; Moise 1986, Cucos 2002), putem face următoarele clasificări ale metodelor didactice:

I. din punct de vedere istoric:

- a) metode clasice sau tradiționale -expunerea, conversația, exercițiul, demonstrația;
- b) metode moderne -problematizarea, expunerea însoțită de mijloace tehnice, modelarea, algoritimizarea, instruirea programată;

II. în funcție de modalitatea principală de prezentare a cunoștințelor;

- *metode verbale -bazate pe cuvântul scris sau rostit;
- *metode intuitive -bazate pe observarea directă, concret -senzorială a obiectivelor și formelor realității sau a substitutelor acestora;

metode de comunicare orală:

- metode expositive -povestirea, expunerea, prelegerea, explicația, descrierea;
- metode interogative -conversația euristică;
- metode care presupun discuții și dezbateri -problematizarea, braistormingul;
- metode bazate pe contactul cu realitatea -demonstrația, modelarea, experimentul;

III. după gradul de angajare al elevilor;

- *metode expositive sau pasive -pun accent pe memoria reproductivă și ascultarea pasivă;
- *metode activ participative -favorizează activitatea de explorare personală și interacțiunea cu ceilalți colegi;

IV. după forma de organizare a muncii:

- *metode individuale -adresate fiecărui elev în parte;
- *metode de predare -învățare în grupuri de elevi (omogene sau eterogene)
- *metode frontale -aplicate în activitățile cu întregul efectiv al grupei;
- *metode combinate -alternări /îmbinări între variantele de mai sus;

V. după funcția didactică principală;

- *metode de predare și comunicare;
- *metode de fixare și consolidare;
- *metode de verificare și apreciere a rezultatelor activității;

VI. în funcție de axa de învățare prin receptare (învățare mecanică)-învățare prin descoperire (învățare conștientă), C. Moise 1993 identifică;

a) metode bazate pe învățarea prin receptare-expunerea ,demonstrația cu caracter expositiv;

b) metode care aparțin preponderent descoperirii dirijate -conversația euristică ,observația dirijată, ,instruirea programată ,studiul de caz;

c) metode de descoperire propriu-zisă observarea independentă, exercițiul euristic, rezolvarea de probleme ,brainstormingul;

Utilizarea metodelor expositive în activitățile didactice destinate copiilor cu cerințe speciale presupune respectarea unor cerințe:

*folosirea unui limbaj adecvat;

*prezentarea clară ,precisă și concisă;

*sistematizarea ideilor;

*recurgerea la diferite procedee și materiale didactice intuitive ;

*antrenarea elevilor prin întrebări de control pentru a verifica nivelul înțelegerii conținuturilor de care aceștia și pentru a interveni cu noi explicații și clasificări și clarificări atunci când se impune acest lucru.

Metode ca explicația și descrierea sunt folosite mai rar ca metode de sine stătătoare ,ele fiind mai indicate ca procedee în cadrul altor metode ,întrucât aceste metode solicită un vocabular destul de dezvoltat la copil ,iar pentru cei cu deficiențe mai accentuate acest lucru este mai greu de atins. În cazul metodelor expositive , educatorii trebuie să facă distincție între verbalism și verbalizare ,verbalismul fiind o verbalizare exagerată ,fără valențe educative.

Metodele interogative favorizează descoperirea noului ,exersarea proceselor psihice ,clasificarea ,sintetizarea ,consolidarea și sistematizarea cunoștințelor ,verificarea și evaluarea performanțelor.

Sintetizând ,putem spune că avantajul acestor metode constă în valențele lor formative și posibilitatea evaluării continue și obiective a copilului .Prin intermediul lor pot fi valorificate și operaționalizate în practică ideile de interdisciplinaritate și transdisciplinaritate frecvent invocate în activitatea didactică ,favorizând în același timp colaborarea între educatori și desfășurarea lecțiilor în team-teaching (predarea în echipe de educatori/profesori).

„Fiecăruia-i dată de natură măsura de minte, pe care a fost silit s-o aibă. Educația poate să dezvolte puterile minții existente, nu poate pune însă ceea ce nu-i.”

M. Eminescu

Bibliografie:

Rev. „Învățământul primar”, nr. 1/2000, Ed Discipol, București, 2000;

Verza, E., Psihopedagogie specială, manual pentru clasa a XIII-a, școli normale, E.D.P., București, 1994;

Blândul, V., Introducere în problematica psihopedagogiei speciale, Ed.Univ. din Oradea, 2005;

Gheruț, A., Psihopedagogia persoanelor cu cerințe speciale. Strategii de educație integrată, Ed. Polirom. Iași, 2001;

Dezvoltarea capacităților creatoare prin lecturile literare

Prof. Bivol Anca Florina
Școala Gimnazială, Comuna Gâdiniți
Județul Neamț

Prin metodele și procedeele folosite în lecturile literare elevii dobândesc deprinderi de receptare corectă a textului scris, de folosire corectă, precisă și nuanțată a cuvintelor, de formulare clară și personală a unor mesaje proprii, de argumentare a unui punct de vedere, îmbogățindu-și vocabularul utilizând și resursele limbii în contexte concrete și variate de comunicare. Toate acestea stimulează creativitatea și libertatea de alegere a copiilor, adaptându-se intereselor specifice vârstei.

Fenomenele psihice dinamizatoare cum sunt: curiozitatea, pasiunea, nevoia de activitate, succesul și satisfacția pot fi declanșate sau accelerate de școală, asigurând școlarului fondul psihic necesar acțiunii creative.

Un prim pas în formarea și cultivarea capacității lor creative îl constituie crearea mediului corespunzător, caracterizat prin încredere, relaxare psihică, încât să permită descătușarea energiilor.

Folosirea metodelor care au vizat învățarea activă, prin efort propriu, a conturat personalitatea elevului, a favorizat dezvoltarea gândirii logice și a gândirii critice.

Expunerea prin povestire se poate realiza prin povestirea model, expresivă, nuanțată de către elevi sau cadrul didactic a cuprinsului unei povești, a unei lecturi pusă în discuție în ora respectivă.

Povestirea poate fi însoțită de imagini, fotografii, diafilm. Captivați și stimulați de povestire, elevii își manifestă dorința să recitească ceea ce li s-a povestit în clasă, precum și de a citi și alte lecturi recomandate. Întreruperea într-un moment interesant al desfășurării acțiunii îi determină pe elevi să continue în mod independent citirea lecturii. Profesorul poate recomanda o lectură sau două până la o anumită dată, urmând ca la ora de lectură elevii să o povestească ceea ce au citit.

Folosind acest procedeu, elevul se străduiește să citească și să prezinte cât mai frumos lectura recomandată. După povestire se organizează discuții colective, deci le stimulează creativitatea prin utilizarea unor episoade analoage sau chiar alte povestiri.

O formă atractivă, recreativă, dinamizatoare, foarte potrivită pentru realizarea cu succes a obiectivelor în domeniul lecturii literare o reprezintă – *șezătoarea literară*.

Cunoașterea tematicii contribuie la orientarea interesului și menținerea acestuia, ceea ce favorizează receptarea în bune condiții, a conținuturilor informaționale ce se prelucrează în cadrul lecțiilor, sporește eficiența învățării și creativității.

Pentru o bună desfășurare a șezătorii sunt necesare:

- pregătirea cadrului corespunzător – deosebit de cel al clasei;
- amenajarea unei mici expoziții de carte, de mici creații ale elevilor;
- deschiderea șezătorii printr-un cuvânt scurt al profesorului, prin care se precizează motivul șezătorii și subliniază importanța momentului, orientând atenția elevilor printr-o motivație succintă;
- participarea efectivă a elevilor, conform rolului pe care l-a avut de îndeplinit fiecare;
- încheierea șezătorii reprezintă un moment căruia trebuie să-i acorde importanța pedagogică necesară. Profesorul trebuie să aprecieze în termeni laudabili, comportarea elevilor, calitatea contribuției fiecăruia, eventual distribuind anumite recompense.

Concursurile literare se pot organiza în cadrul clasei sau cu elevi din serii paralele din cadrul școlii. Se fixează bibliografia ce trebuie studiată de elevi într-o perioadă mai îndelungată. Concursul este bine să fie dotat cu premii pentru stimularea câștigătorilor. Concursurile școlare pot adâncii legătura școlii cu familiile elevilor, aceștia putând supraveghea și îndruma lectura elevilor în vederea pregătirii pentru concurs.

Jocurile literare stimulează mult interesul pentru lectură. De exemplu: Se citește un fragment și se cere elevilor să recunoască din ce operă face parte. Se prezintă ilustrații cerându-se elevilor să răspundă în ce carte le-au întâlnit și ce conținut le corespunde. Se citesc versuri dintr-o poezie, iar ei să continue din memorie.

Completarea rebusurilor – trezește interesul pentru citit și cunoașterea a cât mai multe opere literare. Alături de rebus se cere notarea personajelor, a operei, a autorului, scoaterea în evidență a trăsăturilor de caracter.

Recenzia unei cărți – activitate prin care se cultivă interesul pentru citit și capacitatea de a comenta într-o manieră originală, accesibilă, o carte. Elevii pot formula întrebări pe seama conținutului celor prezentate. Ce episod sau fragment le-a plăcut mai mult? Pe baza răspunsurilor formulate unii elevi pot alcătui un scurt text. Răspunsurile sunt evidențiate și apreciate de profesor.

Organizarea expozițiilor de carte se poate realiza în colaborare cu bibliotecarul școlii fie în sala de clasă, fie în cadrul bibliotecii, sau pe culoarul școlii.

Asemenea manifestări se organizează lunar sau semestrial, mai ales atunci când apar multe cărți pentru elevi.

Cărțile expuse sunt însoțite de scurte prezentări sau scurte fragmente, poezii interesante extrase din carte. Expoziția de carte se realizează pe baza unei tematici, cu diferite ocazii: zilele de naștere ale diferitor poeți și scriitori, cu ocazia diferitelor sărbători naționale 1 Decembrie, 24 Ianuarie, 1 Iunie etc. sau cu ocazia unor sărbători religioase Crăciunul, Paștele etc.

Vizite la case memoriale, muzee de literatură – activitate ce permite elevilor să cunoască locul copilăriei, să simtă parfumul epocii în care poeții, scriitorii, artiștii ai cuvântului, ai penelului au trăit. Există pe lume fericiri imposibile? Elevii au posibilitatea să vadă fotografii și lucruri vechi, de o strălucire aparte.

În muzee au posibilitatea să vadă volumele marilor scriitori români care îi cheamă spre a vedea obiecte unice, expresii ale îndrăznelii, ale puterii creatoare a omului.

Muzeul este un sanctuar, un loc în care pătrundem cu sfială, cu dorința de a vedea și cunoaște mai mult.

La îmbogățirea cunoștințelor de literatură, căpătate de elevi în cadrul sistemelor de lecții consacrate în școală acestei discipline, o contribuție deosebită o aduc *lectura dirijată* și sistematică a operelor (lectura suplimentară) și *cercurile literar-artistice*, ambele constituind forme importante de abordare a literaturii în afara clasei.

Cercurile literar-artistice contribuie la descoperirea și stimularea talentelor și aptitudinilor elevilor, cultivă interesul și pasiunea pentru lectură și artă, pentru anumite activități cu caracter aplicativ, educă elevii pentru utilizarea inteligentă a timpului liber, îi inițiază în sarcini de muncă și responsabilități, dezvoltă imaginația creatoare și sensibilitatea artistică, inițiativa și independența în acțiune, satisfac tendința de autoafirmare și stabilesc relații mai apropiate între învățător și elev.

PROIECT
„INTEGRAREA – PASUL SPRE
REUȘITE”

AUTOR: PROF. BLAGA SABINA

UNITATEA DE ÎNVĂȚĂMÂNT: CENTRUL DE PEDAGOGIE
CURATIVĂ SIMERIA

PUNCT DE LUCRU-COLEGIUL TEHNIC ”CONSTANTIN BRÂNCUȘI”
PETRIȚA

CUPRINS

I.	DESCRIEREA PROIECTULUI "INTEGRAREA- PASUL SPRE REUȘITE"	3
II.	OBIECTIVELE PROIECTULUI	6
III.	IMPACTUL PROIECTULUI.....	7
IV.	TEMATICA REALIZATĂ ÎN PROIECTUL - INTEGRAREA- PASUL SPRE REUȘITE.....	9
	4.1.Exemple activități elevi.....	9
	4.2.Exemple activități părinți	10
	4.3.Exemple activități echipa multidisciplinară:.....	11
	4.4. Exemple activități mese rotunde	12
V.	PROGRESELE REALIZATE DE CĂTRE ELEVII CU CES, PRIVIND INTEGRAREA ȘCOLARĂ	13
	5.1.Modificările obținute în urma derulării proiectului.....	13
	5.2.Realizările elevilor cu C.E.S.....	14
	5.3. Realizări părinți	14
	5.4.Realizări cadre didactice	15
	5.5. Realizări membrii comunității	15
	5.6. Progres realizat în integrarea școlară.....	15
	5.7. Rolul proiectului	16
	ANEXA 1. CHESTIONAR DE SATISFAȚIE ȘI CONFORT AL ELEVILOR CU CES, ÎN MEDIUL ȘCOLAR.....	17
	ANEXA 2. CHESTIONAR DE MĂSURARE A GRADULUI DE TOLERANȚĂ FAȚĂ DE COPILUL CU CES.....	19
	BIBLIOGRAFIE	24

I. DESCRIEREA PROIECTULUI „INTEGRAREA- PASUL SPRE REUȘITE”

Implementarea proiectului de eficientizare la nivelul unității școlare - Colegiul Tehnic „CONSTANTIN BRÂNCUȘI” Petrița, a deschis noi orizonturi pentru elevi, părinți/tutori, comunitate și a avut ca obiectiv o mai bună integrare și incluziune a elevilor cu CES.

Perioadă de implementare-anul școlar.

Demersul proiectului a fost fundamentat pe un sistem metodologic în componența caruia au fost incluse: metoda observației directe și sistematice (elevi cu CES, elevi fără CES, părinți, profesori) metoda convorbirilor (elevi cu CES, elevi fără CES, părinți, profesori) precum și utilizarea unor chestionare.

Chestionarul cu privire la gradul de satisfacție și confort în mediul școlar are 13 itemi cu diferite răspunsuri iar cel privind gradul de toleranță față de copilul cu C.E.S este construit pe 10 itemi. Ele au fost aplicate pre-experimental în data de 31 octombrie 2019 și post - experimental în data de 29 februarie 2020.

Procedura de lucru:

Evaluarea informală am realizat-o observând copiii cum interrelaționează între ei (elevi cu CES, elevi fără CES) în diverse situații: la ore, în curtea școlii, pe hol, în afara școlii, pe parcursul unor activități artistice, extrașcolare, etc. Au fost situații destul de puține, în care copiii au interrelaționat pozitiv, atunci când a fost vorba de un elev cu C.E.S. de cele mai multe ori, au apărut tot felul de comportamente negative: marginalizare, situații de umilire, țipete, diverse jigniri și chiar agresivitate, îndreptate asupra acestora.

Evaluarea formală am desfășurat-o prin aplicarea a două tipuri de chestionare (un tip pentru elevii cu C.E.S. cu privire la gradul de satisfacție și confort a acestora în mediul școlar și altul pentru elevii fără C.E.S. cu privire la gradul de toleranță față de copilul cu C.E.S.).

Prima etapă, constă în evaluarea inițială a participanților implicați în cercetare, cu scopul de a culege informații despre elevii cu CES, referitoare la gradul de integrare, acceptare în clasa în care se află, dar și cu privire la nivelul de incluziune a acestora. În cazul elevilor fără C.E.S. evaluarea a constat în general în aflarea aspectelor care generează un comportament neadecvat, față de colegii lor cu C.E.S.

În cadrul celei de-a doua etape, s-au elaborat și implementat planurile de intervenție personalizate pentru fiecare elev cu C.E.S. urmărindu-se obiectivele propuse la începutul perioadei de intervenție. În conformitate cu fiecare obiectiv, au fost alese o serie de activități,

materialele necesare desfășurării activității, metode, tehnici și strategii de lucru adecvate fiecărei situații în parte.

Cea de a treia etapă cuprinde evaluarea finală, realizată cu scopul de a monitoriza și stabili eficiența proiectului, a metodelor utilizate. Acest aspect s-a realizat prin compararea rezultatelor obținute în cadrul evaluării inițiale cu cele indicate în stadiul evaluării finale.

Detalii despre comunitate:

Comunitatea în care are loc implementarea proiectului, este o comunitate cu mijloace sărace, aflându-se într-o zonă defavorizată, monoindustrială, cu posibilități reduse de redresare economică. Membrii comunității nu beneficiază de surse de informare, cu privire la educația incluzivă, dar au o puternică dorință de cunoaștere și schimbare a mentalității, față de copiii și persoanele cu diferite probleme, expuse excluderii și marginalizării, aspecte observate pe parcursul activității mele.

În cadrul Colegiului Tehnic „CONSTANTIN BRÂNCUȘI” Petrița, sunt integrați în învățământul de masă, în clase diferite, 43 elevi cu CES la nivelul ciclului primar, gimnazial și profesional. Pe parcursul anilor, au existat diferite probleme generate de neacceptarea acestora în clasele din învățământul de masă.

Beneficiarii direcți ai proiectului:

- 15 elevi cu CES (5 ciclul primar și 10 ciclul gimnazial);
- 20 elevi fără CES (10 ciclul primar și 10 ciclul gimnazial);
- 60 părinți ai copiilor cuprinși în proiect;
- 40 cadre didactice.

Proiectul își propune înființarea unui *Atelier de dezvoltare personală* în cadrul căruia vor participa 15 elevi cu CES (5 ciclul primar și 10 ciclul gimnazial) și 20 elevi fără CES (10 ciclul primar și 10 ciclul gimnazial).

Activitatea se va desfășura pe două grupe de elevi (ciclul primar și ciclul gimnazial).

Prima grupă (ciclul primar) va cuprinde 5 elevi cu dificultăți de învățare, din clasele II-IV, din clase diferite și 10 elevi fără CES, selectați din clasele lor, deoarece au un comportament neadecvat față de ei, fapt ce duce la îngreunarea procesului de integrare școlară.

A doua grupă (ciclul gimnazial) cuprinde 10 elevi cu dificultăți ușoare de învățare, din clasele V-VIII, alături de alți 10 elevi din clasele lor, fără CES, care nu au o atitudine normală, de acceptare, față de colegii lor.

Activitățile propuse vor respecta aceeași tematică pentru ambele grupe, dar se vor adapta la nivelul celor două cicluri de învățământ. Vor fi cuprinse o serie de activități de dezvoltare personală, pe parcursul cărora se va îmbina distracția cu învățarea, descoperirea propriilor

resurse și abilități. Jocurile, poveștile terapeutice, poveștile digitale, teatrul, activitățile creative, vor conduce la realizarea obiectivelor propuse.

Programul va cuprinde activități diverse cu elevii implicați în proiect (ciclul primar și ciclul gimnazial) tutoriale desfășurate cu părinții copiilor cuprinși în proiect, întâlniri organizate cu cadrele didactice care predau la clasele acestor elevi.

Pe lângă activitatea derulată în cadrul clubului, elevii vor mai participa și la susținerea unui program artistic, în cadrul spectacolului caritabil „SUFLET PENTRU SUFLET”.

O altă activitate - Teatrul de păpuși, organizat cu elevii participanți direct la proiect în cadrul acestei activități elevii vor prezenta o piesă de teatru de păpuși pentru copii.

De asemenea elevii vor realiza și produsele decorative, cu ocazia Crăciunului și a Zilei de 8 Martie care vor fi vândute în cadrul celor 2 expoziții cu vânzare, organizate la nivelul instituției de învățământ.

Din banii obținuți din prezentarea teatrului și din cele două expoziții, se va organiza o excursie la finalul proiectului pentru elevii participanți.

În cadrul Atelierului de dezvoltare personală, activitatea pentru elevi se va desfășura, de două ori pe săptămână, câte o oră:

- Marțea de la 13,00-14,00 (prima grupă)
- Miercurea 14,00-15,00 (a doua grupă)
- Activitatea desfășurată cu părinții, va avea loc o dată pe lună, ultima zi de vineri din lună.
- Activitatea desfășurată cu cadrele didactice va avea loc o dată pe lună, ultima zi de joi din lună, la care vor fi invitați specialiști din mai multe domenii, din cadrul instituțiilor partenere din comunitatea locală și se vor purta discuții axate pe problematica copiilor cu dizabilități, pe creșterea gradului de acceptare, de schimbare a mentalității cu privire la copiii cu CES, precum și de găsim soluții, pentru o integrare școlară și socială cât mai eficientă.

II. OBIECTIVELE PROIECTULUI

Obiectivele pentru elevi:

- să renunțe la absentism;
- să se reducă incidența conflictelor;
- să își recunoască emoțiile;
- să stabilească relații pozitive, atât în grupul de elevi cât și în familie și comunitatea în care trăiesc;
- să manifeste dorința de a participa activ la activitățile școlare (vor lua propriile decizii, vor avea inițiativă în diverse situații, ca urmare a creșterii încrederii în forțele proprii);
- să participe la activități extrașcolare, pe tematici antreprenoriale, dezvoltându-și simțul estetic și gustul pentru frumos;
- să implice activ la pregătirea și susținerea programelor artistice, inițiate în cadrul atelierului de dezvoltare personală și prezentate cu diferite prilejuri.

Obiectivele pentru părinți:

- să colaboreze mai bine cu școala, părinții elevilor cu CES (15), ca urmare a participării la tutorialele ce s-au desfășurat și la care au aflat, metode și tehnici utile, pe care le pot utiliza și acasă în munca cu copiii lor, pentru a exista o continuitate și în familie cu ceea ce se lucrează la școală;
- să manifeste dorința de a se implica în activitățile derulate la nivelul școlii, (părinți cu copii fără CES) vor accepta diversitatea, devenind mai empatici, mai încrezători în rolul pe care-l are școala în pregătirea copiilor lor.

Obiectivele pentru echipa multidisciplinară:

- să dezvolte abilități importante, atât de necesare în activitatea didactică (desfășurată cu categorii de elevi aflați într-o situație de risc educațional) promovând incluziunea, învățarea diferențiată, ținând cont de particularitățile specifice fiecărui elev în parte;

Obiectivele pentru membrii comunității:

- să dezvolte o abordare empatică față de persoanele cu nevoi speciale, manifestând înțelegere și acceptare.

III. IMPACTUL PROIECTULUI

Impactul acestui proiect este pozitiv, cu adevărat integrarea este pasul spre multe reușite în școală, familie și comunitate.

Pentru beneficiarii direcți astfel:

- Creșterea gradului de integrare și incluziune școlară.

Pe termen scurt, schimbările vizează o evidentă îmbunătățire a interrelaționării și colaborării atât în echipa multidisciplinară cât și a elevilor cu CES în cadrul școlii și comunității;

Pe termen mediu și lung:

- Intervențiile în cadrul atelierului de dezvoltare personală, îi vor ajuta, pe elevi, să se cunoască mai bine, să-și identifice propriile emoții;

- Participarea la programul artistic, îi va ajuta să-și promoveze calitățile, să înțeleagă că au diferite abilități, le va crește stima de sine.

- Demersul de realizare a decorațiunilor le va dezvolta creativitatea, îndemânarea și gustul pentru frumos.

- Excursia, va fi un bun prilej de interrelaționare, comunicare, schimburi de idei.

- Tutoriale și mesele rotunde desfășurate cu părinții, pe termen scurt îi vor ajuta să colaboreze mai bine cu școala, iar pe termen mediu și lung, să fie empatici cu cei din jur, să se cunoască mai bine pe ei, să-și înțeleagă proprii copii, etc.

- Cadrele didactice participante la întâlniri vor înțelege și cunoaște mai profund particularitățile copilului cu CES, îi vor putea observa și-n medii informale, vor putea adopta diverse abordări în activitatea cu aceștia, facilitand integrarea și incluziunea.

Pentru beneficiarii indirecti astfel:

- Eficiența colaborării între toți elevii din școală, deoarece cei care au participat, pot influența pozitiv grupul. Pe termen scurt, comunicarea în clase devine mult mai deschisă și noi sentimente pot fi subiecte ale interacțiunii de grup, iar pe termen mediu și lung, spațiul fiecăruia devine mai liber, se acceptă mai bine inițiativa personală, școala va deveni un loc antrenant în care se investește energie pozitivă, stimă, căldură umană, prietenie, spre deosebire de faza de început;

- Îmbunătățirea interrelaționării în echipa multidisciplinară, încrederea pe care elevii o au acum în cadrele didactice, le creează un atașament securizant, cu efecte pozitive, atât cu privire la rezultatele școlare cât și comportamentale;

- Creșterea interesului părinților față de școală, față de problemele ei, fiind mai deschiși la colaborarea cu echipa multidisciplinară, pe termen mediu și lung, conștientizând importanța pe care o au în sprijinirea evoluției personale, educaționale și sociale a copiilor lor.

- Cadrele didactice au o mai bună colaborare cu familiile elevilor, primesc susținerea și suportul comunității.

- Implicarea activă a comunității, pe termen lung, va genera schimbări majore față de nevoile școlii, dar va schimba și mentalități față de persoanele vulnerabile, care se confruntă cu o multitudine de probleme ce conduc la abandonul școlar, la părăsirea timpurie a școlii.

IV. TEMATICA REALIZATĂ ÎN PROIECTUL - INTEGRAREA- PASUL SPRE REUȘITE

4.1.Exemple activități elevi

NR. CRT.	TEMA ACTIVITĂȚII	LUNA DERULĂRII	TEHNICI ȘI MIJLOACE DE REALIZARE
1.	Cunoașterea personală Nu renunț la școală!	OCTOMBRIE	Brainstorming: capacități personale; Poveste terapeutică; Feedback
2.	Emoțiile mele	OCTOMBRIE	Brainstorming: exprimarea emoțiilor; Fișă -Termometrul emoțiilor; Feedback
3.	Spune ce simți astfel încât ceilalți să te poată înțelege	OCTOMBRIE	Joc: Actorii emoțiilor; Poveste terapeutică; Feedback
4.	Respectarea regulilor	OCTOMBRIE	Brainstorming: respect, reguli Joc: Castelul; Poveste terapeutică; Feedback
5.	Sunt creativ	NOIEMBRIE	Confecționarea de decorațiuni pentru Crăciun; Feedback
6.	Micul actor	NOIEMBRIE	Repetiții scenetă- Nasterea Mântuitorului; Feedback
7.	Furia	DECEMBRIE	Brainstorming: Furia Joc de relaxare Poveste terapeutică Feedback
8.	Frica	IANUARIE	Brainstorming: Frica Realizarea unui desen care exprimă frici, temeri, vis urât; Poveste terapeutică; Feedback
9.	Tristețea	IANUARIE	Brainstorming: Tristețea. Desen: Căsuța cu bucurii/ Căsuța cu tristeți Poveste terapeutică Feedback
10.	Sunt creativ	FEBRUARIE	Brainstorming: Creativitatea. Mărțișoarele mânușelor iscusite; Feedback
11.	Bucuria	MARTIE	Brainstorming: Bucuria; Poveste terapeutică;

			Tema de casă-Tablou de familie; Feedback
12.	Ce știm până acum despre emoții?	MARTIE	Brainstorming: Emoțiile; Poveste terapeutică; Feedback
13.	Tehnici de relaxare	MARTIE	Brainstorming: Relaxarea; Tehnici de relaxare musculară; Tehnici de respirație; Feedback
14.	Bullying	MARTIE	Brainstorming: bullying. Poveste terapeutică; Feedback
15.	Stresul	MAI	Brainstorming: Stresul; Poveste terapeutică; Feedback
16.	Comportamente adecvate social	MAI	Brainstorming: Asertivitatea. Joc de rol; Poveste terapeutică;
17.	Așa sunt eu	IUNIE	Brainstorming: Personalitatea. Joc de rol; Poveste terapeutică: Feedback final: Cum mă văd/ cum sunt văzut!
.....			

4.2.Exemple activități părinți :

NR. CRT.	TEMA ACTIVITĂȚII	LUNA DERULĂRII	OBIECTIVE
1.	Colaborarea dintre școală și familie – condiție esențială a actului didactic	OCTOMBRIE	Informarea părinților cu privire la importanța colaborării cu școala. Optimizarea colaborării dintre școală și familie.
2.	Cum pot să-mi ajut copilul?	NOIEMBRIE	Înțelegerea unor metode și tehnici eficiente de lucru cu copiii cu CES, în funcție de particularitățile individuale și specifice ale acestuia, pe care familia să le pună în aplicare.

			Înțelegerea rolului pe care îl au în viața copiilor lor.
3.	Prevenirea și corectarea conduitei greșite ale copiilor	IANUARIE	Implementarea unor măsuri concrete de prevenirea și corectare a conduitei greșite ale copiilor. Optimizarea colaborării dintre școală și familie.
4.	A fi părinte – o profesie?	MARTIE	Realizarea importanței exemplului părinților în educarea copiilor. Exemplificarea importanței unui climat familial potrivit pentru o educație adecvată.
5.	Autoritate și prietenie.	MAI	Observarea efectelor pozitive și negative ale autorității părinților. Aplicarea măsurilor necesare privind autoritatea față de copil.
6.	Pedepse și recompense	IUNIE	Realizarea importanței acestora, în educația eficientă a copiilor lor. Aplicații .
.....			

4.3.Exemple activități echipa multidisciplinară:

NR. CRT.	TEMA ACTIVITĂȚII	LUNA DERULĂRII	OBIECTIVE
1.	Prezentarea caracteristicilor specifice anumitor tipuri de deficiență	OCTOMBRIE	Să înțeleagă o serie de particularități specifice copiilor cu cerințe educative speciale, pentru o mai bună cunoaștere a problemelor cu care se confruntă.
2.	Cooperarea, colaborarea eficientă între toate cadrele didactice-liant în sprijinirea elevilor cu CES	NOIEMBRIE	Să constate cu obiectivitate, de ce este importantă colaborarea între toți factorii educaționali și nu numai. Să se stabilească direcții clare de acțiune pentru o colaborare eficientă, între cadrele didactice.

3.	Eficientizarea adaptării curriculare Planuri de intervenție personalizată	DECEMBRIE	Înțelegerea modului de realizare a acestora, de adaptare la potențialul copilului, pentru a obține progrese. Realizarea PIP-ului în echipă, pentru urmărirea acelorași direcții de acțiune, pornindu-se de la nivelul la care se găsește elevul.
4.	Metode și tehnici de lucru eficiente în munca cu elevii cu CES	FEBRUARIE	Înțelegerea și adoptarea principalelor metode și tehnici de lucru, eficiente în munca cu elevii cu CES, care trebuie adaptate în funcție de deficiențele pe care le prezintă, dar și în funcție de anumite particularități individuale ale acestora.
5.	Ajutor și sprijin în integrarea și incluziunea elevilor cu CES	APRILIE	Realizarea unor măsuri reale, adecvate la nivelul claselor în care sunt integrați elevii cu CES.

4.4. Exemple activități mese rotunde:

NR. CRT.	TEMA ACTIVITĂȚII	LUNA DERULĂRII	OBIECTIVE	INVITAȚI
1.	Dezbaterea problematicii copiilor cu dizabilități	DECEMBRIE	Informarea și dezbateri cu privire la problemele cu care se confruntă persoanele cu dizabilități din comunitate.	Reprezentați de la Primărie, și Poliție Cadre didactice Părinți
2.	Cum se poate construi o cale de ajutor pentru cei în nevoie?	MARTIE	Găsirea de soluții concrete pentru sprijinirea și ajutorarea acestora. Colaborarea eficientă școală-familie-comunitate.	Reprezentați de la Primărie, și Poliție Cadre didactice Părinți
3.	Implicare activă și acțiuni concrete de sprijin și ajutor.	IUNIE	Găsirea de soluții concrete pentru sprijinirea și ajutorarea acestora.	Reprezentați de la Primărie, și Poliție

			Colaborarea eficientă școală-familie-comunitate.	Cadre didactice Părinți
--	--	--	---	----------------------------

V. PROGRESELE REALIZATE DE CĂTRE ELEVII CU CES, PRIVIND INTEGRAREA ȘCOLARĂ

În cadrul evaluării inițiale se remarcă următoarele:

- elevii cu CES au avut o frecvență de 50% la cursuri simțindu-se deseori marginalizați în cadrul clasei de elevi și la nivelul școlii;

- 30% dintre elevii cu CES, merg cu plăcere la școală;

- 30 % dintre elevii cu CES se simt îndrăgiți, acceptați în grupul clasei;

- situațiile conflictuale, interrelaționare deficitară și lipsa capacității gestionării unei situații conflictuale au o frecvență de 25% ;

- în proporție de 40 %, si-au recunoscut emoțiile;

- 0% dintre elevi, au participat la activități extrașcolare, antreprenoriale;

-10% elevi, au participat activ la pregătirea și susținerea unor programe artistice în cadrul școlii.

Pentru părinții (elevilor cu CES și elevilor fără CES):

- părinții elevilor cu CES (15) au colaborat sporadic cu școala, implicându-se numai la solicitarea profesorilor;

- 15 părinți cu copii fără CES, s-au implicat în activități derulate la nivelul școlii, făcând parte din consiliul părinților pe școală.

Pentru cadrele didactice:

- 40 cadre didactice sunt incluse în cadrul echipei multidisciplinare, promovează incluziunea, învățarea diferențiată, ținând cont de particularitățile specifice fiecărui elev în parte.

5.1.Modificările obținute în urma derulării proiectului

Pentru cei 15 elevi cu CES:

- Elevii cu Ces au reușit să-și îmbunătățească frecvența la cursuri, 80% dintre ei afirmă că se simt îndrăgiți, acceptați, valorizați în cadrul clasei, și-au schimbat modul de participare, sunt activi la activitățile școlare, au început să-și asume propriile decizii, să aibă inițiativă în diverse situații, ca urmare a creșterii încrederii în forțele proprii;

- 80% dintre elevii cu CES, merg cu plăcere la școală, simt că au stabilit relații pozitive în grupul școlar;

- 80 % dintre elevii cu CES se simt îndrăgiți, acceptați în grupul clasei;

- Conflictele dintre elevi sunt mai rare, ca urmare a îmbunătățirii exprimării verbale, interrelaționării cu ceilalți, dar și a învățării modului de gestionare a unei situații conflictuale având o incidență de numai 10%;

- În proporție de 80 %, elevii și-au cunoscut și gestionat propriile emoții și 70% au recunoscut emoțiile celor din jur, și au acționat adecvat în diverse situații;

- 90% dintre elevi, au participat la crearea a 200 de produse decorative, destinate vânzării, dobândind astfel abilități practice, antreprenoriale, dezvoltându-și simțul estetic și gustul pentru frumos;

- 100% elevi, au participat activ la pregătirea și susținerea programelor artistice, inițiate în cadrul atelierului de DEZVOLTARE PERSONALĂ și prezentate cu diferite prilejuri.

5.2. Realizările elevilor cu C.E.S.

În contextul evaluării finale, comparând rezultatele obținute de către elevii cuprinși în program am realizat:

- Creșterea frecvenței școlare cu 30%;
- Reușita de a stabili relații pozitive în cadrul grupului școlar, plăcerea cu care elevii cu CES merg la școală s-a îmbunătățit considerabil, în procent de 50%;
- Mai mult de 50% dintre elevii se simt îndrăgiți, acceptați în grupul școlar;
- Situațiile conflictuale s-au diminuat cu 15%;
- Recunoașterea emoțiilor s-a îmbunătățit cu 40%;
- Înainte de implicarea în program nici un elev nu a participat la activități extrașcolare, antreprenoriale. Proportia de creștere a implicării fiind de 90%;
- Pregătirea și susținerea programelor artistice a crescut cu 90%.

5.3. Realizări părinți:

- părinții elevilor cu CES (15) au colaborat mai bine cu școala, ca urmare a participării la tutorialele ce s-au desfășurat și la care au aflat, metode și tehnici utile, pe care le pot utiliza și acasă în munca cu copiii lor, pentru a exista o continuitate și în familie cu ceea ce se lucrează la școală;

- 60 părinți cu copii fără CES, s-au implicat în activitățile derulate la nivelul școlii, au acceptat diversitatea, devenind mai empatici, mai încrezători în rolul pe care-l are școala în pregătirea copiilor lor.

5.4. Realizări cadre didactice:

- 40 cadre didactice și-au dezvoltat abilități importante, atât de necesare în activitatea didactică (desfășurată cu categorii de elevi aflați într-o situație de risc educațional) promovând incluziunea, învățarea diferențiată, ținând cont de particularitățile specifice fiecărui elev în parte;

- cadrele didactice, neparticipante direct la proiect, au manifestat mai mult interes față de procesul de integrare și incluziune, devenind mai deschiși la nou, la acceptare, la diversitate.

5.5. Realizări membrii comunității:

- membrii comunității, vor avea o altă abordare față de persoanele cu nevoi speciale, manifestând empatie, înțelegere și acceptare.

5.6. Progres realizat în integrarea școlară

Comparând rezultatele etapei pre-experimentale cu cele post-experimentale în ceea ce privește frecvența la cursuri a elevilor cu CES, recunoașterea emoțiilor, participarea la activități extrașcolare, implicarea în conflicte, constatăm o îmbunătățire considerabilă a gradului de siguranță și confort resimțit de elevi, reflectând în același timp și un grad crescut de integrare.

Fig. 1

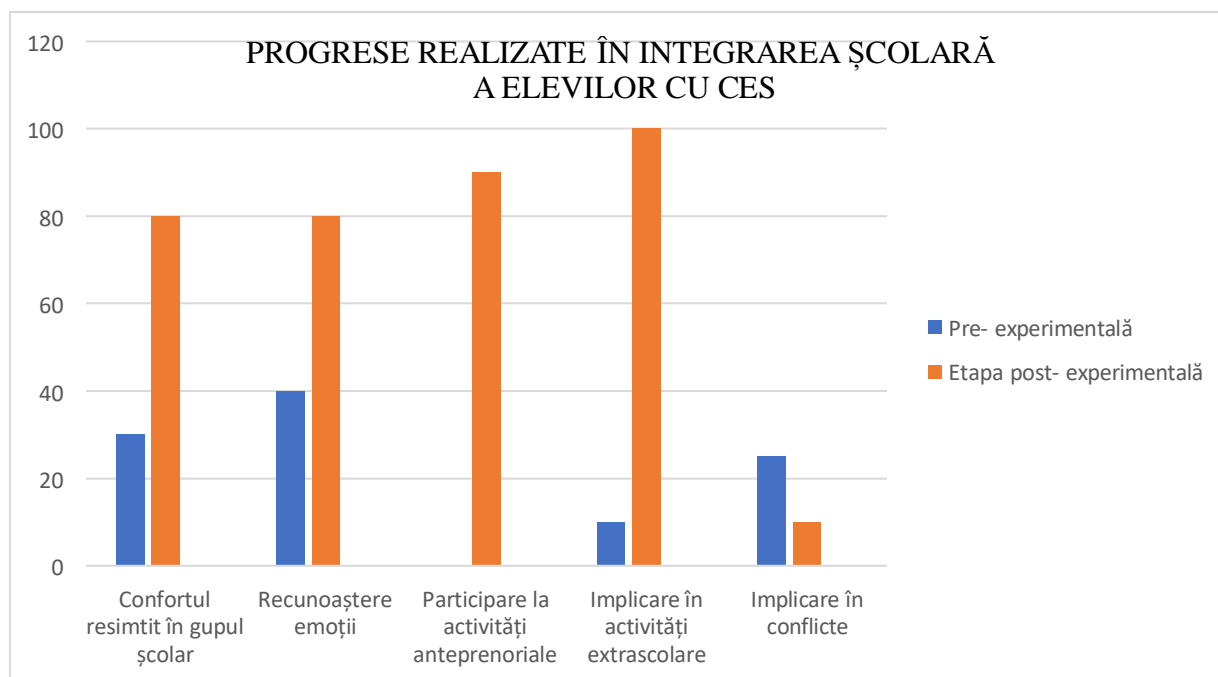


Figura 1 – Progrese realizate în integrarea elevilor cu CES

5.7. Rolul proiectului

Este un proiect cu un mod diferit de abordare, fiind pentru prima oară când sub o altă formă, decât cea a orelor de curs, copiii cu CES și cei fără, pot participa la activități cu un impact major asupra dezvoltării lor personale, sub coordonarea echipei multidisciplinare.

În acest cadru favorabil, vor avea posibilitatea să arate că și ei sunt buni, ba chiar foarte buni, sub o altă formă decât cea a orelor de curs, unde aceștia sunt puși mereu într-o lumină proastă, neputând să se ridice la nivelul celorlalți, de aici și o serie de trăiri negative, dezinteres, risc educațional și o stimă de sine foarte scăzută.

Elevii care nu au CES, vor avea posibilitatea, să-i cunoască sub o altă formă, să-i înțeleagă, să stabilească relații de prietenie și colegialitate, să accepte mai ușor diversitatea, iar comportamentul negativ față de cei cu CES, să fie diminuat.

Faptul că toți elevii se simt aici valorizați, într-un mediu primitiv și stimulat, cu activități care sunt utile pentru ei, îi determină să-și însușească mecanisme psihologice, ce acționează nu numai în favoarea lor, dar și în cadrul grupului de elevi la care se vor întoarce, după finalizarea proiectului.

O noutate este organizarea de lectorate pentru părinți, întâlniri pentru profesori, pentru a aborda problematica copiilor cu CES, nemaifiind organizate acest gen de activități la nivel de școală. Părinții vor învăța cum trebuie să-și ajute copiii, vor colabora în cadrul echipei multidisciplinare, vor lega prietenii, cei care nu au copii cu CES, vor accepta mai ușor diversitatea, devenind mai empatici, iar relația cu școala va fi una eficientă și de durată.

Integrarea va fi una eficientă, profesorii echipei multidisciplinare, își vor desfășura activitatea în clase bine încheiate, cu scopuri și obiective comune, putând astfel să-și atingă obiectivelor educaționale, pe termen scurt, mediu și lung.

Prin întâlnirile organizate cu echipa multidisciplinară are loc: dezvoltarea abilităților necesare în activitatea didactică (desfășurată cu categorii speciale de elevi aflați într-o situație de risc educațional) promovarea incluziunii și al managementului grupului, al abordărilor transcurriculare și personalizate, promovarea învățării diferențiate la nivelul școlii, ținând cont de caracteristicile fiecărui elev în parte.

Comunitatea joacă și ea un rol important, fiind implicată tot din perspectiva problematicii copiilor cu CES, în felul acesta se trezește interesul, față de persoanele mai puțin norocoase, își vor schimba mentalitatea și vor găsi soluții eficiente, pentru rezolvarea problemelor cu care acestea se confruntă.

Prin punerea în aplicare a acestui proiect, sunt aduși împreună cu scopuri bine determinate, toți factorii responsabili de evoluția copiilor-școala, familia, comunitatea.

ANEXA 1. CHESTIONAR DE SATISFAȚIE ȘI CONFORT AL ELEVILOR CU CES, ÎN MEDIUL ȘCOLAR

Întreprindem un studiu în cadrul școlii noastre și considerăm că părerile voastre sunt deosebit de importante, lucru pentru care vă rugăm să acceptați, să vi le exprimați. Chestionarul este anonim, deci nu trebuie semnat iar informația pe care o obținem servește exclusiv unor scopuri științifice. Vă mulțumim pentru participare și vă rugăm să răspundeți la toate întrebările din chestionar.

1. Ți place la școală?

- Da
- Nu
- Nu știu

2. Ai prieteni în clasa ta?

- Da
- Nu

Dacă ai răspuns cu da, spune ce îți place la ea/el.

.....

3. Ai lipsit vreodată de la școală pentru că ai avut conflicte în clasă?

- Da
- Nu

4. Cum te simți în grupul clasei tale? Alege una dintre variantele de mai jos.

- Îndrăgit
- Acceptat
- Ignorat
- Respins
- Marginalizat
- Umilit

Altele.....

5. Care sunt emoțiile pe care le trăiești la școală ? Alege una dintre variantele de mai jos.

- Bucurie
- Veselie
- Fericire
- Plăcere
- Frică
- Furie
- Rușine
- Tristețe

Altele.....

6. Primești sprijin din partea colegilor atunci când ai nevoie?

- Foarte des
- Des
- Rar
- Foarte rar
- Deloc

7. Cum te înțelegi cu profesorii tăi?

- Foarte bine
- Bine

- Puțin
- Deloc

8. Primești sprijin din partea profesorilor de la clasă când nu știi să rezolvi sarcina de lucru?

- Foarte des
- Des
- Rar
- Foarte rar
- Deloc

9. Primești sprijin din partea părinților pentru rezolvarea temelor?

- Foarte des
- Des
- Rar
- Foarte rar
- Deloc

10. Ce îți place la profesorul drag ție?

- Cum vorbește
- Cum se comportă cu copiii
- Cum predă lecția
- Cum se îmbracă

11. Câte absențe ai la școală în luna octombrie 2019/februarie 2020 ?

- Nu am absențe
- 0-10 absențe
- 11-20 absențe
- 21-30 absențe
- peste 30 absențe

12. Ai participat la activități în afara școlii?

- Da
- Nu

Dacă da, care este ultima activitate extrașcolară la care ai participat?

.....

13. Cât de des vin părinții tăi la școală pentru a se interesa de situația ta?

- Foarte des
- Des
- Rar
- Foarte rar
- Deloc

ANEXA 2. CHESTIONAR DE MĂSURARE A GRADULUI DE TOLERANȚĂ FAȚĂ DE COPILUL CU CES

Întreprindem un studiu în cadrul școlii noastre și considerăm că părerile voastre sunt deosebit de importante, lucru pentru care vă rugăm să acceptați, să vi le exprimați. Chestionarul este anonim, deci nu trebuie semnat iar informația pe care o obținem servește exclusiv unor scopuri științifice. Vă mulțumim pentru participare și vă rugăm să răspundeți la toate întrebările din chestionar.

1. Ai în clasa ta colegi cu cerințe educative speciale?

- Da
- Nu
- Nu știu

2. Dacă da, care este atitudinea ta față de elevul cu CES ?

- Îl îndrăgesc
- Îl acceptt
- Îl ignor
- Îl resping
- Îl marginalizez
- Îl umilesc

Altele.....

3. Cum se comportă colegii din clasă cu elevul cu CES ?

- Îl îndrăgesc
- Îl acceptt
- Îl ignor
- Îl resping
- Îl marginalizez
- Îl umilesc

Altele.....

4. Ai lipsit vreodată de la școală pentru că ai avut conflicte cu colegul cu CES?

- Da
- Nu
- Nu știu

5. Ai cunoștințe despre elevul cu cCES?

- Da
- Nu

Nu știu

6. Ai vrea să afli mai multe despre elevul cu CES?

Da

Nu

Nu știu

7. Din punctul tau de vedere, care este atitudinea profesorilor fata de elevul cu CES

Permisivă

Favorizantă

Susținătoare

Nediscriminatorie

Tolerantă

Indiferentă

Marginalizatoare

Umilitoare

8. Cât de mult dorești să participi la activități alături de un elev cu CES?

Foarte mult

Mult

Rar

Foarte rar

Deloc

9. Crezi că un copil cu CES, este diferit de tine?

Da

Nu

Nu știu

10. La ce școală crezi că ar fi bine să învețe un elev cu CES?

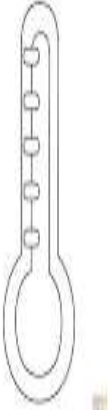
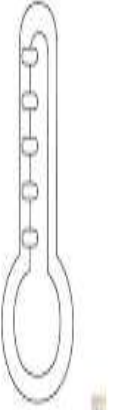
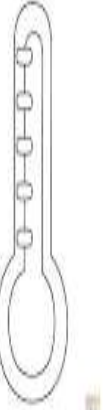
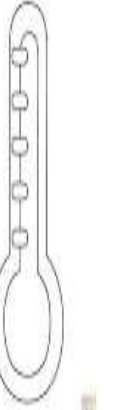



În școală de masă

În școală specială

Nu știu

ANEXA 3.

Termometrul emoțiilor

Luni	Marți	Miercuri	Joi	Vineri	Sambătă	Duminică
						
EMOȚIA:	EMOȚIA:	EMOȚIA:	EMOȚIA:	EMOȚIA:	EMOȚIA:	EMOȚIA:

O (cu verde) emoție scăzută

O (cu galben) emoție medie

O (cu potocaliu) emoție puternică

ANEXA 4

Dificultăți școlare

POVESTE TERAPEUTICĂ - Povestea leului Bibi

a) indicații terapeutice:

-dificultăți școlare;

b) efecte dorite:

-înțelegerea importanței școlii;

-prevenirea abandonului școlar;

-responsabilizarea elevilor față de rezultatele școlare;

Bibi era un pui de leu foarte drăgălaș. Pe el nu-l intererșau sfaturile tatălui său, care voia să-l învețe tactica vânătorii, pescuitului și a apărării de alte animale, pentru că jungla era periculoasă, fie și numai dacă te rătăceai în ea. În timp ce frații săi învățau aceste lecții de viață, Bibi stătea toată ziua la soare, se bronza sau înota, se strâmba cu maimuțele și se întrecea la înot cu broaștele.

Într-o zi, Bibi a fost atacat de un tigru și cum el lipsise în ziua când tatăl său îi învățase cum să facă față acestui pericol, nu a știut ce să facă. Speriat de moarte, și-a strigat din toată puterea frații și surorile care l-au salvat în ultima clipă. Bibi s-a hotărât atunci să-și viziteze tatăl și să-l roage să-l învețe tot ce considera că i-ar fi necesar. El a promis că va munci de două ori mai mult pentru a recupera timpul pierdut. Tatăl a acceptat și Bibi a făcut progrese foarte rapid.

După mai mulți ani, i-a succedat tatălui său la tron. În calitate de rege al animalelor, le-a explicat copiilor importanța cunoașterii pentru învingerea greutăților vieții.

ANEXA 5

Dificultăți în respectarea regulilor de grup

POVESTE TERAPEUTICĂ - Povestea stupului de albine

a) indicații terapeutice:

-dificultăți în respectarea regulilor de grup;

b) efecte dorite:

-ameliorarea relațiilor într-o familie, clasă sau grup;

-favorizarea disciplinei în interiorul unei colectivități;

-stimularea asumării responsabilităților;

Într-un stup trăia o regină foarte preocupată de calitatea mierii produse de supusele sale. Multă vreme, mierea a fost de calitate superioară, dar, de la un timp, lucrurile au început să se schimbe: albinele au devenit mai superficiale, leneveau la umbra unei frunze sau se hârjoneau între ele.

Situația a început să se agraveze de la o zi la alta, cu toate observațiile reginei. Într-o zi, când toate albinele se odihneau, s-a produs un eveniment inexplicabil: stupul s-a răsturnat și toate albinele au fost aruncate afară. Din fericire, atât albinele cât și regina au scăpat nevătămate. Speriate, albinele s-au grupat în jurul reginei lor.

În ajutorul albinelor, a venit și regele bondarilor. Acesta a început să analizeze situația pentru a stabili cauza catastrofei. La sfârșit, concluzia a fost următoarea: nenorocirea s-a produs chiar din vina albinelor, deoarece acestea au muncit fără să fie atente astfel încât au depozitat toată mierea într-o singură parte a stupului și l-au dezechilibrat.

Marele bondar a chemat toate albinele și le-a explicat cum au reușit să dezechilibreze stupul. Albinele și-au înțeles greșeala. Din acel moment, regina a devenit mai hotărâtă și toate deciziile ei, au fost respectate întocmai. Foarte repede albinele au refăcut stupul, iar la festivalul mierii au câștigat marele premiu.

BIBLIOGRAFIE

1. Clocotici Valentin, 2000, Stan Aurel, *Statistică aplicată în psihologie*, editura Polirom, Iași
2. Cosnier Jaques, 2002, *Introducere în psihologia emoțiilor și a sentimentelor*, editura Polirom, Iași
3. Egan Kieran, Popenici Ștefan, 2007, *Educatia elevilor hiperactivi și cu deficit de atenție*, editura Didactica Press, Bucuresti
4. Gherguț Alois, 2007, *Sinteze de psihopedagogie speciala*, editura Polirom, Iași
5. Iluț Petru, 1997, *Abordarea calitativă a socioumanului*, editura Polirom, Iași
6. Pașca Maria Dorina, 2004, *Povestea terapeutică*, editura Ardealul

Provocări și soluții în educație - învățarea sincron și asincron

Prof. Bobei Raluca-Daiana
Școala Gimnazială Ion I. Graure Bălteni

Abstract

Învățământul românesc a fost supus la mari provocări în perioada 2020-2023. Experiența pandemică a supus cadrele didactice la un mare test. Unele probe au fost trecute cu succes, la altele au fost întâmpinate dificultăți.

Cuvinte-cheie: cyber-cultura, utilizarea NTIC

În prezent toate cadrele didactice posedă competențe formate în sistemul tradițional de instruire. Formarea online realizată în timpul și mai ales după pandemia cu SARS Cov II a căpătat o pondere însemnată în ceea ce privește procesul instructiv-educativ. Cadrele didactice au avut posibilitatea să participe la cursuri online de formare profesională sau la o reconversie profesională fără să fie necesară deplasarea efectivă la instituția de instruire organizatoare. Pentru profesorii debutanți prezența în sala de clasă este indispensabilă, de aceea corelarea instruirii online cu cea tradițională este foarte benefică. În urma contextului pandemic a luat ființă învățarea online de tip sincron și asincron. Cadrele didactice au fost nevoite să abordeze aceste tipuri online de învățare.

Învățarea sincron se bazează pe învățarea online prin conexiune directă, în timp real. Acest tip de învățare produce un eveniment educațional care implică participarea tuturor educabililor, așadar toți elevii participă activ la activitățile propuse de către cadrul didactic. Practic este reprodus contextual de învățare clasic în care profesorul ghidează tot procesul educativ de preadre-învățare.

Învățarea asincron este bazată pe învățarea independentă. Acest tip de învățare online presupune întreruperea fluxului de conexiune directă la grup. Educabilii, prin intermediul dispozitivelor electronice, învață aceleași conținuturi dar în momente diferite și în ritmul propriu de lucru. Învățarea asincron se bazează pe învățarea autoghidată adaptată nevoilor individuale ale elevilor.

În școli, începând cu perioada pandemică au fost utilizate cu preponderență pentru învățarea sincron și asincron următoarele **platforme educaționale și aplicații**: platforma Google Classroom, platforma Teams, platforma Digitaliada, platforma Adservio; platforma

LivresQ, platforma Kinderpedia, platforma Timlogo, platforma Intuitext, MyKoolio, Vboard Zoom; Jitsi Meet etc.

Oferim în cele ce urmează câteva informații despre cele mai accesate instrumente de predare-învățare-evaluare online.

LIVRESQ este o platformă de creare de lecții interactive și cursuri online ce pot fi descărcate și apoi încărcate în alte platforme. Aceasta conține și cea mai mare Bibliotecă de resurse educaționale din România. Sunt peste 19.600 de lecții disponibile, din care 5673 publice. Platforma integrează și inteligență artificială pentru a ajuta cadrele didactice să creeze lecții și cursuri, mai bune și mai repede. Toate materialele LIVRESQ funcționează și se adaptează automat pentru orice dispozitiv cu browser (telefoane, calculatoare, tablete, televizoare smart, table interactive, etc.).

Adeservio este o platformă de management a proceselor educaționale. Aduce beneficii directorilor, cadrelor didactice, personalului auxiliar, părinților și elevilor. Modulele integrate în această platformă sunt: catalog școlar electronic, mesagerie, modulul dedicat secretariatului, modulul dedicat directorilor, modulul pentru profesor.

Kinderpedia este o platformă de management al proceselor educaționale. Utilă activităților din școli și grădinițe. Module cheie: Orar, Catalog școlar electronic, Teme, Videoconferințe, Rapoarte de activități și progres, Management personal, Financiar, Mesagerie, Newsletter, Multimedia, Modul Sondaje.

MyKoolio este un portal educational cu lecții interactive. Conține și module pentru gestiunea proceselor dintr-o instituție educațională (Catalog Virtual, gestionare clase, modul de teme, calendar activități, mesagerie).

Digitaliada este o platformă centralizatoare cu materiale dezvoltate în platforme tip LIVRESQ și editoare de text. Conține și funcționalități utile pentru directori, profesori și părinți. Lansează în fiecare an un concurs de materiale digitale. Concursul se adresează cadrelor didactice.

Kidibot este o platformă educațională ce ajută copiii să citească și să învețe mai mult. Conține o multitudine de teste și elemente de gamificare.

Școala Intuitext este un portal educațional cu lecții interactive. Conține și funcționalități pentru managementul clasei (creare clasa, anunțuri, notificări evenimente) și managementul temelor (alocare, corectare, notare, rapoarte de activitate).

Timlogo este o platformă românească avizată de Ministerul Educației, ca mijloc de învățământ pentru deficienți de vorbire, nivel preșcolar/primar/gimnazial. Conține lecții

interactive și funcționalități pentru educație specială. Utilă logopezilor și profesorilor psihopedagogi.

VBoard este platformă ce oferă o tablă interactivă construită special pentru predarea online în timp real. Este ușor de folosit, suportă audio/video direct în aplicație, permite un control mai bun asupra predării și suportă table individuale – o funcționalitate inovatoare care permite profesorilor să monitorizeze simultan toți elevii în același timp (fie pentru testare, fie pentru pregătiri cu elevi de diferite nivele).

Aceste instrumente oferă o imagine de ansamblu în timp real a procesului instructiv-educativ prin care trece fiecare elev în parte. Așadar este imperios să încurajăm educabilii să utilizeze mijloace NTIC pentru că generațiile viitoare să găsească soluții la problemele în fața cărora suntem azi uneori neputincioși.

Bibliografie:

Ceobanu, Ciprian (2016), *Învățarea în mediul virtual*, Editura Polirom, Iași.

Ceobanu, Ciprian; Cucos, Constantin; Istrate, Olimpius; Pânișoară, Ion-Ovidiu (2020), *Educația digitală*, Editura Polirom, Iași,

Făt, Silvia & Adrian Labăr (2009), *Eficiența utilizării noilor tehnologii în educație. EduTIC 2009. Raport de cercetare evaluativă*. București, Centrul pentru Inovare în Educație. Accesat la 28.08.2023 pe www.elearning.ro/resurse/EduTIC2009_Raport.pdf

Mingasson, Michel (2002), *Le guide du e-learning. L'organisation apprenante*, Éditions d'Organisation, Paris. 9. Weller, M. (2007), *Virtual Learning Environments: Using, Choosing and Developing your VLE*. Londra, Routledge.

<https://www.liis.ro/Documents/download/Noi%20perspective%20ale%20educatiei%20in%20era%20digitala%202021.pdf> accesat la 28.08.2023

<https://livresq.com/ro/news/lista-platforme-educationale-romanesti/> accesat la 28.08.2023

Proiect de lecție

Unitatea de învățământ: Colegiul Național „Eudoxiu Hurmuzachi”, Rădăuți

Disciplina: FIZICĂ

Clasa: a IX-a D

Data: 10.03.2023

Profesor: Bodnarescu Adrian

Unitatea de învățare: Energia mecanică

Titlul lecției: Energia potențială gravitațională și elastică

Tipul lecției: transmitere și însușire de noi cunoștințe.

Scopul lecției: definirea noțiunii de energie potențială gravitațională și elastică și deducerea și aplicarea formulelor matematice ale acestora.

Competențe generale:

CG1: Înțelegerea și explicarea unor fenomene fizice.

CG2: Investigarea științifică, experimentală și teoretică aplicată în fizică.

Competențe specifice:

CS1: Explicarea de tip cauză-efect, utilizând un limbaj științific adecvat, a unor fenomene fizice simple, identificate în natură.

CS2: Utilizarea unor mărimi și a unor principii, teoreme, legi, modele fizice, pentru a răspunde argumentat la probleme / situații-problemă.

CS3: Explorarea proprietăților și fenomenelor fizice, în cadrul unor investigații științifice diverse (experimentale / teoretice).

Obiective derivate din competențele specifice. La sfârșitul lecției, elevul este capabil:

O1: Să definească noțiunea de energie potențială și să dea exemple din natură, tehnică.

O2: Să definească noțiunea de energie potențială gravitațională și să scrie formula matematică a acesteia.

O3: Să definească noțiunea de energie potențială elastică și să scrie formula matematică a acesteia.

O4: Să aplice expresiile matematice ale energiei potențiale, în rezolvarea unor probleme concrete.

Strategii didactice:

- **mijloace de învățământ:** calculator, videoproiector, soft-uri și video-uri didactice, materiale Power Point, manual, tablă, catalog, pixuri, creioane colorate, caiete de notițe.

- **metode de învățământ:** conversația euristică, expunerea, explicația, modelarea, învățarea prin descoperire, demonstrația, problematizarea, exercițiul, observația, exemplificarea.

- **forme de activitate:** frontal, individual

- **metode de evaluare:** evaluare orală, observația sistematică.

Bibliografie:

- Manual Fizică, clasa a IX-a, Constantin Mantea, Mihaela Garabet, Editura ALL 2004.

- Manual Fizică, clasa a IX-a, Nicolae Gherbanovschi, Cleopatra Gherbanovschi, Editura Niculescu ABC, 2010.

- Manual Fizică, clasa a VII-a, Victor Stoica, Corina Dobrescu, Florin Măceșanu, Ion Băraru, Editura Art Klett, 2022.

- **Video-uri și soft-uri cu simulări computerizate ale fenomenelor:**

<https://catalog.manualedigitaleart.ro/art-fizica7/v1/index.html#book/u03-u3-64-65>

<https://youtu.be/paPGNsx-Uak>

<https://youtu.be/g7u6pIfUVy4>

<https://eduboom.ro/video/1900/energia-potentiala-gravitationala>

<https://eduboom.ro/video/1915/energia-potentiala-elastica>

Evenimentele instruirii	Timp	Obiective	Activitatea profesorului	Activitatea elevilor	Strategie didactică			Forme de Evaluare
					Metode de învățământ	Mijloace de învățământ	Forme de organizare	
1	2		3	4	5	6	7	8
Secvența organizatorică	3		<p>Face prezența elevilor, notează elevii absenți în catalogul clasei; face observații și recomandări, dacă este cazul.</p> <p>Captează atenția elevilor, prezentând un scurt video despre energia potențială și unele imagini despre aceasta. https://catalog.manaledigitaleart.ro/art-fizica7/v1/index.html#book/u03-u3-64-65</p>	<p>Răspund la întrebările puse de profesor, își însușesc observațiile și recomandările primite.</p> <p>Elevii sunt atenți la video-ul și imaginile prezentate. Ascultă și devin interesați de propunerea făcută.</p>	<p>Conversația euristică Observația</p>	<p>Catalog, pixuri, tablă electronică, calculator</p>	<p>Frontală</p>	<p>Observația sistematică</p>
Anunțarea temei și a obiectivelor	3		<p>Anunță tema lecției. Enunță scopul lecției și obiectivele lecției Scrie titlul lecției pe tablă.</p>	<p>Sunt atenți și notează în caiete.</p>	<p>Conversația Explicativă</p>	<p>Caiete de notițe, pix, manual, tablă</p>	<p>Frontală</p>	-
Verificarea și aprecierea nivelului de cunoștințe	4		<p>Adresează întrebări privind:</p> <ul style="list-style-type: none"> - definirea noțiunii de lucru mecanic. - definirea noțiunii de energie. 	<p>Cei vizați răspund la întrebări privind: definiția noțiunilor de lucru mecanic, energie și</p>	<p>Conversația euristică, Explicativă</p>	<p>tablă electronică, calculator</p>	<p>Frontală, Individuală</p>	<p>Evaluare orală</p>

anterioare		<ul style="list-style-type: none"> - identificarea diferitelor tipuri de energie. - definirea energiei cinetice și explicarea formulei matematice. - explicarea teoremei variației energiei cinetice. <p>Intervine, când se impune, pentru a corecta răspunsurile greșite sau pentru a face completări.</p>	<p>energie cinetică; enunțarea și explicarea formulei matematice a energiei cinetice.</p> <p>Restul clasei este atentă la răspunsuri și intervine când este cazul.</p>				
<p>Transmiterea noilor cunoștințe</p> <p>Dirijarea învățării : (Definirea noțiunii de energie potențială)</p>	4	<p>O1</p> <p>Definește noțiunea de energie potențială. Prezintă câteva imagini cu exemple, în care apare energia potențială. https://catalog.manaledigitaleart.ro/art-fizica7/v1/index.html#book/u03-u3-64-65</p>	<p>Notează în caiete definiția noțiunii de energie potențială.</p> <p>Privesc cu atenție imaginile prezentate pe calculator și identifică exemple de energie potențială.</p> <p>Ascultă cu atenție explicațiile primite și apoi notează în caiete un rezumat al acestora.</p>	Expunerea Explicația Observația	<p>Tablă Calculator Proiect or Caiete de notițe, pix, creioane.</p>	Frontală	Observația sistematică

<p>Dirijare a învățării : (Definire a energiei potențiale gravitaționale)</p>	<p>7</p>	<p>O 2</p>	<p>Definește energia potențială gravitațională. Prezintă elevilor pe calculator imagini cu acest tip de energie. https://catalog.manaledigitaleart.ro/art-fizica7/v1/index.html#book/u03-u3-64-65</p> <p>Prezintă elevilor un video educațional, despre energia potențială gravitațională: https://youtu.be/paPGNsx-Uak https://eduboom.ro/video/1900/energia-potentiala-gravitationala</p> <p>Desenează pe tablă un exemplu de manifestare a energiei potențiale gravitaționale. Ghidează elevii, în a deduce expresia matematică a energiei potențiale gravitaționale.</p>	<p>Elevii notează în caiete definiția energiei potențiale gravitaționale. Privesc cu atenție imaginile și video-ul, prezentate pe calculator.</p> <p>Ascultă cu atenție explicațiile primite și apoi notează în caiete un rezumat al acestora.</p> <p>Reprezintă în caiete desenul realizat de profesor la tablă. Răspund la întrebările profesorului și notează în caiete pașii urmați, pentru determinarea energiei potențiale gravitaționale.</p>	<p>Expunerea Explicația Observația</p>	<p>Tablă, Cretă, Manual, Video-uri educaționale Caiete de notițe, Proiect or,</p>	<p>Frontală</p>	<p>Observația sistematică</p>
<p>Dirijare a învățării : (Definire a energiei potențiale)</p>	<p>7</p>	<p>O 3</p>	<p>Definește energia potențială elastică. Prezintă elevilor pe calculator imagini cu acest tip de energie. https://catalog.manaledigitaleart.ro/art-</p>	<p>Elevii notează în caiete definiția energiei potențiale elastice. Privesc cu atenție imaginile și</p>	<p>Expunerea Explicația Conversația Problematizarea,</p>	<p>Tablă electronică, Caiete de notițe, pix, creioane,</p>	<p>Frontală Individuală</p>	<p>Observația sistematică Evaluare orală</p>

e elastice)			<p>fizica7/v1/index.html#book/u03-u3-66-67</p> <p>Prezintă elevilor un video educațional, despre energia potențială elastică.</p> <p>https://youtu.be/g7u6pIfUVy4 https://eduboom.ro/video/1915/energia-potentiala-elastica .</p> <p>Desenează pe tablă un exemplu de manifestare a energiei potențiale elastice.</p> <p>Ghidează elevii, în a deduce expresia matematică a energiei potențiale elastice.</p>	<p>video-ul, prezentate pe calculator.</p> <p>Ascultă cu atenție explicațiile primite și apoi notează în caiete un rezumat al acestora.</p> <p>Reprezintă în caiete desenul realizat de profesor la tablă.</p> <p>Răspund la întrebările profesorului și notează în caiete pașii urmați, pentru determinarea energiei potențiale elastice.</p>	Descoperirea	calculat or		
Dirijare a învățării : (Rezolvarea de probleme cu energia potențială)	9	O 4	<p>Propune elevilor spre rezolvare o problemă cu energia potențială gravitațională de pe fișa de lucru cu Nr. 2.</p> <p>Solicită unui elev, să rezolve această problemă la tablă.</p> <p>Ghidează elevul, pentru a-l ajuta în rezolvarea acestei probleme, adresându-i diverse întrebări.</p> <p>Intervine, când se impune, pentru a</p>	<p>Elevii observă și citesc cu atenție problema cu energia potențială gravitațională.</p> <p>Elevul solicitat iese la tablă, pentru a rezolva problema propusă.</p> <p>Elevul ascultă cu atenție indicațiile profesorului și</p>	Explicația Observația Conversația Exemplificarea, Exercițiul	Tablă, Manual , Calculator, Videoproiector, Caiete de notițe, pix, creioane, Fișă de lucru	Frontală Individuală	Observația sistematică Evaluarea orală

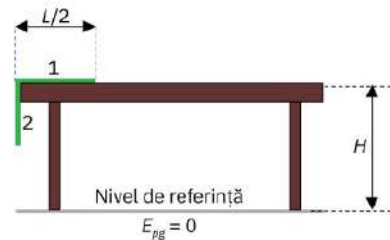
		<p>corecta răspunsurile greșite.</p> <p>Propune elevilor spre rezolvare o problemă cu energia potențială elastică de pe fișa de lucru cu Nr. 2.</p> <p>Solicită unui elev, să rezolve această problemă la tablă.</p> <p>Ghidează elevul, pentru a-l ajuta în rezolvarea acestei probleme, adresându-i diverse întrebări.</p> <p>Intervine, când se impune, pentru a corecta răspunsurile greșite.</p>	<p>răspunde la întrebările primite.</p> <p>Ceilalți elevi sunt atenți, intervin dacă este cazul și notează în caiete.</p> <p>Elevii observă și citesc cu atenție problema cu energia potențială elastică.</p> <p>Elevul solicitat iese la tablă, pentru a rezolva problema propusă.</p> <p>Elevul ascultă cu atenție indicațiile profesorului și răspunde la întrebările primite.</p> <p>Ceilalți elevi sunt atenți, intervin dacă este cazul și notează în caiete.</p>				
Obținere a performanței	7	<p>Prezintă elevilor o fișă de lucru în format digital, cu mai multe întrebări și exerciții de tip grilă, referitoare la noțiunile, definițiile,</p>	<p>Observă cu atenție exercițiile de pe fișa de lucru, pusă la dispoziție de profesor.</p>	<p>Conversația, Exercițiul</p>	<p>Tablă, caiete de notițe</p>	<p>Frontală Individuală</p>	<p>Observație sistematică Evaluare orală</p>

			<p>formulele fizice parcurse în această lecție.</p> <p>Solicită mai multor elevi să răspundă la aceste întrebări.</p>	<p>Elevii vizați răspund la aceste întrebări, utilizând informațiile dobândite în această lecție.</p>				
Asigurarea FEED-BACK-ului	2		<p>Confirmă și apreciază răspunsurile corecte ale elevilor. Face observații și corecții, dacă este cazul.</p>	<p>Rețin aprecierile și explicațiile suplimentare</p>	Explicația	Tabla	Frontală, Individuală	Observație sistematică
Secvență finală. Aprecier ea desfășurării lecției și a asimilării cunoștințelor	2		<p>Formulează aprecieri, observații și recomandări. Apreciază prin note răspunsurile elevilor, motivându-le.</p>	<p>Rețin aprecierile, observațiile și recomandările</p>	Conversația	Caiete de notițe, Catalog	Frontală Individuală	-
Prezentarea temei pentru acasa	2		<p>Propune elevilor, să identifice situații, în care corpurile au și energie cinetică și energie potențială, în mod concomitent.</p> <p>Propune elevilor, ca temă acasă, să rezolve problemele de pe fișa de lucru cu Nr. 2.</p>	<p>Notează pe caiete tema pentru acasă.</p> <p>Rețin precizările și indicațiile profesorului.</p>	Explicația, Conversația, Problematizarea, Descoperirea	Caietul de teme Fișă de lucru	Frontală	-

--	--	--	--	--	--	--	--	--

Fișă de lucru Nr. 1

Un cablu flexibil, omogen, de lungime $L = 75$ cm este ținut pe o masă netedă, astfel încât jumătate atârnă pe verticală, iar cealaltă jumătate se află pe o masă orizontală. Masa se sprijină pe podea și are înălțimea $H = 75$ cm, masa cablului este $m = 500$ g, iar între cablu și masă frecarea este neglijabilă. Accelerația gravitațională se consideră $g \cong 10$ N/kg.



- Calculează energia potențială gravitațională a fiecărei porțiuni din cablu la momentul inițial (vezi imaginea de mai sus) și energia potențială gravitațională a întregului cablu la acest moment.
- Cablul ținut în poziția din figura de mai sus este lăsat liber. Acesta va aluneca ușor, iar la un anumit moment se va desprinde de suprafața orizontală a mesei și se va afla în poziție verticală. Determină energia potențială gravitațională a cablului în această situație.

Un copil confecționează o jucărie pentru un prieten; pentru a face acest lucru, trebuie să prindă o floare de un resort fixat în interiorul unei cutii. A făcut rost de un resort cu constanta de elasticitate $k = 200$ N/m și lungimea în stare nedeformată $\ell_0 = 30$ cm, dar era prea lung și a decis să îl taie în două părți egale. A fixat apoi cele două bucăți de resort în interiorul cutiei, de partea inferioară a acesteia, iar de capetele superioare ale resorturilor a fixat floarea aleasă. Se știe că respectiva cutie are înălțimea $h = 10$ cm. Când se pune capacul cutiei, floarea este împinsă în interiorul cutiei și resorturile sunt comprimate.



Determină constanta elastică a unei jumătăți din resort. Ce valoare are energia înmagazinată în interiorul cutiei?

Fișă de lucru Nr. 2

- 1. Un avion cântărește 150 tone și zboară la o altitudine de 10 km, față de sol. Să se calculeze energia potențială gravitațională a avionului, față de nivelul solului.**
- 2. Se consideră, că avionul de la problema anterioară zboară cu viteza de 1000 km/h. Să se calculeze energia cinetică a avionului.**
- 3. Să se calculeze energia mecanică totală a avionului, descris în problemele anterioare.**
- 4. Un arc, cu constanta de elasticitate de 2000 N/m, este alungit cu 20 cm. Să se calculeze energia potențială elastică a arcului.**

Educația incluzivă și copiii cu cerințe educaționale speciale

BOROȘ ANA MARIA MELINDA

CHINDEA LUMINIȚA MARIA

C.N.ONISIFOR GHIBU, ORADEA

Problematika integrării copiilor cu CES în învățământul de masă aduce în discuție conceptul de egalitate a șanselor. Prin egalitatea șanselor se înțelege acel proces prin care diversele sisteme ale societății și mediului sunt puse la dispoziția tuturor, în particular a persoanelor cu handicap.

Existența copiilor cu CES a pus în fața învățământului probleme dintre cele mai diverse, de la forme de organizare a activității, metodologia didactică, strategiile de evaluare, strategiile de predare/învățare, modalități de diferențiere a activității și/sau a conținuturilor învățării, etc până la complexa problemă a segregării sau/și integrării acestor copii în învățământul de masă.

Până nu demult, unele țări, printre care și România, au separat persoanele care nu se ridicau la nivelul standardelor prestabilite, dificultatea de învățare fiind considerată consecința unei boli care poate fi tratată numai într-un loc specializat. Copiii cu deficiențe ușoare care frecventau școli obișnuite nu beneficiau de o asistență psihopedagogică adecvată. S-au creat astfel școli și instituții speciale. Tot mai mult se face azi simțită nevoia ca școlile obișnuite să se implice prin lărgirea obiectivelor lor, astfel încât să poată cuprinde o mai mare diversitate de elevi și să permită înglobarea, în sistemul general, a cât mai multor copii cu cerințe educaționale specifice.

În această perspectivă, însuși învățământul special trebuie să fie:

- recunoscut ca responsabilitate a tuturor celor care activează în învățământul normal și la îndemâna tuturor celor care au nevoie de el;
- integrant, permițând tuturor copiilor cu deficiențe să fie educați în mediul cel mai puțin restrictiv;
- flexibil și centrat pe copil;
- profesional, practicat de profesori specialiști și devotați;
- comprehensiv și realist, în funcție de realități actuale, economice, sociale, culturale și politice.

Strategia națională cu privire la egalizarea șanselor pentru copiii și tinerii cu deficiențe are la bază ideea educației pentru toți și pentru fiecare.

- Școlile trebuie să includă în procesul de învățământ toți copiii, indiferent de condițiile fizice, intelectuale, lingvistice sau de altă natură;
- Învățământul trebuie adaptat la cerințele copilului și nu copilul să se adapteze la cerințele prefabricate;
- Participarea la procesul de învățământ în cadrul școlilor obișnuite, deschise pentru toți membrii societății;

- Școala incluzivă trebuie să recunoască și să reacționeze la diversele cerințe ale elevului prin: programe de învățământ adecvate, organizare eficientă, strategii didactice concrete, folosirea optimă a resurselor, parteneriate cu celelalte instituții ale comunității;
- Copilul deficient trebuie să primească întregul sprijin suplimentar de care are nevoie pentru obținerea de performanțe proprii după posibilitățile lui.

Succesul integrării poate fi realizat numai prin funcționarea unor parteneriate autentice la nivelul instituțiilor guvernamentale, al asociațiilor nonguvernamentale, al elevilor, cadrelor didactice, părinților și al comunității locale.

Dacă F.E.Verza (2002,p.285) definește instituționalizarea ca „reprezentând încadrarea unor copii cu diverse tipuri de deficiențe în instituții specializate unde aceștia beneficiază de hrană, îngrijire, odihnă, educație specializată și chiar locuri de muncă, sub supravegherea unui personal specializat”, E.Bonchiș (2000,p.127) consideră că „a instituționaliza un copil înseamnă a-l plasa într-un mediu din care lipsesc lucrurile personale, evenimentele personale, lipsesc activitățile adecvate/individualizate fiecărei persoane, lipsește contactul cu lumea exterioară și perspectiva viitorului”. Continuă autoarea: „, personalul controlează toate deciziile iar rezidentul își pierde autonomia și încetează a se mai vedea pe sine însuși ca având alte roluri sau relații într-o lume exterioară instituției, el devine practic dependent de instituție și incapabil de organizarea propriei sale vieți”.

Astfel se poate observa că există argumente pro și contra în ceea ce privește instituționalizarea copiilor cu CES, precum și rolul societății în cadrul acestui proces.

Analizând aceste probleme, David Thomas stabilește următoarele avantaje și dezavantaje privind segregarea/instituționalizarea copiilor cu dizabilități/handicapuri:

Avantajele segregării/instituționalizării separate:

- Un număr mai mare de persoane care se pot ocupa de copilul cu dizabilități cu mai multă atenție;
- Eficiența metodelor instructiv-educative din învățământul special;
- Accesul la servicii medicale și terapeutice;
- Reducerea presiunii psihologice exercitate asupra copilului prin acordarea posibilității și timpului necesar rezolvării problemelor legate de autoîngrijire și prin oferirea ocaziei de a elabora niveluri pozitive ale imaginii de sine;
- Includerea într-o comunitate avizată, care recunoaște și se îngrijește de nevoile sale.

Dintre dezavantajele principale se pot enumera:

- Plasamentul copilului într-un sistem social compus în mare măsură din indivizi având același handicap, ceea ce conduce la considerarea celorlalți drept grup de referință;
- În mod deosebit, atunci când plasamentul este rezidențial, presupune lipsa contactului cu grupurile de vârstă normale, cu toate consecințele ce rezultă de aici pentru dezvoltarea psiho-socială;

- Copiii segregati din cauza dizabilităților lor nu au șansa de a lega prietenii în cartierul în care locuiesc;
- Este intuit stigmatul social;
- Un mediu exagerat de protector devine periculos datorită vulnerabilității pe care o produce atunci când tinerii cu handicap sunt nevoiți să-l părăsească;
- Apar consecințe negative asupra mediului școlar generate de conflictele privind asumarea competențelor din partea serviciilor sociale, a celor medicale sau a instituției de învățământ special.

Școala este un mediu important de socializare. Integrarea școlară exprimă: atitudinea favorabilă a elevului față de școala pe care o urmează; condiția psihică în care acțiunile instructiv-educative devin accesibile copilului; consolidarea unei motivații puternice care susține efortul copilului în munca de învățare; situație în care copilul sau tânărul poate fi considerat un colaborator la acțiunile desfășurate pentru educația sa; corespondență totală între solicitările formulate de școală și posibilitățile copilului de a le rezolva; existența unor randamente la învățatură și în plan comportamental considerate normale prin raportarea la posibilitățile copilului sau la cerințele școlare. Asistentul social joacă din nou, un rol important, prin alegerea instituției de învățământ, putând astfel modela evoluția ulterioară a copilului .

Nivelurile la care se realizează integrarea sunt:

1. integrarea fizică-permite satisfacerea trebuințelor de bază;
2. integrarea funcțională-presupune crearea condițiilor de utilizare efectivă a tuturor serviciilor și facilităților puse la dispoziția comunității;
3. integrarea socială-vizează stabilirea acelor tipuri de relații în comunitate care să nu excludă persoana cu handicap de la viața socială obișnuită;
4. integrarea personală-se referă la posibilitatea inițierii, menținerii și dezvoltării unor relații cu persoane semnificative;
5. integrare societală – are în vedere asigurarea drepturilor cetățenești normale și a autonomiei decizionale în ceea ce privește propria existență;
6. integrarea organizațională – privește participarea deplină la toate nivelurile structurilor organizaționale în conformitate cu capacitățile și interesele persoanei cu handicap.

Problemele legate de integrare școlară sunt orientate în esență înspre „integrarea în structurile învățământului de masă a copiilor cu cerințe speciale în educație pentru a oferi un climat favorabil dezvoltării armonioase și cât mai echilibrate a personalității acestora.”(A.Gherguț, p.12, 2001)

Școala incluzivă reprezintă un pas mai departe în procesul de permeabilizare și eliminare treptată a barierelor educaționale dintre copiii obișnuiți și cei cu diverse dizabilități.

Bibliografie:

Rev. „Învățământul primar”, nr. 1/2000, Ed Discipol, București, 2000;

Verza, E., Psihopedagogie specială, manual pentru clasa a XIII-a, școli normale, E.D.P., București, 1994;

Blândul, V., Introducere în problematica psihopedagogiei speciale, Ed.Univ. din Oradea, 2005;

Gheruț, A., Psihopedagogia persoanelor cu cerințe speciale. Strategii de educație integrată, Ed. Polirom. Iași, 2001;

Optimizarea serviciilor educationale in vederea integrarii elevilor

Prof.înv.primar Borz Cristina
Școala Gimnazială Simion Bărnuțiu,
loc. Zalău, jud Sălaj

Abordarea educațională, care se bazează pe luarea în considerare a drepturilor persoanei, ne cere să gândim diferit cu privire la copiii cu nevoi educaționale speciale – implicațiile fiind că școlile de masă vor furniza resurse și sprijin care le vor permite profesorilor din școlile de masă să educe toți copiii împreună. „Ei” vor veni la o școală obișnuită ca oricare alt copil. Important de menționat este faptul că un copil cu cerinte educative speciale sau cu dificultăți de învățare nu va fi orientat spre învățământul special. El va trebui să beneficieze de ajutorul profesorului de sprijin și al cadrelor didactice de la clasă. În acest context se pune problema pregătirii psihopedagogice (și în domeniul psihopedagogiei speciale) a cadrelor didactice din învățământul de masă.

Astfel, ca metodă concretă de sprijinire și informare a cadrelor didactice, ar fi organizarea de cursuri, module de pregătire teoretică în domeniul psihopedagogiei speciale, cu ajutorul formatorilor județeni, al specialiștilor din centre universitare, subliniind ideea că dificultățile de învățare nu presupun în mod necesar deficiență mintală. Sau, s-ar putea vorbi, despre diferitele tipuri de deficiențe și despre educația incluzivă/integrată, cu prezentarea diferitelor metode de lucru cu elevul cu CES, insistându-se pe ideea educației diferențiate.

Sistemele educaționale anterioare au plasat copiii care sunt diferiți și au dificultăți de învățare într-o secțiune separată, „specială”. Cadrele didactice care nu erau implicate în mod specific și concret în educația specială ,au fost formate plecând de la premisa că elevii cu nevoi speciale nu reprezintă preocuparea lor. Pentru ei există școli speciale cu profesori formați special.

Abordarea educației incluzive susține că elevii cu nevoi speciale trebuie educați împreună cu cei de vârsta lor ,în școlile de masă. În cazul copiilor cu C.E.S. , rolul cel mai important îl are învățătorul/ profesorul clasei, atât din cauza bugetului de timp alocat cât și din perspectiva intervenției precoce, cadrul didactic al clasei fiind cel care îi depistează, în cele mai multe cazuri. Un rol foarte important îl are profesorul de sprijin în abordarea consultanței/suportului pentru cadrul didactic de la clasă și pentru părinții unui copil aflat în dificultate.

Cadrul didactic de sprijin este un personaj nou, care are un rol principal în eficientizarea procesului educațional în clasele unde se desfășoară învățământul integrat. Practic, este elementul de legătură care asigură funcționarea reală a parteneriatului dintre organismele implicate în procesul integrării.

Construirea unui parteneriat între cadrul didactic de la clasa și cadrul didactic de sprijin se poate realiza în forme variate , în funcție de circumstanțele particulare și preferințele individuale. Multe lucruri depind de credibilitatea cadrului didactic de sprijin, de capacitatea lui de ademonstrata ,de a oferi sprijin și consiliere ,sau,acolo unde este necesar ,ajutor practic, direct. Oricare ar fi însă maniera de cooperare adoptata, fiecare trebuie sa recunoasca ca are o experienta si o importanta cruciala pentru succesul scolar al copiilor cu C.E.S. sau cu dificultati se invatare integrati.Printre sarcinile pe care trebuie sa le realizeze cadrul didactic de sprijin, în colaborare cu cadrul didactic de la clasa , putem aminti:

- activități care să promoveze lucrul în echipă, ajutorarea între copii, susținerea și sprijinul între membrii echipei de lucru, element foarte important pentru copiii cu CES, deoarece în acest caz, se simt valorizați pentru ceea ce sunt și se dezvoltă încrederea în forțele proprii;
- activități de consiliere în cadrul colectivului clasei și de consiliere individuală a elevului cu CES (tot în cadrul parteneriatului);
- activități de consiliere cu părinții, pentru a asigura suportul familiei și intervenția eficientă a acestora în procesul de învățare;

Diferențierea ar trebui să fie o practică incluzivă deosebită în activitatea la clasă. Copiii învață în ritmuri diferite și fiecare elev trebuie să aibă posibilitatea de a-și atinge potențialul maxim.

De exemplu, o echipă de evaluare unită, în care lucrează deopotrivă învățători, profesori, psihologi, asistenți sociali și părinți, se întrunește pentru a identifica dificultățile cu care se confruntă un copil sau un grup de elevi și planifică, aprobă și transpune în practică diferite moduri prin care pot fi depășite acele dificultăți. Rolul unui cadru didactic de sprijin, care participă la orele de predare, este considerat a fi unul de sprijin pentru profesorul de la clasă, având grijă de elevii cu performanțe mai scăzute sau de cei pentru care limba în care se face predarea nu este foarte bine cunoscută. Această metodă, poate crea condițiile necesare pentru ca elevii cu performanțe mai scăzute să poată rezolva sarcini considerate până atunci dificile pentru ei.

Cadrele didactice mai trebuie să pună accent pe valorizarea mediului școlar, care ar trebui să se caracterizeze prin:

- climat de încredere în care să se manifeste fiecare elev ca membru al unui grup școlar;
- elevii să nu fie sub influența stresantă a unui sistem bazat pe succes și eșec, ci pe rezultate în comun stabilite cu profesor, referitoare la randamentul de atins, dar și pe participarea în mare măsură la evaluarea propriilor activități;
- comportamentele inacceptabile nu sunt reprimite de profesor prin pedepse, ci explicate prin consecințele lor logice tuturor elevilor, ținând seama de securitatea tuturor;
- cadrul didactic manifestă un comportament de încredere în elevi, ceea ce se observă prin faptul că nu încearcă să le pună capcane, ci îi sprijină unde greșesc;
- cea mai mare parte a timpului profesorul vorbește cu elevii, nu „elevilor“, ceea ce înseamnă că îi ascultă și când au probleme și trăiește alături de ei micile incidente ale clasei.

Prin colaborare, profesorii pot face schimb de cunoștințe și informații cu ceilalți colegi, faptul conducând la o mai bună conștientizare a factorilor ce-l împiedică pe elev să aibă performanțe la învățatură. De exemplu, prin colaborare cu familia, un profesor poate afla despre situația de acasă sau despre alte circumstanțe care afectează comportamentul și performanțele școlare ale unui elev aparținând unui grup social dezavantajat. Sarcina **educării copiilor** și a pregătirii pentru viața socială este atât de complexă, încât nu poate fi înfăptuită fără ajutorul familiei. Aceasta este **prima școală** a copilului și adeseori ea exercită asupra acestuia o influență atât de pronunțată, încât urmele ei rămân pentru toată viața. În munca școlii cu părinții copiilor cu C.E.S. se pot folosi diverse forme de colaborare: vizitele, consultațiile pedagogice cu părinții și convorbirile individuale, lectoratele pedagogice, difuzarea unor materiale pedagogice în rândul părinților.

Cunoaștem cât de mult diferă uneori imaginea pe care o avem despre **un copil în școală**, de cea formată cu ocazia surprinderii lui, într-un moment acasă, în familie, deoarece atitudinea și comportarea sa generală este influențată de ambianța în care se află.

Metoda muncii directe cu familia nu poate fi înlocuită prin altele, deoarece munca individuală cu părinții reprezintă baza apropierei profesorului de familie și de copil, mijlocul fundamental de antrenare a părinților în rezolvarea problemelor instructiv-educative. Prin vizitarea familiei copilului cu C.E.S., profesorul poate contribui la soluționarea celor mai dificile probleme pe care le ridică practica educației: organizarea regimului de viață și de muncă al copiilor în familie, combaterea anumitor defecte ale copilului. Vizitele îi oferă profesorului prilejul să cunoască mediul familial al copilului, relațiile dintre membrii familiei, ambianța copilului în familie și cauzele care eventual frânează dezvoltarea lui normală.

Tema convorbirilor cu părinții trebuie să fie diversă, începând cu unele referiri la manifestările de conduită ale elevului și sfârșind cu stabilirea unor măsuri luate de comun acord. Succesul acestor convorbiri este determinat deseori de modul cum sunt pregătite și de tactul cu care profesorul știe să întrețină asemenea discuții, ținând seama de anumite sensibilități ale familiei. Prin această formă de cooperare (familie – cadre didactice) se dorește atragerea parintilor în munca de colaborare cu școala.

Folosind cele mai adecvate metode și procedee în munca cu familia, cadrul didactic poate cuprinde toate formele de colaborare, obținând rezultate importante în activitatea comună, a școlii și a familiei, de educare a copiilor cu C.E.S.. Coordonând și armonizând acțiunile școlii și ale familiei printr-o colaborare strânsă și sistematică, profesorul contribuie nu numai la ridicarea nivelului pedagogic al familiei, ci la întărirea frontului pedagogic unic în realizarea scopului și sarcinilor educației.

Una din premisele ce trebuie îndeplinite pentru atingerea performanțelor vizate, este stabilirea de legături puternice între profesori și părinți, ca părți active în cadrul procesului de formare a viitorilor adulți. Nu

putem avea o școală performantă, cu rezultate notabile dacă cele două părți nu participă la procesul educativ. Schimbul de informații privind copilul trebuie să aibă loc în ambele sensuri ale relației profesor-părinte. Frecvența și consistența acestui schimb de informații se dovedește de cele mai multe ori un test dificil de trecut pentru fiecare participant. Relația școală-familie trebuie privită de părinți ca fiind un factor al dezvoltării copilului. Este sarcina profesorilor să informeze părinții cu privire la modul în care se pot implica activ în viața și modul de lucru al copiilor lor. De altfel, în contextul actual, legătura cadru didactic-familie pare a fi mai necesară ca niciodată. De exemplu, o echipă de unită, în care lucrează deopotrivă învățători, profesori, psihologi, asistenți sociali și părinți, se întrunește pentru a identifica dificultățile cu care se confruntă un copil sau un grup de elevi și planifică, aprobă și transpune în practică diferite moduri prin care pot fi depășite acele dificultăți.

Bibliografie:

1. Popovici, D. V. - Elemente de psihopedagogia integrării, București: Pro Humanitate, 1999;
2. Verza, E., Paun, E., - Educația integrată a copiilor cu handicap, Unicef, 1998;
3. Verza, E., - Psihopedagogia integrării și normalizării, în Revista de educație specială, 1/1992.

ABANDONUL ȘCOLAR – PROVOCARE -SOLUȚII

Prof. BRAICĂU CARMEN CAMELIA
Școala Gimnazială „Ștefan cel Mare” Focșani
Grădinița cu P.N. nr.6

Abandonul școlar este o problemă socială care se află sub incidența unor factori de natură: individuală, familială și socială. Astfel încât, pentru reducerea ratei abandonului școlar trebuie lucrat atât cu elevul, cât și cu familia și cadrele didactice.

În urma analizării situației de abandon școlar la, considerăm că principala problemă o constituie lipsa motivației de către părinți pentru a alege școala și educația ca un lucru prioritar în viața educabililor. Din acest motiv, principala propunere pe care o înaintăm este aceea de a trage un semnal de alarmă asupra părinților. Lipsa interesului acestora față de educația copiilor lor atrage după sine lipsa interesului copiilor față de educație.

Ca prim pas spre întărirea acestei propuneri recomandăm, de asemenea, și implicarea cadrelor didactice prin mai multe programe și lecții care să tragă unele semnale de alarmă și să prezinte consecințele abandonului școlar și, de ce nu, avantajele educației.

Un alt aspect ce nu trebuie neglijat ar fi însăși implicarea copiilor în programele de genul anti-abandon școlar. Aceștia vor înțelege mult mai bine ideea unor astfel de campanii implicându-se în mod direct în combaterea acestui fenomen. Totodată, menționăm că apropierea școlii de copil și crearea unui mediu școlar prietenos copilului, sunt transpuse în viață mai mult prin îndemnul părinților, în special la nivel de documentare privind importanța acesteia, beneficiile ce le vor avea în viață datorită educației și așa mai departe. Propunerea noastră mai oferă elevilor și părinților anumite posibilități pentru a se implica în viața școlii: delegarea reprezentanților în organele administrative și consultative, posibilitatea de a forma în cadrul instituțiilor de învățământ a consiliilor elevilor și părinților, dreptul părinților de a lua cunoștință de mersul și conținutul procesului de învățământ.

Gradul relativ redus de participare al elevilor și familiilor în viața școlii este cauzat și de comunicarea unilaterală între elevi și părinți, părinții fiind interesați în primul rând de notele copiilor lor, celelalte aspecte ale vieții școlare rămânând în umbră. Cu regret, se mai atestă cazuri în care copiii ce au luat note mici sunt pedepsiți fizic, fapt ce înstrăinează de școală atât copiii, cât și părinții acestora.

Gândindu-ne pe termen lung, nefrecventarea cursurilor școlare la timp, poate avea repercusiuni în ceea ce privește asigurarea unei meserii și a unei stabilități economice și sociale.

Pentru crearea și implementarea eficientă a unor programe și politici care să ducă la diminuarea acestui fenomen trebuie luate în considerare nevoile pe care le au persoanele care fac parte din grupul țintă atât beneficiari direcți cât și cei indirecti, deci trebuie făcută o conexiune între nevoi, resurse, politici și metode de implementare.

Elevilor și părinților lor n-ar trebui să le fie indiferent dacă timpul petrecut la cursurile școlare este (sau nu) folosit la maxim în vederea dobândirii unor cunoștințe ce își vor pune amprenta asupra devenirii acestora ca persoane instruite, cu șanse de reușită în viața socială și profesională ulterioară. Considerăm util ca și partenerii sociali să se implice mai mult în procesul de învățământ prin încheierea unor contracte de colaborare cu școlile, în vederea asigurării unui învățământ axat pe nevoile societății, astfel încât să fie asigurate și elemente practic aplicative ale conținuturilor curriculare; avem în vedere aici atât ore de practică încă de pe băncile școlii în diferite instituții și companii în care elevii se pot ulterior angaja, dar din care pot învăța și respectul față de muncă și echipa de lucru, cât și aspecte ale intervenției concentrate în momentele în care se constată absențele elevilor de la ore.

În cele din urmă, contează ca măsurile prevăzute în regulamentele școlare să fie respectate și aplicate în vederea asigurării normalității în disciplina pe care o presupune orice instituție pentru desfășurarea în bune condiții a activităților. Dacă în școală nu se respectă normele de conduită impuse prin regulament, atunci astfel de conduite de abatere de la normă, nesancționate, vor genera noi și noi cazuri de absenteeism, iar pregătirea tinerilor va fi din ce în ce mai precară, lucru care îi va afecta ulterior în procesul integrării lor ca persoane active și competente social și profesional.

Precizam că demotivarea și lipsa de perspectivă îi fac pe elevi să nu mai considere important actul de a merge la școală. Totuși, învățământul este obligatoriu și gratuit, și, deși elevii lipsesc tot mai mult de la școală, măsurile din regulament care să sancționeze acest comportament, par să fie ineficiente, întrucât, chiar dacă sunt aplicate de către învățători, nu contribuie la stoparea înmulțirii numărului de absențe al elevilor.

Trebuie, deci, pornită o campanie de informare și responsabilizare a reprezentanților legali ai copiilor privind riscul la care se supun în cazul în care copilul nu frecventează școala, cât și informarea cu privire la necesitatea asigurării unei baze educative care va avea efecte atât pe termen scurt, mediu, cât și lung.

BIBLIOGRAFIE

1. Apostu, I., 2013, *Căsătoria între stabilitate și disoluție*, Ed. Tritonic, București
2. Baianu, E., 1999, *Abandonul școlar*, Proiect de cercetare, Cluj-Napoca
3. Bauman, L., (coord), 1995, *Adolescenții o problemă, părinții un necaz?*, Ed. Antet, București
4. Berstein, B., 1978, *Studii de sociologie a educației*, Ed. Didactică și Pedagogică, București
5. Boncu, S. și Ceobanu, C., 2013, *Psihosociologie școlară*, Ed. Polirom, Iași
6. Boudon, R., 2006, *Tratat de sociologie*, Ed. Humanitas, București
7. Cosmovici, A. și Iacob, L., (coord), 1998, *Psihologie școlară*, Ed. Polirom, Iași
8. Cosmovici, A., (coord), 1985, *Adolescentul și timpul său liber*, Ed. Junimea, Iași

EXEMPLE DE BUNE PRACTICI ÎN ROMÂNIA - INTEGRAREA ELEVILOR CU TULBURĂRI SPECIFICE DE ÎNVĂȚARE ÎN ȘCOALA DE MASĂ

Prof. Brașoveanu Elena Liliana

Liceul Tehnologic Todireni, jud. Botoșani

1. Conceptul de integrare

Integrarea se poate realiza la diverse niveluri precum integrarea fizică – adaptarea nivelului concret – material pentru accesibilitate, organizarea de clase și grupe în școli de masă, angajare și profesionalizare alături de ceilalți, funcțională – prin asigurarea condițiilor de utilizare efectivă a tuturor serviciilor și facilităților puse la dispoziția comunității, socială – asigurarea participării active la viața socio-culturală, personală – prin menținerea și dezvoltarea unor relații cu persoane semnificative și nu în ultimul rând, socială – prin asigurarea respectării tuturor drepturilor normale și a autonomiei decizionale asupra propriei existente (Nirje. B. apud Popovici, D.V., 1999). În ceea ce privește integrarea școlară, aceasta presupune, pe lângă prezența copilului în sala de clasă, asigurarea participării lui active prin adaptarea conținutului învățării și a evaluării la nivelul copilului, oferirea de asistență suplimentară educațională, cum ar fi sprijinul unui profesor itinerant, logoped și a unui consilier școlar. De asemenea trebuie încurajată socializarea dintre subiect și restul membrilor clasei de elevi și colaborarea cu corpul profesoral direct implicat în activitățile școlare de la clasă. În discuția despre educația integrată, trebuie să luăm în considerare reciprocitatea influențelor, în sensul că atât copilul cu CES va fi influențat de mediul integrativ școlar, dar și colectivul de elevi și personalul școlar vor fi influențate de prezența acestuia. Toate aceste relații trebuie administrate cu mult tact și consecvență de către persoanele responsabile, care în sistemul actual românesc sunt managerii de caz.

Educația integrată are o serie de cerințe obligatorii, prevederi legale, prin care se asigură accesul la o educație adaptată nevoilor și posibilităților persoanelor cu cerințe educaționale speciale. Printre aceste cerințe trebuie să aducem în discuție curriculum-ul adaptat. Acesta se referă la adaptarea, conform nevoilor copilului, a conținuturilor învățării, a metodelor, mijloacelor, tehnicilor de lucru în cadrul activităților instructiv-educative. Adaptarea se referă atât la ajustarea țintei dar și la selectarea unor obiective care pot fi atinse de copilul cu tulburări de învățare și la adaptarea metodelor și procedeele didactice care să ajute copilul în procesul instructiv-educativ. (Popovici D.V., 1999). O altă cerință importantă este asigurarea de către sistemul de învățământ a unui „profesor de sprijin – ”persoană

specializată în activitățile educative și recuperatorii adresate copiilor cu C.E.S. El poate fi angajatul unei școli speciale, al unui centru de recuperare sau al unei școli inclusive. Profesorul de sprijin, pe lângă activitățile specifice desfășurate în afara orelor de clasă împreună cu acei copii considerați cu C.E.S., participă și la activitățile didactice din clasă, împreună cu învățătorul, profesorul școlii obișnuite, unde se ocupă în special de copilul (copiii) cu CES." (Popovici, D.V., 1998, pag. 18)

2. Tulburările specifice de învățare

În momentul prezent, în România este utilizat termenul de TSI (tulburări specifice de învățare) pentru a defini dificultățile specifice și continue în învățarea cititului, a scrisului, ocazional, dificultăți de calcul. American Psychiatric Association (APA) le consideră tulburări de neuro-dezvoltare care pot fi identificate în perioada școlară, cu dificultăți de procesare a sunetelor și literelor, care sunt independente de nivelul intelectual și care nu pot fi asociate cu alte tulburări de vorbire sau de vedere, chiar dacă acestea pot fi prezente și de asemenea, nu sunt rezultatul altor factori (APA Dictionary of Psychology). Conform estimărilor APA, între 5–15% dintre copiii cu vârste școlare au deficiențe de învățare iar aproximativ 80% dintre aceștia au tulburări specifice de învățare (dislexie). Totodată, se estimează că un sfert dintre cei cu TSI au asociate și deficit de atenție – hiperactivitate – (Penedetti, D., 2018). Literatura de specialitate prezintă numele unor personalități din diverse domenii care au marcat istoria având ceva în comun – dislexia: Hans Christian Andersen, Winston Churchill, Leonardo da Vinci, Walt Disney, Quentin Tarantino, Woody Goldberg etc. "A avea dislexie nu face din cel ce o are un geniu, dar este bine pentru stima de sine a tuturor dislexicilor să știe că mințile lor funcționează exact în același mod ca și mințile manilor genii." Davis. RD. 2010.

Cercetătorii au crezut inițial că fenomenul este provocat de leziuni ale creierului sau ale unor nervi. La sfârșitul anilor 20, Dr. Samuel Torrey Orton a emis teoria lateralizării intersectate a creierului, pe scurt acest lucru presupunea că funcțiile emisferelor cerebrale erau intersectate. Ulterior Dr Orton a revenit asupra teoriei sale, considerând-o incorectă și a adus o nouă explicație, prin dominantă amestecată a emisferelor, ceea ce presupunea că uneori cele două emisfere își inversează rolurile (Orton, S.T., 2008). În prezent există multe teorii despre ce este dislexia și care sunt cauzele care determină apariția ei. Originea neuro-biologică a tulburărilor specifice de învățare indică că acestea au apărut cel mai probabil în urma interacțiunii dintre factorii genetici sau de mediu care afectează abilitatea creierului de a percepe și procesa eficient și cu acuratețe un anumit tip de informație. Dislexia se manifestă printr-o simptomatologie vastă, de aceea experții din diferite domenii au formulat o varietate de definiții Dislexia este o tulburare de învățare iar cele mai frecvente caracteristici întâlnite pe scară largă sunt: dificultățile–incapacitatea de a citi, de a calcula, ortografia deficitară și scrierea lentă. La acestea se adaugă confuzia spațio-temporală, dezorganizare, dificultate în înțelegerea textului citit –scris. Unii dislexici

prezintă incapacitate în decodificare, ca urmare nu pot citi, nu-și pot reaminti simboluri sau combinații de simboluri. Alte persoane pot citi cuvinte, mai ales când le citesc cu voce tare, dar nu pot înțelege contextual și trebuie să parcurgă o propoziție de mai multe ori pentru a-și înțelege sensul. Prezența unei tulburări specifice de învățare afectează schema normală de achiziție a acestor abilități datorită funcționării neurologice atipice. Practic, creierul copiilor cu TSI funcționează pur și simplu altfel, fără a însemna că este "bolnav". Cele mai comune dizabilități ale dislexicului sunt manifestate în citit, scris și calcul matematic, însă nu există doi copii dislexici la fel, fiecare forma de dislexie fiind unică. Foarte rar un copil este numai dislexic sau numai disgrafic. De obicei, copiii prezintă o combinație în diverse grade de severitate (ușor, moderat, sever) ale principalelor forme de manifestare a tulburărilor. De aceea o colaborare interdisciplinară și multidisciplinară este imperios necesară în diagnosticarea și tratarea dislexicului, precum și colaborarea strânsă a familiei, urmărirea evoluției copilului și evident, colaborarea cadrelor didactice pentru optimizarea procesului de integrare. În timp ce există preocupări despre impactul negativ al dislexie asupra procesului învățării, este important să identificăm aspectele pozitive din funcționarea copilului, ariile lui de interes și punctele forte. Mulți oameni dislexici excelează în domeniul arhitecturii, artelor – actorie, pictură, domenii creative. Dacă acești copii beneficiază de ajutor specific și adaptat dificultăților pe care le întâmpină, nu există motiv pentru care să nu obțină rezultate bune și mulți dintre ei chiar diplome universitare.

3. Exemple de bune practici

Voi oferi în continuare exemplul a două fete diagnosticate cu tulburări de învățare care au fost integrate cu succes în învățământul de masă în ciuda dificultăților similare întâmpinate inițial. Primul caz este al lui TB., care la începutul clasei pregătitoare întâmpina reale dificultăți de adaptare la mediul școlar, manifestate în principal prin refuz de îndeplinire a sarcinilor specific-scolare. La finalul clasei întâi nu reușea să citească corect pe silabe și nici să scrie toate literele alfabetului în mod corect, după dictare. TB. a fost diagnosticată cu tulburare specifică de învățare – forma moderată spre severă– și a început să primească ajutor de specialitate. Întrucât în școala pe care a frecventat-o inițial copilul devenise deja stigmatizat datorită dificultăților școlare întâmpinate, a fost transferată în clasa a II-a, la o altă unitate școlară. Aici, părinții informați deja de măsurile de ajutor pe care ar trebui să le adopte cu copilul, au făcut demersurile necesare – au încadrat copilul într-o categorie de copil cu CES au discutat cu învățătoarea și chiar i-au pus la dispoziție o serie de materiale informative despre tulburarea copilului. Profesorul de sprijin a ajutat la adaptarea cumiculară și cadrul didactic a sprijinit clasa de elevi dar și pe părinții copiilor să înțeleagă problemele întâmpinate de T.B. Către sfârșitul clasei a IV-a, T.B. citea fluent dar lent, obosea repede și avea tendința de a renunța la efort. În privința scrisului, reușea să scrie corect dacă nu era obosită și nu avea presiune de timp, dar de cele mai multe ori nu reușea să țină ritmul cu ceilalți din clasă. Eforturile familiei au fost uriașe, constând în a o îndruma

și a o ajuta să depășească, pe rând, toate dificultățile întâmpinate. La intrarea în clasa a V-a, eforturile de integrare au fost din nou reluate, în primul rând de către familie, dar și de către profesorul diriginte, desemnat ca manager de caz, pentru informarea tuturor cadrelor didactice despre problemele lui T.B.. De remarcat că majoritatea au înțeles și au adaptat în special modalitățile de evaluare ale copilului, fie prin reducerea conținutului, fie prin sprijin în citirea enunțurilor, fie prin recurgerea la evaluarea de tip oral

M.N. a avut aproximativ același parcurs, transferul ei din școala inițială realizându-se însă în clasa a 3-a, ceea ce a îngreunat situația pentru ea. În cazul lui M.N. sunt mai pronunțate inversiunile și acestea afectează și calculul matematic, situație care nu o avantajează deloc în realizarea corectă a sarcinilor școlare. Cu toate acestea, datorită structurii personalității, M.N. s-a adaptat mai ușor la condiția ei și a acceptat-o cu destul de multă ușurință, ceea ce a facilitat integrarea în colectivul de elevi. La T.B. dificultățile emoționale au fost mai accentuate și faptul de a fi diferită a creat o tendință spre autoizolare și la dificultăți de integrare în colectivul de elevi. La examenul de capacitate ambele au primit din punct de vedere legal-timp suplimentar pentru rezolvarea sarcinilor de examen. Rezultatele obținute au fost medii spre slabe. De remarcat ca și particularitate că atât T.B. cât și M.N. manifestă reale abilități artistice și sunt pasionate de desen și pictură practicându-le într-un mediu organizat, ceea ce susține teoria dezvoltării preponderente a emisferei stângi la copiii cu tulburări de învățare.

4. Concluzii

Integrarea este posibilă atunci când familiile sunt îndrumate să umeze căile legale pentru diagnosticarea și încadrarea copilului într-o categorie de copii cu CES și este sporită atunci când copilul, părintele, cadrele didactice și /sau un specialist angajează colegii copilului diagnosticat cu tulburări de învățare în dialog, în procesul de înțelegere al dificultăților întâmpinate, în consilierea în privința manierelor în care pot ajuta în procesul integrării, facilitând-o, acceptând faptul că un copil cu dificultăți în procesul citit-scrisului este asemenea lor, un copil remarcabil, cu aceleași nevoi, cu puncte tari și puncte slabe. Izolarea socială și dificultățile emoționale prin care acești copii sunt nevoiți să treacă în absența unor măsuri incluzive adecvate sunt de o amploare largă și diversă. Pot experimenta în aceeași măsură tulburări comportamentale care să mascheze dificultățile emoționale prin care trec sau chiar refuz școlar și abandon școlar. În realitatea din România se practică integrarea sau incluziunea la momentul actual, dar impedimentele rămân încă destul de mari, ținând cont că societatea și școala de masă au mai degrabă caracter exclusiv decât inclusiv. De cele mai multe ori, părinții copiilor din clasa unde va urma să fie integrat un copil cu CES, manifestă reticente născute de cele mai multe ori din lipsa de informare, iar unii profesori nu răspund mereu pozitiv provocării de a avea un copil cu CES în clasă, deoarece nu știu cum ar trebui să lucreze cu acesta sau pur și simplu ar implica un efort mai mare din partea lor. Sistemul necesită încă îmbunătățiri ce țin atât de ordin legislativ,

cât și material și uman, spre exemplu, numărul cadrelor didactice de sprijin este prea mic raportat la cerințele din școală, ceea ce creează un dezechilibru în nevoile de la clasă ale copiilor integrați. Cadrele didactice din învățământul de masă nu sunt formate și antrenate în ideea de adaptare curiculară și acordare de sprijin diferențiat, populația nu este educată încă suficient. Cu toate acestea se fac pași importanți în integrare și am ilustrat prin cele două situații. Este deosebit de important ca procesul educațional să corespundă capacităților și nevoilor de dezvoltare ale copilului, astfel încât respectivul copil să-și dezvolte potențialul cât mai aproape de dezvoltarea normală și să devină o persoană relativ autonomă și integrată din punct de vedere social și profesional atunci când va ajunge la vârsta adultă.

• Bibliografie:

1. POPOVICI, D.V., „Elemente de psihopedagogia integrării și normalizării elevilor handicapați mintal”, BUCUREȘTI, 1998
2. POPOVICI, D.V., „Elemente de psihopedagogia integrării” Editura ProHumanitate, BUCUREȘTI, 1999
3. BUICĂ. C.. „Bazele defectologiei”, Aramis, București, 2004.

EFICIENȚA TEATRULUI CA STRATEGIE DE INTERVENȚIE LA ELEVII CU ADHD



Profesor Psihopedagog Brendea Mihaela Cecilia

Teatrul –un model psihoterapeutic

"Scena teatrului servește ca o școală bună"

(K. Gozzi)

- *Dramaterapia* reprezintă utilizarea *teatrului*, a *improvizației*, a *jocului de rol*, a *muzicii și mișcării*, a *poveștilor*, *măștilor și ritualurilor*, a *marionetelor și jocurilor inspirate din teatru* (jocuri dramatice), ca factor terapeutic, în ajutorul persoanelor care au o stare de disconfort fizic și/ sau psihic (emoțional.)
- Lucrarea „**Eficiența Teatrului ca strategie de intervenție la elevii cu ADHD**” este o cercetare dedicată dezvoltării și optimizării abilităților socio-emoționale ale copiilor cu ADHD prin tehnici de tip experiențial-dramaterapeutic.
- Prezenta cercetare a fost concepută și s-a desfășurat la C.S.E.I. nr 1 Bistrița, în cadrul **proiectului THEATER**, în care au fost implicate cadre didactice, elevi și profesioniști de la Palatul Culturii secțiunea Teatru de Păpuși cât și de la Școala Populară de Arte secțiunea Teatru.

Categoriile activități desfășurate în cadrul miniproiectului

- activități educative cu rol terapeutic;

- activități care vizează desegregarea școlară, integrarea și incluziunea socială, educație interculturală;
- activități de învățare socio-emoțională;
- activități care facilitează colaborarea personalului didactic de predare și de sprijin cu alți profesioniști;
- activități care sprijină consolidarea rețelelor de lucru, colaborarea și cooperarea în echipe de lucru multidisciplinare/interculturale;
- activități care facilitează și consolidează parteneriate între instituția școlară în calitate de beneficiar și alți actori comunitari
- **Scopul** miniproiectul este crearea unor oportunități de învățare experiențială în context comunitar de către cadrele didactice pentru elevii cu probleme comportamentale și adhd
- **Obiective specifice:**
 - Dezvoltarea unor competente de lucru pentru 12 cadre didactice care lucrează cu elevi cu probleme comportamentale și adhd până la sfârșitul miniproiectului.
 - Aplicarea competențelor dobândite de cele 12 cadre didactice în perioada desfășurării cursului de formare ACTOR în activitățile implementate prin miniproiect.
 - Dezvoltarea competențelor transversale pentru 12 cadre didactice (prin elaborarea unui suport de curs destinat cadrelor didactice care lucrează cu 24 elevi cu probleme comportamentale și adhd) până la sfârșitul miniproiectului.
 - Diversificarea strategiilor de intervenție la clasă pentru copiii cu probleme comportamentale și adhd ca urmare a participării cadrelor didactice la un workshop al programului teatral terapeutic.
 - Favorizarea socializării și integrării a elevilor cu probleme comportamentale și adhd cuprinși în grupul țintă (prin utilizarea teatrului ca metodă de învățare în context comunitar) în timpul celor 10 luni ale miniproiectului.

- Dezvoltarea a cel puțin două parteneriate școală-familie-comunitate pentru susținerea și îmbunătățirea procesului educativ-recuperator.
- Scopul este de a determina eficiența teatrului bazat pe povești terapeutice în dezvoltarea abilităților emoționale și sociale ale elevilor cu adhd și implicit eficiența teatrului ca terapie de intervenție în ceea ce privește comportamentul de relaționare, recunoașterea emoțiilor, înțelegerea emoțiilor, reglarea emoțională, în vederea implementării și aplicării unor programe destinate dezvoltării abilităților emoționale

Programul Theater a implicat atât familia cât și școala, urmărind ca prin dramaterapie urmărind

- să dezvoltăm capacitatea de concentrare a atenției ,prin lectura rolurilor, urmărirea firului poveștii, interpretare
- reducerea comportamentelor agresive, prin asimilarea calităților pozitive ale personajelor ,reducerea abandonului școlar prin participarea la activități atractive
- dezvoltarea abilităților socio-emoționale prin empatizare cu ceea ce trăiesc personajele poveștilor
- Ședințele de dramaterapie s-au bazat pe un set de 10 povești terapeutice, selectate din cartea *Basmе terapeutice pentru copii și părinți* de Sempronia Filipoi
- Rolurile au fost distribuite copiilor in funcție de abilitățile ce s-a dorit să fie dezvoltate de fiecare în parte.
- Pe baza poveștilor am realizat mici piese interpretate de către elevii implicați în proiect cu ajutorul dramaterapeutului și a cadrelor didactice participante

Materialele folosite au fost

- Marionete pe degete, marionete pe mână
- Costume teatru, cadru teatru de lemn , măști
- Muzică adecvată, negative cu scenarii gata înregistrate
- Creioane colorate , hârtie albă

- Scenarii cu roluri –set basme terapeutice
- **Metode și instrumente de cercetare folosite**
- **Testul proiectiv Desenul familiei realizat înainte și după programul dramaterapeutic**
- **Scala abilităților sociale –completată înainte și după programul Theater de către profesori pentru elevii participanți**
- ***Chestionar grila de observație -Analiza progreselor înregistrate pe baza acestor grile de observație***
- **Analiza fișelor de evaluare (chestionare feed back) completate de părinți de optimizare și dezvoltare comparându-se așteptările cu rezultatele și progresele personale înregistrate de copii în afara mediului școlar. observate și consemnate de părinți**
- Scala abilităților sociale a fost aplicată în anul școlar 2019-2021 unui lot de 24 de elevi din cadrul CSEI nr .1 Bistrița..
- Grupul experimental a fost supus unor sesiuni dramaterapeutice pe baza a 12 povești, în timp ce grupul de control nu a fost supus nici unei intervenții.
- La final atât grupului experimental cât și grupului de control li s-a aplicat aceeași scală.
- ***Ipoteza 1: Teatralizarea poveștilor terapeutice influențează dezvoltarea abilităților emoționale ale elevilor, în sensul că după ascultarea și jucarea rolurilor din povești, copiii vor avea un nivel mai ridicat al competențelor emoționale comparativ cu perioada de dinainte de ascultare și interpretare.***
- Pentru testarea ipotezei de cercetare 1 s-a utilizat Testul Wilcoxon,

- Scorul Z este de $-4,288$, iar pragul de semnificație este mai mic de $0,01$ ($p < 0,01$) aceasta înseamnă că diferențele dintre cele două variabile sunt semnificative din punct de vedere statistic.
- Ipoteza de cercetare 1 este confirmată, există o diferență semnificativă între scorurile obținute de subiecți la testarea inițială și scorurile obținute la testarea finală, astfel rezultatele obținute de subiecți la testarea finală sunt semnificativ mai mari decât rezultatele obținute la testarea inițială. Nivelul abilităților sociale al subiecților a crescut în urma intervenției

Ipoteza de cercetare 2: Scorurile obținute de subiecți la subscala comportament în jocul de teatru, la testarea inițială sunt semnificativ diferite de scorurile obținute la testarea finală

- Pentru testarea acestei ipoteze s-a utilizat Testul Wilcoxon. Scorul Z este de $-4,211$ iar pragul de semnificație este mai mic de $0,01$ ($p < 0,01$). Astfel, media rangurilor subiecților la subscala comportament în jocul teatral, la testarea inițială diferă de media rangurilor subiecților la testarea finală. Rezultatele indică faptul că rezultatele la testarea finală, la subscala comportament în jocul teatral, sunt semnificativ mai mari.

Ipoteza de cercetare 3: Scorurile obținute de subiecți la subscala identificarea emoțiilor, la testarea inițială sunt semnificativ diferite de scorurile obținute la testarea finală

- Prin aplicarea Testului Wilcoxon s-au obținut următoarele rezultate: $z = -4.205$, $p < 0,01$.
- Ipoteza de cercetare 3 este confirmată,

Scorurile obținute în urma intervenției la testarea finală sunt diferite de scorurile obținute la testarea inițială, în sensul că rezultatele obținute la testarea finală sunt semnificativ mai mari

Ipoteza de cercetare 4: Scorurile obținute de subiecți la subscala înțelegerea emoțiilor, la testarea inițială sunt semnificativ diferite de scorurile obținute la testarea finală

- Scorul Z obținut în urma aplicării testului Wilcoxon este de -2.466 , iar pragul de semnificație este de $0,014$ ($p < 0,05$).
- Media rangurilor în favoarea testării inițiale este de 9.88 , iar media rangurilor în favoarea testării finale este 10.66 .
- Având în vedere că pragul de semnificație este mai mic de 0.05 , putem afirma că scorurile obținute de subiecți la subscala înțelegerea emoțiilor după intervenție sunt mai mari, comparativ cu evaluarea înainte de intervenție.

Ipoteza de cercetare 5: Scorurile obținute de subiecți la subscala reglarea emoțiilor, la testarea inițială, sunt semnificativ diferite de scorurile obținute la testarea finală.

- Prin aplicarea testului Wilcoxon s-a obținut un scor z de $-4,081$ și un prag de semnificație mai mic de $0,01$.
- Astfel ipoteza de cercetare este confirmată, scorurile obținute de subiecți la subscala reglarea emoțiilor, la testarea inițială, sunt diferite de scorurile obținute la testarea finală.
- Scorurile obținute în urma intervenției sunt semnificativ mai mari.

Concluzii și implicațiile demersului investigative

- După participarea la programul de intervenție scorurile la factorii luați în discuție prezintă modificări
- Pe baza analizării grilelor de observație, a chestionarelor completate de către părinți, a scalei abilităților sociale, a desenelor familiei și de grup realizate înainte și după sesiunile de dramaterapie și analizând rezultatele obținute se poate constata că scopul cercetării a fost confirmat și a fost atins.
- Se constată așadar că teatrul ce are ca suport poveștile terapeutice poate influența dezvoltarea abilităților emoționale ale elevilor și astfel având un caracter recuperator-compensator pentru copiii cu tulburări de deficit de atenție.

Vă invităm în lumea minunată a Teatrului, în care totul este posibil !

Optimizarea metodelor de predare-învățare-evaluare în vederea integrării elevilor

Autor: prof. BUCIUC FLAVIA GILIOLA

Scoala Gimnaziala „NEGRU_VODA” PITEȘTI

S-a aratat că metodele utilizate în cadrul școlii incluzive pot îmbunătăți semnificativ performanța elevilor cu cerințe educationale speciale. În comparație cu educația în centre sau școli speciale, care are riscul de a-i menține pe copii și adolescenți în afara societății, școala incluzivă constituie un teren de pregătire ideal pentru viitoarea lor integrare în societate.

Rolul profesorului de matematica pornește de la faptul că trebuie să accepte că fiecare elev are propriile sale capacități intelectuale, diferite de ale celorlalți colegi, fiecare copil are ritmul sau de învățare și stilul propriu, iar un profesor bun trebuie să cunoască particularitățile fiecărui elev (un prim pas în determinarea acestora este evaluarea inițială), fie că are CES sau un ritm mai încet de învățare sau are un IQ peste medie și poate face performanță. În loc să-i izolăm și să spunem că sunt „dificili”, „turbulenți” sau chiar „handicapați”, am putea să admitem faptul că acești copii ar putea progresa mai mult într-o clasă obișnuită, dacă noi, profesorii, am accepta că educația este pentru toți nu doar pentru cei eminenti. Cel mai important lucru de luat în seamă este că predarea în cadrul diversității implică predarea pentru fiecare copil în parte. Adaptându-ne metodele în funcție de interesele fiecărui elev, de experiențele și țelurile sale facem, de fapt, un pas important în educația elevilor și integrarea lor în societate, după terminarea studiilor. Mai mult, putem spune că diferențele dintre indivizi sunt mult mai pregnante decât cele dintre grupuri. Din acest punct de vedere, poate una dintre cele mai mari provocări pentru cei care predau matematica. Scopul acestei școli este de a crea pentru toți copiii un cadru prielnic învățării, pornind de la premiza că diferențele dintre oameni sunt normale și ele trebuie acceptate.

Un rol important în cadrul școlii incluzive îl are pedagogia și învățarea centrată pe elev. Acest lucru implică automat adaptarea curriculumului și metodelor de predare la capacitatea și nevoia fiecărui elev în parte.

Una dintre principalele condiții care asigură succesul în activitatea didactică este adaptarea metodelor de predare-învățare-evaluare, utilizarea exemplurilor cu caracter practic pronunțat, care să-i ducă pe elevi la descoperirea, experimentarea conceptelor matematice. Aici intervine tactul didactic al profesorului care trebuie să țină conectați atât elevii cu CES, dar și pe cei capabili de performanță. Foarte importantă este și evaluarea, oferirea unui feedback pozitiv

pentru orice pas înainte . În relația sa cu elevii, profesorul trebuie să dea dovadă de creativitate, să improvizeze permanent pentru a reuși să-i surprindă, să-i facă să participe din plăcere, necondiționat la activități. Pentru aceasta, profesorul poate realiza „o alternare continuă de metode de predare, de modalități de prezentare a materialelor” la care face apel sau trimiteri, să comunice permanent cu elevii etc. Profesorii trebuie să fie interesați în a învăța ei înșiși dintr-o varietate de surse, despre cum și-ar putea îmbunătăți predarea. Ei realizează că un curriculum are nevoie să conțină diferite modalități de a încuraja elevii să învețe dar, în același timp, „trebuie să țină cont că există o varietate de stiluri de învățare și să încerce să se plieze într-o măsură cât mai mare pe acestea”.

Interesul pentru matematică se cultivă și prin conținutul matematic, prin dezvăluirea ”secretelor” științei matematice și prin atracția pentru problematic. Pe măsură ce li se pun în față dificultăți noi, fiind orientați și ajutați să le depășească, elevii trăiesc bucuria succesului, dobândesc încredere în puterile lor și, de aici, interesul pentru matematică va fi mai intens. Profesorul trebuie să prezinte conținutul matematic la nivelul posibilităților de înțelegere al elevilor, în forme variate și atractive (încercări, jocuri). Orice exagerare, în sensul depășirii capacităților de înțelegere ale elevilor, dar și o minimizare a capacităților acestora, îi îndepărtează de matematică. În cadrul școlii incluzive profesorii trebuie să colaboreze cu diferiți specialiști în domeniul educației, cum ar fi psihologi, consilieri, terapeuți și alți specialiști pentru că doar împreună vor reuși să obțină cele mai bune rezultate. Profesorul consultant pentru CES este probabil cel care va lucra cel mai mult cu fiecare profesor în parte, el fiind și cel care va participa în cea mai mare măsură la orele de curs. Școala incluzivă presupune îmbunătățirea sistemului educațional pentru toți elevii, implică schimbări în curriculum, în modul de predare al profesorilor, în modul de învățare al elevilor, precum și schimbări în modul cum interacționează copiii cu CES cu colegii lor și viceversa.

Rolul matematicii în dezvoltarea armonioasă a copiilor cu CES este foarte important și probabil cel mai dificil de gestionat , dar fiecare profesor poate ajuta fiecare elev în parte astfel încât să ajungă la maximul propriu , formându-le personalitatea și sporindu-le încrederea în sine.

Bibliografie:

- Bruner, Jerome Seymour, *Toward a Theory of Instruction*, Cambridge, 1966;
- Eble, K. E., *The Craft of Teaching* (2nd ed.), San Francisco, 1988; • Sawyer, Walter Warwick, *Mathematician's Delight*, Harmondsworth, 1943.
- Ungureanu, D., *Educația integrată și școala incluzivă*, Editura de Vest, Timișoara, 2000.
- Vrășmaș, T., *Învățământul integrat și/sau inclusiv*, Ed. Aramis, București, 2001.

Eseu

**Implicațiile industriei 4.0 în formarea și dezvoltarea
competențelor antreprenoriale în învățământul liceal din
România și Republica Moldova**

Autor:

BUCȘA Maria

Nivelul de educație al societății se află în strânsă legătură cu dezvoltarea economică a unei țări. Deși literatura economică prezintă numeroase argumente referitoare la rolul educației în dezvoltarea economică, ea nu a precizat clar modalitățile în care școala influențează indivizii pentru a deveni mai productivi și nici nu a studiat îndeajuns acele efecte necuantificabile care contribuie indirect la dezvoltarea economică. Antreprenoriatul este un mod de gândire și ulterior un proces economic esențial în noua economie, cea bazată pe cunoștințe, el trebuie încurajat și susținut deoarece generează dezvoltare economică și creștere a nivelului de trai. „Tot mai mult se confirmă faptul că atât creșterea economică cât și prosperitatea depind de antreprenori. Aceștia se străduiesc să creeze și să ofere produsele și/sau serviciile cerute de consumatori, care să le facă viața mai ușoară, să le mărească productivitatea muncii și să le îmbunătățească starea de sănătate. De fapt,prezența antreprenorilor și a antreprenoriatului este necesară pentru a încuraja și a introduce schimbarea în societate ”(Borza et. al., 2009).

Evoluțiile inovației tehnologice în antreprenoriat , au făcut obiectul unei atenții sporite a cercetătorilor în ultimele decenii, deoarece firmele au descoperit rapid cum să folosească tehnologia pentru a-și îmbunătăți inovația și performanța(Beilin și colab.,2019;Bai și Li,2020 ; Musiolik și colab.,2020). Astfel, antreprenorii au învățat că pot combina tehnologiile inovatoare cu capacitățile lor pentru a-și spori avantajul competitiv. Printre tehnologiile digitale care permit firmelor să inoveze constant în era digitală, există inteligența artificială , care afectează din ce în ce mai mult modul în care firmele inovează (Mariani și Fosso Wamba, 2020) și modul în care consumatorii răspund la inovațiile bazate pe inteligență artificială (Mustak et al.,2021).

În literatura de specialitate, au fost evidențiate avantajele de performanță, criteriile de succes și dificultățile adoptării AI. Antreprenoriatul va reuși în alinierea transformării digitale a erei prezente doar prin adoptarea și implementarea precisă a acestor tehnologii noi, de ultimă oră. Avansurile rapide în domeniul inteligenței artificiale au implicații profunde atât pentru economie, cât și pentru societatea în ansamblu. Aceste inovații au potențialul de a influența direct atât producția, cât și caracteristicile unei game largi de produse și servicii, cu consecințe importante asupra productivității, ocupării forței de muncă și concurenței. Însă, la fel de importante ca aceste efecte vor fi probabil și schimbările pe care inteligența artificială le poate aduce în procesul de inovare în sine, cu consecințe care pot fi la fel de profunde și care, în timp, pot ajunge să domine efectul direct (Cockburn, I. M., Henderson, R., & Stern, S. 2018).

Influența industriei 4.0 în formarea și dezvoltarea competențelor antreprenoriale în învățământul liceal este din ce în ce mai vizibilă, având un impact major asupra pregătirii tinerilor pentru viața profesională și antreprenorială. Acest eseu propune să exploreze această

influență și să evidențieze importanța abilităților antreprenoriale în contextul industriei 4.0. „Prima revoluție industrială s-a născut în Marea Britanie acum aproape 250 de ani, iar cea de-a Patra Revoluție Industrială se naște chiar sub ochii noștri. Când aruncăm o privire cu câteva secole în urmă vom vedea că lumea a cunoscut prima revoluție industrială o dată cu inventarea mașinii cu aburi și a echipamentelor de producție mecanică în anul 1784, în Marea Britanie. A doua revoluție industrială s-a petrecut cu aproape o sută de ani mai târziu, în 1870, atunci când a început distribuția electricității, diviziunea muncii și producția de masă. După alți aproape o sută de ani, în 1969, cea de-a treia revoluție industrială, moment care coincide cu apariția electronicii, IT și a producției automatizate. Începând din anul 2010, experții vorbesc despre cea de-a patra revoluție industrială, cea a sistemelor cyber-fizice, cum ar fi industria computerizată, roboții casnici, Internetul Lucrurilor, transportul automat, ingineria medicală (virusii programabili, de exemplu), mai exact, implicarea Inteligenței Artificiale (AI) în viața și economia de zi cu zi”. (Cușnarencu,2016)

Industria 4.0 este o etapă a revoluției industriale, caracterizată prin integrarea tehnologiilor avansate în procesele de producție și gestionarea afacerilor. Acestea includ elemente precum internetul lucrurilor, inteligența artificială, analiza datelor, roboții și automatizarea. Industria 4.0 aduce cu sine schimbări majore în modul în care afacerile operează, iar aceste schimbări necesită dezvoltarea unor competențe noi și dezvoltării în rândul lor. Competențele antreprenoriale se referă la abilități, cunoștințele și atitudinile necesare pentru a iniția, dezvolta și gestiona un proiect antreprenorial. Acestea includ spiritul întreprinzător, creativitatea, asumarea riscului, gândirea critică, luarea deciziilor și abilităților de comunicare și colaborare. Competențele antreprenoriale sunt esențiale pentru succesul în mediul de afaceri actual și viitor, iar industria 4.0 le pune în centrul atenției.

Comisia Europeană susține promovarea educației antreprenoriale la toate nivelurile, de la școala primară la universitate și mai departe. Investițiile în educația antreprenorială sunt cele mai profitabile pentru Europa deoarece studiile arată faptul că 15%-20% dintre elevii care au participat în școala generală la un program scurt despre întreprinderile mici și mijlocii ajung ulterior să înființeze propria afacere. Indiferent dacă ajung sau nu să înființeze propria afacere, tinerii care beneficiază de educație antreprenorială acumulează cunoștințe în domeniul afacerilor, dezvoltă competențe și atitudini specifice domeniului: creativitate, inițiativă, tenacitate, muncă în echipă, acceptarea riscului și simțul responsabilității.

„Scopul educației este atins atunci când individul obține acea autonomie care îl determină să fie stăpân pe propriul destin și pe propria personalitate" (Cucuș, 2002, p.41). Educația ajută elevii să dezvolte o serie de competențe care îi pot ajuta în viața reală: gândirea critică și capacitatea de a evalua și de a rezolva probleme, de a lua decizii și de a gândi în mod independent ; capacitatea de a se exprima clar și coerent, de a asculta cu atenție și de a lucra cu alții ; cunoștințe despre utilizarea instrumentelor tehnologice și a tehnologiilor informaționale pentru a găsi și a procesa informații ;capacitatea de a identifica oportunități și de a-și asuma riscuri în scopul de a-și atinge obiectivele și de a-și realiza potențialul; cunoștințe despre rolul și responsabilitatea individuală în societate și capacitatea de a contribui la binele comun ; capacitatea de a se adapta la situații și circumstanțe noi și de a face față schimbărilor. Acestea sunt doar câteva exemple de competențe care pot fi dezvoltate prin educație și care sunt utile elevilor în viața reală. Dezvoltarea acestor competențe poate ajuta elevii să devină indivizi mai bine pregătiți și mai pregătiți pentru a face față provocărilor și oportunităților din viața.

Printre competențele formate în rândul elevilor din România și Republica Moldova sunt formate și competențe antreprenoriale, acestea fiind susținute sub aspect legislativ. La nivel național sunt lansate proiecte de susținere a dezvoltării educației antreprenoriale, precum: CEDA, Tânărul antreprenor, Yep Moldova, LED. Cele mai relevante inițiative sunt prezentate în proiectele menționate și considerăm utilă adaptarea acestora la contextul economic al Republicii Moldova pentru a dezvolta o metodologie unică la nivel de țară în educația antreprenorială. Este de remarcat că punerea în aplicare a proiectelor de dezvoltare a creativității, inovării, culturii inovatoare, a mediului de afaceri inovator va contribui la dezvoltarea educației antreprenoriale și va conduce la formarea și dezvoltarea unei națiuni prospere. Printre documentele și politicile care sprijină dezvoltarea educației antreprenoriale în Moldova se numără Codul Educației; la nivel european – Planul de Acțiune „Antreprenoriat 2020”, Inițiativa „Educație globală", Strategia „Europa 2020”, privind relansarea spiritului antreprenorial în Europa. În alte țări ale lumii există legi care susțin dezvoltarea educației antreprenoriale.

În această eră digitală, în care tehnologiile emergente și inovative sunt la ordinea zilei, educația trebuie să răspundă nevoilor și provocărilor aduse de această transformare rapidă. Un aspect esențial în dezvoltarea tinerilor în mediul liceal este cultivarea competențelor antreprenoriale, iar industria 4.0 joacă un rol important în această privință. Industria 4.0 aduce schimbări în societatea contemporană, iar învățământul liceal trebuie să rămână relevant și să

pregătească elevii pentru provocările și oportunitățile acestei ere digitale. Formarea și dezvoltarea competențelor antreprenoriale devin astfel esențiale pentru elevi, iar industria 4.0 oferă instrumente și medii necesare pentru aceasta. Prin accesul la informație și resurse, învățare bazată pe proiecte și experiențe, crearea unui mediu antreprenorial în școală și dezvoltarea gândirii critice și a creativității, învățământul liceal joacă un rol activ în pregătirea tinerilor pentru a deveni antreprenori de succes în era industriei 4.0.

Competențele antreprenoriale sunt esențiale pentru a pregăti tinerii să devină inovatori, lideri și factori de schimbare în societatea actuală. Aceste competențe nu se rezumă doar la dezvoltarea abilităților de a înființa o afacere, ci și la stimularea creativității, asumarea riscului, gândirea critică, luarea deciziilor, rezolvarea problemelor și colaborarea în echipă. Învățământul liceal trebuie să ofere o bază solidă pentru formarea acestor competențe, iar industria 4.0 poate oferi oportunități remarcabile în acest sens. Cea de-a Patra Revoluție Industrială are un impact major și asupra evoluției piețelor muncii din statele membre ale UE, conducând la apariția unor noi „locuri de muncă ale viitorului”, care pot fi ocupate numai prin consolidarea și lărgirea competențelor digitale ale forței de muncă actuale, în condițiile extinderii robotizării și inteligenței artificiale.

Una dintre cele mai mari influențe ale industriilor 4.0 în învățământul liceal este accesul facil la tehnologii emergente. În trecut, astfel de tehnologii erau rar întâlnite în școli, dar acum există oportunitatea de a integra în procesul de învățare. Robotică, inteligență artificială, realitate virtuală și augmentată, internetul lucrurilor - toate acestea pot fi folosite pentru a crea experiențe educaționale interactive și captivante.

Educația joacă un rol important în pregătirea tinerilor pentru viața adultă și profesională. În contextul industriei 4.0, învățământul liceal trebuie să se adapteze la noile cerințe și să ofere o pregătire relevantă. Includerea tehnologiilor digitale în procesul de învățare a devenit tot mai frecventă în era Industriei 4.0. Elevii au acces acum la o gamă variată de instrumente și resurse digitale care ajută să-și dezvolte competențele tehnologice și să înțeleagă modul în care acestea sunt folosite în mediul de afaceri. De exemplu, utilizarea simulărilor și a modelelor virtuale permite elevilor să experimenteze și să învețe despre procesele de producție, logistica sau managementul resurselor într-un mod interactiv și captivant.

Impactul asupra învățământului tehnologiilor digitale este semnificativ și aduce toate aceste beneficii atât elevilor, cât și profesorilor. Câteva aspecte cheie ale acestui impact, la care voi face referire :

○ Acces la informație și resurse educaționale

Tehnologiile digitale oferă acces facil la o varietate de resurse educaționale online, inclusiv cărți electronice, articole științifice, videoclipuri educaționale și platforme de învățare interactivă.

Elevii pot căuta și accesa informații relevante pentru studii într-un mod rapid și eficient, ceea ce le permite să-și dezvolte cunoștințele și să-și extindă orizonturile academice. ○ Metode de învățare personalizate

Tehnologia digitală permite adaptarea procesului de învățare a ritmului și nevoile individuale ale fiecărui elev. Cu ajutorul aplicațiilor și platformelor de învățare online, elevii pot lucra într-un ritm propriu, pot primi feedback imediat și pot accesa materiale suplimentare pentru a-și consolida cunoștințele. Astfel, se stimulează învățarea activă și se încurajează dezvoltarea abilităților autodidactice.

○ Interactivitate și angajament

Tehnologiile digitale oferă oportunități interactive și captivante de învățare. De exemplu, utilizarea simulărilor, jocurilor educaționale și instrumentelor multimedia permit elevilor să exploreze concepte complexe într-un mod interactiv și să înțeleagă mai bine subiectele studiate. Aceasta stimulează interesul și angajamentul elevilor în procesul de învățare, conducând la rezultate mai bune și la o mai bună reținere a informațiilor. ○ Dezvoltarea abilităților tehnologice

Tehnologiile digitale în școli oferă elevilor oportunitatea de a-și dezvolta abilități tehnologice relevante pentru piața muncii din era Industriei 4.0. Utilizarea instrumentelor software, a platformelor de colaborare online și a dispozitivelor mobile contribuie la dezvoltarea competențelor digitale și a alfabetizării tehnologice. Aceste abilități sunt esențiale în lumea contemporană și facilitează pregătirea elevilor pentru cariere în domenii tehnologice. ○ Colaborare și comunicare eficientă

Tehnologia digitală facilitează colaborarea și comunicarea între elevi și profesori, precum și între elevi. Platformele de colaborare online, instrumentele de partajare a documentelor și conferințele video permit lucrul în echipă, rezolvarea problemelor împreună și schimbul de idei într-un mediu virtual. Această colaborare încurajează dezvoltarea abilităților sociale și de comunicare, esențiale în viața de zi cu zi și în carierele ulterioare.

Astfel industria 4.0 are un impact semnificativ în învățământul liceal, contribuind la dezvoltarea tehnologiilor accesului la informație, personalizarea învățării, stimularea angajamentului și dezvoltarea abilităților relevante pentru era digitală. Integrarea acestor tehnologii în procesul de învățare sporește calitatea educației și pregătește elevii pentru provocările și oportunitățile viitoare.

Promovarea gândirii critice și a creativității antreprenoriale cu ajutorul Industriei 4.0 poate fi realizată prin implementarea unor strategii și tehnologii specifice.

○ Proiecte bazate pe provocări reale

Industria 4.0 aduce cu sine o serie de provocări și oportunități în lumea afacerilor. Prin intermediul proiectelor bazate pe provocări reale, elevii pot fi implicați în rezolvarea problemelor complexe, dezvoltându-și astfel gândirea critică și creativă. Aceste proiecte pot implica identificarea și soluționarea unor probleme în domeniul tehnologic, dezvoltarea de produse sau servicii inovatoare, analiza datelor sau planificarea resurselor. Prin intermediul acestor proiecte, elevii pot exersa abilități antreprenoriale, cum ar fi gândirea critică, inovarea, rezolvarea problemelor și luarea deciziilor. Programele educaționale și atelierelor oferite prin intermediul Junior Achievement România și Programul Național de Dezvoltare a Antreprenoriatului sunt un exemplu de acest lucru. În concluzie, elevii pot învăța să analizeze comportamentul pieței și al actorilor economici prin intermediul unui proces de învățare interactiv, care include studiul teoriei, aplicarea acesteia în situații practice, discuțiile în clasă și experiența practică.

○ Utilizarea tehnologiilor emergente

Industria 4.0 este caracterizată de tehnologii emergente precum inteligența artificială, realitatea virtuală, imprimarea 3D sau internetul lucrurilor. Integrarea acestor tehnologii în procesul de învățare poate stimula gândirea critică și creativă a elevilor. De exemplu, prin utilizarea inteligenței artificiale în analiza datelor, elevii pot identifica tendințe și modele relevante pentru a lua decizii informate în cadrul unui proiect antreprenorial. De asemenea, utilizarea realității virtuale și a imprimării 3D poate permite elevilor să experimenteze și să creeze prototipuri ale propriilor idei antreprenoriale.

○ Colaborare și comunicare în mediul digital

Industria 4.0 pune un accent deosebit pe colaborare și comunicare în mediul digital. Prin platformele de colaborare online, elevii pot lucra împreună în echipe virtuale, pot împărtăși idei și pot dezvolta soluții inovatoare. Aceasta stimulează gândirea critică și creativă prin expunerea la perspective și abordări diferite. De asemenea, utilizarea comunicațiilor digitale facilitează

interacțiunea cu profesioniști din industrie și cu experți în antreprenoriat, oferind elevilor oportunitatea de a-și dezvolta abilități antreprenoriale prin feedback-ului și mentoratului.

1. Colaborarea în echipe virtuale: Mediul digital oferă oportunitatea de a lucra în echipe virtuale, care pot fi alcătuite din elevi de la distanțe geografice diferite. Această colaborare virtuală permite elevilor să-și exerseze abilitățile de lucru în echipă cum ar fi comunicarea eficientă, distribuirea sarcinilor, rezolvarea problemelor și luarea deciziilor colective. Prin intermediul colaborării în echipe virtuale, elevii învață să lucreze împreună, să-și pună în comun ideile și să-și dezvolte abilități de negociere și leadership, care sunt esențiale în antreprenoriat.

2. Comunicarea eficientă în mediul digital: Comunicarea în mediul digital implică utilizarea diverselor instrumente și platforme de comunicații, cum ar fi e-mail-ul, mesageria instantanee, conferințele video sau platformele de colaborare online. Prin intermediul acestor mijloace, elevii învață să comunice în mod eficient, să transmită mesaje clare, să asculte activ și să ofere feedback constructiv. Abilități de comunicare dezvoltate în mediul digital sunt esențiale pentru a fi un antreprenor eficient, deoarece comunicarea adecvată cu clienții, partenerii de afaceri și acest lucru de succes în antreprenoriat.

3. Acces la experți și mentori în industrie: Colaborarea și comunicarea în mediul digital facilitează accesul elevilor la experți și mentori din domeniul antreprenoriatului și industriei. Prin intermediul conferințelor video, webinarurilor și rețelelor de socializare profesională, elevii pot interacționa cu profesioniști din diverse domenii de afaceri și pot beneficia de ghidare, feedback și sfaturi de la aceștia. Această interacțiune permite elevilor să dezvolte abilități antreprenoriale, să-și lărgescă rețeaua de contact și să înțeleagă mai bine cerințele și provocările lumii afacerilor. Acest lucru poate fi un mod motivant pentru elevi de a învăța despre antreprenoriat. În România, există antreprenori care se implică în dezvoltarea competențelor antreprenoriale ale tinerilor, inclusiv a liceenilor. Iată câțiva dintre ei:

Dan Alexa - antreprenor, investitor și mentor, implicat în dezvoltarea antreprenoriatului și a învățării prin experiență;

Bogdan Enoiu - antreprenor, fondator și CEO al Impact Hub Bucharest, o organizație care susține antreprenoriatul social și inovarea socială;

Mihai Bobocea - antreprenor, mentor și investitor, implicat în dezvoltarea competențelor antreprenoriale ale tinerilor;

Răzvan Lichiardopol - antreprenor, fondator și CEO al Startup Academy, o școală de antreprenoriat care oferă cursuri și programe pentru tinerii interesați să-și dezvolte abilitățile antreprenoriale;

Dragoș Anastasiu - antreprenor și fondator al programului de dezvoltare a antreprenoriatului "Start-Up Nation", care oferă tinerilor șansa de a învăța cum să-și dezvolte ideile antreprenoriale.

4. Proiecte de colaborare și rezolvare de probleme în mediul digital: Colaborarea și comunicarea în mediul digital facilitează desfășurarea proiectelor de colaborare și rezolvare a problemelor complexe. Prin platformele de colaborare online, elevii pot lucra împreună pentru a identifica și soluționa probleme reale din lumea afacerilor. Această experiență ajută să-și dezvolte gândirea critică, abilități de analiză și sinteză a informațiilor, precum și creativitatea în găsirea soluției inovatoare. De asemenea, rezolvarea problemelor în colaborare în mediul digital îi învață pe elevi să colaboreze, să se adapteze la diverse perspective și să valorifice diversitatea în echipă.

5. Prezentarea și promovarea ideilor antreprenoriale: Mediul digital oferă platformă excelentă pentru prezentarea și promovarea ideilor antreprenoriale ale elevilor. Elevii pot utiliza diverse instrumente și canale digitale, cum ar fi prezentări multimedia, site-uri web, bloguri sau rețele de socializare, pentru a-și expune și a-și promova ideile și proiectele antreprenoriale. Aceasta nu numai că le dezvoltă abilități de prezentare și comunicare, dar și oferă oportunități de a primi feedback din partea publicului și de a-și testa ideile pe piață. ● Acces la resurse și informații relevante

Industria 4.0 aduce cu sine un flux continuu de informații și resurse relevante pentru antreprenoriat. Elevii pot accesa platforma online, comunități de antreprenori și alte informații pentru a-și dezvolta cunoștințele și pentru a-și inspira idei antreprenoriale. Accesul la resurse de învățare flexibile și actualizate în mod constant permite elevilor să-și dezvolte gândirea critică și creativitatea prin explorarea unor subiecte și tendințe în industrie. ● Mentorate și parteneriate cu profesioniști în industrie

Industria 4.0 oferă oportunități de colaborare și parteneriat între instituțiile de învățământ liceal și profesioniști din domeniul antreprenoriatului și tehnologiei. Prin intermediul programelor de mentorat, elevii pot beneficia de experiența și sfaturile antreprenorilor de succes, care pot încuraja gândirea critică și creativă și le pot oferi ghidare în dezvoltarea competențelor

antreprenoriale. Există multe alte personalități antreprenoriale care inspiră tinerii prin poveștile lor de succes și prin inovațiile pe care le-au adus în lume: Mark Zuckerberg - fondatorul Facebook, Elon Musk - fondatorul Tesla, SpaceX și alte companii inovatoare, Jeff Bezos - fondatorul Amazon, Jack Ma - fondatorul Alibaba Group, Richard Branson - fondatorul Virgin Group, Oprah Winfrey - personalitate media, antreprenor și filantrop, Travis Kalanick - cofondatorul Uber, Gary Vaynerchuk - antreprenor și investitor în tehnologie, Sara Blakely - fondatoarea Spanx, Steve Jobs - co-fondatorul Apple Inc.

O altă modalitate de a stimula interesul elevilor din liceu pentru formarea și aprofundarea competențelor antreprenoriale, utilizând componentele industriei 4.0 este sub forma competițiilor antreprenoriale virtuale unde elevii să poată aplica ceea ce au învățat despre antreprenoriat și să-și prezinte ideile de afaceri. Un exemplu este evenimentul organizat de Asociația Un Strop de Fericire în Săptămâna Globală a Antreprenoriatului, 14-20 noiembrie 2022, Săptămâna Antreprenoriatului Pentru Liceeni, ediția 9. Scopul proiectului a fost: să pună la dispoziția tinerilor, elevi de liceu, un cadru nonformal de învățare și de lucru în proiecte pe teme de antreprenoriat; să îi ajute să dobândească cunoștințe și o gândire antreprenorială; să îi ajute să dobândească abilități de lucru în echipă, gândire creativă, gândire critică și axată pe rezolvarea problemelor, abilități digitale și de comunicare; să contribuie la pregătirea tinerilor pentru o piață globală a muncii.

Industria 4.0 aduce schimbări în societatea contemporană, iar învățământul liceal trebuie să rămână relevant și să pregătească elevii pentru provocările și oportunitățile acestei ere digitale. Formarea și dezvoltarea competențelor antreprenoriale devin astfel esențiale pentru elevi, iar industria 4.0 oferă instrumente și medii necesare pentru aceasta. Prin accesul la informație și resurse, învățare bazată pe proiecte și experiențială, crearea unui mediu antreprenorial în școală și dezvoltarea gândirii critice și a creativității, învățământul liceal joacă un rol activ în pregătirea tinerilor pentru a deveni antreprenori de succes în era industriei 4.0. Industria 4.0 are un rol semnificativ în formarea competențelor antreprenoriale la elevi, având potențialul de a dezvolta abilități și cunoștințe relevante pentru lumea antreprenorială. Înțelegerea și aplicarea conceptelor legate de tehnologiile digitale și de inovație pot contribui la pregătirea elevilor pentru viitoarea lor carieră antreprenorială.

Bibliografie:

1. Amarfii-Railean, N., & Suslenco, A. (2018). Modernizarea învățământului superior prin consolidarea abilităților antreprenoriale și digitale în condițiile revoluției industriale 4.0. *Studia Universitatis Moldaviae (Seria Științe Exacte și Economice)*, 112(2), 151-156.
2. Bai, X., & Li, J. (2020). The best configuration of collaborative knowledge innovation management from the perspective of artificial intelligence. *Knowledge Management Research & Practice*, 1-13.
3. Beilin, I. L., Homenko, V. V., & Aleeva, D. D. (2019). Digital modeling of economic processes and supply chain management in the formation of cooperative relations in the petrochemical cluster of the region. *International Journal of Supply Chain Management*, 8(4), 532-537.
4. Borza, A., Mitra, C., Bordean, O., Mureșan, A., Supuran, R., (2009), *Antreprenoriat. Managementul firmelor mici și mijlocii*, Cluj Napoca: Editura Risoprint.
5. Cockburn, I. M., Henderson, R., & Stern, S. (2018). The impact of artificial intelligence on innovation: An exploratory analysis. In *The economics of artificial intelligence: An agenda* (pp. 115-146). University of Chicago Press.
6. Cucuș, C., (2002), *Pedagogie Ediția a II-a revăzută și adăugită*, Iași: Editura Polirom.
7. Cușnarencu, G., Sub ochii noștri se naște a Patra Revoluție Industrială, *Mgazin*, 26 Iulie 2016
8. Development of Entrepreneurial Culture, Ministry of Small and Medium Enterprises, Trade and Business Environment [online]. Available at:
www.mimmc.ro/raport_anual/dezvoltare_cultura_antreprenoriala
9. Dumitrescu, A. L., & Prisecaru, P. (2020). IMPACTUL CELEI DE-A PATRA REVOLUȚII INDUSTRIALE ASUPRA OCUPĂRII FORȚEI DE MUNCĂ. *Journal of Global Economics/Revista de Economie Mondiala*, 12(1).
10. Musiolik, J., Markard, J., Hekkert, M., & Furrer, B. (2020). Creating innovation systems: How resource constellations affect the strategies of system builders. *Technological Forecasting and Social Change*, 153, 119209.
11. Patrick H., Patrick G., The promise of digital technologies for sustainable entrepreneurship: A systematic literature review and research agenda, *International Journal of Information*

Management, Volume68,2023,102593,ISSN0268-4012,

<https://doi.org/10.1016/j.ijinfomgt.2022.102593>

12.Proiecte educație antreprenorială CEDA [online]. Disponibil:

<http://unimedia.info/stiri/Afost-lansat-proiectul-careajuta-tinerii-din-Moldova-sa-i-aleaga-cariera-potrivita>

13.Proiectul LED [online]. Disponibil: <http://led.md/ro/content/activitatea-de-instruire%C3%AEndomeniul-antreprenoriatului-%C5%9Fi-angaj%C4%83rii-%C3%AEenc%C3%A2mpul-muncii-meeeta>

Bune practici de dezvoltare școlară. Construirea unei culturi de incluziune

Prof. învă. preșc.: **Bucur Dănuța**
Grădinița Nr. 209, București

La Salamanca (Spania), în 1994, a fost adoptată viziunea asupra educației incluzive și au fost făcute recomandări care au rămas de referință pentru UNESCO și întreaga comunitate internațională, în toată perioada ulterioară: „...școlile trebuie să includă în procesul de învățământ toți copiii, indiferent de condițiile fizice, intelectuale, sociale, emoționale, lingvistice sau de altă natură ale acestora”.

Declarația precizează că: „Persoanele cu cerințe educaționale speciale trebuie să aibă acces în școlile obișnuite, care trebuie să se adapteze unei pedagogii „centrate pe copil”, capabile să vină în întâmpinarea acestor cerințe (declarație, art.2).

„Școlile obișnuite, cu orientare incluzivă, sunt cele mai utile mijloace de combatere a atitudinilor discriminatorii, creând comunități primitoare, construind o societate incluzivă și oferind educație pentru toți; mai mult, ele furnizează o educație utilă pentru majoritatea copiilor, cresc eficiența și în ultimă instanță rentabilitatea întregului sistem educațional” (declarație art. 3).

Principiul fundamental al școlii incluzive este acela că toți copiii trebuie să învețe împreună, oricând acest lucru este posibil, indiferent de dificultățile pe care le au sau de diferențele dintre aceștia.

Școala incluzivă trebuie să recunoască și să reacționeze la diversele cerințe ale elevilor, armonizând, pe de o parte stiluri și ritmuri diferite de învățare, iar, pe de altă parte să asigure o educație de calitate pentru toți, prin programe de învățământ adecvate, bună organizare, strategii de predare, folosirea optimă a resurselor și parteneriatul cu ceilalți membri ai comunităților în care funcționează.

Declarația de la Salamanca are mențiuni importante cu privire la formarea personalului didactic – în contextul educației incluzive: „Pregătirea corespunzătoare a întregului personal didactic constituie un element determinant în promovarea trecerii către școlile incluzive. În plus, este tot mai recunoscută importanța încadrării de profesori din rândul persoanelor cu dizabilități, care servesc drept modele pentru copiii cu dizabilități” (art. 40, p 27).

Construirea unei culturi de incluziune presupune :

- dezvoltarea unei școli pentru părinți;
- oferirea de consiliere pentru elevi și părinții lor;
- organizarea unor întâlniri semestriale pentru cadrele didactice, al căror subiect de dezbateră este „toți diferiți, toți egali”.

Crearea unei culturi incluzive	
Dezvoltarea comunității	Stabilirea valorilor incluzive
<ul style="list-style-type: none"> - Fiecare se simte binevenit. - Elevii se ajută unii pe alții. - Cadrele didactice colaborează eficient - Cadrele didactice și elevii se respectă. - Există un parteneriat între cadre didactice și părinți/ tutori. - Cadrele didactice și echipa managerială colaborează eficient. 	<ul style="list-style-type: none"> - Există așteptări mari față de toți elevii. - Cadrele didactice, părinții și elevii împărtășesc aceeași viziune a incluziunii. - Fiecare elev este valorizat în mod egal. - Cadrele didactice și elevii au un comportament adecvat unii față de alții. - Cadrele didactice caută să înlătore obstacolele care împiedică învățarea și participarea. - Școala face eforturi să înlătore orice formă de discriminare.

Elaborarea politicilor de incluziune presupune:

- invitarea părinților copiilor cu nevoi speciale de educație să facă parte din Consiliul Părinților;
- desfășurarea de activități de educație remedială în cadrul școlii;
- dezvoltarea curriculumului școlii și oferirea de cursuri opționale specifice;
- informarea noilor angajați asupra valorilor și politicii școlii;
- amenajarea de facilități care să permită accesul elevilor și adulților cu deficiențe motorii; gestionarea spațiului și mobilierului clasei pentru a răspunde nevoilor elevilor cu deficiențe de vâz și de auz;
- organizarea de lecții deschise cu focalizare pe abordări interculturale ale învățării;
- facilitarea accesului copiilor preșcolari în școală pentru a se obișnui cu mediul școlar;
- utilizarea învățării prin cooperare și a instruirii diferențiate ca abordări predominante în toată școala;

- organizarea de întâlniri de tip masă rotundă cu lideri ai comunităților minoritare;
- dezvoltarea comunicării cu părinții, utilizând serviciile poștale, dar și cu ajutorul mediatorilor școlari.
- Elaborarea practicilor de incluziune presupune:
 - funcționarea zilnică a unui program de educație remedială;
 - asigurarea accesului tuturor copiilor la biblioteca școlii;
 - desfășurarea unui grupaj de prezentări asupra drepturilor copiilor, pe durata a trei luni, oferite de către invitați de la o organizație neguvernamentală;
 - participarea părinților și a altor reprezentanți ai comunității locale, o dată pe semestru, la activități de evaluare a rezultatelor muncii elevilor;
 - sprijin pentru dezvoltarea profesională a cadrelor didactice în domeniul educației incluzive.

Orice școală care își dorește să devină o școală incluzivă se va adresa grupurilor mai sus menționate, va dezvolta planuri de acțiune și va implementa activități similare celor anterior prezentate.

Cum știm când incluziunea este reușită?

Elevii se simt incluși atunci când:

- Simt că aparțin școlii;
- Se simt bine și sunt mulțumiți de realizările lor;
- Sunt capabili să participe la și să învețe din toate activitățile desfășurate la clasă.

Părinții se simt incluși atunci când:

- Se simt bineveniți în școală și au relații pozitive cu personalul;
- Sunt tratați cu respect, iar opiniile lor sunt luate în considerare;
- Pot să aibă acces la informații și la personal.

Personalul se simte inclus atunci când:

- Se simte apreciat și sprijinit;
- Recunoaște contribuția rolurilor și responsabilităților diferite ale membrilor săi;
- Promovează comunicarea eficace și un mediu de muncă pozitiv.

Bibliografie:

- Mara, D., 2009, *Strategii didactice în educația incluzivă*, E.D.P., București;
- Popovici, D.V., 1999, *Elemente de psihopedagogia integrării*, Ed. Pro Humanitate, București;

- UNICEF, MEN, 1999, *Dezvoltarea practicilor incluzive în școli. Ghid managerial*, București;
- UNESCO, 1995, *Pachetul de resurse UNESCO pentru instruirea profesorilor. Cerințe speciale în clasă*, UNICEF, București;
- UNESCO, 2002, *Să înțelegem și să răspundem la cerințele elevilor din clasele incluzive*, traducere UNICEF & RENINCO, MEC, Editura Romedia, București;
- Vrăsmaș, T., 2001, *Învățământul integrat și/sau incluziv*, Editura Aramis, București;
- Vrăsmaș, T., 2004, *Școala și educația pentru toți*, Editura Miniped, București.

Integrarea elevilor cu CES-o prioritate

Prof. înv. preșcolar Buleteanu Amalia Teodora
Școala Gimnazială Nr 71 ,București,sect 2

Cerințele educative speciale desemnează acele nevoi speciale față de educație care sunt suplimentare, dar și complementare obiectivelor generale ale educației. Fără abordarea adecvată acestor cerințe speciale nu se poate vorbi de egalizarea șanselor de acces, participarea și integrarea școlară și socială. Educația integrată se referă la integrarea în structurile învățământului general a elevilor cu CES pentru a oferi un climat favorabil dezvoltării armonioase și cât mai echilibrate a acestor categorii de copii.

Fiecare elev este unic și are valoarea sa, indiferent de problemele pe care le prezintă în procesul de învățare școlară. Fiecare copil prezintă particularități individuale și de relație cu mediul, trăsături care necesită o evaluare și o abordare personalizată. Copiii cu deficiențe au și ei aceleași trebuințe în creștere și dezvoltare. Acești copii au în același timp și anumite necesități particulare, individualizate. Ei sunt diferiți din punct de vedere al temperamentului, motivațiilor, capacității chiar dacă prezintă același tip de deficiențe.

În orice clasă putem găsi copii cu CES. Integrarea copiilor cu CES permite, sub îndrumarea atentă a cadrelor didactice, perceperea și înțelegerea corectă de către ceilalți elevi a problematicii și potențialului de relaționare și participarea lor la serviciile oferite.

Copiii pot întâmpina dificultăți de învățare de la cele mai ușoare determinate de oscilații în însușirea și formarea capacităților și competențelor în domenii diferite, până la tipuri aparte de învățare care necesită intervenții specializate (nu văd ca ceilalți, nu aud, nu pot scrie, nu gândesc la fel de repede și/sau profund, etc.). Indiferent de aceste probleme, la școală copiii vin să învețe și să se dezvolte împreună cu colegii lor. Crearea unui climat favorabil în colectivele de elevi de unde fac ei parte contribuie la dezvoltarea motivației pentru învățare. Este bine să se învețe cu ceilalți copii, și nu separat de ei.

Fiecare copil are nevoie de un sprijin, de o îndrumare, un îndemn. Fiecare copil cu CES trebuie să beneficieze de un program adecvat și adaptat de recuperare care să dezvolte maximal potențialul fizic și psihic pe care îl are. Integrarea urmărește valorificarea la maximum a disponibilităților subiectului deficient și antrenarea în mod compensatoriu a palierelelor psiho-fizice, care nu sunt afectate în așa fel încât să preia activitatea funcțiilor deficitare și să permită însușirea de abilități care să înlesnească integrarea eficientă în comunitatea normală.

Prin integrare se realizează și o pregătire psihologică a copilului, care să contribuie la crearea unor stări efectiv emoționale corespunzătoare în care confortul psihic este menținut de satisfacțiile în raport cu activitățile desfășurate. Raportul relației socializare, integrare, incluziune are în vedere implicațiile practice, teoretice ce privesc evoluția sistemului de organizare a educației speciale și a pregătirii copiilor pentru integrarea și incluziunile în activitățile

profesionale și în colectivitățile sociale.

Pentru a răspunde adecvat copiilor cu CES profesorul trebuie să acționeze nu numai la lecție ci și asupra grupului, ambientului educațional și asupra propriei dezvoltări profesionale.

Procesul integrării școlare a copiilor cu CES presupune elaborarea și aplicarea unui plan de intervenție individualizat, centrat pe folosirea unor modalități eficiente de adaptare a curriculumului și pe diversificarea ofertelor de învățare în cadrul lecțiilor. Profesorii trebuie să planifice și să urmărească planuri complementare pentru antrenarea în procesul de predare-învățare a acestora. Pentru fiecare activitate didactică profesorii trebuie să stabilească cum și cât vor antrena acești copii. Să le găsească locul și sarcina didactică potrivită pentru a participa alături de ceilalți la procesul învățării.

Copiii cu CES pot avea planuri de învățare sau planuri educaționale personalizate dar, rolul profesorului la clasă nu este să îi separe ci să îi antreneze în activități alături de ceilalți. Planurile separate sunt elaborate de profesioniști, cum ar fi cadrul didactic de sprijin sau logopedul și prevăd și măsuri didactice, decise împreună cu profesorul clasei. Primul lucru cu care începe intervenția didactică adecvată este realizarea unui mediu de învățare stimulat și adecvat pentru toți copiii, deci și pentru cei care au nevoie de sprijin suplimentar. Crearea unui climat favorabil în colectivele de elevi de unde fac ei parte contribuie la dezvoltarea motivației pentru învățare.

Profesorul trebuie să asigure participarea, antrenarea fiecărui copil, sarcini didactice adaptate și o evaluare care să prevadă diferențele dintre performanțele elevilor. Rolul lui cel mai important este deci în adoptarea unor strategii didactice care să fie potrivite unor diferențe dintre copii dar și să pregătească clasa pentru a accepta și colabora în acest sens. Este de dorit ca profesorul clasei să respecte următoarele cerințe: să identifice și să cunoască bine dificultățile de învățare a fiecărui elev, modul lor de manifestare și domeniul în care apar; să se asigure ca elevii aflați în situație dificilă au achiziționate aptitudinile prealabile; să adapteze materialul didactic folosit la fiecare temă; să procure material de sprijin atunci când este nevoie; să-și rezerve un timp necesar în fiecare oră pentru a evalua eficacitatea activităților de învățare și de predare. În aceste condiții este evidențiată grija profesorului pentru organizarea unor situații de învățare la care să participe toți elevii inclusiv cei cu CES.

Construirea unei imagini pozitive despre sine este o altă nevoie a copiilor cu CES. Aceasta se poate realiza pe fondul unor activități de grup orientate spre valorizarea posibilităților fiecăruia și pe un sistem de relații pozitive între profesor și elev și între elevi. Relațiile respective trebuie să ofere terenul încrederii reciproce, al empatiei cu trăirile fiecăruia, împărtășirii emoțiilor, sentimentelor, preocupărilor ca și a experienței de cunoaștere și învățare. Pentru copiii cu CES este foarte importantă cultivarea unor atitudini pozitive față de propria activitate, a rezultatelor pe care le obțin și față de colegii din clasă. Încrederea în sine, precum și motivația proprie pentru a învăța, cooperarea cu ceilalți, cu alte cuvinte clădirea unui climat afectiv pozitiv reprezintă un obiectiv în procesul educativ desfășurat cu elevii cu CES.

Aspectul recompenselor sau laudelor elevilor care obțin progres sunt absolut necesare. Nu se

poate obține o ameliorare a situației în cazul elevilor cu cerințe educative speciale, dacă nu se subliniază micile reușite, oricând acestea sunt înregistrate în activitatea de învățare.

Activitățile extracurriculare și extrașcolare, proiectele de grup contribuie în mare măsură la integrarea cu succes a elevilor cu cerințe educative speciale în activitatea didactică și la obținerea unor succese menite să-i motiveze în perspectivă.

Însușirea unor metode și tehnici de învățare, memorare, de redare a ideilor unui conținut constituie o altă cerință pe care educatorul o poate rezolva în clasa obișnuită. Se consideră că învățarea este mult mai plăcută și mai eficientă dacă în clasa de elevi se folosește învățarea în interacțiune, se negociază obiectivele învățării, se demonstrează, se aplică și apoi se analizează reacțiile, se realizează o evaluare permanentă ca răspuns al învățării, se asigură sprijin pentru profesor și pentru elevi. Aceste cinci strategii propuse de Pachetul de resurse pentru profesori, elaborat de UNESCO pentru promovarea școlii de tip incluziv, pentru toți copiii, constituie tot atâtea cerințe în optimizarea procesului de învățare în clasa obișnuită de elevi.

Evaluarea elevilor cu CES se realizează diferențiat față de ceilalți participanți la lecție prin evaluări formative și sumative personalizate, prin itemi care să măsoare o înregistrare minimă a progresului școlar prin raportare la cerințele din curriculum

Reușita activităților depinde de reușita dublei abordări a instruirii în interiorul clasei și a relației fundamentale dintre instruire și evaluare. Pentru ca activitățile să fie profitabile pentru toți elevii, dascălul trebuie să găsească calea de mijloc în care instruirea și evaluarea să aibă atât caracter integrat, cât și caracter diferențiat, adaptat la particularitățile deficiențelor elevilor cu CES, participanți la procesul educativ. Raporturile dascălului cu fiecare elev în parte sunt foarte importante. Elevii cu CES au mare nevoie de a dezvolta relații afective cu cei cu care intră în contact social, aspect care vizează calitățile etice și morale ale dascălului, sub al cărui control se află limita relaționării.

Progresul educativ al elevului cu CES depinde de relația pe care cadrul didactic de la clasă o stabilește cu profesorul de sprijin, dându-i permanent informații despre punctele slabe ale acestuia. Intervenția acestuia permite valorificarea și insistarea pe cunoștințele greu asimilabile determinând raportarea la nivelul cunoștințelor de grup.

Profesorul eficient își sprijină elevii prin stabilirea clară a scopului activităților didactice; acceptarea și valorizarea diversității și opțiunilor diferite; reflectând asupra activităților desfășurate și evaluând permanent intervențiile sale și cele ale copiilor; utilizând flexibil toate resursele posibile, folosind cooperarea în clasă și în afara ei.

Elevii cu CES au nevoie de profesori care înțeleg modul lor de învățare, se pot adapta ritmului acestora și îi pot orienta să-și depășească dificultățile fără a-i desconsidera

Bibliografie:
• Musu, Ionel (2000), Ghid de predare învățare pentru copiii cu cerințe educative speciale, Editura Marlink, București

ARTA – INTERVENȚIE CE SUSȚINE INCLUZIUNEA ȘCOLARĂ

**Profesor de sprijin/itinerant, Bulibașa Janina,
Centrul Școlar de Educație Incluzivă, Alexandria, Teleorman**

Arta este limbajul accesibil tuturor indiferent de cultură, potențial intelectual, experiență sau cunoștințe. În art-terapie, noi, cadrele didactice și terapeuții, pornim de la ideea că procesul creativ poate avea rol în a scoate la suprafață conflicte, tensiuni interioare, facilitând trecerea cu o mai mare lejeritate peste evenimente traumatice, adaptarea la situații de stres, exprimarea liberă a persoanei prin intermediul metaforelor și simbolurilor.

Art-terapia este o metodă activă de stimulare multisenzorială, ce poate fi folosită ca și modalitate, dar și ca mijloc, în procesul de învățământ pentru copii/elevi cu nevoi speciale și în procesul terapeutic-recuperator, datorită impactului pe care îl are asupra mai multor arii și a efectelor benefice resimțite. Dezvoltarea capacităților de exprimare verbală și non-verbală a dorințelor, trăirilor, sentimentelor; creșterea nivelului stimei de sine și a încrederii în forțele proprii;

reducerea blocajelor emoționale; soluționarea problemelor și conflictelor intra și inter-personale; dezvoltarea abilităților de autocunoaștere și auto-acceptare; dezvoltarea proceselor psihice; dezvoltarea valorilor morale și spirituale; dezvoltarea abilităților sociale; îmbunătățirea abilităților de învățare și a competențelor școlare în termen de progres; reducerea tensiunii, anxietății, stresului, frustrărilor, trăirilor negative acumulate. Acestea sunt câteva dintre beneficiile art-terapiei, în general.

Art-terapia facilitează și stimularea inteligenței emoționale, fundamentală pentru învățare și adaptare la mediul social și profesional și a inteligențelor multiple propuse de Howard Gardner care sugerează încorporarea într-o mai mare măsură în curriculum-ul artei, a activităților dedicate autocunoașterii, comunicării și învățării prin cooperare (Armstrong, 2003, p.19). Pentru ca metoda să fie eficientă este necesară identificarea și luarea în considerare a „zonei proximei dezvoltări”, termen introdus de L. S. Vîgotski pentru a sublinia relația dintre învățare și dezvoltare, termen foarte necesar educației specializate.

Activitatea de creație plastică (desen, modelaj etc.) are valori multiple: expresivă, proiectivă, narativă și asociativă, iar un element esențial, care conferă și mai multă greutate tehnicii art – terapeutice este acela că aceste procedee terapeutice sunt non-invazive și ele pot fi folosite la orice categorie de vârstă și dizabilitate.

În literatura de specialitate sunt descrise mai multe tipuri de art-terapie: art-terapie vizual-plastică, meloterapie, art-terapie prin dans, art-terapie prin teatru, multe dintre acestea fiind destul de accesibile specialistului, cadrului didactic, care lucrează cu copii/elevi cu nevoi speciale, cu toate că aceste ateliere de creație sau de expresie prin artă implică costuri pentru asigurarea materialelor necesare.

Art-terapia vizual-plastică este o activitate care utilizează cu precădere metode non – verbale, bazate pe creația plastică (desen, pictură, sculptură, modelaj, colaj), având valențe psihoterapeutice, evidențiate prin obiectivarea activității imaginative într-un produs de nuanță artistică, sau prin receptarea și trăirea semnificațiilor unor asemenea produse (Preda, 2003,

p.20). Activitatea de creație vizual-plastică îndeplinește valoare narativă, proiectivă, expresivă, asociativă.

Terapia prin artă este o metodă psihoterapeutică ce folosește joaca și creativitatea artistică, ca mijloc de recuperare. Ea abordează diversele aspecte ale personalității prin mijloace artistice, al căror scop este să descopere potențialul personal și să-l folosească pentru dezvoltarea armonioasă a persoanei. Art-terapia folosește arta ca manieră de exprimare personală, pentru comunicarea trăirilor, pentru o explorare a interiorului, în scopul creșterii și armonizării ființei, copiii fiind încurajați să trăiască și să interacționeze pozitiv în această lume diversă, să se autodepășească, să-ți învingă limitele personale și să atingă starea de bine.

Art-terapia cu siguranță poate fi văzută ca fiind un demers de dezvoltare personală, un mijloc de intervenție eficient pentru persoanele cu nevoi educaționale special care experimentează dificultăți de dezvoltare, deficiențe de ordin medical, dificultăți educaționale, sociale. Utilizând tehnici artistice variate, precum: pictura, desenul, colajul, teatrul, fotografia, dansul, muzica, putem îmbunătăți sau remedia într-o măsură considerabilă funcționalitatea acestora.

Copiii au rareori limbajul și dezvoltarea cognitivă necesare procesării și redării experiențelor lor numai prin intermediul cuvintelor, astfel încât ei își completează comunicările în mod spontan cu ajutorul formelor simbolice de expresie și comunicare, cum ar fi joaca, metaforele și o varietate de imagini vizuale, auditive și kinestezice.

Tehnicile de art-terapie oferă copiilor oportunitatea de a explora și exprima, prin intermediul materialelor specifice creației artistice, dificultățile în legătură cu diversele trăiri sau relații personale, dificultăți ce ar putea fi greu de exprimat în cuvinte. Atmosfera relaxată îl îndeamnă pe copil să se exprime liber oferindu-i posibilitatea de a se descărca, de a dezvălui trăiri care, în alte condiții, par a fi inacceptabile. Produsele activității “vorbesc” în locul copilului.

Art-terapia facilitează stimularea inteligenței emoționale, fundamentală pentru învățare și adaptare la mediul social și profesional, dar și îmbunătățirea abilităților de viață independentă și în mod implicit a gradului de integrare socială, această intervenție determinând obținerea de rezultate care prin metodele clasice ar necesita mult mai multe resurse și timp.

Art-terapia își lasă vizibil amprenta în toate ariile de dezvoltare și în special în aria dezvoltării emoționale, a imaginii de sine, a capacității de inter-relaționare cu ceilalți. Prin activitățile de interacțiune în cadrul grupului format pentru un atelier de creație, spre exemplu, cu siguranță se vor îmbunătăți relațiile dintre tinerii beneficiari. Obiectivele propuse în sfera sociabilității sunt în general realizate în asemenea tipuri de intervenție de grup.

Terapia prin artă este o oportunitate excelentă pentru a crea un mediu stimulat. Acest mediu poate fi folosit pentru a răspunde nevoilor individuale ale fiecărei persoane în parte. Prin urmare șansa individualizării abordării art – terapeutice asigură progrese semnificative.

Art-terapia și-a dovedit în practică eficiența în abordarea diferențiată și stimularea copiilor cu dizabilități intelectuale. Se poate spune că beneficiarii acestui program de intervenție creativ-expresivă vor înregistra importante progrese în toate ariile de dezvoltare.

Astfel, atunci când copiii au dificultăți sau nevoi care le îngreunează accesul la mediul înconjurător și relațiile cu acest mediu, este foarte important să li se acorde ajutor de specialitate pentru a obține deprinderi și abilități în acest sens, terapia prin artă este o oportunitate excelentă pentru a crea un mediu stimulat, iar acest mediu poate fi folosit

pentru a răspunde nevoilor individuale ale fiecărei persoane în parte. Prin urmare șansa individualizării abordării art – terapeutice asigură progrese semnificative, cu implicații sociale ușor delimitante.

Exprimarea prin artă poate avea valențe terapeutice la orice nivel de vârstă și la orice tip de cultură și populație. Indiferent de tipul de art – terapie abordată, esențial este faptul că atenția nu este îndreptată spre produsul final, ci pe efectul terapeutic al creării acestuia. Evenimentele calendaristice importante în cultura internațională, națională sau locală sunt bune pretexte de a explora acest domeniu de intervenție, în folosul tuturor copiilor, elevilor participanți.

Bibliografie:

1. Drugaș I., *101 aplicații arterapeutice în consilierea copiilor*, Editura Primus, Oradea (2010)
2. Farokhi, M., *Art Therapy In Humanistic Psychiatry*, 2nd World Conference on Psychology, Counselling and Guidance, Procedia - Social and Behavioral Sciences (2011)
3. Preda, V., *Terapii prin mediere artistică*, Presa Universitară Clujeană, Cluj-Napoca (2003)
4. Suport de curs: *Terapie ocupațională și reabilitare psihosocială* OO Somato – organizație activă în domeniul Sănătății Mintale
5. <https://www.dascalidedicati.ro/copiii-cu-ces-si-art-terapia/>

Tulburări reactive de atașament întâlnite la copii

**Prof. Buligai-Vrânceanu Doina
Grădinița PP Nr. 31 SG Brașov**

Tulburarea reactivă de atașament este recunoscută atât de ICD-10 (WHO,1992), cât și de DSM-IV (1987) și este una din tulburările cele mai grave de atașament. Poate să se instaleze în urma unei traume (abuzuri asupra copilului) sau a unui atașament întrerupt (copilul a fost neglijat în primii trei ani de viață, a trecut prin mai multe familii adoptive sau provine din orfelinat unde nevoile lui emoționale nu au fost împlinite.).

Putem vorbi de această tulburare la acei copii cărora nu le-a fost stimulată o nevoie de bază pentru afecțiune, alinare pentru suferință și nu au învățat cum să realizeze un atașament plin de afecțiune cu alte persoane. Astfel ei nu pot primi sau oferi afecțiune.

În momentul în care părinții primesc diagnosticul acestei afecțiuni ei sunt deseori depășiți de situația de a îngriji copilul, deoarece nu au informații despre cum trebuie să reacționeze și să se comporte cu copilul, iar tratamentul este dificil de aplicat. Totuși în ciuda tuturor acestor probleme, atunci când tratamentul psihiatric este urmat corect acești copii pot să aibă o viață împlinită și să dezvolte în viitor relații stabile.

În urma cercetărilor s-a constatat că există două tipuri de tulburări: tipul inhibat și tipul dezinhibat. Unii copii pot să manifeste doar simptomele unui singur tip, dar există și copii care prezintă simptome ale ambelor forme.

Tipul inhibat

În tulburarea de atașament de tip inhibat, copiii evită să formeze relații și atașamente cu aproape oricine. Acest aspect apare atunci când sugarul nu are posibilitatea de a dezvolta atașament cu nici o persoană care îl îngrijește.

Semnele și simptomele tipului inhibat pot include:

- nu răspunde la afecțiunii oferite de părinți sau alte persoane de îngrijire
- preferă să evite contactul vizual și contactul fizic
- uneori încearcă să caute contactul, dar apoi refuză și întoarce capul
- manifestă dificultăți în a fi alinat
- preferă să se joace singur
- nu poate să stabilească contact cu alte persoane
- pare să fie tot timpul îngrijorat
- își aplică comportamente de autoliniștire.

Tipul dezinhibat

În tulburarea de atașament de tip dezinhibat, copiii își formează atașamente nepotrivite și superficiale cu aproape orice persoană, chiar și străinii. Acest lucru se întâmplă când copilul mic are multe persoane care îl îngrijesc.

Semnele și simptomele tipului dezinhibat pot include:

- preferă să meargă după străini, în loc să dezvolte teama de străini
- caută alinare, mângâiere la orice persoană străină
- solicită mereu ajutor, chiar dacă nu are nevoie în rezolvarea sarcinilor
- manifestă un comportament copilăros inadecvat
- devine nerăbdător.

Au fost formulate mai multe teorii ale atașamentului care pot explica unele procese emoționale care sunt implicate în apariția acestei tulburări.

Teoria tradițională a atașamentului explică că un copil are nevoie de un mediu stabil și afectuos, pentru a se simți în siguranță și a dezvolta încredere. Nevoile lor de bază, emoționale și fizice, trebuie satisfăcute constant, iar interacțiunea cu sugarii trebuie să fie afectuoasă, caldă, zâmbitoare și nu autoritară. Exemplu, atunci când un sugar plânge, nevoia sa de hrană sau schimbarea scutecului trebuie satisfăcută prompt, apoi copilul trebuie luat în brațe, mângâiat, legănat, vorbindu-i blând și zâmbitor, altfel el se poate simți respins, nesigur și neatașat. Bebelușii caută dragoste la mamă (sau persoana care îi îngrijește), iar dacă în schimb primesc ostilitate, sunt respinși, ei devin confuzi, și-ar dori apropierea și totuși o refuză de teama de a nu fi respinși sau răniți din nou.

Această tulburare de atașament apare înaintea vârstei de 5 ani, dar rădăcinile sale sunt în perioada de sugar.

Factori care pot crește riscul de apariție al acestei tulburări sunt:

- ✓ copiii au crescut într-un orfelinat
- ✓ au avut parte de schimbarea frecventă a familiei adoptive sau a persoanelor de îngrijire
- ✓ au parte de părinții fără experiență
- ✓ au avut spitalizări prelungite
- ✓ trăiesc în sărăcie extremă
- ✓ au fost abuzați fizic, sexual sau emoțional
- ✓ au trecut printr-o traumă familială semnificativă, cum ar fi decesul sau divorțul
- ✓ mamele au trecut prin depresie
- ✓ au părinți care au o boală mintală, consumă alcool sau droguri.

Pentru a se putea stabili un diagnostic, copilul trebuie să beneficieze de un consult medical și o evaluare psihologică. Această tulburare poate fi asemănătoare cu alte afecțiuni: autism, tulburări de dezvoltare, fobia socială, tulburare de conduită și ADHD, pentru că un copil cu tulburare reactivă de atașament poate avea și o altă afecțiune.

S-a constatat că fără aplicarea unui tratament de specialitate, dezvoltarea socială și emoțională a copilului cu tulburare reactivă de atașament poate fi afectată permanent.

Dintre complicațiile tulburării enumerăm: întârzieri în dezvoltare, probleme de alimentație care duc spre malnutriție, copilul nu știe să aibă relații cu copii de aceeași vârstă sau adulți, probleme școlare, probleme de comportament, anxietate, depresie, agresivitate, iar ca adulți nu pot să-și păstreze constant locul de muncă, ceea ce duce la șomaj.

Tratamentul tulburării reactive de atașament implică psihoterapie, medicație și educație despre această tulburare. Tratamentul include atât copilul cât și părintele sau persoana de îngrijire. Scopul tratamentului este oferirea unui mediu sigur și stabil în care copilul să interacționeze pozitiv cu părinții. Rezultatul tratamentului îl ajută să-și crească stima de sine și să-și îmbunătățească relațiile cu ceilalți.

Se recomandă câteva măsuri care să reducă apariția acestei tulburări:

- chiar dacă copilul a trăit în orfelinat sau în familii adoptive, se recomandă educarea adultului pentru a ști să interacționeze și să ajute copilul;

- atunci când părintele nu are experiență în creșterea copiilor, li se recomandă să frecventeze cursuri sau să lucreze voluntar cu copii, astfel încât să învețe cum să interacționeze și să îngrijească corect copilul, într-o manieră afectuoasă;
- părinții să se joace cu copiii, să vorbească mereu cu ei, să-i privească în ochii și să le zâmbescă;
- să înțeleagă comportamentul copilului, să recunoască tipurile diferite de plâns, ca să-i poată satisface nevoile repede și eficient;
- să interacționeze cu dragoste, afectuos cu copilul în timpul mesei, băii sau al schimbării scutecului;
- să-i învețe pe copii despre cum să-și exprime propriile emoții în cuvinte;
- adulților cu tulburare de atașament li se recomandă să solicite ajutor specializat, pentru a preveni apariția problemelor de atașament la copiii lor.

Bibilografie:

Website:

<https://www.scribd.com/document/230039672/Tulburarea-Reactiv%C4%83-de-Ata%C5%9Fament>,

<http://www.sfatulmedicului.ro/Sanatatea-mentala/tulburarea-reactiva-de-atasament-59#Semne-si-simptome>,

ARGUMENT

Necesitatea cunoașterii și exercitării drepturilor și libertăților cetățenești este demonstrată de întrebările frecvente ale elevilor, în legătură cu participarea la viața politică, la viața socială. Deși, în gimnaziu se studiază Cultura Civică, ei sunt prea mici pentru a conștientiza importanța cetățeanului, și nu sunt nici cetățeni, la vârsta aceea, din acest motiv, atunci când ajung la majorat, fie au uitat, fie nu le sunt clare anumite drepturi, libertăți, dar și obligații cetățenești.

Cursul opțional, pe care-l propun, are în vedere educația cetățenească a elevilor din clasa a XI-a, care devin majori și sunt chemați să participe la viața social-politică. Ei trebuie să știe care sunt autoritățile statului de drept, care sunt mecanismele de funcționare ale statului, cum pot fi respectate dar și încălcate drepturile cetățenești, pentru a se evita revenirea la dictatură, la totalitarism, căci, cine nu cunoaște istoria, riscă să o repete!

Actualele programe școlare au fost elaborate din perspectiva trecerii de la modelul de proiectare curriculară centrat pe obiective – elaborat și implementat în sistemul românesc de învățământ la mijlocul anilor '90 – la modelul centrat pe competențe.

Pornind de la importanța competențelor pentru viața activă în societatea cunoașterii, specifică secolului al XXI-lea, prezentul document conține programa pentru cursul opțional **Drepturi și libertăți cetățenești** propus pentru clasele a X-a. Programa este elaborată pe baza modelului de proiectare curriculară centrat pe competențe – care vizează înzestrarea elevului cu un ansamblu structurat de competențe de tip funcțional.

Recomandarea Parlamentului European și a Consiliului Uniunii Europene privind competențele-cheie din perspectiva învățării pe parcursul întregii vieți (2006/962/EC) conturează, pentru absolvenții învățământului preuniversitar, un „profil de formare european” structurat pe opt domenii de competențe-cheie: Comunicare în limba maternă, Comunicare în limbi străine, Competențe matematice și competențe de bază în științe și tehnologii, Competență digitală, A învăța să înveți, Competențe sociale și civice, Spirit de inițiativă și antreprenoriat, Sensibilizare și exprimare culturală. Competențele sunt definite ca ansambluri de cunoștințe, deprinderi și atitudini care urmează să fie formate până la finele școlarității și de care are nevoie fiecare tânăr pentru împlinirea și dezvoltarea personală, pentru cetățenia activă, pentru incluziune socială și pentru angajare pe piața muncii. Structurarea acestor competențe-cheie se realizează la intersecția mai multor paradigme educaționale și vizează atât unele domenii „academice”, cât și aspecte inter- și transdisciplinare, metacognitive, realizabile prin efortul conjugat al mai multor arii curriculare.

NOTĂ DE PREZENTARE

Cursul opțional propus, DREPTURI ȘI LIBERTĂȚI CETĂȚENEȘT, contribuie la formarea progresivă a competențelor-cheie pentru educația pe parcursul întregii vieți, recomandate de Parlamentul și Consiliul Uniunii Europene, îndeosebi în ceea ce privește următoarele domenii de competențe-cheie:

- Competențe sociale și civice;
- Spirit de inițiativă și antreprenoriat;
- Sensibilizare și exprimare culturală;
- Comunicare în limba maternă;
- Competență digital,
- A învăța să înveți;

Principiile care întemeiază elaborarea prezentei programe școlare sunt următoarele:

- centrarea pe elev, ca subiect al activității instructiv-educative;
- compatibilizarea curriculumului național cu cel european, prin formarea, potrivit specificului disciplinei și particularităților de vârstă ale elevilor, a competențelor-cheie formulate la nivel european;
- asigurarea coerenței intra- și interdisciplinare, intra- și intercurriculare;
- dezvoltarea unor strategii didactice eficiente în raport cu necesitatea asigurării continuității și a progresului de la o clasă la alta în formarea competențelor;
- asigurarea calității în educație.

Cursul opțional *Drepturi și libertăți cetățenești* are următoarele valențe și trăsături definitorii:

- este un demers interdisciplinar și intercultural care solicită deschidere, comunicare și flexibilitate, cultivându-le în același timp;
- angajează în mod necesar dialogul dintre diferite modalități de cunoaștere și dintre diferite tipuri de culturi;
- este un demers care îl ajută pe elev să conștientizeze nevoia și posibilitatea de cultivare a respectului față de propria persoană și față de ceilalți, în condițiile acceptării pluralismului, sub multiplele lui aspecte (politic, economic, religios, cultural etc.); actorii implicați în acest demers trebuie să aibă în vedere caracterul lui îndelungat: formarea culturii civice poate și trebuie să fie începută devreme și are nevoie de consolidare pe parcursul întregii vieți;
- este un demers contextualizat: informațiile și noțiunile de bază își întregesc reciproc sensul prin considerarea lor în contexte specifice diferite și prin raportarea la societate ca la un tot;
- este un demers complex, în cadrul căruia se manifestă interacțiunea între curriculumul scris (oficial, intenționat) și curriculumul „ascuns”, ca expresie specifică a confruntării dintre valori. Prin problematica abordată referitoare la viața în societate, la sistemul politic din România și la raportul cetățean – stat, programa școlară îi familiarizează pe elevi cu valori, principii și concepte democratice, cu drepturile omului; îi pune pe elevi în situația exersării unor atitudini și relații

interpersonale (în grup și între grupuri), precum și a exersării calității de cetățean, a cetățeniei active. Prin abordarea unor concepte și principii de bază ale democrației (de exemplu: autoritatea, responsabilitatea, dreptatea, libertatea, proprietatea etc.) este propusă aprofundarea, discutarea nuanțată a valorilor/principiilor democratice și exersarea practicilor specifice unui regim politic democratic. În cadrul abordării conceptuale propuse, pot fi integrate și revalorizate cunoștințele dobândite de către elevi și pot fi formate și dezvoltate în continuare, într-un context nou, capacitățile și deprinderile specifice. În acest sens, în tratarea temelor propuse se va face apel la enunțuri cuprinse în texte cu care elevii s-au familiarizat deja (Constituțiile României, Declarația Universală a Drepturilor Omului), precum și la alte referințe care includ texte, exemple, cazuri, imagini etc.

Abordarea temelor trebuie să aibă în vedere perspectivele deschise României prin aderarea la Uniunea Europeană, precum și aspecte legate de participarea țării noastre în cadrul organismelor internaționale (O.N.U., Consiliul Europei etc.).

Structura programei școlare include următoarele elemente:

- Notă de prezentare
- Competențe generale
- Competențe specifice și conținuturi
- Valori și atitudini
- Sugestii metodologice

Competențele generale se definesc pe discipline de studiu, având un grad ridicat de generalitate și de complexitate; competențele generale orientează demersul didactic către achizițiile finale ale elevului.

Competențele specifice sunt corelate cu unitățile de conținut; corelația propusă are în vedere posibilitatea ca o anumită competență specifică să poată fi atinsă prin diferite unități de conținut, neexistând o corespondență biunivocă între acestea. Competențele specifice se formează pe parcursul unui an de studiu și sunt derivate din competențele generale, fiind etape în formarea acestora. Conținuturile învățării sunt mijloace prin care se urmărește realizarea competențelor. Unitățile de conținut sunt prezentate într-o ordine care nu este obligatorie.

Definirea explicită a competențelor și construirea programei școlare în raport cu necesitatea formării acestora orientează demersurile didactice către latura pragmatică a aplicării curriculumului: corelarea dintre unitățile de conținut și competențele specifice permite profesorului să realizeze conexiunea explicită între ceea ce se învață și scopul pentru care se învață. Lista explicită ce recomandă valori și atitudini accentuează dimensiunea afectiv-atitudinală și morală a învățării, din perspectiva contribuției specifice a acestei discipline la atingerea finalităților educaționale.

Sugestiile metodologice cuprind recomandări pentru proiectarea demersului didactic, având rolul de a orienta cadrele didactice în utilizarea prezentei programe școlare în ceea ce privește proiectarea și realizarea activităților de predare-învățare-evaluare în concordanță cu specificul disciplinei.

Pornind de la ideea că un demers de proiectare curriculară trebuie să acorde conceptului de

competență semnificația unui „organizator” în relație cu care sunt stabilite finalitățile învățării, sunt selectate conținuturile specifice și sunt organizate strategiile de predare-învățare-evaluare, actuala programă școlară a urmărit valorizarea cadrului european al competențelor-cheie la următoarele niveluri: formularea competențelor generale și selectarea seturilor de valori și atitudini; organizarea elementelor de conținut și corelarea acestora cu competențele specifice; elaborarea sugestiilor metodologice.

COMPETENȚE GENERALE

1. Utilizarea conceptelor specifice științelor sociale pentru organizarea demersurilor de cunoaștere și explicare a unor fapte, evenimente, procese din viața reală.
2. Aplicarea cunoștințelor specifice științelor sociale în rezolvarea unor situații problemă, precum și în analizarea posibilităților personale de dezvoltare.
3. Cooperarea cu ceilalți în rezolvarea unor probleme teoretice și practice, în cadrul diferitelor grupuri.
4. Manifestarea unui comportament social activ și responsabil, adecvat unei lumi în schimbare.
5. Participarea la luarea deciziilor și la rezolvarea problemelor comunității.

COMPETENȚE SPECIFICE ȘI CONȚINUTURI

COMPETENȚE SPECIFICE	CONȚINUTURI
<p>1.1. Utilizarea corectă a termenilor și a conceptelor cu conținut civic în diferite contexte;</p> <p>1.2. Identificarea, în diferite contexte, a drepturilor omului și a responsabilităților asociate fiecărui drept;</p> <p>2.1. Caracterizarea persoanei în diferite ipostaze: membru al unei familii, al unui grup social, al comunității;</p> <p>2.2. Caracterizarea diferitelor tipuri de grupuri sociale din perspectiva specificului acestora, precum și a relațiilor interpersonale ce pot lua naștere în cadrul grupurilor;</p> <p>3.1. Rezolvarea în echipă a unor probleme civice, prin asumarea unor responsabilități și prin relaționarea pozitivă cu ceilalți;</p> <p>4.1. Manifestarea interesului față de problemele grupurilor de apartenență și față de problemele comunității;</p> <p>4.2. Evaluarea unor situații concrete de încălcare a demnității persoanei, din perspectiva drepturilor omului;</p> <p>5.1. Participarea la negocierea drepturilor și a responsabilităților în grupurile de apartenență;</p> <p>5.2. Adecvarea conduitei la diferite contexte situaționale;</p>	<p>1. <u>Viața în societate</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • Persoana: unicitatea și demnitatea omului. • Omul – ființă social: <ul style="list-style-type: none"> - Grupurile: caracteristici, tipuri; - Atitudini și relații interpersonale în grup; - Familia ca grup social; roluri în familia contemporană; - Comunitatea locală, națională și internațională: <ul style="list-style-type: none"> a) Comunitatea locală; b) Națiunea. Cetățenia. Drepturi și îndatoriri cetățenești; c) Procesele de integrare și de globalizare; • Drepturile omului- scurt istoric: <ul style="list-style-type: none"> - Cilindrul lui Cyrus; - Magna Charta Libertatum; - Declarația de Independență a S.U.A.; - Declarația Drepturilor Omului și ale Cetățeanului; - Declarația Universală a Drepturilor Omului; - Carta drepturilor fundamentale a UE.

1.3. Identificarea principalelor valori, principii, instituții și practici democratice;

2.3. Compararea principalelor forme de guvernământ și regimuri politice moderne și contemporane;

2.4. Explicarea unor valori și principii constituționale din țara noastră;

2.5. Caracterizarea instituțiilor democratice din România;

4.3. Argumentarea unor opinii în favoarea respectării principiilor și valorilor democratice;

5.3. Aplicarea unor valori și principii democratice în situații concrete de viață;

2. Sistemul politic în România:

- Forme de guvernământ și regimuri politice: regimuri democratice, autoritare și totalitare;
 - Statele moderne și constituționalismul;
 - Constituțiile epocii moderne; exemple reprezentative;
- Constituțiile României:
 - Scurt istoric al constituționalismului în România:
 - Regulamentele Organice
 - Convenția de la Paris
 - Statutul lui Cuza
 - Constituția din 1866
 - Constitutia din 1923
 - Constituția din 1938
 - Constituțiile comuniste
 - Schimbările politice din 1989.
 - Elaborarea Constituțiilor României din 1991și 2003:
 - Valori și principii constituționale;
 - Instituii și practici democratice;
- Statul democratic și principiul separării puterilor.

1.4. Identificarea rolului votului într-o societate democratică;

2.6. Analizarea cetățeniei active și a practicilor democratice;

2.7. Explicarea rolului îndeplinit de mass-media în societate și în formarea opiniei publice;

3.2. Cooperarea cu ceilalți în vederea exercitării cetățeniei active, prin asumarea de drepturi și responsabilități;

4.4. Manifestarea inițiativei în rezolvarea unor probleme ale grupurilor de apartenență și ale comunității locale;

4.5. Evaluarea unor comportamente sociale în contexte situaționale date;

5.4. Manifestarea disponibilității pentru participare civică și pentru exercitarea calității de cetățean

3. Raportul cetățean – stat: puterea opiniei publice și forța individului:

- Cetățenia activă și practicile democratice:
 - Dreptul de asociere;
 - Partidele politice;
 - Societatea civilă, inițiativele cetățenești și organizațiile nonguvernamentale;
 - Alegerile și votul;
 - Participarea la luarea deciziei publice și la controlul aplicării acesteia în contextul democrației reprezentative și al formelor de manifestare a democrației directe;

VALORI ȘI ATITUDINI

Competențele generale și specifice care trebuie formate prin procesul de predare-învățare au la bază și promovează următoarele valori și atitudini:

- respect față de demnitatea și drepturile omului, față de Constituție și legi
- recunoașterea Constituției ca lege fundamentală în stat
- toleranță și respect față de persoane și grupuri care susțin valori, opinii și credințe diferite
- încredere în sine și în ceilalți
- disponibilitate pentru dialog, relaționare pozitivă cu ceilalți și cooperare
- asumarea responsabilității faptelor personale și a responsabilităților cetățenești
- gândire critică și flexibilă
- valorizarea rolului îndeplinit de mass-media în societate
- implicare civică în viața comunității
- cetățenie activă

SUGESTII METODOLOGICE

Programa școlară pentru cursul opțional *Drepturi și libertăți cetățenești* este un instrument de lucru care se adresează profesorilor, fiind concepută în așa fel încât să le permită:

- să-și orienteze propria activitate înspre formarea la elevi a competențelor specifice domeniului;
- să-și manifeste creativitatea și să-și adecveze demersurile didactice la particularitățile elevilor cu care lucrează.

Sugestiile metodologice au în vedere modul de organizare a activității didactice în vederea formării la elevi a competențelor formulate în programa școlară.

Valorizarea competențelor-cheie și asigurarea transferabilității acestora la nivelul diferitelor activități (școlare și extrașcolare), considerarea elevului ca subiect al activității instructiv-educative și orientarea acesteia spre formarea competențelor specifice, accentuarea caracterului practic-aplicativ al disciplinei presupun respectarea unor exigențe ale învățării durabile, printre care:

- utilizarea unor strategii didactice care să pună accent pe: construcția progresivă a cunoștințelor și consolidarea continuă a capacităților; flexibilitatea abordărilor și parcursul diferențiat; cultivarea capacității elevului de a se autoevalua, a spiritului reflexiv și autoexigenței; coerență și abordări inter- și transdisciplinare;
- utilizarea unor metode active, care contribuie la dezvoltarea capacității de comunicare, de manifestare a spiritului critic, tolerant, deschis și creativ, la crearea aceluia cadru educațional care încurajează interacțiunea socială pozitivă, motivația intrinsecă, angajarea elevului în procesul de învățare și de dobândire a competențelor de participare activă în spațiul social (de exemplu, învățarea prin descoperire, învățarea problematizată, învățarea prin cooperare, studiul de caz, simularea, jocul de roluri bazat pe empatie);
- utilizarea unor strategii didactice care să permită alternarea formelor de activitate (individuală, pe perechi și în grupuri mici);
- exersarea lucrului în echipă, a cooperării și/sau a competiției;
- utilizarea, în activitatea didactică, a calculatorului ca mijloc modern de instruire, care să permită subordonarea utilizării tehnologiei informației și a comunicațiilor, în vederea desfășurării unor lecții interactive, atractive;
- realizarea unor activități tip proiect (proiecte în beneficiul comunității), prin care elevii să fie implicați în exerciții de luare a deciziei, de propunere a unor strategii de rezolvare a unor probleme ale colectivului de apartenență, ale școlii sau ale comunității.

Astfel, potrivit specificului competențelor care trebuie formate, activitățile de învățare pot include:

- construirea și rezolvarea unor rebusuri cu conținut civic;
- exerciții de completare a unor enunțuri lacunare, de continuare a unui text, de comentare și de rezumare, folosind termeni dintr-o listă dată;

- alcătuirea unor liste de termeni pe o temă dată, care să cuprindă definierea termenilor, termeni sinonimi, termeni antonimi;
- exerciții de argumentare;
- realizarea de investigații, sondaje de opinie, scrisori etc.;
- discutarea unor cazuri reale sau imaginare de conflicte valorice, de respectare/încălcare a drepturilor omului;
- dezbaterăa unor cazuri preluate din mass-media referitoare la problemele comunității și/sau la problematica respectării drepturilor omului;
- realizarea unui buletin informativ/ziar/album fotografic/film etc.;
- elaborarea regulamentului clasei cuprinzând drepturi și îndatoriri, elaborarea regulamentului de funcționare a consiliului elevilor;
- invitarea unor reprezentanți ai puterii sau ai organizațiilor civice în cadrul activităților din clasă;
- vizitarea unor organizații civice și a unor instituții ale statului, cunoașterea proiectelor și a tipurilor de activitate ale acestora;
- colaborarea cu organizații civice, participarea în structurile de decizie ale clasei și ale școlii.

Evaluarea reprezintă o componentă organică a procesului de învățare. În perspectiva unui demers educațional centrat pe competențe, se recomandă utilizarea cu preponderență a evaluării continue, formative. Alături de formele și instrumentele clasice de evaluare, recomandăm utilizarea unor forme și instrumente complementare, cum sunt: proiectul, portofoliul, autoevaluarea, evaluarea în perechi, observarea sistematică a activității și a comportamentului elevilor.

Procesul de evaluare va pune accent pe:

- corelarea directă a rezultatelor evaluate cu competențele specifice vizate de programa școlară;
- valorizarea rezultatelor învățării prin raportarea la progresul școlar al fiecărui elev;
- recunoașterea, la nivelul evaluării, a experiențelor de învățare și a competențelor dobândite în contexte non-formale sau informale;
- utilizarea unor metode variate de comunicare a rezultatelor școlare.

BIBLIOGRAFIE

- ALICE MARIANA APETREI, *DREPTURILE OMULUI ÎN UNIUNEA EUROPRANĂ*, Editura LUMEN, IAȘI, 2020;
- ACADEMIA ROMÂNĂ, *ISTORIA ROMÂNILOR* (vol. VII-X) raftuldeistorie.blogspot.com
- *CONSTITUȚIA ROMÂNIEI DIN 1923 ÎN DEZBATEREA CONTEMPORANILOR*, ED. HUMANITAS, BUCUREȘTI, 1990
- *CONSTITUȚIA ROMÂNIEI DIN 1991*, ED. HUMANITAS, BUCUREȘTI, 1992
- *CONSTITUȚIA ROMÂNIEI DIN 1866* www.cdep.ro/pls/legis/legis
- *CONSTITUTIA ROMÂNIEI DIN 1938* www.monitoruljuridic.ro/
- *CONSTITUȚIILE COMUNISTE* - <https://ro.scribd.com/>
- *CONVENȚIA EUROPEANĂ A DREPTURILOR OMULUI* - https://www.echr.coe.int/documents/convention_ron.pdf
- *DECLARAȚIA DREPTURILOR OMULUI ȘI ALE CETĂȚEANULUI-1789*, https://ro.wikipedia.org/wiki/Declara%C8%9Bia_drepturilor_omului_%C8%99i_ale_cet%C4%83%C8%9Bianului
- *DECLARAȚIA UNIVERSALĂ A DREPTURILOR OMULUI* https://irido.ro/irido/pdf/078_ro.pdf
- FOCȘENEANU, ELEODOR, *ISTORIA CONSTITUȚIONALĂ A ROMÂNIEI*, ED. HUMANITAS, BUCUREȘTI, 1992
- https://hiphi.ubbcluj.ro/studii/Public/File/cursuri/suporturi_conversie/Drepturile-omului.pdf *ISTORIA DREPTURILOR OMULUI ȘI A SOCIETĂȚII CIVILE*
- <https://historia.ro/sectiune/general/declaratia-de-independenta-din-4-iulie-1776-actul-580956.html>

PROIECT DIDACTIC
PROF. BURUIANĂ IULIANA
LICEUL TEORETIC „ION CREANGĂ” - TULCEA

Data:

Clasa: a IX- a B (*specializarea științe ale naturii*)

Unitatea de învățământ: Liceul Teoretic „Ion Creangă”, Tulcea

Profesor: Buruiană Iuliana

Aria curriculară: Matematică și științe ale naturii

Disciplina: Matematică

Unitatea de învățare: Funcția de gradul II

Subiectul lecției: *Relațiile lui Viète*

Durata: 50 minute

Tipul lecției: transmitere și asimilare de noi cunoștințe

Competențe specifice:

5.Utilizarea relațiilor lui Viète pentru caracterizarea soluțiilor ecuației de gradul al II-lea și pentru rezolvarea unor sisteme de ecuații.

9.Utilizarea unor algoritmi pentru rezolvarea ecuațiilor, inecuațiilor și sistemelor de ecuații și pentru reprezentarea grafică a soluțiilor acestora.

11.Utilizarea unor metode algebrice sau grafice pentru determinarea sau aproximarea soluțiilor ecuației asociate funcției de gradul al II-lea.

Obiective operaționale: La sfârșitul orei elevii vor fi capabili :

O.1.Să utilizeze în aplicații relațiile lui Viète;

O.2.Să formeze ecuația de gradul al doilea când se cunosc soluțiile;

O.3.Să determine un parametru real, atunci când între soluții există relații suplimentare;

O.4.Să calculeze sumele puterilor soluțiilor unei ecuații de gradul doi.

STRATEGIA DIDACTICĂ:

Metode și procedee: conversația, explicația, exercițiul, învățarea prin descoperire, demonstrația, observația, evaluarea.

Mijloace de învățământ: fișa de lucru, culegere, planșe Flip-chart, videoproiector , telefonul mobil.

Forme de organizare: activitate frontală, activitate individuală

FORME DE EVALUARE: aprecierea răspunsurilor oferite de elevi, rezultatele testului, notare.

BIBLIOGRAFIE:

- Burtea M. și Burtea G.- “Matematica – manual pentru clasa a IX-a”, Ed. Carminis

- Burtea M. și Burtea G.- “ Matematica – auxiliar pentru clasa a IX-a”, Ed. Campion

- Ganga M. „Matematica”- manual pentru clasa a IX-a , Ed. Mathpress, 2000

Etapale lecției/Timp	Ob. op.	Conținutul lecției		STRATEGII DIDACTICE		
		Activitatea profesorului	Activitatea elevului	Metode	Mijloace	Forme de organizare
1. Moment organizatoric (2 min)		Se asigură condițiile optime pentru desfășurarea lecției. Se notează absenții.	Se pregătesc cu cele necesare pentru lecție. Se asigură ordinea și disciplina.	Conversația		Frontal
2. Verificarea temei (2 min)	O1	Se verifică tema frontal, iar în cazul în care nu s-au putut rezolva exercițiile acasă, se rezolvă la tablă.	Elevii citesc tema cu atenție, corectează unde au greșit sau completează.	Conversația Explicația		Frontal Individual
3. Captarea atenției (3 min)		Se propune elevilor rezolvarea unei anagrame: <i>“iițaleR ertnî eliițulos iș iițneicifeoc ieițauce ed ludarg iod - eliițaleR iul etèiV”</i> Se anunță titlul lecției, se scrie pe tablă acesta și se precizează obiectivele propuse	Elevii caută soluții și descoperă subiectul lecției: <i>„Relații între soluțiile și coeficienții ecuației de gradul doi – Relațiile lui Viète”</i> -notează titlul lecției, în caiete: <i>“RELAȚIILE LUI VIÈTE”</i> Elevii ascultă cu atenție și conștientizează obiectivele.	Conversația		Frontal

<p>4.Reactualizarea cunoștințelor studiate anterior (3 min)</p>	<p>O1</p>	<p>Se adresează elevilor întrebările:</p> <p>“Care este forma generală a funcției de gradul al doilea?”</p> <p>„Cum se numește ecuația $ax^2 + bx + c = 0, a \neq 0, a, b, c \in R$?”</p> <p>„Când o ecuație de gradul al doilea are soluții reale?”</p> <p>„Care sunt formulele de calcul pentru soluțiile ecuației de gradul al doilea în cazul $\Delta > 0$?”</p> <p>Răspunsurile sunt notate pe planșa Flip-chart</p>	<p>Elevii răspund la întrebări:</p> <p>„ $f: R \rightarrow R, f(x) = ax^2 + bx + c$, unde $a, b, c \in R, a \neq 0$”</p> <p>„Ecuația de gradul al doilea”</p> <p>“Dacă $\Delta \geq 0$”</p> <p>$\Delta > 0, \exists x_1, x_2 \in R,$</p> $x_1 = \frac{-b + \sqrt{\Delta}}{2a},$ $x_2 = \frac{-b - \sqrt{\Delta}}{2a}$ <p>$\Delta = 0, x_1 = x_2 = \frac{-b}{2a} \in R$</p> <p>$\Delta < 0,$ atunci ecuația nu are soluții reale.</p>	<p>Conversația</p>		<p>Frontal</p>
<p>5.Comunicarea și însușirea noilor cunoștințe (20 min)</p>	<p>O2</p>	<p>Relațiile lui Viete se mai numesc și relații între soluții și coeficienți, tocmai pentru că stabilesc o legătură între acestea.</p> <p>Cu ajutorul elevilor se găsesc relațiile:</p> $x_1 + x_2 = \frac{-b + \sqrt{\Delta}}{2a} + \frac{-b - \sqrt{\Delta}}{2a} = -\frac{b}{a}$ $x_1 \cdot x_2 = \frac{-b + \sqrt{\Delta}}{2a} \cdot \frac{-b - \sqrt{\Delta}}{2a} =$	<p>Notează în caiete.</p> <p>Răspund la întrebările adresate de profesor.</p> <p>Notează în caiete.</p>	<p>Conversația</p> <p>Explicația</p>		<p>Frontal</p>

	<p>soluțiile acesteia, atunci acestei relații îi asociem relațiile lui Viete.</p> <p>Calculul sumelor puterilor soluțiilor unei ecuații de gradul al doilea</p> <p>Fie x_1, x_2 soluțiile reale ale ecuației $ax^2 + bx + c = 0, a \neq 0, a, b, c \in R$. Cu ajutorul sumei S și a produsului P se pot calcula sumele puterilor soluțiilor ecuației.</p> $x_1^2 + x_2^2 = S^2 - 2P$ $x_1^3 + x_2^3 = S^3 - 3SP = S(S^2 - 3P)$ $x_1^4 + x_2^4 = (S^2 - 2P)^2 - 2P^2$ <p>Formarea ecuației de gradul al doilea când se cunosc soluțiile</p> <p>Fie ecuația $ax^2 + bx + c = 0, a, b, c \in \mathbb{R}, a \neq 0$ și $\Delta \geq 0$. Împărțim ecuația cu a, și obținem :</p> $x^2 + \frac{b}{a}x + \frac{c}{a} = 0, \text{ dar}$ $\frac{b}{a} = -S, \frac{c}{a} = P, \text{ unde}$ $S = x_1 + x_2, P = x_1 \cdot x_2$	<p>Notează în caiete</p> <p>Notează în caiete</p>	<p>Demonstrația</p> <p>Explicația</p> <p>Explicația</p>		
--	---	---	---	--	--

		<p>Relația de mai sus se scrie acum astfel:</p> $x^2 - Sx + P = 0$ <p>➤ Dacă x_1, x_2 sunt soluțiile reale ale ecuației</p> $ax^2 + bx + c = 0, a \neq 0$ atunci există egalitatea: $ax^2 + bx + c = a(x - x_1)(x - x_2)$				
6.Consolidarea cunoștințelor (10 min)	O1 O2 O3	<p>Se propun spre rezolvare exercițiile din fișa de lucru.</p> <p>Oferă indicațiile necesare rezolvării sarciniilor de lucru.</p>	Elevii rezolvă exercițiile propuse la tablă.	Conversația Exercițiul	Fisa de lucru	Frontal Individual
7. Asigurarea feed- back-ului (9 min)		<p>Se evaluează rezultatele cu ajutorul aplicației online Kahoot https://kahoot.it/.</p> <p>Se fac aprecieri în urma rezultatelor și se notează elevii cu cele mai bune rezultate.</p>	<p>Elevii rezolvă.</p> <p>Elevii se conectează la aplicație și rezolvă testul.</p>	Exercițiul	Fisa de lucru Telefonul Videopro- iectorul	Individual Frontal
8.Anunțarea temei (1 min)		Anunță tema pentru acasă și oferă indicațiile necesare.	Elevii notează tema.	Conversația Explicatia	Culegere Fișa de lucru	Frontal

Fișă de lucru

1. Să se calculeze $x_1 + x_2 + x_1x_2$ știind ca x_1 și x_2 sunt soluțiile ecuației $x^2 - 2x - 2 = 0$.
2. Să se calculeze $\frac{1}{x_1} + \frac{1}{x_2}$, știind că x_1 și x_2 sunt soluțiile ecuației $x^2 - x - 2 = 0$.
3. Să se determine valorile reale ale lui m știind că soluțiile x_1 și x_2 ale ecuației $x^2 + (m^2 + 3)x + 3 = 0$ verifică egalitatea $x_1 + x_2 + x_1x_2 = 7$.
4. Să se determine valorile reale ale lui m știind că soluțiile x_1 și x_2 ale ecuației $x^2 + (m - 1)x + 3 = 0$ verifică egalitatea $x_1 = 3x_2$.
5. Fie ecuația $x^2 - 5x + 1 = 0$ cu soluțiile x_1, x_2 . Să se determine:
 - a) $x_1 + x_2$
 - b) $x_1 \cdot x_2$
 - c) $x_1^2 + x_2^2$
 - d) $x_1^3 + x_2^3$
 - e) $x_1^4 + x_2^4$
 - f) $\frac{1}{x_1 + 3} + \frac{1}{x_2 + 3}$
 - g) $\frac{1}{x_1^2} + \frac{1}{x_2^2}$; h) $\frac{1}{x_1^3} + \frac{1}{x_2^3}$.
6. Să se formeze ecuația de gradul al doilea care are soluțiile:
 - a) 2 și -3;
 - b) $1 + \sqrt{3}$ și $1 - \sqrt{3}$;
 - c) $-\frac{4}{5}$ și $\frac{3}{4}$.
 - d) $\frac{1 + \sqrt{2}}{3}$ și $\frac{1 - \sqrt{2}}{3}$.
7. Să se determine valorile reale ale lui m știind că soluțiile x_1 și x_2 ale ecuației $x^2 - (m + 1)x + 2m - 1 = 0$ verifică egalitatea $x_1 + x_2 + x_1x_2 = 1$.
8. Să se determine parametrul real m astfel încât între rădăcinile x_1 și x_2 ale ecuației $x^2 - 3x + m = 0$ să existe relația:
 - a) $x_1^2 + x_2^2 = 3$; b) $x_1 - x_2 = 11$; c) $x_1^3 + x_2^3 = -3$; d) $x_1^2 - x_2^2 = 27$.

Testul Kahoot

1. Suma soluțiilor x_1, x_2 ale ecuației $-x^2 + 6x + 4 = 0$ este:

6

2. Produsul soluțiilor x_1, x_2 ale ecuației $3x^2 - 9 = 0$ este:

-3

3. Suma pătratelor soluțiilor x_1, x_2 ale ecuației $-x^2 + 3x + 5 = 0$ este:

19

4. Suma pătratelor a două numere este egal cu pătratul sumei.

Fals

5. Să se stabilească care dintre ecuațiile de gradul II au soluțiile $x_1 = 1 + \sqrt{2}$ și $x_2 = 1 - \sqrt{2}$.

$$x^2 - 2x - 1 = 0$$

OPTIMIZAREA SERVICIILOR EDUCAȚIONALE ÎN VEDEREA INTEGRĂRII ELEVILOR

BUTOI Alexandra, Școala Gimnazială „Theodor Aman”

Tendința crescândă de integrare școlară în școlile de masă a copiilor cu cerințe educative speciale este bine-cunoscută atât în cadrul Uniunii Europene, cât și în România. Complexitatea manifestărilor determinate de realitatea dintre normalitate și integrare a dus la interpretări, amânări, experimente, tatonări, reușite și eșecuri în acțiunea de integrare a copiilor cu CES în școala de masă.

Educația se referă în esență la integrarea copiilor cu CES în structurile învățământului de masă care poate oferi un climat favorabil dezvoltării armonioase a acestor copii și o echilibrare a personalității acestora.

Incluziunea nu este numai o sarcină pentru profesori, deși foarte mult depinde de atitudinea profesorului față de copilul cu nevoi speciale și de evaluarea, care se face în vederea adaptării curriculare, incluziunea copiilor cu nevoi speciale necesită schimbări la diferite nivele ale învățământului. În literatura de specialitate, care tratează procesul incluziunii, se pot găsi numeroase sugestii legate de predare și practică la clasă, de organizarea școlilor și de un sistem de factori, de implementarea cărora depinde buna desfășurare a educației incluzive.

S.J. Pijl și C.J.W. Meyer „după cum afirmă Doru Vlad Popovici „...descriu următorii factori, nu înainte de a vorbi despre cadrul în care aceștia se dezvoltă, se consideră că educația incluzivă depinde de ceea ce fac profesorii în clasă, de modul în care școala își organizează educația și de un număr mare de factori exteriori școlii” (Doru Vlad Popovici, 1999).

Specialiștii din țările cu tradiție în domeniul educației au analizat factorii care asigură succesul acestui tip de educație la nivelul fiecărei organizații școlare. Dintre acești factori amintim: pregătirea copilului cu handicap pentru incluziunea școlară prin participarea la o serie de activități de grup alături de grupul de copii normali încă de la vârstă fragedă ; evaluarea comprehensivă și multidisciplinară a elevului cu handicap ; consilierea familiei elevului cu handicap; precizarea exactă a locului și rolului proiectului de incluziune educațională a elevului cu handicap în cadrul proiectului pedagogic general.

Modul de implicare al profesorilor în procesul de incluziune educațională prin capacitatea acestora de a individualiza predarea și a elabora programe educative eficiente prin cooperarea cu echipele interdisciplinare care asigură serviciile de educație incluzivă; informarea și pregătirea elevilor și părinților acestora pentru a sprijini și interacționa corespunzător cu elevul cu handicap care urmează să fie inclus în clasa respectivă.

Pornind de la acești factori putem face o legătură între scopul școlarizării, ce se concretizează în progres individual, iar educația este privită ca un proces social, și psihologia școlară. După cum afirmă Ștefan Boncu „perspectiva psihosocială în domeniul învățării în școală

se justifică prin faptul că educația poate fi văzută ca un proces de interacțiune” (Ștefan Boncu, 2009).

Acest proces de interacțiune are loc între elev-profesor, profesor-părinți, profesor-echipe de specialiști. De această interacțiune depinde buna funcționare și integrarea optimă a copiilor cu cerințe educative speciale în clase cu elevi normali.

Conform spuselor lui Victor Țîrcovnicu, o bună funcționare trebuie să aibă în vedere interesele primordiale ale copilului „să se pornească de la interesele existente deja la elevi și pe acestea să se sprijine interesele noi, pe care cadrul didactic dorește să le formeze.”(Victor Țîrcovnicu,1975).

Un alt pas important în direcția reformării educației speciale constă în decizia legiuitorului de a transfera sarcina expertizării tipului și gradului de handicap/deficiență la comisiile de expertiză de pe lângă inspectoratele școlare. Prin aceste măsuri se urmărește îmbunătățirea orientării școlare pe baza unei evaluări psihopedagogice globale și individualizate, posibilitatea realizării flexibilității curriculare, adaptarea modalităților de evaluare și înregistrare a progresului școlar care, în ultimă instanță, vor de competența comisiilor de expertiză ale inspectoratelor școlare.

O analiză atentă asupra posibilităților de aplicare a strategiilor de integrare școlară a copiilor cu cerințe educative speciale, pe plan mondial, a permis evidențierea unor modele care pot fi sintetizate astfel :

Modelul cooperării școlii speciale cu școala obișnuită - în acest caz, școala obișnuită coordonează procesul integrării și stabilește un parteneriat activ între cadrele didactice din cele două școli care vor experimenta și susține un nou mod de desfășurare a activităților didactice, pregătind împreună conținutul lecțiilor, adaptând materialele și mijloacele de învățare folosite în timpul orelor și oferind un cadru confortabil tuturor elevilor din clasă. Acest model are avantajul că permite valorificarea resurselor și experiențelor deja existente în cele două tipuri de școli, fără a necesita cheltuieli suplimentare, însă constituie o formă restrânsă de integrare, deoarece elevul cu cerințe își va continua activitatea extrașcolară în spațiile și decorul rezidențial al școlii speciale de care aparține.

Conform lui Alois Gherguț „profesorii din școala specială beneficiază de posibilități de predare mult mai largi, iar profesorii din școala obișnuită se pot informa asupra multiplelor aspecte legate de nevoile și posibilitățile reale ale unui elev cu cerințe educative speciale” (Alois Gherguț, 2000).

La prima vedere, acest model ar putea fi considerat ca fiind irealizabil, mai ales în condițiile țării noastre, unde profesorii din învățământul special sunt considerați, ca fiind inferiori celor din învățământul de masă, iar unii profesori din școlile obișnuite, adepți ai școlii elitiste, nu au curajul și puterea de a recunoaște că și o parte dintre copiii cu deficiențe pot fi la fel de buni ca semenii lor, considerați normali, având totodată dreptul la șanse egale în educație și în pregătirea profesională.

Modelul bazat pe organizarea unei clase speciale în școala obișnuită - acest model presupune integrarea copiilor deficienți în școlile de masă unde să intre în relație cu elevii

normali, facilitându-se, cu sprijinul cadrelor didactice și specialiștilor din școală, o mai bună inter-cunoaștere și inter-relaționare a celor două categorii de copii.

Despre un alt model bazat pe amenajarea în școala obișnuită a unei camere de instruire și resurse pentru copiii deficienți, integrați individual în clase obișnuite din școala respectivă ne vorbește și Doru Vlad Popovici „în acest caz, profesorul care se ocupă cu elevii deficienți devine profesorul de sprijin și desfășoară activități cu acești copii, atât în spațiul special amenajat în școală, cât și la orele de clasă, atunci când condițiile cer acest lucru” (Doru Vlad Popovici,1998).

Modelul itinerant - acest model favorizează integrarea într-o școală de masă a unui număr mic de copii cu cerințe speciale, 1-2-3 elevi, domiciliați la mică distanță de școală. Se evită astfel dezavantajul deplasării pe distanțe mari a copiilor care, sprijiniți de profesorul itinerant, pot participa la activitățile școlii respective.

Modelul comun - este relativ asemănător cu modelul itinerant, cu deosebirea că în acest caz profesorul itinerant este responsabil de toți copiii cu deficiențe dintr-un anumit areal și oferă și servicii de sprijinire a copilului și familiei, ajută părinții la alcătuirea programelor de învățare, urmărește evoluția școlară a copilului, colaborează cu profesorii școlii obișnuite în care este integrat copilul și intervine atunci când apar probleme de învățare sau de adaptare a copiilor la anumite cerințe școlare.

Este evident faptul că nu pot exista modele care să rezolve în totalitate problemele și nevoile copiilor cu deficiențe integrați în învățământul de masă. În plus, apar probleme care țin de contextul socio-economic, geografic al sistemului de învățământ și care trebuie luate în considerare. Nu trebuie ignorat faptul că pot exista situații în care copiii cu deficiențe să nu se poată integra în școlile de masă, fiindu-le mai bine în școlile speciale sau părinți care să se opună cu stăruință integrării.

Cu toate acestea, Alois Gherguț este de părere că „deontologia și dreptul fiecărui copil de a avea șanse egale în educație nu ne permit să utilizăm aspecte ca argument împotriva învățământului integrat sau ca justificare la neputința noastră, a celor chemați să răspundă de actul educației și formării copiilor noștri, de a renunța la unele prejudecăți despre copiii care nu s-au bucurat de aceeași șansă ca a noastră” (Alois Gherguț,2000).

Bibliografie

- Gherguț, A., (2006), „Psihopedagogia persoanelor cu cerințe speciale”,Ed. Polirom, Iași
- Gherguț, A., (2000), „Psihopedagogie specială”, Ed. Polirom, Iași
- Popovici, D.V., (2009), „Orientări teoretice și practice în educația integrată”, Ed. Aurel Vlaicu, Arad
- Țircovnicu, V., (1975), „Pedagogia generală” ,Ed. Flacăra, Timișoara
- Boncu, Șt., (2009), „Perspective psihosociale în educație”, Ed. Polirom, Iași

Optimizarea serviciilor educaționale prin programul Erasmus+

Prof. coordonator proiect Buțoiu Ludmila

Colegiul Național „Dinicu Golescu”

Noile obiective ale activităților extra curriculare din instituțiile învățământului preuniversitar au ca scop educarea tinerei generații pentru o preocupare în vederea sustenabilității mediului, pentru dobândirea unei conștiințe cetățenești active într-o comunitate tolerantă bazată pe principii democratice solide. Acestea sunt o temă de actualitate în învățământul românesc și punerea lor în practică este posibilă prin programe care promovează o educație interculturală cum ar fi, de exemplu, programul Erasmus+.

Prin implementarea proiectului 2022-1-RO01-KA220-SCH-000089992 ‘Recycling Makes the World Go Round’ echipa Erasmus + a Colegiului National Dinicu Golescu are ca obiectiv principal promovarea competențelor verzi și digitale prin metode inovative și aplicarea bunelor practici însușite pe parcursul colaborării cu instituțiile partenere din Europa.

În acest sens, activitatea transnațională coordonată de profesorii din instituția școlară IES Valle Del Azahar din Estación de Cártama, Spania, este un exemplu edificator în ceea ce privește utilizarea creativității având ca scop final ridicarea gradului de conștientizare a importanței reciclării deșeurilor și reducerea folosirii resurselor primare de materie primă. Atelierele pentru reciclarea uleiului de măsline, a hârtiei și tricotajelor a avut un impact creativ antrenând-ui pe cei șase elevi ai liceului nostru, motivându-i să lucreze cu plăcere, cot la cot cu elevii spanioli la producerea săpunului de casă, a logo-ului proiectului pictat într-o formă originală pe o planșă creată din hârtie tocată și lipici și la producerea unei sacoșe pentru colectarea gunoaielor care a fost confecționată dintr-un tricou vechi.

Într-adevăr, aceste exemple simple de învățare inconștientă încurajează amenajarea unor spații adecvate pentru organizarea atelierelor. De exemplu, atelierul pentru săpun de casă a beneficiat de instrumente cum ar fi ochelari și mănuși de protecție, suport de încălzire a substanțelor și arome, coloranți și forme viu colorate pentru turnarea produsului final. Este de remarcat angajamentul profesorilor la organizarea în detaliu a acestor ateliere ca activități extra curriculare, fiecare activitate beneficiind de un suport vizual pentru posibilitatea diseminării și transmiterii conceptului și corelarea lor cu acțiuni de cetățenie activă cum ar fi cea de strângere a gunoaielor în spațiul public.

De asemenea, un moment inspirator îl prezintă și amenajarea spațiului educativ pentru sustenabilitatea proiectului și a conceptului de mediu curat. Sortarea deșeurilor și colectarea gunoiului selectiv este o practică zilnică, școala beneficiind de pubele și instrucțiuni cu privire la depozitarea corectă pe tipuri de deșeuri și culorile aferente acestor tipuri de resturi. Aceasta este susținută de comunitatea locală care este în mod evident preocupată de păstrarea unui mediu curat propice dezvoltării turistice a zonei.

În concluzie, oportunitatea programului Erasmus+ pentru schimbul de bune practici și metode de însușire a acestora este o șansă în plus pentru instituțiile noastre și consecvența în stabilirea unor astfel de contacte merită tot efortul depus pentru acordarea dreptului de a derula și a perpetua aceste practici și activități transfrontaliere.







**” MORALITY AND IMMORALITY
IN F. SCOTT FITZGERALD’S *THE GREAT GATSBY*”**

**CALBOREAN ANA
COLEGIUL TEHNIC” AUGUST TREBONIU LAURIAN”,
AGNITA, JUDEȚ SIBIU**

F. Scott Fitzgerald, in his *The Great Gatsby*, intends to unmask the illusions of the dynamic world of the Jazz Age. The novel depicts the flamboyance and glamour of the American society, aiming to approach some fundamental themes such as morality, money, love, combining „the strategies of the romance with those of the realist novel of manners”¹. In a world governed by materialism, a reevaluation of its moral foundations is seen as an imperative. The author tries to draw the attention to the huge gap between the appearance of glamour and happiness which surrounds the Buchanans and their basic immorality perceived and revealed by one of the characters, Nick.

Coming from a place where human and Christian ethics are highly valued, Nick Carraway is the representative of that society, seen in opposition with the one found in the East. Throughout the novel, he proves to be the only character untouched by the increasing immorality defining all the others. He seems to be the sober conscience with the role of highlighting the character’s decay, their alienation from the traditional moral values. The big cities attract people into the moral misery which define their inhabitants. Thus, „ Nick Carraway relocates from the West, a place where the moral values are upheld, to the East, a place of meretricious values of wealth and social affairs (...). after living in New York, people sacrifice their moral standards and turn to corruption (...).²

Although the image of the rich family, the embodiment of the American Dream, the Buchanans are fundamentally shallow people, only focused on living a comfortable and glamorous life. In this respect, Arthur Mizener states that „ the life of Daisy and Tom and their friends is made by the image of a life exquisitely graceful on the surface, with a moral defect

¹ Metzler, J.B, *English and American Studies*, Stuttgart, 2012, p. 141

² Wescott, Glenway, *The Moral of Scott Fitzgerald. The Great Gatsby – A Study*. New York, Charles Scribner’s Sons 1962, p.212

at its heart.”³. The first clue to the lack of ethics which characterizes both members of the family is the news that ”Tom’s got a woman in New York”. Drawn by mechanical gestures, the rich couple leads a monotonous existence, glamorous but immoral and insensitive, which hides the lack of genuine emotions: *“The instant voice broke off, ceasing to compel my attention (...) I felt the basic insincerity of what she had said. It made me uneasy, as though the whole evening had been a trick of some sort to extract a contributory emotion from me. I waited, and sure enough, in a moment she looked at me with an absolute smirk on her lovely face, as if she had asserted her membership in a rather distinguished secret society to which she and Tom belonged”* (*The Great Gatsby*, p. 23).

Tom embodies the decay of man’s moral values: although an adulterer, he sees himself as a model of mankind. He is basically a racist, a misogynist who thinks that it is all right to cheat on his wife, but it is not fine to be cheated on. Tom’s affair with a married woman hints at the immorality of the upper class. Not only do they ignore the moral belief in the sacredness of marriage, but human ethics are also denied: violence comes natural to Tom, more than clear in the apartment scene, when he breaks Myrtle’s nose as the woman pronounces Daisy’s name. Even though he does not do anything illegally to gain his fortune, Tom’s way of achieving his wealth is no less immoral than Gatsby’s: he inherits his money from a late uncle and enjoys it contrary to Christian ethics. But the climax of decay is the indirect murder of Gatsby, even more, the destruction of Gatsby’s dream, of his ideal to which Jay Gatsby’s whole innocence was sacrificed. Jay, as opposed to Tom, represents “all that is glorious and tarnished about the Roaring Twenties”⁴.

A female figure, Daisy, although seen as the symbol of beauty and innocence, is in fact a genuine representative of her class. She is corrupted by the taste of money, by the materialism of her class reflected upon her fascination with beautiful things:

Suddenly, with a strained sound, Daisy bent her head into the shirts and began to cry stormily. “They’re such beautiful shirts” she sobbed, her voice muffled in the thick folds. “It makes me sad because I’ve never seen such-such beautiful shirts before” (*The Great Gatsby*, p. 79).

³ Mizener, Arthur, *Afternoon of an Author. Introduction*. Charles Scribner’s Sons, New York, 1962, p. 7

⁴ Bewley, Marius, *Scott’s Fitzgerald’s Criticism of America*, New York, Charles Scribner’s Sons, 1962, p.264

That is why she married Tom, although in love with Gatsby. She wanted to grab the chance given to her by fate, she wanted to secure herself a good position in high society, a position which could give her everything she had longed for. Daisy is, most of all, an insensitive woman as, after running Myrtle down on her way back home, she eludes moral responsibility by escaping justice and leaving Gatsby to take the fall.

The main character, Jay Gatsby, a poor young man, is attracted to this insensitive world of the rich. His way of getting rich himself, illegally selling stolen bonds, although defies every moral law, it does not change the purity of his heart, as he does it all in the name of his love for Daisy. The material things are just the means by which he hopes to get her back. Thus, even though he is apparently a murderer and a “swindler”, beneath this appearance there are genuine feelings which give his life integrity as opposed to the Buchanons, who allow materialism to lead their lives. “Gatsby possesses qualities which other characters in the novel cannot aspire to. He is full of hope, he has an unjaded sense of the romantic and maintains a form of nobility throughout his doomed life as a pseudo-aristocrat”⁵. In fact, Gatsby’s death is a consequence of his failure to grasp Daisy’s real nature, a failure to see her for what she really is: a selfish and immoral woman.

Another female character, Jordan, is the embodiment of the modern woman fitting perfectly into the world she lives in. In this respect, she uses any means necessary to make sure she will be the winner. Myrtle, the “heavy-hipped Venus of the valley of ashes”⁶, who uses her charm, her own body to obtain material advantages, defies every moral law, as she never has in mind the possibility of hurting her lover’s wife or even her husband. Myrtle never thinks of herself as a sinner, she only wants to enjoy the experience of being rich, of playing the role of a sophisticated woman. George Wilson has no scruples himself in misleading Myrtle with the image of a prosperous young man. When she finds out his real financial status, Myrtle has no remorse in cheating on him, as she considers that George had been the immoral one when he lied to her about his wealth.

⁵ Brucolli, Mathew, McCabe Atkinson, *As Ever, Scott Fitzgerald*. New York, J.B. Lippincott Company, 1972, p.23.

⁶ Mizener, op.cit, p. 5

Thus, *The Great Gatsby* is the story of the American Dream gone wrong. The characters embody figures who seek to enjoy the success promised to them, but they end up in tragedy⁷. What Fitzgerald intends to underline throughout his novel is the idea that the moral imperfections of the upper class are turning into a serious issue which might lead to the dissolution of the traditional society, as we know it. Therefore, the author's solution is the return to the basic moral values represented in the novel by "this Middle Western city".

BIBLIOGRAPHY:

- Bewley, Marius, *Scott's Fitzgerald's Criticism of America*, New York, Charles Scribner's Sons, 1962;
- Brucolli, Mathew, McCabe Atkinson, *As Ever, Scott Fitzgerald*. New York, J.B. Lippincott Company, 1972;
- Metzler, J.B, *English and American Studies*, Stuttgart, 2012;
- Mizener, Arthur, *Afternoon of an Author. Introduction*. Charles Scribner's Sons, New York, 1962;
- Ruland, Richard, Bradbury, Malcom, *From Puritanism to Modernism: A History of American Literature*. New York, Penguin Books, 1991;
- Wescott, Glenway, *The Moral of Scott Fitzgerald. The Great Gatsby – A Study*. New York, Charles Scribner's Sons 1962.

⁷ Ruland, Richard, Bradbury, Malcom, *From Puritanism to Modernism: A History of American Literature*. New York, Penguin Books, 1991, p. 248

"TYPES OF TEST ITEMS"

CALBOREAN ANA
COLEGIUL TEHNIC" AUGUST TREBONIU LAURIAN",
AGNITA, JUDEȚ SIBIU

Recently, the educational system has been facing new challenges with the need for online classes, due to the Covid-19 pandemic, but also as a response to the development of technology. Therefore, assessing students's knowledge has become a notable concern of many teachers. Whatever purpose a test or exam has, a major factor in its success or failure as a good measuring instrument will be determined by the item types that it contains. Well-constructed tests motivate students and reinforce learning. They also enable teachers to assess the students' mastery of course objectives. Tests provide feedback on teaching, often showing what was or was not communicated clearly.

There are generally two main types of items identified by education specialists: indirect and direct test items¹.

- I. Indirect test items** require students to select the correct response from several alternatives or to supply a word or short phrase to answer a question or complete a statement. Such items include: multiple choice, true-false, matching, gap-fill

Multiple choice questions (MCQ) are those type of items where students are given alternatives to choose from², as in the example below:

The journalist was ___ by enemy fire as he tried to send a story by radio.

A wronged B wounded C injured D damaged

For many years MCQs were considered to be ideal test instruments for measuring students' knowledge of grammar and vocabulary. Above all, this was because they were easy to mark, and since the spread of computers, the answer books for these tests can be read by machines, not people, thereby reducing the possibility of an error. However, there are a number of problems with multiple choice questions. Firstly, they are extremely difficult to write well, especially in the

¹ Harmer, Jeremy, *How to Teach English*, Pearson Education Limited, 2007, p.168-172

² ibidem

design of the incorrect choices. These” distractors” may actually put ideas into students' heads that they did not have before reading them. Secondly, while it is possible to train students so that their MCQ abilities are enhanced, this may not actually improve their English. The difference between two student scores may be between the person who has been trained in the technique and a person who has not, rather than being a difference of language knowledge and ability. MCQs are still widely used, but though they score highly in terms of practicality and reliability, their ‘validity’ and overall ‘reliability’ are debatable.

MCQs are generally used to test the vocabulary or the reading and listening comprehension skills.³ They are very effective, minimum of writing for student, can cover broad range of content. But there are some disadvantages such as being difficult to construct good, to come up with plausible distractors

Dual choice questions involve either **choosing the correct** form out of two provided, **or True/False questions**⁴. Such questions are those in which a statement is presented and the student indicates in some manner whether the statement is true or false. In other words, there are only two possible responses for each item, and the student chooses between them. True-false questions are well suited for testing student recall or comprehension. Students can generally respond to many questions, covering a lot of content, in a fairly short amount of time. From the teacher’s perspective, true-false questions can be written quickly. They are easy to score. Because they can be objectively scored, the scores are more reliable than for items that are at least partially dependent on the teacher’s judgment.

Eg: *Mary prepared / was preparing lunch when they came / was coming.*

or:

Eg⁵: *Disney World’s **Magic Kingdom** is the first Disney park in America* T/ F

*You will always find something surprising at the **Magic Kingdom*** T/F

Matching questions provide a most efficient way to test knowledge in courses in which events, dates, names, and places are important. Matching questions are also appropriate for the sciences

³ ibidem

⁴ Vizental, Adriana, *Metodica predării limbii engleze*, Iași, Polirom, 2014, p. 76

⁵ ME, **Repere metodologice pentru aplicarea curriculumului la clasa a IX-a**, Limbi moderne, București, 2021, p.17

in which numerous experiments, experimenters, results, and special terms and definitions have to be remembered.⁶ It consists of two columns: one column of stems or problems to be answered, and another column of responses from which the answers are to be chosen. Traditionally, the column of stems is placed on the left and the column of responses is placed on the right.

Eg: Directions: *Match the title of the book about an animal in Column A with the name of the animal that is the main character of the book in Column B. Each animal or insect in Column B can be used only once.*

Column A	Column B
____ 1. Charlotte's Web	A. Bear
____ 2. Winnie the Pooh	B. Chimpanzee
____ 3. Black Beauty	C. Cricket
____ 4. Tarzan	D. Deer
____ 5. Pinocchio	E. Horse
____ 6. Bambi	F. Pig

Gap-fill is a one-slot substitution task as the student must provide the proper linguistic form for the blank space. The exercise is extremely useful to check on tricky grammatical or lexical problems, but can also be used to assess the acquisition of the newly acquired information.⁷

Eg: Fill in the blanks – *one word* for each space:

1. *My house is on top of ... hill.*
2. *She warned me ... going there.*

Among the advantages of this type of items we could mention the fact that encourages more intensive study. Student must know the answer vs. recognizing the answer.

II. Direct test items ask students to use language to do something (to write a letter, an essay, to take part in a conversation) and they are integrative.⁸ Receptive skill testing also needs to avoid

⁶ Clay, Ben, *Is This a Trick Question?*, Kansas Curriculum Center, Kansas, 2001, p.27

⁷ Vizental, Adriana, *Metodica predării limbii engleze*, Iași, Polirom, 2014, p.78

⁸ Harmer, Jeremy, *op.cit.*, p. 169

making excessive demands on the student's general or specialist knowledge. Such items generally test speaking and writing skills.⁹

For example, as a writing task, the students can be asked to reply to a job advertisement, pen a complaint to a hotel based on information given in the exam paper, or write a review.

Eg: Write a short text (100 - 120 words) about a movie you have recently watched. Include information about the plot, the actors/actresses in the leading roles, special effects and soundtrack. Remember to make a recommendation.

Thus, direct items are generally easier and less time consuming to construct than are most indirect test items. Even though indirect items are technically correct and content appropriate, multiple choice and true-false test items require an extensive amount of time to write and revise. Therefore, creating a test is one of the most challenging tasks confronting a teacher.

To conclude with, assessment is a necessary part of our educational system as it provides a record for assigning grades, a learning experience for students, it also motivates students to learn and offers a feedback on their level of understanding of the course objectives at the same time serving as a guide for further study. Testing also provides the teacher with an opportunity to reinforce the stated objectives and highlight what is important for students to remember.

BIBLIOGRAPHY:

- Clay, Ben, *Is This a Trick Question?*, Kansas Curriculum Center, Kansas, 2001
- Harmer, Jeremy, *How to Teach English*, Pearson Education Limited, 2007
- Vizental, Adriana, *Metodica predării limbii engleze*, Iași, Polirom, 2014
- ME, *Repere metodologice pentru aplicarea curriculumului la clasa a IX-a*, Limbi moderne, București, 2021

⁹ Ibidem, p.171

Profesorul, între “a fi în” și “a ieși din” limitele obișnuitului

**Autor: Călin Lavinia-Iuliana,
prof. de limba și literatura română,
Școala Gimnazială “Wilhelm Moldovan” din Constanța**

Secțiunea: Optimizarea serviciilor educaționale în vederea integrării elevilor

Integrarea elevilor este o temă foarte des adusă în discuție în ultimii ani. Serviciile educaționale sunt evaluate regulat, la nivel național, regional etc., de către instituțiile abilitate în acest scop, care urmăresc, printre alte numeroase criterii de evaluare a calității educaționale, și felul în care este realizată integrarea elevilor în activitățile școlii. Pe lângă aceasta, echipa managerială a unei instituții de învățământ se preocupă de asigurarea unor servicii educaționale calitative, prin intermediul cărora elevilor să li se creeze un climat în care să se simtă bine, în care să aibă dorința de a coopera, de a învăța și în care să aibă posibilitatea de a achiziționa competențele generale și specifice.

Un manager școlar va avea în vedere fiecare elev din instituția de învățământ în care își performează activitatea managerială. Managerul școlar trebuie să fie un lider, un exemplu pentru colegii săi. Astfel, atitudinea managerului, față de elevi și față de familiile acestora, are funcție reglatoare asupra activității celorlalte cadre didactice. Este important ca demersul managerului școlar să aibă în vedere punerea în concordanță a felului în care cadrele didactice își reglează activitatea profesională, astfel încât elevul să beneficieze cu adevărat de un act didactic calitativ. Siguranța elevilor, confortul acestora, adaptarea activităților la nevoile fizice, psihologice și de educație ale fiecărui elev, o relație de comunicare corespunzătoare cu părinții, nu reprezintă exigențe, ci cerințe, necesități pentru realizarea optimizării educaționale.

Cultura școlară necesită o dezvoltare permanentă. Evidențierea viziunii și a misiunii școlii în cadrul cât mai multor activități, afișarea unor mesaje motivaționale, desfășurarea unor ateliere în care elevii să fie învățați că bullyingul și discriminarea sunt dureroase pentru semenii, tratarea nediscriminatorie a elevilor de către angajații școlii, organizarea de activități cu extindere extrașcolară prin care elevii să înțeleagă importanța valorilor umane în societate,

organizarea de activități școlare și extrașcolare în care să fie implicați toți elevii unui ciclu de învățământ, iată o serie de activități care pot fi la îndemâna oricui și prin care se poate realiza integrarea, dar care pot și contribui la creșterea motivației de învățare, implicit la înregistrarea progresului școlar.

Literatura, așa cum considera Ioan Slavici, are puterea de a transforma societatea.¹ Autorul parcurge actul creativ literar având convingerea că literatura poate educa oamenii. Opera literară a lui Ioan Slavici are rolul de a educa societatea. Pe lângă faptul că Slavici creează monografiile ale satului tradițional românesc ardelean, din secolul al XIX-lea, opera sa are valoare de îndreptar moral. Popa Tanda, preotul Trandafir, este un model a cărui putere de a educa este impresionantă. Deși, inițial, și-a realizat demersul pedagogic în propriul stil, prin limbaj, în biserică, în casele oamenilor sau pe ulițele satului, în cele din urmă, ca urmare a contactului pe care îl avea cu scrierile biblice, înțelege că adevărata schimbare în viața sătenilor nu ar putea fi realizată decât prin exemplul personal. Își dă seama de condiția în care se află el și familia sa, condiție care nu diferită de cea a sătenilor, înțelegând că nu era cu nimic mai bun decât sătenii, așadar începe munca de transformare a gospodăriei sale: își construiește casa, apoi contribuie la reconstruirea satului.

Obişnuim să le recomandăm elevilor diferite liste de lecturi, dar noi, profesorii, citim? Cu siguranță, citim, citim literatură din domeniul specialității, lecturi de pedagogie sau de psihologie, lecturi de dezvoltare personală, de manageriere a clasei de elevi etc. Totuși, există cărți valoroase scrise pentru copii, a căror lectură ne-ar fi utilă și nouă, adulților, profesorilor.

Aș recomanda ca orice cadru didactic să citească aceste trei volume: “Ca peștele în copac”, de Lynda Mullaly Hunt, “Minunea”, de Raquel Jaramillo Palacio și “Copiii de făină”, de Anne Fine. Aceste cărți, pe lângă altele ce ar trebui să existe în cancelarie, ne pot deschide orizontul noi. Întâmplările narate în aceste volume ne pot stimula creativitatea, astfel încât să creăm demersuri didactice, activități, proiecte, în a căror desfășurare să îi integrăm pe toți elevii unei clase, ai unei școli. De asemenea, un profesor debutant sau un cadru didactic care simte că se plafonează, că se plictisește, care se simte demotivat, își poate redescoperi vocația, se poate redescoperi pe sine, își poate privi și înțelege diferit elevii, se poate “reactiva” profesional după astfel de lecturi, în care se poate identifica într-o mai mică sau mai mare

¹ I. Slavici, *Amintiri*, București, Litera, 2011, p. 368.

măsură cu unele personaje. Astfel de lecturi stimulează și gândirea critică a cadrului didactic și ajută la formularea unor întrebări personale prin care să ne autoevaluăm și să ne autoanalizăm activitatea profesională.

În altă ordine de idei, actele de bunătate manifestate în viața semenilor noștri nu le aduc doar lor bucurie, ci și nouă, celor care le îndeplinim. Profesorii, în general, sunt persoane mărinimoase, care își ajută cu drag elevii, care le oferă cu bucurie elevilor nu doar resurse inepuizabile și importante ale cunoașterii, ci și resurse sufletești. Studiile arată că oamenii care cheltuiesc mai mulți bani pentru alții sunt mai fericiți² (Aknin, Barrington-Leigh, et al., 2013) și că oamenii care se oferă voluntari pentru a-i ajuta pe alții sunt mai sănătoși³ (Jenkinson și colab., 2013). Așadar, se poate concluziona, pe baza acestor idei extrase din cele două studii, că profesorii fac parte din categoria celor mai fericiți și sănătoși profesioniști, deoarece cadrele didactice cheltuiesc adesea bani personali în folosul elevilor, dar și prestează numeroase activități de voluntariat în cadrul instituțiilor de învățământ în care predau, fie că aceste activități vizează elevii direct sau indirect.

A ne ajuta semenii ne face fericiți, dar efectul este relativ modest. Curry vizează bunătatea manifestată în „acțiuni menite să aducă foloase altora”. Studiul său relevă câteva concluzii, una dintre acestea fiind că oamenii posedă o serie de mecanisme psihologice care îi motivează să îi ajute pe ceilalți, să aibă un comportament cooperativ și altruist, și, în același timp, prin care obțin satisfacție din acest lucru.⁴ (Curry și colab., 2018) Altfel spus, dacă ne întrebăm adesea de ce rămânem în învățământ în ciuda numeroaselor aspecte negative sesizate în acest domeniu de activitate, se poate spune că există ceva ce ne atrage aici; poate fi

² L.B. Aknin, C.P. Barrington-Leigh, E.W. Dunn, J.F. Helliwell, J. Burns, R. Biswas-Diener, ..., M.I. Norton *Prosocial spending and well-being: Cross-cultural evidence for a psychological universal, Journal of Personality and Social Psychology*, 104 (4) (2013), pp. 635-652, [10.1037/a0031578](https://doi.org/10.1037/a0031578)

³ C.E. Jenkinson, A.P. Dickens, K. Jones, J. Thompson-Coon, R.S. Taylor, M. Rogers, ..., S.H. Richards *Is volunteering a public health intervention? A systematic review and meta-analysis of the health and survival of volunteers*, BMC Public Health, 13 (1) (2013), pp. 1-10, [10.1186/1471-2458-13-773](https://doi.org/10.1186/1471-2458-13-773)

⁴ Oliver Scott Curry, Lee A. Rowland, Caspar J. Van Lissa, Sally Zlotowitz, John McAlaney, Harvey Whitehouse, *Happy to help? A systematic review and meta-analysis of the effects of performing acts of kindness on the well-being of the actor*, *Journal of Experimental Social Psychology* 76 (2018) 320–329, <https://doi.org/10.1016/j.jesp.2018.02.014>

vorba de structura noastră sufletească, poate fi vorba despre altruismul care ne caracterizează, mai poate fi vorba despre dorința de a face un serviciu societății, de a ne pune talentele la lucru pentru semenii etc., iar ca urmare a implicării noastre active, strângem bucurii sufletești care sunt prețioase pentru copii, pentru părinții acestora, dar și pentru noi.

Profesorii motivați intrinsec manifestă, cu bucurie, în viața elevilor bunătate, toleranță, răbdare etc. Așadar, profesorul are posibilități polivalente de dezvoltare profesională, ceea ce îi permite acestuia să se încadreze atât “în” limitele obișnuitului, cât și “în afara” acestor limite. Încadrarea “în” limitele obișnuitului constă în promovarea binelui, adevărului, nepărtinirii, a absenței corupției etc., în societate, în promovarea principiilor morale și a eticii, în îndeplinirea cerințelor naționale ale programei școlare, în realizarea tradițională a demersului didactic etc. “Ieșirea din” limitele obișnuitului este determinată de activarea creativității fiecărui cadru didactic, de folosirea metodelor moderne de predare-învățare-evaluare, de experiența profesională unică, de originalitate, de lecturile citite, de cursurile la care a participat, de personalitate etc.

În concluzie, această îngemănare a tradiționalului cu modernul, în domeniul educațional, gestionată adecvat, nu poate avea decât consecințe pozitive, transformatoare în viața elevilor, a familiilor acestora și a școlii.

Bibliografie:

1. L.B. Aknin, C.P. Barrington-Leigh, E.W. Dunn, J.F. Helliwell, J. Burns, R. Biswas-Diener, ..., M.I. Norton, *Prosocial spending and well-being: Cross-cultural evidence for a psychological universal*, *Journal of Personality and Social Psychology*, 104 (4) (2013), pp. 635-652, [10.1037/a0031578](https://doi.org/10.1037/a0031578)
2. Oliver Scott Curry, Lee A. Rowland, Caspar J. Van Lissa, Sally Zlotowitz, John McAlaney, Harvey Whitehouse, *Happy to help? A systematic review and meta-analysis of the effects of performing acts of kindness on the well-being of the actor*, *Journal of Experimental Social Psychology* 76 (2018) 320–329, <https://doi.org/10.1016/j.jesp.2018.02.014>
3. C.E. Jenkinson, A.P. Dickens, K. Jones, J. Thompson-Coon, R.S. Taylor, M. Rogers, ..., S.H. Richards, *Is volunteering a public health intervention? A systematic review and meta-analysis of the health and survival of volunteers*, *BMC Public Health*, 13 (1) (2013), pp. 1-10, [10.1186/1471-2458-13-773](https://doi.org/10.1186/1471-2458-13-773)
4. . Slavici, Amintiri, București, Litera, 2011, p. 368.

Autor: prof. Carază Gheorghe, Liceul "Mihail Sadoveanu", Borca, Neamț

Erasmus + "schimbă vieți și deschide minți"...

....așa aș începe povestea primei mobilități realizată la Liceul "Mihail Sadoveanu" din Borca în cadrul consorțiului Erasmus pentru mobilități Erasmus+ în domeniul „Educație școlară”, număr de referință: 2020-1-RO01-KA120-SCH-095554, în care Casa Corpului Didactic Neamț este lider.



În perioada 16-21 mai 2022, un grup de cadre didactice din școlile partenere Casei Corpului Didactic Neamț, (Liceul „Mihail Sadoveanu” Borca, Colegiul Tehnic „Miron Costin” Roman, Liceul Tehnologic „Ion Creangă” Pipirig, Școala Gimnazială „Regina Maria”, orașul Bicăz, Centrul Școlar pentru Educație Incluzivă –Tîrgu Neamț, , Liceul Teoretic „Vasile Alecsandri” Săbăoani) împreună cu un participant din partea CCD, au participat la programul de formare **Conflict Management, Emotional Intelligence and Bullying Prevention**, care s-a desfășurat la Barcelona în **Spania**. În acest grup m-am aflat și eu ca „pionier” din partea liceului nostru.

Pentru cine a fost creat acest curs?

Acest curs a fost creat pentru profesorii care doresc să înțeleagă dinamica grupurilor și modul în care această dinamică afectează sala de clasă. Tensiunile, alianțele și luptele relaționale dintre elevi pot interfera cu învățarea și pot crea un mediu școlar nefavorabil.

Participând la acest curs, am învățat despre diferitele tipuri de conflict și cum să folosim aceste conflicte ca și oportunități de “creștere” și întărire a relațiilor dintre



elevi, prin intermediul diferitelor activități practice, care pot fi utilizate imediat în sala de clasă, am deprins capacitatea de a modela și de a încuraja ascultarea activă, empatia și alfabetizarea emoțională în rândul elevilor de azi și a cetățenilor activi de mâine cu scopul de a promova relații mai puternice la clasă și un climat mai pozitiv în școală - pentru elevi și profesori. Astfel, în prima zi de curs, am reușit prin activități de spargere a gheții, să facem cunoștință cu colegii participanți din alte țări (Grecia, Cipru, Italia, Polonia, Estonia, Insula Reunion), ne-am prezentat pe scurt școlile și sistemele educaționale din care venim, apoi, am făcut o introducere în problematica managementului conflictelor prin discuții despre dinamica grupului și diferitele roluri jucate de membrii grupului. A doua zi am abordat problematica importanței muncii în echipă ca element de coeziune a clasei, importanța formării unei echipe, despre



conflict ca oportunitate de consolidare a relațiilor. În a treia zi am abordat tematici legate de empatie, ascultare activă și reformularea ca instrumente puternice în difuzarea și medierea conflictului.

Următoarele zile au fost dedicate discuțiilor despre inteligența emoțională, activităților în aer liber iar, în ultima zi, a avut loc evaluarea cursului: reuniunea competențelor dobândite, feedback și discuții, ne-au fost înmânate certificatele de participare la curs iar, pe lângă această activitatea de formare am avut parte și superb tur ghidat al orașului, tur în care am vizitat și cele mai importante creații ale celebrului arhitect Antoni Gaudí – Sagrada Família, Casa Milà, Casa Batlló, Casa Vicens, Parcul Güell, Colina Montjuïc am hoinărit pe celebrul La Rambla și pe plajele însorite ale Barcelonei.

Care au fost beneficiile participării la acest curs?

După acest curs, mă bucur de o mai mare conștientizare a nevoilor și a comportamentului emoțional al elevilor mei, am dobândit abilități de a promova relații mai puternice în clasă și un climat mai pozitiv în școală – atât pentru elevii mei și de ce nu chiar pentru colegii profesori. Am învățat să aplic noi metode și tehnici în munca mea, să mă angajez în autoînvățare, să cooperez și să interacționez mai bine cu partenerii, mi-am dezvoltat vocabularul profesional și



competențele lingvistice în limba engleză, îmbunătățindu-mi fluența limbii, m-am adaptat la noile tehnologii și echipamente IT, am lucrat într-o echipă internațională și am fost un partener util sper și cred, pentru alți cursanți. Mi-am dezvoltat abilitățile de comunicare orală cu parteneri locali și străini în engleză/spaniolă/franceză. Această experiență Erasmus+ m-a îmbogățit profesional și cultural, am avut ocazia să cunosc oameni din mai multe țări, să ne împărtășim din culturile și experiența noastră, am învățat lucruri noi despre sistemele de învățământ din alte țări.

A fost una dintre cele mai frumoase experiențe de formare în care am învățat și dobândit abilități pentru a înțelege mai bine dinamica grupurilor de tineri și cum îi pot ajuta să depășească inevitabilele probleme ce apar în cadrul grupurilor.

Despre Erasmus?

Erasmus+ oferă oportunități tuturor — profesorilor, studenților, personalului, stagiarilor, voluntarilor și nu numai. Nu este vorba doar despre Europa sau despre europeni – cu Erasmus+, oamenii din întreaga lume pot accesa oportunități. Programul pune accent puternic pe incluziunea socială, tranzițiile digitale și promovarea participării tinerilor la viața democratică.



După o experiență Erasmus, îți dai seama că viața există în continuare: cu sau fără tine. Te întorci exact din locul în care ai plecat, înapoi la prietenii tăi de o viață, la familia ta, la plăcerile pe care le aveai mereu, ca și cum totul a continuat să existe.

Tu ești ceea ce nu mai e la fel, pentru că porți în tine niște amintiri ce te-au schimbat și vor continua să te schimbe.

PROMOVAREA PATRIMONIULUI CULTURAL EUROPEAN

Profesor Carpăn Irina
Liceul Tehnologic „Mihai Eminescu” Dumbrăveni, județul Suceava

Proiectul Erasmus+ KA229 „European Cultural Heritage to Develop Literacy Skills” („Valorificarea patrimoniului cultural european pentru dezvoltarea abilităților de literație”) s-a derulat la Liceul Tehnologic „Mihai Eminescu” Dumbrăveni – Suceava, la nivelul învățământului primar, începând cu anul școlar 2019 - 2020. Acest proiect a beneficiat de o prelungire a perioadei de implementare, din cauza situației pandemice, activitățile desfășurându-se pe parcursul a treizeci și șase de luni, din septembrie 2019 până în august 2022.

Proiectul a avut ca **scop** cultivarea competențelor cheie (în special cele de comunicare în limba maternă și în limba engleză, competența digitală, competențele sociale și civice, cele de sensibilizare și exprimare culturală) prin promovarea patrimoniului cultural european și sensibilizarea cu privire la această temă a elevilor de 7-11 ani din 5 țări europene - Marea Britanie, România, Turcia, Italia și Polonia.

Obiectivele proiectului:

- ✓ Dezvoltarea competențelor de literație și a creativității elevilor din cinci școli europene
- ✓ Identificarea similitudinilor și diferențelor dintre cele cinci culturi europene
- ✓ Stimularea dorinței elevilor de a-și exprima gândurile și sentimentele
- ✓ Încurajarea utilizării tehnicii povestirii în toate domeniile curriculumului

Este în natura elevilor să iubească poveștile, basmele și miturile. Prin povești se promovează valori universale și se dezvăluie lumea într-un mod plăcut și memorabil. Din acest motiv, poveștile au reprezentat elementul cheie prin care interesul elevilor pentru subiectul proiectului a fost menținut, motivându-i să ia parte la activitățile propuse. Acestea au contribuit la lărgirea orizontului cultural, la dezvoltarea creativității, imaginației, empatiei, respectului, toleranței și aprecierii copiilor aparținând diferitelor țări și culturi.

La proiect au participat 20 de profesori și 150 de elevi de la nivelul învățământului primar din școala noastră. Au fost implicați în activitățile clubului Erasmus și au folosit strategia de învățare VARK (destinată deopotrivă cursanților vizuali, auditivi, înclinați spre citit-scris sau kinestezici) în lectura poveștilor, basmelor sau legendelor. Pe baza acestora, au fost create apoi materiale de promovare a patrimoniului cultural: povești digitale, teatru de păpuși, postere reprezentative, expoziții tematice.

Îmbogățirea cunoștințelor elevilor referitoare la asemănările și diferențele dintre cele cinci culturi europene ale țărilor partenere a fost una dintre finalitățile proiectului. Lunile octombrie, noiembrie și decembrie ale anului 2020 au fost marcate de sărbătorirea Zilelor Naționale a trei dintre cele cinci țări partenere, prilej de a implica elevii și profesorii în activități de promovare a valorilor culturale și a evenimentelor istorice care au contribuit decisiv la formarea și modernizarea statelor naționale unitare.

În septembrie 2020, din cauza pandemiei care a afectat lumea întreagă, am fost nevoiți să adaptăm și să reorganizăm planul de activități și modalitățile de desfășurare a acestora în vederea atingerii obiectivelor proiectului. Elevii au fost implicați în activități de selectare și de prezentare a unor informații referitoare la valori culturale din diferite domenii ale vieții sociale, la personalități marcante ale istoriei și la particularitățile definiției ale fiecărei țări partenere, toate desfășurate în mediul virtual.

Ziua Națională a Turciei, 29 Octombrie, a constituit un prilej de sărbătoare pentru toți participanții incluși în acest demers european, elevii clubului Erasmus arătându-se entuziasmați de propunerea de a participa la un proiect tematic numit „Turcia”. Având în vedere situația pandemică, constituirea fizică a grupelor de lucru nu a fost posibilă, însă acest fapt nu a afectat

dorința și bucuria copiilor de a păși cu entuziasm și interes în spațiul virtual turcesc. Pentru început, în cadrul unei întâlniri on-line au fost stabilite, împreună cu elevii, subtemele proiectului. Fiecare școlar și-a exprimat interesul pentru un anumit aspect propus, primind sarcina de a căuta cât mai multe informații despre unul dintre elementele abordate: *Turcia pe glob, Simbolurile Turciei, Ospitalitatea turcească, Haine și dansuri populare, Locuri frumoase, Cuvinte de bază, Meșteșuguri, Curiozități, Delicii culinare, Turist în Istanbul, Turcii și românii în istorie.*

Elevii au sintetizat informațiile culese, realizând postere tematice, în format electronic, au achiziționat sau au improvizat elemente specifice portului turcesc, au preparat diverse delicii specifice acestei țări, au căutat cărți ce conțin legende și imagini ce ilustrează luptele istorice dintre turci și români, au accesat albumele de familie și au împărtășit cu ceilalți colegi momente din vacanțele petrecute pe tărâm turcesc. În final, copiii au prezentat în cadrul unei conferințe virtuale conținutul posterelor realizate, fiind acoperită o gamă largă de preocupări referitoare la tema abordată.

Bucuria descoperirii și aprofundării a numeroase elemente ce țin de patrimoniul cultural turcesc a fost imortalizată în fotografii variate. De asemenea, copiii au avut șansa de a călători în Turcia cu gândul și privirea, prin vizionarea unor imagini surprinse în timpul mobilității din martie 2020, la care au participat și patru cadre didactice de la Liceul Tehnologic „Mihai Eminescu” Dumbrăveni. Materialul video, conceput ca fiind o călătorie a copiilor din școala noastră în spațiul fizic și cultural turcesc, a fost împărtășit partenerilor de proiect și distribuit pe canalele de comunicare specifice.

Ziua Națională a Poloniei se sărbătorește la data de 11 Noiembrie, prilej pentru noi de a desfășura activități în cadrul clubului Erasmus. Acestea au avut ca scop îmbogățirea cunoștințelor elevilor referitoare la țara parteneră care a găzduit două dintre mobilitățile proiectului, inclusiv cea la care au participat și copii. Utilizând metoda *lapbook*, au fost sintetizate fișe informative referitoare la localizarea țării, personalități marcante ale Poloniei, cuvinte și expresii uzuale din limba poloneză. Portul tradițional a fost ilustrat prin realizarea unei machete manechin sugestive. Cu ajutorul acesteia și a aplicației Chatter pix a fost creat filmulețul documentar despre Polonia.

În zilele premergătoare datei de 1 Decembrie, când România sărbătorește Ziua Națională, elevii clubului Erasmus au desfășurat o serie de activități având ca scop evidențierea particularităților și a specificului național, precum și a valorilor românești integrate în context european. Elevilor le-au fost prezentate materiale informative referitoare la românii care au rămas în istorie prin contribuția la dezvoltarea unor domenii ale culturii și tehnologiei românești: sculptură (Constantin Brâncuși), muzică (George Enescu), pictură (Nicolae Grigorescu), aviație (Aurel Vlaicu, Traian Vuia). Prin decuparea, ordonarea și legarea cartonașelor cu informații prezentate, elevii au realizat cărțile informative.

S-au purtat discuții pentru reactualizarea cunoștințelor referitoare la însemnătatea Zilei Naționale, la contextul istoric în care s-a realizat Marea Unire, la motivele naționale de pe țesături, vase sau obiecte de ceramică, la portul tradițional din regiunile istorice, la valorile care definesc națiunea română. Acestea au fost asociate și integrate în sfera valorilor europene cu care elevii au fost familiarizați pe parcursul derulării activităților proiectului Erasmus.

Participând la activitățile desfășurate în cadrul proiectului *Erasmus+*, elevii au avut posibilitatea de a-și îmbogăți cunoștințele cu informații noi și deosebite despre cultura și literatura italiană. Ei au auzit imnul național al Italiei, intonat de copiii italieni, piesă muzicală cunoscută sub numele de *Il Canto degli Italiani, Fratelli d'Italia* sau *Imnul lui Mameli*.

De asemenea, elevilor li s-au pus la dispoziție numeroase materiale audiovizuale despre frumusețile încântătoare a peninsulei, Italia fiind cunoscută pentru multitudinea de obiective turistice încărcate de istorie și cultură. Astfel, aceste materiale au constituit ulterior un prilej de

inspirație pentru elevi în desenarea anumitor simboluri italiene, precum *Il Colosseo*, *La Torre di Pisa*, *Il carnevale di Venezia*.

Unii elevi au împărtășit colegilor experiențe minunate trăite în vacanțele petrecute în Italia. Câțiva dintre ei, având rude stabilite de mulți ani pe teritoriul italian au mărturisit că le face plăcere să revină în Italia, mai ales în perioada estivală ori de câte ori li se oferă prilejul.

Elevii au fost bucuroși fiindcă au avut ocazia să vizioneze piesa „Pinocchio”, o dramatizare reușită după opera cunoscutului autor Carlo Collodi. De asemenea, copiilor li s-au prezentat cărțile traduse în limba română ale scriitorului pentru copii Gianni Rodari, extrem de apreciat în pedagogia italiană pentru metodele sale creative: *Il Romanzo di Cipollino*, *Favole al telefono*, *Gelsomino nel paese dei bugiardi*. Elevii au apreciat foarte mult poeziile rodariene, precum și cântecelul *Speranza*, pe versurile acestui mare scriitor.

În cursul lunii februarie 2021, elevii au desfășurat activități online. Membrii clubului Erasmus au primit sarcina de a realiza din linguri de lemn păpuși care întruchiează personaje din povestiri românești cunoscute. Au primit instrucțiuni despre materialele necesare și etapele de lucru. Bazându-se pe acestea și pe propria lor creativitate, au realizat diverse păpuși atractive. La reluarea activității în clasă, elevii au pregătit o dramatizare a poveștii „Sarea în gătit”, scrisă de Petre Ispirescu. Fiecare elev și-a ales un personaj reprezentativ și a exersat jocul de rol, mai întâi fără utilizarea de păpuși, apoi mânuindu-le în scena creată cu ajutorul profesorilor.

În martie 2021, pentru organizarea expoziției „Artă, meșteșuguri și păpuși”, au fost desfășurate activități practice în atelierul clubului Erasmus. Elevii primului atelier au exersat coaserea pe carton perforat, după modele tradiționale românești, folosind ață colorată corespunzător. În al doilea atelier, elevii au țesut cu benzi de hârtie, după un model dat, astfel încât produsul final să fie asemănător cu țesăturile tradiționale. În al treilea atelier, elevii au realizat cinci tipuri de brățări. Le-au împletit din fire având culorile steagurilor țărilor partenere și le-au numit „brățări ale prieteniei”. În cadrul celui de-al patrulea atelier, folosind farfurii de carton și acuarele, elevii au ilustrat desene tradiționale românești folosite pe farfurii sau vase ceramice (ceramica Horezu, Corund sau Cucuteni). Aceste produse, alături de păpușile realizate în luna precedentă, au fost adăugate la expoziția „Artă, meșteșuguri și păpuși”.

În aprilie 2021, elevii clubului Erasmus au avut sarcina de a găsi elemente culturale reprezentative pentru fiecare țară parteneră și de a realiza un tablou, ca simbol al țării respective. În urma activității de documentare, elevii au ales *ceasul* ca simbol pentru Marea Britanie, pornind de la ideea că Thomas Tompion, promotorul ceasului englezesc, s-a remarcat la sfârșitul secolului al XVII-lea prin producerea de ceasuri de foarte bună calitate, cu spirală de echilibru și frumos decorate. George Graham, ginerele lui Tompion, a adus îmbunătățiri cilindrului și pe pendul a creat ancora care îi poartă numele. Pentru Turcia, simbolul ales a fost *cafetiera de cupru Cezve*, un ibric folosit în mod tradițional la prepararea cafelei turcești, binecunoscută pentru aroma sa intensă și crema care se formează la suprafață. Pentru Polonia, elevii au ales ca simbol *chihlimbarul*, considerat moștenire națională în această țară. Este o rășină fosilizată din conifere vechi de 40 de milioane de ani și cel puțin o sută de tipuri diferite sunt cunoscute în întreaga lume, dar chihlimbarul polonez este printre cele mai faimoase pentru transparență și strălucire. Capitala chihlimbarului este Gdansk, care a dedicat un muzeu și un târg anual acestui material. Ca simbol pentru Italia s-a ales *sticla de Murano*, care reprezintă cel mai important produs realizat pe insula care îi dă numele – Murano. Această insulă este situată în nordul Italiei și aparține Lagunei Venețiene, având o istorie foarte interesantă și un rol deosebit de important pentru arta și cultura italiană. Pentru România, simbolurile alese au fost *uneltele tradiționale vechi de tors* lăna, care reprezintă atât artă populară, cât și rezultat al practicării meșteșugurilor. Fusul de mână este unul dintre cele mai vechi obiecte folosite la tors lăna, mătasea sau firul de bumbac, foarte des folosit în vechile case țărănești. Picturile realizate și-au găsit locul în expoziția „Arte, meșteșuguri și păpuși”.

În mai 2021, în cadrul atelierelor clubului Erasmus, elevii și-au actualizat cunoștințele despre Uniunea Europeană și despre valorile pe care aceasta le promovează. Folosind harta Europei, au marcat țările membre și anul aderării lor la Uniunea Europeană. Pentru a completa fișa de lucru „Studiul unei țări europene”, elevii și-au ales țara preferată și au precizat elementele de identitate națională (steagul, imnul, moneda națională, limba oficială, figuri marcante ale culturii și istoriei, specificul portului tradițional sau al gastronomiei locale). Pentru a evidenția sloganul „Unitate în diversitate”, elevii au ilustrat Pământul și au plasat în jurul lui siluete de copii de diferite naționalități, îmbrăcați în costume populare. Toate foile completate au fost plasate pe afișul intitulat „Împreună în Europa”.

În iunie 2021, urmând obiectivele proiectului, elevii au folosit strategia de învățare a citit-scrierii VARK, care se adresează tuturor tipurilor de participanți: cursanți vizuali (povestiri puzzle, pictură), cursanți auditivi (discuții de grup, lectură ghidată), cursanți cu înclinație spre citit-scris (prezentări Power Point, joc de rol) și cursanți kinestezici (realizarea de benzi desenate și păpuși). Basmul „Viteazul Prâslea și merele de aur”, scris de Petre Ispirescu, precum și mai multe legende istorice cu Ștefan cel Mare ca personaj principal, au fost studiate în cadrul clubului Erasmus folosind strategia VARK. După activitățile de lectură, elevii au realizat semne de carte cu personaje din povești, basme sau legende cunoscute, care se numără printre rezultatele tangibile ale proiectului.

Luna iulie 2021 a fost destinată promovării activităților desfășurate în cadrul proiectului. Diseminarea rezultatelor acestor activități s-a realizat printr-o conferință virtuală la care au participat profesori din școala noastră și din alte școli care au implementat proiecte Erasmus. Membrii echipei de management local sau regional au promovat toate proiectele aflate în derulare, evidențind dificultățile pe care toți a trebuit să le depășim în contextul pandemiei.

În august 2021, elevii clubului Erasmus au participat la Școala de vară organizată în unitatea de învățământ. În ateliere au realizat două tipuri de păpuși, folosind materiale și tehnici de lucru diferite, simbolizând prințese sau alte personaje asemănătoare din basme. Un alt personaj întâlnit în poveștile românești este ursul, simbolizând fie forța și rezistența, fie încetineala și naivitatea. Din acest motiv, elevii au fost nevoiți să realizeze și două tipuri de urși, folosind carton sau materiale textile. La finalul activității, păpușile au fost folosite pentru jocuri de rol. Drept recompensă, elevii au primit caiete cu etichete Erasmus.

Părinții elevilor participanți i-au ajutat în realizarea activităților proiectului și au participat la anumite evenimente, în special în timpul mobilității găzduită de școala noastră. Ținând cont de faptul că avem familii cu mulți membri în comunitatea noastră, proiectul a avut un număr foarte mare de beneficiari indirecti.

Finalitățile proiectului au vizat producerea de materiale didactice care să sporească motivația profesorilor de a utiliza practici inovatoare digitale și nondigitale, promovarea metodelor de predare a literaturii și sprijinirea elevilor în a-și dezvolta competențele cheie utile pentru a trăi în societăți multiculturale. Datorită activităților, coeziunea socială a fost favorizată prin dezvoltarea abilităților de lectură, a creativității, a spiritului de inovație, a abilităților de utilizare a tehnologiei informației, a spiritului civic, a competențelor socio-culturale și interculturale.

Strategii de integrare a elevilor cu tulburări de învățare

Prof. Cecilia Catona

Liceul Teoretic "Nikolaus Lenau" Timișoara

Integrarea elevilor cu tulburări de învățare în învățământul de masă este esențială din multiple perspective, atât pentru acești elevi, cât și pentru societate în ansamblu. Această abordare promovează egalitatea șanselor, dezvoltarea personală și învățarea de la diversitate, contribuind astfel la construirea unei societăți mai incluzive și echitabile. De ce să integrăm acești elevi în învățământul de masă?

1. Egalitatea șanselor:

Integrarea elevilor cu tulburări de învățare în învățământul de masă asigură că toți elevii beneficiază de aceleași oportunități educaționale. Excluderea acestor elevi din mediul școlar regulat poate conduce la discriminare și inegalitate, întrerupând dezvoltarea lor socio-emoțională și academică.

2. Normalizarea diferențelor:

Integrarea învățământului de masă ajută la normalizarea diferențelor și la dezvoltarea unei perspective mai largi asupra diversității umane. Elevii învață să interacționeze și să lucreze cu persoane care au abilități și nevoi variate, ceea ce contribuie la dezvoltarea empatiei și a respectului față de ceilalți.

3. Dezvoltarea abilităților sociale:

Participarea în mediul școlar regulat oferă elevilor cu tulburări de învățare șansa de a-și dezvolta abilitățile sociale și de a învăța prin interacțiuni cu colegii și profesorii lor. Aceste experiențe sunt vitale pentru dezvoltarea lor în viață și pentru integrarea lor în societate.

4. Îmbunătățirea performanței academice:

Elevii cu tulburări de învățare pot beneficia de metode diferite de predare și suport individualizat în mediul școlar regulat. Aceasta poate conduce la o îmbunătățire a performanței academice și a stimei de sine, deoarece acești elevi simt că pot să învețe și să reușească în același mediu cu colegii lor.

5. Dezvoltarea abilităților de autonomie:

Integrarea în învățământul de masă îi ajută pe elevii cu tulburări de învățare să dobândească abilități de autogestionare, luând decizii și acționând independent în mediul școlar și în viața de zi cu zi.

6. Dezvoltarea caracterelor inclusive:

Prin integrarea învățământului de masă, societatea își consolidează valorile de incluziune și diversitate. Aceasta creează un mediu mai tolerant și mai prietenos pentru toți elevii, pregătindu-i pentru o lume în care colaborarea și înțelegerea sunt esențiale.

7. Reducerea stigmatizării:

Integrarea elevilor cu tulburări de învățare în învățământul de masă ajută la reducerea stigmatizării asociate cu educația specială separată. Acest lucru contribuie la dezvoltarea unei societăți mai incluzive și mai informate.

Integrarea elevilor cu tulburări de învățare în mediul școlar regulat este esențială pentru a asigura o educație incluzivă și de calitate pentru toți elevii. Cu abordarea potrivită și suportul adecvat, acești elevi pot să-și atingă potențialul maxim. În acest sens, iată câteva strategii eficiente de integrare a elevilor cu tulburări de învățare:

1. Evaluare Individualizată: Începeți prin a efectua o evaluare detaliată a nevoilor și abilităților fiecărui elev. Acest lucru vă va ajuta să dezvoltați planuri de învățare adaptate și să identificați resursele suplimentare necesare.

2. Planuri de învățare individualizate (PII): Dezvoltați PII pentru fiecare elev cu tulburări de învățare. Aceste planuri ar trebui să conțină obiective specifice, strategii de predare adaptate și metode de evaluare personalizate.

3. Metode de predare diferențiată: Utilizați metode de predare diferite pentru a se potrivi stilurilor și ritmului de învățare al fiecărui elev. Varietatea în predare poate face conținutul mai accesibil și mai ușor de înțeles.

4. Resurse de asistență: Asigurați-vă că aveți la dispoziție resurse de asistență, cum ar fi materiale audio sau vizuale, software de citire sau scriere asistată, pentru a ajuta elevii să acceseze conținutul.

5. Colaborare între profesori: Colaborați cu profesorii de educație specială și alți profesioniști pentru a dezvolta strategii de predare și intervenție corespunzătoare pentru fiecare elev.

6. Sprijin Peer-to-Peer: Încurajați colaborarea între elevi prin parteneriate de învățare, unde elevii pot lucra împreună pentru a-și sprijini reciproc în înțelegerea conținutului.

7. Timp suplimentar: Acordați elevilor cu tulburări de învățare timp suplimentar pentru a finaliza sarcinile și examenele. Acest lucru poate reduce presiunea și le permite să lucreze într-un ritm mai confortabil.

8. Evaluare continuă și ajustare: Monitorizați progresul elevilor în mod regulat și ajustați PII-ul și strategiile de predare pe măsură ce este necesar pentru a se potrivi nevoilor lor în evoluție.

9. Promovarea autonomiei: Încurajați dezvoltarea abilităților de auto-advocacy și autogestionare a elevilor cu tulburări de învățare, astfel încât să poată cere ajutor atunci când este necesar și să-și organizeze învățarea.

10. Cultivarea stimei de sine: Lucrați la construirea stimei de sine și a încrederii în abilitățile elevilor cu tulburări de învățare. O încredere crescută în sine poate îmbunătăți motivația și performanța lor.

În concluzie, integrarea elevilor cu tulburări de învățare necesită o abordare cu accent pe planificare individualizată, adaptare a metodelor de predare și dezvoltarea încrederii în sine. Prin implementarea acestor strategii, școlile pot crea un mediu în care fiecare elev se simte acceptat, susținut și încurajat să-și atingă potențialul de învățare.

EVALUAREA FORMATIVĂ LA DISCIPLINA LIMBA ENGLEZĂ

Chelariu Estera
Colegiul Național Iosif Vulcan, Oradea

Evaluarea formativă reprezintă o varietate de metode pe care profesorii le folosesc pentru a efectua evaluări în curs ale înțelegerii elevilor, nevoilor de învățare și progresului școlar în timpul unei lecții, unități de învățare sau curs. Evaluările formative îi ajută pe profesori să identifice conceptele pe care elevii le înțeleg mai greu, abilitățile pe care aceștia le dobândesc cu dificultate sau standardele de învățare pe care ei nu le-au atins încă, astfel încât să se poată face ajustări la lecții, tehnicile de instruire și sprijinul academic.

Scopul general al evaluării formative este de a colecta informații detaliate ce pot fi utilizate pentru a îmbunătăți instruirea și învățarea elevilor în timp ce aceasta are loc. Ceea ce face ca evaluarea să fie „formativă” nu este proiectarea unui test, a unei tehnici sau a autoevaluării în sine, ci modul în care este utilizată.

Evaluările formative sunt în mod obișnuit în contrast cu **evaluările sumative**, utilizate pentru a evalua progresul învățării și performanța elevilor la încheierea unei anumite perioade de instruire - de obicei la sfârșitul unui proiect, unitate, curs, semestru, program sau an școlar. Mai exact, evaluările **formative** sunt **pentru** învățare, în timp ce evaluările sumative sunt **despre** învățare. Sau, după spusele expertul în evaluare Paul Black, „Când bucătarul gustă supa, aceasta este o evaluare formativă. Când clientul gustă supa, aceasta este o evaluare sumativă.” Trebuie remarcat, totuși, că distincția dintre formativ și sumativ este adesea neclară în practică, iar educatorii pot avea interpretări și opinii divergente asupra subiectului.

Mulți educatori și experți cred că **evaluarea formativă** este o parte integrantă a predării eficiente. Spre deosebire de majoritatea evaluărilor sumative, care sunt separate în mod deliberat de instruire, evaluările formative sunt integrate în procesul de predare și învățare. De exemplu, o tehnică de evaluare formativă ar putea fi foarte simplă (e.g. profesorul le cere elevilor să ridice mâna dacă simt că au înțeles un concept nou introdus) sau sofisticată (e.g. autoevaluarea de către elevi a unei lucrări). În timp ce evaluările formative îi ajută pe profesori să identifice nevoile și problemele de învățare, în multe cazuri

acestea îi ajută și pe elevi să dezvolte o înțelegere mai puternică a propriilor puncte forte și puncte slabe. Când elevii știu ce fac bine și la ce trebuie să muncească mai mult, acest lucru îi poate ajuta să-și asume o responsabilitate mai mare asupra propriei lor învățări și progres școlar.

În timp ce aceeași tehnică sau proces de evaluare ar putea, teoretic, să fie utilizate în scop formativ sau sumativ, multe evaluări sumative sunt nepotrivite pentru un scop formativ, deoarece nu oferă feedback util. De exemplu, notele de la testele standardizate pot să nu fie disponibile pentru profesori timp de luni de zile după ce elevii lor susțin testul (deci rezultatele nu pot fi folosite pentru a modifica lecțiile sau predarea și pentru a pregăti mai bine elevii) sau evaluările pot să nu fie particularizate suficient pentru a oferi profesorilor și elevilor informațiile detaliate de care au nevoie pentru a progresa.

Se cuvine să oferim câteva exemple reprezentative de evaluări formative:

1. **Întrebări** pe care profesorii le pun elevilor **individual** sau în **grup** în timpul procesului de învățare pentru a determina cu ce concepte sau abilități specifice ar putea avea aceștia probleme. Pot fi folosite o mare varietate de strategii de chestionare intenționată, cum ar fi formularea întrebărilor specifice pentru a obține răspunsuri mai utile.
2. **Feedback** specific, detaliat și constructiv pe care profesorii îl oferă cu privire la munca elevului, cum ar fi consemnări în jurnal, eseuri, fișe de lucru, lucrări de cercetare, proiecte, chestionare, Feedback-ul poate fi folosit pentru a revizui sau îmbunătăți un produs, de exemplu.
3. **Exit slips**, bilețele de final de oră, care colectează rapid răspunsurile elevilor la întrebările unui profesor la sfârșitul unei lecții sau ore de curs. Pe baza a ceea ce indică răspunsurile, profesorul poate modifica apoi lecția următoare pentru a aborda concepte pe care elevii nu le-au înțeles sau abilități cu care s-ar putea lupta. **Admit slips**, bilețele de început de oră, sunt o strategie similară utilizată la începutul unei clase sau al unei lecții pentru a determina ce au reținut elevii din experiențele anterioare de învățare.
4. **Autoevaluări** care îi determină pe elevi să se gândească la propriul proces de învățare, să reflecteze la ceea ce fac bine sau la ce mai au de lucrat și să exprime clar ceea ce au învățat sau mai trebuie să învețe pentru a îndeplini așteptările cursului sau standardele de învățare.

5. **Evaluările colegilor** care le permit elevilor să se folosească unii pe alții ca resurse de învățare. De exemplu, **atelierul de scris** cu colegii de clasă este o formă obișnuită de evaluare de la egal la egal, mai ales dacă elevii urmează îndrumările oferite de un profesor.

Pe lângă motivele enumerate mai sus, educatorii pot folosi evaluarea formativă și pentru:

- a reorienta elevii asupra procesului de învățare și a valorii sale intrinseci, mai degrabă decât asupra notelor sau recompenselor extrinseci.
- a încuraja elevii să-și construiască punctele forte, mai degrabă decât să se fixeze sau să se oprească asupra curențelor.
- a ajuta elevii să devină mai conștienți de nevoile, punctele forte și interesele lor de învățare, astfel încât să își poată asuma o mai mare responsabilitate în privința progresului școlar. De exemplu, elevii pot învăța cum să-și autoevalueze propriul progres și să-și autoregleze comportamentele.
- a oferi elevilor informații mai detaliate, precise și utile. Deoarece notele și punctajele testelor oferă doar o impresie generală a performanței academice, de obicei la finalizarea unei perioade de instruire, feedback-ul formativ poate ajuta la clarificarea și calibrarea așteptărilor de învățare atât pentru elevi, cât și pentru părinți. Elevii obțin o înțelegere mai clară a ceea ce se așteaptă de la ei, iar părinții au informații mai detaliate pe care le pot folosi pentru a sprijini mai eficient educația copilului lor.
- a crește sau accelera performanța educațională a tuturor elevilor, reducând în același timp decalajele de învățare și de rezultate.

Webografie

1. <https://www.gla.ac.uk/t4/learningandteaching/files/PGCTHE/BlackandWiliam1998.pdf>
2. <https://www.educared.ro/>
3. http://www.clil4children.eu/wp-content/uploads/2018/05/Guide_Addr_Teachers_Vol01_ROM.pdf
4. https://www.masterprof.ro/files/Eftimie/Manolescu_Potolea_Teoria_Curriculum.pdf
5. http://lergatierasmus.weebly.com/uploads/6/3/3/2/6332292/modele_bune_practici.pdf
6. https://proiectimpreunareusim.files.wordpress.com/2020/02/ghid_a4-tratarea-dif_final-26-feb.pdf
7. <https://www.teachthought.com/pedagogy/modern-assessment-trends-in-education/8>
8. <https://rm.coe.int/compendium-dgs-ro/1680aaaafe>
9. <https://www.edglossary.org/formative-assessment/>

Explorarea textului literar bazat pe metoda proiectului
Aplicație practică: Balada *Miorița*
Studiu de caz

Prof. Chelaru Elena-Lia
Școala Gimnazială Nr.10 Bacău

Notă introductivă despre metoda proiectului

Proiectul (învățarea bazată pe proiect - IBP) este o modalitate de organizare a actului didactic care permite parcurgerea unor activități de învățare interdisciplinare și transdisciplinare, centrate pe elevi, ancorate în probleme practice ale vieții de zi cu zi. O definiție posibilă este următoarea: învățarea bazată pe proiect este o metodă de predare care implică elevii în învățarea conținuturilor și dezvoltarea abilităților prin intermediul unui proces extins, structurat în jurul unor întrebări sau probleme autentice și complexe, care va avea ca rezultat unul sau mai multe produse. Un avantaj evident al IBP este faptul că elevii pot fi motivați să se angajeze responsabil în propria lor învățare, într-o măsură mult mai mare prin comparație cu alte metode didactice. IBP oferă posibilitatea ca elevii să își urmeze propriile interese și să caute răspunsuri la propriile întrebări, să decidă ei înșiși cum să caute răspunsuri și cum să rezolve probleme. De asemenea, IBP asigură posibilitatea abordării interdisciplinare și transdisciplinare a conținuturilor.

Ipoteza de cercetare

În ceea ce privește predarea unui text literar, consider că profesorul de literatură română ar trebui să folosească textul în sine ca un simbol a tot ce se poate spune despre o națiune, despre obiceiurile acesteia, despre pasiunile sau nevoile pe care le are. Ora de literatură nu înseamnă doar studiul textului, ci înseamnă studiul unei comunități, al unei regiuni, înseamnă descoperirea tuturor lucrurilor care, așezate cap la cap, definesc Omul, Textul, Creatorul. Este o încântare pentru un dascăl să-și vadă elevii citind, cercetând, analizând textele, punându-și și punându-i întrebări pe marginea acestora. Ba, mai mult, comunicarea sinceră și eliberată din chingile relației rigide profesor - elev, îi ajută pe școlari să gândească altfel la mesajul și rolul textului, reușind astfel, în mod surprinzător, să interpreteze conținutul dintr-o cu totul altă perspectivă față de cea din mediul didactic. Toate aceste aspecte mi-au atras atenția când am început să utilizez metoda proiectului, în mod repetat, la aceeași clasă. Am învățat cu această ocazie să lucrez cu elevii altfel decât ținând cont de rigorile lecției obișnuite sau cele ale diferitelor tipuri de examene. Și așa, am constatat că putem învăța împreună diferite lecții de viață, de demnitate umană, că reușesc să îi ajut să se exprime atunci când le pun la dispoziție textul literar și îi rog să scoată la iveală tot ce pot dintr-însul. Îmi place să cred că, în acest mod, contribui la devenirea lor ca cititori de literatură.

Descrierea metodei de cercetare aplicate la clasă

Studiul textului literar pe baza metodei proiectului realizează, întâi de toate, o legătură adevărată între elevi și text. Și voi exemplifica pe un text discutat la disciplina opțională: balada *Miorița* (clasa a VIII-a). Le-am propus elevilor un proiect ca metodă de lucru. M-am gândit să aplic această metodă deoarece vizează învățarea prin intermediul unor întrebări sau probleme autentice și complexe, dar mai ales pentru că încurajează colaborarea și cooperarea

între elevi. Totodată, îi responsabilizează față de sarcinile care le revin și îi sprijină în realizarea unor conexiuni între tot ceea ce știu sau descoperă pe parcurs.

Am intitulat proiectul *Miorița. Tradițiile și credințele poporului român, iar* obiectivul general pe care l-am vizat a fost *acceptarea identității culturale românești și a diversității culturale europene*. Ca timp de lucru, am stabilit un interval de două săptămâni. În prima oră trecută în planificare, am realizat lectura model a textului, am încercat să înțelegem conținutul și am discutat despre existența unor semnificații adânci ale textului, în așa fel încât să pot propune tema aceasta, ba, mai mult, sub formă de proiect. În a doua oră le-am indicat elevilor mei sarcinile de lucru, am stabilit grupele și le-am explicat ce anume aștept de la ei ca produs final. În următoarele trei ore la clasă am lucrat pe trăsăturile genurilor literare prezente în text, pe recunoașterea și comentarea unor figuri de stil și imagini artistice. În paralel, acasă, elevii lucrau în echipă, iar la ore îi întrebam cum se descurcă cu sarcinile primite. Bineînțeles, unii dintre ei au mai pus întrebări referitoare la modul de lucru, la complexitatea răspunsurilor, la sursele de care se pot folosi. Sursele indicate au fost: biblioteca, diferite variante ale baladei, bunicii, rudele în vârstă, martore ale tradiției și specificului poporului român, internetul. La fiecare sarcină de lucru, elevii au realizat eseuri, referate care au cuprins toate lucrurile pe care ei le-au descoperit în propria cercetare; informațiile culese de grup au fost scrise de un elev din grup, iar altul le-a citit.

La sfârșitul perioadei de două săptămâni, două ore le-am dedicat prezentării produselor. În timpul prezentării unei grupe, ceilalți elevi au luat notițe și, la finalul prezentării referatului, ceilalți elevi au pus întrebări acolo unde au avut nelămuriri sau au propus alte variante de abordare a temei respective. A urmat împărtășirea impresiilor, a gândurilor pe care le-au avut în timpul cercetării lor, schimbul de opinii în legătură cu produsul final al fiecărei grupe.

Evaluarea s-a realizat atât de către profesor, cât și de către colegi. A vizat implicarea membrilor grupului, calitatea prezentării produsului final, reflecțiile față de conținutul produsului final.

Vreau să redau aici câteva dintre răspunsurile elevilor și, de ce nu, reacțiile lor pe care le-am urmărit cu mare atenție în momentul prezentării.

Grupa 1: Relația omului cu natura, primele îndeletniciri ale românilor, fenomenul transhumanței; rolul bărbatului și rolul femeii în familiile vechi.

Elevii au prezentat ca îndeletniciri vechi păstoritul și tăiatul lemnului în pădure, munca la câmp, scoțând în relief hărnicia românilor, pe care o regăsim și în personajul principal din *Miorița*. Au precizat și faptul că au avut ca surse de informare romanul *Baltagul* de M. Sadoveanu și volumul *Amintiri din copilărie* de I. Creangă. Elevii din grupa aceasta au fost întrebați cu ce se ocupă rudele lor care trăiesc la țară. De asemenea, copiii au fost întrebați de colegi dacă le-ar plăcea să facă una dintre aceste activități. Au răspuns că vor să se îmbrace în costum popular, să ia brâul bunicului, un fluier și să hoinărească pe dealuri în căutarea legăturii permanente cu natura, cu frumosul.

Grupa 2: Moartea văzută ca nuntă; credința poporului român despre ritualul de înmormântare a tinerilor necăsătoriți.

Elevii păreau copleșiți de cuvântul „moarte”. Ne-au prezentat ritualul de înmormântare povestit de bunicii lor: pentru tânărul mort se alege o fată, prietenă a acestuia, pentru a purta o floare în piept, tânărul este îmbrăcat în costum de mire - cu floare în piept. Este însoțit de

muzică, fanfară. Și toată lumea îl jeleşte pentru că nu a avut parte de o viață adevărată pe pământ și pentru că a fost luat prea devreme.

Grupa 3: Prietenii omului: mioara, câinele.

Cei care s-au ocupat de a treia sarcină de lucru au plecat de la romanul *Baltagul*, deja discutat într-o activitate anterioară de verificare a lecturii particulare, dar și de la experiențele din viața de zi cu zi pe care le-au trăit. Au constatat că omul are prieteni în lumea animalelor și că ciobanul moldovean este unul norocos datorită prezenței mioarei năzdrăvane. Ei înșiși au recunoscut că au fost salvați de la greutăți sau scoși din tristețe de glasul sau lăbuțele animalelor preferate.

Grupa 4: Căutarea fiului dispărut de către mama deznădăjduită.

Elevii au început discursul spunând că „soții care își pierd soțiile se numesc văduvi, copiii care rămân fără părinți se numesc orfani, dar cum se numesc părinții care rămân fără copiii cărora le-au dat naștere? Ei nu au un nume și acesta este lucrul cel mai dureros”. Copiii s-au gândit că deznădejdea mamei era firească și că nu avea leac, trăsătură specifică tuturor româncelor care sunt mame. Aceștia și-au întrebat mamele ce ar simți în această postură și răspunsurile lor s-au reflectat în spusele copiilor.

Grupa 5: Atitudinea ciobanului în fața morții; comparația cu personajul Vitoria Lipan din romanul *Baltagul* de Mihail Sadoveanu; semnare, destin sau ambiție, victorie ?

Penultima sarcină a scos la iveală faptul că elevii cunosc atitudinea noastră în fața vieții și a morții, dar nu sunt de acord să se resemneze. Nu au înțeles de ce tânărul cioban nu reacționează, de ce acceptă un dat care nu îl reprezintă. Își iubea meseria, iubea natura, viața. De ce să renunțe cu ușurință la ele? De ce s-a luptat Vitoria până în ultima clipă cu toată lumea pentru a-și găsi soțul? De ce nu se lasă Vitoria copleșită de necazuri, unde găsește putere? De ce nu are această putere și ciobanul moldovean și oricare dintre noi? Au precizat că vor să fie numiți victorioși, că nu vor „rău e cu rău, dar mai rău e fără rău”.

După prezentarea pe grupe, am făcut audiție: balada *Miorița* în interpretarea lui Tudor Gheorghe. Copiii au fost fascinați pentru că această interpretare venea în sprijinul lucrurilor pe care ei le descoperiseră și le învățaseră despre acest text și relația sa cu specificul poporului român. I-am întrebat în final dacă am răspuns întrebărilor proiectului: Ce știi? Ce vreau să știi? Ce am învățat? Mi-au răspuns că vor să mai știe și să mai învețe alte lucruri despre noi, ca popor cu asemenea tradiții și că le-a plăcut că au luat astfel contact direct cu valorile în care a crezut de-a lungul timpului poporul român. M-am bucurat, de asemenea, că s-au folosit în explicațiile lor de texte pe care ei le-au citit în cei patru ani de gimnaziu, semn că lectura și-a spus cuvântul.

Concluzii

Așadar, metoda proiectului, poate mai mult ca oricare dintre metodele de predare activ-participative, oferă un cadru generos pentru formarea diferențiată a individului uman, motivând elevii, angajându-i responsabil în propria formare, oferind posibilitatea ca aceștia să își urmeze propriile interese și să caute răspunsuri la propriile întrebări, să decidă ei înșiși cum să caute răspunsuri și cum să rezolve probleme.

Bibliografie:

1. Cucuș, Constantin, *Pedagogie*, Iași, Ed. Polirom, 1996
2. Jinga, Ioan și Istrate, Elena, *Manual de pedagogie*, București, Ed. All, 2001
3. SNEE, *Ghid de Evaluare Limba și Literatura Română*, București, Ed. Aramis, 2001.

Școala incluzivă – un loc pentru toți copiii

Prof. Înv. primar: MIHAELA CHIFU
Școala Gimnazială "Nicu Albu" Piatra Neamț

Școala are datoria de a asigura șanse egale tuturor copiilor. Asigurarea de șanse egale copiilor înseamnă a asigura posibilități maxime de dezvoltare fiecăruia, în funcție de interesele și aptitudinile sale. Noțiunea de școală incluzivă, tradusă de drept prin termenul de școlarizare a copiilor și adolescenților cu dizabilități, face parte din peisajul conceptual care atrage atenția acțiunii educative și școlare destinate acestei părți a indivizilor.

În declarația de la Salamanca (1994) se arată că "școala obișnuită cu o orientare incluzivă reprezintă mijlocul cel mai eficient de combatere a atitudinilor de discriminare, un mijloc care crează comunități primitoare, construiește o societate incluzivă și oferă educație pentru toți; mai mult ea asigură o educație eficientă pentru majoritatea copiilor și îmbunătățește eficiența și, până la urmă, chiar și rentabilitatea întregului sistem de învățământ" [1, p. 9].

Educația incluzivă a devenit parte integrantă a educației pentru toți și constituie răspunsul școlii la nevoile ce decurg din diversitatea copiilor. Sunt aduși elevii împreună într-o sală de clasă și într-o comunitate, indiferent de punctele lor forte sau punctele slabe în orice domeniu, căutându-se maximizarea potențialului tuturor.

Noul tip de școală, cea incluzivă, trebuie să recunoască diferite cerințe educaționale ale copiilor, să reacționeze adecvat la acestea, să asigure o educație de calitate pentru toți. Este vorba de o altă opțiune de politică a educației, pentru ca școlile să poată oferi răspunsuri adecvate cerințelor educației diferite ale copiilor.

Filosofia educației incluzive este împărtășită de toți cei care intră în școală și de toți membrii comunității școlare. "Crearea culturii școlii este un proces la fel de important ca acela de predare a cunoștințelor și dezvoltare a deprinderilor, o astfel de filosofie stă la baza unor strategii și decizii curente privind practica. Această dimensiune se referă la realitatea unei școli și la imaginea transmisă despre aceasta" [18].

Nu de puține ori condițiile de organizare școlară - efective numeroase de elevi în clasă, programa școlară foarte încărcată, timpul scurt de activități și interacțiuni în clasă cu elevii pe parcursul unei lecții, insuficiența pregătire psihopedagogică sau de educație - reprezintă obstacole serioase în asigurarea unui învățământ eficient pentru fiecare elev. După 1990 a fost lansat un nou concept, al educației incluzive, care aduce în atenție necesitatea reexaminării și extinderii rolului învățământului obișnuit, pentru a se putea adapta cerințelor copiilor și invers, pentru ca toți copiii să învețe împreună.

"Școală incluzivă, trebuie să recunoască diferite cerințe educaționale ale copiilor, să reacționeze adecvat la acestea, să asigure o educație de calitate pentru toți. Este vorba de o altă opțiune de politică a educației, pentru ca școlile să poată oferi răspunsuri adecvate cerințelor educației diferite ale copiilor" [Ibidem].

De ce este Școala incluzivă – un loc pentru toți?

Diferențele dintre copii sunt considerate firești, iar școala dispune de servicii adecvate care să acționeze continuu pentru a întâmpina cerințele educaționale diferite.

Ne punem următoarele întrebări:

- * De ce nu pot face progrese semnificative în învățare toți elevii dintr-o clasă?
- * Cum pot fi sprijiniți să progreseze în învățare elevii care par să învețemai greu?
- * Cât este de justificată marginalizarea ori chiar excluderea unor elevi din școala obligatorie?

"Indicatorii de incluziune" asigură o bază utilă pentru realizarea unei astfel de analize,

aceștia se bazează pe datele preluate din două surse principale de informație. În primul rând, este vorba de datele care au rezultat din studiul acelor procese despre care se știe că stimulează participarea elevilor care anteriorau fost excluși sau marginalizați; în al doilea rând, se au în vedere datele recente privind procesele eficiente în vederea îmbunătățirii activității în școală. Astfel, indicatorii definesc o agendă bazată pe rezultatele cercetării care poate fi utilizată pentru a orienta activitățile de revizuire și dezvoltare. Indicatorii se concentrează asupra celor trei dimensiuni ale vieții școlare: cultura, strategia, practica [23].

Filosofia educației incluzive este împărtășită de toți membrii comunității școlare și de toți cei care intră în școală, de fapt, crearea culturii școlii este un proces la fel de important ca acela de predare a cunoștințelor și dezvoltare a deprinderilor. O astfel de filosofie stă la baza unor strategii și decizii curente privind practica, această dimensiune se referă la realitatea unei școli și la imaginea transmisă despre aceasta.

”Abordarea incluzivă este plasată în inima dezvoltării școlare, astfel încât aceasta să pătrundă în toate strategiile și să nu fie privită ca o nouă strategie care se adaugă la cele existente. Atenția față de conceptul de educație incluzivă este prezentă în toate aspectele planificării școlare.

Cultura și politicile incluzive ale școlii se reflectă în activitatea la clasă. Astfel, planurile de învățământ și modul în care ele se aplică - în interiorul și în afara clasei - încurajează participarea tuturor elevilor” [21].

Incluziunea implică o deviere, este un proces fără sfârșit de creștere a învățării și de asistare a tuturor elevilor, este un ideal la care școlile pot tinde, darniciodată nu-l vor putea atinge în totalitate. ”Totuși, incluziunea se instalează din momentul în care procesul de extindere a participării este amorțită, școlaincluzivă este o școală în mișcare” [26]. Când afirmăm de relația dintre incluziune și integrare, trebuie să facem distincție între cele două noțiuni. Incluziunea se deosebește de integrare. Integrarea copiilor cu cerințe speciale are în vedere intrarea acestora în clasele din școlile de masă, ea se centrează pe mutarea elevilor de la școlile separate la cele ale comunității. ”În mod normal, ei se mută pentru a-și petrece timpul școlar în clasele separate și pentru a primi sprijinul necesar” [27]. Atunci când această mutare nu este însoțită de o creștere a interacțiunilor între elevii cu și fără dizabilități se poate considera că nu este un proces de integrare reală ci numai o etapă de integrare fizică.

”Educația incluzivă cere un proces permanent de îmbunătățire a instituției școlare, având ca scop valorificarea resurselor existente, mai ales a resurselor umane, pentru a sprijini participarea la procesul de învățământ a tuturor elevilor din cadrul unei comunități” [28]. Ca urmare o școală specială poate fi incluzivă sau poate dezvolta practici incluzive în abordarea copiilor. Școlile incluzive sunt cele școli deschise tuturor copiilor, prietenoase cu toți copiii, școlile în care se urmărește aplicarea adaptabilă a curriculumului, ridicarea calității predării-învățării, evaluarea permanentă și dezvoltarea unui parteneriat educațional real.

Cadrele didactice sunt cele care aplică, prin munca lor de educatori, curriculumul și principala preocupare în activitățile didactice trebuie să fie integrarea în școală a tuturor copiilor care frecventează școala.

Integrarea se aplică prin învățare, participare, implicare și parteneriat, punând în valoare toți elevii și membrii personalului fără discriminări, dar educația implică următoarele:

- Lărgirea participării elevilor la cultură, la programe de studiu, la comunitatea locală și reducerea excluderii din asemenea componente.
- Reducerea obstacolelor la învățare și la participarea tuturor elevilor, nu doar a celor cu funcționalități limitate ori a celor identificați ca având nevoi educative speciale.
- Încercarea de a depăși obstacolele de accesibilitate și de participare a anumitor elevi, pentru a-și aduce contribuția la schimbări care vor fi benefice tuturor elevilor.
- Îmbunătățirea vieții elevilor și a cadrelor didactice, promovare relațiilor reciproce dintre comunitatea locală și școli, dar și recunoașterea incluziunii în educație ca o relație în societate.

Termenul de participare se explică și prin faptul de a învăța alături de ceilalți, de a conlucra cu ei în experiențele de învățare împărtășite și se cere un angajament activ în învățare, posibilitatea de a-și da acordul asupra procesului educativ, mai exact, este vorba de a fi recunoscut, acceptat și apreciat pentru el însuși.

Excluderea este privită într-o manieră globală ca și incluziunea, aceasta sereferă la toate presiunile de durată sau temporare, care pun piedici la o participare completă. Aceste presiuni pot fi rezultatul dificultăților cu ceilalți sau cu cei de care este învățat, precum și al sentimentului de a nu fi apreciat elevul.

Incluziunea constă în a reduce toate obstacolele în educația pentru toți elevii. Pentru incluziunea oricărui copil sau tânăr, este nevoie să le dăruim afecțiunea necesară apropierii persoanei în ansamblul său, această perspectivă poate fi neglijată dacă incluziunea se concentrează exclusiv pe un aspect al unui elev. Presiunile puse asupra elevului având delimitări pe antecedentele sale pot susține mai mult excluderea sau pot surveni atunci când programul de studii nu-i stârnește interesul. Experiența de susținere a unui individ poate duce la o creștere a nivelului de învățare independent și active, la fel ca la o îmbunătățire a învățării pentru un număr de elevi.

Educația incluzivă nu concepe bariere de învățare, asigură participarea tuturor celor vulnerabili la excludere și marginalizare. O abordare strategică de ușurare a succesului învățării pentru toți copiii, necesită eliminarea excluderii dela educație la nivelul pregătirii școlare elementare.

Miracolele lumii trebuie cunoscute de către toți copiii, iar școala incluzivăe necesar să ofere condiții în acest scop, prezentându-le bazele culturii și civilizației umane, pe înțelesul lor, ca ei să le dezvolte mai departe după posibilitățile lor.

Activitatea de predare-învățare nu are rezultate bune, fără stabilirea unei discipline ferme în conștiința elevilor, motiv pentru care organizarea managementului clasei prezintă o deosebită importanță.

Disciplina pe care trebuie s-o înțeleagă elevii din modul de organizare a clasei de către profesor și de felul cum acesta reușește să capteze atenția și să le imprime interesul de a frecventa școala, de rolul învățării pentru viitorul lor de oameni adulți. ”Realitatea din școli, a rezultatelor școlare, demonstrează că incidența ridicată a problemelor disciplinare în clasă are un impact semnificativ asupra eficienței predării și învățării” [29]. Cadrele didactice care se confruntă cu probleme de disciplină în clasă nu pot planifica activitățile educaționale adecvate, nu pot desfășura actul de predare-primire în condiții normale, atât timp cât elevii au alte preocupări în bănci. Ținând cont de aceste informații, se poate relata că managementul conținuturilor nu se referă la deprinderile de a preda o disciplină specific, ci mai curând la acele deprinderi aplicabile tuturor disciplinelor și activităților.

Managementul educațional se caracterizează mai ales prin asigurarea cooperării elevilor în timpul activităților de învățare, în centrul deprinderilor manageriale ale clasei trebuie să se afle managementul activităților instructive, corelarea în integrarea activităților suplimentare și rezolvarea problemelor specific disciplinei. Managementul problemelor disciplinare se fundamentează pe credințele despre natura umană, prin integrarea individualizării și a ideii diversității umane în același timp, cadrele didactice pot îmbunătăți managementul clasei. Experiența pedagogică demonstrează importanța recompensării comportamentele pozitive ale elevilor, cadrele didactice trebuie să folosească o atitudine pozitivă în comunicare și comportament. ”E necesar să conștientizeze înce măsură își dorește să-i integreze pe copii într-o anumită activitate de învățare, în deplină concordanță cu regulamentele impuse clasei și școlii” [30].

”Scopul principal al educației este de a asigura socializarea și dezvoltarea individuală, iar școala reprezintă instrumentul de bază al educației. Modelul incluzivității este asigurat prin dezvoltarea practicilor educaționale cele mai eficiente de către profesori și învățători.

O categorie de copii pentru care educația incluzivă reprezintă o șansă la învățământul de masă, în care ei să se dezvolte alături de viitorii lor semeni, colegide serviciu, vecini, prieteni, lideri

de echipă, subordonați, sunt cei care manifestă tulburare de hiperactivitate cu deficit de atenție. Hiperactivitatea specifică preșcolară și școlară mică cu ADHD este cauzată de o serie de deficiențe cerebrale ale copiilor, de faptul că impulsurile și informațiile nu se transmit într-o manieră normală datorită insuficienței secreției neurotransmițătorilor. Conform cercetărilor realizate de specialiști, alte cauze ar fi plictiseala, supradotarea, conflictele psihice, tulburările emoționale, depresie, mediu familial conflictual, deficit de atenție, deficit de învățare, auz sau vâz, tulburări tiroidiene, alergii alimentare” [31].

”Educația incluzivă promovează egalitatea șanselor, oferind sprijin pentru învățare și acestor copii, care nu reușesc să se adapteze la exigențele școlii, care întâmpină dificultăți în învățare, care uneori vor, dar ... nu pot” [32].

Incluziunea presupune nu doar acceptarea, tolerarea copiilor cu nevoi speciale într-o clasă din învățământul de masă ci și adaptare la cerințele acestor copii, cuprinderea acestora în programele educaționale alături de copii normali, dar și responsabilitatea de a le asigura în același timp servicii de specialitate, programe de sprijin individualizate. Înseamnă asumarea unor schimbări în organizarea și dezvoltarea activităților instructiv – educative derulate în școală. Dar în condițiile actuale, într-o perioadă de transformări continue, patronate de lipsuri materiale, când numărul de copii la clasă este încă destul de mare, când prezența unui profesor de sprijin care să fie alături de copilul cu ADHD sau autism reprezintă doar o dorință a învățătorului, responsabilitatea pentru educarea unui astfel de copil pentru sprijinirea familiei lui cade pe umerii profesorilor și a psihologului din școală (acolo unde acesta există).

Pentru ca activitatea instructiv-educativă să fie profitabilă pentru toți elevii, aceasta trebuie să se realizeze diferențiat. Educația diferențiată vizează adaptarea activității de instruire la posibilitățile diferite ale elevilor, la capacitățile de înțelegere și ritmul de lucru propriu unor grupuri de elevi sau chiar fiecărui elev în parte.

La un nivel fundamental, incluziunea este, de fapt, corectitudine. Depinde de noi să le deschidem drumul pe care pornesc, pentru că nu putem să-i ignorăm și nici să-i excludem. Ei vor fi cei alături de care vor trăi copiii noștri, ei sunt copiii noștri, adulții de mâine.

Este nevoie ca dascălul să aibă în vedere faptul că „fiecare om în același timp seamănă cu toți, seamănă cu unii și nu seamănă cu nimeni”, căci așa cum nu există doi fulgi de nea în natură care să aibă același desen, două apusuri de soare identice, tot așa omul-copil este unic - unicitate irepetabilă [9].

Esențială este modalitatea prin care putem stârni curiozitatea și imaginația fiecărui copil. ”Stă în puterea educatorului să găsească bobul de rouă și raza de lumină pe care să le insereze în sămânța cu rod curat a minții copilului, astfel încât acesta să rodească și să înflorească”. Și totuși, cel mai important lucru este să putem să facem ca rozul zâmbetului să persiste pe fețele pure ale copiilor noștri. Zâmbetul este un gest tandru de prietenie. El destinde sufletul împovărat și redă speranța celui descumpănit. Este nevoie uneori de un singur zâmbet, căci el durează un moment, dar se păstrează în minte, veșnic!” [34].

BIBLIOGRAFIE

1. Albu Adriana, Albu Constantin – *Asistența psihologică și medicală a copilului deficient fizic*, Editura Polirom, Iași, 2000.
2. Bontaș, I. – *Tratat de pedagogie*, Editura All, București, 2008.
3. Cristea S. , *Fundamentele pedagogiei*, Editura Polirom, Iași, 2010.
4. Gherguț Alois – *Psihopedagogia persoanelor cu cerințe speciale: strategii de educație integrată*, Editura Polirom, Iași, 2001.
5. Gherguț Alois – *Sinteze de psihologie specială*, Editura Polirom, Iași, 2005.
6. Gherguț Alois, Frumos Luciana, Raus Gabriela – *Educația specială: Ghid metodologic*, Editura Polirom, Iași, 2016.
7. MEC, UNICEF – *Dezvoltarea practicilor incluzive în școli – Ghid managerial*, București, 1999.
8. Convenția privind drepturile persoanelor cu dizabilități, ONU, 2016.
9. Pavelcu V. – *Cunoașterea de sine și cunoașterea personalității*, Editura Didactică și pedagogică, București, 1982.
10. Popenici Ștefan, Fartușnic Ciprian, Timoveanu Nadia – *Managementul clasei pentru elevii cu ADHD – Ghid pentru cadrele didactice din învățământul preuniversitar*, Ed. Didactica Publishing House, București, 2008.
11. Robu Maria – *Empatia în educație – necesități pedagogice moderne*, Editura Didactica Publishing House, București, 2008.
12. Ungureanu, Dorel – *Educația integrată și școala inclusivă*, Editura de Vest, Timișoara, 2000.

Educația incluzivă și copiii cu cerințe educaționale speciale

BOROȘ ANA MARIA MELINDA

CHINDEA LUMINIȚA MARIA

C.N.ONISIFOR GHIBU, ORADEA

Problematika integrării copiilor cu CES în învățământul de masă aduce în discuție conceptul de egalitate a șanselor. Prin egalitatea șanselor se înțelege acel proces prin care diversele sisteme ale societății și mediului sunt puse la dispoziția tuturor, în particular a persoanelor cu handicap.

Existența copiilor cu CES a pus în fața învățământului probleme dintre cele mai diverse, de la forme de organizare a activității, metodologia didactică, strategiile de evaluare, strategiile de predare/învățare, modalități de diferențiere a activității și/sau a conținuturilor învățării, etc până la complexa problemă a segregării sau/și integrării acestor copii în învățământul de masă.

Până nu demult, unele țări, printre care și România, au separat persoanele care nu se ridicau la nivelul standardelor prestabilite, dificultatea de învățare fiind considerată consecința unei boli care poate fi tratată numai într-un loc specializat. Copiii cu deficiențe ușoare care frecventau școli obișnuite nu beneficiau de o asistență psihopedagogică adecvată. S-au creat astfel școli și instituții speciale. Tot mai mult se face azi simțită nevoia ca școlile obișnuite să se implice prin lărgirea obiectivelor lor, astfel încât să poată cuprinde o mai mare diversitate de elevi și să permită înglobarea, în sistemul general, a cât mai multor copii cu cerințe educaționale specifice.

În această perspectivă, însuși învățământul special trebuie să fie:

- recunoscut ca responsabilitate a tuturor celor care activează în învățământul normal și la îndemâna tuturor celor care au nevoie de el;
- integrant, permițând tuturor copiilor cu deficiențe să fie educați în mediul cel mai puțin restrictiv;
- flexibil și centrat pe copil;
- profesional, practicat de profesori specialiști și devotați;
- comprehensiv și realist, în funcție de realități actuale, economice, sociale, culturale și politice.

Strategia națională cu privire la egalizarea șanselor pentru copiii și tinerii cu deficiențe are la bază ideea educației pentru toți și pentru fiecare.

- Școlile trebuie să includă în procesul de învățământ toți copiii, indiferent de condițiile fizice, intelectuale, lingvistice sau de altă natură;
- Învățământul trebuie adaptat la cerințele copilului și nu copilul să se adapteze la cerințele prefabricate;
- Participarea la procesul de învățământ în cadrul școlilor obișnuite, deschise pentru toți membrii societății;

- Școala incluzivă trebuie să recunoască și să reacționeze la diversele cerințe ale elevului prin: programe de învățământ adecvate, organizare eficientă, strategii didactice concrete, folosirea optimă a resurselor, parteneriate cu celelalte instituții ale comunității;
- Copilul deficient trebuie să primească întregul sprijin suplimentar de care are nevoie pentru obținerea de performanțe proprii după posibilitățile lui.

Succesul integrării poate fi realizat numai prin funcționarea unor parteneriate autentice la nivelul instituțiilor guvernamentale, al asociațiilor nonguvernamentale, al elevilor, cadrelor didactice, părinților și al comunității locale.

Dacă F.E.Verza (2002,p.285) definește instituționalizarea ca „reprezentând încadrarea unor copii cu diverse tipuri de deficiențe în instituții specializate unde aceștia beneficiază de hrană, îngrijire, odihnă, educație specializată și chiar locuri de muncă, sub supravegherea unui personal specializat”, E.Bonchiș (2000,p.127) consideră că „a instituționaliza un copil înseamnă a-l plasa într-un mediu din care lipsesc lucrurile personale, evenimentele personale, lipsesc activitățile adecvate/individualizate fiecărei persoane, lipsește contactul cu lumea exterioară și perspectiva viitorului”. Continuă autoarea: „, personalul controlează toate deciziile iar rezidentul își pierde autonomia și încetează a se mai vedea pe sine însuși ca având alte roluri sau relații într-o lume exterioară instituției, el devine practic dependent de instituție și incapabil de organizarea propriei sale vieți”.

Astfel se poate observa că există argumente pro și contra în ceea ce privește instituționalizarea copiilor cu CES, precum și rolul societății în cadrul acestui proces.

Analizând aceste probleme, David Thomas stabilește următoarele avantaje și dezavantaje privind segregarea/instituționalizarea copiilor cu dizabilități/handicapuri:

Avantajele segregării/instituționalizării separate:

- Un număr mai mare de persoane care se pot ocupa de copilul cu dizabilități cu mai multă atenție;
- Eficiența metodelor instructiv-educative din învățământul special;
- Accesul la servicii medicale și terapeutice;
- Reducerea presiunii psihologice exercitate asupra copilului prin acordarea posibilității și timpului necesar rezolvării problemelor legate de autoîngrijire și prin oferirea ocaziei de a elabora niveluri pozitive ale imaginii de sine;
- Includerea într-o comunitate avizată, care recunoaște și se îngrijește de nevoile sale.

Dintre dezavantajele principale se pot enumera:

- Plasamentul copilului într-un sistem social compus în mare măsură din indivizi având același handicap, ceea ce conduce la considerarea celorlalți drept grup de referință;
- În mod deosebit, atunci când plasamentul este rezidențial, presupune lipsa contactului cu grupurile de vârstă normale, cu toate consecințele ce rezultă de aici pentru dezvoltarea psiho-socială;

- Copiii segregati din cauza dizabilităților lor nu au șansa de a lega prietenii în cartierul în care locuiesc;
- Este intuit stigmatul social;
- Un mediu exagerat de protector devine periculos datorită vulnerabilității pe care o produce atunci când tinerii cu handicap sunt nevoiți să-l părăsească;
- Apar consecințe negative asupra mediului școlar generate de conflictele privind asumarea competențelor din partea serviciilor sociale, a celor medicale sau a instituției de învățământ special.

Școala este un mediu important de socializare. Integrarea școlară exprimă: atitudinea favorabilă a elevului față de școala pe care o urmează; condiția psihică în care acțiunile instructiv-educative devin accesibile copilului; consolidarea unei motivații puternice care susține efortul copilului în munca de învățare; situație în care copilul sau tânărul poate fi considerat un colaborator la acțiunile desfășurate pentru educația sa; corespondență totală între solicitările formulate de școală și posibilitățile copilului de a le rezolva; existența unor randamente la învățatură și în plan comportamental considerate normale prin raportarea la posibilitățile copilului sau la cerințele școlare. Asistentul social joacă din nou, un rol important, prin alegerea instituției de învățământ, putând astfel modela evoluția ulterioară a copilului .

Nivelurile la care se realizează integrarea sunt:

1. integrarea fizică-permite satisfacerea trebuințelor de bază;
2. integrarea funcțională-presupune crearea condițiilor de utilizare efectivă a tuturor serviciilor și facilităților puse la dispoziția comunității;
3. integrarea socială-vizează stabilirea acelor tipuri de relații în comunitate care să nu excludă persoana cu handicap de la viața socială obișnuită;
4. integrarea personală-se referă la posibilitatea inițierii, menținerii și dezvoltării unor relații cu persoane semnificative;
5. integrare societală – are în vedere asigurarea drepturilor cetățenești normale și a autonomiei decizionale în ceea ce privește propria existență;
6. integrarea organizațională – privește participarea deplină la toate nivelurile structurilor organizaționale în conformitate cu capacitățile și interesele persoanei cu handicap.

Problemele legate de integrare școlară sunt orientate în esență înspre „integrarea în structurile învățământului de masă a copiilor cu cerințe speciale în educație pentru a oferi un climat favorabil dezvoltării armonioase și cât mai echilibrate a personalității acestora.”(A.Gherguț, p.12, 2001)

Școala incluzivă reprezintă un pas mai departe în procesul de permeabilizare și eliminare treptată a barierelor educaționale dintre copiii obișnuiți și cei cu diverse dizabilități.

Bibliografie:

Rev. „Învățământul primar”, nr. 1/2000, Ed Discipol, București, 2000;

Verza, E., Psihopedagogie specială, manual pentru clasa a XIII-a, școli normale, E.D.P., București, 1994;

Blândul, V., Introducere în problematica psihopedagogiei speciale, Ed.Univ. din Oradea, 2005;

Gheruț, A., Psihopedagogia persoanelor cu cerințe speciale. Strategii de educație integrată, Ed.Polirom. Iași, 2001;

DIFERIȚI, DAR ÎMPREUNĂ!

Proiect educațional

Prof. Chiojdoiu Maria

Prof. Roman Florentina

CUPRINS

1. Sumar executiv	3
2. Mediul și contextul proiectului	4
3. Identificarea problemei	4
4. Programarea activităților	5
5. Analiza riscurilor	7
6. Managementul proiectului	8
7. Bugetul proiectului	8
8. Concluzii	10

1. Sumar executiv

Titlul/denumirea proiectului propus: Diferiți, dar împreună!

Perioada de desfășurare: 21 martie- 17 aprilie 2022

Locul de desfășurare: Școala Gimnazială Nr. X

Educația integrată a apărut ca o reacție firească a societății la obligația acesteia de a asigura cadrul necesar și condițiile impuse de specificul educației persoanelor cu cerințe educative speciale. Dacă acceptăm ideea că, după absolvirea școlii, toți copiii (inclusiv cei cu dizabilități/cerințe speciale) trebuie să beneficieze de șansa de a participa activ la viața socială, atunci trebuie să le acordăm necondiționat această șansă încă din școală; integrarea socială este pregătită și condiționată de integrarea școlară.

Școala noastră este o instituție de învățământ de stat care are tradiția de a susține educația integrată, integrarea elevilor cu CES.

Proiectul „Diferiți, dar împreună!” urmărește să realizeze prin activități artistice cunoașterea copiilor și a modului în care interacționează aceștia cu colegii, cu familia. Acest proiect favorizează socializarea, educarea și schimbarea viziunii cadrelor didactice asupra problematicii elevilor cu CES.

Implicarea: Cele trei categorii de actori implicați în proiect au roluri distincte și colaborează în activitățile din proiect.

- **Elevii** vor realiza desene, compuneri prin care să caracterizeze propria familie. Elevii se vor implica prin recitarea unor poezii, privesne, realizare de felicitări în cadrul unui program educativ-artistic.
- **Cadrelor didactice** vor pregăti și organiza ateliere de creație, programul educativ-artistic și focus-groupul.
- **Părinții** vor fi implicați alături de copii în cadrul atelierelor de creație, prin activități de identificare a trăsăturilor propriilor copii cu care vor realiza o scurtă caracterizare a propriilor copii. Ei vor oferi ajutor în alegerea materialelor de prezentat la programul educativ-artistic.

Caracterul inovativ- Caracterul inovativ este dat de implicarea tuturor celor trei actori angajați în cunoașterea elevilor cu CES prin activități cu caracter artistic. Buna cunoaștere a elevilor, interacțiunea dintre elevi, cadre didactice și părinți în alte situații decât cele oficiale pot favoriza predarea adecvată, relaționarea adecvată între actorii implicați în predare și obținerea de rezultate școlare mai bune. Cheia obținerii de rezultate școlare bune este cunoașterea profundă a elevilor de către profesori, precum și implicarea acestora în descoperirea de metode adecvate de lucru.

Suma solicitată este de 5810 lei, iar durata proiectului este de 4 săptămâni.

2. Mediul și contextul proiectului

Proiectul se implementează în Școala Gimnazială Nr.X, București. Integrarea școlară eficientă, dincolo de impactul individual resimțit de fiecare elev în parte, asigură comunității un cadru social echitabil în care toți membrii se simt în siguranță. Astfel, integrarea eficientă scade riscul de conflict social și, totodată, pe termen lung, optimizează cheltuielile bugetare ale comunității care nu se vor distribui preponderent spre asistență socială, ci pe educare și formare de cetățeni viabili. În acest context, activitățile proiectului se adresează unui număr de 22 elevi cu CES.

3. Identificarea problemei

Educația incluzivă, această nouă orientare în realitatea educațională, presupune adoptarea unor reforme atât la nivel social cât și la nivelul sistemului de învățământ. În sens mai larg, integrarea educativă presupune schimbarea mentalităților cu privire la rolul social al școlii, schimbarea mentalităților în plan individual, al cadrelor didactice, al părinților, etc.

Problematika integrării copiilor cu CES în învățământul de masă aduce în discuție conceptul de egalitate a șanselor. Existența copiilor cu CES a pus în fața învățământului probleme dintre cele mai diverse, de la forme de organizare a activității, metodologia didactică, strategiile de evaluare, strategiile de predare/învățare, modalități de diferențiere a activității și/sau a

conținuturilor învățării, etc până la complexa problemă a segregării sau/și integrării acestor copii în învățământul de masă.

Tot mai mult se face azi simțită nevoia ca școlile obișnuite să se implice prin lărgirea obiectivelor lor, astfel încât să poată cuprinde o mai mare diversitate de elevi și să permită înglobarea, în sistemul general, a cât mai multor copii cu cerințe educaționale specifice.

4. Programarea activităților

Calendarul proiectului(descrierea activităților și a pașilor premergători, cât și de desfășurare a proiectului)

Nr. crt.	Etapile proiectului	Descrierea activităților (detaliată pe zile, ore etc.)	Perioada
1.	Etapa pregătitoare	<p>Formarea grupului țintă, alcătuirea echipei de lucru- stabilirea elevilor fără CES ce se vor implica în activități- prin colaborarea consilierilor proiectului; formarea grupului țintă este precedată de popularizarea proiectului la clasele în care sunt elevi cu CES- 2 ore;</p> <p>Selectarea materialelor ce vor fi utilizate în programul educativ-artistic cu tema “Sărbătorile de Paște din familia mea” de către consilieri ai proiectului și părinți la nivelul fiecărei unități implicate în proiect.-1 oră</p>	<p>21 martie 2022 24 martie 2022</p>
2.	Etapa de desfășurare	<p>Ateliere de creație cu tema “Familia mea” desfășurate la nivelul fiecărei unități școlare participante. Elevii vor realiza desene cu propria familie-elaborare de desene, de compuneri, iar părinții vor realiza o scurtă caracterizare a propriilor copii. Activitatea va fi organizată de consilieri ai proiectului ce activează la nivelul unității școlare participante. -2 ore</p> <p>Materialele elaborate în cadrul activității de creație vor fi expuse în cadrul unor expoziții. Organizare expoziție- de către consilierii de proiect la nivelul fiecărei unități școlare participante.-o oră</p> <p>Activități de informare asupra problematicii și specificul elevului cu CES care se vor desfășura în Școala Gimnazială Nr.X. La activitate vor participa și cadre</p>	<p>31 martie 2022</p> <p>31 martie 2022</p> <p>1 aprilie 2022</p>

	<p>didactice din unitățile școlare care nu au rol de consilieri în proiect.-2 ore</p> <p>Organizarea unei repetiții a programului educativ – artistic, desfășurat la nivelul fiecărei unități școlare implicate în proiect-o oră</p> <p>Program educativ- artistic cu tema “Sărbătorile de Paște din familia mea”- organizat la nivelul unităților școlare implicate în proiect. Elevii, cadrele didactice se vor implica în recitarea unor poezii, privesne, realizare de felicitări.-2 ore</p> <p>Activitate de focus-group cu rol de evaluare a proiectului la care participă 10 elevi din instituțiile participante-o oră</p>	<p>5 aprilie 2022</p> <p>8 aprilie 2022</p> <p>12 aprilie 2022</p>
--	---	--

Participanți/beneficiari(descriere a categoriilor de beneficiari/participanți și numărul acestora)

Nr. crt.	Unitate de învățământ	Categorie și număr de participanți	Perioada
1.	Școala Gimnazială Nr.X	<p>6 cadre didactice dintre care 3 cadre didactice implicate în realizarea efectivă a activităților și 3 cadre didactice participante doar la activitatea de informare;</p> <p>20 elevi dintre care 10 elevi cu CES și 10 elevi fără cerințe educaționale speciale;</p> <p>20 părinți-dintre care 10 părinți ai elevilor cu CES și 10 părinți ai elevilor fără cerințe educaționale speciale;</p>	21 martie-15 aprilie 2022
2.	Școala Gimnazială Nr.Y	<p>3 cadre didactice dintre care 2 cadre didactice implicate în realizarea efectivă a activităților și un cadru didactic participant doar la activitatea de informare;</p> <p>6 elevi dintre care 3 elevi cu CES și 3 elevi fără cerințe educaționale speciale;</p> <p>6 părinți -dintre care 3 părinți ai elevilor cu CES și 3 părinți ai elevilor fără cerințe educaționale speciale;</p>	21 martie-15 aprilie 2022
3.	Școala Gimnazială Nr.Z	2 cadre didactice, dintre care un cadre didactice implicate în realizarea efectivă a activităților și un	21 martie-15 aprilie 2022

		<p>cadru didactic participant doar la activitatea de informare;</p> <p>10 elevi dintre care 5 elevi cu CES și 5 elevi fără cerințe speciale educaționale;</p> <p>10 părinți- dintre care 5 părinți ai elevilor cu CES și 5 părinți ai elevilor fără cerințe speciale;</p>	
4.	Școala Gimnazială Nr.W	<p>3 cadre didactice, dintre care un cadru didactic implicat în realizarea efectivă a activităților și 2 cadre didactice participante doar la activitatea de informare;</p> <p>8 elevi dintre care 4 elevi cu CES și 4 elevi fără cerințe speciale educaționale;</p> <p>8 părinți dintre care 4 părinți ai elevilor cu CES și 4 părinți ai elevilor fără cerințe speciale educaționale;</p>	21 martie-15 aprilie 2022
5.	Școala Gimnazială Nr.Q	1 cadrul didactic, profesor de sprijin care lucrează cu elevii cu CES din cadrul Școlii Gimnaziale Nr.Q și Școlii Gimnaziale Nr.X	21 martie-15 aprilie 2022

5. Analiza riscurilor

Nr.crt.	Riscuri	Măsuri
1.	În etapa de inițiere, proiectele eșuează adesea dacă nu există planificări prealabile suficiente. Și cea mai mică lipsă de atenție în planificarea acestora poate provoca neînțelegeri și de aici riscul ca una sau alta din activități să nu se poată desfășura.	Supervizarea planificărilor
2.	Menținerea de canale de comunicare cu participanții direct interesați nu este întotdeauna simplă. Lipsa semnalului sau căderea internetului	O permanentă comunicare între participanți.

	pot provoca sincopă în comunicare și, astfel, perturbarea programului de activități.	
3.	Modificări neprevăzute ce pot interveni în orarul școlilor partenere, sau indisponibilitatea vreunui cadru didactic/elev implicat în proiect.	Informări în timp util asupra modificărilor apărute în orar.
4.	Depășirea bugetului propus.	Alocarea de fonduri suplimentare/situații neprevăzute.

6. Managementul proiectului

Coordonator de proiect: R. F., profesor, grad didactic I, **Școala Gimnazială Nr.X;**

Secretar de proiect: C. M., profesor, grad didactic I, **Școala Gimnazială Nr.X;**

Consilier de proiect: câte un cadru didactic din unitatea participantă și unitățile implicate în proiect;

Redactor: profesor de la Șc. Gimn. Nr.Z, cu atribuții de elaborare a afișului pentru popularizarea proiectului, elaborarea broșurii cu rezultatele proiectului, a materialelor de prezentare a proiectului;

Fotograf: P. I., cu rol de mobilizare a implicării părinților în proiect și de realizarea a fotografiilor activităților proiectului;

7. Bugetul proiectului

Tipul cheltuielilor	Descriere (roluri, atribuții, cantități, justificări etc.)	Suma acoperită prin (RON)
---------------------	---	---------------------------------

a) remunerații ale echipei de implementare (detaliate)	<p>Coordonator de proiect: R. F. cu atribuții de coordonare a activităților proiectului de la nivelul tuturor instituțiilor implicate în proiect, de promovare externă a rezultatelor proiectului.-300 RON</p> <p>Secretar de proiect: C. M. cu atribuții de organizare a activității în comun și de promovare internă a rezultatelor proiectului; 200 RON</p> <p>Consilier de proiect: Cadrele didactice cu atribuții de consiliere (în număr de șase) se implică în realizarea activităților de creație, în pregătirea și desfășurarea programului artistic.-100×6=600 RON</p> <p>Fotograf: P. I. -100 RON</p> <p>Redactor: profesor de la Șc. Gimn. Nr.Z cu atribuții de elaborare a afișului pentru popularizarea proiectului, elaborarea broșurii cu rezultatele proiectului, a materialelor de prezentare a proiectului;-100 RON</p>	<p>300</p> <p>200</p> <p>600</p> <p>100</p> <p>100</p>
b) achiziții bunuri consumabile (detaliate: număr bucăți, format, site/link – consultare preț etc.)	<p>Hârtie A4 (5 topuri) 5 bucăți ×16 RON pe bucată = 80 RON pe bucată</p> <p>Creioane colorate (40 de cutii)-40 bucăți ×10 RON pe bucată= 400 RON</p> <p>Pixuri (175 de bucăți)-0,60×175=105 RON pe bucată</p> <p>Blocuri de desen-40 bucăți×4 RON pe bucată = 160 RON</p> <p>Tonnere copiatoare si cartuse de imprimante (cofinantare)-un toner Xerox si un toner imprimantă-200</p>	945
c) tipărituri (detaliate: număr bucăți, format, site/link – consultare preț etc.)	<p>Afiș popularizare-5×5 RON =25 RON</p> <p>Tipărire broșuri-10×10 RON =100 RON</p>	125
d) materiale promoționale (detaliate: număr bucăți, format, site/link – consultare preț etc)	<p>Penar borsetă-44 bucăți ×10 RON pe bucată= 440</p>	440
e) închirieri de spații și echipamente	<p>Sali de clasă asigurate gratuit de fiecare scoala</p> <p>Aparatura: computere, videoproiectoare, ecrane de proiecție-gratuit</p>	0
TOTAL		5810

--	--	--

8. Concluzii

Prin implementarea acestui proiect se urmărește contribuția la reducerea marginalizării copiilor cu CES, cu dificultăți de învățare, precum și la schimbarea mentalităților și atitudinii elevilor, părinților, cadrelor didactice față de aceștia; mijlocirea de către elevii din școala de masă a unei bune integrări sociale a elevilor cu CES prin implicare directă în formarea autonomiei personale a acestora.

Proiect educativ – „Arta – șansă, zâmbet, emoție și culoare”

Prof. psihopedagog Maria Herțoiu, C.S.E.I. Nr. 1 Sibiu

Prof. psihopedagog Cristina Maria Chirilă, C.S.E.I. Nr. 1 Sibiu

ARGUMENT

Activitățile ce vor fi desfășurate în cadrul acestui proiect vor urmări motivarea elevilor în vederea reducerii abandonului școlar, prin sporirea creativității, dezvoltarea competențelor de comunicare, artistice și a abilităților de exprimare a emoțiilor prin artă. Un elev implicat în propria educație va fi un elev motivat să își finalizeze studiile, de aceea, situațiile de învățare trebuie să fie legate de aspectele reale ale vieții.

Formarea personalității copiilor cu C.E.S. necesită activități variate, iar creațiile artistice pot juca un rol deosebit în acest domeniu, în special atunci când elevii sunt implicați afectiv și când temele propuse ajung să-i capteze.

Realizarea unor lucrări duce la dezvoltarea simțului artistic, educă gustul pentru frumos și îi motivează pe copii să-și exprime sentimentele.

Nimic nu este mai plăcut decât o creație artistică izvorâtă din inima unui copil!

Profesorul are menirea să promoveze învățarea eficientă, adică o învățare activă, participativă și creativă. De aceea și noi încercăm, prin acest proiect, să-i implicăm activ pe elevi în diverse activități educative.

Arta este limbajul accesibil tuturor, indiferent de cultură, potențial intelectual, experiență sau cunoștințe. Există în fiecare din noi un potențial creativ general, anumite abilități creative care țin mai ales de dimensiunile constructive ale aptitudinilor, dar și de dimensiunile valorice ale personalității. Acest potențial dacă este exersat și educat, poate fi valorificat la maximum, concretizat și materializat în diverse domenii ale activității umane, în diverse produse noi, originale.

Folosind tehnici de pictură și desen, fiecare elev poate să își activeze potențialul creativ cu scopul de a explora și de a-și înțelege mai bine emoțiile și sentimentele. Arta este cea entitate care stârnește emoții, este puntea dintre suflet și realitate, manifestată în orice existență, indiferent de vârstă, natură și fire.

NEVOIA CĂREIA ÎI RĂSPUNDE PROIECTUL:

Nevoia principală care stă la baza derulării acestui proiect este creșterea stării de bine a elevilor cu C.E.S., conștientizarea lor cu privire la importanța, complexitatea și funcțiile școlii și implicațiile absenteismului și ale abandonului școlar. Formarea unui comportament responsabil ca elev într-o instituție școlară, dezvoltarea competențelor cognitive, sociale și emoționale

contribuie la favorizarea unei incluziuni școlare și sociale cât mai reală. Promovarea stării de bine în școală este o temă care stârnește tot mai mult interes în spațiul public, îndeosebi între cei interesați de promovarea unui act educațional de calitate, un învățământ care pune în prim plan elevii, cadrele didactice și relațiile dintre aceștia, dar și utilizarea unor resurse bogate în conținut interactiv, punând accent în mod evident pe comunicare, creativitate și flexibilitate în gândire.

OBIECTIVELE PROIECTULUI:

- dezvoltarea abilităților de exprimare verbală și nonverbală a emoțiilor, sentimentelor, trăirilor utilizând arta (pictura);
- dezvoltarea stimei de sine a elevilor, construirea unei imagini de sine pozitivă prin autocunoaștere și dezvoltare personală;
- promovarea și valorificarea potențialului creativ și expresiv prin pictură;
- creșterea interesului pentru activități bazate pe învățarea prin artă și a motivației școlare, dezvoltând o atitudine pozitivă față de școală;
- reducerea absențelor școlare pe termen lung;

GRUPURILE ȚINTĂ:

Elevii, părinții, cadrele didactice din Centrul Școlar de Educație Incluzivă Nr. 1, Sibiu.

Caracteristicile elevilor:

Elevii claselor din grupul țintă sunt elevi cu dizabilități intelectuale ușoare, moderate și asociate (ADHD, autism și tulburări de comportament). Majoritatea provin din centre de plasament și din medii familiale mai puțin favorabile, cu greutăți și lipsuri materiale, neavând suportul părinților în ceea ce privește oportunitățile de stimulare a dezvoltării cognitive. Elevii cu CES nu au formate acele mecanisme de identificare și gestionare corectă a emoțiilor. Inteligența emoțională este esențială pentru a fi fericiți și echilibrați.

Considerăm că exprimarea emoțiilor prin artă și totodată dezvoltarea emoțională prin metode artistice este atractivă, interactivă, stârnește interesul și implică orice tip de persoană, oricât de rezervată ar fi.

În cadrul programului, tehnicile și activitățile derulate au fost adaptate la nevoile copiilor, ținând cont de particularitățile psiho-fizice ale fiecăruia.

Prin urmare, într-o primă fază s-a realizat o diagnoză a grupurilor, ulterior fiecare atelier de creație fiind planificat în funcție de eventualele probleme și trebuințe identificate:

➤ Cu un copil timid, s-a lucrat pentru creșterea stimei de sine, îmbunătățirea imaginii de sine, pentru a-și depăși inhibițiile, a învăța să relaționeze cu încredere, pentru a-și dezvolta spontaneitatea.

➤ Unui copil cu deficit de atenție i s-au aplicat tehnici adaptate pentru creșterea capacității de concentrare, pentru a reuși să se implice în sarcinile de lucru fără a se lăsa distras, pentru a descoperi ceea ce îl motivează și îi poate capta interesul.

➤ Cu un copil care se adaptează și integrează dificil în grupuri, s-a lucrat pentru a-i dezvolta încrederea în sine, a-l învăța să lucreze în echipă și să-și găsească propriul loc, rol și pentru a-i dezvolta sentimentul de siguranță personală.

În acest fel, s-a asigurat suport psihologic, s-au evaluat problemele cu care se confruntă fiecare elev și s-a orientat tematica atelierelor, în vederea intervenției pentru rezolvarea acestor probleme, cât și pentru adecvarea creativă a tehnicilor și activităților, ce vizează dezvoltarea creativității, a spontaneității, a simțului estetic și armoniei.

EXEMPLE DE ACTIVITĂȚI PROPUSE:

- „Artă și emoții” – lansarea proiectului.
- „Să ne cunoaștem!” – realizarea “Posterului educației” - ce este educația și roadele ei, cum se pot implica părinții în activitățile educaționale.

- „Emoții și culori” – participanții aleg o anumită emoție (fericire, tristețe, furie etc.) și apoi vor încerca să o exprime într-o pictură folosind culori, forme și linii adecvate. Apoi, vor exista discuții despre alegerile artistice făcute și despre felul în care fiecare imagine reflectă starea emoțională aleasă.

- „Emoții de toamnă” – elevii pictează copaci în culorile toamnei, exprimă emoțiile trăite în timpul activităților.

- „Magia Crăciunului” – realizarea de picturi specifice sărbătorii Nașterii lui Iisus.

- „Pictură muzicală” – elevii vor asculta diverse piese muzicale care evocă diferite emoții. Apoi, participanții creează picturi sau desene inspirate de muzica ascultată. Aceasta poate ajuta la explorarea relației între sunet și vizual și cum acestea influențează stările emoționale.

- „Desenul sentimentelor” – activitate creativă despre emoții, recunoașterea propriilor emoții și ale celor din jur, pictarea acestora.

- „Părinți implicați, elevi motivați!” - activități comune părinți - copii (realizare de felicitări și icoane pictate, cu tema Învierii Domnului).

- „Primăvara – anotimpul renașterii” – realizarea de peisaje specifice acestui anotimp.

- „Vara veselă” – realizarea de tablouri specifice anotimpului de vară.

- „Galeria emoțională” – La finalul proiectului va fi organizată o expoziție în care vor fi expuse lucrările elevilor. Aceasta poate fi o oportunitate pentru ei să își prezinte creațiile colegilor și să discute despre procesul lor de exprimare a emoțiilor prin artă.

RESURSE NECESARE ȘI BUGET:

- **Umane:** elevii unității școlare, părinții, cadrele didactice.
- **Spațiu:** sălile de clasă de la CSEI Nr. 1 Sibiu. Activitățile proiectului se vor desfășura în perioada: 1 octombrie 2022 – 31 mai 2023 (2 activități lunare a câte două ore).
- **Resurse materiale:** pânze, culori acrilice, cuțite pictură plastică, pensule diverse mărimi, calculator, videoproiector, imprimantă, consumabile, aparat foto, diplome, panouri etc.
- **Resurse financiare:** autofinanțare, sponsorizări.

SCHIMBĂRI LA NIVELUL INSTITUȚIEI:

Școala își va mări prestigiul oferind exemple de bune practici elevilor, familiilor acestora și celorlalte cadre didactice. Astfel va fi cunoscută în comunitate ca susținător a educației incluzive a elevilor.

VALOAREA ADĂUGATĂ / REZULTATE AȘTEPTATE:

- Dezvoltarea abilităților de comunicare și colaborare prin utilizarea unui limbaj diferit și personal; promovarea unei atitudini responsabile ca elev într-o instituție și a unei atitudini pozitive față de școală; prevenirea/ reducerea absenteismului.
- Scopul terapeutic al atelierelor de creație este de a produce o schimbare, o creștere, o echilibrare în dezvoltarea copilului, de a-i asigura libertatea de exprimare și manifestare a dorințelor, trebuințelor, nevoilor, opiniilor, atitudinilor sale.
- Prin intermediul acestor tehnici de terapie prin artă se operează la nivel de diagnosticare și intervenție pe problemele specifice ale copilului. Se pot identifica și ameliora probleme în legătură cu contextul familial, relațional, capacitatea de comunicare, echilibrul afectiv, relațiile de atașament, capacitatea de integrare în grup, comportamentul școlar, imaginea de sine, stima de sine.

BENEFICIILE PARTICIPĂRII LA ATELIERE, PENTRU ELEVI:

Prin intermediul acestui proiect, s-a urmărit, în primul rând, a facilita dezvoltarea personală a elevilor, cuprinzând toate palierele funcționale - cognitive, emoționale, comportamentale, psiho-somatice, familiale, relaționale și spirituale.

BIBLIOGRAFIE:

1. Drugaș, I., 2010, *101 aplicații artterapeutice în consilierea copiilor*, Editura Primus, Oradea.
2. Păunescu, C., Mușu, I. și Taflan, A., 1997, *Terapie educațională integrată*, Editura Pro Humanitate, București.

Integrarea elevilor cu cerințe educaționale speciale

**Prof. înv. primar Chivereanu Iuliana
Școala Gimnazială "Theodor Aman", Câmpulung**

Pentru o abordare incluzivă, școlile trebuie să aibă responsabilitatea de a-i ajuta pe elevi să depășească barierele din calea învățării.

Școala trebuie să răspundă cerințelor tuturor elevilor, atât celor care au un ritm de învățare și un potențial intelectual și aptitudinal peste medie, dar și celor care manifestă deficiențe de învățare. Ambele categorii pot fi considerate cu cerințe educative speciale și necesită un program individualizat de învățare.

Școala trebuie să dispună de strategii funcționale pentru abordarea măsurilor practice care să faciliteze îndepărtarea barierelor cu care se confruntă elevii în calea participării lor la educație. Se pot stabili de asemenea relații de colaborare cu autoritățile locale, părinții și reprezentanții comunității.

Colaborarea cu părinții este foarte importantă, trebuie să existe un parteneriat cât mai strâns între părinții copiilor cu CES și cadrele didactice bine pregătite și informate în legătură cu modul în care pot interveni pentru consilierea acestora.

Copilul cu CES are nevoie de condiții de stimulare și sprijin al dezvoltării din cele mai timpurii perioade, de curriculum adaptat la particularitățile individuale, de flexibilitate didactică, de integrare școlară și socială, de individualizarea învățării.

Obiectivul principal al școlilor de masă în care învață elevii cu CES este asigurarea integrării acestora în mediul școlar. Școala trebuie să aibă în vedere transformarea elevului într-o persoană capabilă să-și creeze propriile procese și strategii de raționament utile pentru rezolvarea problemelor reale și apropiate.

Integrarea școlară exprimă atitudinea favorabilă a elevului față de școală, condiția în care activitățile de învățare devin accesibile copilului, consolidarea unei motivații puternice care susține efortul copilului, astfel copilul poate colabora la acțiunile desfășurate pentru educația sa, concordanță totală între sarcinile formulate și posibilitățile copilului de a le rezolva, existența unui progres atât la învățatură, cât și la nivel comportamental.

Cel mai important lucru de luat în considerare este că predarea în cadrul diversității implică predarea pentru fiecare individ în parte. Ținând cont de interesele fiecărui elev, de experiențele și țelurile sale facem, de fapt, un pas important în educația elevilor și integrarea lor în societate, după terminarea studiilor. Mai mult, putem spune că diferențele dintre indivizi sunt mult mai pregnante decât cele dintre grupuri. Din acest punct de vedere, poate una dintre cele mai mari provocări careia trebuie să-i facă față un profesor este adaptarea stilului de predare astfel încât să corespundă necesităților fiecărui elev în parte.

De-a lungul carierei mele am fost pusă în situația de a avea la clasă elevi cu cerințe educative speciale, astfel am apelat la strategii care să mă ajute să integrez acești elevi, am încercat să găsesc cele mai bune metode de predare-învățare pentru a-i determina să se implice conștient în activitățile desfășurate. Consider că cine își manifestă interesul și deschiderea pentru integrarea copiilor cu cerințe educaționale speciale va găsi și strategii funcționale, potrivite pentru educație.

Pot enumera strategii și intervenții utile: crearea unui climat afectiv-pozitiv, încurajarea sprijinului și cooperării din partea colegilor, formarea unei atitudini pozitive a colegilor, stimularea încrederii în sine și a motivației pentru învățare, încurajarea eforturilor,

adaptarea metodelor și mijloacelor de învățare, evaluare, centrarea învățării pe activitatea practică etc..

Copiii cu C.E.S. pot prin joc să-și exprime propriile capacități, capătă prin joc informații despre lumea în care trăiește, intră în contact cu oamenii și cu obiectele din mediul înconjurător și învață să se orienteze în spațiu și timp. Jocul asigură socializarea datorită faptului că se desfășoară mai ales în grup.

În condițiile unei educații incluzive, metodele active de învățare prin cooperare au o mare eficiență și de aceea sugerez recurgerea la câteva posibile strategii de învățare care pot fi aplicate cu succes.

Învățarea prin cooperare, ascultarea și acceptarea opiniilor, luarea împreună a deciziilor constituie momente active ale predării și învățării. Dacă strategiile tradiționale își propun cultivarea relațiilor de prietenie și înțelegere între copii, strategiile incluzive au un impact mai profund. Ele îi învață pe copii să se accepte așa cum sunt, indiferent de etichetele pe care societatea le pune și să colaboreze în vederea realizării obiectivelor de interes comun.

Și activitățile extracurriculare (vizite, excursii, drumeții) permit dezvoltarea relațiilor interpersonale, copiii vor relaționa mai bine cu cei din jur, va spori și interesului de cunoaștere a naturii și a patrimoniului, dar pot ajuta și la formarea și dezvoltarea unor sentimente de prețuire a naturii și adoptarea unui comportament ecologic adecvat.

Progresul educativ al elevului cu CES depinde și de colaborarea dintre cadrul didactic de la clasă și profesorul de sprijin, de informații pe care le primește acesta despre evoluția elevului pentru a putea interveni eficient și a remedia rămănerile în urmă la învățatură.

Elevii cu cerințe educative speciale au nevoie de cadre didactice care înțeleg modul lor de învățare, se pot adapta ritmului lor și îi pot orienta să-și depășească dificultățile, de cadre didactice care să accepte și să valorizeze diversitatea, utilizând flexibil toate resursele.

Dezvoltarea elevilor cu CES poate să aibă loc într-un context de resurse abordate nediscriminativ, cu un climat dominat de încredere în sine, motivare, cooperare și acceptare.

Educația integrată va permite copiilor cu CES să trăiască alături de ceilalți copii, să desfășoare activități comune, dobândind abilități în vederea adaptării, integrării în societate.

Bibliografie:

1. Vrășmaș, E. (2004), *Introducere în educația cerințelor speciale*, București, Editura Credis;
2. Vrășmaș, T. (2001), *Învățământul integrat și/sau incluziv pentru copiii cu cerințe educative speciale*, București, Editura Aramis.

STUDIU DE SPECIALITATE

TRATAREA DIFERENȚIATĂ- STRATEGIA DE PREVENIRE A EȘECULUI ȘCOLAR

Prof. CÎMPEANU VALENTINA
Școala Gim. „NICOLAE BĂLCESCU,,
Mun. DRĂGAȘANI,
Jud. VĂLCEA

Motto „ Învățătorul cu adevărat înzestrat este acela care-și aduce clasa la stadiul în care să poată spune: Fie că sunt de față ori nu, clasa își continuă activitatea. Grupul și-a câștigat independența.”

Maria Montessori

Este cunoscut faptul că ființele umane nu se nasc egal înzestrate ca posibilități psihofizice și că nu au condiții identice de dezvoltare și manifestare. Fiecare ființă umană se naște și se dezvoltă astfel încât ajunge să aibă unele particularități psihofizice relativ comune, dar și anumite particularități psihofizice, mai ales psihice deosebite, particulare, care alcătuiesc individualitatea fiecăruia. Ideea democratică și optimistă că fiecare ființă umană este destinată să ajungă un succes, animă educatorii și factorii de decizie socială și educațională să accepte concepția, pozitivă de altfel, că inegalitatea psihofizică nu duce în mod automat și fatal la inegalitatea de șanse în dezvoltare, și că tratarea individuală și diferențiată corespunzătoare a ființei umane poate să aducă contribuții benefice în dezvoltarea personalității și profesionalității..

Pedagogia contemporană admite atât existența unor particularități psihologice individuale ce deosebesc, în mod evident, persoanele unele de altele, cât și existența unor particularități individuale, relativ comune unor grupe de persoane. Din această perspectivă obiectivă a apărut principiul tratării individuale și diferențiate a elevilor.

Principiul individualizării și diferențierii învățării exprimă necesitatea adaptării (potrivirii) dinamice a încărcăturii cognitive și acționale a conținuturilor și a strategiilor instructiv educative atât la particularitățile psihofizice ale fiecărui elev, cât și la particularitățile diferențiate, relativ comune unor grupuri de elevi, în vederea dezvoltărilor integrale ca personalitate și profesionalitate.

Principiul urmărește să asigure unitatea dintre particular și general în educație, dintre obiect și subiect, dintre strategiile de educație de grup cu cele de educație individuală.

Individualizarea învățării (tratarea individuală) exprimă necesitatea de a valorifica cât mai bine posibilitățile și eforturile individuale, atât în ceea ce privește persoanele înzestrate, cât și pe cele mai puțin înzestrate.

În acest context, sunt folosite strategii de individualizare a învățării ca:

- **sarcini instructive (teme, lucrări etc.) individualizate** în funcție de aptitudinile, înclinațiile, opțiunile, nivelul de dezvoltare intelectuală, coeficientul fiecărei persoane;
- **fișe de lucru individualizate**, de genul:

- * **de recuperare**, pentru elevii rămași în urmă la învățătură ;
- * **de dezvoltare**, pentru elevii buni și foarte buni;
- * **de exerciții**, pentru formarea priceperilor și deprinderilor ;
- * **de autoinstruire** , pentru însușirea tehnicilor de învățare individuală și independentă ;

- **fișe de evaluare** , pentru constatarea nivelului de pregătire și asigurare a feedback-ului ;
- **pregătirea individuală sub forma de meditații, consultații, discuții și autoinstruire** .

Tratarea diferențiată a elevilor în ciclul primar este încă văzută de cei mai mulți învățători în mod unilateral, ca fiind tratarea într-un anumit mod, prin mijloace, mai ales a unei anumite categorii de elevi, a celor predispuși eșecului școlar.

Accentul care se pune acum pe procesul educațional, pe dinamica acțiunii didactice, ne obligă să ne schimbăm punctele de vedere privitoare la tratarea diferențiată.

Tratarea diferențiată rămâne o necesitate de necontestat susținută de cauze cunoscute, generale și situaționale, care în principiu, se leagă de particularitățile individuale ale elevilor, de care nu putem să nu ținem seama, dar și de mediul socio-familial din care provin elevii. Fiecare copil este unic în felul lui, este o minune irepetabilă și profesia ne cere ca prin acțiunea noastră să nu uniformizăm aceste individualități. Prin urmare, tratarea diferențiată a elevilor trebuie să capete o accepție mai generoasă, ea devenind o calitate a management-ului educațional situațional, o abilitate a învățătorului în dezvoltarea personalității fiecărui copil.

Învățătorul este managerul clasei pe care o conduce. El formează elevii în cadrul unui proces educațional în care își are locul bine determinat, dar nu preponderent . El va trebui să-și formeze, în timp competențele manageriale și să dezvolte la clasă anumite **tipuri de relații**, care să favorizeze cunoașterea elevilor și tratarea lor diferențiată. Prezentarea separată a acestor relații (așa cum o voi face în continuare) este didacticistă, în realitate ele acționând sincron și integrat.

1. Relații de comunicare cu elevii, presupun folosirea diferitelor canale și limbaje ce conduc la schimbul de informații pe verticală, între învățător și copil, fundamentează cunoașterea lui. Aceste relații având la bază punerea copilului în situații de comunicare, îl antrenează într-o acțiune comunicativă, și își vor dovedi eficiența dacă vor conduce la depistarea cauzelor eșecului școlar. Prin urmare, nu ne vom grăbi să subapreciem elevii, până când, pe baza unor astfel de relații, care cer mult tact, nu vom determina schimbările necesare reușitei școlare . Misiunea educatorului este aceea de a dezvolta competențele de comunicare ale elevilor, oferindu-le prin comunicare, posibilitatea *să se dezvăluie* pentru ai cunoaște și a interveni modelator.

2. Relații de educație, prin care învățătorul solicită elevul sistematic și intenționat pentru propria dezvoltare, cultivându-i încrederea în sine, prevenind descurajarea. Învățătorul caută modalități atractive pentru a stimula spontaneitatea, inițiativa, creativitatea, acțiunea elevului sau pentru a înlătură timiditatea și temerile lui, dezvoltând o motivație favorabilă formării acestora.

3. Relații de responsabilitate, în contextul cărora învățătorul ia decizii bine motivate când trece un elev dintr-o grupă în alta (în funcție de evoluția lui), dacă procedează la o notare într-un anumit ritm, până când va considera că elevul poate fi notat. Dezvoltarea responsabilității la elev este o altă latură a acelorași relații, care

favorizează transpunerea în practică a tratării diferențiate, elevii primind sarcini, responsabilități în funcție de ce poate fiecare, de ceea ce face bine fiecare.

4. Relații de putere, înțelegând prin aceasta putere de a influența comportamentul unui grup (clasa), al unui individ (elev), pentru ca acesta să realizeze ceva. De câte ori nu simțim cerbicia unor elevi care se opun unor cerințe! Învățătorul are nevoie de mult tact pentru a influența, pentru a-i motiva pentru activitate, dându-le satisfacția că ei sunt sollicitanții unei acțiuni.

Privind tratarea diferențiată din acest unghi al management-ului educațional, interrelațiile din grupul clasei vor favoriza evoluția fiecărui copil conform potențialului său. Relațiile prezentate generează o atmosferă propice învățării, tratarea diferențiată presupune și o proiectare atentă și dinamică, pentru care nu se pot da rețete. Este normal să pornim întotdeauna de la punctele forte ale elevilor și ale noastre, ca învățători, cum ar fi: **ce știe elevul, ce poate să facă, ce înclinații are, de ce abilități dispune**.

Trebuie să avem în vedere slăbiciunile elevilor pe care vrem să le îndreptăm: ce nu știe, ce n-a înțeles, ce nu reușește să facă, ce prag nu poate să depășească, ce nu pot eu, învățătorul să fac, necesitatea unei bune cunoașteri a elevilor și a autocunoașterii.

Un alt reper în proiectare îl reprezintă oportunitățile pe care ni le oferă mediul (sprijinul părinților, mijloace de învățământ ce pot ajuta); de asemenea ar fi grav dacă n-am ține seama de pericolele și amenințările ce pot apărea, pentru a le preîntâmpina (reacția colegilor, a părinților, stresul copilului etc.).

Nu se poate vorbi de activizarea elevilor fără a se avea în vedere individualizarea procesului de predare-învățare și evaluare. De fapt, este vorba de o activizare diferențiată pe fondul unei individualizări corect practicate.

Individualizarea și tratarea diferențiată a elevilor constituie două dintre tehnicile principale de ameliorare a randamentului școlar și de înlăturare a insucceselor.

Natura, structura și scopul modurilor de organizare a activităților diferențiate cunosc traiecte variate după realitățile educaționale cărora le sunt destinate.

Astfel putem identifica următoarele tipuri de acțiune diferențiată:

- **Terapeutice** –destinate elevilor aflați în limitele situației normale, dar cu unele lacune în cunoaștere, datorate fie unor ritmuri mai lente, fie unor situații de adaptare mai greoaie la sarcinile didactice, precum și datorită unor momente critice în dezvoltarea psihofizică (tulburări psihoafective, instrumentale, etc.);
- **Recuperatorii**- destinate elevilor aflați în situații de deficiență ușoară (dizarmonii ale proceselor psihice-gândire, atenție, memorie, limbaj sau noncognitive, cum ar fi cele de natură motivațională, volitivă, relațională);
- **de suplimentare a programului de instruire** destinat elevilor care dispun de capacități și abilități sau de structuri motivaționale și preferențiale conturate și orientate favorabil spre o anumită disciplină;
- **de orientare sau reorientare, verificare și control**, destinate celor care solicită sau li se impun asemenea programe.

Strategia individualizării și diferențierii conduce la o gamă foarte variată de *forme de lucru și modalități de organizare a activității de învățare*. Se impune ca învățătorul să gândească asupra modalităților de îmbinare acelor trei forme de activitate-frontală, în grup și individuală, iar în cadrul fiecăreia dintre acestea asupra unor sarcini unitare, gradate însă prin conținut și mod de realizare. În raport de capacitățile fiecărui elev, de

cerințele programei școlare se pot formula solicitări implicând niveluri de efort diferite: recunoaștere, reproducere, integrare, transfer, creativitate. Important este ca în toate formele de activitate pe care le desfășoară elevii (la tablă, pe caiete, în grup, pe fișe individuale), învățătorul să urmărească aplicarea întregului sistem diferențiat al variabilelor acestor activități: obiective, conținuturi, moduri de realizare a sarcinilor, forme de evaluare etc.

Sunt situații când se dau elevilor sarcini diferențiate prin gradul de dificultate al conținutului-exerciții simple de calcul, altei grupe de nivel i se dau exerciții mai complexe, precum și exerciții care angajează creativitatea gândirii.

Sunt situații când la tablă, pe caiete sau pe fișe se dau exerciții presupunând toate gradele de dificultate, lăsând însă elevii libertatea de a rezolva numai pe acelea pe care le pot rezolva. Similare este situația în ceea ce privește rezolvarea unor probleme la matematică unde se pot formula sarcini multiple: de a rezolva, apoi de a rezolva prin alt procedeu, de a o pune sub forma unui exercițiu, de a compune o problemă asemănătoare etc., și din care fiecare elev parcurge atât cât poate, în ritmul său propriu sau depășindu-l progresiv.

Tratarea diferențiată a elevilor trebuie stimulată și susținută de către învățător prin repartizarea unor sarcini diferențiate și ca teme pentru acasă, prin controlul și evaluarea sistematică a rezultatelor. Din experiența didactică s-a constatat că în afară de caracterul diferențiat, pentru a avea eficiență, temele pentru acasă trebuie să îndeplinească condiții, cum ar fi:

- să conțină lucruri folositoare pentru elevi, prin care să se consolideze cunoștințele predate, dar și atractive, interesante;

- subiectele propuse spre rezolvare, ca temă, să fi avut deja un echivalent lucrat în clasă (niciodată tema pentru acasă nu trebuie să conțină cerințe mai dificile decât exemplele rezolvate în clasă sau sarcini despre care elevii n-au auzit în clasă);

- nu cantitatea temelor este importantă ci calitatea lor; cu cât elevii au mai mult de scris pentru acasă, cu atât randamentul lor scade, la fel și interesul pentru învățatură;

- trebuie obligatoriu să fie corectate cât mai curând posibil după efectuarea lor;

- dacă tema a ridicat probleme la nivel de clasă, în sensul că mai mulți elevi au greșit-o, se reia în clasă, rezolvând și explicând modul de rezolvare al tuturor cerințelor.

Ținând cont de toate aceste considerente temele pentru acasă pot fi:

- **de perfecționare**-pentru elevii foarte buni
- **de consolidare**-pentru elevii buni;
- **de recuperare**-pentru elevii care întâmpină dificultăți în asimilarea cunoștințelor;
- **facultative**-pentru elevii de excepție, care pot rezolva sarcini mult deasupra manualului.

Pe măsură ce li se pun în față dificultăți noi, fiind orientați și ajutați să le depășească elevii dobândesc încredere în puterile lor, trăiesc bucuria succesului și începe să-i intereseze activitatea.

Problema diferențierii învățământului creează un spațiu întins pentru creativitatea cadrului didactic, acesta având la îndemână o paletă largă de strategii corespunzătoare stilului de învățare și nevoilor fiecărui copil.

Astel putem concepe o gamă variată de strategii de diferențiere a predării- învățării formulând:

- a) cerințe comune pentru toți elevii;
- b) cerințe diferențiate;
 - sarcini identice,timp diferit;
 - sarcini diferite,dar în același timp;
 - sarcini diferite,timp diferit;
 - sarcini diferite după posibilitatea copilului;
 - fișe identice cu sarcini progresive;
- c) activități individuale cu teme diferite.

Exigențele utilizării acestor strategii sunt următoarele:

- impun utilizarea unui material didactic variat, elevii fiind familiarizați cu tehnici de muncă independentă;
- stimulează originalitatea și creativitatea elevilor;
- valorifică experiența anterioară;
- sunt adaptate la stilurile proprii de învățare;
- respectă ritmul individual al copilului;
- stimulează spiritul de echipă;
- asigură corelarea intereselor copiilor cu obiectivele curriculare;
- fiecărui copil i se acordă încredere în forțele proprii;
- învățătorul permite copiilor să participe la evaluarea propriei lor munci;
- copilul este evaluat și comparat cu el însuși .

Activitatea școlară presupune existența unui cadru organizat și a unui climat adecvat, pretinde adaptarea unor forme de lucru cu elevii, care să asigure programul în sensul asimilării cunoștințelor.

Cunoașterea psiho-pedagogică a elevului este condiția de bază în desfășurarea unei activități diferențiate și individualizate. Coordonatele principale ce trebuie să asigure realizarea în cel mai înalt grad, organizarea, desfășurarea și conținutul activității diferențiate cu elevii în ciclul primar sunt:

- trebuie să asigure realizarea, în cel mai înalt grad , a sarcinilor învățământului formativ;
 - să se desfășoare în cadrul procesului instructiv-educativ, organizat, cu întregul colectiv al clasei;
 - obiectivele urmărite trebuie realizate, în principal, în timpul lecției;
 - să-i cuprindă pe toți elevii clasei, atât pe cei care întâmpină dificultăți, cât și pe cei cu posibilități deosebite;
 - se va evita atât suprasolicitarea, cât și subsolicitarea lor față de potențialul psihic real de care dispun;
 - trebuie să țină cont de raportul de dezvoltare-învățare;
 - conținutul învățământului este comun și obligatoriu pentru toți elevii clasei;
 - se vor folosi în permanență metode și procedee care antrenează în cel mai înalt grad capacitățile lor intelectuale, trezesc și mențin interesul pentru învățatură, asigură o învățare activă și formativă;
 - presupune îmbinarea și alternarea echilibrată a activității frontale cu activitatea individuală și pe grupe de elevi;

- se realizează în toate momentele lecției, în teme pentru acasă, dar și în activitățile extrașcolare organizate cu elevii.

Abordând stilul învățării individualizate, clasa devine un mediu dinamic și mereu în schimbare, în care dascălii pot dovedi că apreciază pe fiecare dintre copii și pe toți copiii.

Gândind asupra fiecărei lecții, dând fiecărui elev sarcini pe măsura posibilităților lui, dar și progresiv, spre a-l determina la un efort sporit, vom reuși să-i sprijinim pe toți elevii în procesele complexe de învățare.

Se poate aprecia, în concluzie, necesitatea organizării învățământului și a desfășurării activității școlare adecvat trăsăturilor caracteristice unor grupuri de școlari și chiar specific fiecărui elev. Ideea modelării școlii după elev, în perspectiva realizării idealului educațional și nu adaptarea elevului la o școală arbitrar concepută, este dominantă în strategia determinării structurii învățământului, a conținutului sau și a metodologiei didactice.

De-a lungul întregii istorii a educației, problema tratării diferențiate a elevilor conform particularităților de vârstă și individuale a fost abordată, sub un aspect sau altul, de către toți marii gânditori în domeniul educației tinerelor generații.

În gândirea pedagogică și în practica educațională se impune cu deplină evidență ideea că modernizarea procesului și sistemului de învățământ este funcție de asigurarea condițiilor necesare sporirii eficienței pedagogice a acestora.

În efortul de sporire a eficienței învățământului prin ridicarea nivelului de pregătire a elevilor, tratarea diferențiată a acestora reprezintă - una din modalitățile principiile folosite de toate sistemele școlare în prin proces de modernizare.

Abordarea tratării diferențiate stă sub semnul imperativelor generate de caracteristicilor epocii moderne.

Problema deosebiriilor individuale între elevi în ceea ce privește capacitățile de însușirea cunoștințelor atrag tot mai mult atenția psihologilor și pedagogilor în condițiile de astăzi când, sub influența dezvoltării științei și tehnicii volumul cunoștințelor este în continuă creștere, iar conținutul lor devine devine din ce în ce mai complicat. Pe măsura acestui proces, apar cu deosebită claritate, atât diferențele –care se adâncesc chiar- dintre elevi în ceea ce privește capacitatea de învățare, cât și dificultățile de a se stabili un sistem de cerințe școlare care să fie optim pentru fiecare.

Căutările în vederea găsirii celor mai bune soluții de diferențiere a învățământului pentru a satisface particularitățile individuale ale elevilor sunt orientate în patru direcții și anume:

- structura organizatorică a învățământului,
- revizuirea sistemului tradițional de organizare a învățământului pe clase și lecții (preconizându-se trecerea de la clasă, ca unitate de elevi eterogenă în ce privește aptitudinile și în care factorul individual este ignorat, la grupă-concepută ca unitate omogenă; introducerea orarului individual care să permită elevului să participe la grupe de studii diferite, conform aptitudinilor pentru diverse discipline școlare; împărțirea elevilor în clase normale și clase de recuperare);
- adaptarea tehnologiei didactice la particularitățile individuale (folosirea unor metode și forme de activitate diferențiate în funcție de nivelul și nevoile elevilor, a unor instrumente de muncă independentă pentru elevi).

BIBLIOGRAFIE

1. Cucuș, C. Pedagogie, 2002, Editura Polirom, Iași
2. Crețu, C. Curriculum diferențiat și personalizat, Editura Polirom, Iași
3. Crețu, C. Psihopedagogia succesului, Editura Polirom, Iași
4. Cosmovici, A., Iacob, L. (2005), Psihologia școlară, București, Editura Polirom
5. Banto, M. Modalități de tratare diferențiată a elevilor în ciclul primar, Revista de pedagogie, Nr. 1, București, 1976
6. Ionescu, M., Radu, I. (coord.), Didactica modernă, Editura Dacia, Cluj-Napoca
7. Jinga, I. Tratarea diferențiată a elevilor, Revista de pedagogie, Nr. 6, București, 1983

Integrarea tuturor elevilor – deziderat al educației viitorului

Înv. Cincu Bianca Ștefana

Școala Gimnazială „Ion I. Graure” Bălteni, jud. Olt

Integrarea elevilor este o componentă fundamentală a sistemului educațional modern, reflectând aspirația către o societate inclusivă și echitabilă. Pentru a atinge acest obiectiv ambițios, optimizarea serviciilor educaționale joacă un rol central. Integrarea presupune crearea unui mediu educațional în care toți elevii, indiferent de diferențele lor, să aibă acces egal la educație și să poată participa activ și în mod eficient la procesul de învățare.

Un aspect fundamental în optimizarea serviciilor educaționale pentru integrarea elevilor este acestei adaptarea curriculum-ului. Curriculum-ul trebuie să fie conceput în așa fel încât să fie relevant, inclusiv și flexibil pentru a răspunde diversității nevoilor și abilităților elevilor. Elaborarea unor planuri de învățare personalizate ne poate asigura că fiecare elev beneficiază de oportunități adecvate pentru dezvoltarea sa. În plus, introducerea unor elemente care reflectă diversitatea culturală și socială poate contribui la sensibilizarea elevilor cu privire la diferitele realități și la promovarea toleranței.

Metodele didactice inovatoare joacă, de asemenea, un rol esențial în optimizarea serviciilor educaționale pentru integrare. Tehnologia poate fi un instrument puternic pentru crearea de experiențe de învățare interactivă și personalizate. Platformele online, materialele multimedia și simulările pot captiva atenția elevilor și pot facilita înțelegerea conceptelor mai dificile. De asemenea, metodele active de învățare, precum învățarea bazată pe proiecte și colaborarea în echipe, pot promova învățarea interactivă și dezvoltarea abilităților de lucru în echipă.

Resursele adecvate sunt un alt pilon crucial al serviciilor educaționale pentru integrare. Accesul la manuale școlare actualizate, materiale didactice variate, echipamente tehnologice și facilități bine echipate poate asigura că fiecare elev are șansa de a învăța într-un mediu propice. De asemenea, este important să se aloce resurse suplimentare pentru elevii cu nevoi speciale, asigurându-se că ei primesc suportul adecvat pentru a se integra în mod eficient în sistemul educațional.

Formarea cadrelor didactice este o componentă-cheie în optimizarea serviciilor educaționale pentru integrare. Profesorii ar trebui să fie pregătiți să lucreze cu o varietate de elevi, având în vedere diversitatea de stiluri de învățare și de nevoi educaționale. Formarea ar trebui să includă strategii pentru gestionarea diversității în clasă, tehnici de predare adaptate și abordări de evaluare echitabile.

De asemenea, dezvoltarea abilităților de comunicare și empatie poate ajuta profesorii să creeze un mediu de învățare pozitivă și susținător pentru toți elevii.

Colaborarea strânsă între școală, părinți și comunitate este un alt element crucial în optimizarea serviciilor educaționale pentru integrare. Părinții ar trebui să fie parteneri activi în procesul educațional al copiilor lor, fiind implicați în luarea deciziilor legate de educație și în monitorizarea progreselor elevilor. În plus, integrarea comunității poate aduce resurse suplimentare în școală și poate ajuta la crearea unui mediu educațional mai bogat și mai relevant.

Optimizarea serviciilor educaționale pentru integrarea elevilor este esențială pentru construirea unei societăți echitabile și incluzive. Prin adaptarea curriculum-ului, utilizarea metodelor didactice inovatoare, asigurarea resurselor adecvate, formarea continuă a cadrelor didactice și colaborarea strânsă cu părinții și comunitatea, putem crea un mediu educațional în care fiecare elev are oportunitatea de a-și dezvolta întregul potențial și de a contribui în mod semnificativ la societate. Integrarea nu este doar un obiectiv educațional, ci și o angajament față de valorile fundamentale ale egalității și respectului pentru diversitate.

Bibliografie:

OpenAI. (2023). ChatGPT (August 3 version) [Large language model]. <https://chat.openai.com/chat>

PROMOVAREA ȘCOLII ÎN CONTEXT EUROPEAN PRIN MOBILITĂȚILE ERASMUS+

Prof. logoped Daniela CIOBANU
CJRAE DOLJ

Actul educațional trebuie privit fără constrângeri, astfel încât toți elevii să se simtă confortabil la clasă. Barierele din școli trebuie să dispară, iar resursele aplicate la clasă trebuie să fie flexibile, astfel încât toți elevii să înregistreze progrese.

Începând cu noiembrie 2021, în cadrul CJRAE DOLJ, se desfășoară pe o perioadă de 6 ani Consorțiul coordonat de CJRAE Dolj, în cadrul Proiectului Erasmus+ , cu numărul 2022-1-RO01-KA121-SCH-000067983, al cărui manager sunt. Acest Consorțiu cuprinde un număr de 13 unități din mediul rural, ca membre și 3 unități din mediu urban ca parteneri experți. Astfel, în fiecare an de acreditare au participat din fiecare unitate câte două cadre didactice la diferite cursuri de formare, în diferite țări europene: Cipru, Spania, Grecia, Turcia și Franța.

În perioada 22-29.07.2023 am participat la cursul QUALITY EU PROJECT MANAGEMENT-ERASMUS+, în Strasbourg, Franța, organizat de EDU2GROW, împreună încă un profesor consilier din cadrul CJRAE Dolj și alte 5 cadre didactice din unitățile membre ale consorțiului, au participat la cursul „Art for inclusion”.

Obiectivele cursului QUALITY EU PROJECT MANAGEMENT-ERASMUS+ au fost următoarele

- strategii și metode de scriere a proiectelor europene
- ținte strategice utilizate în aplicarea proiectelor
- schimb de experiență între cadrele didactice
- multilingvismul

Pe lângă atingerea obiectivelor cursului, am participat alături de un număr de 25 de cadre didactice din alte zone ale țării la vizite tematice: Parlamentul European, Catedrala Notre-Dame din Strasbourg și o excursie în satele pitorești Ribeauville și orașul Colmar.

Prin activitățile desfășurate, materialele prezentate și prin discuțiile purtate, formatorul a transmis cunoștințe clare legate de managementul proiectelor europene.



În prima zi a cursului toți cursanții au prezentat școala de unde provin și au enumerat așteptările de la acest curs. Au aprofundat cunoștințele legate de modelele sociale și individuale.

Dintre toate obiectivele vizitate, orașul Strasburg ne-a impresionat în mod deosebit, pentru arhitectura sa

Astfel, întorși de la curs, participanții se simt pregătiți să managerieze și să aplice pentru proiecte europene, care să vină în sprijinul educării și formării copiilor din zonele dezavantajate în care lucrează.

Prin implementarea acestui proiect ne dorim să creăm un impact consistent asupra profesorilor, copiilor, părinților, dar și la nivelul comunității locale, încurajând printre altele și scrierea și implementarea de proiecte calitative, cu finanțare prin programul Erasmus+, la nivel de învățământ preșcolar și primar.

Astfel, participarea profesorilor la mobilități are un efect multiplicator în timp și un impact sustenabil la nivelul unităților școlare și al comunității.



„STRATEGIES FOR REDUCING EARLY SCHOOL LEAVING”

Profesor pentru învățământ primar, Ciubotă Nicoleta

Liceul „M.Sadoveanu” Borca

„The school must always aim for the young person to leave its banks not as a specialist, but as a harmonious personality.” Albert Einstein

Abstract:

Early school leaving (ESL) is a complex and multi-faceted issue cumulative separation. It is the result of personal, social, economic, for educational or family reasons. Schools play an important role in the fight against ESL but they cannot and must not operate individually, comprehensive approaches. Focusing on the root cause of ESL is necessary to reduce ESL. Reducing ESL can help towards the integration of young people in the labor market and to contribute to breaking the cycle of deprivation that leads to the social exclusion of too many young people everyone. Based on the work of the Thematic Working Group on Early Leaving. The following key policy messages identify the critical conditions for policy success against ESL.

Keywords: Early school leaving (ESL), strategies, education, Comprehensive approaches, integration.

In the Romanian education system, the concern for the prevention and reduction of early school leaving is seen as a priority, all the more so as the factors of school leaving multiply, and in the current context of the social, economic, cultural environment, they diversify. The phenomenon has not escaped our school either, which is why among the strategic targets is also "Developing the competences of teaching staff in the implementation of programs and projects aimed at preventing the phenomenon of leaving school by running specific courses offered by training providers". In this sense, the course I applied for - "Strategies for Reducing Early School Leaving", meets the needs of our organization.

From August 21-27, 2022, in the city of Split, Croatia, I participated for seven days in several learning activities centered on the aspect developed above. After the first day, when I got to know my classmates, the trainers and the location, I started the week with the presentation of innovative ways to individualize the learning process. Also on this day, together with Prof. Tamara Bošković, I detailed the "Bullying" phenomenon as one of the important causes of early school leaving, calling on concrete examples presented by each participant.

The next day, Prof. Dario Čaljkušić showed us what motivates and energizes our students, offering us practical exercises and mindfulness games or engaging and engaging games with the help of the "Active Floor" work tool. The games and learning situations proposed by Dario continued the next day, this time outdoors, in an inspiring, inviting and soothing place. Also, courses on therapeutic photography or emotional intelligence have given us so many answers to the question "How do we prevent or reduce the rate of early school leaving?".

Of course, there are many reasons why some young people give up education and training prematurely, and here we are talking both about personal or family problems, learning difficulties or a fragile socio-economic situation, but also about the characteristics of the

educational system and the school climate. What contributes to the achievement of the school climate is also the student support or counseling system, elements we talked about and collaborated on in the workshop coordinated by Prof. Ružica Vorgić, who proposed some practical activities to strengthen the students' self-confidence.

I have not the slightest doubt that nothing in the world is accidental, that there are people who mark our destiny through the power of example, through the grace they emanate around them, through art and the power to bring beneficial changes around them.

I came back with the confidence and conviction that I can bring a change to my workplace, that I can inspire other colleagues through the activities I will carry out and together we can increase students' confidence in the power of education, in realizing dreams, in evolution and their success.

„Whoever controls the school decides on the future, on the trend of life and on life itself.” Adolph Diesterweg

Bibliografie:

1. Comisia Prezidențială pentru analiza și elaborarea politicilor din domeniile educației și cercetării, 2007, ”România Educației, România Cercetării”.
http://edu.presidency.ro/upload/raport_edu.pdf
2. Corten, Rense și Dronkers, Jaap, 2004, ‘School achievement of pupils from the lower strata in public, private government-dependent and private government-independent schools: a crossnational test of the Coleman-Hoffer thesis’, European University Institute.
3. Comisia Europeană. (2011). Combaterea părăsirii timpurii a școlii: o contribuție esențială la strategia Europa 2020 - Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor -
http://ec.europa.eu/education/schooleducation/doc/earlycom_ro.pdf
4. Dale, Roger. (2010). EARLY SCHOOL LEAVING. Lessons from research for policy makers. Comisia Europeana <http://www.spd.dcu.ie/site/edc/documents/nesse2010early-school-leavingreport.pdf>
5. Fundația Soros, (2012). ”Studiu-diagnostic privind situația abandonului școlar și părăsirea timpurie a școlii în mediul rural” -
http://www.soros.ro/ro/program_articol.php?articol=339

Strategii de integrare a elevilor cu CES și a elevilor reveniți din străinătate

Prof. Dorina Ciuhandu
Liceul Teoretic "Nikolaus Lenau" Timișoara

În contextul actual, al unei lumi aflate în plin proces de recuperare postpandemică, întrebările legate de viitorul sistemelor de învățământ devin din ce în ce mai presante și complexe. Printre provocările majore se numără adaptarea la noile nevoi ale elevilor cu dificultăți de învățare și integrarea celor proveniți din alte sisteme educaționale. O viziune coerentă asupra acestei integrări devine esențială pentru asigurarea unei educații incluzive, echitabile și de calitate.

Educația incluzivă, definită ca procesul de asigurare a participării depline a tuturor elevilor, indiferent de abilitățile lor, este un pilon cheie al unei societăți progresiste. Pandemia a accentuat inegalitățile preexistente în educație și a evidențiat necesitatea transformării sistemelor de învățământ. O viziune coerentă asupra integrării elevilor cu dificultăți de învățare trebuie să se bazeze pe trei piloni interconectați: accesibilitate, suport și învățare personalizată.

În era digitală, accesul la tehnologie și conținut educațional a devenit esențial pentru toți elevii. Dezvoltarea infrastructurii tehnologice și furnizarea de echipamente adecvate ar trebui să fie priorități pentru a elimina barierele digitale. Elevii cu dificultăți de învățare pot beneficia de instrumente speciale, cum ar fi software-ul de asistență pentru citire sau scriere, asigurându-se astfel că aceștia au acces la conținutul educațional în mod egal.

O viziune coerentă asupra integrării trebuie să includă strategii de suport individualizat pentru fiecare elev. Profesorii și specialiștii în educație specială ar trebui să colaboreze pentru a dezvolta planuri de învățare adaptate nevoilor fiecărui elev. Aceasta implică monitorizarea progresului, ajustarea strategiilor și asigurarea că fiecare elev are șansa de a atinge potențialul maxim.

Una dintre lecțiile majore ale pandemiei este importanța adaptării metodelor de predare la stilurile de învățare individuale. Elevii vin din medii diverse și au experiențe educaționale diferite. Integrarea celor proveniți din alte sisteme de învățământ necesită o abordare flexibilă, care să țină cont de cunoștințele și competențele existente, facilitând astfel o tranziție lină și eficientă.

Integrarea elevilor cu dificultăți de învățare în sistemul de învățământ reprezintă o provocare complexă asigurarea unei educații incluzive și echitabile în România. Cu toate că există încă multe îmbunătățiri de făcut, s-au dezvoltat câteva modele de bună practică în această direcție. Aceste modele demonstrează că, având angajament și resurse adecvate, se poate crea un mediu în care fiecare elev are oportunitatea de a învăța și de a se dezvolta la potențialul său maxim.

Prin implementarea unor strategii precum clasele de incluziune, specialiști în educația specială, colaborarea cu organizații non-guvernamentale și dezvoltarea de planuri de învățare individualizate, România încearcă să ofere tuturor elevilor șansa de a se dezvolta și a-și atinge potențialul maxim, contribuind astfel la o societate echitabilă.

Profesorii care lucrează cu elevi cu Cerințe Educaționale Speciale (CES) în școlile obișnuite ar trebui să dezvolte o serie de competențe specifice pentru a asigura o educație eficientă și incluzivă. Aceste competențe ar trebui să includă atât cunoștințe teoretice solide, cât și abilități practice care să permită adaptarea procesului de învățare la nevoile individuale ale fiecărui elev. Care ar putea fi aceste competențe? Propunem mai jos o listă de competențe necesare pentru o integrare eficientă a elevilor cu CES:

a. Cunoștințe în educația specială: Profesorii ar trebui să aibă o înțelegere profundă a principiilor educației speciale, inclusiv a diverselor tipuri de dizabilități și a strategiilor de intervenție corespunzătoare.

b. Metode de predare diferențiată: Profesorii ar trebui să fie capabili să adapteze metodele de predare pentru a răspunde nevoilor diferite ale elevilor cu CES. Aceasta poate include folosirea diferitelor stiluri de predare, resurse variate și materiale didactice adecvate.

c. Abilități de comunicare și empatie: Profesorii trebuie să fie buni comunicatori și să poată dezvolta relații de încredere cu elevii lor. Empatia este esențială pentru a înțelege nevoile și perspectivele elevilor și pentru a-i sprijini în mod corespunzător.

d. Evaluare și monitorizare individualizată: Profesorii ar trebui să fie capabili să evalueze nivelul de dezvoltare și progresul fiecărui elev în mod individualizat. Aceasta implică utilizarea diverselor instrumente de evaluare și adaptarea programelor de învățare.

e. Colaborare și coordonare: Profesorii trebuie să poată colabora cu alți profesioniști în educația specială, părinți, terapeuți și alți membri ai echipei pentru a dezvolta planuri de învățare și intervenție eficiente.

f. Gestionarea comportamentului și a mediului de învățare: Profesorii ar trebui să dezvolte strategii pentru gestionarea comportamentului în clasă și pentru crearea unui mediu de învățare pozitiv și incluziv.

g. Dezvoltarea și adaptarea materialelor didactice: Profesorii ar trebui să fie capabili să creeze sau să adapteze materiale didactice pentru a se potrivi nevoilor diferite ale elevilor cu CES.

h. Cunoștințe despre tehnologie și instrumente de asistență: Profesorii ar trebui să fie familiarizați cu tehnologiile și instrumentele de asistență care pot sprijini elevii cu CES în procesul de învățare.

i. Formare continuă: Educația specială și nevoile elevilor evoluează în timp. Profesorii ar trebui să fie dispuși să participe la formare continuă și să se angajeze în procesul de reflectare pentru a-și îmbunătăți constant practica.

O componentă importantă în procesul de integrare o reprezintă relația dintre elevi. Comportamentul potrivit pe care un elev ar trebui să-l adopte atunci când are colegi cu CES în școală ar trebui să se bazeze pe respect, empatie și dorința de a contribui la un mediu de învățare inclusiv și prietenos. Iată un "decalog" pentru atitudinea unui elev față de colegii cu CES:

1. Respect: Elevul ar trebui să arate respect față de toți colegii săi, inclusiv cei cu CES. Acest lucru înseamnă să fie conștient de drepturile și demnitatea fiecărui individ și să evite orice formă de hărțuire sau excludere.

2. Empatie: Empatia este esențială. Elevul ar trebui să încerce să înțeleagă nevoile și dificultățile colegilor săi cu CES și să se gândească cum ar putea să-i sprijine sau să fie un prieten într-un mod sincer și autentic.

3. Includere și prietenie: Elevul ar trebui să-și deschidă inima pentru a accepta și integra colegii cu CES în activitățile lor zilnice. Oferirea prieteniei și încurajarea participării în diverse activități poate face o mare diferență.

4. Colaborare: Elevul ar trebui să fie deschis la colaborare și să lucreze împreună cu toți colegii, indiferent de abilități sau nevoi. Colaborarea poate îmbogăți experiența de învățare pentru toți.

5. Ajutor și învățare reciprocă: Elevul ar trebui să fie dispus să ofere ajutorul său colegilor cu CES atunci când este necesar. În același timp, ar putea să învețe multe de la acești colegi în ceea ce privește reziliența, creativitatea și abilitățile de depășire a obstacolelor.

6. Nu judeca!: Elevul ar trebui să evite să facă judecăți negative sau să presupună lucruri despre colegii cu CES. Este important să se cunoască persoana înainte de a trage concluzii.

7. Încurajare și apreciere: Elevul ar trebui să încurajeze și să aprecieze realizările colegilor săi cu CES, indiferent cât de mici sau mari sunt. Acest lucru poate contribui la construirea încrederii și la creșterea stimei de sine.

8. Conștientizare despre diversitate: Elevul ar trebui să înțeleagă că diversitatea este un lucru minunat și că fiecare individ are propriile sale talente și abilități unice. Această conștientizare poate contribui la o atitudine pozitivă și deschisă.

9. Responsabilitate: Elevul ar trebui să-și asume responsabilitatea pentru propriile acțiuni și să fie un exemplu de bun comportament pentru ceilalți.

10. Comunicare deschisă: Elevul ar trebui să fie dispus să comunice cu colegii cu CES și să întrebe despre modul în care ar putea să fie de ajutor sau să îi facă să se simtă incluși.

O situație particulară o reprezintă în ultimii ani integrarea elevilor care se întorc din străinătate împreună cu părinții în contextul pandemiei globale de COVID-19. Liceul Teoretic *Nikolaus Lenau*, o instituție școlară din Timișoara cu predare în limba minorităților - germană și care primește elevi care revin din Germania sau Austria, trebuie să abordeze cu atenție această problemă pentru a asigura

o tranziție cât mai lină și de succes pentru acești elevi. În acest sens, sunt necesare soluții specifice care să abordeze nevoile lor specifice, pe care le vom detalia mai jos, unele dintre ele fiind deja puse în practică.

1. Program de limba română în regim intensiv

Deoarece acești elevi nu au studiat în limba română și pot avea uneori doar nivelul A1, o soluție ar fi să ofere un program intensiv de limba română. Aceasta ar putea fi o perioadă de acomodare în care elevii primesc instruire suplimentară în limba română pentru a-și dezvolta abilitățile de citire, scriere și vorbire. Această pregătire lingvistică ar putea facilita înțelegerea conținutului academic în limba română.

2. Mentorat și tutorat

Pentru a ajuta la adaptarea la noul sistem de învățământ și la mediu, școala ar putea implementa un program de mentorat sau tutorat. Elevii mai experimentați sau colegii pot să sprijine nou-veniții, oferindu-le îndrumare în ceea ce privește rutina școlară, metodele de învățare și procedurile specifice școlii.

3. Adaptarea conținutului și a metodelor de predare

Profesorii ar putea adopta metode de predare diferite pentru a se adapta nevoilor elevilor care revin din alte sisteme de învățământ. Aceasta ar putea implica utilizarea mai multor resurse vizuale sau practice pentru a ajuta la înțelegerea conținutului. De asemenea, ar putea fi util să se ofere explicații suplimentare și să se ofere timp suplimentar pentru a asigura înțelegerea.

4. Grupuri de lucru și proiecte colaborative

Promovarea interacțiunii sociale și a colaborării între toți elevii poate ajuta la integrarea mai rapidă. Organizarea de grupuri de lucru sau proiecte colaborative care implică colaborarea între elevi din diferite medii educaționale ar putea consolida legăturile și ar putea crea un mediu mai incluziv.

5. Consiliere și suport emoțional

Elevii care se confruntă cu dificultăți de integrare pot resimți și stresul sau anxietatea. Școala ar putea oferi servicii de consiliere și suport emoțional pentru a-i ajuta pe acești elevi să depășească obstacolele și să se adapteze mai ușor.

În concluzie, școlile ar trebui să abordeze integrarea elevilor din sistemele de învățământ străine cu o abordare holistică care să cuprindă aspectele lingvistice, academice, sociale și emoționale. Prin oferirea unui suport cuprinzător și personalizat, acești elevi pot avea o șansă mai mare de a reuși în noul mediu educațional.

Bibliografie

Gheruț, A., *Psihopedagogia persoanelor cu cerințe speciale. Strategii de educație integrată*, Ed. Polirom, Iași, 2001

Verza F., *Introducere în psihopedagogia specială și asistența socială*, Ed. Fundației Humanitas, 2002

Vornicescu T., *Situația copiilor cu CES incluși în învățământul de masă*, 2018, disponibil la https://issuu.com/pedag/docs/strategii_de_integrare_a_copiilor_c

Optimizarea procesului de predare- învățare prin demersul didactic integrat în învățământul primar

Prof.înv. primar Comănescu Viorica Simona

Școala Gimnazială "Ion Agârbiceanu" Bucium, jud. Alba

Demersul didactic reprezintă fundamentul procesului educațional, având un rol esențial în transmiterea cunoștințelor, dezvoltarea abilităților și formarea atitudinilor elevilor. Eficiența și calitatea în acest demers sunt aspecte vitale pentru atingerea obiectivelor educaționale și formarea unei generații competente și pregătite pentru provocările viitorului.

Eficiența în demersul didactic se referă la realizarea obiectivelor de învățare într-un mod optim, utilizând resursele disponibile într-un mod inteligent și econom. Profesorii eficienți pot transmite cunoștințe complexe într-un timp mai scurt, folosind metode adecvate pentru a susține învățarea rapidă și durabilă. Eficiența înseamnă alocarea resurselor (timp, materiale, energie) astfel încât rezultatele să fie maximizate.

Pe de altă parte, calitatea în demersul didactic se referă la capacitatea profesorului de a crea o experiență de învățare semnificativă pentru elevi. Aceasta presupune alegerea metodelor și strategiilor care promovează înțelegerea profundă, gândirea critică, creativitatea și implicarea activă a elevilor în procesul de învățare. Un demers didactic de calitate se reflectă în rezultatele durabile ale învățării, în dezvoltarea competențelor cheie și în formarea unei atitudini pozitive față de învățare.

Strategii pentru Îmbunătățirea Eficienței și Calității în Demersul Didactic

1. **Planificare Riguroasă:** O planificare bine structurată și detaliată este esențială pentru eficiență și calitate. Profesorii trebuie să-și definească obiectivele clar, să identifice resursele necesare și să aleagă metodele optime pentru a atinge acele obiective.
2. **Diversitatea Metodelor Didactice:** Utilizarea unei game variate de metode didactice, precum prezentări interactive, studii de caz, dezbateri și activități practice, poate menține interesul elevilor și promova înțelegerea profundă.
3. **Personalizarea Învățării:** Adaptarea demersului didactic la nevoile și ritmul fiecărui elev poate spori eficiența învățării. Profesorii pot folosi evaluările inițiale pentru a identifica nivelurile de cunoștințe ale elevilor și pentru a ajusta strategiile în consecință.
4. **Feedback Constructiv:** O componentă esențială a demersului didactic eficient și de calitate este furnizarea de feedback detaliat și constructiv elevilor. Acest lucru îi ajută să înțeleagă punctele lor forte și să identifice zonele în care trebuie să mai lucreze.
5. **Utilizarea Tehnologiei:** Integrarea tehnologiei în demersul didactic poate oferi noi modalități de interacțiune și învățare. Platformele online, aplicațiile educaționale și instrumentele multimedia pot spori angajamentul elevilor.
6. **Evaluare Autentică:** Înlocuirea testelor tradiționale cu metode de evaluare autentică, cum ar fi proiecte complexe sau studii de caz, poate evidenția în mod mai precis competențele dobândite și aplicarea cunoștințelor în contexte reale.

7. Dezvoltarea Continuă: Profesorii ar trebui să caute întotdeauna modalități de a-și îmbunătăți abilitățile didactice prin formare continuă, participarea la ateliere și conferințe și schimbul de bune practici cu colegii.

În concluzie eficiența și calitatea în demersul didactic sunt interconectate și esențiale pentru succesul procesului de învățare. Profesorii trebuie să găsească echilibrul între utilizarea resurselor în mod eficient și crearea unei experiențe de învățare de calitate, care să dezvolte competențe esențiale pentru viață. Prin adoptarea strategiilor adecvate și angajamentul în dezvoltarea continuă, profesorii pot să ofere elevilor nu doar cunoștințe, ci și abilități și atitudini care să îi ghideze în viitor.

Exemplu de demers didactic integrat: Explorarea ecosistemului- pădurea

Tema: Explorarea ecosistemului (pădurea)

Discipline implicate: Științe, Limba română, Arte vizuale

Obiective:

- Înțelegerea conceptului de ecosistem și rolul pădurii în cadrul acestuia.
- Dezvoltarea abilităților de observație și exprimare prin limbajul verbal și vizual.
- Stimularea creativității și imaginației prin activități artistice.

Activități:

1. Explorarea pădurii:

- Elevii vor fi familiarizați cu conceptul de ecosistem și vor învăța despre componentele și interacțiunile din ecosistemul pădurii.
- Se va organiza o excursie în pădure, unde elevii vor observa și identifica diferite plante, animale și elemente naturale.
- Elevii vor completa jurnale de observații cu schițe, descrieri și întrebări despre ceea ce au observat.

2. Crearea unor povești despre pădure:

- Elevii vor fi încurajați să folosească imaginile și observațiile din jurnalul lor pentru a crea povești scurte despre aventuri în pădure.
- Vor lucra în echipe mici pentru a dezvolta poveștile, folosind limbajul român și imaginând personaje și situații.

3. Activități artistice:

- Elevii vor realiza desene și picturi inspirate de ceea ce au observat în pădure. Aceste lucrări vor ilustra scene din poveștile lor.
- Vor folosi diferite tehnici artistice și materiale pentru a-și exprima creativitatea și pentru a reda cât mai fidel detaliile observate.

4. Prezentarea și expoziția lucrărilor:

- Elevii vor prezenta poveștile lor colegilor de clasă, expunându-și și lucrările artistice.
- Lucrările vor fi expuse într-o mică expoziție la școală, unde și părinții și colegii vor putea vedea rezultatele activității lor.

Beneficii:

- Integrare curriculară: acest demers didactic integrează concepte din mai multe discipline, dezvoltând abilități multiple și facilitând înțelegerea interconexiunilor dintre subiecte.
- Învățare activă: elevii sunt implicați activ în procesul de învățare prin observație directă, colaborare și creativitate.
- Dezvoltarea abilităților multiple: elevii își dezvoltă abilități de observație, comunicare, exprimare verbală și artistică.
- Context real: elevii învață despre natură și ecosistem într-un context real, ceea ce îi ajută să-și aprofundeze înțelegerea și să dezvolte empatie față de mediu.

Prin astfel de demersuri didactice integrate, elevii au oportunitatea de a învăța într-un mod holistic, dezvoltând nu doar cunoștințe, ci și abilități și atitudini esențiale pentru dezvoltarea lor ca indivizi complecși și informați.

Bibliografie

- 1) Cucoș Constantin – „Educația. Iubire, edificare, desăvârșire”, Ed. Polirom, Iași 2002
- 2) Joița Elena (Coordonator), E. Frăsineanu, M. Vlad, V. Ilie – „Pedagogie și elemente de psihologie școlară”, Ed. Arves, Craiova, 2003
- 3) Ionescu, M., Radu I.-, „Didactica modernă”, Editura Dacia, Cluj-Napoca, 2001

„Parteneriat în învățare- proiect educațional”- modalitate de optimizare a integrării elevilor la debutul școlarizării

Optimizarea serviciilor educaționale în vederea integrării elevilor cu nevoi speciale este un proces esențial pentru construirea unei societăți mai incluzive și pentru dezvoltarea personală a acestor elevi. Prin evaluarea individuală a nevoilor, asigurarea de resurse și suport adecvat, și promovarea incluziunii, putem contribui la crearea unui mediu educațional în care toți elevii au șanse egale de a-și dezvolta potențialul și de a se integra în societate. Este un demers complex, dar esențial, pentru o lume mai justă și mai echitabilă.

Incluziunea în mediul școlar reprezintă un concept fundamental în educație, având ca scop asigurarea unei educații de calitate pentru toți elevii, indiferent de abilități, caracteristici sau nevoi speciale. Acest referat explorează importanța promovării incluziunii în mediul școlar, beneficiile acestui demers, precum și strategiile cheie pentru implementarea cu succes a unei educații incluzive. Promovarea incluziunii în mediul școlar este esențială pentru construirea unei societăți mai echitabile și pentru dezvoltarea armonioasă a fiecărui individ. O educație incluzivă nu numai că asigură oportunități egale pentru toți elevii, ci contribuie și la formarea unor cetățeni empatici, deschiși la diversitate și pregătiți pentru provocările și oportunitățile unei lumi tot mai interconectate. Implementarea cu succes a incluziunii necesită angajament colectiv, adaptare continuă și înțelegerea profundă că fiecare elev merită șansa de a-și atinge potențialul maxim într-un mediu școlar în care se simte acceptat și susținut.

Un exemplu de bună practică în optimizarea serviciilor educaționale în vederea integrării elevilor din clasele mici ar putea fi "Programul de Parteneriat în Învățare" implementat într-o școală primară dintr-o comunitate urbană.

Descrierea programului:

1. Numele programului: Parteneriat în învățare
2. Obiectivul Programului: crearea un mediu de învățare incluziv în clasele mici, pentru a asigura succesul academic și dezvoltarea socială a tuturor elevilor, indiferent de nevoile lor.
3. Elemente cheie:
 - a. Grupuri heterogene: în fiecare clasă, elevii cu nevoi speciale sunt împreună cu ceilalți colegi, formând grupuri heterogene.
 - b. Instruire diferențiată: profesorii dezvoltă planuri de lecție cu activități diferite, care răspund nevoilor individuale ale elevilor.
 - c. Suport individualizat: fiecare elev cu nevoi speciale beneficiază de un plan individualizat de învățare (PII), care este dezvoltat în colaborare cu părinții și experți în educație specială. PII include strategii specifice și adaptări pentru fiecare elev.
 - d. Colaborare strânsă: profesorii colaborează strâns cu specialiștii în educație specială, consilierii școlari și părinți pentru a asigura că fiecare elev primește suportul de care are nevoie.
 - e. Activități de grup și parteneriat: elevii sunt încurajați să lucreze împreună în activități de grup și parteneriat, promovând interacțiunile sociale și dezvoltarea abilităților de comunicare.
4. Implementare și rezultate:
 - a. Formare continuă: profesorii sunt implicați în programe de formare continuă legate de instruirea diversificată și gestionarea clasei incluzive.
 - b. Monitorizare și evaluare: progresul fiecărui elev este monitorizat regulat, iar strategiile sunt ajustate în funcție de rezultatele obținute.

c. Rezultate pozitive: prin implementarea acestui program, școala a observat o creștere semnificativă a performanțelor academice ale elevilor cu nevoi speciale, o îmbunătățire a abilităților de interacțiune socială și o creștere a încrederii în sine a tuturor elevilor.

4. Impactul asupra elevilor: elevii cu nevoi speciale se simt incluși și acceptați de către colegii lor, dezvoltă relații pozitive și își îmbunătățesc abilitățile sociale. Colegii învață să fie mai empatici și să înțeleagă diversitatea.

Acest program reprezintă un exemplu de bună practică în optimizarea serviciilor educaționale în vederea integrării elevilor din clasele mici. Prin crearea unui mediu incluziv și prin adaptarea strategiilor educaționale pentru nevoile individuale ale fiecărui elev, se promovează dezvoltarea armonioasă și succesul pentru toți elevii din clasă.

Importanța evaluării personalizate în învățământul remedial

Prof. înv. primar Comănescu Viorica Simona

Școala Gimnazială ”Ion Agârbiceanu ” Bucium, Jud. Alba

Evaluarea joacă un rol esențial în procesul de învățare și învățământ, în special în cadrul învățământului remedial. Această formă de învățământ este destinată elevilor cu dificultăți de învățare sau dezvoltare, oferindu-le sprijin suplimentar pentru a-și dezvolta abilitățile și pentru a-și atinge potențialul maxim. Evaluarea în acest context devine o unealtă valoroasă, deoarece furnizează informații esențiale pentru personalizarea instruirii și pentru măsurarea progresului elevilor. În acest referat, vom explora importanța evaluării în învățământul remedial, evidențiind rolurile sale cheie și beneficiile aduse.

Evaluarea în învățământul remedial permite profesorilor să obțină o înțelegere mai clară a nevoilor individuale ale fiecărui elev. Prin identificarea punctelor lor tari și a domeniilor în care întâmpină dificultăți, profesorii pot adapta strategiile de predare pentru a se potrivi stilului de învățare al fiecărui elev. Astfel, se creează oportunitatea ca elevii să primească instruire adecvată, ceea ce sporește șansele lor de succes în învățare.

Evaluarea constantă și sistematică în învățământul remedial permite urmărirea evoluției elevilor în timp. Acest lucru este esențial pentru a determina eficacitatea metodelor de instruire și pentru a face ajustări în funcție de rezultatele obținute. Profesorii și specialiștii în educație pot evalua dacă intervențiile aplicate au un impact pozitiv și pot decide dacă este nevoie să își ajusteze abordarea.

Prin evaluare, elevii din învățământul remedial își pot recunoaște progresele, chiar și în domeniile în care au întâmpinat dificultăți inițial. Acest lucru contribuie la creșterea încrederii în sine și la dezvoltarea unei atitudini pozitive față de învățare. Reușitele obținute prin efort propriu îi motivează să continue să depună efort pentru a-și îmbunătăți performanța.

Evaluarea oferă informații esențiale pentru luarea deciziilor educaționale în privința plasării și direcționării elevilor în programe și intervenții specifice. Prin identificarea nevoilor specifice ale elevilor, se pot planifica resursele, serviciile și strategiile adecvate pentru a asigura că fiecare elev primește sprijinul necesar pentru succesul său educațional.

Evaluarea în învățământul remedial implică, de asemenea, părinții și elevii în procesul educațional. Comunicarea rezultatelor evaluărilor și a progreselor realizate îi ajută pe părinți să fie parteneri activi în educația copiilor lor. Elevii, la rândul lor, își pot înțelege mai bine propriile nevoi și pot contribui la stabilirea obiectivelor de învățare.

În concluzie, evaluarea în învățământul remedial are o importanță semnificativă în asigurarea progresului și succesului elevilor cu dificultăți de învățare. Prin personalizarea instruirii, monitorizarea progresului, stimularea motivării și încrederii în sine, informarea deciziilor educaționale și implicarea părinților și elevilor, evaluarea joacă un rol central în crearea unui mediu educațional adaptat nevoilor fiecărui elev.

Test de evaluare pentru învățământ remedial - Clasa a II-a

Partea I: Comunicare în limba română

1. Completează spațiile goale cu cuvinte potrivite: a) Câinele aleargă foarte... în parc. b) Tânărul a citit o... interesantă. c) Copiii se joacă cuîn curte.

2. Citire și Înțelegere: Citește cu atenție textul de mai jos și răspunde la întrebările de mai jos.

Text: Ionel merge la piață cu mama lui. Cumpără mere și pere. Mama mai cumpără pâine și lapte. Împreună, se întorc acasă cu plasele pline.

a) Cu cine merge Ionel la piață? b) Ce cumpără Ionel și mama lui? c) Cu se întorc acasă împreună?

Partea II: Matematică și explorarea mediului

3. Adunare și Scădere: a) $25 + 17 = ?$ b) $46 - 28 = ?$

4. Numere ordinale: Scrie numerele ordinate corespunzătoare: a) Unsprezece) Treizeci c) Șapte

Partea III: Cunoștințe generale

5. Plante și animale: Completează propozițiile cu cuvinte potrivite: a) Trandafirul este o... b) Câinele și pisica sunt două...

6. Anotimpurile: Potrivește anotimpurile cu descrierile lor: a) Anotimpul în care ninge și este frig. b) Anotimpul în care e cald și se merge la mare.

7. Culori: Completează propozițiile cu culori potrivite: a) Portocala are culoarea... b) Iarba este de obicei...

Partea IV: Creație

8. Desen creativ: Desenează o imagine cu tine într-un loc frumos, alături de lucrurile tale preferate.

Observații:

- Timpul alocat pentru rezolvarea testului este de aproximativ 45 de minute.

- Elevii pot folosi creion și hârtie pentru rezolvarea problemelor.
- Testul are ca scop să evalueze cunoștințele și abilitățile de bază ale elevilor într-o manieră adaptată nevoilor lor.

Acest test de evaluare este conceput pentru a verifica cunoștințele și abilitățile de bază ale elevilor din clasa a II-a într-un mod adaptat nevoilor lor. Este important ca învățătorul sau profesorul să aibă în vedere nivelul de dezvoltare al fiecărui elev și să ofere sprijinul necesar pe parcursul evaluării.

RECICLEAZĂ ȘI DOTEAZĂ-ȚI BIBLIOTECA



Salutare și bine ai venit draga partene în Campania de reciclare a maculatirii!

“ Împreuna vom reuși să salvăm un copac, iar el ne va ajuta să creștem și să trăim sănătoși.. „, Procesul de reciclare a fost și va rămâne o modalitate de a demonstra că își pasă de planeta, de mediul în care trăiești și de oamenii pe care îi ai alături. Iar dacă nu ne crezi pe cuvânt, am pregătit un material scurt și ușor de parcurs despre reciclare și ce înseamnă un centru de colectare.

Valorile în care credem: Am pornit la drum ghidati de o serie de principii pe care ne dorim să-ți le facem și ție cunoscute. Printre acestea, cele mai importante sunt:

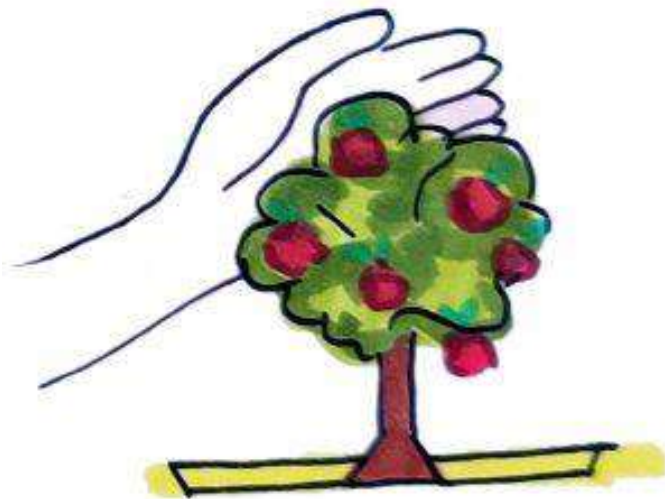
- grija fata de natura
- cum ne place noua să spunem, „motorul” care propulseaza întreaga activitate. Ne dorim să facem din mediul înconjurator un loc mai bun și mai curat. Și totul începe printr-o comunitate educată din acest punct de vedere.
- responsabilitate
- grija înseamnă și responsabilitate pentru viața și mediul încojurator. Corectitudine

Credem ca este datoria noastra sa fim corecți față de natură, respectandu-i frumusețea. Ea ne oferă plante și animale care să ne încante privirile, noi trebuie să avem grijă unde aruncăm gunoaiele, astfel încât să nu le afectăm mediul de viață.

- Optimism

Când am spus că vrem să înființăm “COLȚUL VERDE” în fiecare clasa , ne am gândit că vom reuși să i facem pe cei din jur să selecteze gunoiul menajer; formând astfel niște viitori adulți care vor ști să facă o colectare selectivă a deșeurilor.

RECICLEAZĂ ȘI DOTEAZĂ-ȚI BIBLIOTECA



În primul rând, când spunem reciclare, spunem respect și prețuire pentru natura.



BENEFICIILE RECICLARII

- Reusești să scapi de toate lucrurile inutile din locuința ta.
- Ajuți mediul înconjurător și, implicit, te ajuți pe tine și pe ceilalți conviețuitori.
- Transformi deșeurile într-o sursă de bani pentru biblioteca ta.
- Șanse mari de a merge în excursie la Fabrica de Hârtie Vrancart Adjud.

RECICLEAZĂ ȘI DOTEAZĂ-ȚI BIBLIOTECA



Știați că:

- Un ambalaj de gumă de mestecat poate părea inofensiv, nu-i așa? La fel și un ambalaj de ciocolată, lucios și atractiv. Dar pentru mediul înconjurător, toate acestea nu sunt decât inamici de temut care pot polua și îi pot afecta dezvoltarea armonioasă. **Despre reciclare**
- Cotoarele de măr au nevoie de două săptămâni pentru a se putea descompune. Deși timpul poate fi considerat unul relativ scurt, aceste resturi pot atrage rozătoare și gândaci care adoră să consume resturile aruncate la voia întâmplării.
- Prosoapele și pungile din hârtie, alături de șervețele și ziare au nevoie de aproximativ o lună pentru a putea dispărea din locul în care au fost aruncate. Descompunerea lor poate varia în funcție de mai mulți factori, printre aceștia principalul fiind apa de ploaie.
- Cutiile de cereale au nevoie de aproximativ șase săptămâni pentru a se putea descompune. Însă, este nevoie ca ele să fie realizate dintr-un carton mai subțire. Mai multe straturi de carton pot duce la o prelungire a perioadei.
- Cojile de banane ne surprind și ele. Au nevoie de șase săptămâni pentru a dispărea complet. Însă, dacă vremea e rece, s-ar putea ca perioada de descompunere să se prelungească și mai mult.etc

Daca nu acum, atuni cand?

RECICLEAZĂ ȘI DOTEAZĂ-ȚI BIBLIOTECA

Asa ca nu ne mai rămâne decât să te întrebăm: dacă nu luăm inițiativa de a fi mai responsabili cu natura acum, atunci când? S-ar putea ca până ne hotărâm noi să adoptăm un comportament potrivit să fie prea târziu.

Pornim și de la ceea ce susținea Albert Einstein și anume „dacă dorim să continuăm a trăi pe această planetă, este nevoie de o schimbare de atitudine”.

Educația ecologică își va atinge scopul atunci când elevii de astăzi – adulții de mâine vor înțelege necesitatea ocrotirii naturii astfel devenind factori activi în acțiunea de conciliere a omului cu natura. Ne-am propus ca prin acest proiect de parteneriat să realizăm activități de educație ecologică prin care să cultivăm interesul și dragostea tinerilor pentru lumea înconjurătoare, pentru protejarea mediului și pentru carte.

Un prim pas pentru a putea face o schimbare în bine, ar fi autoeducarea în privința acestui concept. O simplă acțiune de colectare și reciclare a hârtiei nu ar aduce decât beneficii naturii, dar și societății în care trăim.

Ne dorim ca acest proces ecologic să aibă succes și ca finalitate, atât participanții activi, cât și cei mai puțin activi, să învețe cât de importantă este acțiunea de reciclare a hârtiei și cât de mult contează să ajungem să apreciem mediul înconjurător.



RECICLEAZĂ ȘI DOTEAZĂ-ȚI BIBLIOTECA



Întocmit de

Prof. Constantinescu Ioana Camelia - Liceul de Artă „Gheorghe Tattarescu” Focșani

Bibliotecar Iordache Loredana - Liceul de Artă „Gheorghe Tattarescu” Focșani

PROIECT DE ACTIVITATE INTEGRATĂ

DATA: 15.02.2022

UNITATEA DE ÎNVĂȚĂMÂNT LICEUL PEDAGOGIC,,N.Iorga,,Botosani

NIVEL/GRUPA: NIVEL I /grupa ursuletilor

EDUCATOARE: prof. înv. preșc. CONSTANTINICA MARILENA

TEMA ANUALĂ DE STUDIU: Cum exprimăm ceea ce simțim?

TEMA SĂPTĂMÂNII: Tema saptamanala independenta

TEMA ZILEI: O poveste pentru fiecare

FORMA DE REALIZARE: ADP+ALA1+ADE (DLC+DPM) +ALA2

TIPUL ACTIVITĂȚII: Verificare și consolidare de cunoștințe, priceperi și deprinderi

SCOPUL ACTIVITĂȚII: Consolidarea și verificarea cunoștințelor despre poveștile cunoscute, aplicarea lor în diverse contexte de învățare; Consolidarea și verificarea unor abilități specifice nivelului de dezvoltare motrică.

DIMENSIUNI ALE DEZVOLTĂRII:

- Mesaje orale în context de comunicare cunoscute;
- Mesaje orale în diverse situații de comunicare; ● Activarea și manifestarea potențialului motric.

COMPORTAMENTE VIZATE:

- Exersează cu sprijin,ascultarea activă a unui mesaj în vederea înțelegerii și receptării lui;
- Demonstrează înțelegerea unui mesaj oral ca urmare a valorificării ideilor,semnificațiilor;
- Manifestă creativitate prin răspunsurile date; ● Realizează mișcările motrice cu consecvență.

ELEMENTE COMPONENTE ALE ACTIVITĂȚII INTEGRATE

I. Activități de dezvoltare personală (ADP)

Întâlnirea de dimineață:

Tema zilei: „O poveste pentru fiecare” - salutul, prezența, calendarul naturii, împărtășirea cu ceilalți, noutatea zilei, mesajul zilei, momentul de mișcare.

Rutine:

„Suntem harnici!” - exersarea unor deprinderi de ordine.

„Sunt copil politicos!” - deprinderea de a mulțumi.

„Gustarea!” - exersarea unor deprinderi de autoservire.

Tranziții:

T1: „Unul după altul”- înainte de centrele de interes;

T2: „Gimnastica de înviorare”- între ALA 1 și ADE;

T3: „Un copil politicos” - cântec relaxant între DLC și DPM;

T4: „Bat din palme”

II. Activități liber alese (ALA 1) - centre de interes

Artă: „Personaje din povești”

Joc de masă: „Povești în bucățele” - puzzle

Construcții: „Căsuța poveștilor”

III. Activități pe domenii experiențiale (ADE)

Activitate integrată - Ne distrăm cu poveștile - DLC+ DPM (joc didactic și deprinderi motrice și utilitar aplicative)

IV. Activitate complementară / ALA II

Joc de perspicacitate - „Deschide urechea bine”

Joc distractiv: „Ursulețul doarme”

OBIECTIVE OPERAȚIONALE

ALA 1

Artă:

- să picteze în contur corespunzător personajele din povești;

- să utilizeze corect instrumentele și materialele specifice picturii.

Joc de masă: „Povești în bucățele” - puzzle

- să poziționeze corect formele primite la locul potrivit;
- să manipuleze materialul primit în vederea realizării temei propuse.

Construcții: „Căsuța poveștilor ”

- să se redea prin îmbinarea pieselor imaginea unei căsute cu personaje din povești.

ADE

DLC – Educarea limbajului

- Să recunoască personajele din povești, pe baza unor ghicitori spuse de educatoare;
- Să stie să aleagă elementele care se potrivesc unor personaje;
- Să învârtă roata și să spună din ce poveste vin personajele;
- Să recunoască din ce povești sunt imaginile prin rostogolirea cubului.

DPM- Educație fizică

- Să-și consolideze deprinderi motrice de bază (mers, alergare, săritură, rostogolire, dans) executându-le conștient, armonios și în funcție de sarcina dată;
- Să-și formeze o ținută corporală corectă (în poziția stând, șezând și în deplasare);
- Să-și coordoneze mișcările corporale cu ritmul exprimării verbale și cu ritmul muzicii.

Activitate complementară ALA II - Joc de perspicacitate „Deschide urechea bine”

Joc distractiv: „Ursulețul doarme”

- să respecte regulile jocurilor;
- să manifeste interes în participarea efectivă și afectivă.

STRATEGII DIDACTICE

Metode și procedee: conversația, explicația, expunerea, exercițiul, jocul, problematizarea, metoda lotus, demonstrația.

Material didactic: plicuri care conțin sarcinile, baghetă magică, cutie fermecată, panou pentru jocul „Completează ce-i lipsește”, imagini din povești cunoscute, siluete cu diferite personaje din povești, tabla magnetică, roată, panou pentru floarea de lotus, CD-uri cu cântece

din povești, calculator.

Forma de organizare: frontal, individual.

Resurse:

- umane: educatoarea și grupa de copii; ● temporale: o zi.

SARCINILE JOCULUI:

- Descoperirea răspunsului la ghicitori;
- Completarea cu elemente ce lipsesc personajelor corespunzătoare;
- Recunoașterea personajelor din povești prin învârtirea roatei;
- Recunoașterea poveștilor prin rostogolirea cubului;
- Stabilirea corectitudinii sau incorectitudinii unor enunțuri referitoare la anumite situații, întâmplări din povești;

REGULILE JOCULUI:

- Să rezolve sarcinile fără să discute între ei, să ofere ajutor colegilor în liniște, să respecte ordinea rezolvării sarcinilor, să respecte copilul care rezolvă sarcina.
- Copiii numiți vor descoperi răspunsul la ghicitoare, vor așeza pe tabla magnetică elementele care lipsesc imaginilor, vor denumi personajul în dreptul căruia se oprește roata, denumesc povestea din care face parte imaginea; va interpreta rolul unor personaje, se vor exprima corect în propoziții și fraze; fiecare sarcină rezolvată corect determină avansarea preșcolarilor în a deveni prietenii Zânei Poveștilor.

ELEMENTE DE JOC:

Surpriza, cutia fermecată, aplauzele, ghicirea, recunoașterea și imitarea personajelor din povești, mânuirea materialelor, mișcarea, închiderea și deschiderea ochilor.

BIBLIOGRAFIE

1. *** *Curriculum pentru educație timpurie 2019*;
2. Activitatea integrată din grădiniță (Ghid pentru cadrele didactice din învățământul preuniversitar) -Ed. Didactica Publishing House, București, 2008

3. Suport pentru explicarea și înțelegerea unor concepte și instrumente cu care operează curriculum pentru educația timpurie, 2019;
4. Silvia Breben, Elena Goncea, Georgeta Ruiu, Mihaela Fulga, *Metode interactive de grup*, Editura Arves, 2007;
5. Vrânceanu Maria (coord), Terzi Daniela, Terchină T., Cojocaru Viorica, Zotea Natalia "1001 idei pentru o educație timpurie de calitate", Ediția I, Editura Prodidactica, Chișinău, 2010.
6. *Revista învățământului preșcolar și primar* 1 – 2 /2015, Editura Arlequin, București.
7. Norel Mariana, Didactica domeniului experiențial LB și Comunicare, Ed. ASCR, Cluj Napoca 2012.

Scenariul activității

Activitatea începe cu **Întâlnirea de dimineață**, unde copiii au posibilitatea de a-și împărtăși opiniile, de a-și manifesta starea de spirit, de bună dispoziție, după care urmează momentul de mișcare. **Salutul** între copii se va realiza prin tehnica comunicării rotative. Copiii sunt așezați în cerc. Salutul pornește de la educatoare și este continuat de toți preșcolarii, fiecare salutându-și colegul din dreapta. **Prezența** – se face tot în cerc, se stabilește cine lipsește. Un copil completează **Calendarul naturii**. Se va stabili ziua, data, luna, anotimpul, vremea astfel: haideți să deschidem larg geamul. Cum este afară, copii? Este cald, sau frig? Este frig, nu-i așa? Brrrr! Ce frig este afara! Dar cerul, cum este? Este acoperit de nori, sau este soare? Plouă afară, dragii mei? Ninge cumva?

Noutatea zilei și totodată **captarea atenției** se va realiza prin descoperirea unei cutii cu surprize pe care se află o scrisoare de Zâna Poveștilor

Se citește scrisoarea:

Dragi copii,

Am aflat cu bucurie că vă plac mult poveștile și că știți multe lucruri despre ele. Eu am o mare supărare. Vrăjitoarea cea rea mi-a încurcat poveștile. De aceea în împărăția mea este mare tristețe. Dacă voi iubiți poveștile și eroii lor, vă rog să îi ajutați. Va trebui să îi recunoașteți

și să le îndepliniți o dorință pentru ca ei să-și găsească locul potrivit. De aceea v-am trimis o cutie cu surprize pe care o va deschide doamna educatoare. Sunt sigură că nu îi veți dezamăgi, de aceea vă urez de pe acum mult succes și vă mulțumesc pentru ajutor.

Cu drag,

Zâna Poveștilor

DLC: Educarea limbajului

Copiii vor trebui să rezolve patru probe:

1. **Joc exercițiu:** Atent de vei fi/ Personajul poți ghici!
2. **Joc de atenție:** Completează ce lipsește!
3. **Joc exercițiu:** Învârte roata, recunoaște personajul și imită-!!
4. **Joc exercițiu:** Rostogolește cubul și recunoaște din ce poveste sunt imaginile!

DPM: Educație fizică

Ultima probă a jocului, a cincea - Floarea de Lotus

- pe un panou este expusă o floare de lotus cu petale îndoite, fiecare din cele 5 petale conțin o imagine din diferite povești în ordine de la 1-5. Fiecare petală a florii va conține o sarcină pe care preșcolarii trebuie să o îndeplinească. Copiii vor executa exerciții de mișcare (pe fond muzical din diferite povești) de mers, alergare, săritura de pe un picior pe altul, joc cu text și cânt.

EVENIMENTUL DIDACTIC	CONȚINUTUL INSTRUCTIV-EDUCATIV	STRATEGII DIDACTICE			EVALUARE
		Metode și procedee	Mijloace de învățământ	Forme de organizare	

1. Moment organizatoric	Se pregătește sala de grupă și materialul necesar pentru buna desfășurare a activității. Intrarea ordonată a copiilor în sala de grupă.		Toate materialele necesare	Frontal	Observarea comportamentului copiilor
2. Captarea atenției	<p>Ziua debutează cu Întâlnirea de dimineață (Salutul, prezența, completarea calendarului naturii, activitatea de grup).</p> <p>Copiii sunt anunțați că activitățile pe care le vor desfășura astăzi vor fi pline de surprize, iar la sfârșitul zilei, cei mai buni dintre ei vor primi recompense.</p> <p>Rutine: „Suntem harnici!” - exersarea unor deprinderi de ordine. „Sunt copil politicos!” - deprinderea de a mulțumi „Gustarea!” - exersarea unor deprinderi de autoservire.</p> <p>Tranziții: T1: „Unul după altul” - înainte de centrele de interes T2: „Gimnastica de înviorare” - între ALA 1 și ADE</p>	Conversația Explicația	Panoul întâlnirilor de dimineață	Frontal	Evaluare orală

	T3: „Un copil politicos” – cântec relaxant între DLC și DPM T4: „Bat din palme”				
--	--	--	--	--	--

3. Anunțarea temei și a obiectivelor	<p>Se va realiza în mod direct prin prezentarea centrelor de activitate cu materialele și sarcinile specifice. Anunțarea obiectivelor. Apoi li se spune copiilor că la final, dacă toate sarcinile vor fi rezolvate corect, vor avea parte de o surpriză plăcută.</p>	<p>Explicația Conversația</p>		<p>Frontal</p>	<p>Evaluare orală</p>
4.Reactualizarea cunoștințelor	<p>Copiii vor lucra în cadrul centrelor de interes după indicațiile date de educatoare, ei au voie să lucreze tema și de la celelalte centre fără a-și deranja colegii</p> <p>Artă: „ Personaje din povești” – pictură în contur</p> <p>Joc de masă: „Povești în bucățele” -puzzle</p> <p>Construcții „ Căsuța poveștilor”- cu jucării lego</p> <p>Educatoarea va interveni cu sfaturi și idei acolo unde va fi nevoie.La sfârșit va fi analizată activitatea de la fiecare centru și se vor face aprecieri.</p> <p>Tranziția: „ Gimnastica de înviorare”</p>	<p>Explicația Demonstrația Exercițiul</p>	<p>Fișe de lucru pentru pictură în contur; Puzzle cu povești; Joc de construcții Căsuța poveștilor</p>	<p>Frontal Individual Pe grupuri</p>	<p>Evaluare globalăși individuală</p>
4.Dirijarea învățării	<p>Se citește scrisoarea găsită în cutia cu surprize</p>	<p>Explicația</p>		<p>Frontal</p>	

	<p>a)Prezentarea regulilor jocului <u>Jocul de probă: Adevărat sau fals</u> - Scufița Roșie l-a mâncat pe lup „ Scufița Roșie”? - Turțița a mancat- pe vulpe în povestea „ Turțița”? b) Desfășurarea jocului <u>Proba nr.1 Joc-exercițiu</u> Atent de vei fi/ Personajul poți ghici! „ Știți, eu am avut o coadă Dar mi-a rămas toată în baltă Ghiciți cine este? (Ursul) „ Ca să aibă glasul frumos El s-a dus la ursul fierar Ghiciți cine este?” (lupul) „Când de-acasă am plecat Mama mea mi-a dat un sfat Drumul să nu-l rătăcesc În loc să nu mă opresc. Însă eu n-am ascultat Ghicițicinesunt ?” (ScufițaRoșie) „Pe mama capră o ascult Ușa eu nu o deschid Ghiciți, oare, cine sunt?” (Iedul cel mic) <u>Proba nr. 2: Joc de atenție –</u> Completează ce lipsește!</p>	<p>Exercițiul Expunerea Conversația</p> <p>Exercițiul Expunerea Conversația</p> <p>Exercițiul Problematizarea Conversația</p>	<p>Cutia cu surprize</p> <p>Plic cu sarcină</p> <p>Ghicitorii</p> <p>Tablă magneti că cu imagini din povești</p>	<p>Individu al</p> <p>Frontal Individu al</p> <p>Frontal Individu al</p>	<p>Evaluare orală</p> <p>Aplauze</p> <p>Chestionare orală Aplauze</p> <p>Analiza răspunsurilor</p> <p>Aprecierea răspunsurilor</p> <p>Aplauze</p>
--	---	---	--	--	---

			și jetoane		
--	--	--	---------------	--	--

	<p>Completarea unor imagini din povești cu piesa corespunzătoare care lipsește. (Vulpii îi lipsește coada, Cocoșului îi lipsește punguța cu doi bani, din imaginea poveștii Capra cu trei iezi lipsește iedul cel mic.)</p> <p>Proba nr. 3:Joc -exercițiu Învârte roata, recunoaște personajul și imită-!l!</p> <p>Copiii învârt roata, recunosc personajul și imită cum fac: ursul, lupul, iepurașul, cocoșul, capra, iezi.</p> <p>Joc exercițiu – Rostogolește cubul și recunoaște din ce poveste sunt imaginile!</p> <p>Copiii rostogolesc cubul și recunosc din ce poveste este imaginea corespunzătoare.</p>	<p>Exercițiul Expunerea Conversați a Problematizarea Conversați a Explicația Problematizarea</p>	<p>cu magnet cu părțile care lipseșc din povești.</p> <p>Roata cu personaj e din povești</p> <p>Cub cu imagini din povești</p>	<p>Frontal Individu al</p> <p>Frontal Individu al</p>	
--	---	--	--	---	--

<p>5. Obținerea performanței</p>	<p>Proba nr.5 ”Mișcare și dans” Am ajuns la ultima probă- pe un panou se găsește o floare de Lotus, cu petalele îndoite</p> <p>Floarea de Lotus -pe un panou este expusă o floare de lotus cu petale îndoite, fiecare din cele 5 petale conțin o imagine din diferite povești în ordine de la 1-5. Fiecare petală a florii va conține o sarcină pe care preșcolarii trebuie să o îndeplinească. Copiii vor executa exerciții de mișcare (pe fond muzical din diferite povești) de mers, alergare, săritura de pe un picior pe altul, joc cu text și cânt.</p> <p><i>Prima petală (imagine cu piticii)</i> ”Mergem ca piticii”(pe melodia ”Noi suntem piticii”)</p> <p><i>A doua petală (imagine cu cei trei purceluși)</i> ”Alegăm ca purceluși” (pe melodia ”Cei trei purceluși”)</p> <p><i>A treia petală(imagine cu Broscuțe)</i> ”Sărim ca broscuțele” (pe melodia ,, Oac, oac diri, diri -dam)</p> <p><i>A patra petală (imagine cu baloane)</i> ,, Suflăm în baloane”- joc liniștitor</p>	<p>Floarea de lotus Explicația Conversația Exercițiul Demonstrația</p>	<p>Panou cu o imagine - Floare de lotus. Pe petalele florii sunt personaje din povești cunoscute</p>	<p>Frontal</p>	<p>Evaluarea practică</p>
---	---	--	--	----------------	---------------------------

A cincea petală (imagine cu un ratuste)

„Ratustele mele” -dans

6. Asigurarea transferului și a retenției	ALA2 „ Deschide urechea bine”- joc de perspicacitate „ Ursulețul doarme” – joc distractiv	explicația a conversații a jocul		Frontal	Evaluarea executării corecte a jocurilor
7. Încheierea activității	Se fac aprecieri individuale și generale de către educatoare asupra modului de participare a copiilor la activitate.	conversații a		Frontal	Aprecieri globale și individuale

PROIECT CULTURAL-EDUCATIV

Francophonie en fête

Prof. Corbeanu Elena

Colegiul Național „Mircea cel Bătrân”, Rm. Vâlcea



MANIFESTARE CULTURALĂ PENTRU SUSȚINEREA ȘI PROMOVAREA LIMBII FRANCEZE

MOTIVAȚIA PROIECTULUI:

ARGUMENT

Printre țările în care limba franceză este o limbă străină, România ocupă o poziție specială, deoarece țara noastră a menținut o relație activă cu culturile de limbă franceză din Vest. Astfel, România intră pe lista țărilor francofone, încă din anul 1993, iar mai apoi la București 2006, se organizează summit-ul țărilor din bastionul vorbitorilor de limbă franceză.

Fiind integrați, ca țară, în aria vorbitorilor de limbă franceză, având abilitatea de a vorbi limba franceză, proiectul *ZIUA FRANCOFONIEI* este un proiect educațional interdisciplinar ce își propune demonstrarea abilității de a comunica în această limbă. Astfel, proiectul a fost gândit să pună în evidență apartenența României la grupul țărilor francofone și informarea elevilor, cadrelor didactice și comunității despre acest subiect.

O altă latură a proiectului este aceea de colaborare și parteneriat între Colegiul Național "Mircea Cel Bătrân" și Școala Gimnazială "Take Ionescu" cu scopul promovării unor valori comune, dezvoltării cooperării și colaborării.

SCOPUL PROIECTULUI

1. Constituirea unui grup partenerial care să promoveze valori comune la nivelul partenerilor implicați în proiect;
2. Promovarea dialogului și a comunicării între elevii implicați în acest proiect;
3. Înlăturarea barierelor de comunicare între elevi și înscrierea în direcția de dezvoltare a învățământului în cadrul reformei;
4. Dezvoltarea cooperării și colaborării între cadrele didactice din cele două unități școlare;
5. Atragerea efectivă a elevilor în organizarea unor activități cu caracter extra curricular, diversificarea acestor activități și mărirea numărului lor în viitor;

Pornind de la aceste premise și având ca scop valorificarea beneficiilor educației interculturale, acest proiect are ca obiectiv principal creșterea interesului, simpatiei și atașamentului elevilor *Colegiului Național Mircea cel Bătrân, Râmnicu Vâlcea* față de studiul limbii franceze, limbă internațională și oficială a diplomației.

Ziua Internațională a Francofoniei constituie un element modern și solidar al unității în diversitate, novator și original în peisajul internațional.

OBIECTIVE GENERALE :

- ❖ promovarea învățării limbii franceze, a diversității culturale și lingvistice;
- ❖ încurajarea elevilor pentru a se dedica studiului limbii franceze- ca formă specifică a dialogului intercultural în lumea contemporană;
- ❖ realizarea dialogului și comunicării interculturale cu scopul de a conserva relațiile internaționale;
- ❖ implicarea cadrelor didactice, a părinților și a elevilor într-un program educațional ce promovează diversitatea culturală și dezvoltarea durabilă;
- ❖ implicarea cadrelor didactice, a părinților și a elevilor în activități realizate în echipă.

OBIECTIVE SPECIFICE

- ❖ Participarea la activitățile de grup, activități în mediul online, inclusiv la activitățile de joc, cu scopul promovării limbilor moderne studiate, a diversității culturale și lingvistice;
- ❖ Înțelegerea și transmiterea unor mesaje simple referitoare la Ziua Internațională a Francofoniei ;
- ❖ Comunicarea de impresii pe baza activităților desfășurate;

- ❖ Crearea unor relații cu cei din jur, stări afective pozitive, manifestarea prieteniei, toleranței, armoniei;
- ❖ Implicarea elevilor și a părinților în activitățile propuse, ajutorarea copiilor pentru a-și crea materiale și decoruri.

PERIOADA DE DESFĂȘURARE A PROIECTULUI:

20-30 martie 2023

LOC DE DESFĂȘURARE:

Colegiul Național *Mircea cel Bătrân*, Râmnicu Vâlcea, Școala Ginazială Take Ionescu

GRUP ȚINTĂ:

Elevii claselor V-XII ai Colegiului Național *Mircea cel Bătrân*, Râmnicu Vâlcea, cadre didactice, părinți; Elevii claselor V-VIII ai Școlii Ginaziale Take Ionescu

RESURSE:

- ❖ **RESURSE MATERIALE:** platforme educaționale, imagini, aparat foto, materiale pentru lucrări practice (cartoane, carioci, acuarele, coli, lipici), laptop, video-proiector, smart-board, cd-uri;
- ❖ https://demo.20.leva.com/recursos/FR/quiz_francophonie/?fbclid=IwAR3q0tvJZbz_wieWTtGaZ8dxaPgIK3aaaVkonsDeoTH0_O-kG3GU6atZt7QY#/
- ❖ **RESURSE UMANE:** cadre didactice, invitați, elevi, părinți;
- ❖ **RESURSE PROCEDURALE:** observarea dirijată, explicația, demonstrația, conversația, lucrările practice, exercițiul.

REZULTATE AȘTEPATE :

- ❖ Accesul la o educație de calitate ce vizează integrarea în ansamblul european prin stimularea participării active a elevilor la activități ce promovează diversitatea culturală;
- ❖ Sensibilizarea publicului larg, dar în special a elevilor și a cadrelor didactice la cultură prin activități creative și prin artă;
- ❖ Implicarea elevilor în acțiuni culturale ce stimulează creativitatea și promovează prietenia, toleranța, armonia, munca în echipă și diversitatea culturală.



DISEMINARE

- ❖ rezultatele proiectului vor fi aduse la cunoștința părților implicate în proiect;
- ❖ fotografii și informații pe mediile de socializare sau platforme educaționale;
- ❖ prezentarea proiectului în cadrul comisiei metodice a profesorilor de limbi moderne ;
- ❖ publicarea activităților pe site-ul școlii.



CHESTIONAR ADRESAT ELEVILOR PRIVIND ÎNVĂȚAREA LIMBILOR STRĂINE

Autor: Costea Valeria

Instituția școlară: Colegiul Național Silvania, Zalău

Pentru a cunoaște mai bine elevii și concepțiile lor privind limbile străine, viziunea lor, sugestiile lor pentru perfectionarea metodelor mele și a stilului meu de a preda limba franceză, am realizat un chestionar cu mai multe întrebări adresate elevilor din clasele terminale (două clase de 50 de elevi). Am avut intenția de a găsi detalii privind învățarea limbii franceze și motivațiile elevilor. Chestionarul conține 10 întrebări pe care la vremea respectivă le consideram importante:

1. Care sunt limbile moderne pe care le preferați?
2. Care sunt motivele/ motivațiile pentru care învățați/ nu învățați limbi moderne?
3. Care sunt modalitățile prin care învățarea unei limbi străine este mai eficientă/ ineficientă? (comunicare orală pe teme diverse, exerciții de gramatică, activități de ascultare de documente autentice, lectură, traducere, învățarea pe de rost a expresiilor, etc.)
4. Pe care le preferați?
5. Ce dificultăți ați avut în învățarea limbii franceze?
6. Ce modalitate de evaluare vi se pare cea mai obiectivă?
7. Notele primite la franceză reflectă realitatea?
8. Care sunt cuvintele pe care le preferați în franceză și ce amintiri păstrați legate de franceză?
9. La ce vă va servi cunoașterea unei limbi străine (franceză, engleză sau o alta limbă)?
10. Care sunt sugestiile voastre în ceea ce mă privește?

Elevii au fost foarte sinceri dând răspunsurile, căci nu aveau niciun interes să mintă. La prima întrebare privind limbile moderne preferate, elevii au făcut un clasament a celor mai iubite limbi: engleză, franceză, spaniolă, italiană, germană. Franceza se situează printre preferate, bineînțeles după engleză.

Motivele elevilor pentru a învăța o limbă străină sunt multiple: notele în primul rând (15), posibilitatea cunoașterii unei limbi străine (7), ideea de a munci în străinătate sau de a face stagii (în Franța în principal) (6), pentru a se putea descurca într-o situație de comunicare cu un străin (5), pentru a-și face prieteni în străinătate sau pe internet (4), pentru părinți - ca să fie mulțumiți (4), pentru profesor - căci le este rușine (4), pentru a fi admirați de alții (3), din competiție (2). Trebuie să recunosc că unele răspunsuri m-au uimit.

La a treia întrebare privind modalitățile cele mai eficiente pentru a învăța o limbă, elevii au răspuns că mediul perfect pentru a învăța o limbă străină este țara de origine (13),

dar și alte răspunsuri au fost date: comunicarea dirijată de către profesor (13), jocurile de rol (5), dezbaterile (5), lectura și ascultarea documentelor autentice (4), singuri acasă citind cărți (3), alte răspunsuri.

Am observat că nu au dat ca instrument memorarea de cuvinte și expresii, învățarea regulilor de gramatică. Am constatat că tinerii au răspuns într-un mod foarte realist, poate pentru că există și părinți care lucrează în străinătate și aceștia au învățat fără lecții organizate în clasă. Comunicarea este deci modalitatea cea mai eficientă pentru a învăța o limbă străină, modalitate preferată și de elevi.

La a patra întrebare elevii au răspuns că preferă conversația în timpul orelor de franceză, conversație pe teme interesante, care să nu fie legată de școală (19), să se uite la filme (8), să facă proiecte (7), să-i asculte pe alții (5), să scrie în caiete și să repete cu voce tare (3), unii nu au răspuns la această întrebare.

La a cincea întrebare privind dificultățile întâmpinate, elevii au răspuns că nu au reușit să facă diferența între timpurile verbale (10), alții au probleme de pronunție (9), unii nu reușesc să lege cuvintele, chiar dacă înțeleg despre ce este vorba (7), alții au răspuns că fac confuzii sau că răspund în engleză (5), unii nu știu genul cuvintelor (4), să facă acordul adjectivelor (2), unii nu reușesc să urmărească o conversație întreagă (5), alte răspunsuri.

Dificultățile întâmpinate în învățarea limbii franceze sunt legate de gramatică și pronunție, nu le place să învețe pe de rost reguli, expresii, cuvinte, dar eu le spun mereu că franceza este o limbă expresivă și nu putem traduce mereu anumite expresii și cuvinte.

Modalitățile de evaluare cele mai obiective după părerea elevilor sunt: testele (20), răspunsurile frontale în clasă (15), jocurile pe roluri (4), activitatea în clasă (3), alții au răspuns că profesorul știe mai bine.

Majoritatea elevilor preferă ca profesorul să îi evalueze pentru răspunsurile și activitatea din clasă. Considerând că modalitățile de evaluare cele mai obiective, în concepția adolescenților, sunt testele, este necesar să precizez că există elevi care se descurcă mai bine în oral și aceștia nu iau note foarte bune în scris. Este o contradicție, de aceea metodele de evaluare trebuie alternate, pentru ca media să reflecte cât mai bine nivelul elevului.

Notele primite la franceză reflectă realitatea în majoritatea cazurilor (85%), câțiva elevi au spus că sunt prea exigentă (7%), alții au spus că sunt prea indulgentă (8%).

Se știe că elevii își doresc note bune, dar trebuie să recunoaștem că ei știu și să se autoanalizeze și să-i aprecieze pe cei din jur. Câteodată le spun sa-și treacă pe test nota care cred ei că o merită, astfel am observat că uneori sunt chiar mai exigenți decât mine.

La întrebarea privind cuvintele preferate în franceză am avut, de asemenea, surprize. Printre cuvintele preferate ale elevilor putem întâlni: amour, délice, orgue, paix, maison, parents, silence, ciel, regarder, surprise, cheveux, bijoux, chanteur, jeu, arc-en-ciel. Cuvintele

preferate în franceză nu sunt aceleași ca în limba maternă, ei aleg unele cuvinte pentru sonoritatea lor sau pentru că le aduce aminte de ceva, un moment agreabil.

În ceea ce privește amintirile legate de franceză, am avut surpriza să aflu răspunsuri foarte interesante: unii au spus că ei își amintesc anumite teme, alții își amintesc testele date, unii elevi au spus că nu vor uita niciodată subiectele abordate la orele de franceză, activitățile făcute la școală cu ocazia Francofoniei sau zilele școlii, premiile obținute la concursuri, observațiile mele când i-am prins pe unii copiind, cântecele în franceză și așa mai departe.

În ceea ce privește învățarea unei limbi străine elevii au răspuns că limbile străine sunt foarte importante pentru a obține un loc bun de muncă, mai ales dacă ai și un certificat lingvistic recunoscut în lume, pentru a se descurca în călătorii, etc.

De asemenea, motivele pentru a învăța o limbă străină sunt diverse în funcție de vârstă. Dacă pentru un muncitor care lucrează în străinătate este o obligație, pentru un elev român este diferit, el învață pentru notă, o notă care-l va putea ajuta la admiterea la facultate, sau pentru o conversație cu un francez la un moment dat.

Astfel, consider că elevii au realizat că să cunoști o limbă străină este un lucru important pentru viitorul omului, pentru un loc bun de muncă, dar și pentru cultura generală a unei persoane, căci învățând o limbă aflu lucruri interesante din țara respectivă, din cultura altor popoare, din stilul lor de viață.

Sugestiile pe care elevii mi le-au făcut sunt diverse: să nu insist pe regulile de gramatică, să fac activități în aer liber, să aleg teme diversificate de discuție în timpul orelor, să cântăm, să facem o trupă de teatru, să nu dau teme, să gătim la ocazii speciale, să vorbim despre problemele lor când este cazul, bucurii, speranțe, talente.

Sugestiile sunt inedite, elevii sunt foarte inventivi, dar cred că mi-au răspuns doar din perspectiva elevului, fără să țină cont că eu trebuie să respect o programă școlară și anumite reguli.

În legătura cu concluziile la sfârșitul chestionarului, trebuie să precizez că unele răspunsuri au fost foarte realiste, altele idealiste, altele bizare. Am observat că elevii preferă engleza în defavoarea francezei, astfel se explică unele răspunsuri (cuvinte) în engleză sau lipsa inspirației când doresc să povestesc ceva.

Eu cred că elevii iubesc franceza, căci, în general am făcut multe activități împreună, activități pe care le apreciază și de care își vor aminti peste ani. Dacă discutăm cu elevii despre corectitudinea notării, dacă ținem cont de sugestiile lor, dacă îi apreciem, dacă există respect, relația elev-profesor va fi foarte bună, ei vor învăța cu plăcere.

Răspunsurile date la acest chestionar pun în lumină nivelul de cultură al elevilor, spiritul lor ludic, seriozitatea lor – când este cazul, elevul de liceu este adultul de mâine, cel

care ne va reprezenta, noi îl ajutăm în prezent să se cunoască să se formeze, să devină, să fie om din toate punctele de vedere, să se realizeze.

DEZVOLTARE PROFESIONALĂ ÎN STAGII DE PREGĂTIRE PRACTICĂ PRIN PROIECTE ERASMUS + - EXEMPLU DE BUNĂ PRACTICĂ -

**Prof. ADRIANA COSTREIE,
LICEUL TEHNOLOGIC „HENRI COANDĂ” TÂRGU - JIU**

În anul școlar 2021 -2022, la Liceul Tehnologic „Henri Coandă” Târgu – Jiu, s-a desfășurat proiectul Erasmus+ - KA1-VET “Students for Europe!” - Proiect nr. 2020-1-RO01-KA102-078204.

Prin implementarea proiectului “Students for Europe!” s-a urmărit formarea de competențe profesionale crescute, dar și competente transversale, pentru elevii de la calificarea profesională Frizer – Coafor – Manichiurist - Pedichiurist. Pentru a pregăti forța de muncă cu competențele cerute de angajatori, am considerat oportună organizarea unui stagiu de pregătire practică într-o țară europeană, pe modelul tutoratului, cu parteneri cu experiență, care să garanteze dobândirea competențelor necesare integrării elevilor pe piața muncii.

Stagiul de pregătire practică de trei săptămâni s-a desfășurat în orașul Setubal, în Portugalia, în perioada 12 iunie 2022 – 1 iulie 2022, beneficiarii direcți fiind 14 elevi de clasa a XI-a, de la calificarea profesională Frizer – Coafor – Manichiurist – Pedichiurist.

Prima zi în Portugalia a fost destinată cunoașterii orașului Setubal, oraș în care urma să desfășurăm activitățile din proiect, pe parcursul a trei săptămâni. Setubal este un oraș situat la 40 de kilometri sud de Lisabona și se numără printre cele mai importante porturi la Oceanul Atlantic din Portugalia. Mărginit de estuarul râului Sado, orașul Setubal se remarcă prin numeroase obiective economice și turistice.

Cea de a doua zi a fost destinată deschiderii proiectului și începerea activităților specifice. Într-o plăcută atmosferă de lucru, reprezentanții organizației partenere, Consue Portugal, au prezentat scopul și obiectivele stagiului de practică, respectiv dezvoltarea la elevi a abilităților de a lucra în echipă, de a obține prin metode moderne de lucru competente specifice calificării, de a sprijini motivația și încrederea elevilor în vederea angajării pe piața muncii. A fost stabilit programul de desfășurare al fiecărei zile de stagiul de pregătire practică. Pentru buna desfășurare a activităților, cei 14 elevi participanți în proiect, au fost repartizați la cinci saloane de estetică din oraș: Claudine Masson, Flor Cerejeira, Magna – CMG, Sandra, Sonia Carvalho. Programul a fost gândit astfel încât fiecare elev să beneficieze de experiența tutorilor de practică de la fiecare dintre cele cinci saloane, prin desfășurarea practicii în fiecare salon prin rotație, în programul de dimineață sau în cel de după amiază.

Fiecare zi de stagiul de pregătire practică a adus noi cunoștințe pentru fiecare elev. Lucrând pe manechine sau pe clienți, executând tunsori, coafuri, vopsirea părului, manichiură sau pedichiură, elevii au avut posibilitatea să experimenteze metode și tehnici noi de spălare a părului, de masaj, de aplicare a vopselei sau a unghiilor. Au învățat să utilizeze cât mai corect ustensilele de mână: pieptenele, foarfecele, diferite tipuri de perii, dar și echipamentele electrice: mașina de tuns, foehnul, placa de îndreptat, pentru a realiza cele mai frumoase tunsori și coafuri.

O atenție deosebită a fost acordată și operațiilor de manichiură și pedichiură. Tutorii de practică au monitorizat modul în care elevii au înțeles care sunt metodele cele mai eficiente de pregătire a unghiilor în vederea aplicării lacului pentru unghii sau a unghiilor aplicate cu gel, în funcție de preferințele clientelor. De altfel, comunicarea cu clienta, orientarea acesteia spre stilul și tendințele

actuale, a fost o provocare pentru fiecare elev care a trebuit să se exprime cât mai corect în limba portugheză. Tunsorile bărbătești sau prepararea vopselei pentru aplicare pe firul de păr au pus la încercare îndemânarea elevilor, dornici să fie cei mai buni în această frumoasă meserie.

Stagiul de pregătire practică a permis elevilor să aprofundeze cunoștințele teoretice dobândite la orele de curs și abilitățile practice necesare pentru tunderea părului la bărbați, tunderea părului la femei, realizarea de coafuri simple, pigmentarea și depigmentarea părului, îngrijirea estetică a mâinilor și picioarelor. Elevii au pus în aplicare tehnici de ondulare a părului cu peria și foehnul, tehnici pentru întinderea părului cu placa, tehnici pentru coafarea părului, tehnici de decolorare a părului și de tratare a părului decolorat sau de vopsire parțială și totală a părului.

Respectarea standardelor și a procedurilor de lucru a stat la baza desfășurării practicii, elevii exersând pregătirea locului de muncă, selectarea resurselor necesare pentru realizarea sarcinilor de lucru, dar și pregătirea și consilierea clienței în vederea coafării, decolorării sau vopsirii părului. Sub îndrumarea tutorilor de practică, elevii au realizat operații de întindere a părului cu placa, au retușat coafuri, au vopsit părul clienților total sau parțial, au decolorat firul de păr la rădăcină sau pe lungimea totală a firelor de păr. Fiecare zi de practică a însemnat pentru elevi respectarea celor mai stricte reguli de sănătate și igienă, de la purtarea echipamentului de lucru până la asigurarea curățeniei la locul de muncă, dar și întreținerea materialelor, a ustensilelor și a echipamentelor electrice.

Activitățile practice din timpul săptămânii au fost foarte bine corelate cu vizitele culturale organizate la sfârșit de săptămână. Desfășurate la obiectivele turistice din orașul Setubal sau din alte localități, vizitele culturale au avut o deosebită importanță în cunoașterea de către elevi a istoriei, a culturii și a tradițiilor poporului portughez. În fiecare zi de week-end am avut posibilitatea să vizităm și să ne bucurăm de ceea ce au construit și au lăsat moștenire strămoșii poporului portughez, dar și de frumusețile naturii care la fiecare pas te încântă cu peisaje deosebite.

Elevii au avut astfel posibilitatea să viziteze: Fortăreața São Filipe de Setubal (Fortaleza de S. Filipe) care pe lângă importanța istorică deosebită, oferă turiștilor un peisaj magnific al imensului lac albastru al golfului Setubal; Palatul Național Regal din orașul Sintra, caracterizat printr-o arhitectură deosebită, fiind unul dintre cele mai vizitate obiective turistice, care din anul 1995 se află pe lista Patrimoniului Mondial al UNESCO; Cabo da Roca (Capul Roca), un peisaj natural care este unic prin amestecul de plaje nisipoase și stânci a căror înălțime depășește 100 m, fiind considerat cea mai vestică extremitate a Europei; Oceanariul din Lisabona (Oceanario de Lisboa) al doilea ca mărime din lume, fiind vizitat anual de aproximativ 1 milion de turiști; Padrão dos Descobrimentos de Lisboa (Monumentul Descoperirilor), situat pe malul râului Tejo din Lisabona, un monument care celebrează toate personalitățile care au luat parte la epoca portugheză a descoperirilor din perioada secolelor XV și XVI.



Cabo da Roca (Capul Roca)



Oceanariul din Lisabona (Oceanario de Lisboa)

Una câte una, zilele au trecut și am ajuns în ultima zi de desfășurare a activităților din proiect. În prima parte a zilei, elevii au primit feed-backul final și notele pe care tutorii de practică le-au acordat, evaluând activitatea fiecărui elev desfășurată pe parcursul celor trei săptămâni de pregătire practică.

Evaluarea finală realizată de tutorii de practică a avut în vedere atitudinea fiecărui elev privind examinarea cu atenție a caracteristicilor părului clienței, luarea deciziei corecte cu privire la realizarea coafurii / decolorării / vopsirii părului, folosirea aparatelor necesare coafării părului conform instrucțiunilor. A fost observată dorința elevilor de a se implica și de a învăța metode și tehnici noi de lucru, capacitatea de a lucra individual și în echipă, realizarea la timp a sarcinilor primite de la tutorele de practică, modul de comunicare cu clientul, exersând bine înțeles cunoștințele de limbă engleză și limbă portugheză.

În partea a doua a zilei s-a desfășurat festivitatea de încheiere a proiectului. Au fost momente pline de bucurie, de emoție, dar și de tristețe pentru că se apropia de final o perioadă în care fiecare dintre noi, elevi sau profesori, am trăit momente deosebite și am avut parte de experiențe unice în viața noastră. Deopotrivă, elevi, profesori, reprezentanții organizației partenere, am discutat și am evidențiat aspectele pozitive care au aschimbât în bine comportamentul elevilor (punctualitatea, asumarea responsabilității, creșterea interesului pentru propria formare), dar și aspectele care pot fi îmbunătățite (îmbogățirea vocabularului propriu cu cât mai multe cuvinte și exprimarea cât mai fluentă în limba portugheză). Validarea competențelor profesionale dobândite de elevi în timpul stagiului de pregătire practică s-a realizat prin eliberarea de către organizația de primire și de către partenerul economic, a Certificatelor de Participare și a Certificatelor de mobilitate Europass.

Pentru rezultatele deosebite obținute la evaluarea finală, dar și pentru interesul deosebit, manifestat pentru pregătirea lingvistică și culturală, cei mai buni elevi au fost premiați și încurajați să practice această frumoasă meserie, după finalizarea studiilor.

Închei acest exemplu de bună practică, cu câteva opinii ale elevilor participanți în proiect:

Maria (elevă):

„ În fiecare zi de practică am lucrat foarte mult și am îndeplinit toate sarcinile de lucru pe care mi le – au dat tutorii de practică. Sunt foarte bucuroasă că am învățat foarte multe lucruri noi și în timpul vizitelor la obiectivele turistice. De exemplu, am aflat că arborele de plută este foarte important în Portugalia, atât pentru lemnul lui din care se prelucrează foarte multe produse (dopuri pentru sticlele de vin, articole de marochinărie, articole de încălțăminte, etc.) , cât și pentru faptul că el nu arde și de aceea arborii de plută sunt folosiți ca perdele de protecție împotriva incendiilor care pe timpul verii sunt foarte numeroase.”

Sorin (elev):

„ Mi-a plăcut foarte mult cum s-a desfășurat programul de practică. Faptul că tutorii de practică au avut încredere în mine și mi-au oferit posibilitatea să lucrez direct cu părul clienților, m-a ajutat foarte mult în dezvoltarea mea personală și profesională.”

Proiect didactic

UNITATEA DE ÎNVĂȚĂMÂNT: Școala Gimnazială "I. A. Bassarabescu"

CLASA : a II-a

PROF.ÎNV.PRIMAR: Crăciun Daniela

ARIA CURRICULARĂ: Arte și tehnologii

DISCIPLINA: Arte vizuale și abilități practice

UNITATEA TEMATICĂ: În lumea poveștilor

SUBIECTUL LECȚIEI: Activități obținute prin prelucrarea hârtiei -Peștișorul

TIPUL ACTIVITĂȚII: formare de priceperi și deprinderi

FORMA DE REALIZARE: activitate integrată

DOMENII INTEGRATE: CRL, DP, MM, MEM

SCOPUL LECȚIEI: Formarea priceperilor și deprinderilor de a asambla materialele avute în scopul realizării unui produs finit.

COMPETENȚE VIZATE:

Competențe generale:

1. Explorarea de mesaje artistice exprimate în limbaj vizual într-o diversitate de contexte familiare
2. Realizarea de creații funcționale și/sau estetice folosind materiale și tehnici elementare diverse

Competențe specifice:

Arte vizuale și abilități practice

- 1.3. Manifestarea curiozității față de explorarea de mesaje artistice simple, exprimate vizual;
- 2.1. Explorarea unor caracteristici/ proprietăți ale materialelor în diverse contexte;
- 2.3. Realizarea de produse utile și/sau estetice combinând materiale ușor de prelucrat și tehnici accesibile;
- 2.6. Participarea la activități integrate adaptate nivelului de vârstă, în care se asociază elemente de exprimare vizuală, muzicală, verbală, kinestezică;

Competențe integrate:

Dezvoltare personală

- 2.1. Exprimarea emoțiilor de bază în situații variate;
- 2.2. Utilizarea unor elemente de ascultare activă.



✚ Comunicare în limba română

- 1.1. Identificarea semnificației unui mesaj oral, pe teme accesibile, rostit cu claritate;
- 1.2. Identificarea unor informații variate dintr-un mesaj rostit cu claritate;
- 1.4. Exprimarea interesului pentru receptarea de mesaje orale, în contexte de comunicare cunoscute.

✚ Muzică și mișcare

- 2.2. Cântarea în colectiv, asociind acompaniamentul sugerat de ritm și de măsură;
- 3.1. Manifestarea unor reacții, emoții, sentimente sugerate de fragmente muzicale .

✚ Matematică și explorarea mediului:

- 1.1. Scrierea, citirea și formarea numerelor până la 1000
- 1.5. Efectuarea de înmulțiri și împărțiri în centrul 0-1000 prin adunări/scăderi repetate

OBIECTIVE OPERATIONALE:

- O1 Să numească materialele și metodele folosite în planșa model;
- O2 Să decupeze corect, după contur elementele necesare realizării compoziției;
- O3 Să asambleze corect, estetic și creativ în spațiul de lucru elementele componente, respectând modelul
- O4 Să decoreze cât mai original lucrările confecționate;
- O5 Să evalueze lucrarea proprie și a altora ținând cont de următoarele aspecte: finalizare, corectitudine, aspectul estetic al lucrării;
- O6 Să rezolve corect sarcinile jocului didactic.

STRATEGII DIDACTICE:

METODE ȘI PROCEDEE: conversația, observația, explicația, munca în pereche , munca independentă , exercițiul, Turul galeriei.

RESURSE MATERIALE: planșa didactică, ghicitori, carioca, foarfece, lipici, hartie glace, farfurie carton;

- **FORME DE ORGANIZARE:** frontal, în pereche , individual;
- **FORME ȘI TEHNICI DE EVALUARE:** evaluare orală, aprecierea răspunsurilor, aprecierea asupra modului de rezolvare a sarcinilor, analiza produselor activității;
- **RESURSE TEMPORALE:** 45 minute
- **RESURSE UMANE :** 32 de elevi

BIBLIOGRAFIE:

- MECTS-„Programa pentru disciplinele Comunicare în limba română, Matematica și explorarea mediului, Dezvoltare personală, Muzică și mișcare și Arte vizuale și abilități practice, aprobată prin ordinul ministrului nr.3418/19.03.2013



SCENARIUL DIDACTIC

ETAPELE LECȚIEI	OB. OP.	CONȚINUT INFORMACIONAL SI DEMERSUL DIDACTIC	STRATEGII DIDACTICE			MIJLOACE DE EVALUARE
		ACTIVITATEA PROPUNĂTOAREI	METODE	MIJLOACE	FORME DE ACTIV.	
1.Moment organizatoric		Se asigură condițiile necesare unei bune desfășurări a lecției: -pregătirea materialului didactic necesar; -stabilirea ordinii și liniștii în clasă.	Conversația Instrucțiunile verbal	Materiale necesare activității	Frontal	Observare individuală
2. Captarea atenției	O6	Prezintă ghicitori , însoțite de un exercițiu și o literă. Cerința exercitiului este aceea de a da soluția la ghicitori și de a aranja în ordine crescătoare numerele pentru a descoperi mesajul . După ce elevii aranjează crescător numerele observa ca au descoperit cuvântul PEȘTE Răspunsurile ghicitorilor vor fi indicii care vor conduce la elementele lucrării (Anexa 1) Le propun elevilor următorul joc: Îi invit să interpreteze personajele din sceneta „Ursul păcălit de vulpe”	Conversația Explicația, reflecția personală,jocul de rol, dramatizarea	Ghicitori mască pentru cele trei personaje: vulpe, urs și țăran	Frontal	Observarea sistematică Aprecieri verbale
3.Discuție pregătitoare Anunțarea titlului și a obiectivelor		-Toată clasa a auzit ce s-a întâmplat între vulpe și urs. Credeți că vom reuși să-i împăcăm pe cei doi? -Specific faptul că vom lucra <i>în pereche</i> . - Comunic elevilor faptul că azi la ora de educație tehnologică vom realiza	Conversația Explicația		Frontal	Observare sistematică

		peștișorul din "Ursul păcălit de vulpe" pentru care s-au certat cei doi eroi. Voi va trebui să decupați corect să le asamblați corect și să le lipiți conform modelului ce vi-l voi prezenta .				
4. Dirijarea activității de consolidare a cunoștințelor	O1	<p>a) Intuirea materialului și prezentarea lucrării model</p> <p>Elevii observă lucrarea-model cu subiectul compoziției propus și îi antrenez în discuții care au legătură cu lucrarea prezentată. Împreună împreună identificăm materialele din care sunt alcătuite, precum și principalele tehnici de lucru.</p> <ul style="list-style-type: none"> - Ce observați în imagine? - Ce materiale s-au folosit în realizarea acestei lucrări ? - Ce tehnici de lucru credeți că au fost aplicate ? - De ce instrumente și materiale de lucru avem nevoie? <p>Se vor realiza exerciții pentru încălzirea musculaturii fine a mâinii:</p> <p>Se asigură un climat favorabil lucrului cu ajutorul muzicii – fond usical <i>Anotimpurile</i> – A. Vivaldi</p>	<p>Observația</p> <p>Conversația</p>	Planșa model	Frontal	Observarea sistemică
		<p>b) Explicarea și demonstrarea modului de lucru</p> <p>Dau indicații în ceea ce privește asamblarea elementelor după model și așezarea pe planșa suport, astfel încât să se respecte un echilibru plastic al lucrării.</p>	<p>Explicația</p> <p>Munca independentă</p>	<p>Planșă model /planșa pe videoproiector</p> <p>farfurie carton,</p>		observația sistematică

	O2 O3	<p>Pe tablă sunt afișate etapele de lucru necesare realizării lucrării.</p> <p><i>c) Verbalizarea</i></p> <p>Numesc un elev care va repeta etapele de lucru pentru o mai bună înțelegere a mesajului transmis.</p> <p>În timp ce elevii aranjează piesele fără să le lipească voi trece printre bănci pentru a-i îndruma și ajuta.</p> <p>Supraveghez și ajut elevii, dând indicațiile corespunzătoare acolo unde este cazul.</p>		șabloane, foarfecă, lipici, etc. Tehnici de lucru : decupare și lipire.		
	O4	<p><i>d) Executarea lucrării de către elevi</i></p> <p>Ajut elevii care întâmpină dificultăți în realizarea modelului;</p> <p>Dau indicații individuale suplimentare, acolo unde este cazul.</p> <p>Atenționez că se vor putea împărți sarcinile astfel încât să realizeze planșa corect și estetic.</p> <p>Urmează lipirea elementelor și obținerea produsului finit.</p> <p>Se va lipi fiecare piesă una câte una.</p>	Conversația	Procesul tehnologic	În pereche	Probă practică
5. Obținerea performanței	O5	<p><i>e) Analiza lucrărilor realizate</i></p> <p>Voi desemna doi elevi care vor alege câteva lucrări ce consideră ei a fi cele mai corect realizate, în funcție de următoarele criterii de evaluare</p> <ul style="list-style-type: none"> - aspectul îngrijit al lucrării; - respectarea etapelor de lucru: - decuparea corectă a pieselor; - așezarea corectă a pieselor; - lipirea corectă și curată a pieselor. 	Conversația Explicația	Planșe Măscuțe		Evaluare orală

		- finalizarea lucrării. Realizez o expoziție în fața clasei cu lucrările elevilor. Grupele vor trece pe rând și vor observa lucrările colegilor. Se va oferi măscuțe fiecărui elev.	Turul Galeriei		Autoevaluare	
6. Încheierea lecției		Fac aprecieri generale și individuale asupra participării elevilor la lecție, precum și asupra comportamentului lor pe parcursul orei. Se intonează cântecelul „Vulpe , tu mi-ai furat gășca”.	Conversația		Frontal	Aprecieri verbale

PROCES TEHNOLOGIC

Nr. crt	Operații de lucru	Îndrumări tehnologice	Instrumente folosite	Materiale
1	Organizarea lucrului	-corespunzătoare lucrului	-coli colorate, foarfece, lipici	-Planșa model
2	Decupare	-pe contur	-foarfece	-coli
3	Asamblare	-după model, fixarea elementelor obținute pentru a realiza imaginea corectă.	cercuri	Cercuri
4	Lipire	Lipirea pentru a se fixa imaginea	Lipici	Planșa suport
5	C.T.C.	Control și autocontrol	-criterii de analiză	-

Anexa 1 - GHICITORI

1. Care-i mătășosul
Ce păzește focul
Și-și spală cojocul?
Poți ghici? **6X6 Ș**



2. În genunchi încet se lasă
Și deloc, deloc nu-i pasă,
C-așa mare și voinic
Stă-n genunchi la un pitic.
Omul i se urcă-n spate
Și-amândoi pleacă departe...
Hai ghiciți, atât de-nalt
Cine e? Un.....**10X10 E**



3. Curelușă rece, unsă,
Sub pământ șade ascunsă,
Iar atunci când iese afară
De-o privești te înfioară. **8X2 E**

4. Nu-i pisica și nu-i motan,
E vargat și roscovan. **2X2 P**

5. Uite ce urechi mari are!
Nasul este și mai mare!
Pe poteca merge-agale.
De ii sta un pom în cale,
Il rupe ca pe o floare. **7X7 T**



Ordonează crescător literele soluțiilor:

36 100 16 4 49
Ș E E P T



4 16 36 49 100

P E Ș T E



Anexa 2 SCENETA “Ursul păcălit de vulpe”

Un urs batran , flamand si prost,
Pe vulpe a intalnit.
Si vrand sa-si faca poftei rost,
Cam astfel a grait:



- Cumatra, hai, nu ma lasa ,
- Ca zau ma prapadesc!
- Un bors de peste as manca,
Dar peste nu gasesc!



2. Ma mira sfatul ce mi-l ceri!
Flamand cum de te lasi?
Cand peste poti sa prinzi cat vrei
Si balta-I la doi pasi.
Te duci la balta linistit
Si coada-n apa intinzi
Si-ai sa ramai nedumerit
Cat peste o sa prinzi.



3. Si bietul urs, pornind la drum,
La balta s-a oprit.

- Sa vezi cat peste prind acum!

Zicea el fericit.
Dar peste noapte un ger cumplit
I-aduse mult necaz
Si-n loc de peste, coada lui,
Sub gheata sta si azi.



IMPLEMENTAREA CALITATII IN EDUCATIE PRIN PROIECTE DE MOBILITATE ERASMUS

”Fără educație, viitorul nu există!”, este un citat ce se regăsește în multe unități de educație, indiferent de nivelul de pregătire. Serviciile de educație sunt cele care le oferă tinerilor și nu numai, o cultură diversă și o gamă largă de cunoștințe pe care le pot aplica în activitățile curente. Calitatea vieții, a produselor pe care le achiziționăm și serviciile la care apelăm pentru a ne satisface diferite nevoi, evidențiază cultura individuală și gradul de responsabilitate.

Calitatea este un concept care se regăsește în economie și viața socială, însă care prezintă un caracter subiectiv și are semnificații distincte pentru domenii diferite, prezintă funcțiuni și obiecte specifice fiecărui sector față de care se face referința. Calitatea poate fi definită ca fiind ansamblul proprietăților și caracteristicilor produselor sau serviciilor ce le dau posibilitatea de satisfacere a nevoilor consumatorilor, raportându-se la un etalon.

Calitatea a fost studiată de numeroși savanți, unul dintre ei, românul J.M.Juran, a elaborat trilogia calității explicând prin ”spirală calității” denumită și spirală progresului, obiectivele și responsabilitățile, implementarea în cadrul sistemului calității prin mijloace precum: planificarea, controlul, asigurarea și îmbunătățirea calității.

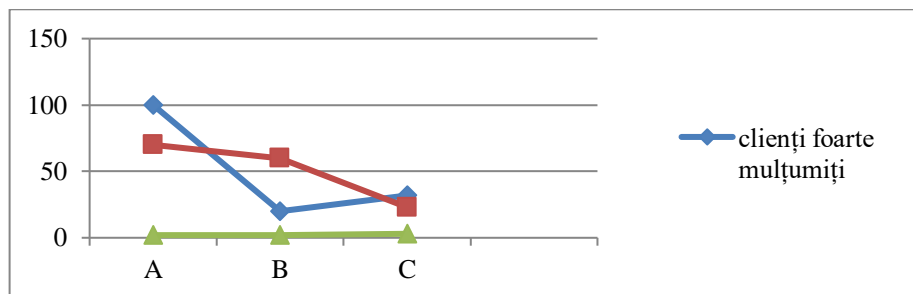
Calitatea produselor și a serviciilor este influențată de o serie de factori principali și secundari din domeniul producției și din cel al comerțului.

Odată cu deschiderea Europei spre țările din est și centru, s-a impus implementarea unor reglementări sub forma unui set de documente, ca și garantare a calității și de prevenire a distorsionării pieței concurenței. Pentru a elabora un sistem corect, real și complet acesta va avea de parcurs câteva etape:

- etapa de pre-audit
- stabilire a aspirațiilor și obiectivelor organizației
- elaborarea procedurilor
- certificare sistemelor

Aprecierea calității poate fi observată prin aplicarea de chestionare de satisfacție, fișe de evaluare, scale de punctaje, ori reprezentări grafice de tipul: câți clienți au solicitat serviciului ”X” și câți au fost foarte mulțumiți, mulțumiți, nemulțumiți.

Gradul de mulțumire al clienților față de serviciile A, B, C:



Documente care certifică calitatea produselor și serviciilor:

- ✓ certificatul de conformitate a lotului de produse;
- ✓ buletinul de analiză;
- ✓ declarație de conformitate;
- ✓ certificatul de calitate;
- ✓ certificat de garanție;
- ✓ certificate de omologare a prototipului;

- ✓ documentații tehnice;
- ✓ proceduri de lucru.

”Dezvoltarea integrală și armonioasă a individualității și formarea unei personalități autonome și creative prin dezvoltarea competențelor, capacităților intelectuale și a deprinderilor fizice conform idealului educațional, care conferă individului adaptarea continuă și eficientă la o piața a muncii extrem de dinamică”, reprezintă misiunea școlii, Liceul Teoretic Sebiș.

Liceul Teoretic Sebiș, jud. Arad este o unitate școlară de stat, pentru învățământ de masă, finanțată de la bugetul de stat, adoptând ca formă învățământul de zi. Procesul instructiv – educativ se desfășoară în limba română, iar limbile moderne studiate sunt engleza, franceza și germană.

Am câștigat granturi în câteva proiecte de mobilitate Leonardo da Vinci și Erasmus+, având ca partener intermediar MEP Europrojects Granada: în 2012, proiectul LLPdV/IVT/2011/RO/186 cu titlul ”Romanian taste with european flavour” și în 2014-1-RO01-KA102-000570, cu titlul ”Local services with european quality”, beneficiarii mobilității fiind câte 14 elevi, în fiecare mobilitate, elevi de la profilul Servicii, domeniul Turism și Alimentație, calificarea Tehnician Dezvoltarea posibilităților de a se familiariza cu piața europeană a muncii și a accepta ideea de mobilitate în muncă, ca pe o oportunitate pentru o carieră de succes.

Grupul țintă: 14 elevi din clasa a XI-a, profilul Turism și alimentație, calificarea Tehnician în Gastronomie, de la Liceul Teoretic Sebiș În carul unităților școlare ce aplică proiecte pentru tineri, există câțiva pași pe care acestea trebuie să le respecte : etapa de selecție, pregătirea elevilor, activități practice derulate, rezultate obținute, diseminarea rezultatelor și impactul.

Activitățile premobilitate au structurate pe module, astfel :

- ❖ pregătire pedagogică ;
- ❖ pregătirea de specialitate;
- ❖ pregătire lingvistică;
- ❖ pregătire culturală,

Activități în mobilitate:

- ❖ mobilitatea s-a desfășurat timp de trei săptămâni: 20.06.2021-10.07.2021, elevii având activități precum:
- ❖ activități practice de preparare și servire a preparatelor în restaurant, baruri, terase;
- ❖ activități culturale: vizite, schimburi de experiență.

Activități după mobilitate

- ❖ după finalizarea mobilității au avut loc activități de diseminare și recunoaștere a meritelor muncii depuse.

Rezultatele proiectului au fost evaluate în funcție de URÎ-urile dobândite, astfel :

- ❖ Pentru o evaluare calitativă s-a folosit și sistemul ECVET , acest sistem European făcând mai bună legătura dintre sistemele de calificare și piața muncii.
- ❖ La calcularea punctajului de credite ECVET s-a avut în vedere numărul total de ore necesare unui elev pentru dobândirea calificării și ponderea stagiului de pregătire profesională pe care l-au efectuat elevii.
- ❖ Au obținut un document ce atestă competențele dobândite pe perioada stagiului de practică, sub forma Certificatului Europass, certificat redactat în limba engleză și recunoscut internațional.

La nivel profesional rezultatele asupra participanților au fost:

- ✓ *100% participanții au o primă șansă de a se implica în „munca adevărată“, ei au acumulat experiență practică ceea ce va avea efect intelegerea mai bună a muncii;

- ✓ *100% din totalul participanților au obținut transferul și validarea rezultatelor obținute în stagiul finalizând cu nota 10, ceea ce arată performanța școlară crescută, dobândită la un nivel înalt al competențelor profesionale prevăzute în SPP. Pentru acestea se aplică procedura de transfer a RI dobândite în stagiile de practică descrisă în Metodologia la OMEC 4931/2008. Școala de trimitere a semnat Europass-ul pentru fiecare elev participant.
- ✓ *80% dintre participanți au obținut un nivel superior de competență lingvistică la limba engleză, adică o îmbunătățire a competențelor lingvistice;
- ✓ *100% participanți învață să fie mai deschiși, să nu le fie teamă să-ți exprime sentimentele și ideile, să coopereze și să facă față situațiilor dificile, să se simtă în largul lor în situații sociale, să fie independenți, să lucreze în echipă și să conducă”.
- ✓ *toți cei 14 participanți recomandă și altora să participe la mobilități spunând ca este ” o experiență care îți schimbă viața”.

Pe termen mediu, în maxim 2 ani de la finalizarea stagiului :

- ✓ *100% din participanți vor obține calificarea și recunoașterea rezultatelor învățării, dobândite în stagiul în urma absolvirii examenului de certificare a competențelor, certificat de Tehnician în gastronomie;
- ✓ *100% dintre absolvenți au competențele cerute de piața muncii;
- ✓ *95% absolvenți încadrați în piața muncii în calificarea de pe certificatul de absolvire;
- ✓ *100% participanți devin mai conștienți de efectele mobilității asupra vieții lor personale și profesionale și pot identifica și recunoaște abilitățile personale și sociale, impactul și importanța lor în viața profesională.

Documente completate pentru buna desfășurare a procesului educativ și de organizare privind derularea proiectului și implementarea calității:

- Procedura de selecție a elevilor în proiect
- Angajament de calitate din partea LTS
- Contracte financiare individuale
- Polițe de asigurare sănătate și în caz de accident
- Program de deplasare și bilete
- Avize de la ISJ Arad
- Lista agenților economici
- Certificate europass
- Fișa de evaluare stagiul
- Fisa de lucru zilnică
- Fisa observatie stagiul
- Acord de învățare
- Procesele verbale de validare transfer Unitate de Rezultate ale Învățării

Concluzii: Prin participarea elevilor din instituțiile ce oferă servicii de educație și formare profesională implementând programe de învățare prin mobilități Erasmus, se aduce un beneficiu, un plus de calitate viitoarei forțe de muncă, în diverse domenii;

- ❖ la finalizarea studiilor, acești elevi, beneficiari ai mobilităților, vor avea un atu comparativ cu ceilalți absolvenți și, în mod normal, trecerea spre încadrarea în muncă va fi mult mai accesibilă;
- ❖ pe lângă certificatele profesionale și atestatele pe care le primesc din partea unității de educație, acești beneficiari ai mobilităților, au primit documentul ”Europass”, document recunoscut la nivel internațional, eliberat de organizația de primire, document elaborat în limba engleză și certificat de: instituția de primire, instituția intermediară, instituția de trimitere, respectiv, școala de proveniență a elevului.

BIBLIOGRAFIE

1. Anghelina A. – *Aspecte microeconomice și macroeconomice ale comportamentului de consum al populației*, Ed. Gutenberg Univers, Arad, 2011.
2. Anghelina A., Haiduc C., - *Evoluția preturilor și a consumului în ultimii ani în România, Perspective kitekintes, Tudomanyoseskulturalisfolyoirat 7/2004*, pag. 77-86, 2004, Bekescsaba, Ungaria.
3. Bodea, Gabriela, *Microeconomie: principiile și mecanismele jocului*, Editura Presa Universitară Clujeană, Cluj-Napoca, 2002.
4. Brumar Constanța ș.a- Manual pentru clasa a XII-a , *Managementul calității*, Filiera tehnologică, Profil servicii, Tehnician în gastronomie, Editura Cd Press, București, 2012
5. Dumiter F, *Elemente de metodologie a cercetării științifice în economie*, Note de curs, Universitatea de Vest "Vasile Goldiș", Arad, 2021
6. Haiduc C., suport de curs " *Managementul proiectelor de cercetare-dezvoltare și inovare*", Arad, 2022
7. Liceul Teoretic Sebiș, *PAS și PLAI*, 2021-2023
8. Note de curs CEPA III, *Metode de control operativ în protecția consumatorilor*
9. Petre Tănțica, *Studiul Calității produselor și serviciilor*, Manual pentru clasa a X-a, Profil Servicii, Editura Niculescu, București, 2004.
10. Pribeanu Gh.- Suport de curs, *Managementul calității*, Arad, 2020
11. <https://www.anpcdefp.ro/erasmusplus>, 3.01.2023, ora 16:49
12. <https://www.google.com/search?q=juran&oq=juran&aqs=chrome>., 28.04.2022, ora 17:10
13. <https://www.ceeol.com/search/article-detail?id=615213>, 28.04.2022, ora 17:20
14. <https://scholar.google.ro/scholar?q=calitatea+in+managementul+de+cercetare&hl=ro&as>, 28.04.2022, ora 17:23
15. <https://www.google.com/search?q=calitatea+in+managementul+de+cercetare&ei>, 28.04.2022, ora 17:29
16. <https://www.google.com/search?q=juran+trilogia&ei>, 28.04.2022, ora 17:31
17. <https://www.google.com/search?q=spirala+calitatii+lui+juran&oq=spirala+calitatii+lui+juran&aqs=chrome..69i57.24881j1j7&sourceid=chrome&ie=UTF-8>, 6.05.2020, ora 18:10
18. <http://www.euroqual.pub.ro/wp-content/uploads/74-06.pdf>, 6.05.2020, ora 17:20
19. <https://ro.wikipedia.org/wiki/TQM6>.05.2020, ora 17:48
20. https://www.google.com/search?q=harta+judetului+arad++sebis&tbm=isch&ved_UPhbm6yAU&bih=374&biw=500#imgcr=r1FzJDnJDW7p0M, 20.04.2023, ora 10:49

LIDERUL CLASEI – UN MODEL PENTRU VIITOR

*Profesor pentru învățământ primar- Crețu Georget
Școala Gimnazială nr.27 „Anatol Ghermanschi”, Brașov*

„Marii lideri găsesc moduri de a se conecta la oameni și de a-i ajuta să-și atingă potențialul.”

– Steven J. Stowell

Cu toții știm că elevii iubesc să fie implicați în acțiuni care să aibă o legătura strânsă cu viața de zi cu zi și posibilitatea manifestării libertății de exprimare și a creativității. Deoarece știu care sunt aspectele pe care elevii mei le rețin cel mai bine din clasele primare, m-am gândit că un exercițiu electoral le-ar fi benefic pentru dezvoltarea spiritului civic, pentru conturarea viitorilor cetățeni responsabili și pentru înțelegerea democrației adevărate. I-am învățat pe elevi că votul este cel mai bun mod prin care poți spune ceea ce ai de spus. Consider cu tărie, că elevii noștri au nevoie de o atență dezvoltare personală pe parcursul claselor primare.

Votul real presupune o serie de rigori pe care elevii mei le-au cunoscut pas cu pas. Am pornit de la înscrierea candidaților pentru funcția de LIDER al clasei, a urmat depunerea candidaturilor și participarea la derularea campaniei electorale. Fiecare candidat a avut un responsabil de campanie-coleg, care l-a ajutat să-și prezinte obiectivele, să împartă pliantele de prezentare și să asigure promovarea sa printre alegători (colegi).

Implicarea a fost 100%, candidații s-au prezentat în fața colectivului de elevi și și-au susținut cu emoție, dorință și bucurie, obiectivele pe care și le-au propus spre îndeplinire în cazul în care vor fi aleși în funcția de LIDER al clasei. Micii alegători au ascultat cu atenție, au citit pliantele de campanie și au adresat întrebări. Și-au manifestat curiozitatea cu privire la viitoarele proiecte, dar și la modul în care vor fi ajutați de viitorul lider. Au purtat discuții cu responsabilii de campanie și au luat decizia înțeleaptă după o serie de discuții constructive.

După o perioadă de două săptămâni, în care candidații au ținut legătura cu alegătorii, a sosit momentul mult așteptat, VOTUL. Emoțiile au fost mari. Fiecare alegător a primit un buletin de vot și o stampilă, a intrat în cabină și a ales așa cum a simțit. Apoi, cu multă responsabilitate, a introdus buletinul de vot în urnă și a așteptat cu nerăbdare numărarea acestora.

Pentru a asigura corectitudinea numărării voturilor, a fost constituită Comisia de numărare a voturilor, formată din șase elevi care au numărat și verificat fiecare vot. Rezultatele au fost centralizate într-un proces verbal și prezentate alegătorilor. Cel mai bun a câștigat.

Am apreciat corectitudinea prezentării campaniei, dar și promisiunile realiste făcute de către candidați, cu alte cuvinte, campania a fost una „imaculată”. Elevii au înțeles că un vot responsabil le oferă protecție socială și îi ajută la alegerea liderului potrivit pentru menținerea stării de bine a grupului.

„Votul este o datorie sacră a fiecărui om.”

-Theodore Hesburgh

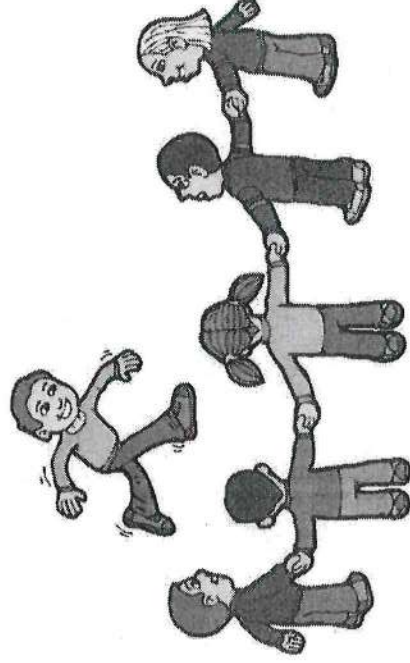


Nr. Inr. 205/16.03.2022

Scoala Gimnaziala Speciala " Sf. Stelian" Radauti
str. Putnei, nr.227,
tel.0230564023; fax. 0230564023
e-mail: scspradauti@yahoo.com

PROIECT EDUCATIONAL

EU-VOI-NOI



Profesor coordonator,

Cotos Andreea

Director ,

prof. Creveco Loredana



I. Argument

Autismul afectează capacitatea copiilor de a relaționa, de a ști cum să se comporte în cadrul grupurilor, astfel expunerea copiilor care suferă de această tulburare la astfel de provocări, în cadrul grupului de socializare, facilitează dobândirea unor abilități de relaționare, comportamentale și de identificare a emoțiilor.

Socializarea este contactul individului cu mediul său. În funcție de stadiul în care apare, se vorbește despre socializare primară sau secundară. Socializarea primară este cea perioadă a vieții individului, în care acesta are primul contact cu mediul său. În această etapă, oamenii se creează și se construiesc pe baza a ceea ce au învățat din contactul exterior din primii ani de viață.

Dimpotrivă, socializarea secundară se referă la stadiul vieții ființei în care învață cum să acționeze în societate. Având cunoștințele de bază dobândite în socializarea primară, în această etapă individul învață cum să se comporte și ce acțiuni să ia ca răspuns.

În cazul copiilor diagnosticați cu autism, interacțiunile sociale au impact asupra dezvoltării abilităților de comunicare și limbaj, generalizării abilităților și deprinderilor dobândite prin terapie, dezvoltării independente și autonomiei personale, a creativității și jocului simbolic și, nu în ultimul rând, asupra integrării în grădinițe și școli.

În procesul recuperatoriu, socializarea reprezintă o etapă a demersului. Întai este informată familia despre structura programului de terapie, apoi se începe terapia în sine. Ulterior, după ce copilul acumulează cunoștințe conform planului de intervenție iar rezultatele înlătura, într-o măsură cât mai mare, comportamentele deficitare, se poate face trecerea la socializare. Dacă copilul trece prin programul de recuperare, el își însușește și consolidează noțiunile de bază transmise în sesiunile de terapie, putând astfel să participe la procesul de socializare și acesta să aibă impact benefic asupra formării unei personalități adaptative, integrative.

Socializarea la copiii cu autism, este un factor important în dezvoltarea acestora. Grupurile de socializare, special create pentru copiii autiști, oferă o gamă foarte largă de activități, care se desfășoară într-un mediu vesel, distractiv, unde copiii să-și dezvolte abilitățile.

Institutul organizatoare: Școala Gimnazială Specială "Sf. Stelian" Radauti

Profesor coordonator : Cotos Andreea

Profesori implicați : Nicoara Gina, Bordei Carmen, Crevcu Loredana

II. Scop

Scopul activității propuse este de formare a unei personalități adaptative, integrative. Activitățile de tip ergoterapeutic asigură formarea unor deprinderi care îl pregătesc pe tânărul cu dizabilități pentru inserția socio-profesională.

Obiective

Se urmarește formare a unei personalități apte de a participa activ la viața în familie, de grup profesional și social. În scopul atingerii acestui deziderat major, sunt necesare următoarele:

- cunoașterea propriei persoane, a mediului și a normelor de compatibilizare cu acesta
- structurarea abilităților de ordin psihomotric și instrumental, ce îl susțin ca membru activ al acestor grupuri

-cunoașterea/ respectarea regulilor de existență independentă, condiționată de maturizarea emoțională și atitudinală, prin responsabilizarea sa față de activitate și față de ceilalți.

Tipul activității: practic- aplicativă

Discipline abordate : activitati de preprofesionalizare, abilitati de comunicare, elemente de matematica, cunoasterea corpului uman, muzica, ritm si miscare, CSC.

Grupul țintă: elevii claselor I A și V-a A, organizați în grupuri de lucru, asistați de profesorii coordonatori;

Durata proiectului: 14.03-10.06.2022

Resursele umane și materiale: elevii ai claselor I A și a V-a A, profesor coordonator, invatator, hărți , imagini ,fise, jetoane, jocuri, jucarii, culori, carioci, materiale textile, lipici, foarfece, animale, flori.

Competențe urmărite

1. Creșterea abilității de autoservire
2. Dezvoltarea motivației în relația cu ceilalți copii
3. Stimularea vorbirii prin motivație
4. Dezvoltarea abilităților de imitare și de așteptare a randului la joc
5. Dezvoltarea de activități în pereche pentru creșterea motivației
6. Oferirea de oportunități pentru a interacționa cu ceilalți copii
7. Formarea abilităților de adaptare la nivel de microgrup /comunitate

Modalități de evaluare:

Pe parcursul derulării proiectului se evaluează tehnica de identificare a resurselor, selectarea și interpretarea lor, modul de organizare a grupelor și de elaborare a proiectelor finale. Fotografii, afișe, postere, desene, colaje realizate de elevi, fișe, dosare personale, evaluări.

III. Rezultate așteptate

În cadrul grupurilor se urmăresc obiective specifice atinse prin joc, dans și cântec. Printre cele mai importante obiective ce se așteaptă a fi atinse se numără:

- dezvoltarea limbajului și a gesturilor funcționale (gata!, mai vreau!, bate palma!, dă noroc!)
- dobândirea flexibilității corpului (exersarea motricității fine și grosiere)
- înțelegerea și respectarea instrucțiunilor într-un grup
- creșterea abilităților sociale în cadrul grupului

De asemenea, se așteaptă ca în cadrul grupului să se realizeze cel mai bine programul de generalizare, prin abordarea diferitelor teme, prin prezența mai multor persoane, a modului de a comunica.

IV Tematici ale activităților propuse

- Organele de simț
- Animale și plante
- Forme geometrice și numere
- Activități tematice : iepurasul, oul încondeiat, copacul cu flori, ziua copilului
- Asculta, pronunța, scrie
- Dans și sănătate
- Ziua și anotimpul

GRAFIC DE ACTIVITATI

Perioada activitatii	Tema activitatii	Prof. coordonator	Durata activitatii	observatii
14.03-18.03.2022 (luni 1, miercuri 1, joi 1)	Organele de simt Formule de comunicare verbala/nonverbale	Cotos Andreea	3 ore	Sala de clasa(3 ore)
21.03-25.03.2022 (luni 1, miercuri 1, joi 1)	Mediul inconjurator Animale si plante	Cotos Andreea Crevco Loredana	3 ore	2 ore Sala de clasa 1 ora Sala Gastronomie. (Plantare grau)
28.03-01.04.2022 (luni 1, miercuri 1, joi 1)	Dans si muzica Asculta, pronunta, scrie	Cotos Andreea	3 ore	Sala de clasa
03.04-07.04.2022 (luni 1, miercuri 1, joi 1)	Forme geometrice Asculta, pronunta, scrie Formule de comunicare verbala/nonverbale	Cotos Andreea	3 ore	Sala de clasa
11.04-14.04.2022 (luni 1, miercuri 1, joi 2)	Asculta, pronunta, scrie Activitati tematice : -iepurusul -oul incondeiat	Cotos Andreea Nicoara Gina Bordei Carmen Crevco Loredana	4ore	2ore Sala de Clasa 2 ore Sala Gastronomie. Incondeiere oua
02.05-06.05.2022 (luni 1, miercuri 1, joi 2)	Activitati tematice: -Ziua onomastica -La scoala Asculta, pronunta, scrie Activitati practice de comunicare nonverbală (gesturi cu semnificație socială) și verbală în vederea relaționării pozitive	Cotos Andreea	4 ore	2ore Sala de Clasa 2 ore Sala senzoriala

09.05-13.05.2022 (luni 2, miercuri 1, joi 1)	Mediul inconjurator -La cumpaturi -Masa in familie Dans si muzica	Cotos Andreea	4 ore	2 ore Sala de Clasa 2 ore Sala Gastronomie. Aranjarea mesei si servirea pranzului 4 ore Sala de clasa
16.05-20.05.2022 (luni 1, miercuri 1, joi 2)	Asculta, pronunta, scrie Activitati tematice :copacul inflorit, flori de primavara, coronita.	Cotos Andreea Nicoara Gina Bordei Carmen Crevco Loredana	4 ore	4 ore Sala de clasa
23.05-27.05.2022 (luni 1, miercuri 1, joi 1)	Formule de adresare / politețe în comunicarea pe orizontală (elev-elev/prieten) și pe verticală (elev/părinte/profesor) Activitati practice de comunicare nonverbală (gesturi cu semnificație socială) și verbală în vederea relaționării pozitive	Cotos Andreea	3 ore	4 ore Sala de clasa
30.05-03.06.2022 (luni 1, miercuri 1, joi 1)	Activitati tematice : -ziua copilului -reguli de joc Asculta, pronunta, scrie	Cotos Andreea Nicoara Gina Bordei Carmen	3 ore	1 ora Sala de clasa 2 ore Sala senzoriala
06.06-10.06.2022 (luni 1, miercuri 1, joi 1)	Formule de adresare / politețe în comunicarea pe orizontală (elev-elev/prieten) și pe verticală (elev/părinte/profesor)	Cotos Andreea	3 ore	1 ora Foiisor 2 ore Sala de clasa

	<p>Exerciții practice de comunicare nonverbală (gesturi cu semnificație socială) și verbală în vederea relaționării pozitive</p> <p>activitate tematica: la picnic</p>			
--	--	--	--	--

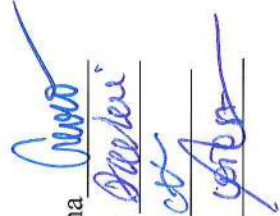
Profesori :

Crevco Loredana

Bordei Carmen

Nicoara Gina

Cotos Andreea



Data aprobarii

14.03.2022

Efectele unui bun management în relațiile interpersonale pentru integrarea copiilor

Prof. înv. preșc. Cristea Maria Manuela
Grădinița u P.P. „Pinochio”, Zalău

„Liderul slab este cel pe care subordonații îl disprețuiesc
Liderul bun este cel pe care echipa îl reclamă
Marele lider este cel care împreună cu oamenii săi spune: am reușit împreună”
(Lao Tzu)

Leadership-ul reprezintă un atribut dorit și cerut de organizații managerilor lor. Liderii au încredere în propriile forțe și generează încredere celorlalți. În preajma adevăraților lideri, angajații se simt mai competenți și găsesc munca mai interesantă. Leadership-ul se află în relație directă cu capacitatea de a influența comportamentul oamenilor.

Leadership-ul reprezintă un atribut al managerului care intrigă, uimește, dar și nedumerește în același timp. Doi dintre cei mai cunoscuți teoreticieni ai managementului și ai științelor comportamentale, scriau următoarele: Unii specialiști din domeniu consideră că manager și lider sunt termeni sinonimi și îi folosesc în mod alternativ. Cuban oferă una dintre cele mai clare distincții, asociind leadershipul cu „schimbarea” și managementul cu „menținerea”. Însă, leadership-ul și managementul reprezintă de fapt dimensiuni distincte ale persoanelor din conducere: leadership-ul reprezintă capacitatea de a determina oameni să acționeze. Managerul, în schimb, este individul care asigură atingerea obiectivelor organizaționale prin planificare, organizare și orientarea muncii către finalitate. Prin urmare, o persoană poate fi un manager eficient fără a avea capacitățile unui lider. În ultimul deceniu, se acordă o tot mai mare atenție orientării managerilor spre obținerea de rezultate mai bune în leadership.

În domeniul educațional, leadershipul și managementul au trecut de bariera de noțiuni noi, având deja un istoric la care specialiștii din domeniu fac referire. Complexitatea domeniului de învățământ a făcut ca cele două concepte să își câștige legitimitatea dovedită, inclusiv pe baza studiilor. În țări cu tradiție în utilizarea principiilor managementului, au fost dezvoltate chiar școli specializate pentru a forma personal pregătit în rezolvarea problemelor specifice unităților școlare.

Necesitatea leadershipului și a managementului eficient pentru succesul în activitățile școlilor se bucură de o recunoaștere deosebită în secolul XXI. De-a lungul deceniilor, terminologia a evoluat, făcând loc și noțiunilor împrumutate și adaptate ulterior din alte domenii. Organismele educaționale au fost caracterizate la început de activități ce țineau strict de administrație, fiind implicați directori și personal didactic. Ulterior, au fost incluși și termenii de management și leadership. Chiar dacă sistemul de învățământ este în majoritatea cazurilor de stat, componenta privată fiind minoritară, accentul pus pe necesitatea utilizării acestor concepte în multe alte părți ale lumii, a determinat o apreciere sporită a importanței competențelor manageriale ale liderilor din domeniul educațional.

În ultimele decenii, s-a constatat o accentuare a diferențelor dintre leadership și management, dublată de înțelegerea faptului că cei din conducerea școlii trebuie să fie în același timp lideri buni și manageri eficienți. Dimensiunea leadershipului include conceptele de viziune,

valori și aspecte transformaționale. Este esențial să fii un manager competent, însă abilitățile de lider sunt percepute ca fiind superioare în alte țări.

Leadershipul este un termen la care se face referire tot mai des în ultimul timp, literatura de specialitate delimitându-l clar de management.

Un element central în multe definiții ale leadershipului vizează existența unui proces de influență care se diferențiază de autoritate. Deși ambele sunt dimensiuni ale puterii, ultimul tinde să se regăsească în cadrul unor poziții formale, cum este cea de director, în timp ce primul poate fi exercitat de oricine din școală. Rezultă astfel că leadershipul este independent de autoritatea poziției, iar managementul este direct legat de aceasta.

Procesul este intenționat, individul care dorește să-și exercite influența, o face pentru a atinge anumite scopuri, iar aceasta poate fi exercitată atât de grupuri, cât și de indivizi. Ideea susține conceptul de leadership distribuit și de echipe. Acest aspect îl caracterizează drept un proces normal, care poate fi identificat în orice parte a școlii, independent de pozițiile formale de management și care se pot regăsi în acțiunile oricărui membru al organizației.

Așteptările sunt ca liderii să-și fundamenteze acțiunile pe valori personale și profesionale clare. Noțiunea de influență este neutră prin faptul că nici nu explică, nici nu recomandă scopurile sau acțiunile ce ar trebui avute în vedere, cu toate acestea, leadershipul este asociat tot mai mult cu valorile (Bush, 2011).

Potrivit lui Jaques Clement, leadershipul se definește de o manieră complexă ca fiind procesul prin care o persoană stabilește un scop sau o direcție pentru una sau mai multe persoane și-i determină să acționeze împreună cu competență și deplină dedicare în vederea realizării lor.

O abordare parțial diferită promovează specialistul Michael Frank care definește leadershipul ca fiind un proces de grup ce implică interacțiunea a cel puțin două persoane în vederea realizării unui scop.

La baza leadershipului se află spiritul de echipă, definit ca fiind starea ce reflectă dorința oamenilor de a gândi, simți și comporta armonizat în vederea realizării unui scop comun. Spiritul de echipă este rezultatul integrării a patru procese: construirea încrederii între persoanele implicate; stabilirea unei misiuni și a unor scopuri clare la care aderă persoanele; derularea de procese decizionale participative; motivarea puternică, individuală și de grup, pentru a contribui la realizarea țelurilor comune.

În realizarea lucrării de față am ales pentru studiul de caz o situație aparte generată în timpul pandemiei, pentru a sublinia efectele unui bun management în relațiile: profesor - elev, profesor - părinte, dar și în cadrul relațiilor cu personalul didactic.

Pentru început am identificat cazul fiind vorba despre un conflict inițiat între un copil ce provine dintr-o familie înstărită și cu o imagine foarte bine conturată în comunitatea noastră și cadrele didactice de la grupă. Ulterior conflictul s-a extins în rândul părinților și a altor cadre didactice din unitate.

Am analizat cazul, observând că acest copil, la o vârstă foarte fragedă, este obraznic, neatent, lovește, strigă, este agitat mai tot timpul, deranjează în timpul activităților, nu reușește să stea pe scăunel mai mult de 5 minute. Își lovește și bruschează colegii, își sperie colegii prin comportamentul agresiv verbal și fizic.

Pentru început pare a fi un copil răsfățat și cu o doză imensă de energie, însă se dovedește a fi o problemă care are nevoie de o vizită la medic psihiatru infantil și probabil tratament de specialitate.

O lungă perioadă de timp am luptat din răspuțeri cu părinții copilului pentru a-i face să conștientizeze gravitatea situației copilului lor și importanța intervenției la timp, însă fără folos.

Imaginea pe care mi-o creasem în ochii părinților era una nefavorabilă, datorată relatărilor cu privire la comportamentul copilului lor. Colegele mele evitau să stea în preajma mea atunci când mă aflam în curtea grădiniței, dat fiind faptul că era prezent acest copil care avea nevoie de ajutor, și care într-un moment de neatenție le putea face rău altor copii. Îmi spuneau mereu, conform contractului educațional, să refuz să îl mai primesc în grupă fără să fie însoțit. Îmi era greu să fac asta. Nu puteam spune „De mâine, acest copil nu mai este primit aici fără însoțitor!”. Simțeam o tensiune continuă atât în relația cu părinții care nu acceptau situația, cât și în relația cu colegele care aveau de fapt cele mai bune intenții, dar și în relația cu copilul, deoarece devenise foarte obositor și mă solicita nespun de mult.

Conform teoriei, o bună comunicare trebuie să fie completă, concisă, clară, concretă, corectă, atentă și politicoasă. Astfel că, am decis să aplic stilul de rezolvare a conflictului, victorie-victorie. Am formulat clar problema care mă nemulțumea, am identificat părțile directe și indirecte implicate, m-am gândit la nevoile proprii, dar și ale celorlalți, am încercat împreună cu părinții să găsim mai multe soluții alternative de rezolvare ținând cont de interesele comune, am cooperat cu toate celelalte persoane implicate găsiind soluții alternative care să răspundă nevoilor celor implicați, am încercat tratarea tuturor cu respect și considerație transformând adversarii în parteneri și în final s-a ajuns la negocierea reciproc avantajoasă.

Am încercat să mă folosesc de ceea ce a adus bun perioada de pandemie și anume utilizarea platformei Google Classroom. Am invitat părinții copilului să se conecteze pe platforma Google Classroom pe parcursul unei zile întregi pentru a observa comportamentul copilului în grădiniță. Așa că, în ziua stabilită, părinții ne-au fost alături de pe parcursul întregii zile. Era varianta cea mai potrivită, copilul nu era influențat de prezența lor acolo, neștiind că aceștia erau conectați la activitățile noastre. Acesta a fost momentul în care am simțit că am luat cea mai bună decizie de manager al grupului, deoarece părinții au trăit un șoc, nu puteau să creadă că tot ceea ce le spusese despre copilul lor era adevărat. Am încercat mereu să dau dovadă de înțelegere, să vin în sprijinul lor, însă ei vedeau în acest dascăl un mare dușman care dorește să le facă copilul nebun.

La finalul zilei, încercând să facem o analiză a ceea ce s-a putut observa, părinții erau deja extenuați. Mama a început să plângă. Nu știa dacă să își ceară scuze pentru neîncredere sau să se necăjească pentru situația copilului. Încercam să o liniștesc asigurându-o de cooperare pentru găsirea unei soluții. Acesta a fost momentul în care copilul a fost planificat la psihiatru, a fost diagnosticat cu deficit de atenție și ADHD, a urmat tratament și azi este un copil total schimbat, liniștit și în mare parte a zilei atent. Părinții sunt recunoscători și îmi mulțumesc de fiecare dată când se ivește ocazia. Întrebarea lor este „De unde ați avut atâta răbdare, și cu noi și cu el?”, iar colegele apreciază felul în care am făcut cunoscută părinților situația copilului fără a-i afecta în vreun fel imaginea.

În acest fel se recunoaște că pentru a fi un bun manager sunt necesare talent (artă) și cunoștințe (știință). Managerul trebuie să manifeste o competență reală, profesionalism autentic, capacitate de ierarhizare a valorilor dovedită, probată nu doar pretinsă. Managerul este un „lider“ care trebuie să impresioneze colaboratorii prin natura și importanța deciziilor. Ideal ar fi ca toți managerii să fie și lideri buni, dar în practică nu se întâmplă, întotdeauna, astfel.

Bibliografie:

1. Bursuc, B., Popescu, A., *Managementul clasei. Ghid pentru profesori și învățători*, Alpha MDN, Buzău, 2007.
2. Bush, T., *Theories of Educational Leadership and Management*, Editura Polirom, București, 2011.
3. Gavrilă, C., Andreescu, M., Andrici, L., *Modele europene de progres și inovare în educație prin management și leadership performant*, Editura Spiru Haret, Iași, 2013.
4. Lukacs, E., Nistor, R., David, S., Bleoju, G., *Management*, Editura Europlus, Galați, 2011.
5. Moscovici, S., *Psihologia socială a relațiilor cu celălalt*, Editura Polirom, Iași, 1998
6. Năstase, P., *Stiluri de leadership în cadrul organizațiilor*. Economia seria Management. Anul IX, Nr. 2, 2006.
7. Niculescu, M., *Managementul clasei de elevi*, Presa Universitară Clujeană, 2016
8. Stan, E., *Managementul clasei*, Editura Institutul European, 2009.
9. Stan, N., *Introducere în managementul educațional*, 2010.
10. www.academia.edu.ro

DEZVOLTAREA ORGANIZAȚIEI ȘCOLARE INCLUZIVE-analiza SWOT

Dăboveanu Diana

Școala Gimnazială Nr. 1 Islaz, Teleorman

“Școlile trebuie să primească toți copiii, fără nici o deosebire privind condițiile lor fizice, sociale, emoționale, lingvistice sau de altă natură. Acestea se referă și la copiii cu dizabilități sau talentați, copiii străzii și copiii care muncesc, copii din populații îndepărtate sau nomade, copii aparținând minorităților lingvistice și etnice...” ([Declarația de la Salamanca asupra educației cerințelor speciale](#) adoptată la conferința mondială „Acces și calitate“ organizată de UNESCO și Ministerul Educației din Spania, 7-10 iunie 1994)

PROFILUL ȘCOLII GIMNAZIALE NR.1 ISLAZ, TELEORMAN

Date generale

Denumire completă: ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 1 ISLAZ

Județ: TELEORMAN

Fel unitate: Unitate independentă

Formă finanțare: Buget

Formă de proprietate: Publică

Mod de funcționare: Un schimb/zi

Tip unitate: Școală cu clasele I-VIII

Mediul: Rural

Număr elevi: 457

Elevi rromi: 123

Elevi cu CES: 12

Deviza școlii: “Educație de calitate pentru toți într-o școală pentru toți “

Educația pentru toți la nivelul școlilor înseamnă nu numai integrarea copiilor cu CES în școală, ci presupune o altă abordare a pedagogiei școlare, abordarea incluzivă sau curriculară, care surprinde și valorizează în esența ei două concepte de bază: unicitatea și diversitatea. Astfel, se pornește de la faptul că fiecare copil are valoare și este unic și că fiecare copil poate învăța. Educația incluzivă se referă la a identifica și a da un răspuns adecvat la cerințele educative speciale ale copiilor, la fel ca și la situațiile de risc pentru dezvoltarea lor. În școală, educația

inclusivă înseamnă, în esență, accesul tuturor copiilor, participarea lor la toate programele educative, dar și pregătirea profesorilor pentru realizarea acestor sarcini. Scopul unei astfel de pregătiri este însușirea de către pedagogii din școli a strategiilor de instruire și educație a copiilor cu dezabilități fizice și intelectuale, oferindu-le posibilitatea de a obține educație de calitate. Pentru copiii cu cerințe speciale cărora le este "indicată" integrarea în școlile de masă acesta poate fi primul pas spre a deveni "ca toți ceilalți".

Școala noastră are misiunea de a identifica și implementa strategii, direcții de acțiune, mecanisme și activități în vederea dezvoltării capacității de a fi deschisă tuturor membrilor comunității care au nevoie de educație (copii, tineri și adulți), indiferent de etnie și religie. Asigură un climat propice de siguranță fizică și psihică, familial pentru dezvoltarea personalității copilului. Este inclusivă pentru categoriile de copii dezavantajate și a celor cu nevoi speciale de educație (CES), fără discriminare unde grija și încrederea sunt mai presus de restricții și amenințări și unde unitatea și mândria înlocuiesc câștigul și pierderea.

Grupurile țintă vizate în vederea incluziunii sunt copiii rromi, copii cu cerințe educative speciale, părinții acestora și tinerii care au abandonat școala. Vrem și vom asigura interacțiunea școlii cu mediul social, cultural și economic și transformarea școlii într-un centru de resurse educaționale și de servicii oferite comunității consolidând și eficientizând parteneriatul cu părinții în vederea reducerii repetenției și al abandonului școlar. Dorim să convingem comunitatea că școala și educația sunt instrumente și oportunități în care toți semenii se pot manifesta nestingeriți respectându-se tradițiile și diferențele creând astfel bazele unei comunicări fundamentate pe respect și toleranță și a unei educații pentru toți copiii.

ANALIZA SWOT

PUNCTE TARI	PUNCTE SLABE
<p>Pentru fiecare nivel de școlarizare –primar, gimnazial- Școala Gimnazială nr.1 Islaz dispune de întregul material curricular (planuri de învățământ și programe școlare elaborate de cadrele didactice, ghiduri, culegeri de probleme, îndrumătoare,etc);</p> <p>Oferta de discipline din CDS este variată și vine în întâmpinarea nevoilor reale de educație ale elevilor;</p> <p>Se urmărește de către cadrele didactice încurajarea dezvoltării personale a elevilor prin strategii adecvate folosite în activitățile curriculare și extracurriculare;</p> <p>Se observă din anii trecuți o atitudine pozitivă a majorității elevilor față de CDS-urile oferite;</p>	<p>Zonă defavorizată din punct de vedere socio-economic (șomaj ridicat, comunități defavorizate);</p> <p>Sunt mai multe extinderi decât aprofundări în cadrul CDS-ului;</p> <p>Multe ore sunt mai mult moralizatoare și mai puțin mobilizatoare;</p> <p>CDS este utilizat și pentru a completa normele didactice;</p> <p>Existența a unui număr relativ mic de cadre suplinoare, ceea ce predispune la o fluctuație anuală;</p> <p>Conservatorismul și rezistența la schimbare a unor cadre didactice.</p> <p>Slabe legături de parteneriat cu O.N.G.-uri;</p> <p>Legături cu firme în vederea unei orientări vocaționale adecvate sunt inexistente;</p>

<p>Managementul de curriculum este bine gestionat atât de director cât și de comisia de curriculum;</p> <p>Personal didactic calificat în proporție de 100%;</p> <p>ponderea cadrelor didactice cu performanțe în activitatea didactică:70 %;</p> <p>Buna delimitare a responsabilităților cadrelor didactice;</p> <p>Relatiile interpersonale (profesor-elev, conducere-subalterni, profesori-personalul nedidactic/auxiliar) existente favorizează crearea unui climat educațional deschis, stimulat;</p> <p>Rezultate foarte bune la concursurile școlare și la cele extracurriculare;</p> <p>Contacte cu diferite instituții pentru realizarea unor activități extracurriculare precum: vizite, excursii, vizionări de spectacole,etc. Se introduc elevii în mediul comunitar și contribuie la socializarea lor.</p>	<p>Nu există o tradiție a contactelor cu reprezentanții comunității locale în vederea realizării unui parteneriat real și util instituției școlare;</p> <p>Lipsa unei săli de sport adecvate;</p> <p>Dotare medie cu resurse și mijloace materiale;</p> <p>Rețeaua internet nu acoperă întreaga clădire a școlii.</p>
<p>OPORTUNITĂȚI</p> <p>Identificarea oportunităților de formare a cadrelor didactice;</p> <p>CDS-ul oferă posibilitatea satisfacerii dorinței de informare și cunoaștere în diferite domenii de activitate;</p> <p>Parteneriate cu comunitatea locală.</p>	<p>AMENINȚĂRI</p> <p>Risc de abandon școlar a unor elevi prin plecarea cu familia în străinătate;</p> <p>Tratarea cu superficialitate a CDS-ului poate duce la scăderea motivației din partea elevilor;</p> <p>Scăderea motivației și interesului pentru activitățile profesionale;</p> <p>Ritmul accelerat al schimbărilor;</p> <p>Spor demografic negativ;</p> <p>Instabilitate la nivel social.</p>

IDENTIFICAREA STRATEGIILOR

<p>Ce știm să facem?</p> <ul style="list-style-type: none"> -Asigurarea unui climat primitor și deschis în școală; - Asigurarea unui curriculum flexibil și deschis, la care să aibă acces și părinții; -Evaluarea fiecărui copil prin observație directă și indirectă, pentru a asigura participarea lui adecvată la activitățile curriculare; 	<p>Ce am putea să facem?</p> <ul style="list-style-type: none"> -Asigurarea participării familiilor la decizii și acțiuni; - Asigurarea unei evaluări permanente și periodice a progreselor elevilor; -Fixarea obiectivelor pe termen lung și scurt;
<p>STRATEGIE</p> <p>INTEGRAREA DIVERSITĂȚII ÎN ÎNTREAGA ACTIVITATE EDUCATIVĂ</p>	
<p>Ce vrem să facem?</p> <ul style="list-style-type: none"> -Elaborarea unor planuri individualizate, personalizate; - Pregătirea copiilor pentru a se accepta unii pe alții; -Asigurarea participării tuturor copiilor la întregul program educațional. 	<p>Ce așteaptă alții să facem?</p> <ul style="list-style-type: none"> -Readaptarea programei educative individualizate în funcție de progresele sau non-progresele realizate; -Schimb permanent de idei, experiențe și soluții, între profesori, precum și cu familiile copiilor. -Necesitatea unui psiholog sau a unui consilier educațional.

PRIORITĂȚI

Aspecte strategice prioritare din punct de vedere managerial:

Mobilizarea, evaluarea și selecția resurselor educaționale deschise ca mijloace de învățare adaptate la nevoile specifice ale procesului instructiv-educativ;

Asigurarea participării tuturor copiilor la întregul program educațional, dar și la modificările și adaptările acestuia;

Satisfacerea nevoii elevului de a se simți competent, integrat în colectiv și independent;

Readaptarea programei educative individualizate în funcție de progresele sau non-progresele realizate;

Pregătirea elevilor pentru o lume în schimbare, formându-le capacități, deprinderi și competențe care să le permit să își găsească locul și menirea social;

Necesitatea unui psiholog sau a unui consilier educațional;

Îmbunătățirea schimbului permanent de idei, experiențe și soluții, între profesori, precum și cu familiile copiilor.

BIBLIOGRAFIE

Declarația de la Salamanca asupra educației cerințelor speciale adoptată la conferința mondială „Acces și calitate“ organizată de UNESCO și Ministerul Educației din Spania, 7-10 iunie 1994

T. M. Pădurean, Problema solidarității, Universitatea Babeș-Bolyai, Cluj Napoca 2013

A. Roșan, (coord.), Psihopedagogie specială. Modele de evaluare și intervenție, Ed. Polirom, Iași 2015

OECD, Politici în educație pentru elevii în situație de risc și pentru cei cu dizabilități din Europa de Sud-Est, Paris 2007

COOPERAREA PROFESOR-PĂRINTE ÎN BENEFICIUL ELEVULUI

Grădinița PP 36 Timișoara
Prof. Dan Daniela

COPILUL – o taină pe care întâi trebuie să ne dorim să o descifrăm și apoi să lucrăm neîntrerupt pentru asta, părinți și profesori. Trebuie să-l înțelegem, ca apoi să se înțeleagă pe sine și lumea în care trăiește.

Educația, definită în termeni foarte generali, este un proces al cărui scop esențial este de a ușura o anumită modificare de comportament. Părinții sunt primii profesori ai copilului, ei începând educarea lui în mediul familial. De cele mai multe ori, comportamentul parental este inspirat din propria experiență de viață a acestora, astfel perpetuând atât aspecte pozitive cât și negative, pe parcursul mai multor generații. Împreună cu părinții, școala își are rolul bine stabilit, intervenind în dezvoltarea primară a copilului. În acest context, educarea părinților după principii științifice de psihopedagogie devine o necesitate.

Cooperarea profesor-părinte în beneficiul elevului vine în completarea participării părinților la gestiunea școlii. Ca responsabili legali ai educației copiilor lor ei au responsabilitatea de a influența natura acestei educații; modelele participative pot ajuta la coordonarea eforturilor educative și la orientarea adaptării școlii la schimbările din societate; influențarea pe plan local asupra rezolvării problemelor și luării deciziilor. Cu alte cuvinte participarea poate stimula inițiativele și inovațiile.

Școlaritatea este o etapă importantă, dificilă, cu implicații profunde în evoluția copilului. Acest moment îi prinde nepregătiți pe marea majoritate a părinților iar comportamentul familiei intervine astfel de cele mai multe ori într-un mod apăsător, ceea ce poate să conducă pe o cale greșită dezvoltarea intelectuală și emoțională a acestuia.

Toți adulții care fac parte din viața unui copil (părinte, bunic, profesor) ar trebui să înțeleagă că acesta așteaptă de la ei să-și amintească și să înțeleagă că au fost cândva de vârsta lui.

Organizația școlară trebuie să-și deschidă porțile pentru ca familia să cunoască și să participe la activitățile ce se desfășoară în incinta și în exteriorul școlii dar organizate de aceasta. Cadrele didactice trebuie să inițieze activități care să ofere familiei oportunități de a participa alături de copil, de a cunoaște copilul în situații diverse, de a se bucura alături și cu copilul de realizările lui, de a lucra împreună părinte-copil la diferite proiecte. Voi trece în revistă câteva dintre activitățile care pot contribui la formarea părinților:

- **Leția** – ca principală formă de organizare a procesului didactic creează variate situații de învățare pentru copil prin: multitudinea obiectivelor pe care le vizează, strategiile didactice utilizate, materialele didactice folosite. Profesorii pot desfășura lecții la care să participe părinții copiilor. Pentru a ne îndeplini acest obiectiv: cât mai mulți părinți să asiste la acest tip de activitate, este bine să desfășurăm proiectul pe parcursul unui an școlar, într-o zi a săptămânii “În fiecare joi-Ziua porților deschise”. Astfel familia se va simți ca parte a școlii, va avea posibilitate să vadă copilul în acel context educațional, să-l vadă cum se comportă, ce atitudine are față de activitatea de învățare, față de profesor, ce ceilalți colegi. Copilul va simți permanent că părinții înțeleg efortul lui, că îi are alături nu numai acasă.

- **Vizita** – este o deplasare scurtă, de ce mult o zi, și are ca scop atingerea unor finalități educaționale concrete. Este foarte bine când organizăm astfel de activități la care să participe și părinții copiilor. Părintele își poate observa copilul într-un alt mediu, în afara școlii, îl poate cunoaște sub alte aspecte: relaționare cu ceilalți colegi, cu adulții din grup, comportarea în locuri publice. În același timp este o nouă ocazie în care profesorul îl poate cunoaște mai bine pe părinte și invers, pot discuta mai mult într-un mediu informal care-l face pe părinte să se simtă în largul său.

- **Excursia** – este o deplasare pe parcursul unei sau mai multor zile care are ca scop recreerea și refacerea psihofizică a elevilor dar și a părinților acestora, culegerea de informații prin observarea directă a evenimentelor, proceselor fenomenelor, realității.

- **Serbările școlare** – reprezintă evenimente de o importanță deosebită în activitatea elevilor și în viața familiilor acestora-atât din punct de vedere afectiv, cât și cognitiv, dând ocazia elevilor de a prezenta, într-o manieră personală și originală, tot ce au învățat pe parcursul unui semestru sau an școlar. Acest tip de activități extracurriculare au reprezentat întotdeauna un prilej de manifestare inedită al talentului nativ al copilului. Este o ocazie în care copilul își poate pune în valoare inteligența dominantă descoperită și valorificată de cadrul didactic. De multe ori familia este surprinsă de potențialul propriului copil.

- **Ședințele cu părinții** – sunt întâlniri tematice organizate de către cadrul didactic. Au durată de două ore, timp în care se lucrează: exerciții de intercunoaștere, de autocunoaștere, de cunoaștere a copilului, se dezbate diverse probleme de interes general, studii de caz, se generează situații în care părinții trebuie să dea soluții. Aceste întâlniri sunt de fapt adevărate sesiuni de formare pentru părinți. Ele oferă ocazii ca grupul de adulți să se sudeze, să discute unii cu ceilalți, să-și împărtășească din experiență unii altora, dar mai ales să afle noutăți legate de psihologia copilului, procesul de învățare, instituția școlară unde învață copilul.

- **Lectoratul cu părinții, vizita la domiciliul elevului, masa rotundă, discuțiile individuale** oferă și ele ocazii în care părinții pot afla, pot găsi soluții potrivite la diferite probleme apărute în relația cu copilul. Pot fi consiliați de către profesor, iar profesorul poate afla multe aspecte din viața copilului și a familiei sale, care îl pot ajuta să înțeleagă mai bine fiecare situație în parte.

Fiecare ocazie trebuie valorificată ca situație de învățare pentru părinte/adult. Ea trebuie gândită, organizată cu atenție și competență de către cadrul didactic, cu un scop bine definit astfel încât și rezultatele să fie pe măsura așteptărilor, în beneficiul copilului și al școlii.

Un real **PARTENERIAT** între **ȘCOALĂ** și **FAMILIE** nu este cel înscris pe o coală de hârtie semnat de părinte și director, este relația activă, de implicare și de o parte și de cealaltă, este bucuria și tristețea, este succesul și eșecul, este zbaterea și rezultatul din care beneficiarul este **COPILUL**.

Bibliografie:

Vințanu, N., Educația adulților. Idei pedagogice contemporane, Ed. Didactică și Pedagogică, București, 1998

Vrasmaș, Ecaterina, Intervenția socio-educatională ca sprijin pentru părinți, Ed. AramisBucurești, 2008

Agabrian, M., Milea V., Parteneriate școală-familie-comunitate, Ed. Institutul European, Iași, 2005

Inteligența emoțională și prevenirea abandonului școlar

Prof. Dascălu Mihaela

Școala Gimnazială "Nicolae Bălcescu" Craiova

De cele mai multe ori școala este privită de societate raportat la performanțele elevilor la diferite examene, la informațiile pe care trebuie să le învețe elevii, curriculum, programă, statistici, competențe, însă înaintea tuturor acestor aspecte ar trebui să analizăm și emoțiilor și trăirilor elevilor. O experiență școlară pozitivă și rezultatele bune la examene trebuie să se bazeze în primul rând pe un echilibru emoțional atât în ceea ce privește preșcolarii, cât și școlarii de vârstă mică și, mai ales, adolescenții, cei care au poate cea mai mare nevoie să se simtă înțeleși și acceptați de grupul de prieteni, de familie, de profesori și care sunt atât de aproape de viața de adult, în care trebuie să facă față singuri anumitor provocări.

În teoria sa, Gardner rezervă un loc important formelor de inteligență, componente ale inteligenței emoționale și anume: inteligența interpersonală și inteligența intrapersonală. Inteligența interpersonală – constă în abilitatea de a-i înțelege pe ceilalți, de a cunoaște ceea ce îi motivează pe oameni, cum muncesc ei, cum poți să cooperezi mai bine cu ei. Inteligența intrapersonală – constă în abilitatea de a se întoarce spre sine, în interiorul propriei persoane, de a realiza o aprofundată cunoaștere personală. Psihologii au arătat că aceste abilități nu sunt generate de un nivel ridicat al inteligenței academice/teoretice, ci ele constituie un fel de sensibilitate specifică față de practică și de relațiile interumane. Astfel, s-a născut o nouă formă de inteligență – inteligența emoțională.

Abordarea prin excelență cognitivă a demersurilor curriculare și didactice nu este suficientă pentru a avea succes și a fi fericit. Este nevoie de abilități practice pentru gestionarea emoțiilor și nu doar ca mintea „să fie hrănită”. Din perspectiva noilor teorii despre natura emoțiilor, prin învățare socială și emoțională, dacă inteligența emoțională a copiilor este dezvoltată, constituie un bagaj enorm pentru viitorul lor personal și profesional. Studiile arată că inteligența emoțională este cel mai bun predictor pentru achizițiile viitoare, pentru succes față de

inteligența tradițională, cognitivă. Este o abilitate transferabilă care permite adaptarea rapidă la schimbările sociale contemporane. În acest context, primul pas este să înțelegem rolul extraordinar pe care îl are folosirea inteligență a emoțiilor. Succesul în viață depinde de abilitățile emoționale și sociale care se formează pe tot parcursul educației formale sau cel puțin ar trebui să fie urmărite ca obiective, dincolo de discipline.

Există o multitudine de activități care pot fi folosite atât în cadrul orelor de specialitate, cât și în cadrul orelor de dirigenție pentru a stimula inteligența emoțională: jocuri de rol, dezbateri, vizionare de filme, jocuri de cunoaștere, activități care să-i determine pe elevi să-și exprime liber sentimentele, fără a avea teama de a fi judecați, de exemplu: un afișaj despre vocabularul emoțiilor, un afișaj cu complimente adresate de elevi între ei, de elevi profesorilor, sau probleme despre care ei doresc să vorbească și răspunsuri la acestea. Împuternicirea elevilor este primordială (în limba engleză, „empowerment”): să fie întrebați cum se simt și ce ar fi necesar pentru a se simți mai bine, să fie învățați să rezolve singuri problemele folosind empatia, compasiunea și respectul mutual pentru sentimentele altora. De asemenea sunt de evitat etichetările și judecățile critice: subiectele ca fiind bune/rele, drăguțe/grosolane, frumoase/ urâte, etc., evită „trebuie”, întrebarea „de ce?”. Optimismul și speranța în reușită sunt trăsături care se constituie în ceea ce psihologii numesc eficacitate personală, convingerea că ești stăpân pe întâmplările vieții tale și că poți face față provocărilor cu care ești confruntat. Dezvoltarea unei competențe de orice fel întărește eficacitatea personală și face ca persoana respectivă să fie în măsură să-și asume riscul și să facă față provocărilor, care, odată depășite, fac să crească sentimentul de eficacitate personală. Această atitudine duce la valorificarea aptitudinilor și talentelor, cu alte cuvinte, la dezvoltarea personală.

Pentru a funcționa eficient ca adulți și a fi independenți sunt necesare abilități sociale și emoționale. Problemele de comportament (devianța și delincvența juvenilă, agresivitatea și violența, abandonul școlar, dificultățile de integrare într-un grup, respingerea celorlalți, izolarea, etc.), problemele emoționale (depresia, anxietatea), probleme de învățare (performanțe scăzute, adaptare la cerințele școlii), lipsa încrederii în sine sunt riscurile unor abilități sociale și emoționale slab dezvoltate. Dar o dezvoltare socială sănătoasă nu transformă copilul într-un „fluture social” (în limba engleză, „social butterfly”). Calitatea este mult mai importantă decât cantitatea relațiilor sociale. În acest context, cadrele didactice au responsabilitatea, alături de

familie, de a fi proactivi în crearea unui mediu bazat pe deschidere, onestitate și acceptare, pentru a veni în întâmpinarea unor personalități și temperamente diferite, bagaje culturale și familiale diverse. Este important să învețe și să se bucure împreună, într-un climat care să asigure suport pentru toți copiii.

Viața adolescenților de astăzi este plină de paradoxuri. Pentru a-i ajuta, va trebui să înțelegem care le sunt nevoile, idealurile, preocupările și mai ales trebuie să ținem cont de faptul ca acești copii deveniți adolescenți își caută identitatea. Găsirea unei identități pozitive și constructive este cea mai importantă responsabilitate a adolescenței. Ca să își poată forma o identitate pozitivă, adolescenții trebuie ajutați să găsească singuri răspunsuri și oportunități. Drumul către o identitate pozitivă este consolidat de încredere. Parinții și profesorii trebuie să ofere sfaturi care să îi ajute pe adolescenți să se orienteze în călătoria lor în mod pozitiv și să îi „alimenteze“ astfel încât ei să aibă energie pentru a merge mai departe. Iubirea și aprecierea reprezintă o alternativă pentru stres, tensiuni și dispute care se regăsesc des în prea multe familii. Sentimentele de iubire exprimate prin recunoașterea a ceea ce ei fac bine este o parte esențială a vieții lor.

BIBLIOGRAFIE:

1. Anderson, W., (2000), Curs practic de încredere în sine, Editura Curtea Veche, București
Cosmovici Andrei, Luminița Iacob, Psihologie școlară, Editura Polirom, Iași, 1999
2. Ford-Martin, P., (2001), Emotional intelligence, Gale Encyclopedia of Psychology
3. Goleman, D., Inteligența emoțională, Editura Curtea Veche, București, 2001
4. Les, G.,(2000), Arta relațiilor interumane, Editura Curtea Veche, București
5. Roco, M.,(2001), Creativitate și inteligență emoțională, Polirom, Iași

EDUCAȚIA INTEGRATĂ A COPIILOR CU CES ÎN VEDEREA ADAPTĂRII, INTEGRĂRII ȘI DEVENIRII LOR CA ȘI CEILALȚI.

**Profesor Dascălu Vasile
Liceul „Dimitrie Cantemir” Darabani, jud. Botoșani**

În țara noastră, elevii cu cerințe educative speciale au învățat în școli speciale, cu cadre didactice pregătite pentru a lucra cu astfel de copii, dar în ultimii ani, s-a ajuns la concluzia că procedându-se astfel, acești elevi sunt oarecum excluși din viața socială și s-a decis integrarea lor în învățământul de masă.

Școala, ca instituție publică de formare și socializare umană trebuie să răspundă cerințelor tuturor elevilor, atât celor care au un ritm de învățare și un potențial intelectual și aptitudinal peste medie, dar și celor care manifestă deficiențe de învățare. Ambele categorii pot fi considerate cu cerințe educative speciale și necesită un program individualizat de învățare.

În calitate de profesor, am fost pus în situația de a avea la clasă elevi cu cerințe educative speciale și, în astfel de situații, am încercat să găsesc cele mai bune metode de predare-învățare pentru a-i determina pe toți participanții la actul educațional să se implice conștient în activitățile derulate.

Am ținut cont de faptul că elevii integrați au nevoie de sprijinul nostru, al cadrelor didactice și de sprijinul colegilor de clasă. Ei nu trebuie marginalizați în niciun fel, nu trebuie "uitați" în clasă pornind de la ideea că nu vor putea ajunge niciodată ca și ceilalți elevi. Obiectivul principal al școlilor de masă în care învață elevii cu CES este asigurarea integrării acestora în mediul școlar. Școala trebuie să aibă în vedere transformarea elevului într-o persoană capabilă să-și creeze propriile procese și strategii de raționament, utile pentru rezolvarea problemelor reale și apropiate.

Adaptarea curriculum-ului la nivelul clasei reprezintă una dintre soluțiile propuse de către factorii abilitați. O calitate esențială a curriculumului școlar actual este aceea că vizează un grad mare de flexibilitate, astfel încât să permită fiecărui copil să avanseze în ritmul său și să fie tratat în funcție de capacitățile sale de învățare. Pentru aceasta este nevoie ca formularea obiectivelor, stabilirea conținuturilor instruirii, modalitățile de transmitere a informațiilor în clasă și evaluarea elevilor să se facă diferențiat. Astfel, în urma analizei amănunțite a evaluărilor inițiale, am proiectat conținuturile individualizat și diferențiat, astfel încât să poată fi înțelese de către elevi, am avut în vedere faptul că învățarea trebuie văzută ca un proces la care elevii participă în mod activ, își asumă roluri și responsabilități.

Planificarea individualizată a învățării presupune adaptarea educației la nevoile individuale din perspectiva diferențelor dintre elevi. Diferențierea curriculumului, atât pentru copiii cu dizabilități, cât și pentru cei cu potențial de învățare ridicat se întemeiază pe aceleași premize:

- sistemul de învățământ se poate adapta unor abilități și trebuințe diferite;
- aceleași scopuri educaționale pot fi atinse prin mai multe tipuri de programe adaptate;
- realizarea scopurilor educaționale este facilitată de selecția și organizarea obiectivelor educaționale conform diferențelor individuale;
- diferitele trebuințe educaționale pot fi întâmpinate prin oportunități educaționale variate.

Diferențierea curriculară necesită astfel selecționarea sarcinilor de învățare după criteriul maturității intelectuale, ritmul de lucru și nu după criteriul vârstei cronologice. Este nevoie de o adaptare a procesului instructiv educativ la posibilitățile intelectuale, la interesele cognitive, la ritmul și stilul de învățare al elevului. Toți elevii care participă la procesul de educație

trebuie să beneficieze de o diferențiere educațională pentru că: au abilități diferite, au interese diferite, au experiențe anterioare de învățare diferite, provin din medii sociale diferite, au diferite comportamente afective (timiditate, emotivitate) au potențial individual de învățare, învață în ritmuri diferite, au stiluri de învățare diferite.

Adaptarea curriculum-ului realizat de cadrul didactic la clasă pentru predarea, învățarea, evaluarea diferențiată se poate realiza prin:

- adaptarea conținuturilor, având în vedere atât aspectul cantitativ, cât și aspectul calitativ, planurile și programele școlare fiind adaptate la potențialul de învățare al elevului prin extindere, selectarea obiectivelor și derularea unor programe de recuperare și remediere școlară;
- adaptarea proceselor didactice având în vedere mărimea și gradul de dificultate al sarcinii, metodele de predare (metode de învățare prin cooperare, metode active-participative, jocul didactic), materialul didactic (intuitiv), timpul de lucru alocat, nivelul de sprijin (sprijin suplimentar prin cadre didactice de sprijin);
- adaptarea mediului de învățare fizic, psihologic și social;
- adaptarea procesului de evaluare, având ca finalitate dezvoltarea unor capacități individuale ce se pot exprima prin diverse proiecte și produse (scrise, orale, vizuale, kinestezice).

Modalitatea de evaluare poate fi adaptată în funcție de potențialul individual. Evaluarea trebuie să vizeze identificarea progresului realizat de elev, luând ca punct de plecare rezultatele evaluării inițiale. Tratarea individualizată a școlărilor facilitează adaptarea acestora la cerințele și obiectivele procesului instructiv-educativ și presupune corelarea între cerințele programei și posibilitățile copiilor. Tratarea diferențiată exprimă necesitatea ca organizarea, desfășurarea și evaluarea activităților instructiv-educative să stimuleze dezvoltarea copilului. Sarcinile care se dau copilului să fie în concordanță cu însușirile de personalitate, care se află în permanent devenire și transformare, astfel asigurându-se o amplificare a efortului psihic și fizic al copilului.

Diferențierea se poate face atât prin curriculum, prin extinderea și profunzimea cunoștințelor propuse spre învățare, cât și prin formele de organizare a activității și a metodelor didactice utilizate. Copiii aflați în diferite faze ale insuccesului școlar pot fi cuprinși în activități frontale, dar trebuie tratați și individual, cu sarcini de lucru care să țină seama de dificultățile lor. Cadrul didactic trebuie să pună un accent pe abordarea pozitivă a comportamentului copiilor, ameliorarea practicilor educaționale, cum ar fi: evitarea discriminărilor, a favorizării sau etichetării copiilor, evitarea reacțiilor impulsive neadecvate, a amenințării și intimidării copiilor, exprimarea încrederii în posibilitățile fiecărui copil de a reuși.

În activitățile didactice destinate elevilor cu CES se pot folosi metodele expositive (povestirea, expunerea, explicația, descrierea), dar trebuie respectate anumite cerințe: să se folosească un limbaj adecvat, corespunzător nivelului comunicării verbale, prezentarea să fie clară, precisă, concisă, ideile să fie sistematizate, să se recurgă la procedee și materiale intuitive, să se antreneze elevii prin întrebări de control pentru a verifica nivelul înțelegerii conținuturilor de către aceștia și pentru a interveni cu noi explicații atunci când se impune acest lucru. Metodele de simulare (jocul didactic, dramatizarea) pot fi aplicate cu succes atât în ceea ce privește conținutul unor discipline, cât și în formarea și dezvoltarea comunicării la elevii cu deficiențe mintale și senzoriale. Implicarea lor cât mai directă în situații de viață simulate, trezesc motivația și implică participarea activă, emoțională a elevilor, constituind și un mijloc de socializare și interrelaționare cu cei din jur.

Metoda demonstrației ajută elevii cu dizabilități să înțeleagă elementele de bază ale unui fenomen sau proces. Alături de metoda demonstrației, exercițiul constituie o metodă cu o largă aplicabilitate în educația specială, mai ales în activitățile de consolidare a

cunoștințelor și de formare a deprinderilor. În activitatea educativă a copiilor cu cerințe educative speciale se poate folosi cu maximă eficiență învățarea prin cooperare. Lecțiile bazate pe învățarea prin cooperare permit evaluarea frecventă a performanței fiecărui elev care trebuie să ofere un răspuns în nume personal sau în numele grupului, elevii se ajută unii pe alții, încurajându-se și împărtășindu-și ideile, explică celorlalți, discută ceea ce știu, învață unii de la alții, realizează că au nevoie unii de alții pentru a duce la bun sfârșit o sarcină a grupului.

Integrarea copiilor cu CES se poate realiza nu numai prin activități educative școlare, ci și prin activități extracurriculare. Este necesară o riguroasă planificare, organizare și desfășurare a acestor tipuri de activități în relație directă cu posibilitățile reale ale elevilor și pentru a veni în întâmpinarea problemelor pe care elevii respectivi le resimt în raport cu actul educațional. Rolul terapeutic al activităților extracurriculare constă în faptul că prin ele se poate realiza mai ușor socializarea copiilor cu CES. În funcție de specificul lor, aceste activități dezvoltă la elevi priceperi, deprinderi și abilități cognitive și comportamentale, mult mai solide, pentru că, desfășurându-se în afara cadrului tradițional al sălii de clasă, ele permit contactul direct cu realitatea socială. Activitățile extracurriculare de tipul vizitelor, excursiilor și drumețiilor, permit dezvoltarea relațiilor interpersonale și o mai bună relaționare a copiilor cu societatea, sporirea interesului de cunoaștere a frumuseților naturale și de patrimoniu, formarea și dezvoltarea unor sentimente de prețuire a mediului natural, în vederea adoptării unui comportament ecologic adecvat.

Concursurile cu tematică diferită (sportive, artistice, pe discipline de studiu etc.) dezvoltă la elevii cu CES, spiritul de competiție, de echipă, încrederea în forțele proprii, îi mobilizează la cooperare. Educația integrată va permite copiilor cu CES să trăiască alături de ceilalți copii, să desfășoare activități comune, dobândind abilități în vederea adaptării, integrării și devenirii lor ca și ceilalți.

Bibliografie:

- Gherguț, A. (2006), Psihopedagogia persoanelor cu cerințe speciale. Strategii diferențiate și incluzive în educație, Editura Polirom, Iași;
- Popovici, D. (1998) – Învățământul integrat sau incluziv, Editura Corint, București.

Studiu privind stimularea creativității artistico-plastice la elevii de clasă pregătitoare

**Prof.înv.primar, Degeratu Roxana,
Școala Gimnazială „Mihai Drăgan”, Bacău**

Creația este o ardere neîntreruptă, istovitoare, o făclie care se mistuie, răspândind lumina sufletească și prilejuind o incursiune în natura intelectuală, emoțională și spirituală a condiției umane. Oricare dintre marii artiști este stăpânit de patosul muncii creatoare, de gustul pentru frumos, de motivația de autodepășire, la care se adaugă alți factori ai creativității, dintre care menționăm gândirea divergentă, sensibilitatea față de frumos, imaginația creatoare, inteligența, memoria vie, voința și autodeterminarea, munca asiduă ș.a. Frumosul nu există în sine în mod abstract, ci numai concretizat într-un peisaj, într-un decor, într-o operă de artă sau în una cinematografică. Altfel spus, frumosul există numai într-un subiect care îl receptează, într-o conștiință capabilă să-l perceapă, să-l înțeleagă și să-i identifice semnificațiile prin ancorarea în propriile experiențe precum și în cultura societății și a umanității. Receptarea producțiilor creative presupune o anumită cultură a subiectului care trebuie să aibă gust estetic, simț al frumosului, sensibilitate intelectuală și deschidere spre experiențe variate.

Ca formă de manifestare a creativității expresive, desenul implică echilibrul dintre universul psihic și spiritual al individului uman, respectiv modalitățile prin care acesta receptează solicitările exterioare și se adaptează la acestea. La vârsta copilăriei, desenul reprezintă principala formă de exprimare a conținuturilor cognitive și emoționale, precum și un mijloc prin care copiii își reprezintă viața interioară și proiecțiile pe care le au despre lumea care îi înconjoară. Astfel, desenul constituie atât o cale de prelucrare și materializare a reprezentărilor mentale pe care copilul le are despre sine, ceilalți și mediul înconjurător, cât și o rezultată a gândirii creatoare care, la vârstele timpurii, are un caracter spontan accentuat. Prin modalitățile specifice în care valorifică funcția semiotică, desenul este o formă indispensabilă în care simbolurile umane și socio-culturale pot fi materializate și exprimate. Desenul oferă copilului posibilitatea de a exprima tot ceea ce, în experiența lui trăită, nu poate fi formulat și asimilat numai prin mijloacele limbajului vorbit.

În vederea dezvoltării imaginației creatoare prin activităților artistico-plastice desfășurate în fluxul instructiv-educativ realizat în învățământul primar, pot fi valorificate achizițiile pe care elevii le acumulează într-un mod integrat la toate disciplinele (de exemplu, explorarea și cunoașterea mediului, limbă și comunicare, arte și abilități practice, religie, dezvoltare personală etc.), precum și prin activitățile extracurriculare desfășurate cu ocazia sărbătorilor religioase, zilelor din programul *Școala altfel* sau diferitelor evenimente comunitare. În cadrul activităților artistico-plastice, elevii pot să valorifice o paletă bogată de forme, culori și simboluri prin integrarea acestor conținuturi în compoziții artistice originale care, adesea, exprimă într-un mod proiectiv universul psihic.

La vârsta copilăriei, desenele au un pronunțat caracter diagnostic, deoarece permit sondarea reprezentărilor mentale, a emoțiilor pozitive și negative, a sentimentelor pe care copiii le nutresc față de ei înșiși și față de lumea adulților, precum și a perspectivelor pe care și le construiesc despre realitatea înconjurătoare. Copiii sunt interesați și motivați să-și exprime ideile și trăirile sufletești prin lucrări personale/colective care pot fi valorificate în diferite ocazii atât ca material didactic, precum și ca produs al activităților formative pe care învățătorii le desfășoară continuu alături de elevii de vârstă școlară mică. Învățătorul are misiunea de a descoperi și de a cultiva sensibilitatea și abilitățile artistice ale copiilor, prin integrarea unei varietăți de mijloace și metode didactice care pot contribui la stimularea creativității expresive. Expozițiile artistico-plastice, concursurile școlare, cercurile metodice și alte forme de organizare a activităților instructiv-educative reprezintă prilejuri prin care

elevii de vârstă școlară mică își pot manifesta talentul și își exprimă universul fascinant al copilăriei.

Deși nu este un artist veritabil, copilul elaborează lucrări plastice sau desene într-un mod spontan și cu plăcere, lucrând cu pensula sau cu creioane colorate pe hârtie, piatră sau sticlă. În țara culorilor, este primăvară, vară, toamnă și iarnă deodată, este bucurie și armonie interioară, vis și nălucire. Într-un cuvânt, se reflectă întreaga lume interioară a micului creator. Tot ce știm noi, adulții, despre lume este adunat în desenele și în compozițiile plastice ale copiilor. Pictura sau dactilo-pictura sunt la îndemâna copiilor care trebuie învățați să-și folosească degetele, să mânuiască pensula, să diferențieze și să folosească adecvat culorile care îi sunt puse la dispoziție. Suprafețele mari le permit copiilor să-și satisfacă dorința de mișcare, urmele ușor vizibile îi dau satisfacția autorealizării. Mâna încă nesigură nu este îngrădită de dimensiunile reduse ale suprafețelor de lucru. Copiii nu trebuie să fie constrânși să urmeze modele reale sau șabloane învățate. Prin activitățile artistico-plastice, li se dezvoltă copiilor atenția, spiritul de observație, sensibilitatea cromatică, sensibilitatea diferențială pentru culori și forme, independența în acțiuni, originalitatea și creativitatea expresivă. Totodată, putem cultiva imaginația creatoare, simțul și gustul estetic, dragostea pentru frumos, natură și pentru valorile artistice autentice ale umanității și ale poporului român.

Familiarizarea treptată a copiilor cu unele tehnici de lucru mărește curiozitatea lor și caracterul atractiv al activităților artistico-plastice. Ea poate fi organizată sub forma unor exerciții-joc, demonstrații și, mai ales, prin valorificarea metodei învățării prin descoperire. Activitățile artistico-plastice constituie spațiul și modalitatea cea mai generoasă de activare și stimulare a potențialului creativ. Artă îi face pe copii să trăiască, să contemple și să iubească frumosul, le dezvoltă abilitățile de a recepta nuanțele estetice din natură și artă și le cultivă vibrația emoțională. Prin intermediul formelor, culorilor și al elementelor de limbaj plastic, copiii învață să conștientizeze și să exteriorizeze propriile lor așteptări, plăceri, frământări sufletești, precum și perspectiva pe care o are despre viitor. În urma unei analize atente a unei lucrări realizată de către un copil în vârstă de 7 ani, putem descoperi o mulțime de lucruri despre el, despre felul lui de a fi, despre caracteristicile personalității, problemele care îl framântă, gândurile cele mai ascunse care sunt redată inconștient într-un desen.

Am organizat o cercetare psihopedagogică pentru a evidenția importanța și valoarea educativă a modalităților și a formelor în care poate fi dezvoltată creativitatea copiilor de clasă pregătitoare prin orele de educație artistico-plastică. Prin valorificarea metodelor și a mijloacelor didactice interactive, elevii de clasă pregătitoare alături de care s-a lucrat au beneficiat de numeroase ocazii pentru o învățare ușoară și plăcută, cu un pronunțat caracter activ-participativ. În cercetarea aplicativă pe care am realizat-o, *probele de desen* au fost aplicate individual în cadrul orelor de arte vizuale și abilități practice, într-un climat propice și stimulat din punct de vedere cognitiv și emoțional. Intervalul de timp a fost limitat la 5-25 minute pentru fiecare sarcină în parte. Potențialul creativ al elevilor de clasă pregătitoare poate fi observat prin analiza conținutului și a caracteristicilor desenelor. Acestea pot fi privite ca adevărate biografii care ne oferă informații prețioase despre nivelul de dezvoltare al structurilor perceptivă, reprezentărilor, aptitudinilor intelectuale, înclinațiilor artistice, dorințelor, intereselor, trăirilor afective, emoțiilor, comportamentelor sau a potențialului social.

Lucrările copiilor au fost apreciate după următoarele criterii: complexitatea temei, armonia culorilor, modalitățile de lucru, respectarea proporțiilor, respectarea culorilor etc. În cele ce urmează, vom descrie probele psihologice care au fost utilizate pentru evaluarea indicatorilor creativității, și anume flexibilitatea, fluenta și originalitatea.

Analiza mediilor pentru indicatorii de performanță, care au fost obținute în urma evaluării postexperimentale, ne-a condus la constatarea unor creșteri ale nivelului fluenței, flexibilității și originalității creativității expresive (artistico-plastică) în rândul elevilor de clasa pregătitoare. În cele ce urmează, vom analiza progresul indicatorilor creativității expresive pentru fiecare dintre cele șase probe care au fost utilizate în procesul evaluării.

PROBA 1 – Proba le-a solicitat elevilor numirea cât mai multor obiecte (minim un obiect – maxim trei obiecte, câte un obiect pe fiecare parte a foii de hârtie) cu care seamăna pata de culoare care le-a fost prezentată. Pentru fiecare dintre elevi, proba s-a desfășurat pe parcursul a cinci minute. Pe rând, copiii au fost chemați la învățătoare, au observat cu atenție pata de culoare și au fost rugați să identifice cel puțin trei lucruri (pentru fiecare rotire) cu care ar putea seamăna pata de culoare. Elevii au avut voie să rotească foaia de hârtie cum au vrut ei, dar trebuiau să găsească lucrurile în intervalul de timp de maxim cinci minute. A fost urmărit comportamentul copiilor în timpul emiterii ideilor.



Pentru această probă, compararea rezultatelor inițiale cu cele finale a evidențiat o creștere a mediei pentru elevii din grupul experimental de la 3,8 (pretestare) la 5,6 (posttestare). Acest progres poate fi constatat atât din Tabelul 1, cât și din Figura 2.

Tabelul 1. Date comparative între evaluarea inițială și evaluarea finală pentru proba 1 (grup experimental)

Elevi	B.E	C.D	C.A	D.M	D.D	D.L	D.G	I.C	L.M	N.A	N.D	P.A	P.K	P.G	P.L	S.S	V.M	Medie
Proba 1 - pretestare	5	5	4	3	1	5	3	4	3	3	3	4	5	5	3	4	5	3,8
Proba 1 - posttestare	9	7	5	4	4	7	4	4	4	5	4	4	9	12	5	6	7	5,6

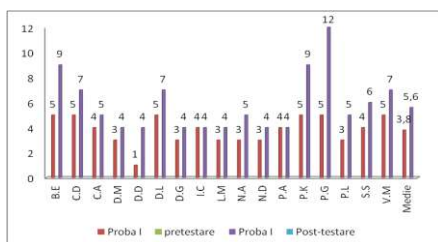


Figura 2. Evoluția performanțelor elevilor din grupul experimental la proba 1

Din figura de mai sus, se evidențiază că toți elevii au înregistrat progrese în ceea ce privește creativitatea artistică prin desen. Aceste rezultate sugerează că metoda *brainstormingului* are efecte pozitive în plan psihopedagogic, contribuind la stimularea imaginației creatoare, a abilității de exprimare liberă, precum și a încrederii în propriile lor forțe în rândul elevilor de vârstă școlară mică. La această probă, s-a remarcat în mod deosebit elevul P.G care a înregistrat o creștere de 7 puncte în ceea ce privește indicatorii creativității și a găsit o serie de obiecte deosebite față de colegii săi pentru asemănările cu pata de culoare, și anume: cort, clanță, hamac, pană, încălțător, sac de dormit etc. De remarcat, este progresul înregistrat de către elevul D.D, un copil cu o dezvoltare fizică, dar și psihică mai lentă, dar care a dovedit o creștere a performanței pentru proba 1 de la un punct (etapa evaluării inițiale) la patru puncte (etapa evaluării postexperimentale).

PROBA 2 – Elevilor li s-a arătat un pătrat mare și li s-a cerut să construiască din el cât mai multe forme, obiecte care să aibă la bază stimulul dat. Proba s-a desfășurat individual timp de 20 minute, notându-se fluența, flexibilitatea și originalitatea după instrucțiunile pentru administrare. Această probă solicită răspunsuri în număr nelimitat, punctul de plecare fiind forma geometrică reprezentată de pătrat. Proba este simplă și accesibilă oricărui copil. Cu toate acestea, concepția psihologică care o fundamentează este profundă. Pe lângă flexibilitate, proba măsoară originalitatea și fluența. Valorificând experiența copiilor dobândită în cadrul

activităților comune de explorare a mediului înconjurător și a naturii, s-au obținut, cel mai frecvent, variante referitoare la mijloace de locomoție, plante sau animale. Foarte puține teme au fost originale (de exemplu: deșeuri toxice, drujbă, cort, geamantan etc.). Pentru această probă, s-a constatat o creștere a mediei rezultatelor grupului experimental de la 3,9 în etapa evaluării inițiale la 7,4 în etapa evaluării finale. Acest progres se evidențiază atât în Tabelul 8, cât și în Figura 5. Acest progres poate fi explicat prin utilizarea metodelor activ-participative centrate pe elevi, dar și a tehnicilor inovative și mijloacelor didactice bogate. Toate aceste măsuri educative au condus la stimularea creativității școlărilor.

Tabelul 2. Date comparative între evaluarea inițială și evaluarea finală pentru proba 2 (grup experimental)

Elevi	B.E	C.D	C.A	D.M	D.D	D.L	D.G	I.C	L.M	N.A	N.D	P.A	P.K	P.G	P.L	S.S	V.M	Medie
Proba 2 - pretestare	7	5	4	2	1	6	4	3	2	4	2	3	5	7	2	4	6	3,9
Proba 2 - postestare	11	9	7	5	4	10	5	4	5	7	5	6	13	15	4	8	9	7,4

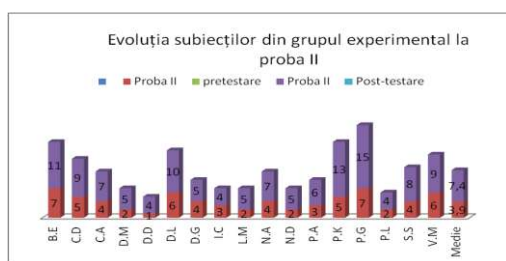


Figura 3. Evoluția performanțelor elevilor din grupul experimental la proba 2

La proba 2, toți elevii au dat dovadă de un potențial creativ deosebit, comparativ cu rezultatele obținute în etapa de pretestare. Creșteri semnificative au înregistrat elevii P.G, P.K, B.E și D.L (Figura 3). Din desenele acestor elevi, s-a

remarcat experiența de viață, înclinarea spre mediul înconjurător, precum și spre diferite subiecte originale. Acești elevi au identificat următoarele întrebări: laptop, priză, masă, scaun, cutie, mașină de spălat, tablou, lampă, casă, calculator, televizor, întrerupător, nasture, calorifer, geamantan, ceas, grătar, tablă de șah, coș de gunoi, oglindă, zar, portofel, covor, pernută, broșă, aplică, lumânare parfumată, burete, săpun, șorț de bucătărie, teamea, gresie, fâraș, tabletă, semne de circulație, batic, mânerul de la sertar, cutie de parfum etc.

PROBA 3 – Fiecare dintre elevi a primit o fișă pe care au fost desenate figuri geometrice.

Elevii au avut sarcina de a realiza o compoziție plastică, pornind de la figurile desenate pe foaie. Proba formelor geometrice le-a oferit elevilor posibilitatea să-și manifeste creativitatea în mod spontan. Proba are semnificații diagnostice și relevanță psihopedagogică, deoarece copiilor nu li

s-au oferit informații despre modul în care puteau să realizeze diferite combinații în plan mental, pentru a desena obiecte sau ființe. Marea majoritate a elevilor a reușit să deseneze obiecte plecând de la formele geometrice date. Totuși, elevii nu au reușit să creeze o legătură între elementele pe care le-au creat. Copiii au desenat soarele sau o minge plecând de la cerc, un dulap sau un trunchi de copac plecând de la dreptunghi, un televizor plecând de la pătrat ori un cort sau un coif plecând de la triunghi. Pentru proba numărul 3, s-a constatat o creștere foarte consistentă în ceea ce privește media rezultatelor elevilor din grupul experimental, și anume de la 3,9 (evaluarea inițială) la 12,2 (evaluarea finală). Progresul poate fi constatat atât din Tabelul 3, cât și din Figura 4. În urma intervenției formative, toți elevii au înregistrat o îmbunătățire a performanței creativității artistice.

Elevi	B.E	C.D	C.A	D.M	D.D	D.L	D.G	I.C	L.M	N.A	N.D	P.A	P.K	P.G	P.L	S.S	V.M	Medie
Proba 3 - pretestare	7	5	4	2	1	6	4	3	2	4	2	3	5	7	2	4	6	3,9
Proba 3 - postestare	20	16	9	7	6	16	9	8	8	10	8	7	23	28	10	9	15	12,2

Tabelul 3. Date comparative între evaluarea inițială și evaluarea finală pentru proba 3

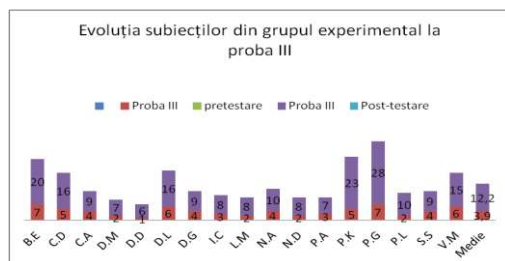


Figura 4. Evoluția performanțelor elevilor din grupul experimental la proba 3

Proba le-a solicitat elevilor să continue desenele începute de către învățătoare, urmărindu-se, în special, îmbinarea elementelor. Astfel, copiii au înregistrat progrese prin realizarea de compoziții

plastice complexe. Acest rezultat a fost considerat ca indicator al îmbunătățirii flexibilității gândirii creative. Așa cum reiese din Figura 6, elevii B.E, C.D, D.L, P.K, P.G și V.M s-au remarcat prin lucrările lor artistice. Aceștia au îmbinat armonios elementele componente ale desenele pe care le-au realizat, au stabilit legături între acestea, au completat desenele cu alte obiecte și forme noi, conferind originalitate și complexitate compozițiilor realizate. De asemenea, elevii la care ne-am referit au utilizat în desenele lor o paletă largă de culori vii, oferind creațiilor un plus de expresivitate.

Realizând o comparație a rezultatelor obținute în etapa de post-testare a experimentului cu cele din etapa de pretestare s-a observat o creștere semnificativă a nivelului și potențialului creativ al elevilor. Prin desenele lor, elevii au demonstrat în final dezvoltarea flexibilității, fluenței dar și originalității, realizând desene complexe, ale căror elemente au legătură între ele, găsindu-se în armonie. Experimentul realizat demonstrează că dacă se lucrează constant cu metode interactive de grup în direcția dezvoltării creativității și se adoptă un stil didactic care să creeze libertatea de care are nevoie elevul pentru a fi cât mai creativ, se pot atinge rezultate surprinzătoare.

Bibliografie:

1. Cosmovici, A. (1998). Creativitatea și cultivarea ei în școală. În A. Cosmovici, L. Iacob (Coord.), *Psihologie școlară* (pp. 147-162). Iași: Editura Polirom.
2. Cristea M.(coord.), Nițescu V.(1997). *Ghid metodic de educație plastică*. București: Editura Petrion.
3. Dincă, M.(2001). *Teste de creativitate*. București: Editura Paideia
4. Rusu-Manea, G. (2017). *Inițiere în artele plastice: un ghid pentru fiecare*. Bacău: Editura Casei Corpului Didactic
5. Sălăvăstru, D. (2004). *Psihologia educației*. Iași: Editura Polirom.
6. Sima, I.(1997). *Creativitatea la vârsta preșcolară și școlară mică*. București: Editura Didactică și Pedagogică.
7. Stan L.(coord.), Stan I., Botezatu E.(2003). *Educație plastică – ghid metodic – clasele I-IV*. București: Editura Aramis.
8. Stoica -Constantin, A.(1983). *Creativitatea elevilor-posibilități de cunoaștere și educare*. București: Editura Didactica și Pedagogică.

METODE DE ÎNVĂȚĂMÂNT INTERACTIVE ȘI UTILIZAREA ACESTORA

P.I.P DELCA LAVINIA

ȘCOALA GIMNAZIALĂ BRÂNCENI

Prin „*metodă de învățământ*” se înțelege o modalitate comună de acțiune a cadrului didactic și a elevilor în vederea realizării obiectivelor pedagogice. Cu alte cuvinte, metoda reprezintă „un mod de a proceda care tinde să plaseze elevul într-o situație de învățare, mai mult sau mai puțin dirijată”. Sub raportul structurării, metoda este un ansamblu organizat de operații, de procedee.

1. METODA CUBULUI este folosită în cazul în care se dorește explorarea unui subiect/ a unei situații din mai multe perspective – oferă posibilitatea de a dezvolta competențele necesare unei abordări complexe și integratoare.

2. METODA PĂLĂRIILOR GÂNDITOARE („*Thinking hats*”)- stimularea creativității participanților care se bazează pe interpretarea de roluri în funcție de pălăria aleasă. Sunt 6 pălării gânditoare, fiecare având câte o culoare: alb, roșu, galben, verde, albastru și negru. Membrii grupului își aleg pălăriile și vor interpreta astfel rolul precis, așa cum consideră mai bine. Culoarea pălăriei este cea care definește rolul.

3. METODA R.A.I.- are la bază stimularea și dezvoltarea capacităților elevilor de a comunica (prin întrebări și răspunsuri) ceea ce tocmai au învățat. Denumirea provine de la inițialele cuvintelor **R**ăspunde – **A**runcă – **I**nteroghează. Poate fi folosită la sfârșitul lecției, pe parcursul ei sau la începutul activității, când se verifică lecția anterioară, înaintea începerii noului demers didactic, în scopul descoperirii, de către institutorul ce asistă la joc, a eventualelor lacune în cunoștințele elevilor și a reactualizării ideilor – ancoră.

4. CERCUL „COMPLIMENTELOR”- reprezintă o metodă care urmărește dezvoltarea stimei de sine. Pentru a pune în practică metoda, formatorul așază scaunele într-un cerc, iar „receptorul” complimentelor se află în mijlocul acestui cerc. Fiecare dintre persoanele participante trebuie să identifice un compliment sincer și onest despre cel aflat în centrul cercului. Această metodă are avantajul consolidării unei imagini pozitive față de propria persoană, dar și o dezvoltare a ariei pozitive de gândire la celelalte persoane (prin aceea că identifică o latură bună a colegului lor).

5. CUBUL- strategie de predare – învățare ce urmărește un algoritm ce vizează descrierea, comparația, asocierea, analizarea, aplicarea, argumentarea atunci când se dorește explorarea unui subiect nou sau unul cunoscut pentru a fi îmbogățit cu noi cunoștințe sau a unei situații privite din mai multe perspective.

6. EXPLOZIA STELARĂ - este o metodă de stimulare a creativității, o modalitate de relaxare a copiilor și se bazează pe formularea de întrebări pentru rezolvarea de noi probleme și noi descoperiri, cooperează în elaborarea întrebărilor.

7.HARTA CU FIGURI - tehnică prin care se poate reprezenta un spațiu, loc de desfășurare a unei acțiuni, utilizând desene schematic

8.TURUL GALERIE – tehnică de învățare care încurajează copiii să-și exprime opiniile cu privire la soluțiile propuse de colegii lor.

9.CVINTETUL– constă în crearea de cinci versuri respectându-se cinci reguli în scopul de a se sintetiza conținutul unei teme abordate.

10.CIORCHINELE - Stimulează realizarea unor asociații noi de idei și permite cunoașterea propriului mod de a înțelege o anumită tema.

11.JURNALUL GRAFIC - metodă prin care elevii identifică caracteristicile unor noțiuni prin imagini.

12.METODA FRISCO – este o metodă de rezolvare a unei probleme de către participanți pe baza interpretării unui rol specific.

13.MINICAZURILE - tehnica prin care elevii identifică și prezintă situații pozitive sau negative.

14.PĂTRATELE DIVIZATE - aceasta metodă facilitează cooperarea în grup pentru rezolvarea unei probleme reprezentată prin figuri geometrice illustrate.

**Eficiența folosirii diferitelor modalități în integrarea și motivarea școlară a
copiilor aflați în situația de risc educațional
- exemple de bune practici -**

**Diaconu Anamaria
Școala Gimnazială Nr. 1 Toflea, jud. Galați**

A. "Ceainăria elevilor"

În cadrul orelor de limba și literatura română, pe lângă utilizarea constantă a metodelor interactive de predare-învățare (brainstormingul, explozia stelară, pălăriile gânditoare, cubul, ciorchinele, cvintetul, copacul ideilor) în vederea integrării și motivării școlare, am introdus și *Teatrul* ca metodă de a stimula încrederea și stima de sine a copiilor, de a combate timiditatea, tracul .

Prin această metodă, copiii învață să-și dezvolte inteligența emoțională recunoscând emoțiile celorlalți, dar și identificându-se în diverse situații expuse, astfel ajungând să se cunoască mai bine pe ei înșiși. Prin joc, copiii se pot destăinui mult mai ușor, pot ventila emoțiile negative și pot găsi rezolvarea tuturor neajunsurilor.

Elevii au luat contact cu păpușile necesare punerii în scenă a poveștii, învățând despre jocul de rol cu reacțiile și trăirile autentice, precum și despre tipare comportamentale.

Scenariile au adus la suprafață și subiecte delicate, situații de viață peste care cei mici nu au putut trece, astfel încât un spectacol s-a putut transforma în terapie. Spectacolele de teatru formează copiilor o extraordinară capacitate de percepere, înțelegere, observare, perseverare și explorare a simțului abstractizării. Scenetele de teatru susțin achiziționarea unor noțiuni de socializare, ajută școlarii mici să conștientizeze propria capacitate de a acționa asupra realului.

Prin interpretarea unui rol, copilul își surprinde părinții, învățătoarea, dar mai ales, pe sine însuși. Astfel, el se poate juca într-un univers adaptat la capacitățile sale de înțelegere și memorare.

Înclinația copiilor de a da viață păpușilor oferă un vast teren de acțiune pentru dezvoltarea imaginației și a intelectului, fiind totodată și o plăcere care facilitează deschiderea către societate și o motivație care permite maturizarea afectivă. Copilul va căpăta astfel stăpânirea de sine, necesară în procesul de construcție a personalității, iar teatrul de păpuși devine pentru copii o formă veritabilă de educație.

Jocul de-a teatrul îl ajută pe copil să se deprindă cu spațiul, cunoașterea propriului corp, capacitatea de a se asculta pe sine și pe ceilalți, rigoarea, sensibilitatea, modestia, asumarea riscului.

Prin această activitate se creează cadrul favorabil exprimării libere a tuturor copiilor, este stimulat spiritul de echipă, elevii se adaptează la cerințele scenei și publicului, afirmând o atitudine degajată și lipsită de emoții și se educă ca spectatori.

B. Activități remediale

Pentru a diminua riscul eșecului școlar, am elaborat un plan de remediere școlară atât pentru limba și literatura română, cât și pentru matematică. Elevii clasei a III-a rămân peste program de două ori pe săptămână, o oră pentru activități remediale la limba și literatura română și o ora pe săptămână pentru activități matematice.

Planificarea activităților remediale conține diferite activități de învățare menite să remedieze și să aprofundeze cunoștințele elevilor, ca până la sfârșitul clasei a III-a să se înregistreze un progres considerabil în însușirea competențelor specifice disciplinelor limba și literatura română și matematică.

Jocurile didactice, ca modalitate de motivare școlară, le-am introdus în cadrul orelor de limba și literatura română, pentru a dinamiza acțiunea didactică prin intermediul motivațiilor ludice care sunt subordonate scopului activității de predare-învățare-evaluare într-o perspectivă pronunțat formativă.

Toate jocurile didactice pe care introdus ca factor experimental în activitatea de predare-învățare la disciplina limba și literatura română au fost alese și adaptate la nivelul clasei.

Exercițiile și jocurile utilizate au fost astfel folosite încât: să respecte mecanismele biopsihice ale formării limbajului, să antreneze funcțiile limbii, să declanșeze motivația, dorința, străduința de perfecționare a comunicării, să realizeze progrese în întrebuintarea autonomă, creatoare a comunicării, pe toate coordonatele (verbal oral- scris, nonverbal, paraverbal).

La orele de limba și literatura română am introdus jocuri didactice prin care am urmărit:

- însușirea pronunției corecte a sunetelor limbii, dezvoltarea auzului fonematic având ca scop diminuarea sau înlăturarea greșelilor constatate;
- exersarea scrierii corecte a unor cuvinte, propoziții (simple, dezvoltate);
- consolidarea grupurilor de litere învățate (ce, ci, ge, gi, ghe, ghi, che, chi);
- îmbogățirea vocabularului cu substantive proprii, care să denumească numele lor, al fraților, al părinților, nume de localități importante din județ, din țară;
- îmbogățirea lexicului prin cunoașterea de noi cuvinte care solicită copiilor atenția, spiritul de observație, capacitatea de a analiza, de a compara, de a exprima clar și corect cele observate;

- folosirea corectă a singularului și pluralului cuvintelor;
- folosirea corectă a cuvintelor cu sens contrar, opus (antonime) sau a cuvintelor înțeles asemănător (sinonime);
- scrierea corectă a unor ortograme(s-s/sa, s-au/sau, într-o, într-un, dintr-o, dintr-un);
- îmbinarea cuvintelor pentru ca ei să-și exprime nuanțat gândurile și pentru a pune în funcțiune sensurile secundare ale cuvintelor.

În acest sens am avut în vedere găsirea unor metode și procedee adecvate vârstei, prin care să îi determin pe copii să opereze conștient cu materialul verbal achiziționat. La clasa la care predau, am acordat prioritate cuvintelor care exprimă aspecte comportamentale, stări afective, norme de comportare, sentimente.

C. Opționalul ”În lumea matematicii”

La disciplina matematică, pe lângă activitățile de remediere școlară, am elaborat și opționalul ”În lumea matematicii”. În elaborarea acestui opțional am pornit de la premisa că, în ciclul primar, jocul rămâne una din strategiile de bază pentru abordarea activității didactice. Matematica poate fi privită ca un joc. „Jocul este munca, este binele, este datoria, este idealul vieții. Jocul este singura atmosferă în care ființa psihologică cere să respire și, în consecință, să acționeze.”(E. Claparede, “Psychologie d’enfantes”). Folosind jocul în timpul orelor de opțional, am motivat elevii să lucreze cu plăcere la matematică, să rezolve și să compună ei înșiși situații-problemă nonstandard.

D. Activități extracurriculare

Pe lângă diferitele activități desfășurate la clasă, în cadrul orelor de curs, am realizat cu elevii o serie de activități extrașcolare, cu ocazia diverselor zile naționale, prin care am urmărit integrarea copiilor aflați în situația de risc educațional.

Metodele folosite au stimulat învățarea experiențială, promovând interacțiunea dintre elevi, schimbul de idei, de cunoștințe, asigurând un demers interactiv al actului de predare-învățare-evaluare prin jocul de rol, jocuri didactice, parteneriate desfășurate cu diferite instituții din localitate și participarea la excursii tematice menite să prevină și să înlăture riscul educațional la elevii aflați în această situație.

Activitățile pe care le-am desfășurat au ajutat elevii să comunice mai ușor, corect, să capete curaj în a-și exprima gândurile, sentimentele, a-și susține punctul de vedere.

Problema integrării și motivării elevilor aflați în situația de risc educațional este una reală, importantă și de actualitate. Perioada școlară mică se caracterizează prin faptul că starea psihică influențează puternic viața școlară. Activitatea de bază a copilului este însuși procesul de învățare, de asimilare sistematică și conștientă de cunoștințe noi. Această activitate se

desfășoară într-un anumit sens, are o anumită ordine, structură, caracteristici corespunzând cerințelor școlii. În cadrul ei se dezvoltă și se modifică fundamental relațiile cu cei din jurul său și apar relații caracteristice colectivului școlar.

Pentru a motiva și integra copiii din ciclul primar este necesară tratarea interdisciplinară a problemelor, favorizându-se astfel identificarea unicității copilului, cultivarea aptitudinilor personale în scop creativ. Corelarea dintre discipline contribuie și la stimularea elevului pentru autocunoaștere.

Pornind de la premisa că fiecare copil are particularități, interese, abilități și necesități de învățare unice, toate drepturile sale referitoare la educație trebuie realizate într-o manieră care să conducă la ”o integrare socială și o dezvoltare individuală cât se poate de complete, incluzând dezvoltarea sa culturală și spirituală” (Dezvoltarea practicilor incluzive în școli, M.E.N. & UNICEF, 1999)

Dacă într-o clasă se află elevi în situația de risc educațional, adaptarea instruirii la cerințele individuale de învățare poate merge de la interpretarea formatului unei lecții până la rescrierea unor conținuturi în vederea accesibilizării acestora, mărinnd astfel șansele de motivare a elevilor pentru învățare.

Planificarea, predarea și evaluarea curriculum-ului sunt cele mai importante componente ale unei didactici care îi favorizează pe toți copiii pentru că ”diversitatea și unicitatea cerințelor educaționale constituie provocări profesionale și umane în fața școlii, a familiei și chiar a copiilor. Cunoașterea și soluționarea cât mai adecvate a acestora reprezintă, în afara beneficiului direct asupra celor în cauză, căi importante de conservare și îmbogățire prin educație a spiritului profund al umanității, cu notele sale inseparabile: perenitatea, nevoia de schimbare și adaptare continuă.”(Enache G. Revistă dedicată cadrelor didactice, 2006)

Recomand tuturor cadrelor didactice să introducă în structura lecțiilor activități distractive care să motiveze elevii. Pentru a preveni riscul educațional în clasele unde acesta se poate manifesta, este necesară, pe lângă conținutul informațional adaptat nevoilor copiilor, îmbunătățirea relației școală-familie-comunitate. Insuccesul școlar poate fi prevenit prin conlucrarea școlii cu alți factori educativi, în vederea asigurării dezvoltării intelectuale a elevilor și ridicării neîntrerupte a nivelului calitativ al învățării.

Relația cadrului didactic cu familia elevului este foarte importantă, natura acesteia putând avea efecte nefaste asupra dezvoltării educative a copilului și prin urmare poate constitui un factor decisiv în instalarea insuccesului școlar.

Învățarea este un proces complex, o muncă serioasă, un parteneriat între cadrul didactic și elevi bazat pe schimbul reciproc de informații. De multe ori cei care învață trebuie să-și

învingă propriile greutăți aflate în calea scopului propus. Modul în care sunt învinse aceste greutăți pot avea repercusiuni asupra întregului proces de învățare implicit și a setului motivațional specific acestui proces. Una dintre dificultățile întâmpinate de elevi, este comunicarea. În școală, prin exercițiul comunicării elevii învață să transforme vorbele în cuvinte cu ajutorul cărora să-și facă cunoscute, ideile, dorințele, părerile. El trebuie să învețe să comunice pentru a schimba informații, a construi relații și colaborări.

Famiiliile trebuie să fie implicate în îmbunătățirea învățării acasă, precum și în școală. Famiiliile pot întări învățarea încurajându-i pe copii să participe la lecții, susținându-le interesul pentru disciplinele incitante și lărgindu-și propriile abilități parentale.

Parteneriatul școală-familie este bazat pe premisa că pe profesori și părinți îi unește dorința de a-i sprijini pe copii în formarea lor pentru viață.

Consider că activitățile desfășurate cu elevii mei, în vederea integrării și motivării acestora, pot reprezenta o sursă de inspirație pentru alți învățători preocupați de creșterea gradului de motivație și autonomie în învățare ale elevilor, dar și de propria lor perfecționare profesională, prin dezvoltarea unor competențe, care să le permită o abordare profesionistă, fundamentată științific, a problemelor cu care se confruntă în practica de zi cu zi.

În concluzie, este nevoie de o foarte bună cunoaștere a colectivului de elevi pentru a putea preveni riscul educațional sub toate formele lui. Buna înțelegere dintre elev-profesor, profesor-părinți, părinți-copii și implicarea familiei în activitățile școlare, a comunității și a altor factori educativi, conduc spre o bună desfășurare a procesului instructiv educativ și implicit a unei dezvoltări armonioase a elevilor noștri.

BIBLIOGRAFIE

1. Adina Băran – Pescaru, "Parteneriat în educație", Editura Aramis, București, 2004
2. Andrei Barna, Georgeta Antohe, Curs de pedagogie "Teoria instruirii și evaluării", 2004
3. Doina Vintilescu, "Motivația învățării școlare", ed. Facla, 1977
4. "Integrarea în comunitate a copiilor cu cerințe educative speciale" Ministerul Învățământului & Reprezentanța UNICEF în România, 1996
5. "Succesul și insuccesul școlar"- Revista de pedagogie nr 12, 1991
6. "Școala tuturor copiilor" – Revista proiectului "Pași strategici pentru îmbunătățirea accesului la educație al copiilor romi"

Motivația pentru învățare – premisă a integrării elevilor

CJRAE NEAMȚ/ Școala Gimnazială "Vasile Alecsandri" Roman

prof. Diaconu Daniela

Prin învățare subiectul asimilează, selectează, prelucrează și elaborează informațiile în baza cărora își structurează sau restructurează modalitățile funcționale și comportamentale.

“Cât trăiește, omul învață, sună un vechi adagiu. Minute și ore, zile și luni, ani și decenii, pe parcursul unei mari întinderi de unități temporare, strâns articulate în ceea ce numim vârstele omului, acesta se expune contactelor cu lumea, ale cărei mesaje îi pătrund prin toți porii, dându-i acea prospețime și vitalitate care îl fac să fie el însuși și mereu altul...Învățarea este, prin excelență, întruchiparea devenirii celui care învață, biografie unică și inedită, protocol al avatarurilor omului și istorie a înălțării lui dintr-un cadru referențial chircit și îngust spre orizontul nemărginit al deteșei creative, documentarul formării personalității, cheia ei explicativă, patentul după care o putem descifra, înțelege și influența, indicatorul cel mai de preț a ceea ce a însemnat trecerea omului prin viață”. (Golu, P.,1983, pp.8-22)

Într-o situație ideală, elevii sunt atenți, pun întrebări și vor să învețe. Își îndeplinesc sarcinile fără să se plângă, dar lumea în care se trăiește nu este una ideală. A motiva elevii este destul de complicat. Acest lucru implică nu numai ghidarea lor spre subiectele preferate, dar și trezirea interesului pentru cunoașterea și înțelegerea acestora. În mod ideal, aceasta implică crearea unui mediu adecvat în care elevii pot desfășura activități de învățare.

Motivația învățării se subordonează sensului general al conceptului de motivație și se definește ca totalitatea mobilurilor care susțin energetic, activează și direcționează desfășurarea activităților de învățare. Ea conferă sens și coerență actelor de învățare și se trăiește subiectiv ca stare de tensiune rezultând din confruntarea trebuințelor celui care învață cu modul cum își reprezintă el dificultatea conținutului, cerințele, situațiile și rezultatele activității de învățare. Indiferent dacă interacțiunea cu sursa de informație este călăuzită de intenția vădită, de a învăța, cum se întâmplă de exemplu, în cazul participării la lecție, sau dacă ea decurge ca o învățare lentă, implicită, lipsită de intenția expresă de a însuși, în toate cazurile există un “de ce” al învățării.

Ioan Neacșu (2015, p. 13), consideră învățarea o categorie fundamentală în unele discipline socioumane care se corelează structural și funcțional cu câteva concepte mai importante:

dezvoltarea, creșterea, adaptarea și maturizarea. El prezintă corelația dintre formele dezvoltării și tipurile principale de învățare:

Tabel nr. 1. Corelația dintre formele dezvoltării și tipurile principale de dezvoltare

Dezvoltare	Subtipuri de dezvoltare	Rezultat al procesului de:
1. Biologică	a) biogenetică b) biopsihică	<ul style="list-style-type: none"> • maturizare biologică • învățare biopsihică la nivel de specie
2. Psihică	a) psihomotorie b) intelectuală c) afectivă	<ul style="list-style-type: none"> • învățare senzorio-motorie • învățare cognitivă • învățare afectivă
3. Socială	a) sociomorală	<ul style="list-style-type: none"> • învățare socială

Învățarea școlară este considerată o îndeletnicire specific umană, cu un rol social bine precizat: pregătirea tânărului pentru integrarea eficientă în societate.

Notele definitorii ale învățării sunt următoarele:

- formă fundamentală de activitate umană (o întâlnim, însă, și la animale - dresura);
- relație a individului cu mediul;
- consum de energie fizică și nervoasă (psihică);
- funcție transformatoare la nivelul mediului, individului și a relației cu mediul;
- conținut complex (existența unor componente subordonate, dar cu specific propriu: intelectuale, motivaționale, afective, etc);
- prezența (la om) a factorului conștient (scop, motivație proprie).

Motivația specifică pentru învățare determină elevii să învețe pentru o anumită lecție sau materie. Motivația generală pentru învățare se află în interiorul persoanei și este rezultatul experienței îndelungate de învățare. Motivația specifică pentru învățare, pe de altă parte, depinde de profesor și de conținut.

Motivele care îi determină pe elevi să vină la școală, să învețe, să asculte de profesori și de părinți pot fi împărțite, după Andrei Cosmovici în două mari grupe:

- a) Motivația extrinsecă, atunci când elevul este disciplinat pentru a primi direct sau indirect anumite recompense, îndeosebi morale fără a fi interesat direct de ceea ce se predă. În cazul motivației extrinseci există: *dorința de afiliere* (pentru a face pe plac familiei care îl laudă și recompensează, pentru a corespunde așteptărilor profesorului, pentru a fi împreună cu alți copii) , *tendințe normative* (obișnuința de a se supune la norme, la obligații) , *teama consecințelor* neascultării (îngrijorarea pentru a combate

nepăsarea, indiferența față de educație existentă în anumite familii), *ambitiția* (dorința de a fi printre primii ce ar putea fi cu succes înlocuită de dorința de a obține rezultate din ce în ce mai bune prin stimularea unei "întreceri cu sine" fără a privi cu invidie performanțele altora).

- b) Motivația intrinsecă în cazul în care învățarea, dobândirea de noi cunoștințe îl interesează în mod direct pe elev. Curiozitatea, dorința de a afla cât mai multe se află în centrul motivației intrinseci. „Curiozitatea se permanentizează atunci când se îmbină cu convingeri referitoare la valoarea culturii, care facilitează comunicarea cu ceilalți și asigură o mare bogăție de trăiri, surse de satisfacție și echilibru sufletesc.”(Cosmovici A., Iacob, I., 1999, p.203). Aspirația spre competență, dorința de a deveni un bun profesionist sunt alte exemple de motivații intrinseci ce pot fi cultivate de profesori și părinți.

Motivația intrinsecă este un răspuns la nevoi. Teoriile cognitiviste ale motivației sugerează faptul că oamenii sunt motivați să înțeleagă lumea, să aibă control asupra vieților lor și să se auto-direcționeze. Perspectiva umanistă evidențiază faptul că oamenii sunt motivați de o nevoie de creștere și dezvoltare de sine. Factori emoționali ca apartenența sau respectul de sine, sunt importanți pentru umaniști.

În practica educațională se constată că activitatea de învățare este motivată atât extrinsec, cât și intrinsec. Un elev poate să învețe la o disciplină pentru că îl interesează și îl pasionează domeniul respectiv, dar și pentru că vrea să obțină note bune, să le facă plăcere părinților, pentru că le place profesorul respectiv, etc. De asemenea, în anumite condiții, o motivație extrinsecă poate da naștere uneia intrinseci: un elev care învață la început pentru a lua note bune sau pentru a le face plăcere părinților, pe măsură ce asimilează cunoștințe și dobândește capacități și competențe ce-i procură o anumită satisfacție, poate ajunge să învețe din interes și pasiune.

Motivația este importantă nu numai pentru că generează și stimulează învățarea, ci și pentru că influențează rezultatele și performanțele învățării. Pentru a analiza relația dintre motivație și performanță cel mai adesea se invocă intensitatea motivației. Atunci când motivația are o intensitate scăzută (submotivare) performanțele învățării sunt scăzute. Pentru a obține performanțe cât mai ridicate submotivarea ar trebui înlocuită cu supramotivarea. Numai că raportul liniar dintre nivelul de activare (motivare) și performanță nu există decât până la un anumit punct. Dincolo de o anumită intensitate a motivației, performanța în loc să crească tinde să scadă. Creșterea intensității motivației se asociază cu o creștere a anxietății și cu o îngustare a câmpului cognitiv, subiectul fiind centrat doar pe elementele direct legate de realizarea

scopului și ignorând informațiile adiacente, care pot fi foarte importante. Motivația optimă nu se dovedește a fi motivația maximă, prea puternică și prea intensă care împiedică progresul ducând chiar la regres.

Pentru a exprima acest fapt, Yerkes și Dodson au introdus ideea de *optimum motivațional*, care „este o zonă între nivelul minim și cel maxim și care diferă de la o persoană la alta în funcție de gradul de dificultate al sarcinii, de capacități, de echilibrul emotiv și temperamental, etc.”(Radu, I.,1991).” Ideea esențială este că nu se poate stabili cu exactitate matematică un punct fix și universal al intensității optime a motivației. Mai mult, în abordarea optimului motivațional alături de intensitatea motivației intră în joc și tipurile de motive și relațiile care se stabilesc între acestea în procesul învățării” (*apud* Crețu, D., 2003, p.20).

Motivația explică direcția și dimensiunea comportamentului, sau, în alte cuvinte, arată ce țeluri aleg oamenii să urmărească și cât de activ sau intens le realizează.

Modelul ARCS

Numit Macromodelul de Motivație și Performanță, utilizează teoria sistemului pentru a ilustra relațiile dintre părți în termen de intrări, procese și ieșiri (Fig.1.2). În model sunt trei rânduri: rândul mijlociu reprezintă rezultate majore, măsurabile ale motivației și performanței; primul rând reprezintă caracteristicile psihologice care influențează motivația, învățarea, performanța și atitudinile; ultimul rând reprezintă influențele de mediu asupra acestor comportamente.

Primele trei componente ale modelului ARCS (atenția, relevanța și încrederea) sunt localizate în partea stângă sus a diagramei. Denumirile includ zonele primare ale fundamentelor psihologice pentru fiecare parte, alături de denumirile modelului ARCS. Cei care învață vor experimenta emoții și atitudini pozitive sau negative atunci când compară consecințele concrete ale performanței lor cu propriile așteptări și cu ceea ce au primit alți oameni.

Macromodelul de Motivație și Performanță ilustrează, de asemenea, felul în care motivația, care influențează măsura efortului pe care o persoană îl depune pentru atingerea unui scop, se combină cu cunoștințele și abilitățile sale, pentru a influența performanța.

Bibliografie: Golu, M.,(2002) „Bazele psihologiei generale”, Editura Universitară, București;
Neacșu, I.,(2015) „ Metode și tehnici de învățare eficientă”, Editura Polirom, Iași;
Sălăvăstru, D.,(2004) „ Psihologia Educației”, Editura Polirom, Iași;
Crețu, D.,(2003) „Dezvoltarea motivației învățării”, Editura Psihomedica, Sibiu;

ORGANIZAREA ȘI MANAGEMENTUL GRUPEI DE PREȘCOLARI ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL ROMÂNESC

**Prof. învă. preșcolar: Dimitriu Maria Mădălina
Colegiul Național De Artă „George Apostu“ Bacău,
Structură Grădinița Nr. 12 Step by Step**

În problematica managementului grupei de copii, un loc aparte, alături de disciplină, îl reprezintă începutul anului școlar, dar și prevenirea comportamentelor negative, intervenția și tratarea acestora. Educatorul-manager, interesat de prevenire, are ca barometru de control climatul de activitate din clasă, disciplina, atenția.

În sistemul social de educație și învățământ, educatorii trebuie să se raporteze la cei pe care îi educă, să stabilească relații de cooperare cu părinții acestora și cu alți factori interesați ai societății. Ei nu educă numai la catedră sau în clasă, ci, prin fiecare contact relațional cu copiii și părinții, desfășoară o muncă de creștere și dezvoltare, de conducere și direcționare.

Educatorul-manager își creează condițiile necesare pentru reușita activităților la grupă, nu numai sub aspectul precizării clare a obiectivelor, prelucrării conținutului tematic, alegerii strategiilor, etc., ci și al celorlalte date care facilitează desfășurarea optimă în plan pedagogic: condiții ergonomice, psihologice, sociale, operaționale, inovatoare, normative.

Dimensiunea psihologică se referă la modalitățile de respectare, utilizare, antrenare, stimulare a particularităților individuale ale copiilor, a capacităților de joc și învățare (distribuirea rațională a sarcinilor de învățare, organizarea condițiilor necesare, a timpului, stimularea și atribuirea de responsabilități, utilizarea relațiilor de cooperare în rezolvarea sarcinilor, în coordonarea ritmurilor, în luarea de decizii).

Dimensiunea socială asociază grupa de copii și grupul social. Ca grup social, grupa de copii ridică probleme precum: componentă numerică a grupei, interacțiunea membrilor grupei, scopurile comune pe termen scurt și lung, compoziția și organizarea, dinamica, coeziunea ca rezultat al interacțiunilor, sintalitatea ca personalitate a grupului, problematica liderilor formali și informal, modul de circulație al informațiilor în grup, realizarea comunicării, direcții de transmitere și receptare.

Dimensiunea operațională arată modul de percepere, aplicare, interiorizare, respectare a normelor în grup. Educatorul recurge la o serie de proceduri de intervenție: recompensă sau sancțiune, conduită de dominare, de negociere-înțelegere, terapia ocupațională, susținerea morală. Toate acestea reduc situațiile de criză normativă, de inadaptare școlară, previn stările tensionale, efectele psihologice ale inadaptării la grup și activitate.

Dimensiunea normativă indică normele, regulile, cerințele care stau la baza constituirii grupei, reglării desfășurării activității sale, manifestate sub forma unor obișnuințe, uzanțe, constanțe și stereotipuri comportamentale.

Dimensiunea ergonomică asigură condițiile materiale, de confort acțional: disponerea mobilierului în sală, adaptarea spațiului la necesitățile somato-fiziologice de sănătate ale elevilor, pavoazarea sălii de grupă.

Dimensiunea inovatoare implică înțelegerea necesității de ameliorare, schimbare, perfecționare a vieții și activității grupei și luarea de decizii adecvate, aplicarea lor progresivă.

Consecințele unui management defectuos sunt reprezentate de: lipsa de motivare, oboseala, deprecierea climatului educațional, atitudinea copiilor de ignorare și indiferență, agresivitate și violență. Mecanismele de a preveni, interveni și rezolva aceste consecințe nefaste presupun anumite strategii de intervenție ale cadrului didactic, strategii de sorginte manageriale. Succesul unui management al grupei de copii presupune, până la un punct, și prevenție înainte de dezvoltarea situației problematice. Abilitatea de detectare a crizelor în fazele inițiale este de foarte multe ori mai valoroasă decât tratamentul intervenționist postfestum.

Spre deosebire de managementul școlii sau al altor medii educaționale, managementul grupei de copii este definit de două aspecte: de specificul relației educator-copii, al cărei scop este formarea dezvoltării personalității copiilor și de problematica specifică – pedagogică și metodică. Iar aceste două aspecte generează maximă responsabilitate în ceea ce privește comportamentele și intervențiile educatorului.

BIBLIOGRAFIE

- Păun, E., 1999, “Școala – abordare sociopedagogică”, Polirom, Iași;

- Tomşa, Ghe., 2005, “Psihopedagogie preşcolară și școlară”, București.
- Verza E ,1995 , “ Pedagogia prescolara “,Bucuresti

RELAȚIA EDUCATOARE – ÎNVĂȚĂTOARE – PĂRINȚI - COMUNITATE ÎN VEDEREA INTEGRĂRII CU SUCCES A COPIILOR ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PRIMAR

Dincă Roxana, Șc. gimnazială I.L. Caragiale, Pitești

Un parteneriat educațional este un concept care descrie cooperarea celor implicați în vederea îndeplinirii unui obiectiv comun. Obiectivul comun din cadrul parteneriatului grădiniță - școală - familie - comunitate este integrarea cu succes al copilului preșcolar în învățământul primar, iar pentru atingerea acestuia accentul trebuie pus pe responsabilitatea comună a partenerilor pentru educarea copilului. Comunicarea și dialogul dintre părțile implicate stau la baza dezvoltării acestui parteneriat, caracterizat prin respect și încredere reciprocă între membri.

Atingerea obiectivului propus presupune dobândirea de către preșcolar a unor cunoștințe și deprinderi, dar și adaptarea cu succes din punct de vedere social și emoțional. Ca urmare, factorii implicați în acest parteneriat trebuie să răspundă unor nevoi reciproce și, împreună, nevoilor grupului țintă - copiii preșcolari.

În privința dobândirii cunoștințelor teoretice, în cadrul activităților didactice desfășurate la grupă cadrele didactice din învățământul preșcolar elaborează și aplică diverse strategii pentru facilitarea însușirii unor cunoștințe, dând de cele mai multe ori dovadă de creativitate în alegerea mijloacelor și materialelor, precum și pe parcursul demersului didactic. Întrebarea care se pune este dacă materializarea acestui efort în rezultatele curente ale preșcolarilor este suficientă. Pentru a răspunde la această întrebare este nevoie ca educatoarea să cunoască maniera în care se desfășoară demersul didactic în învățământul primar, să cunoască așteptările cadrelor didactice din școală în ceea ce privește volumul și conținutul cunoștințelor cu care intră copiii în învățământul primar și nu în ultimul rând dificultățile cu care se confruntă învățătorii în atingerea propriilor obiective în dobândirea de cunoștințe de către cei mici.

Acest lucru este posibil prin încheierea unor parteneriate educaționale care să prevadă o colaborare strânsă între cadrele didactice aparținând celor două niveluri de învățământ. O bună colaborare presupune comunicarea și înțelegerea reciprocă a obiectivelor, nevoilor și provocărilor celorlalți. Numai astfel se poate acționa în direcția pozitivă. Prin ajustări individuale și comune ale unor tipare comportamentale se poate oferi ajutorul reciproc. Astfel poate crește motivarea pentru învățare a celor mici și este stimulată performanța.

Pentru îmbunătățirea relațiilor și pentru atingerea obiectivului comun, în cadrul parteneriatului grădiniță - școală este de dorit să se realizeze întâlniri periodice între cadrele didactice, vizite ale preșcolarilor la școală, precum și organizarea unor activități extra-curriculare comune. Dintre acestea, dialogurile dintre cadrele didactice consider că sunt cele mai importante, nu numai pentru orientarea spre performanțe a copiilor, cât mai ales pentru acordarea sprijinului copiilor cu dezabilități, a celor cu dificultăți de învățare și a celor proveniți din medii dezavantajate, cu toții având nevoi speciale care, din punctul meu de vedere, trebuie împărtășite

astfel încât ajustarea efortului și a comportamentelor adulților să fie utilă în dezvoltarea individuală a acestor copii.

În ceea ce privește parteneriatul educațional încheiat între grădiniță și familie, acesta se concentrează cel mai mult pe copil, ca individ. Din punct de vedere al obiectivului comun - integrarea cu succes al preșcolarului în învățământul primar - implicarea părinților în activitatea grădiniței este văzută ca o componentă importantă a succesului în învățare în educația timpurie. Iar acest lucru este posibil printr-o comunicare și colaborare permanentă a părinților cu reprezentanții grădiniței, fie ei cadre didactice, conducere sau personal nedidactic. Colaborarea dintre cei doi parteneri, familia și grădinița, conduce la depășirea barierelor și la realizarea unei compatibilități culturale.

A fi parteneri educaționali înseamnă a împărtăși informații, idei și opinii, a lua decizii în comun, a împărți unele sarcini în ceea ce privește educația copilului. Numai printr-o comunicare permanentă se pot construi relații trainice. Fiecare dintre parteneri trebuie să depună efort pentru a înțelege nevoile, obiectivele și provocările celorlalți. Asta înseamnă o cunoaștere reciprocă care explică fiecareia dintre parteneri comportamentul copilului în "celălalt mediu", iar în cazul în care acest comportament nu este unul dezirabil, este nevoie de ajustarea eforturilor astfel încât fiecare dintre părți să se facă utilă celeilalte, asumându-și responsabilitatea acțiunilor sale. Astfel, activitățile de consiliere a părinților, precum și întâlnirile comune - ședințe cu părinții - trebuie să se desfășoare în sfera comună a următoarelor coordonate: ascultare, înțelegere, învățare.

Ascultarea presupune acordarea atenției și alocarea timpului necesar pentru a cunoaște problemele reale cu care se confruntă un părinte vis - a - vis de comportamentul și atitudinea copilului său. Numai ascultând cu răbdare putem înțelege care sunt obstacolele care intervin în încercarea de a corecta anumite comportamente și cum putem fi de folos, la nivel individual, în acest demers. Identificând aceste modalități și acționând în consecință, putem produce schimbarea. Iar experiența trăită devine benefică în sensul învățării, fie că are efect pozitiv, și atunci învăț ca așa trebuie să acționez în situații similare și să-i învăț pe cei care se confruntă cu situații similare, împărtășind din experiența proprie, cum să depășească barierele, fie că efectul este negativ și acțiunea trebuie întreruptă, iar în acest caz experiența, chiar și negativă, este prilej de învățare.

Întâlnirile dintre părinți și cadrele didactice în cadrul parteneriatului familie-grădiniță facilitează comunicarea și inter-relaționare părinților între ei, construirea unor relații bazate pe influențe reciproce, chiar constituirea unei comunități. De cele mai multe ori, la nivelul acestei comunități apar nevoi, provocări, temeri și așteptări comune în raport cu instituția de învățământ. Tocmai de aceea consider că prezența conducătorului instituției în cadrul întâlnirilor la ședințele cu părinții se impune cu necesitate. În calitatea sa de reprezentant al instituției de învățământ, ca parte a contractului educațional încheiat cu familia fiecărui copil înscris, el trebuie să asculte activ pentru a inspira încredere, iar apoi, comunicând ceea ce poate face sau nu pentru soluționarea problemelor, prin acțiunile sale, să materializeze și să valorifice această încredere.

Beneficiarul acestui parteneriat este copilul preșcolar. Rezultatul relațiilor individuale părinte - cadru didactic este starea lui de bine, iar ale relațiilor colective, comunitatea părinților-

instituția de învățământ, prin reprezentanții ei, este mediul educațional destins, prietenos și propice dezvoltării individuale.

Parteneriatul educațional dintre grădiniță și familie se extinde către comunitate deoarece influențele social-culturale sunt prezente în viața noastră și a celor mici. Parteneriatele cu diverse instituții (ISU, biserică, bibliotecă, cabinet medical, Poliție, bancă, etc.) conduc la cunoașterea specificului cultural, la sprijinul comunitar, la atingerea principalului obiectiv - facilitarea învățării.

Vizitele tematice la diferite instituții, invitarea unor reprezentanți ai acestora în scopul clarificării unor aspecte teoretice, reprezintă pentru cei mici experiențe de învățare unice, fie că este vorba de cultivarea comportamentelor prosociale, a celor moral religioase, de formarea unui stil de viață sănătos sau de promovarea unor valori pozitive. Prin colaborarea în parteneriat cu diverși agenți economici se poate obține susținere financiară pentru derularea diferitelor proiecte desfășurate cu preșcolarii sau pur și simplu pentru îmbunătățirea condițiilor din mediul de învățare. Asemenea parteneriatelor cu școala și familia, parteneriatele cu diferite instituții din comunitate trebuie să fie susținute prin comunicare și colaborare permanentă pentru ca activitățile desfășurate să contribuie la realizarea scopului comun: integrarea optimă în învățământul primar. Numai astfel își pot dovedi eficacitatea.

Deși familia este cea care dă startul procesului educațional, grădinița reprezintă nucleul de formare a copilului, școala este cea care dezvoltă personalitatea în jurul acestui nucleu, iar comunitatea extinde învățarea în afara spațiului instituțional prin activități atractive și motivante.

Bibliografie:

Dumitriu L.E., 2014, De ce nu ascultă copiii. Consiliere pentru părinți și educatori, București: Univers enciclopedic, Junior;

Chira , C. , Ortan, F. , 2006, Îndrumător metodic pentru managementul proiectelor educationale, Oradea, Editura Universității;

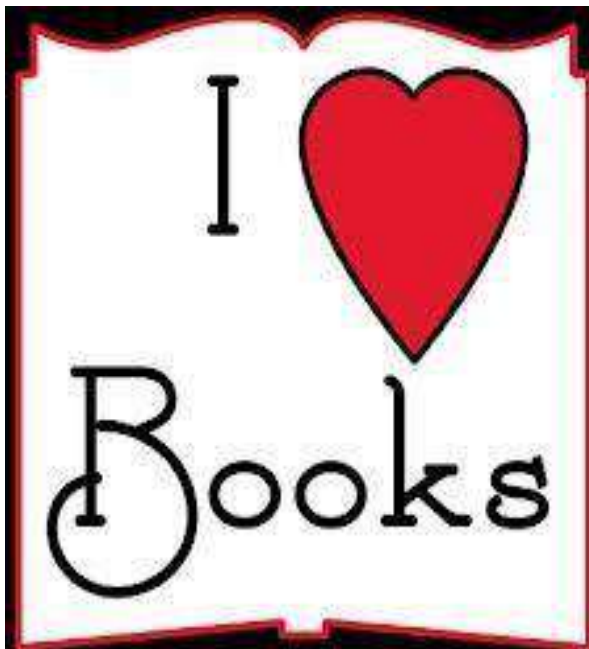
<https://www.kinderpedia.co/ro/rolul-comunitatii-in-educatia-timpurie-a-copiiilor.html>

<http://www.isjiasi.ro/documente/minoritati/strategii-de-consolidare-a-cooperarii-scoala-familie-comunitate4.pdf>

**OPTIMIZAREA SERVICIILOR EDUCATIONALE ÎN VEDEREA
INTEGRĂRII ELEVILOR- EXEMPLE DE BUNE PRACTICI, STUDII
PROIECTE**

**PROF. DINIȘ ADAM CRISTINA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ "NICODIM GANEA" BISTRA**

**PROIECT EDUCAȚIONAL
O ȘANSĂ PENTRU FIECARE**



**COORDONATOR PROIECT: PROF. DINIȘ – ADAM CRISTINA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ "NICODIM GANEA" BISTRA**

ARGUMENT

Se constată un proces cumulativ de dezangajare, bazat pe motive personale, sociale, economice, educaționale sau familiale.

Se manifestă absenteism ridicat care ține de o multitudine de cauze care se regăsesc la diferite niveluri de neîmplinire a nevoilor elevilor. Un prim nivel ar fi caracterizat de: motivație școlară scăzută, lipsă de interes, încredere scăzută în școală, oboseală, anxietate, autoeficacitate scăzută, imagine de sine deteriorată, sentimente de inferioritate, abilități sociale reduse, pasivitate; refuzul de a adera la o alegere făcută de alții. Acestea sunt augmentate de sărăcie, stil parental indiferent, neglijent, familii dizarmonice, părinți foarte ocupați sau plecați în străinătate

Un alt nivel este dat de: presiunea grupului, supraîncărcarea, comunicarea defectuoasă elev-profesor (ironizarea, umilirea elevului), evaluarea subiectivă, frica de evaluare, conflict cu colegii, practici educative percepute de elevi ca fiind nedrepte, frustrante, incompatibilitate între aspirațiile, trebuințele de învățare și oferta educațională. Se identifică și: lipsa de susținere și de consiliere; programele școlare de nivel secundar care, adesea, nu oferă suficiente opțiuni de cursuri variate, oportunități de învățare experimentale sau empirice ori flexibilitate suficientă.

DESCRIEREA GRUPULUI ȚINTĂ

Grupul țintă este constituit din 25 de elevi ai claselor V- VIII, cu risc de abandon școlar, de la Școala Gimnazială "Nicodim Ganea" Bistra. Elevii provin din familii cu educație și situație financiară precară cu mai mulți membri, familii dezorganizate sau cu părinți plecați în străinătate la muncă

Unii dintre ei sunt de etnie roma care: au condiții de viață precare; sunt supuși discriminării; au costuri mari, în raport cu veniturile, pe care le presupune întreținerea unui copil în școală; manifestă deficiențe în socializarea primară; părinții au atitudine negativă față de școală. Se constată inadecvarea sistemului de învățământ la particularitățile acestei categorii de copii. Ei au fost mereu în situații la limita inferioară a societății și au constituit ținta constantă a unor prejudecăți și obiectul unor puternice stereotipuri negative.

SCOPUL PROIECTULUI:

Scopul proiectului este de a implementa acțiuni de prevenire a abandonului școlar prin transformarea mediului școlar într-un mediu prietenos și de calitate, capabil să atragă și să mențină copilul în procesul educațional.

Scopul acestui proiect se pliază pe țintele strategice ce vizează egalitatea de șanse, dezvoltarea procesului didactic într-un cadru multicultural, susținerea categoriilor dezavantajate, lupta împotriva abandonului și eșecului școlar.

Datorită societății în care trăim, a zonei în care se află situată școala, se urmărește și diminuarea unor comportamente negative în rândul elevilor.

REZUMATUL PROIECTULUI

Abandonul școlar este o realitate socială complexă având o multitudine de cauze și având nevoie, în consecință de răspunsuri diversificate. Absenteismul devine o problemă socială, un semnal tardiv al existenței unor probleme, o conduită care reflectă atitudinea structurată a lipsei

de interes, motivație, încredere în educația școlară. Din păcate, absenteismul este în creștere, iar ignorarea sau pedeapsa excesivă pot doar contribui la cronicizarea fenomenului.

Din aceste motive, am ales să abordez această problemă prin intermediul activităților interdisciplinare integrate în programa școlară și prin activități extrașcolare având ca temă reprezentările istorice, muzica și fotbalul.

Activitățile din proiect le permit elevilor să-și întărească încrederea în ei înșiși, dându-le oportunitatea de a se exprima în altă manieră, de a-și depăși limitele, de a găsi motivația pentru studiu. Acestea vor viza motivarea elevilor prin sporirea creativității și prin dezvoltarea competențelor de comunicare, lingvistice, sociale și sportive. De asemenea prin diverse activități se va încerca diminuarea unor comportamente negative în rândul elevilor. Un elev implicat în propria educație va fi un elev motivat să își finalizeze studiile, de aceea, situațiile de învățare trebuie să fie legate de aspectele reale ale vieții. Se vor iniția activități din perspectiva interculturalității, în scopul familiarizării cu patrimoniul folcloric al romilor, cu lexicul specific poveștilor, dar și al comunicării moderne, cotidiene. Se vor organiza activități de recuperare a curenților din educație, de formare a unor deprinderi practico-aplicative care să le permită adaptarea cu ușurință la activitatea de tip școlar.

Parteneri în cadrul proiectului, care să contribuie la realizarea scopului proiectului sunt: Poliția Bistra, care desfășoară acțiuni de informare a elevilor și părinților; consilierul școlar prin realizarea de acțiuni specifice de consiliere și orientare a elevilor și părinților prin grupuri de consiliere, campanii de conștientizare asupra rolului educației, activități de tip Școala părinților.

În cadrul activităților vor fi implicați 25 de elevi ai Școlii Gimnaziale "Nicodim Ganea" Bistra și părinții acestora.

OBIECTIVE SPECIFICE:

OS1. Dezvoltarea unei atitudini pozitive a elevilor din grupul țintă față de școală prin realizarea unui mediu educațional tolerant, deschis, de acceptare, înțelegere și formare de prietenii și conexiuni între elevii români și cei de etnie romă;

OS2. Construirea unei imagini de sine pozitivă a elevilor din grupul țintă prin autocunoaștere și dezvoltare personală în cadrul unor activități susținute în mediul școlar și extrașcolar;

OS3. Prevenirea apariției prejudecăților și înlăturarea celor formate deja față de grupuri pe care elevii le cunosc mai puțin, prin acțiuni realizate pentru cunoaștere și realizare de obiective comune;

OS4. Acceptarea și valorizarea diferențelor, atât de către elevii din grupul țintă, cât și de către colegii lor, prin realizarea de materiale care necesită colaborare în utilizarea aptitudinilor de care dispune fiecare.

ACTIVITĂȚILE PROIECTULUI:

A1. Cine și de ce absentează?

A2. Părinți implicați, elevi motivați!

A3. Să ne cunoaștem și să ne acceptăm așa cum suntem!

A4. Motivația pentru educație

A5. Urmează exemplul colegilor tăi!

REZULTATELE AȘTEPTATE:

- R1. 25 de elevi cu absenteism redus
- R2. 25 de elevi cu abilități sporite de relaționare unii cu alții;
- R3. 25 de elevi cu atitudine pozitivă față de școală
- R4. 25 de elevi cu atitudini și comportamente negative reduse
- R5. Un grup de părinți implicați în activitățile școlii
- R6. Un set de materiale realizate

DESCRIEREA ACTIVITĂȚILOR PROIECTULUI:

A1.

Se vor identifica elevii cu absențe multe și se vor înștiința părinții. Se vor monitoriza absențelor elevilor la fiecare sfârșit de săptămână de către profesorii diriginți. Se va aplica chestionarul pentru evaluarea riscului de abandon școlar și se vor identifica principalele cauze care au contribuit la situația de fapt.

Se va alcătui un plan de intervenție ținut pentru îmbunătățirea situației.

Se va realiza consilierea elevului/familiei, cooperarea dirigintelui cu părinții, supravegherea discretă a prezenței elevului la școală. Dacă fuga de la școală este determinată de atitudinea unui profesor, dirigintele poate media rezolvarea situației conflictuale profesor-elev. Se vor iniția programe de consiliere a părinților, de tip „școala părinților” și programe de colaborare cu autoritățile comunității locale (poliția de proximitate, jandarmeria)

Rezultat activitate:

- R1. 25 de elevi cu absenteism redus
- R4. 25 de elevi cu atitudini și comportamente negative reduse
- R5. Un grup de părinți implicați în activitățile școlii

A2.

Se vor realiza activități comune părinți-copii pentru confecționare de felicitări și ornamente de Crăciun. Produsele realizate vor fi expuse pe holul școlii Elevii și părinții preferă metode interactive, au nevoie să colaboreze, să obțină produse imediate, doresc să își valorifice abilitățile creative și se simt valorizați atunci când sunt afișate în spațiul școlii lucrările realizate de ei. Tot cu sprijinul părinților se va organiza Bazarul de Crăciun, copiii vor vinde colegilor diverse obiecte confecționate, singuri sau cu ajutorul părinților. De asemenea vor putea vinde dulciuri făcute acasă, banii urmând a fi donați unor colegi a căror situație materială este cunoscută ca fiind dificilă

Rezultat activitate:

- R1. 25 de elevi cu absenteism redus
- R2. 25 de elevi cu abilități sporite de relaționare unii cu alții;
- R3. 25 de elevi cu atitudine pozitivă față de școală
- R5. Un grup de părinți implicați în activitățile școlii
- R6. Un set de materiale realizate

A3.

Se vor derula lecții despre stereotipuri și prejudecăți. Se vor supune discuțiilor aspectele pozitive/negative ale apartenenței la o etnie. Se vor realiza activități pentru identificarea

intereselor comune și acceptarea diferențelor: vizionarea unor filme educative împreună, organizarea unui meci de fotbal între echipe mixte de elevi romi și români, la care susținătorii să-și încurajeze echipele.

Rezultat activitate:

R1. 25 de elevi cu absenteism redus

R2. 25 de elevi cu abilități sporite de relaționare unii cu alții;

R3. 25 de elevi cu atitudine pozitivă față de școală

R4. 25 de elevi cu atitudini și comportamente negative reduse

A4.

Se vor realiza activități prin care să se argumenteze importanța motivației pentru învățare și educație prin: analiza în echipă a unor scurte studii de caz cu situații în care părinții sprijină sau nu educația copiilor; prin prezentarea unor personalități de succes care au devenit ceea ce sunt datorită educației.

Se discută relația dintre școală și familie din perspectiva celor șase întrebări motivaționale: Ce? De ce? Cu cine? Când? Unde? Cum? Au loc scurte dezbateri.

Rezultat activitate:

R1. 25 de elevi cu absenteism redus

R2. 25 de elevi cu abilități sporite de relaționare unii cu alții;

R3. 25 de elevi cu atitudine pozitivă față de școală

A5.

Dezvoltarea abilității și încrederea în sine se va realiza prin discuții/dezbateri, atelier de creație.

Construirea unei imagini de sine pozitivă

Se realizează un exercițiu care oferă elevilor posibilitatea de a-și defini calitățile care contribuie la dezvoltarea armonioasă a personalității prin evidențierea acestora de către ei și de către colegi. Se realizează conturul mâinii: pe un deget elevul își scrie o calitate, iar pe celelalte vor preciza calitățile observate la colegul lor, coechipierii. În felul acesta, la sfârșit fiecare membru va avea un contur al palmei inscripționat cu calitățile identificate atât de el, cât și de colegii săi. Se afișează toate colile cu desene pe tablă sau pe foaia de flipchart. O variantă a exercițiului cuprinde precizarea unui comportament pozitiv (sau a mai multor comportamente). Accentul se pune pe valorizare. Dacă profesorul observă că sunt elevi care nu reușesc să identifice aspecte pozitive ale comportamentului sau caracterului lor, pot fi completate „degetele” doar de ceilalți membri ai grupului.

Dezvoltarea stimei de sine: Punctele tari și slăbiciunile mele

Fiecare elev primește o fișă cu titlul „Punctele tari și slăbiciunile mele” pe care o completează. Se vor realiza discuții în grupuri de câte 3 - 4 elevi în cadrul cărora fiecare va împărtăși colegilor de grup răspunsurile date. În final se va realiza o discuție la nivelul întregii clase. Se va urmări deplasarea discuției pe posibilitatea remedierii unor aspecte mai puțin pozitive ale propriei persoane Creșterea stimei de sine - Portret

Se prinde pe spatele fiecărui elev o foaie de hârtie. Fiecare elev va trece pe la ceilalți și va nota pe spatele acestora o calitate pe care ei consideră că posesorii hârtiei o au. Fiecare elev va avea o listă cu aspecte pozitive surprinse de colegii lor, pe care le vor citi și la care vor reflecta.

Autocunoaștere, dezvoltare personală: Cum sunt? Cum doresc să fiu?

Se grupează elevii și se definește conceptul de imagine de sine. Se discută despre atuuiri

și minusuri personale, minusuri pe care dorim să le ameliorăm. Pe o fișa de lucru, fiecare ierarhizează aspectele referitoare la propria persoană pe care dorește să le schimbe, după care gândesc niște pași prin care pot face acest lucru. Exercițiul se poate continua, rugând fiecare grup să selecteze prin negociere, un aspect pe care doresc să îl schimbe și să indice modalitățile necesare. Un reprezentant din fiecare grup prezintă ideile în fața întregii clase.

R1. 25 de elevi cu absenteism redus

R2. 25 de elevi cu abilități sporite de relaționare unii cu alții;

R3. 25 de elevi cu atitudine pozitivă față de școală

R4. 25 de elevi cu atitudini și comportamente negative reduse

R6. Un set de materiale realizate

DISEMINAREA PROIECTULUI:

Proiectul va fi diseminat prin: amenajarea în școală, a unui spațiu ce va conține un panou cu rezultatele proiectului, imagini cu elevii din timpul sesiunilor de formare, desene, postere; pagina de facebook și site-ul școlii; un articol în presă.

SUSTENABILITATEA PROIECTULUI:

Și în anul școlar următor doresc să continui să realizez activități în cadrul orelor de consiliere și dezvoltare personală, pentru a promova drepturile egale, diversitatea și nediscriminarea față de un grup dezavantajat, la noi în școală fiind vorba despre copiii de etnie romă.

Voi căuta soluționarea problemelor de integrare a copiilor cu probleme, implicând în demersul meu și alte cadre didactice și căutând parteneriate cu diverse ONG-uri pentru a primi sprijin și a desfășura activități.

Voi încerca să utilizez metoda „debate”, metodă de educație non-formală ce contribuie la dezvoltarea abilităților de viață în rândul participanților, ajutându-i să iasă din propria zonă de confort și să devină mai deschiși, creativi și mai orientați către soluții, să își dezvolte abilitățile de comunicare și vorbit în public, lucru în echipă și încrederea în sine.





Centrul Școlar de Educație Incluzivă, Orașul Vălenii de Munte
Str.Berceni, nr. 42A,
Tel/Fax: 0244281949
e-mail: scspec.valeni@gmail.com



Părintele Copilului cu Cerințe Educaționale Speciale

– Partener educațional și formator-

Diță Iris Ionelia - doctorand
Profesor la C.S.E.I.,
Orașul Vălenii de Munte,
Prahova, România
Email-ditairisionelia@yahoo.com

REFERAT

Educația familială are în vedere construirea deprinderilor, normelor, valorilor vieții în cadrul familiei și-i vizează pe membrii acesteia, înglobând o arie mai vastă decât educația parentală. Duming, în anii 1990, 1994 a definit educația familială drept un complex de activități sociale realizate de părinți, în spațiul familial, ce vizează copiii prin intermediul intervențiilor, iar în direcția părinților fiind formare parentală.

Specificul familiei copilului cu dizabilități implică rolul de mediator al părintelui între copilul special, a cărui adaptare la relațiile interpersonale este dificilă, și ceilalți, comunitatea aparținătoare, adică persoanele străine.

De multe ori, această mijlocire se face cu mult subiectivism, astfel părinții pot supradimensiona reacțiile inadecvate venite din partea unei persoane străine, interpretează eronat gesturi neutre, pot să formeze copilului o percepție greșită despre cei din jur, insistă pe răutatea și ipocrizia persoanelor din anturaj, alimentându-i convingerea că deficiența sa nu este acceptată că în jurul său există multă intoleranță, transform starea de dizabilitate în handicap prin abordarea dificultăților sociale ca punct terminus, îi împiedică pe copii să înțeleagă și să accepte toate aspectele legate de propria dizabilitate tocmai pentru că ei înșiși nu au acceptat dizabilitatea copilului.

Rolul de mediator capătă o importanță majoră deoarece reacțiile părinților în fața dizabilității copilului determină reacțiile copilului de acceptare/abordare a dizabilității sale.

Reacțiile de supraprotecție, acceptare, negare sau respingere grupează părinții în mai multe categorii, astfel: părinți echilibrați, părinți exagerați, părinți indiferenți, părinți autoritari (rigizi), părinți neconsecvenți.

Părinții copiilor cu CES trec prin mai multe faze de suferință până la momentul acceptării situației, pe care le menționăm în continuare: furie, asupra propriei persoane și asupra celorlalți, negociere, cu Dumnezeu sau alte puteri superioare și cu sine, depresie, tristețe și regret, teamă și nesiguranță, dar și acceptare, detașarea emoțională și încetarea luptei cu sinele așa cum susține Elisabeth Kubler-Ross /Grief Cycle în materialul studiat pe <https://www.flickr.com/photos/journeytogenius/> accesat în noiembrie 2019.

Familia este cea care își asumă răspunderea membrilor ei, societatea are rolul de a o susține. Scopul lucrului cu familia este acela de a-i extinde competențele prin implicarea conștientă a intervenției și responsabilității acesteia.

Angajamentul familiei este esențial deoarece familia copilului cu dizabilități și/sau alte CES nu va fi niciodată aptă singură să funcționeze sau să gestioneze situația în care se află ci are nevoie de resurse, informații și sprijin suplimentar.

În condițiile școlii incluzive, rolul părinților de partener educațional implică mai multe aspecte și anume prin participare directă la viața școlii părinții își pot exercita influența asupra anumitor procese decizionale care vizează parcursul educațional impunându-și punctul de vedere asupra funcționării școlii și să aibă o participare concretă la implementarea funcțiilor manageriale din școală. Un alt aspect este îmbrățișarea de către școală a ideii de integrare sau incluziune ce depinde și de atitudinea părinților în raport cu problemele educaționale ale copilului, absența sau indiferența părinților venind în opoziție cu această abordare, nu în ultimul rând poziția reticentă sau lipsită de încredere a părinților în ceea ce privește viața și dezvoltarea educațională a unui copil cu nevoi educaționale speciale (schimbări mai lente sau mai rapide) creează dificultăți, reprezentările/mentalitățile eronate nu dezvoltă atitudini pozitive.

Încrederea este fundament al legăturii dintre familie și școală, o comunicare corespunzătoare asigură un schimb reciproc de încredere, menționa Gherhuț (2006).

Parteneriatul presupune schimb de informații, bune practici, experiențe, și pentru a funcționa această comunicare este nevoie de formarea/dezvoltarea unor bune deprinderi de ascultare activă, a ști să ascuți, a fi apt de crearea unor premise ale colaborării.

Pentru un suport mai solid de susținere a școlii incluzive membrii familiilor elevilor trebuie să respecte un minimum de cerințe precum să furnizeze informații la zi asupra copilului lor privind pregătirea temelor, stilul și modul de învățare acasă, interesele acestuia și modul de reacționare în diverse situații, preocupările, preferințele/non-preferințele, să ia parte la fiecare activitate școlară

și să fie activi în procesul de promovare a diverselor practici de integrare educațională a copiilor speciali la toate nivelurile vieții sociale.

Se impun structuri specifice comportamentale în vederea acceptării și încurajării integrării persoanelor cu nevoi speciale din comunitățile lor, care au responsabilitatea să ofere suport profesorilor în alegerea unor sisteme de strategii realiste cu privire la dezvoltarea și educarea copiilor, atât în școală cât și în afara ei prin furnizarea informațiilor importante care ajută la elaborarea și realizarea curriculumului individualizat pentru copil, implicarea în luarea deciziilor vizând copilul și programele de abilitare/reabilitare continuă a dezvoltării copilului.

Foarte important este acceptarea fără resentimente a eventualelor limitări pe care le presupun nivelul și dificultatea deficiențelor acestora, dar și să fie sinceri asociați ai unui dialog și să fie deschiși fără nici o rezervă asupra colaborării cu echipa formată din specialiștii care au sarcina de a educa și de a face posibilă recuperarea copiilor, ținând sub observație evoluția pe care au prezentat-o copiilor în diferite contexte în care îi poate aduce viața și să mențină o relație apropiată cu restul părinților din grupul de ajutor și să se asigure că experiențele personale pe care le-au avut alături de proprii copii în cadrul activităților ce au avut loc în cadrul familiei sunt împărtășite, și nu în ultimul rând să fie conștienți de vastele avantaje pe care școala incluzivă le oferă copiilor speciali pentru a asigura faptul că aceștia vor frecventa cursurile.

Școala incluzivă și toți profesorii au responsabilitatea de a crea un mediu accesibil familiilor în care atât acestea cât și copilul special să se poată integra, prin mobilizarea fiecărei familii în care se află copii cu cerințe educaționale special pentru a lua parte în programul educațional și terapeutic stabilit, respectare drepturilor și doleanțelor familiilor de a opta pentru când, cum și cât pot să ia parte la activitățile terapeutice, respective continuarea acestora la domiciliu, dar și asigurarea că schimbul de informații despre copil are loc constant cu familia.

Un rol important îl are localizarea resurselor aferente programului educațional și recuperator-terapeutic destinat elevilor cu nevoi speciale prin intermediul căruia se poate aduce suport efortului părinților, înștiințarea familiei cu privire la activitățile sugerate de programul recuperator-terapeutic și personalizarea sa la solicitarea părinților, precum și aducerea de informații familiei cu privire la orice actualizare apărută în program, dar și primirea sugestiilor și impresiilor aduse de familie și utilizarea acestora în scopul îmbunătățirii programelor dedicate elevilor cu cerințe educaționale.

Parteneriatul are un rol deosebit în funcționarea școlii incluzive, deoarece în cadrul acestora elevii sunt principalii beneficiari ai colaborării prin care pot fi anticipate și prevenite anumite situații dificile, contribuie la dezvoltarea abilităților educaționale și sociale ale părinților și ale altor actori comunitari și oferă servicii și suport familiilor, asigură facilitarea schimbului de idei între părți dă naștere unor idei inovatoare și contribuie la soluționarea anumitor probleme.

Tot parteneriatul facilitează legătura dintre copil și familie, dintre familii, personalul școlii și al comunității prin oportunitatea de a participa activ la experiențele educaționale ale elevilor.

Lucrul în echipă permite tuturor persoanelor implicate în educația/dezvoltarea copilului cu cerințe educaționale speciale satisfacerea necesităților elevului prin identificarea cât mai clar/ precis a punctelor forte, intereselor și necesităților elevului și utilizarea informațiilor colectate și a concluziilor în urma observării comportamentului elevului în scopul individualizării curriculumului pentru acesta, dar și stabilirea consensului privind planificarea curricular prin corelarea finalităților curriculumului general cu finalitățile individualizate stabilite în PEI.

Un alt avantaj oferit de lucrul în echipă este stabilirea consensului privind modul și nivelul de acordare a serviciilor de sprijin elevului prin sugerarea/recomandarea unor strategii/tehnologii educaționale adecvate, stabilirea locului în care se desfășoară activitatea de sprijin (în sala de clasă, în sala resursă/cabinete), stabilirea altor servicii disponibile în comunitate.

CERCETARE

❖ Chestionarul

- ✓ Introducere,
- ✓ Stabilirea întrebărilor,
- ✓ Chestionar tehnologia-liant profesor-elev-părinți,
- ✓ Rezultate
- ✓ Bibliografie
- ✓ ANEXĂ - Chestionar tehnologia-liant profesor-elev-părinți,

Chestionarul

Chestionarul este un **instrument** de cercetare constând dintr-o serie de întrebări și a altor solicitări în scopul de a aduna informații de la persoane, a fost inventat de Sir Francis Galton.

Printre avantajele chestionarului față de alte tipuri de studii enumerăm: prețul relativ scăzut; posibilitatea răspunsului anonim (încurajează sinceritatea); adresarea a mai multor întrebări în timp util; se obțin date precise și ușor măsurabile. Ca dezavantaje ale utilizării acestei metode putem preciza rata răspunsului mai mică, nu se poate aprofunda.

Pentru conceperea chestionarului se ia în vedere o structură bine definită și stabilirea unor obiective clare.

Trebuie să existe o introducere (*cât mai scurt și coerent formulată care să conțină*

o formulă de adresare care să invite la completare, scopul principal, precizări care țin de durata

completării chestionarului și menționarea că informațiile vor rămâne confidențiale. Tehnologic, lucrurile se mișcă tot mai repede.)

Urmează stabilirea întrebărilor și formularea acestora.

Un chestionar reușit trebuie să folosească un limbaj uzual pe care fiecare individ să îl poată înțelege. Întrebările trebuie să fie scurte, formulate clar, să aibă o desfășurare logică și să se evite negațiile, care pot aduce confuzii. Întrebările trebuie să fie neutre (pentru a nu influența răspunsurile), nu trebuie să fie personale (prea multe legate de identitate).

Timpul pe care respondentul îl petrece pentru parcurgerea tuturor întrebărilor nu trebuie să depășească 4-5 minute pentru a nu pierde interesul respondenților. În funcție de ce vor să afle, întrebările sunt de trei feluri: de identificare (de obicei nu au răspuns obligatoriu, stabilesc trăsături ale respondenților) de cunoaștere (de obicei obligatorii, se află cunoștințele respondenților despre temă) pentru găsirea de soluții (ajută la găsirea unei rezolvări de către public).

Aparținând categoriei de date cantitative, rezultatele chestionarelor pot fi foarte ușor de măsurat și analizat. Se folosesc statistici (grafice, diagrame), spre exemplu câte persoane au răspuns cu „da” și câte persoane au răspund cu „nu”. Totodată, rezultatele nu vor fi interpretate din punct de vedere al judecăților de valoare și a propriilor opinii, precum în cercetarea calitativă, ci doar cu ajutorul cifrelor și al cuvintelor cheie.

Introducere

Digitalizarea a venit peste noi și nu mai putem fugi de ea nici în educație !

Sistemul de educație trebuie să aibă în centru adaptarea la tendințele viitorului.

Educația ne privește pe toți absolut real și doar împreună putem face lucrurile să se miște. Trei lucruri esențiale sunt urmărite de digitalizare: creativitate, gândire critică, respectiv competențele digitale.

Tehnologia e simultan subevaluată și supraevaluată – trebuie stabilit un echilibru, pentru a face față la adaptarea infrastructurii școlare și la noile tendințe.

Drept pentru care vă rog să completați acest chestionar.

Chestionar tehnologia-liant profesor-elev-părinți a fost aplicat unui număr de peste 180 de persoane (părinți ai copiilor înscriși în cadrul CSEI. Dar și părinților copiilor integrați în învățământul de masă, profesori) cuprinde 10 întrebări de tip închis, de cunoaștere (obligatorii, astfel se află cunoștințele respondenților despre temă).

Timp de parcurgere 4-5 minute

Scopul aplicării chestionarului este „CERCETARE,, iar modul de administrare a fost computerizată.,

Aparținând categoriei de date cantitative, rezultatele chestionarelor pot fi foarte ușor de măsurat și analizat.

Astfel că

- Au răspuns 186
 - Foarte des 41,4 %
 - Des 41,4 %
 - Rar 0,1 %
 - Ocazional 10,2%



Bibliografie

Foddy, W. H. (1994). Constructing questions for interviews and questionnaires: Theory and practice in social research (New ed.). Cambridge, UK: Cambridge University Press.

Gillham, B. (2008). Developing a questionnaire (2nd ed.). London, UK: Continuum International Publishing Group Ltd.

Leung, W. C. (2001). How to conduct a survey. StudentBMJ, 9, 143-5.

ANEXĂ

Chestionar tehnologia-liant profesor-elev-părinți

1. Cât de frecvent primiți prin intermediul mijloacelor digitale înștiințări cu privire la situația școlară a copilului dumneavoastră?
 - A) Foarte des
 - B) Des
 - C) Rar
 - D) Ocazional
 - E) Aproape deloc

2. Cât de frecvent vă adresați profesorilor copilului dumneavoastră prin intermediul mijloacelor tehnologice?
 - A) Foarte des
 - B) Ocazional
 - C) Des
 - D) Rar
 - E) Aproape deloc

- 3) În momentul în care vă adresați unui profesor de al copilului dumneavoastră folosind mijloace tehnologice, cum este timpul de așteptare până la primirea unui răspuns?
 - A) Foarte scurt
 - B) Scurt
 - C) Moderat
 - D) Lung
 - E) Foarte lung

- 4) În cazul în care un profesor face demersurile de a vă contacta în mediul online, cât de ușor vă este să găsiți timpul și resursele necesare pentru a îi răspunde?
 - A) Foarte ușor
 - B) Ușor
 - C) Moderat
 - D) Dificil
 - E) Foarte dificil

- 5) În cazul în care copilul dumneavoastră se confruntă cu o dificultate în timpul efectuării temelor sau a învățării lecției, l-ați observat încercând să abordeze profesorul pentru asistență prin intermediul mijloacelor digitale?
 - A) Da
 - B) Nu
 - C) Nu știu

6) Înainte de apariția nevoii de a muta școala în mediul online din cauza crizei globale actuale, în ce măsură considerați că ar fi fost utilă o utilizare mai consistentă a mijloacelor tehnologice în vederea comunicării dintre profesor și elevi, respectiv părinți?

- A) Foarte mare
- B) Mare
- C) Mică
- D) Foarte mică
- E) Deloc

7) Cât de comodă considerați că i-a fost copilului dumneavoastră, la început, tranziția la platformele de învățare utilizate pentru învățământul online (Google Meet, Zoom, etc) ?

- A) Foarte comodă
- B) Comodă
- C) Puțin comodă
- D) Incomodă
- E) Foarte incomodă

8) Cât de comod considerați că îi este în prezent copilului dumneavoastră să acceseze și să utilizeze platformele de învățare utilizate pentru învățământul online (Google Meet, Zoom,..)?

- A) Foarte comod
- B) Comod
- C) Puțin comod
- D) Incomod
- E) Foarte incomod

9) Ați participat alături de profesorii de la școala unde învață copilul dumneavoastră și părinții colegilor acestuia la o ședință cu părinții în mediul online prin intermediul unei platforme care să permită acest lucru (Google Meet, Zoom, etc)?

- A) Da, și a fost o experiență pozitivă,
- B) Da, însă a fost dificil,
- C) Nu, din cauză că prea puțini părinți au reușit să se alăture,
- D) Nu, din cauză că profesorii sau un număr mare dintre părinți nu o consideră o variantă viabilă.

10) Care ar fi gradul de eficiență pe care l-ați acorda experienței școlare totale întreprinsă prin intermediul mijloacelor tehnologice?

- A) Foarte eficient
- B) Eficient
- C) Puțin eficient
- D) Ineficient
- E) Foarte ineficient

PROIECT DE ACȚIUNE COMUNITARĂ „E MAI UȘOR ÎMPREUNĂ!”

Prof. învă. preșc. Dobîrtă Ioana Aura
Grădinița cu Program Prelungit Nr.11 Alba Iulia

ARGUMENT

Ideea de la care am pornit acest proiect a fost să urmărim sprijinirea integrării copiilor cu CES în învățământul de masă și sprijinirea copiilor din medii dezavantajate pentru prevenirea abandonului școlar.

„Prinși într-o alergătură continuă și înecați de rutina zilnică, uităm de lucrurile cu adevărat importante, uităm cât de puțin ne „costă” să facem bine și că nu ne simțim niciodată mai împliniți, decât atunci când putem să ajutăm pe cineva, total dezinteresat”.

Cazurile și temele propuse vizează chestiuni profund omenești și este firesc să încurajeze manifestările de omenie. Propunerile de activități sunt flexibile, ele putând fi adaptate capacității de înțelegere și nivelului de pregătire a copiilor.

DOMENIUL DE ACTIVITATE ÎN CARE SE ÎNCADREAZĂ PROIECTUL:

Domeniul educație civică, voluntariat, proiecte caritabile

TIPUL PROIECTULUI: Local

TERMEN DE DERULARE: Ianuarie - Iunie

SCOPUL PROIECTULUI:

- Cultivarea spiritului și valorilor voluntariatului în conștiința copiilor, părinților;
- Dezvoltarea interesului cadrelor didactice de a se implica în activități de voluntariat în comunitatea în care locuiesc;
- Dobândirea unui comportament responsabil față de persoanele aflate în dificultate;
- Educarea copiilor în spiritul prieteniei, al respectului și al griji față de semenii;
- Perfecționarea continuă a educatoarelor implicate în proiect;
- Popularizarea experienței pozitive în urma derulării activităților cuprinse în proiect;

OBIECTIVE SPECIFICE:

1. Organizarea unor acțiuni care să dezvolte empatia în rândul tuturor beneficiarilor proiectului.
2. Dezvoltarea unor atitudini civice pozitive (grijă, toleranță)
3. Atragerea efectivă a copiilor în organizarea unor activități de voluntariat.
4. Formarea unor abilități de comunicare și relaționare între copii.

GRUP ȚINTĂ

- **beneficiari direcți:** copiii de la centrul de plasament „Rița-Gărgărița”.
- **beneficiari indirecti:** cadrele didactice voluntare de la Grădinița P.P.Nr.11 și de la Școala Generală Nr.6 „Ion Agârbiceanu”(școală parteneră), comunitatea.

PARTENERI (PARTICIPANȚI):

- ❖ Centrul de plasament „Rița-Gărgărița”

ECHIPA DE PROIECT:

Inițiator și coordonator proiect - prof. învă. preșc. Dobîrtă Ioana Aura

Colaboratori permanenți:

Cadre didactice de la Grădinița cu P.P.Nr.11 Alba Iulia, personalul Centrului Rița-Gărgărița

Colaboratori ocazionali:

- Inspectori de specialitate, metodiști, psiholog școlar;
- Reprezentanți ai comunității locale, părinți;
- Cadre didactice din alte instituții preșcolare sau școlare.

Durata proiectului: Ianuarie- Iunie

Indicatori de evaluare:

- ❖ observarea comportamentelor preșcolarii și intervenția directă a cadrelor didactice pentru încurajarea și stimularea interrelaționării pozitive între copiii aflați în dificultate și voluntari;
- ❖ stabilirea unor grupe de lucru mixte pentru sprijinirea învățării active pe probleme de socializare și îmbunătățirea comunicării, precum și formarea unei atitudini pozitive a copiilor preșcolari din grădinița obișnuită față de copiii aflați în dificultate;
- ❖ stabilirea unor concluzii privind necesitatea ocrotirii persoanelor cu nevoi speciale, precum și conștientizarea problemelor cu care se confruntă aceștia în viața de zi cu zi;
- ❖ publicarea unor articole pe site-ul grădiniței și în presa locală.

Resurse:

- a) umane - preșcolarii voluntari din Grădinița cu P.P. Nr.11 Alba Iulia, cadre didactice, părinți;
- b) materiale – hartie xerox, creioane colorate, acuarele, hârtie glase, hârtie creponată, fructe, legume, haine, jucării, alimente, cărți;
- c) financiare - fonduri proprii, donații ale părinților și voluntarilor.

Direcții de acțiune:

- Integrarea socială a copiilor cu CES sau a copiilor aflați în grija personalului de la centrul Rița-Gărgărița.
- Sensibilizarea preșcolarii și a cadrelor didactice, cu privire la situația dificilă în care se află copiii din Centrul de plasament „Rița–Gărgărița”, afectați de probleme de ordin material.

REZULTATE AȘTEPTATE

METODE ȘI TEHNICI DE LUCRU:

Scrisori de intenție, dialogul, întâlniri de lucru, dezbateri, studiu individual, expoziții, prelegeri, sesiuni de comunicări, inovări didactice, activități didactice demonstrative, programe artistice, expuneri, concursuri, vizualizări video, albume foto.

LOCAȚIA:

- Grădinița P.P. Nr. 11, Alba Iulia, Centrul de plasament „Rița-Gărgărița”

ETAPELE PROIECTULUI:

1. Analiza SWOT:
 - ✓ Identificarea nevoilor de dezvoltare profesională.
 - ✓ Determinarea motivelor ce impun aceste nevoi.
2. Organizarea Consiliului Profesorat în vederea analizării motivelor.
3. Trimiterea scrisorii de intenție unităților implicate în proiect.
4. Încheierea protocolului între grădinițele implicate în proiect.
5. Rezultatele așteptate:
 - ✓ Se va mări gradul de receptivitate al cadrelor didactice la schimbare.
 - ✓ Pregătire profesională prin implementarea unor tehnici de lucru, creative în activitatea didactică privind lucrul cu copiii cu CES/ dificultăți de învățare/din medii dezavantajate/copii abandonați.
 - ✓ Atragerea în proiect a copiilor cu risc de abandon școlar.

MODALITĂȚI DE MONITORIZARE ȘI DE EVALUARE ALE PROIECTULUI:

- ❖ CD cu secvențe din timpul derulării proiectului.
- ❖ Albume cu fotografii din activitățile realizate.
- ❖ Raport final care va fi adus la cunoștință tuturor celor implicați, subliniindu-se realizările cât și nereușitele.
- ❖ Chestionare adresate copiilor, cadrelor didactice, părinților cu privire la proiect.
- ❖ Pagina de facebook.

MODALITĂȚI DE ASIGURARE A CONTINUITĂȚII /SUSTENABILITĂȚII PROIECTULUI:

- Coordonatorii în rețeaua de socializare Facebook, imagini din activități pentru popularizarea și mediatizarea proiectului și a rezultatelor obținute, stimulând interesul

părinților și a cadrelor didactice de a-și susține și implica copiii în activități extracurriculare, de educație civică, de voluntariat, caritabile, etc.

- Se prelungesc acordurile de parteneriat cu sponsorii și comunitatea locală.
- Activitatea proiectului va fi îmbunătățită, adăugând noi modalități de desfășurare, de abordare de noi tehnici de lucru, de stimulare a tuturor copiilor și a copiilor dezavantajați de anumite situații și de atragere de noi parteneri.

ACTIVITĂȚI DE PROMOVARE/MEDIATIZARE ȘI DE DISEMINARE REALIZATE ÎN TIMPUL IMPLEMENTĂRII PROIECTULUI

- Expunerea rezultatelor proiectului în cadrul Comisiilor Metodice, Cercurilor Pedagogice și la cursurile de formare continuă, simpozioane naționale.
- Informări/ articole în presă.
- Mediatizarea proiectului pe site-uri de socializare și pe site-uri de specialitate.
- tipărire și difuzare de material informativ.
- trimiterea de fotografii, înregistrări video către instituțiile partenere și părinților.

MODALITĂȚI DE MONITORIZARE ȘI DE EVALUARE ALE PROIECTULUI:

- CD cu secvențe din timpul derulării proiectului.
- Albume cu fotografii din activitățile realizate.
- Raport final care va fi adus la cunoștință tuturor celor implicați, subliniindu-se realizările cât și nereușitele.
- Chestionare adresate elevilor, cadrelor didactice, părinților cu privire la proiect.
- Pagina de facebook.

CALENDARUL ACTIVITĂȚILOR

NR. CRT.	ACTIVITĂȚI PROPUSE SPRE DERULARE	DATA	Strategii de realizare
1.	„Suntem împreună pui de românași!”	Ianuarie	- Observare/ decorare costume populare – activități plastice
2.	„Pentru ziua mamei, lucrăm împreună!”	Martie	- Activitate practică, confeccionare de felicitări;
3.	„Dăruiesc din suflet!”	Aprilie	- Colectare de hăinuțe, rechizite și dulciuri – acțiuni caritabile - Oferirea de daruri.
4.	„La joc, împreună”!	Mai	- Ziua internațională a jocului-activitate cultural distractivă
5.	„Ți-a plăcut să lucrăm împreună?”	Iunie	- Realizarea unui album cu impresii si fotografii în care să se regăsească opiniile și sentimentele participanților pe parcursul

			organizării activităților
--	--	--	------------------------------

BIBLIOGRAFIE

- Beliveau, Marie Claude – ”Necazurile micului școlar”, Editura House of Guides, București, 2005
- Bernard, Michael E. – ”Program educațional DA, POȚI!” , Editura RTS, Cluj-Napoca, 2009
- Catrinel A. Ștefan, Kallaz Eva, Dezvoltarea competențelor emoționale și sociale , Ghid practic pentru educatori, ASCR, 2007
- Chapman, D , Champbell, R – Cele cinci limbaje de iubire ale copiilor, Editura Curtea Veche, București, 2007
- Vernon A., Dezvoltarea inteligenței emoționale prin educație rațional-emoțivă și comportamentală, ASCR, 2004

Integrarea socială în educația fizică școlară

Dogaru Claudia Elena

Colegiul Național Militar” Dimitrie Cantemir Breaza”

Educația fizică școlară se dezvoltă ca o activitate școlară, dar și ca instrument cu care societatea acționează pentru pregătirea fizică a unor paturi largi ale populației. Sistemul de educație fizică reprezintă ansamblul unităților organizatorice și activitatea lor în scopul dezvoltării fizice și a capacității motrice a tuturor categoriilor de populație, în funcție de comanda socială.

Exercițiile fizice au apărut, s-au dezvoltat și s-au perfecționat, în funcție de necesități:

◇ în comuna primitivă - ca mijloace de procurare a bunurilor și de perfecționare pentru muncă; în orânduirea sclavagistă și în feudalism, clasele dominante practicau exerciții fizice care dezvoltau însușiri necesare pentru luptă.

◇ apar exerciții fizice care vizau dezvoltarea capacităților fizice ale oamenilor, destinderea.

◇ mai târziu, apar exerciții legate de descoperiri tehnice(ciclism, automobilism, motociclism)

Practicarea exercițiilor fizice vizează perfecționarea dezvoltării fizice și a capacității motrice. Exercițiile fizice din cadrul lecției de educație fizică școlară reprezintă „medicamentul” care nu costă, modalitatea principală pentru menținerea unei bune condiții fizice, capacitatea organismului necesară susținerii eforturilor fizice. Exercițiul fizic poate fi socotit o activitate a trupului și a minții cu care fiecare individ se ajută pe sine însăși. Este nevoie ca elevii să-și schimbe mentalitatea despre viață, să dorească să se cunoască, pentru a se putea autoajuta, să înțeleagă cât de prețioasă este influența educației fizice asupra sănătății proprii.

Integrarea socială în educație fizică școlară presupune aderarea elevilor/copiilor la activitățile fizice comune (jocuri de mișcare,jocuri sportive, atletism, gimnastică). Prin acest proces elevul se situează într-un grup sau o colectivitate, dobândește un anumit statut, joacă anumite roluri, i se recunoaște o identitate socială.Spunem despre ultimii veniți în grupul din care facem parte că s-au integrat ușor sau, dimpotrivă, că au dificultăți de integrare. Când grupul/clasa spune despre un elev nou venit: „ E de-al nostru”, înseamnă că integrarea s-a produs. Noul membru al grupului are anumite calități motrice mai dezvoltate, are o bună capacitate de organizare, cunoaște regulile unui joc sportiv, etc. Elevul empatizează cu clasa,

simte că-i aparține, se simte atașat. Integrarea este un proces interactiv la care participă deopotrivă noii și vechii membrii ai grupului.

Integrarea socială este un proces relativ de durată care presupune parcurgerea mai multor etape: acomodarea, adaptarea, participarea și integrarea propriu-zisă.

Asimilarea și integrarea în grup

Există momente deosebit de importante în viața unui copil, momente care îi marchează existența: de exemplu, primul gol marcat, prima selecție într-o echipă reprezentativă a școlii. Prima realizare sportivă poate deveni un eveniment de care copiii să își amintească multă vreme. Amintirile pot fi mai mult sau mai puțin placute, în funcție de modul în care au fost primiți în colectiv, de modul în care s-a realizat integrarea lor. Un nou venit într-o clasă, într-un colectiv poate fi asimilat, integrat sau, dimpotrivă, marginalizat. La început, noul elev se simte strain de clasa alături de care trebuie să aparțină. În același timp, pentru clasă, chiar dacă aceasta îi arată simpatie, antipatie sau indiferență, el este un elev nou. Cu timpul însă, noul venit începe să se obișnuiască, să se acomodeze cu clasa și colegii, iar clasa începe să-l considere ca pe un membru al ei, astfel producându-se procesul acceptării și asimilării. Putem spune deci, că asimilarea se realizează într-un fel, de la sine, cu trecerea timpului.

Beneficiile și costurile integrării sociale

Pentru a se integra într-o clasă, elevii trebuie să respecte regulile pe care acestea le impun și să adopte anumite comportamente. Ei trebuie să fie capabili să conștientizeze nu numai scopurile individuale, ci și pe cele ale clasei. Integrarea socială presupune armonizarea intereselor personale cu cele colective, înscrierea valorilor moral-civice, expresie fundamentală a nevoilor societății, în scara de valori personale a fiecăruia dintre noi. Respectarea drepturilor celorlalți și îndeplinirea datoriilor cetățenești constituie alte condiții ale integrării sociale. Uneori, pentru a fi acceptați într-un grup, trebuie să renunțăm la anumite capricii, obiceiuri, excese, comodități. Integrat la clasă, elevul se bucură de prețuire, afecțiunea celorlalți membri, se simte mai în siguranță, se orientează mai ușor în viață, găsește mai lesne reperele care dau sens existenței. Integrarea elevilor asigură satisfacerea nevoilor personale de afiliere, afecțiune, afirmare a personalității. Clasa/ grupul, ne acordă drepturi numai în măsura în care ne asumăm responsabilitățile care decurg din aceste drepturi. Nerespectarea îndatoririlor atrage după sine respingerea din partea grupului. Integrarea socială este un schimb de drepturi și obligații, de costuri și beneficii. Există grupuri în care integrarea socială cere un preț mai mare: renunțarea la propria identitate, uniformizarea, depersonalizarea, conformarea strictă la cerințele grupului, societății.

Educația fizică adaptată elevilor cu C.E.S.

Incluziunea reprezintă procesul de educare a copiilor în același spațiu și în aceleași condiții, având drept scop final, participarea deplină a tuturor copiilor la activitățile școlare și extrașcolare. Educația fizică reprezintă o necesitate pentru toți indivizii societății și în special pentru cei cu nevoi speciale (diferite tipuri de deficiențe). Copiii și tinerii cu nevoi speciale sunt

incluși în programe de reinsertie socială, ale căror obiective pot fi realizate și prin intermediul activităților sportive.

Educația psihomotrică constituie o educație de bază în școala incluzivă. Elevul cu C.E.S. trebuie să învețe să aibă conștiința corpului său, să cunoască lateralitatea sa, să se poată situa în spațiu, să fie stăpân pe timp, să câștige stabilitate și coordonare în gesturi și în mișcări. De exemplu, copilul cu deficiențe de vedere prezintă o tendință pronunțată de inactivitate. Eșecurile repetate în orientarea din mediul înconjurător (marcate și de accidentări), vor determina atitudini reticente și chiar refuzul de a participa la activități motrice. Părinții supraprotectori vor îndepărta copiii de la activități fizice. Dar, educația fizică ce dispune de mijloace adecvate, vor dezvolta acestor copii dorința reală de a se deplasa independent, dorința puternică de a-l scoate din imobilitate și a-l determina să înfrunte riscurile deplasării.

Fundația Special Olympics în parteneriat cu Școlile Speciale și Școlile de masă, ajută elevii să poată concura în competiții și să se bucure din plin de beneficiile sportului. Copiii și adulții cu dizabilități intelectuale care participă în mișcarea Special Olympics, au o stare fizică mai bună și abilități motorii ridicate.

Reeducarea motrică este complexă în măsura în care comportă implicații din mai multe domenii: psihologie, psihiatrie, educație fizică, kinetoterapie și acționează prin intermediul mișcărilor asupra întregului corp, a întregii personalități, fapt ce obligă la o selecție riguroasă a mijloacelor de acționare.

„Sportul te învață să câștigi, sportul te învață să pierzi în mod demn. Prin urmare, sportul te învață de toate, te învață ce este viața.”- ERNEST HEMINGWAY

BIBLIOGRAFIE:

1. A. Dragnea, A. Bota, M. Stănescu,...(2006)- Educație fizică și sport- teorie și didactică, FEST, București
2. Elena Maria Columban(2008)- Exercițiul fizic și sănătatea, Prag-3, Chișinău
3. Albu A., Albu C...(2006)- Psihomotricitatea, Institutul European Iași
4. Cătălin Condrea, Tatiana Nedelcu- Ghid de bune practici în educarea copiilor cu cerințe educative speciale, Centrul Educația 2000
5. S.V. Predescu- Integrarea copiilor cu C.E.S.

EDUCAȚIA INCLUZIVĂ, ACEEAȘI ȘANȘĂ PENTRU TOȚI

Profesor învățământ preșcolar DONCU ELENA CRISTINA

GRĂDINIȚA NR.35 BUCUREȘTI

Școala are datoria de a asigura șanse egale tuturor elevilor. A asigura șanse egale elevilor înseamnă a asigura posibilități maxime de dezvoltare fiecăruia, în funcție de aptitudinile și interesele sale.

Educația incluzivă a devenit parte integrantă a educației pentru toți și constituie răspunsul școlii la nevoile ce decurg din diversitatea copiilor. Sunt aduși elevii împreună într-o sală de clasă și într-o comunitate, indiferent de punctele lor forte sau punctele slabe în orice domeniu, cautându-se maximizarea potențialului tuturor.

Fiecare copil este unic, cu necesități diferite. Noi, adulții, părinți și dascăli deopotrivă, încercăm să-i educăm, astfel încât să devină, la rândul lor, adulți fericiți, iubitori și eficienți. Însă există copii marginalizați, defavorizați și/sau excluși de la educație. Aceștia sunt cei pentru care educația incluzivă a devenit o șansă pentru o dezvoltare armonioasă.

Incluziunea presupune efortul de a asigura tuturor elevilor - de limbă și cultură diferite, din familie diferite, cu orice probleme de sănătate, cu interese și moduri de învățare diferite - strategii de predare-învățare adecvate și individualizate, fără a stigmatiza sau a separa. Incluziunea îmbunătățește procesul de învățare pentru toți elevii, cu și fără nevoi speciale. Pentru ca activitatea instructiv - educativă să fie profitabilă pentru toți elevii, aceasta trebuie să se realizeze diferențiat. Educația diferențiată vizează adaptarea activității de instruire la posibilitățile diferite ale elevilor, la capacitatea de înțelegere și ritmul de lucru propriu unor grupuri de elevi sau chiar fiecărui elev în parte.

O categorie de copii pentru care educația incluzivă reprezintă o șansă la învățământul de masă, în care ei să se dezvolte alături de viitorii lor semeni, colegi de serviciu, vecini, prieteni, lideri de echipă, subordonați, sunt cei care manifestă tulburare de hiperactivitate cu deficit de atenție. Hiperactivitatea specifică preșcolărilor și școlărilor mici cu ADHD este cauzată de o serie de deficiențe cerebrale ale copiilor, de faptul că impulsurile și informațiile nu se transmit într-o manieră normală datorită insuficienței secreției neurotransmițătorilor. Conform cercetărilor realizate de specialiști, alte cauze ar fi plictiseala, supradotarea, conflictele psihice, tulburările emoționale, depresie, mediu familial conflictual, deficit de atenție, deficit de învățare, auz sau văz, tulburări tiroidiene, alergii alimentare.

Educația incluzivă promovează egalitatea șanselor, oferind sprijin pentru învățare și acestor copii, care nu reușesc să se adapteze la exigențele școlii, care întâmpină dificultăți în învățare, care uneori vor, dar...nu pot.

Incluziunea presupune nu doar acceptarea, tolerarea copiilor cu nevoi speciale într-o clasă din învățământul de masă ci și adaptare la cerințele acestor copii, cuprinderea acestora în programele educaționale alături de copii normali, dar și responsabilitatea de a le asigura în același timp servicii de specialitate, programe de sprijin individualizate. Înseamnă asumarea unor schimbări în organizarea și dezvoltarea activităților instructiv – educative derulate în școală. Dar în condițiile actuale, într-o perioadă de transformări continue, patronate de lipsuri materiale, când numărul de copiii la clasă este încă destul de mare, când prezența unui profesor de sprijin care să fie alături de copilul cu ADHD reprezintă doar o dorință a învățătorului, responsabilitatea pentru educarea unui astfel de copil pentru sprijinirea familiei lui cade pe umerii profesorilor și a psihologului din școală (acolo unde acesta există).

Comunicarea cu familia despre programele școlii și despre progresul elevului, ajută familia să conștientizeze rolul modelului în educație, rolul părinților în integrarea copilului în societate. Părinții acestor copii au nevoie de înțelegere, încurajare, susținere, sfaturi pertinente, pentru că ei trăiesc o dramă, conștient sau nu, drama părintelui care se simte incapabil să-și ajute copilul, care nu este auzit, ascultat care este înfierat pentru că nu știe cum să-și învețe copilul. De cele mai multe ori, ei nu înțeleg și nu recunosc problema cu care se confruntă și, de aceea, au nevoie de sprijin și multă răbdare.

Școala viitorului este favorabilă incluziunii, în care implicarea și cooperarea dintre educatori, părinți, comunitate va găzdui toți copiii și le va facilita accesul la cunoștințele, aptitudinile, deprinderile de care au nevoie în viață. Acești copii sunt adulții de mâine, care ne pot asigura o viață mai bună. Incluziunea oferă posibilitatea copiilor de a se simți bineveniți și egali celorlalți, fără a fi stigmatizați. Indiferența noastră și izolarea nu rezolvă problema, ci duce la adâncirea tulburării copiilor cu ADHD și se poate finaliza cu formarea unui adult inadaptabil și profund nefericit.

La un nivel fundamental, incluziunea este, de fapt, corectitudine. Depinde și de noi să le deschidem drumul pe care pornesc, pentru că nu putem să-i ignorăm și nici să-i excludem. Ei vor fi cei alături de care vor trăi copiii noștri, ei sunt copiii noștri, adulții de mâine.

Este nevoie ca dascălul să aibă în vedere faptul că “fiecare om în același timp seamănă cu toți, seamănă cu unii și nu seamănă cu nimeni”(V. Pavelcu), căci așa cum nu există doi fulgi de nea în natură care să aibă același desen, două apusuri de soare identice, tot așa omul – copil este unic - unicitate irepetabilă.

Esențială este modalitatea prin care putem stârni curiozitatea și imaginația fiecărui copil. Stă în puterea educatorului să găsească bobul de rouă și raza de lumină pe care să le insereze în sămânța cu rod curat a minții copilului, astfel încât acesta să rodească și să înflorească. Și totuși, cel mai important lucru este să putem să facem ca rozul zâmbetului să persiste pe fețele pure ale copiilor noștri. Zâmbetul este un gest tandru de prietenie. El destinde sufletul împovărat și redă speranța celui descumpănit. Este nevoie uneori de un singur zâmbet, căci el durează un moment, dar se păstrează în minte, veșnic!

Bibliografie:

Vrăjmaș, Ecaterina, Introducerea în educația cerințelor speciale, Editura Cedis, București, 2004

Vrăjmaș, Traian, Învățământul integrat și/sau incluziv, Editura Aramis, București, 2001

Optimizarea serviciilor educaționale în vederea integrării elevilor
prof. înv. primar Dorobanțu Ovidiu-Sergiu
Liceul Teoretic Peciu Nou

Un principiu devenit tot mai important în educație este principiul egalității de șanse în societatea contemporană. Integrarea elevilor cu cerințe educaționale speciale în școlile obișnuite a devenit o necesitate însă reprezintă încă o provocare.

Un elev cu nevoi educaționale speciale (C.E.S.) este un elev care are nevoi diferite, nevoi ce pot fi cauzate de dizabilitățile fizice, dizabilitățile cognitive, tulburările de învățare, problemele de sănătate mintală, diferențele de limbaj, comportament sau de dezvoltare, etc. Elevii cu cerințe educaționale speciale au nevoie de o abordare educațională diferențiată pentru a-și dezvolta abilitățile și pentru a învăța într-un mediu care să țină cont de particularitățile lor.

Când discutăm despre integrarea elevilor cu cerințe speciale educaționale înțelegem asigurarea accesului la educație în mod nediscriminatoriu al acestora. Importanța promovării unei educații incluzive prin care elevii cu cerințe speciale educaționale să fie integrați în învățământul de masă și să beneficieze de o educație de calitate a fost abordată încă din anul 1994 în cadrul Declarației de la Salamanca.

Un aspect important al integrării îl reprezintă adaptarea curriculum-ului și a metodelor de predare-învățare-evaluare pentru a răspunde nevoilor diferite ale elevilor. Orice cadru didactic interesat de bunăstarea propriilor elevi observă că elevii cu C.E.S. nu pot face față curriculum-ului și nici chiar metodelor de predare-învățare-evaluare, fiind nevoit să simplifice, să adapteze și chiar să suplimenteze informația acolo unde este cazul. Îmbinarea diverselor stiluri de învățare, utilizarea materialului intuitiv, a materialelor vizuale, oferirea de timp suplimentar cât și ajustarea evaluărilor sunt o formă de integrare, de ajutor și sprijin oferit acestor elevi cu C.E.S. Tocmai de aceea, un aspect important îl reprezintă rolul cadrelor didactice fără de care integrarea n-ar putea să fie eficientă. Cadrele didactice trebuie să aibă cunoștințe și abilități pentru a face față diversității din clasă iar participarea la formări inițiale și continue în domeniul educației incluzive sunt vitale pentru a asigura un mediu de învățare adecvat pentru toți elevii.

Un alt rol important îl reprezintă relația de colaborare între părinți, comunitate și școală, reprezentând un element cheie. E nevoie de o relație strânsă tocmai pentru a realiza o integrare reușită, acest lucru fiind posibil doar atunci când părinții au rol de parteneri activi în educația copiilor lor alături de comunitatea locală prin oferirea de sprijin și resurse de orice fel.

Dintre provocările ce pot fi întâmpinate în realizarea integrării elevilor cu cerințe speciale, amintim cea din rândul cadrelor didactice, și-anume, rezistența la schimbare sau nevoia de formare suplimentară. Prin colaborarea cu alte cadre didactice cu mai multă experiență cât și prin împărtășirea de exemple de bune practici, se poate realiza o integrare a elevilor cu C.E.S. în lipsa unei formări în domeniul educației speciale.

Elevii cu cerințe speciale educaționale se pot dezvolta mult mai bine într-un mediu alături de colegii lor fără cerințe educaționale speciale în opinia lui Scruggs și Mastropieri (2007). Un mediu incluziv le oferă oportunități de învățare socială și dezvoltare personală care n-ar putea fi oferite într-un mediu segregat iar în același timp, pentru ceilalți elevi, integrarea contribuie la creșterea empatiei, înțelegerii și toleranței față de diversitate, pregătindu-i pentru o societate mai incluzivă.

În concluzie, integrarea elevilor cu cerințe speciale educaționale este un subiect important despre clădirea unui viitor incluziv și echitabil, în care fiecare individ are șansa de a se dezvolta la potențialul său maxim.

Bibliografie:

1. Gherguț Alois (2006) „Psihopedagogia persoanelor cu cerințe speciale. Strategii diferențiate și incluzive în educație”, Editura Polorom, Iași.
2. Scruggs, T. E., & Mastropieri, M. A. (2007). On Babies and Bathwater: Addressing the Problems of Identification of Learning Disabilities. *Learning Disability Quarterly*, 30(1), 63-66.
3. Popovici Doru Vlad (2007) „Orientări teoretice și practice în educația integrată” Editura Universității Aurel Vlaicu, Arad.
4. Cozma Adrian (2008) „Psihopedagogia comunicării la copii cu dizabilități mintale”, Editura RAR, București.
5. Coordonatori Doina Andrei, Elena Andrei, Camelia-Luminița Anghel, Paraschiva Căpriță (2014) „Integrarea școlară a copiilor cu cerințe educaționale speciale Culegere de referate științifice și studii de specialitate prezentate în cadrul simpozionului interjudețean”, Editura Casei Corpului Didactic Buzău.

IMPORTANȚA PARTENERIATULUI FAMILIE-ȘCOALA INCLUZIVĂ PENTRU INTEGRAREA ELEVILOR CU CERINȚE EDUCATIVE SPECIALE

Prof. înv. primar DRĂGILĂ OZANA COANITA
Școala Gimnazială "Marius Șandru" Reșița

Angajarea și responsabilitatea familiei în educația copiilor este fundamentală pentru reușita participării școlare. La orice copil, în mod particular la copiii cu cerințe educative speciale, gradul de interes și de colaborare a părinților cu școala este cel mai adesea direct proporțional cu rezultatele școlare obținute de copii. Psihopedagogia modernă, centrată pe copil se bazează pe convingerea că familia este principalul educator și cu cel mai mare potențial de modelare.

Un rol foarte important al școlii este acela de a sprijini familiile să aibă încredere în resursele proprii, de a face față greutăților cu care ele se confruntă.

Școala incluzivă pune în centrul atenției sale persoana ca ființă originală, unică și irepetabilă, punând accent pe faptul că în fiecare societate există persoane diferite, grupuri diferite, motivații, rațiuni și puncte de vedere diferite. Misiunea acestei școli este aceea de a oferi tuturor posibilitatea de a învăța în funcție de ritmul, capacitățile și nevoile proprii și de a se exprima conform trăsăturilor individuale de personale.

În școlile incluzive, părinții participă direct la viața școlii și pot influența anumite decizii care privesc procesul educațional. Absența sau indiferența părinților în ceea ce privește problemele educaționale ale copilului vine în opoziție cu ideea de integrare sau incluziune. În acest sens apar o serie de dificultăți cauzate de atitudinea de reținere sau neîncredere a părinților care rezultă din mentalități eronate cu privire la viața și evoluția școlară a unui copil cu cerințe educative speciale. Având în vedere perspectiva învățământului de tip incluziv, părinții au dreptul să-și exprime propria viziune asupra modului de funcționare a școlii și să participe concret la influențarea actului managerial din școală. De asemenea, familiile copiilor cu cerințe educative speciale au obligația să se implice în activitățile extrașcolare ale copiilor și să dea dovadă de răbdare și înțelegere față de schimbările mai lente sau mai rapide din viața copiilor lor.

Incluziunea reprezintă esența unui sistem educațional ce se caracterizează prin promovarea egalității în drepturi și responsabilității, flexibilitatea programelor școlare, implicarea activă a comunității în programele școlii, parteneriat cu familia. În reușita educației incluzive un rol important revine familiei. Relația familie-școală se bazează pe încredere. Comunicarea eficientă asigură încrederea reciprocă. La începutul parteneriatului cu părinții, profesorii trebuie să se gândească ce pot învăța de la părinți despre copiii lor. Pentru ca această comunicare să fie eficientă profesorii trebuie să apeleze la bune deprinderi de ascultare. Ascultând atent părintele se poate stabili o relație deschisă cu sprijin reciproc. A ști să ascuți înseamnă a fi capabil să crezi premisele colaborării. Ascultarea activă înseamnă a fi cu adevărat activ.

Pentru o mai eficientă susținere a școlii incluzive din partea familiilor, membrii acestora trebuie să satisfacă un minimum de cerințe:

- să participe activ la toate activitățile școlii și să de implice în promovarea practicilor de integrare școlară a copiilor cu cerințe speciale la toate nivelurile vieții sociale.

- să fie modele de acțiune și comportament în acceptarea și susținerea integrării persoanelor cu cerințe speciale din comunitățile lor.

- să sprijine profesorii în alegerea unor strategii realiste u privire la evoluția și formarea copiilor în școală și în afara ei.

- să fie parteneri sinceri de dialog și să accepte fără rezerve colaborarea cu echipa de specialiști care se ocupă de educarea și recuperarea copiilor lor, urmărind împreună progresul înregistrat de copil în diverse situații de viață.

- să colaboreze cu alți părinți în grupurile de suport ale părinților și să împărtășească și altora experiențele personale cu propriii copii la activitățile desfășurate în mijlocul familiei.

- să fie convinși de avantajele oferite de școala incluzivă copiilor cu cerințe speciale și să accepte fără resentimente eventualele limite impuse de gradul și complexitatea deficiențelor acestora.

Școlile tind să perceapă elevii care se confruntă cu aceste bariere ca fiind slab motivați, supuși presiunii negative a părinților și grupului, ca având o frecvență redusă la școală și manifestând probleme comportamentale și manifestând probleme comportamentale și de control. Din aceste răspunsuri este clar că școlile întâlnesc cele mai mari dificultăți atunci când se confruntă cu bariere pe care le consideră externe și cu mult în afara controlului școlii – condițiile de acasă și din familia elevului care afectează abilitatea acestuia de a fi complet receptiv la oportunitățile educaționale pe care le oferă școala. Este necesar să se realizeze aici un echilibru. Cu siguranță că școlile și profesorii nu pot să rezolve toate problemele sociale pe care le întâlnesc. Dar, cadrele didactice trebuie să combine o concentrare pe responsabilitățile lor profesionale distincte cu dezvoltarea continuă a unui climat tolerant și cald care ține seama de nevoile, problemele și istoria de viață a tuturor elevilor.

Factorii care influențează părinții în implicarea lor în educația copiilor, includ: nivelul educațional al părinților; grupurile din care ei fac parte; atitudinea conducerii școlii; influențele culturale; problemele familiei în îngrijirea copilului;

Prin comunicare eficientă cu familia, aceasta ajunge să conștientizeze rolul în educație, rolul în integrarea cu succes a copilului său. Familia trebuie să exercite o influență pozitivă asupra copilului, rolul său fiind foarte important în dezvoltarea acestuia din punct de vedere fizic, intelectual, moral.

Familia este mediul normal în care personalitatea unui copil, cu sau fără deficiențe, se dezvoltă armonios sub toate aspectele.

Succesul educației incluzive este asigurat de comunicarea dintre familie și școală. Copiii au rezultate bune la școală, se integrează dacă familiile se interesează îndeaproape de educația lor. Părinții sunt cei care cunosc cel mai bine copilul și reprezintă o importantă sursă de sfaturi pentru profesori.

Școala incluzivă și toate cadrele didactice trebuie să creeze un mediu primitor pentru implicarea familiei în recuperarea, adaptarea și integrarea propriului copil cu cerințe speciale, prin:

- solicitarea tuturor familiilor cu copii care prezintă cerințe educaționale speciale să participe la aplicarea programului educațional și terapeutic propus;

- recunoașterea cerințelor și drepturilor familiilor de a alege dacă, în ce măsură, cum și când pot participa la cât mai multe activități terapeutice, pentru continuarea lor acasă;

- includerea familiilor, în mod obișnuit și consecvent, în schimbul de informații despre copil;

- identificarea resurselor din cadrul programului educațional și recuperator-terapeutic al elevilor cu cerințe speciale prin care se pot sprijini activitățile părinților;

- anunțarea familiei în legătură cu activitățile propuse în programul recuperator-terapeutic și completarea lui la solicitările părinților;
- informarea familiilor despre schimbările survenite în cadrul programului;
- acceptarea feed-backului primit de la familie ca informații utile în ameliorarea programelor destinate educării și recuperării elevilor cu CES.

Parteneriatele școală – familie vin în sprijinul îmbunătățirii comunicării dintre părinți și profesori. Ele se evidențiază în activități comune, participarea părinților la diferite cursuri în care se explică acestora ce înseamnă o regulă în familie, ce înseamnă o pedeapsă când nu au fost respectate regulile și ce înseamnă o laudă.

Realizarea parteneriatelor funcționale presupune un sistem de activități cuprinse într-un plan pe termen scurt și mediu, cu obiective și responsabilități clare.

Ca și obiective operaționale pentru un parteneriat școală-familie pot fi enumerate:

- implicarea conștientă a elevilor, părinților și membrilor comunității în activitățile propuse potrivit capacităților psiho-fiziologice și aptitudinilor lor;
- identificarea și înlăturarea barierelor de comunicare;
- combaterea eșecului școlar, a abandonului școlar;
- îmbunătățirea bazei materiale a școlii;
- consilierea elevilor și a părinților să devină frecventă și eficientă;
- îmbunătățirea relațiilor între școală și părinți, profesori și elevi, părinți-părinți;
- conștientizarea necesității ascultării active,
- înlăturarea prejudecăților și a discriminărilor elevilor în funcție de mediul din care provin sau de statutul părinților;
- identificarea caracteristicilor individuale ale elevilor;
- exprimarea liberă a opiniilor;
- dezvoltarea încrederii în sine și în reușita acțiunii.

Un parteneriat între cadrele didactice(profesiioniști) și familie este posibil numai dacă fiecare dintre cei implicați înțelege rolul pe care îl joacă în viața copilului. Părinții au nevoie de educație pentru a ști cum să-și crească copiii. Prezența părinților și profesorilor împreună în activități de dezvoltare și participare comunitară, influențează pozitiv rolul lor în educația incluzivă. Dacă părinții și cadrele didactice lucrează împreună, se poate sprijini dezvoltarea copilului, iar cerințele sale pot fi îndeplinite într-o măsură mai mare.

Un parteneriat între familie și școală nu se poate construi foarte repede, ci sunt necesare etape bine planificate. Această planificare duce la stabilirea unei relații de încredere și cooperare activă cu cadrele didactice și alți profesioniști, familia fiind unul dintre factorii a căror contribuție este foarte importantă în procesul de integrare școlară a copiilor.

Bibliografie:

1. Andruszkiewicz, M., Prenton, K. „Educația incluzivă. Concepte, politici și practici în activitatea școlară. Ghidul cadrului didactic”, București, 2006
2. Gherguț, A., „Psihopedagogia persoanelor cu cerințe speciale”. Editura Polirom, 2006
3. Pescaru, Băran, A., „Parteneriat în educație”, Editura Aramis Print, București, 2004
4. Ungureanu, D. „Educația integrată și școala incluzivă”, Editura De Vest, Timișoara, 2000

Reporter pentru o zi
Programa de opțional

Prof. Mirela Dragomir
Școala Gimnazială „Miron Costin”, Galați

Clasa a VI-a

Arii curriculare: Limbă și comunicare

Durata: 1 an

Notă de prezentare

Această disciplină opțională se adresează elevilor din ciclul gimnazial, cărora intenționează să le creeze modalități de a se informa mai ușor și de a petrece, într-o manieră plăcută, timpul liber în școală.

Prin derularea acestui opțional se va dezvolta sentimentul de apartenență al elevilor la școala din care fac parte și la comunitatea locală.

Analizând felul în care este receptată în ultimul timp școala de către elevi, implicarea lor exclusiv în activități ce țin de predare-învățare-evaluare, fără activități cu aplicabilitate concretă, practică, putem considera că acest opțional propune efectiv aplicarea tuturor noțiunilor care constituie universul unui reporter, folosind informațiile însușite atât la orele de limba și literatura română, cât și la informatică.

Totodată, opționalul reprezintă o modalitate eficientă de instruire și de implicare a elevilor în derularea activității postului de radio al școlii.

Competențe generale

1. Participarea la acțiuni de informare operativă a elevilor
2. Utilizarea unor mijloace moderne de comunicare, prin receptarea și producerea textului oral
3. Utilizarea unor mijloace moderne de comunicare, prin receptarea și producerea textului scris
4. Utilizarea corectă, adecvată și eficientă a limbii și a normelor de tehnoredactare în procesul comunicării
5. Raportarea propriei persoane la viața culturală a școlii și a comunității

Competențe specifice (*exemple de activități de învățare*)

1. Participarea la acțiuni de informare operativă a elevilor

1.1. Identificarea noțiunilor care compun universul unui reporter

- scrierea unor cuvinte care alcătuiesc câmpul semantic al termenului „reporter”;
- extragerea informațiilor care compun activitatea unui reporter;
- formularea sarcinilor pe care le are de îndeplinit un reporter;
- realizarea unor liste care cuprind instrumente moderne de comunicare/ platforme/ programe/ aplicații on-line;
- descoperirea calităților unui reporter adevărat;
- construirea profilului unui reporter-model;

1.2. Identificarea elevilor din școală care se încadrează în profilul unui reporter

- construirea unui profil al reporterului;
- realizarea de interviuri cu elevi din școală pentru identificarea posibililor colaboratori la postul de radio;
- identificarea unor teme comune de dialog, de interes pentru colegii de școală;
- crearea unui grup de lucru/de dialog în vederea formulării de teme/ rubrici / secțiuni

2. Utilizarea unor mijloace moderne de comunicare, prin receptarea și producerea textului oral

2.1 Identificarea categoriilor de texte literare/nonliterare care pot trezi interesul ascultătorilor

- exerciții de selecție a audiobook-urilor;
- realizarea unor dialoguri privind interesul/dezinteresul pe marginea conținutului audiat;
- realizarea unei liste cu texte nonliterare care se pretează activității unui reporter

2.2 Prezentarea materialelor create cu ajutorul noilor tehnologii

- exerciții de înregistrare a materialelor;
- exerciții de verificare a calității materialelor produse;
- încărcarea materialelor produse pe platforma/grupul de lucru;
- exerciții de prezentare a materialelor create la nivel de clasă/ școală;

3. Utilizarea unor mijloace moderne de comunicare, prin receptarea și producerea textului scris

3.1 Tehnoredactarea materialelor ce urmează a fi prezentate

- exerciții de tehnoredactare a materialelor, cu respectarea normelor ortografice și de punctuație în vigoare;
- exerciții de alegere a programelor celor mai potrivite pentru realizarea unor materiale de calitate, eficiente;
- realizarea unei reviste a clasei/ a școlii în format digital;

3.2 Formularea unor opinii critice pe marginea articolelor realizate

- *exerciții de combatere/ susținere a calității informațiilor transmise în articolele propuse dezbaterii;*
- *susținerea argumentată a opiniei privind originalitatea unei idei dezbătute într-un articol creat;*
- *realizarea unei erate la un articol anterior publicat;*
- *realizarea de relații între realitățile din școală/ comunitate și cele surprinse în articole tehnoredactate;*
- *evaluarea informațiilor transmise într-un articol publicat;*

4. Utilizarea corectă, adecvată și eficientă a limbii și a normelor de tehnoredactare în procesul comunicării

4.1. Exprimarea unui punct de vedere propriu privind corectitudinea mesajelor în articolele tehnoredactate, din punct de vedere al utilizării corecte, adecvate și eficiente a limbii și a normelor de tehnoredactare

- *sesizarea greșelilor de literă, de așezare în pagină, de ortografie și de punctuație într-un text tehnoredactat supus analizei;*
- *întocmirea unor liste cu greșeli frecvent întâlnite în textele tipărite;*
- *corectarea greșelilor de scriere dintr-un text tehnoredactat;*
- *exerciții de construire a unor materiale care să explice utilizarea incorectă a unor structuri în procesul comunicării*
- *semnalarea disfuncțiilor la nivelul ortografiei anumitor termeni des utilizați în texte literare/ nonliterare;*

4.2 Exprimarea coerentă, fluentă, literară în comunicarea orală și scrisă/tehnoredactată

- *exerciții de control al respirației în timpul comunicării;*
- *exerciții de dicție;*
- *exerciții de identificare a bâlbelor, dezacordurilor, a greșelilor de conținut în comunicarea orală și scrisă/ tehnoredactată*

4.3. Redactarea de texte literare/ nonliterare aparținând unor stiluri diferite, respectând normele de comunicare orală/ scrisă

- *realizarea diferitelor tipuri de texte ce urmează a fi cuprinse într-o revistă digitală sau urmează a fi prezentate la radio: reportaj, interviu, reclamă, știre, recenzie de carte, cronică de film, articol de opinie*
- *realizarea de teatru radiofonic*
- *redactarea unui șablon de revistă/ de ziar, folosind diverse programe: publisher...*
- *redactarea unui program de radio pentru o zi/ o săptămână;*

5. Raportarea propriei persoane la viața culturală a școlii și a comunității

5.1. Exprimarea unui punct de vedere față de valori ale vieții culturale la nivel de școală/ comunitate prin raportare la aspecte observate/ întâlnite

- *dezbatere privitoare la valorile vieții culturale din școală/ comunitate;*
- *exerciții de redactare a unor texte (articole pentru revista clasei/ a școlii, broșuri de prezentare a școlii, ghiduri turistice) care să promoveze valorile culturale din școală și comunitate;*

5.2. Argumentarea unui punct de vedere privitor la elementele specifice vieții culturale din școală/ din comunitate prin raportare la viața de familie sau la alte școli/comunități.

- *prezentarea orală sau tehnoredactată a unor elemente care particularizează școala/comunitatea prin raportare la viața de familie;*
- *exerciții de prezentare argumentată a unui set de valori recunoscute la nivel de școală/ comunitate/ familie, manifestând toleranță, empatie și respect pentru valorile celuilalt.*

CONȚINUTURI

Tema generală: EU ȘI LUMEA DIN JURUL MEU

DOMENII DE CONȚINUT	CONȚINUTURI
Textul oral/ textul scris	Tipuri de texte – textul nonliterar Teatrul radiofonic Șablonul de revistă Șablonul de ziar Programul de radio Viața școlii Viața comunității
Texte orale propuse pentru ascultare: articole de ziar/ revistă, știri, anunțuri, reportaje, interviuri, reclame	
Tipuri de interacțiune propuse: prezentări simple pe teme date, povestiri, descrieri, explicații, conversații informale, dialoguri între doi participanți	
Redactare/ Tehnoredactare	Prezentarea textului/ articolului scris: scrisul de mână/ textul tehnoredactat; așezarea în pagină; inserarea unor desene, grafice, fotografii, scheme Revista clasei Revista școlii Programe IT Aplicații IT Tehnologie
Tipuri de texte recomandate pentru activitățile de redactare/ tehnoredactare: - texte narative: relatarea unor experiențe personale, narațiuni ficționale	

- texte descriptive: autoportretul, descrierea unui loc, a unei ființe reale și/sau imaginare, a unui obiect real/imaginar
- texte explicative: definiții, scheme
- texte nonliterare: interviu, știre, articol de ziar/ revistă, reportaj

În studierea conținuturilor, se vor urmări permanent aspectele normative ortoepice, ortografice, morfologice și de punctuație, utilizându-se constant Dicționarul ortografic, ortoepic și morfologic al limbii române (DOOM2/ DOOM3), Dicționarul explicativ al limbii române și alte tipuri de dicționare și îndreptare.

Sugestii metodologice

În abordarea didactică a conținuturilor, se vor avea în vedere următoarele precizări:

Profesorul va selecta 8-10 texte nonliterare, destinate analizei aprofundate. Textele nonliterare vor fi grupate în jurul unei tematici comune referitoare la viața școlii și a universului apropiat elevului, care vor fi alese în consens cu cerințele și cu nevoile de instruire ale elevilor. Profesorii au libertatea să aleagă texte - cu scopul de a aborda, în mod aplicativ, noțiunile teoretice, necesare în realizarea materialelor propuse.

Competența generală	Competențe specifice	Sugestii metodologice
4. Utilizarea corectă, adecvată și eficientă a limbii și a normelor de tehnoredactare în procesul comunicării	<p>4.1. Exprimarea unui punct de vedere propriu privind corectitudinea mesajelor în articolele tehnoredactate, din punct de vedere al utilizării corecte, adecvate și eficiente a limbii și a normelor de tehnoredactare</p> <ul style="list-style-type: none"> - sesizarea greșelilor de literă, de așezare în pagină, de ortografie și de punctuație într-un text tehnoredactat supus analizei; - întocmirea unor liste cu greșeli frecvent întâlnite în textele tipărite; - corectarea greșelilor de scriere dintr-un text tehnoredactat; - exerciții de construire a unor materiale care să explice utilizarea incorectă a unor structuri în procesul comunicării 	<p>Realizarea unor proiecte tematice precum: <i>Volorile școlii/ Valorile mele; Revista clasei/ Revista școlii;</i></p> <p>Realizarea unui panou virtual/ real al materialelor celor mai interesante, alese prin vot argumentat de către colegi/ cadre didactice;</p> <p>Realizarea materialelor de prezentat la postul de radio;</p> <p>Realizarea unui program pentru radio pentru o zi/ pentru o săptămână;</p>

	<p>- semnalarea disfuncțiilor la nivelul ortografiei anumitor termeni des utilizați în texte literare/ nonliterare;</p> <p>4.2 Exprimarea coerentă, fluentă, literară în comunicarea orală și scrisă/tehnoredactată</p> <p>- exerciții de control al respirației în timpul comunicării;</p> <p>- exerciții de dicție;</p> <p>- exerciții de identificare a bâlbelor, dezacordurilor, a greșelilor de conținut în comunicarea orală și scrisă/ tehnoredactată</p> <p>4.3. Redactarea de texte literare/ nonliterare aparținând unor stiluri diferite, respectând normele de comunicare orală/ scrisă</p> <p>- realizarea diferitelor tipuri de texte ce urmează a fi cuprinse într-o revistă digitală sau urmează a fi prezentate la radio: reportaj, interviu, reclamă, știre, recenzie de carte, cronică de film, articol de opinie</p> <p>- realizarea de teatru radiofonic</p> <p>- redactarea unui șablon de revistă/ de ziar, folosind diverse programe: publisher...</p> <p>- redactarea unui program de radio pentru o zi/ o săptămână;</p>	
--	--	--

Bibliografie:

„Tehnici de redactare – Tipuri de redactare jurnalistică”, www.academia.edu

„Tehnici de investigație - Jurnalistica”, www.scribd.ro

„Introducere în arta redactării unui articol”, www.researchgate.net

Auxiliar curricular pentru sprijin și adaptare curriculară

Duluș Ancuța
Colegiul Național „Onisifor Ghibu”, Oradea

CURRICULUM ADAPTAT

NUMELE ȘI PRENUMELE CADRULUI DIDACTIC: Duluș Ancuța

NUMELE ȘI PRENUMELE ELEVULUI: F.R.M.

CERTIFICAT DE ORIENTARE ȘCOLARĂ ȘI PROFESIONALĂ NR. DATA

DIAGNOSTIC: Intelect liminar , IQ= 87, tulburare mixtă de achiziție școlară, perturbarea activității și a atenției

CLASA: clasa a X-a

DISCIPLINA: Chimie

PERIOADA DE IMPLEMENTARE: An școlar 2022-2023

COMPETENȚE GENERALE:

1. Explicarea unor fenomene, procese, procedee întâlnite în viața de zi cu zi
2. Investigarea comportării unor substanțe sau sisteme chimice
3. Rezolvarea de probleme în scopul stabilirii unor corelații relevante, demonstrând raționamente deductive și inductive
4. Comunicarea înțelegerii conceptelor în rezolvarea de probleme, în formularea explicațiilor, în conducerea investigațiilor și în raportarea rezultatelor
5. Evaluarea consecințelor proceselor și acțiunii produselor chimice asupra propriei persoane și asupra mediului

1. Explicarea unor fenomene, procese, procedee întâlnite în viața de zi cu zi

Competențe specifice
1.1.. Descrierea comportării compușilor organici studiați în funcție de clasa de apartenență
1.2. Diferențierea compușilor organici în funcție de structura acestora
Conținuturi/Activități de învățare
- Scrierea ecuațiilor unor reacții chimice – arderea metanului, etanolului, acetilenei fermentația acetică a etanolului Acizi carboxilici: acidul acetic - reacțiile cu metale reactive, oxizi metalici, hidroxizi -Enumerarea proprietăților fizice ale unor compui organici cu acțiune biologică: grăsimi, proteine, zaharide - Întocmirea utilizând TIC referitor la ”Acțiunea medicamentelor asupra organismului” - vitamine și rolul acestora în organism
Întocmirea unor planșe în care să fie reprezentate (desenate) formulele de structură ale metanului, etenei, acetilenei, benzenului utilizând ca sursă manualul
Metode și mijloace de realizare

Dirijare verbală Exersarea multiplă
Material concret
Metode și instrumente de evaluare
Evaluarea portofoliului
Evaluare orală
Observații

2. Investigarea comportării unor substanțe sau sisteme chimice

Competențe specifice
2.1. Efectuarea de investigații pentru evidențierea unor caracteristici, proprietăți, relații
2.2. Formularea de concluzii care să demonstreze relații de tip cauză-efect
Conținuturi/Activități de învățare
Exerciții de comunicare sub formă orală a informațiilor privind solubilitatea în apă a alcoolilor. Evidențierea, cu ajutorul profesorului, a proprietăților unor compuși organici: - Fermentația acetică; - Reacțiile acidului acetic cu metale reactive, oxizi metalici, hidroxizi alcalini, carbonați, alcool etilic; - Obținerea săpunului; - Denaturarea proteinelor; - Identificarea amidonului.
- Enumerarea proprietăților fizice ale compușilor organici. - Indică rolul vitaminelor în organism
Metode și mijloace de realizare
Metoda observației experimentale Întrebări de sprijin din partea profesorului
Întrebări de sprijin din partea profesorului
Metode și instrumente de evaluare
Fișă de observație experimentală Evaluare orală și scrisă
Evaluare orală și scrisă
Observații

3. Rezolvarea de probleme în scopul stabilirii unor corelații relevante, demonstrând raționamente deductive și inductive

Competențe specifice
3.1 Analizarea problemelor pentru a stabili contextul, relațiile relevante, etapele rezolvării
Conținuturi/Activități de învățare
Exerciții de scriere a formulelor moleculare și structurale pentru: metan, etan, etenă, acetilenă, alcool etilic, acid acetic
Metode și mijloace de realizare
Dirijare verbală Exersarea multiplă
Metode și instrumente de evaluare
Acordarea de timp suplimentar, față de cel dat inițial, pentru rezolvarea sarcinilor
Observații

4. Comunicarea înțelegerii conceptelor în rezolvarea de probleme, în formularea explicațiilor, în conducerea investigațiilor și în raportarea rezultatelor

Competențe specifice
4.1. Procesarea informației scrise, a datelor, conceptelor, pentru utilizarea lor în activitățile de tip proiect
Conținuturi/Activități de învățare
Efectuarea prin desen a schemei de chimizare a petrolului și metanului Realizarea unor proiecte pe tema: parfumuri, esențe, arome utilizând instrumente TIC
Metode și mijloace de realizare
Dirijare verbală Exersare Material concret
Metode și instrumente de evaluare
Evaluarea portofoliului
Observații

5. Evaluarea consecințelor proceselor și acțiunii produselor chimice asupra propriei persoane și asupra mediului

Competențe specifice
5.1. Analizarea consecințelor dezechilibrelor generate de procesele chimice poluante și folosirea necorespunzătoare a produselor chimice
Conținuturi/Activități de învățare
Realizarea unor proiecte ce oferă soluții la diferite probleme legate de poluarea mediului înconjurător cu diverși poluanți organici
Metode și mijloace de realizare
Dirijare verbală Întrebări de sprijin din partea profesorului Munca în echipă
Metode și instrumente de evaluare
Evaluarea proiectelor.
Observații

Bibliografie:

PROGRAMA ȘCOLARĂ PENTRU CLASA A X-A CICLUL INFERIOR AL LICEULUI - C H I M I E. Aprobata prin ordin al ministrului Nr. 5099/09.09.2009

**Optimizarea serviciilor educaționale în vederea integrării elevilor cu C.E.S.
în contextul educației incluzive**

**prof.Dumitrașcu Roxana Gianina
Școala Gimnazială Romanu, jud. Brăila**

Educația incluzivă constituie o adevărată provocare pentru școlile de masă, cadrele didactice fiind în fața unor noi experiențe și practici, atât privind strategiile de lucru/planificare/evaluare cât și privind relaționarea cu cadrele didactice de sprijin/itinerante-cadre didactice specializate în integrarea elevilor cu CES.

Promovarea învățământului incluziv presupune deschiderea spre cunoaștere și deschiderea spre multiple compilații ale acestor cunoștințe și ale abilităților acumulate tradițional în educația specială. Se impune o redimensionare a tipurilor de educație în raport cu creșterea nivelului de preocupare pentru găsirea modalităților celor mai eficiente de a include copiii cu C.E.S. în învățământul de masă.

Este nevoie să fie cunoscute bunele practici, să se creeze în grupuri de lucru strategii de intervenție individualizate care să se transforme în bune practici incluzive altfel, fiecărei cercetări, dacă nu este diseminată și popularizată, i se va limita șansa de a fi sursă de bune practici. În acest sens propunem un plan de diseminare a rezultatelor pe care le vom obține ghidându-ne după principiul că educația incluzivă presupune un proces permanent de îmbunătățire a instituției școlare, având ca scop exploatarea resurselor existente, mai ales a resurselor umane, pentru a susține participarea la procesul de învățământ a tuturor elevilor din cadrul unei comunități.

Subiectul temei abordează optimizarea acestei provocări a incluziunii care presupune o anumită etapizare pornind de la: conștientizarea recunoașterea/ acceptarea faptului că există copii care au nevoie de serviciile de sprijin, asumarea responsabilității pentru aceștia de către societate, integrarea treptată în învățământul de masă, recunoașterea drepturilor la educație a acestor elevi de către actorii implicați în educație și finalizând cu „îmbrățișarea” educației incluzive, premisă a unei optime integrări sociale.

Se dorește facilitarea formării acestor abilități incluzive prin intermediul unui “Ghid de bune practici incluzive”. Nu dorim să oferim așa numitele “modele” ci doar direcții de acțiune, deoarece o bună educație incluzivă presupune individualizare.

Argumentul principal este cel al educației pentru toți, dreptul fiecărui copil la educație și la dezvoltare. Educația pentru toți înseamnă o șansă dată tuturor copiilor și o preocupare ca, indiferent de particularitățile și diferențele individuale, toți copiii să se poată bucura de educație și instruire.

Cerințele educaționale speciale (C.E.S.) desemnează „...necesitățile educaționale complementare obiectivelor generale ale educației școlare, necesități care solicită o școlarizare adaptată particularităților individuale și/sau caracteristice unei deficiențe (ori tulburări de învățare), precum și o intervenție specifică, prin reabilitare/ recuperare și compensare corespunzătoare” (4).

Serviciile de sprijin se referă la acele servicii care asigură independența în viața de zi cu zi a persoanei cu dizabilități și exercitarea drepturilor ei. Oferirea de suport individual copiilor reprezintă doar o parte din încercările de a crește participarea lor școlară. Suportul este de asemenea oferit atunci când profesorii planifică lecțiile ținând cont de toți elevii, recunoscând diferențele existente inițial între ei, experiențele și stilurile diferite de învățare, sau atunci când elevii se ajută unii pe alții.

Educația incluzivă presupune existența sprijinului care să egalizeze șansele tuturor și să se adreseze fiecăruia. Putem sintetiza că educația pentru toți devine coerentă dacă se bazează pe educația incluzivă și dacă se definește ca: “educație de calitate, eficiență, responsabilitate, pluridisciplinaritate, proces complex, strategie de respectare a drepturilor, evidențiere a valorii individuale umane” (3).

Scopul cercetării de față îl constituie promovarea practicilor incluzive la nivelul actorilor educaționali prin intermediul strategiilor de tip incluziv pornind de la politicile educaționale până la optimizarea educației incluzive în școlile de masă prin metode și procedee bazate pe de o parte pe profesionalizarea cadrelor didactice privind incluziunea și, pe de altă parte, bazate pe valorificarea potențialului elevului în vederea creșterii adaptării școlare și, implicit, a calității integrării sociale.

Diseminarea și popularizarea rezultatelor și a concluziilor trebuie să constituie o etapă obligatorie a tezei de cercetare și se vor concretiza prin mai multe mijloace: proiect educațional

cu beneficiari direcți cadrele didactice, ghid metodologic pentru actorii educaționali și campanie de promovare.

A. Ghidul pentru cadrele didactice de sprijin în contextul educației incluzive va cuprinde informații legate de bune practici, pe de o parte, dar și suport informațional privind principalele repere ale incluziunii. Prin realizarea acestui ghid eficient de incluziune ne-am propus să pornim de la nivel macro, politicile educaționale proiectate la nivelul școlilor, la nivel micro, modalități de intervenție directă asupra elevului cu C.E.S. integrat în învățământul de masă.

B. Proiectul educațional “Orice școală integratoare poate fi o școală incluzivă” a avut ca punct de plecare anticiparea dificultăților întâmpinate de către cadrele didactice care au elevi cu C.E.S. integrați în clasa obișnuită:

- efectivele foarte mari de elevi dintr-o clasă permit alocarea unui timp diminuat față de necesitățile elevilor – și vorbim în primul rând de elevii cu CES dar totodată și de elevii fără CES;
- curriculumul supraîncărcat obligă cadrele didactice să recurgă la un ritm de lucru foarte alert diminuând posibilitatea să se raporteze la individ, abordarea fiind unitară;
- baza materială disponibilă precară presupune costuri suplimentare personale ale cadrului didactic – necesitatea fișelor de lucru adaptate și a diverselor materiale fiind indispensabilă;
- tendința generală a cadrelor didactice de respingere a sistemului integrării cu profesor de sprijin, noutatea acestui sistem nefiindu-le cunoscută și, nefiind pregătiți în acest sens, profesorul de sprijin este văzut ca un intrus, factor perturbator (în special când își desfășoară activitatea în sala de clasă alături de cadrul didactic) în loc să fie partener în actul instructiv-educativ, colaborator pe segmentul stimulării cognitive;
- modalitatea de a lucra diferențiat cu elevii cu C.E.S. la clasă implică nesiguranță și teamă din cauza lipsei informațiilor de specialitate a căror furnizare de către profesorul de sprijin este considerată „sub demnitatea” de dascăl bine pregătit;
- proiectarea documentelor școlare adaptate/flexibilizate implică aceeași nesiguranță menționată anterior dar și consumul suplimentar al resursei timp;
- notarea individualizată a elevilor cu C.E.S., atât privind diferențierea baremelor de notare (în sensul diminuării gradului de dificultate și a cerințelor) cât și notarea în funcție de progresul elevului cu C.E.S., implică nemulțumiri în rândul celorlalți elevi din clasă;

- supunerea elevilor cu C.E.S. aceluiaș regim ca al celor fără C.E.S. în cazul testelor finale – deși până în acel moment se lucrase diferențiat – (examen de capacitate, teză unică etc.- nu contează denumirea acesteia) și repartizarea la licee fără a se ține cont de aptitudinile reale ale acestora;
- legislația acordă mai nou aceleași privilegii profesorilor care lucrează cu copiii integrați, ca și aceluia care obțin rezultate la olimpiade cu copiii supradotați dar există dificultatea evaluării obiective a acestor rezultate.

Prin derularea proiectului pentru cadrele didactice, am avut în vedere proiectarea de activități de grup care să îmbine bunele practici și care să fie surse de inspirație (prin brainstorming, ciorchinele, etc), la îndemâna oricui, pentru unele probleme întâmpinate, dar și activități de popularizare și de prelucrare a conținutului “Ghidului pentru cadre didactice de sprijin în contextul educației incluzive”.

C. Derularea Campaniei de promovare a incluziunii ”Copii suntem toți!” va fi mijlocită de înscrierea în cadrul Calendarului programelor educaționale ale inspectoratelor școlare, într-o primă fază la nivel județean, apoi la nivel național, constituind altă modalitate de diseminare a informației dar și de formare de atitudini pro incluzive.

Acest mesaj este unul transmis de copiii adulților și celorlalți copii, instituțiilor diverse, comunității. El sugerează comuniune, va anihila diferențele și va egaliza percepțiile. Mesajul este în primul rând unul de solidaritate și egalitate.

El poate fi precedat de mesaje individuale în dependență de grupurile țintă (pentru profesori, pentru publicul larg, inclusiv părinți, etc) și va fi susținut/însoțit prin/de mesaje cheie (2).

Obiectivele specifice ale campaniei/proiectului:

- Stimularea cognitivă, integrarea socială și dezvoltarea unor abilități ale copiilor cu cerințe educaționale speciale prin activități creative, sportive, cultural-artistice și practico- aplicative;
- Dezvoltarea atitudinilor pro toleranță, promovarea înțelegerii și a receptivității față de calitățile/defectele celorlalți, acceptarea diversității ca sursă de învățare, formarea calităților de cooperare, filantropie, etc.;
- Includerea, în mod direct, a copiilor cu cerințe educaționale speciale în comunitatea locală;
- Realizarea incluziunii și implicării prin angajarea tuturor factorilor interesați în programul educațional de activități ce promovează intens, printre altele, integrarea socială;

- Stabilirea unor raporturi afective, pozitive între membrii grupurilor de elevi proveniți de la școala de masă și cei din învățământul special și special integrat pentru a-i ajuta pe cei din urmă în procesul de socializare și/sau de formare a autonomiei personale;
- Încurajarea elevilor din învățământul de masă și a cadrelor didactice de a se dedica activităților de voluntariat desfășurate cu copii cu cerințe educaționale speciale și în afara prezentului program partenerial, în scopul susținerii procesului de integrare socială și dezvoltare educațională.

Resurse materiale implicate: reclame tipărite și reclame radio sau TV, filme artistice, broșuri și cărțile, postere și flyere, afișe (create chiar de copii și părinți, cadre didactice), material audiovizual, simboluri și logotipuri, casete video, concursuri/jocuri, premii, târguri și expoziții, spectacole, etc.

Propunem diseminarea și popularizarea campaniei prin intermediul: comisiilor metodice din școlile integratoare, cercurilor pedagogice la nivel de județ, activităților metodic-științifice de la Casa Corpului Didactic, Centrul Județean de Resurse și Asistență Educațională Prahova, Inspectoratul Școlar al Județului Prahova, alte structuri educative. Așteptările în urma acestui proces de promovare a educației incluzive sunt de fapt regulile de bază în promovarea principiilor de incluziune la nivel de școală și comunitate care trebuie respectate pentru asigurarea consolidării comunității profesionale și de elevi, după cum menționează Booth și Ainscow (1).

BIBLIOGRAFIE:

1. Booth, T., Ainscow, M. – ”Indexul incluziunii școlare”, 2001, www.csie.org.uk,
2. Pânișoară, Ioan-Ovidiu – ”Comunicarea eficientă”, Editura Polirom, 2008, Iași,
3. Vrăsmaș, Ecaterina, Vrăsmaș, Traian, (coord.) – ”Educația incluzivă în grădiniță: dimensiuni, provocări și soluții / UNICEF România”, Editura Alpha MDN, 2012, Buzău,
4. Vrăsmaș, Traian – ”Școala și educația pentru toți”, Editura Miniped, 2004, București,
5. edu.gov.md/file/docs/File/Plan_de_comunicare_educatia_incluziva_finala.pdf – accesat în 09.01.2014.

CITIM ÎMPREUNĂ ȘI INTEGRĂM ELEVII

DUMITRESCU ELENA

Școala Gimnazială „Ștefan cel Mare” Focșani

Scopul mini-proiectului a fost valorificarea dimensiunii intelectuale și afective a poveștilor în dezvoltarea personalității elevilor. Dintre obiectivele specifice amintim: creșterea atractivității activităților de lectură utilizând povești terapeutice pe tematica stimă de sine, anxietate, fobie; creșterea participării elevilor din grupul țintă la activități de lectură prin organizarea unor întâlniri cu specialiști din lumea cărților, în contexte outdoor; dezvoltarea unor abilități creative prin implicarea elevilor din grupul țintă în activități de confecționare a unor cărți personalizate.

Activitatea „Citim împreună” a avut un impact deosebit asupra elevilor nu numai pentru că aceasta s-a desfășurat în condiții non-formale, ci și pentru că ea s-a dovedit fi o activitate complexă, vizând atât latura cognitivă a dezvoltării copiilor cât și pe cea afectivă prin socializare și dezvoltarea relațiilor interumane. Activitatea a debutat în fața bibliotecii unde s-au citit fragmente din opera marelui poetului și a continuat cu o vizită la bibliotecă. Apoi grupul s-a deplasat în parcul orașului (care este doar la o aruncătură de băț de bibliotecă) unde, stând pe bancă, s-au citit diferite fragmente din textele propuse din literatura română și universală (Vasile Alecsandri „Primăvara”, Dumitru Almaș „Povestiri istorice”, George Coșbuc „Patria română”, Mihail Drumeș „Povestea neamului românesc”, Frații Grimm „Cenușăreasa”, „Hansel și Gretel” și „Croitorașul cel viteaz”). Îmbinând utilul cu plăcutul, a urmat deplasarea în Piața Unirii, unde se găsește un mini-amfiteatru unde elevii s-au putut simți adevărați „studenți” declamându-și „tezele”. Impactul a fost și mai mare când au realizat că cititorii noștri au și auditoriu (trecătorii de la ora aceea) și, bineînțeles, efortul lor a fost substanțial motivat (să nu se facă de rușine). Scopul activității a fost acela de a citi în diferite contexte non-formale texte adecvate vârstei și condiției sociale. Motivația de a citi cât mai corect și expresiv a fost susținută și de faptul că elevilor nu li s-a impus un anumit titlu, ci ei au fost cei care au ales ce să citească, ba mai mult, faptul că s-au aflat în fața bustului marelui Eminescu sau într-un amfiteatru sau pur și simplu le

citeau colegilor, i-a făcut să se simtă importanți și să-și dea silința dovedind o puternică motivație intrinsecă.

Rezultatele concrete, imediate, nu au întârziat să apară: între elevii care au participat conștient și voluntar la această activitate s-a stabilit o legătură invizibilă, dar care i-a influențat în bine; ei vor putea depăna ulterior amintiri despre diferite momente ale activității la care au participat, lucru care le influențează pozitiv stima de sine ducând la creșterea acesteia, totodată diminuându-le anxietatea și fobia față de diverse lucruri sau situații; astfel ei au devenit mai curajoși, mai încrezători în propriile forțe, lucru care i-a influențat pozitiv și în desfășurarea ulterioară a activității școlare; s-a reușit astfel, promovarea calităților tuturor copiilor indiferent de nivelul intelectual sau statutul social al fiecăruia. Un impact deosebit l-a avut în desfășurarea proiectului faptul că s-a reușit evadarea din cotidian, s-a reușit învățarea unor lucruri noi fără efort, îmbinarea utilului cu plăcutul, a învățării și practicii școlare cu socializarea, cu jocul de rol, s-a reușit cunoașterea prin practică, prin activitate efectivă.

Model 4 pentru susținerea examenului de bacalaureat la M₁ tehnologic

Profesor Dumitru Anca, Colegiul Tehnic „C. D. Nenițescu”Pitești

Subiectul I

5p.1. Arătați că $(3\sqrt{2} - 2\sqrt{3})(3\sqrt{2} + 2\sqrt{3}) = 6$

5p.2. Se consideră funcțiile $f, g: \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$, $f(x) = 5x + 1$ și $g(x) = 3x - 5$. Determinați coordonatele punctului de intersecție al graficelor funcțiilor.

5p.3. Rezolvați în mulțimea numerelor reale ecuația $\lg(x^2 - 4) = \lg(x + 2)$

5p.4. Calculați probabilitatea ca alegând un număr din mulțimea numerelor naturale de trei cifre acesta să fie cub perfect .

5p.5. În reperul cartezian XOY se consideră punctele A(-2,6), B(0,4) și C(0,2). Determinați lungimea medianei [CM].

5p.6. Să se arate că $\sin^2 30^\circ + \cos^2 150^\circ - \operatorname{ctg} 45^\circ = 0$

Subiectul II

1. Se consideră matricele $A, B \in M_2(\mathbb{R})$, $A = \begin{pmatrix} 1 & 4 \\ -3 & 2 \end{pmatrix}$, $I_2 = \begin{pmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 1 \end{pmatrix}$ și $B = \begin{pmatrix} 0 & 2 \\ -3 & 3 \end{pmatrix}$.

5p.a) Calculați $\det(A)$.

5p.b) Determinați x număr întreg pentru care $\det(x \cdot B(x) - 4 \cdot I_2) = \sqrt{256}$

5p.c) Rezolvați ecuația matriceală $A \cdot X + B = 14 \cdot I_2$

2. Pe mulțimea numerelor reale se definește legea de compoziție

$$x * y = xy - x - y \quad \text{unde } x, y \in \mathbb{R}.$$

5p.a) Calculați $2023 * 1$.

5p.b) Demonstrați că legea de compoziție “*” este comutativă .

5p.c) Rezolvați în mulțimea numerelor naturale ecuația $(x+5) * (x+5) * (x+5) = 28$

Subiectul III

1. Se consideră funcția $f: \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$, $f(x) = e^x(x+1)$

5p.a) Determinați derivata funcției f .

5p.b) Să se determine ecuația tangentei la graficul funcției în punctul de abscisă $x=2023$, situat pe graficul funcției.

5p.c) Să se determine intervalele de concavitate și convexitate ale funcției.

2. Se consideră funcția $f: \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$ $f(x) = x^3 + 2x + 1$

5p.a) Calculați $\int_2^3 f(x) dx$

5p.b) Calculați $\int_1^4 e^x \cdot (f(x) - x^3) dx$.

5p.c) Să se determine volumul corpului obținut prin rotația în jurul axei Ox, a graficului funcției $g: [1,2] \rightarrow \mathbb{R}$, $g(x) = f(x) - x^3$.



Călător prin Europa...

Prof. Dumitru Corina

Școala Gimnazială Iancului, Sector 2, București

Școala Gimnazială Iancului a obținut Acreditare Erasmus nr. 2022-1-Ro01-KA121-SCH-000063361 în urma participării în sesiunea 2021 la acțiunea ”KA120-SCH - Erasmus accreditation in school education” din cadrul programului Erasmus+.

Acreditarea Erasmus reprezintă instrumentul prin care organizațiile și instituțiile pot participa într-un mod continuu în cadrul programului Erasmus+ 2021-2027, oferindu-le anual acces simplificat la finanțare în cadrul Acțiunii-cheie 1, proiecte de mobilitate.

Acordarea acreditării Erasmus confirmă faptul că organizația aplicantă este capabilă să implementeze un plan de dezvoltare strategică pe termen mediu sau lung. Pentru aceasta, organizația candidată elaborează un plan de punere în aplicare a unor activități de mobilitate de înaltă calitate, denumit Plan Erasmus, ca parte a unui efort organizațional mai amplu de a-și gândi strategic dezvoltarea.”¹

În perioada 19-25 februarie 2023 s-a derulat o mobilitate la Colegio Publico Ocejon (Guadalajara, Spania) la care au participat 5 cadre didactice și 10 elevi din clasele a VI-a A și a VII-a A. Două dintre cadrele didactice au participat la activități de jobshadowing, iar în vara anului 2023 un număr de 10 cadre didactice vor participa la cursuri de formare ICT in the Classroom: Innovative Tools to Facilitate Students Learning, Collaboration and Creativity: Grecia, 26 iulie-1 iulie 2023; Conflict Management, Emotional Intelligence and Bullying Prevention: Spania, 17-21 iulie 2023; Classroom management Solutions for Teachers: New Methodologies, Effective Motivation, Cooperation and Evaluation Strategies: Italia, 17-21 iulie 2023, organizate de Europass Teacher Academy.

¹ <https://www.erasmusplus.ro/acreditarea-erasmus>



Pentru a participa la aceste mobilități profesorii au depus un dosar și au susținut un interviu; selecția a fost transparentă, oferindu-i fiecărui cadru didactic din școală posibilitate de a urma un curs de formare sau de a participa la o mobilitate. Bineînțeles că și elevii au trecut prin-un proces de selecție asemănător.

Mobilitățile din cadrul proiectelor Erasmus+ vizează participarea unui număr cât mai mare de elevi, iar acțiunile desfășurate au dus la reducerea absenteismului prin creșterea motivației elevilor de a participa la activitățile formale, îmbunătățirea situației școlare a acestora, creșterea gradului de cooperare, colaborare și toleranță prin implicarea în activități comune a elevilor proveniți din medii sociale diferite sau din țări diferite. De asemenea, participările anterioare au vizat îmbunătățirea abilităților tehnologice și de comunicare în limba engleză, creșterea responsabilității elevilor, precum și a capacității acestora de a lua decizii, implicarea elevilor în activități ce au presupus realizarea unor reviste, cărți și materiale informative.

În urma participării la mobilități, cadrele didactice participante și-au împărtășit experiența din străinătate prin întruniri în cadrul Consiliilor profesionale și la nivelul ariilor curriculare, s-au prezentat lucrurile noi învățate, competențele însușite, dar și modalitatea de desfășurare a întregii mobilități, de la plecare, până la revenire. De asemenea, au aplicat noile cunoștințe în lucrul cu elevii și părinții, propunând un plan de diseminare al activităților.

Rezultatele proiectelor au fost împărtășite cu colegii din școală și din alte școli. Printre acestea se numără: metodele de abordare a elevilor cu dificultăți de învățare, implementarea activităților care vizează cooperarea, metodele de prevenire a abandonului școlar, cât și diversitatea în clasă, noțiuni și strategii care le pot fi de folos în cariera lor didactică.

INTEGRAREA ȘCOLARĂ A ELEVILOR CU CES PRIN EXERCII FIZICE

Dumitru Filofteia profesor Școala Gimnazială „George Topîrceanu, Mioveni

Deficiențele fizice și psihice

În activitatea de educație fizică și sport întâlnim adesea copii cu diverse probleme fizice și uneori psihice care de multe ori împiedică participarea lor la activitățile sportive.

Deficiențele fizice afectează în special componentele motrice ale persoanei. Ele pot limita capacitatea de mișcare a persoanei și implicit integrarea socială a acesteia.

Cele mai întâlnite deficiențe pot fi:

1. Boli genetice și congenitale: sindromul Down, malformații ale aparatului locomotor
2. Boli de creștere: rahitismul; piciorul plat; hipotrofia staturală (nanism); inegalitatea membrelor; malformații ale coloanei vertebrale;
3. Sechele posttraumatice: paraplegia posttraumatică; paralizia obstetricală; alte pareze
4. Deficiențe osteoarticulare și musculare: traumatisme musculotendinoase; retracții musculare (torticolis);
5. Deficiențe preponderent neurologice distrofii musculare. sechele poliometitice,etc

Din perspectiva psihomotricității se pot întâlni următoarele afecțiuni:

- - tulburări de coordonare motrică;
- - tulburări ale conduitelor neuomotorii /structurilor perceptiv – motrice (tulburări de schemă corporală, lateralizare, organizare spațială, temporală.

De multe ori copii cu nevoi speciale nu sunt doar cei care au deficiențe propriu zise.

Aici putem include și copiii fără deficiențe, dar cu probleme de adaptare la cerințele școlii ,sau de integrare socială într-un grup .

Însă trebuie avut în vedere că fiecare copil este diferit, de aceea este necesară o abordare și un program conceput special pentru nevoile acestuia.

Copilul cu C.E.S. poate prin joc să-și exprime sau să-și dezvolte propriile capacități.

Astfel ,prin joc, acesta:

- capătă informații despre lumea în care trăiește,
- intră în contact cu oamenii și cu obiectele din mediul înconjurător și
- învață să se orienteze în spațiu și timp.

Jocuri și exerciții pentru C.E.S.

Exerciții ce pot ajuta la dezvoltarea motricității fine și, în același timp,și la stimularea limbajului expresiv.

Exercițiile pot fi grupate în mai multe categorii , în funcție de deficiențele copiilor:

- Exerciții motorii și senzori-motorii.
- Exerciții de coordonare, dinamică:
 - să execute mișcări simultane (ridică brațele odată cu ridicarea genunchiului drept etc.);
 - exerciții de echilibru (pe banca de gimnastică);
 - exerciții de îndemânare (să arunce mingea într-un coș de baschet etc.);

- exerciții de coordonare a mișcărilor (să execute noduri, împletituri, să înșire perle, să încheie nasturi, să pună ața în ac etc.)
- exerciții de mimică (îmbrăcarea, urcatul scărilor etc)

Jocuri cu mingea

Joc de aruncare – prindere a mingii

Puteți realiza un joc de aruncare – prindere a mingii

- Inițial, va fi jucat în doi, de la distanță mică, distanță ce va fi crescută progresiv.
 - Numărul jucătorilor poate crește treptat
 - Este indicat ca mingea să fie moale și să aibă mărime mare pentru a fi ușor de prins.
 - Pe măsură ce se constată un progres, poate fi aleasă o minge mai mică
- Prin oferirea de indicații verbale : "Aruncă la mine!", "Aruncă la colega!", "Prinde mingea!", "Aruncă la perete!", etc ,acest joc poate stimula orientarea spațială, dar și înțelegerea verbală.

Jocul cu popice

poate fi considerat un alt joc de dezvoltare a motricității fine, dar și de coordonare.

- Dacă nu aveți popice, puteți folosi sticle goale.
- Jocul poate fi jucat și pe un plan înclinat
- Mingea de asemenea va fi adaptată nevoilor copilului
-

Jocul „aruncă la coș„

- Coșul poate fi realizat dintr-un recipient , cum ar fi: găleată, cutie, bol, castron, lighean, etc
- La început recipientul poate să aibă un diametru mai mare, apoi poate fi ales un recipient mai mic.
- Mingea de asemenea poate fi înlocuită cu un balon, o pereche de șosete, o minge de hârtie, etc.

Alte jocuri necesare pentru

- echilibru,
- orientare în spațiu,
- coordonarea gesturilor sau
- mișcărilor corpului.

Deși pare ceva normal, pentru un copil cu cerințe educaționale speciale (CES) aceste cerințe trebuie învățate și /sau educate.

Vă prezentăm alte exerciții sau jocuri care pot contribui la dezvoltarea fizică și psihică a acestor copii:

Exerciții de echilibru

- mers pe o linie marcată, sau pe o bandă de burete cu încercarea menținerii echilibrului
- menținerea echilibrului pe o minge de gimnastică din poziția șezând pe minge (se va acorda sprijin prin ținerea mâinilor)
- menținerea echilibrului pe o minge de gimnastică din diverse poziții –pe burtă, pe spate, etc)
- Pentru creșterea progresului la exercițiile de echilibru se va ține cont de mai mulți factori, cum ar fi:
- reducerea bazei de susținere (sprijin), sau mărirea suprafeței de sprijin
- modificarea pozițiilor de lucru (din picioare, din șezând, pe burtă, pe spate, etc)
- creșterea gradului de complexitate a mișcărilor,
- utilizarea unor obiecte care pot fi menținute, purtate, manevrate în timpul deplasărilor pe suprafețe de sprijin reduse.

Exerciții fizice și jocuri de mișcare cu utilizarea denumirilor părților corpului :

- exercitii simple de decizie: mișcările mâinilor, pumnului, degetelor, realizarea penselor cu degetele, opunerea palmelor, pumnul moale, gesturi de dibăcie, executate prin imitație cu ritm, înșurubări-deșurubări.
- Exerciții de conștientizare a structurii propriului corp pe propria persoană și pe partenerul de lucru
 - Copilul stă față în față cu partenerul (profesorul , părintele, etc)
 - Profesorul îi spune copilului "vino să ne jucăm amândoi" și întinde mâna dreaptă spre copil pentru a-l saluta, cerându-i "dă mâna!"
 - în cazul în care copilul răspunde prin întinderea mâinii sau a mâinilor, profesorul strânge o singură mână, rostind cuvântul "mâna".
 - În cazul în care copilul nu-i întinde mâna, profesorul îi prinde (cu blândețe) mâna, pronunțând de câteva ori cuvântul "mâna" și cerându-i: "spune și tu mâna".
 - Exercițiul se repetă în același fel cu cealaltă mână, după care profesorul îi arată copilului cealaltă mână, spunând "mâna".
 - Exercițiile se continuă la nivele superioare de înțelegere și la vârste mai mari cu însușirea elementelor mâinilor și picioarelor (degete, cot, palmă, genunchi), apoi cu alte elemente ale capului (buze, barba, frunte, păr, obraz, sprâncene, gene)
- Se mai pot utiliza exerciții specifice pe muzică (de genul cântece cu (și) versuri însoțite de mișcarea sau indicarea unor elemente ale corpului.)
- într-o următoare etapă, se realizează exerciții de genul: "arată-mi mâinile!, arată-mi picioarele!, arată-mi ochii, urechile, nasul, gura" etc.
- Copilul va indica segmentele corpului , la cerere, inițial pe propriul corp, apoi pe al interlocutorului

Exerciții fizice și jocuri în perechi "față în față" pentru recunoașterea părților corpului partenerului

Exerciții pentru conștientizarea „imaginii în oglindă”, stânga – dreapta etc

- Copilul împreună cu profesorul în fața oglinzii, este învățat să localizeze partea dreapta și stângă a corpului la imaginea din oglindă.
- Profesorul ridică mâna dreaptă cerându-i copilului să ridice mâna dreaptă.
- Cu mâna dreaptă ridicată (atât profesorul, cât și copilul) se așază față în față demonstrându-se modificarea localizării mâinii profesorului față de corpul copilului.
- Apoi se repetă exercițiul cu mâna stângă, piciorul drept, ureche stângă, ochiul stâng etc

Exerciții fizice și jocuri de mișcare pentru conștientizarea poziției părților corpului în mișcare

Exercițiile se pot complica, după imaginația și creativitatea profesorului

- se cere copilului să parcurgă un traseu, având ca sarcină să denumească toate obiectele din partea sa dreaptă (stângă), de deasupra, din față etc. sau
- să parcurgă un traseu, timp în care profesorul să-i dea comenzi de genul:
 - deplasează-te sărind pe piciorul drept (stâng); la bătaia mea din palme,
 - ridică mâna dreaptă (stângă); sau,
 - la același semnal, să lovească piciorul drept (stâng) cu mâna dreaptă (stângă); sau
- să se deplaseze(la semnal) spre dreapta, spre stânga, să-și rotească trunchiul spre dreapta (stânga), capul spre dreapta (stânga),

- să realizeze figuri imaginare în aer, cu mâna sau cu creta pe tablă, cu mâna dreaptă, stângă etc.

Exerciții fizice și jocuri de mișcare cu utilizarea denumirilor părților corpului și utilitatea acestora în realizarea activităților concrete cotidiene (mers, servirea mesei, scris, vorbit etc.).

Jocuri pentru membrele inferioare

- Sărituri într-un picior – se desenează un traseu pe care copilul să-l parcurgă sărind pe un picior la alegere. La întoarcere se reia traseul sărind pe celălalt picior).
- Echilibru pe un picior - copilului merge cu un obiect pe un picior, fără ca acesta să cadă, după care se schimbă piciorul
- Jocul Șotron cu diferite variante de sărituri: pe un picior, pe 2 picioare, alternativ cu schimbarea picioarelor, etc
- Cercuri plasate la dreapta și la stânga unei linii, copilul sare pe piciorul stâng, când cercul este la stânga și pe piciorul drept, când cercul este la dreapta);
- Joc cântat - copiii bat din palme (odată cu palma-dreaptă de sus și stânga de jos, apoi se inversează la fiecare bătaie). Ex.: "Dacă vesel se trăiește, fă așa!"
- Lasoul cow-boyului - Se folosește o panglică. I se cere copilului să facă cercuri sau serpentine cu mâna, la alegere. Apoi, schimbă mâna.

Jocul se poate modifica: - cercuri pe verticală, apoi pe orizontală.

- Joc de echilibru: - Cu o mână la spate, cealaltă întinsă în față, la orizontală ținând o lingură cu o bilă sau o minge mică. I se cere să parcurgă un traseu, fără să-i cadă bila sau minge. Se încearcă și cu mâna cealaltă.
- Șifonatul hârtiei - Având hârtie în fiecare mână, i se cere copilului (lucrând simultan cu ambele mâini) să facă un cocoloș.

Jocuri de trăirea corporalității

- Se vor folosi următoarele jocuri, prin care copilul devine conștient de existența acestor părți ale corpului (prin percepție vie) și conștientizează utilitatea lor:
 - Lupta cocoșilor - mâini, brațe.
 - Roaba - mâini, brațe.
 - Aplaudat - mâini.
 - Pedalat - picioare.
 - Rulatul unei mingi medicinale - pe spate, burtă.

Acestea sunt doar câteva exemple de activități sau jocuri pe care le puteți propune în activitatea elevilor cu C.E.S.

Surse:

- PLAN DE INTERVENȚIE ÎN CAZUL DEFICIENȚELOR FIZICE- Prof. Ionuț Deli-Iorga Clubul Școlar Sportiv Medgidia - <http://www.ccdconstanta.ro/download/DYNAMIS-CJRAE-2017.pdf>
- ROLUL KINETOTERAPIEI ÎN RECUPERAREA PSIHOMOTRICĂ A ELEVILOR CU CES DIN ÎNVĂȚĂMÂNTUL INCLUSIV, ORADEA 2008
- <https://www.scritub.com/timp-liber/sport/LUCRARE-DE-DIPLOMA-EDUCATIE-FI54137723.php>
- DOMENIUL PSIHOMOTRIC IN AREALUL ACTIVITATILOR DIN GRADINITA, Profesor Alexandrescu Violeta, https://www.timtim-timy.ro/sites/all/themes/timtimimy/pdf/Simpozion_2014-2015/metodica/75.pdf
- Evaluarea si educarea psihomotricitatii - Florin Voicu file:///C:/Users/user/Downloads/Evaluarea_si_educarea_psihomotricitatii.pdf

Dezvoltarea creativității la ora de matematică

**Profesor Dumitru Veronica
Palatul Copiilor Nr.1 Călărași**

Școala trebuie să-l pună pe elev în situația de a poseda cât mai devreme mijloacele proprii de însușire a cunoștințelor, de prelucrare și integrare a acestora în sisteme și structuri noi și de aplicare a lor în practică, în mod creativ.

Atitudinea creatoare este dezvoltată în mediul școlar, caracterizat prin atmosferă permisivă, de înțelegere, încurajare, de interes. Profesorul, prin întrebări, poate stârni gândirea elevilor la diferite operații (deducție, inducție, comparație, descoperirea de relații cauzale).

Prin urmare, climatul socio-cultural în care elevul crește, nu influențează doar formarea și afirmarea creativității, ci și manifestarea performanțelor creatoare în unități productive concrete.

În probleme de creație, condițiile problemei sunt de obicei camuflurate de circumstanțe întâmplătoare. Prin urmare, între multiplele modalități de activitate didactică creativă trebuie menționate cele care antrenează în special gândirea euristică, și în acest fel contribuie, la dezvoltarea flexibilității gândirii - "prin care se înțelege modificarea rapidă a mersului gândirii, iar când situația o cere, restructurarea ușoară a vechilor legături corticale în conformitate cu cerințele noii situații, pe bază de analiză și sinteză, realizarea ușoară a transferului în rezolvarea problemelor"(Al. Roșca, 1967).

Ioan Șerdean (1998) precizează că "dezvoltarea și cultivarea creativității se pot înfăptui la toate disciplinele de învățământ" și că "în acest sens nu este vorba de metode speciale, utilizate în acest scop, ci mai degrabă de folosirea celor cunoscute, dar într-o manieră care să antreneze elevii în activitatea de învățare, în însuși procesul descoperirii noilor cunoștințe, precum și, mai ales al aplicării lor creatoare în practică".

Există și o altă opinie conform căreia mai importante sunt metodele specifice în relația directă cu aspectele caracteristice fiecărei materii de învățământ, întotdeauna cadrele didactice valoroase au stimulat elevii să soluționeze probleme. Majoritatea dintre acestea obligă copilul să găsească ceva nou pentru el, ceea ce implică o doză de creativitate. Aceasta este necesară mai ales în problemele ce comportă mai multe soluții. Dar "problematizarea" presupune și ca elevii să găsească ei probleme, în principiu, metodele active implică eforturi de observare și gândire independentă (metoda observațiilor independente), ele fac apel la inițiativa școlarilor. La orice disciplină există tot felul de probleme, nu doar la matematică.

Dialogul constructiv între profesor și elevi, folosirea în mare măsură a exercițiilor sub forma unor lecții destinate special formării priceperilor și deprinderilor, utilizarea problematizării, modelării și algoritmizării în diferite etape ale procesului învățării, solicitând constant și progresiv elevul, conduce la formarea unor calități intelectuale ca: operativitatea, ingeniozitatea, flexibilitatea.

Pentru a se stimula la maximum resursele inconștientului, care are un rol important în procesul de creație (aparitia bruscă a unor idei, sub forma "iluminării", inspirației), s-au preconizat metode având în centru "asocierea liberă", adică consemnarea acelor idei care ne vin spontan în minte, fără vreun efort special de memorie ori raționament. Cea mai răspândită este brainstorming-ul (asaltul de idei), când un grup de 10-12 persoane își exprimă pe rând și în mod liber tot ce le vine în minte în relație cu o anumită problemă propusă, într-o formă "temperată" aceasta este o metodă modernă care poate fi utilizată eficient și în clasele I-IV.

Activitățile în afara clasei, în cercurile elevilor, se pot organiza și sub forma unor ședințe de brainstorming. Se pot iniția întâlniri cu oameni de știință și de artă care pot vorbi despre munca lor.

Vizitarea expozițiilor, excursiile, largesc orizontul și reprezintă nepuizabile surse de întrebări.

Cultivarea spiritului inovator necesită și o luptă cu unii părinți: cu cei care rezolvă temele copiilor și nu-i lasă să facă eforturi proprii. Trebuie convinși că tutelarea excesivă împiedică dezvoltarea intelectuală.

Toate acestea converg spre "crearea omului creator", prin acea atmosferă creatoare realizată în clasă, în grupul social în care învață elevii". (Serdean I., 1998).

Gândirea logico-matematică este imperios necesară individului din societatea contemporană acesta trebuind să fie capabil să combine și să recombine elementele cunoscute pentru a ajunge la produse noi, originale. Nu este ușor să te adaptezi într-o societate în care reconversia profesională este o realitate. Astfel, avem nevoie de o gândire logică ageră, de motivație, creativitate, imaginație și, nu în ultimul rând - voință pentru a reuși. Cu ajutorul matematicii putem dezvolta la elevii noștri aceste procese psihice deoarece, și matematica presupune găsirea de soluții noi de rezolvare a problemelor, la fel ca și viața de zi cu zi. Modernizarea învățământului matematic, înseamnă potențarea acestor valențe formative, studiul acestei discipline contribuind cu precădere la dezvoltarea gândirii creatoare.

Matematica este considerată de multe ori de către elevi o disciplină dificilă, rigidă, neplăcută. Acest lucru se datorează în mare măsură strategiilor tradiționale. De aceea, rolul nostru, al dascălilor, este de a face din matematică un obiect plăcut, interesant și atractiv.

Trecerea cât mai ușoară a elevilor din ciclul primar în cel gimnazial și integrarea acestora cu rezultate cât mai bune la învățătură și purtare a devenit, de multă vreme, o problemă majoră aflată în centrul preocupărilor noastre, a cadrelor didactice.

Acest lucru este posibil doar dacă urmărim cu atenție mecanismul gândirii concrete, gândire specifică elevilor de vârstă școlară mică, încercând să-l apropiem în mod progresiv de o gândire matematică abstractă care să permită înțelegerea și însușirea cunoștințelor cu grad sporit de dificultate. Încă din ciclul primar elevii sunt obișnuiți cu folosirea literelor pentru a exprima : operațiile aritmetice, proprietățile operațiilor, transcrierea în limbaj matematic pornind de la exprimarea în limbajul obișnuit. Efortul intelectual este mare, dar și satisfacția reușitei este mare. Toate acestea consolidează demersul gândirii creatoare matematice, deoarece conțin în sine ambiguități și incertitudini care miră, dar suscită operativitatea mintală, care uimesc dar bucură, care cer soluții mai elegante, mai simple, mai inventive, implicând creativitatea.

Activitatea matematică implică efectul gândirii, în primul rând al celei creative, în clasele primare se formează noțiunile elementare cu care omul va lucra pe tot parcursul vieții, noțiuni pe care se clădește întregul sistem de achiziții imperios necesare. Este incontestabilă contribuția matematicii la formarea unei gândiri logice, coerente ,creative, la formarea unor deprinderi de muncă, de ordine, de punctualitate.

Matematica se ocupă cu dezvăluirea implicațiilor ascunse. Cunoașterea directă, prin observații și experimente, este sarcina științelor naturii. Pentru matematică, aceste cunoștințe directe constituie datele, premisele problemei. Pornind de la ele, se pot găsi prin raționament cunoștințe noi, implicate logic de acele date a căror prelucrare necesită travaliu specific matematic.

Procesul studierii matematicii cultivă curiozitatea științifică, frământarea pentru descifrarea necunoscutului și duce la formarea unor priceperi și capacități (de a gândi personal și activ, de a analiza o problemă și de a o descompune în elementele sale simple); învățământul matematic conduce la formarea unor aptitudini pentru matematică (capacitatea de a percepe selectiv, de a trece de la aspectul diferențial la cel integral și invers, de a asigura pluralitatea gândirii), formează capacitatea de a depune un efort concentrat indiferent de solicitările exterioare.

Prin modalități specifice de formare și dezvoltare a creativității, matematica își sporește eficiența formativă.

Recomandări generale pentru cultivarea creativității, adresate cadrului didactic:

1. Evitarea folosiri excesive a informațiilor verbale; folosirea unei varietăți de materiale informative.
2. Evitarea folosirii excesive a recompenselor verbale. Întăririle concrete pot fi cele mai bune pentru cei mai mulți dintre elevii dezavantajați.
3. Evitarea structurilor supraîncărcate și a curriculumi cu trasee unice. Punerea de întrebări care permit elevilor să urmărească propria lor logică și gândire, chiar dacă este copilărească. Urmărirea zilnică a intereselor personale ale elevilor.
4. Evitarea prejudecăților în raport cu elevii nonconformiști și cu elevii care găsesc propriul lor mod de efectuare a sarcinilor școlare.
5. Evitarea sugestiilor verbale sau nonverbale de genul: „modul meu de realizare a unui lucru este cel mai bun sau unicul”.
6. Obținerea unui echilibru între sarcinile structurate (impuse în detaliu) și sarcinile nestructurate, între studiul individual și munca în echipe mici, între sarcinile convergente și cele divergente.
7. Permitearea muncii individuale și acolo unde sarcinile sunt dificile.
8. Purtarea de discuții despre creativitate cu elevii, explicându-le de ce creativitatea este valoroasă. Ajutarea lor să înțeleagă când și unde au fost originali, flexibili și independenți.
9. Monitorizarea propriilor așteptări și conștientizarea potențialelor efecte de halo, nejustificate și deseori cu așteptări iraționale.
10. Recunoașterea naturii multifuncționale a creativității.
11. Recunoașterea creativității ca fiind un semnal al sănătății psihice.
12. Aprecieri a ceea ce copiii găsesc pentru ei înșiși, dându-le atât evaluări ajutătoare, cât și evaluări de suport.
13. Informarea părinților în legătură cu activitatea didactică a cadrului didactic și cu intențiile sau obiectivele pe care le are.
14. Citirea literaturii de specialitate despre creativitate și pedagogia creativității, și lucrul cu alți profesori și specialiști care studiază și apreciază creativitatea.

În concluzie, cunoașterea și stimularea capacității creative a elevilor constituie factorul cheie în educație, ce ține de personalitatea cadrului didactic și elevului, precum și de climatul socio-afectiv în care aceștia își desfășoară activitatea.

Bibliografie

1. Ausubel ,G.U.și Robinson ,F., Învățarea în școală . O introducere în psihologia pedagogică , Editura Didactică și Pedagogică , București, 1982
2. Amabile, T. M., Creativitatea ca mod de viață. Ghid pentru părinți și profesori, Editura Știință și Tehnică, București,1997
3. Bunescu , V., Proiectarea – rigoare , creativitate și spontaneitate în condițiile unui proces didactic formativ,în „Revista de pedagogie” nr.12 / 1988 .
4. Popescu, G., Psihologia creativității, Editura Fundației România de Mâine, București, 2007
5. Roco, M., Creativitatea individuală și de grup, Editura Academiei, București, 1979
6. Roco, M., Creativitatea și inteligența emoțională, Editura Polirom, Iași, 2004
7. Stoica , D .și Stoica , M ., Psihopedagogie școlară, Editura Scrisul Românesc , Craiova, 1982
8. Stoica, A., Creativitatea elevilor, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1983

Dezvoltarea și optimizarea educației incluzive pentru integrarea tuturor elevilor în învățământul de masă

Prof. dr. Cristina DURĂU
Școala Gimnazială „Mihai Viteazul”, Craiova

Introducere

Integrarea tuturor elevilor în învățământul de masă reprezintă actuala orientare în dezvoltarea sistemului de învățământ românesc. Integrarea înseamnă asigurarea accesului la educație de calitate pentru toți elevii, indiferent de nevoile și caracteristicile lor individuale. Aceasta reprezintă un obiectiv important, fiind esențială pentru a asigura un mediu de învățare incluziv și de calitate pentru toți elevii, conform particularităților acestora.

Optimizarea serviciilor educaționale pentru integrarea elevilor cu nevoi speciale reprezintă un aspect esențial în asigurarea unei învățări incluzive și eficiente, oferindu-le posibilitatea copiilor cu cerințe educaționale speciale să-și desfășoare activitatea alături de ceilalți copii și să-și dezvolte abilitățile într-un mediu propice învățării.

În ultimii ani, promovarea educației incluzive în școlile din România a coincis cu o reducere semnificativă a numărului de centre abilitate pentru elevii cu cerințe educaționale speciale. Această politică educațională prezintă atât avantaje, cât și dezavantaje. Pe de o parte, elevii cu nevoi speciale au acces la învățământul de masă, acest lucru fiind benefic pentru integrarea lor din punct de vedere social, pe de altă parte, posibilitățile de a răspunde efectiv nevoilor lor de dezvoltare educațională sunt reduse atât din punct de vedere al resurselor materiale, cât și al resurselor umane. Majoritatea școlilor nu dispun de suficienți specialiști pentru a face față nevoilor tuturor elevilor cu cerințe educaționale speciale, iar cadrele didactice nu reușesc întotdeauna să înregistreze progrese cu acești elevi, în primul rând din cauza timpului limitat și al numărului mare de elevi din clasă. Pe de altă parte, implicarea părinților și a profesorilor de sprijin, în colaborare cu consilierul școlar, precum și dezvoltarea de numeroase proiecte și inițiative sunt câteva măsuri care au contribuit la optimizarea activității educaționale, astfel încât să se obțină rezultate cu toți elevii, inclusiv cei cu nevoi speciale.

1. Beneficii și obstacole în implementarea educației incluzive

1.1. Beneficii ale educației incluzive:

Abordarea incluzivă a educației are ca beneficiu primordial dezvoltarea spiritului de toleranță la nivel social, de cunoaștere și acceptare a diferențelor, pentru o mai bună conviețuire și înțelegere între oameni. De asemenea, incluziunea presupune ca elevii din diferite medii sociale și culturale, aflați sau nu în diverse situații de risc, să beneficieze de aceleași oportunități reale de învățare, dezvoltându-se împreună și cultivându-și abilitățile individuale alături de

pregătirea generală oferită prin curriculum. În lume există aproximativ 240 de milioane de copii cu nevoi speciale, fapt ce a generat această nevoie de integrare a lor în societate.

Printre beneficiile educației incluzive se mai numără și promovarea diversității socio-culturale, creșterea gradului de interacțiune socială, dar și creșterea încrederii în sine a copiilor. Elevii cu nevoi speciale își pot dezvolta abilitățile sociale, prietenii și relațiile cu colegii lor, ceea ce poate îmbunătăți starea lor emoțională.

1.2.Obstacole în educația incluzivă:

După cum menționam anterior, în introducere, există numeroase obstacole care pot afecta implementarea eficientă a educației incluzive, precum lipsa resurselor financiare și a formării personalului din școli, anumite prejudecăți și stereotipuri sau curriculum-ul neadaptat.

- **Lipsa resurselor financiare și a formării personalului din școli:**

Implementarea unei educații incluzive necesită resurse financiare suplimentare pentru formarea profesorilor, adaptarea curriculum-ului, furnizarea de materiale didactice speciale și asigurarea unui mediu de învățare accesibil. Sălile de clasă și facilitățile școlare pot să nu fie adaptate pentru a se potrivi nevoilor copiilor cu dizabilități. Aceasta poate include lipsa rampei pentru scaune cu rotile, a toaletelor adaptate sau a echipamentelor speciale. În multe cazuri, lipsa acestor resurse poate împiedica implementarea eficientă a educației incluzive. De asemenea, profesorii și personalul școlar pot avea nevoie de formare suplimentară pentru a aborda nevoile diverse ale elevilor. Profesorii trebuie să fie pregătiți pentru a lucra cu o gamă diversă de nevoi și abilități. Lipsa formării adecvate poate duce la frustrare și eșec atât pentru profesori, cât și pentru elevi.

- **Prejudecăți și stereotipuri:**

Uneori, prejudecățile și stereotipurile pot afecta atitudinea profesorilor, a elevilor și a părinților față de copiii cu nevoi speciale. Acest lucru poate duce la discriminare și excludere socială, prin stigmatizarea și discriminarea elevilor cu nevoi speciale. Copiii cu deficiențe de comunicare pot avea dificultăți în a se exprima și a se înțelege cu profesorii și colegii lor. Lipsa tehnologiilor de asistență sau a formării adecvate în acest sens poate reprezenta un obstacol. Elevii cu nevoi speciale pot fi marginalizați sau izolați din grupul lor de colegi. Acest lucru poate afecta interacțiunea socială și integrarea lor în comunitatea școlară. Unii copii pot avea nevoie de suport suplimentar în clasă pentru a face față cerințelor academice și sociale. Lipsa acestui suport poate împiedica progresul lor. În unele cazuri, părinții, profesorii sau comunitatea pot fi rezistenți la ideea de a integra elevii cu nevoi speciale în școli obișnuite. Fie că este vorba despre părinți, profesori sau administrație școlară, lipsa conștientizării și angajamentului în privința educației incluzive poate îngreuna procesul de implementare.

- **Curriculum neadaptat:**

Curriculum-ul standard poate fi prea riguros sau neadecvat pentru copiii cu nevoi speciale. Adaptarea curriculum-ului pentru a satisface nevoile diverse ale elevilor poate fi un obstacol major, întrucât dezvoltarea și implementarea planurilor individualizate de învățare

poate necesita timp și resurse considerabile. Sistemele de evaluare și testare standardizate pot să nu fie adaptate pentru a reflecta cunoștințele și abilitățile reale ale copiilor cu nevoi speciale.

2. Optimizarea serviciilor educaționale pentru implementarea educației incluzive

Educația incluzivă urmărește să ofere oportunități egale de învățare pentru toți elevii, indiferent de abilitățile lor, într-un mediu școlar comun. Aceasta presupune integrarea și participarea activă a copiilor cu nevoi speciale sau dizabilități în școli și săli de clasă obișnuite, într-un mod care să le permită să atingă potențialul maxim.

Optimizarea serviciilor educaționale pentru asigurarea educației incluzive implică adoptarea unor strategii și practici care să permită accesul și participarea tuturor elevilor, indiferent de abilitățile sau nevoile speciale ale acestora. Acest proces complex implică atât ajustări la nivel de politică educațională, infrastructură și resurse, cât și la nivel de practică pedagogică în sălile de clasă. Astfel, este necesară adoptarea de noi măsuri, precum politicile educaționale incluzive, adaptarea curriculară, formarea și dezvoltarea profesională a profesorilor și personalului din școli, crearea unui mediu școlar incluziv sau implicarea activă a părinților în educația copiilor cu cerințe educaționale speciale. Sistemul educațional trebuie să promoveze și să susțină principiile educației incluzive prin intermediul politicilor și reglementărilor. Aceasta înseamnă să se asigure că toți elevii au dreptul la o educație de calitate în școlile de bază, să se interzică discriminarea și segregarea și să se ofere sprijin material, financiar și uman pentru integrarea elevilor cu nevoi speciale.

Curriculumul ar trebui să fie flexibil și adaptabil pentru a răspunde nevoilor diverse ale elevilor. Adaptările pot consta în simplificarea sau extinderea materiei, eliminarea sarcinilor inutile sau oferirea de sarcini suplimentare pentru elevii mai avansați. Elevii cu nevoi speciale ar trebui să beneficieze de planuri individuale de învățare (PII) sau planuri de suport educațional (PSE). Aceste planuri individualizate iau în considerare nevoile, obiectivele și abilitățile fiecărui elev și ghidează procesul de învățare. Această abordare presupune adaptarea conținutului, metodologiei și ritmului de învățare la nevoile specifice ale fiecărui elev. Profesorii lucrează îndeaproape cu fiecare elev pentru a identifica modalitățile optime prin care pot înțelege și reține informația. Este necesară extinderea rețelei de școli speciale care adoptă abordări individualizate pentru fiecare elev, adaptând strategiile de învățare și resursele la nevoile lor specifice. Sistemele de evaluare ar trebui să fie sensibile la diversitatea abilităților și nevoilor elevilor. Identificarea timpurie a nevoilor speciale permite intervenții și suport adecvat încă de la începutul parcursului școlar.

Profesorii și personalul școlar trebuie să fie pregătiți pentru a răspunde nevoilor diverse ale elevilor. Formarea ar trebui să acopere aspecte precum pedagogia diferențiată, asistarea cu tehnologii adaptate, gestionarea comportamentului și comunicarea eficientă cu părinții. Profesorii ar trebui să fie instruiți pentru a lucra cu elevi cu diverse nevoi, învățând cum să adapteze lecțiile și cum să ofere sprijin individual. Este necesară organizarea de training-uri și sesiuni de formare pentru profesori pentru a dezvolta abilitățile necesare în gestionarea diversității în clasă și pentru a furniza suport adecvat tuturor elevilor.

Infrastructura școlară ar trebui să fie accesibilă pentru toți elevii, inclusiv pentru cei cu dizabilități fizice. De asemenea, trebuie să se creeze un mediu sigur și respectuos, unde

diversitatea este valorizată. Școlile trebuie să ofere facilități adecvate pentru elevii cu dizabilități, cum ar fi rampe de acces, toalete adaptate sau facilități pentru cei cu deficiențe de vedere sau auz. Asigurarea de resurse didactice adaptate sau asistarea de tehnologii pot sprijini accesul și participarea elevilor cu nevoi speciale. De exemplu, manualele în format electronic sau software-ul de citire pot ajuta elevii cu dizabilități de vedere. Profesorii de sprijin și profesorii de la clasă ar trebui să colaboreze strâns pentru a dezvolta strategii eficiente de învățare și a asigura implementarea corectă a planurilor individualizate. Comunicarea și schimbul de informații sunt esențiale pentru asigurarea unui sprijin corespunzător.

Implicarea părinților este esențială pentru a înțelege nevoile individuale ale elevilor și pentru a dezvolta strategii eficiente de învățare și sprijin. Implicarea părinților în procesul educațional și în luarea deciziilor poate asigura sprijinul necesar acasă și la școală. Comunicarea regulată între școală și familie este deosebit de importantă pentru eficientizarea implementării educației incluzive.

3. Promovarea exemplilor de bune practici în vederea optimizării sistemelor educaționale cu scopul implementării educației incluzive

Exemplele de bune practici în educația incluzivă demonstrează modalități eficiente de a crea un mediu școlar adecvat și de a oferi sprijin pentru toți elevii, inclusiv cei cu nevoi speciale sau cu diverse provocări. Prin aplicarea acestor practici, serviciile educaționale pot fi optimizate pentru a asigura o educație incluzivă de calitate pentru toți elevii, indiferent de abilitățile, nevoile sau diferențele lor individuale.

Școlile incluzive adoptă o abordare care promovează interacțiunea între elevii cu și fără dizabilități. Elevii cu nevoi speciale participă în același mediu de învățare cu ceilalți elevi, beneficiind de sprijin suplimentar. Organizarea claselor mixte, în care elevii cu și fără nevoi speciale învață împreună în aceeași sală de clasă, promovează interacțiunea socială și învățarea prin colaborare și sprijin reciproc. Profesorii de la clasă, împreună cu profesorii de sprijin, pot adapta metodele de predare pentru a răspunde nevoilor individuale ale fiecărui elev. Organizarea de grupuri mixte de lucru sau activități în clasă, în care elevii cu diverse abilități și nevoi lucrează împreună, promovează colaborarea, învățarea de la colegi și dezvoltarea de relații interpersonale pozitive. Asigurarea că activitățile extra-curriculare, precum sporturile sau cluburile școlare, sunt deschise și accesibile tuturor elevilor, promovează integrarea socială și cultivarea abilităților sociale.

Școlile pot oferi resurse specializate, cum ar fi profesori de sprijin, consilieri școlari, terapeuți sau asistarea cu tehnologii, pentru a susține elevii cu nevoi speciale să atingă obiectivele lor educaționale. Utilizarea tehnologiilor, cum ar fi software-ul de citire, software-ul de recunoaștere vocală, aplicațiile pentru nevăzători sau dispozitivele de comunicație facilitează accesul la informație și comunicare pentru elevii cu nevoi speciale. Profesorii, elevii și părinții ar trebui să beneficieze de programe de formare în domeniul educației incluzive, pentru a dezvolta cunoștințe și competențe pentru lucrul cu elevii cu nevoi speciale.

Școlile pot oferi servicii de consiliere, terapie și sprijin suplimentar pentru elevii cu nevoi speciale, pentru a îmbunătăți performanțele lor școlare și bunăstarea emoțională. Întrucât uneori elevii cu nevoi speciale pot simți presiune și anxietate, crearea unui mediu sigur și

sprijinitor este esențială pentru bunăstarea lor emoțională. Implementarea programelor de mentorat și tutorat, în care elevii mai în vârstă sau performanți îi sprijină pe cei mai tineri sau cu dificultăți în învățare, contribuie la o mai bună integrare și la îmbunătățirea performanțelor academice.

Aceste exemple de bune practici demonstrează că educația incluzivă nu este doar o abordare teoretică, ci o realitate viabilă de care pot beneficia toți elevii, indiferent de abilități sau diferențe. O abordare incluzivă în educație contribuie la crearea unei societăți mai diversificate și mai echitabile.

Concluzii

Optimizarea serviciilor educaționale pentru integrarea tuturor elevilor în învățământul de masă presupune o abordare holistică și colaborativă, care să asigure accesul, participarea și succesul fiecărui elev în sistemul educațional. Sunt disponibile resurse și organizații care sprijină aceste eforturi, iar colaborarea dintre guverne, școli, organizații non-guvernamentale și comunități poate contribui la o educație mai incluzivă și mai diversificată. Optimizarea serviciilor educaționale pentru integrarea elevilor nu doar că oferă un mediu mai echitabil, dar contribuie și la dezvoltarea abilităților sociale și academice ale fiecărui elev. Implementarea acestei abordări necesită eforturi concertate din partea sistemului educațional, a comunităților și a factorilor de decizie pentru a depăși obstacolele și pentru a aduce beneficii semnificative elevilor cu nevoi speciale și întregii societăți.

Pentru a depăși obstacolele apărute în implementarea educației incluzive, este necesară o abordare coordonată între profesori, părinți, personalul școlar, autorități guvernamentale și comunitate. Investiția în formare continuă pentru profesori, adaptarea infrastructurii, dezvoltarea curriculum-ului inclusiv și promovarea unei culturi a diversității pot contribui la crearea unui mediu educațional mai incluziv și echitabil.

În concluzie, educația incluzivă reprezintă nu doar o modalitate de a asigura accesul la educație pentru toți, ci și o cale de a crea societăți mai echitabile și mai incluzive.

Bibliografie:

Bulat G., Rusu N. 2015, Suportul educațional ”Asistența copiilor cu cerințe educaționale speciale”. Chișinău: Editura Bons Offices.

Cerghit I. 2002, Sisteme de instruire alternative și complementare. Structuri, stiluri și strategii. București: Editura Aramis.

Gherguț, A. 2016, Educația incluzivă și pedagogia diversității, Editura Polirom, Iași.

Gherguț, A., Frumos, L. 2019, Educația Incluzivă. Ghid metodologic, Editura Polirom, Iași.

Pintilie M. 2002, Metode moderne de învățare-evaluare. Cluj-Napoca: Editura Euorodidact.

Vrășmaș E. 2007, Dificultăți de învățare în școală, București: Editura V&I INTEGRAL.

STIMULAREA COPILOR CU CERINȚE EDUCAȚIONALE SPECIALE

*Prof. înv. preșc. Durnye Lucia Marioara
Liceul Tehnologic nr.1 Suplacu de Barcău
jud. Bihor*

În învățământul de masă incluziunea copilului cu cerințe educaționale speciale are efecte benefice pentru toți copiii din clasă.

Copilul cu cerințe educaționale speciale inclus în învățământul de masă, învață împreună cu ceilalți copii, își dezvoltă abilitățile personale și sociale. Copiii leagă prietenii, se joacă împreună, se cunosc mai bine, fac schimb de experiențe, exersează și învață socializarea prin interacțiune și comunicare.

Prin construirea unor relații de prietenie bazate pe înțelegere și respect, colaborare și ajutor, copiii învață, își dezvoltă abilități, pasiuni, sunt lăudați și apreciați pentru activitățile lor, ceea ce contribuie la dezvoltarea respectului și a imaginii de sine.

Valorizarea potențialului de care dispune fiecare copil poate fi realizată și printr-o serie de jocuri ce stimulează persistența în activități.

Exemple de strategii de integrare, de valorizare și stimulare a persistenței în activități, a copilului cu cerințe educaționale speciale inclus în învățământul de masă:

Vânătoarea jucăriilor- copilul este așezat pe covor. Așezați o jucărie destul de departe și dați-i o paletă de lemn/baston suficient de lung pentru a atinge jucăria. Încurajați-l de câte ori este gata să tragă jucăria. Puneți-l să facă operațiunea de mai multe ori, schimbând jucăriile. La fiecare reușită, manifestați bucuria aplaudând.

Plimbă balonul- copilul este așezat la linia de plecare cu un balon în dreptul picioarelor. Se dă semnalul *Plimbă balonul!*, iar copilul va trebui să împingă balonul cu picioarele/mâinile până la locul stabilit. Balonul poate fi înlocuit cu o minge. În cazul în care sunt mai mulți copii, nu este important cine ajunge primul, important este că au înțeles ce trebuie să facă și s-au străduit să execute. De fiecare dată, copilul trebuie aplaudat pentru reușită.

Să modelăm - copilul va fi învățat să utilizeze plastilina, să o încălzească cu mânuțele pentru a putea fi modelată mai bine, apoi o va presa, întinde, va forma mingiuțe, covrigi sau alte modele, în funcție de îndemânarea și experiența copilului. Dacă întâmpină greutăți, vorbiți-i despre felul cum se lucrează cu plastilina, încurajați-l, cereți-i să vă povestească felul cum a procedat ca să modeleze o mingiuță, rugați-l să vă facă și dumneavoastră una la fel.

Turnul cuburilor – sunt necesare 5 cuburi mari de carton cu fețele de culori diferite, de mărimi diferite. Copiii vor avea drept sarcini: să așeze cuburile după mărime/ culoare. Fiecare reușită a copilului este apreciată, iar în situațiile în care întâmpină greutăți sunt ajutați și încurajați.

Ce s-a schimbat? – Pe o măsură sunt așezate câteva jucării cunoscute de copii. Copiii sunt îndrumați să privească cu atenție, câteva secunde, jucăriile de pe masă. Un copil este scos din încăpere și se schimbă locul unui obiect cu un altul. Copilul readus în încăpere trebuie să precizeze *Ce s-a schimbat pe măsură?*

Studiu - INTEGRAREA COPIILOR CU CES ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL DE MASĂ

Eniță Ileana
Școala Gimnazială Mircea cel Bătrân Pitești

Frumusețea omenirii constă în diversitatea etniilor de pe pământ, fiecare dintre acestea contribuind la patrimoniul cultural mondial, cu specificul ei.

Fiecare copil este înțeles ca un participant activ la învățare și predare pentru că fiecare aduce cu sine în procesul complex al învățării și dezvoltării o experiență, un stil de învățare, un model social, o interacțiune specifică, un ritm personal, un mod de abordare, un context cultural cărui îi aparține. Este unic și își are propria sa valoare, indiferent de problemele pe care le prezintă în procesul de învățare școlară. Recunoașterea drepturilor egale pentru toți oamenii, în general și pentru toți copiii, în special, fără discriminare, subliniază faptul că nevoile fiecăruia sunt la fel de importante.

Având în vedere aceste premise, ideea integrării copiilor cu dizabilități în școala publică a apărut ca o reacție necesară și firească a societății la obligația acesteia de a asigura normalizarea și reformarea condițiilor de educație pentru copiii cu cerințe educative speciale. Conform principiilor promovate în materie de educație de către organismele internaționale, precum și prevederilor incluse în *Declarația drepturilor persoanelor cu dizabilități*, se menționează că persoanele/elevii cu diferite tipuri de deficiențe au aceleași drepturi fundamentale cu ceilalți cetățeni de aceeași vârstă, fără discriminare pe motive de sex, limbă vorbită, religie, opinii politice, origine națională sau socială, stare financiară sau orice caracteristică a persoanei în cauză sau a familiei sale. De asemenea, aceste persoane au drept la tratament medical, psihologic și funcțional, la recuperare medicală și socială, la școlarizare, pregătire și educare/reeducare profesională, la servicii de consiliere, la asistență pentru încadrare în muncă, precum și la alte servicii care să le permită dezvoltarea și manifestarea aptitudinilor și capacităților de care aceștia dispun și să le faciliteze procesul de integrare/reintegrare socială.

Educația specială este o formă adaptată de pregătire școlară și asistență complexă (medicală, educațională, socială, culturală) destinată persoanelor care nu reușesc să atingă temporar sau pe toată durata școlarizării nivelurile instructive-educative corespunzătoare vârstei, cerute de învățământul obișnuit.

În România sunt utilizate multe concepte referitoare la persoanele care fac obiectul educației speciale: deficiență, incapacitate, handicap, dizabilitate, cerințe educative speciale.

Cerințele educative speciale (CES) desemnează necesități educaționale suplimentare, complementare obiectivelor generale ale educației, adaptate particularităților individuale și celor caracteristice unei anumite deficiențe sau tulburări/dificultăți de învățare, precum și o asistență complexă (medicală, educațională etc.).

Integrarea școlară desemnează un proces de adaptare a copilului la cerințele școlii pe care o urmează, de stabilire a unor raporturi afective pozitive cu membrii grupului școlar (clasă) și de desfășurare cu succes a prestațiilor școlare. Asimilarea de către copil a statutului de elev este rezultatul unor modificări interne în echilibrul dintre anumite dominante de personalitate cu consecințe în planul acțiunii sale.

Integrarea școlară a copiilor cu CES este o problemă stringentă care în ultimii ani a început să-și găsească rezolvarea și în țara noastră. O școală obișnuită cu o orientare incluzivă reprezintă mijlocul cel mai eficient de combatere a atitudinilor de discriminare, un mijloc care creează comunități primitoare și construiesc o societate incluzivă care oferă educație pentru toți copiii. Mai mult, asigură o educație eficientă pentru majoritatea copiilor și îmbunătățesc eficiența, chiar și rentabilitatea sistemului de învățământ. Să nu uităm că și confortul psihologic oferit de mediu este determinant într-o evoluție a formării și dezvoltării personalității umane. Uităm adesea că ne naștem cu drepturi egale și că doar șansele nu sunt egale? Nu putem face abstracție de faptul că în țara noastră avem și copii instituționalizați. Important este să dorim să ne schimbăm atitudinea vis-à-vis de aceștia. Rolul nostru al tuturor este de a participa efectiv la schimbarea mentalității societății, oferind informații și practici ancorate în realitate. Trebuie să găsim diverse modalități de integrare socială a copiilor cu CES, pentru a diminua factorii care duc la o instabilitate emoțională, la un limbaj insuficient dezvoltat, la un comportament dificil.

Progresele înregistrate de psihologia și pedagogia diferențiată, perfecționarea tehnicilor de cunoaștere a dezvoltării psihice a copiilor au permis să se distingă categorii mai nuanțate de copii în raport cu capacitatea lor de răspundere la exigențele școlare. În rândul acestora, alături de elevii cu CES integrați individual, există și elevi cu dificultăți de învățare, cu ritm lent de acumulare de achiziții dar cu intelect normal. Confundați adesea cu elevii din prima categorie sunt nestimulați sau categorizați ca atare. Alternativă a învățământului special, educația integrată permite acordarea serviciilor de sprijin pentru copiii cu posibilități reale de recuperare și reintegrare, care altădată ar fi fost orientați către școala specială. Pentru a realiza integrarea copiilor cu CES, trebuie să acționăm asupra diferitelor nivele de dezvoltare a personalității lor, și anume: la nivel biologic, la nivel psihic, la nivel social.

Scopurile principale ale relației dintre școală, familie și comunitate, în vederea integrării copiilor cu nevoi speciale sunt:

- informarea și sensibilizarea comunității locale cu privire la posibilitatea recuperării educației chiar și pentru copiii ce au abandonat școala;
- sporirea conștientizării din partea comunității școlare a necesității implicării în transformarea școlii într-o școală integrativă;
- schimbarea mentalității și atitudinii opiniei publice față de copiii cu nevoi speciale;
- dezvoltarea unei rețele de cooperare în domeniul educației, implicată în procesul de integrare (ex.: poliția, serviciile sociale, spitale, etc.);
- implicarea părinților copiilor din clasă în vederea reacționării mai rapide la probleme și acordarea sprijinului suplimentar copiilor cu nevoi speciale;
- implicarea comunității în sprijinul acordat copiilor cu nevoi speciale;
- elaborarea programelor școlare de informare și pregătire a comunității locale pentru educația incluzivă, prin aceasta înțelegând adaptarea școlii la cerințele speciale ale fiecărui copil, indiferent de problemele acestuia, și nu a copilului la cerințele școlii, găsirea unor strategii didactice adecvate, a unor metode și tehnici de lucru specifice: planificare, instruire, evaluare.

Integrarea școlară a copiilor cu cerințe speciale în învățământul de masă presupune:

- a educa copiii cu cerințe speciale în școli obișnuite, alături de copiii normali;
- a asigura servicii de specialitate (recuperare, terapie educațională, consiliere școlară, asistență medicală și socială etc.) în școala respectivă;
- a acorda sprijinul necesar personalului didactic și managerilor școlii în procesul de proiectare și aplicare a programelor de integrare;

- a permite accesul efectiv al copiilor cu cerințe speciale la programul și resursele școlii obișnuite (biblioteca, terenuri de sport etc);
- a încuraja relațiile de prietenie și comunicarea între toți copiii din clasă/școală;
- a educa și ajuta toți copiii pentru înțelegerea și acceptarea diferențelor dintre ei;
- a ține cont de problemele și opiniile părinților, încurajându-i să se implice în viața școlii;
- a asigura programe de sprijin individualizate pentru copiii cu cerințe speciale;
- a accepta schimbări în organizarea și dezvoltarea activităților instructiv-educative din școală.
 - Toți copiii sunt educabili și au dreptul la o formă de educație pe măsură. Guvernul și autoritățile locale sunt obligate să asigure condițiile necesare pentru educația tuturor copiilor. Reformele în educație iau în considerare și copiii cu dizabilități și/sau aflați în situații de risc.
 - Școlile obișnuite dezvoltă o serie de servicii de sprijin pentru copiii cu diferite cerințe educative speciale:
- Pentru copiii cu tulburări de limbaj și cu dificultăți de învățare există „centre logopedice interșcolare” care au specialist care desfășoară terapii specifice pentru corectarea tulburărilor de limbaj și pentru depășirea dificultăților de învățare. În aceste cabinete au acces toți copiii care frecventează învățământul obișnuit și care au fost depistați de către profesorii logopezi care funcționează aici ca având o tulburare de limbaj.
- Pentru copiii cu tulburări de comportament și dificultăți de adaptare există „centrele de asistență psihopedagogică” care dispun de consilieri psihopedagogici care oferă servicii atât copiilor aflați în situație de risc și criză cât și familiilor acestora. Pentru copiii cu deficiențe diagnosticate în comisiile pentru protecția copilului există serviciile profesorului de sprijin/intinerant.
 - Copiii cu deficiențe integrați în învățământul de masă au dreptul la terapii specifice de recuperare realizate de specialiști în domeniu, în funcție de dizabilitatea lor și, în plus, profesorul de sprijin realizează un plan de intervenție personalizat și adaptarea curriculară necesară, în urma consultării cu cadrul didactic de la clasă.
 - Pentru integrarea cu succes a copiilor cu CES în învățământul de masă, în grupele obișnuite de copii sunt necesare:
- Existența unor centre de resurse, informare și comunicare;
- Formarea inițială și continuă a cadrelor didactice în problematica CES;
- Adaptarea și flexibilitatea curriculum-ului (pre)școlar;
- Evaluarea progresului școlar al copiilor cu CES integrați în grădinițele obișnuite;
- Implicarea, încurajarea participării părinților, schimbul de informații, consilierea părinților în măsura solicitărilor și a necesităților, mobilizarea resurselor umane disponibile și competente.
 - Prezența în colectivul grupei a unor astfel de copii, solicită efort crescut din partea dascălului sub toate aspectele: pregătirea pentru lecții, pentru activități extrașcolare; atitudinea față de toți copiii grupei. Educatoarea trebuie să ofere copilului cu CES tratarea individuală de care are nevoie în toate etapele unei activități, pentru ca acesta să recupereze neajunsurile, să valorifice în mod compensatoriu potențialul sănătos, dar să nu neglijeze pe ceilalți copii din grupă. Intervenția educațională trebuie însoțită de atitudinea pozitivă a cadrelor didactice și a familiei față de copiii cu cerințe educative speciale.

Bibliografie:

- Alois, Gherguț, *Psihopedagogia persoanelor cu cerințe speciale – strategii diferențiate și inclusive în educație*, Editura Polirom, București, 2006
- ****Dezvoltarea practicilor inclusive în școli*, Ghid managerial, UNICEF, 1999
- ****Integrarea școlară a copilului cu dificultate/cu nevoi speciale – Ghid pentru directorul de școală*, Colecția CRIPS – Resurse pentru formare, 2002

Despre integrarea copiilor cu cerințe educative speciale
în învățământul de masă

prof. înv. primar Fărtăiș Dorina-Paraschiva
Școala Gimnazială „Ion Creangă” Suceava

În România, conform Dicționarului Explicativ al Limbii Române, integrarea e definită ca „acțiunea de a include, îngloba, încorpora, armoniza într-un tot”. Integrarea, ca proces psihologic de cuprindere, asimilare, implicare a unui element nu se poate realiza decât în corelare cu integrarea socială care este un proces de încorporare, de asimilare a individului în unități și sisteme sociale (familie, grup, grupe, clase, școli, colective, societate). Putem vorbi de integrare obiectivă când copilul/elevul cu deficiențe din școala specială este „transferat” în școala publică, deoarece colectivul, clasa care îl primește își reorganizează activitatea în funcție de reacțiile noului venit. Atunci când copilul debutează școlar în școala publică, conceptul de integrare se referă la adaptare, la socializare. Elevii cu cerințe educative speciale au învățat în școli speciale, cu cadre didactice pregătite pentru a lucra cu astfel de copii, dar în ultimii ani, s-a ajuns la concluzia că, procedându-se astfel, acești elevi sunt oarecum excluși din viața socială și s-a decis integrarea lor în învățământul de masă.

În mediul educațional, CES sunt asociate cu dificultățile de învățare, care constituie un grup de tulburări ce se exprimă prin dificultăți semnificative în achiziționarea și utilizarea receptării și înțelegerii limbajului, a vorbirii, scrierii, citirii, raționamentului, altor abilități cognitive, precum și a unor abilități sociale. În sistemul de educație românesc, integrarea copiilor cu cerințe educative speciale în școlile de masă se poate realiza în mai multe forme: clase compacte, grupuri de 3-4 copii cu CES integrate în școlile de masă. Cea mai des uzitată formă de integrare este integrarea individuală în clase obișnuite în școlile de masă cele mai apropiate de domiciliul elevilor. De fapt, vorbim mai mult de o integrare fizică decât de una reală. Serviciile de sprijin sunt insuficiente și ineficiente atât pentru copiii cu CES și familiile lor, cât și pentru cadrele didactice, copiii și familiile copiilor din școlile de masă.

Obiectivul principal al școlilor de masă în care învață elevii cu CES este asigurarea integrării acestora în mediul școlar. Școala trebuie să aibă în vedere transformarea elevului într-o persoană capabilă să-și creeze propriile procese și strategii de raționament utile pentru rezolvarea problemelor reale și apropiate.

Adaptarea curriculum-ului la nivelul clasei reprezintă una dintre soluțiile propuse de către factorii abilitați. O calitate esențială a curriculum-ului școlar actual este aceea că vizează un grad mare de flexibilitate, astfel încât să permită fiecărui copil să avanseze în ritmul său și să fie tratat în funcție de capacitățile sale de învățare. Pentru aceasta este nevoie ca formularea obiectivelor, stabilirea conținuturilor instruirii, modalitățile de transmitere a informațiilor în clasă și evaluarea elevilor să se facă diferențiat.

Toți elevii care participă la procesul de educație trebuie să beneficieze de o diferențiere educațională pentru că: au abilități diferite, au interese diferite, au experiențe anterioare de învățare diferite, provin din medii sociale diferite, au diferite comportamente afective (timiditate, emotivitate), au potențial individual de învățare, învață în ritmuri diferite, au stiluri de învățare diferite. Adaptarea curriculum-ului realizat de cadrul didactic la clasă pentru predarea, învățarea, evaluarea diferențiată se poate realiza prin:

- adaptarea conținuturilor, având în vedere atât aspectul cantitativ, cât și aspectul calitativ, planurile și programele școlare fiind adaptate la potențialul de învățare al elevului

prin extindere, selectarea obiectivelor și derularea unor programe de recuperare și remediare școlară;

- adaptarea proceselor didactice având în vedere mărimea și gradul de dificultate al sarcinii, metodele de predare (metode de învățare prin cooperare, metode active-participative, jocul didactic), materialul didactic (intuitiv), timpul de lucru alocat, nivelul de sprijin (sprijin suplimentar prin cadre didactice de sprijin);
- adaptarea mediului de învățare fizic, psihologic și social;
- adaptarea procesului de evaluare, având ca finalitate dezvoltarea unor capacități individuale ce se pot exprima prin diverse proiecte și produse (scrise, orale, vizuale, sinestezice).

Modalitatea de evaluare poate fi adaptată în funcție de potențialul individual. Evaluarea trebuie să vizeze identificarea progresului realizat de elev, luând ca punct de plecare rezultatele evaluării inițiale.

Tratarea individualizată a școlărilor facilitează adaptarea acestora la cerințele și obiectivele procesului instructiv-educativ și presupune corelarea între cerințele programei și posibilitățile copiilor. Cadrul didactic trebuie să pună accent pe abordarea pozitivă a comportamentului copiilor, ameliorarea practicilor educaționale, cum ar fi: evitarea discriminărilor, a favorizării sau etichetării copiilor, evitarea reacțiilor impulsive neadecvate, a amenințării și intimidării copiilor, exprimarea încrederii în posibilitățile fiecărui copil de a reuși.

În activitatea educativă a copiilor cu cerințe educative speciale se poate folosi cu maximă eficiență învățarea prin cooperare. Lecțiile bazate pe învățarea prin cooperare permit evaluarea frecventă a performanței fiecărui elev care trebuie să ofere un răspuns în nume personal sau în numele grupului; elevii se ajută unii pe alții, încurajându-se și împărtășindu-și ideile, explică celorlalți, discută ceea ce știu, învață unii de la alții, realizează că au nevoie unii de alții pentru a duce la bun sfârșit o sarcină a grupului.

Pentru optimizarea intervențiilor la elevii cu CES, nu trebuie neglijată utilitatea mijloacelor și materialelor didactice variate și personalizate. Totodată, un rol important în recuperarea și integrarea acestor elevi îl au și activitățile de terapie educațională (terapia ocupațională, meloterapia, dezvoltarea autonomiei personale, ludoterapia), scopul fiind acela de a forma deprinderi de viață cotidiană (asigurarea îngrijiri propriului corp și a locuinței, folosirea serviciilor din comunitate) cultivare a capacităților și aptitudinilor pentru muncă (elevii cu dizabilități pot fi învățați să realizeze diverse activități productive care îl pot ajuta ulterior în găsirea unui loc de muncă specific) și educarea abilităților pentru petrecerea timpului liber.

Bibliografie:

- Popovici, D. (1998) – Învățământul integrat sau incluziv, Editura Corint, București
- Cucoș, Constantin. Pedagogie, Editura Polirom, Iași, 2001;
- Radu, Gheorghe. Psihopedagogia școlărilor cu handicap mintal, Editura Pro Humanitas, București, 2000
- Gherguț, Alois. Sinteze de psihopedagogie special-Ghid pentru concursuri și examene de obținere a gradelor didactice, Editura Polirom, Iași, 2013;
- <https://www.oecd.org/countries/romania/38614298.pdf>

https://lumos.contentfiles.net/media/assets/file/3_Suportul_educational_Asisten%C8%9Bii_copiiilor_....pdf?

LUMEA CULORILOR

Prof. Psihopedagog Silvia FICUȚ

Centrul Școlar de Educație Incluzivă Nr.1 Oradea

„Capul copilului nu este un vas pe care să-l umpli, ci o făclie pe care s-o aprinzi, astfel încât, mai târziu, să lumineze cu propria-i lumină”.

(Plutarh)

Scenariul zilei

După rutinele de dimineață: *primirea copiilor și micul dejun*, copiii vor intra în clasă și se vor așeza în semicerc pentru a afla programul zilei. La întâlnirea de dimineață, vom realiza salutul, prezența și vom completa adecvat calendarul naturii.

Cine a făcut natura? Natura, viața asta pe pământ a făcut-o marele Creator Dumnezeu. Am să vă spun o poveste frumoasă despre culori, cum au apărut ele și lumea lor.

La început, când Dumnezeu a făcut lumea și a zis „Să fie lumină,,! Și a fost lumină! Când a văzut Dumnezeu că este buna lumina, care era de culoare albă , bună și luminoasă, a despărțit-o de întuneric. Întunericul s-a numit noapte și era îmbrăcat mai sumbru în culoarea neagră. Dumnezeu a făcut cerul și pământul! Lumina a numit-o Dumnezeu ziua și ca să fie mai strălucitoare , a făcut soarele puternic strălucitor îmbrăcat în culoarea galbenă și care locuia pe bolta cerului . Cerul înveșmântat frumos de culoare albastră, ziua ținea soarele, iar noaptea luna și stelele, care străluceau purtând culoarea galbenă. Dumnezeu a despărțit apele, care și ele erau îmbrăcate în culoare albastră și le-a numi mări și oceane. Pământului, Dumnezeu i-a dat verdeață, fiind îmbrăcat și el în culoarea verde, cu iarbă și pomi. În ape a pus să mișune vietăți, ființe cu viață în ele. Pe pământ a făcut ființe vii, OM, după felul lor și animale, târătoare și fiare sălbatice după felul lor și păsări să zboare pe pământ, pe întinsul cerului ”.

Cu foarte mult timp în urmă, trăiau în Ținutul Ceresc toate culorile pe care le cunoaștem astăzi: Roșu, Alb, Negru, Roz, Violet, Maro, Verde, Albastru, Galben, Portocaliu, Gri. Toate culorile erau vesele și alergau cât era ziua de mare pe bolta cerească. Dar cele mai neastâmpărate erau Albul și Negrul, care se hârjoneau mereu și care soseau întotdeauna târziu la școală.. Într-o zi îngerașul culorilor a venit cu o idee , să meargă toate culorile pe pământ și să îmbrace fiecare ce dorește. Albul este lumina, zăpada cea moale și rece și albă e pâinea noastră;

Albastru este cerul și marea și prunele rotunde și gustoase, albastru e și pătratul;

Verde este viața, iarba cea finuța, varza cea bună și mărul cel gustos, verde e și ovalul;

Roșu a ales să îmbrace floare de mac, care e catifelat, căpșuna cea cu gust dulce și stopul de la semafor , roșu e triunghiul;

Violet se îmbracă în floare de liliac cu miros puternic și plăcut, în vânăta legumă și un pic amăruie, strugurele cel cu boabe rotunde și dulci;

Galben e soarele, luna ,stelele și lămâia cea acră și grâul cel sănătos și bun, galben e cercul;

Portocaliul culoarea mâncărurilor sănătoase ce dau putere. Morcovul, portocala și dovleacul au multe vitamine, violet e dreptunghiul.;

Maro este culoare toamnei și îmbracă pe nucă cu coaja tare dar sămburele bun și gustos, maro e blana moale a ursului și lemnul cel tare, maro e rombul;

Negrul este întunericul, pământul este negru și scrisul este negru.

Într-o zi îngerășul culorilor se tot gândi și zise:

- Ce ar fi, își spuse îngerășul culorilor, să adun eu toate culorile într-un singur loc?

S-a întâmplat ca într-o dimineață să aibă loc o dispută. Și norii au început să arunce picuri mari de apă, jos pe pământ, astfel încât a plouat multe zile la rând. Și toate culorile au fost triste și supărate pentru că norii au plâns cu lacrimi atât de mari. Și nu numai culorile erau triste, ci și luna și soarele, care stăteau ascunși printre cotloanele cerești, aproape înghețând de frig. Însă, iată că îngerășul culorilor a venit cu o idee salvatoare:

- Ce ar fi, își spuse îngerășul culorilor, să adun eu toate culorile într-un singur loc?

- Eu cred că ar fi o idee bună, însă este cam greu de realizat, spuse luna tristă.

- Da, și eu cred că este un lucru dificil ceea ce vrei să faci, se amestecă în discuție și una dintre steluțe. Și spun asta pentru că eu le cunosc bine pe culori și știu cât sunt de neastâmpărate. Uite, de pildă, argumentă steluța, Negrul și Albul se ceartă mereu și sunt întotdeauna ultimele care vin la școală, Roșul este destul de țăntos și încăpățânat și pe mine nu mă ascultă niciodată, Galbenul este arțăgos și mereu pornit pe ceartă, Verdului îi place să se joace singur și nu prea este atent la ore, Rozul este foarte copilăros și nestatornic, Griul este trist în permanență și nu vrea nici să se joace, nici să-și facă prieteni și nici să meargă la școală. Cât privește Violetul, el se vrea întotdeauna să fie șef. Chiar astăzi mi-a spus că nu vrea să fie elev și dorește să crească mai repede, să devină profesor. Maroul, pe lângă faptul că este obrăznicuț uneori, este mai prietenos decât Negrul.

- Da, știu că sunt dificile culorile, zise îngerășul puțin trist, însă ce să fac?, dădu el din umeri, neputincios. Numai eu pot să le ajut.

- Da, trebuie să facem ceva, interveni luna, pentru că altfel vom sfârși prin a fi toți triști.

Și îngerășul culorilor se puse pe treabă. Se zori să ajungă în sala de clasă, unde află doar câteva culori: Violetul, Rozul și Galbenul, care încercau să fie atente la ore.

- Dar ceilalți colegi ai voștri unde sunt?, întrebă îngerășul culorilor.

- Albul și Negrul n-au sosit, ca de obicei, răspunse Violetul. Iar Verdele este în parc, și ceilalți... nu știu.

Îngerașul culorilor se grăbi într-un suflet să le găsească și pe celelalte culori. Și le găsi: Verdele era în parc pe băncuță, Maroul se juca cu niște steluțe, iar Portocaliul citea.

- Haideți cu mine, le spune îngerășul culorilor. Am nevoie de voi. Și cum îngerășul le zori pe culori să alerge ca să ajungă mai repede, ele lăsară urme strălucitoare în marea lor grabă. Iar combinația dintre toate aceste culori se dovede a fi uimitoare, că norii încetară să mai plângă și un zâmbet mare și larg apăru pe cer.

- De acum înainte, voi, culorile, veți fi sfătuitoarii mei, le zise Soarele, ieșind mândru din spatele norilor.

Strălucirea acestor culori se transformă într-un frumos curcubeu, care și acum apare ori de câte ori ploaia încetează. Câte le privește pe Alb și pe Negru, acestea, ca de obicei, au întârziat. Însă nu s-au supărat, pentru că, deși nu fac parte din curcubeu, sunt astăzi cele mai căutate culori.

Scopul activității:

- să recunoască, să denumească, să asocieze și să descopere culorile în obiecte, ființe, alimente și forme geometrice în jocuri.

Obiective operaționale :

Activitate matematică (DȘ):

- să denumească culorile
- să recunoască și să descopere perechea culorilor;
- să asocieze culorile corespunzătoare fiecărui corespondent, învățat;
- să enumere atributele (formă, culoare, obiecte, ființe, alimente,etc.)

Tranziții- Activitatea terapeutică:

- să denumească materialele de lucru primite pe măsută;
- creșterea activității psihice prin stimularea emoțiilor pozitive;
- stimularea senzațiilor și a psihomotricității, valorificând deprinderile de lucru însușite;
- relaxarea, diminuarea încordării emoționale și musculare;

Bibliografie:

Alexandru C. (2008) - Copiii cu dizabilități multiple, Educația incluzivă-deziderat al societății contemporane, Editura MaxPixel;

Cucoș, C. (1996) - Pedagogie, Editura Polirom;

Gherguț A.(2016) - Educație incluzivă și pedagogia diversității, Editura Polirom, Iași;

Filipoi S. (1998) – Basme terapeutice pentru copii și părinți, Editura Fundația culturală Forum, Cluj Napoca;

PROGRAM DE TIP TAA PENTRU COPIII CU DIFICULTĂȚI DE ÎNVĂȚARE ÎN MEDIUL PREȘCOLAR ȘI ȘCOLAR

Florea Andreea Gabriela
Colegiul Tehnic Turda

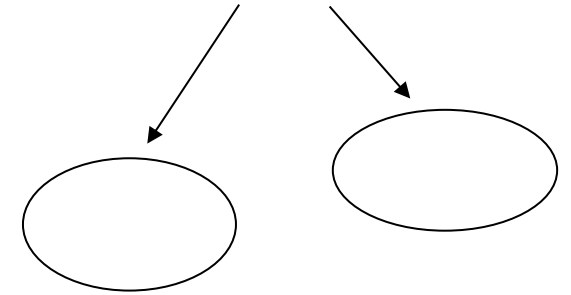
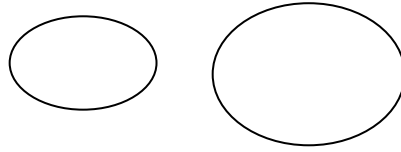
Copiii cu dificultăți de învățare sunt încadrați într-o categorie cunoscută ca și elevi cu CES care include elevi cu deficiențe senzoriale, mentale, tulburări de deficit de atenție, probleme psihologice, dislexici, probleme psihologice, relaționale, etc. Copiii cu dificultăți de învățare înregistrează o creștere alarmantă în toată lumea în ultimii ani. Dintre metodele cele mai accesibile și mai utilizate în lucrul cu acești elevi, sunt cele bazate pe îmbunătățirea comunicării, a aspectelor sociale, comportamentale adaptative și a capacității de învățare ale copilului printr-o serie de activități care să sprijine dezvoltarea copilului. În ultimii ani, o atenție deosebită a fost acordată activităților bazate pe interacțiunile tip om - animal, în cadrul unor programe educational - terapeutice adresate persoanelor diagnosticate cu autism, persoanelor cu simptomatologie depresivă, etc. Astfel, TAA (Terapia Asistată de Animale) și activitățile asistate de animale (AAA) au devenit un model terapeutic de succes care implică un animal în mediul terapeutic cu scopul de a oferi oportunități motivaționale, educaționale și/sau de recreere și de îmbogățire a calității vieții, ca urmare a interacțiunii pozitive dintre om - animal. Fiind modele de terapie cu aplicabilitate extrem largă (grădinițe, școli, spitale, centre de recuperare, centre pentru vârstnici, etc.) și datorită strategiilor clinice alternative propuse în vederea tratării sau ameliorării unor tulburări psihice, emoționale, comportamentale sau chiar și fizico - recuperatorii, lucrarea de față își propune prin programul TAA introducerea acestor terapii și în mediul preșcolar și școlar, în cadrul unui program destinat elevilor cu dificultăți de învățare sau chiar și în cadrul activităților extrașcolare. Rezultatele așteptate vizează în mod cert obținerea unor beneficii în ceea ce privește menținerea unui confort psihic și emoțional optim, prin satisfacerea nevoilor de învățare, de explorare și a comportamentelor afectiv - emoționale ale elevilor, inducerea și menținerea stării de bine, siguranța de sine, autocontrolul, stăpânire, și a

dorinței de relaționare și colaborare, de învățare într-un mod natural și plăcut, creșterea gradului de empatie, de responsabilizare, precum și limitarea eșecurilor școlare, etc.

PROIECT DIDACTIC

ARIA CURRICULARĂ:	Matematică și Științe ale naturii
OBIECTUL :	Fizică
CLASA:	a VI -a
DATA:	
NUMAR ELEVI :	23
PROFESOR:	FLOREA VALERICA
UNITATEA DE ÎNVĂȚARE:	Forta - Inertia.Interactiunea
TEMA:	Forta - masura a interactiunii
TIPUL LECȚIEI:	Fixarea cunoștințelor prin rezolvare de probleme
SCOPUL:	Formarea deprinderii de a rezolva probleme cu caracter teoretic sau aplicativ
COMPETENTE GENERALE:	Cunoasterea si intelegerea fenomenelor fizice, a terminologiei, a conceptelor, a legilor, si metodelor specifice domeniului; Rezolvarea de probleme practice si teoretice prin metode specifice; Comunicarea folosind limbajul specific;
COMPETENTE SPECIFICE:	Clasificarea si analiza diferitelor fenomene fizice si marimi fizice in domeniile studiate; Reprezentarea grafica a unor marimi fizice; Utilizarea valorilor marimilor fizice în rezolvarea de probleme cu caracter teoretic sau aplicativ; Identificarea legilor principiilor, caracteristicilor definitorii ale unor fenomene.
COMPETENTE DERIVATE:	C1 - să clasifice tipurile de forțe după caracteristicile acestora; C2 - să cunoască expresiile matematice și instrumentele de măsură corespunzătoare forțelor studiate ; C3 - să cunoască unitatea de măsură în SI corespunzătoare fiecărei tip de forță ; C4 - să reprezinte vectorial forțele; C5 - să definească interacțiunea; C6 - să rezolve probleme simple în care să aplice noțiunile învățate;
STRATEGIA DIDACTICĂ:	a) Metode și procedee: conversația, problematizarea, observația explicația,rezolvarea de probleme b) Mijloace de învățământ: manualul, culegere de probleme pentru clasele VI-VIII fișe de lucru, planșă c) Principii didactice: -principiul participării conștiente și active la lecție; - principiul accesibilității cunoștințelor; - principiul respectării particularităților de vârstă și individuale; d) Forme de evaluare: frontală, individuală
DURATA:	50 minute
LOCUL DE DESFĂȘURARE:	Laboratorul de fizică
BIBLIOGRAFIE:	- Manualul de fizică pentru clasa a VI -a - C. Vintilă, I. Oltean – Culegere de probleme de fizică pentru clasele V-VIII E.D.P. București - C. Budan – Metodica predării fizicii

Nr crt.	EVENIMENTE DIDACTICE	COMPETENȚE	ACTIVITATEA PROFESORULUI	ACTIVITATEA ELEVILOR	STRATEGIA DIDACTICĂ			EVALUARE
					Metode și proc.	Mijl. de învăț.	Forme de org.	
1 2	Organizarea clasei Captarea atenției		Pregătește clasa pentru lecție, face prezența Conceptul de forță este recunoscut încă din antichitate. Marii fizicieni cum sunt Arhimede - a utilizat forțe mici pentru a obține forțe mari, iar în viziunea lui Aristotel mișcarea naturală forțată necesită aplicarea unei forțe. Tot din antichitate conceptul de forță este recunoscut ca făcând parte din funcționarea tuturor mecanismelor simple (dispozitive care ușurează munca oamenilor –sapa, furca, roaba, grebla, balanța ș.a). Fiecare forță în parte își aduce aportul său în construcția diferitelor obiecte, utilaje , instalații care apoi este utilizat în alt domeniu .Încă din clasa a VI-a am studiat și noi conceptul de forță. Să ne aducem aminte ce este forța , care este unitatea de măsură și instrumentul de măsură pentru mărimea fizică numită forță. Definiți interacțiunea și efectele corpurilor.	Se liniștesc, comunică absenții dacă sunt și își pregătesc creionul și caietul de fizică. Elevii ascultă indicațiile profesorului și răspund la întrebări. -Forța este o măsură a interacțiunii corpurilor; - Unitatea de măsură pentru forță în sistemul internațional este Newton iar instrumentul de măsură este dinamometrul.	Conversația		Frontală	Aprecieri verbale
3	Reactualizarea cunoștințelor anterioare	C1 C2	În continuare împarte clasa în grupe de câte patru elevi și le distribuie câte o fișă de lucru „Ciorchinele,, care are scris în centrul ei, într-un cerc cuvântul – Forța; Ei vor nota toate ideile care le vin în minte în legătura cu subiectul respectiv și vor trasa linii între acestea și cuvântul inițial Activitatea se oprește când se epuizează toate ideile După ce au finalizat fișa , un reprezentant al fiecărei echipe merge la tablă și prezintă întregii clase	Completează fișa trasând săgeți din acel cerc spre alte cercuri, în care vor nota tipuri de forțe.În continuare se trasează săgeți spre alte cercuri în care notează expresii matematice ale forțelor	Conversație de fixare a cunoștințelor Ciorchi		grupe Plansa Cu ciorch	Corectarea fișei



Fișa de lucru- Probleme clasa a VI –a

1. Un corp are masa de 10 kg. Ce greutate are corpul? Se dă $g=9,8 \text{ N/kg}$
2. Colegul tău afirmă că are o greutate de 40 kg. Este corectă afirmația sa ? Explică
3. Un dinamometru de care este suspendat un corp, indică 1,96N. Ce masă are corpul? Se dă: $g=9,8\text{N/kg}$
4. Ce forță a acționat asupra unui resort cu $k= 500 \text{ N/m}$, dacă acesta s-a alungit cu 5 cm?
5. Ce constantă elastică are un resort, dacă acesta se alungește cu 4 cm sub acțiunea unei forțe de 10 N?
6. O forță de 18N produce alungirea de 6cm atunci când acționează asupra unui resort elastic. Cât este constanta elastică a resortului ?
7. Un corp cu masa 27 g este suspendat de un resort având constanta elastică $k=100\text{N/m}$. Care este alungirea resortului ? (Se dă $g=10 \text{ N/kg}$)
8. Ana are un cub din lemn având latura de 15 cm. Suspendându-l de un resort elastic care are constanta elastică $k=100\text{N/m}$, acesta se alungește cu 8 cm. Considerând $g=10 \text{ N/kg}$, determină: a) volumul cubului (în cm^3); b) greutatea cubului; c) masa lemnului conținut în cub
9. Un cub cu latura de 8 cm produce alungirea cu 51,2mm a unui resort elastic cu $k= 270 \text{ N/m}$. Care este densitatea materialului din care este confectionat cubul? (Se dă $g=10 \text{ N/kg}$)

Educația incluzivă - concepte și principii de bază -

FRUNZA KATALIN
profesor pentru educație timpurie

Educația incluzivă a apărut ca răspuns la neajunsurile educației integrate, care nu a reușit să împiedice marginalizarea copiilor care prezentau diferențe față de „norma” generală a populației școlare. Educația incluzivă este un proces permanent de îmbunătățire a instituțiilor școlare, având ca scop valorificarea pe deplin a resurselor existente, în special a resurselor umane, pentru a sprijini participarea tuturor elevilor din comunitate la procesul educațional. Conceptul de educație incluzivă solicită recunoașterea necesității reformelor școlare pentru a oferi asistență educațională pentru toți copiii, inclusiv pentru cei cu dizabilități, supradotați sau cu talente speciale, într-un mediu școlar comun.

La Conferința Mondială „Educația pentru toți; satisfacerea nevoilor de bază ale învățării”, de la Jomtiem – Thailanda, 1990, s-a elaborat o nouă strategie a educației, fundamentată pe paradigma „educația pentru toți”, iar „educația incluzivă” a devenit parte integrantă a educației pentru toți. „Educația incluzivă”, ca sintagmă, apare prin 1990, bazându-se pe principiul incluziunii care este mai cuprinzător decât cel al integrării. „Incluziunea” se referă la faptul că oricine, indiferent de deficiența sa sau de dificultățile pe care le întâmpină în învățare, trebuie tratat ca un membru al societății, iar diversele servicii speciale de care are nevoie, trebuie furnizate în cadrul serviciilor sociale, educaționale, medicale și celelalte servicii puse la dispoziția tuturor membrilor societății”. Astfel, incluziunea și „educația incluzivă” pun accentul pe necesitatea ca sistemul educațional și școlile/grădinițele să se schimbe și să se adapteze continuu pentru a răspunde diversității copiilor și nevoilor ce decurg din acestea. În „Declarația de la Salamanca” (1994) se stipulează: „Principiul fundamental al școlii incluzive este că toți copiii trebuie să învețe împreună, oricând acest lucru este posibil, indiferent de dificultățile pe care aceștia le pot avea sau de diferențele care pot exista între ei”.

Condițiile prealabile pentru includerea copiilor cu nevoi educaționale speciale sunt următoarele:

1. Copilăria trebuie considerată una dintre marile valori, nu doar stadiul de pregătire pentru viața adultă, oferă posibilități fără precedent în etapele următoare. În acest caz, copilăria nu trebuie să fie dominată de pregătirea pentru viață, ci trebuie respectată, făcând tot posibilul în realizarea cerințelor fiecărui copil.
2. Toți copiii trebuie să locuiască acasă sau într-un cadru apropiat.
3. Toți copiii pot învăța și au dreptul la educație.
4. Independența personală se formează pe baza încrederii reciproce între copii și adulți.
5. Copilul trebuie să trăiască și să experimenteze – să trăiască în condiții adecvate oferite de societate.

Educația incluzivă se definește prin următoarele particularități:

- susține și confirmă că toți copiii pot învăța și au nevoie de o formă de sprijin pentru învățare;
- urmărește să identifice și să minimizeze barierele învățării;
- este mai cuprinzătoare decât educația formală obișnuită cuprinzând: educația pentru familie, pentru comunitate, alte oportunități de educație în afara școlii;
- presupune schimbare de atitudini, comportamente, curriculum, care să satisfacă diversitatea copiilor, inclusiv a celor cu C.E.S;
- este un proces dinamic, care se dezvoltă continuu în funcție de cultură și context;
- este parte a strategiei de dezvoltare a unei societăți incluzive.

Deci, în contextul actual național, educația incluzivă devine tipul de educație responsabil de asigurarea dreptului la educație al tuturor copiilor, fără nici o discriminare și, mai ales, de asigurarea unei educații de calitate. Principiile de bază ale incluziunii copilului cu cerințe educaționale speciale (CES) pentru școlile de masă sunt:

- Principiul egalității în drepturi – acces reglementat persoanelor cu cerințe educaționale speciale în învățământ și în alte domenii muncă în folosul comunității;
- Principiul egalității de șanse în domeniul educației – înseamnă că, ori de câte ori este posibil, copiii cu nevoi educaționale speciale ar trebui educați în cadrul sistemului de învățământ general prin eliminarea oricăror practici discriminatorii;
- Principii de acordare a serviciilor de sprijin – luând în considerare copiii cu nevoi educaționale speciale și cei care lucrează cu aceștia, inclusiv servicii de consiliere, și implicând existența mai multor categorii de resurse (umane, instituționale, materiale, financiare, servicii guvernamentale);
- Principiile intervenției timpurii – este demonstrată eficacitatea intervenției timpurii în rehabilitarea/reeducarea și integrarea copiilor cu nevoi educaționale speciale, din cauza diferențelor, copiii cu oportunități de învățare au șanse mult mai mari de integrare în continuare în viața școlară;

- Principii de cooperare și parteneriat – vizând experiența anterioară, s-a observat că integrarea și normalizarea pot fi realizate doar printr-o cooperare pe termen lung între partenerii relevanți: studenți, profesori, părinți, ONG-uri, consilieri etc., prin cooperarea dintre copii și profesori și alți experți.

Realizarea educației incluzive presupune:

- existența și aplicarea principiilor incluziunii sus menționate;
- punerea în aplicare a unei pedagogii incluzive, o pedagogie a diversității, care conține în esența ei atributele de a fi: pedocentristă, progresistă, personalizată, optimistă, socială, o pedagogie a iubirii;
- elaborarea unui curriculum „incluziv”, care să se definească prin flexibilitate și diversitate: curriculum-ul adaptat la nevoile copilului; diversitatea situațiilor de învățare și a materialelor suportive; metodologie didactică diversificată, interactivă, adecvată stilurilor și tipurilor de învățare diferite ale elevilor; diversitate în evaluare: forme, metode, instrumente;
- crearea și funcționarea unui sistem de servicii de sprijin la toate nivelurile învățământului: asistență psiho-pedagogică (psiholog, logoped), asistență socială, medicală, sprijin în învățare (învățător/profesor de sprijin).

Scopul oricărei societăți este de a-și menține echilibrul, ordinea socială și normativă. Acest scop poate fi atins prin funcționarea optimă a elementelor structurale sociale ale grupurilor, comunităților și instituțiilor, prin integrarea armonioasă a indivizilor în toate sferele societății. Pentru atingerea acestor obiective funcționale, se propune asigurarea că fiecare copil are șanse egale de dezvoltare și integrare socială prin promovarea și creșterea sentimentului de comunitate, încurajând toleranța, nediscriminarea și solidaritatea cu semenii ca valori ale societății actuale; și prin promovarea calității procesului educațional și a optimizării sistemului educațional, cu accent pe formarea inițială și continuă a cadrelor didactice și a personalului suport, pregătirea adecvată în educația incluzivă din perspectivă psihoeducațională.

Obiectivele generale derivate din scopul precizat sunt rezumate astfel:

- Dezvoltarea capacității instituționale (toate resurse pure: informații despre sistemul educațional, material, financiar, uman, timp) pentru a satisface nevoile educaționale ale fiecărui copil într-un mediu bazat pe toleranța la diversitate;
- Crearea accesului egal și real la învățământul secundar general și profesional pentru copiii cu nevoi educaționale speciale;
- Valorificarea potențialului instituțiilor de învățământ general și special și optimizarea rețelelor acestora pentru a promova integrarea școlară și socială a copiilor cu nevoi educaționale speciale;
- Să informeze și să promoveze drepturile egale ale copiilor cu nevoi educaționale speciale;

- Pregătire psihopedagogică în domeniul educație incluzive a cadrelor didactice, atât în formarea profesională inițială, cât și în formarea continuă.

Conceptul de educație incluzivă pentru copiii cu nevoi educaționale speciale este o modalitate eficientă de a atinge obiectivele Educației pentru toți, deoarece:

- Reduce distanța dintre copii cu cerințele educaționale speciale și mediu familial;
- Aduce vizibilitate grupurilor comunitare, prin urmare ajută la creșterea gradului de conștientizare și implicare generală a societății;
- Presupune cooperare, colaborare, comunicare și studiu cu toți copiii;
- Motivează copiii să găsească soluții în viața de zi cu zi;
- Evidențiază problemele comunității;
- Dezvoltă comunicarea și parteneriatul între copii, părinți, experți etc.;
- Oferă oportunități de a împărtăși experiențe din viața personală.

Pentru atingerea obiectivelor propuse, consolidarea parteneriatelor dintre formele educației și departamentele guvernamentale, ONG-uri, sectorul privat, grupuri religioase, comunități locale, familii și cadre didactice, este una dintre condițiile necesare. Incluziunea are o **rațiune educațională**: pentru a putea educa toți copiii împreună, școlile incluzive trebuie să dezvolte metode de predare care să abordeze diferențele individuale și să beneficieze toți copiii. Există o **rațiune socială** pentru incluziune: prin educarea tuturor copiilor împreună, școlile incluzive pot schimba atitudinile față de discriminare, punând astfel bazele unei societăți echitabile care încurajează oamenii să trăiască împreună în pace. Există o **rațiune economică** pentru incluziune: este mai puțin costisitor să construiești și să întreții școli care să educe toți copiii împreună decât să creăm un sistem complex de diferite tipuri de școli care se specializează în educația anumitor categorii de copii.

Așadar, concluzionând, educația incluzivă presupune sarcina extinderii școlilor obișnuite, adaptarea acestora pentru a găzdui alte categorii de copii, în special pe cei cu nevoi educaționale speciale.

Bibliografie:

UNICEF – „Educația inclusivă în grădiniță: dimensiuni, provocări și soluții”, București 2012

A. Gherguț – „Sinteze de psihopedagogie specială”, Editura Polirom, 2005

E. Vrășmaș – „Educația copilului preșcolar”, Editura ProHumanitas, București, 1999;

E. Vrășmaș – „Introducere în educația cerințelor speciale”, Editura Credis, București, 2004

<https://edict.ro/incluziunea-copiilor-cu-ces-obiective-scopuri-si-principii/>

REALIZAREA ȘI IMPLEMENTAREA UNUI PLAN DE INTERVENȚIE PENTRU SOLUȚIONAREA UNEI CRIZE EDUCAȚIONALE – STUDIU DE CAZ

Prof. Gavril Rodica, Colegiul Tehnic "Gheorghe Asachi" Botoșani

Managementul clasei de elevi este definit ca fiind "... conducerea strategică optimă a activității instructiv-educative, proiectată și desfășurată într-o unitate de învățământ/clasă de elevi" [1, p.14].

Profesorul/dirigintele, ca *manager al clasei* la care predă/colectivului de elevi pe care îl conduce, utilizează un set de instrumente de gestionare a relațiilor dintre el și elevi, respectiv dintre elevii săi, pentru a-și putea organiza, gestiona și desfășura întreaga activitate educațională și a construi, împreună cu elevii, un mediu de muncă potrivit, în care fiecare să se simtă bine și să poată evolua, profesional și personal.

Chiar în condițiile stabilirii unui cadru adecvat de desfășurare a activității în clasă/colectiv, cu reguli generale și proprii, bine-cunoscute și acceptate de toți, există numeroase cazuri în care se pot manifesta comportamente problematice și situații de criză.

Inadaptarea școlară este definită ca ansamblul manifestărilor psihic-comportamentale, caracterizat prin lipsa temporară sau dificultatea de integrare (acomodare) a individului la mediul educațional. Inițial, ea se manifestă prin insatisfacții, care determină apariția descurajării și a temerilor. Repetarea lor, în timp, poate agrava anxietatea, ceea ce determină gesturi de revoltă față de școală, de părinți, de cadrele didactice/diriginte sau/și de colegi.

Criza educațională reprezintă un eveniment sau un complex de evenimente neașteptate, neplanificate, generatoare de pericolozitate pentru climatul, sănătatea ori siguranța clasei/colectivului de elevi.

Situațiile de criză educațională pot fi considerate momente sau faze ale procesului instructiv-educativ, manifestate prin conflicte acute, dificultăți, privațiuni sau/și alte fenomene negative și urmate, de cele mai multe ori, de regres, în planul evoluției școlare, disciplinare, profesionale sau/și personale.

Gestionarea crizelor este o inițiativă managerială, organizată, condusă și desfășurată după principii și funcțiuni cu o solidă specificitate managerială.

Intervenția într-o situație de criză educațională, ca atribuție a cadrului didactic/dirigintelui, trebuie concepută și desfășurată astfel încât să conducă la reducerea și chiar la aplanarea totală a situațiilor de criză apărute în clasa/colectivul de elevi.

● *Identificarea și cunoașterea situației de criză*

Studiul de caz prezentat în continuare se referă la colectivul de elevi ai clasei a XII-a, pe care am preluat-o, în anul școlar curent, de la un coleg intrat în concediu medical. Cunoșteam foarte puțin elevii, cu care mai lucrasem, ocazional, în anii anteriori, mai ales în perioada orelor desfășurate în mediul on-line. În acest ultim an de studiu, preocupările profesorilor, elevilor și ale familiilor acestora sunt direcționate către finalizarea studiilor și susținerea examenelor finale. Relațiile dintre elevi, respectiv dintre elevi și profesori, sunt deja stabilite și chiar consolidate, iar rolul dirigintelui este destul de greu de asumat, mai ales dacă nu a făcut parte dintre profesorii clasei, în anii anteriori.

La un moment dat, șefa clasei m-a abordat, în particular, și m-a informat că mai mulți colegi au sesizat lipsa unor obiecte personale, fie atunci când reveneau în clasă din pauze, fie după orele de Educație fizică (pe care le desfășurau în sala de sport) sau cele în care lucrau în diverse cabinete sau laboratoare ale școlii. Ea m-a rugat să nu discut problema cu ceilalți elevi, până când ei nu-și vor da seama care erau zilele sau perioadele în care se constatau aceste dispariții, ei nedorind ca vreun coleg să fie acuzat pe nedrept.

Criza a apărut în momentul în care au început să lipsească și mici sume de bani, mai ales cele lăsate în haine sau în ghizdane, iar discuțiile între ei nu au mai fost suficiente, generând suspiciuni și acuze.

- *Etiologia situației de criză*

Intervenția mea a devenit necesară în momentul în care elevii au ajuns la concluzia că cele mai frecvente dispariții se înregistrau după orele în care ei plecau la sala de sport sau în laboratoare, lăsându-și toate obiectele personale în clasă. În plus, ei au asociat aceste dispariții cu prezența, la școală, a uneia dintre eleve, A. B., care înregistra destul de multe absențe nemotivate, mai ales în respectivele zile, cu precădere în orele dinaintea/în timpul celor considerate. Evident, la fel ca și ceilalți colegi, eleva avea cheie și, de cele mai multe ori, la revenirea elevilor în clasă, o găseau deja acolo.

Am discutat, separat, cu mai mulți elevi, dar și cu ceilalți profesori ai clasei, ca să înțeleg dacă se mai întâmplaseră astfel de cazuri, în anii școlari anteriori. Am înțeles că absențele elevei erau o practică obișnuită, ea motivând diverse stări de rău, care ar fi împiedicat-o să ajungă la școală la primele ore, dar care nu puteau fi motivate de către medicul ei de familie, fiind vorba doar de câteva ore. Colegii nu erau foarte mulțumiți de atitudinea ei generală, în clasă, de comportamentul față de ei. La ore, profesorii dovedeau suficientă înțelegere, pentru că știa să se arate mereu suferindă, vorbea încet, izburcea în lacrimi etc. În schimb, față de ceilalți colegi, era mereu ironică, își bătea joc, apela frecvent la diverse invective, nu îi păsa de opiniile lor și nu răspundea la observațiile lor, fiind indiferentă la problemele clasei și nedorind să se implice în rezolvarea lor.

Situația ei școlară înregistra un regres, față de anii școlari anteriori, mai ales din cauza absențelor nemotivate și a dezinteresului manifestat față de școală și de pregătirea ei pentru viitoarele examene.

Cu mare dificultate, am reușit să iau legătura și cu tatăl, șofer pe autocamioane de marfă, cu foarte multe plecări în străinătate. Era conștient că interesul ei pentru școală scăzuse, că lipsea prea mult, dar se simțea depășit de situație și, evident, dorea să o protejeze cât mai mult, considerând-o foarte sensibilă. Era convins că nu avea nici un motiv să fie implicată în dispariția obiectelor și a banilor colegilor, pentru că, material, nu îi lipsea nimic.

Am înțeles că eleva era și afectată de divorțul părinților (survenit la începutul clasei a IX-a), dar și de faptul că stătea, începând din clasa a XI-a, destul de mult timp singură, mama ei fiind plecată la lucru în străinătate.

O discuție telefonică, purtată cu mama elevei, a evidențiat o situație neașteptată: fata s-ar fi plâns de mai multe ori mamei că întâmpină mari dificultăți la școală, în relațiile cu colegii, care râd de aspectul ei (era mai plinuță, deși nu singura fată din clasă, cu același tip de probleme), nu o înțeleg, nu o ajută niciodată, când apelează la ei, nu sunt deloc deschiși și prietenoși cu ea, tocmai pentru că are o situație materială bună. Mama refuza să accepte că fata ar putea să sustragă obiecte sau bani de la colegi, considerând că aceștia doreau să o acuze pe nedrept.

- *Deciziile*

Având în vedere cauzele care au generat situația de criză, am luat următoarele decizii:

- a) să discut problema (lipsa obiectelor și a banilor) în clasă, în prezența tuturor elevilor, pentru a stabili cât mai exact contextul în care s-au înregistrat aceste dispariții;
- b) să le solicit exprimarea opiniei personale referitoare la posibilul făptaș, dar numai în scris și sub protecția anonimatului;
- c) să discut personal cu fiecare dintre elevii indicați de colegi, ca să îmi dau seama ce ar fi putut genera o astfel de atitudine;
- d) în funcție de rezultatele acestor discuții individuale, să stabilesc un plan de intervenție adecvat.

În urma luării acestor decizii, am procedat la punerea lor în aplicare, constatând următoarele:

- a) majoritatea elevilor au specificat că dispariția obiectelor și, ulterior, a micilor sume de bani, avea loc înaintea orelor de Educație fizică sau de Anatomie, atunci când ei lăsau ghiozdanele și hainele în sala de clasă, dar că, de cele mai multe ori, uitau să încuie ușa, când plecau la sala de sport ori în laboratorul de biologie;
- b) peste 60% din elevi au menționat că o bănuiesc pe eleva A. B. de sustrageri, mai ales din cauza prezenței ei în clasă, după ora de Educație fizică, dar și a atitudinii ei recalcitrante și jignitoare, restul neputând indica pe cineva sau nedorind să o facă, fără dovezi mai concrete;

c)

- am avut o discuție personală cu eleva A. B., care a renunțat, în final, la atitudinea sfidătoare și mi-a explicat, atât cât a putut, ce a generat întreaga situație din acest an școlar, inclusiv sustragerea unor obiecte de la colegi (fără a le arunca, doar din dorința de a-i provoca și de a-i face să regrete atitudinea față de ea), deși a negat faptul că ar fi sustras și bani de la ei;
- am continuat investigarea problemei legate de dispariția banilor și, cu sprijinul diriginților claselor de pe același palier, am reușit să identificăm elevul care sustrăgea banii (acesta urmărirea plecarea elevilor mei din clasă și căuta bani, în hainele sau ghiozdanele lăsate la îndemână, atunci când nu se încuia ușa, pentru că îi era foame și voia să-și ia de mâncare; problemele acestui elev s-au rezolvat, amiabil, fiind, de fapt, un fost coleg al elevilor mei, el intrând într-un program de intervenție și consiliere separat);

d) am conceput și implementat un program de intervenție personalizat, pe care l-am implementat, în perioada următoare.

• *Programul de intervenție*

Obiective:

- Eliminarea atitudinilor discriminatorii la nivelul clasei și al colectivului de profesori ai clasei
- Îmbunătățirea comunicării în cadrul colectivului prin eliminarea blocajelor atitudinale
- Facilitarea auto-cunoașterii și a cunoașterii inter-relaționale, la nivelul clasei/colectivului de elevi

Modalități de lucru pentru îmbunătățirea climatului școlar și progresului personal:

- inițierea schimbării individuale (în cazul elevei A. B.), în cadrul orelor de consiliere școlară, cu ajutorul psihologului școlar, pentru a identifica resursele personale și a facilita o construcție suportivă, benefică schimbării de imagine la nivelul clasei;
- organizarea consilierii colective, în cadrul orelor de dirigenție, pentru a promova atitudini non-discriminatorii și a întări structura relațională a colectivului.

Etapile programului:

Problema	Obiective	Instrumente	Evaluare
– Etapa I:			
<ul style="list-style-type: none"> ▪ respingerea de către colegi ▪ discuții în pauză, atitudini recalcitrante, reacții verbale dure 	<ul style="list-style-type: none"> ▪ exprimarea sinceră, deschisă a opiniilor personale ▪ vizualizarea obstacolelor și recunoașterea lor 	<ul style="list-style-type: none"> ▪ sociograma/socio-matricea clasei ▪ Chestionare: <i>Cum mă văd eu, cum mă văd ceilalți?</i> și <i>Cum aș vrea să fiu?</i> 	<ul style="list-style-type: none"> ▪ participarea activă ▪ conștientizarea problemei
<p>Constatări: Această etapă s-a realizat în cadrul a 4 ore de dirigenție, într-o atmosferă de respect pentru elevi, de empatie și deschidere. Sociograma a permis stabilirea poziției fiecărui elev în colectiv, iar chestionarele le-au facilitat cunoașterea reciprocă și auto-cunoașterea.</p>			
– Etapa II			
<ul style="list-style-type: none"> ▪ eliminarea pre-concepțiilor ▪ stabilirea propriilor obiective ▪ implicarea colectivului în orientarea carierei 	<ul style="list-style-type: none"> ▪ concepția realistă despre sine și despre colegi ▪ identificarea țărilor proprii ▪ evaluarea așteptărilor 	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Fișa de lucru: <i>Diversitate prin asemănări și diferențe</i> 	<ul style="list-style-type: none"> ▪ aprecierea calităților celorlalți ▪ eliminarea atitudinilor care blochează acceptarea ▪ gestionarea timpului liber
<p>Constatări: Au fost alocate 4 ședințe, în clasă, pentru a întări structura colectivului prin auto-cunoaștere.</p>			

- *Aplicarea măsurilor de intervenție*

- Construirea *sociogramei clasei* (fiecare elev a numit 3 colegi cu care le-ar plăcea și alți 3 cu care nu le-ar plăcea să stea în bancă) a condus la constatarea că eleva A. B. a fost ”aleasă” de numai 3 ori și a fost ”respinsă” de peste 70% dintre colegi, marginalizarea sau, cel puțin, lipsa ei de apreciere din partea celorlalți fiind evidentă.
- Activitățile de cunoaștere reciprocă au presupus prezentarea fiecărui elev în fața celorlalți (ce fac în prezent și ce își doresc să facă în viitor, familie – în măsura în care au dorit să împărtășească aceste aspecte personale, pasiuni și hobby-uri), întrebări formulate de colegi, identificare de preocupări și interese comune.
- Schimbarea atitudinii colegilor față de eleva A. B. a implicat un plan de activități care s-a desfășurat pe perioada a 8 săptămâni, în cadrul orei de dirigenție. În această perioadă, au fost organizate întâlniri tematice cu psihologul școlar, realizarea sociogramei, discuțiile între elevi și aplicarea chestionarelor și fișei de auto- și inter-cunoaștere.
- A fost discutată situația cu profesorii care tolerau dese învoiri și motivări ale elevei A. B., pentru a înregistra corect absențele ei la ore și a monitoriza atitudinea ei, felul în care se eschiva de la teme sau verificări, astfel încât ea să înceapă să-și asume responsabilitatea pentru frecventarea orelor și pregătirea sistematică.

- *Controlul și evaluarea*

- Au fost stabilite, împreună cu elevii, organizați în echipe, 10 reguli pentru eficientizarea comunicării între ei și cu profesorii clasei, acțiune în care eleva A. B. a lucrat împreună cu colegii față de care se manifestaseră cele mai numeroase disensiuni.
- Coordonarea activității a fost realizată de către psihologul școlar, care a discutat apoi, cu elevii, la fiecare nouă întâlnire, ce reguli au respectat sau nu și de ce, precum și ce ar trebui să mai facă pentru a deveni un colectiv unit.
- Au fost identificate domeniile de interes ale fiecărui elev, au fost inventariate și apoi s-a organizat un concurs între diferite echipe, pe durata implementării programului de intervenție o perioadă de 3 săptămâni. Echipele de elevi au fost formate tot pe baza primei sociograme, astfel încât cei cu un statut echilibrat în clasă (și respingeri, și alegeri) au lucrat în același grup cu cei respinși, eleva A. B. fiind plasată, de fiecare dată, în altă echipă, pentru a putea învăța să colaboreze, să comunice și să lucreze cu toți ceilalți colegi,
- Fiecare activitate a fost coordonată de mine, ca diriginte, în colaborare cu psihologul școlar, iar părinții elevei A.B. au fost permanent ținuți la curent cu activitățile derulate și cu rezultatele/evoluția ei.
- În ultima săptămână, a mai fost aplicat o dată testul sociometric și s-a constatat că eleva A. B. a întrunit 6 alegeri, față de cele 3 inițiale.
- Situația de criză s-a rezolvat, eleva A. B. a returnat toate obiectele sustrase, și-a cerut scuze față de colegi, a promovat examenul de atestare a competențelor profesionale și anul școlar.

- *Instrumentele utilizate*

- 1) Chestionarul *Cum mă văd eu, cum mă văd ceilalți?*

- 2.1. Găsește un cuvânt care identifică cel mai bine starea ta

- 2.2. Răspunde sincer la următoarele întrebări:

- Consideri că în general colegii au o impresie bună despre tine?
- Sunt colegi în clasă care te cunosc foarte bine și te văd așa cum ești?
- Ce spun colegii despre tine cu adevărat?
- Ai vrea să schimbi părerea pe care o are despre tine un anumit coleg? Cum anume?

- 2.3. Pentru fiecare elev din clasă, pe rând, colegi trebuie să spună despre el:

- Dacă ar fi o floare, ce floare ar fi?
- Dacă ar fi o pasăre, ce pasăre ar fi?
- Dacă ar fi o apă, ce apă ar fi?
- Dacă ar fi un animal, ce animal ar fi?

2) Chestionarul *Cum aș vrea să fiu?*

2.1. Răspunde sincer la următoarele întrebări:

- Ești mulțumit de felul tău de a fi? De ce?
- Ești mulțumit de felul în care te porți? De ce?
- Ești mulțumit de înfățișarea ta, de felul cum arăți? De ce?
- Ai încredere în tine? De ce?

3) Fișa *Diversitate prin asemănări și diferențe*

Obiective:

- Cunoșterea participanților și descoperirea diversității în interiorul grupului
- Dezvoltarea deprinderilor de comunicare și a unei atmosfere pozitive în grup

Timp de lucru:

- 20 minute

Desfășurare:

- Se distribuie fiecărui elev câte o fișă de lucru, pe care aceștia o completează.
- Elevii trebuie să încerce să găsească cel puțin un coleg care are aceleași răspunsuri la toate întrebările.
- Dacă nu pot găsi pe nimeni, li se sugerează să găsească pe cineva cu care au în comun 4 caracteristici.
- Fișa de lucru se referă la: ziua/luna/anul/locul nașterii, muzica preferată, religia, hobby-ul preferat, disciplina preferată/cea mai puțin preferată, limba străină pe care o știe cel mai bine etc.

Apariția și dezvoltarea unor comportamente necorespunzătoare și nepotrivite în mediul școlar depind semnificativ de lipsa de intervenție sau de intervențiile manageriale eronate. Cu dedicație, interes, tact pedagogic, răbdare și dorință de a găsi cel mai potrivit sprijin pentru fiecare elev, prin promovarea modelelor pozitive și prin dezvoltarea părților bune din fiecare copil/tânăr, profesorul/dirigintele poate ajunge la sufletul acestora și a contribui semnificativ la îmbunătățirea imaginii și stimei lor de sine, la progresul lor, nu numai în plan școlar, ci și personal, cu impact puternic asupra lor, a familiilor lor, a colectivelor din care fac parte și, nu în ultimul rând, a comunităților sociale, în care aceștia se pot integra astfel, mai ușor și mai bine.

Bibliografie selectivă

- Iucu Romiță, *Managementul clasei de elevi*, 2006, Editura POLIROM, Iași
- *Manual de comunicare în situații de criză*, Ministrul Public, www.poca.ro
- *Soluționarea unei situații de criză*, Ardelean Amalia-Loredana, articol publicat în *Prevenirea Byllying-ului și cyberbulling-ului în mediul școlar*, Editura EduLand
- http://www.dppd.usv.ro/dppd2/pdf/2012-2013/Gestionarea_situatiilor_de_criza_educationala.pdf
- <https://www.didactic.ro/materiale-didactice/plan-de-interventie-intro-situatie-de-criza-educationala>
- <https://melinda72blog.files.wordpress.com/2016/11/studiu-de-caz.doc>
- <https://www.didactic.ro/materiale-didactice/plan-de-interventie-intro-situatie-de-criza-educationala>

Educația incluzivă – cadru legislativ internațional

Prof. Gavriloiu Otilia

Liceul Teoretic Radu Vlădescu, Pătârlagele, Buzău

Realitatea și dinamica vieții sociale, economice, culturale, precum și noile provocări ale lumii contemporane au impus ample schimbări în proiectarea și implementarea politicilor și strategiilor educaționale din majoritatea statelor lumii.

În ultima parte a secolului XX, printre prioritățile politicilor educaționale promovate pe plan internațional de unele țări cu sisteme sociale democratice s-a aflat și asigurarea accesului la educație pentru toți copiii.

Educația pentru toți a preocupat și angajat comunitatea internațională încă din anul 1948, o dată cu adoptarea Declarației Universale a Drepturilor Omului. În Articolul 1 se stipula că *„toate ființele umane se nasc libere și egale în demnitate și în drepturi. Ele sunt înzestrate cu rațiune și conștiință și trebuie să se comporte unele față de altele în spiritul fraternității”*. În Articolul 2 se afirma că *„presupunând că elevii sunt egali, tratând elevii egal, suntem condamnați să comitem ilegalități. Trebuie deci să presupunem că sunt inegali, pentru a-i trata egal!”*¹.

Spre sfârșitul anului 1980 s-a impus în centrul atenției comunității internaționale, problemele majore ale educației în lume și decalajele în realizarea accesului la învățământ, pentru grupuri importante ale populației de vârstă școlară.

Datele UNESCO², recoltate în perioada 1975-1989, înregistrau procente îngrijorătoare de copii cu eșec, respectiv abandon școlar, între 8,6 și 9,4 % din populația de vârstă școlară pe plan mondial. Un studiu UNESCO, din perioada 1986/1987, a evidențiat că în 32 din cele 51 de țări cuprinse în investigație, din toate continentele, mai puțin de 1% din populația copiilor cu deficiențe de vârstă școlară erau cuprinși în programe de educație formală. Cu toate că un număr de copii erau „integrați spontan” în școlile obișnuite, marea majoritate a copiilor din această categorie, mai ales din zonele rurale, nu beneficiau de o educație adecvată.

În anul 1988, UNESCO a elaborat și lansat o nouă teză, care, ulterior, a stat la baza directivelor de acțiune ale Conferinței Mondiale a Educației Speciale de la Salamanca din anul 1994: *„Incluziunea școlară și reabilitarea pe baza resurselor comunitare reprezintă abordări complementare care se sprijină reciproc, în favoarea acordării de servicii pentru persoanele cu cerințe speciale”*.

Programul mondial de acțiune în favoarea persoanelor cu dizabilități pentru decada 1983-1992 a precizat printre altele că *„legile cu privire la învățământul obligatoriu trebuie să includă copiii cu toate tipurile și gradele de dizabilitate, inclusiv copiii cu dizabilități severe”*.

¹ ***(1948), Declarația Universală a Drepturilor Omului – adoptată și proclamată de Adunarea Generală a ONU

² ***Raport cu privire la situația educației incluzive în România, elaborat în cadrul Proiectului „Parteneriat pentru educația incluzivă” (2007-2009), conceput și implementat prin cooperarea dintre Centrul Educația 2000+ și Fundația de Abilitare Speranța

Convenția Națiunilor Unite cu privire la Drepturile copilului (CDC), adoptată și deschisă spre semnare și ratificare de către Adunarea Generală prin Rezoluția 44/25 din 20 noiembrie 1989, este ratificată și de România la 25 septembrie 1990. Această convenție obligă statele semnatare să asigure dreptul la educație pentru toți copiii. Astfel, în Articolul 28 se specifică: „Statele părți recunosc dreptul copiilor la educație și în vederea exercitării acestui drept, în mod progresiv și în baza egalității de șanse, în special statele membre vor avea obligația de a asigura învățământul primar și gratuit pentru toți copiii”.

În cadrul Conferinței Mondiale a Educației pentru toți; satisfacerea nevoilor de bază ale învățării” care a avut loc la Jomtien (Thailanda) în anul 1990 și la care au participat miniștrii ai educației, organizații neguvernamentale și factori de decizie din 155 de țări a fost lansat și adoptat conceptul de „*educație pentru toți*”.

Anul 1990 a adus, așadar, primele semne că provocarea excluderii de la educație, ca formă de excludere socială și culturală, a fost luată în serios de liderii mondiali. „Educația pentru toți” este o manifestare a progreselor în democratizarea lumii contemporane, ilustrate și prin lozinci mai generale, de tipul „societate pentru toți” sau „societate deschisă”.

Lărgirea sferei de cuprindere a acestui concept de bază trebuie să aibă în vedere includerea tuturor copiilor care, din motive variate, nu reușesc să beneficieze corespunzător de educație școlară. În plus, pe lângă copiii cu deficiențe care nu pot frecventa școala locală, există în lume multe milioane de copii care întâmpină dificultăți la învățatură, temporar sau permanent, copii care nu reușesc să-și completeze nici măcar studiile de ciclu primar ori copii care din diferite motive nu pot frecventa deloc școala.

Rezoluția Consiliului Miniștrilor Educației, din 31 mai 1990, cu privire la integrarea copiilor și tinerilor cu dizabilități în sistemele obișnuite de învățământ a inclus câteva prevederi importante pentru proiectarea politicilor educaționale din țările semnatare:

- facilitarea integrării în învățământul general a copiilor și tinerilor cu dizabilități, prin abordarea prioritara a unor aspecte legate de formarea inițială și continuă a cadrelor didactice în problematica nevoilor/cerințelor speciale;
- participarea familiilor și instituțiilor sociale și comunitare, repartizarea resurselor și alocarea de noi resurse în programele de integrare școlară a copiilor cu dizabilități;
- asistență și sprijin cât mai complete; existența serviciilor de evaluare adecvate; introducerea unor inovații în programele de învățământ; adaptarea/actualizarea reglementărilor existente în învățământ pentru eliminarea obstacolelor administrative și procesuale din calea integrării;
- dezvoltarea rolului jucat de instituțiile școlare și de cadrele didactice specializate (cooperarea dintre școlile speciale și cele obișnuite, parteneriatul și lucrul în echipă între cadrele didactice din școlile obișnuite și specialiștii în educația copiilor cu dizabilități);

În anul 1992, Consiliul Europei a elaborat o serie de recomandări, reluate ulterior, cu privire la educația copiilor și a persoanelor cu dizabilități. Astfel :

- toți copiii cu dizabilități, indiferent de natura acestora, au dreptul la o educație adecvată, într-un mediu corespunzător, potrivit cerințelor și dorințelor proprii sau ale familiei;
- frecventarea școlilor generale de un număr cât mai mare de copii cu dizabilități trebuie realizată prin satisfacerea unor cerințe/condiții minimale (asigurarea unor servicii de sprijin, consiliere și reabilitare, echipamente și tehnici adaptate, necesare egalizării șanselor);
- în procesul de reformare/transformare, școlile speciale trebuie să satisfacă, printre alte condiții, și pe cea a organizării lor sub formă de centre de resurse pentru școlile generale și a dezvoltării unor programe de colaborare și parteneriat cu acestea;

Dreptul la educație pentru persoanele cu dizabilități este prevăzut în Regulile Standard privind Egalizarea de Șanse pentru Persoanele cu Handicap, document adoptat de către Adunarea Generală a Națiunilor Unite în 20 decembrie 1993 (Rezoluția 48/96). Regula 6 din Capitolul „Educație” stipulează faptul că: „Statele trebuie să recunoască principiile șanselor egale la o educație primară, secundară și terțiară pentru copiii, tinerii și adulții cu handicap, în contexte integrate”.

Conform acestui document, incluziunea și integrarea copiilor cu cerințe speciale în programe educaționale trebuie să constituie o parte integrantă a sistemului național de planificare a învățământului, a dezvoltării curriculumului și a organizării școlare. Pentru adaptarea programelor educaționale din învățământul obișnuit la cerințele elevilor cu dizabilități, statele se obligă :

- să-și structureze o politică clară în acest sens și să-și asume anumite responsabilități la nivel școlar și comunitar ;
- să permită flexibilitatea, îmbogățirea și adaptarea curriculumului școlar ;
- să asigure materiale didactice de calitate și o pregătire continuă a personalului didactic și a serviciilor/profesorilor de sprijin ;

La conferința mondială cu tema ³ „Educația persoanelor cu nevoi speciale: acces și calitate”, desfășurată sub egida UNESCO la Salamanca, Spania, 7-10 iunie 1994, delegații a 88 de guverne și 25 de organizații internaționale au adoptat o declarație comună care conține, printre altele, următoarele puncte:

- fiecare copil are dreptul fundamental la educație și fiecărui copil trebuie să i se ofere șansa de a ajunge și de a se putea menține la un nivel acceptabil de învățare ;
- fiecare copil posedă caracteristici, interese, aptitudini și necesități de învățare proprii ;
- proiectarea sistemelor educaționale și implementarea programelor educaționale trebuie să țină seama de marea diversitate a caracteristicilor și trebuințelor copiilor incluși în procesul educațional;
- persoanele cu cerințe speciale trebuie să aibă acces în școlile obișnuite (școlile de masă), care trebuie să-și adapteze procesul didactic în conformitate cu o pedagogie centrată pe copil, capabilă de a veni în întâmpinarea nevoilor de cunoaștere ale fiecărui copil în parte;

³ *** (1994), Declarația de la Salamanca și direcțiile de acțiune în domeniul educației speciale: Acces și calitate, Salamanca, Spania

- școlile de masă cu o orientare incluzivă sunt cele mai benefice mijloace de combatere a atitudinilor discriminatorii, construind o societate bazată pe spiritul de toleranță și acceptare, oferind astfel tuturor șanse egale la educație ;
- mai mult, ele asigură o educație utilă pentru majoritatea copiilor, înțelegându-le și acceptându-le diversitatea, adaptându-se ritmului de învățare al fiecărui copil, îmbunătățind eficiența și gradul de utilitate socială ale întregului sistem educațional ;

Un an mai târziu, Summitul Mondial asupra Dezvoltării Sociale (Copenhaga, 1995) a adoptat o declarație care exprimă hotărârea statelor participante de a urmări realizarea accesului universal și echitabil la o educație de calitate. În consens cu alte documente internaționale, Declarația de la Copenhaga stipulează că guvernele trebuie să asigure la toate nivelurile șanse egale la educație pentru copiii și tinerii cu dizabilități, în contexte integrate, luând în considerare diferențele și situațiile individuale.

Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene⁴ (2000) specifică în Articolul 14 (Dreptul la educație) : *„Orice persoană are dreptul la educație, precum și la accesul la formare profesională și formare continuă”*.

În același document, în Articolul 21 (Nediscriminarea) este menționat faptul că: *„Se interzice orice discriminare bazată în special pe motive de sex, rasă, culoare, origini etnice sau sociale, caracteristici genetice, limbă, religie sau convingeri, opinii politice, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere, handicap, vârstă sau orientare sexuală”*.

În Articolul 26 (Integrarea persoanelor cu handicap) se specifică: *„Statele membre ale Uniunii Europene recunosc și respectă dreptul persoanelor cu dizabilități de a beneficia de măsuri care să le asigure autonomia, integrarea socială și profesională, precum și participarea la viața comunității”*.

Potrivit Declarației Mondiale privind Educația pentru Toți (Dakar, 2000), educația incluzivă constituie una dintre strategiile – cheie în abordarea problematicii marginalizării și excluderii din procesul educației.

Miniștrii educației și alți responsabili pentru învățământul superior au semnat, în 2004, un memorandum de înțelegere în care se angajează să coopereze în cadrul „Programului detaliat de lucru al Uniunii Europene pentru atingerea obiectivelor educației și a sistemului de formare din Europa”. Ministerele semnatare au declarat că *„lărgirea accesului la o educație de calitate și asigurarea de oportunități egale de învățare, ..., în special pentru comunitățile de romi și pentru alți membri ai unor grupuri dezavantajate, inclusiv membrii cu un venit scăzut, persoane cu dizabilități, cetățeni ai comunităților izolate geografic, rurale etc. trebuie să reprezinte o formă prioritară pentru dezvoltarea educației”*.

Ca o concluzie, comunitatea internațională este preocupată de asigurarea accesului la educație pentru toți copiii, acordând o atenție deosebită copiilor cu dizabilități. Cu toate acestea, mai ales persoanele cu dizabilități intelectuale au de înfruntat prejudecăți majore și se confruntă cu obstacole semnificative în exercitarea drepturilor fundamentale. Limitarea accesului la educație pentru copiii cu dizabilități duce la excluderea socială, stigmatizarea și limitarea independenței.

⁴ <https://eurlex.europa.eu/legalcontent/RO/TXT/PDF/?uri=CELEX:12012P/TXT&from=DE>

„Integrarea principiilor STEM în combaterea fenomenului de bullying”

Prof. Gheorghe Roxana

Școala Gimnazială nr.308

Considerând că școala nu este importantă doar pentru că asigură succesul academic al copilului, ci și pentru echilibrul lui emoțional, fără de care succesul academic nu este posibil, elevii claselor a șaptea ai școlii la care predau și la care sunt și Coordonator al activităților extrașcolare, și-au propus ca pe parcursul săptămânii „Școala Altfel” să aloce câte două ore pe zi unei clase de la învățământul primar. Scopul a fost acela de a le crea copiilor un timp de bună calitate promovând toleranța, empatia, spiritul de echipă, atitudini anti bullying prin introducerea ludică a activităților STEM.

În acest sens s-au pregătit, atât băieții cât și fetele, punându-și la dispoziție toată priceperea lor. Fiind deja familiarizați cu principiile STEM de la orele de matematică, fizică, chimie, biologie și desen și cu puțină cercetare pe internet au decis să creeze insule tematice de lucru obținând astfel: -Insula „Pictura gravitațională” -cei mici au aflat că gravitația este forța care ține oamenii și obiectele pe sol și face obiectele să cadă spre Pământ și au experimentat cum să utilizeze atracția gravitațională a Pământului pentru a direcționa vopseaua pe cartonul de pictură, creând astfel desene inedite.

-Insula „La pizzerie”-fetițele au realizat pizza atractive din plastilină pe care le-au „vândut” apoi folosind procente.

-Insula „Vânătoarea de amidon”-unde copiii au învățat că amidonul este un zahăr foarte răspândit în alimente și că îl pot identifica cu ajutorul unui amestec de apă și iod și că alimentele testate ar trebui să se coloreze în bleu în prezența amidonului.

-Insula „Happy lungs”-unde copiii află unde sunt poziționați plămânii și observă mișcarea acestora de umplere și golire, creând schelete desenate pe carton și baloane poziționate în zona plămânilor asupra cărora vor acționa prin intermediul unor paie din plastic.

Prin această activitate care a avut un ecou pozitiv în rândul tuturor-elevi inițiatori, copii participanți, doamnele învățătoare, profesori și părinți Copiii au afirmat că s-au simțit utili și au acționat ca o echipă, ceea ce i-a făcut să se simtă minunat. Cei mici, la rândul lor au observat cât de bine și în siguranță s-au simțit în prezența colegilor lor mai mari.

Ceea ce m-a uimit cel mai mult a fost inițiativa și disponibilitatea. Consider că a fost un proiect curajos și epuizant având în vedere lipsa de experiență în lucrul cu copiii mici. Pot spune cu adevărat că am primit o lecție valoroasă.

Mesajul final față de cei mici a fost că rolul celor mari este de a-i ajuta pe cei mici să înțeleagă că bullying-ul este un fenomen răspândit și că nu este normal să fie făcuți să se simtă inferiori, lipsiți de merite sau de calitate, și nici ei la rândul lor nu au dreptul de a îi face pe alți copii să se simtă astfel.

Materialul este o experiență personală de bună practică și nu are la bază o bibliografie.

PROIECT DE LECȚIE

Gheorghe Veronica

Colegiul Comercial Carol I Constanța

Date generale

Clasa: a XI-a

Modulul: Contabilitate

Titlul lecției: Aplicații privind contabilitatea capitalului social

Tipul lecției: Formare de priceperi și deprinderi

Timp: 50 minute

Locul de desfășurare: Sala de clasă

Obiectivul fundamental: Formarea de priceperi și deprinderi privind contabilitatea capitalului social

Rezultate ale învățării:

Cunoștințe: 10.1.2. Descrierea operațiilor economico – financiare și funcționarea conturilor

Abilități: 10.2.3. Aplicarea reglementărilor contabile privind înregistrarea operațiilor economico-financiare pe baza documentelor specifice

10.2.4. Utilizarea unui raționament matematic în descrierea analizei și formulei contabile

10.2.5. Înregistrarea operațiilor economice și financiare în registrele contabile pe baza unui soft de specialitate

Atitudini: 10.3.1. Manifestarea capacității de a reacționa rapid și eficient în selectarea conturilor specifice operațiilor economico-financiare

10.3.2. Argumentarea într-un mod independent și riguros a înregistrărilor în conturi

La sfârșitul lecției elevii vor fi capabili:

- să identifice conturile de capital;
- să folosească conturile de capital respectând regulile de funcționare a conturilor;
- să înregistreze evenimentele și tranzacțiile privind capitalul.

Strategii didactice:

a. resurse materiale:

a1. material didactic: fise de lucru, planul general de conturi, caiete de notițe;

a2. mijloace de învățământ: tablă, cretă, videoproiector, laptop,

<https://wordwall.net/ro/resource/59775797/capitalul-social>

b. resurse procedurale: metode și procedee didactice: conversația euristică, expunerea, explicația, problematizarea

Forme de organizare a activității: frontală, individuală.

Evaluare: observare curentă, evaluare orală

Bibliografie: Manual pentru clasa a XI-a *Contabilitatea evenimentelor și tranzacțiilor*, Editura Oscar Print, București, 2014

Nr crt	Momentul lecției	Activitatea		Elemente de conținut	Strategie didactică			Evaluare
		Profesorului	Elevului		Mijloace de învățământ	Metode de învățământ	Forme de organizare a activității	
1.	Moment organizatoric 2 min.	-face prezența -notează absenții	-comunică absenții -se pregătesc pentru lecție	Cine lipsește astăzi?	-catalogul clasei	-conversația euristică	-frontală	
2.	Precizarea titlului lecției și a obiectivelor 2 min.	-precizează titlul lecției și obiectivele	-notează în caiete	Aplicații privind contabilitatea capitalului social <ul style="list-style-type: none"> ➤ să identifice conturile de capital; ➤ să folosească conturile de capital respectând regulile de funcționare a conturilor; ➤ să înregistreze evenimentele și tranzacțiile privind capitalul. 	- tablă, cretă	-expunerea	-frontală	
3.	Actualizarea cunoștințelor necesare desfășurării activității 10 min.	-profesorul utilizează linkul preluat de pe platforma online Wordwall cu ajutorul activității „Deschide caseta”	-elevii răspund la întrebările trecute pe „Deschide caseta”	Explicarea modului de lucru	-videoproiector, laptop; https://wordwall.net/ro/resource/59775797/capitalul-social	-conversația euristică	-frontală	-evaluare orală

4.	Antrenarea elevilor în realizarea activităților 3 min.	-înmânează elevilor fișele de lucru și le explică modul de lucru	-primesc fișele de lucru -sunt atenți la explicații pentru a înțelege modul de lucru	Elevii vor lucra la rezolvarea sarcinilor din fișele de lucru	-fișe de lucru	-conversația euristică	-frontală	
5.	Realizarea exercițiilor 20 min.	-supraveghează și monitorizează activitatea elevilor	- elevii rezolvă exercițiile din fișa de lucru	Vezi enunțul exercițiilor din fișa de lucru	-fise de lucru 1,2,3	-problematizarea	-individuală -frontală	-observare curentă
6.	Verificarea corectitudinii rezolvării exercițiilor 9 min.	-verifică corectitudinea rezolvării sarcinilor de lucru - comentează împreună cu elevii cum trebuia rezolvate corect sarcinile de lucru	-corectează în fișele de lucru eventualele greșeli	Vezi fișa de lucru cu rezolvarea situației problemă	-fișe de lucru cu rezolvarea situației problemă	-conversația euristică -problematizarea	-frontală	-evaluare orală
7.	Aprecieri performanțelor elevilor 2 min	-face aprecieri asupra desfășurării activității -notează elevii	-sunt atenți la aprecierile profesorului		-caiete de notițe -catalogul clasei	-conversația euristică	-frontală -individuală	
8.	Precizarea temei pentru acasă 2 min	-prezintă conținutul a 2 întrebări	-notează în caiete întrebările	Efectuați următoarele înregistrări generice: -creșterea capitalului prin emiterea de noi acțiuni; - micșorarea capitalului social prin retragerea unui asociat.	-caiet de notițe	-conversația euristică -explicația	-frontală -individuală	

JOCUL – METODĂ DE INTEGRARE ÎN MANAGEMENTUL CLASEI DE ELEVI

Prof. înv. primar Gherasim Iuliana
Școala Gimnazială "Sfântul Vasile" Ploiești

”Jocul este o acțiune sau o activitate efectuată de bunăvoie înăuntrul anumitor limite stabilite, de timp și de spațiu, și după reguli acceptate de bunăvoie, dar absolut obligatorii, având scopul în sine însăși și fiind însoțită de un sentiment de încordare și de bucurie, și de ideea că "este altfel" decât "viața obișnuită", Johan Huizinga în "Homo ludens". Potrivit definiției, jocul reprezintă o activitate fizică sau mentală fără finalitate practică și căreia i te dedici de bună voie. Specific vârstelor copilăriei, el are importanță hotărâtoare pentru dezvoltarea psihică a copilului. În psihologie, jocul este folosit ca mijloc de investigație, dar și ca procedeu terapeutic, atât pentru copii și adolescenți, cât și pentru adulți. Prin joc, copilul învață și se dezvoltă totodată. Jocul înseamnă o explorare a universului, a realității. Tot prin joc, el reproduce, reconstruiește secvențe din viață sau creează o nouă lume, o altă realitate.

Pentru copil, totul este joc: în primele luni din viață, acesta se joacă cu corpul său; mai apoi copilului îi face plăcere să reproducă elemente din ambianța lui apropiată. Într-o următoare etapă, copilul începe să imite adultul (mama, medicul, educatoarea) și de aici se naște jocul de rol- atât de utilizat astăzi și în lucrul cu adulții - în care identificarea este obiectivul fundamental. Urmează jocul cu reguli, în care copilul învață elemente fundamentale de socializare, convenționalitate, acordul, cooperarea și competiția.

Educația incluzivă presupune un proces permanent de îmbunătățire a instituției școlare, având ca scop exploatarea resurselor existente, mai ales a resurselor umane pentru a susține participarea la procesul de învățământ a tuturor elevilor din cadrul unei comunități.

În Declarația de la Salamanca se spune că școală obișnuită cu o orientare incluzivă reprezintă mijlocul cel mai eficient de combatere a atitudinilor de discriminare, un mijloc care creează comunități primitoare, construiesc o societate incluzivă și oferă educație pentru toți. Mai mult, ele asigură o educație eficientă pentru majoritatea copiilor și îmbunătățesc eficient și, până la urmă, chiar și rentabilitatea întregului sistem de învățământ.

Fiecare copil este diferit și special și are propriile nevoi, fie că este sau nu un copil cu CES. Din cauza stereotipurilor și ideilor preconcepute, cei mai mulți oameni nu își dau seama că diferențele dintre copiii cu CES sunt la fel de mari că și diferențele dintre copiii obișnuiți. Spunem despre un cadru didactic că este conștient de faptul că toți copiii au dreptul de a fi cu colegii lor abia atunci când încurajează și sprijină integrarea copiilor cu CES în clasa sa.

Varietatea diferențelor individuale și diversitatea abilităților personale sunt lucruri care trebuie apreciate pentru că îmbogățesc și stimulează situațiile de învățare din cadrul activității la clasa, prin contribuția unică a fiecărui copil.

Incluziunea este procesul prin care copiii cu CES interacționează sistematic cu colegii lor de aceeași vârstă, într-un mediu natural în care toți copiii pot învăța și relaționa firesc. Incluziunea respectă drepturile tuturor copiilor de a participa activ la activitățile educative dintr-o școală obișnuită, indiferent că sunt sau nu cu CES. Școala și implicit cadrul didactic, trebuie să-și depășească propriile temeri și ezitări pentru a înțelege și accepta incluziunea.

Respingerea incluziunii decurge de cele mai multe ori din lipsa informării și a încrederii în propriile capacități profesionale și umane. Cadrul didactic de la clasa obișnuită se simte uneori nepregătit pentru a lucra un copil cu CES. Cu toate acestea, nu este necesar să își asume toate responsabilitățile legate de educația copilului, este important să le împartă cu familia și cu specialiștii. Pentru a putea răspunde tuturor nevoilor pe care le are un copil cu CES, cadrul didactic de la clasa trebuie să colaboreze cu profesioniștii care oferă servicii specializate, în vederea elaborării și implementării unui program de educație specială și servicii terapeutice.

Profesorul de sprijin este acea persoană specializată în activitățile educative și recuperatorii adresate copiilor cu cerințe speciale în educație. Acești profesori pot ajuta la evaluarea programelor curriculare și realizarea adaptării curriculare pe ariile deficitare, în colaborare cu învățătorul sau profesorul clasei, precum și la elaborarea programului de intervenție personalizat, cu priorități pe termen scurt și mediu, în funcție de competențele, preferințele și de dificultățile copilului.

Bibliografie:

- Albulescu, I., Catalano, H., *Sinteze de pedagogia învățământului preșcolar*, Editura DPH, București, 2019
- Cucoș, C., *Pedagogie*, Editura Polirom Iași, 2002

Ghile Lavinia Simona

e-mail:laviniaghile@yahoo.com

Școala Gimnazială nr.1 Marca,jud.Sălaj

DIRIGINTELE- PĂRINTELE ELEVULUI

Deși nu am o experiență de foarte mulți ani în învățământ,cutez acum să vorbesc despre importanța pe care o are dirigintele/ profesorul în educarea și modelarea unui elev. Prin această lucrare aş vrea să împărtășesc colegilor mei din țară, câteva din experiențele mele din domeniul în care, cu mândrie și cinste, îmi desfășor activitatea. Zic, cu mândrie și cinste, pentru că , de-ar fi să mi se ceară să-mi aleg o nouă meserie, aş alege-o tot pe cea de « modelator de suflete » , pe aceea de dascăl.În fiecare zi, în fiecare oră, la școală și-n afara ei, te întreb mereu dacă ai făcut ceea ce trebuia la clasă, dacă azi esti mulțumit de ceea ce ai transmis sufletelor în formare.

Așadar, noi avem înăscută arta de a forma și instrui, arta de „ a conduce un copil pe drumul ce-l duce la maturitate”. În contextul actual al învățământului, rolul „managerului” clasei de elevi e esențial. Clasa, la prima aproximare, apare ca o formațiune psiho-socială structurată în funcție de criteriul particularităților de vârstă ale componentilor ei (elevii), având implicații multiple asupra procesului instructiv-educativ. În cadrul acestei formațiuni se nasc diferite relații și interacțiuni educaționale(relații de intercunoaștere, relații socio-afective și relații de influențare) iar, toate acestea, dau naștere la existența unui manager corespunzător al clasei de elevi.

In lucrarea mea mă voi referi doar asupra relațiilor interpersonale profesor-elev. Potrivit lui Floyen si Iverson „managementul relațiilor interpersonale profesor-elev are ca obiect aptitudinile manageriale în domeniul relațiilor interpersonale pe care profesorul/conducătorul de grup le exercită în raport cu elevii percepuți ca grup.” Cei doi propun problematizarea, ca solutie a problemelor disciplinare:

- Implicarea profesorului în problemele elevilor;
- capacitatea profesorului de a stăpâni comportamentul elevului la un moment dat;
- direcționarea elevului către autoevaluarea comportamentului;
- ajutorul acordat elevului pentru palnificarea schimbării comportamentului;
- obținerea angajamentului de respectare a planului de schimbare a comportamentului ;
- refuzul profesorului de a accepta scuze pentru eșecul planului de remediere a comporamentului;
- profesorul nu trebuie să pedepsească elevul pentru întreruperea planului;

Ce presupune implicarea profesorului în problemele elevilor? Simplu: în calitate de profesor trebuie să-mi exprim preocuparea pentru elev văzut ca persoană, construind, astfel, o relație cu acesta. Pot să-mi ajut elevul să reflecteze asupra propriilor dorințe și planuri pentru a înțelege opțiunile lui. Dacă elevul a făcut o alegere iresponsabilă, îl pot întreba:” De ce ai nevoie? Ce dorești, de fapt? Cum ai vrea să fie la școală?”

Ce înseamnă a stăpâni comportamentul elevului la un moment dat? Dascăl fiind, trebuie să am această capacitate de a stăpâni elevul , într-un moment de criză, fără să-i reamintesc greșelile făcute. Voi aprecia onestitatea lui, faptul că a reușit să vorbească deschis despre problemele sale, faptul că mi-a oferit încredere. El are nevoie de susținerea mea, are nevoie să-i deschid drumul, nu să i-l închid.

De exemplu: In clasa a V-a a venit în clasa mea. Provine dintr-o familie dezorganizată. A ajuns în școala noastră în urma divorțului părinților săi, bunica fiind cea care se ocupă acum de creșterea și de educația lui. În plus, se simțea inferior colegilor,era indiferent ,se simțea respins. Ca să iasă în evidență, se juca cu elevi mai mari, cu elevi ce puneau probleme comportamentale în școală.Notele sale erau foarte mici, așa încât, i-am cerut bunicii să vină la școală.

Direcționarea elevului către autoevaluarea comportamentului? DA. Profesorul trebuie să-l ajute pe elev să emită singur o judecată de valoare asupra propriului comportament, să ofere reguli comportamentale explicite și repetate consecvent, să-l ajute pe elev să înțeleagă implicațiile sociale pe termen lung ale comportamentului său, fără să impună un sistem unic de valori.

De exemplu : L-am întrebat pe A.D. dacă e mulțumit de rezultatele pe care le are, dacă merită să aibă aceeași atitudine în continuare,dacă n-ar fi mai bine să schimbe ceva, decât să se mulțumească cu ceea ce nu are , de fapt.

E nevoie să-i ajutăm pe elevi să-și schimbe comportamentul? Raspunsul este **DA**. Datoria noastră este să-i ajutăm pe elevi să-și planifice schimbarea comportamentului, adică să transpună problemele teoretice în practică. Dând ,astfel, diverse sarcini elevilor , acestea îi vor ajuta să identifice și să aprecieze în mod pertinent propriile obțiuni comportamentale. Planul trebuie continuat, extins după obținerea primului succes.

Exempu : I-am prezentat situația bunicii lui A. apoi l-am întrebat pe acesta dacă e decis să se schimbe, dacă îl putem ajuta în acest sens, dacă vede vreo soluție de ieșire din aceasta problemă. Am apelat la profesorul de sprijin din școală și, evident, m-am implicat, fiind și diriginta lui. Am discutat cu toții copiii din clasă și am hotărât să-l ajutăm. A.D. a fost încântat.Are un program aparte pe care trebuie să-l urmeze. Fiind navetist, stă în școală până la ora 14. Între 13-14 rămâne

în clasă cu mine sau cu un coleg și-și efectuează temele pentru ziua următoare, iar acasă are un program făcut de bunica, în colaborare cu mine și cu el, program pe care trebuie să-l respecte.

Trebuie profesorul să obțină angajamentul elevului că va urma planul de schimbare a comportamentului? Răspunsul este tot unul pozitiv. Odată întocmit programul, acesta trebuie „pecetluit” dând mâna cu elevul sau punându-l să semneze un contract scris în acest sens. Totul este definitivat, așa că, elevul trebuie să –l pună în practică imediat. Profesorul poate verifica periodic eficiența acestuia.

Am avut momente când, atât eu cât și colegii lui am dorit să spunem STOP. Dar nu i-am spus-o niciodată...Am continuat să-l susținem. A vrut și el să renunțe, a căutat scuze, a căutat să-și găsească alte activități, s-a făcut și bolnav. L-am luat și i-am spus însă că nu accept scuze: „Azi m-ai dezamăgit, dar nu ma descurajez. Azi nu ai reușit să-ți respecti programul. Ce zici, mâine va merge? Mâine vei reveni asupra lui?” Nu am acceptat să renunțe la program. Nu am acceptat nicio scuză.

Astfel, v-am răspuns și la întrebarea: *Trebuie profesorul să refuze scuzele elevului care nu-și urmărește cu strictețe planul de remediere a comportamentului?*

Trebuie să-i pedepsim pe elevi pentru nerespectarea planului de remediere? Răspunsul este: NU. Nu trebuie să-i pedepsim sau să-i criticăm pentru întreruperea programului de rehabilitare a comportamentului. Pauza poate fi, după caz, un mijloc eficient de implementare a măsurilor de management al clasei: „Nu pot accepta așa ceva! Haide să-ți analizăm comportamentul și să-ți găsim un alt plan în cadrul regulilor noastre.”

Lui A. nu i-am schimbat programul. Este fidel acestuia, întrucât nu am găsit o altă posibilitate, atâta timp cât el locuiește la țară și nu am cum să-l ajut decât în timpul cât el stă în oraș. Vorbesc de câte ori e nevoie cu bunica lui.

Sunt un bun manager al clasei de elevi? N-aș putea să vă răspund. Aș fi subiectivă. Mă declar însă un profesor ce-și iubește elevii, un profesor ce speră că valoarea va fi recunoscută și susținută în această țară, un profesor ce crede încă în onestitate, corectitudine, muncă, dăruire, exigentă și respect. Nu vreau să întorc anii, dar, sincer, mi-aș dori ca tinerii de azi să aibă parte de acei dascăli pe care eu i-am avut, dascăli ce și-au pus amprenta asupra formării mele. Ce nobilă meserie!

BIBLIOGRAFIE: Froyen, L.A. & Iverson, A.M. „Schoolwide and classroom management”, 1999;

Capacitatea de a recunoaște și de a face față emoțiilor duce la performanță școlară.

***Prof.înv.primar, Gionea Daniela
Școala Gimnazială Nr.1 Motru, jud. Gorj***

Indiferent de vârsta pe care o au, copiii nu trebuie să își nege emoțiile și sentimentele. Este necesar ca ei să înțeleagă că acestea sunt normale și că nu este nimic greșit dacă și le expun. Copilul de vârstă școlară mică reușește cel mai bine să-și exprime sentimentele, prin intermediul desenului. Dacă un copil comunică ușor cu cei din jurul său, dacă poate să-și controleze trăirile negative, dacă vorbește liber despre ceea ce simte, dacă are prieteni și leagă relații cu alți copii, putem spune că a atins un anumit nivel de inteligență emoțională.

Inteligența emoțională se poate învăța așa cum înveți să scrii și să citești, părinții fiind primele persoane care contribuie la dezvoltarea abilităților emoționale ale copiilor. Implicarea părinților este vitală în primii ani de viață a copilului.

Daniel Goleman spune că ***„deși copilăria este extrem de importantă în punerea unor baze solide pentru dezvoltarea inteligenței emoționale, ea poate fi îmbunătățită și cultivată inclusiv la vârsta adultă”***.

Perioada copilăriei este foarte importantă pentru punerea unor baze solide în dezvoltarea emoțională. Autocunoașterea una din componentele inteligenței emoționale și presupune a conștientiza propriile sentimente și emoții. Pentru a crește un copil bun și disciplinat, un părinte are nevoie de inteligența emoțională pe care o cultivă copilului. Copilul are nevoie să învețe cum să-și recunoască propriile sentimente și emoții, iar drumul către succes este mai ușor.

Dezvoltarea socială și emoțională a copilului școlar presupune învățarea rolurilor sociale și a modalității de interacționare. Școlarii se confruntă cu afirmarea identității, descoperirea eului și integrarea în societate. Orizontul copilului se lărgeste în afara familiei, incluzând acum și școala. În perioada școlărității copilul devine mai independent de familie și principala preocupare a sa sunt prietenii și relațiile cu învățătorul și colegii. La vârsta școlară copilul reușește să-și exprime emoțiile și trăirile, are o gândire mai sofisticată și începe să se compare cu alți copii de aceeași vârstă. O relație pozitivă cu părinții îl încurajează pe copil să se simtă în siguranță pentru a se aventura în afara teritoriilor familiare – școlarii mici sunt încrezatori, siguri de capacitățile lor.

În procesul învățării școlare trebuie să proiectăm și să aplicăm acele strategii care să pună în mișcare simțurile și mintea, să realizăm o învățare formativ-creativă care presupune participarea conștientă atât a emițătorilor cât și a receptorilor.

Afectivitatea, în ansamblul ei are o funcție foarte importantă: ea permite o reglare promptă și eficace a comportamentului. Emoțiile traduc un specific al relațiilor noastre cu un obiect sau o situație. Ele pot fi declanșate de o împrejurare reală sau imaginară, iar intensitatea acestora este diferită. Cele din urmă, numite și emoții șoc, sunt: frica, furia, tristețea, disperarea ca formă acută a tristeții și bucuria. Alte emoții, cum ar fi dezgustul, rușinea, nemulțumirea, indignarea, simpatia, antipatia, speranța, mila, satisfacția, sfidarea, sunt cele cu care ne întâlnim foarte des în viața școlară. Copilul imită cu ușurință pe cei adulți, prima dată acasă, apoi la grădiniță și mai apoi la școală, unde au noi modele – învățători, profesori, care povestindu-le ceva cu însuflețire și admirație transmit emoții.

Cercetările psihologice demonstrează că afectivitatea, așa cum se dezvoltă ea în copilărie, constituie un element hotărâtor în viața psihică a adultului de mai târziu. Negarea sau neglijarea

afectivității copilului este o gravă greșeală. „Problemele” pot apărea odată cu venirea copiilor la școală. Voi face câteva referiri la cei mai mici școlari, având în vedere faptul că în acest an școlar conduc colectivul clasei pregătitoare. Cu toate că își doresc să meargă la școală, lipsa de familiaritate a locului, a învățătoarei și a noilor colegi îl fac pe copil să manifeste o stare de anxietate în momentul în care se desparte de părinții sau bunicii care l-au condus la școală. Această stare se manifestă îndeosebi la copiii ai căror părinți sunt foarte protectori și grijulii sau la copiii care nu au frecventat grădinița.

La copiii conștiincioși, care intimidăți de apariția noului, a învățătoarei și a colegilor, care se tem că nu vor mai fi la înălțimea așteptărilor familiei lor, apare frecvent anxietatea de separare. De cele mai multe ori, copiii se plâng că li se strânge stomacul ghem, că le este rău, chiar au senzația de vomă. La rândul lor, părinții, grijulii, se plâng că nu vor copiii să mânânce dimineața și vin la școală cu stomacul gol. Pe aceștia i-am sfătuit să nu insiste, chiar dacă se spune că micul dejun e cea mai importantă masă, ci să pună în ghiozdan încă un sandwich pe care copilul o să-l mânânce în prima pauză, după ce depășește acea stare.

Pentru a trece mai ușor peste aceste momente le-am spus copiilor că și mie mi s-au întâmpalat astfel de lucruri când am fost mică. Mulți dintre noi ne întâlnim cu situații când părinții vin și ne spun că fiii sau fiicele lor merg de la școală foarte abătuți. Ce s-a întâmplat? Ei se simt “persecutați”, oprimați din cauza “restricțiilor” la care sunt supuși la școală tocmai pentru că au fost crescuți foarte răsfățați acasă. Cu cât diferența de exigență dintre familie și școală este mai mare, cu atât copilul se va simți mai puțin în largul lui. În aceste cazuri trebuie să le acordăm copiilor respectivi o atenție deosebită și să facem ca tranziția de la viața din familie la cea de școlar și acomodarea la noile condiții să se realizeze cât mai ușor. Dacă nu vom lua măsuri corespunzătoare, copilul se va simți izolat, va ajunge cu tulburări de comportament, cu manifestări de indisciplină. Toate acestea vor conduce copilul spre insuccese școlare.

Noi, învățătorii, ne confruntăm și cu alte cazuri: elevi care știu să scrie și să citească la intrarea în clasa pregătitoare și elevi care nu au nici o pregătire în familie sau grădiniță, pentru că nu au frecventat-o. Cei dintâi se plictisesc, ceilalți sunt mai lenți în reacții și toți renunță de a mai urmări activitatea. Și unii și alții încep să se manifeste mai nervos, mai gălăgios, dezorganizând munca la clasă. Mai mult, pleacă nesatisfăcuți acasă, nu se atașează afectiv și încep a urma școala din silă. Așa că noi avem menirea să cunoaștem aceste fenomene, să studiem efectele emoționale provocate și să-i ajutăm să depășească greutățile pe care le întâmpină.

Dacă vom rezolva aceste tensiuni de natură afectivă vom ajuta elevii la adaptarea socială corectă, vom asigura și o atmosferă de calm și de colaborare în clasă. Cu cât este mai mult interes, atât din partea cadrului didactic pentru elevii săi, cât și din partea părinților pentru școala în care învață copilul, cu atât educația va fi mai eficientă și va putea atinge grade înalte de performanță.

„Iubirea necondiționată față de om este cea mai morală și nobilă trăsătură umană.”

Bibliografie:

http://www.huffingtonpost.com/anna-partridge/how-to-build-emotional-intelligence-in-your-child_b_7578640.html

<http://www.danielgoleman.info/topics/emotional-intelligence/>

Goleman, D. (1998). Working with emotional intelligence. New York: Bantam Books

Hawkins, J.D., Kosterman, R., Catalano, R.F., Hill, K.G., & Abbott, R.D. (2008). "Effects of social development intervention in childhood 15 years later." Archives of Pediatrics & Adolescent Medicine, 162(12), pp.1133-1141.

Programa școlară pentru disciplina Dezvoltare personală, Clasele pregătitoare, I și a II-

INSTRUIREA DIFERENȚIATĂ – O ȘANSĂ PENTRU INTEGRARE

**Prof. Giurcă Minodora
Colegiul Național "George Coșbuc" Motru, Gorj**

Privind instruirea diferențiată a elevilor la fizică este esențial de remarcat că este o opțiune strategică a cadrului didactic care prin utilizarea unor strategii didactice bazate pe aceasta contribuie la creșterea semnificativă a eficienței învățării la disciplina fizică și astfel se asigură o egalitate a șanselor pentru toți elevii.

Globalizarea economiei și societatea informațională vor schimba în mod radical modul în care organizațiile și indivizii vor trebui să facă față competiției.

Cultura organizațională a școlii contemporane, menită să dea relevanță subsistemului învățământ, fundamentată pe concepte, rigori și modele trebuie să devină izvorul capabil să regenereze mediul social, să anticipeze trăsături de personalitate și relații interumane consonante cu adevărul, dreptatea, legalitatea, respectul, toleranța. Către acest cadru general este imperios necesar să conveargă acțiunile didactice propriu-zise, cotidiene sau pe etape cu finalități concrete.

Structura și conținutul învățământului trebuie adaptate la particularitățile psiho-fizice, de vârstă și individuale ale elevilor pentru o cât mai deplină dezvoltare a personalității lor. Problema tratării diferențiate nu e nouă, ci doar modul în care este ea abordată în condițiile noi ale societății contemporane.

Sarcina școlii contemporane este de a-l învăța pe elev să se instruiască pentru o integrare cât mai firescă în viața socială, precum și adaptarea lui cât mai eficientă la transformările continue caracteristice societății. Astfel, exigențele învățământului formativ contemporan și legitățile psihologice ale dezvoltării personalității elevilor impun introducerea modului diferențiat de instruire, alături de cel tradițional, bazat pe activități unice și uniformizate.

Primele preocupări care au vizat instruirea diferențiată a elevilor au apărut încă din secolul XIX, gruparea elevilor realizându-se după posibilități și după ritmul de parcurgere a conținuturilor.

Una din premisele cele mai importante ale instruirii diferențiate a fost instruirea programată, care are la bază programul – succesiune de pași (secvențe de învățare) care aplicați oricărei probleme de un anumit tip duc la rezolvarea acesteia. Bazele instruirii programate au fost puse în 1950 de către B.F. Skinner (programarea liniară) și N. Krowder (programarea ramificată).

J. Mc.Leish (1973) afirmă că activitatea de învățare implică o latură cognitivă (de gândire) și una afectivă (de învățare). Deci, elevul este implicat în proces sub două aspecte: interactiv și interpersonal.

Teoria inteligențelor multiple elaborată în 1985 de H. Gardner este considerată a fi cea mai profundă în domeniul educației după J. Piaget. Ideea de bază a teoriei lui H. Gardner constă în existența unor inteligențe diferite și autonome care conduc la diverse modalități de cunoaștere, înțelegere și învățare. Teoria inteligențelor multiple fundamentată de H. Gardner justifică faptul că nu învățăm în același mod, că avem stiluri și atitudini de învățare diferite și, ca urmare, avem nevoie de un tratament diferit, individualizat, pe tot parcursul procesului de instruire și formare.

În procesul instructiv-educativ la fizică este de dorit ca profesorul să apeleze la un sistem care să sintetizeze tot ceea ce este mai valoros în cele cinci tipuri de teorii psihologice asupra învățării: teoria logocentrică, teoria empiriocentrică, teoria tehnocentrică, teoria sociocentrică și teoria pedocentrică.

Acest tip de învățare ar putea defini modelul integral al instruirii la fizică. Acest model se poate constitui pe baza unei împletiri a activității didactice propriu-zise desfășurate de profesor

cu stăpânirea de către acesta a metodelor didactice moderne, a mijloacelor de învățământ și cu o foarte bună cunoaștere a colectivelor de elevi. Astfel, pornind de la modelul integral putem găsi diferite modalități de acțiune practică și acțiune aplicativă în realizarea demersului didactic la fizică.

Una din cauzele importante ale eșecurilor școlare înregistrate de elevi în învățarea fizicii o constituie tratarea nediferențiată a elevilor de către profesori, deci tratarea identică în situații diferite. Iar eșecul are un efect descurajator asupra elevului în timp ce succesul școlar are un rol stimulator asupra acestuia.

Prin tratarea diferențiată a elevilor se consolidează și motivația acestora pentru învățatură. Ea poate fi adaptată într-o manieră specifică fiecărui elev sau clasă de elevi în vederea obținerii performanței.

Pentru profesor, realizarea unei instruiți diferențiate eficiente presupune măiestrie didactică și o pregătire profesională care să-i permită îmbinarea eficientă a activităților desfășurate frontal cu activități organizate la nivelul unor grupuri mici, sau chiar individual.

În concluzie pot afirma că:

- Limbajul științific și comunicarea sunt aspecte esențiale pentru tratarea diferențiată a elevilor.
- Conținutul științific al fizicii se pretează la activități didactice realizate prin tratarea diferențiată a elevilor.
- Consider că, în abordarea demersului didactic prin tratarea diferențiată a elevilor, o unitate de învățare poate să fie caracterizată de următoarele etape: captarea și menținerea atenției, informarea elevului asupra conținutului noii învățări și a rezultatelor dorite, reactualizarea cunoștințelor anterioare, prezentarea elementelor de stimulare, dirijarea învățării, primirea și furnizarea unei retroinformații privind învățarea, evaluarea performanței, facilitarea transferului și verificarea cunoștințelor.
- Conținuturile învățate și cele noi au fost corelate cu alte discipline și cu informații din surse complementare. Consider că tratarea diferențiată a elevilor, indiferent de ponderea ei în activitățile instructiv-educative, sprijină atingerea tuturor categoriilor de obiective didactice fundamentale: dobândire sau descoperire de noi cunoștințe, transmitere și însușire de noi cunoștințe, formare de priceperi și deprinderi intelectuale și practice, recapitulare și sistematizare a cunoștințelor, verificare și evaluare a cunoștințelor, priceperilor și deprinderilor.

Dar bineînțeles există anumite dificultăți și limite în introducerea tratării diferențiate a elevilor deoarece printre altele această opțiune strategică necesită din partea profesorului o activitate laborioasă de restructurare a conținutului științific, un volum mare de muncă în proiectarea și desfășurarea demersului didactic și nu în ultimul rând resurse materiale consistente în vederea susținerii activităților instructiv-educative în condițiile economico-sociale din țara noastră.

Aș putea sugera că prin utilizarea calculatorului în prezentarea unor noțiuni și procese fizice, în modelarea unor fenomene sau în simularea unor experiențe care nu pot fi realizate în laboratorul de fizică se oferă mari posibilități de individualizare a învățării, în achiziția și procesarea unor date experimentale, în evaluarea și autoevaluarea cunoștințelor, în crearea de situații problemă cu valoare motivațională sau cu valoare de test, în îmbunătățirea feed-back-ului, în desfășurarea activităților recapitulative și mai ale în cazul desfășurării activităților diferențiate.

De asemenea prin propunerea unor opțiuni la fizică cu teme atractive și de interes s-ar obține o creștere semnificativă a interesului elevilor pentru studiul fizicii datorită impactului acestor teme asupra lor prin evidenta legătură a fenomenelor studiate cu viața cotidiană și dezvoltarea deprinderii de studiu individual.

Chiar dacă abordarea întregului demers didactic la fizică în gimnaziu doar din perspectiva tratării diferențiate a elevilor este imposibilă, consider că tratarea diferențiată este o opțiune strategică a cadrului didactic care prin utilizarea unor strategii didactice bazate pe aceasta contribuie la creșterea semnificativă a eficienței învățării și la asigurarea egalității șanselor pentru toți elevii.

BIBLIOGRAFIE

- 1. G. Stoenescu**
R. Constantinescu **Metodica predării fizicii**, Editura Sitech, Craiova, 1999
- 2. G. Florian** **Tratarea diferențiată a elevilor la fizică**, Editura Else, Craiova, 2004
- 3. M. Stoica** **Pedagogie și psihologie**, Editura Gheorghe Alexandru, Craiova, 2001
- 4. O. F. Călțun** **Didactica fizicii**, Editura Universității „A.I.Cuza” Iași, 2002
- 5. L. Ciascăi** **Didactica fizicii**, Editura Corint, București 2001

Jocuri și activități pentru integrarea elevilor cu CES în învățământul de masă

**Profesor itinerant/de sprijin
Giurgiu Florentina Sanda
Centrul Școlar de Educație Incluzivă Nr.1 Oradea**

Ca profesor itinerant/ de sprijin, am observat că nevoia principală a elevilor cu CES este de a fi acceptați, de a fi priviți ca egali, atât de către cadrele didactice cât mai ales de către colegii lor. Sentimentul acela, când zâmbesc, pentru că și ei pot contribui la diverse activități din clasă și se simt utili și implicați, acel sentiment le dă aripi să crească, să depășească bariera neputinței și a excluderii. E sentimentul acela care le crește încrederea în forțele proprii și îmi doresc să văd cât mai des acest lucru în rândul elevilor cu CES.

Școala fiind un mediu prielnic pentru copii să socializeze, integrarea școlară reprezintă o parte din procesul de integrare socială a acestei categorii de copii, iar acest aspect facilitează integrarea ulterioară în viața comunitară, prin formarea unor conduite, atitudini și capacități favorabile acestui proces.

Sub îndrumarea corectă și atentă a cadrelor didactice, integrarea copiilor cu CES, permite celorlalți elevi să înțeleagă și să perceapă potențialul de a relaționa și de a participa la viața comunitară a semenilor lor, care, din motive independente de voința lor, au nevoie de o abordare diferențiată a procesului de instruire și educație din școală.

Prin urmare am elaborat Proiectul Educativ Județean „Copil ca tine sunt și eu”, care s-a desfășurat pe parcursul anului școlar 2022-2023, alături de alte cincisprezece școli din județul Bihor. Domeniul în care se încadrează este cel de educație incluzivă, civic voluntariat și se adresează preșcolărilor și elevilor din ciclul primar, gimnazial, liceal de la școlile de masă integratoare și din învățământul special.

Scopul acestui proiect este, conștientizarea elevilor asupra problematicei persoanelor cu dizabilități și a integrării lor în societate. iar obiectivele urmărite sunt:

- formarea și dezvoltarea atitudinilor pozitive față de problematica persoanelor cu cerințe educative speciale, care să armonizeze relația individului cu celelalte persoane din comunitate;
- formarea sentimentului de respect, înțelegere, apreciere față de persoanele cu handicap, care să contribuie pozitiv la manifestarea și comunicarea acestora în societate;
- formarea capacității de empatizare cu persoanele speciale, ceea ce facilitează învățarea și înțelegerea faptului că “normalul” și “anormalul” sunt noțiuni relative;
- conștientizarea elevilor asupra propriei valori, precum și a valorii oricărui individ.

În cadrul proiectului s-au stabilit șapte activități diferite, toate acestea având ca scop integrarea elevilor cu cerințe educative speciale.

Activitatea 1: „Spiridușii lui Moș Crăciun”

Elevii vor juca rolul spiridușului secret. Vor adopta o atitudine pozitivă față de elevul cu CES, prin mici gesturi de bunătate: servesc elevul cu CES cu mici gustări, îl includ în jocul lor, îl aleg în echipă, îi vorbesc cu respect



etc. Orice gest de omenie și de promovare a egalității. Elevii vor nota pe un bilețel, fiecare gest de bunătate și le vor aduna într-un recipient.

Activitatea 2: „Poveste”

Elevii vor asculta povestea „Each Kindness” de Jacqueline Woodson. Apoi vor purta discuții pe baza poveștii audiate: morala poveștii, fapte bune, fapte rele, emoții, schimbarea finalului poveștii etc.

Activitatea 3: „Jocul complimentelor”

Elevii și profesorul fixează pe spate o bucată de hârtie mai groasă. Toată lumea se plimbă prin clasă



și scrie câte un compliment pe spatele celorlalți elevi. Fiecare dintre elevi trebuie să adune cel puțin 2-3 complimente pe spate. Prin acest joc, copiii încearcă să se concentreze pe aspectele pozitive, întrucât fiecare din noi avem ceva bun în noi. În funcție de vârsta copiilor, jocul poate fi adaptat, în loc de mesaje își pot desena cadouri.

După exercițiu, elevii citesc complimentele primite de la colegii lor. Ulterior, vor purta discuții despre modul în care s-au simțit, oferind și primind

complimente în același timp.

Activitatea 4: „În ritm de dans”

Elevii sunt invitați să danseze atât individual cât și în perechi sau grup. Dansul mereu destinde atmosfera și creează noi conexiuni.

Activitatea 5: „Îmi pasă de cei din jur”

Activități de voluntariat. Oferirea de pachete elevilor cu CES, din partea elevilor din învățământul de masă. În cadrul întâlnirii elevii vor pregăti împreună masa de Paște: vor învăța să așeze tacâmurile, să felieze cozonacul, cum să servească, bunele maniere la masă. De asemenea vor desfășura cântece și jocuri de socializare.

Exemplul 1

Toți bătând din palme, pe ritm, spun:

„Cât de bine îmi pare că ne-am întâlnit, că suntem aici și că ne-am găsit!”

-un copil își spune numele

-ceilalți repetă numele și toți reiau cântecul.

Exemplul 2

Toți elevii împreună cu profesorul stau în cerc.

Profesorul începe jocul, își spune prenumele și face o mișcare/ un gest.

Toți ceilalți rostesc numele auzit și imită gestul.

Se continuă cu următorii elevi.

Exemplul 3

Elevii formează perechi, ridică mâna dreaptă și își unesc palmele. Când sunt astfel conectați pot să își adreseze întrebări. Când doresc pot să treacă la un alt partener, să se conecteze prin palme și să își adreseze întrebări. Sau se poate ca profesorul să stabilească un timp și la un semnal sonor elevii să își caute o altă pereche.

Exemplul 4



„Copiază cartea”. Un elev este ales lider, stă în fața celorlalți și are o carte pe care o mișcă sus, jos, stânga, dreapta sau cum dorește, iar ceilalți imită mișcarea cărții. Jocul devine amuzant și antrenant, în funcție de imaginația celui care manevrează cartea. După un timp este ales un alt lider.

Activitatea 6: „Concurs de afișe”

Se va realiza un afiș despre integrarea copiilor cu CES, un afiș care să aibă impact asupra celorlalți elevi, să îi sensibilizeze și să îi facă să-i accepte mai ușor pe colegii lor cu CES.

Activitatea 7: „Picnic cu baloane de săpun”

Se va organiza un picnic cu sau fără mici gustări. În cadrul picnicului copiii își vor construi propriul aparat de făcut baloane.

Materiale necesare pentru fiecare copil:

- 1 flacon de 0,5 l
- 1 șosetă sau tifon
- 1 elastic
- un vas cu apă
- săpun lichid

Modalitatea de realizare: Se taie partea de jos de la flacon, se întinde șoseta/ tifonul peste gaură și se fixează cu elasticul.

Se introduce partea textilă în apa amestecată cu săpun lichid. Se scoate flaconul din soluție și se suflă pe partea opusă (pe unde se bea apa din flacon). Și.....distracție!

Proiectul, prin activitățile realizate își dorește să integreze elevii cu CES din școlile de masă și să dezvolte empatia și prietenia în rândul acestora.

TRAIESTE FRUMOS INTR-UN MEDIU

SANATOS!

- ❖ Un mediu curat este esențial pentru sănătatea umană și bunăstare. Totuși, interacțiunile dintre mediu și sănătatea umană sunt extrem de complexe și dificil de evaluat. Aceasta face ca utilizarea principiului precauției să fie extrem de utilă. Cele mai cunoscute impacturi asupra sănătății se referă la poluarea aerului înconjurător, la calitatea proastă a apei și la igienă insuficientă. Se cunosc mult mai puține despre impacturile substanțelor chimice periculoase asupra sănătății. Zgomotul reprezintă o problemă emergentă de sănătate și de mediu. Schimbările climatice, diminuarea stratului de ozon, pierderea biodiversității și degradarea solului pot afecta, de asemenea, sănătatea umană.
- ❖ Igiena precară și În Europa, preocupările majore privind sănătatea în legătură cu mediul sunt legate de poluarea aerului în interior și în exterior, calitatea inferioară a apei, produsele chimice periculoase. Impacturile aferente asupra sănătății cuprind afecțiuni respiratorii și cardiovasculare, cancerul, astmul și alergiile, precum și afecțiunile sistemului de reproducere și tulburările de dezvoltare neurologică.



- ❖ **Un stil de viață sănătos reprezintă un mod eficient de menținere a stării noastre de sănătate și reducere a riscurilor îmbolnăvirii prin: alimentație sănătoasă și bogată în nutrienți, exerciții fizice efectuate cu regularitate, renunțare la fumat, alcool, iar toate acestea corelate cu momente de somn și odihnă.**
- ❖ **Alimentație sănătoasă înseamnă, în primul rând, echilibru între alimentele consumate la fiecare masă, dar și diversitate a acestora. Astfel organismul nostru beneficiază de toate substanțele nutritive necesare funcționării în condiții optime, pe perioadă îndelungată.**
- ❖ **Ceea ce punem în farfurie reprezintă alegerea personală a fiecăruia dintre noi, de aceea sfatul meu este acela de a ține seama de câteva aspecte care ne pot ajuta în păstrarea unui stil de viață sănătos:**
 - **Respectarea celor trei mese principale ale zilei, fără a exclude micul dejun;**
 - **Reducerea consumului de grăsimi: lactate, mezeluri, foietaje, dar și a consumului de dulciuri, sucuri, alimente cu conținut mare de zahăr;**
 - **Evitarea alimentelor prăjite, în favoarea celor gătite la cuptor, fierte sau înăbușite;**
 - **Consumul moderat de sare și condimente picante;**
 - **Includerea în alimentația zilnică a fructelor și legumelor de sezon.**



Importanța protejării mediului înconjurător

Mediul natural curat și sănătos trebuie să fie apărat și protejat pentru binele oamenilor și îmbunătățirea calității vieții lor. Astfel, este esențială educarea tuturor în vederea protejării mediului, în așa fel încât să reușească să dobândească multe cunoștințe în acest sens, dar și deprinderi, motivații, valori pentru a putea să gospodărească adecvat resursele existente și pentru a le lăsa moștenirea în bună stare generațiilor care vor veni.





În vederea protejării mediului înconjurător au fost inițiate diferite activități de informare a populației cu privire la acest aspect, dar și acțiuni concrete, care să responsabilizeze un număr mai mare de oameni. De exemplu, s-a observat faptul că implicarea populației a fost de real ajutor în Marea Britanie. Astfel, britanicii au început să renunțe să mai folosească uscătoarele de rufe, dar și automobilele sau avionul, preferând să se deplaseze cu ajutorul mijloacelor de transport în comun. În România, majoritatea populației de la oraș are un comportament prietenos cu natura, deși campaniile ecologice sunt de abia la început pe plaiurile mioritice.

Importanța sportului pentru o viață sănătoasă

Toată lumea știe că sportul aduce o gamă variată de beneficii organismului uman, așa încât se recomandă să facem mișcare zilnic, indiferent de vârsta pe care o avem.

În primul rând, practicarea sportului ajută la arderea grăsimilor din organism, implicit, ajută la eliminarea kilogramelor în plus și contribuie la reglarea greutății corporale.

În al doilea rând, mișcarea fizică luptă împotriva stresului, anxietății și depresiei, întărește mușchii, inima, ba chiar întregul sistem cardio-respirator. Și nu în ultimul rând, persoanele care fac sport și au o viață activă din punct de vedere fizic, au articulațiile foarte mobile, un echilibru al coloanei vertebrale și flexibilitate. Exercițiile fizice îmbunătățesc considerabil concentrarea psihică și ulterior, rezistența fizică.

Numeroase studii au demonstrat că sportul revigorează activitatea sexuală și prin intermediul acestuia, putem ajunge să facem cunoștință cu oameni noi, care ne pot deveni prieteni buni, atât timp cât îi cunoaștem în sfera în care avem multe lucruri în comun. Mai mult, cercetătorii explică faptul că sportul ajută la creșterea respectului de sine și încrederii în forțele proprii și consolidează calitățile de lider.



BIBLIOGRAFIE:

- + <https://evamar.ro/protejarea-mediului-inconjurator-prioritatea-numarul-1-in-viata-tuturor-oamenilor/>
- + <https://www.policlinicamedica.ro/ro/blog/ce-inseamna-pentru-tine-un-stil-de-viata-sanatos>
- + <https://www.eea.europa.eu/ro/themes/human/about-environment-and-health#:~:text=Un%20mediu%20curat%20este%20esen%C5%A3ial,s%C4%83%20fie%20extrem%20de%20util%C4%83.>
- + <https://www.edusoft.ro/importanta-sportului-pentru-o-viata-sanatoasa/>
- + NUME: Palalau Teodora Maria
- + CLASA: a IX-a D
- + LICEUL TEORETIC VIDELE

ERASMUS + / TINERET ÎN ACȚIUNE

EDUCAȚIA NONFORMALĂ

Prof. LUMINIȚA-NICOLETA GLIGUȚA

ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 1 BĂNIȘOR, SĂLAJ

„Educația este arta de a forma bunele deprinderi sau de a dezvolta atitudinile native pentru virtute ale acelor care dispun de ele.” Platon

Cadrele didactice joacă un rol cheie în dezvoltarea unor tineri motivați, capabili și compatibili cu cerințele societății în care trăim.

Educația nonformală nu are pretenția de a înlocui educația formală, ci de a stabili cu aceasta un raport de complementaritate a cărei axă o reprezintă parcursul de învățare destinat elevului și care se soldează – în urma primirii unei bune educații – cu dobândirea de cunoștințe, capacități, deprinderi, valori și atitudini. Prin intermediul acestor deprinderi cel educat trebuie să devină un om al timpului său.

Educația nonformală este imboldul ce motivează și mobilizează actul învățării, responsabilizează, angajează elevul în acțiuni atractive, eficiente, diversificate ce contribuie la dezvoltarea sa personală. Educația nonformală ajută elevul ”a se descoperi”, a se manifesta liber, a se ”refugia” în propriile aspirații, aptitudini, a se exprima liber, a judeca, a se manifesta dezinvolt fără teama că poate fi etichetat.

Când lucrezi cu tineri, principalul obiectiv este să-i implici pe ei în activități, să li se dezvolte curiozitatea, să aibă o motivație puternică, adică „learning by doing”. Ca profesor, trebuie să te perfecționezi în permanență pentru a face față noilor cerințe ale societății.

În perioada 23.04.2019- 26.04.2019 am participat la un curs de formare în Helsinki – Finlanda cu titlul *Study visit – Youth workers skills and competences* prin programul **Erasmus +/ Tineret în Acțiune**.

În timpul cursului, participanții am fost introduși, în sistemul educațional formal și non formal din Finlanda. Vizita de studiu a constat într-o parte practică – vizitarea unor organizații și întâlnirea cu lucrători din domeniul tineretului - și într-o activitate axată pe evaluare și analiză, inclusiv prin reflecția proprie a noastră, a participanților.



Obiectivul principal al cursului a fost acela de a găsi activități în care să se îmbine educația formală cu cea non-formală în școli. În cadrul educației non-formale să se folosească metode care să-i ajute pe elevi în dezvoltarea lor în mediile educaționale.

S-a pornit cu un brainstorming menit să scoată în evidență așteptările participanților de la acest curs. Cuvintele rostite cel mai des au fost COLABORARE și EFICIENȚĂ, dar au fost vehiculate și altele precum: coerență, progres, claritate, muncă.

Învățământul finlandez pleacă de la un crez simplu: toți copiii sunt îndreptățiți la o educație egală, nu trebuie lăsați pe dinafară fiindcă au avut un start mai nefericit în viață și nu trebuie etichetați.

La școală, copiii fac diferite activități, din care își dau seama ce le place cu adevărat. Dacă spun la școală că au anumite preferințe, ei sunt încurajați să le urmeze. De exemplu, unui băiețel începuse să îi placă pianul. I-a comunicat acest lucru profesoarei și i-a spus că ar vrea să învețe ”melodia preferată a lui mami” la pian. Profesoara a stat cu el în fiecare zi în pauză, timp de aproape două săptămâni și l-a învățat melodia respectivă.

În clasele primare învățarea este extrem de lejeră, copiii sunt încurajați în permanență și ajutați, se caută mereu să li se găsească pasiunea, ceea ce îi motivează să învețe. Copiii mai mari, trecuți de clasa a 4-a sunt implicați în diverse proiecte gândite chiar de ei.

În școală este o atmosferă relaxantă, bazată pe încredere și cooperare, atât între elevi cât și între profesori.

În timpul școlii, se iese foarte mult cu elevii în afara școlii - se fac ieșiri la teatru, la film, la operă sau se realizează tot felul de activități în afara școlii. Pentru aceste ieșiri, există însă un sistem foarte interesant de colectare a banilor. De Crăciun sau alte sărbători, se organizează câte un bufet la școală, unde fiecare părinte pregătește câte ceva, preparatele sunt vândute, iar banii sunt colectați într-un fond al asociației de părinți. Părinții sunt informați în permanență care este situația contului. Copiii mai pot face felicitări, pe care le vând apoi și dau banii respectivului fond. Aceste aspecte le-am aflat în cadrul discuțiilor cu reprezentanții asociațiilor cu care ne-am întâlnit.

Am participat la activități care m-au ajutat, ca profesor, cum să abordez o activitate de învățare din perspectiva educației non-formale. Am vizitat asociații în care îmbinarea dintre formal-non-formal a dat roade bune, iar elevii participau cu mare interes la proiectele organizate. Toți participanții la curs au dorit să creeze o rețea online, să învețăm unii de la alții și să căutăm soluții la provocările comune în abordarea educației non-formale în școală.

Această vizită de studiu a răspuns nevoilor mele de dezvoltare profesională, dezvoltându-mi competențe specifice, care mă ajută în munca mea, în special cu adolescenții, dar și să înțeleg mai bine rolul important pe care îl are la nivelul comunității locale o organizație non-guvernamentală ca și a noastră. Pot să spun, fără falsă modestie, că am „gustat” din educația non-formală, învățarea interculturală. Mi-a plăcut că noțiunile teoretice le-am îmbinat cu cele practice. În cadrul activităților ne-au arătat cum să punem în practică activitatea pe care o desfășurăm la nivel local în context internațional.

Rezultatele așteptate în urma acestui curs internațional sunt: importanța educației non-formale în dezvoltarea tânărului, și pregătirea lui pentru viață; importanța instituțiilor statului și a ONG-urilor în dezvoltarea educației formale și non-formale în școală; de a obține idei novatoare și de a împărtăși cele mai bune practici între participanții la curs; de a stabili relații și parteneriate.

Fiecare pas parcurs în cadrul formării noastre profesionale, constituie o experiență nouă, pozitivă, care ne ajută să facem față noilor cerințe impuse de o societate modernă, europeană.

Profesorii au nevoie de anumite abilități (gândire critică, adaptabilitate, problem solving, abilități digitale, empatie), iar cursurile de formare te ajută să-ți formezi aceste abilități, iar ulterior prin activități bine gândite noi profesorii, să formăm aceste calități și elevilor noștri.



Consider că aceste tipuri de activități-provocări reprezintă pașii de început spre cunoașterea elevilor, spre apropierea lor de școală, o relație deschisă elev-profesor-elev.

Educația este puntea dintre noi și viitorul nostru, ne leagă de trecut prin prezent, lăsându-ne în același timp liberi să decidem cum ne formăm ca oameni de bază ai societății.

BIBLIOGRAFIE

1. Cucuș C., „Pedagogie”, Editura Polirom, Iași 2002
2. Crețu D., „Psihopedagogie - Elemente de formare a profesorilor”, Editura Imago, Sibiu 1999
3. Jinga I., Istrate E., „Manual de pedagogie”, Editura All, București 2006

<https://www.nonformalsepoate.ro/index.php/educatia-nonformala/ce-este-educatia-nonformala>

<https://www.edu.ro/educatie-non-formala-informala>

TRATAREA DIFERENȚIATĂ A ELEVILOR CU DIFICULTĂȚI DE ÎNVĂȚARE ÎN CADRUL LECȚIILOR LA CICLUL PRIMAR

PROF.ÎNV.PRIMAR: GRAUR NICULINA MARIA

ȘCOALA GIMNAZIALĂ IBĂNEȘTI, JUD: MUREȘ

Învățământul diferențiat vizează adaptarea activității de învățare îndeosebi sub raportul *conținutului, al formelor de organizare și al metodologiei didactice* la posibilitățile diferite ale elevilor, la capacitatea de înțelegere și ritmul de lucru propriu lor, unor grupuri de elevi sau chiar fiecărui elev în parte.

Cunoașterea și abordarea diferențiată a elevilor reprezintă un mijloc eficient de prevenire și înlăturare a eșecului școlar. Numai cunoscându-i pe elevi poți să-i privești cu empatie, poți să te apropii de ei, poți să-i determini să aibă încredere în ei și în tine. Numai astfel putem să-i formăm pe toți elevii la nivelul maxim al posibilităților lor, să antrenăm fiecare elev în învățarea activă, să intervenim conștient în momentele dificile, să prevenim rămănerile în urmă la învățatură. Este necesară cunoașterea elevilor, bazată pe metodele de cercetare psihopedagogică, utilizarea unor metode activ participative care permit detectarea ezitărilor sau a eșecurilor parțiale, identificarea punctelor tari și a celor slabe ale elevilor.

Doar atunci când lucrăm diferențiat cu fiecare elev în parte putem spera să asigurăm șanse egale tuturor elevilor. Tratarea diferențiată nu presupune eliminarea conținutului de bază pentru toți elevii, ci inițierea acestora în toate conținuturile prevăzute de programe, cel puțin la nivel minim de cunoaștere, înțelegere, aplicare, sprijinindu-se pe mult material concret.

Dezvoltarea multilaterală a fiecărui elev depinde în mare măsură de interesul pe care profesorul îl acordă conținuturilor pe care acesta urmează să și le însușească, strategiilor didactice pe care le utilizează, dar și modului efectiv în care fiecare copil poate să învețe.

Deficiențele în activitatea de învățare își au originea, de regulă, în nepotrivirea între modul în care o parte dintre elevii unei clase învață sau sunt obișnuiți să învețe și modul în care un cadru didactic îi învață sau este obișnuit să-i învețe. O parte dintre elevi ajung să aibă performanțe mult mai reduse în comparație cu potențialul lor și datorită faptului că persoanele care-i învață nu s-au întrebat niciodată în ce mod învață ei. Toți elevii ar trebui să se bucure de atenția și sprijinul profesorului, de la cei cu performanțe slabe, la cei cu performanțe ridicate, de la cei care au probleme de comportament la cei care sunt liniștiți, de la cei care sunt motivați, la cei care au o motivație mai scăzută pentru învățare. Tratarea diferențiată nu presupune însă eliminarea conținutului de bază pentru toți elevii. În funcție de nivelul de dezvoltare a elevilor, aceștia vor fi inițiați în toate conținuturile prevăzute de programe, cel puțin la nivel minim de cunoaștere, înțelegere, aplicare, sprijinindu-se pe mult material concret.

În activitatea didactică există o diversitate de aspecte care pot fi diferențiate: conținutul (curriculumul scris), modul efectiv în care predăm (curriculumul predat), strategiile didactice, activitățile didactice, sarcinile de învățare și instrumentele de evaluare.

Tratarea diferențiată a elevilor presupune:

- identificarea cauzelor care determină diferențieri majore între elevi;
- gruparea diferită și flexibilă a elevilor în procesul de predare-învățare (activități frontale, pe echipe, pe grupuri care colaborează, în pereche, individual); grupare după interese, modalități preferate de învățare, nivel de pregătire, sexe; grupare heterogenă sau omogenă;
- proiectarea, predarea și evaluarea în funcție de diferențele moduri de a prelucra informațiile empirice și de stilurile diferite de învățare ale elevilor;
- elaborarea unor sarcini de lucru diferențiate ca grad de dificultate și ca volum;
- adoptarea unor strategii care oferă posibilitatea elevilor de a alege unde, cum și cu ce colegi pot lucra împreună;
- valorificarea permanentă a punctelor tari ale elevilor;
- adaptări, modificări, abordări diferite ale curriculumului;
- utilizarea unor forme variate de evaluare (examinări scrise și orale, portofolii, demonstrații practice etc.).

Este necesară utilizarea unor strategii didactice diferențiate deoarece elevii dintr-o clasă sunt diferiți: nu toți au același stil, același ritm de învățare, nu toți și-au însușit aceleași cunoștințe, nu dispun de aceeași capacitate de înțelegere și de trecere de la un obiectiv de învățare la altul cu aceeași ușurință. Toți elevii trebuie să aibă acces egal la resursele educaționale, dar acestea trebuie oferite în funcție de specificul fiecăruia. Obținerea succesului planificat în învățare de către toți elevii impune identificarea elevilor cu dificultăți de învățare, precum și a celor înalt dotați și elaborarea unor programe de instruire nestandardizate pentru fiecare categorie, în funcție de particularitățile identificate.

În experiența didactică m-am confruntat deseori cu situații în care elevii au întâmpinat dificultăți atât în adaptarea la cerințele școlii, cât și în învățare. Integrarea acestor elevi în colectivul clasei s-a realizat treptat și a presupus în primul rând identificarea cauzelor dificultăților de învățare. Dintre cauzele generale ale acestor dificultăți pot aminti aici nefrecventarea grădiniței, analfabetismul parental, situația materială precară, capitalul cultural al comunității care se răsfrânge asupra valorilor familiale și individuale. La acestea se adaugă cauzele psiho-individuale, care sunt exprimate prin nivelul scăzut al capacităților intelectuale, inteligență la limită și sub limită, tulburări de comportament (hiperexcitabilitate, hiperemotivitate, opunere, astenie, instabilitate neuromotorie și psihomotorie, nevroze de șoc, impulsivitate, apatie, neliniște).

Inteligența reprezintă unul dintre factorii determinanți ai rezultatelor la învățatură. Aceasta nu înseamnă însă că toți elevii care obțin rezultate scăzute prezintă inteligență scăzută la limită. Cauzele pot fi de natură afectiv-motivațională (atitudine negativă față de activitatea școlară, lipsa motivației, anxietate) sau de natură pedagogică. Sunt elevi care în pofida rezultatelor scăzute la o disciplină, la altele obțin rezultate bune. Așadar, nu inteligența acestora reprezintă „piedica” în calea succesului; eficiența inteligenței este condiționată de întreaga viață psihică a elevului, mai

ales de particularitățile afective și volitive ale personalității. Lipsa stăpânirii de sine, instabilitatea emoțională pot deteriora inteligența școlară a elevului.

Factorul afectiv și cel atitudinal influențează pozitiv sau negativ, activitatea de învățare. Deseori sesizăm în rândul elevilor o schimbare treptată a atitudinii față de școală. Orice eșec pe care nu-l observăm și nu îl compensăm rapid poate determina un proces de înadaptare, un șoc pe care îl va suferi copilul. Acesta se resemnează sau renunță, devenind indiferent față de școală, sau se revoltă împotriva insucceselor pe care nu reușește să le învingă, încearcă să dovedească că el poate să reușească în anumite domenii, ceea ce uneori conduce la indisciplină, violență, iar alteori la teama de insucces.

Oboseala, provocată de activitatea de învățare, se manifestă prin scăderea capacității de muncă, prin nevrozitate, hiperexcitabilitate, agitație sau apatie, depresie, poate conduce la scăderea randamentului școlar. Oboseala se oglindește mai ales în ritmul fluctuant în care elevul se pregătește pentru școală. Ritmul de apariție a oboselii diferă și în funcție de intensitatea și conținutul activității, de tonalitatea afectivă a lecției, de variația capacității de muncă pe parcursul unei zile, de regimul de odihnă.

Cunoașterea elevilor reprezintă un mijloc eficient de prevenire și înlăturare a eșecului școlar. Numai cunoscându-i pe elevi poți să-i privești cu empatie, poți să te apropii de ei, poți să-i determini să aibă încredere în ei și în tine. Numai astfel putem să-i formăm pe toți elevii la nivelul maxim al posibilităților lor, să antrenăm fiecare elev în învățarea activă, să intervenim conștient în momentele dificile, să prevenim rămănerile în urmă la învățătură. Este necesar să realizăm o cunoaștere științifică, bazată pe metodele de cercetare psihopedagogică, să utilizăm metode activ participative care permit detectarea ezitărilor sau a eșecurilor parțiale, identificarea punctelor tari și a celor slabe ale elevilor.

Este importantă stabilirea unei legături cu familiile elevilor pentru a cunoaște trecutul acestora, comportamentul lor în afara școlii, modul în care ei povestesc ceea ce se întâmplă la școală.

Mediul familial ocupă un loc central între factorii determinanți ai succesului școlar. Atitudinile părintești au consecințe durabile asupra personalității în formare. Părinții trebuie să-i formeze copilului o atitudine corectă față de școală, să-l influențeze pozitiv în vederea formării unei motivații corespunzătoare. În ultimii ani asistăm la o degradare vizibilă a atitudinii multora dintre părinți față de instituția școlii. Aceștia sunt prinși în capcana grijilor zilnice de asigurare materială a familiei, iar sarcinile educative privind copiii lor le transferă în totalitate școlii. Colaborarea cu școala este mai dificil de realizat în cazul familiilor sărace, care uneori nu reușesc să suporte financiar întreținerea copiilor la școală. Nivelul cultural al acestora este scăzut. Când nu lucrează, unii dintre ei se distrează, cheltuind puținii bani câștigați, pe băutură și ascultând manele, oferindu-le un exemplu negativ propriilor copii. Aceștia sunt întâmpinați acasă cu țipete, insulte și pedepse. Psihicul acestor copii este traumatizat. Ei își pierd treptat încrederea în forțele proprii, devin irascibili, nestăpâniți, obraznici sau retrași, timizi, anxioși, „dificili” din punct de vedere pedagogic. Sunt cazuri în care copiii n-ar fi trimiși la școală dacă părinții nu ar fi constrânși de acordarea ajutorului social sau a alocației. De multe ori elevii sunt încurajați de familie să

absenteze de la școală, fie pentru a avea grijă de frații mai mici, când părinții sunt la muncă, fie sunt obligați să muncească alături de ei.

Școlii îi revine sarcina de a acorda o atenție specială tuturor aspectelor legate de educația oferită copiilor proveniți din medii sociale defavorizate. Atunci când copiii necesită tratamente speciale, care nu pot fi identificate sau aplicate în cadrul familiei, trebuie să ne asumăm responsabilitatea de a oferi acestora un ajutor specializat și îndrumarea necesară, pentru ca aptitudinile elevilor cu dificultăți de învățare sau cu handicap fizic să nu se irosească.

Sunt fericite cazurile în care familiile copiilor care au nevoie de tratare diferențiată colaborează cu școala, în sensul că le acordă acasă sprijinul și atenția necesară depășirii dificultăților, îi încurajează în permanență. Prezint în continuare un astfel de **caz**, în care abordarea diferențiată a copilului a condus la obținerea unor rezultate mulțumitoare.

V.A. este unul dintre elevii care nu a frecventat grădinița. Era un copil timid, prezenta dificultăți de comunicare cauzate și de faptul că auzul fonematic era slab dezvoltat, nu pronunța corect toate sunetele și cuvintele. Avea o capacitate de lucru foarte redusă, după câteva minute de activitate „se pistisea” și cu greu reușeam să-i captez atenția pentru a trece la o altă activitate sau să o continui pe cea pe care o întrerupea. Participa la jocurile didactice organizate, de multe ori doar fizic. Reacționa pozitiv când anunțam un „joculeț” pentru că i se părea lui că durează mai puțin și nu se mai „pistisește”. Nu era familiarizat cu caietele tip I și de matematică, cu stiloul și cu alte rechizite. Nu avea răbdare nici să se joace cu plastilina.

Am consultat și un logoped, care, după o examinare, a apreciat că deficiențele pot fi înlăturate printr-o activitate susținută la clasă.

Am luat legătura cu părinții copilului, în special cu mama, cu care își petrecea mai mult timp și i-am explicat că trebuie să-l corecteze în permanență atunci când pronunță cuvintele incorect, chiar dacă i se pare că așa e mai simpatic. Am invitat-o să participe la activități în care propuneam exerciții pentru înlăturarea deficiențelor respiratorii („Mirosim flori”, „Stingem lumânarea” etc.), exerciții pentru dezvoltarea auzului fonematic („Deschide-ți urechea bine”, „Imităm sunetele animalelor”), pe care le putea realiza și acasă împreună cu copilul. De asemenea a asistat la mai multe lecții de predare-învățare a sunetelor și literelor, pentru a-și însuși modalitățile cele mai eficiente de a-l ajuta acasă să progreseze.

Copilul a întâmpinat dificultăți și în ceea ce privește cititul, cu greu și-a însușit tehnica citirii pe silabe, dar a reușit să învețe să citească corect și expresiv.

În ceea ce privește scrisul, acesta a manifestat interes pentru o scriere caligrafică. Transcria corect cuvinte, propoziții și texte scurte. În dictări și în exercițiile de creație, scria cu omisiuni de litere, cu înlocuiri de grafeme ale căror foneme sunt asemănătoare acustic. Din acest motiv, evitam să-i dau dictare în același timp cu ceilalți colegi, lucru care la început l-a sesizat și i-a displicut. După ce a realizat că, atunci când făceam dictări individuale cu el, obținea rezultate din ce în ce mai bune, a căpătat mai multă încredere în el și, atunci când propuneam activități de muncă independentă, mă întreba dacă nu vreau să-i mai dau și lui o dictare.

Se exprimă încă destul de greoi, însă efortul de a se perfecționa este vizibil. Desprinde informațiile esențiale din textul citit de mai multe ori, este interesat de îmbogățirea vocabularului.

Progresele pe care le-a făcut elevul sunt evidente, însă au fost obținute prin efortul comun al copilului, al colectivului clasei, al familiei și prin dăruirea de care toți am dat dovadă.

Bibliografie

- Iaurum, Gabriela, Eșecul școlar nu este o fatalitate!, în revista Învățământul primar, nr. 1, 2000;
- Nicola, Ioan, Pedagogie, E.D.P. București, 1994;
- Popenici, Ștefan (coord.), Managementul clasei pentru elevii cu ADHD. Ghid pentru cadrele didactice din învățământul preuniversitar, Editura Didactica Publishing House, 2008;

Prof.înv.primar: Grigor Camelia Mariana
Școala Gimnazială „Dr. Gheorghe Tite” Săpânța, Jud.Maramureș

Proiectul „Școala de vară săpânțeană”

Vacanța de vară este o perioadă lungă de libertate pentru toți copiii. Cei mai mulți dintre ei, dacă nu chiar majoritatea, nu-și pot permite, însă, să-și petreacă vacanța mare altundeva decât acasă. Făcând un sondaj printre copii, am descoperit că, deși se bucură că a venit vacanța, își doresc totuși să fie împreună cu alți copii, să aibă un îndrumător adult pentru jocurile și activitățile lor, care să vină cu propuneri, chiar și cu statut de negociator, să le susțină ideile lor și să le dea formă activă. De aceea, după o perioadă de libertate totală, de la începutul vacanței, copiii au devenit dornici de activități organizate. Ideea „Școlii de vară”, a fost și este una excepțională în acest sens, având experiența anului 2013 când am început stângaci, neîncrezători și am continuat și pe parcursul următorilor ani.

„Școala de vară săpânțeană” este un proiect care se înscrie în aria proiectelor personalizate care s-au desfășurat în școala noastră, la început acestea fiind idei separate, mai apoi constituindu-se ca parte a unui proiect permanent al școlii noastre, termenul de „săpânțeană” fiind cel care impune caracterul de unicitate și unitate. Ținând cont de specificul local al comunității, care se regăsește în profilul elevului școlii noastre, bazându-ne pe entuziasmul curiozității caracteristice vârstei școlărilor mici, luând în considerare propunerile și așteptările formulate de copiii, am propus, prin acest proiect, activități care să-i țină aproape de școală, cum ar fi: jocuri sportive, de creație, artă culinară, teatru, excursii prin împrejurimi, întâlniri cu mesterul popular Pop Dumitru și poetul Stan Ion, din localitatea Săpânța. Activitățile desfășurate au oferit o alternativă valoroasă în petrecerea plăcută și instructivă a vacanței, de a-i „rupe” de la televizor și calculator, nu doar pe parcursul timpului petrecut în cadrul proiectului ci, mai ales, pentru cel petrecut mai apoi acasă, cu grupul de prieteni, colegi, vecini, rude sau chiar individual.

Dincolo de toate acestea, trebuie să accentuăm esența proiectului – socializarea, prin adaptare la celălalt, prin respectarea regulilor de grup. Copiii au învățat să descopere împreună, să comunice, să se organizeze, să respecte reguli, să avanseze propuneri, să aibă încredere în sine și, mai ales, să se bucure împreună. Experiențele de grup încheagă prietenii, dărâmă barierele prejudecăților, dau naștere la solidarități și adaptări la situații sociale în miniatură.

Prin acest proiect școala a devenit un altfel de loc, pentru o altfel de învățare în această perioadă, a fost o nouă experiență „**una extraordinar de plăcută!**”

Rezultatul proiectului a fost unul deosebit de placut, deoarece am reușit să promovăm imaginea școlii și să atragem peste 50 de copii din cadrul școlii noastre, copii din școlile Remeți, Sarasău și copii din alte școli, care se aflau la bunici, pe perioada vacanței. În demararea proiectului am fost sprijiniți de partenerii noștri: I.S.J.Maramureș, Primăria Săpânța, Școala Gimnazială Remeți, Asociația Părinților din Săpânța, precum și de elevii voluntari ai Colegiului Național Dragoș-Vodă, Sighetu-Marmației, care au desfășurat activități distractive în limba engleză.



Conceptul de „copilărie” este completată de atribute precum creștere, dezvoltare, joacă, bucurie, curiozitate, dar și nevoie de îndrumare, educație, ocrotire, încurajare. Pe lângă acestea se adaugă, „neoficial”, și nevoia copiilor de a fi împreună cu alți copii, bucuria jocului în grup, dar, mai ales, eficiența și trăinicia învățării prin joc. Aceste precizări fundamentează proiectul nostru, este o punte de legătură între localitățile învecinate.



Optimizarea educației extrașcolare prin metode inovative (proiect de cercetare educațională)

Prof. Grigore Mihaela, Palatul Copiilor Pitești

ARGUMENT. Orice profesor știe că în era vitezei, a interacțiunii și a internetului global, metodele clasice de predare-învățare-evaluare nu mai sunt de ajuns. Ele trebuie combinate cu metode actualizate, interactive, atractive, eficiente și productive, în așa fel încât elevii noștri (digitali încă din copilăria mică) să fie atrași de educația nonformală și să fie menținuți cu succes în starea de învățare, de acumulare a informației, de însușire a competențelor și abilităților cu adevărat indispensabile în societatea postmodernă.

Strategia didactică *Flipped classroom/ Flipped learning*, care a devenit o inițiativă globală, asigură transformarea sălilor de cerc în spații active de învățare și ajută profesorii în demersurile lor esențiale: să predea lecții de calitate, să consolideze achizițiile și să obțină feedback relevant, să construiască o relație pedagogică asertivă și eficientă cu elevii și să încurajeze copiii și tinerii să învețe cu plăcere și cu folos, astfel încât ei să dețină controlul asupra propriei strategii de învățare, devenind tot mai independenți, stăpâni pe ei înșiși, responsabili și autonomi; să formeze elevi autodidacți, curioși și eficienți în parcursul lor educațional; să încurajeze menținerea exercițiului învățării și educația continuă, pe tot parcursul vieții.

Persistența în metodele de învățare pasivă subminează dezvoltarea copiilor și aduce deservicii pentru elevi, pentru profesiile prezentului și viitorului, dar și pentru comunitatea ori societatea întreagă. Dacă a fost posibil să se răspândească modelul industrial al învățării pasive în sistemele școlare din aproape toate țările lumii, atunci este posibil ca învățarea activă să devină o realitate universală, în toate școlile.

După 11 ani de cercetare, practică și feedback din partea educatorilor de pe cele șase continente, inițiatorii strategiei *Flipped classroom* (FC) au înțeles că nu este suficient să te concentrezi doar pe lecții și pe sălile de clasă tradiționale. Dacă decizia introducerii sistemului de învățare FC aparține guvernelor fiecărei țări, angajamentul de a îmbunătăți procesul educativ și propriile strategii pedagogice aparține oricărui cadru didactic, indiferent de țara în care își exercită profesia.

SCOP. Scopul acestui proiect de studiu este realizarea unei cercetări metodico-experimentale bazate pe introducerea strategiei FC în predarea cursului "Educație media" la grupele de liceu-avansați, în vederea îmbunătățirii performanțelor elevilor.

OBIECTIVE: a. teoretice: prezentarea/descrierea strategiei didactice FC; b. practice: 1. măsurarea eficienței strategiei FC în activitățile didactice din cadrul opționalului "Educație media";

2. evidențierea relației dintre aplicarea strategiei FC și performanțele elevilor, în cadrul activităților de predare-învățare-evaluare dedicate cursului ”Educație media”.

IPOTEZA. Presupunem că utilizarea strategiei didactice FC în activitățile de predare-învățare-evaluare îmbunătățește performanțele elevilor, în cadrul cursului ”Educație media”.

SUBIECTII. Eșantionarea a fost pseudo-aleatoare (este un proiect de cercetare pseudo-experimental), deoarece subiecții utilizați fac parte din populația disponibilă de elevi ai Cercului Redacție-presă din Palatul Copiilor Pitești.

Lotul de subiecți a cuprins 24 de elevi de liceu (două grupe de avansați deja constituite – grupa A, 12 elevi și grupa B, 12 elevi), aflați la același nivel de pregătire (aproximativ) și având același profesor coordonator de cerc. Grupa A este grupul experimental (i se aplică strategia didactică FC pe durata semestrului I), iar clasa grupa B este grupul de control (nu i se aplică strategia FC, ci activitățile didactice se desfășoară pe durata semestrului I în aceeași manieră tradițională, clasică). Pentru evidențierea diferențelor existente în ceea ce privește nivelul performanțelor înainte și după experiment (utilizarea/neutilizarea strategiei didactice FC), s-au aplicat aceleași chestionare tuturor elevilor – 12 elevi din grupul experimental A și 12 de elevi din grupul de control B.

PROCEDURA EXPERIMENTULUI.

VARIABLE. Variabila dependentă: rezultatele elevilor (nivelul lor de cunoștințe). Variabila independentă: strategia didactică Flipped Classroom (aplicarea strategiei în grupul experimental de elevi)

DESCRIEREA STRATEGIEI DIDACTICE FLIPPED CLASSROOM. **Flipped classroom** este o „abordare pedagogică în care instruirea directă se mută din spațiul de învățare de grup în spațiul individual de învățare, iar spațiul de grup rezultat este transformat într-un mediu de învățare dinamic, interactiv, în care educatorul îndrumă elevii pe măsură ce aplică noi concepte și se angajează creativ în abordarea subiectului” (The Flipped Learning Network, 2014). Conceptul de clasă răsturnată a fost prezentat pentru prima dată de Jonathan Bergmann și Aaron Sams, ambii profesori de chimie la liceu. În cartea lor: *Flip your classroom: ajungeți la fiecare elev din fiecare clasă în fiecare zi* (2012), au discutat motivele pentru care profesorii ar trebui să ia în considerare ”clasa răsturnată”.

Modelului pedagogic Flipped Classroom sau clasa inversată este o formă de blended learning, învățare mixtă (atât offline, cât și online), pe care mulți profesori au experimentat-o deja, poate fără să știe că așa se numește. Exemplele au arătat cum poate fi folosit cu succes atât pentru elevii mai mici, cât și pentru elevii care au mai multă autonomie în învățare.

În modelul didactic FC, elevii iau cunoștință cu un conținut nou anterior întâlnirii de la cerc (materiale pre-selectate și trimise de către profesor), iar în timpul orei (fizice, în clasă sau online, prin conferință video) discută despre ce au învățat sau citit. Ce se întâmplă în clasa tradițională (profesorul

predă și elevul învață acasă) se inversează în *flipped classroom* (profesorul trimite materiale, elevul se pregătește, iar în clasă se explică, se consolidează și se aplică noile cunoștințe). Astfel, profesorii se pot concentra pe nevoile individuale ale elevilor, iar ei pot învăța în ritmul lor din discuțiile la clasă. În plus, modelul facilitează dezvoltarea autonomiei și gândirii critice, promovează acceptarea celorlalți și descoperirea punctelor slabe și forte care îi fac unici pe elevi.

Strategia didactică Flipped Classroom oferă numeroase avantaje: vorbește limba elevilor de astăzi; ajută elevii ocupați; ajută elevii care se luptă să aibă succes școlar; ajută elevii să exceleze în toate abilitățile; le permite elevilor să facă o pauză și să deruleze materialele oferite de profesor; crește/îmbunătățește interacțiunea elev-profesor; le permite profesorilor să își cunoască mai bine elevii; crește interacțiunea elev-elev; permite diferențierea reală; schimbă managementul clasei; schimbă modul în care școala relaționează cu părinții; educă părinții; face ca grupa dvs. și procesul educativ să fie transparente etc.

METODA/INSTRUMENTUL DE CERCETARE. Pentru măsurarea nivelului cunoștințelor elevilor, s-a folosit metoda chestionarului. Chestionarul are un număr de 12 itemi, care verifică nivelul de alfabetizare media al elevilor din ambele grupe – grupa experimentală și grupa de control.

Exemple de itemi (cu răspuns unic sau multiplu):

- *Care sunt obiceiurile tale legate de ziare, știri și evenimente curente?*
 - A. Acord atenție știrilor atunci când există o poveste savuroasă care îmi atrage atenția / interesul
 - B. Evit mass-media/canalele de știri
 - C. Încerc să citesc știri zilnic bazându-mă pe mass-media în care am încredere și respect
 - D. Ar trebui să acord mai multă atenție știrilor, dar să nu am timp
- *Când comunică online cu persoane necunoscute sau când completezi detalii pe un site web, ce informații de contact ar trebui să oferi?*
 - A. Un pseudonim B. Numele de familie C. Adresa
 - D. Numărul de telefon E. Primul nume
- *O persoană care are cunoștințe media:*
 - A. Folosește cu ușurință toate tipurile de hardware și software pentru computer și alte forme de tehnologie nouă
 - B. Utilizează și găsește informații de toate tipurile într-o bibliotecă universitară, inclusiv surse de computer, microfilme și indexuri / rezumate
 - C. Citește, analizează și evaluează în mod critic informațiile prezentate într-o varietate de formate (televizor, scris, radio, computere etc.)
 - D. Evaluează critic programele de televiziune și recunoaște tehnici de persuasiune

➤ Când mass-media identifică un anumit grup de persoane la care doresc să își transmită mesajul, acest grup de persoane este cunoscut sub numele de:

- A. Public restrâns
- B. Răspuns demografic
- C. Sondaj de audiență
- D. Public țintă
- etc.

Evaluare	
Nr. itemi rezolvați (din totalul de 12)	Nota acordată / Calificativ
Între 0 și 3	4 (Insuficient)
Între 4 și 6	5-6 (Suficient)
Între 7 și 9	7-8 (Bine)
Între 10 și 12	9-10 (Foarte bine)

Etapele cercetării:

1. Etapa inițială – aplicarea testării inițiale (a chestionarului) tuturor elevilor din cele două grupe (A – grupul experimental) și B (grupul de control)
2. Etapa experimentală – aplicarea strategiei didactice FC în grupul experimental (grupa A) pe durata semestrului I al anului școlar
3. Etapa finală – aplicarea testării finale tuturor elevilor din ambele grupe

ANALIZA ȘI INTERPRETAREA REZULTATELOR. Ipoteza susține că utilizarea strategiei didactice FC în activitățile de predare-învățare-evaluare îmbunătățește performanțele elevilor, în cadrul cursului ”Educație media”. Pentru testarea acestei ipoteze s-a aplicat celor două eșantioane de elevi chestionarul inițial de evaluare a nivelului de alfabetizare media. Apoi, timp de un semestru, în grupul experimental s-a aplicat strategia didactică FC, iar în grupul de control metodele didactice clasice, obișnuite, de învățare pasivă. La finalul semestrului, s-a aplicat din nou chestionarul de evaluare a nivelului de cunoștințe și competențe media, în cele două grupuri – experimental și de control.

Prezentarea rezultatelor. Conform rezultatelor obținute și înregistrate în statisticile specifice, se constată o diferență semnificativă între performanțele celor două grupuri: rezultatele grupului experimental (în care s-a intervenit prin strategia Flipped classroom) sunt net superioare rezultatelor grupului de control. Așadar, ipoteza formulată a fost confirmată.

CONCLUZII ȘI DISCUȚII. Nivelul performanțelor elevilor din grupul experimental este mai ridicat decât nivelul performanțelor elevilor din grupul de control, după un semestru de aplicare a strategiei FC. Rezultatele experimentului dovedesc eficiența strategiei FC, în activitățile didactice nonformale. Astfel, s-a demonstrat că variabila independentă ”Strategia FC” influențează variabila dependentă ”performanțele elevilor” în sens pozitiv, verificându-se prin aceasta utilitatea introducerii strategiei expuse.

Pe lângă îmbunătățirea performanțelor școlare, experimentul a evidențiat și alte câteva caracteristici noi ale procesului educativ: elevii nu mai lipsesc nemotivat de la ore; elevii sunt atrași

de materialele audio-video realizate de profesor și realizează cu plăcere propriile materiale; profesorul aplică în mod real conceptul educației centrate pe elev, urmărind nevoile individuale ale copiilor; elevii învață în ritmul propriu și în stilul personal de învățare, sporindu-le astfel plăcerea de a cerceta, descoperi, memora, exersa, dezbate; elevii își descoperă punctele forte și punctele slabe proprii, fiind încurajați să se autovalorizeze și să învețe din propriile greșeli; se îmbunătățește comunicarea între elevi, dar și între profesor, elevi și familie (care îi sprijină activ pe copii în procesul de învățare bazat pe conceptul FC); elevii declară că strategia FC este mai interesantă și mai atractivă decât clasa tradițională, pentru că se simt motivați să lucreze cu mai multă implicare și bucurie.

LIMITELE CERCETĂRII sunt legate de următoarele aspecte: numărul redus de subiecți; experiența redusă; timp de cercetare redus; necesitatea unui proces mai îndelungat de corectare a erorilor și de adaptare a strategiei la condițiile obiective existente în educația extrașcolară/nonformală.

DIRECȚII VIITOARE DE ANALIZĂ. Direcțiile viitoare ale cercetării ar putea cuprinde o extindere a experimentului și la alte grupe ale cercului Redacție-presă sau la grupele altor cercuri.

BIBLIOGRAFIE SELECTIVĂ:

- <https://www.aspireteachers.ro/noutati/2020/9/5/flipped-classroom-partea1>
- <https://www.flglobal.org/>
- <https://www.proprofs.com/quiz-school/story.php?title=test-your-media-literacy-skills->
- <https://pdfcoffee.com/proiect-de-cercetare-pedagogica-pdf-free.html>
- <https://www.edu.ro/educa%C8%9Bie-media-pentru-liceeni>
- <http://oldsite.edu.ro/index.php/articles/6343>

ERASMUS + international courses EDU2GROW Caldas sa Rainha Portugalia

Prof. Grindei Rodica

Școala Gimnazială Nr.1 Stăuceni

Caldas da Rainha este un oraș în Portugalia. Numele poate fi tradus ca "Izvoarele Calde ale Reginei", "Băile Reginei" sau "Apele Termale ale Reginei". Caldas da Rainha este reședința municipiului cu același nume.

Cursul se cheama: Social Diversity& Management/ Social diversity and social transformation: it starts in your hands iar în cele cinci zile de curs am învățat diferite metode de aplicat la clasă, indiferent de materia ce o predai.

Ziua 1. Cultură și interculturalitate

- Jocuri de spargerea gheții: dans- hands up
- Jocuri de cunoaștere în cerc:
 - ZIP- ZAP
 - grupări după litera inițială a numelui, după disciplina predată
- Joc cu 12 sarcini: MISSION POSSIBLE
 - lucrul în echipă de câte 6 participanți

Ziua 2 Comunicare asertivă, agresivă și pasivă

- Școala incluzivă și societatea incluzivă
- Comunicarea non- verbală în mediul de lucru și în clasă
- Înțelegerea excluderii- empatie
- Adaptarea comunicării la grupa de vârstă
- Jocuri pentru îmbunătățirea comunicării: „The fingers- Dream, Job, Passion, Ackward, Motto”/ Degetele: vise, servicii, pasiuni, frici, motto
- Grupări: în pereche și apoi în grup de 6 care- și povestesc evenimentul cel mai important din viață; concluzii și un desen reprezentativ

Ziua 3 Metode non- formale de includere

- Ce este incluziunea?
- Școala incluzivă și societatea incluzivă
- Jocul cu scaunele: desene spate în spate, fără să ne uităm= unul dictează desenul celuilalt fără să pună întrebări
- Jocul fight: ghicește cum îl cheamă pe adversarul care s- a ascuns după o cortină
- Jocul rezolvare de puzzle respectând reguli
- Seara interculturală

Ziua 4 Managementul conflictelor și medierea

- Surse de conflict în incluziune
- Prejudecățile elevilor și părinților despre minorități: religioase, etnice, culturale, lingvistice, cu dizabilități
- Abordări ale conflictului: mediere și negociere
- Înțelegerea problemei
- Stiluri de tratare a conflictelor

- Seara Fado: descoperirea muzicii și culturii portugheze
Ziua 5 Evaluarea

- Excursie la Eden Garden și la Castelul maurilor

- Ceremonia de certificare

Reveniți acasă, povestea a continuat să fie spusă pe cale orală- prin diseminări și pe cale scrisă: presă, facebook, youtube. De experiența noastră s- au bucurat colegii dar și elevii care au „gustat” din istoria portugheză și din metodele antrenante învățate la acest curs.

Concluzia: istoria, cultura și învățământul unui popor pot fi descoperite dacă-ți dai interesul să le înțelegi și să le pui în practică.

Exemple de bune practici la ora de istorie:

- Jocul de rol ca formă de recapitulare
- Vizita on-line la diferite instituții istorice coroborată cu dezbateră și problematizarea:
https://www.youtube.com/watch?v=k-mSMTa_qKc&t=40s
<https://www.youtube.com/watch?v=mgqADWgiOHM&t=23s>
<https://www.youtube.com/watch?v=8M5H92EEMvk&t=26s>
<https://www.youtube.com/watch?v=a3Xni1sDYro&t=3s>
<https://www.youtube.com/watch?v=RdHK4SVfMs&t=79s>

ȘCOALA INCLUZIVĂ - ȘANSA COPIILOR CU CES

Profesor Guță Virgil-Marius
Colegiul Național „Vladimir Streinu” Găești, jud. Dâmbovița
Profesor Guță Anca Ionela
**Liceul Tehnologic Nr.1 Prundu, jud. Giurgiu/
Seminarul Teologic Ortodox „Teoctist Patriarhul” Giurgiu, jud. Giurgiu**

În contextul reformei sistemului românesc de învățământ a fost creat cadrul legislativ necesar pentru integrarea copiilor cu nevoi speciale în diverse forme și instituții de învățământ. Legislația în vigoare prevede integrarea copiilor cu CES atât în învățământul special cât și obișnuit. Se stipulează asigurarea unui circuit deschis între cele două subsisteme ale învățământului. Scopul este beneficiul persoanei cu nevoi speciale de educație prin acordare de ajutor specializat necesar pentru dezvoltarea cognitivă, socială și profesională pe o curbă ascendentă.

Incluziunea reprezintă o prioritate a reformei sociale începută în țara noastră după 1990. Dezvoltarea educației incluzive reprezintă modalitatea principală de realizare a atitudinilor și practicilor non-discriminatori, a unei societăți deschise și a unei societăți democratice moderne. Școala incluzivă are menirea de a reacționa la cerințele copiilor de a armoniza diferențele de învățare, diferențele între gradele de reușită școlară și de a asigura o educație permanentă pentru toți .

Scopul acestei școli este de a crea pentru toți copiii un cadru prielnic învățării, pornind de la premiza că diferențele dintre oameni sunt normale și ele trebuie acceptate. Un rol important în cadrul școlii incluzive îl are pedagogia și învățarea centrată pe elev. Acest lucru implică automat adaptarea curriculumului și metodelor de predare la capacitatea și nevoia fiecărui elev în parte.

Predarea la elevii cu nevoi speciale solicită aceleași strategii și practici ca și predarea la orice alt tip de clasă. Cu alte cuvinte, o bună metodă de predare în general va fi o bună metodă de predare și pentru elevii cu nevoi speciale. Toți elevii au dreptul să aștepte de la învățământ cele mai bune și eficiente metode, iar elevii cu CES nu fac diferență.

Totuși, în scopul eficientizării activităților de învățare în cazul elevilor cu CES se recomandă utilizarea unor strategii didactice interactive bazate atât pe cooperare, colaborare și comunicarea între elevi cât și pe interacțiunea dintre cadrele didactice și aceștia. Astfel, prin utilizarea unor metode interactiv-participative cum ar fi cele conversative (conversația euristică, discuția colectivă, problematizarea, comunicarea rotativă etc.) și de învățare prin acțiune reală sau fictivă (exercițiul, algoritmul, lucrările practice, jocul didactic, învățarea dramatizată etc.) se preconizează obținerea unor efecte sporite în plan formativ și informativ, comparativ cu utilizarea unor metode tradiționale, în care rolul elevului este unul mai puțin activ dacă nu chiar pasiv (expunerea, explicația, instructajul etc.).

În activitățile didactice destinate elevilor cu CES, pot fi utilizate și metode expozitive de tipul povestirii, expunerii sau descrieri dacă sunt respectate anumite cerințe:

- folosirea unui limbaj adecvat, corespunzător posibilităților lor de înțelegere și verbalizare;
- antrenarea elevilor prin întrebări de control pentru a verifica nivelul înțelegerii conținuturilor de către aceștia;

- acordarea de explicații suplimentare atunci când se impun.

Școala incluzivă reprezintă o provocare pentru școlile obișnuite, însă ea nu trebuie privită ca o amenințare pentru performanța acestor școli.

În etapa actuală instituționalizarea (școala incluzivă) rămâne a fi principala modalitate de protecție și îngrijire a copiilor aflați în dificultate și/sau cu cerințe educative speciale. Acești copii sunt școlarizați în unități educaționale pentru diferite categorii de cerințe educative speciale. Educația și recuperarea copiilor instituționalizați constituie o problemă care implică eforturi enorme din partea cadrelor didactice. Soluționarea acesteia depinde de asigurarea instituțiilor cu materiale didactice care, într-o serie de unități educaționale continuă să rămână la un nivel nesatisfăcător. Această stare de lucruri are un impact negativ asupra educației și procesului de școlarizare a copilului, nerespectându-se dreptul lui la dezvoltare, joc, participare, exprimare etc..

Rezolvarea problemelor în discuție necesită tratarea individualizată, timpurie, prin activități de corecție și de recuperare speciale, pentru facilitarea includerii copilului în sistemul educațional obișnuit.

Școala incluzivă asigură o educație de calitate și îmbunătățește eficiența sistemului de învățământ în ansamblu. Incluziunea presupune schimbări profunde și în privința dificultăților de învățare, schimbări care se realizează atât din punct de vedere metodologic cât și organizațional.

Multe dintre instituțiile școlare găsesc ca fiind dificil să integreze elevii cu nevoi speciale în cadrul claselor obișnuite. Însă această teamă poate fi depășită prin educație, resurse didactice adecvate, sprijin și nu în ultimul rând credința că incluziunea este un drept moral și social ce nu poate fi negat nimănui.

Există anumite etape ce trebuie urmate în cadrul școlarizării copiilor cu CES, printre care, în primă fază, este acceptarea ideii că există astfel de copii, recunoașterea dreptului lor la educație, integrarea lor treptată în cadrul școlilor obișnuite. Astfel pe măsură ce acești copii vor crește, vor deveni adulți și vor avea probabil proprii copii, incluziunea va fi deja un fapt acceptat și o măsură firească în cadrul educației. Copiii educați în cadrul școlii incluzive vor fi mai bine pregătiți să interacționeze cu diverși indivizi precum și cu diverse situații din lumea reală.

În cadrul școlii incluzive profesorii trebuie să colaboreze cu diferiți specialiști în domeniul educației, cum ar fi psihologi, consilieri, terapeuți și alți specialiști pentru că doar împreună vor reuși să obțină cele mai bune rezultate. Profesorul consultant pentru CES este probabil cel care va lucra cel mai mult cu fiecare profesor în parte, el fiind și cel care va participa în cea mai mare măsură la orele de curs.

Școala incluzivă presupune îmbunătățirea sistemului educațional pentru toți elevii. Implică schimbări în curriculum, în modul de predare al profesorilor, în modul de învățare al elevilor, precum și schimbări în modul cum interacționează copiii cu CES cu colegii lor și viceversa.

Ideea este ca școlile, centre de învățare și educație, să se schimbe astfel încât să devină comunități educaționale în care nevoile tuturor elevilor și profesorilor să fie îndeplinite. Școlile incluzive nu mai asigură o educație obișnuită sau o educație specială, ci asigură o educație incluzivă, iar ca rezultat elevii vor putea învăța împreună. Cu alte cuvinte, acest tip de școală este deschisă tuturor elevilor, astfel încât toți elevii să participe și să învețe. Pentru ca acest lucru să se întâmple, profesorii și școlile, în general, au nevoie de o schimbare, pentru a întâmpina cu mai mult succes diversitatea nevoilor elevilor. Educația incluzivă este un proces de facilitare a procesului de învățare pentru toți elevii, chiar și pentru cei ce au fost anterior excluși.

Printre avantajele școlii incluzive se numără faptul că elevii cu CES sunt tratați ca parte integrantă a societății, au ca model restul colegilor care nu au probleme, atât copiii cu CES cât și colegii lor își dezvoltă abilitățile comunicative, devin mai creativi, acceptă diversitatea, etc.

Profesorii adoptă metode diverse de predare-învățare, de care beneficiază toți elevii, nu numai cei cu CES. Socializarea între elevii și dezvoltarea prietenilor între colegi este destul de importantă în dezvoltarea procesului de învățare, datorită schimbului de informații permanent.

În ceea ce privește cadrele didactice din cadrul școlii incluzive, ele trebuie încurajate să adopte practici moderne în cadrul orelor de curs, să se autoperfecționeze în permanență în ceea ce privește copiii cu CES. Un alt rol important pe care cadrele didactice îl au este acela de a-i face pe copiii fără probleme să-și accepte și să-și ajute colegii cu CES, fără a-i ridiculiza, sau exclude.

Trebuie precizat, de asemenea, că alături de cadrele didactice și colegii de clasă, un rol important în asigurarea succesului copiilor cu CES este atribuit familiei și părinților acestor copii. A fost demonstrat că în acele cazuri în care părinții și familia, în general, s-au implicat activ în procesul de învățare, copiii cu CES au avut rezultate mult mai eficiente. Prin această implicare activă a familiei se creează o comunitate incluzivă ce-i va ajuta pe copiii cu CES să se integreze mai repede și cu mai mult succes în societate, după terminarea studiilor.

Așadar, necesitatea de redimensionare a învățământului pentru a stabili standarde educaționale și pentru a determina școlile să devină responsabile de rezultatele elevilor, necesită un mare efort și dedicație, atât colectiv cât și individual. Pentru aceasta trebuie să credem că fiecare copil în parte poate învăța și reuși, că diversitatea ne este utilă tuturor și că elevii expuși diferitelor riscuri le pot depăși printr-o atenție și implicare din parte cadrelor didactice și a comunității, în general.

Pe măsură ce va interveni această redimensionare a învățământului, incluziunea nu va mai fi privită ca o acțiune izolată, distinctivă, ci va deveni o acțiune naturală, simultană.

Școala incluzivă este școala care :

- nu selectează și nu exclude;
- este deschisă, tolerantă, prietenoasă și democratică;
- este naturală prin eterogenitatea ei
- valorizează toți elevii;
- se adaptează la diversitatea nevoilor educaționale și la particularitățile de învățare și dezvoltare.

Școala incluzivă este școala în care se realizează:

- *integrarea fizică*: copiii cu CES vor fi integrați în învățământul obișnuit cu scopul reducerii distanțelor dintre ei și cei normali.
- *integrarea funcțională*: constă în reducerea distanței funcționale dintre copiii normali și cei cu CES, și posibilitatea tuturor copiilor de a participa la activitățile din școli, de a avea acces și de a utiliza resurse, servicii și instalații publice oferite de mediu.
- *integrarea socială*: constă în participarea copiilor cu CES la activitățile desfășurate în afara școlii și clasei, stabilirea unor relații sociale normale.
- *integrarea personală*: este legată de dezvoltarea relațiilor de interacțiune cu persoane importante în momente diverse ale vieții (părinți, frați, bunici, alte rude).
- *integrarea societală*: presupune asumarea unor responsabilități sociale, acceptarea de către ceilalți membri ai societății, sentimentul de încredere deplină în sine și ceilalți.
- *integrarea organizatorică*: presupune organizarea structurilor și serviciilor publice în așa fel încât să răspundă nevoilor persoanelor cu deficiențe cât și celorlalți.

O școală incluzivă trebuie să aibă în vedere :

- Cuprinderea tuturor copiilor în actul educațional;
- Ameliorarea curriculum-ului;

- Metodologii de predare – învățare – evaluare centrate pe copil;
- Participarea comunității;
- Formarea cadrelor didactice din perspectiva educației incluzive.

Concluzionând, putem spune că incluziunea nu-i implică numai pe copiii cu CES; ea este de fapt o realitate și recunoașterea faptului că fiecare copil este unic. Școala incluzivă ne demonstrează, așadar, că suntem unul, dar nu unul și același.

Bibliografie

Andruskiewicz, M., & Prenton, K. (2007). **Educația incluzivă/Ghidul cadrului didactic, nr.1, Program Phare 2004 “Acces la educație pentru grupuri dezavantajate”**. București: EDP S.A.

Vraășmaș, E. (2001). **Învățământul integrat și /sau incluziv**. București: Aramis.

Gherguț, A. (2006). **Psihopedagogia persoanelor cu cerințe educative speciale**. Iași: Polirom.

Mara, D. (2009). **Strategii didactice în educația incluzivă**. București: Editura Didactică și Pedagogică, R.A.

Vraășmaș, E. (2007). **Dificultăți de învățare în școală - domeniu nou de studiu și aplicație**. București: Integral.

ȘCOALA INCLUZIVĂ - ȘANSA COPIILOR CU CES

Profesor Guță Virgil-Marius
Colegiul Național „Vladimir Streinu” Găești, jud. Dâmbovița
Profesor Guță Anca Ionela
**Liceul Tehnologic Nr.1 Prundu, jud. Giurgiu/
Seminarul Teologic Ortodox „Teoctist Patriarhul” Giurgiu, jud. Giurgiu**

În contextul reformei sistemului românesc de învățământ a fost creat cadrul legislativ necesar pentru integrarea copiilor cu nevoi speciale în diverse forme și instituții de învățământ. Legislația în vigoare prevede integrarea copiilor cu CES atât în învățământul special cât și obișnuit. Se stipulează asigurarea unui circuit deschis între cele două subsisteme ale învățământului. Scopul este beneficiul persoanei cu nevoi speciale de educație prin acordare de ajutor specializat necesar pentru dezvoltarea cognitivă, socială și profesională pe o curbă ascendentă.

Incluziunea reprezintă o prioritate a reformei sociale începută în țara noastră după 1990. Dezvoltarea educației incluzive reprezintă modalitatea principală de realizare a atitudinilor și practicilor non-discriminatori, a unei societăți deschise și a unei societăți democratice moderne. Școala incluzivă are menirea de a reacționa la cerințele copiilor de a armoniza diferențele de învățare, diferențele între gradele de reușită școlară și de a asigura o educație permanentă pentru toți .

Scopul acestei școli este de a crea pentru toți copiii un cadru prielnic învățării, pornind de la premiza că diferențele dintre oameni sunt normale și ele trebuie acceptate. Un rol important în cadrul școlii incluzive îl are pedagogia și învățarea centrată pe elev. Acest lucru implică automat adaptarea curriculumului și metodelor de predare la capacitatea și nevoia fiecărui elev în parte.

Predarea la elevii cu nevoi speciale solicită aceleași strategii și practici ca și predarea la orice alt tip de clasă. Cu alte cuvinte, o bună metodă de predare în general va fi o bună metodă de predare și pentru elevii cu nevoi speciale. Toți elevii au dreptul să aștepte de la învățământ cele mai bune și eficiente metode, iar elevii cu CES nu fac diferență.

Totuși, în scopul eficientizării activităților de învățare în cazul elevilor cu CES se recomandă utilizarea unor strategii didactice interactive bazate atât pe cooperare, colaborare și comunicarea între elevi cât și pe interacțiunea dintre cadrele didactice și aceștia. Astfel, prin utilizarea unor metode interactiv-participative cum ar fi cele conversative (conversația euristică, discuția colectivă, problematizarea, comunicarea rotativă etc.) și de învățare prin acțiune reală sau fictivă (exercițiul, algoritmul, lucrările practice, jocul didactic, învățarea dramatizată etc.) se preconizează obținerea unor efecte sporite în plan formativ și informativ, comparativ cu utilizarea unor metode tradiționale, în care rolul elevului este unul mai puțin activ dacă nu chiar pasiv (expunerea, explicația, instructajul etc.).

În activitățile didactice destinate elevilor cu CES, pot fi utilizate și metode expozitive de tipul povestirii, expunerii sau descrieri dacă sunt respectate anumite cerințe:

- folosirea unui limbaj adecvat, corespunzător posibilităților lor de înțelegere și verbalizare;
- antrenarea elevilor prin întrebări de control pentru a verifica nivelul înțelegerii conținuturilor de către aceștia;

- acordarea de explicații suplimentare atunci când se impun.

Școala incluzivă reprezintă o provocare pentru școlile obișnuite, însă ea nu trebuie privită ca o amenințare pentru performanța acestor școli.

În etapa actuală instituționalizarea (școala incluzivă) rămâne a fi principala modalitate de protecție și îngrijire a copiilor aflați în dificultate și/sau cu cerințe educative speciale. Acești copii sunt școlarizați în unități educaționale pentru diferite categorii de cerințe educative speciale. Educația și recuperarea copiilor instituționalizați constituie o problemă care implică eforturi enorme din partea cadrelor didactice. Soluționarea acesteia depinde de asigurarea instituțiilor cu materiale didactice care, într-o serie de unități educaționale continuă să rămână la un nivel nesatisfăcător. Această stare de lucruri are un impact negativ asupra educației și procesului de școlarizare a copilului, nerespectându-se dreptul lui la dezvoltare, joc, participare, exprimare etc..

Rezolvarea problemelor în discuție necesită tratarea individualizată, timpurie, prin activități de corecție și de recuperare speciale, pentru facilitarea includerii copilului în sistemul educațional obișnuit.

Școala incluzivă asigură o educație de calitate și îmbunătățește eficiența sistemului de învățământ în ansamblu. Incluziunea presupune schimbări profunde și în privința dificultăților de învățare, schimbări care se realizează atât din punct de vedere metodologic cât și organizațional.

Multe dintre instituțiile școlare găsesc ca fiind dificil să integreze elevii cu nevoi speciale în cadrul claselor obișnuite. Însă această teamă poate fi depășită prin educație, resurse didactice adecvate, sprijin și nu în ultimul rând credința că incluziunea este un drept moral și social ce nu poate fi negat nimănui.

Există anumite etape ce trebuie urmate în cadrul școlarizării copiilor cu CES, printre care, în primă fază, este acceptarea ideii că există astfel de copii, recunoașterea dreptului lor la educație, integrarea lor treptată în cadrul școlilor obișnuite. Astfel pe măsură ce acești copii vor crește, vor deveni adulți și vor avea probabil proprii copii, incluziunea va fi deja un fapt acceptat și o măsură firească în cadrul educației. Copiii educați în cadrul școlii incluzive vor fi mai bine pregătiți să interacționeze cu diverși indivizi precum și cu diverse situații din lumea reală.

În cadrul școlii incluzive profesorii trebuie să colaboreze cu diferiți specialiști în domeniul educației, cum ar fi psihologi, consilieri, terapeuți și alți specialiști pentru că doar împreună vor reuși să obțină cele mai bune rezultate. Profesorul consultant pentru CES este probabil cel care va lucra cel mai mult cu fiecare profesor în parte, el fiind și cel care va participa în cea mai mare măsură la orele de curs.

Școala incluzivă presupune îmbunătățirea sistemului educațional pentru toți elevii. Implică schimbări în curriculum, în modul de predare al profesorilor, în modul de învățare al elevilor, precum și schimbări în modul cum interacționează copiii cu CES cu colegii lor și viceversa.

Ideea este ca școlile, centre de învățare și educație, să se schimbe astfel încât să devină comunități educaționale în care nevoile tuturor elevilor și profesorilor să fie îndeplinite. Școlile incluzive nu mai asigură o educație obișnuită sau o educație specială, ci asigură o educație incluzivă, iar ca rezultat elevii vor putea învăța împreună. Cu alte cuvinte, acest tip de școală este deschisă tuturor elevilor, astfel încât toți elevii să participe și să învețe. Pentru ca acest lucru să se întâmple, profesorii și școlile, în general, au nevoie de o schimbare, pentru a întâmpina cu mai mult succes diversitatea nevoilor elevilor. Educația incluzivă este un proces de facilitare a procesului de învățare pentru toți elevii, chiar și pentru cei ce au fost anterior excluși.

Printre avantajele școlii incluzive se numără faptul că elevii cu CES sunt tratați ca parte integrantă a societății, au ca model restul colegilor care nu au probleme, atât copiii cu CES cât și colegii lor își dezvoltă abilitățile comunicative, devin mai creativi, acceptă diversitatea, etc.

Profesorii adoptă metode diverse de predare-învățare, de care beneficiază toți elevii, nu numai cei cu CES. Socializarea între elevii și dezvoltarea prietenilor între colegi este destul de importantă în dezvoltarea procesului de învățare, datorită schimbului de informații permanent.

În ceea ce privește cadrele didactice din cadrul școlii incluzive, ele trebuie încurajate să adopte practici moderne în cadrul orelor de curs, să se autoperfecționeze în permanență în ceea ce privește copiii cu CES. Un alt rol important pe care cadrele didactice îl au este acela de a-i face pe copiii fără probleme să-și accepte și să-și ajute colegii cu CES, fără a-i ridiculiza, sau exclude.

Trebuie precizat, de asemenea, că alături de cadrele didactice și colegii de clasă, un rol important în asigurarea succesului copiilor cu CES este atribuit familiei și părinților acestor copii. A fost demonstrat că în acele cazuri în care părinții și familia, în general, s-au implicat activ în procesul de învățare, copiii cu CES au avut rezultate mult mai eficiente. Prin această implicare activă a familiei se creează o comunitate incluzivă ce-i va ajuta pe copiii cu CES să se integreze mai repede și cu mai mult succes în societate, după terminarea studiilor.

Așadar, necesitatea de redimensionare a învățământului pentru a stabili standarde educaționale și pentru a determina școlile să devină responsabile de rezultatele elevilor, necesită un mare efort și dedicație, atât colectiv cât și individual. Pentru aceasta trebuie să credem că fiecare copil în parte poate învăța și reuși, că diversitatea ne este utilă tuturor și că elevii expuși diferitelor riscuri le pot depăși printr-o atenție și implicare din parte cadrelor didactice și a comunității, în general.

Pe măsură ce va interveni această redimensionare a învățământului, incluziunea nu va mai fi privită ca o acțiune izolată, distinctivă, ci va deveni o acțiune naturală, simultană.

Școala incluzivă este școala care :

- nu selectează și nu exclude;
- este deschisă, tolerantă, prietenoasă și democratică;
- este naturală prin eterogenitatea ei
- valorizează toți elevii;
- se adaptează la diversitatea nevoilor educaționale și la particularitățile de învățare și dezvoltare.

Școala incluzivă este școala în care se realizează:

- *integrarea fizică*: copiii cu CES vor fi integrați în învățământul obișnuit cu scopul reducerii distanțelor dintre ei și cei normali.
- *integrarea funcțională*: constă în reducerea distanței funcționale dintre copiii normali și cei cu CES, și posibilitatea tuturor copiilor de a participa la activitățile din școli, de a avea acces și de a utiliza resurse, servicii și instalații publice oferite de mediu.
- *integrarea socială*: constă în participarea copiilor cu CES la activitățile desfășurate în afara școlii și clasei, stabilirea unor relații sociale normale.
- *integrarea personală*: este legată de dezvoltarea relațiilor de interacțiune cu persoane importante în momente diverse ale vieții (părinți, frați, bunici, alte rude).
- *integrarea societală*: presupune asumarea unor responsabilități sociale, acceptarea de către ceilalți membri ai societății, sentimentul de încredere deplină în sine și ceilalți.
- *integrarea organizatorică*: presupune organizarea structurilor și serviciilor publice în așa fel încât să răspundă nevoilor persoanelor cu deficiențe cât și celorlalți.

O școală incluzivă trebuie să aibă în vedere :

- Cuprinderea tuturor copiilor în actul educațional;
- Ameliorarea curriculum-ului;

- Metodologii de predare – învățare – evaluare centrate pe copil;
- Participarea comunității;
- Formarea cadrelor didactice din perspectiva educației incluzive.

Concluzionând, putem spune că incluziunea nu-i implică numai pe copiii cu CES; ea este de fapt o realitate și recunoașterea faptului că fiecare copil este unic. Școala incluzivă ne demonstrează, așadar, că suntem unul, dar nu unul și același.

Bibliografie

Andruskiewicz, M., & Prenton, K. (2007). **Educația incluzivă/Ghidul cadrului didactic, nr.1, Program Phare 2004 “Acces la educație pentru grupuri dezavantajate”**. București: EDP S.A.

Vraășmaș, E. (2001). **Învățământul integrat și /sau incluziv**. București: Aramis.

Gherguț, A. (2006). **Psihopedagogia persoanelor cu cerințe educative speciale**. Iași: Polirom.

Mara, D. (2009). **Strategii didactice în educația incluzivă**. București: Editura Didactică și Pedagogică, R.A.

Vraășmaș, E. (2007). **Dificultăți de învățare în școală - domeniu nou de studiu și aplicație**. București: Integral.

ABANDONUL ȘCOLAR – ULTIMA FAZĂ A INSUCESULUI ȘCOLAR

PROF. HAN GETA

Școala Gimn. Nr.1 Limanu, jud. Constanța

Abandonul școlar este ultima faza a insuccesului școlar pe care îl poate înregistra un elev. Insuccesul școlar se definește prin rămânerea în urmă la învățătură a unor elevi care nu reușesc să obțină un randament școlar la nivelul cerințelor programelor. Din această cauză, elevii nu vor reuși să se adapteze la mediul socio-profesional, la nivelul cerințelor acestuia și ale societății.

Sunt trei tipuri de cauze care generează abandonul școlar: cauze psihoindividuale, cauze pedagogice și cauze socio-familiale, iar pentru fiecare există mai multe contexte care le susțin.

Consider că cel mai mare impact îl are contextul social în care ne aflăm, acesta conducând frecvent la abandon școlar. Atitudinea negativă a unor elevi față de învățătură și muncă este urmarea lipsei motivație. Aceasta este cauzată de problemele familiei care nu întrezăresc o rezolvare din cauza lipsei unui loc de muncă, a banilor, a conflictelor generate de acestea, dar mai ales atitudinea familiei față de școala și educația propriului copil.

Comunitatea școlară în care activez a analizat absenteismului și riscul de abandon școlar, iar pe baza raportului efectuat a propus o serie de demersuri pe care le-am aplicat și au dat roade în lupta împotriva acestor două fenomene din educație. S-a realizat un plan care a cuprins:

- activități de identificare a copiilor aflați în abandon sau risc de abandon școlar, urmate de măsuri de implicare a familiei în reabilitarea școlară și socială a elevului;
- informarea imediată a părinților cu privire instalarea fenomenului de absenteism școlar;
- discuții purtate, atât cu părinții, cât și cu copiii acestora de către psihologul/consilierul școlar;
- înștiințări privind absențele înregistrate transmise către părinți, la fiecare sfârșit de semestru școlar;
- organizarea unor lectorate cu părinții cu implicarea mediatorului școlar, a psihologului școlii, a preotului, a polițiștilor, a reprezentanților autorităților locale;
- activități pentru îmbunătățirea modului de relaționare și a comunicării părinți – copii cu privire la consecințele în plan emoțional ale violenței asupra copiilor;
- activități de sprijinirea copiilor pentru a face față dificultăților școlare;
- menținerea în clasă a unei atmosfere care să asigure satisfacerea trebuinței de siguranță afectivă pentru toți elevii;
- aplicarea unor metode de predare – învățare atractive;
- promovarea cooperării în clasă, astfel încât și elevii cu performanțe școlare modeste să experimenteze succesul.

De asemenea, s-a urmărit evitarea constituirii unor elite, concomitent cu etichetarea, marginalizarea, celor care nu aparțin elitei;

În concluzie pe baza celor observate în comunitatea școlară pot spune că absenteismul și abandonul școlar sunt fenomene cu cauze multiple, dar cele mai multe cauze sunt legate de problemele familiilor.

Datorită abandonului școlar tinerii sunt obligați să muncească „cu ziua”, fără a se putea angaja cu carte de muncă pe termen lung. Astfel se propagă mai departe starea de sărăcie în propriile familii și modelul părinților fără educație și fără perspectivă.

Eforturile școlii și ale asistentului social din comunitate sunt zadarnice fără colaborarea familiei, drept pentru care o primă condiție a prevenirii absenteismului școlar este aceea a sesizării din timp a primelor semne de manifestare ale fenomenului, urmate de foarte bună colaborare între școală, reprezentată de toate cadrele didactice și părinții elevilor.

În tot acest proces continuu și consecvent de prevenire și combatere a abandonului școlar, cei trei poli de acțiune ȘCOALA – FAMILIA – COMUNITATEA trebuie să-și unească forțele pentru binele, dezvoltarea și bunăstarea generațiilor prezente și viitoare de elevi.

BIBLIOGRAFIE:

1. Băban, Adriana, 2001, Consiliere educațională, Editura Ardealul, Cluj Napoca;
2. Holban, Ion, 1973, Orientarea școlară, Editura Junimea, Iași;
3. Jigău, Mircea, 2001, Consilierea carierei, Editura Sigma, București

Proiect educativ – „Arta – șansă, zâmbet, emoție și culoare”

Prof. psihopedagog Maria Herțoiu, C.S.E.I. Nr. 1 Sibiu

Prof. psihopedagog Cristina Maria Chirilă, C.S.E.I. Nr. 1 Sibiu

ARGUMENT

Activitățile ce vor fi desfășurate în cadrul acestui proiect vor urmări motivarea elevilor în vederea reducerii abandonului școlar, prin sporirea creativității, dezvoltarea competențelor de comunicare, artistice și a abilităților de exprimare a emoțiilor prin artă. Un elev implicat în propria educație va fi un elev motivat să își finalizeze studiile, de aceea, situațiile de învățare trebuie să fie legate de aspectele reale ale vieții.

Formarea personalității copiilor cu C.E.S. necesită activități variate, iar creațiile artistice pot juca un rol deosebit în acest domeniu, în special atunci când elevii sunt implicați afectiv și când temele propuse ajung să-i capteze.

Realizarea unor lucrări duce la dezvoltarea simțului artistic, educă gustul pentru frumos și îi motivează pe copii să-și exprime sentimentele.

Nimic nu este mai plăcut decât o creație artistică izvorâtă din inima unui copil!

Profesorul are menirea să promoveze învățarea eficientă, adică o învățare activă, participativă și creativă. De aceea și noi încercăm, prin acest proiect, să-i implicăm activ pe elevi în diverse activități educative.

Arta este limbajul accesibil tuturor, indiferent de cultură, potențial intelectual, experiență sau cunoștințe. Există în fiecare din noi un potențial creativ general, anumite abilități creative care țin mai ales de dimensiunile constructive ale aptitudinilor, dar și de dimensiunile valorice ale personalității. Acest potențial dacă este exersat și educat, poate fi valorificat la maximum, concretizat și materializat în diverse domenii ale activității umane, în diverse produse noi, originale.

Folosind tehnici de pictură și desen, fiecare elev poate să își activeze potențialul creativ cu scopul de a explora și de a-și înțelege mai bine emoțiile și sentimentele. Arta este acea entitate care stârnește emoții, este puntea dintre suflet și realitate, manifestată în orice existență, indiferent de vârstă, natură și fire.

NEVOIA CĂREIA ÎI RĂSPUNDE PROIECTUL:

Nevoia principală care stă la baza derulării acestui proiect este creșterea stării de bine a elevilor cu C.E.S., conștientizarea lor cu privire la importanța, complexitatea și funcțiile școlii și implicațiile absenteismului și ale abandonului școlar. Formarea unui comportament responsabil ca elev într-o instituție școlară, dezvoltarea competențelor cognitive, sociale și emoționale

contribuie la favorizarea unei incluziuni școlare și sociale cât mai reală. Promovarea stării de bine în școală este o temă care stârnește tot mai mult interes în spațiul public, îndeosebi între cei interesați de promovarea unui act educațional de calitate, un învățământ care pune în prim plan elevii, cadrele didactice și relațiile dintre aceștia, dar și utilizarea unor resurse bogate în conținut interactiv, punând accent în mod evident pe comunicare, creativitate și flexibilitate în gândire.

OBIECTIVELE PROIECTULUI:

- dezvoltarea abilităților de exprimare verbală și nonverbală a emoțiilor, sentimentelor, trăirilor utilizând arta (pictura);
- dezvoltarea stimei de sine a elevilor, construirea unei imagini de sine pozitivă prin autocunoaștere și dezvoltare personală;
- promovarea și valorificarea potențialului creativ și expresiv prin pictură;
- creșterea interesului pentru activități bazate pe învățarea prin artă și a motivației școlare, dezvoltând o atitudine pozitivă față de școală;
- reducerea absențelor școlare pe termen lung;

GRUPURILE ȚINTĂ:

Elevii, părinții, cadrele didactice din Centrul Școlar de Educație Incluzivă Nr. 1, Sibiu.

Caracteristicile elevilor:

Elevii claselor din grupul țintă sunt elevi cu dizabilități intelectuale ușoare, moderate și asociate (ADHD, autism și tulburări de comportament). Majoritatea provin din centre de plasament și din medii familiale mai puțin favorabile, cu greutăți și lipsuri materiale, neavând suportul părinților în ceea ce privește oportunitățile de stimulare a dezvoltării cognitive. Elevii cu CES nu au formate acele mecanisme de identificare și gestionare corectă a emoțiilor. Inteligența emoțională este esențială pentru a fi fericiți și echilibrați.

Considerăm că exprimarea emoțiilor prin artă și totodată dezvoltarea emoțională prin metode artistice este atractivă, interactivă, stârnește interesul și implică orice tip de persoană, oricât de rezervată ar fi.

În cadrul programului, tehnicile și activitățile derulate au fost adaptate la nevoile copiilor, ținând cont de particularitățile psiho-fizice ale fiecăruia.

Prin urmare, într-o primă fază s-a realizat o diagnoză a grupurilor, ulterior fiecare atelier de creație fiind planificat în funcție de eventualele probleme și trebuințe identificate:

➤ Cu un copil timid, s-a lucrat pentru creșterea stimei de sine, îmbunătățirea imaginii de sine, pentru a-și depăși inhibițiile, a învăța să relaționeze cu încredere, pentru a-și dezvolta spontaneitatea.

➤ Unui copil cu deficit de atenție i s-au aplicat tehnici adaptate pentru creșterea capacității de concentrare, pentru a reuși să se implice în sarcinile de lucru fără a se lăsa distras, pentru a descoperi ceea ce îl motivează și îi poate capta interesul.

➤ Cu un copil care se adaptează și integrează dificil în grupuri, s-a lucrat pentru a-i dezvolta încrederea în sine, a-l învăța să lucreze în echipă și să-și găsească propriul loc, rol și pentru a-i dezvolta sentimentul de siguranță personală.

În acest fel, s-a asigurat suport psihologic, s-au evaluat problemele cu care se confruntă fiecare elev și s-a orientat tematica atelierelor, în vederea intervenției pentru rezolvarea acestor probleme, cât și pentru adecvarea creativă a tehnicilor și activităților, ce vizează dezvoltarea creativității, a spontaneității, a simțului estetic și armoniei.

EXEMPLE DE ACTIVITĂȚI PROPUSE:

- „Artă și emoții” – lansarea proiectului.
- „Să ne cunoaștem!” – realizarea “Posterului educației” - ce este educația și roadele ei, cum se pot implica părinții în activitățile educaționale.

- „Emoții și culori” – participanții aleg o anumită emoție (fericire, tristețe, furie etc.) și apoi vor încerca să o exprime într-o pictură folosind culori, forme și linii adecvate. Apoi, vor exista discuții despre alegerile artistice făcute și despre felul în care fiecare imagine reflectă starea emoțională aleasă.

- „Emoții de toamnă” – elevii pictează copaci în culorile toamnei, exprimă emoțiile trăite în timpul activităților.

- „Magia Crăciunului” – realizarea de picturi specifice sărbătorii Nașterii lui Iisus.

- „Pictură muzicală” – elevii vor asculta diverse piese muzicale care evocă diferite emoții. Apoi, participanții creează picturi sau desene inspirate de muzica ascultată. Aceasta poate ajuta la explorarea relației între sunet și vizual și cum acestea influențează stările emoționale.

- „Desenul sentimentelor” – activitate creativă despre emoții, recunoașterea propriilor emoții și ale celor din jur, pictarea acestora.

- „Părinți implicați, elevi motivați!” - activități comune părinți - copii (realizare de felicitări și icoane pictate, cu tema Învierii Domnului).

- „Primăvara – anotimpul renașterii” – realizarea de peisaje specifice acestui anotimp.

- „Vara veselă” – realizarea de tablouri specifice anotimpului de vară.

- „Galeria emoțională” – La finalul proiectului va fi organizată o expoziție în care vor fi expuse lucrările elevilor. Aceasta poate fi o oportunitate pentru ei să își prezinte creațiile colegilor și să discute despre procesul lor de exprimare a emoțiilor prin artă.

RESURSE NECESARE ȘI BUGET:

- **Umane:** elevii unității școlare, părinții, cadrele didactice.
- **Spațiu:** sălile de clasă de la CSEI Nr. 1 Sibiu. Activitățile proiectului se vor desfășura în perioada: 1 octombrie 2022 – 31 mai 2023 (2 activități lunare a câte două ore).
- **Resurse materiale:** pânze, culori acrilice, cuțite pictură plastică, pensule diverse mărimi, calculator, videoproiector, imprimantă, consumabile, aparat foto, diplome, panouri etc.
- **Resurse financiare:** autofinanțare, sponsorizări.

SCHIMBĂRI LA NIVELUL INSTITUȚIEI:

Școala își va mări prestigiul oferind exemple de bune practici elevilor, familiilor acestora și celorlalte cadre didactice. Astfel va fi cunoscută în comunitate ca susținător a educației incluzive a elevilor.

VALOAREA ADĂUGATĂ / REZULTATE AȘTEPTATE:

- Dezvoltarea abilităților de comunicare și colaborare prin utilizarea unui limbaj diferit și personal; promovarea unei atitudini responsabile ca elev într-o instituție și a unei atitudini pozitive față de școală; prevenirea/ reducerea absenteismului.
- Scopul terapeutic al atelierelor de creație este de a produce o schimbare, o creștere, o echilibrare în dezvoltarea copilului, de a-i asigura libertatea de exprimare și manifestare a dorințelor, trebuințelor, nevoilor, opiniilor, atitudinilor sale.
- Prin intermediul acestor tehnici de terapie prin artă se operează la nivel de diagnosticare și intervenție pe problemele specifice ale copilului. Se pot identifica și ameliora probleme în legătură cu contextul familial, relațional, capacitatea de comunicare, echilibrul afectiv, relațiile de atașament, capacitatea de integrare în grup, comportamentul școlar, imaginea de sine, stima de sine.

BENEFICIILE PARTICIPĂRII LA ATELIERE, PENTRU ELEVI:

Prin intermediul acestui proiect, s-a urmărit, în primul rând, a facilita dezvoltarea personală a elevilor, cuprinzând toate palierele funcționale - cognitive, emoționale, comportamentale, psiho-somatice, familiale, relaționale și spirituale.

BIBLIOGRAFIE:

1. Drugaș, I., 2010, *101 aplicații artterapeutice în consilierea copiilor*, Editura Primus, Oradea.
2. Păunescu, C., Mușu, I. și Taflan, A., 1997, *Terapie educațională integrată*, Editura Pro Humanitate, București.

exercises with few composition opportunities, or low expectations of adults at home or school, slow progress.

The process of using a pencil, or an alternative writing tool, to put words on paper, or an alternative technology such as a computer monitor, in visible or tactile form. Many students with disabilities have to attend to the use of their pencil more consciously and specifically than typically-developing students who have mastered pencil use or touch-typing. Students with physical, cognitive, or sensory disabilities must always direct substantial attention to the use of their writing implements.

AT for kids with LD is defined as any device, piece of equipment or system that helps bypass, work around or compensate for an individual's specific learning deficits. Over the past decade, a number of studies have demonstrated the efficacy of AT for individuals with LD. AT doesn't cure or eliminate learning difficulties, but it can help your child reach her potential because it allows her to capitalize on her strengths and bypass areas of difficulty. For example, a student who struggles with reading but who has good listening skills might benefit from listening to audio books.

In general, AT compensates for a student's skills deficits or area(s) of disability. However, utilizing AT does not mean that a child can't also receive remedial instruction aimed at alleviating deficits (such as software designed to improve poor phonic skills). A student could use remedial reading software as well as listen to audio books. In fact, research has shown that AT can improve certain skill deficits (e.g., reading and spelling).

AT can increase a child's self-reliance and sense of independence. Kids who struggle in school are often overly dependent on parents, siblings, friends and teachers for help with assignments. By using AT, kids can experience success with working independently.

AT can address many types of learning difficulties. A student who has difficulty writing can compose a school report by dictating it and having it converted to text by special software. A child who struggles with math can use a hand-held calculator to keep score while playing a game with a friend. And a teenager with dyslexia may benefit from AT that will read aloud his employer's online training manual. There are AT tools to help students who struggle with:

Certain assistive technology (AT) tools can help people who have difficulty processing and remembering spoken language. Such devices can be used in various settings (e.g., a class lecture, or a meeting with multiple speakers).

Assistive technology (AT) tools for math are designed to help people who struggle with computing, organizing, aligning, and copying math problems down on paper. With the help of visual and/or audio support, users can better set up and calculate basic math problems.

Assistive technology (AT) tools can help a person plan, organize, and keep track of his calendar, schedule, task list, contact information, and miscellaneous notes. These tools allow him to manage, store, and retrieve such information with the help of special software and hand-held devices.

There is a wide range of assistive technology (AT) tools available to help individuals who struggle with reading. While each type of tool works a little differently, all of these tools help by

presenting text as speech. These tools help facilitate decoding, reading fluency, and comprehension.

There is a wide range of assistive technology (AT) tools available to help students who struggle with writing. Some of these tools help students circumvent the actual physical task of writing, while others facilitate proper spelling, punctuation, grammar, word usage, and organization.

The term “assistive technology” has usually been applied to computer hardware and software and electronic devices. However, many AT tools are now available on the Internet.

Programmable keyboards have special overlays that customize the appearance and function of a standard keyboard. Students who have LD or have trouble typing may benefit from customization that reduces input choices, groups keys by color/location, and adds graphics to aid comprehension.

Recorded books allow users to listen to text and are available in a variety of formats, such as audiocassettes, CDs, and MP3 downloads. Special playback units allow users to and search and bookmark pages and chapters. Subscription services offer extensive electronic library collections.

Electronic math worksheets are software programs that can help a user organize, align, and work through math problems on a computer screen. Numbers that appear onscreen can also be read aloud via a speech synthesizer. This may be helpful to people who have trouble aligning math problems with pencil and paper.

Students who struggle with writing (e.g., spelling, grammar, punctuation, word usage, and sentence structure) may benefit from software programs (included in many word processing systems) that scan word processing documents and alert the user to possible errors.

A speech recognition program works in conjunction with a word processor. The user “dictates” into a microphone, and his spoken words appear on the computer screen as text. This can help a user whose oral language ability is better than his writing skills.

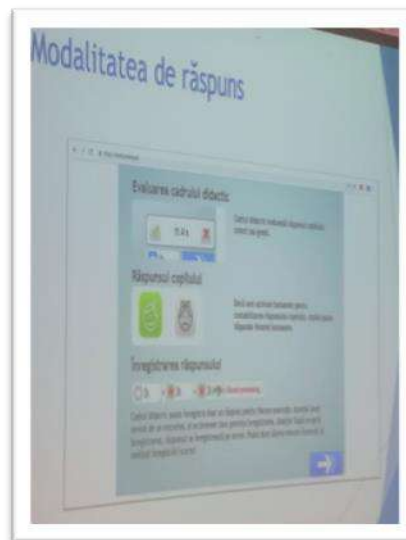
Talking spell checkers and electronic dictionaries can help a poor speller select or identify appropriate words and correct spelling errors during the process of writing and proofreading. Talking devices “read aloud” and display the selected words onscreen, so the user can see and hear the words.

Universal Design for Learning (UDL) is a philosophy that encompasses learning models, methods and products to enhance the educational experience of diverse learners (whether or not they have learning disabilities). In this approach, AT is often built into educational materials and can be customized to help students with disabilities be successful with the general curriculum.

UDL can be applied to any product or environment, such as curriculum, instruction, career services offices, multimedia, tutoring and learning centers, conference exhibits, museums, microwave ovens, computer labs, worksites, and web pages. DO-IT (Disabilities, Opportunities, Internetworking, and Technology) produces publications and video presentations that promote UDL in a variety of environments.

Not long ago for people with visual impairments the issue of access to information represented an obstacle in aligning to the requirements of modern society. Today, people with visual impairments have access to information more easily. Individually, they can realize almost entirely identical working tasks as able people, but this implies the use of access technologies.

As teachers in special education, we enjoy using technologies in teaching and we think there are many advantages of using technologies in education. Students enjoy solving different tasks on a mobile device instead of using pen and paper method. The apps are interactive, they offer immediate feedback to the student and the results can be sent to the parents and to the other people on the multidisciplinary team. It is very easy to monitor the progress of student and to keep records the work of student using an app.



BIBLIOGRAFIE

Sheryl Burgstahler, PhD, *Universal Design: Process, Principles, and Applications. A goal and a process that can be applied to the design of any product or environment.*

Barbara A. Wollak, *Assistive Technology Outcomes and Benefits Focused Issue: Assistive Technology and Writing I Developing Technology-Supported, Evidence-Based Writing Instruction for Adolescents with Significant Writing Disabilities*, Summer 2011, Volume 7, Number 1

Kristin Stanberry, Marshall H. Raskind, *Assistive Technology for Kids with Learning Disabilities: An Overview*

Marian Pădure, *Implicații ale tehnologiei informaționale și de acces în educația elevilor cu deficiențe de vedere*, Universitatea „Babeș-Bolyai” Cluj-Napoca

PROIECT DE LECȚIE

CLASA: a VI-a A

DATA: 16.12.2022

DISCIPLINA: Limba și literatura română

PROFESOR: Hînsă Raluca

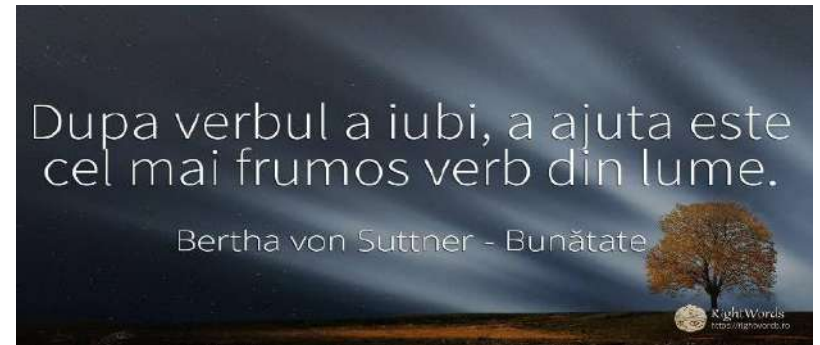
ȘCOALA: Gimnazială *Constantin Brâncuși*, Medgidia

DOMENIU: Limbă română

UNITATEA DE ÎNVĂȚARE: *Printre colegi și prieteni*

TITLUL LECȚIEI: **VERBUL**

CATEGORIA LECȚIEI: Recapitularea și sistematizarea cunoștințelor



COMPETENȚA GENERALĂ:

4. Utilizarea corectă, adecvată și eficientă a limbii în procesul comunicării orale și scrise.

COMPETENȚE SPECIFICE:

- 4.1. Utilizarea structurilor sintactice și morfologice de bază ale limbii române standard pentru înțelegerea și exprimarea corectă și precisă a intențiilor comunicative;
- 4.2. Aplicarea conștientă a achizițiilor lexicale și semantice de bază, din limba română standard, pentru exprimarea corectă a intenției comunicative;
- 4.4. Utilizarea deprinderilor dobândite pentru monitorizarea corectitudinii comunicării, prin raportarea la normă;
- 4.5. Redactarea unor texte, valorificând gândirea logică și competența lingvistică, în procesul de învățare pe tot parcursul vieții.

METODE DE PREDARE-ÎNVĂȚARE: conversația euristică, explicația, analiza gramaticală, exercițiul, problematizarea, ghicitoarea, joc KAHOOT.

MIJLOACE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: *Limba română, manual pentru clasa a VI-a*, de Florentina Sâmișăian, Sofia Dobra, Monica Halaszi, Anca Davidoiu-Roman, Ed. Art Educațional, - fișe de lucru, joc interactiv, platforma Wordwall.net, calculatorul, videoproiectorul.

FORME DE ACTIVITATE: individuală, frontală

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

La sfârșitul lecției elevii vor fi capabili:

- să identifice verbe; **O1**
- să identifice categoriile gramaticale verbului; **O2**
- să utilizeze corect formele verbale atât în scriere, cât și în vorbire; **O3**
- să recunoască funcțiile sintactice ale verbului; **O4**
- să diferențieze verbe copulative de cele predicative și auxiliare. **O5**

FORME DE EVALUARE: evaluarea permanentă, feedback continuu de-a lungul activității.

BIBLIOGRAFIE :

1. Dobra, Sofia, *Cartea mea de gramatică 7*, Grupul Editorial ART, București, 2017;
2. Goia, Vistian, *Didactica limbii și literaturii române pentru gimnaziu și liceu*, Editura Dacia, Cluj-Napoca, 2002;
3. Pamfil, Alina, *Limba și literatura română în gimnaziu. Structuri didactice deschise*, Editura Paralela 45, Pitești, 2007;
4. Florentina Sâmișăian, Sofia Dobra, Monica Halaszi, Anca-Davodoiu-Roman, Horia Corcheș, *Limba și literatura română. Caietul elevului clasa a VII-a*, Editura Art Klett, București, 2020;
5. Pană Dindelegan, Gabriela, (coord.), *Gramatica limbii române pentru gimnaziu*, Editura Univers Enciclopedic Gold, București, 2019.

SCENARIU DIDACTIC

MOMENTELE LECȚIEI	O.	CONȚINUTUL ÎNVĂȚĂRII	MATERIAL DIDACTIC	METODE ȘI PROCEDURE	EVALUARE
EVOCARE (10 min)		Se verifică tema pentru acasă. –		Conversația	Orală Frontală
<i>Captarea atenției</i> <i>Anunțarea titlului lecției</i>		<ul style="list-style-type: none"> ➤ Pentru a descoperi titlul lecției, profesorul solicită elevii să fie atenți și să descopere răspunsul următoarei ghicitori: <p style="text-align: center; color: green;"> <i>Ca să-ți treacă toată supărarea, Îți arăt acțiunea, existența, starea. Eu pot fi predicativ, auxiliar, dar și copulativ. Ai dreptate, cum spune și proverbul, Numele meu este: _____.</i> </p> <ul style="list-style-type: none"> ➤ Se scrie titlul lecției pe tablă, iar elevii pe caiete. ➤ Se prezintă obiectivele propuse. 	Videoproiector	Conversația Explicația Ghicitoare	Frontală Orală Individuală
CONSTITUIRE A SENSULUI (30 min) <i>Dirijarea activității și asigurarea feedbackului</i>		<p>Se vor reactualiza cunoștințele esențiale despre <i>verb</i> pe baza unui set de întrebări.</p> <ul style="list-style-type: none"> ➤ <i>Ce este verbul?</i> ➤ <i>Care sunt categoriile gramaticale specifice verbului?</i> ➤ <i>Cum se clasifică verbele?</i> ➤ <i>Care sunt modurile verbului?</i> ➤ <i>Dar formele verbale nepersonale?</i> ➤ <i>Ce funcții sintactice pot avea verbele?</i> <p>Activitatea se va realiza pe baza unei fișe individuale cu exerciții, acestea vor fi rezolvate colectiv.</p> <p>Pentru început, elevii vor efectua ex. 1 completând enunțurile cu</p>	Videoproiector Canva Fișa de lucru	Conversația Exercițiul Conversația Problematizarea	Orală Frontală

	<p>O1</p> <p>O2</p> <p>O5</p> <p>O3</p> <p>O4</p> <p>O1/7</p>	<p>formele verbale indicate între paranteze.</p> <p>Apoi, rezolvând ex. 2 și 3, elevii vor identifica modurile/timpurile și formele verbale nepersonale ale unor verbe date.</p> <p><i>Se recapitulează astfel categoriile gramaticale ale verbului.</i></p> <p>Se recunosc verbele predicative, auxiliare, copulative rezolvând ex. 4.</p> <p>Se descoperă formele corecte în scriere și în vorbire ale unor verbe rezolvând ex. 5.</p> <p>Se identifică predicatul și tipurile lor (vb <i>a fi</i> predicativ/copulativ) rezolvând ex. 6.</p> <p>Rezolvând ex. 7, se reiau majoritatea noțiunilor.</p>		Explicația Observația dirijată	
<p>REFLECȚIA (10 min)</p> <p><i>Asigurarea retenției</i></p> <p><i>Asigurarea transferului</i></p>		<p>Joc interactiv</p> <ul style="list-style-type: none"> ☞ https://wordwall.net/ro/resource/26391318/verbul/modurile-și-timpurile-verbale-cl-6 ☞ https://wordwall.net/ro/resource/8147750/timpurile-modului-indicativ ☞ https://create.kahoot.it/details/19afa425-c6d7-494c-b5bd-ded0f1c5533a ☞ fișă – CES <p>Elevii se autoevaluează pe baza răspunsurilor date.</p> <p>Li se comunică elevilor tema pentru acasă, oferindu-se indicații dacă este cazul.</p> <p>Tema constă în realizarea unei descrieri a unei zile de iarnă în care să folosească verbe la toate timpurile modului indicativ pe care le vor sublinia. Compunerea va fi însoțită de un desen reprezentativ.</p>	<p>Videoproiector</p> <p>Wordwall</p> <p>Kahoot</p>	<p>Joc didactic</p> <p>Problematizarea</p> <p>Fișă - CES</p> <p>Conversația</p>	Autoevaluare

Fișă de lucru

1. Completează enunțurile cu formele verbale indicate între paranteze:

a) Clasa noastră(a hotărî, indicativ, perfect compus) să plecăm într-o excursie.

Unii copii(a propune, ind. mai-mult-ca-perfect) mai demult să mergem în zona Rucăr-Bran, dar alții(a vrea, indicativ, imperfect) acum să viziteze Cetatea Domnească de la Târgoviște. Doamna dirigintă,(a vedea, gerunziu) că nu(a se înțelege, indicativ, prezent, pers. I, pl.), (a decide, indicativ, perfect compus) să facem câte o prezentare a locului unde am dori să plecăm, iar apoi(a vota, indicativ, viitor I standard).

b) Dacă.....(a fi, condițional-optativ, perfect, pers. I, sg.) mai înalt, mă înscriam în echipa de baschet a școlii.

Vă rog,(a aduce, imperativ, pers. a II-a, pl.) un suc de fructe de pădure!

A avut întotdeauna dorința de.....(a citi, infinitiv, prezent) romane de aventuri.

L-am văzut.....(a veni, gerunziu) către noi.

.....(a exersa, imperativ) să cânti la pian!

Am fost sâmbătă cu tata(a pescui, supin).

2. Scrie, în spațiul liber din dreptul fiecărui verb, litera care corespunde modului și timpului:

- | | |
|------------------------|---------------------------------|
| 1. am striga | A. conjunctiv, prezent |
| 2. să descoperim | B. indicativ, perfect simplu |
| 3. ar fi spălat | C. conjunctiv, perfect |
| 4. să fi creat | D. condițional-optativ, prezent |
| 5. am dorit | E. indicativ, perfect compus |
| | F. condițional-optativ, perfect |

3. Indică forma nepersonală a verbelor subliniate, completând tabelul de mai jos:

- Înainte de a ieși, te-am rugat să revii.
- Dorința de a călători mă entuziasmează.
- Ridicând capul, te-am văzut.
- Pisicuța are un mare talent la ronțăit iarba.
- Este greu de urcat până în vârf.

Verbul	Forma verbală nepersonală
(înainte de) a ieși	
(de) a călători	
ridicând	
la ronțăit	
de urcat	

4. Precizează valoarea (predicativă, auxiliară, copulativă) a verbelor subliniate din enunțurile:

- Cu calul ce ai și cu vitejia ta, cred că ai să izbutești... _____
- Grea e viața muntenilor. _____
- Făt-Frumos, tu ai crezut în mine... _____
- Concertul e la Filarmonică. _____
- Veji pierde dorul de părinți / Și visul de luceferi. _____
- În inima bieteii prepelițe era o luptă sfâșietoare. Ar fi vrut să se rupă în două _____

5. Subliniază forma corectă în enunțurile de mai jos:

- Fi /Fii curajos!
- Mi-ar place / Mi-ar plăcea o ciocolată caldă acum.
- Să știi / să ști că am lucrat intens.
- Nu fii/ fi nepoliticos!
- Fiți/ fi-ți prietenoși!
- A loat/ luat cea mai bună notă.
- Ne auzind/ neauzind niciun zgomot, am strigat.

6. Subliniază predicatelor din enunțurile de mai jos și precizează felul lor:

- Sunt urși în pădure.
- Rezultatele la test vor fi bune.
- Fata moșneagului este harnică și frumoasă.
- Cartea a fost 30 de lei.
- Era un medic cunoscut datorită muncii depuse.
- Maria este din Ardeal.
- Codrul este neschimbat.
- Am fost ieri la bunici.
- Copiii sunt silitori.
- Va fi stomatolog la finalizarea studiilor.

7. Încercuiește afirmația corectă:

- **A G** Toate verbele următoare sunt la timpul perfect compus: *am uitat, a spus, întrebă*.
- **A G** Cuvintele subliniate *am uitat* și *a pus* sunt forme ale verbului auxiliar *a avea*.
- **A G** Forme de viitor ale verbului *a uita* sunt *vom uita, o să uităm*.
- **A G** Verbul *a fi* nu poate fi folosit cu valoare auxiliară.
- **A G** În limba română există cinci conjugări.
- **A G** Verbele la modurile personale îndeplinesc funcția de predicat.
- **A G** Modul imperativ are două forme: forma afirmativă și forma negativă.

STIMA DE SINE-CHEIA DEZVOLTARII PERSONALE

Profesor învățământ primar, HOARCĂ CLAUDIA

Școala Gimnazială Galicea Mare

Localitatea Galicea Mare, județul Dolj

Imaginea de sine este o forță interioară care ne permite să depășim unele situații în ciuda adversităților. Dacă ea este prea limitată sau timorată ne va face să pierdem timp înainte de a ne găsi calea în viață.

Imaginea de sine o datorăm mediului nostru familial și în mod particular, proiectelor pe care părinții le-au construit pentru noi. În unele cazuri copilul este menit să îndeplinească ceea ce părinții n-au știut sau n-au putut să realizeze în viața lor. Aceste proiecte sunt legitime cu condiția să țină cont în primul rând de dorințele și capacitățile copilului. Fără acestea copilul va fi victima incapacității sale de a realiza marea viziune pe care părinții i-au hărăzit-o. Neținând cont de capacitățile lui și de incertitudinile copilului, poate apărea mai târziu o profundă vulnerabilitate a stimei de sine. O imagine de sine limitată va crea dependență de alții, adică în relațiile stabilite cu ceilalți, copilul va avea rol de „urmăritor“ ceea ce nu va face decât să meargă pe căi explorate de alții. Îi va fi mai greu să-și construiască și să-și gestioneze proiecte personale. Imaginea de sine a părinților, atitudinile și valorile lor morale au o influență directă, foarte puternică asupra copilului. Dacă imaginea de sine a părinților este una sănătoasă vor aborda cu totul altfel educarea, iubirea și disciplinarea copiilor decât dacă ar avea o scăzută imagine despre sine.

Dintre **factorii** care **influențează negativ** imaginea de sine sunt :

1. **Ridiculizarea** – afectează în mod negativ imaginea de sine a copilului, dar și a adultului. Se întâmplă cel mai adesea când copilul provine dintr-o familie monoparentală, separată, cu probleme legate de alcoolism, părinți imorali sau probleme legate de condiții intolerabile de viață.
2. „**Găsitul nodului în papură**“ este o altă forță distructivă ce își are originea ca și celelalte în spiritul negativist, critic și dăunător.
3. Absența unei iubiri părintești necondiționate – precede întotdeauna acceptarea de sine.
4. **Maltratarea**

Cel mai profund și cel mai intim constituent al stimei de sine este **iubirea de sine**. Se pare că nivelul ei depinde în mare măsură de „hrana afectivă“, de dragostea pe care familia i-a împărtășit-o individului pe când era copil. În cazul celui cu o stimă de sine constant scăzută, iubirea de sine este foarte slabă; concepția despre sine (întemeiată pe o autocunoaștere confuză) este neclară, precară.

Toate aceste aspecte au drept consecințe îndoieli asupra capacității de a fi apreciați de către ceilalți, convingerea persoanei că nu este la înălțimea necesară ca să poată merita atenția și investiția afectivă a celorlalți. În privința raporturilor cu ceilalți, îngrijorarea față de aprobarea socială o ia înaintea nevoii de a-și afirma punctele de vedere personale ; persoana are o mare sensibilitate față de părerea celorlalți, preferând să se lase influențată de anturajul său (rude, prieteni, cunoștințe bune sau rele). Persoana este frecvent dominată de emoții negative ; nu-i place să fie criticată și are tendința de a renunța ușor de îndată ce se confruntă cu dificultăți. Astfel, persoanele nesigure, imature din punct de vedere psihic și social devin dependente de reacțiile celor din jur.

Dragostea de sine, ca și imaginea de sine, este mai greu de identificat. Este știut cât de importantă este dragostea pe care un copil o poate primi încă din primele zile pentru dezvoltarea sa armonioasă în copilărie și mai târziu ca adult. Un copil dorit va primi dragostea înainte de a se naște și cu siguranță va iubi viața și se va iubi pe sine. Un copil nedorit însă nu va primi acea „hrană afectivă“ care să-i inducă și dragostea de sine. Și aceasta este, fără îndoială, extrem de greu de recuperat, dacă nu imposibil. Lipsa acestei iubiri (a iubirii necondiționate) duce la carențe ale stimei de sine și chiar la ceea ce psihiatrții denumesc „tulburări de personalitate“. Este cazul copiilor (și mai târziu a adolescenților și adulților) a căror manieră de relaționare cu ceilalți îi împinge, în mod regulat, la conflict și la eșec.

Percepându-ne pe noi, suntem conștienți de diferitele aspecte ale personalității noastre : trăsături fizice și psihice, calități morale, nevoi, achiziții și resurse, capacități și limite, forțe și slăbiciuni.

Dacă nu te iubești pe tine, cum a-i putea să-i iubești pe ceilalți ? Iubindu-te, te asculți, te consolezi, te-ncurajezi, ai încredere în tine, îți ierți greșelile, te judeci fără să te blamezi, îți vorbești cu respect și tandrețe. Ai încredere în capacitățile tale, ai voință și determinare pentru a-ți împlini proiectele și visurile ; îți accepți nivelul de competență fără să te compari cu alții, te

bucuri de orice succes oricât de mic ar fi el, crezi în capacitatea ta de a învăța, de a te schimba în bine și crezi în rostul tău pe lume.

A te iubi pe tine însuși este soclul stimei de sine, constituentul cel mai profund și mai intim. Totodată, nu este niciodată ușor să discerni la o persoană, dincolo de masca sa socială, gradul exact de dragoste ce și-l poartă.

Dragostea fidelă și constantă de sine joacă un rol determinant în dragostea pentru celălalt. Pentru a-l iubi pe celălalt trebuie să încetăm să avem frică de opinia lui și să nu fim dependenți de judecata lui. Frica este rezultatul faptului că nu ne cunoaștem adevăratele capacități. Deci, cu cât avem mai multe reușite, cu atât temerile vor dispărea mai repede.

Având o bună relație cu noi înșine putem avea relații bune și cu ceilalți. Învățând să ne iubim vom învăța să fim autonomi și să avem încredere în noi.

„A avea **încredere** înseamnă să te gândești că ești capabil să acționezi adecvat în situațiile importante. Persoana care nu are încredere în sine este cea care se îndoiește de capacitățile sale de a face față unor sarcini, cea care caută aprecieri din partea celorlalți, care ezită să ia decizii ; încrederea în sine este mai degrabă o consecință a dragostei și imaginii de sine.“ (Fr. Lelord, Ch. Andre, 1999)

Stima de sine are nevoie de mici succese zilnice necesare echilibrului psihologic, de mici acte pentru a se dezvolta. Încrederea în sine vine în principal din modul de educație primit în familie sau la școală reprezentând o „contabilizare a izbânzilor viitoare“.

Cele trei componente ale **stimei de sine** au între ele legături de interdependență : *dragostea de sine* (a asculta de propriile nevoi și aspirații, a se respecta așa cum este) facilitează în mod incontestabil o *image de sine* pozitivă (a crede în capacitățile proprii, a proiecta viitorul său) care, la rândul său influențează în mod favorabil *încrederea în sine* (a acționa fără frică de eșec sau de judecata celuilalt).

Bibliografie :

Z. Ziglar, *Putem crește copii buni într-o lume negativă*, 2000

G.Albu, „*In cautarea educatiei autentice*’’,1998

EDUCAȚIA INTERCULTURALĂ – O NOUĂ FORMĂ A EDUCAȚIEI ÎN ȘCOALĂ

prof. înv. primar Hrehorciuc Laura
Școala Gimnazială „Petru Mușat”- Siret

Motto: “Dacă îți este foame și nu te gândești decât la ziua de astăzi, atunci mănâncă un fruct. Dacă te gândești la ziua de mâine, plantează grâu. Dacă te gândești la câțiva ani de acum încolo, plantează un arbore. Dar dacă te gândești la viitor, angajează-te în a educa tineretul.”

(proverb asiatic)

Contextele geopolitice, economice, culturale caracteristice Europei actuale prefigurează o intensificare a transformărilor și schimbărilor la toate nivelurile societății. Același dinamism este cauza ritmului alert pe care viața fiecăruia din noi îl capătă și a confruntării cu noutatea la orice pas. Pe de altă parte, același dinamism determină accentuarea manifestării caracterului plural al societății, afirmată la nivelul a câtorva planuri: pluralitatea aporturilor altor culturi și civilizații la constituirea culturilor europene, explozia și mondializarea culturii, în special de noile mijloace de informare și comunicare, pluritatea lingvistică și etnoculturală rezultată din modul de formare a statelor-națiuni din Europa, prezența difuză, în mai multe țări din Europa a romilor și a nomazilor, pluralismul regional (regiuni ca unități istorice, culturale, geografice și economice), pluralitatea culturală conferită de amestecul de populații rezultat în urma implantării definitive a migrațiilor economice și politice, pluralitatea contribuțiilor aduse de alte culturi și civilizații la îmbogățirea patrimoniilor culturale ale diferitelor țări, etc.

Filosofia pluralismului cultural bine înțeles constituie pentru multe state democratice suportul pentru acțiune. Iar primul drum considerat îndreptățit să se desfășoare a fost acela al educației care este necesar să se restructureze pornind de la principiile interculturalității.

Educația, restructurându-se sub forma educației pentru diversitate, constituie o condiție esențială pentru rezolvarea problemelor societății contemporane. Școala joacă astfel un nou rol – acela de a pregăti cetățenii unei viitoare lumi a pluralizării.

În același timp însă, diversitatea, ca problemă pentru societate, este considerată „o forță conducătoare pentru creativitatea educațională”. Deci, interculturalitatea poate reprezenta pentru educator o resursă prețioasă ce poate fi valorificată în procesul de învățământ și nu o problemă în

plus. Așadar, pentru educator educația interculturală pe care trebuie să o dezvolte ca răspuns la situațiile pluriculturale cu care se confruntă în clasă trebuie să reprezinte o modalitate de instaurare a armoniei în relațiile interpersonale dintre elevi, dar mai ales o cale prin care elevii au prilejul să afle că există mai multe puncte de vedere ale aceleași probleme. Avantajul prezenței diversității în clasă constă în faptul că situațiile educative beneficiază de bogăția culturală pe care elevii o aduc în clasă.

Privită din perspectiva educației interculturale, activitatea de învățare devine o învățare a acceptării alterității, un proces de formare a maturității culturale concretizate în competența interculturală.

Educația interculturală îi vizează pe toți elevii, autohtoni sau imigranți și caută să-i sensibilizeze pentru respectarea diversității, pentru toleranță și solidaritate.

Rolul școlii în societățile interculturale este acela de a-i face pe copii să descopere la celălalt, în același timp, alteritatea și asemănarea, și nu de a-i face doar să cunoască altă cultură. Ea urmărește să-l ajute pe copil să se definească el însuși, în orice moment, în raport cu ceilalți și să comunice în orice moment, chiar și în situațiile conflictuale.

Educația interculturală nu este o nouă disciplină școlară cu conținut propriu, ci o modalitate de a transcende toate disciplinele școlare și a le redimensiona prin prisma experimentării proprii persoane în întâlnirea cu celălalt. Conținuturile formării interculturale a elevilor își trag seva informațională din conținuturile specifice tuturor disciplinelor studiate. Cadrelor didactice le revine sarcina de a restructura conținuturile învățării, pornind de la dezideratele interculturalității.

Pentru realizarea educației interculturale este necesară promovarea unei pedagogii active și participative, alegând acele metode care să le permită elevilor să se exprime și, mai ales, să colaboreze. Cadrul didactic poate alege oricare dintre metodele tradiționale sau moderne pentru a o așeza într-un context formativ intercultural (în acest sens utilizarea metodelor gândirii critice poate însemna un bun început pentru formarea componentei cognitive a atitudinilor interculturale). De asemenea, este binevenită aplicarea metodelor de prevenire sau rezolvare a conflictelor, de diminuare a stereotipurilor, prejudecăților și discriminării sau a metodelor oferite de domeniul consilierii.

Evaluarea este aceea care aduce educatorului informații despre nivelul competenței interculturale ale elevilor sau despre componentele acestei competențe și implicit despre

progresul, stagnarea sau regresul procesului formativ desfășurat. Metodele de evaluare cele mai frecvente sunt: observația directă asupra comportamentelor (cu utilizarea grilelor de observație), interviul de evaluare, chestionarele de evaluare, testele docimologice.

În realizarea educației interculturale, cadrul didactic trebuie să țină cont de câteva sugestii:

a) să aibă grijă ca persoanele care aparțin grupurilor minorităților să fie tratate asemeni majorităților, ca indivizi cu propriul lor stil de viață și cu interese proprii;

b) să verifice folosirea cuvintelor: „noi”, „ei”, „strămoșii noștri”, „diferit”, „străin”; utilizarea termenilor menționați îi poate face pe cei care nu provin din cultura majoritară să se simtă stingheriți;

c) dacă se discută despre personalități reprezentative, este necesar să se asigure subiecte pentru toate culturile reprezentate în clasă;

d) să evite asocierea imaginii minorităților culturale cu problemele;

e) să acorde atenție realizărilor culturale și științifice din diferite tradiții și continente, din trecut și din prezent;

f) să învețe că discriminarea și conflictul formează un cerc vicios care poate fi depășit prin conștientizare;

g) să-și formeze elevii deprinderea de a studia critic – ei trebuie ajutați să recunoască părerile preconcepute, să examineze și să compare diferite interpretări și păreri.

În încheiere, susțin din nou ideea introducerii dimensiunii interculturale în educația oferită de sistemul de învățământ, având ca argumente de bază:

- educația pentru interculturalitate ar putea fi modalitatea prin care tensiunile interetnice pot fi atenuate și prevenite;

- prin promovarea comportamentelor interculturale în școală se poate realiza trecerea la o societate democratică, deschisă, permisivă;

- educația interculturală poate îmbunătăți aspectul relațional al persoanelor care vin în contact cu această dimensiune educativă, în sensul depășirii tendințelor egocentrice, a pragmatismelor extreme și fenomenelor de marginalizare psihosocială.

Bibliografie:

Nicola, I., *Pedagogie generală*, Editura Didactică și pedagogică, București, 1990;

Schipor, Doina, *Educație interculturală – suport de curs*, Universitatea „Ștefan cel Mare”, Suceava, 2008.

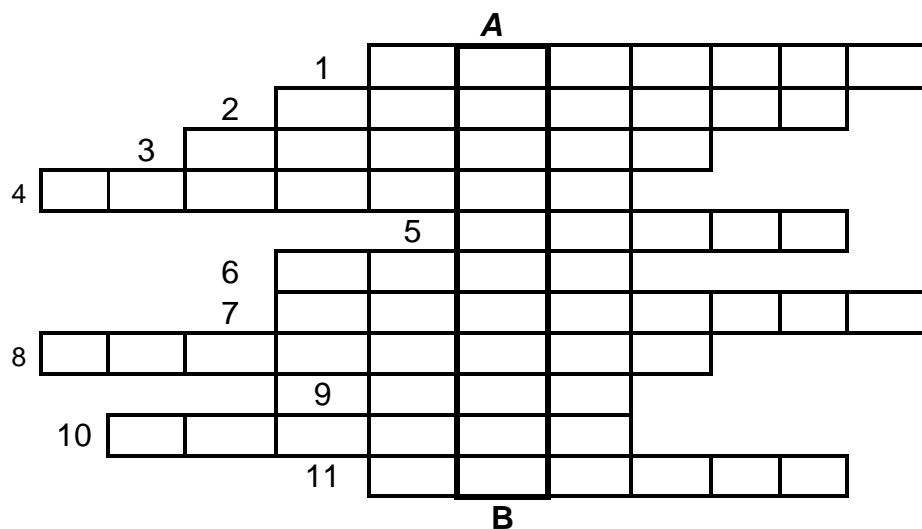
Școala:
Numele și prenumele :
Clasa:

FIȘĂ DE LUCRU Pregătirea legumelor în vederea conservării

Prof. ing. Sîrbu Adriana, Liceul „Dimitrie Cantemir” Darabani, Botoșani

Prof. Hrimiuc Cristina, Școala Gimnazială „Leon Danaila” Darabani, Botoșani

- Completând aritmogriful de mai jos cu cuvintele potrivite, veți obține pe verticală în coloana A - B sinonimul cuvântului „*primară*”, cuvânt cheie pentru această lecție.



Orizontală :

- 1- operație care se executa la rădăcinoase înainte și după curățare
- 2- operație care se face pentru îndepărtarea legumelor alterate
- 3- operație care se face diferit în funcție de preparatul la care se utilizează
- 4- „*cercuri*” din cartofi , morcovi, castraveți , etc
- 5- formă „*prețioasă*” dată bulbiferelor prin tăiere,
- 6- „*ustensilă*” tăietoare din ciuperci
- 7- rondele de cartofi foarte subțiri
- 8- legume tăiate fâșii subțiri
- 9- garnitură de cartofi nelipsită din meniul *Mc.Donald's*
- 10- „*zaruri*” din cartofi
- 11- o altă modalitate de tăiere a bulbiferelor și nu numai ...

Notă

Timp de lucru : 20 minute

Pentru fiecare răspuns corect la sarcinile 1 și 2 se va acorda 0,5 puncte

Pentru fiecare răspuns corect la sarcinile 311 se va acorda 1 punct

Punctaj maxim: 10 puncte

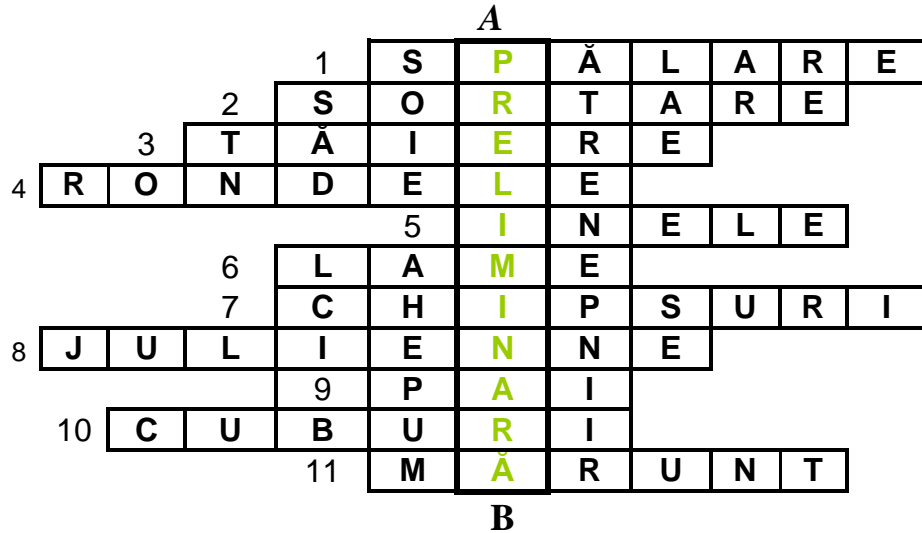
Școala:

Numele și prenumele :

Clasa:

REZOLVAREA FIȘEI DE LUCRU Pregătirea legumelor în vederea conservării

- ✓ Completând aritmogriful de mai jos cu cuvintele potrivite, veți obține pe verticală în coloana A- B sinonimul cuvântului „primară”, cuvânt cheie pentru această lecție.



Orizontală :

- 1- operație care se executa la rădăcinoase înainte și după curățare
- 2- operație care se face pentru îndepărtarea legumelor alterate
- 3- operație care se face diferit în funcție de preparatul la care se utilizează
- 4- „cercuri” din cartofi , morcovi, castraveți, etc
- 5- formă „prețioasa” dată bulbiferelor prin tăiere,
- 6- „ustensilă” tăietoare din ciuperci
- 7- rondele de cartofi foarte subțiri
- 8- legume tăiate fâșii subțiri
- 9- garnitură de cartofi nelipsită din meniul *Mc.Donald's*
- 10- „zaruri” din cartofi
- 11- o altă modalitate de tăiere a bulbiferelor și nu numai ...

Notă

Timp de lucru : 20 minute

Pentru fiecare răspuns corect la sarcinile 1 și 2 se va acorda 0,5 puncte

Pentru fiecare răspuns corect la sarcinile 311 se va acorda 1 punct

Punctaj maxim: 10 puncte

COMPETENȚELE SOCIALE LA ELEVII CU DIZABILITĂȚI INTELLECTUALE

Profesor psihopedagog Iacob Oana - Elena,

Școala Profesională Specială „Sfântul Stelian”, Botoșani

Competența reprezintă „capacitatea de a îndeplini anumite sarcini sau de a face ceva”. Din perspectivă socială, ea este capacitatea unei persoane sau a unui grup de a interpreta un fenomen, de a soluționa o problemă, de a lua o decizie sau de a efectua o acțiune; sfera de exercitare a unei funcții. Gresham și Reschly (1988) au definit competența socială ca un construct care include comportamentul adaptabil, abilități sociale și raporturi variate între colegi (de exemplu: acceptarea colegului, prietenia sau respingerea partenerului). Definiția lui McFall (1982) cu privire la competențele sociale a evidențiat distincția dintre competențele sociale și abilitățile sociale. Abilitățile sociale sunt acele care facilitează interacțiunile de grup. Pornind de la abilitatea socială, se poate dezvolta competența socială, definită drept caracteristica persoanelor capabile să producă o influență socială dezirabilă asupra altor persoane. Abilitățile sociale reprezintă comportamentul specific pe care o persoană îl folosește de regulă în mod competent într-o situație socială. Competențele sociale reprezintă un termen de evaluare bazat pe judecata agenților sociali care observă dacă o persoană a răspuns la obligațiile sociale în mod adecvat. Printre competențele sociale pe care trebuie să le posedă un individ enumerăm: succes în viața socială, un stil de viață sănătos, relaționare și participare socială, coduri de conduită și maniere general acceptate, egalitate de șanse, comunicare constructivă în diferite medii, toleranță, empatie, gestionarea situațiilor de stres, colaborare, asertivitate, integritate.

Competențele sociale înseamnă să: ai relații bune cu cei din jurul tău, te integrezi mai ușor în diverse grupuri (ex. Echipe de muncă, grupuri de discuții), ajuți și ești ajutat de către ceilalți fără să fii judecat sau să judeci (scade nivelul de discriminare), îi respecti pe ceilalți și te simți respectat (scapi de prejudecăți, te înțelegi mai bine și comunici mai ușor cu oameni din diverse medii sociale, contribui la rezolvarea unor probleme cu care se confruntă comunitatea din care faci parte, îți crești performanța în muncă.

Competențele sociale au legătură așadar cu bunăstarea socială și personală, care presupune înțelegerea cu privire la cum pot indivizii să-și asigure sănătatea mintală și fizică optimă, incluzând resurse pentru sine, pentru propria familie și pentru mediul social, precum și cunoștințe despre cum poate să contribuie la toate acestea un stil de viață sănătos. Pentru o participare socială și interpersonală plină de succes, este esențial să se înțeleagă codurile de conduită și maniere general

acceptate în diferite societăți și medii. La fel de importantă este și conștientizarea conceptelor de bază cu privire la indivizi, grupuri, organizații de muncă, egalitate de gen și nediscriminare, societate și cultură. Esențiale sunt și înțelegerea dimensiunilor socio-economice și multiculturale ale societăților europene și felul cum interacționează identitatea culturală națională cu cea europeană.

Deficitele competențelor sociale sunt folosite drept criterii în identificarea și clasificarea copiilor cu tulburări emoționale (SED, Forness & Knitzer, 1992; Skiba & Grizzle, 1991).

Cele două criterii cruciale specificate în Cursul de Educație a Copiilor cu Dizabilități pentru clasificarea elevilor cu tulburări grave sunt:

- incapacitate de a construi și de a menține o relație interpersonală satisfăcătoare cu ceilalți colegi și cu profesorul
- comportamente și atitudini emoționale neadecvate în circumstanțe normale.

Ținând cont domeniul social în care comportamentele se manifestă și de nivelul de severitate a persoanei cu dizabilitate intelectuală, așa cum sunt prezentate în „Manual de diagnostic și clasificare statistică a tulburărilor mintale” (DSM V, 2016) putem observa principalele caracteristicile specifice persoanei cu deficiență intelectuală:

- nivelul de severitate ușor - La aceste persoane se observă o imaturitate în interacțiunile sociale ale acestora, pot avea deseori dificultăți în perceperea aluziilor sociale. Deasemenea comunicarea, conversația și limbajului sunt mai concrete sau mai imature decât în cazul persoanelor de aceeași vârstă. Pot fi prezente deasemenea dificultăți în ceea ce privește controlul emoțiilor și al comportamentului de manieră adecvate vârstei. Persoanele cu acest nivel de severitate prezintă o înțelegere limitată a riscului în situații sociale, judecata lor este imatură și sunt expuse riscului de a fi manipulate de alte persoane.
- nivel de severitate moderat – se observă diferențe semnificative față de persoanele de aceeași vârstă în ce privește comportamentul social și comunicarea pe parcursul întregului proces de dezvoltare. Are capacitatea de a dezvolta relații de prietenie de-a lungul vieții și uneori relații afective la vârstă adultă. Ca și persoanele cu deficiență ușoară, ei nu pot percepe, nu pot interpreta corect aluziile sociale. Judecata socială și capacitate de a lua decizii sunt limitate, iar asistenții personali trebuie să asiste aceste persoane în deciziile de viață. La locul de muncă prietenile cu colegii sunt deseori afectate de limitări sociale sau de comunicare, aceste persoane necesită o susținere socială sau de comunicare substanțială

- nivel de severitate grav – La acești indivizi limbajul vorbit este sărac, limitat în termeni de vocabular, și cu foarte multe greșeli de exprimare. Vorbirea acestora poate fi formată din cuvinte și fraze izolate și poate fi îmbunătățită prin antrenament. Deasemenea, vorbirea și comunicarea este axată pe acțiuni curente din evenimentele zilnice – acum și aici. Limbajul este folosit pentru comunicarea socială mai mult decât pentru explicații, ei înțeleg vorbirea simplă și comunicarea prin gesturi.
- nivel de severitate profund - Persoanele cu acest grad de handicap au o înțelegere foarte redusă a comunicării simbolice în vorbire sau în gestică. Ele pot înțelege însă unele instrucțiuni sau gesturi simple. Indivizii își pot exprima dorințele și emoțiile mai ales prin comunicarea nonverbală, nonsimbolică; aceștia se bucură de relații cu persoane bine cunoscute (persoane familiale) și inițiază sau răspunde la interacțiunile sociale prin manifestări de gestică și emoționale. Tulburările concomitente fizice – senzoriale pot împiedica activitățile sociale.

Integrarea socială nu poate fi separată de integrarea școlară, ea nu este doar post-școlară, ci se construiește treptat, pe măsura devenirii copilului prin educație, ca adult „ființăsocială” școala fiind însăși o parte a vieții sociale, ca atare progresul în direcția dobândirii autonomiei, „competențe” sociale trebuie să constituie la fel ca și dezvoltarea intelectuală, o finalitate educațională.

Copiii cu dizabilități intelectuale prezintă dificultăți în menținerea relației elev-elev, dar și în cea a relației profesor-elev în contextul școlar. Studiile actuale arată, cum copiii cu dizabilități intelectuale dețin competențe sociale mai puține, care intervin asupra comportamentului și sunt prea puțin acceptați sau chiar respinși ca membri ai unei echipe.

O temă persistentă în istoria educației speciale este grija despre cum în mod practic educația specială influențează statutul social și afectiv al copiilor cu dizabilități. Hendrick și MacMillan (1987, 1988) observă faptul că eforturile de a stabili clase de calitate inferioară pentru cei care învață mai încet la începuturile secolului 20 au avut la bază în general, dorința de a contracara experiența permanentă a eșecului cu care se confruntau acești elevi în clase normale.

Conform unei publicații școlare oficiale, „primul interes al unui profesor este acela de a ajuta copilul să câștige încredere în și în propria abilitate în a face ceva bine” („Development Schools and Classes”, 1926, p. 14).

Comportamentele sociale sunt esențiale pentru formarea relațiilor de prieteniei și a acceptului în cadrul colectivului, dar au prea puțin de-a face cu succesul școlar și acceptul dat de

profesor. Comportamentele neadaptate se pare că, rezultă din respingerea colectivului, ori din cauza ignoranței, acesta având multe similarități cu domeniul comportamentelor neadaptate din relația cu profesorul.

Bibliografie:

1. Mitrofan, I., Dezvoltarea personală interpersonală, transpersonală, Editura Sper, București, 2000
2. Roșan A. (coord.) și Bălaș-Baconschi, Psihopedagogie speciala: Modele de evaluare și intervenție, Editura Polirom, Cluj-Napoca, 2015
3. Shalock R. L., Buntinx Wil H. E., Models of disability, quality of life, and individualized supports, volume 7, 283-294., 2010
4. Walker, H. M., Colvin, G., Ramsey, E., Antisocial Behavior in School: strategies and best practices, Cole Publishing Company, Carolina, 1995.

Educația - punte între generații

Ibănescu Giorgiana Claudia

Liceul Tehnologic “Vintila Bratianu” - GPP Dragomirești-Vale, Ilfov

Școala nu este singura responsabilă pentru educarea noilor generații, cum pare să se acrediteze ideea în ultimul timp, cel puțin la fel de importantă este și prezența activă a părinților în actul educațional. Dacă ar fi să-mi doresc ceva pentru școala românească ar fi revenirea părinților în ȘCOALĂ. Nu în calitate de elevi, desigur, ci în calitate de parteneri ai școlii, asumându-și un rol activ în educația copiilor lor.

Rolul părinților este foarte important în educarea copiilor, ei trebuie să-i pregătească și să-i susțină din punct de vedere emoțional, comportamental, social și financiar, în afara școlii.

Părinții și școala

Eu cred însă că PĂRINȚII se pot implica activ în educarea copiilor și în cadrul școlii. Este important să renunțe la mentalitatea, din ce în ce mai prezentă, că, odată copilul înscris la școală, profesorii devin singurii responsabili de educarea copilului. Ei trebuie să comunice des și deschis cu profesorii copiilor lor și să participe la cât mai multe dintre activitățile formale, dar mai ales non-formale din școală. Școala nu este un loc doar al profesorilor și al elevilor, ci trebuie să fie și al părinților. Ei trebuie să fie o prezență mult mai activă în școală și să renunțe la ideea eronată că își fac de râs copiii (mai ales pe cei de vârstă mai mare) dacă participă la activitățile lor.

Concret, cum încerc să-i implic eu părinți în viața școlii? I-am invitat pe părinți să asiste la lecții, pentru că am observat că mulți au o percepție eronată despre cum se desfășoară, de fapt, lucrurile în școală. N-am reușit încă să conving nici unul. În afară de lipsa de timp, cred că e și motivul despre care am vorbit mai sus.

Vocea părinților

Cred că ar fi utilă o platformă (online) a părinților, o PUNTE ÎNTRE GENERAȚII (poate chiar cu denumirea asta), unde părinții să le împărtășească elevilor din experiența lor legată de diverse subiecte: carieră, alimentație sănătoasă (poate chiar o colecție de rețete :)), timp liber (da, și părinții au câte ceva de spus despre timpul liber), călătorii în locuri interesante, tradiții și obiceiuri în locurile de unde provin și altele, în funcție de interesele comunității de părinți și de elevi din școală.

Copiii au nevoie sa se simta sustinuti de parintii lor in absolut orice fac si spun in societate, sa stie ca orice se va intampla cu ei vor gasi acasa un spatiu in care se vor simti in

siguranta, ca cineva ii va crede si le va oferi suport moral. Au nevoie de toate acestea si, daca nu o veti face dvs. se va gasi cineva, poate nu asa de bine intentionat.

Nu toate activitatile pe care le vor face copiii dumneavoastra vor fi incununate cu succes. Relatia dintre voi va fi formata exact de atitudinea pe care parintii o au cand copilul va esua. Esecurile sunt parte din viata si o atitudine sanatoasa de sustinere il va ajuta pe copil sa stie ca cerul este limita si ca va reusi in orice va depune efort.

Sigur că e nevoie de timp și de multă determinare pentru realizarea acestui proiect, dar cred că e o OPORTUNITATE extraordinară pentru realizarea unei punți între generații.

Evaluarea în contextul modern

FEEDBAK-UL

Oana Inimosu Botcă

Mihaela Oana Moraru

Școala Gimnazială „Nicu Albu” Piatra Neamț

Feedback-ul reprezintă un element esențial în asigurarea progresului, a elevilor, a profesorilor, a angajaților, a copiilor și deopotrivă a adulților, însă trebuie să învățăm cum să îl oferim astfel încât să avem rezultate pozitive.

Conform dicționarului explicativ al limbii române, definiția feedback-ului este:

Retroacțiune care se manifestă la nivelul a diferite sisteme (biologice, tehnice etc.) în scopul menținerii stabilității și echilibrului lor față de influențe exterioare; retroacțiune inversă, conexiune inversă, cauzalitate inelară, lanț causal închis.

Conform acestei definiții putem spune că feedback-ul este o reacție cu scopul menținerii echilibrului sau un răspuns la o anumită cauză deci nu ar trebui să fie o reacție la ceea ce a declanșat cauza ci doar la efectul. Feedback-ul reprezintă un element esențial în asigurarea progresului elevilor iar modul în care îl dăm poate face ca acesta să conteze foarte mult în dezvoltarea pe termen lung a acestora. Un feedback dat la momentul și în modul potrivit, îi poate face pe elevi să se exceleze în moduri în care nici nu au realizat până în acel moment de asemenea poate să inspire și îi poate face să se simtă bine în momentul de față și să își dorească să ajungă cât mai sus.



Feedback-ul dat în scopul evaluării ar trebui să fie dat:

- în timp util, adică dat suficient de des și mai ales cu multe detalii chiar din timpul învățării pentru a fi eficient.

- adecvat și reflexiv - asta însemnând că trebuie să fie adecvat vârstei și abilităților de înțelegere a termenilor folosiți.
- sincer și de susținere - trebuie să corectăm nu să pedepsim eventualele greșeli și să arătăm înțelegere pentru a-i determina pe elevi să continue.
- concentrat pe învățare - este dat în funcție de sarcina primită, este constructiv și ușor de înțeles și pus în aplicare.
- implicat - poate fi oferit și de către colegi în scopul de a învăța unii de la alții și de fi capabili să ofere feedback constructiv și aplicabil.

Hai să vedem cât de important este feedback-ul în educație:

- dacă este eficient și relevant - îi poate ajuta pe elevi să își dea seama în ce punct se află, care este progresul lor și cum ar putea să își îmbunătățească strategia de învățare. Dacă este dat eficient poate determina nivelul de înțelegere la care se află elevul în momentul respectiv și în funcție de abilitățile fiecăruia se pot planifica următorii pași pentru o învățare eficientă.
- dacă este constructiv poate crea o legătură pozitivă între elev și profesor. Împărtășirea unui feedback eficient poate construi o relație, în care, fiecare dintre cei implicați, ajung să aibă suficientă încredere unii în alții astfel încât să poată vedea ce trebuie să îmbunătățească.
- dacă oferim feedback potrivit, elevii vor înțelege că dorim să îi ajutăm și că suntem preocupați cu adevărat de educația lor. Alături de feedback-ul constructiv putem ajuta elevii în procesul de învățare prin oferirea de materiale suplimentare împreună cu note detaliate asupra acestora.
- un alt beneficiu al oferirii feedback-ului în clasă este oportunitatea de a primi clarificările pe loc iar acest lucru ajută la creșterea performanțelor și a realizărilor deoarece înțeleg pe loc care sunt așteptările și țintele ce trebuiesc atinse, de asemenea, tot pe loc, își vor putea descoperi punctele slabe și punctele tari.
- feedback-ul eficient din partea profesorilor ajută elevii să identifice nivelul de studiu la care se află iar aceștia pot descoperi în ce mod preferă fiecare elev să învețe și care este modalitatea cea mai ușoară de a-și atinge țargetele. Elevii vor fi capabili în acest mod să termine la timp toate lucrările și nici nu vor mai avea sentimentul de lucru excesiv.
- oferind feedback studenților, de fapt, le transmitem o idee despre cum se desfășoară activitatea sau procesul lor de învățare. Putem numi asta furnizarea de observații suplimentare. Este una dintre cele mai productive moduri de învățare, astfel, elevii ajung să știe ce este corect și ce este greșit. Ei ajung să își cunoască punctele slabe și mai departe pot lucra asupra lor, în acest fel putând să atingă obiectivul real.

- în aceste momente, în care am ajuns să învățăm și în sistem online, feedback-ul în educație este esențial, deoarece, practic, predăm și învățăm prin intermediul unui ecran. Există multe situații în care studenții nu răspund bine la ceea ce predă profesorul în cadrul cursului online. Aici, elevii sunt de fapt cei care ar trebui să ofere feedback constructiv profesorilor lor despre ce se predă, astfel încât aceștia să își poată adapta tehnicile de predare și studenții să poată înțelege mai ușor lecțiile. Practic este responsabilitatea lor să-l informeze pe profesor dacă nu sunt în stare să înțeleagă ceea ce li se predă. Elevii ar trebui să ofere feedback profesorilor lor despre procesul de predare, numai atunci vom avea cu adevărat valoare în ceea ce au de realizat.
- atunci când primesc feedback imediat după expunerea lucrării, studenții sunt mai receptivi și își vor aduce aminte de experiența avută într-un mod pozitiv.

Concluzionând - feedback-ul este pasul final al procesului prin care ne asigurăm că cel care a primit mesajul, l-a interpretat corect, așa cum a fost intenționat de către expeditor. Astfel, mărim eficiența comunicării și permitem expeditorului să cunoască eficacitatea mesajului său . Ar fi ideal ca fiecare dintre noi să știm cum să oferim și să primim feedback. Dacă vom reuși să facem asta mai des și l-am folosi în mod constant, s-ar putea să observăm în timp o creștere a nivelului de înțelegere a elevilor și implicit a evaluărilor.



ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 18 „JEAN BART” CONSTANȚA

CALIGRAFIA, ARTA SCRISULUI FRUMOS

Prof. înv. primar ION FLORENTINA

TIPUL OPȚIONALULUI:

- **Transcurricular**

ARII CURRICULARE:

- **Limbă și comunicare**
- **Arte**
- **Tehnologii**

NOTĂ DE PREZENTARE

„Caligrafia demonstrează eleganță, cultură, stare spirituală, este în primul rând un mod frumos de a te exprima. Acest sentiment al frumuseții este punctul de pornire pentru orice iubire, deci scrisul de mână este oglinda spiritului.”

Rolf Ormanns, ultimul caligraf al Europei

Scrisul reprezintă un instrument de muncă intelectuală, iar pentru psihologi un element de bază în cunoașterea indivizilor, în depistarea trăsăturilor lor de caracter.

Așadar, modul în care vor scrie elevii va fi o oglindă a muncii noastre de dascăli, o dovadă că am format tineri bine pregătiți, hotărâți, cu simțul datoriei, de fapt tineri cu atitudini pozitive față de muncă, față de artă.

Plecând de la aceste idei și luând în considerare greșelile apărute în clasa I și a II-a mi-am propus pentru clasa a III-a opționalul cu tema „ Caligrafia, arta scrisului frumos”. Am optat pentru formarea unei scrieri frumoase, cu litere în „duct continuu”, egale ca mărime (respectând formele literelor mici și mari de mână) și cu aspect îngrijit, nu numai din considerente tehnice, care țin de lizibilitate, cât și din considerente educative, care țin de aderarea copilului la disciplină, cultivarea perseverenței și a gustului estetic.

Reluarea - în orele de caligrafie a scrierii elementelor grafice, a literelor, a legăturilor dintre ele vor contribui la îmbunătățirea și perfecționarea scrisului elevilor.

În clasa a III-a, școlarii învață să respecte normele ortografice, dovedesc mai mult interes pentru a ține corect instrumentul și suportul de scris, stăpânesc formele literelor și legăturile dintre ele.

La această vârstă, elevii primesc numeroase informații pe care vor să le stocheze prin scris. Acest fapt determină creșterea vitezei scrierii. Preocuparea noastră, a învățătorilor este ca viteza de scriere să devină direct proporțională cu calitatea. Numai astfel se vor putea obține performanțele prefigurate în obiective.

Opționalul „Caligrafia, arta scrisului frumos” va ușura munca la clasă atunci când elevii vor exersa un scris corect și frumos. În orele destinate acestei discipline, elevii își vor perfecționa scrisul, vor învăța să scrie artistic, înțelegând scrisul ca pe o artă. Fundalul muzical va îmbunătăți atmosfera și motivația scrierii caligrafice, oferind elevilor clasei a III-a, noi posibilități de afirmare în arta scrierii.

COMPETENȚE GENERALE

1. Formarea deprinderilor de a scrie lizibil, estetic și corect elementele grafice ale literelor/ cifrelor ;

2. Dezvoltarea capacității de receptare a mesajului scris și a capacității de exprimare scrisă;

COMPETENȚE SPECIFICE ȘI ACTIVITĂȚI DE ÎNVĂȚARE:

Nr. crt.	COMPETENȚE SPECIFICE	ACTIVITĂȚI DE ÎNVĂȚARE
1.	Executarea corectă a diferitelor elemente componente ale literelor/ cifrelor, asociindu-le cu elemente din mediul natural și spațiul plastic;	<ul style="list-style-type: none"> • realizarea literelor/ cifrelor folosind tehnica tangramului; • stilizarea literelor/ cifrelor după un model dat; • stilizarea literelor/cifrelor din imaginație;
2.	Scrierea corectă a elementelor grafice ale literelor/ cifrelor, respectând spațiul, înclinarea, distanța și legătura dintre ele;	<ul style="list-style-type: none"> • scrierea corectă a literelor/ cifrelor (scriere caligrafică); • aprecierea corectă a spațiului și proporției dintre litere; • executarea corectă a literelor mari și mici pe caietul de dictando; • respectarea formei, mărimii și înclinației literelor;
3.	Scrierea unor texte pe diverse liniaturi - dictando, matematică, fără liniatură;	<ul style="list-style-type: none"> • copierea unor cuvinte, propoziții, fragmente de texte; • plasarea în pagină a titlului, datei, respectarea alineatelor, scrierea pe tot rândul; • realizarea unor afișe și postere; • crearea de costume pentru sceneta “Povestea literelor”; • scrierea estetică a unui text;
4.	Scrierea corectă a unui text scris cu litere de mână în care să asocieze desene adecvate temei;	<ul style="list-style-type: none"> • scrierea unor texte folosind litere de mână, tipar; • realizarea unei expoziții de afișe/ postere; • redactarea unor scrisori, felicitări; • realizarea unei expoziții;

5.	Respectarea normelor ortografice și folosirea corectă a semnelor de punctuație;	<ul style="list-style-type: none"> • scrierea diferitelor tipuri de propoziții; • alcătuirea unor propoziții pentru diverse situații; • descoperirea semnelor de punctuație corespunzătoare anumitor situații; • realizarea unor afișe cu semnele de punctuație <ul style="list-style-type: none"> • Cartea ortogramelor
6.	Redactarea unor lucrări simple folosind tehnica scrierii la calculator	<ul style="list-style-type: none"> • încadrarea corectă în pagină a textului scris la calculator; • scrierea unor texte utilizând calculatorul; • realizarea unor afișe, postere, caligrame folosind scrierea la calculator; <ul style="list-style-type: none"> • expoziție cu lucrările realizate;

LISTA DE CONȚINUTURI

A. Tehnici de scriere caligrafică:

1. Și scrisul își are istoria lui...

- Primele etape ale scrierii;
- Elemente pregătitoare necesare scrierii;

2. Povestea literelor

- Scrierea literelor pe caietul tip II: litere mici de mână, litere mari de mână, alfabetul limbii române;
- Scrierea pe caietul de dictando: litere mari și mici de mână, grupurile de litere, copierea unor texte, transcrieri;
- Scrierea pe caietul de matematică: scrierea cifrelor, scrierea operațiilor matematice transcrierea unor texte;
- Realizarea de afișe și postere;

3. Element al naturii - element de limbaj plastic – literă

- Realizarea literelor, a cifrelor folosind tehnica tangramului

4. Literele și calculatorul

- Redactarea unor lucrări simple folosind tehnica scrierii la calculator;

B. Tehnici de scriere corectă:

5. Semnele de punctuație - prieteni buni

- Semnele de punctuație;
- Identificarea și folosirea corectă a semnelor de punctuație realizarea de planșe cu acestea;

6. Vreau să scriu corect!

- Scrierea corectă a unor cuvinte ce conțin: vocală dublă, consoană dublă, grupuri vocalice etc.
- Scrierea corectă a propozițiilor, formulări de propoziții, completarea unor enunțuri, înlocuirea unor cuvinte și grupuri de cuvinte;

7. Ortogramele

- Scrierea corectă a ortogramelor;
- Realizarea de planșe cu acestea;

8. Pot spune că scrisul e o artă!

- Scrierea corectă a cuvintelor ce constituie greșeli tipice
- Realizarea de felicitări care au texte adecvate diferitelor evenimente;

SUGESTII METODOLOGICE

Copilul va învăța prin metode adecvate, ceea ce îi este necesar pentru dezvoltarea sa armonioasă la această etapă de vârstă și pentru a face față cu succes cerințelor școlare. Această etapă școlară reprezintă un moment important pentru stimularea flexibilității gândirii, precum și a creativității elevului.

Voi insista pe trezirea interesului copilului pentru scris, pentru artă, dar și pe dezvoltarea încrederii în propriile forțe. Jocul didactic, va predomina, asigurând participarea activă, individuală și în grup, care să-i permită exprimarea liberă a propriilor idei și sentimente. Voi pune accent pe spontaneitate, pe creativitate și caracterul practic al activităților.

Activitățile de predare-învățare-evaluare se vor desfășura în unități de timp de două ore, ceea ce implică structurarea conținuturilor pentru o abordare logică și coerentă în cadrul unor scenarii didactice atractive, dinamice, care să îmbine activitatea individuală și frontală cu cea în perechi sau în grup. Rolul central în procesul de predare-învățare îl va avea dezvoltarea curiozității elevilor.

Voi aborda activitățile din perspectivă transcurriculară prin utilizarea metodelor interactive specifice dezvoltării gândirii critice. Evaluarea se va realiza prin metode tradiționale, dar și prin metode complementare (observarea sistematică a comportamentului, portofoliul, autoevaluarea, proiectul etc.) care permit evaluarea

reacțiilor, a învățării și a comportamentului elevilor. Dezvoltarea competenței digitale se va realiza prin activități de învățare ce au ca scop formarea la elevi a deprinderii de a folosi internetul și softurile educaționale ca sursă de documentare și de a utiliza critic și creativ mijloacele media electronice. Dintre metodele didactice ce vor fi utilizate amintesc: conversația, exercițiul, problematizarea, activitatea practică, jocul didactic, turul galeriei.

Pentru eficiența învățării elevilor la această vârstă, trebuie să ne raportăm la lumea lor, la universul imediat. Acest univers este și o creație a copilului, deoarece el în permanență face ceva: desenează, modelează, rupe, lipește, se mișcă sau privește cu atenție un mesaj artistic. De aceea, în activitatea noastră trebuie să predomină abordarea ludică, învățarea în context, cultivarea spontaneității constructive și creatoare.

MODALITĂȚI DE EVALUARE

- Observarea sistematică a activităților și a comportamentului comunicativ – relațional al elevilor;

Probe orale

- Evaluare prin verificare orală, curentă, formativă;
- Evaluare prin joc: diverse materiale didactice;

Probe scrise

- Evaluare prin muncă independentă în clasă: fișe de lucru;

Probe practice

- afișe, felicitări, postere, scrisori, caligrame;

Produce finite

- Cartea ortogramelor – Portofoliul clasei;
- Expoziții;

BIBLIOGRAFIE

1. Carmen Iordăchescu - Să dezlegăm tainele textelor literare, clasa a III-a, Editura Carminis, Pitești, 2000
2. Daniela Berechet, Maria Gardin, Florian Berechet, Florin Gardin – Ortografie și punctuație, Editura Paralela 45, Pitești, 2017
3. Liliana Cătrună, Natalia Dan - Jocul cuvintelor, Editura Aramis, București, 2004
4. Marcela Peneș - Caligrafie - caiet clasa a II-a, Editura Aramis, București, 1999
5. Nicolae Rotaru, Gabriela Vâlcu Rotaru - Învățăm să scriem și să pronunțăm corect, Editura Didactică și Pedagogică, București, 2016
6. Vasile Molan, Victoria Pădureanu - Caiet de caligrafie pentru clasa a II-a, Editura Coresi, București, 2002
7. Victoria Pădureanu, Eugenia Șincan, Rodica Chiran, Frusina Damalan, Aurel Maior- Caiet de exerciții pentru limba română, clasa a III-a, Editura Coresi, București, 2019
8. Viorica Pralea – Să scriem corect!, Editura Paralela 45, Pitești, 2017

Metodele interactive în cadrul orelor de limba franceză

Monica Ionescu, Școala Gimnazială „Anton Pann”

Didactica limbii franceze ca limbă străină suferă astăzi o evoluție semnificativă în urma CECRL prin angajarea într-o abordare pedagogică în strictă concordanță cu nevoile, motivațiile, particularitățile și resursele elevului. Axele importante pentru a dinamiza orele de limba franceză sunt: motivarea elevilor, crearea de activități educaționale, folosirea metodelor interactive în cadrul orelor.

A fi profesor de limba franceză este dificil, dar în același timp plin de satisfacții. Profesorul de franceză are datoria să proiecteze lecții atractive, care să-l facă pe elev să-și dorească să învețe să comunice în limba franceză. Utilizarea metodelor moderne, interactive de instruire a devenit o necesitate reală. Profesorul trebuie să se asigure că predarea este adaptată la învățarea activă și interactivă folosind metode, procese și tehnici eficiente de învățare, cu scopul de a dezvolta gândirea critică a elevilor. Fără a exclude strategiile educaționale tradiționale, profesorul trebuie să folosească strategii moderne de predare care să păstreze interesul elevilor.

Elevii nu trebuie să fie obiecte de formare, ci subiecți activi care contribuie la propria lor pregătire. Principalul avantaj al metodelor active și participative este implicarea elevilor în predare și formarea capacității acestora de a-și exprima opiniile asupra subiectelor studiate. În timpul orelor de franceză, profesorul are scopul de a capta atenția elevilor, de a-i convinge că este o limbă importantă în viața lor, care le asigură succesul atât profesional, cât și social.

Dacă vrem să avem un curs de franceză atractiv și interesant pentru elevi, trebuie să îmbinăm metodele tradiționale cu metodele moderne. Rolul profesorului de limba franceză este destul de dificil, și pentru că franceza este a doua limbă de studiu, iar elevii sunt mai puțin receptivi la ideea de a învăța o altă limbă.

Ori de câte ori se folosesc metode active în clasă, elevii devin foarte interesați și asimilează mai rapid cunoștințele. Le plac momentele în care descoperă ei înșiși informații noi, cele mai atrăgătoare pentru ei fiind jocurile și cântecele.

În opinia mea, este necesară integrarea digitalului pentru a dinamiza orele de limba franceză, pentru a trezi interesul elevilor. Instrumentele digitale permit să capteze atenția elevilor, să le trezească curiozitatea sau să le satisfacă setea de cunoaștere, să promoveze interacțiunea în clasă sau în afara ei, dar și să călătorească virtual, să plece în proiecte, pe scurt, să motiveze cursanții... și profesorii. Elevii sunt foarte pasionați de jocurile digitale care pot fi folosite și ca instrumente de evaluare, diminuându-se astfel, în mare măsură, stresul.

Kahoot! este o aplicație distractivă care poate fi înțeleasă și ca o tehnologie creativă. După cum Dellos (2015) definește această aplicație, Kahoot! este un sistem distractiv care oferă chestionare elevilor. Pentru a-l juca, aceștia nu trebuie să își creeze un cont. Un smartphone și o conexiune la internet sunt suficiente. Kahoot! este o aplicație utilă pentru a dezvolta abilitățile gramaticale (Zarzycka-Piskorz, 2016) ale cursanților, dar și abilitățile lexicale ale acestora (Medina și Hurtado, 2017).

Wordwall se încadrează în categoria instrumentelor digitale de învățare care duc la crearea de activități interactive, așa cum se pot desfășura cu serviciile Learningapps, Educaplay. De asemenea, este asemănătoare cu funcționarea instrumentului Quizlet deoarece este posibil din construirea unei serii de întrebări ca elevul să aleagă modul de joc sau exercițiu pe care și-l dorește, precum și tema grafică

Ceea ce face Wordwall un instrument interesant este faptul că activitățile oferite sunt originale și foarte distractive. Ele vor permite, de asemenea, cursantului să încerce diferite moduri de memorare a vocabularului. Wordwall oferă o activitate numită „Random Wheel” care, de exemplu, poate fi folosită la fel de bine pentru a evalua cunoștințele gramaticale sau lexicale ale elevilor.

Se pot folosi modelele create de alții și se pot modifica în funcție de nevoi. Odată terminat jocul, acesta poate fi dat ca temă elevilor, făcând clic pe „share”.

Metodele tradiționale se pot folosi cu succes alături de cele moderne. De exemplu, un joc care permite elevilor să se evalueze singuri constă în împărțirea elevilor în două grupuri. Un grup acționează ca un profesor care pune întrebări, iar ceilalți dau răspunsurile. După ce fiecare elev din prima grupă și-a jucat rolul de profesor, rolurile se schimbă, devenind elevi intervievați și de profesorii din cealaltă grupă. În acest fel, elevii sunt evaluați pe tot parcursul jocului fără a fi stresați, iar profesorul poate face o evaluare a modului în care elevii și-au însușit noile cunoștințe. Această metodă poate fi aplicată la o lecție de vocabular pe o anumită temă. Tot pentru evaluarea vocabularului se poate folosi jocul numit „spanzurătoarea”.

Un elev scrie pe tablă prima și ultima literă a unui cuvânt, Ceilalți elevi ghicesc literele lipsă care formează cuvântul. Cea mai mare bucurie este atunci când elevii ghicesc cuvântul complet la prima încercare. Acest joc oferă profesorului posibilitatea de a vedea cine a învățat cuvintele. Alte jocuri pentru evaluarea plăcută a vocabularului sunt rebusurile și anagramele.

Pentru a descrie un obiect sau o persoană, un joc atractiv este folosirea ghicitorilor. Elevii descriu un coleg, iar ceilalți trebuie să-i ghicească numele sau descriu un obiect, iar colegii lor trebuie să ghicească obiectul. În acest joc, elevii sunt amuzați mai ales dacă sunt necesare mai multe încercări pentru a identifica ce se află în spatele ghicitorilor. Jocul poate fi conceput ca un concurs în care câștigătorul va fi elevul care răspunde de mai multe ori.

Prin urmare, toate aceste metode stimulează creativitatea, imaginația și curiozitatea elevilor, dorința lor de a învăța limba franceză.

Bibliografie

Eva Zarzycka-Piskorz, kahoot it or not? Can games be motivating in learning grammar?, 2016
Roman, Dorina, „La didactique du francais langue étrangère”, Editura Umbria, Baia

FIȘĂ DE DOCUMENTARE

CUM SE REALIZEAZĂ O SCRISOAREA DE INTENȚIE

Prof. Ionică Ionela Janina, Liceul de Industrie Alimentară, Craiova

Prof. Mihulescu Cristina, Liceul de Industrie Alimentară, Craiova

Scrisoarea de intenție, denumită și scrisoare de motivare este documentul care alături de C.V. vă poate recomanda pentru job-ul dorit.

Conținutul acesteia diferă în funcție de situație însă indiferent de poziția pentru care aplicați în documentul respectiv trebuie să se găsească neapărat câteva elemente.

În majoritatea situațiilor, scrisoarea de intenție reprezintă primul contact stabilit cu angajatorul și poate fi singura șansă prin care îi poți stârni acestuia curiozitatea și îl poți determina să-ți citească CV-ul și să te cheme la un interviu.

Pentru a-și atinge scopul, orice scrisoare de intenție trebuie să exprime în linii generale motivul pentru care aplici la jobul respectiv, argumentele care te recomandă în a fi potrivit pentru acea poziție și dorința de a fi contactat de angajator pentru a-ți demonstra potențialul profesional.

Scrisoarea de intenție trebuie să reflecte stilul personal, aspectele care te diferențiază de ceilalți candidați să-ți contureze unicitatea, capacitatea de argumentare, profesionalismul și abilitatea de persuasiune.

Pentru a realiza o scrisoare de intenție care să-ți mărească șansele de angajare, orice candidat trebuie să țină cont de existența în cuprinsul acesteia a unor elemente caracteristice:

1. IDENTIFICAREA: atât identificarea expeditorului cât și cea a destinatarului trebuie să fie cât se poate de complete.

În cazul în care scrisoarea este trimisă în format fizic, datele de identificare ale angajatului sunt trecute în partea de sus (nume, prenume, adresă de domiciliu, adresă de mail, nr. de telefon), iar în situația în care aceasta este trimisă în format electronic, aceste elemente sunt trecute la finalul scrisorii, în semnătură.

Destinatarul trebuie specificat și el la începutul scrisorii. Dacă numele firmei este cunoscut, acesta trebuie trecut sub numele și funcția recrutorului, date care vor fi introduse în formula de adresare de la începutul scrisorii.

2. INTRODUCEREA: este foarte important ca în partea de introducere a scrisorii să te identifici, să expui motivul care te-a determinat să trimiți această aplicație, să precizezi foarte clar recrutorului postul vizat și sursa prin care ai aflat de disponibilitatea jobului respectiv.

3. CUPRINSUL: este partea cea mai importantă a unei scrisori de intenție, în cel mult două paragrafe trebuind să atragi atenția angajatorului și să-i stârnești curiozitatea. În cuprins trebuie să

motivezi ce te-a determinat să aplici pentru această poziție și care sunt competențele și experiența ta care corespund profilului solicitat. Încearcă să fii cât mai succint și să nu exagerezi. Nu repeta informațiile existente deja în CV, formulează fraze concise și încearcă să folosești un limbaj profesional.

4. ÎNCHEIEREA: În ultimul paragraf formulează concluziile și arată-ți disponibilitatea pentru o viitoare întrevvedere. Nu uita să mulțumești destinatarului pentru atenția acordată și încheie folosind o formulă profesională, neutră; „Cu considerație,”; „Cu stimă”; „Cu respect”; etc.

Scrisoare de intenție - model

Prenume Nume

Adresă

Mail

Telefon

În atenția **Domnului-Doamnei Prenume, Nume**, funcția

NUMELE COMPANIEI

Sediul social companie

Stimate Domn,

Numele meu este și vă adresez această scrisoare de intenție ca răspuns la anunțul dumneavoastră pentru postul vacant de.....publicat în.....

Fiind absolvent al Facultății de.....am acumulat în timpul anilor de studiu multe cunoștințe în domeniile..... pe care aștept cu nerăbdare să le pot pune în practică.

Sunt o persoană comunicativă, dinamică, hotărâtă, cu mare putere de concentrare, sociabilă, care poate face față oricărei provocări, interesat de o continuă dezvoltare profesională, caracteristici personale pe care îmi doresc să vi le arăt. Șansa de a lucra alături de dumneavoastră mi-ar da ocazia să-mi pun în evidență capacitățile intelectuale și experiența acumulată (conform CV anexat) pentru a îndeplini sarcinile și scopurile companiei cât și pentru dezvoltarea carierei mele.

În speranța că am câștigat încrederea dumneavoastră, vă mulțumesc pentru atenția acordată și sper să vă pot oferi mai multe detalii în cadrul unui interviu.

Cu respect ,

Prenume, Nume

RECICLEAZĂ ȘI DOTEAZĂ-ȚI BIBLIOTECA



Salutare și bine ai venit draga partene în Campania de reciclare a maculatirii!

“ Împreuna vom reuși să salvăm un copac, iar el ne va ajuta să creștem și să trăim sănătoși.. „, Procesul de reciclare a fost și va rămâne o modalitate de a demonstra că iși pasă de planeta, de mediul în care trăiești și de oamenii pe care îi ai alături. Iar dacă nu ne crezi pe cuvânt, am pregătit un material scurt și ușor de parcurs despre reciclare și ce înseamnă un centru de colectare.

Valorile în care credem: Am pornit la drum ghidati de o serie de principii pe care ne dorim să-ți le facem și ție cunoscute. Printre acestea, cele mai importante sunt:

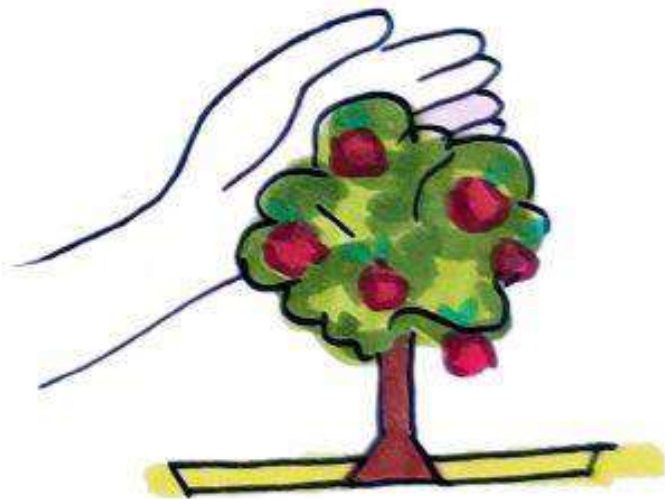
- grija fata de natura
- cum ne place noua să spunem, „motorul” care propulseaza întreaga activitate. Ne dorim să facem din mediul înconjurator un loc mai bun și mai curat. Și totul începe printr-o comunitate educată din acest punct de vedere.
- responsabilitate
- grija înseamnă și responsabilitate pentru viața și mediul încojurator. Corectitudine

Credem ca este datoria noastră sa fim corecți față de natură, respectandu-i frumusețea. Ea ne oferă plante și animale care să ne încânte privirile, noi trebuie să avem grijă unde aruncăm gunoaiele, astfel încât să nu le afectăm mediul de viață.

- Optimism

Când am spus că vrem să înființăm “COLȚUL VERDE” în fiecare clasa , ne am gândit că vom reuși să i facem pe cei din jur să selecteze gunoiul menajer; formând astfel niște viitori adulți care vor ști să facă o colectare selectivă a deșeurilor.

RECICLEAZĂ ȘI DOTEAZĂ-ȚI BIBLIOTECA



În primul rând, când spunem reciclare, spunem **respect și prețuire pentru natura.**



BENEFICIILE RECICLARII

- Reusești să scapi de toate lucrurile inutile din locuința ta.
- Ajuți mediul înconjurător și, implicit, te ajuți pe tine și pe ceilalți conviețuitori.
- Transformi deșeurile într-o sursă de bani pentru biblioteca ta.
- Șanse mari de a merge în excursie la Fabrica de Hârtie Vrancart Adjud.

RECICLEAZĂ ȘI DOTEAZĂ-ȚI BIBLIOTECA



Știați că:

- Un ambalaj de gumă de mestecat poate părea inofensiv, nu-i așa? La fel și un ambalaj de ciocolată, lucios și atractiv. Dar pentru mediul înconjurător, toate acestea nu sunt decât inamici de temut care pot polua și îi pot afecta dezvoltarea armonioasă. **Despre reciclare**
- Cotoarele de măr au nevoie de două săptămâni pentru a se putea descompune. Deși timpul poate fi considerat unul relativ scurt, aceste resturi pot atrage rozătoare și gândaci care adoră să consume resturile aruncate la voia întâmplării.
- Prosoapele și pungile din hârtie, alături de șervețele și ziare au nevoie de aproximativ o lună pentru a putea dispărea din locul în care au fost aruncate. Descompunerea lor poate varia în funcție de mai mulți factori, printre aceștia principalul fiind apa de ploaie.
- Cutiile de cereale au nevoie de aproximativ șase săptămâni pentru a se putea descompune. Însă, este nevoie ca ele să fie realizate dintr-un carton mai subțire. Mai multe straturi de carton pot duce la o prelungire a perioadei.
- Cojile de banane ne surprind și ele. Au nevoie de șase săptămâni pentru a dispărea complet. Însă, dacă vremea e rece, s-ar putea ca perioada de descompunere să se prelungească și mai mult.etc

Daca nu acum, atuni cand?

RECICLEAZĂ ȘI DOTEAZĂ-ȚI BIBLIOTECA

Asa ca nu ne mai rămâne decât să te întrebăm: dacă nu luăm inițiativa de a fi mai responsabili cu natura acum, atunci când? S-ar putea ca până ne hotărâm noi să adoptăm un comportament potrivit să fie prea târziu.

Pornim și de la ceea ce susținea Albert Einstein și anume „dacă dorim să continuăm a trăi pe această planetă, este nevoie de o schimbare de atitudine”.

Educația ecologică își va atinge scopul atunci când elevii de astăzi – adulții de mâine vor înțelege necesitatea ocrotirii naturii astfel devenind factori activi în acțiunea de conciliere a omului cu natura. Ne-am propus ca prin acest proiect de parteneriat să realizăm activități de educație ecologică prin care să cultivăm interesul și dragostea tinerilor pentru lumea înconjurătoare, pentru protejarea mediului și pentru carte.

Un prim pas pentru a putea face o schimbare în bine, ar fi autoeducarea în privința acestui concept. O simplă acțiune de colectare și reciclare a hârtiei nu ar aduce decât beneficii naturii, dar și societății în care trăim.

Ne dorim ca acest proces ecologic să aibă succes și ca finalitate, atât participanții activi, cât și cei mai puțin activi, să învețe cât de importantă este acțiunea de reciclare a hârtiei și cât de mult contează să ajungem să apreciem mediul înconjurător.



RECICLEAZĂ ȘI DOTEAZĂ-ȚI BIBLIOTECA



Întocmit de

Prof. Constantinescu Ioana Camelia - Liceul de Artă „Gheorghe Tattarescu” Focșani

Bibliotecar Iordache Loredana - Liceul de Artă „Gheorghe Tattarescu” Focșani

Modelul cadrului didactic asupra elevilor

Prof. înv. primar IORGOVAN CAMELIA
Școala Gimnazială "Eftimie Murgu" Lugoj, jud. Timiș

Modelul comportamental al dascălului implică anumite roluri și atitudini în relația cu elevii. În clasă, profesorul are un statut special și se află într-o poziție de conducere în raport cu elevii. Acesta trebuie să-și adapteze comportamentul în conformitate cu anumite reglementări didactice și în acest mod „vine în întâmpinarea expectanțelor forurilor sale superioare, a părinților, a elevilor”.

Profesiunea didactică este deosebit de importantă deoarece asigură formarea și pregătirea personalității copiilor și determină pregătirea lor profesională pentru a deveni cetățeni de bază. Exercițierea acestei profesii presupune dobândirea următoarelor competențe specifice: competențe profesionale, abilități de comunicare și, în final, competențe pentru a dezvolta relații bune cu elevii, părinții și cu comunitatea.

Competența profesională include cultura tehnică specifică și abilitățile interpersonale, ceea ce permite profesorilor să colaboreze cu grupuri de elevi, și să lucreze împreună cu colegii. „Capacitatea de a organiza”, cum ar fi munca în echipă sau diversitatea sarcinilor, și „competența etică” completează această imagine. Un rol important îl are măiestria și tactul pedagogic al profesorului.

Măiestria profesională reprezintă abilitatea complexă a fiecărui cadru didactic în ceea ce privește concepția, organizarea, proiectarea și conducerea, creativitatea și îmbunătățirea eficienței procesului de învățământ.

Tactul pedagogic este o parte integrantă a măiestriei psihopedagogice, care este definită prin capacitatea fiecărui profesor de a acționa în mod selectiv, dinamic, creator și eficient, pentru a atinge succesul actului educațional. Principalele caracteristici ale personalității cadrelor didactice sunt: umanismul și dragostea adevărată pentru copii, creativitatea în găsirea celor mai potrivite și adecvate metode de predare, răbdare și calm, cooperare în relațiile cu copiii, respect și asistență reciprocă.

Capacitatea de comunicare este o calitate specială a profesorilor. Profesia de dascăl implică construirea de relații bune cu elevii, părinții și comunitatea. Profesorii lucrează cu grupuri de elevi, iar părinții la rândul lor îi ajută pe aceștia.

După cum am menționat mai sus, profesorii joacă un rol important în organizarea și conducerea educației. Prin urmare, profesorii au trei roluri, care sunt, de asemenea, abordări diferite ale acțiunii pedagogice. Prima metodă de acțiune de predare este metoda de execuție, care presupune ca un profesor să fie prin excelență *executor*, adică este preocupat în principal de utilizarea celor mai eficiente metode pentru a implementa obiectivele didactice și pentru a evalua eficacitatea intervențiilor sale.

Din perspectiva abordării *terapeutice*, profesorul trebuie să fie o persoană empatică, preocupată de problemele emoționale și motivaționale ale elevilor. Ultima abordare este cea care îl denumește pe profesor, ca fiind un *eliberator al minții elevilor*, ceea ce este un factor pozitiv care promovează armonia, cunoașterea și dezvoltarea morală a elevilor.

Pentru a arăta importanța celui care se ocupă de dezvoltarea caracterului copilului, celebrul Ioan Gură-de-Aur a scris: „Mai presus de orice pictor, mai presus de orice sculptor sau oricare alt artist, eu îl prețuiesc pe cel ce este dibaci în arta formării sufletului copilului”, iar

distinsul predicator S. D. Gordon a scris: „Instruirea unui copil este cea mai înaltă cea mai sfântă și cea mai fascinantă ocupație”.

Rolul profesorului este întotdeauna cel mai important în formarea caracterului elevului. În ciuda multor alți factori care influențează procesul educațional, profesorul și-a menținut poziția de lider în acest domeniu. El este principalul model al personalității elevilor, de la tipărirea comportamentelor externe până la formularea aspirațiilor și idealurilor de viață. Funcția de profesor confident, consilier, transmițător de valori culturale, a sporit domeniul său de activitate.

Bibliografie:

1. A., Cosmovici, L., Iacob , Psihologie școlară, Editura Polirom, Iași, 2000, pag. 187.
2. A., Roman, E., Balaș, Strategii de instruire și evaluare, Editura Universității „Aurel Vlaicu”, Arad, 2010, pag. 42-46.
3. E., Crețu, Psihopedagogia școlară pentru învățământul primar, Editura Aramis, București, 1999, pag. 58.
4. A., Ilica, Paradigme pedagogice, Editura Universității „Aurel Vlaicu”, Arad, 2012.

Modelul cadrului didactic asupra elevilor

Prof. înv. primar IORGOVAN CAMELIA
Școala Gimnazială "Eftimie Murgu" Lugoj, jud. Timiș

Modelul comportamental al dascălului implică anumite roluri și atitudini în relația cu elevii. În clasă, profesorul are un statut special și se află într-o poziție de conducere în raport cu elevii. Acesta trebuie să-și adapteze comportamentul în conformitate cu anumite reglementări didactice și în acest mod „vine în întâmpinarea expectanțelor forurilor sale superioare, a părinților, a elevilor”.

Profesiunea didactică este deosebit de importantă deoarece asigură formarea și pregătirea personalității copiilor și determină pregătirea lor profesională pentru a deveni cetățeni de bază. Exercițierea acestei profesii presupune dobândirea următoarelor competențe specifice: competențe profesionale, abilități de comunicare și, în final, competențe pentru a dezvolta relații bune cu elevii, părinții și cu comunitatea.

Competența profesională include cultura tehnică specifică și abilitățile interpersonale, ceea ce permite profesorilor să colaboreze cu grupuri de elevi, și să lucreze împreună cu colegii. „Capacitatea de a organiza”, cum ar fi munca în echipă sau diversitatea sarcinilor, și „competența etică” completează această imagine. Un rol important îl are măiestria și tactul pedagogic al profesorului.

Măiestria profesională reprezintă abilitatea complexă a fiecărui cadru didactic în ceea ce privește concepția, organizarea, proiectarea și conducerea, creativitatea și îmbunătățirea eficienței procesului de învățământ.

Tactul pedagogic este o parte integrantă a măiestriei psihopedagogice, care este definită prin capacitatea fiecărui profesor de a acționa în mod selectiv, dinamic, creator și eficient, pentru a atinge succesul actului educațional. Principalele caracteristici ale personalității cadrelor didactice sunt: umanismul și dragostea adevărată pentru copii, creativitatea în găsirea celor mai potrivite și adecvate metode de predare, răbdare și calm, cooperare în relațiile cu copiii, respect și asistență reciprocă.

Capacitatea de comunicare este o calitate specială a profesorilor. Profesia de dascăl implică construirea de relații bune cu elevii, părinții și comunitatea. Profesorii lucrează cu grupuri de elevi, iar părinții la rândul lor îi ajută pe aceștia.

După cum am menționat mai sus, profesorii joacă un rol important în organizarea și conducerea educației. Prin urmare, profesorii au trei roluri, care sunt, de asemenea, abordări diferite ale acțiunii pedagogice. Prima metodă de acțiune de predare este metoda de execuție, care presupune ca un profesor să fie prin excelență *executor*, adică este preocupat în principal de utilizarea celor mai eficiente metode pentru a implementa obiectivele didactice și pentru a evalua eficacitatea intervențiilor sale.

Din perspectiva abordării *terapeutice*, profesorul trebuie să fie o persoană empatică, preocupată de problemele emoționale și motivaționale ale elevilor. Ultima abordare este cea care îl denumește pe profesor, ca fiind un *eliberator al minții elevilor*, ceea ce este un factor pozitiv care promovează armonia, cunoașterea și dezvoltarea morală a elevilor.

Pentru a arăta importanța celui care se ocupă de dezvoltarea caracterului copilului, celebrul Ioan Gură-de-Aur a scris: „Mai presus de orice pictor, mai presus de orice sculptor sau oricare alt artist, eu îl prețuiesc pe cel ce este dibaci în arta formării sufletului copilului”, iar

distinsul predicator S. D. Gordon a scris: „Instruirea unui copil este cea mai înaltă cea mai sfântă și cea mai fascinantă ocupație”.

Rolul profesorului este întotdeauna cel mai important în formarea caracterului elevului. În ciuda multor alți factori care influențează procesul educațional, profesorul și-a menținut poziția de lider în acest domeniu. El este principalul model al personalității elevilor, de la tipărirea comportamentelor externe până la formularea aspirațiilor și idealurilor de viață. Funcția de profesor confident, consilier, transmițător de valori culturale, a sporit domeniul său de activitate.

Bibliografie:

1. A., Cosmovici, L., Iacob , Psihologie școlară, Editura Polirom, Iași, 2000, pag. 187.
2. A., Roman, E., Balaș, Strategii de instruire și evaluare, Editura Universității „Aurel Vlaicu”, Arad, 2010, pag. 42-46.
3. E., Crețu, Psihopedagogia școlară pentru învățământul primar, Editura Aramis, București, 1999, pag. 58.
4. A., Ilica, Paradigme pedagogice, Editura Universității „Aurel Vlaicu”, Arad, 2012.

PREVENIREA ABANDONULUI ȘCOLAR

-exemple de bune practice-

Prof. înv. primar Iovănescu Simona Monica
Școala Gimnazială „George Gârda” Mănăștiur

Abandonul școlar și părăsirea timpurie a sistemului de educație reprezintă fenomene distincte; primul se referă la elevii care renunță să mai frecventeze școala într-un anumit nivel de învățământ, în timp ce al doilea se referă la tinerii dintr-o anumită grupă de vârstă (18-24 de ani), care au părăsit sistemul de educație înainte de a finaliza învățământul obligatoriu și care nu au urmat ulterior un program de formare profesională continuă sau calificare (*Institutul de Științe ale Educației, 2011, Copiii care nu merg la școală*) •

Din fericire, avem ocazia să observăm, că prin activitatea noastră, a cedrelor didactice, există posibilitatea, cât de minoră, dar există, de reducere a absenteismului. Această preocupare e permanent prezentă în activitatea cadrelor didactice și a unităților de învățământ, în speță a celor din mediul rural, deoarece părăsirea timpurie a școlii are consecințe negative care duc la o mai mare sărăcie și excluziune socială a copiilor.

Cauzele absenteismului sunt multiple, însă prin acțiuni susținute de către cadrele didactice se pot obține rezultate, aproximativ mulțumitoare, de reducere a abandonului școlar.

Factorii care contribuie la producerea absenteismului sunt cei de natură școlară, unii elevi având dificultăți de învățare, motiv pentru care eșecul școlar sete iminent, ducând la corigență și chiar repetenție, motivația școlară, în acest caz, fiind redusă. Dificultățile de adaptare ale elevilor la cerințele școlii, dificultățile de adaptare a școlii la nevoile elevilor precum și nivelul scăzut de atractivitate al școlii sunt aspect care pot duce la reducerea prezenței școlare. Factorii familiali și cei socio-economici atât în mediul urban cât și în mediul rural, apartenența la o familie dezorganizată, lipsa de educație a părinților, neglijența acestora, lipsa unui loc de muncă sau consumul excesiv de alcool sunt dificultăți din familie cu impact important asupra parcursului școlar al unui copil. Copiii proveniți din astfel de medii tind să urmeze modelele oferite de părinți și concepțiile acestora, conform cărora educația nu este o prioritate, iar frecventarea școlii nu sporește șansele unui viitor mai bun. O altă cauză care provoacă absenteismul este plecarea părinților în străinătate și plasarea copiilor în grija unor persoane cu mai puțină autoritate (bunici sau vecini) sau influența negativă a anturajului tinerilor. Însă, categoria de factori cea mai puțin reprezentată este cea a factorilor individuali, care se referă, în mod special, la problemele medicale severe ale elevilor.

Se pot prezenta câteva exemple de bune practici, dintre cele mai eficiente și mai des propuse:

1. Atitudinea pozitivă și energică a cadrului didactic

Așa cum învățământul contemporan se îndreaptă spre o educație intelectuală, pentru reușită se impune crearea unui mediu de învățare care să asigure condiții optime în care elevii să lucreze împreună, să învețe cum să învețe, să-și acorde sprijin, să-și dezvolte respectul de sine și față de ceilalți, mediu în care ei să se simtă confortabil. De altfel, se pune accent, tot mai mult, pe starea de bine a elevului, care trebuie asigurată înainte de începerea procesului de predare-învățare, iar atitudinea cadrului didactic și energia acestuia, care, inevitabil, se transmite elevilor, este de dorit să fie optimă confortului psihic al elevilor. Însă contează la fel

de mult și relațiile dintre profesor și elev, bazate pe afectivitate, pe colaborare și aprecieri încurajatoare care creează o bună dispoziție la clasă, lecția caracterizându-se prin seninătate, voioșie, spontaneitate, cu efecte pozitive asupra randamentului școlărilor, pe când aprecierea negativă făcută de cadrul didactic este, uneori, însușită de elev, grație prestigiului de care acesta se bucură în ochii copilului. O asemenea notă de inferioritate se fixează în conștiința elevului, dând naștere la ceea ce unii psihologi numesc "sindromul de descurajare". Cadrul didactic devine astfel responsabil, adeseori fără să-și dea seama, de aplicarea unei etichete, a unui stigmat în măsură să determine un șir întreg de eșecuri.

2.Tratarea diferențiată prin elaborarea de planuri de intervenție personalizată, fapt care duce la atingerea unui progres susținut, la care elevii reacționează cu interes, căpătând încredere în ei, fiind motivați, ajungând chiar să-și dorească să realizeze cât mai multe progrese și să aibă cât mai multe succese, uneori fiind până și compensați verbal sau material (distincții, premii care pot consta în rechizite, cărți etc.)

Prin diferențierea activității, se înțelege cunoașterea și folosirea particularităților individuale, cu scopul de a-l ajuta pe elev să se dezvolte la nivelul la care îi permit posibilitățile sale, prin eforturi progresive.

Lipsa diferențierii poate avea ca rezultat insuccesul sau eșecul școlar, pentru că nu s-a produs acea adaptare a actului instructiv-educativ la cerințele și posibilitățile diferite ale subiecților ce alcătuiesc colectivul școlar și, în cel mai rău caz, se ajunge la abandon școlar.

3.Programe de vară, școala de vară (Școala cu scipici, diferite activități de literație și de recuperare realizate pentru copii), organizate în interesul elevilor cu dificultăți de învățare; acestea sunt programe atractive care determină și motivează elevii să frecventeze școala cu interes sporit, deoarece sunt ajutați să-și depășească aceste dificultăți, să obțină mai multă încredere în ei și mai multă dorință de a frecventa pentru progresul și reușita lor.

4. Activitățile de timp liber și/ sau after-school (Împreună pentru școală, împreună pentru viitor), sunt la fel de eficiente, elevii fiind antrenați în activități de sprijinire a lor, în efectuarea temelor, în susținerea formării și dezvoltării deprinderii de citit / scris, calculul aritmetic, propuse prin jocuri didactice și exerciții practice aplicative. Elevilor li se acordă suport în derularea deprinderilor de autonomie personala și sociala, educația fiind susținută prin metode diverse, formale și informale (vizite la muzee, monumente, întreprinderi, etc) . Pe lângă beneficiile cunoscute ale acestor activități, se poate adăuga faptul că pentru elevii aflați în proiect se asigură rechizite școlare și sprijin material.

5. Implicarea elevilor în activități extracurriculare

Creșterea atractivității școlii prin introducerea de programe extracurriculare (vizite tematice, excursii, concursuri, cercuri, activități sportive, artistice etc.) este, la fel, una din metodele care dau rezultate, elevii simțindu-se complet integrați, iar dacă provin din medii dezavantajate, efortul suplimentar al cadrelor didactice, de a căuta mici sponsori este satisfăcut de cele mai multe ori.

6.Acțiuni specifice de consiliere părinților ("școala părinților")

Consilierea și formarea părinților pentru conștientizarea rolului de beneficiari indirecti ai educației precum și extinderea proiectelor educaționale de tip *Școala părinților* sunt acțiuni care responsabilizează părinții și-i face conștienți de rolul important pe care îl au în asigurarea dreptului la educație al copilului.

Astfel este necesară restructurarea convingerilor și atitudinilor negative față de școală ale părinților, conștientizarea importanței școlarizării copiilor și discutarea aspectelor referitoare

la programul copiilor la școală, precum și a importanței educației și a motivației elevilor, oferindu-li-se instruire și îndrumare în procesul de educație a propriilor copii.

Abandonul școlar reprezintă o problemă gravă cu care se confruntă societatea actuală, deoarece există persoane, elevi, copii care nu mai consideră școala un viitor, ajungând astfel să înceteze frecventarea școlii înaintea obținerii unei calificări sau pregătiri profesionale. În cazuri, aproape fără excepție, aceștia sunt viitori șomeri și reprezintă, pe termen mediu și lung, o sursă de dificultăți sociale și de pierderi. Un aspect foarte important este și faptul că aceștia nu au nici formarea civică și morală necesară exercitării rolului de părinte și de cetățean al unei comunități, ceea ce duce la efecte negative pentru societate, ei fiind părinții viitoarelor generații

CREȘTEREA CAPACITĂȚII DE INSERȚIE PROFESIONALĂ PRIN ÎNVĂȚAREA UNEI LIMBI STRĂINE

Prof. IRIMIA CRISALINDA NONA
LICEUL TEHNOLOGIC ANGHEL SALIGNY BACĂU

În momentul actual și în economia actuală, cunoașterea a cel puțin o limba străină este o condiție esențială impusă de angajatorii din toate domeniile, iar domeniul tehnic nu face excepție de la aceasta. Globalizarea e un proces în plină desfășurare, multinaționalele se extind rapid, numărul lor de angajați crește vertiginos, iar oameni din culturi și spații lingvistice diferite interacționează între ei în limbi de circulație internațională. În aceste condiții, în momentul angajării, cunoașterea limbii engleze la un nivel cel puțin mediu devine un criteriu de selecție, iar cunoașterea unei limbi străine adiționale constituie un mare avantaj în procesul de angajare.

Cele mai căutate limbi străine în domeniul de activitate tehnic sunt engleza, germana și franceza. În ultimii ani, însă, cunoașterea limbii engleze a devenit un element atât de comun, încât nu mai constituie un avantaj în eventualitatea unei angajări, ci o condiție de bază. De aceea, stăpânirea unei limbi străine precum germana sau franceza devine un punct forte în aptitudinile unui candidat. Un candidat care nu stăpânește nicio limba străină are șanse slabe de angajare sau de ascensiune în cadrul unei companii. În multe domenii, în ciuda unei puternice compatibilități tehnice sau profesionale, necunoașterea unei limbi de circulație internațională se poate concretiza într-un refuz al angajatorului în avantajul unui candidat mai slab pregătit profesional, dar cu mai bune cunoștințe lingvistice.

De ce engleza?

1. Limba engleza este cea mai folosită de vorbitorii de limbi străine. Când persoane care vorbesc limbi diferite încearcă să comunice, folosesc limba engleză;
2. Mai mult decât o limba străină, engleza a devenit limba “business” pretutindeni;
3. S.U.A. sunt liderul în inovații tehnice și în dezvoltare economică, așadar, English is a “must”;
4. În multitudinea de țări care au limba engleză ca limba oficială, cunoașterea acestei limbi îți deschide oportunități imediate;
5. Nu în ultimul rând, cunoașterea limbii engleze îți oferă șansa de a studia în străinătate și implicit, îți oferă acces la o educație mai bună și la dezvoltarea unor aptitudini diferite de cei care nu ies niciodată să studieze în străinătate;

De ce germana?

1. În domeniul tehnic și ingineresc, Germania este liderul mondial!
 2. Economia Germaniei este cea mai puternică din Europa și numărul 4 mondial. Gândește-te câte oportunități îți poate oferi!
 3. Limba germană este a doua cea mai folosită limba în domeniul științific;
 4. Numeroase multinaționale își au sediul principal în Germania;
 5. Având cunoștințe de limba engleză, limba germana este mult mai simplă de învățat și asimilat.
- Există, însă și alte motive pentru care să înveți o limbă străină:

1. Dezvoltarea încrederii

Învățarea unei limbi străine reprezintă o experiență plină de satisfacții. Îți vei depăși unele dintre temeri și îndoieli, vei învăța mai multe lucruri despre tine, vei întâlni oameni noi și poate vei călători în țări pe care nu ai fi avut curajul să le vizitezi. În plus, feedback-ul constant de la vorbitorii nativi și încurajările lor vor fi mereu o sursă de motivație și inspirație.

2. Îmbunătățirea abilităților de a lua decizii

Un studiu al Universității din Chicago arată că atunci când oamenii vorbesc în altă limbă (decât cea nativă), apare tendința lor către pierderea aversiunii față de modul în care fac alegerile aici și acum.

Bilingvii sunt mult mai încrezători în alegerile pe care le fac, după ce își transpun ideile și în cea de-a doua limbă. Asta înseamnă că dacă înveți încă o limbă poți deveni mai înțelept în alegerile financiare, de exemplu. Cine ar fi crezut?

3. Crește puterea creierului

Dacă luarea celor mai bune decizii nu este de ajuns, un psiholog de la Universitatea din Toronto, Ellen Bialystok, a descoperit faptul ca studenții care învață limbi străine obțin note mai mari la testele standard, în comparație cu colegii monolingvi, în special la categoriile legate de matematică, lectură și vocabular.

În plus, un studiu efectuat cam în aceeași perioadă de cercetătorii de la University College din Londra a arătat că învățarea altor limbi modifică materia cenușie - cea zona a creierului care procesează informații - la fel cum exercițiile construiesc mușchii.

4. Îmbunătățirea procesului de angajare

Trăim într-o lume tot mai globalizată iar companiile tind să-și extindă activitățile în străinătate și să intre în contact cu oamenii din întreaga lume. Între doi candidați cu aceleași competente și experiențe asemănătoare, persoana bilingvă are mai multe șanse să primească job-ul.

5. Descoperirea unei noi culturi

Muzica, filme, mâncare, literatura, poezie, teatru, arte: lista lucrurilor fabuloase pe care ni le arată cultura este fără sfârșit.

Bibliografie:

<https://teach-ing.ro/>

<https://www.lingholic.com/ten-amazing-reasons-learn-foreign-language/>

INTEGRAREA – CONCEPT FUNDAMENTAL ÎN EDUCAȚIE

Prof. învă. preșcolar Irinescu Nicoleta-
Alexandra, Grădinița P.P. Nr. 2 Lugoj

Cerințele educative speciale se referă la necesitățile educaționale complementare obiectivelor generale ale educației școlare, necesități care solicită o școlarizare adaptată particularităților individuale și/sau caracteristice unei deficiențe/tulburări de învățare, precum și o intervenție specifică prin reabilitare, recuperare corespunzătoare.

Termenul incluziv se referă la incluziune, integrare, cooperare, colaborarea între copii și încercarea de a-i determina să se accepte unii pe alții.

În ultimi ani se urmărește tot mai mult punerea în practică a unei educații incluzive în învățământul preșcolar.

Pornind de prevederile Convenției Europene a Drepturilor Omului și de principiul nediscriminării trebuie să avem în vedere faptul că drepturile copilului trebuie respectate indiferent de rasă, culoare, sex, limbă, religie a copilului sau a reprezentanților săi legali, indiferent de originea lor națională, etnică sau socială, de situația lor materială, de incapacitatea lor, de naștere sau de altă situație.

Raportându-ne la aceste prevederi conceptul de educație incluzivă în învățământul preșcolar vine în sprijinul copiilor, în scopul integrării acestora în colectivitate.

Integrarea școlară poate fi înțeleasă în sens larg ca fiind procesul de plasare într-o grupă-clasă de elevi, a oricărui copil, la debut școlar, în programul învățământului preșcolar sau primar. În sens restrâns acest concept se referă la școlarizarea unor copii cu dizabilități/cerințe speciale în unități școlare obișnuite, în structuri școlare cât mai apropiate de școlile obișnuite sau în unități de învățământ special.

Integrarea în programul de grădiniță a copiilor cu dizabilități este fundamentală pentru realizarea finalității educaționale incluzive iar o condiție esențială în materializarea acestei integrări este cea de a crea servicii de sprijin specializate în asistență educațională, servicii de care să beneficieze toți copiii integrați.

Integrarea școlară a copiilor se arată destul de greu de realizat având în vedere sistemul competitiv în care accentul cade doar pe nivelul de achiziții academice ridicate. Cu toate că se parcurge același curriculum de către copii trebuie avut în vedere faptul că nu toți copiii au aceleași experiențe și competențe educaționale. De asemenea trebuie avut în vedere faptul că interacțiunea pozitivă a copiilor cu dizabilități față de semenii lor nu este imediată ci necesită timp realizându-se prin plasarea copiilor în medii integratoare.

Trebuie să avem în vedere faptul că integrarea nu se rezumă doar la locul în care sunt plasați copiii sau la facilitarea accesului la seturi de norme de învățare și comportament

ci are în vedere faptul că grădinițele și școlile trebuie să răspundă cerințelor fiecărui copil.

În acest sens fiecare rezultat al copiilor trebuie să fie valorificat dar și fiecare experiență trebuie să devină un mijloc de apreciere a copilului și de evidențiere a capacităților acestuia.

Demersul instructiv-educativ trebuie să fie însoțit de explicații clare, pertinente care să scoată la suprafață esențialul și să ajute fiecare preșcolar să înțeleagă esența a ceea ce i se transmite iar informația să poată fi centralizată corect pentru ca sarcina de lucru să poată fi îndeplinită în condiții optime. Cadrul didactic trebuie să vină în sprijinul fiecărui copil, să încerce să modeleze întregul demers didactic ținând cont de nivelul de înțelegere al fiecărui preșcolar asigurând în acest fel o perspectivă optimă în vederea asigurării unei dezvoltări normale și armonioase dar și a unei integrări complete a fiecăruia. Copiii sunt unici iar acest aspect trebuie să ne preocupe pe fiecare dintre noi, respectând acest principiu fundamental evoluția fiecărui copil ar putea fi una normală și încărcată de armonie și stabilitate emoțională, acestea fiind elemente cheie de care trebuie să ținem seama.

Copiii trebuie să învețe să colaboreze, să coopereze, să lucreze împreună, să se joace împreună, copiii nu trebuie lăsați să stea stingheriți sau să se simtă neajutorați, jocul trebuie să reprezinte pentru copii un mijloc de comunicare, de socializare, de cunoaștere. Prin intermediul jocului copiii trebuie să învețe să se accepte unii pe alții, să învețe să devină parteneri de joacă astfel vor descoperi cât de frumos este să fie împreună.

Atât jocurile cât și activitățile desfășurate la clasă trebuie să fie adaptate ținând cont de nevoile și disponibilitățile fiecăruia, trebuie avut în vedere nivelul de dezvoltare al acestora iar în urma unei analize atente activitățile trebuie să fie corelate cu nevoile și disponibilitățile celor mici, numai așa se poate realiza o integrare armonioasă.

Integrare trebuie privită ca un întreg în care nu există granițe, un întreg care trebuie privit în ansamblu și nu pe bucățele deoarece trebuie să căutăm să asigurăm uniformitatea.

Noi cadrele didactice trebuie să căutăm să eliminăm orice manifestare de discriminare care vine din partea celor mici, trebuie să depunem efortul de a-i educa în așa fel încât să se accepte unii pe alții, să accepte diferențele ce vin și se materializează în opinii, în comportamente, în acțiuni, în fapte.

Fiecare cadru didactic trebuie să urmărească să asigure crearea unor relații de prietenie între preșcolari, este evident faptul că aceste relații nu se stabilesc ușor având în vedere faptul că firea umană este foarte diferită și că fiecare copil acționează în felul său, educatoarele au menirea de a crea oportunități de comunicare, activități care să ducă în final la stabilirea unor relații minunate între copii.

Câteva activități care ar avea ca finalitate socializarea și inițierea unei relații de prietenie sunt activitățile desfășurate în grup, în grupuri mici de câte doi, trei sau patru copii, activități care îi pun efectiv pe copii în ipostaza de a socializa, lucrul pe centre

ar putea fi o ocazie pentru asigurarea interacțiunii între cei mici dar și jocurile care implică munca în echipă îi pot unii mai mult pe cei mici și îi pot motiva să devină mai sociabili și mai dornici să stabilească relații minunate.

Bibliografie:

Ion Ovidiu Pănișoară, Marin Manolescu, Pedagogia învățământului primar și preșcolar, Editura Polirom, 2019.

Ministerul Educației, Cercetării și Tineretului, Unitatea de Management al Proiectului pentru Învățământul Preuniversitar, 2008, Ghid de bune practici pentru educația timpurie a copiilor între 3 – 6/7 ani, 81 - 82.

Optimizarea serviciilor educaționale în vederea integrării elevilor Exemple de bune practici

Prof. înv. primar Ivașcu Georgeta-Mihaela
Școala Gimnazială „Theodor Aman”, Câmpulung, jud. Argeș

Tipul de activități derulate:

Excursii/activități recreative

Petrecere în pijamale

Povestea scrierii și a instrumentelor de scris, Atelier de caligrafie

Resurse implicate: cadre didactice, elevi

Parteneri implicați: părinți, comunitatea locală

Menționarea spațiilor de desfășurare a activităților:

Parcul „Sarah Land”, Corbi

Școala Gimnazială “Theodor Aman”

Muzeul de Istorie Câmpulung

Obiective urmărite:

-Creșterea coeziunii colectivului de elevi și consolidarea spiritului de echipă, a relațiilor de prietenie, stabilirea unui climat de încredere, favorabil comunicării;

-Vizitarea unor obiective turistice din zonă (Mănăstirea Corbii de Piatră);

-Să recunoască și să respecte normele necesare integrării în viața socială;

-Să își adapteze comportamentul propriu la cerințele grupului în care trăiește;

-Să utilizeze formulele de politețe și regulile de comportare civilizată în timpul desfășurării unei petreceri;

-Să respecte regulile de conviețuire socială;

-Să întrețină relații de prietenie cu copiii de aceeași vârstă și cu adulții prezenți;

-Documentarea și informarea elevilor cu privire la trecutul istoric;

-Familiarizarea cu evoluția scrierii, precum și a instrumentelor de scris.

Modalități de evaluare a activității:

-discuții

-explicații

-fișe de lucru

-concurș

-masă rotundă

-dezbateri

-nivelul de cunoștințe, deprinderi dobândite în diferite domenii: artistice, literare, științifice, sportive;

-prestația celor care iau parte la derularea proiectului;

-valorificarea materialelor efectuate în cadrul activităților programului „Școala Altfel” (desene, colaje, fotografii, portofolii, etc.);

-diplome

Rezultate înregistrate:

La toate activitățile desfășurate au participat toți elevii, fapt ce dovedește că activitățile realizate au fost nu numai instructiv-educative, dar au reușit să trezească interes și o implicare activă a elevilor și a părinților:

dezvoltarea competențelor de comunicare;

dezvoltarea creativității elevilor;

lucru în echipă;

dobândirea de către elevi de competențe și abilități necesare inserției sociale și autodezvoltării profesionale prin activități extracurriculare;
facilitarea comunicării între membrii comunității școlare (profesori și elevi) și reprezentanți ai comunității locale;
atragerea în activități educaționale a unui număr cât mai mare de membri ai comunității;
produse realizate de elevi.

ANALIZA SWOT:

Puncte tari:

elevii au participat cu plăcere la activitățile propuse;
relațiile interpersonale existente a favorizat crearea unui climat educațional deschis și stimulativ;
realizarea unui program de activități atractive;
participarea elevilor la stabilirea temelor pentru Programul „Școala Altfel”;
lipsa factorului de stres și oferirea șansei elevilor de a lucra în echipă, de a lua inițiative pe baza procesului de comunicare;
stârnirea interesului pentru activitățile non-formale;
buna colaborare și realizare de parteneriate educaționale;
munca în echipă;
implicarea în activități a elevilor și a cadrelor didactice în atingerea obiectivelor;
cadre didactice bine pregătite din punct de vedere științific, majoritatea cu experiență profesională;
experiența managerială a cadrelor didactice care lucrează cu diferite categorii de elevi;
rigurozitatea programului întocmit;
interes crescut al unor cadre didactice și elevi pentru angrenarea în proiecte locale, naționale;
atmosfera relaxantă;
lecții vii (implicarea directă a elevilor în diverse activități);
observarea elevilor în alte contexte educaționale;
crearea unui climat educațional deschis și stimulativ prin relațiile interpersonale: învățător-învățător, elev-elev, coleg-coleg;

Puncte slabe:

timp insuficient pentru a se realiza astfel de activități;
reticența față de nou și schimbare a unor părinți;
fonduri insuficiente pentru realizarea activităților și pentru a răsplăti rezultatele obținute de elevi;
neimplicarea părinților suficient în activități.

Oportunități:

amplarea efectelor activităților culturale artistice și sportive;
dorința cadrelor didactice pentru schimburi de experiență și pentru acțiuni organizate în parteneriat;
creșterea calității parteneriatului, a inițiativei private și a sprijinului comunitar pentru dezvoltarea și susținerea actului educațional.

Amenințări:

insuficienta conștientizare a unor părinți privind prioritățile, rolul lor de principal partener educațional al școlii;
criza de timp a părinților datorată actualei situații economice, care reduce implicarea familiei în desfășurarea acestor activități;

multitudinea ofertelor de activități duce la suprasolicitare;
instabilitatea economică duce la discriminarea unor elevi care n-au resurse materiale pentru a participa la vizitarea muzeelor, expozițiilor, excursiilor.

Recomandări, sugestii:

În cadrul unor activități non-formale copilul învață prin joc, astfel își formează abilități și își exersează rolurile pe care și le va asuma/ii vor fi impuse pe parcursul vieții.

Accesul la Internet și la o bibliotecă personală bine dotată.

Deviza permanentă pe care părinții și școala trebuie să o insuflă copiilor în atitudinea lor comportamentală față de problemele vieții și cu deosebire față de această necesitate fiziologică vitală-alimentația este „cumpătarea”.

Creșterea implicării părinților și a comunității locale în activitățile școlii.

Organizarea de activități sportive, vizite la monumente și prin împrejurimi.

Susținerea încheierii de parteneriate cu instituții publice.

Organizarea de concursuri pentru stimularea creativității.

OPTIMIZAREA INSTRUIRII DIFERENȚIATE A ELEVILOR CU CES

Jigău Mihai

Liceul Teoretic „Ion Borcea” Buhuși

În școala incluzivă activitatea de instruire trebuie proiectată și realizată în manieră diferențiată, în funcție de potențialul individual al fiecărui elev. Astfel, elevul este pus în situația să-și asume într-o mai mare măsură responsabilitatea pentru propria învățare și dobândirea, în ritm propriu, a cunoștințelor și competențelor necesare, iar cadrul didactic, în acest sens, devine un organizator și facilitator al activității de învățare.

Educația integrată se referă la includerea în structurile învățământului de masă a copiilor cu cerințe educative speciale CES, pentru a oferi un climat favorabil dezvoltării armonioase și cât mai echilibrată a personalității acestora.

Trebuie să pornim de la ideea că școala are datoria de a asigura șanse egale tuturor elevilor. Unii înțeleg prin șanse egale crearea unor condiții identice: programe comune, manuale etc. Dar sistemul școlar care asigură aceleași condiții de instruire pentru toți elevii reprezintă o inegalitate, deoarece ei nu profită în același fel de aceste condiții.

A asigura șanse egale tuturor elevilor înseamnă a asigura posibilități maxime de dezvoltare fiecăruia, în funcție de aptitudinile și interesele sale. Pentru ca activitatea instructiv – educativă să fie profitabilă pentru toți elevii, aceasta trebuie să se realizeze clar, într-un mod diferențiat.

Educația diferențiată vizează adaptarea activității de instruire la posibilitățile diferite ale elevilor, la capacitatea de înțelegere și ritmul de lucru propriu unor grupuri de elevi sau chiar fiecărui elev în parte. Desigur, acest deziderat cere timp, efort, cadre didactice calificate, instruite în mod special, profesori de sprijini prezenți și motivați, muncă în echipă interdisciplinară – pedagog, consilier școlar, psiholog, cadru didactic.

Pentru ca educația copiilor cu cerințe speciale să fie eficientă, pe de o parte trebuie să aibă un caracter integrat iar pe de alta parte trebuie să aibă un caracter diferențiat, să fie adaptată /adaptabilă particularităților respectivilor elevi. A realiza o instruire diferențiată înseamnă a flexibiliza instruirea, a diferenția metodele aplicate în activitatea educațională, pentru a asigura dezvoltarea capacităților și aptitudinilor fiecărui elev, în raport cu propriul potential.

Proiectarea în manieră diferențiată a activității de predare-învățare-evaluare este aplicabilă tuturor elevilor, întrucât permite progresarea, în ritmul lor propriu, și atingerea performanțelor la nivelul posibilităților lor de învățare.

Cerințele educative speciale CES constituie o sintagmă relativ recent apărută care definește cerințele specifice față de educație ale copilului derivate sau nu dintr-o deficiență. Cerințele educative speciale reies din particularitățile individuale de dezvoltare, învățare, relaționare cu mediul, din experiențele anterioare ale copilului, din problemele sociale și de existență ale lor. Integrarea fiecărui copil cu handicap este o problema care trebuie serios studiată, alcătuindu-se un proiect individual de integrare, care să prevadă toate măsurile pentru reușita acestei acțiuni. În vederea alcătuirii proiectului individual de integrare, cadrul didactic trebuie să fie sprijinit atât de

medic, psiholog și logoped cât și de cadrul didactic de sprijin, adică de o echipă și nicidecum de un singur om.

Fiecare copil cu CES trebuie să beneficieze de un program adecvat și adaptat de recuperare care să dezvolte potențialul fizic și psihic pe care acesta îl are.

Integrarea urmărește valorificarea la maxim a tuturor abilităților copilului alcătuindu-se un proiect individual de integrare, care să prevadă toate măsurile impuse pentru reușita acestei acțiuni. Prin integrare se realizează și o pregătire psihologică a copilului, care să contribuie la crearea unor stări efectiv -emoționale corespunzătoare.

Momentul cheie când se accesibilizează cunoștințele este în faza de proiectare a lecției, prin selectarea științifică a conținutului instruirii, acesta fiind resursă esențială a învățării, care trebuie asimilat în clasă sub controlul avizat al profesorului. În vederea realizării acestui demers, Robert Gagne a propus următorul demers: inventarierea obiectivelor, elaborarea unei liste de idei și informații referitoare la fiecare obiectiv stabilit, eliminarea și simplificarea listei de idei renunțându-se la orice element al listei care nu ar afecta realizarea obiectivelor dacă nu ar fi învățate de către elev. Acest demers constituie un procedeu simplu de determinare a nucleului învățării care poate fi utilizat eficient în proiectarea unei activități de învățare eficiente.

Astfel, încă din faza de proiectare a instruirii, odată cu selectarea conținuturilor se proiectează și strategiile didactice de realizare a obiectivelor operaționale, care să permită învățarea conținuturilor esențiale în clasă avându-se în vedere sarcina de învățare dată elevilor pentru a realiza prin acțiune obiectivul operațional urmărit și situația de învățare în care elevul trebuie pus pentru a realiza respectiva sarcină cu economie de timp și de efort și cu câștig în planul satisfacției învățării.

Sarcina de învățare derivă din obiectivele operaționale vizate pe parcursul activității la clasă, natura ei fiind identică întotdeauna cu natura obiectivului urmărit, ambele fiind predeterminate de verbul de acțiune care determină capacitatea minimală care trebuie produsă prin învățare. Sarcina de lucru este aceeași pentru toți elevii, se rezolvă în același timp, însă la niveluri diferite, în funcție de potențialul de învățare individual al elevilor aplicându-se astfel principiul respectării particularităților de vârstă și individuale.

O individualizare a învățării presupune sarcini de învățare unice sub raportul naturii lor, dar diferențiate sub raportul nivelului performanței scontate. Respectarea și aplicarea acestor aspecte în procesul instructiv-educativ la clasă implică cunoașterea de către cadrul didactic a particularităților individuale ale elevilor implicați în acest demers.

Un alt aspect al strategiei didactice se referă la situația de învățare care poate fi definită în termenii condițiilor de eficiență. Învățarea fiind condiționată în plan intern și extern, condițiile interne fiind fundamentale pentru asigurarea eficienței învățării, asupra lor nemaiputându-se acționa nemijlocit, direct, ci numai prin intermediul condițiilor externe, combinații de metode, mijloace, materiale, procedee de învățare, toate acestea constituind situația de învățare în care este pus elevul, prin acestea profesorul declanșând mecanisme de învățare astfel încât aceasta să se desfășoare în condiții de efort psihic și să se încheie cu succes pentru ca elevul să repete comportamentul de învățare.

Toate aceste aspecte implică creativitate în selectarea și combinarea metodelor, mijloacelor și materialelor didactice, a strategiilor de realizare a aceluiași obiectiv întrucât fiecare experiență de învățare este unică și irepetabilă atât pentru elev cât și pentru cadrul didactic.

Un demers eficient de instruire presupune și evaluare continuă sau formativă pentru a măsura rezultatele fiecărei activități proiectate științific prin prisma obiectivelor ei operaționale. Acest fapt impune elaborarea de teste de evaluare al nivelului de realizare al obiectivelor de către fiecare elev în parte. Itemii testului fiind de regulă tot sarcini de învățare care verifică dacă toți elevii au atins nivelul performanțelor minimal acceptabile. În formularea cerințelor se are în vedere ca mesajul să fie clar și concis, vocabularul utilizat să fie adecvat particularităților individuale și de vârstă ale elevilor. Singura deosebire dintre item formativ și sarcină de învățare constă în faptul că itemul trebuie rezolvat de către elevi fără nici un ajutor din partea profesorului sau a colegilor. Testul formativ pune fiecare elev în situația de a dovedi că poate să rezolve, încă o dată, individual sarcini minimal acceptabile, arătând că a devenit posesorul capacităților urmărite prin obiective și că poate realiza cu ajutorul lor performanțe minimal acceptabile.

După o adaptare corectă a programei școlare realizată de către cadrul didactic de la clasă, în colaborare cu cadrul didactic de sprijin, la potențialul elevului, urmează structurarea unui plan de intervenție personalizat cu un scop (obiective pe termen lung) și obiective pe termen scurt.

Scopul final al acestuia este de a răspunde cerințelor elevului pentru asigurarea dezvoltării sale, coerenței și complementarității intervențiilor ulterioare.

PLAN REMEDIAL DE INTEGRARE A PREȘCOLARULUI CU DIFICULTĂȚI DE COMPORTAMENT

Prof. înv. Preșc. Juncu Daniela

Școala Gimnazială "Mihail Sadoveanu"- G.P.P. nr. 29, Bacău

An școlar: 2021 - 2022

Grupa MARE

Date personale preșcolar:

- Nume și prenume: I.Ș.A.
- Vârsta: 6 ani
- Sex: masculin
- Data elaborării planului: 1 noiembrie 2021

Preșcolarul prezintă dificultăți la nivelul atenției vizuale, auditive, dar și la nivelul atenției focalizate și distributive, are memorie de lucru și de lungă durată deficitare, imaginație săracă, nu-și asumă responsabil sarcinile, lucrează greoi, neîncadrându-se în timp. Contactul vizual este slab dar poate fi susținut dacă îi este atrasă atenția și i se cere „... uită-te la mine”. Comanda trebuie repetată la intervale mici de timp atât cât avem nevoie să menținem contactul vizual. Nu are inițiativă să caute singur contactul vizual. În schimb a început să colaboreze cu educatoarele și cere singur dacă are nevoie de ceva. Coordonarea mișcărilor generale este normală, este lateralizat dreapta, are orientare în spațiul apropiat, dar orientarea temporală este lacunară. Are o atitudine pozitivă, prietenoasă față de colegi, participă la activitățile de grup doar când este solicitat.

1. INSTRUMENTE UTILIZATE ÎN EVALUARE:

- chestionare orale;
- observații curente;
- aplicații practice;
- fișe de lucru utilizate la diferite activități;
- proba de evaluare;
- convorbire individuală și în grup;
- observația spontană și dirijată

2. OBIECTIVELE PROGRAMULUI:

Pe termen lung:

- Descoperirea și folosirea potențialului psihic de învățare ale subiectului, a ritmului propriu de achiziție, prin observarea zilnică și prin concentrarea tuturor informațiilor din cadrul familiei;
- Dezvoltarea exprimării orale, înțelegerea și utilizarea corectă a semnificațiilor structurilor gramaticale;
- Dezvoltarea expresivității și creativității;
- Dezvoltarea motricității mâinilor, dar și a altor părți ale corpului;

Pe termen scurt:

- Formarea abilităților de comunicare;
- Formarea abilităților de participare la activități;
- Dezvoltarea capacității de scriere;
- Participarea la activități de grup;
- Participarea la activități specifice matematicii;

3. SCOPURILE PROGRAMULUI:

- Reducerea și eliminarea lacunelor din cunoștințele preșcolarului;
- Educarea exprimării verbale corecte din punct de vedere fonetic, lexical și sintactic;
- Formarea capacității de a comunica folosind propozițiile;
- Formarea deprinderilor de scriere corectă a elementelor grafice;
- Cunoașterea și utilizarea conceptelor specifice matematicii;
- Dezvoltarea capacităților de explorare/investigare și rezolvare de probleme;
- Formarea și dezvoltarea capacității de a comunica utilizând limbajul matematic;

4. DERULAREA PROGRAMULUI DE INTERVENȚIE:

- Stimularea preșcolarului în vederea reducerii dificultăților de învățare prin exersarea și dezvoltarea proceselor psihice (memorie, atenție, motivație), a unor trăsături pozitive de personalitate din domeniul afectiv și motivațional, a deprinderilor de muncă individuală;
- Implicarea familiei pentru a o ajuta să lucreze cu copilul în asimilarea unor cunoștințe esențiale: cunoașterea mediului, coordonare spațio-temporală, dezvoltarea limbajului și a vocabularului, abilități de relaționare socială;
- De relaționare socială;

Prin acest program vom urmări:

- recuperarea laturilor disfuncționale;
- consilierea comportamentală;
- antrenarea preșcolarului în activități plăcute pentru a-l stimula;
- antrenarea preșcolarului în activități extracurriculare;
- dezvoltarea motricității generale și a finei motricități;
- dezvoltarea abilităților de numerație și calcul matematic;
- formarea deprinderilor de scriere corectă și respectare a spațiului de scris;
- îmbogățirea, precizarea și activizarea vocabularului;
- dezvoltarea autonomiei personale și sociale;
- dezvoltarea capacității de orientare și adaptare la mediu;
- dezvoltarea atitudinilor pozitive de relaționare în grup;

OBIECTIVE	METODE SI TEHNICI	MATERIALE UTILIZATE
- efectuarea unor exerciții de relaxare, pentru concentrarea atenției și dezvoltarea memoriei;	- convorbirea - povestirea - problematizarea - exercițiul de relaxare	- planșe - fișe de lucru - jocuri de construcție - plastilină - cărți - puzzle
- educarea auzului fonematic, a atenției vizuale, a analizei auditive și îmbogățirea vocabularului;	- exerciții de gimnastică respiratorie, linguală; - exerciții pentru formarea priceperilor și deprinderilor de pronunție corectă a silabelor și cuvintelor; - exerciții de formulare a unor propoziții simple cu sunetul corectat în diferite poziții; - povestiri după imagini, planșe; - demonstrația;	- planșe - fișe de lucru - jocuri - cărți

- stăpânirea și motivarea personală prin gestionarea adecvată a trăirilor afective negative;	- exerciții de autocunoaștere; - exerciții pentru creșterea stimei de sine și a încrederii în forțele proprii; - exerciții pentru managementul emoțiilor negative; - convorbirea; - problematizarea; - lauda, încurajarea;	-fise de lucru -desene -minge antistres -joc de rol
- explicarea și formarea unor deprinderi eficiente de lucru;	- explicația; - exercițiul	-cărți, caiete; -fișe de lucru și cartonașe
- organizarea locului de învățare prin eliminarea elementelor distractive;	- convorbirea; - exercițiul; - încurajarea	
- sprijinirea copilului în parcurgerea materiei în ritm propriu;	- tratarea diferențiată; - relație empatică educatoare-preșcolar, psiholog-preșcolar; - activități complementare;	-planse -jocuri -casete -carti
- construirea unui orar și respectarea lui, oferirea de recompense de către familie;	- convorbirea; - exercițiul	-cartonașe cu sarcini expuse în cameră
- măsuri unitare de susținere a copilului de către familie; - motivarea familiei în continuarea tratamentului medicamentos;	- consultarea; - informarea - empatia	-monitorizarea succesului prin acordarea de fețe vesele

MIJLOACE: probe de evaluare, fișe de lucru, planșe, jetoane, jocuri didactice, rechizitele și auxiliare școlare, obiecte de uz general;

DOMENIUL DE INTERVENȚIE: EDUCAREA LIMBAJULUI

Preșcolarul pronunță corect cuvintele, dar are un vocabular foarte sărac. Răspunsurile sale sunt monosilabice sau în propoziții incomplete. Nu reușește să povestească textele auzite în cadrul activităților ori întâmplări din viața personală, pierde firul logic al acestora. Capacitate scăzută de organizare și coordonare a acțiunilor în conformitate cu comanda verbală. Scrie semne grafice cu trăsături tremurate, fără a respecta spațiul de scris.

Obiective pe termen scurt	Obiective operaționale	Activități de învățare	Criterii minimale pentru evaluarea progresului	Metode și instrumente de evaluare
1. Dezvoltarea capacității de receptare a mesajului oral	- să înțeleagă semnificația globală a mesajului oral;	-exerciții de delimitare a cuvintelor enunțuri;	-înțelege semnificația globală a unui text scurt, după ascultarea	Evaluarea orală și scrisă

<p>2. Dezvoltarea capacității de exprimare orală</p>	<ul style="list-style-type: none"> - să sesizeze intuitiv corectitudinea unei propoziții ascultate; - să distingă cuvintele dintr-o propoziție dată, silabele dintr-un cuvânt ; -să formuleze clar și corect enunțuri verbale potrivite unor situații date; - să integreze cuvintele noi în enunțuri; 	<ul style="list-style-type: none"> -exerciții de stabilire a poziției unui cuvânt într-o propoziție; -jocuri de identificare a poziției silabelor în cuvânt; -exerciții de distingere a sunetului inițial, final sau din interiorul unei silabe sau al unui cuvânt; -identificarea cuvintelor ce conțin sunetul învățat și despărțirea lor în silabe; -jocuri de punere în corespondență a unui cuvânt auzit cu imaginea corespunzătoare; -exerciții de despărțire a cuvintelor în silabe; jocuri imitative; jocuri de rol; jocuri exercițiu; - exerciții de trasare a elementelor grafice; - exerciții de adoptare a poziției corecte si comode pentru scris; 	<ul style="list-style-type: none"> repetată a acestuia, sau după lămuriri suplimentare; -formulează răspunsuri la întrebările puse, uneori cu imprecizii, corectate la solicitarea educatoarei; -distinge și delimitează cuvintele în propoziții de două cuvinte, rostite clar de educatoare; - distinge, după auz, silabele și sunetele, dintr-un cuvânt dat, de 1-2 silabe; - pronunță corect, cuvântul integral și pe silabe, cu imprecizii corectate cu sprijinul educatoarei; - citește imagini fluent și corect, folosind enunțuri clare; - construiește propoziții formate din 2-3 cuvinte, cu mici abateri corectate la intervenția educatoarei ; 	<p>Aprecieri stimulative Evaluare cu mai multe reveniri</p> <p>Evaluări curente formative Probe scrise, fișe de lucru</p>
<p>3. Dezvoltarea capacității de receptare a mesajului scris</p>	<ul style="list-style-type: none"> -să identifice semne grafice și desene care transmit mesaje; - să sesizeze legătura dintre enunțuri și imaginile care le însoțesc; 	<ul style="list-style-type: none"> - exerciții de scriere a unor elemente grafice pregătitoare, care sa faciliteze scrierea literelor si scriere în duct continuu; 		

	<ul style="list-style-type: none"> - să desprindă semnificația globală a unui text ; - să citească după imagini 			
--	---	--	--	--

DOMENIUL DE INTERVENȚIE: ȘTIINȚE

Preșcolarul formează mulțimi, recunoaște culorile, numără crescător până la 10, dar are capacitate scăzută de organizare și coordonare a acțiunilor în conformitate cu comanda verbală. Scrie semne grafice cu trăsături tremurate, fără a respecta spațiul de scris, pierde rândul, mângâlește foaia.

Obiective pe termen lung	Obiective de referință	Activități de învățare	Criterii minimale pentru evaluarea progresului	Metode și instrumente de evaluare
1. Cunoașterea și utilizarea conceptelor specifice matematicii	<ul style="list-style-type: none"> - să recunoască numerele naturale de la 0 la 10; - să compare două mulțimi de elemente; - să completeze un șir de numere crescator; - să scrie vecinii numerelor; 	<ul style="list-style-type: none"> - exerciții de numărare cu obiecte de la 0 la 10; - exerciții de citire și de recunoaștere a numerelor naturale de la 0 la 10; - compararea mulțimilor; - exerciții compunere și descompunere cu numere naturale de la 0 la 10; - rezolvarea de probleme cu obiecte sau cu desene simple: puncte, cerculețe, linii etc. -exerciții de descompunere a numerelor naturale; -joc-exercițiu pentru verbalizarea etapelor de calcul -ex. de comparare a numerelor folosind diferite 	<ul style="list-style-type: none"> - asociază mulțimi (alcătuite din obiecte identice, ușor de numărat), cu numărul lor (cardinalul mulțimii); -numără corect, crescător și descrescător, din 1 în 1, în centrul 0-10; - copiază, transcrie și scrie după dictare cifrele; -compune și descompune numerele naturale pana la 10 	<ul style="list-style-type: none"> Evaluarea orală și scrisă Aprecieri verbale Evaluări curente Probe scrise, fișe de lucru Probe scrise, fișe de lucru
2. Dezvoltarea capacităților de explorare/investigare și rezolvare de probleme	<ul style="list-style-type: none"> - să exploreze modalități variate de compunere și descompunere a numerelor, în centrul 0-10 cu suport intuitiv; - să efectueze operații de adunare și de scădere cu numere naturale 			
3. Formarea și dezvoltarea capacității de a comunica utilizând limbajul matematic				

		reprezentări ale acestora	- folosește termeni specifici	
4.Dezvoltarea capacității de explorare a spațiului înconjurător	-să identifice unele fenomene/relații din mediul apropiat -să formuleze explicații simple despre lumea înconjurătoare	-jocuri -puzzle -lecturi după imagini -observari directe și indirecte	-recunoaște și descrie fenomene ale naturii	Probe scrise, fișe de lucru

DOMENIUL DE INTERVENȚIE: SOCIO-AFECTIV

Obiective pe termen lung	Obiective de referință	Activități de învățare	Criterii minimele pentru evaluarea progresului	Metode și instrumente de evaluare
<p>Maturizare socio-afectivă</p> <p><i>Dezvoltarea abilităților necesare pentru participarea activă și responsabilă la viața socială</i></p>	<ul style="list-style-type: none"> • să se prezinte în manieră proprie: nume, prenume, grupa, grădinița, localitatea, adresa; • să sesizeze potențialele pericole; • să respecte reguli în diferite contexte; • să participe activ la activitatea școlară; • să inițieze jocuri în grupuri de colegi; • să fie responsabil pentru o anumită activitate acasă / la grădiniță; • să respecte drepturile și lucrurile altora; • să își exprime atașamentul față de diverse persoane; • să își exprime emoțiile; • să ceară ajutor la nevoie; • să solicite diverse obiecte ale altor copii; 	<ul style="list-style-type: none"> - exerciții; - conversația; - demonstrația; - joc de rol; - ilustrații; - cărți tematice; - diverse obiecte. 	<ul style="list-style-type: none"> -se prezintă fără a avea nevoie de ajutor; -respectă reguli de comportament; -participă activ la activitățile școlare și extrașcolare; -caută activ contactul cu grupul; -capabil să își exprime emoțiile; -manifestă interesul față de alte persoane; -se exprimă fără reținere în prezența altor persoane necunoscute; -capabil să ceară ajutor la nevoie; -evită pericolele care apar în activitatea cotidiană; -respectă reguli impuse de adult; 	<ul style="list-style-type: none"> - exerciții; - conversația; - demonstrația; - joc de rol; - ilustrații; - cărți tematice; - diverse obiecte

	• să împartă anumite obiecte/ mâncare/ jucării cu alții copii.		-împarte jucării sau diverse obiecte cu alți copii.	
--	--	--	---	--

DOMENIUL DE INTERVENȚIE: COORDONARE OCULO-MOTORIE

Obiective pe termen lung	Obiective de referință	Activități de învățare	Criterii minimale pentru evaluarea progresului	Metode și instrumente de evaluare
1.Dezvoltarea abilităților grafomotrice - antrenarea perioadei pregrafice	Să fie capabil de a se centra pe o sarcină - răbdarea;	<i>jocuri imitative;</i> <i>jocuri de rol;</i>	-urmărește conturul punctat, unește puncte, decupează cu foarfeca în urma unor linii drepte sau punctate	-exerciții; - conversația; -demonstrația; - joc de rol; - ilustrații; - cărți tematice; -diverse obiecte
2.Dezvoltarea abilității de a focaliza și de a urmări cu privirea obiecte/elemente din câmpul său vizual - urmărirea traseului;				
3.Dezvoltarea coordonării mâna-ochi	-Să aibă o poziție corectă in timpul scrisului,poziția mâinii și gestul de apucare a instrumentului de scris, presiunea aplicată pe instrumentul de scris și pe foaie;	<i>frământări de limbă;</i> <i>recitative;</i> <i>frământări de limbă;</i>	-aleargă printre obstacole, merge pe o sfoară/o băncuță lungă și îngustă/o scândură lungă/, chiar și o panglică derualată pe covor) cu un picior în față altuia urmărind cu atenție traseul, care poate fi drept sau sinuos;	
4. Dezvoltarea atenției concentrate (stabilitate, durată)	-să fie capabil de a asculta o instrucțiune și de a o îndeplini			
5.Dezvoltarea componentei inteligenței constând în căutarea și generarea de soluții (comportamentul de explorare, de orientare);				
6.. Înțelegerea noțiunilor de: linie dreaptă,linie orizontală,linie verticală, linie oblică, linie curbă, linie in zig-zag (linie frântă).				

BIBLIOGRAFIE:

1. COJOCARIU, VENERA MIHAELA, 2004, *Teoria și metodologia instruirii*, Editura Didactică și Pedagogică, R.A., București;
2. DUMITRIU, CONSTANȚA, 2009, *Teoria și practica evaluării*, Editura PIM, Iași;
3. M. MĂȚĂSARU, M. CHIRILOAIE, L. COJOCARU, C. NEDELUCU, V. PRICOPOAIA, L. MĂȚĂSARU., 2008, *Evaluarea inițială în grădiniță a copilului de 5 – 6 ani*, Editura Casei Corpului Didactic Bacău;
4. M. MĂȚĂSARU, M. CHIRILOAIE, L. COJOCARU, C. NEDELUCU, V. PRICOPOAIA, 2020, *Proiectarea didactică în învățământul preșcolar*, Editura Rovimed Publishers, Bacău;
5. ******Curriculum pentru educația timpurie -2019-*

Optimizarea serviciilor educaționale în vederea integrării copiilor- exemple de bune practici- model proiect de activitate integrată

prof. înv. preșc. Jurje Camelia
Grădinița cu program prelungit nr. 10 Baia Mare, Maramureș

PROIECT DE ACTIVITATE INTEGRATĂ

GRUPA: Mică / Nivel I

TEMA DE STUDIU: „Cum este, a fost și va fi aici pe Pământ?”

PROIECT TEMATIC: „O lume misterioasă!”

TEMA SĂPTĂMÂNII: „Dinozauri sau balauri?”

TEMA ZILEI: „O aventură cu Dino!”

FORMA ACTIVITĂȚII: Activitate integrată (ADP+ALA1+DS+DEC+ALA2)

TIPUL ACTIVITĂȚII: verificare, consolidare de cunoștințe

CATEGORII DE ACTIVITĂȚI – PROGRAMUL ZILEI

ACTIVITĂȚI DE DEZVOLTARE PERSONALĂ - ADP

ÎNTÂLNIREA DE DIMINEAȚĂ:

SALUTUL: „Bună dimineața, fluturași voioși! Bine v-am regăsit!”

ÎMPĂRTĂȘIREA: „Cum vă simțiți azi? Împărtășim emoții cu Țica Emoțica”

CALENDARUL NATURII: „Alege imaginea potrivită!”

ȘTIREA ZILEI: „O aventură cu Dino!”

JOCURI ȘI ACTIVITĂȚI DIDACTICE ALESE I (ALA I)



SECTOR ARTA: „Urmele lui Dino!” (modelaj în plastilină)



SECTOR NISIP ȘI APĂ: „Dino și emoțiile” (desen în făină)



SECTOR JOC DE MASĂ: „Ajuta-l pe Dino să-și găsească prietenii! (puzzle)

ACTIVITĂȚI PE DOMENII EXPERIENȚIALE – ADE (DȘ+DEC)

DȘ (Domeniul Științe) „Vulcanii” (experiment)

DEC (Educație plastică)- „Dinozauri” (pictură prin tehnica ștampilării)

JOCURI ȘI ACTIVITĂȚI DIDACTICE ALESE II

- „Transportă ouă de dinozaur!”- (joc distractiv)
- „ Cântecul dinozaurului”- <https://www.youtube.com/watch?v=qfEkx-VNGEE> audiție cântec

DIMENSIUNI ALE DEZVOLTĂRII:

- ✓ Motricitate grosieră și motricitate fină în contexte de viață familiare;
- ✓ Comportamente prosoziale, de acceptare și de respectare a diversității;
- ✓ Manifestă curiozitate și interes pentru experimentarea și învățarea în situații noi
- ✓ Integrează ajutorul primit, pentru realizarea sarcinilor de lucru la care întâmpină dificultăți.
- ✓ Demonstrează înțelegerea unui mesaj oral, ca urmare a valorificării ideilor, emoțiilor, semnificațiilor lor etc. (comunicare expresivă)
- ✓ Finalizarea sarcinilor și a acțiunilor (persistență în activități);
- ✓ Activare și manifestare a potențialului creativ;
- ✓ Mesaje orale în diverse situații de comunicare;
- ✓

COMPORTAMENTE VIZATE:

- ✓ Utilizează mâinile și degetele pentru realizarea de activități variate;
- ✓ Exprimă recunoașterea și respectarea asemănărilor și a deosebirilor dintre oameni;
- ✓ Recunoaște și exprimă emoții de bază, produse de piese muzicale, texte literare, obiecte de artă etc;
- ✓ Realizează sarcinile de lucru cu consecvență;
- ✓ Demonstrează creativitate prin activități artistico-plactice, muzicale și practice, în conversații și povestiri creative;
- ✓ Exersează, cu sprijin, ascultarea activă a unui mesaj, în vederea înțelegerii și receptării lui (comunicare receptivă);
- ✓ Demonstrează capacitate de comunicare clară a unor idei, nevoi, curiozități, acțiuni, emoții proprii (comunicare expresivă);

SCOPUL ACTIVITĂȚII: Verificarea, consolidarea cunostintelor despre dinozauri pe baza experimentării și aplicarea cunoștințelor artistico - plastice în diferite contexte de lucru;

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

- Să analizeze contextele în care personajele pot exprima emoțiile trăite (frică, furie, tristețe);
- Să deseneze cu degetul în făină emoțiile reprezentate pe jetoane: bucurie, tristețe, furie, frică, precizând elementele de mimică specifice fiecărei emoții;
- Să potrivească piesele pentru a realiza corect un puzzle;
- Să realizeze urme de dinozaur prin amprentarea unei figurine în plastilină
- Să combine ingredientele (bicarbonat, și otet) în vederea obținerii unei

- erupții vulcanice;
- Să găsească soluții pentru rezolvarea situației problematice ;
 - Să folosească culorile corespunzătoare prin utilizarea corectă a tehnicii de pictură propuse;
 - Să exprime o stare de bine și emoții pozitive, în timpul jocului distractiv;

METODE ȘI PROCEDEE DIDACTICE: expunerea, explicația, observația, descrierea, demonstrația, experimentul, exercițiul individual, jocul, problematizarea, explozia stelară, turul galeriei, conversația.

MATERIALE DIDACTICE ȘI MIJLOACE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: bicarbonat, oțet, colorant alimentar, folie de aluminiu, farfurii, pahare, hârtie creponată, făină de porumb, dinozauri din plastic, planșete, plastilină, jetoane cu emoții, , planșe cu dinozauri, puzzle cu dinozauri, elemente de decor dinozauri, , imagini care descriu emoții, dopuri de plută, acuarele, forme de dinozauri din hârtie, lingurițe, ouă polistiren, buline pentru recompense, tablă magnetică, laptop.

FORMA DE ORGANIZARE: pe grupuri, individual

DURATA ACTIVITĂȚII: o zi

LOCUL DE DESFĂȘURARE: sala de grupă

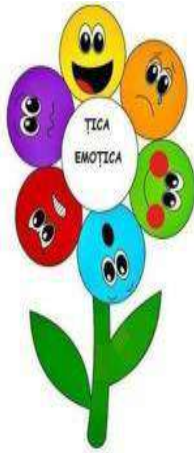
SCENARIUL ZILEI

ACTIVITĂȚI DE DEZVOLTARE PERSONALĂ - (ADP)

Activitatea începe cu transmiterea Salutului: „*Bună dimineața, fluturași voioși! Bine v-am regăsit!*”

La momentul de Împărtășire, transmit copiilor versurile poeziei: „*Țica Emoțica*” de Oltea Paraschiv.

„*Cum vă simțiți astăzi? Reamintindu - ne versurile poeziei, vom putea spune cum ne simțim astăzi și ce emoție avem fiecare în inimioară*”: (Anexa 1)



„*Floarea asta, bunăoară,
O avem în inimioară.
În petale colorate
Sunt emoțiile toate:
Bucuria zâmbitoare,
Uimirea cu „O” cel mare,
Furia cu dinții strânși,
Tristețea cu ochii plânși.
Rușinea- i îmbujorată,
Iar Frica dârdâie toată.
Copii, spuneți fiecare,
Ce simțiți în inimioare?*”

În vederea stabilirii aspectelor specifice Calendarului naturii, li se prezintă copiilor câteva imagini, având posibilitatea să aleagă simbolul pentru: anotimp, vreme și ziua săptămânii în care ne aflăm. (Anexa 2)

„*În ce anotimp suntem noi acum?*”
astăzi?”

„*Puteți să spuneți cum este vremea de afară*



„Puteți să spuneți care sunt zilele săptămânii? Ce zi este astăzi?”



Știrea zilei: Le reamintesc copiilor tema din această săptămână: „Dinozauri sau balauri?” Tema aleasă ne ajută să descoperim ce fel de animale au trait cu mulți ani în urmă pe Pământ, să descoperim misterele lumii dispărute a dinozaurilor..

„Astăzi este o zi mai specială decât celelalte, prin urmare, activitățile sunt transmise chiar din sala de grupă,.. câteva persoane speciale urmăresc activitatea noastră, iar la noi în grădiniță a poposit prietenul nostru Dino! El ne invită să pornim împreună într-o mare aventură spre o lume dispărută, lumea misterioasă a dinozaurilor!” Se anunță tema zilei: „O aventură cu Dino!”

Trecerea la activitățile liber alese se realizează prin jocul de atenție:
– Dino spune...

Copiii își ocupă locul la masă conform culorii bulinei pe care o au fiecare. La comanda „Dino spune: ...”, ei trebuie să execute comanda lui Dino. De exemplu: „Dino spune: Săriți într-un picior”, „Dino spune: Aduceți-mi un dinozaur de plastic”, „Dino spune: Dormiți!”, „Dino spune: Spuneți-mi fiecare un nume de animal sălbatic!”, etc. Dacă înainte de comandă, nu este rostit „Dino spune: ...”, copiii nu trebuie să execute comanda.

JOCURI ȘI ACTIVITĂȚI DIDACTICE ALESE I – (ALA I)

Prin transmiterea unui mesaj propriu, se urmărește captarea atenției copiilor prin prezentarea personajului surpriză, dinozaurul Dino!

„Dinozaurul, Dino, a adormit, a avut un somn lung, iar când s-a trezit, a văzut că este singur într-o lume necunoscută, prietenii lui și alți dinozauri disparuseră! Acum este trist, însă noi îl vom ajuta să -și găsească prietenii dezlegând misterul dispariției dinozaurilor!”

Copiii sunt invitați într-o aventură alături de dinozaurul nostru care este trist, deoarece nu știe cum de a ramas singur și trebuie să-l ajutăm să-și facă noi prieteni, iar pentru a-l ajuta, copiii vor avea de dus la bun sfârșit câteva idei de jocuri și activități. Pentru ca personajul zilei își exprimă dorința de a lucra împreună cu copiii, aceștia sunt invitați să se joace împreună.

Activitatea continuă cu transmiterea sugestiilor de jocuri și activități didactice alese I. Copiii vor fi așezați la sectoare conform jetonului ales, astfel fiecare grupă de copii va realiza activitatea de la sectorul ales, apoi copiii se vor roti pe centrele de lucru.

„Pentru a descoperi tărâmul magic de unde vine Dino, va trebui să ducem la bun sfârșit câteva jocuri și activități. Vă propun împreună cu Dino, trei idei de activități la sectoare”

SECTORUL ARTA: „Urmele lui Dino!” (modelaj în plastilina- amprente)

Fiecare copil va primi plastilina, pe care o va aplatiza pe planșeta pentru modelaj, apoi cu un dinozaur vor apăsa pe bucata de aluat astfel încât să rămână urme de la

picioarele acestuia:., *Haideți să vedem cum pășește Dino, și să-l urmărim prin aventura lui în lumea disparută a dinozaurilor!*”



SECTORUL NISIP ȘI APĂ: „Dino și emoțiile” (desen în făină)

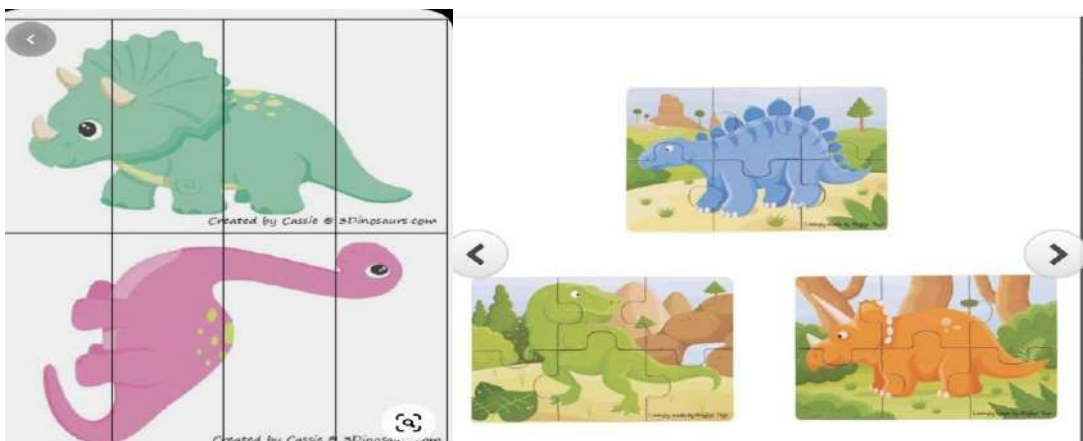
Pentru explicarea sarcinilor specifice acestui sector, le arat copiilor fotografii sugestive care prezintă modalitatea de realizare a sarcinii și descrierea emoțiilor: bucurie, tristețe, frică și furie.

„Dino are nevoie de ajutorul vostru, pentru a o învăța ce emoții simțim noi în diferite situații. Pentru asta veți desena cu degetul într-o farfurie cu făină, cum arată fața noastră atunci când ne bucurăm, sau suntem triști, furioși sau speriați.”



SECTORUL JOC DE MASĂ: „Ajută-l pe Dino să-și găsească prietenii!” (realizarea de puzzle)

„La acest sector îl vom ajuta pe Dino să își găsească prietenii , alți dinozauri pe care i-a pierdut !” Sarcina copiilor este de a potrivi fiecare bucată la locul potrivit , pâna la realizarea întregului puzzle.”



După încheierea activităților pe sectoare, copiii vor merge la baie formând trenulețul dinozaurilor, între timp se curăță și dezinfectează mesele, pregătindu-se pentru activitățile următoare.

ACTIVITĂȚI PE DOMENII EXPERIENȚIALE – (ADE)

DS (DOMENIUL ȘTIINȚĂ): „Vulcanii”

Se prezintă copiilor modul de realizare al experimentului, materialele pe care le vom folosi în realizarea acestei activități, voi face un experiment mai întâi eu, prezentându-le etapele de realizare, apoi fiecare copil va realiza propriul său experiment.

„ Să vedem de ce au dispărut dinozaurii! Am ajuns pe tărâmul misterios al dinozaurilor! Un vulcan e gata să erupă....haideți să-l vedem!”

Un vulcan care erupe este un lucru foarte distractiv pentru copii, care pot petrece ore în șir provocând erupții spectaculoase și inventând scenarii care mai de care mai creative. Și mai mult decât atât,este o activitate din care pot învăța foarte multe lucruri: despre cum au dispărut dinozaurii, despre cum erupe un vulcan, precum și puțină chimie prin combinarea a două substanțe pe care cu siguranță le găsești în propria bucătărie.

„ Acum 65 de milioane de ani, pe Pământ trăiau dinozaurii, animale din familia reptilelor care puteau ajunge la dimensiuni gigantice. Într-o zi însă, s-a produs un eveniment catastrofal care le-a schimbat soarta: dinozaurii au dispărut de pe Terra.

Cauza dispariției lor rămâne însă un mister, desi există câteva presupuse cauze: o schimbare bruscă a climei, un meteorit care a lovit planeta, o erupție vulcanică de mari proporții... “

Luând în calcul ultima varianta, poți să reconstitui evenimentul și să dezlegi misterul

- Oare ce s-a întâmplat cu bieții dinozauri?
- Cum de a erupt vulcanul?

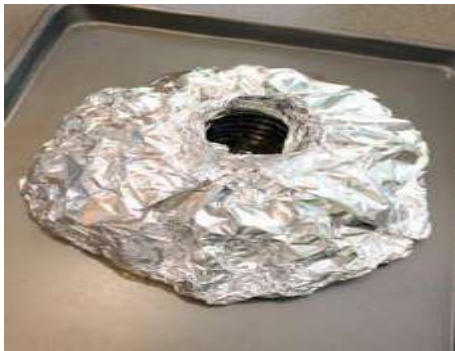
Creează un vulcan și... să înceapă aventura!

Pentru a crea vulcanul ai nevoie de:



- o tavă sau un recipient mare (pentru a colecta lava după erupție)
- un pahar de plastic și o linguriță

- folie de aluminiu
- o foarfecă
- hârtie creponată sau plastilină
- bicarbonat de sodiu
- oțet
- colorant alimentar roșu (sau acuarele)



Pasul 1. Pune paharul de plastic pe tavă și înfășoară-l în folie de aluminiu, pliind folia peste marginea paharului iar restul foliei modelând-o astfel încât să semene cu un munte. Este posibil să utilizezi 2 sau 3 bucăți de folie de aluminiu pentru o modelare mai ușoară.



Pasul 2 . Întinde plastilina cu ajutorul unui făcăleț (sau la fel de bine poți folosi și o sticlă) și așează-o deasupra foliei de aluminiu. În lipsa plastilinei se poate folosi hârtie creponată pentru a decora vulcanul.



Pasul 3. Pliază plastilina sau hârtia creponată peste marginea paharului. De asemenea este posibil să folosești 2 sau 3 fâșii de plastilină pentru o modelare mai ușoară, sau 2, 3 bucăți de hârtie creponată.



Pasul 4. Decorează vulcanul cu copaci, animale și clădiri, sau ce ai la îndemână.



Pasul 5. Pentru lavă pregătește următoarele ingrediente: 3 lingurițe de bicarbonat de sodiu, o jumătate până la o cană de oțet alb, colorant alimentar roșu. Colorantul alimentar îl poți înlocui cu succes cu acuarele diluate în puțină apă.

Pasul 6. După ce vulcanul este gata, pune bicarbonatul de sodiu în paharul din interiorul vulcanului. Într-un pahar separate se amestecă colorantul alimentar cu oțetul.



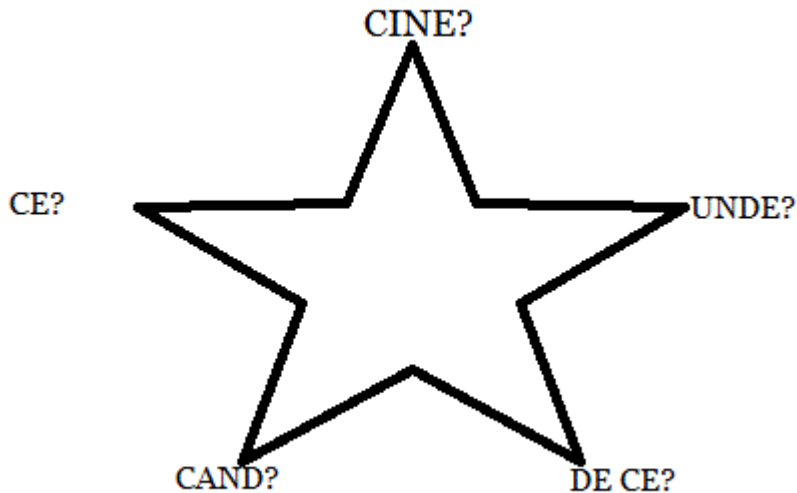
Pasul 7. Toarnă oțetul colorat în vulcan și urmărește erupția!

De-a dreptul spectaculos, nu-i așa? Magma fierbinte iese la suprafață prin craterul vulcanului și se transformă în râuri de lavă care îi pun pe fugă pe bieții dinozauri.

Consolidarea cunoștințelor se va realiza prin metoda explozia stelară, iar copiii vor raspunde la întrebări:

Cine este prietenul nostru?
Ce a pațit ?
De ce este trist?
Unde locuiește el?
Când au trăit dinozaurii?

Cine a erupt?
Ce iese din vulcan?
De ce au dispărut dinozaurii?
Unde vrea Dino să ajungă?
Când este vesel, Dino?



Copiii vor face trecerea între activități prin tranziția „Mersul dinozaurilor”- forme de mers

DEC (Educație plastică): „Dinozauri” – (pictură- tehnica ștampilării cu dopuri de plută).

Spun copiilor că, la un moment dat m-am uitat la Dino și am observat că este trist. L-am întrebat ce s-a întâmplat iar el mi-a spus că, fiind la noi în vizită , și-ar dori niște prieteni dinozaur:

„ După cum ați aflat din poveste, eu sunt ultimul dinozaur de pe Pământ și aș vrea să am niște prieteni dinozauri. Vreți să mă ajutați?”

Le propun copiilor să realizeze o lucrare plastică prin care vor picta câte un dinozaur., astfel, Dino va avea câțiva prieteni. Copiii vor avea de realizat o pictură prin tehnica ștampilării, cu dopuri de plută iar la sfârșitul activității se va realiza o expoziție cu lucrările copiilor .

Înainte de începerea lucrului, realizăm exercițiile pentru încălzirea mâinilor: deschidem și închidem pumnii, ne rotim pumnii, morișca, ne spălăm pe mâini, ne scuturăm mânuțele, ninge, cântăm la pian, apaudăm pianistii. După intuirea materialelor, le prezint copiilor ceea ce au de realizat, explicând și demonstrând modul de lucru, precum și pașii care vor fi urmați în realizarea picturii dinozaurilor. Lucrarile vor fi expuse, apoi vom realiza aprecierea fiecărei lucrări prin turul galeriei.

JOCURI ȘI ACTIVITĂȚI DIDACTICE ALESE II – (ALA II)

La finalul activității, pentru a încheia ziua într-un mod plăcut și cu bucurie, le propun copiilor jocul distractiv: „Transportă ouăle de dinozaur!”. Le explic copiilor

regulile jocului: copiii vor avea sarcina de a transporta ouă din polistiren pe o lingură dintr-un capat în altul al sălii de grupă fără a le scapa jos! În timpul desfășurării jocului distractiv, copiii vor asculta :

„ Cântecul dinozaurului”- <https://www.youtube.com/watch?v=qfEkx-VNGEE>

- Pentru ca ați dus la bun sfârșit toate sarcinile, Dino este foarte fericit, dar mai are pentru voi o întrebare: Ați dori să mai existe dinozauri? Argumente PRO și CONTRA. Activitatea se încheie prin aprecierea activităților copiilor și oferirea unei surprize din partea lui Dino!

BIBLIOGRAFIE:

1. Botiș, A., și Mihalca, L. (2007). *Despre dezvoltarea abilităților emoționale și sociale ale copiilor, fete și băieți, cu vârsta până în 7 ani. Ghid pentru cadrele didactice din învățământul preșcolar*. Buzău: Alpha MDN
2. „Curriculum pentru educație timpurie” (2019). București. Ministerul Educației Naționale.
3. Drugaș, I., Bîrle, D. (2008). *Educăm și vindecăm prin povești*. Oradea: Editura Universității din Oradea.
4. Lovinescu A.V, Apostol A.V., Gurău C. (1965) „Desenul, modelajul și lucrul manual în grădinița de copii”, Editura Didactică și Pedagogică, București;
5. Pașca M.D. (2014) *Povestea terapeutică*. Editura Ardealul
6. „Suport pentru explicitarea și înțelegerea unor concepte și instrumente cu care operează curriculum pentru educația timpurie”, 2019;
7. Tătaru L., Glava A., Chis O. (2014) „Piramida cunoașterii, repere metodice în aplicarea curriculum-ului preșcolar”. Editura Diamant.

PROIECT DE PARTENERIAT EDUCAȚIONAL LOCAL

GOING GREEN IN SPORT

SPORTUL NE ADUCE ÎMPREUNĂ

Prof.înv.primar KANDERT STELA MIRELA

Școala Gimnazială "Silvania" Șimleu Silvaniei, Sălaj



ECHIPA DE PROIECT:

<p>ȘCOALA GIMNAZIALĂ "SILVANIA" ȘIMLEU SILVANIEI, JUD. SĂLAJ</p> <p>Coordonator: prof. înv. primar Kandert Stela Prof. de ed. fizică Lazăr Mirela</p> <p>Membri în echipa de proiect: director, prof. Lipo Angela Maria director adjunct, prof. Ghile Marioara consilier școlar, prof. Chimișliu Simona profesor de sprijin Haiduc Mihaela laborant Cherecheș Mariana</p>	<p>ȘCOALA GIMNAZIALĂ "BATHORY ISTVAN" ȘIMLEU SILVANIEI, JUD. SĂLAJ</p> <p>Coordonator: prof. de ed.fizică BARNA KRISZTIAN</p>
---	---

DESCRIEREA PROIECTULUI DE PARTENERIAT EDUCAȚIONAL LOCAL

1.DENUMIREA PROIECTULUI – TITLU: **GOING GREEN IN SPORT
SPORTUL NE ADUCE ÎMPREUNĂ**

2.DOMENIUL ÎN CARE SE ÎNCADREAZĂ PROIECTUL:

- Domeniul sportiv

3.TIPUL DE PROIECT: local

4.DURATA PROIECTULUI: 10 luni

5.PERIOADA DE DESFĂȘURARE: septembrie 2022 – iunie 2023

I. ARGUMENT

”Orice copil are dreptul la joc, odihnă, recreere și la activități culturale și artistice potrivite vârstei lui.” (Convenția Națiunilor Unite cu privire la Drepturile Copilului)

Acest proiect își propune să sprijine educația interculturală prin activități sportive, recreative, prin jocuri, prin activități ecologice. Ideea de diversitate este cea care stă la baza educației interculturale prin sporirea interesului pentru cunoașterea și acceptarea altor culturi printr-un proces de comunicare eficientă, empatie față de interlocutor, participarea la activități comune care să prilejuiască o cunoaștere reală a celuilalt.

Jocurile de echipă sunt activități care au potențialul de a stimula colaborarea între colegi pentru atingerea unui scop comun. Atunci când sunt practicate în medii multietnice, determină dezvoltarea competențelor interculturale, îmbunătățesc aptitudinile fizice, sociale și contribuie la dezvoltarea generală a elevilor. Astfel, spiritul tolerant și inițiativele de integrare sunt mult mai evidente la persoanele implicate în dialoguri interculturale. Pe de altă parte, atunci când vorbim despre dezvoltarea personală a copiilor, am observat că stima de sine, comunicarea și socializarea sunt mult mai eficiente la elevii care practică activități sportive și interacționează în aceste contexte cu participanți provenind din medii culturale diferite.

Proiectul a fost inițiat din necesitatea de **stimulare** a interesului pentru mișcare și sport, dirijat spre satisfacerea setei de **cunoaștere** specifică vârstei, din dorința de dezvoltare a abilităților de relaționare interumană, din importanța implementării unui **stil de viață sănătos** și din îmbinarea **tipurilor de educație** (formală, informală și nonformală) într-o modalitate atractivă și care să determine **dezvoltarea personală** a grupului de elevi.

Considerăm oportună derularea unui proiect cu tematica sportiva pentru că sportul este domeniul iubit de toți copiii, dar și pentru ca poate oferi elevilor o alternativa posibila de a valorifica în mod plăcut și reconfortant, deprinderile și priceperile motrice însușite în orele de

educație fizică , mai ales că accentul cade pe transdisciplinaritate, toate domeniile educației școlare având o importanță egală.

II. SCOPUL PROIECTULUI

- Constituirea unui grup partenerial care să promoveze valori comune la nivelul partenerilor implicați: oameni ai școlii, elevii, reprezentanții instituțiilor partenere;
- Inițierea elevului în diverse domenii culturale, de a-i forma o personalitate complexă, de a-i ocupa timpul liber în mod util și plăcut.
- Angrenarea elevilor în activități sportive propuse în cadrul proiectului îmbinate atent cu cele de intercunoaștere, în desfășurarea de jocuri sportive, întreceri, ștafete, în vederea cultivării relațiilor de prietenie, de colaborare, a inițiativei și imaginației creatoare prin activitatea sportivă.
- Creșterea calității educației, din perspectiva folosirii în mod plăcut și util a timpului liber, valorificarea modului de interacționare a resurselor umane în activități extracurriculare.

III. OBIECTIVELE PROIECTULUI

- Dezvoltarea interesului și a motivației pentru activități sportive ;
- Educarea și formarea interculturală a elevilor;
- Dezvoltarea unui mod de integrare și socializare prin activități sportive;
- Performarea deprinderilor și calităților motrice;
- Dezvoltarea spiritului de colaborare și competiție, a spiritului de fair-play;

IV. RESURSELE PROIECTULUI

1. UMANE

În cadrul acestui proiect participă 100 de elevi de la Școala Gimnazială ”Silvania” Șimleu Silvaniei și 45 de elevi de la Școala Gimnazială ”Bathory Istvan” Șimleu Silvaniei.

2. MATERIALE

- aparat foto, fotografii, pliante și lucrări realizate de copii, recuzită sportivă.

V. GRUP ȚINTĂ

- Elevii clasei a IV-a C ai Școlii Gimnaziale „Silvania” – Șimleu Silvaniei, prof.înv.,primar Kandert Stela;
- Elevii claselor a II-a D, a III-a A și a IV-a A, ai Școlii Gimnaziale „Silvania” – Șimleu Silvaniei, prof.de sport Lazăr Mirela
- Elevi ai Școlii Gimnaziale „Bathory Istvan” – Șimleu Silvaniei, prof.de sport Barna Krisztian

VI. FACTORII IMPLICAȚI

- Școala Gimnazială „Silvania” Șimleu Silvaniei
- Școala Gimnazială „Bathory Istvan” Șimleu Silvaniei

VII. BENEFICIARI

- **Direct:** 145 elevi din mediul urban
- **Indirect:** cadre didactice, părinții copiilor, comunitatea locală.

VIII. SURSE DE FINANȚARE

- Autofinanțare, sponsorizari

IX. PERIOADA DE DESFĂȘURARE

An școlar 2022-2023

X. REZULTATE AȘTEPTATE:

• **Calitative**

Proiectul se desfășoară având ca ținte următoarele rezultate:

- generarea de valori care conduc la cunoaștere, prietenie, loialitate, respect, egalitate de șanse ;
- promovarea valorilor culturale;
- dezvoltarea abilităților de interacțiune socială și de comunicare în cadrul unui grup;
- atragerea cât mai multor elevi/copii în activitățile competiționale școlare, pentru a avea șansa de a se afirma, de a prinde încredere în sine și pentru a prinde gustul competiției;
- evidențierea importanței practicării unei activități fizice constante, dar și educării timpului liber la copii;
- prin realizarea acestor activități sportive deosebite, elevii să se regăsească, în special, ca individualitate aparținând unei colectivități sociale;
- analiza activităților;
- descoperirea unor talente autentice și îndrumarea copiilor spre practicarea sportului de performanță;

• **Cantitative**

- ✚ 145 de copii vor beneficia de activități prin care vor avea posibilitatea de a cunoaște gustul competițiilor sportive, valorile morale și intercunoaștere multiculturală prin participarea la activitățile tematice propuse.
- ✚ 10 activități diferite ca mijloc de realizare, desfășurate în vederea formării unor atitudini de promovare a sportului și a valorilor competițiilor sportive: prietenir, excelență, respect.
- ✚ Premii - cupe, medalii, diplome;

XI. MODALITĂȚI DE MONITORIZARE ȘI EVALUARE :

- **Evaluări curente:** convorbiri, activități practice, fotografii;
- **Evaluări intermediare:** fișe, desene, realizarea unor spații personalizate, rapoarte de evaluare intermediară prezentate în comisiile metodice
- **Evaluări finale:** portofolii, expoziție cu fotografii, prezentare power point, postarea materialelor pe www.didactic.ro și pe site-urile școlilor organizatoare.

XII. IMPACTUL PROIECTULUI:

Prin atingerea obiectivelor propuse, am dorit să se realizeze pe lângă schimburi de experiență și dezvoltarea capacității de comunicare și socializare, formarea unor priceperi și deprinderi importante în dezvoltarea gustului pentru competiție cât și pentru menținerea unei stări optime de sănătate.

XIII. MODALITĂȚI DE REALIZARE:

Proiectul prezintă interes pentru toți factorii implicați și oferă posibilitatea continuării acestuia în anii următori cu alte generații de elevi.

Sustenabilitatea proiectului se va realiza prin organizarea unor întâlniri în cadrul cărora elevii vor dezvolta abilități dobândite pe parcursul derulării proiectului, prin participarea la concursuri de îndemănare, la stafete, jaloane, întreceri, competiții, etc.

- Jocuri de mișcare în aer liber: „Ne jucăm împreună,, , Micii fotbaliști,, etc., - mingi, palete de tenis, corzi, popice.
 - Concursuri: „, Micii manechini,, , Clovnii,, , Țintașii,, , „Scoate-mă din cerc,, ,
 - Sărituri, desprinderi, aterizări, alergări cu ocolire de obstacole- scăunele, lădițe, buturugi, copaci.
 - Elemente de gimnastică artistică și elemente de dans popular: „, Dansul florilor,, , „Dansul fulgilor de nea,, , „Tot pe loc,, ,
 - Exerciții speciale pentru cultivarea unor calități motrice: viteză, forță, îndemănare, rezistență- „, Cel mai iute,, , „Mingea la poartă,, , „Tracțiune la prosop,, , „Doboară popicele,, , „Statuile,, , etc.
 - Alergări pe distanțe de 25 m- „, Crosul primăverii,, , „Cursa speranțelor,, ,
 - Concursuri sportive: de biciclete, triciclete, trotinete, role, patinaj, săniuș, schi.
- Organizarea unor întâlniri - concursuri pe teme de circulație: „, Micii pietoni” „, „La intersecție,, , „ Stop pe roșu, treci pe verde,, ,

XIV. PRODUSE ALE PROIECTULUI:

Activitățile pe care le vom desfășura au în vedere următoarele: constituirea unui grup partenerial care să promoveze dialogul și comunicarea între elevi; inițierea elevului în diverse activități sportive, pentru a-i forma o personalitate complexă, pentru a-i ocupa timpul liber în mod util și plăcut.

XV. CALENDARUL ACTIVITĂȚILOR:

NR. CR T	ACTIVITATEA	DATA/PERI OADA	ELEVII PARTICIPA NȚI	LOCUL DESFĂȘURĂ RII	RESPONSABI LI
	Elaborarea proiectului - stabilirea țintelor strategice ale proiectului; - selectarea activităților în conformitate cu obiectivele stabilite	septembrie-octombrie 2022		Școala Gimnazială "Silvania" Șimleu Silvaniei Școala Gimnazială "Bathory Istvan" Șimleu Silvaniei	prof. înv. primar Kandert Stela prof. Lazăr Mirela prof. Barna Krisztian consilier educativ: Chimișliu Simona
2.	Săptămâna Europeană a Sportului -organizarea de activități sportive variate organizate în echipe mixte cu elevi din cele 2 școli	23-30 septembrie 2022	Elevii implicați în proiect	Școala Gimnazială "Silvania" Șimleu Silvaniei Școala Gimnazială "Bathory Istvan" Șimleu Silvaniei	prof. înv. primar Kandert Stela prof. Lazăr Mirela prof. Barna Krisztian
3.	ZIUA EUROPEANĂ A SPORTULUI ȘCOLAR 2022 - competiții sportive - jocuri - ștafete - gimnastică	30 septembrie 2022	Elevii implicați în proiect	Școala Gimnazială "Silvania" Șimleu Silvaniei Școala Gimnazială "Bathory Istvan" Șimleu Silvaniei	prof. înv. primar Kandert Stela prof. Lazăr Mirela prof. Barna Krisztian
4.	KARATE Întâlnire demonstrativă cu	13 octombrie 2022	Elevii implicați în proiect		prof. înv. primar Kandert Stela

	dl. Pop Gheorghe antenor de karate, antrenamente de arte marțiale.				prof. Lazăr Mirela prof. Barna Krisztian
5.	“Ce mâncăm? Cum mâncăm? Trăiește sănătos! Întâlnire cu medicul școlii, dezbateri, prezentare ppt.	noiembrie 2022	Elevii implicați în proiect		prof. învăț. primar Kandert Stela prof. Lazăr Mirela prof. Barna Krisztian
6.	OINA – sport național - aruncarea mingii de oină - prezentare ppt	5 decembrie 2022	Elevii implicați în proiect.		prof. învăț. primar Kandert Stela prof. Lazăr Mirela prof. Barna Krisztian
7.	Sporturi de iarnă - Prezentare ppt. și întreceri sportive în parcul din apropiere.	Ianuarie - februarie 2023	Elevii implicați în proiect.		prof. învăț. primar Kandert Stela prof. Lazăr Mirela prof. Barna Krisztian consilier Chimișliu Simona
8.	CROSUL OLIMPIC	20 martie 2023	Elevii implicați în proiect.		prof. învăț. primar Kandert Stela prof. Lazăr Mirela prof. Barna Krisztian dir. Lipo Angela
9.	“Calitatea aerului pe care îl respirăm”	aprilie 2023	Elevii implicați în proiect.		prof. învăț. primar Kandert Stela

	Drumeție la pădure Discuții despre poluarea mediului Acțiune de curățire a spațiului verde				prof. Lazăr Mirela prof. Barna Krisztian Dir.adj. Ghile Mărioara
10.	“Liber la sport ” Activități în aer liber, jocuri sportive Întreceri între elevi	15 mai 2023	Elevii implicați în proiect.		prof. înv. primar Kandert Stela prof. Lazăr Mirela prof. Barna Krisztian Prof.de sprijin Haiduc Mihaela
11.	Cupa 1 Iunie Asistarea la competițiile sportive desfasurate cu aceasta ocazie de catre elevii mai mari.	Iunie 2023	Elevii implicați în proiect.	Școala Gimnazială Sylvania	prof. înv. primar Kandert Stela prof. Lazăr Mirela prof. Barna Krisztian laboranta Cherecheș Mariana

DIRECTOR,
Prof. Angela Maria LIPO

DIRECTOR,
Prof. Ana Margareta VIDA

Impactul implementării unui portofoliu de monitorizare a elevilor cu CES integrați în învățământul de masă asupra agenților educaționali – studiu de cercetare

Prof. Korsinszki Lidia
Școala Gimnazială „George Coșbuc”
Sighetu Marmăției, Maramureș

Una dintre cele mai mari provocări ale sistemului educațional românesc actual este reprezentată de educația incluzivă, paradigmă care presupune nu numai integrarea copiilor cu dificultăți de învățare, ci și adaptarea procesului instructiv-educativ la nevoile și cerințele tuturor copiilor, indiferent de nivelul de dezvoltare fizică sau psihologică pe care îl au, sau de mediul social din care provin. Sunt necesare schimbări la nivel organizațional și metodologic, la nivelul general al sistemului de învățământ, dar și la nivelul instituției, al școlii în sine. Studiul cuprins în această lucrare arată importanța unui instrument de lucru comun utilizat de către echipa multidisciplinară menit să contribuie la eficientizarea procesului de integrare a copilului cu CES cât și verificarea eficienței acestuia.

Pornind de la Declarația Universală a Drepturilor Omului- Adunarea Generală a Organizației Națiunilor Unite, din 1948, prin care se stipula că fiecare persoană are dreptul la educație, urmat de Convenția privind lupta împotriva discriminării în domeniul învățământului, 1960, organizațiile definesc și reafirmă principiile educației de calitate pentru toți. Consiliul Uniunii Europene reglementează faptul că educația are nevoie să dezvolte competențele interculturale, valorile democratice și să se respecte drepturile fundamentale ale omului, ale mediului, să se elimine formele de discriminare, să pregătească tinerii să dezvolte relații pozitive cu cei din jurul lor, indiferent de particularitățile indivizilor și mediul din care provin. Integrarea este un proces care urmărește înlăturarea segregării. Viziunea segregționistă susține ideea că atât timp cât nu pot beneficia de aceeași de aceleași metode și forme de activitate școlară, nu pot fi integrați în învățământul de masă, elevii cu CES. Astfel, procesul integrării vizează schimbarea elevului, pune accent pe nevoile elevilor în anumite situații, iar predarea este diferențiată. Scopul educației integrate este cel de a egaliza șansele pentru toți copiii și de a asigura desfășurarea activității educaționale pentru dezvoltarea individului. Fiecare copil cu CES trebuie să beneficieze de un program adecvat și adaptat de educație, care să îi permit să se dezvolte optim în funcție de potențialul lui. Conceptele de „educație integrată” și „educație incluzivă” sunt des utilizate greșit, creându-se confuzii între cele două abordări ale educației. Pentru a identifica corect fiecare concept o analiză comparativă ar fi dezirabilă, considerând educația centrată pe elev ca beneficiar al acțiunii educaționale imperios necesară (Manea, 2020).

INTEGRARE	INCLUZIUNE
<ul style="list-style-type: none">• Adaptarea copilului la școală	<ul style="list-style-type: none">• Adaptarea școlii la nevoile copilului
<ul style="list-style-type: none">• Asigurarea de resurse pentru a răspunde nevoilor educative	<ul style="list-style-type: none">• Asigurarea de resurse pentru a stimula potențialul elevului
<ul style="list-style-type: none">• Concentrarea atenției asupra copilului cu CES	<ul style="list-style-type: none">• Concentrarea atenției asupra tuturor copiilor
<ul style="list-style-type: none">• Asigurarea unui curriculum special sau adaptat	<ul style="list-style-type: none">• Asigurarea unui curriculum național flexibil

Plecând de la o analiză a datelor existente în statisticile oficiale, dar și a prevederilor legislative care reglementează serviciile de sprijin educațional, am considerat că pentru a avea o imagine cât mai obiectivă asupra educației incluzive în județul nostru, studiul se va realiza în județul Maramureș, pe populația școlară de la nivelul ciclului primar. Scopul studiului constă în atât în identificarea unui instrument de lucru comun utilizat de către echipa multinivelară (cadru didactic de la clasă, profesor itinerant, alți specialiști (logoped, kinetoterapeut, membrii familiei) menit a contribui la eficientizarea procesului de integrare a copilului cu CES cât și verificarea eficienței acestuia.

Obiectivele studiului:

- Identificarea opiniilor cadrelor didactice cu privire la utilizarea unui instrument comun la nivelul elevului integrat pentru optimizarea integrării.
- Identificarea opiniei părinților elevilor cu cerințe educaționale speciale cu privire la utilizarea unui instrument comun la nivelul elevului integrat pentru optimizarea integrării.
- Măsurarea gradului de eficiență al unui instrument comun utilizat de echipa multinivelară în procesul de integrare al copilului cu CES.

Ipoteza studiului este următoarea:

Utilizarea portofoliului de înregistrare și monitorizare a evoluției școlare a elevului cu CES facilitează integrarea acestuia în învățământul de masă și conduce la optimizarea activității echipei educaționale. Prezentarea variabilei independente Portofoliul folosit ca instrument de înregistrare și monitorizare a evoluției școlare a elevului integrat reprezintă variabila independentă. Portofoliul de înregistrare și monitorizare al elevului cu CES integrat în învățământul de masă (P.Î.M.) va fi elementul central al evaluării învățării și va reprezenta cartea de identitate educațională a elevului integrat. P.Î.M se constituie dintr-o colecție de documente care evidențiază competențe dobândite de elev în activitățile de învățare realizate atât în mediul formal, cât și în cel nonformal și informal. El are o valoare explicit formativă și prognostică, ameliorând procesul de învățare la elev, anticipând și limitând blocajele, dificultățile sau eșecurile potențiale. Totodată, acest instrument se constituie și într-o sursă de semnalare timpurie a unor abilități, aptitudini, interese relevante pentru preorientarea și orientarea școlară sau profesională a elevului. Responsabilitatea gestionării portofoliilor educaționale revine conducerii fiecărei instituții de învățământ. Acesta poate fi înțeles atât într-un format scris/tipărit, cât și în format digital. Instrumentul în discuție va reprezenta principalul referențial de generare a Planului Individualizat de Învățare pentru fiecare elev.

Prezentarea variabilelor dependente

Variabila 1. Nivelul de integrare al elevului cu cerințe educaționale speciale în școala de masă În procesul de incluziune se parcurg mai multe nivele ale integrării, motiv pentru care ne propunem identificarea nivelului de integrare atins ilustrat /evidențiat de portofoliul utilizat în cadrul intervenției la nivelul echipei educaționale.

Variabila 2. Gradul de implicare, transparentizare și colaborare al echipei educaționale. Pentru a asigura transparentizarea acțiunilor echipei educaționale se elaborează programul întâlnirilor acesteia. De menționat valorificarea rubricii de observații, care va permite înregistrarea de bune practici, consemnarea de probleme și soluții ce intervin pe parcursul derulării programului educațional/ de intervenție personalizat în cadrul procesului de integrare al elevului cu cerințe educaționale speciale. Gradul de implicare al membrilor echipei va fi evidențiat prin asumarea de către fiecare dintre aceștia a rolurilor stipulate în programul întâlnirilor echipei educaționale. În

ceea ce privește gradul de colaborarea la nivelul echipei educaționale instrumentul care va permite monitorizarea și înregistrarea eficientizării acesteia va fi *Fișă de corespondență*.

Metodologia investigației

1. Ancheta pe bază de chestionar

„Chestionarul de cercetare reprezintă tehnica, și corespunzător un instrument de investigare, constând dintr-un ansamblu de întrebări scrise și, eventual, imagini grafice, ordonate logic și psihologic, care, prin administrarea de către operatorii de anchetă sau prin autoadministrare, determină din partea persoanelor anchetate răspunsuri ce urmează a fi înregistrate în scris” (Chelcea, 2001, p. 177). IV.4.1.3.

2. Studiul de caz

Studiul de caz este o tehnică folosită des de către cadrele didactice. Reprezintă o analiză detaliată a unei persoane sau a unui grup de persoane, pentru a identifica un fenomen. C. Robson definește studiul de caz ca o „strategie de studiu focalizată pe un caz concret care este interpretat în amănunt, adică prezentând referiri detaliate despre indivizi, grupuri, organizații, cu luarea în considerare a tuturor particularităților sale contextuale. Aceasta necesită utilizarea mai multor metode complementare de culegere, analiză, prelucrare și stocare a informațiilor relevante, atât calitative, cât și cantitative.” (Robson, 2002)

Prezentarea instrumentelor folosite

1. În cadrul prezentului studiu au fost elaborate trei tipuri de chestionare. Chestionarele au fost administrate în funcție de grupul de participanți țintă: cadrelor didactice din învățământul de masă, cadrelor didactice profesori de sprijin și familiile copiilor cu CES. Întrebările au fost despre atitudini, standarde normative și valori, utilizând o scală Likert ca format. Aceasta a avut cinci niveluri de analiză: total de acord, de acord, nici acord nici dezacord, parțial dezacord sau total dezacord.

Chestionarul administrat părinților elevilor integrați în învățământul de masă

a) Chestionarul administrat părinților a cuprins 12 întrebări, dintre care 11 întrebări închise, iar o întrebare deschisă. Întrebările au fost create pentru a afla atitudinile părinților cu privire la educația incluzivă, modul în care școala este pregătită pentru integrarea copiilor cu CES, modul în care școala reușește să comunice cu familiile copiilor cu CES, părerea părinților despre necesitatea unui instrument de lucru unitar, despre oportunitățile de comunicare dintre școală, familie și profesori privind progresele învățării și dezvoltării copiilor cu CES, atitudinile cadrelor didactice în concordanță cu atitudinea părinților. Ultima întrebare de tip deschis a avut drept scop aflarea celor mai importante elemente pe care ar trebui să le conțină un portofoliu personalizat pentru copiii cu CES în vederea susținerii reușitei integrării lor școlare și sociale.

b) Chestionarul administrat cadrelor didactice profesori de sprijin Ca și în cazul chestionarului administrat părinților, chestionarul destinat cadrelor didactice profesori de sprijin a avut scopul de a colecta răspunsurile privind promovarea educației incluzive în sistemul românesc de învățământ, nivelul de pregătire al școlilor din țară pentru integrarea elevilor cu CES, cooperarea dintre membrii echipei educaționale, necesitatea prezenței acestuia la clasă pentru a asigura integrarea funcțională a copilului cu CES, necesitatea și utilitatea unui instrument de lucru unitar, ierarhizarea elementelor de care ar depinde reușita procesului de integrare, corectitudinea radiografierii folosind un instrument de lucru reprezentat de un portofoliu. Totodată ultima întrebare vizează elementele constitutive ale portofoliului elevului cu CES.

c) Chestionarul administrat cadrelor didactice din învățământul de masă care au elevi integrați în colectivul clasei

Chestionarul administrat cadrelor didactice din învățământul de masă a fost alcătuit din itemi, dintre care 11 întrebări închise și o întrebare deschisă. Chestionarul a cuprins întrebări referitoare la: promovarea educației incluzive, nivelul de pregătire al școlilor din România privind educația incluzivă, modul în care activitate de la clasă este afectată de prezența elevilor cu CES, necesitatea prezenței profesorului de sprijin la clasă, opinia privind eficiența participării permanente a profesorului de sprijin unde situația o cere, aprecierea privind un instrument de lucru unitar, modul în care elevii cu CES contribuie la reușita școlară a celorlalți elevi, maniera în care integrarea elevilor cu cerințe educaționale speciale în învățământul general poate contribui la reușita școlară și socială a elevului aflat în dificultate, ierarhizarea elementelor de care depinde reușita procesului de integrare, modul în care un portofoliu al elevului susține radiografierea corectă a achizițiilor elevilor cu CES. Ultima întrebare necesită un răspuns elaborat privind elementele constitutive ale portofoliului elevului cu CES.

Elaborarea portofoliului de înregistrare și monitorizare al elevului cu CES integrat în învățământul de masă

Portofoliul propus vine în sprijinul tuturor participanților educaționali pentru a identifica nevoile elevului cu CES integrat și pentru a-l sprijini în realizarea obiectivelor stabilite de cadrul didactic, în vederea unei incluziuni eficiente. Portofoliul propus în cercetarea noastră obligă toate părțile implicate să parcurgă niște pași pentru o bună evaluare și pentru a identifica o strategie didactică potrivită pentru elevul în cauză. Este un proces de învățare atât a cadrelor didactice, cât și a familiei, care obține informații concrete, reale și care poate ajuta la identificarea nevoilor educaționale reale ale elevului integrat. Portofoliul implică dezvoltarea elevului și îi ajută pe agenții educaționali să organizeze activitatea și să confere elevului cu CES un sentiment de încredere și mândrie față de realizările sale.

Structura Portofoliului de înregistrare și monitorizare al elevului cu CES integrat în învățământul de masă

1. Date de identificare
2. Fișa de caracterizare psiho-pedagogică
3. Programul individualizat
 - a. Planul educațional
 - b. Programul de intervenție personalizat
4. Program de activitate al echipei educaționale
 - a. Roluri asumate de fiecare dintre membrii echipei educaționale
 - b. Planificarea întâlnirilor echipei educaționale(cadre didactice, familia)
 - c. Corespondența la nivelul echipei educaționale
5. Instrumente pentru monitorizarea evoluției elevului
 - a. Fișe de monitorizare și evaluare continua
 - b. Matricea de înregistrare a progresului
 - c. Harta psihopedagogică
6. Evaluarea și diseminarea programului individualizat
7. Lucrări semnificative, diplome, fotografii, înregistrări audio/video, alte produse realizate pe parcursul programului.

2. Studii de caz

Dintre elevii cu CES participanți la studiul nostru au fost aleși 3 elevi din trei școli diferite, cu diagnostic diferit pentru a verifica dacă instrumentul de lucru propus facilitează integrarea și incluziunea școlară a elevului prin intensificarea gradului de implicare, transparentizare și colaborare între membrii echipei multidisciplinare.

Studiul de caz Nr.1

Analiza evoluției cazului și interpretarea rezultatelor Pe parcursul activităților educative s-au înregistrat momente de progres și stagnare. Familia s-a implicat activ în procesul educațional, iar agenții educaționali colaborează cu ușurință datorită portofoliului propus de noi, acesta dovedindu-se a fi un instrument bun pentru monitorizarea evoluției copilului și apreciat ca fiind eficient de către toți partenerii. După fiecare etapă parcursă sau de fiecare dată când situația a impus-o echipa pluridisciplinară a fost întrunită pentru a decide asupra celor mai bune soluții în vederea îmbunătățirii performanțelor elevei și realizării integrării ei școlare și sociale cu succes. La finalul semestrului I elevul a înregistrat un ușor progres școlar, situația îmbunătățindu-se substanțial în semestrul al II-lea. Din matricea sociometrică realizată reiese faptul că eleva s-a integrat bine în colectivul de elevi, primind alegeri multiple și susținând interrelaționări pozitive.

Studiul de caz Nr.2

Analiza evoluției cazului și interpretarea rezultatelor Gradul de implicare în activitatea școlară s-a îmbunătățit. Elevul are mult mai multă încredere în sine și se implică în activități chiar dacă nu este solicitată. Dacă inițial nu solicita sprijinul, acum vine în cabinetul profesorului de sprijin de fiecare dată când întâmpină dificultăți. Cu colegii de clasă a început să lege prietenii. Atunci când se lucrează în echipă, elevul se integrează mult mai bine și i se dau sarcini care să le poată face singură, dar și cu ajutorul colegilor săi, fapt care a dus la o cunoaștere la nivelul clasei a achizițiilor acesteia și la valorificarea lor. După fiecare etapă parcursă sau de fiecare dată când situația a impus-o echipa pluridisciplinară a fost întrunită pentru a decide asupra celor mai bune soluții în vederea îmbunătățirii performanțelor elevei și realizării integrării ei școlare și sociale cu succes. Familia, respectiv mama a urmărit evoluția copilului, prin portofoliul propus de noi. Nu a participat la ședințele cu părinții, dar a luat la cunoștință nevoile și atuurile fetei. A putut urmări efectiv parcursul școlar al elevei. Din matricea sociometrică realizată reiese faptul că eleva s-a integrat bine în colectivul de elevi.

Studiul de caz Nr.3

Studiul de caz numărul 3 a fost selectat pentru a putea observa dacă în mediul rural se poate constata o eficientizare în utilizarea instrumentului de lucru propus. Copilul nu reușește să atingă obiectivele la nivel minimal. Analiza evoluției cazului și interpretarea rezultatelor În urma întâlnirilor de lucru au fost identificate într-un timp mult mai scurt strategii de lucru specifice activității elevului. În activitățile educaționale s-au folosit ca strategii: conversația, demonstrația, exercițiul, turul galeriei, harta povestirii, sineg. Pe parcursul activității cu elevul familia este implicată în procesul educațional într-o manieră activă, iar agenții educaționali colaborează cu ușurință cu ajutorul portofoliului de înregistrare și monitorizare propus de noi, fiind un instrument de monitorizare al evoluției copilului considerat eficient de către toți partenerii. După fiecare etapă parcursă sau de fiecare dată când situația a impus-o a fost întrunită echipa pluridisciplinară pentru

a găsi cele mai bune soluții pentru îmbunătățirea progresului elevului. Din matricea sociometrică realizată reiese faptul că elevul s-a integrat în colectivul de elev.

Din analiza rezultatelor înregistrate la nivelul celor trei studii de caz se desprind o serie de concluzii pe care le apreciem ca fiind revelatoare în ceea ce privește evidențierea dependenței variabilelor dependente de variabila independentă, respectiv portofoliul de înregistrare și monitorizare al elevului cu CES integrat în învățământul de masă, după cum urmează: Variabila 1. Nivelul de integrare al elevului cu cerințe educaționale speciale în școala de masă La nivelul celor trei studii de caz s-a înregistrat un progres evidențiat atât de matricea de înregistrare a progresului cât și de harta psihopedagogică. Astfel, s-a ajuns de la o integrare fizică la o integrare personală în cazul 1, o integrare socială în cazul 2 și o integrare funcțională în cazul 3, unde persistă deficitul curricular și o inadaptare a acestuia la cerințele școlii, o interacțiune deficitară la nivelul colectivului clasei.

Concluzii generale

Prin utilizarea portofoliului de înregistrare și monitorizare, activitatea echipei educaționale a fost structurată, obiectivele au fost stabilite și revizuite de comun acord, fiecare devenind un partener responsabil, cu rol bine definit în asigurarea unei integrări eficiente. Astfel, activitatea profesorului de la clasă evidențiată prin stabilirea unor sarcini și a unor fișe de lucru corespunzătoare nevoilor elevilor integrați a fost consonantă cu obiectivele urmărite atât de elev cât și de părintele acestuia, care la rândul său poate continua activitatea acasă pentru a crește volumul cunoștințelor. Achizițiile elevului fiind cunoscute de către toți actorii participanți la actul educațional reprezintă un fundament util pentru a fi accesate altele noi. La înregistrarea unui regres, datele fiind transparentizate prin intermediul portofoliului s-a intervenit exact acolo unde era necesar.

Dezideratul actual al societății în care trăim este de a oferi posibilitatea fiecărei persoane de a-și găsi locul în care să se simtă util din punct de vedere personal, dar și social. Tocmai de aceea, cadrele didactice trebuie să facă tot ceea ce le stă în putință pentru a înzestra elevii cu abilități și deprinderi care să le permită o integrare socială reală și de folos. Copiii care nu au dezvoltate abilitățile sociale sunt respinși de ceilalți, au performanțe scăzute și dificultăți la școală. Integrarea nu este posibilă atât timp cât, pe lângă deficiența mintală, acești copii prezintă și alte tulburări, cum ar fi cele de comportament. De aceea, profesorii trebuie să fie pregătiți să facă față și acestei probleme foarte importante atât pentru elev, cât și pentru cei care trăiesc împreună cu acesta (familie, ceilalți elevi, cadre didactice).

Bibliografie:

1. Bocoș, M (2003). Cercetarea pedagogică. Suporturi teoretice și metodologice. ClujNapoca: Editura Casa Cărții de Știință;
2. Bunescu G., Alecu G., Badea D (1997). Educația părinților. Strategii și programe. București: Editura Didactică și Pedagogică;
3. Cerghit, I (2002). Sisteme de instruire alternative și complementare. Structuri, stiluri, strategii. București: Editura Aramis;
4. Chelcea, S (2001). Metodologia studiului sociologic. Metode cantitative și calitative. București: Editura Economică;

5. Cozma T, Gherguț, A (2000). Introducerea în problematica educației integrate. Iași: Editura Spiru Haret;
 6. Gherguț, A (2006). Psihopedagogia persoanelor cu cerințe speciale. Strategii diferențiate și incluzive în educație. Iași: Editura Polirom;
 7. Manea, A., D., (2020). Educația incluzivă. Teorie și aplicații. Cluj: Editura Scoala Ardeleana 2020;
 8. Popovici, D.V (coord.) (2010). Psihopedagogia integrată. Republica Moldova Tipografia Centrală Chișinău;
 9. Ungureanu, D (2000). Educația integrată și școala inclusivă. Timișoara: Editura de Vest; .
- Vrăsmaș, E (2004). Introducere în educația cerințelor speciale. București: Editura CREDIS;

PROIECTELE EDUCAȚIONALE - EXEMPLE DE BUNĂ PRACTICĂ

Prof.înv.primar: Koteles Ionela Ramona
Școala Gimnazială „Ion Creangă” Suceava



Motto: „Lăsați jocul copiilor, poveștile, florile, surâsul. Nu le aglomerați bulevardele copilăriei cu semafoare de direcție.”

(Valeriu Sârbu-„Poeme banale”)

ARGUMENT:

Utilizarea proiectului ca metoda de învățare și evaluare conduce la crearea unui climat de învățare plăcut, relaxat, care elimină ierarhizarea și evidențiază progresul și achizițiile. Învățarea pe bază de proiect merge dincolo de trezirea inetresului elevilor. Proiectele bine concepute încurajează investigația activă și dezvoltarea capacităților cognitive de nivel superior

Proiectele educaționale ajută la o mai bună colaborare între elevi, clarifică diverse probleme educative, oferă un nou cadru în dezvoltarea personalității elevului. Elevii învață să gândească critic, își dezvoltă creativitatea, experimentează abilități de rezolvare de probleme, de empatie, de toleranță și, nu în ultimul rând, socializează, învățând să fie mai apropiați, să lege noi prietenii, să-și împărtășească experiențe personale.

În cadrul acestui proiect doresc să fac cunoscute elevilor cât mai multe lucruri despre ei înșiși, despre cum putem să fim buni prieteni, integrând cu succes copiii cu CES în activități, cum putem să legăm noi prietenii, să facem și schimb de experiență cu alți copii de la alte școli.

Școala trebuie să fie într-un dialog permanent și autentic cu societatea, străduindu-se să realizeze legături între nevoile educaționale, resursele/disponibilitățile intelectuale ale elevilor și perspectivele de dezvoltare a societății. În acest sens, colaborarea dintre elevii diferitelor școli și anumite Centre pentru copiii cu nevoi speciale nu este un proces spontan, ci este o activitate organizată, conștientă, susținută, direcționată spre problemele educative ale tinerei generații.

Mi-am propus în acest proiect să fac posibilă și integrarea copiilor cu CES în activități, întrucât am în clasă doi copii cu nevoi speciale. În țara noastră integrarea copiilor cu cerințe educaționale speciale, reprezintă un proces de adaptare a persoanei cu CES la normele și cerințele școlii pe care o urmează, de stabilire a unor relații afective pozitive cu membrii grupului școlar și de desfășurare cu succes a activităților școlare. Integrarea unui elev cu CES în învățământul de masă necesită adoptarea unor strategii prin care să se faciliteze adaptarea elevului la mediul școlar. Integrarea în școala de masă poate să fie o provocare atât pentru cadrul didactic de la clasă, cât și pentru clasa de elevi.

De aceea activitățile din cadrul acestui proiect întregesc activitatea educativă a școlii, integrează în activități diverse copilul cu CES, aducând un surplus informațional și emoțional elevilor și completând condițiile concrete ale educației acestora.

În concluzie, în societatea actuală este extrem de important rolul școlii în favorizarea relațiilor constructive, în crearea relațiilor pozitive între elevi și semenii lor, în promovarea comportamentului incluziv. În condițiile în care societatea noastră cere persoane responsabile, cu abilități de planificare, gândire critică, creativitate, înțelegerea culturilor diferite, abilitatea de a lua decizii, învățarea bazată pe proiect are avantajul că poate să transforme școala într-un laborator de viață.

SCOPUL PROIECTULUI:

● Pregătirea elevilor în sensul asigurării egalității șanselor în educație, al dezvoltării personale și al inserției în comunitate, în sensul revigorării spiritului civic și a mentalităților comunitare;

ANALIZA SWOT:

PUNCTE TARI:

- experiența cadrului didactic organizator și cadrelor didactice din unitatea noastră în derularea proiectelor;
- copii și părinți dornici să colaboreze pentru derularea proiectului propus;
- disponibilitatea conducerii Școlii Gimnaziale „Ion Creangă” Suceava de a susține derularea proiectului ;
- parteneriate încheiate cu diferite instituții din județul Suceava ce permit o colaborare permanentă și eficientă în realizarea la standarde înalte a proiectului;
- tema proiectului permite desfășurarea de activități diverse;

PUNCTE SLABE:

- lipsa sponsorilor pentru derularea în bune condiții a proiectului;

OPORTUNITĂȚI:

- existența unor cadre didactice dornice de perfecționare în acest domeniu;
- vârsta fragedă a copiilor 6-10 ani;
- receptivitatea școlărilor;
- implicarea unor reprezentanți ai Instituțiilor partenere;

AMENINȚĂRI:

- nerespectarea termenelor proiectului;
- vremea nefavorabilă pentru organizarea activităților în aer liber, poate determina amânarea lor;

OBIECTIVELE PROIECTULUI:

Elevii vor fi capabili :

- să desfășoare o serie de acțiuni civice;
- să conștientizeze afectivitatea de grup ca suport al prieteniei;
- să dovedească un comportament atent, tolerant, civilizată;
- să dobândească sentimente de înțelegere, respect față de toți oamenii, indiferent de poziția socială, limbă, orientare religioasă sau politică;
- să cunoască specificul vieții din mediul rural/urban;
- să comunice cu elevii din școli și medii diferite;
- să se realizeze o intercunoaștere a elevilor prin intermediul produselor activităților desfășurate de fiecare clasă de elevi în parte;
- să desfășoare activități educative comune cu fiecare dintre școlile implicate în proiect, acceptând în echipe și copiii cu CES;
- să găsească modalități variate de exprimare a gândurilor și sentimentelor privitoare la anumite teme de interes comun: creații literare, plastice și de abilități practice;
- să participe la concursuri/intreceri cu tematică variată.



RESURSE:

a) Umane:

- Elevi
- Învățători/Profesori
- Părinți
- Conducerile unităților implicate în proiect



b) Materiale:

- foi de desen, acuarele, creioane colorate, carioca, plante uscate, fructe, semințe, cereale, carton, hârtie glasată/creponată, panou pentru afișe, calculator, imprimantă, hârtie foto, CD-uri, casete audio, diverse materiale folosite la orele de abilități practice, albume...

c) Financiare:

- derularea activităților din proiect va fi susținută financiar de școala/școlile participante și sponsorii externi;

GRUPUL ȚINTĂ:

Beneficiari direcți:

- Elevii clasei a IV-a E de la Școala Gimnazială „Ion Creangă” Suceava;

Beneficiari indirecti:

- Elevii clasei a IV-a de la Școala „Acad.H.Mihăescu” Udești, Suceava;
- Învățători/Profesori;
- Părinți ai copiilor;
- Conducerile unităților implicate în proiect;
- Reprezentanți ai comunității;

MODALITĂȚI DE EVALUARE:

- ★ Compuneri literare;
- ★ Desene;
- ★ Portofolii;
- ★ Concursuri de desene, de colectare a deșeurilor etc.;
- ★ Chestionarul;
- ★ Expoziții - acordarea unor diplome pentru lucrările, desenele, portofoliile, proiectele ce se remarcă prin originalitate și spirit civic;
- ★ Programe artistice cu ocazia sărbătorilor de Crăciun, 8 Martie, 1 Iunie, în prezența părinților, a autorităților locale etc.
- ★ Fotografii;
- ★ Realizarea unui „Album” sau „Calendar” care să cuprindă întreaga activitate desfășurată în cadrul proiectului;
- ★ Schimb de impresii;
- ★ Imnul Proiectului;

REZULTATE AȘTEPTATE/PRODUSE FINALE:

- Album care va cuprinde imagini/fotografii, impresii, desene realizate pe parcursul derulării proiectului;
- Expoziții cu lucrările copiilor;
- Calendar cu imagini din cadrul proiectului;

DISEMINAREA:

- Prezentarea proiectului la nivelul comisiilor metodice/cercurilor pedagogice în fiecare școală implicată în proiect și nu numai;
- Articole publicate în diferite broșuri;

BIBLIOGRAFIE:

1. Robu Maria, „Empatia în educație”, Didactica Publishing House, București, 2008;
3. Nicola Ioan, „Tratat de pedagogie școlară”, Editura Didactică și Pedagogică, București, 2000;
4. Pescaru Băran Adina, „Parteneriat în educație”, Editura Aramis Print, București, 2004;
5. Popescu, M., „Implicarea comunității în procesul de educație”, Centrul Educația 2000+, Corint, București, 2000;
6. Preda V., Breben S., Gongea E., Mitrulescu V., „Învățarea bazată pe proiecte”, Editura Arves, Craiova, 2009 ;

„ Eu pot să fac ceea ce tu nu poți face, iar tu poți face ceea ce eu nu pot face. Împreună putem face lucruri mari. Nimeni nu poate realiza vreodată singur ceea ce poate realiza prin parteneriat cu alții.”

Maica Tereza

ACTIVITĂȚILE PROIECTULUI

PENTRU ANUL ȘCOLAR 2023-2024

Nr. crt	Denumirea activității	Perioada	Locul desfășurării/Activități
1.	„Natura, prietena mea!” -jocuri interactive;	Octombrie 2023	Curtea școlii/Jocuri/Curiozități
2.	Prietenii lui Moș Crăciun” -activitate caritabilă	Decembrie 2023	Casa de copii/Familii cu situația financiară precară
3.	„Împreună” -concurs	Februarie 2024	Sala de sport C.S.M. Suceava /Stadionul Areni Suceava/ Jocuri sportive
4.	„Cântecul florilor” -însămânțare	Mai 2024	Parcul școlii/ Sera Suceava/ Vizitarea unei florării
5.	„Frumuseți ale naturii” -activitate recreativă	Iunie 2024	Excursie în împrejurimile Sucevei și nu numai

OPTIMIZAREA SERVICIILOR EDUCATIONALE ÎN VEDEREA INTEGRĂRII ELEVILOR

Profesor învățământ primar Lăbuș Daniela
Școala Gimnazială Nr. 1 Toflea

Școala incluzivă ridică învățarea la rang de principiu general și presupune înainte de orice acceptarea faptului că orice copil poate învăța. Fiecare participant învață și se dezvoltă prin faptul că interacționează cu ceilalți. Sursele învățării, pentru fiecare, vin din relațiile interumane și din experiența permanentă cu obiectele, cu semenii și cu sine. Școala nu este un teritoriu al cunoștințelor academice, ci și unul al experiențelor practice și al relațiilor interumane.

Predarea este un act de cooperare, reflecție și descoperire, la care participă atât profesorul (care poate coopera cu colegii săi) cât și elevii unei clase. O resursă importantă pentru profesor în predare este cooperarea elevilor. Pregătirea predării și de multe ori realizarea ei se completează cu cooperarea între profesori și chiar cooperarea cu unii părinți.

Politicile educaționale sunt bazate pe valorificarea principiilor educației pentru toți, indiferent de cerințele speciale cu care se confruntă, pentru a deveni utili în familiile lor, dar și utili societății în care reușesc să se integreze.

Un curriculum integrat trebuie să pună accent pe următoarele domenii:

- 1) Dezvoltarea trăsăturilor de personalitate din domeniul afectiv, motivațional, caracterial și al socializării;
- 2) Dezvoltarea deprinderilor de muncă individuală;
- 3) Dezvoltarea conduitei morale, religioase și a simțului estetic;
- 4) Dezvoltarea armonioasă a conduitelor psihomotrice.

În proiectarea curriculumului trebuie să se țină seama de tipul și gradul deficienței elevului.

În cadrul lecțiilor se pot utiliza o serie de metode sau tehnici de lucru adaptate vârstei elevilor și nivelului lor de performanță. Prezint câteva metode aplicate în cadrul lecțiilor, care au dus la obținerea unui progres școlar al copiilor cu deficiențe.

1) **Predicțiile în perechi** au fost folosite în cadrul orelor de Limba și literatura română, Educație Civică sau Consiliere. Această activitate presupune o listă de cuvinte dintr-o povestire sau un text. Fiecare pereche trebuie să alcătuiască o scurtă compunere pe baza unei predicții în jurul listei de cuvinte. Elevii sunt încurajați să emită idei și să-și valorifice experiența personală pe care o au.

Cadrul didactic supraveghează desfășurarea jocului și în final lămurește problemele la care nu s-au găsit soluții.

O altă direcție spre obținerea progresului școlar al copiilor cu autism este și terapia ocupațională care se constituie într-o disciplină care valorifică informații din domeniile anatomiei, fiziologiei, pedagogiei, psihologiei, sociologiei, antropologiei, științe care studiază comportamentul uman, realizând o sinteză informațională între cunoștințele provenite din diverse științe particulare. Emil Verza arată că terapiile ocupaționale sunt de mai multe feluri, dar pentru persoanele cu deficiențe cele mai semnificative se referă la ludoterapie,

Jocul, ca modalitate de relație între individ și lumea obiectelor, constituie formula primară a acțiunii umane, o formă de organizare a cogniției, o formă de organizare a cunoașterii. Cântecul, jocurile muzicale, jocurile cu text și cântec, audițiile muzicale, modelajul, desenul, pictura, sculptura sau alte activități din sfera terapiilor ocupaționale contribuie la sporirea atenției, la dezvoltarea memoriei, gândirii, imaginației a tuturor proceselor psihice implicate în învățarea de tip școlar. Prin teoria „inteligențelor multiple” ale lui H. Gardner se recunoaște faptul că oamenii învață în moduri diferite și obțin progrese școlare tot în moduri diferite.

Copiilor le plac aceste metode activ-participative și chiar dacă uneori copiii cu CES nu le înțeleg pe deplin ei solicită să participe în număr cât mai mare la realizarea lecției.

Lista metodelor și tehnicilor este foarte vastă și poate fi folosită și îmbogățită în funcție de imaginația și creativitatea dascălului și în funcție de nivelul clasei la care predă.

Progresul școlar se obține treptat prin muncă și efort uriaș depus atât de cadrul didactic cât și de elev. Capacitatea de învățare a elevilor cu CES, ambianța și sprijinul familiei și a societății în general, influențează foarte mult obținerea unui progres școlar real.

Bibliografie

1. Alois, Gherguț, 2016, Educația incluzivă și pedagogia diversității, Editura Polirom.
2. Alios, Gherguț, 2001, Psihopedagogia persoanelor cu cerințe speciale, Editura Polirom.
3. Oprea Crenguta, 2006, Strategii didactice interactive – repere teoretice și practice, Editura Didactică și Pedagogică.

Promovarea unei educații inclusivă și echitabilă

Responsabilitatea managerului în asigurarea accesului la educație pentru toți elevii

Prof. Înv. Preșcolar Hondrilă Lăcrămioara

Grădinița Nr . 56 – Galați

Responsabilitatea managerului în asigurarea accesului la educație pentru toți elevii este de o importanță crucială în contextul unei societăți moderne și echitabile. Într-o lume în continuă schimbare și dezvoltare, educația joacă un rol esențial în pregătirea noilor generații pentru viitor și în crearea unei societăți informate și progresiste. Astfel, managerul școlar trebuie să fie un lider vizionar și implicat activ în promovarea accesului la educație pentru toți copiii, indiferent de originea socio-economică, etnie, sex sau alte diferențe.

Asigurarea accesului la educație înseamnă crearea unui mediu școlar incluziv și deschis tuturor. Managerul trebuie să se asigure că toți copiii sunt primiți cu brațele deschise în instituție și că sunt tratați cu respect și egalitate. Trebuie să se lupte împotriva discriminării și să promoveze o cultură a diversității și a acceptării în școală. Pentru a asigura accesul la educație, poate fi necesară și implementarea unor măsuri de sprijin suplimentar pentru elevii cu nevoi speciale sau care provin din medii defavorizate. (Mulford, 2014, p.312)

Managerul școlar are responsabilitatea de a asigura că resursele educaționale sunt distribuite în mod echitabil și eficient. Alocarea resurselor financiare, materiale și umane trebuie să fie făcută în așa fel încât să răspundă nevoilor reale ale elevilor și să sprijine o educație de calitate. Este important ca managerul să identifice nevoile specifice ale elevilor și să aloce resursele în mod corespunzător pentru a asigura oportunități egale de învățare pentru toți. Acesta trebuie să colaboreze cu comunitatea locală și cu alte instituții pentru a asigura că toți copiii au acces la educație. Pot fi dezvoltate parteneriate cu organizații non-guvernamentale, cu mediul de afaceri sau cu alte școli și instituții pentru a oferi sprijin și oportunități suplimentare elevilor care au nevoie. Comunicarea și colaborarea cu părinții și cu familia elevilor sunt, de asemenea, esențiale pentru a implica întreaga comunitate în asigurarea accesului la educație.

Responsabilitatea managerului în asigurarea accesului la educație pentru toți elevii este o misiune nobilă și complexă. Prin implicare activă, leadership vizionar și colaborare cu comunitatea, managerul poate asigura crearea unui mediu școlar incluziv și deschis tuturor, în

care fiecare copil să primească o educație de calitate și să își poată atinge potențialul maxim. Asigurarea accesului la educație nu este doar un drept al copilului, ci și o investiție în viitorul societății, iar rolul managerului școlar este esențial în acest proces.

Dezvoltarea unui mediu incluziv și respectuos față de diversitate

Dezvoltarea unui mediu incluziv și respectuos față de diversitate reprezintă o prioritate în gestionarea educației și în dezvoltarea unei culturi școlare sănătoase și progresiste. Într-o lume din ce în ce mai diversă, educația trebuie să fie un instrument de integrare și de promovare a respectului și al toleranței față de toți indivizii, indiferent de etnie, religie, gen, orientare sexuală sau alte caracteristici personale. Managerul școlar are un rol esențial în crearea și susținerea unui mediu incluziv, care să promoveze diversitatea ca o valoare și să sprijine dezvoltarea armonioasă a tuturor elevilor. (Marzano, 2015, p.51)

Un prim pas în dezvoltarea unui mediu incluziv este conștientizarea și acceptarea diversității. Managerul școlar trebuie să promoveze o cultură a respectului și a deschiderii către diferitele identități și experiențe ale elevilor și ale comunității școlare. Educația trebuie să fie un spațiu în care fiecare individ să se simtă acceptat și valorizat pentru ceea ce este, fără a fi judecat sau discriminat în funcție de caracteristicile sale personale.

Un alt aspect important al unui mediu incluziv este adaptarea și personalizarea abordărilor educaționale. Elevii au nevoi și abilități diferite, iar educația trebuie să fie adaptată la particularitățile fiecărui individ. Managerul școlar trebuie să ofere sprijin și resurse suplimentare pentru elevii care au nevoi speciale sau care se confruntă cu anumite dificultăți de învățare. De asemenea, este important să se ofere provocări și oportunități de dezvoltare pentru elevii talentați și de a încuraja creativitatea și originalitatea în procesul de învățare.

Elevii trebuie să se simtă încurajați să-și exprime opiniile și să participe activ la procesul de învățare. Managerul școlar poate organiza activități de grup și de colaborare care să încurajeze interacțiunea și înțelegerea reciprocă între elevi cu background-uri și experiențe diferite. De asemenea, este important să se promoveze o comunicare eficientă între profesori, elevi și părinți, pentru a spori implicarea și sprijinul în procesul educațional.

Dezvoltarea unui mediu incluziv și respectuos față de diversitate este o misiune esențială pentru fiecare instituție de învățământ. Prin promovarea diversității ca o valoare, personalizarea

abordărilor educaționale, încurajarea dialogului și a comunicării deschise, managerul școlar poate crea un mediu școlar în care fiecare elev se simte acceptat și valorizat, și are oportunitatea de a-și dezvolta potențialul maxim. Un mediu incluziv nu doar îmbunătățește performanțele academice ale elevilor, ci contribuie și la formarea unor cetățeni responsabili și înțelegători, care să contribuie pozitiv la societatea în care trăiesc.

Sprijinirea elevilor cu nevoi speciale sau din grupuri vulnerabile

Sprijinirea elevilor cu nevoi speciale sau din grupuri vulnerabile este o responsabilitate esențială a sistemului educațional și a întregii comunități școlare. Elevii cu nevoi speciale pot fi incluși în diverse categorii, cum ar fi copiii cu dizabilități, elevii cu dificultăți de învățare sau copiii din medii socio-economice defavorizate. Acești elevi au nevoie de un sprijin suplimentar pentru a avea acces la o educație de calitate și pentru a-și dezvolta potențialul maxim. (Marzano, 2015, p.52)

Un prim pas în sprijinirea elevilor cu nevoi speciale este identificarea și evaluarea adecvată a acestora. Managerul școlar trebuie să colaboreze cu cadrele didactice și cu specialiști în educație pentru a identifica elevii cu nevoi speciale și pentru a dezvolta un plan de sprijin personalizat pentru fiecare elev în parte. Evaluarea poate include teste și observații, dar și implicarea părinților și a altor profesioniști în identificarea nevoilor și resurselor necesare.

Odată ce elevii cu nevoi speciale sunt identificați, managerul școlar trebuie să se asigure că aceștia beneficiază de sprijin adecvat. Acest sprijin poate include asistență în clasă, programe de recuperare sau de sprijin în învățare, adaptări ale materialelor didactice sau tehnologii asistive. Scopul este să se asigure că elevii cu nevoi speciale au acces la aceleași oportunități ca și ceilalți elevi și că pot participa activ și eficient la procesul de învățare.

De asemenea, este important ca școala să ofere un mediu incluziv și respectuos față de diversitate, în care toți elevii să se simtă acceptați și valorizați. Acest lucru poate fi realizat prin promovarea dialogului și a comunicării deschise între elevi și prin organizarea de activități care să încurajeze colaborarea și înțelegerea reciprocă. Este important să se combată discriminarea și stigmatizarea elevilor cu nevoi speciale sau din grupuri vulnerabile și să se promoveze o cultură a respectului și al toleranței.

Implicarea părinților și a familiei în sprijinirea elevilor cu nevoi speciale este crucială. Managerul școlar trebuie să comunice constant cu părinții și să îi implice în procesul de luare a deciziilor și în dezvoltarea planului de sprijin pentru elevi. Colaborarea dintre școală și familie este esențială pentru a asigura că sprijinul acordat elevilor este coerent și susținut atât în școală, cât și acasă.

Sprijinirea elevilor cu nevoi speciale sau din grupuri vulnerabile reprezintă o misiune esențială în gestionarea educației. Prin identificarea adecvată a nevoilor elevilor, dezvoltarea de planuri personalizate de sprijin și asigurarea unui mediu incluziv și respectuos, managerul școlar poate contribui la dezvoltarea armonioasă și la succesul educațional al tuturor elevilor. Prin implicarea părinților și a comunității, se poate crea un sistem de sprijin coerent și eficient, care să asigure o educație de calitate și relevantă pentru toți copiii, indiferent de nevoile lor speciale sau de contextul socio-economic.

Bibliografie

- Mulford, Bill. "Silence as Resistance: Principals and Passive Resistance to Educational Change." *Journal of Educational Administration*, vol. 42, no. 3, 2014
- Marzano, Robert J., Waters, Timothy, McNulty, Brian A. *School Leadership that Works: From Research to Results*. Alexandria, VA: ASCD, 2015.

PROIECT EDUCAȚIONAL DE DEZVOLTARE EMOȚIONALĂ

Lalu Jany, Colegiul Național „Mircea cel Bătrân”, Rm. Vâlcea

Lalu Mihaela Victoria, Liceul Tehnologic „Ferdinand I”, Rm. Vâlcea

MOTTO

„O bună educație cere ca educatorul să inspire elevului stimă și respect, și nu se poate ajunge la aceasta prin nimicirea individualității elevilor și prin asuprirea stimei de sine.”

Samuel Smiles

Titlul proiectului: „Fac cunoștință cu mine!”

Argument

Trăim într-o societate a criticilor, a controverselor, a problemelor fără număr. Ne înfuriem pentru orice lucru de nimic și ne autoînvinovățim pentru tot ce nu a ieșit cum a vrut. Ne creștem copiii în acest mediu și, mai mult decât atât, de multe ori îi etichetăm și le formăm poate o idee greșită despre propriul potențial, despre valoarea proprie, inhibându-le astfel personalitatea, afirmarea de sine.

Afirmarea de sine este capacitatea de a exprima ceea ce gândești, ceea ce vrei, ceea ce simți, respectând în același timp ceea ce gândește, vrea, simte celălalt. Este puterea de a spune nu fără agresivitate, de a cere fără a te scuza mereu, de a răspunde calm la critică.

Am putea privi stima de sine ca pe un „sistem imunitar” al conștiinței. Un sistem imunitar bun nu-ți oferă garanția că nu te vei îmbolnăvi niciodată, dar reduce vulnerabilitatea în fața bolii și poate îmbunătăți șansele de vindecare în cazul unei îmbolnăviri. Același lucru este valabil și din punct de vedere psihologic. Cei cu respect de sine crescut se adaptează mai ușor, sunt mai flexibili în a se confrunța cu dificultățile vieții.

Durata: 1 an școlar

Scopul proiectului: formarea și dezvoltarea unei atitudini pozitive față de sine, ca persoană unică și valoroasă; dezvoltarea stimei de sine.

Obiectivele vizate:

- O1 să identifice interesele, preferințele, aspirațiile privind dezvoltarea personală;
- O2 să evalueze punctele tari și punctele slabe, interesele, abilitățile personale;

- O3 să recunoască propriile calități prin valorificarea acestora în activitățile desfășurate;
- O4 să dezvolte abilități de autocunoaștere și o atitudine pozitivă față de propria persoană.

Grup țintă – elevii Colegiului Național Mircea cel Bătrân, Rm. Vâlcea

Coordonatori:

Prof. Lalu Jany
Prof. Lalu Mihaela

ACTIVITĂȚI

Activitatea: *Cunoaște-te pe tine însuși!*

Activitatea: *„Nimeni nu e la fel cu mine”*

Activitatea: *Pot!- Nu pot!*

Activitatea: *Îmi cunosc limitele?*

Activitatea: De cine/ce îmi este frică?

Activitatea: Ce spun alții despre mine?

Încheierea proiectului:

Se va realiza sub forma unei întâlniri de grup în care elevii vor împărtăși emoțiile trăite pe parcursul participării la program precum și modul în care le-a fost de folos activitatea. În final vor completa fișa personală pe care o vor prezenta colegilor. Fiecare participant va primi câte o diplomă personalizată.

Feedback-ul va fi oferit și de completarea chestionarelor privind impactul programului

Rezultate așteptate:

- Crearea unei imagini pozitive despre sine și despre propriile capacități;
- Stabilirea corelației între nivelul stimei de sine și dificultățile de integrare în colectiv;

- Evidențierea relației existente între nivelul stimei de sine al copilului raportat la impresiile colegilor;
- Îmbunătățirea rezultatelor activităților școlare la elevii cu stimă scăzută;
- Creșterea gradului de implicare al elevilor în activitățile școlare și extrașcolare, dovedind încredere în forțele proprii;
- Depășirea sentimentelor de teamă și nesiguranță și înlocuirea acestora cu acte de voință prin care să realizeze sarcinile dorite.

Cum măsur:

- Prin ideile prezentate și modul de completare al fișelor de lucru
- Prin observarea răspunsurilor date și a soluțiilor oferite la situațiile de criză pe care le-au dat în viața lor
- Prin lecturarea textelor alcătuite despre propria persoană
- Prin centralizarea chestionarelor completate la finalul proiectului

Concluzii:

Stima de sine joacă un rol important în relațiile intergrupale, în felul în care suntem percepuți de ceilalți sau cum îi percepem noi pe aceștia, având o valoare reglatorie în cadrul grupului.

Stima de sine este o dimensiune fundamentală pentru orice ființă umană, indiferent că este copil sau adult, indiferent de cultură, personalitate, interese, statut social, abilități. O stimă de sine crescută ne ajută să realizăm ceea ce nu credeam că putem realiza, ne dă forțe noi și capacitate de regenerare a resurselor proprii.

Bibliografie selectivă

1. Cucuș, Constantin, 2002, *Pedagogie*, Iași, Editura Polirom
2. Cucuș, Constantin, 2009, *Psihopedagogie pentru examenele de definitivare și grade didactice*, Ediția a III-a, Iași, Ed. Polirom

Proiect educațional - Educație parentală

Lalu Mihaela Victoria, Liceul Tehnologic „Ferdinand I”, Rm. Vâlcea

DENUMIREA PROGRAMULUI

Comunicarea eficientă între părinți și copii

GRUP ȚINTĂ

Părinții elevilor din clasele a XI-a și a XII-a

CONDITII DE ACCES

Nu sunt necesare

ARGUMENT/JUSTIFICARE

Modificarea așteptărilor sociale față de comportamentele părinților în raport cu copiii lor pune o presiune suplimentară asupra părinților, care de cele mai multe ori sunt prinși între exigențele adesea contradictorii ale mediului profesional și cel familial.

Modificările profunde și rapide ale mediului social, în condițiile unor destructurări și deconstrucții marcate de perioada post-modernității, au efecte dintre cele mai semnificative în spațiul familial. Deprivatizarea mediului familial, acompaniat de intruziunea diverselor instituții în spațiul domestic și de influența mass media în construirea realităților sociale, pun familia într-o situație marcată de nevoia unui sprijin extern. Prescripțiile instituționale, generate de promovarea actualelor valori, devin norme care obligă familiile să se adapteze noilor ideologii și să experimenteze noi practici în relație cu copiii.

FORMA DE ÎNVĂȚĂMÂNT

Online, e-learning (sincron și asincron) / față în față (sală de clasă – Liceul Tehnologic „Ferdinand I”, Rm. Vâlcea)

SCOPUL CURSULUI

Formarea părinților în vederea optimizării relației copil-părinte și a creșterii promovabilității la Bacalaureat, în scopul integrării reale în societate și pe piața muncii.

OBIECTIVELE DE INSTRUIRE:

1. Dezvoltarea abilităților și competențelor specifice ale părinților pentru crearea unui mediu propice învățării în casă
2. Comunicarea eficientă între părinți și copii pentru armonizarea relațiilor dintre aceștia și transmiterea cu eficiență a mesajelor între ei
3. Abilitarea părinților în utilizarea instrumentelor necesare pentru încurajarea copiilor în procesul de pregătire pentru Bacalaureat

4. Adaptarea la situații variate/neprevăzute pentru rezolvarea situațiilor de criză
5. Selectarea traseului propriu de formare pentru dezvoltarea carierei, în concordanță cu aspirațiile personale și cu specificul comunității.
6. Identificarea problemelor cu care se confruntă copilul în vederea rezolvării lor
7. Selectarea căilor și mijloacelor de comunicare adecvate în vederea îmbunătățirii comunicării părinte-copil
8. Implicarea în procesul de pregătire suplimentară a copilului pentru realizarea progresului școlar
9. Îmbunătățirea capacității de analiză a mediului educațional și al comunității
10. Evaluarea propriei activități în scopul creșterii calității comunicării cu copilul
11. Explicarea importanței cunoașterii de sine în planificarea carierei
12. Identificarea preferințelor și potențialului pentru viitoarea profesie
13. Identificarea legăturii dintre traseul profesional al unei persoane și evenimentele din viața acestuia
14. Identificarea calităților care ajută în obținerea succesului în carieră
15. Redactarea un CV, o scrisoare de intenție

COMPETENȚE PROFESIONALE FORMATE CURSANȚILOR:

Competențe generale:

- C1- Competențe de comunicare și relaționare;
- C2- Competențe psiho-sociale;
- C3- Competențe de utilizare a tehnologiilor informaționale;

Competențele specifice ale programului:

1. Analiza posibilităților și obiectivelor de viitor în vederea identificării soluțiilor de obținere a succesului școlar
2. Selectarea căilor și mijloacelor de comunicare adecvate în vederea eficientizării relației copil-părinte
3. Adaptarea la situații variate/neprevăzute pentru rezolvarea operativă a problemelor educaționale
4. Valorizarea particularităților individuale și de grup ale interlocutorilor, în scopul realizării unei comunicări eficiente și a unui climat de colaborare
5. Valorizarea particularităților individuale și de grup ale interlocutorilor, în scopul realizării unei comunicări eficiente la locul de muncă.

6. Analizarea relației dintre stima de sine, imaginea de sine și încrederea în sine.
7. Cunoașterea potențialului individual în proiectarea carierei.
8. Formarea competenței de luare a deciziei privind traseul profesional în baza sistemului de atitudini și valori.
9. Analizarea conceptului de carieră și a factorilor care influențează dezvoltarea acesteia
10. Autoevaluarea potențialului individual din perspectiva carierei.
11. Realizarea marketingului personal și vocațional
12. Identificarea oportunităților de evoluție în carieră și perspectivele pieței muncii.
13. Autoevaluarea potențialului individual din perspectiva proiectării carierei.

CONȚINUTURI

MODULUL 1

- 1.1. Particularități de vârstă ale copiilor
- 1.2. Necesitățile, emoțiile și comportamentul copiilor
- 1.3. Stiluri de atașament
- 1.4. Reziliență și resurse personale. Emoțiile și gestionarea lor Inteligența emoțională și succesul școlar
- 1.5. Motivația pentru învățare

MODULUL 2

- 2.1. Parentalitate pozitivă și stiluri de educație
- 2.2. Strategii de disciplinare pozitivă
- 2.3. Modelarea comportamentului

MODULUL 3

- 3.1. Comunicare pozitivă părinți-copii
- 3.2. Strategii de soluționare a conflictelor
- 3.3. Strategii de gestionare a emoțiilor

MODUL 4

Orientarea profesională:

- 4.1. Modalități de identificare a personalității
- 4.2. Diferențierea între carieră și profesie
- 4.3. Valorificarea resurselor personale pentru obținerea unui loc de muncă
- 4.4. Integrare socio-profesională și pe piața forței de muncă: Modalități modern/actuale de căutare a unui loc de muncă

PROIECT DIDACTIC
LĂPĂDAT MARIUS
LICEUL TEHNOLOGIC ENERGETIC REGELE FERDINAND I TIMIȘOARA

Data:

Obiectul: Matematică

Clasa a IX-a

Subiectul lecției: Poziția unei drepte față de o parabolă; rezolvarea sistemelor de forma:
$$\begin{cases} mx + n = y \\ ax^2 + bx + c = y \end{cases}$$

Tipul lecției: consolidare

Durata : 45 minute

Competențe specifice: 1. Recunoașterea corespondenței dintre seturi de date și reprezentări grafice;

2. Utilizarea lecturii grafice pentru rezolvarea unor ecuații, inecuații și sisteme de ecuații;

3. Exprimarea prin reprezentări grafice a unor condiții algebrice; exprimarea prin condiții algebrice a unor reprezentări grafice.

Obiective operaționale: la finalul orei elevii vor fi capabili să:

1. recunoască funcțiile de gradul I și cele de gradul II și să stabilească corespondența dintre forma funcției și reprezentarea grafică;

2. rezolve un sistem format dintr-o ecuație de gradul I și o ecuație de gradul II;

3.reprezinte grafic în același sistem de axe de coordonate o funcție de gradul I și o funcție de gradul II și să interpreteze algebric soluția găsită.

4.aleagă metoda potrivită pentru rezolvarea unui sistem.

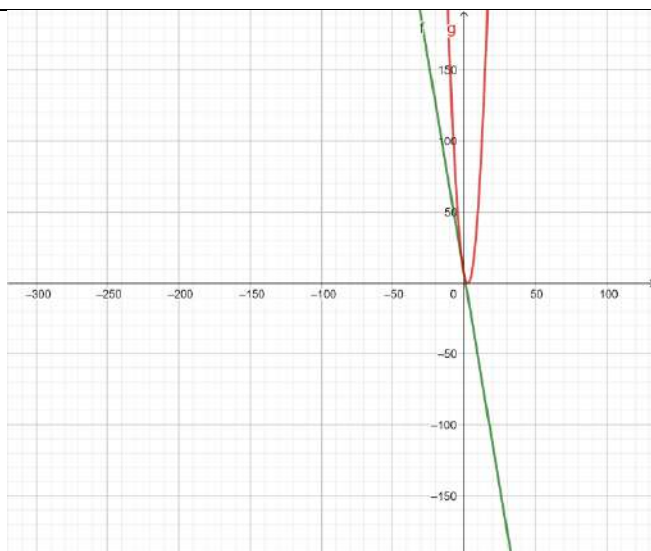
Strategii didactice:

- Metode și tehnici: conversația euristică, învățarea prin descoperire, exercițiul, observația.
- Forme de organizare: frontală, individuală, pe grupe.
- Materiale și mijloace didactice: Manualul de Matematică cls IX, Editura Carminis,Aplicația GeoGebra, laptop, proiector, fișa de lucru.

Desfășurarea lecției

Etapetele lecției	Ob.	Resurse procedurale					Evaluare (instrumente, indicatori)
		de conținut	de timp	forme de organizare	Metode și tehnici	mijloace didactice	
Captarea atenției		După verificarea prezenței elevilor și a temei pentru acasă, anunț subiectul lecției " Poziția unei drepte față de o parabolă; rezolvarea sistemelor de forma: $\begin{cases} mx + n = y \\ ax^2 + bx + c = y \end{cases}$ ",consolidarea cunoștințelor.	2 min	frontal	conversația		
Anunțareaobiectivelor		Recunoașterea funcțiilor de gradul I și a celor de gradul II, stabilirea corespondenței dintre forma funcției și reprezentarea grafică; Reprezentarea grafică în același sistem de axe de coordonate a unei funcții de gradul I și a unei funcții de gradul II și interpretarea algebrică a soluției găsite.	1 min	frontal	conversația		

Dirijarea învățării	O1 O3 O2 O4	<p>Scriu pe tablă titlu lecției " Poziția unei drepte față de o parabolă", consolidare.</p> <p>Recapitulăm cunoștințele referitoare la forma generală a funcțiilor de gr I și II, forma graficului, puncte caracteristice ale graficului.</p> <p>Pentru ilustrare reprezentăm graphic funcțiile:</p> $f(x) = -6x + 6 \text{ și } g(x) = x^2 - 5x + 6$ <p>Folosind proiectorul și aplicația GeoGebra ilustrez reprezentarea graficelor celor două funcții. Apoi determinăm coordonatele punctelor de intersecție a graficelor.</p> <p>https://www.geogebra.org/apps/latest/web3d/html/ggtcallback.html?token=e281ff7a8e29a85c768c28af684e416b</p>	17 min	frontal	Conversația euristică exercițiul,	Tabla, laptop,	Aprecieri verbale
---------------------	----------------------	--	--------	---------	-----------------------------------	----------------	-------------------



Feedback prin raportarea la obiectivele propuse inițial	O1 O2 O3 O4	<p>Distribui elevilor fișă de lucru.</p> <p>Împart elevii în 3 grupe: grupa 1 rezolvă exercițiul 1a, grupa 2 ex 1b și grupa 3 ex 1c. După ce au terminat, fiecare grupă alege un reprezentant care prezintă soluția găsită. La final se discută și apreciază soluțiile prezentate.</p> <p>Proiectez pe tablă reprezentarea grafică a unei funcții de gradul I și a unei funcții de gradul II, precizând punctele de intersecție și solicit să determine funcțiile care au fost reprezentate, adăugând coordonatele vârfului parabolei.</p> <p>Sintetizăm informațiile într-un tabel.</p>	15 min	Individual, pe grupe	exercițiul	Tabla, fișă de lucru	Aprecieri verbale
Obținerea performanțel	O3 O4	Rezolvăm împreună problema 5 din fișă.	5 min	Individual	Exercițiul,	tablă	Aprecieri verbale

or							
Asigurarea retenției și transferul de cunoștințe	O1- O4	Discutăm dificultățile întâmpinate în rezolvarea problemelor și, în măsura în care timpul permite, reluăm, solicitând elevii care au înțeles, să explice.	3 min	frontal	Conversație artistică		Aprecieri verbale
Încheierea lecției Tema Pentru acasă		Apreciez și notez activitatea elevilor la lecție. Temă pentru acasă exercițiile din fișă rămase nerezolvate.	2 min	frontal	conversația		Notarea elevilor care s-au remarcat

POZIȚIA RELATIVĂ A UNEI DREPTE FAȚĂ DE O PARABOLĂ

FIȘĂ DE LUCRU

1. Să se rezolve sistemul de ecuații precizând poziția dreptei față de parabolă, în cazul:

$$\begin{cases} -2x^2 - x + 3 = y \\ mx + n = y \end{cases}, \text{ dacă ecuația } mx+n=y \text{ este:}$$

a) $y=3x$; b) $y=-3$; c) $-5x+8=y$

2. Stabiliți dacă perechile de numere sunt soluții pentru sistemul următor:

A(3,-5), B(6,-8); C(-3,-5), D(6,8)

$$\begin{cases} y = x^2 - 10x + 16 \\ y = -x - 2 \end{cases}$$

3. Să se rezolve și să se interpreteze geometric soluția sistemului de ecuații

$\begin{cases} x^2 - 4x + 8 = y \\ ax + by + c = 0 \end{cases}$, unde ecuația $ax+by+c=0$ este:

a) $2(x-7)+y-2=0$; b) $y-5=2(x-3)$; c) $-7x+6=y$.

4. Se consideră parabola de ecuație $y = x^2 - 10x + 16$. Să se precizeze poziția dreptei d față de aceasta, dacă ecuația dreptei d este:

a) $y=-7x+14$; b) $2(y-x)=-18+2y$; c) $y-10=0$.

5. Se consideră parabola de ecuație $-3x^2 + 4x + 7 = y$.

a) Să se determine $m \in \mathbb{R}$ știind că dreapta de ecuație $y=mx+9$ este secantă parabolei;

b) Pentru ce valori reale ale lui n , dreapta de ecuație $y=-8x+n$ este tangentă parabolei;

c) Pentru ce valori ale lui m dreapta de ecuație $y=mx+10$ nu intersectează parabola sau este tangentă acesteia?

Dezvoltarea personalității preșcolarelor prin jocuri de cooperare

*László Ildikó, profesor învățământ preșcolar
Grădinița Zsibongó, Subunitate Csicsergő, Odorheiu Secuiesc*

În zilele noastre este un fenomen din ce în ce mai frecvent faptul că un preșcolar nu se poate regăsi în timpul jocului, în schimb este antisocial. În plus, tot mai multe familii aleg jocurile digitale ca "supraveghere". Sunt convinsă că cea mai scurtă cale către copii în ceea ce privește educația, transferul de cunoștințe, dezvoltarea personalității este **joaca**.

În grupa mea folosesc jocurile cooperative de câțiva ani, aceste jocuri pot fi jucate de la vârsta grupei mijlocii, când începe să se dezvolte conștientizarea regulilor de către copii. Grupele mixte de vârstă ale grupelor de grădiniță oferă, de asemenea, o bună oportunitate de a utiliza aceste jocuri, unde copiii de diferite vârstă se pot juca împreună cooperativ.

Principiul de bază al jocurilor de cooperare este următorul: pentru a atinge scopul jocului, este necesară cooperarea între jucători, copiii se joacă împreună, se îndreaptă spre un scop comun și nu unul împotriva celuilalt. În timp ce se joacă, se distrează învățând cum să fie atenți unul la celălalt. Ei joacă pentru a depăși provocările, nu unul împotriva celuilalt, și fac acest lucru pur și simplu bucurându-se de joc.

Jucând aceste jocuri, am observat schimbări în dezvoltarea personalității copiilor în următoarele domenii:

- Sensibilitatea lor socială și empatia se dezvoltă
- Sistemul lor de valori evoluează în direcția corectă
- Învăță să lucreze împreună spre un scop comun
- Personalitatea copiilor retrași, închiși devine mai deschisă.
- Sentimentul de apartenență este întărit.
- Consolidarea sprijinului reciproc și a gândirii privind responsabilitatea reciprocă
- Dezvoltarea și menținerea stimei de sine pozitive
- Recunoașterea responsabilității
- Înțelegerea reciprocă, sprijinirea și ajutorul reciproc

În următoarea colecție de jocuri de mișcare, se poate observa diferența dintre jocurile cooperative și cele competitive.

REZERVARE DE SCAUNE: Procesul este același ca în jocul tradițional, reducem numărul de scaune, dar copilul eliminat stă în poala cuiva. Desigur, în cele din urmă, toată lumea stă în poala unui alt copil. Joaca se termină cu un sentiment de unitate.

JOCURI DE-A PRINSELEA COOPERATIVI:

Răcire-dezghețare: Este ca un joc de sculptură, dar permite, de asemenea, puțină bunătațe. Când ești înghețat, îți întinzi brațele și strigi: "Ajutor, ajutor!" Oricine te poate face viu spunându-ți să te topești și să te ghemuiești sub braț în acest proces. După ce ai dezghețat, puteți îngheța altele.

Joc de sculptură: Toată lumea este catcher. Strigând "îngheț", oricine poate transforma pe oricine atinge, într-o statuie. Când rămâne o singură persoană, el strigă: topiți-vă! Și jocul începe din nou.

De-a prinselele cu îmbrățișare: Este ca jocul obișnuit: cel care este atins devine prințatorul, dar există o regulă importantă. Oricine îmbrățișează pe altcineva este în siguranță! De asemenea, puteți stabili reguli: vă puteți îmbrățișa doar până numărăm până la cinci.

Coada dragonului : Se poate juca de aproximativ 12 copii. Se aliniaza unul în spatele celuilalt, ținându-și talia unul altuia. O batistă este plasată în buzunarul sau în talia ultimului copil. Apoi dragonul face câteva strigăte, și jocul începe. Dragonul trebuie să încerce să obțină batista, de la ultimul copil. Firește, coada încearcă să scape. Dacă este prins, coada devine capul.

Șerpi flămânzi: Împrăștiem 10-40 de obiecte mici în cameră. Din 3-10 copii formăm grupuri, "șerpi", Pentru fiecare grup, liderul grupului devine capul șarpelui, cei din mijloc sunt corpul său, iar ultimul copil este coada acestuia. Copiii care simbolizează coada unui șarpe primesc o pungă. Membrii șarpelui se mișcă ținându-se de maini/umeri/talie, preferabil fără a se desprinde unul de celălalt. Sarcina șerpilor flămânzi este de a colecta cât mai multă "hrană" (diverse obiecte) într-un timp specificat. Dacă liderul grupului a luat obiectul dat, atunci obiectul dat poate ajunge la ultimul oprindu-se și dându-și unul altuia înapoi. Astfel, "coada șarpelui" poate pune obiectul în pungă și poate începe căutarea hranei. Scopul este de a face șerpul "sătul" cât mai repede și mai coordonat posibil. Jocul durează până când toate obiectele din terenul de joc se termină.

AJUTOR ȘI SPRIJINIRE:

Campionatul de pantofi: Formăm un cerc. Toată lumea își scoate unul dintre pantofi și îl pune în mijlocul cercului. Ne ținem mâinile, după care toată lumea trebuie să ridice un pantof, să-și găsească proprietarul și să-l returneze. Între timp, nu ne putem da drumul unul altuia.

„ Sac pe cap”: Fiecare copil pune un sac pe cap. Mergem, și ne mișcăm cu sacul pe cap. Dacă sacul cade de pe capul cuiva, copilul va îngheța, strigând după ajutor. Un alt copil sare în

ajutorul lui, se ghemuiește cu abilitate, îl ridică sacul și îl pune înapoi pe capul copilului înghețat. Dacă reușește, copilul înghețat îi mulțumește și se consideră dezghețat, iar jocul continuă.

ECHILIBRU ȘI COORDONARE:

Una dintre cele mai simple și pure forme de interdependență constructivă sunt jocurile de echilibru în perechi. Unul dintre membri cuplului este întotdeauna dezechilibrat, iar celălalt îl ajută pentru că fără sprijin ar cădea.

Crab Game - Suport pentru palme: Jucătorii își pun palmele împreună și fac pași mici înapoi până când fiecare îl ține pe celălalt doar cu palmele. Apoi eliberează pe rând o mână și cealaltă.

Joc cu barca - Suport pentru degetele picioarelor: Într-o poziție așezată, cu fața unul la celălalt, punându-și degetele de la picioare împreună, strângându-și mâinile, jucătorii se sprijină unul de celălalt cu brațele complet extinse. Apoi încep să se balanseze ușor.

Ridicare împreună: Jucătorii stau pe pământ față în față, genunchii îndoiți, degetele de la picioare atingându-se, tălpile pe pământ. Se apleacă înainte, se apucă de mâini și se trag unul pe celălalt în sus. Apoi, sprijinindu-se reciproc în același mod, se așează.

Aruncarea balonului: Jucătorii formează un cerc în grupuri de patru și se țin de mână. Ei încearcă să țină un balon în aer fără a-și da drumul unul altuia. Odată ce jocul merge bine, acesta poate fi jucat cu mai multe baloane.

Echilibrare cu mingi: Doi jucători poartă o minge sau un balon ținând-o cu corpul. Se țin de mâini, nu trebuie să atingă mingea. Dacă reușesc deja cu o minge, pot încerca cu două.

LUPTĂ AMICALĂ:

Gloanțe de tun: Jumătatea copiilor din grupă își desenează semnul lui pe hârtie rosie, iar cealaltă jumătate pe hârtie albastră. Mototolim hârtiile, formăm un bulgăre de zăpadă din ele. Separăm camera cu o frânghie sau o bancă și bătălia poate începe. Trebuie să arunce ghiuleaua în terenul celeilalte echipe. La sfârșitul jocului, vor exista hârtii de culoare opusă în propria jumătate. Toată lumea ia una, se uită la semnul cui este desenat pe ea și i-o aduce. Pot să dea mâna, să pună o întrebare, etc.

Pe lângă faptul că ajută la dezvoltarea personalității copiilor, jocurile de cooperare cu mișcare joacă un rol important și în consolidarea relației dintre profesor și copil. Prin propriile experiențe, ei pot experimenta bucuria și efectul de dezvoltare al jocului.

Bibliografie:

- <https://lurkovilag.hu/kooperativ-mozgasos-jatekok/>

- TÓTH László (1995): A tanulók motivációs sajátosságai és az iskolai teljesítmény. In: Balogh László & Bugán Antal & Kovács János & Tóth László (szerk.): Fejezetek az alkalmazott lélektan köréből. KLTE Pszichológiai Intézet, Debrecen,
- BAGDY Emőke & TELKES József (2002): Személyiségfejlesztő módszerek az iskolában. Nemzeti Tankönyvkiadó, Budapest.
- Nagy Dorottya - Az óvodások játéka pedagógiai szemszögből – szakdolgozat

COPILUL DE ASTĂZI, ȘOFERUL DE MÂINE

PROF.ÎNV.PREȘC. LAZOC ADRIANA
G.P.P „PITICII ISTEȚI,, ZALĂU

În perioada preșcolară și a învățământului preuniversitar, copilul câștigă îndemnări, abilități, capacități, învață să înțeleagă și să aprecieze conduita celor din jurul său, începe să cunoască, în parte, valoarea socială a acțiunilor sale, pentru ca, mai târziu, să înceapă să se comporte după anumite norme morale, prin raportarea faptelor proprii la faptele adulților. Este perioada acumulărilor, perioada propice pentru formarea unor comportamente adecvate și pentru traficul rutier.

Educația rutieră reprezintă o latură esențială privind integrarea în civilizația modernă a elevilor. Indiferent de vârstă, regulile referitoare la traficul pe drumurile publice impuse de legislație pietonilor și vehiculelor trebuie cunoscute și respectate cu responsabilitate, ca pe niște lucruri firești. Orele de educație rutieră pot oferi cadrul eficient de realizare a obiectivelor educației rutiere folosindu-se o programă instructiv-educativă adaptată ritmului actual foarte rapid de dezvoltare fizică și psihică a copilului, găsiindu-se strategii noi, specifice vârstelor mici, care să dea finalitate actului educativ în domeniul rutier. În ceea ce privește educația rutieră, se constată că situațiile din traficul rutier sunt foarte diverse ca tipuri și trebuie bine cunoscute. Orele de educație rutieră pot transmite elevilor nu numai reguli rutiere generale, dar îi pot atenționa asupra unor situații rutiere specifice unor anumite localități sau zone urbane sau rurale în care aceștia trăiesc. Prevenirea implicării copiilor în accidente de circulație reprezintă o preocupare de interes național.

În contextul actual se impune redimensionarea și fundamentarea unei educații rutiere adecvate cerințelor din țara noastră, în consens cu prevederile internaționale în această direcție, precum și îmbunătățirea activității de educație rutieră în rândul cei mai vulnerabile categorii de participanți la traffic aceștia fiind copiii. În acest sens, activitatea de educație rutieră a preșcolarilor necesită o perfecționare continuă a formelor și metodelor de realizare, în scopul însușirii regulilor de circulație, a formării deprinderilor corecte de deplasare în trafic și de reducere considerabilă a riscului de accidente rutiere la aceste categorii de vârstă. Necunoașterea regulilor de circulație, nerespectarea lor, precum și nesupravegherea copiilor fac, ca în fiecare zi copii de diferite vârste să cadă victime accidentelor de circulație. Acum, când circulația este foarte intensă, este necesar să se acorde atenția cuvenită activităților de educație rutieră-educația pentru viață în rândul copiilor. Pornind de la această necesitate, trebuie diversificată și largită gama de activități și materiale didactice care să vină în sprijinul copiilor în vederea sădirii în inimile lor a dorinței de a cunoaște cât mai mult din domeniul circulației.

Observarea semaforului și a unor semne de circulație le dă copiilor prilejul de a înțelege semnificația culorilor semaforului și necesitatea respectării unor reguli de circulație. Prin diverse povestiri și poezii cu tematică rutieră copiii afla despre întâmplări nefericite din viața altora și trag învățăminte, înțelegând necesitatea respectării regulilor de circulație, precum și care sunt consecințele ignorării lor. Implicând copiii în diferite activități îi ajută să înțeleagă mai bine cum să circule corect pe trotuar, pe șosea sau pe drumul public; cum și unde să se joace fără să fie predispuși accidentelor, îi ajută să-și formeze deprinderea de comportare civilizată. În grupă ar fi ideal să existe expuse afișe, pliante, fotografii și alte materiale ilustrative accesibile vârstei, precum și lucrări ale copiilor cu tematica rutieră. De o importanță majoră s-au dovedit a fi întâlnirile cu agenții de circulație, în cadrul unor plimbări sau excursii. Aceștia i-au sfătuit și i-au sprijinit pe copii pentru a înțelege mai bine cum să traverseze strada, unde trebuie să se joace, cum să circule corect, fără a fi expuși accidentelor.

Educația rutieră este esențială pentru copilul vostru, și pentru protejarea acestuia împotriva diverselor accidente. Din păcate, numărul acestora este din ce în ce mai mare iar cauza poate fi și faptul că din păcate, copiilor nu li se prezintă riscurile neatenției, încă de la cele mai mici vârste. Trebuie să recunoaștem că anii trec, copiii cresc și încep să circule singuri pe stradă, iar dacă ei nu știu nimic despre educația rutieră, riscul este cu atât mai mare. Și oamenii mari se descurcă de multe ori greu în trafic, deci cu atât mai greu le va fi copiilor. În ceea ce privește educația rutieră trebuie să începem cu învățarea culorilor semaforului, trecerea străzii pe unde acest lucru este posibil, și asigurarea în orice situație! Copii trebuie să învețe despre educația rutieră încă de când sunt mici. Dacă deja disting culorile și încep să vorbească părinții trebuie să îi învețe și regulile de circulație. “Respectați regulile de circulație este îndemnul care nu trebuie să lipsească din activitatea și viața preșcolarilor. Să-i sprijinim, noi cei mari, să le înțeleagă și să le respecte, fiindu-le un adevărat exemplu!

Bibliografie:

Revista “Învățământul preșcolar” Nr. 1-2/2005; Nr. 4/2007

Revista „Micul pieton,,

Revista „Reguli de circulație pentru cei mici,,

Rolul Educației Fizice și a Sportului în dezvoltarea competențelor cheie

Prof. Leșe Cristian

Liceul Tehologic “Grigore C. Moisil” , Târgu Lăpuș

Este important să ne focusăm pe competențe deoarece sunt rezultate ale învățării, ansamblul de cunoștințe, abilități și atitudini care urmează să fie formate tuturor tinerilor, ca instrumente culturale pentru învățarea pe parcursul întregii vieți. De ce sunt ele importante? Pentru că în literatura de specialitate și studiile care s-au făcut în comportament și evoluție umană s-a demonstrat faptul că aceste competențe-cheie sunt menite să asigure o adaptare flexibilă la o lume în rapidă schimbare și profundă interconectare.

Competențele cheie de care vă vorbesc se referă la cunoștințe, aptitudini și abilități care sunt precizate în *Descrierea competențelor cheie conform Recomandării Parlamentului European*. Aceste sunt: 1. Comunicare în limba maternă; 2. Comunicare în limbi străine; 3. Competențe matematice și competențe de bază în științe și tehnologii; 4. Competența digitală; 5. A învăța să înveți; 6. Competențe sociale (A) și civice (B); 7. Inițiativa și anteprenariat; 8. Sensibilizare și exprimare culturală.

Educația fizică și sportul aduce o contribuție importantă la dezvoltarea acestor competențe astfel:

1. Comunicarea în limba maternă. În timpul orelor de educație fizică, implică utilizarea corectă și adecvată a limbii române în producerea de mesaje orale în situații de comunicare monologată și dialogată. Aici putem specifica însușirea și folosirea terminologiei specifice, tehnică și tactică, referitoare la igienă, organizarea jocurilor, metodică desfășurării activităților, precum și regulamentele probelor.

2. Comunicarea în limbi străine. Pe parcursul orelor de educație fizică, se creează premisa învățării limbilor străine într-un mod informal. Atitudini: aprecierea diversității culturale; interesul și curiozitatea pentru limbi; comunicare interculturală.

3. Competențe matematice și competențe de bază în științe și tehnologii. Prin intermediul acestor competențe, elevii capătă cunoștințe referitoare la numere, măsuri și structuri, operații fundamentale și reprezentări matematice de bază. Acestea pot fi folosite cu succes în cadrul orelor de educație fizică sau în cazul practicării unui anumit sport.

4. Competența digitală (TSI – Tehnologia Societății informației) -se asigură o informare continuă a celor interesați de domeniul sportului, aflând ultimele noutăți și având posibilitatea îmbunătățirii unor aspecte importante.

5. Competența socială și competențe civice .Competențele sociale au legătură cu bunăstarea socială și personală, care presupune înțelegerea cu privire la cum pot indivizii să-și asigure sănătatea mintală și fizică optimă.Sportul promovează anumite reguli și comportamente precum: spiritul de fair-play, menținerea stării de sănătate, petrecerea în familie/grup a timpului liber, controlul manifestărilor negative de comportament și înlăturarea violenței, igiena, alimentația sănătoasă, medierea conflictelor apărute în timpul jocurilor, precum și respectul și toleranța față de adversari.. Această competență se bazează pe o atitudine de colaborare, asertivitate și integritate.

6. A învăța să înveți -abilitatea de a persevera în învățare, de a-ți organiza propria învățare, inclusiv prin managementul eficient al timpului și al informațiilor, atât individual, cât și în grup. Participanții la orele de educație fizică conștientizează procesul și nevoile proprii de învățare; identifică oportunitățile disponibile și își dezvoltă abilitatea de a depăși obstacolele;

7. Inițiativă și antreprenoriat .Se formează atitudini precum disponibilitate de a avea inițiative; disponibilitate de a fi independent și inovator în viața personală, în societate și la muncă; motivația și hotărârea de a realiza obiectivele propuse.

8. Sensibilizare și exprimare culturală- reflectarea sportului în creația artistică, influențe ale creației artistice în sport. Multe dintre ramurile sportului îmbină armonios elementele artistice cu cele sportive, de precizie și coordonare motrică: patinaj artistic, dans sportiv, gimnastică ritmică, înot sincron și altele.

Pentru materia la care predau „Educație fizică și sport”, programa școlară prevede Competențele generale și specifice.

Ca și competențe generale, la elevi trebuie să distingem:

- practicarea constantă a exercițiilor fizice, pentru optimizarea stării de sănătate, utilizarea achizițiilor specifice educației fizice și sportului în vederea propriei dezvoltări fizice armonioase și a capacității motrice și demonstrarea unui comportament adecvat regulilor

specifice, pe parcursul organizării, practicării și participării ca spectator la activitățile de educație fizică și sport

Ca și competente specifice, distingem:

-adoptarea unui stil de viață cotidian favorabil menținerii și optimizării stării de sănătate

-expunerea progresivă, pe parcursul activităților de educație fizică, la influențele ale unor factori de mediu

-aplicarea noțiunilor specifice dezvoltării fizice armonioase în contexte diferite, Utilizarea măsurilor și mijloacelor de dezvoltare fizică armonioasă în concordanță cu particularitățile și interesele individuale

-aplicarea procedeele tehnice și acțiunilor tactice în practicarea globală a disciplinelor sportive studiate

-indeplinirea de roluri în organizarea și desfășurarea activităților de învățare, întrecerilor și concursurilor

-aplicarea constantă pe parcursul activităților, întrecerilor și concursurilor a prevederilor regulamentare

-manifestarea atitudinii de fair-play în calitate de practicant și de spectator.

Atingerea acestor competențe și formarea profilului absolventului de gimnaziu și liceu, se poate realiza printr-un parteneriat solid între școală și familie, pentru că și părinții, alături de profesori sunt mentori pentru copiii lor și pot contribui împreună, cu rezultate pozitive la formarea lor .

Bibliografie:

1. Antonia Damian, Ioan Neacșu, Lectura și formarea competenței lectorale, Editura Universitară, 2021;
2. CRED-Curriculum relevant ,educatie deschisa pentru toti;
3. Programa școlară pentru disciplina EDUCATIE FIZICA SI SPORT CLASELE a V-a – a VIII-a, București, 2017.

STUDIU

ASUPRA VIITORULUI EDUCAȚIEI ÎN ROMÂNIA

PROF. LIPAN ADINA

ȘCOALA GIMNAZIALĂ „NANU MUSCEL”,
CÂMPULUNG, ARGEȘ

ROLUL EDUCAȚIEI

Educația are și a avut dintotdeauna **roluri multiple** pentru individ și pentru societate.

1. În primul rând, educația are implicații semnificative în **prosperitatea economică** a fiecărui individ în parte, a fiecărei comunități, a fiecărei națiuni. O forță de muncă bine educată este crucială în lumea contemporană, iar **lupta pentru resursele naturale ocupă azi un loc secund, fiind devansată de lupta pentru resurse umane.**

2. Educația are apoi un **rol și implicații culturale** esențiale. Rămâne principala cale prin care valorile și tradițiile se transmit din generație în generație, se modelează pentru a reflecta evoluțiile culturale și economice și se ancorează în realitățile sociale contemporane.

3. Un alt rol al educației este cel **social**. Educația oferă fiecărui individ oportunitatea de a acumula cunoștințele și de a își dezvolta atitudinile și abilitățile necesare pentru a deveni un cetățean informat și activ, care contribuie la propășirea comunității sale și a națiunii.

4. Un rol fundamental al educației se referă la **dezvoltarea personală**. Fiecare individ trebuie să aibă posibilitatea de a se dezvolta potrivit potențialului propriu, prin **învățare pe tot parcursul vieții** care este esențială în societatea contemporană.

CE FACE EDUCAȚIA

Educația e în serviciul celui școlit-al familiei-al comunității-al societății.

- modelează copilul într-un adult responsabil integrat social și profesional,
- măsoară succesul –urmărind ca elevul la vârsta maturității să se regăsească în cea mai bună variantă a sa,
- transferă succesul școlar în succes social,
- ajută copilul să se sntreneze în viața de adult.

VALORI FUNDAMENTALE

Valorile pe care se construiește educația în România sunt cele de **încredere, echitate, solidaritate, eficacitate și autonomie.**

1. **Încrederea** este o valoare esențială, care definește **respectul reciproc și interdependența între toți actorii implicați în educație**, de la elev și profesor până la familie și comunitatea largă.

Copiii trebuie să aibă încredere că participarea la educație este valoroasă pentru ei, iar familia investește încredere în cadrele didactice, care sunt profesioniști în educație. Societatea, prin autoritățile sale, prin sectorul civil și prin cel privat, sprijină educația la toate nivelurile pe baza încrederii în calitatea proceselor și a rezultatelor.

2. **Echitatea** înseamnă respectarea dreptului fiecărui elev de a avea **șanse egale de acces pentru atingerea potențialului său maxim**, indiferent de statutul socio-economic, de aptitudini sau caracteristici fizice și psihice. Presupune comportamente bazate pe **respectarea reciprocă a drepturilor și îndatoririlor fiecărei părți** implicate în demersul educațional, pe **satisfacerea în**

mod echitabil a intereselor, a drepturilor și datoriei fiecăruia.

3. **Solidaritatea** este acțiunea comună, prin care toți membrii societății formează o **comunitate de învățare incluzivă** și lucrează împreună, ca egali, în folosul serviciului public de educație.

Aceasta presupune **lucrul în echipă**, atât în contextul familiei și comunității, cât și între unități școlare, pentru îmbunătățirea rezultatelor învățării; **transfer real de bune practici**; **sprijin reciproc**.

4. **Eficacitatea** este preocuparea ca elevii să învețe și să progreseze spre potențialul lor maxim. Profesorul se preocupă ca **strategiile și acțiunile sale să fie cele mai potrivite pentru fiecare elev și pentru fiecare situație**. Eficacitatea presupune: **obiective clare, adecvarea măsurilor** educative la elevi, **standard coerente** pentru a măsura rezultatele, **îmbunătățirea în permanență a practicilor educationale**.

5 **Autonomia profesională** este **asumarea procesului și parcursului decizional** la nivel de elev, profesor, curriculum și administrare a serviciului public de educație. Aceasta presupune **responsabilizarea fiecărui actor implicat în educație**, **libertatea de acțiune în limitele legii**, **comunicare transparentă și urmărirea interesului elevului**

II. IN CE PRINCIPII FUNDAMENTALE SE TRADUC ACESTE VALORI

1. **Centrarea pe elev**- care implică:

- adecvarea educației la nevoile de învățare și dezvoltare ale copilului
- dezvoltarea holistică a triunghiului **minte – corp – suflet**.
- consiliere pentru orientare școlară și profesională bazată pe aptitudini și talent,
- sprijin socio- educațional în funcție de nevoile fiecărui copil.

2. **Flexibilitatea** se reflectă în:

- rute flexibile care asigură un parcurs școlar pentru fiecare,
- modelarea unui adult flexibil și adaptabil la dinamica societății,
- modelarea procesului de predare în funcție de particularitățile elevului,
- adaptarea procesului educativ la nevoile comunității.

3. **Calitatea măsurabilă implică:**

- promovarea unor standarde de calitate transparente,
- definirea unor obiective clare asumate pentru fiecare etapă a parcursului educațional,
- măsurarea succesului serviciului public de educație prin intrarea calificată a tânărului pe piața muncii

4. **Colaborarea** se reflectă pe câteva planuri esențiale.

- colaborarea activă a școlii cu sectorul economic și asociativ,
- sprijinirea familiei în rolul său de educator principal,
- predare interdisciplinară,
- participarea beneficiarilor (elevi, familie, comunitate) la elaborarea conținuturilor și la definirea traseului educațional.

5. **Subsidiaritatea** – implică ca:

- deciziile care afectează progresul copilului să se ia cât mai aproape de acesta,
- asigurarea calității demersului educațional și în responsabilitatea fiecărui actor implicat, de la familia la școală și comunitate,
- școlile să fie încurajate, prin instrumente speciale, ca să își suplimenteze finanțarea și să-și dobândească autonomia treptat.

III. CE FACE ȘCOALA

1. Școala e în serviciul copilului/tânărului

➤ Beneficiarul direct al educației oferite prin serviciul public de învățământ este copilul/tânărul, cu cele trei dimensiuni de dezvoltare: **corp, minte și suflet**. Succesul școlii este măsurat după modul în care **fiecare copil ajuns la vârsta maturității se regăsește în cea mai bună variantă a sa**.

Școala asigură viitorilor adulți :

- o **alfabetizare funcțională** în toate domeniile necesare,
- capacitatea viitorului adult de a accesa orice tip de informație și de a o înțelege suficient pentru a o folosi,

- **repere valorice și culturale și de principii etice** care să le asigure dezvoltarea unei identități complexe și bine definite din perspectivă națională, europeană și global,
 - **dezvoltare flexibilă** și adaptabilitate pentru a face față schimbărilor sociale și economice: **curiozitate, spirit de inițiativă și antreprenariat, curaj de a adopta soluții noi și de a testa limite, capacitatea de a crea obiective și planuri personale și tenacitate în implementarea lor, adaptabilitate și flexibilitate.**
 - **dezvoltarea fizică** armonioasă a copiilor și tinerilor prin promovarea aptitudinilor sportive, a motricității, a competențelor necesare adoptării decătre beneficiari a unei alimentații sănătoase și nutritive.
 - cunoștințele, abilitățile și atitudinile necesare **unei vieți sănătoase** atât din punct de vedere fizic cât și psihic.
 - **La finalizarea învățământului obligatoriu**, beneficiarul este capabil să aplice practic, în viața de zi cu zi, cunoștințele dobândite în **domeniul comunicării, al matematicii, al științelor și în cel digital.**
- Are un **set de abilități profesionale transferabile**, precum și **atitudinea și instrumentele necesare pentru intrarea calificată pe piața muncii.**
- Are, de asemenea, un **set de competențe** care să-i permită gestionarea aspectelor economice și financiare ale vieții independente.
- Are cunoștințele și atitudinile necesare pentru a **folosi sustenabil resursele existente** în viața personală și în societate în general.

2. Școala este în sprijinul familiei și al comunității

- **Rolul fundamental în educarea copiilor îl are familia, ca microunivers al societății, și comunitatea locală, ca univers median față de societate, în ansamblul său.**
- Serviciul public de educație este organizat și structurat pentru a **sprijini și orienta familia**, într-un mod profesionist și în spiritul cooperării și al încrederii,
- Școala organizează **activități extracurriculare pentru întreaga familie**, atât în scopul dezvoltării competențelor părinților în **domeniul organizării vieții de familie**, cât și în scopul încurajării părinților de a se integra sau reintegra în procesul de **învățare pe tot parcursul vieții**. P
- Pentru susținerea stării de bine în familie, **școala asigură timpi distincți pentru învățare**, garantând că timpul din afara orelor petrecute la școală poate să fie dedicat în mod expres vieții în familie.
- Școala devine un mediu incluziv care susține egalitatea de șanse.
- Serviciile tip școală după școală, programele educaționale adaptate și diferite, activitățile extracurriculare, cele de consiliere și orientare, serviciile de sprijin calificat psihologic sunt parte integrantă a ofertei școlii, fără a genera costuri suplimentare pentru familie.

3. Școala este în serviciul societății

- Școala este un serviciu public de educație, pentru societate, și are ca rol esențial **creșterea capitalului uman și social.**
- Școala pregătește cetățenii României să trăiască alături de alții, să creeze, să gândească, să inoveze și să participe la viața societății.
- Școala încurajează și susține, progresul cultural și social, caracterizat prin încurajarea curiozității și creativității, prin **învățare continuă și eficientă, prin flexibilitate în raport cu schimbările rapide în contexte sociale.**

Inteligența emoțională în procesul educațional

Prof. Lungu Elena Corina
Școala Gimnazială "Tudor Vladimirescu",
Drăgășani, Vâlcea

Ce poate face educația bazată pe **inteligența emoțională** pentru căminul dvs? Este o metodă de a ne regăsi simțul echilibrului atunci când îngrijorarea ne copleșește, copiii încep să se bată, cooperarea se transformă în conflict, adolescenții se revoltă, iar membrii familiei nu știu ce să facă mai întâi. Pentru oamenii cuprinși de nervozitate, este foarte greu să facă ceea ce știu că este bine în condiții normale. Ideea de bază este ca părinții să lucreze cu propriile emoții și cu emoțiile copiilor în mod inteligent, constructiv, pozitiv și creativ, respectând realitățile biologice și rolul sentimentelor în natura omenească.

Care este rolul părinților pe acest pământ? Să-i învețe, să-i sfătuiască și să-i îndrume pe acești copii? Copiii nu-și mai doresc acest tip de îndrumare, iar unii se revoltă fâțiș.

Iată câteva exemple de "cuvinte de îngrijorare":

1. "De câte ori și-am spus să te îmbraci înainte de a te juca sau atunci când te uiți pe fereastră? Știi cât timp pierzi în felul ăsta?"
2. "N-o să ajungi niciodată nicăieri dacă mă minți și nu-și faci ordine în camera aia care o să ajungă ca un grajd. Cum o să te descurci la facultate, când o să fii departe de casă?"

Ca să ne pregătim copiii pentru viitor, trebuie să-i ajutăm să-și dezvolte o imagine de sine pozitivă și puternică, sentimentul de încredere în sine și autodisciplină, aptitudini sociale și simțul responsabilității.

1. Fiți conștient de sentimentele dvs. și ale celorlalți.

Foarte mulți copii care prezintă dificultăți de coportament au și probleme în a-și identifica corect sentimentele. Pentru ei supărat și furios înseamnă același lucru; la fel se poate spune despre nemulțumit și trist, mândru și bucuros și multe altele. Odată ce suntem capabili să ne recunoaștem diferitele sentimente, există șanse mai mari să le controlăm. Felul dvs. de a fi influențează foarte mult ceea ce faceți. Când sunteți trist, aveți tendința să vă interiorizați. Când sunteți fericit, aveți tendința să răspândiți în jur voie bună. Dar dacă nu știți ce simțiți atunci nu sunteți siguri ce veți face și, prin urmare, nu știți să vă purtați.

2. Fiți empatic și înțelegeți punctele de vedere ale celorlalți.

Empatia este capacitate de a împărtăși sentimentele celorlalți. Pentru aceasta omul trebuie mai întâi să fie conștient atât de propriile sale sentimente, cât și de ale celuilalt, conform principiului nr. 1.

A cunoaște sentimentele celuilalt este o parte importantă a sensibilității față de oamenii din jurul nostru. Deseori limbajul trupului și tonul vocii ne transmit emoțiile într-un mod mai eficient decât cuvintele. Putem considera empatia o înțelegere emoțională nonverbală a celorlalți. Capacitatea de a manifesta empatie este esențială pentru relațiile părinților cu copiii lor și mi se pare extrem de important ca un copil să-și însușească empatia ca aptitudine socială pozitivă.

Televizorul și filmele video le oferă copiilor o falsă perspectivă asupra sentimentelor celorlalți, pentru că par a fi reale, dar, de faptele sunt născocite și puse la cale de scenariști, regizori, actori. Bănuiala noastră este că în ziua de azi copiii par să se poarte cu mai multă maturitate decât au în realitate, pentru că sunt expuși la atâtea "experiențe de viață" într-un mod superficial, prin intermediul mijloacelor de comunicare în masă.

3. Dobândiți-vă echilibrul și faceți față impulsurilor emoționale și comportamentale.

În cartea "Inteligența emoțională", Daniel Goleman a popularizat celebrul test al bomboanelor adrest unor copii de patru ani, punându-i să aleagă între a lua o bomboană pe moment sau a aștepta

câteva minute, până când un cercetător avea să revină în cameră și să le ofere două bomboane. S-a constatat că aceia care fuseseră în stare să nu mănânce bomboana imediat nu numai că stăteau mai bine în privința diverselor teste de comportament pozitiv și sănătate mentală, dar și valorile la testele de cunoștințe erau în medie cu 200 de puncte mai mari decât ale foștilor colegi mai grăbiți. În relatarea testului bomboanelor vizează un aspect al controlării impulsurilor comportamentale, cunoscut sub numele de recompensă întârziată.

Un aspect al autocontrolului este capacitatea de a ne echilibra reacția emoțională față de o situație, indiferent dacă această reacție este pozitivă sau negativă. A practica stăpânirea de sine și a-i învăța despre aceasta și pe alții poate fi un lucru dificil, dar și străduințele în acest sens ne pot ajuta să rezolvăm o mulțime de probleme familiale.

4. Construiți-vă scopuri și planuri pozitive

Unul dintre cele mai importante aspecte ale gândirii omenești este acela că ne putem stabili scopuri și ne putem face planuri pentru a atinge aceste scopuri. Lucrurile pe care le fac părinții și copiii au un țel. Teoria inteligenței emoționale ne spune că acest fapt are implicații importante. Trebuie să-i ajutăm pe copii să înțeleagă semnificația cuvântului scop. Indiferent de felul în care ne percepem noi scopul, conștientizarea acestuia ne ajută să ne construim un plan potrivit, menit să ne ajute.

5. Folosiți aptitudini sociale pozitive în relațiile cu ceilalți.

Alături de faptul de a fi conștienți de propriile sentimente, de autocontrol, de capacitatea de a stabili un scop și de empatie, este important să știm cum să ne purtăm eficient în relațiile cu ceilalți. Aceasta presupune deprinderi sociale cum ar fi comunicarea și rezolvarea problemelor.

Pentru a comunica, nu este suficient să ne exprimăm clar, ci trebuie să știm cum să ascultăm și să oferim răspunsuri constructive. Aceste aptitudini sunt importante atât pentru părinte, cât și pentru copil. A învăța să-i ascultăm pe ceilalți cu atenție, să vorbim atunci când ne vine rândul, să ne armonizăm diversele simțăminte, să ajungem la un consens și să ne exprimăm ideile cu claritate reprezintă doar o parte a noianului de aptitudini sociale care ne ajută să lucrăm mai bine într-un grup. Și, bineînțeles, când membrii unui grup folosesc aceste aptitudini, grupul respectiv funcționează mai bine-inclusiv o familie.

Conform lui Howard Gardner, reputatul specialist în psihologie educațională de la Harvard, există nu unul ci șapte tipuri de inteligență emoțională:

- **Inteligența spațială** - capacitatea de a vedea structuri și forme cu precizie; cei care posedă acest tip de inteligență se exprimă foarte ușor prin desene, fotografii sau sculpturi.
- **Inteligența kinestezică** – capacitatea de a utiliza corpul cu precizie, coordonând mișcările foarte bine și, în același timp, putând să înțeleagă rapid toate nuanțele unei mișcări.
- **Inteligența muzicală** – capacitatea de a identifica stilul unui compozitor și de a recunoaște diverse partituri muzicale.
- **Inteligența lingvistică** – capacitatea de a învăța foarte ușor o limbă străină sau de a dezvolta un vocabular foarte bogat.
- **Inteligența logico-matematică** – capacitatea de a rezolva cu ușurință probleme și de a te simți foarte confortabil atunci când se lucrează cu numere; aceasta este cea care determină obținerea unor scoruri foarte mari la testele care măsoară coeficientul de inteligență tradițional.
- **Inteligența interpersonală** și cea **intrapersonală** – capacitățile care te ajută să înțelegi sentimentele celor din jur și, respectiv, să îți înțelegi propriile sentimente; acestea sunt responsabile în bună măsură pentru cele 80 de procente ale succesului organizațional.

Redusă la esență, inteligența emoțională are trei componente: cunoașterea propriilor emoții, „gestionarea” acestora și înțelegerea și luarea în considerare a emoțiilor celorlalți.

Cele initial sapte tipuri de inteligenta sunt : lingvistica, logico-matematica, spatiala, muzicala, kinestezica, intrapersonala si interpersonală, carora le-a mai adaugat inteligenta naturalista.

Aceste tipuri de inteligenta, impreuna cu abilitatile si ocupatiile cel mai des intalnite ale persoanelor respective au fost grupate in urmatoarul tabel:

Tipul de inteligenta	Abilitati	Ocupatii
Lingvistica	legate de limba cititul scrisul	scriitori oratori profesori
logico-matematica	matematice logice analitice	oameni de stiinta filozofi matematicieni
Spatiala	intelegerea si manipularea legaturilor spatiale	artisti ingineri arhitecti
Muzicala	compunerea si interpretarea de piese muzicale	muzicieni compozitori
Kinestezica	atletice	atleti individuali sau in echipa
Intrapersonala	intelegerea si cunoasterea sinelui	
Interpersonală	intelegerea si cunoasterea celorlalti	consultanti terapeuti

Pe baza acestor cunostinte s-a putut cerceta in special cu meritul lui **Dee Dickinson** efectul si impactul tehnologiei asupra modului in care se poate accentua un anumit tip de inteligenta la elevii din ciclul primar si gimnazial cand influenta asupra acestora poate fi fundamentala.

CUM SĂ-TI ÎMBUNĂȚEȘTI INTELIGENȚA EMOȚIONALĂ

- Ține cont că emoțiile, că de altfel si fericirea ta, stau in mâinile tale;
- Folosește-ți energia pentru a-ți analiza propriile acțiuni decât sa-ți pierzi timpul criticându-i pe alții;
- Fii constructiv si preia din comportamentul celorlalti ceea ce ți se potrivește;
- Invață sa te relaxezi când simți ca autocontrolul îți cam joaca feste si mergi mai departe când simți ca ți-ai revenit;
- Încearcă să faci haz de necaz in caz de criză;
- Fii cinstit cu tine însuși; recunoaște atunci când greșești si vezi care este sursa greșelilor astfel încât să poți rezolva situația respectivă într-un mod cât mai optimal;
- Arată ca te respecti respectând la rândul tău sentimentele celorlalti;
- Evită-i pe cei care încearcă să te pună intr-o situație de inferioritate sau nu-ți respectă sentimentele;
- Învață să ascuți mai mult decât vorbești;
- Fii atent la comunicarea non-verbală; uită-te la fete, ascultă tonul vocii si studiaza limbajul trupului;
- Conștientizează că pentru îmbunatașirea inteligenței tale emoționale ai nevoie de timp si de multa răbdare.

Bibliografie:

Gardner Howard-Inteligențe multiple. Noi Orizonturi.Ed.Sigma,București, 2006

Maurice J. Elias, Steven E. Tobias, Brian S. Friedlander-Inteligența emoțională în educația copiilor,
Ed.Curtea Veche, București, 2007

Propunător: prof. Lup Ana-Andreea

Liceul Teoretic „Petru Maior” Gherla, jud. Cluj

JOCUL ÎN PROCESUL DE EVALUARE A COPIILOR CU CES

Una din formele de manifestare a copilului cu CES este jocul. În mod obișnuit o asemenea activitate este izvorâtă din nevoia de acțiune, de mișcare a copilului – o modalitate de a-și consuma energia- sau de a se distra, un mod plăcut de a utiliza timpul. În timpul jocului, copilul vine în contact cu alți copii sau cu adultul, astfel că jocul are un caracter social.

Jocurile sociale sunt esențiale pentru copiii cu handicap, întrucât le oferă șansa de a se juca cu alți copii. În aceste jocuri sunt necesare minim două persoane care se joacă și comentează situațiile de joc (loto, domino, cuburi, cărți de joc etc.) Psihologia jocului evidențiază importanța activării acestei metode mai ales în învățământul preșcolar și primar. Această activitate dinamizează acțiunea didactică prin intermediul motivațiilor ludice care sunt subordonate scopului activității de predare-învățare, dar și de evaluare. Modalitățile de realizare angajează următoarele criterii pedagogice de clasificare a jocurilor didactice: - după obiective prioritare: jocuri senzoriale (auditive, vizuale, tactile), jocuri de observare, de dezvoltare a limbajului, de stimulare a cunoașterii interactive; - după forma de exprimare: jocuri simbolice, de orientare, de sensibilizare, conceptuale, jocuri ghicitori, jocuri de cuvinte încrucișate; - după conținutul instruirii: jocuri matematice, muzicale, sportive, literare/lingvistice; - după resursele folosite: jocuri materiale, orale, pe bază de întrebări, pe bază de fișe individuale, pe calculator; - după regulile instituite: jocuri cu reguli transmise prin tradiție, cu reguli inventate, spontane și protocolare; - după competențele psihologice stimulate: jocuri de mișcare, de observație, de imaginație, de atenție, de memorie, de gândire, de limbaj și de creație.

Folosirea jocului didactic ca activitate de completare cu întreaga clasă aduce variație în procesul de instruire a copiilor cu CES, făcându-l mai atractiv. Relevând legătura dintre joc și munca copilului, Jean Piaget a pus în evidență aportul jocului la dezvoltarea intelectuală a școlarului. De aceea el susține că „toate metodele active de educare a copiilor mici să furnizeze acestora un material corespunzător pentru ca jucându-se, ei să reușească să asimileze realitățile intelectuale care, fără aceasta, rămân exterioare inteligenței copilului”. Prin joc, copiii cu CES pot ajunge la descoperiri de adevăruri, își pot antrena capacitatea lor de a acționa creativ, pentru că strategiile jocului sunt în fond strategii euristice, în care se manifestă istețimea, spontaneitatea, inventivitatea, răbdarea, îndrăzneala. Evaluarea prin joc condiționează în așa manieră dinamica clasei, încât putem spune că nu există învățare eficientă fără evaluare. Principala

funcție a evaluării este aceea de a determina măsura în care diferitele obiective pedagogice au fost atinse . În cadrul procesului de învățare , evaluarea își exercită :

- funcția diagnostică (realizată prin teste de cunoștințe tip diagnostic) ;
- funcția prognostic (realizată prin teste de aptitudini, teste pedagogice de tip criterial sau de tip normative) ;
- funcția de selecție (atunci când intervine ierarhizarea elevilor în clasă) .

Aprecierea pedagogică se răsfrânge în sfera relațiilor interpersonale. Elevul ca personalitate se definește prin raportarea lui la membrii grupului școlar din care face parte , grupul constituind „ spațiul de comparație” în care se conturează imaginea de sine. Sentimentele de respect și stima de sine sunt în funcție de atitudinea colegilor și mai ales de cea a învățătorului , care îi definesc locul social în grup . Scopul educației este acela de a forma anumite deprinderi , strategii cognitive, atitudini și comportamente . Acestea se învață numai dacă îl punem pe elev să acționeze efectiv , atât în plan verbal , cât și în plan motric .

Indiferent de vârstă , elevul are sentimentul demnității personale ; orice încercare de a-l umili , mai ales în prezența colegilor săi , va avea un rezultat nedorit : copilul cu CES fie că se retrage în sine, refuzând să mai comunice, fie că reacționează violent la frustrare .Jena , rușinea, umilirea , repetate , tind să dezorganizeze personalitatea copilului , duc la apariția unor stări psihice negative ca nesiguranța, ezitarea, apoi pierderea respectului și încrederii față de învățător . În cazuri extreme, elevul poate deveni chiar agresiv . Se întâmplă adesea ca elevul frustrat să fie și izolat în grupul de elevi , deoarece reactivitatea lui exagerată , din cauza frustrărilor repetate , se manifestă printr-un comportament inadaptat, elevul fiind văzut de colegi ca un tip dificil.

De aceea jocul poate fi folosit pentru a diagnostica conflicte psihologice, fiind binecunoscută capacitatea jocului de a deveni simbol al tendințelor , dorințelor sau conflictelor copilului. Formele de joc au menirea să intercepteze tulburările de comportament ce pot fi declanșate de inhibarea instinctelor , cerută de societate. Cu alte cuvinte, cine își descarcă pe terenul de fotbal mișcările instinctuale asupra dușmanului său , nu o va transfera asupra unui membru al familiei sale și este probabil că va avea un comportament acceptabil în acest mediu social.

Terapia prin joc are la bază efectul armonizator. Din această cauză , jocul terapeutic a fost numit o „pace încheiată cu sine și cu ceilalți”. Armonizarea realizată cu ajutorul jocului se manifestă sub forma unei concordanțe subiective între dorință și putință . Datorită acesteia , copilul găsește în joc un răspuns pozitiv la încercările sale mascate de a fi înțeles și o confirmare a sentimentului propriei valori.. Jocul

constituie un sprijin necesar în organizarea evaluării , având în vedere faptul că monotonia produsă de formele stereotipe ale exercițiilor produce rapid plictiseala . Aceasta are ca efect secundar scăderea dorinței de a învăța , a interesului și atenției elevilor.

Jocul ca modalitate de evaluare are un rol în ceea ce-i privește pe copii cu CES. Prin joc evaluarea este mai eficientă și totodată antrenantă . Jocurile de evaluare pot ajuta atât la fixare, dar și la etalarea cunoștințelor dobândite până la un moment dat .Exemple de jocuri de evaluare : „Trenul literelor”, „Trenul silabelor”, „Jocul silabelor duble” etc. La matematică jocul are un rol bine definit . Jucându-se cu cifrele copilul cu CES reacționează și participă voinic la cerințele spuse . Exemple de jocuri de evaluare : „Unește cifrele și spune ce obții !” (dovedește înșiruirea corectă a numerației , cât și cunoașterea cifrelor) . Alte jocuri de evaluare : „ Calculăm și colorăm !”, „Cel mai bun matematician”, „Trăistuța fermecată” etc. Rebusul este un instrument de evaluare folosit pentru fixarea și etalarea cunoștințelor ; prin răspunsuri corecte date la afirmații simple , vor descoperi un cuvânt „cheie”, esența cunoștințelor lor. Rebusul poate fi folosit la majoritatea obiectelor.

Jocul în procesul de evaluare este o activitate prin care sunt colectate, asamblate și interpretate informații despre starea , funcționarea sau evoluția viitoare a copilului cu CES . Acordarea calificativelor la sfârșitul unui joc , fie el în echipe sau individual, reprezintă clasarea elevului cu CES pe o anumită „scară”. Calificativele acordate fac din elevul cu CES un analizator , realizând singur treapta pe care o ocupă în „scara” clasei. Jocul ca modalitate de evaluare nu urmărește în principal evidențierea deficienței și a blocajelor copilului. O asemenea abordare exclude definitiv teza caracterului irecuperabil al copilului cu CES .

Așadar elementele de joc încorporate în procesul de evaluare pot motiva și stimula puternic acest proces în toate formele lui.

ABANDONUL ȘCOLAR – PROBLEMA ÎNVĂȚĂMÂNTULUI ROMÂNESC

Prof dr. ing. Laura Maștei. Liceul Agricol „Dr.C. Angelescu”, Buzău

An școlar: 2022-2023

Problema abandonului școlar se referă la ieșirea timpurie a elevilor din sistemul educativ, oricare ar fi nivelul la care s-ar fi ajuns, înaintea obținerii unei calificări sau pregătiri profesionale complete. Abandonul școlar poate fi cuantificat la toate nivelele, atât în școala elementară, cât și în învățământul superior și constituie un indicator de randament al sistemului școlar la toate nivelurile sale.

Pe fondul permanentelor schimbări și al declinului înregistrate înregistrate la nivelul societății românești, nu poți vorbi de procesul educational fără a face trimitere la fenomenul de abandon școlar. Acest fapt evidențiază amploarea pe care a luat-o fenomenul, gravitatea și efectele sale dezastruase asupra educației și a societății, descriindu-se un cerc vicios alimentat de acesta.

Tratând abandonul școlar ca efect al insuccesului școlar, Popescu precizează că acest fenomen descrie situația acelor elevi care „părăsesc școala înainte de terminarea ei, renunțând la studiu în mod deliberat sau forțați de anumite împrejurări”.

Nu este important doar fenomenul în sine, ci mai ales urmările sale grave. În lipsa unei calificări, a unei diplome, dar și a unei formări morale, sociale, cei mai mulți devin candidați la șomaj, și la delincvență, ajungând să se înscrie, de timpuriu, în acțiuni negative care ajung să le perturbe viața personală, familială și a comunității în care trăiesc.

„Elevii pierduți” sunt cei care su intrat inițial în sistemul oficial al educației, dar care s-au pierdut pe drum, pe itinerariul educativ, ajung să devină „copii ai străzii” în marile orașe sau cu tulburări comportamentale, precum și copiii care, deși prezintă anumite deficiențe au fost considerați ca educabili în școlile de masă, dar față de care „s-au depus armele” ulterior de educatorii înșiși.

Abandonul școlar apare ca o consecință a eșecului social, familial sau școlar, în urma unei decizii individuale, prin constrângere exterioară sau datorită procesului de respingere reciprocă dintre elev și școală, având consecințe din cele mai grave, mergând de la incapacitatea adaptării în societate până la angajarea în acțiuni negative îndreptate împotriva propriei persoane, a familiei și a societății. Abandonul școlar poate fi atât simptom cât și cauză a inadapării școlare, inadaparea apărând pe fondul unor probleme sociale, culturale, individuale, accentuate la nivelul școlii, care, în numele egalității șanselor, oferind același tip de educație pentru toți elevii și nerespectând individualitatea fiecăruia, particularitatea fiecărei situații, nu face altceva decât să amplifice inegalitățile existente din start. Pe fondul acestor inegalități, a problemelor generate de acestea și a imposibilității rezolvării conflictelor existente între elev și profesori, elev și colegi, consecințele cele mai frecvente sunt apariția abandonului școlar sau deplasarea problemelor de adaptare în comunități, la nivelul vieții sociale, aceasta din urmă conducând de cele mai multe ori, atât la abandon școlar, cât și la abandon familial.

Factori care determină părăsirea timpurie a școlii:

1. Factori care influențează elevul/familia în privința cererii de educație

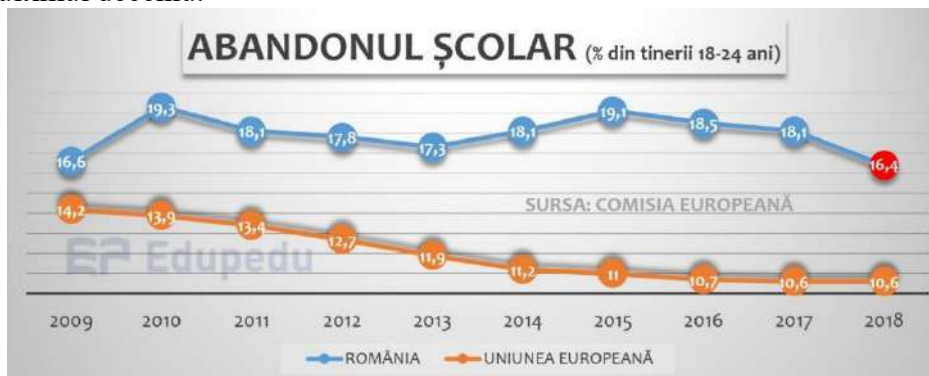
- ✓ Nivelul scăzut al venitului per familie, ca o constrângere financiară pentru a suporta costurile colaterale ale educației, în special în rândul familiilor sărace și dezavantajate
- ✓ Accesibilitatea teritorială scăzută a serviciilor de educație în zonele rurale izolate
- ✓ Implicarea copiilor în activități de muncă sezonieră și de îngrijire a fraților mai mici
- ✓ Migrația părinților din unele comunități, în străinătate (conduce la retragerea temporară de la școală)
- ✓ Nivelul de educație al părinților, în special nivelul de educație al mamei
- ✓ Modul de a percepe beneficiile școlarizării în familie
- ✓ Copiii cu dizabilități și cerințe educaționale speciale
- ✓ Sănătatea, căsătoria timpurie și/sau sarcina, alte motive personale

- ✓ Sărăcia, posibilitățile reduse de angajare și participarea scăzută la educație a părinților în multe comunități rurale/suburbane;
- ✓ Rata ridicată în rândul copiilor romi este, de asemenea, asociată sărăciei și, în unele cazuri, factorilor culturali

2. Factori care influențează oferta de educație

- ✓ Numărul insuficient de locuri și disponibilitatea limitată a programelor tip A Doua Șansă, ÎPTI și Școală după Școală în zonele rurale și în comunitățile sărace
- ✓ Numărul insuficient de locuri pentru ucenicie/ stagii de practică
- ✓ Lipsa infrastructurii la nivelul creșelor, în special în zonele rurale
- ✓ Infrastructura insuficientă la nivelul ÎPT
- ✓ Calitatea slabă a sistemului actual de ÎPTI, în unele unități de învățământ
- ✓ Insuficiența corelare între oferta educațională și specificul economic local
- ✓ Calitatea, procesele și practicile educaționale: probleme comportamentale la nivel de școală, în special în ceea ce privește atitudinea cadrelor didactice față de elevi (și reciproc) sau a atitudinii cadrelor didactice față de părinți
- ✓ Sprijinul insuficient pentru elevii aparținând grupurilor minoritare
- ✓ Calitatea proceselor de predare și învățare: abilitățile și metodele de predare ale cadrelor didactice nu sunt corelate cu metodele moderne și sunt inadecvate pentru a răspunde nevoilor grupurilor aflate în situație de risc; metodele de predare sunt inadecvate; lipsa resurselor de învățare disponibile în școli; elevii sunt incapabili să promoveze examenul național de la sfârșitul clasei a VIII-a; cadrele didactice nu sunt motivate
- ✓ Mediul școlar – lipsa de comunicare între diferitele niveluri ale sistemului educațional și părinți/comunitate și alte instituții relevante la nivel local
- ✓ Lipsa disponibilității resurselor financiare suplimentare la nivelul ministerului: alocările bugetare și de personal au fost insuficiente; condițiile din școli sunt inadecvate
- ✓ Lipsa consilierilor școlari sau a psihologilor pentru a-i ajuta pe copiii cu cerințe educaționale speciale; elevii cu dizabilități nu primesc sprijinul adecvat
- ✓ Lipsa unor date fiabile, transparente și în timp util împiedică capacitatea sectorului de a monitoriza adecvat tendințele de părăsire timpurie a școlii
- ✓ Corelația slabă între oferta educațională și nevoile de competențe și cunoștințe de pe piața muncii
- ✓ Alocarea financiară limitată per elev din bugetul școlii (căci numărul de elevi este mic), care acoperă

România a avut în ultimii ani rate foarte mari ale abandonului școlar (**rata de părăsire timpurie a școlii**), ajungând la un vârf de 19,3% în 2010 după care a urmat o ușoară scădere la 17,3% în 2013 și a urcat apoi la 19,1% în 2015. În 2018, în schimb, abandonul școlar (16,4%) a coborât cu aproape două procente față de 2017 (18,1%). Este cel mai mic procent al abandonului școlar din ultimul deceniu.



În anul 2019, resursele financiare necesare procesului de învățământ, alocate pentru funcționarea unităților/instituțiilor de învățământ cuprinse în sistemul național de educație au fost asigurate în cea mai mare măsură (96,7%) din fonduri publice (de la bugetul de stat și din bugetele locale), restul fiind din alte surse proprii unităților/instituțiilor de învățământ, dar și din veniturile gospodăriilor.

Pe tipuri de cheltuieli ale instituțiilor publice și private, ponderea majoritară în totalul cheltuielilor de educație a fost deținută de cheltuielile curente (93,7%), diferența fiind reprezentată de cheltuielile de capital (6,3%)

Un studiu publicat de INS în iulie 2022 arată că rata abandonului a înregistrat în anul școlar 2020/2021 următoarele valori: 1,7% în învățământul liceal și profesional, 1,3% în învățământul primar, respectiv 1,0% în învățământul gimnazial.

PROIECT DE ACTIVITATE INTEGRATĂ

„VINE IEPURAȘUL”

Prof. Măgulean Daliana-Teodora

Grădinița cu Program Prolungit Nr. 25 Oradea, Bihor

NIVELUL/GRUPA: 4-5 ani, Nivel I, grupa mijlocie

TEMA ANUALĂ DE STUDIU: „Cum exprimăm ceea ce simțim?”

TEMA PROIECTULUI: -

TEMA SĂPTĂMÂNII: „Vine iepurașul”

TEMA ACTIVITĂȚII: „Coșul cu ouă roșii pentru iepuraș”

ELEMENTELE COMPONENTE ALE ACTIVITĂȚII INTEGRATE: ADE+ALA II

DOS- Activitate practic-gospoărească- Ouă roșii de Paște

ALA II-Oul în lingură

MIJLOC DE REALIZARE: Vopsire, joc de mișcare

SCOPUL ACTIVITĂȚII: Formarea unor capacități și atitudini specifice atenției voluntare, a devoltării gândirii și a imaginației creatoare

DIMENSIUNI ALE DEVOLTĂRII:

A.1. Motricitate grosieră și motricitate fină în contexte de viață familiare;

A.2. Conduită senzorio-motorie, pentru orientarea mișcării;

C.1. Curiozitate, interes și inițiativă în învățare;

C.2. Finalizarea sarcinilor și a acțiunilor (persistență în activități).

COMPORTEMENTE VIZATE:

A.1.1. Își coordonează mușchii în desfășurarea unor activități diversificate, specifice vârstei;

A.1.3. Utilizează mâinile și degetele pentru realizarea de activități variate;

A.2. 3. Își coordonează mișcările în funcție de ritm, cadență, pauză, semnale sonore, melodii;

C.1.1. Manifestă curiozitate și interes pentru experimentarea și învățarea în situații noi;

C.2.1. Realizează sarcinile de lucru cu consecvență;

C.2.2. Integrează ajutorul primit, pentru realizarea sarcinilor de lucru la care întâmpină dificultăți.

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

O1- să utilizeze mâinile și degetele pentru realizarea activității practice;

O2- Să execute exercițiile de încălzire a mușchilor mici ai mâinii;

O3- Să execute corect tehnica vopsirii ouălor, respectând etapele modului de lucru pe baza explicațiilor date de educatoare;

O4-să parcurgă traseul stabilit fără a scăpa oul din lingură;

O5- să respecte regulile prevăzute de joc;

O6- să participe cu interes la joc păstrând ordinea și disciplina.

STRATEGII DIDACTICE

METODE ȘI PROCEDEE: Observația, conversația, explicația, demonstrația, exercițiul, jocul.

RESURSE MATERIALE:

Individuale: Invitatul surpriză (iepurașul), cofrag pentru ouă, ouă fierte, bol cu vopsea roșie, mănuși, lingură de plastic, șervețele, șorturi, traseu cu obstacole (cercuri), măști cu iepurași, linguri de aluminiu, ouă roșii, coș pentru ouă, recompense (ouă de ciocolată), diplome.

Demonstrative: Modelul educatoarei, cofrag pentru ou, ou fiert, bol cu vopsea roșie, mănuși, lingură de plastic, șervețele.

FORME DE ORGANIZARE: frontal, individual.

DURATA DESTINATĂ: 50 de minute-1 oră

DESFĂȘURAREA ACTIVITĂȚII

Nr. crt	Etapetele activității	Conținutul științific	Strategii didactice		Evaluare/ Metode și indicatori
			Metode și procedee	Mijloace de învățământ	
1.	Momentul organizatoric	<p>Crearea condițiilor necesare bunei desfășurării a activității:</p> <ul style="list-style-type: none"> • aerisirea sălii de grupă; • amenajarea spațiului de desfășurare a activității; • pregătirea materialului demonstrativ; • intrarea ordonată a copiilor în sala de grupă. 		Mobilierul grupei	
2.	Captarea atenției	Vom avea ca și invitat surpriză un iepuraș, care ne roagă să-l ajutăm să vopsească ouă roșii de Paște, pentru a le putea da copiilor.	Observația Conversația	Invitatul surpriză, iepurașul	Observarea sistematică a comportamentului copiilor Răspunsurile copiilor Aprecieri verbale
3.	Anunțarea temei și enunțarea obiectivelor	Voi anunța copiii tema noastră de astăzi: „Coșul cu ouă roșii pentru iepuraș”, în cadrul căruia vor trebui să vopsească ouă de culoare roșie, urmând ca la final să le ducă într-un coș, cu ajutorul unei linguri, parcurgând un traseu cu obstacole.	Conversația		Observarea sistematică a comportamentului

4.	Prezentarea optimă a noului conținut și dirijarea învățării	<p>La activitatea de astăzi vom vopsi ouă pentru invitatul nostru, iepurașul.</p> <p>a)Intuirea materialului- Pe masă voi avea pregătite materialele:cofrag pentru ouă, ouă fierte, bol cu vopsea roșie, șorțuri, mănuși, lingură de plastic, șervețele, pentru a le arăta și denumii copiilor.</p> <p>b) Prezentarea modelului și analiza acestuia:</p> <p>Voi prezenta și analiza modelul educatoarei „Oul roșu”, care va fi realizat de către noi.</p> <p>c) Explicarea și demonstrarea modalității de realizare:</p> <p>Voi explica și voi demonstra modul de lucru pentru vopsirea oului.</p> <p>Verificarea modului în care au înțeles copiii etapele de lucru: Voi întreba copiii care sunt etapele de lucru pentru realizarea temei.</p> <p>d) Exerciții de încălzire a mușchilor mici ai mâinii:</p> <p>„Mișcăm degețelele, batem bine palmele, învârtim morișca, zboară</p>	<p>Conversația</p> <p>Observația</p> <p>Conversația</p> <p>Observația</p> <p>Conversația</p> <p>Explicația</p> <p>Demonstrația</p> <p>Conversația</p> <p>Exercițiul</p>	<p>Cofrag pentru ouă, ouă fierte, bol cu vopsea roșie, mănuși, șorțuri, lingură de plastic, șervețele</p> <p>Modelul educatoarei</p> <p>Cofrag pentru ou, ou fiert, bol cu vopsea roșie, mănuși, șorțuri, lingură de plastic, șervețele</p>	<p>Observarea sistematică a comportamentului copiilor</p> <p>Aprecieri verbale</p> <p>Realizarea exercițiilor de încălzire a</p>
----	---	--	---	---	--

		<p>rândunica, pun la spate mâinile să se facă liniște!”</p> <p>Le voi ura “<i>Spor la lucru!</i>”, trecându-se la <u>executarea temei de către copii</u>, iar eu voi urmări modul de realizare a activității, explicând și sprijinind copiii care solicită ajutor.</p>			mușchilor mici ai mâinii
5.	Obținerea performanței	<p>Vopsirea ouălor de către copii.</p> <p>Fiecare copil va avea câte un ou fiert pe care îl va pune într-un bol cu vopsea roșie de ouă. Pentru vopsirea corectă a oului acesta va avea la dispoziție o lingură de plastic, cu ajutorul căruia va putea întoarce oul de pe-o parte, pe alta.</p>	Exercițiul	Cofrag pentru ouă, ouă fierte, bol cu vopsea roșie, șorțuri, mănuși, lingură de plastic, șervețele	<p>Observarea sistematică a comportamentelor copiilor</p> <p>Aprecieri verbale</p>
6.	Asigurarea retenției și a transferului	<p>Se va realiza printr-o scurtă conversație despre ceea ce au realizat copiii în cadrul activității de astăzi.</p> <p>Pentru a-l ajuta pe iepuraș să pună ouăle în coș, voi propune copiilor jocul de mișcare: „Oul în lingură”, astfel fiecare copil va primi o mască cu iepuraș, o lingură de aluminiu și oul roșu vopsit de către el.</p> <p>Se prezintă regulile jocului, sarcina didactică</p>	<p>Conversația</p> <p>Conversația</p>	Ouăle roșii ale copiilor	<p>Observarea sistematică a comportamentelor copiilor</p> <p>Aprecieri verbale</p>

		<p>Sarcina este aceea de a se deplasa fără a scăpa oul din lingură, de a parcurge un traseu cu obstacole(cercuri) și de a pune oul în coș. Fiecare copilăș parcurge traseul și pune oul în coș. Jocul se termină în momentul în care toți copiii au reușit sa-și pună oul vopsit de către ei, în coș.</p> <p>Regulile jocului sunt:</p> <ul style="list-style-type: none"> • să nu alergăm; • să parcurgem traseul cu obstacole; • să ducem oul întreg în coș. <p>Jocul demonstrativ:</p> <p>-demonstrarea și explicarea succesiunii etapelor de acțiune;</p> <p>-precizări privind modul de evaluare;</p> <p>-precizări privind modul de utilizare a materialului didactic.</p> <p>Executarea jocului de probă:</p> <p>-precizări suplimentare privind modul de desfășurare a jocului;</p> <p>-precizarea criteriilor de reușită (timp de execuție, corectitudine, respectarea regulilor de joc).</p>	<p>Demonstrați a</p> <p>Explicația</p> <p>Jocul</p>	<p>Traseu cu obstacole (cercuri), mască cu iepuraș, linguri de aluminiu, ouă</p>	
--	--	--	---	--	--

		<p>Se execută jocul de probă. Jocul se desfășoară corect la comanda educatoarei, copiii având obligația să respecte regulile jocului.</p> <p>Executarea semidirijată a jocului de către copii, educatoarea fiind conducătorul la grupa mică și mijlocie;</p> <p>-se insistă asupra ritmului delucru;</p> <p>-reluarea jocului cu unul dintre copii;</p> <p>-evidențierea rezultatelor;</p>	Jocul	<p>roșii, coș pentru ouă</p> <p>Traseu cu obstacole (cercuri), mască cu iepuraș, linguri de aluminiu, ouă roșii, coș pentru ouă</p>	
7.	Evaluarea performanței	<p>La finalizarea activității se emit aprecieri generale și individuale referitoare la comportamentul copiilor și la activitatea desfășurată de-a lungul zilei. Se fixează tema activității.</p>	Conversația	Coșul cu ouă roșii pentru iepuraș	<p>Observarea sistematică a comportamentelor copiilor</p> <p>Aprecieri verbale, individuale și colective</p>
8.	Încheierea activității	<p>Copiii îi vor oferi coșul cu ouă roșii iepurașului, iar aceștia vor fi recompensați de către acesta cu ouă de ciocolată și diplome.</p>	Conversația	<p>Coșul cu ouă roșii pentru iepuraș</p> <p>Recompense(ouă de ciocolată)</p> <p>Diplome</p>	<p>Observarea sistematică a comportamentelor copiilor</p> <p>Aprecieri verbale</p>

					Aprecieri prin recompense
--	--	--	--	--	---------------------------------

BIBLIOGRAFIE

“Curriculum pentru educație timpurie 2019”

„Repere fundamentale în învățarea și dezvoltarea timpurie a copilului de la naștere la 7 ani”

„Suport pentru explicarea și înțelegerea unor concepte și instrumente cu care operează curriculum pentru educație timpurie, 2019”

„Programa activităților instructiv-educative în grădinița de copii – Editura V&Integral, București, 2005”

„Activitatea integrată din grădiniță- EdituraDidactica Publishing House, București, 2008”

“Revista învățământului preșcolar și primar, Editura Arlechin, 3-4/2017,”

PROIECT DE ACTIVITATE

ROCHIȚA VERII

Prof. Măgulean Daliana-Teodora

Grădinița cu Program Prelungit Nr. 25 Oradea, Bihor

NIVEL DE VÂRSTĂ/GRUPA: 5-6 ani, nivel II ,Grupa mare Nr. 1

TEMA ANUALĂ DE STUDIU: Cum exprimăm ceea ce simțim?

TEMA PROIECTULUI TEMATIC: -

TEMA SĂPTĂMÂNII: „1 Iunie, Ziua Internațională a Copilului”

CATEGORIA DE ACTIVITATE: Activități pe domenii experiențiale

DOMENIUL EXPERIENȚIAL: Domeniul om și societate

DISCIPLINA: Activitate practică

TEMA ACTIVITĂȚII: Rochița verii

MIJLOC DE REALIZARE: Colaj

TIPUL ACTIVITĂȚII: Consolidare și fixare de priceperi și deprinderi

DIMENSIUNII ALE DEZVOLTĂRII:

- ✓ Motricitate grosieră și motricitate fină în contexte de viață familiare;
- ✓ Conceptul de sine;
- ✓ Curiozitate, interes și inițiativă în învățare;
- ✓ Finalizarea sarcinilor și a acțiunilor (persistență în activități);
- ✓ Activare și manifestare a potențialului creativ.

COMPORTEMENTE VIZATE:

A.1.1. Își coordonează mușchii în desfășurarea unor activități diversificate, specifice vârstei;

B.3.1. Exersează cu sprijin, autoaprecierea pozitivă, în diferite situații educaționale;

C.1.1. Manifestă curiozitate și interes pentru experimentarea și învățarea în situații noi;

C.2.1. Realizează sarcinile de lucru cu consecvență;

C.2.2. Integrează ajutorul primit, pentru realizarea sarcinilor de lucru la care întâmpină dificultăți;

C.3.2. Demonstrează creativitate prin activități artistico-plastice, muzicale și practice, în conversații și povestiri creative.

SCOPUL ACTIVITĂȚII: Dezvoltarea deprinderilor de a lipi și de a integra prin lipire elementele într-o compoziție unitară.

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

O1 - Să denumească materialele și instrumentele de lucru, care se regăsesc pe măsuțele lor;

O2 - Să exerseze corect exerciții pentru încălzirea mușchilor mici ai mâinii;

O3 - Să mânuiască instrumentele de lucru;

O4 - Să lipească corect elementele specifice verii pe rochița verii;

O5 - Să-și exprime opinia față de lucrarea proprie și/sau față de lucrările colegilor motivându-și părerile.

STRATEGII DIDACTICE

Metode si procedee didactice: Expunerea, observația, conversația, explicația, demonstrația, exercițiul, analiza, turul galeriei.

Materiale didactice și mijloace de învățământ: Zâna verii, șablon cu rochița verii, plic cu elemente specifice verii (maci, cireșe, spice de grâu, căpșuni, buburuze, fluturași, iarbă din hârtie creponată), modelul educatoarei, lipici, recompense.

Forma de organizare: Frontal, individual.

Durata activității: 30 min.

DESFĂȘURAREA ACTIVITĂȚII

Nr. crt	Etapele activității	Conținut științific	Strategii didactice		Evaluare/metode și indicatori
			Metode și procedee	Mijloace de învățământ	
1.	Moment organizatoric	Asigur condițiile optime pentru buna desfășurare a activității. Pregătirea materialului didactic.		Mobilierul grupei	
2	Captarea atenției	Bună ziua, dragi copilași de la grupa mare! Eu mă numesc Daliana, iar astăzi am venit în vizită la voi împreună cu zâna verii. Aceasta are nevoie de ajutorul nostru deoarece în drumul ei spre soare rochița ei și-a pierdut elementele specifice verii și trebuie decorată. Sunteți de acord s-o ajutăm?	Surpriza Conversația Observația	Zâna verii	Aprecieri verbale
3.	Anunțarea temei și enunțarea obiectivelor	Astăzi, împreună cu mine la activitatea practică vom realiza tema „Rochița verii”- Voi solicita un /doi copii să-mi repete tema activității. Deoarece vom realiza această temă, vom denumi materialele de pe măsuțe, vom exersa corect exerciții pentru încălzirea mușchilor mici ai mâinii, vom mânui instrumentele de lucru, vom lipi corect elementele specifice verii pe rochița acesteia, ca la finalul activității să ne exprimăm opinia despre lucrarea proprie și a celorlalți colegi.	Conversația		
4.	Prezentarea optimă a noului conținut	Astăzi la activitate practică vom realiza rochița verii.	Conversația		

<p>și dirijarea învățării</p>	<p>a)Intuirea materialului- Pe masă voi avea pregătite materialele: șablon cu rochița verii, plic cu elemente specifice verii (maci, cireșe, spice de grâu, căpșuni, buburuze, fluturași, iarbă din hârtie creponată), lipici pentru a le arăta și denumi copiilor.</p> <p>b) Prezentarea modelului și analiza acestuia: Voi prezenta modelul educatoarei, rochița verii, care va fi realizat de către noi.</p> <p>c) Explicarea și demonstrarea modului de lucru: Voi explica și demonstra modul de lucru, cum trebuie să fie lipite elementele specifice verii pe rochița acesteia.</p> <p>d)Verificarea modului în care au înțeles copiii etapele de lucru: Voi întreba copiii care sunt etapele de lucru pentru realizarea temei.</p> <p>d) Exerciții de încălzire a mușchilor mici ai mâinii: Înainte de începerea lucrului se vor executa câteva exerciții de încălzire a mușchilor mici ai mâinii: „Mișcăm degețelele, batem bine palmele, învărtim morișca, zboară rândunica, pun la spate mâinile să se facă liniște!”</p>	<p>Observația</p> <p>Analiza</p> <p>Explicația</p> <p>Demonstrația</p> <p>Conversația</p> <p>Exercițiul</p>	<p>Șablon cu rochița verii, plic cu elemente specifice verii(maci, cireșe, spice de grâu, căpșuni, buburuze, fluturași, iarbă din hârtie creponată) , lipici</p> <p>Modelul educatoarei</p> <p>Șablon cu rochița verii, plic cu elemente specifice verii(maci, cireșe, spice de grâu, căpșuni, buburuze, fluturași, iarbă din hârtie creponată) , lipici</p>	<p>Recunoașterea materialelor</p> <p>Observarea sistematică a comportamentelor copiilor</p>
-------------------------------	--	---	--	---

		Le voi ura spor la lucru și voi supraveghea modul de executare a sarcinilor, ajutându-i pe copiii acolo unde este cazul. Când majoritatea copiilor au terminat, îi voi atenționa asupra faptului că timpul de lucru se apropie de sfârșit.			Realizarea exercițiilor de încălzire a mușchilor mici ai mâinii
5.	Obținerea performanței	Realizarea propriu-zisă a lucrării de către copiii „Rochița verii”. Executarea temei. (Anexa 1)	Exercițiul	Șablon cu rochița verii, plic cu elemente specifice verii(maci, cireșe, spice de grâu, căpșuni, buburuze, fluturași, iarbă din hârtie creponată) , lipici	Realizarea propriu-zisă a lucrării Observarea sistematică a comportamentelor copiilor
6.	Asigurarea retenției	Voi avea cu copiii o scurtă conversație despre ceea ce au realizat ei în cadrul activității de astăzi. Ce am realizat noi astăzi împreună?	Conversația		Observarea sistematică a

		<p align="center">„Rochița verii”</p> <p>Ce am avut de făcut? (de lipit elementele specifice verii pe rochița acesteia).</p>			<p>comportamentele copiilor</p> <p>Aprecieri verbale</p>
7.	Evaluarea performanței.	<p>Se expun toate lucrările, după care se vor observa și se vor analiza, ținându-se cont de aspectul și corectitudinea execuției lucrărilor.</p> <p>Se iau în calcul următoarele criterii de evaluare:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Corectitudinea modului de a lipi elementele specifice verii; • Respectarea etapelor de lucru; • Aspectul final al lucrării. <p>Se realizează o expoziție cu toate lucrările.</p> <p>Aprecierea lucrărilor se va face prin turul galeriei. Copiii sunt solicitați să aprecieze atât lucrarea proprie cât și a colegului, motivând alegerea făcută;</p> <p>Voi face aprecieri generale și individuale asupra modului în care au realizat lucrările.</p>	<p>Conversația</p> <p>Observația</p> <p>Analiza</p> <p>Turul galeriei</p>	<p>Lucrările propriu-zise ale copiilor</p> <p>Rochițele verii</p>	<p>Observarea sistematică a comportamentelor copiilor</p> <p>Aprecieri verbale</p>
8.	Încheierea activității	<p>În încheiere ne vom distra pe jocul cu text și cânt Marili-ne învărtim</p> <p>https://www.youtube.com/watch?v=Dy9_dagi_oBE</p> <p>Copiii sunt recompensați pentru desfășurarea activității în cadrul zilei de astăzi.</p>	Conversația	Recompense	<p>Observarea sistematică a comportamentelor copiilor</p> <p>Aprecieri verbale</p>

BIBLIOGRAFIE:

1. Curriculum pentru educatie timpurie (2019);
2. Suport pentru explicitarea și înțelegerea unor concepte și instrumente cu care operează curriculumul pentru educație timpurie;
3. Repere fundamentale în învățarea și dezvoltarea timpurie a copilului de la naștere la 7 ani.
4. https://www.youtube.com/watch?v=Dy9_dagioBE

PROIECT DE ACTIVITATE

Prof. Măgulean Daliana-Teodora

Grădinița cu Program Prelungit Nr. 25 Oradea, Bihor

NIVEL DE VÂRSTA/GRUPA: 5-6 ani, nivel II ,Grupa mare

TEMA ANUALĂ DE STUDIU:-

TEMA PROIECTULUI TEMATIC: -

TEMA SĂPTĂMÂNII: Evaluare finală

CATEGORIA DE ACTIVITATE: Activități pe domenii experiențiale

DOMENIUL EXPERIENȚIAL: Limbă și comunicare

DISCIPLINA: Educarea limbajului

TEMA ACTIVITĂȚII: „Personaje îndrăgite-replici încâlcite”

MIJLOC DE REALIZARE: Joc didactic

TIPUL ACTIVITĂȚII: Activitate de verificare și evaluare a cunoștințelor;

DOMENIUL DE DEZVOLTARE:

D. Dezvoltarea limbajului, a comunicării și a premiselor citirii și scrierii;

DIMENSIUNI ALE DEZVOLTĂRII:

D.1. Mesaje orale în contexte de comunicare cunoscute;

D.2. Mesaje orale în diverse situații de comunicare;

COMPORTAMENTE VIZATE:

D.1.2. Demonstrează înțelegerea unui mesaj oral, ca urmare a valorificării ideilor, emoțiilor, semnificațiilor etc; (comunicare expresivă)

D.2.1. Demonstrează capacitate de comunicare clară a unor idei, nevoi, curiozități, acțiuni, emoții proprii (comunicare expresivă);

D.2.2. Respectă regulile de exprimare corectă, în diferite contexte de comunicare;

D.2.3. Demonstrează extinderea progresivă a vocabularului.

SCOPUL ACTIVITĂȚII: - verificarea și evaluarea cunoștințelor despre personajele și replicile acestora din poveștile cunoscute, exersând un limbaj corect din punct de vedere gramatical.

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

- să recunoască povestea din imaginea prezentată, enumerând personajele acesteia;

- să asocieze replicile cu personajele din povești;
- să manipuleze corect materialul didactic folosit;
- să manifeste interes activ în desfășurarea jocului, exprimându-și propriile opinii, sentimente, atitudini;

METODE ȘI PROCEDEE DIDACTICE: conversația, explicația, observația, demonstrația, jocul, problematizarea, exercițiul;

MATERIALE DIDACTICEȘI MIJLOACE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: cufărul cu replicile personajelor din povești, tabla magnetică, imagini cu povești, siluete cu personaje din povești și replicile acestora, papirus cu replici ale personajelor, bagheta, palete de culoare verde și roșie, recompense.

Forma de organizare: Frontală și individuală.

Durata activității: 30 de minute.

ELEMENTE DE JOC:

- Surpriza (cufărul cu replicile personajelor din povești), închiderea și deschiderea ochilor, bagheta fermecată, ghicirea, aplauzele, mânuirea materialelor.

REGULILE JOCULUI:

- Copilul care a fost atins cu bagheta fermecată va ghici personajul, care a verbalizat replica;
- Să aplaude răspunsurile corecte.

SARCINA DIDACTICĂ :

- Identificarea personajelor și a poveștilor pe baza replicilor personajelor.

BIBLIOGRAFIE:

1. Curriculum pentru educație timpurie (2019);
2. Suport pentru explicitarea și înțelegerea unor concepte și instrumente cu care operează curriculumul pentru educație timpurie;
3. Repere fundamentale în învățarea și dezvoltarea timpurie a copilului de la naștere la 7 ani.
4. https://www.youtube.com/watch?v=Dy9_dagioBE

Desfășurarea activității

Nr. crt	Etapetele activității	Conținut științific	Strategii didactice		Evaluare/metode și indicatori
			Metode și procedee	Mijloace de învățământ	
1.	Moment organizatoric	Asigur condițiile optime pentru buna desfășurare a activității. Pregătirea materialului didactic.		Mobilierul grupei	
2	Captarea atenției	Captarea atenției se va realiza prin aducerea unui cufăr primit de la Zâna Poveștilor.	Conversația Observația	Cufărul cu replicile personajelor din povești	Aprecieri verbale Răspunsurile copiilor la întrebări
3.	Anunțarea temei și enunțarea obiectivelor	Dragii copii, am aflat că vouă vă plac poveștile, și din acest motiv sunt curioasă să aflu cât de bine cunoașteți poveștile și personajele din povești. Astăzi vom descurca poveștile, jucându-ne jocul didactic: „Personaje îndrăgite-replici încălcite”. Se fixează numele jocului prin repetarea titlului acestuia de către un copil.	Conversația		Aprecieri verbale
4.	Reactualizare a cunoștințelor	- Ce povești cunoașteți voi? -Ce vedem în fiecare imagine? -Din ce poveste face parte?	Conversația	Imagini cu povești Tabla magnetică	Aprecieri verbale Răspunsurile copiilor la întrebări
5.	Prezentarea optimă a noului	Se prezintă regulile jocului, sarcina didactică;	Conversația	Baghetă	Recunoașterea materialelor

<p>conținut și dirijarea învățării</p>	<p>Se precizează regulile jocului și sarcina didactică, stabilindu-se criteriile de reușită și sistemul de evidență al rezultatelor.</p> <p>Jocul “Personaje îndrăgite-replici încâlcite”, conține următoarele reguli: Copiii sunt așezați în semicerc. Când spun: „<i>Cu bagheta fermecată/Eu te voi numi îndată</i>”, copilul atins de baghetă, va ieși în față, iar cu ochii închiși va extrage din cufăr o replică a unui personaj pe care va trebui să-l ghicească. Fiecare răspuns corect va fi recompensat cu aplauze.</p> <p>Jocul demonstrativ:</p> <ul style="list-style-type: none"> -demonstrarea și explicarea succesiunii etapelor de acțiune de către educatoare; -precizări privind modul de evaluare; -precizări privind modul de utilizare a materialului didactic; -introducerea elementelor ludice; <p>Executarea jocului de probă:</p> <ul style="list-style-type: none"> -precizări suplimentarea privind modul de desfășurare a jocului; -precizarea criteriilor de reușită (timp de execuție, corectitudine, respectarea regulilor de joc); -precizări privind modul de cooperare în cadrul grupei pentru rezolvarea sarcinilor; 	<p>Observația</p> <p>Explicația</p> <p>Demonstrația</p> <p>Exercițiul</p> <p>Jocul</p>	<p>Cufărul cu replicile personajelor din povești</p>	<p>Observarea sistematică a comportamentelor copiilor</p> <p>Răspunsurile copiilor</p> <p>Aprecieri verbale</p> <p>Realizarea exercițiilor de încălzire a mușchilor mici ai mâinii</p>
--	--	--	--	--

		<p>Numesc pe cineva care să vină și cu ajutorul meu și să urmeze pașii desfășurării jocului, urmărind cerințele stabilite.</p> <p>Se realizează jocul de probă, se oferă explicații suplimentare în cazul în care se constată că regulile sau modul de desfășurare nu au fost bine înțelese.</p> <p>Fiecare copil ales de baghetă, vine și extrage din cufăr un papirus cu o replică a unui personaj (ANEXA 1) pe care va trebui să-l ghicească.</p> <p>Dacă răspunsul este corect acesta va fi aplaudat.</p> <p>Intervin, dacă este cazul, pentru explicații suplimentare sau reluarea explicațiilor.</p>		ANEXA 1	
6.	Obținerea performanței	<p>Executarea semidirijată a jocului de către copii.</p> <ul style="list-style-type: none"> -se insistă asupra ritmului de lucru; -reluarea jocului cu unul dintre copii; -evidențierea rezultatelor; <p>Se dă semnalul de începere a jocului. Jocul începe, iar copiii execută sarcinile acestuia conform indicațiilor.</p> <p>Când spun: „<i>Cu bagheta fermecată/Eu te voi numi îndată</i>”, copilul atins de baghetă, va ieși în față, iar cu ochii închiși va extrage din cufăr un papirus cu o replică a unui personaj din poveste, pe care el va trebui să-l ghicească.</p>	Exercițiul Jocul	Baghetă Cufărul cu replicile personajelor din povești	Observarea sistematică a comportamentelor copiilor

		<p>“Cui îi aparține replica?”(ANEXA 1)</p> <p>Voi urmări buna desfășurare a jocului.</p>		ANEXA 1	
7.	Asigurarea retenției	<p>Complicarea jocului;</p> <p>Copiii își vor alege o siluetă cu un personaj din povești. În funcție de personajul ales, eu le voi spune începutul replicii, iar ei vor verbaliza continuarea acesteia.</p>	<p>Problematizare</p> <p>a</p> <p>Conversația</p> <p>Exercițiul</p> <p>Explicația</p> <p>Jocul</p>	Siluate cu personaje din povești și replicile acestora	<p>Observarea sistematică a comportamentelor copiilor</p> <p>Aprecieri verbale</p>
8.	Evaluarea performanței	<p>Fiecare copil are câte o paletă de culoare verde și una de culoare roșie.</p> <p>În timp ce eu voi arăta personajul și voi verbaliza replica personajului, aceștia vor trebui să ridice paleta verde dacă personajului îi aparține replica spusă. Dacă personajului nu îi aparține replica spusă de către mine, aceștia vor ridica paleta roșie.</p> <p>Aprecieri privind modul de realizare a sarcinilor și desfășurarea jocului;</p> <p>Se fixează titlul jocului.</p> <p>Copiii numesc jocul pe care l-au desfășurat astăzi:</p> <p style="text-align: center;">« Personaje îndrăgite-replici încâlcite ».</p>	<p>Conversația</p> <p>Observația</p> <p>Exercițiul</p>	<p>Paletă de culoare verde și roșie</p> <p>Siluate cu personaje și replicile acestora</p>	<p>Observarea sistematică a comportamentelor copiilor</p> <p>Aprecieri verbale</p>
9.	Încheierea activității	<p>Voi face aprecieri cu privire la modul cum s-a desfășurat întreaga activitate. În continuare ne vom distra pe jocul cu text și cânt: „Marili-ne învârtim”</p> <p>https://www.youtube.com/watch?v=Dy9_dagioBE</p>	Conversația	Recompense	<p>Observarea sistematică a comportamentelor copiilor</p> <p>Aprecieri verbale</p>

ANEXA 1

REPLICILE PERSONAJELOR

1. „Oglinjoară din perete, oglinjoară, cine este cea mai frumoasă din țară?” (Împărăteasa-Albă-ca-zăpada și cei șapte pitici)
2. „Frumoasă ești crăiasă, ca ziua luminoasă, dar Albă-ca-zăpada e mult, mult mai frumoasă.”(Oglinda- Albă-ca-zăpada și cei șapte pitici)
3. „Nu pot lăsa pe nimeni să intre, că nu-mi dau voie piticii!”(Albă-ca-zăpada- Albă-ca-zăpada și cei șapte pitici)
4. „Văleu cumătră, talpele mele! Mă rog scoate-mă că-mi arde inima-n mine!...Cumătră, mă pârlesc,ard de tot,mor,nu mă lăsa!” (Lupul- Capra cu trei iezi)
5. „Trei iezi cucuieți, ușa mamei descuieți! Că mama v-aduce vouă: frunze-n buze, lapte-n țâțe, drob de sare în spinare, mălăieș în călcăieș, smoc de flori pe subsuori” (Capra- Capra cu trei iezi)
6. „Vai bunicuțo, da de ce ai urechi atât de mari? Vai bunicuțo, da de ce ai ochi atât de mari? Vai bunicuțo, da de ce ai mâini atât de mari?”(Scufița Roșie-Scufița Roșie)
7. „Bre, da tare mai sforăie bătrâna! Nu cumva i-o fi rău?”(Vânătorul-Scufița Roșie)
8. „Ca să te pot auzi mai bine, ca să te pot vedea mai bine, ca să te pot apuca mai bine, ca să te pot înghiți mai bine.”(Lupul-Scufița Roșie)
9. „ Măi babă, mănânci ca în târgul lui Cremene. Ia dă-mi și mie niște ouă, ca să-mi prind pofta măcar.”(Moșneagul-Punguța cu doi bani)
10. „Da’ cum nu!...Daca ai poftă de ouă, bate și tu cocoșul tău, să facă ouă, și-i mânca; că eu așa am bătut găina, si iacătă-o cum se ouă.” (Baba-Punguța cu doi bani).
11. „Cucurigu! Boieri mari, Dați punguța cu doi bani!”(Cocoșul-Punguța cu doi bani)
12. „Bună masa, cumătră! Ti!!! Da ce mai de pește ai! Dă-mi și mie, că tare mi-i poftă!(Ursul-Ursul păcălit de vulpe)

13. „Ia mai pune-ți pofta-n cuiu, cumătre, că doar nu pentru gustul altuia m-am muncit eu. Dacă ți-i așa de poftă, du-te și-ți moaie coada-n baltă, ca mine, și-i avea pește să mănânci.”(Vulpea-Ursul păcălit de vulpe)

14. „Fată frumoasă și harnică, grijește-mă și curăță-mă de omizi, ca ți-oi prinde și eu bine vrodată.” (Părul-Fata babei și fata moșneagului)

15. „Draga tatei, iaca ce-mi tot spune măta de tine: că n-o ascuți, că ești rea de gură și înnărăvită și că nu este de chip să mai stai la casa mea...”(Moșneagul-Fata babei și fata moșneagului)

PLAN DE ÎNVĂȚARE REMEDIALĂ LA MATEMATICĂ

Prof. înv. primar Maier Nicoleta
Liceul de Informatică "Tiberiu Popoviciu", Cluj-Napoca

Programul remedial poate debuta când profesorul a identificat nivelul precar al achizițiilor elevului, în urma rezultatelor obținute la evaluarea națională, a evaluării inițiale de la începutul fiecărui an școlar, a evaluărilor inițiale sau sumative ale unităților de învățare, atunci când profesorul observă că progresul în învățare ca urmare a evaluărilor formative este prea lent sau când elevul conștientizează că are nevoie de sprijin și îl solicită.

Educația remedială este parte a educației preocupată de prevenirea, investigarea și tratarea dificultăților de învățare; programele de remediere au drept scop eliminarea decalajului dintre ceea ce știu și ceea ce se așteaptă să știe elevii.

Este benefic ca remedierea să fie realizată ca o activitate în parteneriat între elevii care necesită program remedial, colegi, profesori, consilierii școlari, întreaga echipă managerială și părinți. Acționând în echipă, activitățile remediale ar putea spori calitatea învățării, cu impact asupra rezultatelor școlare.

A. COMPETENȚE DE CALCUL MATEMATIC

OBIECTIVE

1. să înțeleagă sistemul zecimal de formare a numerelor formate din sute, zeci și unități utilizând obiecte;
2. să scrie, să citească, să compare, să ordoneze numerele naturale de la 0 la 1000
3. să efectueze operații de adunare, de scădere, de înmulțire și de împărțire cu numere naturale de la 0 la 1000 fără și cu trecere peste ordin
4. să rezolve probleme care presupun operații dintre cele învățate
5. să extragă informații din tabele și liste, să colecteze datele obținute prin observare directă, să reprezinte datele în tabele
6. să continue modele repetitive reprezentate prin obiecte sau numere.

REZULTATE AȘTEPTATE

La sfârșitul anului școlar, elevul va fi capabil:

- ✓ scrie, citește, compară, ordonează numerele naturale (0-1000)
- ✓ operează corect cu numerele naturale, mai ales la operațiile de scădere și împărțire

- ✓ rezolvă corect probleme simple, cu una/două operații
- ✓ manifestă interes pentru redactarea corectă și îngrijită a temelor.

RESURSE UMANE

1. Elevul: S. T.
2. Învățător: M. N.
3. Părinții elevului: S. I., S. O.

RESURSE MATERIALE

- ✓ manuale, planșe, fișe de lucru, laptop, CD – uri, soft-uri educaționale

TERMEN:

- ✓ octombrie 2021 – iunie 2022

INSTRUMENTE DE EVALUARE

- Evaluare orală, fișe de lucru, teste de evaluare, temă de casă.

T. este o fetiță prietenoasă, altruistă, iubită de colegi. S-a integrat foarte bine în colectivul clasei. Are o familie cu cinci membri, ea fiind copilul mijlociu. De la venirea pe lume a frățiorului mic, părinții au mai puțin timp pentru copiii mai mari.

Are o dezvoltare cognitivă normală, dar întâmpină dificultăți în înțelegerea matematicii. Se pierde în terminologie, nu este foarte sigură că operația folosită este cea potrivită, iar judecățile problemelor trebuie explicate suplimentar, chiar desenate. Nu exersează suplimentar acasă, sau dacă o face, e cu fluctuații.

Nr. crt.	Competențe specifice vizate a fi formate prin activitatea de recuperare	Unități de învățare/ concepte-cheie, conținuturi, teme	Modalități de recuperare	Adaptări (modalități/activități concrete de adaptare)	Evaluare
	Înțelegerea numărului și a notației acestuia	Numerele naturale de la 0 la 1000 - formarea, citirea și scrierea numerelor naturale cuprinse între 0- 1000 - compararea și ordonarea numerelor	Activitate diferențiată în timpul orelor de curs Studiu individual cu sprijinul familiei	- ex. de reprezentare a numerelor de două cifre cu ajutorul numărării de poziționare; - exerciții de numărare cu obiecte în care grupele de 10,100 se înlocuiesc cu câte un obiect; - citirea numerelor de la 0 la 1000; - scrierea numerelor de la 0 la 1000 pe caietul de matematică; - evidențierea cifrei U/ Z dintr-un număr; - compararea și ordonarea numerelor	Fișe de lucru / Teste de evaluare / Tema de casă

		natural	Învățarea reciprocă	utilizând material c- compararea unor grupuri de obiecte, încercuirea părților comune, punerea în corespondență; - scrierea rezultatelor obținute prin comparare, utilizând semnele $>$, $<$, $=$; - compararea a două numere naturale mai mici decât 1000, când acestea au același număr de Z, de U, cu ajutorul materialului concret;	
	Adunări și scăderi în concentrul 0-1000	Adunarea și scăderea numerelor naturale în concentrul 0 – 1000, fără trecere și cu trecere peste ordin	Activitate diferențiată în timpul orelor de curs Studiu individual cu sprijinul familiei	- efectuarea de adunări și scăderi, mental și în scris, fără trecere peste ordin și verificarea prin operație inversă; - Exersarea unor modele simple, repetitive, până la utilizarea denumirilor și simbolurilor matematice: termen, sumă, diferență - evidențierea proprietăților adunării, utilizând material concret - evidențierea proprietăților scăderii, utilizând material concret - aflarea numărului necunoscut -exerciții de alegere a unei descompuneri potrivite pentru efectuarea unui calcul; - rezolvarea de probleme cu obiecte sau cu desene simple: puncte, cerculețe, linii etc.	Fișe de lucru / Teste de evaluare /Tema de casă
	Efectuarea de înmulțiri de numere în concentrul 0 - 1000	Înmulțirea numerelor naturale în concentrul 0 – 1000	Activitate diferențiată în timpul orelor de curs Studiu individual cu sprijinul familiei Tutorat între elevi	- exerciții de înmulțire cu numere naturale de la 0 la 1000; Înmulțirea a două numere scrise cu o cifră (tabla înmulțirii) - Înmulțirea unui număr cu 10, 100 - Înmulțirea a două numere, dintre care unul este scris cu o cifră - Proprietățile înmulțirii - Înmulțirea când factorii au cel puțin două cifre și rezultatul nu depășește 1000 - rezolvarea de probleme cu obiecte sau cu desene simple care presupun operații de înmulțire	Fișe de lucru / Teste de evaluare /Tema
	Efectuarea de	Împărțirea numerelor	Activitate diferențiată	- exerciții de împărțire a numerelor naturale în concentrul 0 – 1000 ;	Fișe de

împărțiri de numere în concentrul 0 - 1000	naturale în concentrul 0 – 1000	in timpul orelor de curs Studiu individual cu sprijinul familiei	- exerciții de repetare a terminologiei specifice împărțirii - evidențierea proprietăților împărțirii utilizând material concret - rezolvarea de probleme cu obiecte sau cu desene simple care presupun operații de împărțire
--	---------------------------------	---	---

Bibliografie:

1. M.E.C-Programa școlară – clasele a III-a și a IV-a, București, 2014
2. Activitati remediale si de tutorat Ghid clasele IX-XII - Proiectul ROSE (rose.edu.ro)
3. https://www.ltedeleanu.ro/wp-content/uploads/2020/05/ore_remediale.pdf

Optimizarea serviciilor educaționale în vederea integrării elevilor

Mălăeștean Camelia-Școala Gimnazială Nicolae Groza Fibiș

Optimizarea serviciilor educaționale pentru integrarea elevilor este un proces esențial în asigurarea succesului și dezvoltării lor adecvate. Pentru a realiza acest lucru, se impune abordarea unor strategii complexe care să țină cont de nevoile individuale ale elevilor, diversitatea lor culturală și abilitățile speciale. În cele ce urmează, voi prezenta câteva aspecte cheie în acest sens.

1. Diversitatea și incluziunea

Ținând cont de diversitatea din sala de clasă, este crucial să se creeze un mediu care să respecte și să țină cont de diferențele culturale, sociale și de învățare. Astfel, se poate promova un sentiment de apartenență și respect între elevi.

2. Evaluarea inițială

Identificarea nevoilor și abilităților fiecărui elev în parte este primul pas în optimizarea serviciilor. Prin evaluări inițiale, se pot descoperi eventuale deficiențe de învățare sau nevoi speciale, permițând astfel adaptarea curriculumului și a metodelor de predare.

3. Instruire personalizată

Prin adoptarea unor metode de predare diferite, care țin cont de ritmul și stilul de învățare al fiecărui elev, se poate asigura o înțelegere mai profundă a materiei și un progres mai consistent.

4. Suportul psihosocial

Elevii pot întâmpina dificultăți emoționale sau sociale care pot afecta performanțele școlare. Un suport psihosocial adecvat poate ajuta la depășirea acestor obstacole și la menținerea unei stări emoționale sănătoase.

5. Colaborare cu părinții

Implicarea părinților în procesul educațional poate fi foarte benefică. Comunicarea constantă cu părinții, oferirea de sfaturi pentru susținerea elevilor acasă și colaborarea pentru abordarea nevoilor speciale pot contribui semnificativ la progresul școlar al elevilor.

6. Resurse Tehnologice

Utilizarea tehnologiei în procesul de învățare poate oferi modalități inovatoare de predare și înțelegere a materiei. Platformele online, aplicațiile educaționale și resursele multimedia pot fi integrate pentru a sprijini diferite stiluri de învățare.

7. Formare continuă a cadrelor didactice

Profesorii joacă un rol esențial în optimizarea serviciilor educaționale. Formarea continuă în privința metodelor de predare adaptate și gestionarea diversității poate asigura un mediu de învățare mai eficient și incluziv.

Desigur, există o varietate de servicii educaționale care pot fi utilizate pentru a facilita integrarea elevilor într-un mediu școlar divers și incluziv. Iată câteva exemple:

- Programul de mentorat-elevii mai în vârstă sau cu performanțe academice bune pot lucra cu elevi mai tineri sau care au nevoie de ajutor suplimentar. Mentorii pot oferi ghidare academică, sprijin emoțional și consiliere pentru a ajuta elevii să se simtă mai confortabil în școală.
- Clasele de sprijin-se pot organiza clase mici de sprijin pentru elevii care întâmpină dificultăți în anumite domenii. Aceste clase pot oferi instruire suplimentară și asistență individualizată pentru a-i ajuta să-și îmbunătățească performanțele.

- Programul de tutorat-elevii pot primi tutorat din partea colegilor, profesorilor sau chiar a unor voluntari din comunitate. Tutorii pot oferi ajutor cu temele și întrebările legate de învățare, contribuind astfel la consolidarea cunoștințelor.
- Adaptarea materialelor didactice-pentru elevii cu nevoi speciale sau care învață în mod diferit, se pot adapta materialele didactice pentru a se potrivi cu stilurile și ritmul lor de învățare. Aceasta poate include grafice explicative sau resurse audio/video.
- Ateliere de lucru și proiecte colaborative- organizarea de ateliere și proiecte în grupuri mici poate promova colaborarea între elevi și dezvoltarea abilităților sociale. Acest lucru îi ajută să-și îmbunătățească relațiile cu colegii și să-și construiască încrederea în sine.
- Programe de dezvoltare a abilităților sociale-pentru elevii care au dificultăți în interacțiunea socială, se pot organiza programe speciale pentru dezvoltarea abilităților sociale și a încrederii în sine. Aceste programe pot include jocuri de rol, activități de grup și discuții deschise.
- Resurse online și platforme educaționale-utilizarea platformelor online și a resurselor educaționale digitale poate oferi acces la materiale de învățare variate și interactive, care pot fi adaptate la nevoile individuale ale elevilor.
- Evenimente și activități culturale-organizarea de evenimente și activități care să celebreze diversitatea culturală a elevilor poate promova înțelegerea reciprocă și respectul pentru diferențe.
- Programul de consiliere școlară-consilierii școlari pot oferi sprijin emoțional și academic elevilor. Ei pot ajuta elevii să-și gestioneze emoțiile, să-și stabilească obiective și să-și planifice carierele.

În concluzie, optimizarea serviciilor educaționale pentru integrarea elevilor necesită o abordare comprehensivă și adaptabilă. Prin focalizarea pe diversitate, instruire personalizată, suport emoțional și colaborare între toți actorii implicați, se poate crea un mediu educațional care să îi pregătească pe elevi pentru succes într-o lume complexă și diversă.

Bibliografie:

- 1.Gherguț, A. 2001: *Psihopedagogia persoanelor cu cerințe speciale. Strategii de educație integrată*, Editura Polirom, Iași.
- 2.Preda, V. 1988: *Educația copiilor cu cerințe speciale*, , Editura Tribuna Învățământului).
- 3.Vrăsmas, T., Daunt, P., Mușu, I. 1996: *Integrarea în comunitate a copiilor cu cerințe educative speciale*, Reprezentanta Unicef în România.
- 4.<http://mentoraturban.pmu.ro/>
- 5.<https://www.edufarm.snsr.ro/baza-de-date-online-cu-bune-practici-pentru-educatie-incluziva-de-calitate>

LESSON PLAN

Profesor Mandrea Teodora
Liceul "Stefan Procopiu" Vaslui

XII F- Computer Science

Textbook: *Prospects Super Advanced*, by Ken Wilson, Macmillan

Unit 14: *Crime Doesn't Pay*

Topics: crime, values (adapted)

Vocabulary: directed by the topic, but otherwise free

Functions: expressing opinions

expressing agreement/disagreement to the others' points of view

contradicting the others

describing personal experience to exemplify arguments

expressing fear/insecurity

making persuasive statements

Aims: During this lesson students will learn

- the concept of values
- the concept of generation gap
- how to persuade the others
- to break into conversation without disturbing the interlocutor

Objectives: By the end of the lesson, students will be able to:

2.1 use the concept of values in different situations (ex. Final exams evaluation)

2.2 build a monologue on the theme of values

3.2 bring counter-arguments within a class debate

3.4 make concessions during negotiation, establishing limits over which other concessions will not be accepted

Anticipated problems: some students might monopolise conversation
some students might act in disbelief towards the idea of values, or might look down upon the values of their generation

Stage 1

Brainstorm the definition of values

Time:5

Focus: speaking, vocabulary

Procedure: T elicits the definition of the term *value* and examples of values

Ss give definitions of the term *value*

Interaction: T- Ss

Aids: board, but not necessarily

Objectives: 2.1

Stage 2

Negotiation on the most important values

Time:5

Focus: speaking

Procedure: T gives each student 6 pieces of paper and tells them to write down one value on each piece of paper. T allows time for Ss to reflect.

Ss write their values

T asks Ss to give up their values one by one, until they have only one left.

T takes the pieces of paper, tears them and throws them acting as purposely mean

T observes Ss' reaction

Interaction: S, S, S

T-Ss

Aids: pieces of paper

Objective: 3.4

Stage 3

Discussion

Time: remaining time

Focus: functions

Procedure: T asks questions regarding Ss decisions and choices.

Ss answer questions

Questions:

What did you feel when you had to give up values?

What values did you choose? Why?

Which value was the most difficult to give up? Which value remained and why?

Do you think your values will change in time?

What values will you still have in 20 years' time and what new ones will you have?

Ss answer questions

Interaction: S, S, S

Objectives: 2.1, 2.2, 3.2, and 3.4

Classroom a: in order to enhance each student's opportunity of speaking Ss will sit at a round table and T will encourage everybody to speak.

- Homework: Ss will prepare a monologue on the following topic: Speak upon the influence your parents have had on your life. Would you instill into your children the values your parents instilled into you?

PRIETENIE LA DISTANȚĂ

- proiect de parteneriat interjudețean școală - școală

Profesor pentru învățământ primar Manole Carmen

Școala Gimnazială „Ion Luca Caragiale” Tulcea

Argument

Desfășurarea acestui program în parteneriat vine ca răspuns la nevoia cadrelor didactice din cele două unități de a se confrunța cu noi provocări în plan profesional, de a-și moderniza stilul de muncă, de a elimina rutina din activitatea zilnică, de a contribui sistematic, la formarea și perfecționarea lor profesională.

În aceeași măsură, contribuie la satisfacerea setei de cunoaștere a copiilor și la îmbogățirea experienței lor de viață.

Acest parteneriat se constituie într-un schimb de experiență, în care cadrele didactice și copiii au prilejul să cunoască medii de viață și muncă, relativ noi pentru ei, să împărtășească idei, să găsească soluții viabile la problemele cu care se confruntă.

Copilul de vârstă preșcolară sau școlară mică este implicat în viața socială prin apartenența sa la familie, la grupurile de joc și de învățare, dar și prin relațiile specifice pe care le poate stabili și cu diverse instituții și organizații din comunitatea în care trăiește. De aceea procesul de socializare poate și trebuie să înceapă de timpuriu.

Proiectul răspunde nevoii copilului de a-și asuma roluri și responsabilități, de a-și dezvolta personalitatea și urmărește inițierea lui, a viitorului cetățean, într-un comportament activ, conștient responsabil, capabil de înțelegere și respect.

Aplicând eficient și creator, cu ajutorul cunoștințelor și prin rezultatele activităților proprii, ideile, gândurile și părerile copilului în funcție de situația dată, credem că ajutăm copilul să găsească zâmbetul cu care ar fi frumos să putem saluta viitorul.

Grup țintă:

- Școlarii și preșcolarii de la unitățile implicate în proiect;
- Învățătorii și educatoarele ;
- Familiile copiilor;
- Comunitatea locală.

Perioada de derulare: an școlar

Beneficiari direcți: Școlarii și preșcolarii de la unitățile implicate în proiect

Beneficiari indirecti: cadrele didactice implicate în parteneriat, familiile copiilor participanți, comunitatea.

Parteneri:

- Școala Gimnazială „Ion Luca Caragiale” Tulcea
- Școala Gimnazială Jurilovca

Echipa de implementare:

- Coordonator proiect: Manole Carmen Școala Gimnazială „Ion Luca Caragiale” Tulcea
- Membri proiect: educatoarele și învățătoarele de la Școala Gimnazială „Ion Luca Caragiale” Tulcea
- Colaboratori proiect: cadrele didactice de la Școala Gimnazială Jurilovca

Scopul proiectului :

- dezvoltarea capacității de utilizare corectă și eficientă a limbajului în situații specifice, concrete;
- cunoașterea de către copii a unor obiceiuri și tradiții specifice altor zone ale țării;
- experimentarea de către cadre didactice și copii a unor situații noi, stimulative pentru procesul cognitiv și adaptarea comportamentului la situații inedite;
- educarea sentimentelor de prietenie, toleranță, armonie și bună dispoziție în relațiile cu copiii din unitatea parteneră ;
- antrenarea copiilor în activități motrice specifice vârstei, în vederea dezvoltării armonioase;
- crearea unui climat constructiv de emulație între cadrele didactice celor două unități.

Obiective :

- colaborarea cadrelor didactice implicate în vederea realizării schimburilor de idei și materiale;
- cunoașterea de către copii a unor obiceiuri și tradiții specifice altor zone ale țării;
- amenajarea unui spațiu în școală în vederea popularizării acțiunilor desfășurate în cadrul parteneriatului;
- să inițieze activități care presupun dezvoltarea climatului afectiv – pozitiv în grup;
- să-și formeze reprezentări corecte asupra sinelui și a celorlalți;
- să justifice diferite acte de comportament;
- să descrie într-o manieră clară, precisă relațiile stabilite între grupuri;
- să descrie și să compare tipuri de relații și atitudini sociale (colaborare, solidaritate, toleranță);
- să stabilească relații de prietenie și în afara activităților acestui proiect;
- să manifeste dorința de participare la activitatea acestor grupuri.

Analiza proiectului:

- dorința cadrelor didactice de perfecționare și afirmare profesională;
- deschiderea față de acest program;
- oportunitate pentru afirmarea competențelor profesionale;
- eficacitatea în organizarea proiectului parteneriat, cu obiectiv final în creșterea actului educațional;
- baza materială optimă;
- posibilitatea deplasării copiilor din cele două unități școlare.

Metode și tehnici de lucru:

- schimb de experiență între cadrele didactice din cele două unități școlare;
- activități comune între colectivele de copii de la cele două școli;
- vizitarea școlilor în vederea cunoașterii reciproce între copii și pentru stabilirea relațiilor de prietenie;
- activități extracurriculare, vizionare de desene animate, concurs –Cântec, joc și voie bună;
- activități desfășurate în parcul mare al orașului, vizitarea de obiective turistice pentru observarea naturii și protejarea mediului.

Viziunea proiectului:

- diversificarea mijloacelor de formare continuă;
- popularizarea experienței pozitive;
- implicarea tuturor furnizorilor de educație în promovarea intereselor copiilor;
- utilizarea resurselor materiale și umane ale fiecărei unități.

Misiunea proiectului:

- se creează oportunități pentru cadrele didactice în a-și demonstra potențialul și aptitudinile profesionale;
- se oferă cadrelor didactice schimbul deschis de opinii;
- oferirea posibilității desfășurării unor activități comune atractive în beneficiul atât al copiilor cât și al cadrelor didactice.;

Resurse:

- umane – școlari, preșcolari, învățătoare, educatoare, persoane publice;
- materiale – casete , dischete , C.D. –uri, planșe, cărți, fișe ilustrative, spațiile de învățământ ale celor două instituții;
- financiare – proprii, sponsorizări, donații.

Strategii de dezvoltare :

- investiția în resurse umane competente, dornice de autodepășire;
- dezvoltarea profesională a cadrelor didactice;
- dezvoltarea unui învățământ modern, deschis, flexibil;
- inițierea colaborării și prieteniei între copii și cadre didactice;
- evaluarea comportamentelor copiilor pe parcursul activităților ;
- evaluarea atitudinii cadrelor didactice față de realizarea acestui demers partenerial;
- abordarea unui management axat pe îmbunătățirea continuă a conținuturilor educative și a strategiilor de realizare a proiectului.

Proгноza activităților în parteneriat:

Proiectare:

- întocmirea proiectului de parteneriat;
- întocmirea calendarului derulării acțiunilor;
- popularizarea proiectului de parteneriat;
- întocmirea proiectelor pentru activități și pregătirea activităților demonstrative.

Formare, dezvoltare profesională și personală:

Cadrele didactice vor contribui cu toate resursele lor profesionale la reușita și eficientizarea proiectului de parteneriat prin studiu individual, pavoazarea sălilor de clasă, informarea părinților despre acțiunile proiectului, pregătirea produselor pentru informare, desfășurarea de activități demonstrative, întâlniri informative și consultative.

Evaluarea internă:

- rapoarte ale celor două echipe referitoare la impactul pe care l-a avut parteneriatul;
- analiza fișelor de impact și centralizarea datelor obținute;
- aprecieri finale.

Evaluare externă :

- întocmirea unui Raport de evaluare a activității desfășurate în cadrul proiectului de parteneriat;
- expunerea Raportului în cadrul Comisiei Metodice și a Cercului Pedagogic;
- mediatizarea în presa locală;
- promovarea pe spațiile virtuale

Procese de comunicare: prin e-mail, facebook, telefon, poștă, vizite reciproce între cele două unități.

Calendarul derulării activităților în parteneriat

Nr. Crt.	Data	Tema activității	Modalități de realizare	Responsabili și invitați
1.	Octombrie	Programarea acțiunilor ce urmează a fi desfășurate în cadrul proiectului	Întâlnirea cadrelor didactice din unitățile școlare partenere	Cadrelor didactice din unitățile școlare partenere, directorii.
2.	Decembrie	Cadouri pentru prieteni	- realizarea unor felicitări și trimiterea acestora	Cadrelor didactice din unitățile școlare partenere
3.	Februarie	Album pentru prietenii mei	- realizarea unui album foto cu imagini din timpul activităților de către fiecare grupă.	Copii și cadre didactice
4.	Aprilie	Hristos a Înviat!	-realizarea unor icoane specifice Paștelui; -expedierea acestora	Educatorele și preșcolarii
5.	Mai	Ne jucăm împreună!	- primirea invitațiilor - observarea sălilor de clasă și a spațiilor de joacă - jocuri sportive	Cadrelor didactice din Școala Gimnazială „Ion Luca Caragiale”

EXPERIMENTAREA ȘI JOCUL LA PREȘCOLARI

Ed. Boangher Alina, Grădinița cu PP nr 6 Alexandria

Ed. Mantia Marilena , Grădinița cu PP nr 6 Alexandria

În realizarea învățării prin descoperire, educatoarea trebuie să cunoască și să respecte particularitățile de vârstă ale copiilor să nu utilizeze idei abstracte, care nu pot fi înțelese, să dezvolte gândirea și vorbirea copiilor. Implicându-ne în activitatea lor putem observa că prin contactul direct cu lumea concretă, prin efectuarea unor mici experiențe trezim interesul copiilor și le satisfacem curiozitatea. Sunt puși în situația de a dialoga, de a se contrazice cu privire la opiniile lor sau de a se ajuta între ei pentru efectuarea unor experiențe. Când se joacă copiii experimentează posibilitatea de a deveni mai flexibili în gândirea lor și în rezolvarea situațiilor problematice.

La vârsta copilăriei, jocul reprezintă activitatea fundamentală. Este procesul natural prin care copiii învață și se dezvoltă. Jocul este munca copilului, atrăgând în felul acesta atenția asupra efortului pe care îl depune copilul în joc (M. Montessori, 1966). Jocul este un instrument prin care copilul acționează și scoate la lumină sentimente și idei interioare. Astfel, se pot rezolva anumite experiențe traumatice sau plăcute, trăite de aceștia, copilul câștigând în procesul de joc noi înțelegeri asupra lumii înconjurătoare (E. Erikson, 1963). Atunci când se joacă, copilul pune în mișcare toată capacitatea sa de a stăpâni și influența realitatea (J. Piaget, 1973). Jocul „activitate prin care copilul se dezvoltă, dar acest lucru este dependent de libera sa alegere, de motivația intrinsecă, de orientarea către proces și implicarea participării active” (E. Vrășmaș, 1999) .

Jucăriile ca și materialele didactice, reprezintă instrumente care utilizate corespunzător, în contextul oportun, pot contribui semnificativ la dezvoltarea copiilor și la atingerea obiectivelor propuse prin curriculum. Asupra materialelor didactice vom mai reveni în capitolul dedicat mediului educațional. Important este ca orice cadru didactic să cunoască îndeaproape particularitățile învățării la copilul mic pentru a exploata potențialul formativ al materialelor și jucăriilor potrivite vârstei copiilor.

La grupe de 5-6/7 ani, rolul educatoarei este și acela de a antrena copilul să perceapă raporturi între mărimi, greutate, volume, distanțe, poziții și direcții și acela de a-l implica pe copil în rezolvarea de situații problematice. Exemplu: se pot organiza experimente în cadrul colțului de nisip și apă pentru a explora fenomenul plutirii corpurilor. Astfel se pot realiza corelații între greutate și densitatea apei. Copiii pot realiza predicții privind unele obiecte dacă vor pluti

sau nu, pot experimenta și înțelege ce se întâmplă cu cele care sunt mai ușoare și cu cele care sunt mai grele. Sau se pot realiza experimente privind rostogolirea obiectelor pe suprafețe înclinate pentru a observa relația dintre greutate, unghiul de înclinație și distanța parcursă prin rostogolire. Deși ele reprezintă relații de ordin fizic foarte complexe, pentru copil este foarte importantă stabilirea de relații de cauzalitate între însușirile obiectelor și acțiunea efectuată, de tipul „dacă...atunci...”. Acestea implică dezvoltarea gândirii logice. Cu prilejul unei excursii în anotimpul toamna se pot realiza grămezi de frunze mari și grămezi cu frunze mici. Desigur, se pot face și alte variante de clasificare: frunze mici și simple, simple cu contur neted, simple cu contur dințat; frunze mici și compuse, compuse cu contur neted, compuse cu contur dințat. Alte criterii: alegerea anumitor frunze cu forme specifice: salcâm, cireș, anin, alun, tei . Se vor

Pentru antrenarea tuturor analizatorilor se poate desfășura jocul: „De-a descoperirii”. Acest joc obișnuiește copiii să sesizeze însușirile obiectelor, chiar și pe cele mai ascunse privirii lor. Ca material se poate folosi o minge, un iepuraș din melană, o bilă, un caiet. Jocul se poate desfășura frontal. Le spunem copiilor să privească cu atenție un obiect și să spună tot ce văd și simt la el. Arătându-le un cub, le spunem că acesta are culoarea roșie, că fețele lui au forma pătrată, când îl pipăim este lucios și neted, că este din lemn, că este colțuros, când îl aruncăm auzim zgomotul produs de lemn, dacă îl cântărim în palmă, simțim că este greu. Le explicăm că la cuvintele: „privește obiectul și descoperă!” copilul numit de educatoare, va lua un obiect în mânăși va spune ce descoperă la el.

De exemplu, pentru a descoperi însușirile mingii spunem: „Privește-o și descoperă”, „Pipăi-o!”, „Miroase-o!”, „Las-o să cadă și descoperă!”, „Ascult-o sărind!”, „Apas-o și descoperă!”, „Măsoar-o!”. După ce s-au enumerat toate însușirile mingii precizăm că ei au descoperit că mingea are culoarea roșie, este mare, rotundă, este din cauciuc, sare, este netedă, lucioasă și face zgomot când sare. În felul acesta procedăm și cu celelalte obiecte.

Toate aceste exemple sugerează modul în care trebuie să abordăm experiențele de învățare ale copilului la această vârstă. Așadar, primul mijloc prin care copilul descoperă lumea îl constituie contactul direct cu obiectele. El vede, apucă, miroase, gustă și astfel acumulează experiență, capătă cunoștințe în măsura în care interacționează cu mediul (prin mediu înțelegând obiecte, materiale, mediul din sala de grupă, din afara sălii de grupă). Prin activitățile desfășurate, copilul de 3-6/7 ani se interesează în mod deosebit de natură, de fenomenele caracteristice fiecărui anotimp, de diferite aspecte din viața plantelor

Activitatea din grădiniță este bazată pe învățare prin descoperire (care presupune explorare și experimentare) pe cale inductivă, care se folosește atunci când copiii au posibilitatea să observe diverse fenomene și obiecte, pentru ca pe baza informațiilor culese să ajungă la formularea unor generalizări (concluzii); rolul educatoarei este de a dirija procesul de observare și formulare a concluziilor. Ghid de bune practici pentru educația timpurie a copiilor de la 3 la 6/7 ani

În sala de grupă, la centrul „Știință” poate fi realizat un panou intitulat: „Curiozități”. Aici pot fi desenați 2 copii încadrați între semnul întrebării și al mirării. Ca materiale se pot folosi: planșe, ghivece cu semințe aflate în diferite stadii de dezvoltare, colecții de semințe, colecții de scoici, insectare, ierbare, eprubete, vase de capacități diferite ș.a. Educatorea va schimba zilnic sau la intervale de timp destul de mici materialul pus la dispoziția copilului, în așa fel încât acesta să-l atragă, să-l intereseze, să-l facă să întrebe din proprie inițiativă: „ce este”, „la ce folosește”, „ce se întâmplă dacă...”, „cum este la gust”. Materialul nou este bine să fie prezentat într-o formă atractivă. Dacă acesta nu este sesizat de către copii educatoarea va fi cea care va incita copiii în a face unele descoperiri.

La grupă am realizat mai multe experimente simple, ușor de realizat care susțin ideile exprimate anterior, referitoare la cum pot cunoaște copiii din grădiniță unele fenomene fizice și chimice.

1. Dizolvarea unor substanțe în lichide: într-un pahar se pune apa și se agită – aceasta nu are gust. Se adaugă zahăr și acesta se depune pe fundul paharului. Dacă se gustă imediat se constată o ușoară îndulcire. Se amestecă în pahar până la dizolvarea completă a zahărului. Se gustă apa, care de data aceasta are gust dulce. Copiii sunt îndrumați pentru a observa că în timp ce se amestecă în pahar, cristalele de zahăr se micșorează continuu până dispar. Concluzia – ele s-au dizolvat, s-au amestecat cu apa, formând un lichid nou, care diferă de apă prin culoare și gust. Se poate folosi, în locul zahărului, sare, sare de lămâie.

3. Transformarea culorii unor lichide în amestec cu unele substanțe. Într-un pahar cu apă, se pune cerneala. Agitându-se apa în pahar se observă că apa se colorează. Apa se amestecă cu cerneala. O floare pusă, cu tulpina, într-o vază cu cerneală va schimba culoarea petalelor inițiale în culoarea cernelii, aceasta datorită schimbării culorii apei.

4. Îngrijirea unui pom, plantat de copii îi va ajuta să descopere că toate plantele au nevoie de anumite condiții pentru a se dezvolta: plantă sănătoasă, lumină, căldură, îngrijire, pământ bun. De asemenea observă procese ca: înmugurire, înfrunzire, înflorire, formarea fructelor, creșterea și coacerea lor. Folosind întrebările cauzale, copiii pot fi ajutați prin implicarea educatoarei în activitatea de învățare, să vadă ceea ce este posibil, să vadă unele legături cauzale simple între fenomenele din natură și anume legături evidente cum ar fi:

– toamna frunzele îngălbenesc și cad din cauza frigului și a umezelii;

– apa îngheață din cauza gerului;

– zăpada se topește din cauza căldurii; Ghid de bune practici pentru educația timpurie a copiilor de la 3 la 6/7 ani

– pomii înmuguresc și înfloresc numai după încălzirea vremii și datorită luminii, că din muguri ies frunzulițe, din alții apar florile, apoi fructele care cresc datorită căldurii și hranei. Apoi se coc. Astfel când am observat mărul, prin explicații simple și clare copiii au înțeles că mărul – pom iese din sămânța de măr sănătoasă, pusă în pământ care în condiții favorabile crește, se maturizează. Deci, copiii ajung să înțeleagă că orice efect este determinat de o cauză.

În realizarea învățării prin descoperire, educatoarea trebuie să cunoască și să respecte particularitățile de vârstă ale copiilor să nu utilizeze idei abstracte, care nu pot fi înțelese, să dezvolte gândirea și vorbirea copiilor.

Implicându-ne în activitatea lor putem observa că prin contactul direct cu lumea concretă, prin efectuarea unor mici experiențe trezim interesul copiilor și le satisfacem curiozitatea. Sunt puși în situația de a dialoga, de a se contrazice cu privire la opiniile lor sau de a se ajuta între ei pentru efectuarea unor experiențe. Când se joacă copiii experimentează posibilitatea de a deveni mai flexibili în

Spre exemplu, în activitatea tematică „La magazin”, pot fi atinse obiective de referință din mai multe domenii experiențiale: Limbaj și comunicare, Om și societate, Științe, Estetic și creativ prin propunerea de activități în centrele de activitate: Bibliotecă, Joc de rol, Construcții, Științe, Arte. Nu este obligatoriu ca în toate centrele de activitate să se regăsească cunoștințe, deprinderi și abilități din toate domeniile experiențiale. Copiii pot lucra la oricare dintre centre, putând participa la activități din mai multe centre într-o singură zi.

BIBLIOGRAFIE

- Ionescu, M. , Ciucureanu, M. , Preda, V. , Centrele de resurse pentru părinți din învățământul preșcolar, Editura Mark Link, București, 2004
- Bunescu, G. , Alecu, G. , Badea, D. , Educația părinților, Strategii și programe, E.D.P., București, 1997
- Gongea, E. , Breban, S. , Ruiu, G. , Activități bazate pe inteligențe multiple, Editura Reprograph, Craiova, 2002

PRINCIPIUL SUCCESULUI

Prof.inv primar Mara Andrada Nicoleta

Școala Gimnazială Nr. 1 Gurbediu, jud. Bihor

Ec. Bălan Cornelia

Școala Gimnazială Nr. 1 Rieni, jud. Bihor

Unul dintre cele 59 de principii expuse de I.O. Pânișoară în *Profesorul de succes-59 de principii de pedagogie practică* este cel al succesului școlar. Accentul pe care îl punem în rândurile următoare este mult mai focalizat, referindu-ne la modalitățile concrete prin care elevul poate să evite insuccesul ca strategie de viață generalizată ori la atitudinea acestuia relativ la succes.

În prima categorie încadrăm un fenomen extrem de interesant și de spectaculos (datorită ”victimelor” sigure pe care le produce): neajutorarea dobândită. După cum vom observa în cele ce urmează, în urma unor eșecuri succesive subiectul poate învăța, în ceea ce-l privește, să accepte insuccesul ca unică finalizare a oricărui demers. Iar dacă așteptările tale referitoare la un lucru anume sunt legate de insucces, probabilitatea unui succes este mult mai limitată.

În cea de-a doua categorie (atitudinea elevului față de succes) vom înregistra (atât separat, cât și ca forțe conjugate) două elemente: *localizarea controlului* (locus of control) și *teama de eșec versus teama de succes*. La rândul lor aceste fenomene, dacă nu pot prezice cu exactitate probabilitatea succesului, cu siguranță pot anticipa eșecul. Mai precis rolul cadrului didactic nu este acela de a-l îndruma pe elev spre succes, ci de a cunoaște (și evita) calea sigură spre insucces. Să vedem cu ce avem de-a face:

1. *Neajutorarea dobândită*. În literatura de specialitate se observă că unii oameni nu sunt motivați să se ajute singuri, deși ar putea să o facă foarte simplu. Această afirmație pare șocantă și chiar improbabilă. Să ne gândim însă la exemplele concrete pe care fiecare dintre noi le întâlnim în jurul nostru în viața de zi cu zi. Cercetătorul Hiroto (apud. Smith, Mackie, 2007) a observat cum reacționează oamenii referitor la neajutorarea dobândită. În cadrul experimentului său, acesta a expus participanții la un zgomot de explozie de care nu puteau scăpa în niciun fel. Ulterior, subiecții nu au mai fost în stare să se protejeze de neplăcerea zgomotului atunci când ei puteau foarte ușor să îl oprească.

Cercetările lui Dreikurs (apud Charles, 1992) situează simptomele neajutorării dobândite drept ultima fază (a patra) a modelului său de management al clasei. Astfel, după ce caută atenția cadrului didactic (faza I), elevul caută puterea provocându-l pe acesta (faza a II-a), caută revanșa după sistemul ”ochi pentru ochi și dinte pentru dinte”(faza a III-a), ajunge în faza a patra să încerce simptomele neajutorării dobândite.

2. *Localizarea controlului.* În urma unor cercetări desfășurate pe copii (Watson, Ramey, 1969, 1972) s-a observat că oamenii tind să învețe neajutorarea. Unul dintre mecanismele determinante ale acestui proces este *localizarea controlului (locus of control)*, care descrie măsura în care persoanele consideră că posedă controlul propriului mediu înconjurător (fizic și psihosocial). Astfel, dacă persoana crede că mediul este cel care deține controlul asupra propriei individualități (o viziune de sorginte fatalistă asupra lumii), atunci avem de-a face cu o neajutorare dobândită care îl va face pe individ să nu mai încerce multe dintre strategiile de acțiune care l-ar putea ajuta. Pierderea controlului asupra mediului nu se întâmplă însă brusc; majoritatea oamenilor se așteaptă să-și regăsească controlul. Prima reacție, așa cum apreciază Roth și Bootzin (apud Dworetzky, 1985), atunci când nu mai avem succes, este de a vedea ce a mers greșit, căutând cele mai potrivite căi pentru a ne îmbunătăți performanța. Doar în urma unor eșecuri consecutive învățăm să fim neajutorați.

Rotter (în Moscovici, 1998) s-a referit la localizarea controlului observând două elemente distincte: credințele într-un control intern (cum ar fi *comportamentul* elevului: ”Am reușit pentru că m-am străduit să învăț cum trebuie”; sau *trăsăturile, motivațiile, aptitudinile* cursantului: ”Am luat examenul pentru că sunt inteligent”) și *credințele într-un control extern* (spre exemplu, *norocul*: ”Am luat examenul pentru că am avut noroc”; *întâmplarea*: ”Am luat examenul pentru că șansa a făcut să citesc aseară tocmai subiectul care mi-a picat”; *soarta*: ”Am reușit pentru că așa mi-a fost destinul”; *dificultățile sau facilitățile situației*: ”Am reușit să fac proiectul pentru că biblioteca era bine aprovizionată cu cărți de specialitate”, ”Am reușit să învăț pentru că am avut liniște în cameră”; *intervenția celuilalt*: ” Am luat examenul pentru că profesorul era relaxat la examinare”).

Desigur că o asemenea ilustrare va fi prezentă și în situația în care rezultatele obținute nu vor fi cele dorite. O credință în controlul intern îl va ajuta pe elev să depășească aceste situații, evaluând contextul în termeni interni: ”Nu am învățat suficient de mult!”. O asemenea perspectivă îi va oferi și o cheie corectă pentru o soluționare viitoare a dificultății cu care se

confruntă: va învăța mai mult. Pe de altă parte, o credință în controlul extern va fi însă devastatoare pentru o eventuală reușită viitoare – Nu am luat examenul pentru că: 1) nu a fost să fie; 2) nu am avut noroc; 3) profesorul nu m-a examinat corect etc. – sunt motive care nu-l ajută pe elev într-un efort viitor mai consistent. Într-adevăr, dacă motivele nereușitei sunt externe (norocul, soarta, profesorul etc.), individul este astfel deresponsabilizat de acest insucces, ceea ce va determina o lipsă de implicare în vederea schimbării situației negative.

La prima vedere, al doilea indicator al credinței într-un control intern (trăsăturile, motivațiile, aptitudinile etc.) este guvernat – ca și comportamentul elevului – de o determinantă pozitivă în dezvoltarea acestuia. Ori, lucrurile nu stau deloc așa. Mărturie avem cercetarea efectuată de către Carol S. Dweck și Claudia Mueller (în Sternberg, 2002), ale cărei concluzii au fost transpuse în capitolul intitulat sugestiv ”Fă-i pe oameni proști, spunându-le că sunt inteligenți”. În esență, s-au luat trei grupe de studenți cărora li s-a dat spre rezolvare o sarcină incitantă. În momentul în care toate cele trei grupe au rezolvat cu succes respectiva sarcină, ele au fost recompensate diferit: studenților din prima grupă li s-a spus că au reușit pentru că sunt inteligenți, celor din a doua grupă – deoarece au depus efort, iar cei din ultima (care a fost și grupa de control) au fost recompensați pentru performanța obținută. Apoi, cercetătorii au urmărit dacă primele două grupe evoluează diferit. Pentru început, după succesul obținut i-a întrebat pe toți dacă preferă să rezolve în continuare sarcini noi, incitante, sau sarcini asemănătoare cu cea deja încheiată cu succes. Grupa celor care fuseseră recompensați pentru inteligență a tins să aleagă sarcini mai puțin incitante decât grupa celor recompensați pentru efortul depus (explicația este simplă: cei din prima grupă au decis că decât să învețe ceva nou, dar să existe riscul să nu găsească soluțiile și să pară proști, mai bine rezolvă sarcinile al căror algoritm îl știau deja pentru a continua să ofere imaginea unor persoane inteligente). În al doilea rând, cercetătorii le-au oferit studenților un nou set de probleme spre rezolvare, dintre care una mult mai grea decât celelalte. S-a urmărit cât de mult dificultatea problemei afectează plăcerea celor două grupe de a lucra. Astfel, studenții care fuseseră recompensați pentru inteligența lor au pierdut plăcerea de a lucra o dată ce au întâlnit dificultatea problemei în cauză; în schimb, studenții care fuseseră recompensați pentru efortul depus nu au manifestat o scădere a satisfacției de a rezolva probleme. Mai mult decât atât, performanța cursanților din prima grupă a scăzut dramatic. Explicația? Cei recompensați pentru inteligență se vedeau de această dată ca nefiind destul de

inteligenți și destul de buni pentru a rezolva sarcina. Cu alte cuvinte, dacă succesul le arătase că sunt inteligenți, eșecul le demonstra acum că sunt proști.

Cei din a doua grupă nu aveau dubii privind propria inteligență (deoarece, spre deosebire de primii, nu o legaseră direct de rezolvarea sarcinii) și astfel ajunseseră la concluzia că pur și simplu o sarcină mai dificilă le solicită un efort mai susținut.

În sfârșit, al treilea pas al experimentului a impus ca studenții să rezolve un set de probleme egale ca dificultate cu cele pe care le rezolvaseră cu succes înainte de începerea experimentului. Cei din prima grupă, care fuseseră recompensați pentru inteligență au avut un declin puternic al performanței, ajungând la cel mai slab scor dintre cele trei grupe. Ei începuseră după pasul doi al experimentului să se considere slabi și neinteligenti, ceea ce și-a pus amprenta asupra moralului echipei. Pur și simplu aveau acum, după experiment, rezultate mai proaste decât avuseseră înainte. În schimb studenții care fuseseră apreciați pentru efortul depus au tins să depună și mai mult efort și au avut cele mai bune rezultate.

3. *Teama de eșec și teama de succes.* De cele mai multe ori teama de eșec este un motor important în motivația noastră pentru a obține anumite realizări. Oamenii investesc efort suplimentar în acțiunile lor dacă se tem că, în cazul în care efortul nu este suficient, vor avea insucces și nu vor mai obține ceea ce-și doresc. În cazul în care cineva consideră că succesul este sigur (deci nu are cum să piardă obiectivul urmărit), el nu mai are nicio motivație să se implice și să depună vreun efort. Teama că ar putea să nu atingă obiectivul dorit este astfel un element declanșator pentru efortul individului și un mecanism de întreținere a motivației pentru depunerea constantă a efortului cerut.

Totuși, această teamă de eșec trebuie să îndeplinească un anumit optimum motivațional. Mai direct spus, dacă prea puțină teamă de eșec nu este bună (fiind nemotivantă), prea multă teamă de eșec nu este nici ea bună (deoarece stresul creat este atât de puternic, încât poate bloca evoluția persoanei). De altfel, de obicei oamenii aleg instinctiv situația cea mai provocatoare în care au însă și suficiente șanse de succes. O asemenea perspectivă este justificată de concluziile cercetătorilor în domeniu; McClelland a cerut unor subiecți să nimorească niște ținte fixe, dar i-a lăsat pe aceștia să decidă de la ce distanță doresc să facă acest lucru (de la 1 la 10). Deloc surprinzător, majoritatea persoanelor implicate în experiment au optat pentru pozițiile 6 sau 7 (dacă distanța era mai mică, rezultatul era în mod sigur un succes, dar satisfacția era mică – ce

plăcere ai să nimerești ținta de la nivelul 1? ; dacă distanța era maximă, riscul de a nu lovi ținta era prea mare, iar performanța era greu de obținut).

Concluziile experimentului de mai sus justifică ideea că deși teama de eșec este un catalizator al implicării active și al efortului susținut, dacă aceasta este prea puternică, stresul provocat blochează psihic persoana, generând două aspecte contrare, dar ambele negative: (1) persoana are o teamă de eșec atât de mare, încât nici nu mai poate depune efortul necesar; (2) persoana are o teamă de eșec atât de mare, încât efortul depus este exagerat, dar tocmai datorită acestei implicări extreme persoana nu reușește să gestioneze situația și riscă să piardă (cazul elevului care învață fără oprire până în clipa în care intră în examen, unde se blochează și uită tot).

Dincolo de aceste elemente teama de eșec este firească și ușor de pus în evidență. Cercetările au arătat însă că există și un alt fenomen, aparent paradoxal: teama de succes. Dacă este firesc ca oamenii să se teamă de eșec, pare absurd ca ei să se teamă de succes. Cum se poate justifica un asemenea fenomen?

Preambulul cercetărilor în domeniu i-a aparținut psihologului Matina Horner (studiu realizat și publicat în noiembrie 1969, în *Psychology Today*; vezi Chance, Harris, 1990, pp. 104-109); autoarea, studiind deopotrivă subiecți femei și bărbați, a evidențiat faptul că în special la subiecții de sex feminin poate apărea fenomenul ce poate fi numit ”teama de succes”. Mai târziu, Tresemer (*apud* Coon, 1983) a infirmat caracterul de gen al fenomenului (acesta fiind prezent atât la femei, cât și la bărbați), dar a confirmat motivele pentru care cineva încearcă o teamă de succes:

(1) persoanele pot încerca teama de a fi respinse de către cei apropiați/grupul de apartenență. Astfel, aceștia pot să-i invidieze, pot fi incluși în categoria ”tocilarilor” și, în general, apariția succesului va schimba natura relațiilor dintre persoana care începe să-l aibă și cunoscuții ei;

(2) odată cu apariția succesului se construiește și o altă imagine a individului: drept urmare, vor crește cerințele în ceea ce-l privește și va crește și intoleranța celorlalți la viitoare insuccese etc. Să ne gândim la un elev care de obicei nu învață și nu reușește să rezolve exercițiile cerute de cadrul didactic în clasă. El primește cu greu note de trecere, dar nici nu depune prea multe eforturi în situația actuală. Să ne închipuim acum că într-o zi elevul nostru reușește să identifice o modalitate inedită de rezolvare a unui exercițiu, ceea ce îl uimește pe

cadrul didactic, reacția acestuia fiind ”vezi ca poți?”. Ei bine, elevul intuiește că un asemenea succes va schimba percepția cadrului didactic în ceea ce-l privește, profesorul îi va cere și data viitoare să depună același efort (dacă nu și mai mult) și nu va mai trece cu vederea momentele în care elevul nu învață.

În rândurile de mai sus am încercat să ofer o imagine asupra modului în care cadrul didactic trebuie să urmărească evoluția elevului pe un plan mai larg, psihosocial (și nu doar strict în arealul învățării), pentru că de aceste elemente și de gestionarea lor depinde dacă elevul va îndeplini sau nu cu succes cerințele instructiv-educative.

Căutați succesul pentru și împreună cu elevii dumneavoastră, ferindu-i de neajutorarea dobândită, de teama de succes sau de o teamă de eșec exagerată și ajutându-i să-și localizeze controlul în propriile puteri și efort! (Pânișoară, I.O., 2009, p.305)

Bibliografie:

Chance, P., Harris, G.T.(ed.), 1990, *The Best of Psychology Today*, McGraw-Hill, New York.

Charles, C.M., 1992, *Building Classroom Discipline*, Longman, New York.

Coon, D., 1983, *Introduction to Psychology. Exploration and Application*, West Publishing Company, St.Paul.

Dworetzky, J.P., 1985, *Psychology*, West Publications, St. Paul, New York.

Moscovici, S.(coord.), 1998, *Psihologia socială a relațiilor cu celălalt*, Editura Polirom, Iași.

Pânișoară, I.O., 2009, *Profesorul de succes. 59 de principii de Pedagogie practică*, Editura Polirom, Iași.

Smith, E.R., Mackie, D.M., 2007, *Social Psychology*, Psychology Press, New York.

Sternberg, R.J.(coord.), 2002, *Why Smart People Can Be So Stupid*, Yale University Press, New Haven.

INTEGRAREA COPIILOR CU C.E.S ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL DE MASĂ

Prof. Măran Daniela-Voichița

Liceul Teoretic,,Grigore Moisil” Timisoara

Progresele înregistrate de psihologia și pedagogia diferențiată, perfecționarea tehnicilor de cunoaștere a dezvoltării psihice a copiilor au permis să distingă categorii mai nuanțate de copii în raport cu capacitatea lor de răspundere la exigențele școlare. În rândul acestora, alături de elevii cu CES integrați individual, există și elevi cu dificultăți de învățare, cu ritm lent de acumulare de achiziții dar cu intelect normal. Confundați adesea cu elevii din prima categorie sunt nestimulați sau categorizați ca atare.

Alternativă a învățământului special, educația integrată permite acordarea serviciilor de sprijin pentru copii cu posibilități reale de recuperare și reintegrare, care altădată ar fi fost orientați către școala specială.

Pentru a realiza integrarea copiilor cu CES, trebuie să acționăm asupra diferitelor nivele de dezvoltare a personalității lor, și anume: la nivel biologic, la nivel psihic, la nivel social.

Scopurile principale ale relației dintre școală, familie și comunitate, în vederea integrării copiilor cu nevoi speciale sunt:

- informarea și sensibilizarea comunității locale cu privire la posibilitatea recuperării, educației chiar și pentru copiii ce au abandonat școala;
- sporirea conștientizării din partea comunității școlare a necesității implicării în transformarea școlii într-o școală integrativă;
- schimbarea mentalității și atitudinii opiniei publice față de copiii cu nevoi speciale;
- dezvoltarea unei rețele de cooperare în domeniul educației, implicată în procesul de integrare (ex.: poliția, serviciile sociale, spitale, etc.);
- implicarea părinților copiilor din clasă în vederea reacționării mai rapide la probleme și acordarea sprijinului suplimentar copiilor cu nevoi speciale;
- implicarea comunității în sprijinul acordat copiilor cu nevoi speciale;
 - elaborarea programelor școlare de informare și pregătire a comunității locale pentru educația incluzivă, prin aceasta înțelegând adaptarea școlii la cerințele speciale ale fiecărui copil,

indiferent de problemele acestuia, și nu a copilului la cerințele școlii, găsirea unor strategii didactice adecvate, a unor metode și tehnici de lucru specifice: planificare, instruire, evaluare.

Integrarea școlară a copiilor cu cerințe speciale în învățământul de masă presupune:

- a educa copiii cu cerințe speciale în școli obișnuite, alături de copiii normali;
- a asigura servicii de specialitate (recuperare, terapie educațională, consiliere școlară, asistență medicală și socială etc.) în școala respectivă;
- a acorda sprijinul necesar personalului didactic și managerilor școlii în procesul de proiectare și aplicare a programelor de integrare;
- a permite accesul efectiv al copiilor cu cerințe speciale la programul și resursele școlii obișnuite (biblioteca, terenuri de sport etc.);
- a încuraja relațiile de prietenie și comunicarea între toți copiii din clasă/școală;
- a educa și ajuta toți copiii pentru înțelegerea și acceptarea diferențelor dintre ei;
- a ține cont de problemele și opiniile părinților, încurajându-i să se implice în viața școlii;
- a asigura programe de sprijin individualizate pentru copiii cu cerințe speciale;
- a accepta schimbări în organizarea și dezvoltarea activităților instructiv-educative din școală.

Comportamente deficitare sau dezadaptative ale elevului/copilului integrat

O dificultate de învățare se referă la o întârziere, o tulburare, o dezvoltare încetinită în plan emoțional sau comportamental. Se manifestă prin dificultăți semnificative în achiziționarea și utilizarea receptării și înțelegerii limbajului, a vorbirii, scrierii, citirii (literizării, silabisirii), a raționamentului și abilităților matematice, ca și unor abilități sociale.

Se consideră că un copil/elev are dificultăți de învățare dacă:

- există o diferență semnificativă între capacitățile sale și performanța școlară atinsă; - progresul realizat de el în procesul de învățare este minim sau zero, pe o perioadă mai mare de timp;
- are o dizabilitate/incapacitate care-l împiedică să utilizeze facilitățile educaționale care sunt puse la dispoziția copiilor de aceeași vârstă cu el;
- lucrează în plan școlar la un nivel inferior copiilor de aceeași vârstă;
- are dificultăți persistente în învățarea citit-scrisului și a calculului matematic;
- are dificultăți emoționale și de comportament care împiedică frecvent și la un nivel considerabil procesul de învățare a copilului sau chiar a întregii clase;

- are deficiențe senzoriale și psihice care necesită un echipament sau servicii specializate suplimentare;
- are dificultăți continue de comunicare și interacțiune care-l împiedică în dezvoltarea unor relații sociale echilibrate și formează obstacole în procesul învățării.

Caracteristicile individului cu dificultăți de învățare

Dintre caracteristicile specifice copiilor cu dificultăți de învățare amintim:

- caracteristicile generale ce pot indica o dificultate de învățare: hiperactivitate; slabă capacitate de a fi atent; orientare confuză în spațiu și timp; incapacitate de a urmări indicațiile orale; poftă necontrolată de dulce; hipoglicemie; inversează literele sau cuvintele; face constant greșeli ortografice; prinde greu o minge și o lovește greu cu piciorul; nu poate sări coarda; dificultăți la închiderea nasturilor; dificultăți la legarea șireturilor; mod defectuos de a ține creionul în mână; caligrafie mediocră; mers dificil; incapacitate de a sări; stângăcie; eșecuri frecvente; dificultăți de a sta într-un picior; dificultăți în a merge cu bicicleta sau de-a lungul unei linii.

- caracteristici ce pot indica dificultăți vizuale la elevi: capul foarte aplecat; simptome de tensiune vizuală (de exemplu: strabism, clipește des, își freacă des ochii, îi fug ochii), sare cuvinte sau rânduri când citește, își apropie foarte mult capul de pagină când scrie sau citește etc.;

- simptome ce indică tulburări afective sau de comportament: imagine greșită despre sine; accese colerice sau de ostilitate; impulsivitate excesivă; închidere în sine sau dezorientare;

- dificultăți ce pot fi asociate cu unele de ordin social: tendința de a se juca cu copii mult mai mici decât el; dificultatea de a stabili raporturi cu colegii; evitarea situațiilor sociale noi;

Factorii implicați în dificultățile de învățare.

Dificultățile în învățarea școlară sunt cauzate de mai mulți factori:

Factori primari care influențează procesul învățării sunt factorii personali ce țin de rata dezvoltării individuale (înălțime, greutate, forță de strângere, vârstă mentală, vârsta lecturii, vârsta educațională, vârsta pentru matematică, nivelul maturității sociale, nivelul maturității emoționale):

- determinări anatomo-fiziologice, malformații corporale sau deficiențe senzoriale – sunt susceptibile de a da naștere unor complexe de inferioritate sau inhibiții accentuate cu efect de diminuare a energiei

psiho-nervoase și a potențialului intelectual.

Factori psihologici individuali de origine endogenă cum ar fi: nivelul redus al inteligenței individuale, autismul infantil, hiperexcitabilitatea, făcându-i pe elevi să acorde situațiilor și evenimentelor școlare valențe afective exagerate, punându-se frecvent în situații de conflict cu profesorii și colegii.

Factorii psihologici individuali de origine exogenă pun elevul în situații severe de conflict și frustrare, elevul fiind astfel expus realizării unor stări depresive și de insecuritate (anxietate).

Factorii școlari:

- volumul sarcinilor școlare (dimensionarea/subdimensionarea lor accentuată);
- lipsa de obiectivitate în apreciere;
- timpul afectat altor preocupări obligatorii;
- sprijinul insuficient acordat pentru îmbunătățirea studiului individual (planificarea și organizarea învățării);
- rigiditatea ritmurilor de învățare, copiii cu ritmuri lente întâmpinând dificultăți în învățare;
- diferențele semnificative existente între profesori și chiar școli în ceea ce privește nivelul exigențelor cognitive manifestate față de elevi;
- abordările educative de tip exclusiv frontal care acordă prioritate clasei sau obiectivelor generale ale predării, dar nu acordă importanță particularităților psihologice ale elevilor, care individualizează actul perceperii și predării informațiilor;
- mărimea clasei de elevi: numărul mare de elevi frânează obținerea participării elevilor la procesul predării;
- eterogenitatea clasei de elevi din punctul de vedere al vârstei înfrânează elevii cu aptitudini sau ritmuri intelectuale superioare în dezvoltarea lor intelectuală.

Factorii familiali favorizează/defavorizează copilul prin climatul din familie, relațiile dintre părinți, relațiile copilului care învață cu ceilalți membri ai familiei, atitudinea acestora față de activitatea lui, dar și față de problemele lui personale, stilul de educație și situațiile și evenimentele ce se ivesc în familie. La aceștia se adaugă starea de alertă și hiperprotecție din partea unuia sau altuia dintre părinți, precum și situații când apar de genul îmbolnăviri sau decese care produc frământări de durată în familia copilului.

Factorii sociali atrag atenția asupra rolului contextului social în care se face educația, respectiv asupra valorii și importanței pe care statul și diferite alte instituții o acordă învățământului în ceea ce privește integrarea, succesul profesional și social al elevilor.

Fiecare copil prezintă particularități individuale și de relație cu mediul, trăsături care necesită o evaluare și o abordare personalizată. Educația necesită o schimbare pentru a răspunde dezideratului „o societate pentru toți”. Perceperea socială a acestor copii nu este mereu constantă, variind de la societate la societate, furnizând semnificații diferite, în funcție de cultura și de valorile promovate.

Bibliografie:

1. Rev. „Învățământul primar”, nr. 1/2000, Ed Discipol, București, 2000;
2. Verza E., Psihopedagogie specială, manual pentru clasa a XIII-a, școli normale, E.D.P., București, 1994;
3. Blândul V., Introducere în problematica psihopedagogiei speciale, Ed.Univ. din Oradea, 2005;
4. Gheru A., Psihopedagogia persoanelor cu cerințe speciale.Strategii de educație integrată, Ed.Polirom. Iași, 2001;

ASTĂZI LICEAN, MÂINE..., ANTREPRENOR!
ANTREPRENORII VIITORULUI LA, COLEGIUL T. ”I. MINCU”, DIN
FOCȘANI

Prof. Marcu Camelia-Alina
Colegiul T.”I.Mincu”, Focșani

Firma de exercițiu reprezintă o abordare modernă de studiu a științelor economice, ce integrează în cadrul său o multitudine de aspecte economice, reușind să îmbine într-un mod original și de un real folos elevilor, teoria disciplinelor economice cu practica, de pe parcursul celor patru ani de liceu. Și în acest an școlar, elevii Colegiului T.”I.Mincu”, din Focșani, profil economic, au demonstrat entuziasmul lor, pentru antreprenoriat, prin implicarea lor totală, la competițiile târgurilor firmelor de exercițiu, atât la nivel local, regional, interregional, cât și național.



Prin participarea elevilor dedicați studiului antreprenoriatului și fideli ai conceptului de firmă de exercițiu, în cadrul competițiilor de profil, prin prisma târgurilor firmelor de exercițiu, aceștia au reușit să își însușească noi abilități și competențe, în domeniul afacerilor și bineînțeles să îndeplinească noțiunile teoretice, studiate în anii de liceu, cu practica, prin intermediul firmei de exercițiu **Royal Art S.R.L.**



La principalele secțiuni de concurs, ale Târgurilor Firmelor de Exercițiu, acestea fiind: cel mai mare număr de tranzacții online, cea mai frumoasă prezentare Power Point, a firmei de exercițiu, cel mai bun spot publicitar, cel mai bun negociator în limba engleză, cea mai reprezentativă imagine a firmei, cel mai bun site(pagină web), cea mai reprezentativă mascotă, cea mai reprezentativă imagine de firmă de exercițiu, cel mai bun comerciant etc., liceenii au acumulat numeroase deprinderi și-au manifestat de asemenea dorințele, pentru viitorul apropiat, de a se implica cu multă dezinvoltură, în atractivul domeniu al antreprenoriatului. Ca urmare a proceselor de evaluare ale firmelor de exercițiu, de către juriile de specialitate economică și antreprenorială, elevii au obținut numeroase distincții și premii, aspecte ce le-au oferit acestora un imbold și mai mare pentru a iniția și dezvolta afaceri și în cadrul societății economice reale, în viitorul apropiat.



În urma participărilor anuale, la numeroase competiții, de specialitate economică, elevii au remarcat o multitudine de atribute, ale unui potențial antreprenor de succes:

- ✓ Viziune de amploare;
- ✓ Inteligență și creativitate;
- ✓ Cunoașterea optimă a domeniului de activitate;
- ✓ Perseverență și determinare;
- ✓ Charismă și persuasiune;
- ✓ Asumarea responsabilităților;
- ✓ Decision-maker(să fie o persoană care adoptă decizii rapide și eficiente);
- ✓ Problem-solver(se implică în rezolvarea, în manieră frumoasă, a problemelor și nu prin eliminarea acestora);
- ✓ Gut-feeling(deține fler antreprenorial și e un bun orator);
- ✓ Gândirea pozitivă;
- ✓ Pasiune pentru propria afacere;
- ✓ Etică personală;
- ✓ Încredere în oameni



Firma de exercițiu reprezintă o abordare modernă de studiu a științelor economice, ce integrează în cadrul său o multitudine de aspecte economice, împletind totodată și disciplinele de studiu economic, de pe parcursul celor patru ani de liceu, reușind să îmbine într-un mod original și de un real folos elevilor, teoria cu practica.

Prin implicarea elevilor cu multă pasiune și dedicare, la competiții, în domeniul antreprenorial, putem concluziona cu certitudine că: liceenii de astăzi vor fi viitorii antreprenori de succes, ai României de mâine!

Bibliografie:

- 1) www.wikipedia.ro
- 2) www.biblioteca.ase.ro

Proiect de lecție

Clasa: a X-a

Disciplina: Psihologie

Unitatea de învățare: Conduita psihosocială

Subiectul lecției: Imaginea de sine

Tipul lecției: Predare – învățare

Propunător: Mărgărint Cristina

Competențe generale:

1. Utilizarea conceptelor specifice științelor sociale pentru organizarea demersurilor de cunoaștere și explicare a unor fapte, evenimente, procese din viața reală
2. Aplicarea cunoștințelor specifice științelor sociale în rezolvarea unor situații – problemă, precum și în analizarea posibilităților personale de dezvoltare
3. Cooperarea cu ceilalți în rezolvarea unor probleme teoretice și practice, în cadrul diferitelor grupuri
4. Manifestarea unui comportament social activ și responsabil, adecvat unei lumi în schimbare
5. Participarea la luarea deciziilor și la rezolvarea problemelor comunității

Valori și atitudini:

- ✓ Afirmarea liberă a personalității
- ✓ Relaționarea pozitivă cu ceilalți
- ✓ Încrederea în sine și în ceilalți
- ✓ Valorificarea optimă și creativă a propriului potențial
- ✓ Echilibrul personal.

Competențe specifice:

- 2.4. Evaluarea unor tipuri de comportament psihosocial în contexte situaționale date
- 3.3. Rezolvarea, prin cooperare cu ceilalți a unor situații problemă cu ajutorul cunoștințelor de psihologie
- 4.3. Adecvarea conduitei psiho-sociale la diferite situații
- 5.2. Manifestarea unor comportamente prosociale necesare participării la rezolvarea problemelor comunității

Competențe de referință:

- ➔ Să definească imaginea de sine;
- ➔ Să distingă cele trei aspecte ale eului;
- ➔ Să analizeze procesele de formare ale eului;
- ➔ Să evalueze atitudinea față de sine

Strategii didactice (metode și procedee): problematizarea, conversația euristică, dezbateră, explicația, expunerea didactică, jocul didactic.

Mijloace de învățământ: manualul, planșe, fișe de lucru.

Locul desfășurării: Sala de clasă

Timp: 50'

Bibliografie:

- ✓ Zlate, M., Cretu, T., Mitrofan, N., Anitei, M., Psihologie: manual pentru clasa a X-a, pg. 146-151, Ed. Aramis, București, 2005;

- ✓ Neculau, A., Iacob, L., Boncu, S., Sălăvăstru, D., Lungu, O., Psihologie: manual pentru clasa a X-a, pg. 108-115, Ed. Polirom, București, 2004;
- ✓ Ștefănescu, D., O., Balan, E., Ștefan, C., Psihologie: manual pentru calsa a X-a, pg. 110-113, Ed. Humanitas Educațional, București, 2005
- ✓ Radu I. (coordonator)-« Psihologie socială », Ed.ExeS.R.L., 1994

Etapale lectției și evenimentele încadrării	Activitatea profesorului	Activitatea elevilor	Strategii didactice	Mijloace de învățământ	Forme de organizare a activității	Evaluare	Timp
Moment organizatoric	Salutul; Notarea absențelor; Crearea unei atmosfere propice învățării.	Salutul; Anunțarea absențelor	Conversația		Activitate frontală	Observarea comportamentului	1 min
Captarea atenției	Pentru a le capta atenția elevilor profesorul le va citi o scurtă povestire: Spargerea misterioasă. (Anexa 1)	Urmăresc cu atenție. Analizează termenul de <i>valoare</i> discutând despre cunoașterea valorii obiectelor, a persoanelor cu care intrăm în contact, dar și a propriei noastre persoane.	Conversația	Fișă	Activitate frontală		4 min
Anunțarea temei lecției și enunțarea obiectivelor	Scrie titlul pe tablă Enunță obiectivele. Anunță modul de desfășurare a lecției	Notează titlul în caiete și ascultă prezentarea profesorului	Expunerea, explicația	Caiet	Activitate frontală		2 min

Activitatea propriu-zisă	Profesorul începe predarea lecției pornind de la două întrebări importante ale existenței umane: Cine sunt eu? și Ce imagine au ceilalți despre mine?, explicând că răspunsul pe care ni-l dăm influențează echilibrul nostru psihologic. Îi întreabă pe elevi cum ne ajută o imagine de sine cât mai exactă.	Elevii răspund la întrebări	Conversația euristică		Activitate frontală	Evaluare formativă	30 min
	Profesorul înmânează elevilor o fișă de lucru, unde aceștia vor găsi informațiile principale ale lecției, informații lacunare, pe care ei vor trebui să le completeze pe tot parcursul lecției.	Anexa 2.	Explicație Conversația euristică	Fișă de lucru	Activitate frontală		
	Profesorul pornește o dezbatere despre conținutul imaginii de sine.	Elevii completează în fișa de lucru.	Dezbaterea Problemativă	Fișă de lucru	Activitate individuală		
	Profesorul definește imaginea de sine, scrie definiția pe tablă	Elevii notează în caiete.		Caiet			
	Profesorul subliniază că imaginea de sine se face adesea prin intermediul termenului EU (capacitatea ființei umane de a acționa și de a reflecta asupra propriilor acțiuni, de a fi cunoscător și cunoscut totodată).	Elevii analizează împreună cu profesorul termenul EU.	Conversația euristică		Activitate frontală și individuală		

	Profesorul adresează elevilor provocarea de a răspunde la întrebarea Cine sunt eu?	Elevii răspund, observând că răspunsurile diferă din diverse puncte de vedere.	Problematizarea		Activitate frontală și individuală		
	Din multitudinea de răspunsuri primite, profesorul concluzionează că există mai multe aspecte ale eului. W. James, psiholog și filosof american, care subliniază că individul, identitatea, personalitatea, conduitele sale nu pot fi concepute independent de relațiile sociale, distinge trei aspecte ale eului: <ul style="list-style-type: none"> ✓ Eul material (sinele corporal) ✓ Eul social ✓ Eul spiritual 	Elevii notează în fișa de lucru cele trei aspecte ale eului și analizează, cu exemple specifice, fiecare aspect. Corelând noile informații, elevii vor analiza proverbul <i>Nu haina face pe om și citatul La drept vorbind, un om are tot atâția de sine sociali câți indivizi îl cunosc și poartă în minte o imagine a lui.</i> (W. James)	Problematizarea	Fișă de studiu/ lucru	Activitate frontală		
	Profesorul deschide o dezbatere despre dezvoltarea omului spre maturitate, care presupune atât socializarea cât și prezența conștiinței de sine.	Elevii participă la dezbatere, exemplificând situațiile discutate.	Dezbaterea				
	Profesorul face distincția între eul actual și eul ideal, deschizând discuția despre cum și cât contribuie punctul de vedere al celorlalți la construcția imaginii de sine.	Elevii completează fișa de lucru și își notează prenumele în dreptul nivelului considerat corect pe o scală de apreciere a distanței dintre eul actual și cel ideal.		Fișă de lucru	Activitate individuală		

	Profesorul analizează împreună cu elevii citatul lui Robert Burns: <i>Dacă cineva ne-ar oferi darul de a ne vedea pe noi înșine așa cum ne văd alții, ne-ar elibera de multe greșeli și idei nebunești.</i>	Elevii analizează citatul.	Explicație	Planșă			
	Profesorul prezintă structura eului: <ul style="list-style-type: none"> ✓ componenta cognitivă ✓ componenta evaluativ-motivațională (afectivă) ✓ componenta comportamentală 	Elevii analizează, exemplificând, stima de sine pozitivă și cea negativă, precum și urmările acestora. Elevii interpretează o imagine. (Anexa 3)	Problematizarea	Fișă de lucru			
	Profesorul prezintă procesele formării eului: <ul style="list-style-type: none"> ✓ socializarea ✓ compararea socială ✓ percepția de sine. 	Elevii vor identifica în experiența lor contexte în care un proces de comparare socială i-a determinat să încerce o schimbare a propriei persoane.	Problematizarea	Fișă de lucru			
Asigurarea conexiunii inverse (feedback)	Profesorul distribuie câte o fișă în care elevii trebuie să completeze o analiză SWOT.	Elevii completează fișa și o interpretează. (Anexa 4)	Conversația euristică	Fișe de lucru	Activitate frontală și individuală	Evaluare formativă	5 min
Evaluarea performanței	Profesorul împarte clasei un test grilă. Testul reprezintă o recapitulare, pe scurt, a noțiunilor noi analizate.	Elevii răspund întrebărilor testului, după care se verifică testul colegului de bancă. (Anexa 5)		Test	Activitate frontală și pe echipe	Evaluare sumativă	5 min

	Asigurarea retenției și a transferului celor învățate	<p>Profesorul recomandă câteva cărți despre tema discutată. (Anexa 6)</p> <p>Profesorul recomandă câțiva pași spre o imagine de sine sănătoasă. (Anexa 7)</p>	Elevii completează câte un post-it cu : Sunt mândru de	Conversația euristică	Planșă	Activitate frontală	Evaluare sumativă
--	---	---	--	-----------------------	--------	---------------------	-------------------

Anexa 1

Spargerea misterioasă

Într-o noapte, doi oameni au dat o spargere într-unul din cele mai mari magazine din oraș. Râdeau răutăcios când au intrat în magazin, iar peste vreo două ore când au ieșit, râdeau la fel - chiar dacă nu furaseră nimic. Ceea ce au făcut ei a fost mult mai subtil și răuvoitor, poate chiar mai păgubitor pentru magazin decât un furt obișnuit.

Cei doi s-au dus prin magazin și au schimbat etichetele cu prețuri. Au luat eticheta de pe o bicicletă și au pus-o pe o rachetă de tenis. S-au dus la etaj și au luat eticheta de pe o pereche de șosete, apoi au coborât la parter și au lipit-o pe o cămașă. Au schimbat prețul de pe o minge de plastic cu eticheta de pe o minge de piele. Așa au făcut cu fiecare etichetă din magazin, apoi au plecat.

Ce credeți că s-a întâmplat a doua zi când s-a deschis magazinul?

A doua zi de dimineață magazinul s-a deschis ca de obicei. Casierii erau la locurile lor. Marfa era așezată ordonat pe rafturi. Clienții intrau și ieșeau din magazin, cumpărând ce aveau nevoie. Găseau ce le trebuia, plăteau și plecau. A fost nevoie de vreo două ore – timp destul de lung - ca să observe cineva că fuseseră schimbate toate etichetele cu prețuri. Câțiva cumpărători norocoși au făcut cea mai bună achiziție din viața lor. Alții au plătit dublu sau triplu pentru marfa cumpărată.

Anexa 2

Fișă de lucru Imaginea de sine

Imaginea de sine este reprezentarea mentală a propriei persoane, o structură organizată de cunoștințe despre sine ('cine sunt eu', 'ce pot face eu').

Imaginea de sine este o construcție socială: ne formăm prin apartenența la un grup social, prin compararea cu alții sau suntem influențați de o situație socială sau de unele personalități din mediul social.

Imaginea de sine conține cunoștințe despre:

- ✓
- ✓
- ✓
- ✓

William James a făcut distincția între trei **aspecte ale eului**:

- ✓ - include corpul persoanei și tot ceea ce este de ordin material și care este legat de respectiva persoană, cum ar fi: îmbrăcămintea, casa, alte proprietăți despre care se spune „este al meu”.
- ✓ – totalitatea impresiilor pe care individul le face asupra celorlalți (imaginea ce o proiectăm asupra altora, rolurile pe care le jucăm în fața celorlalți), modul cum mă fac cunoscut celorlalți.
- ✓ - se referă la valori, dorințe, aspirații, însușiri caracteriale și temperamentale, aptitudini și talente, atitudini și concepții.

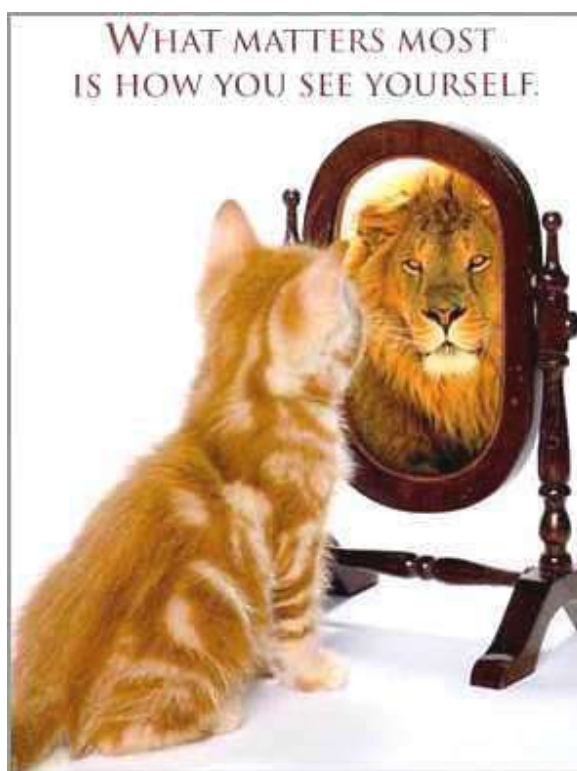
Structura eului:

- ✓ - *conceptul de sine*: reprezintă totalitatea percepțiilor și cunoștințelor pe care oamenii le au despre calitățile și caracteristicile lor, modul cum ne percepem ;
- ✓ – *stima de sine*: autoevaluările pozitive sau negative ale persoanei;
- ✓ – *auto-prezentarea*: strategiile pe care le folosește individual pentru a modela impresiile celorlalți despre el.

Formarea eului se realizează prin mai multe procese:

- ✓ este procesul prin care o persoană învață modul de viață al societății în care trăiește și își dezvoltă capacitățile de a funcționa ca un individ și ca membru al unor grupuri ; este un proces continuu.
- ✓ – eul nu este o realitate fizică, ci o realitate care se construiește în mintea fiecăruia dintre noi, mai ales prin compararea cu ceilalți.
- ✓ - pentru a ajunge la o bună cunoaștere de sine trebuie să acționăm, să ne implicăm în evenimente și să ne observăm comportamentul propriu.
- ✓

Anexa 3



Anexa 4

Analiza SWOT

Strengths (Puncte tari)	Weaknesses (Slăbiciuni)
Opportunities (Oportunități)	Threats (Amenințări)

Anexa 5

Test

1. Imaginea de sine este:
 - a. Doar ceea ce-mi aparține ca și sine corporal
 - b. Imaginea despre sinele care ar trebui să existe prin compararea cu alții
 - c. O structură organizată de cunoștințe despre sine

2. Cele trei aspecte ale eului, conform lui W. James, sunt:
 - a. Eul biologic, eul rațional și eul inconștient
 - b. Eul material, eul social și eul spiritual
 - c. Eul social, eul biologic și eul relațional

3. În structura eului se disting următoarele trei componente:
 - a. Componenta cognitivă, afectivă și comportamentală
 - b. Componenta relațională, psihologică și materială
 - c. Componenta pozitivă, negativă și neutră

4. Formarea eului se realizează prin procese precum:
 - a. Gândirea, imaginația și memoria
 - b. Motivația, creativitatea și afectivitatea
 - c. Socializarea, compararea socială și percepția de sine

5. Eul ideal este:
 - a. Ceea ce ar trebui sau am dori să fim
 - b. Ceea ce suntem ca urmare a experiențelor noastre
 - c. Reputația pe care o avem în rândul celorlalți

Anexa 6

	<p>"Imagine de sine și personalitate în adolescență. Studii teoretice și experimentale", autor Margareta Modrea.</p> <p>Carte apărută în anul 2006, are 224 pagini în format 16/24 cm. Lucrarea se adresează psihologilor, pedagogilor, cadrelor didactice, tinerilor și tuturor celor care sunt interesați de o mai bună cunoaștere de sine.</p>
	<p>În premieră în România, Imaginea de sine oferă o analiză a codului vestimentar și a relațiilor care se stabilesc între modul de a ne îmbrăca și personalitatea noastră reală. Deși nu își propune să constituie un ghid cu rețete miraculoase, lucrarea recomandă anumite etape ce trebuie parcurse pentru a se ajunge la o armonizare între aparență și realitate, obiectivul fiind crearea unei imagini pertinente, în conformitate cu mediul, dorințele și proiectele personale și profesionale ale celui care o posedă.</p>
	<p>Lucrarea de față își propune o abordare a problemelor cu care se confruntă adolescenții. Adolescența este o perioadă foarte dificilă a vieții oricărei persoane: schimbările biologice, fiziologice dar mai ales psihologice reprezentative pentru această vârstă transformă adolescentul într-un veșnic neînțeles. Criza de originalitate pe care o traversează orice persoană în această perioadă creează o și mai mare confuzie în ceea ce privește nevoile și expectanțele adolescenților.</p>
	<p>Cartea aceasta vă va ajuta să înaintați pe calea stimei de sine. Să o construiți, să o reparați, să o protejați. Ea vă va ajuta să vă acceptați și să vă iubiți, chiar dacă sunteți imperfecti. Nu ca să vă resemnați, ci ca să evoluați mai bine.</p> <p>Imperfecti, dar liberi și fericiți...</p>
	<p>Impăcare cu propria persoană. Armonie. Stimă de sine. Trei amănunte care ne fac mai fericiți, trei detalii propuse de psihoterapeuții Christophe Andre si Francois Lelord.</p>

Anexa 7

Câțiva pași spre o imagine de sine sănătoasă

- Începe prin a înțelege că nimeni de pe acest pământ nu te poate face să te simți inferior fără voia ta.
- Îmbracă-te frumos și elegant, astfel vei privi cu mai multă speranță către viitor și vei păși mai încrezător în viață.
- Clădește-ți o imagine sănătoasă făcând pași mici.
- Înscrie-te în clubul zâmbetelor și complimentelor! Cel mai nefericit om de pe pământ este cel care nu știe să zâmbească.
- Concepe o listă cu trăsăturile tale pozitive.
- Concepe o listă cu succesele obținute în trecut, care ți-au oferit cea mai mare satisfacție și încredere în propriile forțe.
- Evită lucrurile și oamenii care te demoralizează.
- Perseverează, în ciuda eșecurilor de moment!
- Intră într-o organizație, un grup, un club etc. cu scopuri nobile, care să te solicite activ și să te oblige să vorbești în public.
- Privește-te pe tine dar și pe semenii tăi în ochi!
- Dacă este necesar încearcă să-ți schimbi aspectul fizic.

CREȘTEREA CALITĂȚII ÎN EDUCAȚIE PRIN UTILIZAREA NOILOR TEHNOLOGII ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PRIMAR

MĂRGINEAN ANGELA

LICEUL CU PROGRAM SPORTIV ALBA IULIA

Este un adevăr recunoscut deja că educația trebuie să pregătească individul pentru ritmul accelerat al schimbării din societatea în care trăim, să-i creeze deprinderi și abilități de adaptare și, mai mult decât atât, competențe ce-l vor ajuta să ia decizii ce vor influența evoluția umană.

Dar în această transformare însăși procesul de instruire trebuie să se adapteze noilor condiții. Educația omului modern trebuie să depășească stadiul de educație orientată pe nivel și să se orienteze către o educație continuă, capabilă să-l pregătească pe individ oriunde s-ar afla și nelimitat în timp. Sarcina educației și formării bazate pe noile tehnologii ale informației și comunicării nu este de a demonstra că are rezultate imediate într-o întrecere cu alte tipuri de sisteme educaționale, ci de a substitui o parte din structurile actuale cu un nou spectru de performanțe, în întâmpinarea schimbărilor inerente ce au loc în cultură și civilizație. Cu certitudine, tehnologiile informației și comunicării vor deveni instrumente de utilitate universală. De aceea, este necesar să se dezvolte în acest sens un nou mod de gândire și comportament care va permite cadrelor didactice să facă față oricărei noi cerințe. Fiecare cadru didactic va trebui să capete o formare de bază în domeniul TIC. Din păcate, în învățământul preuniversitar, calculatoarele sunt folosite mai ales pentru predarea și învățarea informaticii. Folosirea lor ca instrumente menite să ușureze învățarea altor materii este încă în stadiu incipient. Totuși se constată o preocupare concretă pentru utilizarea calculatorului în învățare, în special în cadrul ariilor curriculare matematică și științe, limbă și comunicare. Acomodarea încă din școală cu noile tehnologii facilitează formarea intelectuală a elevilor pentru că stimulează interesul față de nou, imaginația, dezvoltarea unei gândiri logice.

Atunci când se lucrează cu calculatorul, interesul și implicarea elevului este neîntreruptă. Deschiderea aproape completă pe care o oferă tehnica de calcul elimină riscul ca elevul să se plictisească sau ca activitatea să intre în rutină. De obicei, copiii iau contact cu lumea calculatoarelor prin intermediul jocurilor. Varietatea subiectelor abordate de acestea stimulează imaginația celor care le utilizează, cu atât mai mult cu cât aceste programe sunt special concepute să dezvolte fantezia, inventivitatea, rapiditatea luării deciziilor, reflexele. Procesul de gândire al elevilor câștigă în profunzime și rapiditate. A ști ce să ceri sistemului de calcul impune o ordonare superioară a gândirii. Totodată, pot fi simulate pe ecran

fenomene și procese în evoluția lor, care altfel ar rămâne doar niște imagini fixe, unele experiențe greu accesibile devin tangibile în laboratoarele școlare.

Un alt interes major este acela că se poate optimiza randamentul predării prin prezentarea cu ajutorul ecranului și calculatorului a unei largi varietăți de exemple sau modele asociate unei secvențe de lecție. Aceasta conduce la stimularea inventivității și aplicativității, a spiritului participativ și anticipativ al celui care învață, dar și la atingerea satisfacției profesionalea cadrelor didactice implicate.

Încă din 2001, un raport al Comisiei Europene – Directoratul General pentru Educație și Cultură – arată că „încorporarea tehnologiilor informației și comunicării în sistemele de învățământ europene este un proces care, pe termen lung, va avea implicații majore pentru organizarea învățării și metodelor de predare“. Acesta a fost un imbold pentru ca includerea TIC în curriculum-ul școlar și în programele de pregătire a cadrelor didactice să devină o prioritate națională.

Această etapă de modernizare a mutat accentul de la competențele de bază la competențele cheie ce ghidează viitorul membru al societății spre incluziune socială, dezvoltare personală și învățare pe tot parcursul vieții sale. Folosirea noilor tehnologii ale informației și comunicării se regăsește printre principalele competențe cheie, ce au dus la schimbări majore în sistemul de învățământ ce au cuprins nu numai modificarea programelor școlare, dar și pregătirea cadrelor didactice și dotarea școlilor, în vederea asigurării resurselor necesare, umane și materiale, ceea ce duce la menținerea învățământului românesc în dinamica europeană.

În activitatea didactică de la ciclul primar, avem la îndemână două variante în munca la clasă: fie utilizarea cd-urilor educaționale, fie utilizarea platformelor educaționale. Ambele cuprind o serie de coordonate pedagogice: realizarea de obiective comportamentale, au conținut științific specific, adaptat la cerințele de vârstă și caracteristicile grupului țintă, dar și calități tehnice ce permit asigurarea interacțiunii individualizate, asigurarea feed-back-ului secvențial, realizarea evaluării formative. Aceste programe sunt, în aparență, doar jocuri foarte distractive, dar, în realitate, reprezintă o foarte complexă și eficientă modalitate pentru dobândirea de noi cunoștințe, formarea de priceperi și deprinderi, consolidarea și evaluarea cunoștințele unui școlar la nivelul respectiv, oferind un sprijin important în demersul instructiv.

De-a lungul anilor folosirea noilor tehnologii în domeniul educației și-au dovedit eficiența, iar flexibilitatea caracteristică a permis creșterea calitativă a procesului instructiv din țara noastră, schimbând perspectiva asupra practicii directe, completând cadrul

educațional cu metodologii moderne de învățare specifice unei societăți informaționale și optimizând întregul proces prin promovarea unei învățări creative.

Bibliografie:

1. „Impactul formativ al utilizării AEL în educație“, curs TEHNE, Centrul pentru dezvoltare și inovare în educație, București, 2004
2. „Utilizarea calculatorului în ciclul primar“, Todea Ion Sebastian,
3. www.didactic.ro

**Studiu de caz privind optimizarea serviciilor educaționale
în vederea integrării elevilor cu CES**

**Prof. MARIAN ANGELA
LICEUL TEHNOLOGIC "HENRI COANDĂ", TG. - JIU**

Studiu de caz: *Optimizarea serviciilor educaționale în vederea integrării elevilor cu Cerințe Educaționale Speciale (CES) în învățământul de masă la Școala "Steaua Luminoasă".*

1. **Prezentare generală:** Școala "Steaua Luminoasă" este o școală de cartier situată într-o zonă urbană cu o populație diversă. Această școală a întâmpinat provocări în ceea ce privește integrarea elevilor cu CES în învățământul de masă. Printre elevii cu CES se numără copii cu tulburări de învățare, dizabilități fizice, tulburări de spectru autist și alte cerințe educaționale speciale.
2. **Evaluarea nevoilor:** Înainte de a începe procesul de optimizare, s-a efectuat o evaluare cuprinzătoare a nevoilor școlii și ale elevilor cu CES. Au fost realizate interviuri cu cadrele didactice, părinții elevilor cu CES, specialiștii din domeniul educațional și chiar cu elevii înșiși. Rezultatele au arătat că principalele nevoi ale școlii includ: formare suplimentară pentru cadrele didactice, resurse educaționale adaptate, accesibilitatea clădirii și integrarea elevilor cu CES în activitățile sociale și extrașcolare.
3. **Program de formare pentru cadrele didactice:** În urma evaluării nevoilor, a fost dezvoltat un program de formare pentru cadrele didactice pentru a le spori competențele și abilitățile în lucrul cu elevii cu CES. Programul de formare a inclus tehnici de predare și evaluare adaptate, strategii de gestionare a comportamentului și metode de colaborare cu specialiști și părinții pentru a asigura o abordare integrată.
4. **Dezvoltarea resurselor educaționale adaptate:** Odată cu formarea cadrelor didactice, s-au creat și resurse educaționale adaptate pentru elevii cu CES. Aceste resurse au inclus materiale didactice personalizate, utilizarea tehnologiilor asistive și adaptări în cadrul materiilor de învățământ. De exemplu, s-au dezvoltat cărți cu caractere mari pentru elevii cu deficiențe de vedere și materiale vizuale pentru cei cu tulburări de învățare.
5. **Crearea unui mediu accesibil:** Școala a realizat modificări pentru a asigura un mediu fizic accesibil pentru toți elevii. Au fost instalate rampe și lifturi pentru accesul în clădire pentru elevii cu dizabilități fizice. De asemenea, s-au realizat ajustări în structura clădirii pentru a facilita deplasarea în siguranță a elevilor cu CES.
6. **Implementarea și monitorizarea:** Cu sprijinul conducerii școlii, programul de optimizare a fost implementat treptat. S-au organizat întâlniri periodice pentru monitorizarea progresului și identificarea eventualelor ajustări necesare. S-a acordat atenție deosebită evaluării rezultatelor academice și comportamentale ale elevilor cu CES pentru a măsura impactul intervențiilor.
7. **Colaborare și implicare:** În cadrul școlii, s-a promovat o cultură a colaborării și implicării. Specialiștii, părinții și cadrele didactice au lucrat împreună pentru a identifica și

implementa cele mai bune practici în sprijinul integrării elevilor cu CES. De asemenea, au fost organizate evenimente și activități sociale în care toți elevii să poată participa și interacționa.

8. **Rezultate:** După implementarea programului de optimizare, s-au observat îmbunătățiri semnificative în performanța academică a elevilor cu CES, în încrederea în sine și în relațiile sociale. În plus, școala a devenit mai deschisă și mai primitoare pentru toți elevii, promovând un mediu educațional incluziv.
9. **Recomandări:** Pe baza experienței școlii "Steaua Luminoasă", se pot formula câteva recomandări pentru alte instituții de învățământ care doresc să optimizeze serviciile educaționale pentru elevii cu CES:
 - Asigurați formarea continuă a cadrelor didactice în domeniul educației incluzive.
 - Dezvoltați și adaptați resurse educaționale pentru a satisface nevoile individuale ale elevilor cu CES.
 - Implicați părinții, specialiștii și comunitatea în procesul de integrare și susținere a elevilor cu CES.

Prin implementarea acestor măsuri, școlile pot crea un mediu educațional mai incluziv și să ofere o educație de calitate pentru toți elevii, indiferent de cerințele educaționale speciale pe care le au.

SPRIJINIREA COPIILOR PREȘCOLARI ÎN PREVENIREA ȘI COMBATEREA AGRESIVITĂȚII

Prof. învățământ preșcolar, Marin Marinela
Grădinița cu Program Normal Ideciu de Sus

Copilul manifestă înainte de intrarea în grădiniță, obiceiuri pe care le-a dobândit din familie. Odată ajuns la grădiniță, copilul se confruntă cu un mediu nou, în care sunt instituite reguli, norme și principii aplicate în spațiul grădiniței. Unele reguli sunt în concordanță cu socializarea familială, iar altele vin în contradicție cu aceasta. Cum reușește copilul să se adapteze la cele două planuri în care trăiește, lumea grădiniței și lumea familiei, dacă regulile sunt diferite? Ce soluții găsește pentru a rezolva aceste contradicții dintre normele familiale și cele școlare? Regulile în grădiniță trebuie transmise părinților și copiilor, trebuie să conștientizeze importanța lor și faptul că acestea generează comportamente pozitive. Grădinița are rolul de a transmite copiilor o cultură comună. Dar modul prin care copiii și-o însușesc este diferit, având în vedere diferențele dintre copii.

Fiecare părinte s-a lovit, într-un fel sau altul, de agresivitatea copiilor. Uneori suntem chiar noi în papucii părintelui de copil agresiv, alteori trebuie să ne consolăm copilul care a fost agresat. Nici una dintre situații nu e ușoară și o mai bună înțelegere a fenomenului ne ajută să gestionăm mai bine agresivitatea copiilor. Atunci când agresivitatea fizică este folosită ca metodă de disciplină primară poate avea efecte secundare nocive asupra copilului pe termen lung. Ea poate crește șansele ca micuțul să devină mai agresiv și să se comporte urât, apar deficiente în învățare, depresie și chiar încurajează comportamentul criminal. Poți crește un copil sănătos și disciplinat și fără a apela la metode agresive.

Printr-o combinație de prevenție, disciplinare pozitivă și metode de pedepsire a copilului nonviolente poți crește și educa un copil productiv, pozitiv și manierat. Copilul trebuie să își exprime verbal sentimentele, decât să le transpună în acțiuni violente sau nepotrivite.

Ce putem face în situațiile când un copil are un comportament agresiv?
Este important să ne apropiem cu calm de un copil care se manifestă agresiv cu intenția de a-l sprijini să facă față acestor emoții intense:

Arătând copilului că este văzut și înțeles. Nu este nevoie să găsim scuze pentru comportamentul agresiv al preșcolărilor noștri sau să ne prefacem că nu s-a întâmplat. Acesta ar fi un stil permisiv. În egală măsură, pedeapsa nu va fi utilă, va crește sentimentul de furie și va bloca orice etapă de învățare ulterioară. Acceptarea necondiționată nu înseamnă acceptarea comportamentului, ci acceptarea copilului care se comportă în acest mod, știind că nu are încă mecanismele formate pentru a reacționa în alt mod momentan. Acceptarea înseamnă să transmitem copilului că e firesc să aibă propriile nevoi și percepții, convingeri și opinii. Cea mai folositoare întrebare pe care ne-o putem adresa în astfel de situații este: "De ce are nevoie copilul în acest moment?". Într-o primă etapă ne vom concentra pe nevoile copilului, urmând să ne ocupăm de învățare sau corectarea unui comportament când copilul este calm.

Modelând autoreglarea: când un copil se manifestă agresiv este posibil ca și noi, adulții, să simțim furie sau să considerăm că am eșuat în rolul de părinte. Dacă acționăm cu furie și răzbunare când copilul este agresiv copilul nu va învăța cum să se calmeze și să rezolve problema. Ne vom strădui să acționăm cu calm și vom aborda situația cu intenția de a înțelege și ghida.

Stabilind limite creăm siguranță: în momentele în care copilul manifestă comportamentul agresiv, cu fermitate și blândețe în același timp, îi putem bloca gesturile dacă aruncă sau sparge obiecte. Modul în care acționăm este mult mai important decât cuvintele în aceste momente de supărare și important este să nu facem demonstrații de forță sau să îl speriem. Ne vom concentra pe a menține calmul și siguranța tuturor. Acționând ferm și calm, fără furie, îl ajutăm pe copil să se simtă în siguranță (fizic și emoțional) .

Concentrându-ne pe emoții: este mai eficient decât să folosim cuvinte reactive. De exemplu: ”Observ că ești furios” ajută mai mult decât “Nu mai țipa” sau “Pari atât de supărat” în loc de “dacă mă mai lovești o dată, nu te mai las la televizor astăzi”.

Renunțând la etichetare sau la tipare verbale precum “copil rău”, “bătăuș”, sau “copil agresiv”. Trebuie să ne amintim că pentru copil este un moment în care are nevoie de suport și compasiune pentru a trece peste avalanșa de emoții. Fiind atenți la folosirea etichetelor atunci când vorbim despre copii vom evita situațiile în care copiii acționează în felul în care se vorbește despre ei, de ex: “Andrei lovește mereu când este furios”.

Neapelând la pedeapsă: pedeapsa este o metodă de educare neadecvată și care pe termen lung nu dă rezultate. Pedeapsa nu îl va ajuta pe copil să învețe să se poarte mai bine. Răspunzând cu furie și agresiune, cu control, forță și frustrare, copilul nu se va conecta emoțional, se va închide și va trage concluzia că acesta este modul în care se rezolvă situațiile dificile. În loc să învețe să își gestioneze furia copilul se va simți fără putere și se va concentra pe cum să preia controlul lovind, rânind, țipând, refuzând să coopereze cu tine, iar acestea vor perpetua agresiunea. Este potrivit să intervenim prin metode din care copiii să învețe abilitățile de autoreglare (cum să-și recunoască emoțiile, să se calmeze și să facă alegeri mai bune). Câteva alternative ar fi: un spațiu de calmare, un plan de a se liniști, exerciții de respirație).

Manifestând grija de sine: când ne luăm timp pentru noi înșine ca părinți sau educatori, pentru a ne reseta și a ne încărca pozitiv nu dăm dovadă de egoism, ci ne încercăm bateriile pentru a putea răspunde cu calm, învățându-i și pe copii acest tipar comportamental. Nu putem răspunde cu calm dacă suntem continuu stresați, îngrijorați sau anxioși.

Acceptând responsabilitatea pentru mediul în care copiii din jurul nostru cresc. E util să reflectăm și să acționăm pornind de la aceste întrebări: "Mi-am făcut timp să vorbesc cu copiii despre moduri pozitive în care pot face față frustrărilor?", "Am stabilit limite clare în acest sens?", "Modelez eu însumi autoreglarea?", "Petrec momente cu copiii în care să ne simțim conectați?", "Le arăt copiilor prin acțiunile mele grijă, empatie, respect și dragoste?".

Copiii trebuie să fie apreciați atunci când se comportă corect, pentru ca ei să repete aceste lucruri.

Bibliografie

Diaconu, M., Sociologia educației

Cosmovici, A., Iacob, L., Psihologie școlară, Ed. Polirom, Iași, 1998

METODE INOVATIVE DE PREDARE. STRATEGIA GÂNDIRII CRITICE – LSDGC

„Ca Diogenes din Sinope, profesorul contemporan are a căuta în școală, ca și în lumea largă, cu lampa aprinsă și ziua, oameni: oameni întregi, noi, în care pâlpâie flacăra ideii.” (Vasile Pârvan)

Prof. Marinceaș Marinela Adriana, Colegiul Național „Horea, Cloșca și Crișan”, Alba Iulia

Gândirea critică este una dintre abilitățile cheie pe care învățământul secolului XXI încearcă să o dezvolte în rândul elevilor și, în acest context, se impun metode și tehnici activ-participative cu caracter inovativ care să stimuleze competențele de gândire critică ale elevilor. Gândirea critică își face simțită prezența și se dezvoltă atunci când nu domină prejudecata unicului răspuns corect. Abilitatea de a gândi în manieră critică, nestandardizată și depășind clișeele, va permite generațiilor de absolvenți să se realizeze ca personalități, într-o lume democratică și deschisă. Gândirea critică devine una dintre cele mai benefice metode de a-i învăța pe elevii să afle soluții în diferite situații-problemă. Strategia gândirii critice se edifică în baza teoriilor inițiate în SUA, însă originile gândirii critice se regăsesc în antichitate, în celebrele dialoguri ale lui Socrate, menite să dezvolte cogniția educabililor. O veritabilă metodă de predare-învățare-evaluare, gândirea critică impune două exigențe:

- a. *transparența*, care solicită cogniția și deci, însușirea procesului de învățare;
- b. *caracterul sistematic al aplicării*, care impune exersare, perseverență, repetare.

Profesorul integrează optim strategiile de dezvoltare a gândirii critice în cadrul lecțiilor de literatură, dirijând un proces activ, axat pe aflarea „sensurilor” dindărătul textelor literare, operație care se cere a fi îndeplinită de elev. Receptarea textului epic pornește de la credința că ceea ce știu elevii poate determina ceea ce vor învăța. Într-un cadru al dezvoltării gândirii critice, interacționează:

- a. *timpul* – important în explorarea cunoștințelor anterioare, în formarea opiniilor. Dialogul continuu, neîntrerupt de lipsa timpului, prilejuiește descoperirea ideilor și realizarea atentă a feedbackului;
- b. *permisivitatea* – este o premisă cheie care permite fiecărui elev luarea de cuvânt, fără însă a accepta superficialitatea sau lipsa interesului.
- c. *diversitatea* – pornește de la ideea că nu există un singur răspuns corect și implică intervențiile diferite ale elevilor.
- d. *respectul* – o condiție *sine qua non* a comunicării, implicând deferența pentru cel care vorbește, ascultarea activă a mesajelor celorlalți colegi și apoi exprimarea liberă a ideilor personale;
- e. *valoarea* – se referă la aprecierea punctelor de vedere ale elevilor, în detrimentul unor păreri, comentarii prestabilite.

Această strategie, asumată azi ca fiind modernă, a determinat cadrul de proiectare didactică E.R.R.E (Evocare – Realizarea sensului – Reflecție – Extindere), un cadru riguros de învățare în care nu se pot arde etape, fiind creat special pentru a facilita, în baza unui proces coerent și nefragmentat, activizarea elevilor, cooperarea, evaluarea și autoevaluarea. Fiecare etapă a lecției

trebuie să conțină o tehnică de lucru derivată din obiectivul operațional al etapei. Cele patru etape obligatorii sunt:

1. Evocarea reprezintă secvența introductivă a lecției. Rostul acestei prime etape este de a corela cunoștințele și abilitățile anterioare ale elevilor cu ceea ce urmează să fie asimilat. Evocarea se constituie într-un liant între vechi și nou, e un fel de „developare în minte” a unui film mai vechi cu scopul creării emoției. Evocarea implică experiențele elevilor, iar verbul sugestiv și motivațional ar fi *Implică-te!* Timpul afectat acestei etape va fi de aproximativ 10-12 minute, timp în care se poate realiza și verificarea temei pentru acasă, dacă aceasta a fost gândită în perspectivă.

Printre obiectivele evocării se numără:

- a. actualizarea cunoștințelor de care dispun elevii, raportată la aspectele unui text citit sau încă necunoscut, vizând concepte din categoria: tematică, motive literare, repere spațio-temporale, personaje, titlu etc. Tehnici recomandate: *Clustering, Grafitti, Asocieri libere, Secvențe contradictorii, Discuția ghidată.*
- b. reluarea informațiilor studiate anterior în legătură cu: autori și opere, concepte teoretice necesare în noul demers didactic etc. Tehnici recomandate: *Diagrama Veen, Explozia stelară, Citate, Asocieri forțate;*
- c. evidențierea unor câmpuri semantice reprezentative, ilustrate prin tehnici precum: *Harta conceptuală, Floarea de nufăr, Clustering.*
- d. gruparea ideilor comune cu tema anunțată prin: *Brainstorming, Brainwriting, Phillips, Scrierea liberă, Eseul de 5', Graficul T.*
- e. provocarea unor emoții constructive, crearea climatului necesar, stârnirea motivației; Tehnici recomandate: *Reacția cititorului, Bliț, Pagina de jurnal, Lanțuri asociative, Dialogul dirijat, Discuția ghidată, Scrierea liberă, Pixuri în pahar, Linia valorii, Găsește cuvântul țintă, Schimbă perechea!*

2. Realizarea sensului este cea mai importantă etapă a lecției, întrucât elevii învață conținuturi noi sau își folosesc anumite deprinderi dobândite: realizează lectura analitică a unui text, ascultă o prelegere, o argumentare, un punct de vedere. Elevii vor îndrumați înspre elaborarea unor scrieri, emiterea unor observații, luări de atitudine cu privire la temă. Elevul va fi integrat activ în propriul proces de învățare. Predarea, în lipsa învățării propriu-zise, nu este un proces eficient. *Tehnica lecturii ghidate* spre exemplu, este recomandată în cazul receptării textului literar. În cazul prezentărilor orale sau scrise de tipul – descrierea problemei, descrierea unui eveniment, caracterizarea unui personaj – se recomandă *Cubul*. Dacă cerința vizează elaborarea unui text sau discurs argumentativ, se recomandă metoda *Argument în 4 pași*. Verbe sugestive în această etapă a lecției sunt: *Informează-te!* și *Procesează informația!* Cu precădere, cel de-al doilea verb are însemnătate, căci informarea în lipsa procesării informației, nu conduce spre realizarea sensului. De aceea, cele două deziderate, implicarea dascălului și selectarea metodelor potrivite, sunt vitale în dezvoltarea gândirii critice la elevi. Tehnicii recomandate în această etapă a lecției sunt: *Comerțul cu o problemă, Interviu în trei trepte, Lectura ghidată, Piramida narațiunii, Phillips, Pânza discuției*. În cazul studierii textului nonliterar, se propun integrarea metodelor: *SINELG, Mozaicul, Predarea complementară*. Dacă obiectivul lecției este scrierea, devin oportune tehnici ca: *Cubul, 6 De ce?, TASC, PRES, OPERA, SORA*.

3. Reflecția devine uneori o etapă mai importantă decât chiar realizarea sensului, însă ea își îndeplinește funcția doar dacă s-a realizat în prealabil învățarea. Operațiile realizate au legătură cu sinteza, crearea de texte și evaluarea. Textele devin acum pretexte pentru producerea de discursuri din categoriile: literar, narativ, publicistic, metaliterar. Acest moment al lecției îi

prilejuiește elevului de liceu formarea anumitor deprinderi de analiză și interpretare. Un element particular al etapei îl constituie verificarea feedback-ului activității care oferă elevului posibilitatea de a-și exprima opiniile, de a le compara cu ale colegilor, de a emite judecăți de valoare. Verbele de sinteză din care derivă sarcinile didactice sunt: *Comunică! Decide! Apreciază!* „Produsul” rezultat în urma analizei textului literar este prezentat cu ajutorul tehnicilor de stimulare a gândirii critice: *Cadranul argumentării, TASC, Graficul T, FRISCO, Diagrama Venn, Pălăriile gânditoare, Panelul, Acvariul, Masa rotundă, Din fotoliul autorului* etc. Reflecția valorifică și stimulează creativitatea elevilor prin adoptarea tehnicilor activizatoare: *Jocul de rol, Dezbaterea, Maratonul de scriere, Jurnalul reflexiv, Consultațiile în grup*. Acesta este momentul oportun al lecției pentru a evalua eficiența demersului didactic.

4. Extinderea este etapa posterioară lecției, fiind, de cele mai multe ori, valorificată în tema pentru acasă. Discutarea acestei etape se va realiza în lecția următoare, în etapa de evocare, însă, în anumite situații, ea se poate extinde pe o durată mai lungă de timp, dacă sarcinile didactice necesită timp pentru rezolvare. În etapa de extindere, profesorul selectează tehnici potrivite de integrare a cunoștințelor dintre care: *Imaginația ghidată, Harta conceptuală, Colajul, Studiu de caz, Jurnalul reflexiv, SORA, OPERA*. Ultimele două tehnici conțin îndemnul *Acționează!* Astfel, *SORA* reprezintă *Situație–Observație–Reflecție–Acțiune*, iar *OPERA: Observație–Prezentare–Explicație–Reflecție–Acțiune*. Produse importante rezultate în etapa de extindere pot fi revistele școlare, broșurile, eseurile elevilor.

Strategia LSDGC necesită cel puțin cinci ani de exersare, până când profesorii și elevii se vor familiariza cu noile tehnici de lectură, scriere și organizare a informației și vor dobândi deprinderi de gândire critică și funcțională. Implementarea eficientă a acestei strategii inovative se leagă de managementul timpului și de imbricarea funcțională a strategiilor didactice. Benefice în procesul de integrare a strategiilor menite să dezvolte acest tip de gândire ar fi cursurile de formare care să aibă caracter preponderent practic-aplicativ.

Proiectarea unui demers didactic după modelul gândirii critice impune analiza *motivației* necesare în realizarea lecției. Astfel, se vor avea în vedere câteva întrebări menite să evidențieze valoarea lecției și să o integreze în sistemul cunoștințelor anterioare și a celor viitoare, așa încât demersul didactic să fie unul integrator.

- Care este importanța lecției în general?
- Cum interacționează cu demersurile didactice anterioare, dar cu cele viitoare?
- Ce oportunități de aplicare a gândirii critice propune lecția?
- Ce cunoștințe și semnificații vor fi transmise?
- Cum vor folosi elevii aceste cunoștințe?
- Ce trebuie să știe și să poată realiza în prealabil un elev pentru a dobândi competențe în urma demersului didactic?
- Cum se va verifica însușirea noului conținut informațional?
- Cum vor fi gestionate resursele și timpul afectat diverselor activități?
- Care sunt dificultățile care pot să apară pe parcursul lecției?

NOILE TEHNOLOGII INFORMAȚIONALE - PARTE INTEGRANTĂ A PROCESULUI EDUCAȚIONAL

Prof. înv. primar Mariș Anuța
Școala Gimnazială Nr. 10
Sighetu Marmăției Maramureș

Trăim într-o eră a cunoașterii, unde știința și tehnologia avansează într-un ritm alert. Acest lucru se răsfrânge și asupra procesului educațional, care trebuie să se adapteze la cerințele și necesitățile societății contemporane.

Utilizarea tehnologiei în educație reprezintă o necesitate care provine din evoluția continuă și fără precedent a noilor tehnologii, de rolul tot mai accentuat pe care acestea îl înregistrează în toate domeniile de activitate. Un alt element esențial îl reprezintă cerințele pieții forței de muncă, orientate spre deținătorii competențelor digitale. De asemenea, s-a constatat existența unei generații de tineri nativi digitali.

Dispozitivele tehnologice care fac parte din categoria mijloacelor de comunicare sunt utilizate în mod frecvent în scop individual, informal sau de divertisment. Dezvoltarea tehnologiei ne-a ajutat să ne atingem scopurile într-un mod eficient, iar accesul informației este la un click distanță pentru toți locuitorii planetei. Tehnologia modernă este omniprezentă în viața tinerilor, influențându-le dezvoltarea și viața socială, fiind evident că manipularea tot mai accentuată a tehnologiei moderne și accesul la Internet vor avea o altă greutate în anii ce vor urma.

Aceste dispozitive tehnologice pot avea o valoare educativă, se pot integra în educația formală dacă sunt valorificate și regândite în contexte educaționale.

Datorită dezvoltării societății informaționale și a cunoașterii, noile dispozitive tehnologice au fost utilizate ca instrumente a procesului instructiv-educativ, ele devenind indispensabile în conceperea și planificarea unui învățământ modern și interactiv.

Faptul că tehnologia ne însoțește peste tot este un motiv suficient de bun pentru a schimba modul în care tinerii asimilează informația. Orele interactive în care s-au utilizat programe software destinate special educației au îmbunătățit mult nu numai procesul de predare / învățare, ci și relația dintre elevi și profesori și relațiile dintre părinți și elevi. Programele utilizate în școli au rolul de a capta interesul elevilor, oferindu-le o experiență de învățare interactivă, bogată și variată, care îi ajută să devină mai disciplinați și mai informați.

Se evidențiază o reciprocitate între tehnologia modernă și educație, avansarea tehnologică este o consecință a dezvoltării educației și educația, la rândul ei, beneficiază de aceste progrese.

Noile tehnologii au o dublă funcție educațională : pe de o parte, ele facilitează și ajută educația dacă sunt integrate cu atenție în practicile educaționale; pe de altă parte, generează nevoia de noi competențe care urmează să fie dezvoltate de instituțiile de învățământ. Integrarea noilor tehnologii în procesul instructiv-educativ presupune adaptarea metodologiilor tradiționale de predare prin recontextualizare, modernizare și inovare.

Relația dintre tehnologie și educație este din ce în ce mai dinamică., evoluția permanentă a tehnologiei necesită noi abilități, comportamente și atitudini. Folosirea tehnologiei în domeniul educațional, le oferă elevilor posibilități nelimitate de învățare și evoluție. Pătrunderea tehnologiei în domeniul educației elimină limitările date de resurse și acces redus la informație. Profesorii au posibilitatea de a veni cu diverse metode noi de a atrage elevii și de a-i ține captivați.

Educația digitală a devenit în ultima perioadă una dintre preocupările prioritare ale învățământului românesc, prin impunerea alfabetizării și a comunicării digitale pentru orice participant la procesul instructiv-educativ. La nivelul întregii lumi, se observă transformarea conținutului cultural într-o formă digitală, favorizând accesibilitatea la produse educaționale oricui, oriunde și oricând

Integrarea noilor tehnologii în actul educațional este un lucru firesc, deoarece atât în cazul elevilor , cât și în cazul cadrelor didactice , alfabetizarea digitală există. În cazul elevilor, aceștia au format competențele elementare în utilizarea tehnologiei, competențe utilizate de cele mai multe ori în scop recreativ, individual sau pentru a se informa în legătură cu diverse teme educaționale (realizarea unui proiect , rezolvarea temei).În cazul cadrelor didactice, acestea utilizează tehnologia în proiectarea și organizarea activității didactice , în anumite secvențe de lecție. Noile tehnologii informaționale permit realizarea efectivă a lecțiilor într-un mod inovator, cu participare activă a elevului .

Noile tehnologii informaționale au un grad înalt de aplicabilitate în cadrul procesului educațional, ele având un rol esențial în transformarea și eficientizarea procesului de învățate. Introducerea tehnologiei permite desfășurarea unei forme personalizate de pregătire adecvată aptitudinilor și posibilităților fiecărui individ, care înlocuiește sistemul tradițional, uniform, de educație colectivă.

Tinerii preiau conștient, dar și inconștient diferite modele comportamentale, atitudinale, experiențe afective, expresii lingvistice, stiluri vestimentare etc., care le influențează dezvoltarea personală și implicit sistemul de valori. Rolul profesorului este de a ghida elevul să învețe cum, pentru ce și la care dintre surse să apeleze, cum să le utilizeze cu folos, oferindu-le criterii de identificare, selecție, analiză și interpretare a informațiilor disponibile.

Laptopurile, tabletele, smartphone-urile și alte numeroase programe sau platforme online facilitează învățarea, o fac mai atractivă și mai dinamică, dar nu pot înlocui profesorul. Acesta îi ajută pe elevi să filtreze informațiile , să le proceseze, ca mai apoi să le transforme în cunoștințe.

Introducerea noilor tehnologii în sfera educațională reprezintă un pas important în evoluția sistemului educațional. Creativitatea și implicarea profesorului, deschiderea acestuia spre oportunitățile oferite de tehnologie, vor duce la realizarea unui învățământ modern , dinamic și eficient, capabil să ofere indivizi care să dețină aptitudinile și competențele esențiale pentru integrarea lor în societate.

Bibliografie :

1. Benea R. (2005). Strategii de integrare a noilor tehnologii în școală. Conferința Națională de învățământ virtual, ediția a III-a
2. Cerghit, Ioan, 1972, *Mass-media și educarea tineretului școlar*, Editura Didactică și Pedagogică, București;
3. Cerghit, Ioan, 2002, *Sisteme de instruire alternative și complementare. Structuri, stiluri și strategii*, Editura Aramis, București;

OPTIMIZAREA SERVICIILOR EDUCAȚIONALE ÎN VEDEREA INTEGRĂRII ELEVILOR CU DEFICIENȚE DE ÎNVĂȚARE

Prof. Mátyás Erika, Liceul Tehnologic „Apor Péter” Târgu Secuiesc

Copiii cu CES se află în centrul preocupărilor noastre, ale a cadrelor didactice. Trebuie să admitem cu toții diversitatea dintr-o clasă și mai ales ideea că fiecare are propriile sale capacități intelectuale, nevoile sale în privința asimilării de informații. Astfel, este de datoria noastră să încercăm să găsim soluții pentru a sprijini acești copii cu probleme speciale în educație.

Cadrul didactic interacționează și cu elevii cu cerințe speciale cărora le oferă ajutor și suport fără a lua decizii în locul lor.

În relația cu copiii cu cerințe speciale, cadrul didactic trebuie să ofere:

- un proces didactic flexibil, astfel încât să permită fiecărui copil să avanseze în ritmul său și să fie tratat în funcție de capacitățile sale de învățare
- adaptarea și integrarea copilului cu cerințe speciale în experiențele de învățare alături de copiii normali
- dezvoltarea capacităților necesare pentru rezolvarea independentă în ” limitele permise de gradul deficienței” a problemelor de viață
- accesibilizarea conținutului învățării la nivelul de înțelegere a fiecărui elev, având disponibilitatea pentru desfășurarea unor activități diferențiate și individualizate
- copiii cu CES au nevoie în anumite momente de un sprijin activ în învățare, atât în timpul învățării la clasă cât și la cele din afara clasei, prin dezvoltarea unui parteneriat educațional cu anumite categorii de specialiști cu familiile copiilor sau cu anumite instituții din comunitate.

În relația pe care o are cu copiii dificili, cadrele didactice abordează strategii menite să rezolve problemele existente parcurgând anumite etape; identificarea copiilor ce întâmpină greutăți, depistarea cauzelor acestora, proiectarea unui curriculum diferențiat și personalizat, a unui proces didactic activ, formativ cu accent pe situațiile motivaționale și pe evaluarea formativă, colaborarea cu specialiști din cadrul serviciilor de sprijin și antrenarea familiei.

Educația incluzivă (integrată) a apărut și s-a extins în ultimele decenii ca un principiu funcțional existent atât la nivelul politicilor școlare, cât și al practicilor educaționale

Strategiile educației integrate sunt strategii de micro-grup, activ-participative, cooperative, colaborative, parteneriale, implicante, organizative și socializante. Acestea, datorită atributelor lor, sunt adaptabile, putând fi cu ușurință multiplicare sau diversificate pentru a acoperi situațiile noi. Aceste atribute caracterizează și învățarea, care trebuie să se realizeze în grupuri mici, să fie cooperativă, partenerială, activ-participativă, să se desfășoare într-un mediu relaxant, plăcut.

În vederea integrării școlare a copiilor cu cerințe speciale pot fi identificate mai multe perspective:

- perspectiva individuală care pune accentul pe identificarea și scoaterea în relief a problemelor specifice de învățare ale fiecărei categorii de elevi cu cerințe speciale
- perspectiva de grup care se referă la relațiile elevului cu ceilalți colegi de clasă și la modalitățile de rezolvare în grup a problemelor de învățare sau la modalitățile de intercunoaștere între elevii cu C.E.S. și restul elevilor ca o condiție a acceptării și recunoașterii reciproce a valorii lor în grupul-clasă
- perspectiva curriculară care poate acționa și prin flexibilizarea conținuturilor și adaptarea mijloacelor de învățare la particularitățile individuale ale fiecărui elev, la dificultățile specifice de învățare, la tehnicile specifice învățământului integrat (învățare interactivă, modalități de sprijin și suport, apelul la profesori itineranți etc.).

Cunoașterea strategiilor educației integrate este indispensabilă oricărui cadru didactic.

Bibliografie :

Cucoș, Constantin, 2006, Pedagogie, Editura Polirom, Iași

Ungureanu, Dorel, 2000, Educația integrată și școala inclusivă, Editura de Vest, Timișoara

UNICEF, 1995, Cerințe speciale în clasă: Pachet de resurse pentru instruirea profesorilor,

Reprezentanța specială UNICEF pentru România, București

Vrășmaș, Traian, 2001, Învățământul integrat și /sau incluziv, Editura Aramis, București

Fiche pédagogique -LOISIRS

Prof. Mihai Elena-Daniela

Liceul Teoretic „Ion Borcea ” Buhuși

Loisirs est le thème de cette fiche et à travers des documents humoristiques on se propose de renforcer le vocabulaire spécifique, les expressions utilisées pour dire ce qu'on aime/ n'aime pas. Par conséquent, je propose des activités pour ce thème, en utilisant l'humour et le comique. Je propose des activités sur des documents humoristiques, comme la BD et la vidéo humoristique qui représente un épisode de *Titeuf*. L'humour et le comique opèrent avec ces documents dans la classe du FLE et j'ai observé, chez mes apprenants, qu'ils les aiment beaucoup. Pour créer une atmosphère de détente et de plaisir dès le commencement de la classe, l'enseignant peut s'en servir.

Les activités 1, 2 et 3 supposent la production orale à travers des BD avec les Schtroumpfs sur le thème de loisirs. La première activité est sur les dessins des BD, sans texte, mais qui expriment très bien les loisirs. Pour éveiller l'attention des apprenants, on peut leur poser des questions générales sur leur temps libre. (*Que faites-vous pendant le weekend?/ Quelles sont vos passions?*). Puis, on leur donne les fiches avec les BD, qui certainement vont déclencher leur rire. Les activités 2 et 3 supposent l'emploi du vocabulaire dans des réponses. On peut travailler en groupes de deux pour attirer l'intérêt des apprenants. Le professeur peut écrire, si besoin, les mots les plus connus et utilisés avec ce thème, pour rendre facile la production orale de ses apprenants. L'activité 4 vise la compréhension orale et pour garder le registre comique, je propose un vidéo humoristique, un épisode de *Titeuf*, le personnage étant connu et aimé par les élèves. La vidéo les maintiendra actifs et surtout bien intéressés. S'il est besoin, l'enseignant peut traduire les mots inconnus, pour que les apprenants comprennent mieux la vidéo.

Pour la compréhension écrite, je propose un texte sur les loisirs des Français et une BD avec du texte, ce qui peut développer la capacité d'extraire des apprenants. Ces deux activités peuvent être accomplies individuellement ou en groupes de deux.

L'activité 7 vise la production écrite, il s'agit d'exprimer en écrit, leurs goûts et préférences en matière de loisirs. Cette activité doit être accomplie individuellement et à la fin, quelques élèves peuvent lire leurs compositions.

La dernière activité représente l'évaluation de cette fiche et contient un exercice de deviner le sport. On peut former des groupes de deux et laisser les apprenants trouver la solution finale, en leur ouvrant ainsi le goût de la compétition.

Fiche pédagogique 8

Loisirs

Niveau: A1- A2

Durée: 50'

Objectifs: apprendre le vocabulaire des loisirs, d'exprimer les goûts et les préférences, répondre aux questions, décrire une BD.

Méthodes et procédés: l'observation, la lecture, l'écoute, l'exercice oral et écrit, la conversation

Compétences visées: la compréhension écrite, la compréhension orale, la production écrite et la production orale à l'aide d'une BD, d'une vidéo et d'un texte humoristique.

Ressources: des BD, vidéo humoristique, texte humoristique.

Production orale:

Activité 1

Regardez les BD suivantes et parlez-en. Qu'est-ce que font les Schtroumpfs?



Activité 2

Quelles sont les activités qu'on peut faire pendant notre temps libre?

Activité 3

Donnez des synonymes pour le mot *loisirs* et utilisez-les dans des phrases.

Compréhension orale:

Activité 4

Regardez attentivement la vidéo sur <https://youtu.be/2Hn6tAJuNY0> et répondez aux questions suivantes.

- Où se trouvent Titeuf et ses amis?
- Qu'est-ce qu'ils y font?
- Quand se passe l'action? Pendant les classes ou pendant leur temps libre?

Compréhension écrite:

Activité 5

Lisez le texte ci-dessous et écrivez quels sont les loisirs des Français.

Les loisirs préférés des Français ? Bien sûr, ça dépend des générations mais en général, quand ils sont chez eux, ils aiment bien écouter de la musique, regarder un film à la télévision ou en DVD. L'ordinateur prend une place de plus en plus importante, les Français l'utilisent pour surfer sur Internet mais aussi pour tenir leur blog, faire des montages vidéo, s'occuper de leurs photos ou encore télécharger de la musique. Ils adorent jouer aux jeux vidéo. En général, ils jouent sur leur ordinateur ou sur leur console mais il y a de plus en plus de gens qui jouent sur leur téléphone portable.

Il y a aussi ceux qui aiment bricoler, laver leur voiture ou s'occuper de leur jardin. Ils lisent aussi beaucoup de romans, des magazines et des bandes dessinées.

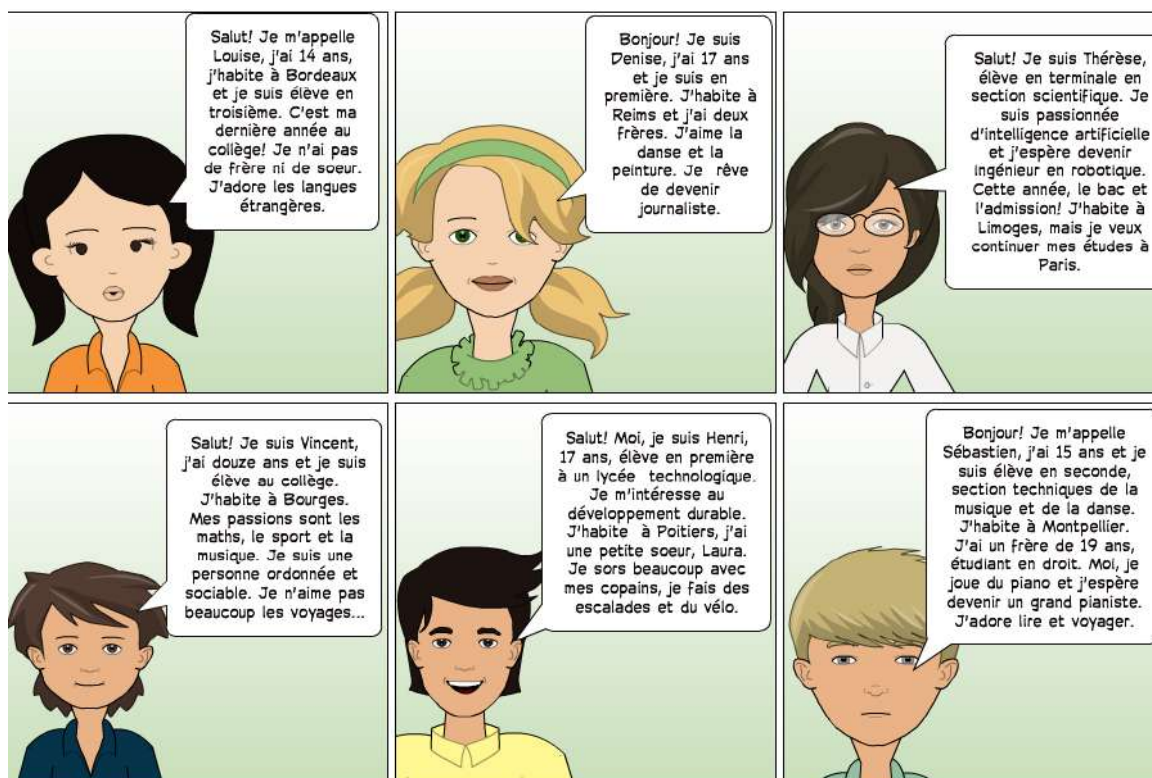
Quand ils sortent, les Français vont beaucoup au cinéma. Les jeunes passent beaucoup de temps à boire des cafés au bar, et les étudiants aiment bien sortir boire une bière en ville ou aller en discothèque. Les Français apprécient aussi les visites de musées, le théâtre et les concerts de rock, les concerts de jazz, les concerts de musique pop, etc.

Quand ils font du sport, les garçons font du football, du tennis, du rugby, du basket et des arts martiaux comme le judo ou le karaté. Les filles préfèrent le tennis, la danse, la natation, l'équitation ou la gymnastique. Les plus âgés préfèrent le vélo, la marche, la natation ou bien sûr, une bonne partie de pétanque.

Les Français aiment aussi jouer de la musique, ils jouent surtout du piano et de la guitare mais depuis quelques années, les percussions africaines sont très à la mode et on entend de plus en plus le son du djembé dans les parcs et les rues de France.

Activité 6

Lisez à haute voix la BD ci-dessous et cochez *vrai* ou *faux*.



1. Louise n'aime pas les langues étrangères.
 - Vrai
 - Faux
2. Denise aime la danse et la peinture.
 - Vrai
 - Faux
3. Thérèse est passionnée de la peinture.
 - Vrai
 - Faux
4. Les passions de Vincent sont les voyages.
 - Vrai
 - Faux
5. Henri aime faire du vélo et des escalades.
 - Vrai
 - Faux
6. Sébastien n'aime pas du tout à lire et voyager.
 - Vrai

- Faux

Production écrite:

Activité 7

Exprimez vos préférences en matière de loisirs, pour une revue d'adolescents.

(environ 100mots)

Évaluation:

Devinez le sport.

1. Il faut 2 joueurs, un court, une raquette et une balle.
2. C'est un sport pratiqué dans une piscine.
3. Pour ce sport, il faut un ballon rond et deux équipes de 11 joueurs.
4. C'est un sport très populaire, qui propose des courses à bicyclette.
5. C'est un sport qui implique la présence d'un cheval.
6. Pour ce sport, il faut un ballon ovale et deux équipes de 15 joueurs.

FIȘĂ DE DOCUMENTARE
CUM SE REALIZEAZĂ O SCRISOAREA DE INTENȚIE

Prof. Ionică Ionela Janina, Liceul de Industrie Alimentară, Craiova

Prof. Mihulescu Cristina, Liceul de Industrie Alimentară, Craiova

Scrisoarea de intenție, denumită și scrisoare de motivare este documentul care alături de C.V. vă poate recomanda pentru job-ul dorit.

Conținutul acesteia diferă în funcție de situație însă indiferent de poziția pentru care aplicați în documentul respectiv trebuie să se găsească neapărat câteva elemente.

În majoritatea situațiilor, scrisoarea de intenție reprezintă primul contact stabilit cu angajatorul și poate fi singura șansă prin care îi poți stârni acestuia curiozitatea și îl poți determina să-ți citească CV-ul și să te cheme la un interviu.

Pentru a-și atinge scopul, orice scrisoare de intenție trebuie să exprime în linii generale motivul pentru care aplici la jobul respectiv, argumentele care te recomandă în a fi potrivit pentru acea poziție și dorința de a fi contactat de angajator pentru a-ți demonstra potențialul profesional.

Scrisoarea de intenție trebuie să reflecte stilul personal, aspectele care te diferențiază de ceilalți candidați să-ți contureze unicitatea, capacitatea de argumentare, profesionalismul și abilitatea de persuasiune.

Pentru a realiza o scrisoare de intenție care să-ți mărească șansele de angajare, orice candidat trebuie să țină cont de existența în cuprinsul acesteia a unor elemente caracteristice:

1. IDENTIFICAREA: atât identificarea expeditorului cât și cea a destinatarului trebuie să fie cât se poate de complete.

În cazul în care scrisoarea este trimisă în format fizic, datele de identificare ale angajatului sunt trecute în partea de sus (nume, prenume, adresă de domiciliu, adresă de mail, nr. de telefon), iar în situația în care aceasta este trimisă în format electronic, aceste elemente sunt trecute la finalul scrisorii, în semnătură.

Destinatarul trebuie specificat și el la începutul scrisorii. Dacă numele firmei este cunoscut, acesta trebuie trecut sub numele și funcția recrutorului, date care vor fi introduse în formula de adresare de la începutul scrisorii.

2. INTRODUCEREA: este foarte important ca în partea de introducere a scrisorii să te identifici, să expui motivul care te-a determinat să trimiți această aplicație, să precizezi foarte clar recrutorului postul vizat și sursa prin care ai aflat de disponibilitatea jobului respectiv.

3. CUPRINSUL: este partea cea mai importantă a unei scrisori de intenție, în cel mult două paragrafe trebuind să atragi atenția angajatorului și să-i stârnești curiozitatea. În cuprins trebuie să

motivezi ce te-a determinat să aplici pentru această poziție și care sunt competențele și experiența ta care corespund profilului solicitat. Încearcă să fii cât mai succint și să nu exagerezi. Nu repeta informațiile existente deja în CV, formulează fraze concise și încearcă să folosești un limbaj profesional.

4. ÎNCHEIEREA: În ultimul paragraf formulează concluziile și arată-ți disponibilitatea pentru o viitoare întrevvedere. Nu uita să mulțumești destinatarului pentru atenția acordată și încheie folosind o formulă profesională, neutră; „Cu considerație,”; „Cu stimă”; „Cu respect”; etc.

Scrisoare de intenție - model

Prenume Nume

Adresă

Mail

Telefon

În atenția **Domnului-Doamnei Prenume, Nume**, funcția

NUMELE COMPANIEI

Sediul social companie

Stimate Domn,

Numele meu este și vă adresez această scrisoare de intenție ca răspuns la anunțul dumneavoastră pentru postul vacant de.....publicat în.....

Fiind absolvent al Facultății de.....am acumulat în timpul anilor de studiu multe cunoștințe în domeniile..... pe care aștept cu nerăbdare să le pot pune în practică.

Sunt o persoană comunicativă, dinamică, hotărâtă, cu mare putere de concentrare, sociabilă, care poate face față oricărei provocări, interesat de o continuă dezvoltare profesională, caracteristici personale pe care îmi doresc să vi le arăt. Șansa de a lucra alături de dumneavoastră mi-ar da ocazia să-mi pun în evidență capacitățile intelectuale și experiența acumulată (conform CV anexat) pentru a îndeplini sarcinile și scopurile companiei cât și pentru dezvoltarea carierei mele.

În speranța că am câștigat încrederea dumneavoastră, vă mulțumesc pentru atenția acordată și sper să vă pot oferi mai multe detalii în cadrul unui interviu.

Cu respect ,

Prenume, Nume

PROIECT DE ACTIVITATE

elevi nevăzători -cls.I

INSTITUȚIA: Liceul Special pentru Deficienți de Vedere Buzău

DATA:15 martie 2023

PROPUNĂTOR: prof. MIRIȚĂ CARMEN

TEMA ACTIVITĂȚII: Semne de punctuație

FORMA DE REALIZARE: individuală

TIPUL ACTIVITĂȚII : consolidării (corectiv recuperatorie)

STRATEGIA DIDACTICĂ :

Metode didactice: conversația, explicația, problematizarea, munca independentă , exercițiul, fișă individuală

Mijloace de învățământ: cutie, flori confectionate din carton colorat, fișe Braille

Competență specifică :

-înțelegerea mesajului unui text scris

Competențe derivate :

-identificarea semnelor de punctuație

-definirea semnelor de punctuație

-formularea propozițiilor cu intonație

Resurse:

umane: cadru didactic , elev

spațiale: sala de clasă

temporare: 30 min

metodologice: *Metodica predării limbii române , clasa I*

Manual comunicare în limba română, cls I

NR. CRT	MOMENTE LE ACTIVITĂȚII	RES. TEMP	DESFĂȘURAR EA ACTIVITĂȚII	METOD EE ȘI PROCE DE E	EVALUA RE A
---------	------------------------	-----------	---------------------------	------------------------	-------------

1	Moment organizatoric		<ul style="list-style-type: none"> - pregătirea clasei(aerisire /dezinfectare) - pregătirea materialelor - dezinfectarea mâinilor 	pregătirea pentru activitate (exerciții motricitate fină)	observarea comportamentului nonverbal
2	Enunțarea temei și a competențelor		<p>Pe masa de lucru în cutie există trei flori pe care sunt atașate "Semne de punctuație":</p> <p>liniuța de dialog,semnul întrebării,punctul.</p> <p>Elevul identifică fiecare semn și se discută semnificația lui.</p> <p>Unde se folosește....?</p> <p>Când se folosește...? Cum se folosește...?</p>	explicația conversația problematizarea	<p>observarea atenției</p> <p>aprecieri verbale</p>
3	Efectuarea de exerciții și aplicații		<p>I.Exerciții</p> <p>1.Citirea textului suport (anexa1)</p> <p>2.Identificarea semnelor de punctuație din text.</p> <p>II.Aplicația</p> <p>Potrivește semnul în funcție de propoziție: Citește propoziția și atașează floarea cu semnul corespunzător! (anexa 2)</p>	<p>explicația</p> <p>fișă individuală</p> <p>lă</p> <p>exercițiul</p>	<p>observarea fluenței în citire</p> <p>observarea concentrării</p>

4	Realizarea feed back-ului		Anexa 3 Pe un suport coală Braille sunt atașate	muncă	aprecieri verbale
---	---------------------------	--	--	-------	-------------------

			tulpinile florilor pe care este scrisă definiția semnelor de punctuație. a) Elevul citește definiția și aplică floarea cu semnul corespunzător acesteia. b) Alcătuieste o propoziție pentru fiecare semn identificat.	independentă exercițiul	Recompensă
--	--	--	---	--------------------------------	------------

Anexa 1

Tu ești clasa întâi.

- Ai coleg?
- Colegul meu este Ionuț.

Anexa 2

Tu ești clasa întâi.

Elevul atașează floarea cu semnul corespunzător (punct)

- Ai coleg?

Elevul atașează floarea cu semnul corespunzător (semnul întrebării, liniuța de dialog)

- Colegul meu este lonuț.

Elevul atașează floarea cu semnul corespunzător (punct, liniuța de dialog)

Anexa 3

Optimizarea serviciilor educaționale în vederea integrării elevilor exemple de bune practici

**Autori: Nidelea Mihaela-Teodora și Mîrlogeanu Anemona Dana
Liceul Teoretic „Nicolae Cartoian” Giurgiu**

Crearea unui mediu de învățare incluziv și armonios este esențială pentru dezvoltarea holistică a elevilor. Integrarea nu numai că încurajează sentimentul de apartenență, dar încurajează și diversitatea, empatia și colaborarea. Pentru a realiza acest lucru, profesorii pot folosi o varietate de activități care promovează interacțiunea, înțelegerea și cooperarea între elevi. Iată câteva strategii eficiente:

1. Jocuri de spargere a gheții

Începeți anul școlar cu activități distractive de spargere a gheții care încurajează elevii să se prezinte și să învețe despre colegii lor. Exemplele includ „Două adevăruri și o minciună”, în care elevii împărtășesc trei afirmații despre ei înșiși, dintre care două sunt adevărate și una falsă, permițând altora să ghicească minciuna. O altă opțiune este jocul „Bingo uman”, în care elevii găsesc colegi care se potrivesc descrierilor din fiecare pătrat de bingo.

2. Proiecte

Atribuiți proiecte de grup care solicită elevilor să lucreze împreună pentru a atinge un obiectiv comun. Aceste proiecte pot acoperi diverse subiecte și pot include cercetări, prezentări sau sarcini creative. Lucrând împreună, studenții învață să comunice eficient, să-și valorifice punctele forte unul altuia și să aprecieze perspective diferite.

3. Zilele Schimbului Cultural

Desemnați zile specifice pentru ca studenții să-și prezinte și să-și împărtășească mediul cultural. Încurajați-i să aducă mâncare, îmbrăcăminte sau obiecte tradiționale și să facă scurte prezentări despre moștenirea lor culturală. Acest lucru nu numai că îi ajută pe elevi să învețe unul despre mediul celuilalt, ci și să stimuleze respectul pentru diferite culturi.

4. Îndrumare colegială

Implementați un sistem în care elevii mai mari îi ajută pe cei mai tineri la studii. Acest lucru nu numai că îmbunătățește performanța academică, ci și construiește relații de mentorat, creând un sentiment de responsabilitate și camaraderie în rândul studenților.

5. Sărbători pentru diversitate

Organizați evenimente care sărbătorească diverse sărbători culturale și evenimente din medii diferite. Acest lucru oferă elevilor o oportunitate de a învăța și de a aprecia diversitatea prezentă în clasă și în lume.

6. Discuții la clasă

Includeți discuții deschise pe subiecte relevante care încurajează elevii să-și exprime opiniile și să asculte pe ceilalți. Creați un spațiu sigur în care punctele de vedere diferite sunt respectate și apreciate, promovând gândirea critică și empatia.

7. Sesiuni de povestire

Invitați cursanții să împărtășească povești sau experiențe personale care le-au modelat viața. Acest lucru ajută la înțelegerea trecutului și experiențele lor, stimulând un sentiment de conexiune între semeni.

8. Artă și creativitate

Implicați elevii în proiecte de artă în grup care le permit să-și exprime vizual gândurile și emoțiile. Acest lucru nu numai că promovează munca în echipă, dar oferă și o perspectivă asupra opiniilor unice ale fiecărui student.

9. Activități de joc de rol

Atribuiți scenariu care impun elevilor să pășească în roluri și perspective diferite. Acest lucru îi ajută să înțeleagă diferite puncte de vedere, culturi și situații, stimulând empatia și înțelegerea.

10. Jocuri interculturale

Organizați jocuri care încorporează elemente din diverse culturi, încurajând elevii să lucreze împreună și să învețe unii de la alții într-un context ludic.

11. Schimb lingvistic

Dacă este cazul, asociați studenții care vorbesc diferite limbi materne pentru a participa la sesiuni de schimb lingvistic. Acest lucru promovează simultan învățarea limbilor străine și schimbul cultural.

13. Excursii

Planificați vizite la site-uri, muzee sau evenimente importante din punct de vedere cultural care îi expun pe elevi la diferite aspecte ale societății și istoriei, favorizând o înțelegere mai largă a lumii.

14. Programe de prieteni

Conectați elevii cu colegii din diferite școli sau chiar din diferite țări prin scrierea de scrisori sau comunicare digitală. Acest lucru promovează prietenii interculturale și schimbul de experiențe.

15. Norme pentru clasă incluzivă

Stabiliți reguli de bază care să pună accent pe respect, empatie și ascultare activă. Acest lucru ajută la crearea unei atmosfere pozitive și incluzive în care toți elevii se simt apreciați.

Integrarea elevilor prin activități captivante este o modalitate puternică de a crea un mediu de învățare armonios. Aceste activități nu numai că încurajează un sentiment de apartenență și incluziune, ci le și oferă elevilor abilități esențiale, cum ar fi comunicarea eficientă, colaborarea, empatia și aprecierea pentru diversitate. Prin încorporarea acestor strategii, educatorii pot contribui la formarea generațiilor viitoare care prosperă într-o lume globalizată și interconectată.

Bibliografie:

- https://www.google.ro/books/edition/Promovarea_st%C4%83rii_de_bine_%C3%AEn_sc_oala/D8ZoDwAAQBAJ?hl=ro&gbpv=1&dq=educatia+incluziva
- https://www.google.ro/books/edition/Educa%C8%9Bia_timpurie_Probleme_%C8%99i_solu%C8%9Bii/Py-TDwAAQBAJ?hl=ro&gbpv=1&dq=educatia+incluziva
- https://www.google.ro/books/edition/Building_Inclusive_Education_in_K_12_Cla/0bjFEAAAQBAJ?hl=ro&gbpv=1&dq=inclusive+education+games&pg=PA124

Strategii și forme de integrare a copiilor cu cerințe educaționale special

Mîrza Ileana, Gradinita cu Program Prelungit nr. 8, Baia Mare

Omul este o ființă dependentă în activitatea pe care o desfășoară de ceilalți. Are nevoia permanentă de a comunica și coopera.

Întâlnim peste tot în jurul nostru oameni cu deficiențe. Ei sunt percepuți diferit, perceperea lor socială nefiind întotdeauna constantă, ea variază de la societate la societate, furnizând semnificații diferite, în funcție de cultura și de valorile promovate. Mulți oameni au reticențe față de persoanele cu deficiențe, deoarece au o concepție greșită despre ele. Trebuie însă să înțelegem că sunt niște oameni la fel ca ceilalți, fiind produsul unic al eredității lor și al mediului.

Persoanele deficiente, la rândul lor au două păreri în ceea ce privește impedimentul lor: unele îl consideră un dezastru, iar altele un simplu inconvenient.

Din categoria copiilor cu C.E.S (cerințe educative speciale) fac parte atât copiii cu deficiențe propriu zise, cât și copiii fără deficiențe, dar care prezintă manifestări stabile de inadaptare la exigențele școlii. Din această categorie fac parte:

- copiii cu deficiențe senzoriale și fizice (tulburări vizuale, tulburări de auz, dizabilități mintale, paralizia cerebrală);
- copiii cu deficiențe mintale, comportamentale (tulburări de conduită, hiperactivitate cu deficit de atenție-ADHD, tulburări de opoziție și rezistență);
- copiii cu tulburări afective, emoționale (anxietatea, depresia, mutism selectiv, atacul de panică, tulburări de stres posttraumatic, tulburări de alimentație: anorexia nervoasă, bulimia nervoasă, supra-alimentarea);
- copiii cu handicap asociat;
- copiii cu dificultăți de cunoaștere și învățare (dificultăți de învățare, sindromul Down, dislexia, discalculia, dispraxia);
- copiii cu deficiențe de comunicare și interacțiune (tulburări din spectrul autistic, sindromul Asperger, întârzieri în dezvoltarea limbajului).

Copiii cu C.E.S. pot prin joc să-și exprime propriile capacități. Astfel copilul capătă prin joc informații despre lumea în care trăiește, intră în contact cu oamenii și cu obiectele din mediul înconjurător și învață să se orienteze în spațiu și timp.

Datorită faptului că se desfășoară mai ales în grup, jocul asigură socializarea. Jocurile sociale sunt necesare pentru persoanele cu handicap, întrucât le oferă șansa de a juca cu alți copii, orice joc având nevoie de minim două persoane pentru a se desfășura. Jocurile trebuie însă să fie adaptate în funcție de deficiența copilului.

Copiii cu tulburări de comportament trebuie să fie permanent sub observație, iar la cei cu ADHD jocurile trebuie să fie cât mai variate.

Școala este de asemenea un mediu important de socializare.

Formele de integrare a copiilor cu C.E.S. pot fi următoarele: clase diferențiate, integrate în structurile școlii obișnuite, grupuri de câte doi-trei copii deficienți incluși în clasele obișnuite, integrarea individuală a acestor copii în aceleași clase obișnuite.

Integrarea școlară exprimă atitudinea favorabilă a elevului față de școala pe care o urmează; condiția psihică în care acțiunile instructive-educative devin accesibile copilului; consolidarea unei motivații puternice care susține efortul copilului în munca de învățare; situație în care copilul sau tânărul poate fi considerat un colaborator la acțiunile desfășurate pentru educația sa; corespondența totală între solicitările formulate de școală și posibilitățile copilului de a le rezolva; existența unor randamente la învățătură și în plan comportamental considerate normale prin raportarea la posibilitățile copilului sau la cerințele școlare.

În școală, copilul cu tulburări de comportament aparține de obicei grupului de elevi slabi sau indisciplinați, el încălcând deseori regulamentul școlar. Din asemenea motive, copilul cu tulburări de comportament se simte respins de către mediul școlar (educatori, colegi). Ca urmare, acest tip de școlar intră în relații cu alte persoane marginalizate, intră în grupuri subculturale și trăiește în cadrul acestora tot ceea ce nu-i oferă societatea.

Datorită comportamentului lor discordant în raport cu normele și valorile comunității sociale, persoanele cu tulburări de comportament sunt, de regulă, respinse de către societate. Aceste persoane sunt puse în situația de a renunța la ajutorul societății cu instituțiile sale, trăind în familii problemă, care nu se preocupă de bunăstarea copilului.

Copiii cu C.E.S. au nevoie de un curriculum planificat diferențiat, de programe de terapie lingvistică, de tratament logopedic specializat, de programe specifice de predare-învățare și evaluare specializate, adaptate abilităților lor de citire, scriere, calcul, de programe terapeutice pentru tulburări motorii. De asemenea vor beneficia de consiliere școlară și vocațională personală și a familiei.

Stilul de predare trebuie să fie cât mai apropiat de stilul de învățare pentru ca un volum mai mare de informații să fie acumulat în aceeași perioadă de timp. Acest lucru este posibil dacă este cunoscut stilul de învățare al copilului, dacă este făcută o evaluare eficientă care ne permite să știm cum învață copilul, dar și ce și cum este necesar să fie învățat.

Unii elevi au nevoie de o terapie a tulburărilor de vorbire și de limbaj și de psihoterapie individuală și de grup pentru sprijinirea integrării pe plan social.

De asemenea copiii au nevoie de ajutor suplimentar din partea profesorilor și colegilor, fiind nevoie să primească în activitatea școlară conținuturi și sarcini simplificate.

Copiii cu tulburări vizuale, tulburări de auz, cu dizabilități fizice, necesită programe și modalități de predare adaptate cerințelor lor educative, programe de terapie, rampe de acces pentru deplasare, asistență medicală specializată, asistență psihoterapeutică.

Copiii ce prezintă tulburări emoționale trebuie să fie din timp identificați astfel încât consultarea psihologului, a medicului neuropsihiatru și terapia să fie făcute cât mai precoce, cu implicarea tuturor factorilor educaționali (familie, cadre didactice). Consilierul școlar este și el de un real ajutor, el oferind consilierea elevului și a familiei.

Strategii și intervenții utile din partea cadrului didactic:

- Crearea unui climat afectiv-pozitiv;
- Stimularea încrederii în sine și a motivației pentru învățare;
- Încurajarea sprijinului și cooperării din partea colegilor, formarea unei atitudini pozitive a colegilor;
- Încurajarea independenței, creșterea autonomiei personale;
- Încurajarea eforturilor;
- Sprijin, încurajare și apreciere pozitivă în realizarea sarcinilor școlare, fără a crea dependență;
- Folosirea frecventă a sistemului de recompense, laude, încurajări, întărirea pozitivă, astfel încât să fie încurajat și evidențiat cel mai mic progres;
- Crearea unui climat afectiv, confortabil;
- Centrarea învățării pe activitatea practică;
- Sarcini împărțite în etape mai mici, realizabile;
- Folosirea învățării afective;
- Adaptarea metodelor și mijloacelor de învățare, evaluare,etc.

Abordarea incluzivă susține că școlile au responsabilitatea de a-i ajuta pe elevi să depășească barierele din calea învățării și că cei mai buni profesori sunt aceia care au abilitățile necesare pentru a-i ajuta pe elevi să reușească acest lucru. Pentru aceasta școala trebuie să dispună de strategii funcționale pentru a aborda măsuri practice care să faciliteze îndepărtarea barierelor cu care se confruntă elevii în calea participării lor la educație. Putem stabili de asemenea relații de colaborare cu autoritățile locale, părinții și reprezentanții comunității.

Poate fi dezvoltat un mediu afectiv pozitiv în care copiii să poată discuta cu lejeritate despre dificultățile pe care le pot întâlni și să aibă curaj să ceară ajutor.

Într-o abordare incluzivă toți copiii trebuie considerați la fel de importanți, fiecăruia să îi fie valorificate calitățile, pornind de la premisa că fiecare elev este capabil să realizeze ceva bun.

Adesea, când explorăm universul ființei umane, ne confruntăm cu o mare diversitate. Copiii care ne trec pragul claselor ne pun în situația de a căuta mereu noi soluții la problemele ridicate. De cele mai multe ori găsim soluțiile cele mai bune pentru copii. Însă, uneori suntem puși în dificultate de complexitatea problemelor. Una dintre aceste probleme o reprezintă copiii cu cerințe educative speciale.

Acești copii nu sunt speciali în sine. Ei au nevoie doar de o abordare personalizată în ceea ce privește demersurile pe care le întreprindem în educația lor.

Educația incluzivă (după definiția dată de UNESCO) este un mod de educație adaptat la și individualizat în funcție de nevoile tuturor copiilor în cadrul grupurilor și claselor echivalente ca vârstă, în care se regăsesc copii cu nevoi, capacități și nivele de competență foarte diferite. Prin educația incluzivă este oferit suport - în cadrul școlilor de masă și al claselor normale - copiilor cu dificultăți de învățare, indiferent de originea lor socială sau de tulburările pe care le prezintă, acceptați alături de colegii lor "normali".

Educația incluzivă este o mișcare mondială bazată pe drepturile umane de bază. Conform principiilor drepturilor omului, fiecare copil, indiferent de apartenența sa sau de nivelul de dezvoltare a capacităților sale, are dreptul la o educație de bună calitate, care să conducă în cea mai mare măsură la dezvoltarea capacităților sale cognitive și de integrare socială. Diferențierea școlară pe baza apartenenței la o anumită categorie socială sau a nivelului de dezvoltare individuală este nedreaptă și nu justifică excluderea din școala de masă. Al doilea argument care susține necesitatea mișcării integraționiste este acela că școala de masă este cea care asigură mediul, precum și nivelul de calitate cel mai propice învățământului și însușirii aptitudinilor sociale și cognitive. Pentru a ușura copiilor cu dificultăți de asimilare integrarea în școlile de masă, este necesar ca în aceste școli să se asigure o atmosferă mai primitoare și de acceptare.

Datorită unui nivel mai redus al cerințelor, de cinci ori mai mulți copii cu nivel socio-economic redus față de cei cu nivel socio-economic crescut sunt înscriși în școlile ajutoare speciale, în loc de școlile generale. Astfel se creează un cerc vicios : performanțe școlare slabe -

loc de muncă cu salarizare scăzută - perspective sociale slabe - nivel de viață scăzut - tensiuni în viața personală. Si totul se repetă în generația următoare. Tuturor acestor copii le-ar asigura posibilități mai bune școala generală unde un sistem educațional mai atent, le-ar putea schimba soarta în bine. Dar pentru ca acești copii dezavantajați să aibă loc în școlile generale, trebuie să se producă schimbări majore atât la nivelul atitudinii corpului profesoral, cât și al sistemului educațional, respectiv a metodelor de stimulare a dezvoltării și al psihodiagnozei.

Pentru prevenirea declinului social ulterior nu este suficient ca acești copii să fie menținuți în sistemul educațional tradițional pentru că există pericolul dificultăților de adaptare la standardele ridicate și deci pericolul de eșec sau abandon școlar. Pe lângă acceptarea copilului în școala de masă, trebuie asigurat un mediu educațional corespunzător, suport și experiențe pozitive copilului cu dificultăți de învățare.

O caracteristica specială a acestor copii "în pericol de excludere" o constituie faptul că posibilitățile lor nu sunt în concordanță cu nivelul obișnuit al așteptărilor față de copii. Ei nu se adaptează cu ușurință și nu pot obține succese în cadrul sistemului educațional tradițional. (Nu reușesc la examenele de capacitate sau bacalaureat, nu reușesc să obțină diplome). În spatele acestor probleme, stă desigur și nivelul lor inefficient de funcționare a proceselor cognitive, agravat de faptul că nici în cadrul familiei și nici în școală, ei nu beneficiază de o stimulare cognitivă corespunzătoare. Deficitul cognitiv apărut în urma educației necorespunzătoare este totuși reversibil și poate fi compensat chiar și în cazul unor tulburări organice, cu condiția ca potențialul copilului să fie activat în mod corespunzător. Toate aceste corecturi se pot realiza în cadrul școlii de masă și al familiei, cu ajutorul programelor de dezvoltare cognitivă.

Recunoscând faptul că orice proces de readaptare a unei persoane cu cerințe educative speciale ar trebui să țină cont de măsurile care favorizează autonomia sa personală și asigură independența sa economică și integrarea sa socială, cea mai completă posibil, trebuie incluse și dezvoltate programe de readaptare, măsuri individuale și colective care să favorizeze independența personală, care să-i permită să ducă o viață cât mai normală și completă posibil, ceea ce include dreptul de a fi diferit. O readaptare totală presupune un ansamblu de măsuri fundamentale și complementare, dispoziții, servicii de facilitare care ar putea garanta accesibilitatea la confortul fizic și psihologic. Adaptarea mobilierului exterior și urbanismul, accesul în clădiri, la amenajări și instalații sportive, transportul și comunicațiile, activitățile culturale, timpul liber și vacanțele trebuie să constituie tot atâția factori care contribuie la realizarea obiectivelor readaptării.

Este important să se determine participarea, în măsura posibilului, a persoanelor cu cerințe educative speciale și a organizațiilor care-i reprezintă la toate nivelele de elaborare a acestor politici. Legislația trebuie să țină cont de drepturile persoanelor cu deficiențe și să

favorizeze, pe cât posibil, participarea lor la viața civilă. În cazul în care persoanele cu cerințe educative speciale nu sunt în măsură să-și exercite în mod deplin drepturile lor de cetățeni, trebuie să fie ajutate să participe cât mai mult posibil la viața civilă, asigurându-le ajutorul adecvat și luând măsurile necesare. Profesioniștii trebuie să informeze asupra tuturor aspectelor vieții, iar persoanele cu deficiențe trebuie să aibă posibilitatea de a-și procura informația ele însele. Dacă natura, gravitatea deficienței sau vârsta persoanei nu permit reconversia sa personală, chiar în atelier protejat, la domiciliu sau în centre de ajutor pentru muncă, ocupațiile cu caracter social sau cultural trebuie să fie prevăzute. Măsuri potrivite trebuie avute în vedere pentru a asigura persoanelor cu cerințe educative speciale și în special persoanelor cu deficiențe mentale condiții de viață care să le asigure dezvoltarea normală a vieții lor psihice.

Copilul cu deficiențe se adaptează greu la relațiile interpersonale, de aceea părinții trebuie să joace rolul de mediator între copil și persoanele străine. Uneori părinții pot dramatiza excesiv reacțiile inadecvate venite din partea unei persoane străine, identificând o falsă rea intenție într-un gest oricât de neutru. Pe de altă parte, unii părinți refuză să țină cont de dificultățile sociale determinate de deficiență. În acest fel, ei îi împiedică pe copii să înțeleagă și să accepte toate aspectele legate de propria deficiență. Datorită acestui rol suplimentar de mediator, reacțiile părinților în fața unui copil cu deficiență capătă o importanță majoră. Părinții reacționează prin supraprotecție, acceptare, negare sau respingere.

Copiii, majoritatea timpului lor liber și nu numai, si-l petrec jucându-se. Jocul reprezintă pentru copii o modalitate de a-și exprima propriile capacități. Prin joc, copilul capătă informații despre lumea în care trăiește, intră în contact cu oamenii și cu obiectele din mediul înconjurător și învață să se orienteze în spațiu și timp. În timpul jocului, copilul vine în contact cu alți copii sau cu adultul, astfel că jocul are un caracter social.

Jocurile sociale sunt esențiale pentru copiii cu deficiențe, întrucât le oferă șansa de a se juca cu alți copii. În aceste jocuri sunt necesare minim două persoane care se joacă și comentează situațiile de joc (loto, domino, table, cuburi, cărți de joc etc.).

În perioada de preșcolar se desfășoară mai ales în grup, asigurându-se astfel socializarea. Din acest motiv, copiii cu deficiențe trebuie să fie înscriși la grădiniță, alături de copiii sănătoși. Copiii sunt curioși, dar practici, astfel că ei vor accepta ușor un copil cu deficiență fizică, care se deplasează în scaun cu roțile sau în cârje. Ei sunt suficient de simpli și deschiși pentru a accepta ușor un coleg cu probleme de sănătate. Perioada de preșcolar este cea mai indicată pentru începerea socializării copiilor cu deficiențe. La această vârstă, socializarea se realizează ușor prin intermediul jucăriilor și al echipamentelor de joc. Totuși, trebuie să fim atenți la unele probleme deosebite.

Unii copii cu deficiențe au avut experiența neplăcută a spitalizării și a separării de părinți. De aceea, pot apărea reacții intense, mai ales în primele zile de grădiniță. În alte cazuri, copilul

are probleme legate de utilizarea toaletei și de deplasare. În aceste situații, este de preferat să se solicite prezența mamei până la acomodarea copilului în colectivitate și acomodarea personalului cu problemele copilului. Jocurile trebuie să fie adaptate în funcție de deficiența copilului. Copiii cu tulburări de comportament trebuie să fie permanent sub observație.

Copiii cu cerințe educative speciale pot fi integrați în mediul școlar/preșcolar în mai multe feluri: prin integrarea individuală a acestora în clasele obișnuite, grupuri de doi-trei copii cu deficiențe incluși în clasele obișnuite, clase diferențiate, incluse în structura școlii/grădiniței obișnuite. Integrarea acestor copii în colectivul unei clase obișnuite exprimă atitudinea favorabilă a acestora față de unitatea de învățământ și față de cadrul didactic, ajută la consolidarea unei motivații puternice, care susține efortul copilului în activitatea de învățare, duce la realizarea unor progrese la învățatură și în plan comportamental.

Predispoziția biologică nu este o sentință, iar mediul social este o șansă. Sentința produsă de societate este mai periculoasă pentru un copil în dezvoltare decât predispoziția biologică. Pornind de aici, trebuie să înțelegem faptul că trăim într-o lume a diversității umane, că școala nu se poate eschiva de la rolul de promotor al progresului uman și că doar ea poate facilita schimbarea, întrevăzută ca posibilă, a mentalității și atitudinii față de cerințele educative ale tuturor copiilor.

Școala va reuși să răspundă cerințelor speciale de educație ale copiilor aflați în dificultate și nevoilor de educație ale familiilor acestora doar prin eforturile ei interne și cu sprijinul tuturor.

Surse bibliografice

1. Weihs T.J., Copilul cu nevoi speciale, Ed Triade, Cluj Napoca, 1998
2. Verza F., Introducere în psihopedagogia specială și asistența socială, Ed Fundatiei Humanitas, 2002
3. Vornicescu T., Situația copiilor cu CES incluși în învățământul de masă, 2018, disponibil la https://issuu.com/pedag/docs/strategii_de_integrare_a_copiilor_c

PROIECT DE DEZVOLTARE A INTELIGENȚEI EMOȚIONALE

la copii de vârstă școlară mică

prof. Mitrofan Laura,

Șc. Gimnazială „Nicolae Russu” Sita Buzăului

DENUMIREA PROIECTULUI: „ *Ce simt eu, ce simt ceilalți*”

INSTITUȚIA: Școala Gimnazială „Nicolae Russu” Sita Buzăului

CADRE DIDACTICE INIȚIATOARE: Mitrofan Laura, Darie Simona Gheorghîța

PARTENERI: familia

DESCRIEREA PROIECTULUI:

❖ ARGUMENT:

Complexitatea mereu crescândă a societății contemporane face ca inteligența cognitivă, cel mai frecvent evaluată în context educațional, să fie insuficientă în rezolvarea problemelor cotidiene și integrarea socio-profesională a generației viitoare. Cutremurătoare sunt rezultatele unui sondaj efectuat în Germania, care a relevat o tendință a generației actuale de copii de a avea mai multe probleme emoționale decât în trecut. Aceștia sunt mai singuri și mai deprimați, mai furioși și mai nestăpâniți, mai emotivi și mai înclinați să devină anxioși din orice, mai impulsivi și mai agresivi. Este vizibil faptul că școala lasă la întâmplare educația emoțională a elevilor, supralicitând unilateral pregătirea școlară. Prin urmare se impune o nouă viziune în privința a ceea ce școala poate oferi elevului (în afară de informații brute) în așa fel încât acesta să se adapteze cât mai bine realităților cotidiene.

Dezvoltarea emoțională optimă reprezintă una dintre componentele esențiale ale adaptării. Ea este necesară pentru menținerea stării de sănătate mentală și influențează dezvoltarea și menținerea relațiilor sociale. Cercetările din domeniul psihologiei au arătat că un nivel ridicat de abilități intelectuale poate contribui semnificativ la rezultate bune în diferite domenii cum ar fi cel școlar, dar nu este suficient pentru o bună adaptare. În vederea identificării factorilor care contribuie la procesul adaptării și atingerea succesului în viață s-a accentuat foarte mult investigarea rolului jucat de trăirile afective. Astfel, persoanele care au abilități emoționale bine dezvoltate au mai multe șanse să fie mulțumite în viață, să fie eficiente în mai multe domenii, să își gestioneze stilul de gândire care stă la baza propriei productivități, să reușească să comunice eficient cu ceilalți, să stabilească și să mențină relații adecvate. Cele două părți ale creierului: emoțională și logică îndeplinesc deseori funcții diferite în determinarea comportamentelor, dar totuși sunt complet interdependente. Astfel, dezvoltarea inteligenței emoționale ne permite să ne punem în valoare aptitudinile intelectuale și creativitatea.

❖ SCOP:

Prin intermediul acestui proiect ne propunem să îi facem pe copii conștienți de trăirile emoționale proprii și ale celorlalți și de legătura care există între emoții și cogniție, respectiv comportamente.

❖ **OBIECTIVELE PROIECTULUI:**

- Cunoașterea și identificarea propriilor emoții
- Dezvoltarea unui vocabular emoțional
- Conștientizarea emoțiilor pozitive și negative
- Identificarea reacțiilor emoționale proprii și ale celorlalți
- Conștientizarea impactului negativ pe care poate să îl aibă exprimarea ineficientă a emoțiilor negative
- Exersarea modalităților adecvate de gestionare a emoțiilor negative

❖ **GRUP ȚINTĂ/BENEFICIARI:**

- elevii claselor I și a III-a (grup țintă)
- beneficiarii direcți: școlarii, cadrele didactice;
- beneficiarii indirecți: părinții, comunitatea

❖ **DURATA PROIECTULUI:**

- 2 activități pe lună -ianuarie,februarie,martie,aprilie-

❖ **RESURSELE PROIECTULUI:**

- Resursele de cunoaștere și timp ale cadrelor didactice
- Materiale: echipamente IT, consumabile de la nivelul școlii

❖ **CONȚINUTURI ORIENTATIVE:**

- *Conștiința de sine:* - percepția propriei vieți afective
 - conștientizarea propriilor puteri și limite
 - acceptarea feedback-ului constructiv
 - încrederea în propriile forțe
- *Managementul emoțiilor:* - gestionarea impulsivității
 - recunoașterea propriilor greșeli
 - respectarea angajamentelor/promisiunilor
 - stabilirea priorităților/soluții originale
- *Motivația:* - centrarea pe rezultate, pe obiective/perseverența
 - dorința de a contribui la realizarea obiectivelor de grup
 - mobilizarea propriei voințe/mobilizarea coechipierilor
- *Sociabilitatea:* - căutarea unor soluții de tipul câștig/câștig în situații de conflict sau neînțelegeri
 - susținerea unor activități/misiuni comune ale grupului (munca în echipă, cooperarea)
- *Empatia:* - ascultare activă înregistrând mesajele emoționale
 - acordarea de sprijin și ajutor celor din jur
 - înțelegerea diferitelor puncte de vedere despre viață

❖ ACTIVITĂȚILE PROIECTULUI:

1. „Să cunoaștem emoțiile”

Titlul: „Ce simt eu?”

- Obiective:
- să își dezvolte vocabularul referitor la exprimarea emoțiilor,
 - să învețe că este ceva normal să avem emoții,
 - să deosebească durerea fizică de cea sufletească/emoțională, emoțiile plăcute de cele neplăcute, între pericolul real și sentimentul de frică
 - să înțeleagă că este bine să ne exprimăm emoțiile

Joc: „Roata emoțiilor” - se face dintr-un carton și se scriu în cele 13 cadrane, următoarele stări: agitat, nemulțumit, trist, fericit, agresiv, supărat, nervos, frustrat, tulburat, sigur, îngrijorat, speriat, furios. Scopul coordonatorului este de a ajuta copiii să exprime ceea ce simt. Este posibil ca unii elevi să nu poată să exprime cu claritate ce înseamnă o emoție, însă le putem oferi alternativa de a-i pune să distingă între o emoție pozitivă (bună) și una negativă (rea).

2. „Acționăm pe baza emoțiilor”

- activitatea cuprinde miniscenete, povești, poezii, planșe în cadrul cărora copiii vor identifica comportamentul ilustrat de emoții, jocuri prin care copiii conștientizează reacțiile care însoțesc anumite stări emoționale;

3. „Cum să ne exteriorizăm emoțiile fără să îi supărăm pe ceilalți”

- activitatea vizează dezvoltarea autocontrolului prin: miniscenete, desene, povești, poezii, jocuri artterapeutice;

4. „Încurajarea empatiei și a preocupării pentru ceilalți”

- realizarea unei colecții de reprezentări ale emoțiilor ("emoții pe băț"); oferirea unor "emoții pe băț" celor dragi; proiect de familie: un jurnal în care fiecare membru al familiei notează faptele bune.

5. „Asumarea propriilor sentimente”

- activitatea vizează cunoașterea colegilor și exprimarea nivelului de autoevaluare individuală: jocuri („Eu....sunt”), discutarea cu colegii a emoțiilor trăite în diferite situații, având ca suport cutiile cu emoții confecționate anterior, etc.

6. „Mesaje către celălalt”

- este o activitate în care copiii pot exprima ce calități poate avea un coleg, iar colegul poate aprecia unde aceștia au avut dreptate prin demersul de autoapreciere;

7. „Eu mă simt așa, tu te simți altfel”

Scopul:Declanșarea aprecierilor pozitive față de fiecare membru al colectivului

Obiective:

- să-și identifice propria capacitate empatică
- să-și evalueze propriile emoții într-o anumită situație
- să sesizeze diferențele de trăire emoțională a aceluiași eveniment, de la o persoană la

alta

Resurse:

- carduri colorate din hârtie
- carduri albe din hârtie
- instrumente de scris
- scaunele din sală sunt așezate în semicerc

Etape:

a. Fiecare elev va primi un plic care conține 5 carduri colorate și 5 carduri albe.

b. Elevii se vor gândi la 5 situații, evenimente care le-au provocat emoții în ultima săptămână, cum ar fi: „ai luat o nota mare la test, ai greșit un exercițiu la lucrare sau a merge la dentist etc”.

c. Fiecare elev va scrie pe un cartonaș colorat situația, iar pe cealaltă parte a cartonașului va scrie emoția pe care a simțit-o (bucurie, frică, mulțumire, etc.).

d. Un elev voluntar va aduna toate jetoanele.

e. Un alt voluntar va extrage un card și va citi cu voce tare evenimentul .

f. Fiecare elev va trebui să scrie pe câte un card alb ce emoție ar simți într-o astfel de situație, după care se va citi pe rând emoția consemnată de fiecare participant.

g. După ce fiecare elev a scris emoția pe care crede că a trăit-o cel care a produs cardul respectiv, se citește și emoția trăită de respectiva persoană.

h. Fiecare elev va citi emoția pe care a consemnat-o pe cardul alb.

8. „Muncim împreună”

- activitatea are la bază jocuri de cooperare și colaborare în cadrul grupului:
"Măgărușul"(joc - 15 min.), "Tabloul alternativ"(activitate practică - 30 min.)

❖ **EVALUAREA PROIECTULUI:**

Evaluarea fiecărei activități se face pe baza proiectelor, broșurilor, a altor materiale realizate de elevi, iar jocurile sunt finalizate cu un moment de evaluare ce analizează creativitatea grupului, gradul de cooperare, colaborare etc.

Evaluarea finală se realizează pe bază de portofoliu(compuneri,colaj, poster, desene etc.), joc de rol, scenetă .

Universul copilăriei- proiect educațional

**Prof. înv. primar, Moisă Crăița- Adina,
Școala Gimnazială Chetriș, Bacău**

Copiii sunt o sursă inepuizabilă de idei concretizate în cele mai neașteptate creații de orice natură ar fi ele, iar vârsta copilăriei face ca totul să devină posibil în imaginația scormonitoare a acestora.

Stimularea creativității, cultivarea sensibilității artistice a micilor școlari, a încrederii în sine, a capacității de conștientizare a trăirilor în activități extracurriculare devine o prioritate a actului educativ în măsura în care se valorifică potențialul neexploatat al copilului.

În prezent există o preocupare majoră pentru desfășurarea unor acțiuni menite să educe copiii de vârstă școlară în spiritul dragostei pentru frumos. Prin aceste forme de activități trebuie să vorbim sufletului, imaginației, simțurilor iar pentru ca imaginația să se vadă totul trebuie îmbrăcat în cuvinte, formă și culoare, pentru a atrage copilul.

Derularea acestui proiect educațional vine să suplimenteze activitățile desfășurate în școli cu dublu scop: de a completa și fixa conținutul specific al acestora, pe de o parte, și de a valorifica creativitatea, imaginația și spontaneitatea copiilor, pe de altă parte, punând, totodată accent pe participarea activă a acestora în planificarea și desfășurarea activităților.

DESCRIEREA PROIECTULUI :

Scopul:

- Valorificarea preocupărilor extracurriculare, a inițiativelor novatoare, cu aplicabilitate largă în domeniul educativ;
- Identificarea, stimularea și valorificarea potențialului artistic al elevilor prin realizarea de lucrări originale.

Obiectivele specifice ale proiectului:

Dezvoltarea relațiilor de parteneriat între diferite unități școlare;

Descoperirea și dezvoltarea aptitudinilor creative artistico-plastice în rândul elevilor;

Dezvoltarea creativității copiilor, a abilităților de cooperare cu ceilalți copii, adulți etc.;

Cultivarea sensibilității artistice a micilor școlari, a încrederii în sine, a capacității de conștientizare a trăirilor;

Atragerea elevilor în organizarea unor activități cu caracter extrașcolar, contribuind la creșterea calitativă a acestora;

Stimularea și promovarea capacității creatoare a elevilor prin organizarea de expoziții;

Cunoașterea normelor de circulație pe drumurile publice;

Comunicare între elevii din școli și medii diferite.

Grupul țintă căruia i se adresează proiectul

Elevii din școlile implicate, cadrele didactice din unitățile școlare implicate, reprezentanți ai comitetelor de părinți.

Durata proiectului: 1 an școlar – 2022- 2013

Descrierea activităților:

Activitatea nr. 1

Titlul activității: *Universul copilăriei – lansarea proiectului*

Descrierea activității: Lansarea proiectului în prezența cadrelor didactice din școlile organizatoare, a partenerilor de proiect, părinți, elevi; formarea și organizarea echipei de proiect (elevi, părinți, cadre didactice); stabilirea responsabilităților; stabilirea activităților ce se vor desfășura în cadrul proiectului.

Activitatea nr. 2

Titlul activității: *Colindăm, colindăm!*

Descrierea activității: elevii prezintă un colaj de poezii, colinde și montaje literare dedicate Sărbătorilor de Crăciun.

Activitatea nr. 3

Titlul activității: *Hai să dăm mână cu mână!*

Descrierea activității: Un reprezentant al muzeului de istorie ” Iulian Antonescu” Bacău și un elev vor prezenta un material realizat despre Unire și însemnătatea acesteia, vor fi prezentate momente artistice ce vor cuprinde poezii, cântece patriotice, dramatizare și se vor confecționa stegulețe și hora unirii (pe păpușile lipite în horă, vor realiza cu ajutorul cariocilor, diferite motive din costumele populare românești).

Activitatea nr. 4

Titlul activității: *Nică... o copilărie de poveste*

Descrierea activității: Activitatea se va realiza sub forma unui medalion literar care vizează trei secțiuni:

- viața și opera marelui scriitor Ion Creangă;
- prezentarea unui moment artistic cu scenete/dramatizări din opera marelui scriitor;
- expunerea creațiilor plastice și literare din tematica propusă.

Activitatea nr. 5

Titlul activității: *Desenăm, ne jucăm, circulație învățăm!*

Descrierea activității: întâlnire cu un polițist; dezbateri pe teme rutiere: prezentarea principalelor reguli privind pietonii și bicicliștii, prezentarea regulilor de călătorie cu mijloacele de transport în comun (evidențierea bunelor deprinderi și explicarea urmărilor celor negative); realizarea unor desene cu tematică rutieră și organizarea unor expoziții cu lucrările elevilor.

Activitatea nr. 6

Titlul activității: *Copilărie în culoare*

Descrierea activității: realizarea unor colaje, felicitări, desene dedicate zilei de 1 iunie; realizarea unui colaj cu portrete de copii din întreaga lume – „Copil ca tine sunt și eu” ;

Activitatea nr. 7

Titlul activității: *La mulți ani, copilărie!*

Descrierea activității: evaluarea întregului proiect cu participarea celor implicați; popularizarea rezultatelor proiectului (realizări, împliniri, nereușite) la nivel de școală, familie, comunitatea locală.

Realizări așteptate:

- Dezvoltarea relațiilor de colaborare și împărtășirea experienței pozitive între cadre didactice și între colectivele de copii pe care îi îndrumă;
- Realizarea unor expoziții-concurs cu lucrări realizate;
- Implicarea activă a cadrelor didactice și a copiilor în activitățile desfășurate în cadrul

proiectului;

- Cultivarea disponibilităților practice ale copiilor prin activități extracurriculare;
- Stimularea potențialului artistic-creativ al copiilor.
- Va crește atractivitatea școlii în comunitate
- Va crește gradul de implicare al părinților în viața școlii
- Se vor consolida parteneriatele cu instituțiile educaționale

Modalitatea de evaluare:

Evaluarea se va realiza la sfârșitul fiecărei activități, se urmărește progresul proiectului în ceea ce privește coerența între scop- obiective- activități- metode- criteriile de evaluare- indicatori. Se stabilește impactul asupra grupului țintă, pentru a se reliefa utilitatea proiectului. Realizarea portofoliului proiectului; prezentări Power Point cu imagini din timpul activităților; expoziții cu desene, afișe. Prezentarea acțiunii pe www.didactic.ro și pe site-urile școlilor.

Beneficiarii direcți: elevii implicați în proiect, cadrele didactice din școlile implicate, părinții elevilor/preșcolarilor implicați în proiect.

Beneficiari indirecti: comunitatea locală.

Partenerii implicați în proiect:

- a. Muzeul de istorie „Iulian Antonescu” Bacău asigură resursele umane și sursa informațională științifică.
- b. Biblioteca Județeană „C. Sturdza” Bacău asigură resursele umane și sursa informațională științifică și beletristică.
- c. Inspectoratul Județean de Poliție Bacău- Serviciul Rutier asigură resursele umane, materiale și informaționale (pliante, broșuri) prin care să conștientizeze elevii în legătură cu respectarea regulilor de circulație în trafic.
- d. Școala Gimnazială „Mihai Drăgan” Bacău, Școala Gimnazială „Alec Russo” Bacău și Școala Gimnazială Chetriș, Bacău susțin eforturile noastre în vederea realizării de activități atractive.

Proiectele educaționale sunt niște pretexte ca să comunicăm cu parteneri implicați în derularea acestor activități. Se are în vedere impactul asupra elevilor, cadrelor didactice și asupra instituțiilor implicate. Activitățile cu caracter aplicativ desfășurate în grup devin o sursă de cunoaștere, iar în cadrul lor se formează și se dezvoltă capacitatea de a asculta, respectul de sine și de ceilalți, arta de a face față și de a conlucra pentru realizarea obiectivelor propuse. Lucrând în echipă vom găsi cele mai bune soluții pentru noi și pentru cei cu care lucrăm.

Finalitatea proiectului trebuie să aibă aplicativitate în activitatea noastră școlară. Acest lucru să conducă la existența unor activități mai atractive, de care școala, elevii să beneficieze.

Optimizarea serviciilor educaționale în vederea integrării elevilor

Prof. Moisă Geanina Roxana

Școala Gimnazială Nr. 1 Priponești, Județul Galați

Optimizarea serviciilor educaționale este un proces complex, dar esențial pentru a asigura o educație de calitate și pentru a răspunde nevoilor în continuă schimbare ale elevilor și comunităților. Iată câteva strategii care pot contribui la optimizarea serviciilor educaționale:

1. Personalizarea învățării: Adaptarea conținutului, metodelor și ritmului de predare la nevoile și ritmul de învățare ale fiecărui elev este crucială. Utilizarea tehnologiei și resurselor educaționale interactive poate ajuta la oferirea unor experiențe de învățare personalizate.
2. Utilizarea tehnologiei avansate: Tehnologia poate îmbunătăți accesul la educație și poate spori eficiența procesului de învățare. Platformele de învățare online, aplicațiile educaționale, instrumentele de comunicare și colaborare pot facilita învățarea la distanță, evaluarea automatizată și interacțiunea continuă între profesori, elevi și părinți.
3. Formare continuă a cadrelor didactice: Profesorii joacă un rol central în furnizarea unei educații de calitate. Asigurarea accesului la formare continuă, ateliere și resurse educaționale moderne îi poate ajuta pe profesori să-și îmbunătățească abilitățile și să-și adapteze practicile la noile tendințe și cerințe educaționale.
4. Monitorizarea și evaluarea constantă: Colectarea datelor despre performanța elevilor și eficiența procesului de învățare poate oferi informații valoroase pentru a lua decizii informate și pentru a identifica zonele care necesită îmbunătățiri. Evaluările periodice și retroacțiunea de la elevi, părinți și cadre didactice pot contribui la optimizarea serviciilor.
5. Colaborare cu comunitatea: Implicarea părinților, comunității locale și partenerilor externi poate spori relevanța și impactul educației. Crearea unor parteneriate pentru programe de mentorat, practică profesională sau resurse educaționale poate îmbogăți experiența elevilor.
6. Dezvoltarea abilităților cheie: În afara conținutului academic, elevii ar trebui să dezvolte abilități transversale precum gândirea critică, rezolvarea problemelor, comunicarea și colaborarea. Integrarea acestor abilități în programele de studiu poate pregăti elevii pentru succes în lumea reală.
7. Flexibilitate și adaptabilitate: Într-o lume în continuă schimbare, serviciile educaționale trebuie să fie flexibile și capabile să se adapteze noilor cerințe și oportunități. Planificarea strategiilor pe termen lung, dar și ajustarea rapidă la schimbările neașteptate, poate ajuta la menținerea calității și eficienței.
8. Evaluare a impactului: Urmărirea impactului măsurilor implementate este esențială pentru a determina dacă obiectivele de optimizare au fost atinse. Aceasta poate include analiza rezultatelor academice, a satisfacției elevilor și a părinților, precum și a contribuției la dezvoltarea abilităților pentru viață.

Optimizarea serviciilor educaționale necesită o abordare holistică și implicarea tuturor părților interesate. Este un efort continuu de adaptare la schimbări și de căutare a modalităților de a asigura o educație relevantă, accesibilă și de calitate pentru toți elevii.

PROIECTELE ȘI PARTENERIATELE EDUCAȚIONALE – MIJLOACE EFICIENTE PENTRU INTEGRAREA COPILULUI ÎN MEDIUL EDUCAȚIONAL

Prof. în înv. primar, MOLDOVEANU MIHAELA
Scoala Gimnazială „B.P. HASDEU” Câmpina ,jud. Prahova

Școala are un rol hotărâtor în definirea identității fiecărui membru al societății. Modul în care școala vede și pune în practică principiile conviețuirii interumane, își pune amprenta asupra formării personalității elevilor, a viitorilor „actori sociali”. Școala poate și trebuie să producă un model consecvent, sănătos, trainic și viabil, să formeze oameni capabili să coopereze, să conlucreze în realizarea unor proiecte, să se integreze cu ușurință într-o echipă.

Școala și clasa pot fi definite și ca „zonă de contact”, spații sociale unde se întâlnesc și interacționează personalități a căror formare este puternic modelată de experiența concretă a contactului cu ceilalți. Modul în care are loc această interacțiune generează consecințe hotărâtoare asupra cunoașterii de sine a elevului, asupra aprecierii de sine și asupra performanței acestuia

Din perspectiva persoanei, socializarea este procesul de intrare în grupul uman și de inițiere în tainele societății. Acest lucru se realizează prin procesul de învățarea socială, care poate fi considerată ca învățare indirectă . Aceasta înseamnă că cel în cauză acumulează și sedimentează cunoștințe, atitudini și comportamente sociale atât prin experiență nemijlocită alături de ceilalți participanți din grup cât și observându-i pe ceilalți.

În practica pedagogică, aspectele teoretice enunțate mai sus se pot exemplifica și printr-o multitudine de activități care să pună elevul în situația de a socializa sub diverse forme cu cei din jurul său, de a-și extinde aria preocupărilor, de a căpăta noi experiențe sociale. În realizarea acestui obiectiv de un real folos ne este implementarea unor proiecte educaționale, În acest sens, cu colectivul pe care îl conduc, am derulat proiectul educațional „ *PUNȚI DE PRIETENIE*” alături de colectivul de elevi de la clasa paralelă. Mi-a fost alături colegul care conduce această clasă și împreună am reușit . Obiectivul principal al acestui proiect a fost: dezvoltarea capacităților de comunicare și interrelaționare între copii de aceeași vârstă sau vârstă apropiată și dezvoltarea sentimentelor de prietenie între elevii celor două clase.

PARTENERIAT EDUCAȚIONAL

„PUNȚI DE PRIETENIE”

Argumentul parteneriatului:

Prietenie este un lucru minunat! Prietenia nu are nici o limită, nu ține cont de mediul din care provenim, nu ține cont de distanță, nu ține cont de vârstă...

A oferi prietenie și a beneficia de ea, este ceva deosebit, ceva fără de care nu am putea trăi, iar prietenii sunt cel mai de preț lucru pe care îl putem avea.

Mesajul:

Avem nevoie unii de ceilalți. Fiecare raport interpersonal ne îmbogățește, ne oferă informații pentru interacțiunile viitoare, ne dezvoltă competența intercunoașterii.

Parteneri:

Clasa a IV-a A Șc. Gimnazială „B.P.HASDEU” CÂMPINA

Clasa a IV-a B Șc. Gimnazială „B.P.HASDEU” CÂMPINA

Grup țintă:

-elevi și părinți din clasa a IV-a A Șc. Gimnazială „B.P.HASDEU” CÂMPINA

-elevi și părinți din Clasa a IV-a B Șc. Gimnazială „B.P.HASDEU” CÂMPINA

Durata proiectului:

Septembrie 2022 - iunie 2022

Scopul parteneriatului:

Dezvoltarea capacităților de comunicare și interrelaționare între copii de aceeași vârstă sau vârstă apropiată, dezvoltarea sentimentelor de prietenie între elevii celor două clase.

Obiective:

- cultivarea sentimentului de prietenie în rândul copiilor;
- stimularea respectului de sine și față de ceilalți;
- cultivarea unei atitudini pozitive față de prietenie;
- educarea spiritului de echipă ;
- stimularea disponibilității de a disemina experiența pozitivă;

Resurse:

a) **Temporale:** septembrie 2015 - iunie 2016

b) **Umane:** - elevii și părinții din clasa a II-a A Șc. Gimnazială „B.P.HASDEU” CÂMPINA

-elevi și părinți din clasa a II-a B Șc. Gimnazială „B.P.HASDEU”

CÂMPINA

–Prof. în înv. primar, MOLDOVEANU MIHAELA - CLASA a II-a A

– Prof. în înv. primar, MĂRIȘOIU CĂTĂLIN - CLASA a II-a B

– bibliotecar ,

c) Materiale : cărți, albume, CD-uri, cameră foto, panouri pentru expunere lucrări, jocuri de șah, echipament înot, diplome ș.a.

d) Spațiale : sala de clasă, biblioteca școlii, CLUBUL COPIILOR CÂMPINA, bazinul de înot, curtea școlii, grădina școlii, sala de festivități.

Programul activităților:

Nr. crt.	Denumirea activității	Locul desfășurării	Data
1.	Lansarea parteneriatului - „Punți de prietenie”	Sala de festivități	SEPT. 2022
2.	„Prietena noastră, toamna”- ateliere de creație plastică și literară – realizarea unei expoziții cu lucrările realizate.	Sala de clasă Holul școlii	OCT. 2022
3.	„Hai să-ntindem hora mare”- șezătoare cu ocazia Zilei Naționale a României	Sala de festivități	NOV. 2022
4.	„Carnavalul iernii”	Sala de festivități	DEC. 2022
4.	„Eminescu –poet național”- proiect educațional	Sala de clasă Biblioteca	9.01- 13.01 2023
5.	Ion Creangă – marele povestitor-activitate comemorativă	Biblioteca școlii	28.02. 2023
6.	„CUPA PRIMĂVERII” – participarea elevilor la cercul „Micii șahisti” – concurs de șah	Clubul copiilor Câmpina	MARTIE 2023
7.	„Împreună, iubim și ocrotim natura”– activitate de ecologizare a zonei Muscel	Zona de agrement Muscel	APRILIE 2023
8.	„CUPA PRIETENIEI”- participarea elevilor la cursurile de înot finalizată cu un concurs între clase	Bazinul de înot	31 mai 2023

Rezultate asteptate:

-Implicarea unui număr cât mai mare de elevi și părinți într-un schimb de experiență între cele doua clase;

- Realizarea unui schimb de experiență eficient prin care să se popularizeze experiența pozitivă a celor doua colective;

- Închegarea unor relații de prietenie între copiii celor două clase prin realizarea unui C.D. și a unui album cu aspecte din activitățile desfășurate în cadrul proiectului.

Beneficiile parteneriatului:

- Dezvoltarea capacităților de comunicare și interrelaționare între elevi;
- Favorizarea competiției între copii și a spiritului de echipă;
- Însușirea unor norme de comportament civilizate;
- Stabilirea relațiilor de prietenie și de comunicare cu ceilalți copii
- Valorificarea experienței acumulate și a potențialului creativ al copiilor;

Sustenabilitatea parteneriatului:

Ne propunem ca pe viitor cele două clase să continue colaborarea și să realizeze în comun și alte acțiuni, programe și proiecte educaționale pe diferite teme.

Evaluarea proiectului:

Realizarea de portofolii de prezentare a activităților;

CD cu fotografii din timpul proiectului;

Popularizarea proiectului în revista școlii.

Bibliografie:

Rotariu, T., & Iluț, Petru, (coord) – *Sociologie*, Editura Mesagerul, Cluj-Napoca, 1996, p.94

Evaluarea în contextul modern

FEEDBACK-UL

Oana Inimosu Botcă

Mihaela Oana Moraru

Școala Gimnazială „Nicu Albu” Piatra Neamț

Feedback-ul reprezintă un element esențial în asigurarea progresului, a elevilor, a profesorilor, a angajaților, a copiilor și deopotrivă a adulților, însă trebuie să învățăm cum să îl oferim astfel încât să avem rezultate pozitive.

Conform dicționarului explicativ al limbii române, definiția feedback-ului este:

Retroacțiune care se manifestă la nivelul a diferite sisteme (biologice, tehnice etc.) în scopul menținerii stabilității și echilibrului lor față de influențe exterioare; retroacțiune inversă, conexiune inversă, cauzalitate inelară, lanț causal închis.

Conform acestei definiții putem spune că feedback-ul este o reacție cu scopul menținerii echilibrului sau un răspuns la o anumită cauză deci nu ar trebui să fie o reacție la ceea ce a declanșat cauza ci doar la efectul. Feedback-ul reprezintă un element esențial în asigurarea progresului elevilor iar modul în care îl dăm poate face ca acesta să conteze foarte mult în dezvoltarea pe termen lung a acestora. Un feedback dat la momentul și în modul potrivit, îi poate face pe elevi să se exceleze în moduri în care nici nu au realizat până în acel moment de asemenea poate să inspire și îi poate face să se simtă bine în momentul de față și să își dorească să ajungă cât mai sus.



Feedback-ul dat în scopul evaluării ar trebui să fie dat:

- în timp util, adică dat suficient de des și mai ales cu multe detalii chiar din timpul învățării pentru a fi eficient.

- adecvat și reflexiv - asta însemnând că trebuie să fie adecvat vârstei și abilităților de înțelegere a termenilor folosiți.
- sincer și de susținere - trebuie să corectăm nu să pedepsim eventualele greșeli și să arătăm înțelegere pentru a-i determina pe elevi să continue.
- concentrat pe învățare - este dat în funcție de sarcina primită, este constructiv și ușor de înțeles și pus în aplicare.
- implicat - poate fi oferit și de către colegi în scopul de a învăța unii de la alții și de fi capabili să ofere feedback constructiv și aplicabil.

Haideți să vedem cât de important este feedback-ul în educație:

- dacă este eficient și relevant - îi poate ajuta pe elevi să își dea seama în ce punct se află, care este progresul lor și cum ar putea să își îmbunătățească strategia de învățare. Dacă este dat eficient poate determina nivelul de înțelegere la care se află elevul în momentul respectiv și în funcție de abilitățile fiecăruia se pot planifica următorii pași pentru o învățare eficientă.
- dacă este constructiv poate crea o legătură pozitivă între elev și profesor. Împărtășirea unui feedback eficient poate construi o relație, în care, fiecare dintre cei implicați, ajung să aibă suficientă încredere unii în alții astfel încât să poată vedea ce trebuie să îmbunătățească.
- dacă oferim feedback potrivit, elevii vor înțelege că dorim să îi ajutăm și că suntem preocupați cu adevărat de educația lor. Alături de feedback-ul constructiv putem ajuta elevii în procesul de învățare prin oferirea de materiale suplimentare împreună cu note detaliate asupra acestora.
- un alt beneficiu al oferirii feedback-ului în clasă este oportunitatea de a primi clarificările pe loc iar acest lucru ajută la creșterea performanțelor și a realizărilor deoarece înțeleg pe loc care sunt așteptările și țintele ce trebuiesc atinse, de asemenea, tot pe loc, își vor putea descoperi punctele slabe și punctele tari.
- feedback-ul eficient din partea profesorilor ajută elevii să identifice nivelul de studiu la care se află iar aceștia pot descoperi în ce mod preferă fiecare elev să învețe și care este modalitatea cea mai ușoară de a-și atinge țargetele. Elevii vor fi capabili în acest mod să termine la timp toate lucrările și nici nu vor mai avea sentimentul de lucru excesiv.
- oferind feedback studenților, de fapt, le transmitem o idee despre cum se desfășoară activitatea sau procesul lor de învățare. Putem numi asta furnizarea de observații suplimentare. Este una dintre cele mai productive moduri de învățare, astfel, elevii ajung să știe ce este corect și ce este greșit. Ei ajung să își cunoască punctele slabe și mai departe pot lucra asupra lor, în acest fel putând să atingă obiectivul real.

- în aceste momente, în care am ajuns să învățăm și în sistem online, feedback-ul în educație este esențial, deoarece, practic, predăm și învățăm prin intermediul unui ecran. Există multe situații în care studenții nu răspund bine la ceea ce predă profesorul în cadrul cursului online. Aici, elevii sunt de fapt cei care ar trebui să ofere feedback constructiv profesorilor lor despre ce se predă, astfel încât aceștia să își poată adapta tehnicile de predare și studenții să poată înțelege mai ușor lecțiile. Practic este responsabilitatea lor să-l informeze pe profesor dacă nu sunt în stare să înțeleagă ceea ce li se predă. Elevii ar trebui să ofere feedback profesorilor lor despre procesul de predare, numai atunci vom avea cu adevărat valoare în ceea ce au de realizat.
- atunci când primesc feedback imediat după expunerea lucrării, studenții sunt mai receptivi și își vor aduce aminte de experiența avută într-un mod pozitiv.

Concluzionând - feedback-ul este pasul final al procesului prin care ne asigurăm că cel care a primit mesajul, l-a interpretat corect, așa cum a fost intenționat de către expeditor. Astfel, mărim eficiența comunicării și permitem expeditorului să cunoască eficacitatea mesajului său . Ar fi ideal ca fiecare dintre noi să știm cum să oferim și să primim feedback. Dacă vom reuși să facem asta mai des și l-am folosi în mod constant, s-ar putea să observăm în timp o creștere a nivelului de înțelegere a elevilor și implicit a evaluărilor.



PROIECT TEMATIC

„Hai să dăm mână cu mână!”

Prof.P.P. Moraru Mirela
Șc. Gimnazială „Emil Atanasiu” / Grădinița Garoafa
Județul Vrancea

PROIECT TEMATIC

„Poveste de început”

TEMA ANUALĂ DE STUDIU: Cine sunt, suntem?

DENUMIREA PROIECTULUI: „Poveste de început”

SUBTEMELE PROIECTULUI:

1. „Dragi copii, vă dăm de veste / Grădinița-i o poveste”
2. „În familie se știe / Viața e o bucurie”
3. „În oglindă când privesc / Eu pe mine mă zăresc”

DIMENSIUNI ALE DEZVOLTĂRII – COMPORTAMENTE

DEZVOLTAREA FIZICĂ, A SĂNĂTĂȚII ȘI IGIENEI PERSONALE

<i>Dimensiuni ale dezvoltării</i>	<i>Comportamente</i>
<i>Motricitate grosieră și motricitate fină în contexte de viață familiare</i>	Își coordonează mușchii în desfășurarea unor activități diversificate, specifice vârstei Participă la activități fizice variate, adecvate nivelului lui de dezvoltare Utilizează mâinile și degetele pentru realizarea de activități variate
<i>Conduită senzorio-motorie, pentru orientarea mișcării</i>	Utilizează simțurile (văzul, auzul, simțul tactil, mirosul etc.) în interacțiunea cu mediul apropiat. Se orientează în spațiu pe baza simțurilor. Își coordonează mișcările în funcție de ritm, cadență, pauză, semnale sonore, melodii.
<i>Sănătate (nutriție, îngrijire, igienă personală) și practici privind securitatea personală</i>	Exersează, cu sprijin, respectarea unor principii de bază specifice unei alimentații sănătoase Manifestă deprinderi de păstrare a igienei personale Demonstrează abilități de autoprotecție față de obiecte și situații periculoase Utilizează reguli de securitate fizică personală

DEZVOLTAREA SOCIO-EMOȚIONALĂ

<i>Dimensiuni ale dezvoltării</i>	<i>Comportamente</i>
<i>Interacțiuni cu adulții și cu copiii de vârste apropiate</i>	Manifestă încredere în adulții cunoscuți, prin exersarea interacțiunii cu aceștia Demonstrează abilități de solicitare și de primire a ajutorului în situații problematice specifice Inițiază/participă la interacțiuni pozitive cu copii de vârstă apropiată
<i>Comportamente prosoziale, de acceptare și de respectare a diversității</i>	Exprimă recunoașterea și respectarea asemănărilor și a deosebirilor dintre oameni Își însușește și respectă reguli; înțelege efectele acestora în planul relațiilor sociale, în contexte familiare Exersează, cu sprijin, asumarea unor responsabilități specifice vârstei, în contexte variate Exersează, cu sprijin, abilități de negociere și de participare la luarea deciziilor Demonstrează acceptare și înțelegere față de celelalte persoane din mediul apropiat
<i>Conceptul de sine</i>	Exersează, cu sprijin, autoaprecierea pozitivă, în diferite situații educaționale Își promovează imaginea de sine, prin manifestarea sa ca persoană unică, cu caracteristici specifice
<i>Autocontrol și expresivitate emoțională</i>	Recunoaște și exprimă emoții de bază, produse de piese muzicale, texte literare, obiecte de artă etc. Demonstrează abilități de autocontrol emoțional

CAPACITĂȚI ȘI ATITUDINI DE ÎNVĂȚARE

<i>Curiozitate, interes și inițiativă în învățare</i>	<i>Comportamente</i>
Finalizarea sarcinilor și acțiunilor	Manifestă curiozitate și interes pentru experimentarea și învățarea în situații noi Inițiază activități de învățare și interacțiuni cu copiii sau cu adulții din mediul apropiat
Finalizarea sarcinilor și a acțiunilor (persistență în activități)	Realizează sarcinile de lucru cu consecvență Integrează ajutorul primit, pentru realizarea sarcinilor de lucru la care întâmpină dificultăți.
Activare și manifestare a potențialului creativ	Manifestă creativitate în activități diverse Demonstrează creativitate prin activități artistico-plactice, muzicale și practice, în conversații și povestiri creative Demonstrează simț muzical ritmic, armonic prin cântec, joc cu text și cânt, dans etc.

DEZVOLTAREA LIMBAJULUI, A COMUNICĂRII ȘI A PREMISELOR CITIRII ȘI SCRIERII

<i>Dimensiuni ale dezvoltării</i>	<i>Comportamente</i>
<i>Mesaje orale în contexte de comunicare cunoscute</i>	Exersează, cu sprijin, ascultarea activă a unui mesaj, în vederea înțelegerii și receptării lui (comunicare receptivă) Demonstrează înțelegerea unui mesaj oral, ca urmare a valorificării ideilor, emoțiilor, semnificațiilor etc. (comunicare expresivă)
<i>Mesaje orale în diverse situații de comunicare</i>	Demonstrează capacitate de comunicare clară a unor idei, nevoi, curiozități, acțiuni, emoții proprii (comunicare expresivă) Respectă regulile de exprimare corectă, în diferite contexte de comunicare Demonstrează extinderea progresivă a vocabularului
<i>Premise ale citirii și scrierii, în contexte de comunicare cunoscute</i>	Participă la experiențe de lucru cu cartea, pentru cunoașterea și aprecierea cărții Discriminează/diferențiază fonetic cuvinte, silabe, sunete și asociază sunete cu litere Identifică prezența mesajului scris, apreciază și valorifică mesajul scris în activitățile curente Asimilează unele elemente ale scrisului și folosește diferite modalități de comunicare grafică și orală pentru transmiterea unui mesaj
<i>Ascultarea activă a mesajului pentru înțelegerea și receptarea lui (comunicare receptivă)</i>	Se familiarizează cu sunetele specifice limbii române Înțelege mesaje simple Participă la activitățile de grup și la activitățile de joc în calitate de auditor
<i>Exprimarea orală a mesajului, a emoțiilor etc. (comunicare expresivă)</i>	Pronunță corect sunetele specifice limbii române Participă la activitățile de grup și la activitățile de joc, în situații uzuale, în calitate de vorbitor Utilizează structuri orale simple Exersează și extinde progresiv vocabularul

DEZVOLTAREA COGNITIVĂ ȘI CUNOAȘTEREA LUMII

<i>Dimensiuni ale dezvoltării</i>	<i>Comportamente</i>
<i>Relații, operații și deducții logice în mediul apropiat</i>	Identifică elementele caracterisice ale unor fenomene/relații din mediul apropiat Compară experiențe, acțiuni, evenimente, fenomene/relații din mediul apropiat Construiește noi experiențe, pornind de la experiențe trecute Identifică posibile răspunsuri/soluții la întrebări, situații - problemă și provocări din viața proprie și a grupului de colegi Realizează, în mod dirijat, activități simple de investigare a mediului, folosind instrumente și metode specifice
<i>Cunoștințe și deprinderi elementare matematice pentru rezolvarea de probleme și cunoașterea mediului apropiat</i>	Demonstrează familiarizarea cu conceptul de număr și cu numerația Demonstrează familiarizarea cu informații despre mărime, formă, greutate, înălțime, lungime, volum Identifică și numește formele obiectelor din mediul înconjurător Efectuează operații de seriere, grupare, clasificare, măsurare a obiectelor Rezolvă situații-problemă, pornind de la sortarea și reprezentarea unor date
<i>Caracteristici structurale și funcționale ale lumii înconjurătoare</i>	Evidențiază caracteristicile unor obiecte localizate în spațiul înconjurător Identifică și valorifică unele caracteristici ale lumii vii, ale Pământului și Spațiului Descrie unele caracteristici ale lumii vii, ale Pământului și Spațiului Demonstrează cunoașterea poziției omului în univers, ca parte a lumii vii și ca ființă socială

OBIECTIVE DIN CURRICULUM VIZATE DE PROIECT

DLC:

- O1: Să participe la activitățile de grup, inclusiv la activitățile de joc, atât în calitate de vorbitor, cât și în calitate de auditor;
- O2: Să înțeleagă și să transmită mesaje simple; să reacționeze la acestea;
- O3: Să audieze cu atenție un text, să rețină ideile acestuia și să demonstreze că l-a înțeles;
- O4: Să recepteze un text care i se citește ori i se povestește, înțelegând în mod intuitiv caracteristicile expresive și estetice ale acestuia;
- O5: Să utilizeze desene, simboluri, pentru a transmite semnificație;

DOS:

- O1: Să cunoască și să respecte normele necesare integrării în viața socială, precum și reguli de securitate personală;
- O2: Să capete abilitatea de a intra în relație cu cei din jur, respectând norme de comportament corect și util celorlalți;
- O3: Să se comporte adecvat în diferite contexte sociale;
- O4: Să cunoască diferite materiale de lucru, din natură ori sintetice;
- O5: Să efectueze operații simple de lucru cu materiale din natură și sintetice;
- O6: Să-și formeze deprinderi practice și gospodărești;
- O7: Să dobândească comportamente și atitudini igienice corecte față de propria persoană și față de alte ființe și obiecte.

DPM:

- O1: Să-și formeze o ținută corporală corectă (în poziția stând, șezând și în deplasare);
- O2: Să fie capabil să execute mișcări motrice de bază: mers, alergare, sărituri, rostogoliri, cățărări;
- O3: Să manifeste în timpul activităților atitudini de cooperare, spirit de echipă, de competiție, fair-play;
- O4: Să cunoască și să aplice regulile de igienă a efortului fizic;

DȘ:

O1: Să-și îmbogățească experiența senzorială, ca bază a cunoștințelor matematice referitoare la recunoașterea, denumirea obiectelor, cantitatea lor, clasificarea, constituirea de grupuri/ mulțimi, pe baza unor însușiri comune (formă, mărime, culoare) luate în considerare separat sau mai multe simultan;

O2: Să efectueze operații cu grupele de obiecte constituite în funcție de diferite criterii date ori găsite de el însuși: triere, grupare/regrupare, comparare, clasificare, ordonare, apreciere a cantității prin punere în corespondență;

O4: Să identifice poziția unui obiect într-un șir utilizând numeralul ordinal;

O5: Să înțeleagă și să numească relațiile spațiale relative, să plaseze obiecte într-un spațiu dat ori să se plaseze corect el însuși în raport cu un reper dat;

O6: Să recunoască și să descrie verbal și/sau grafic anumite schimbări și transformări din mediul apropiat;

O7: Să manifeste disponibilitate în a participa la acțiuni de îngrijire și protejare a mediului, aplicând cunoștințele dobândite;

O8: Să aplice norme de comportare specifice asigurării sănătății și protecției omului și naturii;

DEC:

O1: Să redea teme plastice specifice desenului;

O2: Să obțină efecte plastice, forme spontane și elaborate prin tehnici specifice picturii;

O3: Să exerseze deprinderile tehnice specifice modelajului în redarea unor teme plastice;

O4: Să recunoască elemente ale limbajului plastic și să diferențieze forme și culori în mediul înconjurător;

O5: Să compună în mod original și personal spațiul plastic, utilizând materiale și tehnici diverse alese de el;

O6: Să cânte cântecele în aranjamente armonico-polifonice elementare;

O7: Să asocieze mișcărilor sugerate de textul cântecului cu ritmul acestuia.

▶ **DESCRIEREA PROIECTULUI**

Familia este baza societății, mediul în care copilul crește, învață despre responsabilități, despre valorile umane ca: respect, muncă, dragoste, dăruire, este locul unde copilul învață să fie OM.

Prin acest proiect vom urmări conștientizarea importanței familiei în viața fiecărui copil, rolurile și îndatoririle pe care le are fiecare membru al familiei și totodată, prin sprijinul acordat de părinți, vom realiza un parteneriat viabil grădiniță-familie, atât de important pentru dezvoltarea armonioasă a copilului.

Argument:

Copiii de vârstă preșcolară încep să conștientizeze treptat care este apartenența lor la grupurile mici – familia, grupurile de prieteni, vecini, dar și la grupurile mari, precum grădinița, comunitatea locală, țara de origine. De cele mai multe ori, primele întrebări care le sunt adresate rezidă în: „Care este numele tău?”, „În ce sat / oraș locuiești?”, „Cum îi cheamă pe părinții și frații tăi?”. Sunt întrebări la care copiii răspund cu plăcere, dovada faptului că sunt conștienți de locul și rolul lor în mica societate care se conturează în jurul lor.

În familie, dar și la grădiniță, copilul învață că este unic, că are propriile sentimente, trăiri și nevoi, dar în același timp, conștientizează și faptul că trebuie să-și accepte semenii și să stabilească cu aceștia relații de prietenie și cooperare.

INVENTAR DE PROBLEME

<i>Ce știm?</i>	<i>Ce nu știm și vrem să aflăm?</i>	<i>Cum putem afla?</i>
<p>*Suntem oameni;</p> <p>*Suntem fete și băieți și ne deosebim unii de alții;</p> <p>*Avem corp format din cap, trunchi, membre;</p> <p>*Avem organe de simț;</p> <p>*Trebuie să respectăm regulile de igienă personală pentru a fi curați și sănătoși;</p> <p>*Avem o familie;</p> <p>*Mergem la grădiniță ca să ne jucăm și să învățăm;</p>	<p>*Prin ce se deosebesc/se aseamănă oamenii unii de alții?</p> <p>*De ce creștem?</p> <p>*La ce ne folosesc diferite părți ale corpului?</p> <p>*Ce/care sunt simțurile?</p> <p>*Cum prevenim îmbolnăvirile?</p> <p>*Cum putem crește sănătoși?</p> <p>*Care este rolul fiecărui membru al familiei?</p> <p>*Ce responsabilități are fiecare?</p> <p>*Ce reguli este bine să le respectăm în familie?</p> <p>*Cine are grijă de copii la grădiniță?</p> <p>*De ce copiii trebuie să meargă la grădiniță?</p> <p>*Ce reguli trebuie respectate la grădiniță?</p>	<p>*Discutând cu adulții;</p> <p>*Invitând un specialist (medic, asistent medical);</p> <p>*Aflând unii de la alții;</p> <p>*Răsfoind un atlas, o revistă;</p> <p>*Privind fotografii de familie și discutând despre ele;</p> <p>*Discutând cu prietenii și despre prieteni;</p> <p>*Vorbind despre jucăria /jucăriile preferate;</p> <p>*Exersând deprinderile de igienă personal;</p>

RESURSE MATERIALE UTILIZATE ÎN CENTRE DE INTERES

Bibliotecă	Știință	Construcții
<p>cărți de povești; •</p> <ul style="list-style-type: none"> • reviste; • caiete speciale; • creioane colorate; • CD/DVD-uri; • laptop; • video proiector; • jetoane (corpul uman, alimente sănătoase / nesănătoase, jucării din grădiniță, etc.). 	<p>enciclopedii; •</p> <ul style="list-style-type: none"> • planșe cu corpul omenesc; • siluete; • mulaje; • alimente; • obiecte de uz personal. 	<p>cuburi de lemn/plastic; •</p> <ul style="list-style-type: none"> • Lego; • jocuri de construcții; • trusa mosaic; • mărgele; • pietricele; • materiale reciclabile.
Joc de rol	Joc de masă	Artă
<p>jocuri de creație: pentru gătit, curățenie, • doctor și alte activități;</p> <ul style="list-style-type: none"> • păpuși; • costume; • trusă medicală, șorțulețe și bonete; • obiecte de uz personal de jucărie. 	<p>jocuri „Îmbracă fetița /băiatul”, • „Locuința”;</p> <ul style="list-style-type: none"> • domino; • puzzle. 	<p>hârtie albă și colorată; •</p> <ul style="list-style-type: none"> • creioane colorate; • acuarele, pensule, pahare pentru apă; • șabloane; • planșete, plastilină; • foarfecă; • lipici.

- ▶ **Centrul tematic:** atlas, enciclopedii, albume de familie, obiecte de igienă personal, imagini, mulaje ale corpului uman.
- ▶ **Resurse umane:** educatoare, copii, părinți, medic/asistentă medical.
- ▶ **Metode și procedee:** explozia stelară, Diagrama Venn, metoda predicției, metoda cubului, conversația euristică și spontană, observarea spontană și dirijată, explicația, demonstrația, exercițiul, jocul, povestirea, metoda predicțiilor, tehnica viselor, învățarea reciprocă, turul galeriei.
- ▶ **Evaluarea proiectului:** album foto, mape cu lucrările copiilor, expoziție tematică.
- ▶ Proiectul s- a încheiat prin realizarea unui album foto cu aspecte din timpul activităților desfășurate pe tot parcursul proiectului și printr-un concurs de ghicitori pe baza conținuturilor proiectului tematic.

HARTA (SCHIȚA) PROIECTULUI

„Dragii copii, vă dăm de veste / Grădinița-i o poveste”

- Grădinița
- Activități
- Rechizite
- Reguli de comportare
- Drepturile copilului în grădiniță

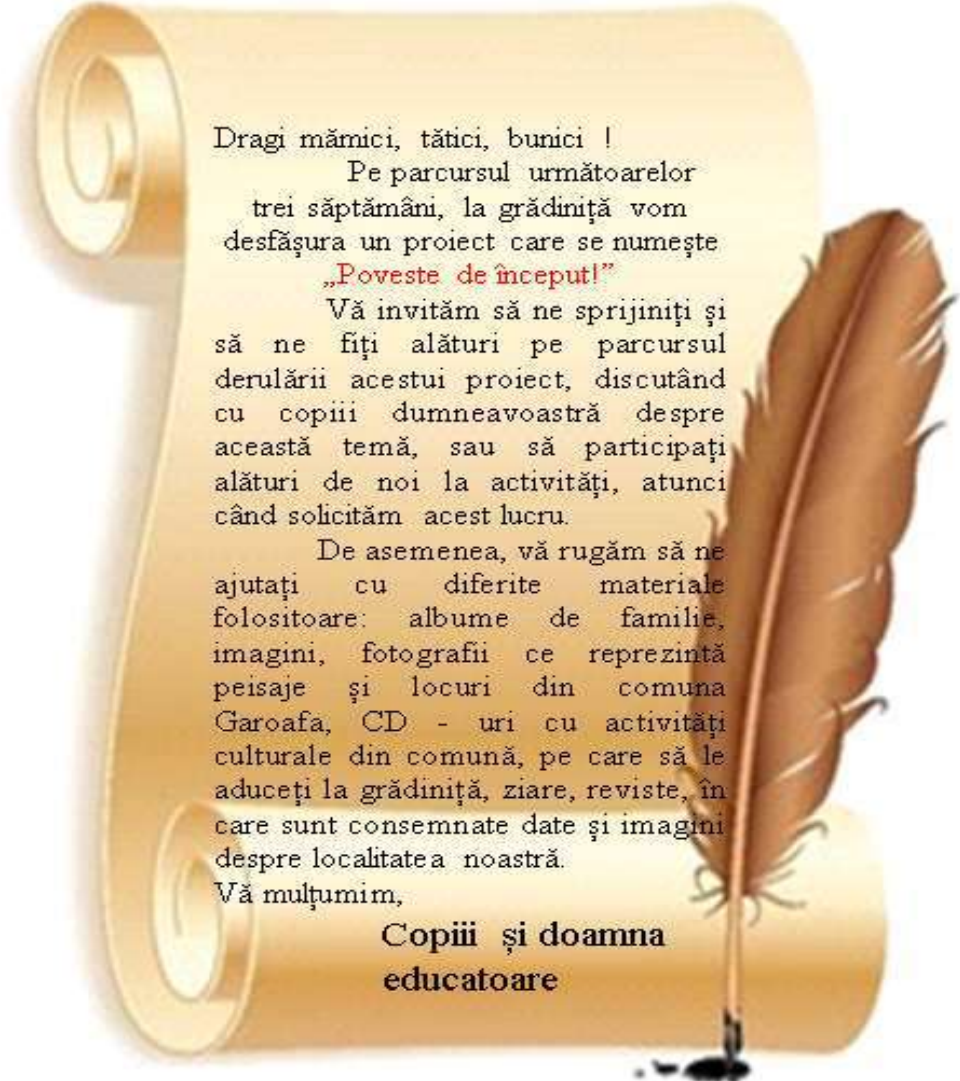
Povestea de început

„În familie, se știe / Viața e o bucurie!”

- membrii familiei
- rolul fiecărui membru
- activități
- norme de comportare

„În oglindă când privesc / Eu pe mine mă zăresc”

- înfățișare
- părți componente
- organe de simț
- norme sanitare

A decorative scroll with a quill pen resting on it. The scroll is unrolled, showing text. The quill is brown and has a small puddle of ink at its tip. The background is white with a blue and black decorative shape in the bottom left corner.

Dragi mămici, tătici, bunici !

Pe parcursul următoarelor
trei săptămâni, la grădiniță vom
desfășura un proiect care se numește
„**Poveste de început!**”

Vă invităm să ne sprijiniți și
să ne fiți alături pe parcursul
derulării acestui proiect, discutând
cu copiii dumneavoastră despre
această temă, sau să participați
alături de noi la activități, atunci
când solicităm acest lucru.

De asemenea, vă rugăm să ne
ajutați cu diferite materiale
folositoare: albume de familie,
imagini, fotografii ce reprezintă
peisaje și locuri din comuna
Garoafa, CD - uri cu activități
culturale din comună, pe care să le
aduceți la grădiniță, ziare, reviste, în
care sunt consemnate date și imagini
despre localitatea noastră.

Vă mulțumim,

**Copiii și doamna
educatoare**

PLANIFICARE SĂPTAMÂNALĂ

„Dragi copii, vă dăm de veste / Grădinița-i o poveste”

DATA / ZIUA	INTERVALE ORARE	ACTIVITĂȚI DE ÎNVĂȚARE
LUNI	7,30-9,00	ADP – „ <i>Bine ați venit, la grădiniță!</i> ” – Primirea copiilor. Deprinderi specifice primirii copiilor ALA – Joc liber
	9,00-9,30	ADP – Deprinderi specifice servirii mesei; Tranziție: „ <i>Bat din palme!</i> ”
	9,30 -11,00	ADP – ÎD : „ <i>Din nou la grădiniță!</i> ”; prezența, salutul, noutatea zilei, calendarul naturii; Tranziție: „ <i>Mergem la plimbare</i> ” – joc dinamic ALA – Jocuri pe centre de interes: B : „ <i>Grădinița mea</i> ” – citire imagini cu încăperile și spațiile educaționale; A : „ <i>Jucăria preferată</i> ” (desen); C : „ <i>Dulapul pentru jucării</i> ” ADE – AI:DȘ – <u>Cunoașterea mediului</u> : „ <i>Să îmbrăcăm păpușa</i> ”- joc didactic (identificare articole vestimentare) DPM – <u>Educație fizică</u> : Învățarea orientării în spațiu: Joc: „ <i>Du-te acolo unde-ti spun eu!</i> ”
	11,00-12,00	ALA – <u>Joc de atenție</u> : „ <i>Cine lipsește din...?</i> ”; Joc în aer liber
	12,00-12,30	ADP : „ <i>Facem curățenie în clasă!</i> ”

PLANIFICARE SĂPTAMÂNALĂ

„Dragi copii, vă dăm de veste / Grădinița-i o poveste”

DATA / ZIUA	INTERVALE ORARE	ACTIVITĂȚI DE ÎNVĂȚARE
MARTI	7,30 - 9,00	ADP – „ <i>Bine ați venit, la grădiniță!</i> ” – Primirea copiilor. Deprinderi specifice primirii copiilor ALA – Joc liber
	9,00 - 9,30	ADP – Deprinderi specifice servirii mesei; Tranziție: „ <i>Mergi după cum cânt!</i> ”
	9,30 - 11,00	ADP – ÎD : „ <i>Grădinița de copii, plină e de jucării!</i> ”; prezența, salutul, noutatea zilei, calendarul naturii; Tranziție: „ <i>Spune ce faci!</i> ” – pantomimă ALA – Jocuri pe centre de interes: A : „ <i>Jucăria preferată</i> ” – modelaj; C : „ <i>Grădinița mea</i> ”; JR : „ <i>De-a educatoarea</i> ” ADE – AI:DLC – <u>Educarea limbajului</u> : „ <i>Unde ne aflăm?</i> ” – joc didactic DEC – <u>Activitate artistico-plastică</u> : „ <i>Grădinița mea</i> ” – dactilopictură
	11,00 - 12,00	ALA – <u>Joc de mișcare</u> : „ <i>Cine ajunge primul acasă?</i> ”; Joc în aer liber
	12,00 - 12,30	ADP – „ <i>Facem curățenie în clasă!</i> ”

PLANIFICARE SĂPTAMÂNALĂ

„Dragi copii, vă dăm de veste / Grădinița-i o poveste”

DATA / ZIUA	INTERVALE ORARE	ACTIVITĂȚI DE ÎNVĂȚARE
MIERCURI	7,30 - 9,00	ADP – „ <i>Bine ați venit, la grădiniță!</i> ” – Primirea copiilor. Deprinderi specifice primirii copiilor ALA – Joc liber
	9,00 - 9,30	ADP – Deprinderi specifice servirii mesei; Tranziție: „ <i>Locomotiva</i> ” – joc muzical
	9,30 - 11,00	ADP – ÎD: „ <i>Care sunt regulile grupei?</i> ”; prezența, salutul, noutatea zilei, calendarul naturii; Tranziție: „ <i>Trenulețul grupei</i> ” – joc de mișcare ALA – Jocuri pe centre de interes: B: „ <i>Grădinița mea iubită</i> ” – memorizare; JM: „ <i>Imagini din povești</i> ” – puzzle; C: „ <i>Mese și scaune pentru piticii de la grădiniță</i> ” ADE – AI: DȘ – <u>Activitate matematică</u> : „ <i>Grămăjoare, grămăjoare</i> ” – joc didactic DEC – <u>Educație muzicală</u> : „ <i>Hai la grădiniță!</i> ” – predare cântec; „ <i>Dansează și rotește-te</i> ” – joc muzical
	11,00 - 12,00	ALA – Joc exercițiu: „ <i>Săculețul fermecat</i> ”; Joc în aer liber
	12,00 - 12,30	ADP – „ <i>Facem curățenie în clasă!</i> ”

PLANIFICARE SĂPTAMÂNALĂ

„Dragi copii, vă dăm de veste / Grădinița-i o poveste”

DATA / ZIUA	INTERVALE ORARE	ACTIVITĂȚI DE ÎNVĂȚARE
JOI	7,30 - 9,00	ADP – „ <i>Bine ați venit, la grădiniță!</i> ” – Primirea copiilor. Deprinderi specifice primirii copiilor ALA – Joc liber
	9,00 - 9,30	ADP – Deprinderi specifice servirii mesei; Tranziție: „ <i>Bat din palme</i> ”
	9,30 - 11,00	ADP – ÎD : „ <i>Cum ne comportăm la grădiniță?</i> ”; prezența, salutul, noutatea zilei, calendarul naturii; Tranziție: „ <i>Mergem la plimbare</i> ” – joc dinamic ALA – Jocuri pe centre de interes: A : „ <i>Cu pensula pe hârtie</i> ” - pictură; JR : „ <i>De-a grădinița</i> ”; Ș : „ <i>De ce venim la grădiniță?</i> ” – discuții libere ADE – DOS – <u>Educație pentru societate</u> : „ <i>Așa da/ așa nu</i> ” – joc didactic (regulile grupei)
	11,00 - 12,00	ALA – <u>Veselie în grădiniță</u> – concurs de cântece și poezii; Joc în aer liber
	12,00 - 12,30	ADP – „ <i>Facem curățenie în clasă!</i> ”

PLANIFICARE SĂPTAMÂNALĂ

„Dragi copii, vă dăm de veste / Grădinița-i o poveste”

DATA / ZIUA	INTERVALE ORARE	ACTIVITĂȚI DE ÎNVĂȚARE
VINERI	7,30 - 9,00	ADP – „ <i>Bine ați venit, la grădiniță!</i> ” – Primirea copiilor. Deprinderi specifice primirii copiilor ALA – Joc liber
	9,00 - 9,30	ADP – Deprinderi specifice servirii mesei; Tranziție: „ <i>Cântă ca mine</i> ”
	9,30 - 11,00	ADP – ÎD : „ <i>Să facem cunoștință cu spațiile educaționale</i> ”; prezența, salutul, noutatea zilei, calendarul naturii; Tranziție: „ <i>Ce jucării lipsesc?</i> ” – joc de atenție ALA – Jocuri pe centre de interes: JM : „ <i>Alege și potrivește</i> ”; B : „ <i>Ce vezi în imagine?</i> ” – citire de imagini; Ș : „ <i>Cine ți-a dat jucăria?</i> ” – joc de recunoaștere ADE – DOS – <u>Activitate practică</u> : „ <i>Grădinița mea</i> ” – lipire
	11,00 - 12,00	ALA – <u>Joc distractiv</u> : „ <i>Cursa într-un picior</i> ”; Joc în aer liber
	12,00 - 12,30	ADP – „ <i>Facem curățenie în clasă!</i> ”

DATA/ ZIUA	ACTIVITATE METODICĂ
Luni	Studiu individual- Curriculum pentru educație timpurie; Pregatirea zonelor/centrelor de interes din sala de grupă
Marti	Studiu individual- Curriculum pentru educație timpurie; Pregatirea fiselor pentru activități
Miercuri	Studiu individual- Curriculum pentru educație timpurie; Pregătirea materialelor didactice necesare desfășurării activităților
Joi	Studiu individual- Curriculum pentru educație timpurie; Confecționarea materialului didactic
Vineri	Studiu individual- Curriculum pentru educație timpurie; Realizarea planificării pentru saptamana următoare Completare în <i>Condica de evidență a activității didactice din educația timpurie</i>

PLANIFICARE SĂPTAMÂNALĂ

„În familie, se stie/Viata e o bucurie!”

DATA / ZIUA	INTERVALE ORARE	ACTIVITĂȚI DE ÎNVĂȚARE
LUNI	7,30 - 9,00	ADP – „ <i>Din nou la grădiniță!</i> ” – Primirea copiilor. Deprinderi specifice primirii copiilor ALA – Jocuri liber alese
	9,00 - 9,30	ADP – Deprinderi specifice servirii mesei; Tranziție: „ <i>Dansează bughi, bughi</i> ”
	9,30 - 11,00	ADP – ÎD: „ <i>Aceasta este familia mea</i> ”(prezența, salutul, noutatea zilei, calendarul naturii); Tranziție: „ <i>Mergem la plimbare</i> ” – joc dinamic ALA – Jocuri pe centre de interes: JM. : „ <i>Zâmbetul mamei(mozaic)</i> ”; JR. : „ <i>De-a familia</i> ” (pictură); C. „ <i>Locuința noastră</i> ” ADE-AI:DȘ – Cunoașterea mediului: „ <i>Familia mea</i> ”- (observare) DOS – Activitate practică: „ <i>Familia mea</i> ” – (confecție)
	11,00 - 12,00	ALA – Joc senzorial: „ <i>Spune , cine este? </i> ”, Joc de atenție: „ <i>Arată ce-ți spun!</i> ”; „ <i>Trăistuța cu povești</i> ”
	12,00 - 12,30	ADP – „ <i>Facem curățenie în clasă!</i> ”

PLANIFICARE SĂPTAMÂNALĂ

„În familie, se stie/ Viața e o bucurie!”

DATA / ZIUA	INTERVALE ORARE	ACTIVITĂȚI DE ÎNVĂȚARE
MARȚI	7,30 - 9,00	ADP – „ <i>Bine ați venit, la grădiniță!</i> ” – Primirea copiilor. Deprinderi specifice primirii copiilor ALA - Jocuri liber alese
	9,00 - 9,30	ADP – Deprinderi specifice servirii mesei; Tranziție: „ <i>Mergem toți în pas voios!</i> ”
	9,30 - 11,00	ADP – ÎD: „ <i>Grădinița de copii, plină e de jucării!</i> ”; prezența, salutul, noutatea zilei, calendarul naturii; Tranziție: „ <i>Spune ce faci!</i> ” – pantomimă ALA – Jocuri pe centre de interes: A: „ <i>Jucăria preferată</i> ” – modelaj; C: „ <i>Grădinița mea</i> ”; JR: „ <i>De-a educatoarea</i> ” ADE:AI:DLC – Educarea limbajului: „ <i>Iedul cu trei capre de Octav Pancu –Iași</i> ”(lect. educatoarei) DEC – Educație artistico-plastică: „ <i>Familia mea</i> ”(desen)
	11,00 - 12,00	ALA – Joc de mișcare: „ <i>Cine ajunge primul ?</i> ”, „ <i>Cursa cu paharul</i> ”; Joc cu text și cânt: Țăranul e pe câmp; „ <i>Trăistuța cu povești</i> ”
	12,00 - 12,30	ADP – „ <i>Facem curățenie în clasă!</i> ”

PLANIFICARE SĂPTAMÂNALĂ

”În familie, se stie/ Viața e o bucurie!”

DATA / ZIUA	INTERVALE ORARE	ACTIVITĂȚI DE ÎNVĂȚARE
MIERCURI	7,30 - 9,00	ADP — „ <i>Bine ați venit, la grădiniță!</i> ” Primirea copiilor. Deprinderi specifice primirii copiilor ALA – Jocuri liber alese
	9,00 - 9,30	ADP – Deprinderi specifice servirii mesei; Tranziție: „ <i>Autobuzul</i> ” (joc muzical)
	9,30 - 11,00	ADP – ÎD: „ <i>Să reținem adresa de domiciliu</i> ”(prezența, salutul, noutatea zilei, calendarul naturii); Tranziție: „ <i>Trenulețul grupei</i> ” – joc de mișcare ALA – Jocuri pe centre de interes: B: „ <i>Grădinița mea iubită</i> ” – memorizare; JM: „ <i>Imagini din povești</i> ”– puzzle; C: „ <i>Mese și scaune pentru piticii de la grădiniță</i> ” ADE : DȘ – Activitate matematică: „ <i>Mai multe , mai puține</i> ”(joc didactic) DPM – Educație fizică:„ <i>De-a soldații</i> ”(mers în cadență)
	11,00 - 12,00	ALA – Joc exercițiu: „ <i>Săculețul fermecat</i> ”; „ <i>Trăistuța cu povești</i> ” ; „ <i>Cine te-a strigat?</i> ”.
	12,00 - 12,30	ADP – „ <i>Facem curățenie în clasă!</i> ”

PLANIFICARE SĂPTAMÂNALĂ

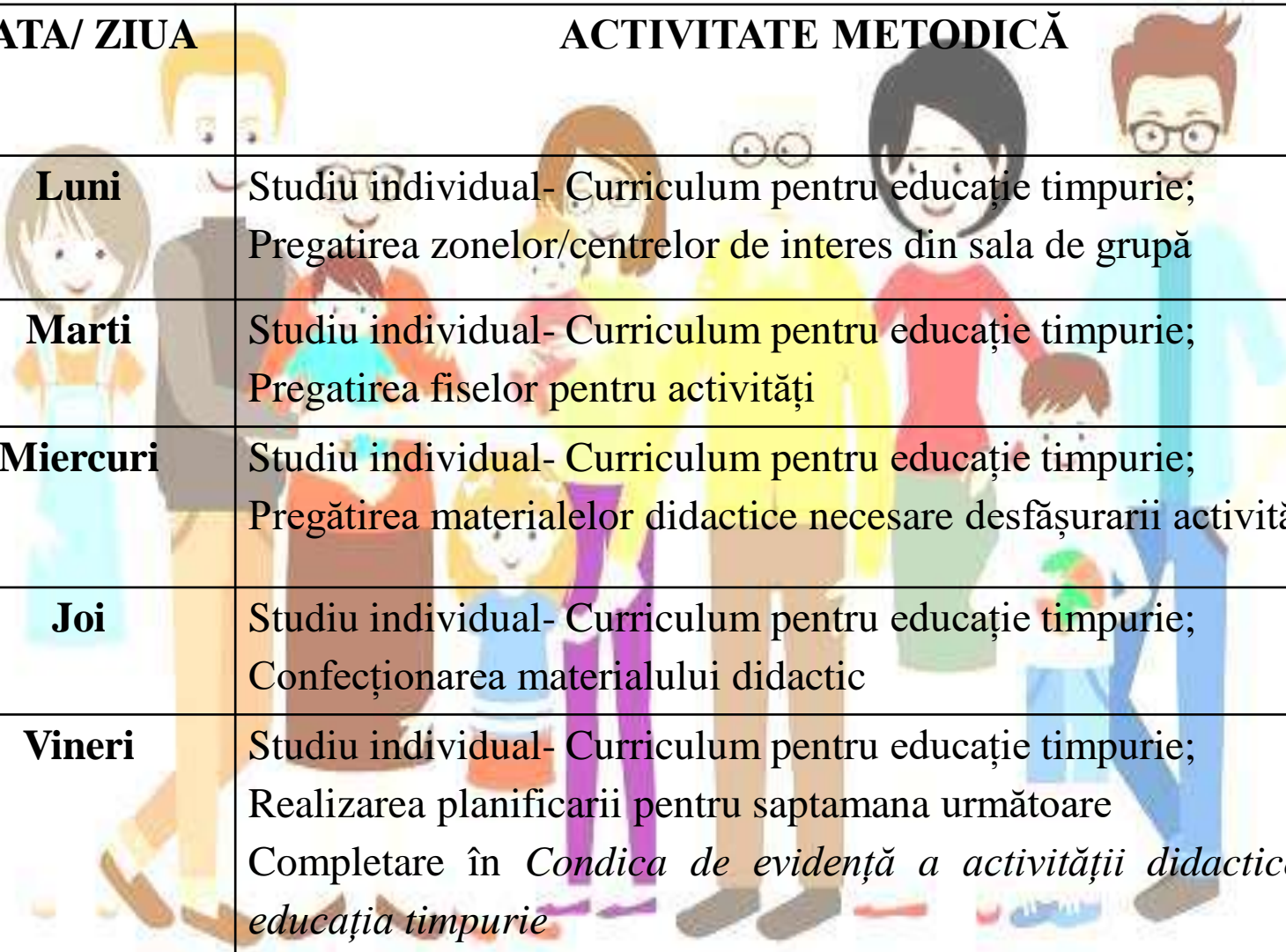
„În familie, se stie/ Viața e o bucurie!”

DATA / ZIUA	INTERVALE ORARE	ACTIVITĂȚI DE ÎNVĂȚARE
JOI	7,30 - 9,00	ADP – „ <i>Bine ați venit, la grădiniță!</i> ” – Primirea copiilor. Deprinderi specifice primirii copiilor ALA – Jocuri liber alese
	9,00 - 9,30	ADP – Deprinderi specifice servirii mesei; Tranziție: „”
	9,30 - 11,00	ADP:ÎD: „ <i>Cum ne comportăm la grădiniță?</i> ”; prezența, salutul, noutatea zilei, calendarul naturii; Tranziție: „ <i>Mergem la plimbare</i> ” – joc dinamic ALA – Jocuri pe centre de interes: A: „ <i>Palma mea</i> ”(dactilopictură); JR: „ <i>De-a doctorul,</i> ”; Ș: „ <i>De ce avem nevoie de o familie?</i> ” – discuții libere ADE:DEC – Educație muzicală: „În pădurea cu alune”(joc muzical), „Hai la grădiniță” (cântec-repetare)
	11,00 - 12,00	ALA – Dramatizare: „ <i>Iedul cu trei capre</i> ”; Jocuri în aer liber: „ <i>Cursa în doi</i> ”, „ <i>Țăranul e pe câmp</i> ”
	12,00 - 12,30	ADP – „Facem curățenie în clasă!”

PLANIFICARE SĂPTAMÂNALĂ

„În familie, se stie/ Viața e o bucurie!”

DATA / ZIUA	INTERVALE ORARE	ACTIVITĂȚI DE ÎNVĂȚARE
VINERI	7,30 - 9,00	ADP – „ <i>Bine ați venit, la grădiniță!</i> ” – Primirea copiilor. Deprinderi specifice primirii copiilor ALA – Jocuri liber alese
	9,00 - 9,30	ADP – Deprinderi specifice servirii mesei; Tranziție: „ <i>Cântă ca mine</i> ”
	9,30 - 11,00	ADP:ÎD: „ <i>Asemănări, deosebiri</i> ”(prezența, salutul, noutatea zilei, calendarul naturii); T. ALA – Jocuri pe centre de interes: JM: „ <i>Alege și potrivește</i> ”; B: „ <i>Ce vezi în imagine?</i> ” – citire de imagini; Ș: „ <i>Cine ți-a dat jucăria?</i> ” – joc de recunoaștere ADE:DOS –Educație pentru societate: „ <i>O zi în familie</i> ” (lectură după imagini)
	11,00 - 12,00	ALA – Joc distractiv: „ <i>Cursa într-un picior</i> ”; <i>Jocuri muzicale, Ghicitori.</i> „Trăistuța cu povești”
	12,00 - 12,30	ADP – „ <i>Facem curățenie în clasă!</i> ”



DATA/ ZIUA	ACTIVITATE METODICĂ
Luni	Studiu individual- Curriculum pentru educație timpurie; Pregatirea zonelor/centrelor de interes din sala de grupă
Marti	Studiu individual- Curriculum pentru educație timpurie; Pregatirea fiselor pentru activități
Miercuri	Studiu individual- Curriculum pentru educație timpurie; Pregătirea materialelor didactice necesare desfășurării activităților
Joi	Studiu individual- Curriculum pentru educație timpurie; Confecționarea materialului didactic
Vineri	Studiu individual- Curriculum pentru educație timpurie; Realizarea planificării pentru saptamana următoare Completare în <i>Condica de evidență a activității didactice din educația timpurie</i>

PLANIFICARE SĂPTAMÂNALĂ

„În oglindă când privesc/ Eu pe mine mă zăresc! ”

DATA / ZIUA	INTERVALE ORARE	ACTIVITĂȚI DE ÎNVĂȚARE
LUNI	7,30-9,00	ADP – „ <i>Bine ați venit, la grădiniță!</i> ” – Primirea copiilor. Deprinderi specifice primirii copiilor ALA – Joc liber
	9,00-9,30	ADP – Deprinderi specifice servirii mesei; Tranziție: „ <i>Piticii</i> ”
	9,30 -11,00	ADP – ÎD: „ <i>Acesta sunt eu!</i> ”– prezentarea; prezența, salutul, noutatea zilei, calendarul naturii; Tranziție: „ <i>De-a gimnastii</i> ” – joc de mișcare ALA – Jocuri pe centre de interes: B: „ <i>Cine sunt eu?</i> ” – convorbire; A: „ <i>Fete vesele, fete triste</i> ” (desen); C: „ <i>Corpul uman</i> ” – conturul din cuburi ADE – AI:DȘ – Cunoașterea mediului: „ <i>Fetița/ băiatul</i> ”-observare DPM – Educație fizică: Învățarea schemei corporale: Joc: „ <i>Arată ce-ți spun eu!</i> ”
	11,00-12,00	ALA – Joc distractiv: „ <i>Ocupă scăunelul</i> ”; Joc în aer liber: „ <i>Podul de piatră</i> ” – joc muzical
	12,00-12,30	ADP – „ <i>Facem curățenie în clasă!</i> ”

PLANIFICARE SĂPTAMÂNALĂ

„În oglindă când privesc/ Eu pe mine mă zăresc! ”

DATA / ZIUA	INTERVALE ORARE	ACTIVITĂȚI DE ÎNVĂȚARE
MARȚI	7,30 - 9,00	ADP – „ <i>Bine ați venit, la grădiniță!</i> ” – Primirea copiilor. Deprinderi specifice primirii copiilor ALA – Joc liber
	9,00 - 9,30	ADP – Deprinderi specifice servirii mesei; Tranziție: „ <i>Mergem toți în pas viori</i> ” – mers și alergări
	9,30 - 11,00	ADP – ÎD: „ <i>Sunem prieteni buni</i> ”; prezența, salutul, noutatea zilei, calendarul naturii; Tranziție: „ <i>Mima</i> ” ALA – Jocuri pe centre de interes: A: „ <i>Corpul uman</i> ” – modelaj; JM: „ <i>Fetița/ băiatul</i> ” – asamblare părțile componente ale corpului; JR: „ <i>De-a medicul stomatolog</i> ” ADE – AI:DLC – Educarea limbajului: „ <i>Ce face fetița/ băiatul? Ce fac copiii?</i> ” – joc didactic DEC – Activitate artistico-plastică: „ <i>Autoportretul</i> ” – pictură
	11,00 - 12,00	ALA – Joc distractiv: „ <i>Deschide urechea bine</i> ”; Joc în aer liber: „ <i>Corpul uman</i> ” – joc de mișcare
	12,00 - 12,30	ADP – „ <i>Facem curățenie în clasă!</i> ”

PLANIFICARE SĂPTAMÂNALĂ

„În oglindă când privesc/ Eu pe mine mă zăresc! ”

DATA / ZIUA	INTERVALE ORARE	ACTIVITĂȚI DE ÎNVĂȚARE
MIERCURI	7,30 - 9,00	ADP – „ <i>Bine ați venit, la grădiniță!</i> ” – Primirea copiilor. Deprinderi specifice primirii copiilor ALA – Joc liber
	9,00 - 9,30	ADP – Deprinderi specifice servirii mesei; Tranziție: „ <i>Ca soldații</i> ” – joc muzical
	9,30 - 11,00	ADP – ÎD: „ <i>Astăzi sunt vesel/ sau trist pentru că...</i> ”; prezența, salutul, noutatea zilei, calendarul naturii; Tranziție: „ <i>În oglindă ne uităm</i> ” ALA – Jocuri pe centre de interes: B: „ <i>Caută perechea</i> ” (cuvinte opuse) – joc-exercițiu; JM: „ <i>Dinți sănătoși și frumoși</i> ” (alimente sănătoase/dăunătoare); C: „ <i>Rafturi pentru hăinuțe</i> ” ADE – AI: DȘ – Activitate matematică: „ <i>Jucării mari și mici</i> ” – joc didactic DEC – Educație muzicală: „ <i>În pădurea cu alune</i> ” – repetare joc muzical; „ <i>Părțile corpului</i> ” – predare cântec
	11,00 - 12,00	ALA – Joc întrecere: „ <i>Cine ajunge primul?</i> ”; Joc în aer liber; Joc senzorial: „ <i>Ghici ce ai gustat?</i> ”
	12,00 - 12,30	ADP – „ <i>Facem curățenie în clasă!</i> ”

PLANIFICARE SĂPTAMÂNALĂ

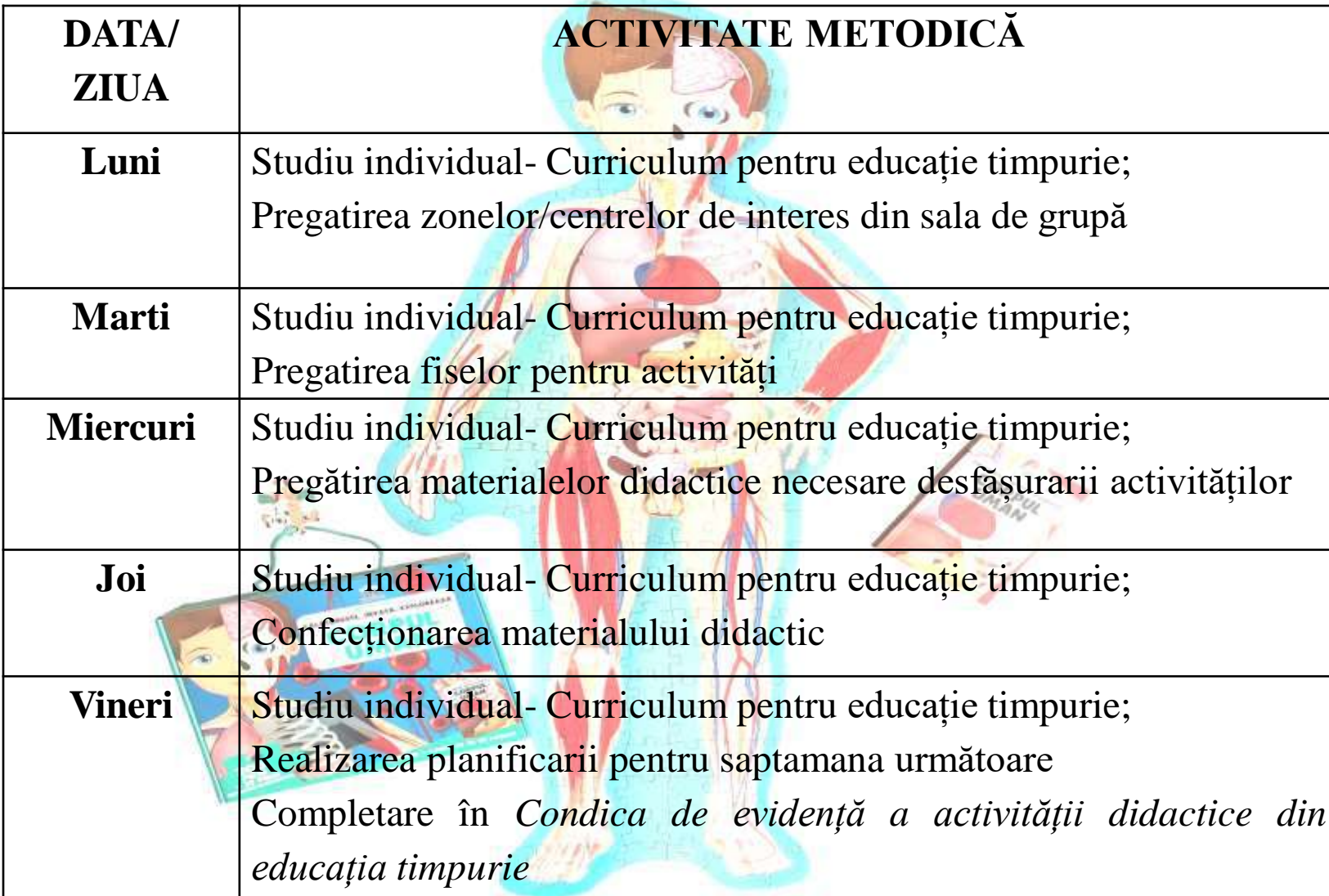
„În oglindă când privesc/ Eu pe mine mă zăresc! ”

DATA / ZIUA	INTERVALE ORARE	ACTIVITĂȚI DE ÎNVĂȚARE
JOI	7,30 - 9,00	ADP – „ <i>Bine ați venit, la grădiniță!</i> ” – Primirea copiilor. Deprinderi specifice primirii copiilor ALA – Joc liber
	9,00 - 9,30	ADP – Deprinderi specifice servirii mesei; Tranziție: „ <i>Bat din palme</i> ”
	9,30 - 11,00	ADP – ÎD: „ <i>Eu sunt un copil politicos</i> ”; prezența, salutul, noutatea zilei, calendarul naturii; Tranziție: „ <i>Campionii</i> ” – joc dinamic ALA – Jocuri pe centre de interes: A: „ <i>Mânuțele noastre</i> ”–amprentare; JR: „ <i>Magazinul de jucării</i> ”; Ș: „ <i>Ce gust are?</i> ” – joc senzorial ADE – DOS – Educație pentru societate: „ <i>Ce este și la ce ne folosește?</i> ” – joc didactic (obiecte de igienă)
	11,00 - 12,00	ALA – Jocuri din folclorul copiilor – „ <i>Joacă, joacă</i> ”; Joc în aer liber; Joc distractiv: „ <i>Mimul</i> ”
	12,00 - 12,30	ADP – „ <i>Facem curățenie în clasă!</i> ”

PLANIFICARE SĂPTAMÂNALĂ

„În oglindă când privesc/ Eu pe mine mă zăresc! ”

DATA / ZIUA	INTERVALE ORARE	ACTIVITĂȚI DE ÎNVĂȚARE
VINERI	7,30 - 9,00	ADP – „ <i>Bine ați venit, la grădiniță!</i> ” – Primirea copiilor. Deprinderi specifice primirii copiilor ALA – Joc liber
	9,00 - 9,30	ADP – Deprinderi specifice servirii mesei; Tranziție: „ <i>Jocul degetelor</i> ”
	9,30 - 11,00	ADP – ÎD: „ <i>Ne plac poveștile</i> ”; prezența, salutul, noutatea zilei, calendarul naturii; Tranziție: „ <i>Tic-tac, fă-mi pe plac!</i> ” – joc distractiv ALA – Jocuri pe centre de interes: C: „ <i>Fetița și băiatul</i> ” - mozaic; B: „ <i>Trăsături caracteristice</i> ”– citire de imagini; Ș: „ <i>Fete și băieți</i> ”– asemănări și deosebiri ADE – DOS – Activitate practică: „ <i>Creierul meu</i> ” – lipire
	11,00 - 12,00	ALA – Joc distractiv: „ <i>Inspirăm și expirăm</i> ”;Joc în aer liber;„ <i>Prietenii mei – apa și săpunul</i> ” –joc
	12,00 - 12,30	ADP – „ <i>Facem curățenie în clasă!</i> ”



DATA/ ZIUA	ACTIVITATE METODICĂ
Luni	Studiu individual- Curriculum pentru educație timpurie; Pregatirea zonelor/centrelor de interes din sala de grupă
Marti	Studiu individual- Curriculum pentru educație timpurie; Pregatirea fiselor pentru activități
Miercuri	Studiu individual- Curriculum pentru educație timpurie; Pregătirea materialelor didactice necesare desfășurării activităților
Joi	Studiu individual- Curriculum pentru educație timpurie; Confecționarea materialului didactic
Vineri	Studiu individual- Curriculum pentru educație timpurie; Realizarea planificării pentru saptamana următoare Completare în <i>Condica de evidență a activității didactice din educația timpurie</i>

„Mănuțe fermecate”



„Mănuțe fermecate”



„Mănuțe fermecate”



„Mănuțe fermecate”



„Mănuțe fermecate”



Dezvoltarea auzului fonematic la preșcolarii de grupa mică

Prof. înv. preșc. Moreanu Bernadeta

Școala Gimnazială „Nicolae Iorga” Bacău

Auzul fonematic este o particularitate a auzului uman prin care sunetele vorbirii sunt percepute ca foneme. Fonemul este o unitate senzorio-motorie de pronunție, la formarea lui participă atât latura acustică cât și cea kinestezico-articulatorie.

Auzul fonematic se dezvoltă odată cu îmbunătățirea mișcărilor articulatorii; la rândul său acesta duce la îmbunătățirea autocontrolului pronunției și la formarea mișcărilor articulatorii corecte. Când auzul fonematic este deficitar, recepția limbajului este și ea deficitară și nici emisia vorbirii nu este corectă; de aceea trebuie să se acorde o atenție deosebită tulburărilor de vorbire care au drept cauză deficiențe ale auzului fonematic. Exercițiile de dezvoltare a auzului fonematic sunt legate de gradul de tulburare a percepțiilor verbo-acustice. Dezvoltarea auzului fonematic se realizează cu exerciții de articulare a sunetului.

Grupa mică, cu preșcolari cu vârste cuprinse între 3 și 4 ani, este încadrată nivelului I preșcolar, nivelului socializării. Este prima „ieșire” a copilului în societate, interacțiunea cu alți covârșnici și adulți, acomodarea la programul școlar, învățarea unor reguli de conviețuire în grup. În etapa constatativă, încă din primul semestru, am putut observa capacitatea copiilor de a se exprima verbal. Unii se exprimau greoi, alții refuzau să comunice, limbajul era sărac, pronunția era greșită, omiteau să pronunțe anumite sunete sau silabe, înlocuiau sau inversau anumite consoane.

Câteva exemple de copii cu tulburări de vorbire de la grupa mică:

T.A. – substituirea consoanelor c cu t, v cu d (tuturigu, diditiu), ș cu c (macina), omisiunea consoanei s - macă (mască),

Z.Șt - substituirea consoanei ț cu t, omisiunea lui l (came – clame, tabou – tablou), inversiunea sunetelor (pisc – pix)

F.I. - omiterea pronunției lui s și t, pronunțarea grăbită a cuvintelor duce la omiterea pronunțării unor silabe.

A.A : substituirea consoanei v cu d, r cu i, (am dinit – am venit, am iochiță, etc.).

Formarea capacității de percepere corectă și diferențiată a limbajului, articularea corectă a cuvintelor cu structura lor fonetică integrală, sunt obiective urmărite chiar de la grupa mică. În acest sens, mi-am propus ca obiectiv să dezvolt auzul fonematic al copiilor prin jocuri, cântece și poezii accesibile vârstei.

Factorii de progres utilizați:

- Jocul „Ce-a spus Martinel?”

Obiectivul: să asculte cu atenție și să pronunțe corect cuvântul auzit.

Materiale folosite: trapa pentru teatru de păpuși, personaje îndrăgite de copii (Martinel, Scufița Roșie, etc.)

Familiarizez copiii cu regula și acțiunea jocului. Le prezint pe ursulețul Martinel care a învățat să vorbească, știe foarte multe cuvinte și vrea să vadă dacă și ei, copiii din grupa mică, pot pronunța la fel ca el. Copiii ascultă cu atenție, iar copilul strigat de ursuleț repetă cuvântul așa cum l-a auzit. Cuvintele sunt alese astfel că structura lor sonoră să implice anumite sunete ce trebuie percepute și rostite corect (Cocoș, casă, floare, soare, scaun, rață, supă, sapă, tartă, toartă, broască, bască, etc).

- Jocul „Spune cum face!”.

Obiectivul: imitarea sunetelor din natură și pronunțarea de onomatopee când tare, când în șoaptă, când prelungit sau în ritm stacatto.

Materiale folosite: jucării de pluș, imagini, jetoane.

Pronunțarea onomatopeelor era însoțită de mișcări sugestive ale mâinilor sau ale corpului și poate fi urmată de colorarea imaginilor care reprezintă cuvintele exersate de copii.

- Jocul „Ajută-l pe Papagalul Coco!”

Obiectivul: să asculte cu atenție, să corecteze cuvântul pronunțat greșit, să continue cuvântul început de papagal

Materiale folosite: păpușa – Papagalul Coco, imagini.

Îl prezint pe Papagal, motivez prezența lui în sala de grupă deoarece are probleme de vorbire, nu știe să vorbească corect, stâlcește cuvintele sau nu le pronunță în întregime. Papagalul vrea să învețe de la copiii de grupa mică să vorbească corect. Copiii îi vin în ajutor și îl ajute să pronunțe corect, papagalul le mulțumește și îi evidențiază pe cei mai activi, le promite că va asculta mai bine cum pronunță oamenii cuvintele și că nu va mai pronunța greșit niciun cuvânt.

Exemple: Mă numesc Toto. Mă numesc Coco. Am un pisc în pisc. Am un pix în plisc. Cleionul meu e loșu. Creionul meu e roșu. Macina este lapidă. Mașina este rapidă. Totoșul tântă. Cocoșul cântă.

- Poezie pentru exersarea consoanei Z

Zum, zum, zum și bâz, bâz, bâz

Cine bâzâie-n auz?

Bâz, bâz, bâz și zum, zum, zum

Pleacă albinele la drum.

- Poezie pentru exersarea consoanei P

Pic, pic, pic,

Cine-i oare, cine?

Pic, pic, pic, iată ploaia vine

Vine pe furiș, pe acoperiș,

Ba o simt și eu, pe năsucul meu.

- Poezie pentru exersarea consoanei T

Ceasul, mare bate tare

Tic – tac, tic – tac (pronunțate mai tare și rar)

Cesulețul de la mână

Nu vrea în urmă să rămână

Tictac, tictac. (pronunțate mai încet și ritm alert)

- Poezie pentru exersarea consoanei Ț

Țapul cântă la țambal

Prințesa merge la bal

Balul este la palat

Cu prinți, feți și împărați.

- Cântec (fragment): Cocoșelul

Cântă cocoșelul, dis de dimineață

Scoală-te copile,

Spală-te pe față: Cucurigu, Cucurigu

Cocoșelul nostru

Strigă-n gura mare

Pentru grădiniță-i

Timpul de plecare: Cucurigu, Cucurigu.

- Joc muzical: Barza și broaștele

Barza ne pândește

Stând într-un picior

Ne ferim de dânsa

Surioarelor.

Să sărim în lac: oac, oac, oac, oac, oac

Să sărim în lac: oac, oac, oac, oac, oac

Vine, vine, barza

Către lac întins

Să fugim de dânsa

Că de nu ne-a prins

Să sărim în lac: oac, oac, oac, oac, oac

Să sărim în lac: oac, oac, oac, oac, oac

Jocurile, poeziile și cântecele au fost desfășurate cu întreaga grupă de copii în cadrul activităților de educare a limbajului și a celor de educație muzicală, repetate ulterior în cadrul Activităților liber-alese 2 și 3, în grupuri mici și chiar individual, cu acei copii care au necesitat mai mult exercițiu pentru dezvoltarea auzului fonematic și implicit a pronunției corecte a cuvintelor.

Pentru reușita activităților de dezvoltare a auzului fonematic am considerat necesară colaborarea cu părinții copiilor și cu profesorul logoped de la care am primit numeroase sugestii de lucru cu copiii, urmând ca din anul următor școlar, copiii cu tulburări de vorbire să beneficieze de și de terapie logopedică. De cele mai multe ori, stâlcirea cuvintelor de către copii provoacă amuzament, adulții, părinți sau bunici, se distrează în prezența copiilor de greșelile acestora, fapt care îi încurajează să le repete. În întâlnirile cu părinții le-am sugerat să își ajute copiii să vorbească corect pronunțând clar și rar cuvintele, repetând varianta corectă a cuvintelor stâlcite de copii, pentru ca aceștia să le audă pronunțate corect, repetând cu ei jocuri, poezii și cântece învățate la grădiniță. Prin utilizarea jocurilor, a poeziilor și a cântecelor am înlesnit dezvoltarea auzului fonematic și am obținut îmbunătățirea procesului de dezvoltare a vorbirii.

Bibliografie:

Avramescu, M.D., (2006), Defectologie si logopedie, Editura Fundației România de Măine, București.

Barbu, H., Popescu, E., Șerban, F., (1993), Activități de joc și recreativ-distractive. Manual pentru școli normale – specialitatea educatoare, E.D.P., R.A. București;

Vrăsmaș, E., și colaboratorii, (2009), 8 Log, Program de exerciții logopedice pentru remedierea dislaliei” - Suplement al Revistei Învățământului Preșcolar;

Provocări la nivelul preșcolar-exemplu de bună practică

Prof.: Mușuroia Marioara

Școala Gimnazială „Ion I. Graure”-Bălteni/Olt

În acest articol mi-am propus să prezint activități îndrăgite de copii care au scopul de a-i face să uite de tablete, telefoane. În mod plăcut îi ajutăm și să iubească activitățile din grădiniță și să se adapteze mai repede la nivelul preșcolar la început de an școlar.

Combinând domeniile: *Domeniul Dezvoltarea limbajului, a comunicării și premisele citirii și scrierii și Domeniul experiențial Psiho-motric* putem obține o activitatea de învățare – *Semne grafice în făină*.

Urmărim astfel premisele citirii și scrierii, în contexte de comunicare cunoscute. **Comportamentul:** 3.4. Asimilează unele elemente ale scrisului și folosește diferite modalități de comunicare grafică pentru transmiterea unui mesaj.

Problema care apare este: *Ce semne grafice folosim?* Exersarea semnelor grafice în situații diverse și cu instrumente diferite.

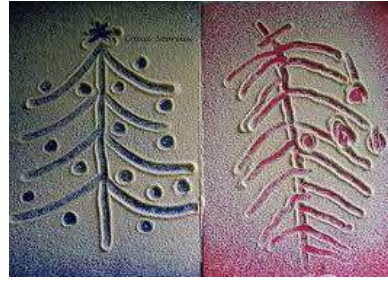
Materiale: Tavă/farfurie/foaie de hârtie/masă luminoasă pe care se presară făină albă/făină de mălai/griș/sare/nisip; fișe sau jetoane pe care sunt desenate grafisme, cifre sau litere.

Descrierea activității: Scrierea cu degetul în tava cu făină/nisip sau la masa luminoasă – după modelul scris pe un jeton sau din memorie. Se poate desfășura atât în cadrul activităților pe domenii experiențiale, cât și ca activități liber-alese. □

Desenează după model: copiii aleg câte o fișă/jeton pe care este desenat un model grafic și trasează cu degetul în tavă grafismele urmărind modelul.

Explicații: Exercițiul se poate repeta de mai multe ori (se nivelează făina) până când copilul execută semnele grafice independent; poate reproduce mișcarea de scriere pe hârtie cu un creion.

Activitatea este relaxantă și distractivă pentru copii. În funcție de vârsta sau deprinderile motrice ale copiilor se pot utiliza grafisme simple (linie verticală, cerc, oval etc.), modele grafice (linii ondulate, secvențe repetitive), cifre, litere, desene etc.



Concluzii: Exersarea unor elemente de scriere se realizează printr-un joc relaxant și distractiv pentru copii. După aceste exerciții, copiii execută mai ușor elementele grafice pe suport de hârtie utilizând diferite instrumente.

RESURSE ONLINE PENTRU NIVELUL PREȘCOLAR :

<https://digital.educared.ro/educatie-timpurie> <https://manutepricepute.ro>

<https://tikaboo.ro/activitati-pentru-copii/> www.krokotak.com <https://www.logorici.ro>

<http://www.piticlic.ro/ro/resurse-educationale-piticlic>

ROLUL PLATFORMELOR EDUCAȚIONALE ÎN FORMAREA PROFESIONALĂ A ELEVILOR

Prof. Nae Florentina Laura
Liceul Voievodul Mircea
Târgoviște, județul Dâmbovița

Motto:

“Principalul obiectiv al educației este acela de a forma oameni capabili să realizeze acțiuni noi, și nu numai să repete ceea ce au făcut generațiile anterioare-oameni care să fie creativi, inventivi și cu dorința de a investiga.”

Jean Piaget

”Alfabetizarea” digitală începe de la cele mai fragede vârste, difuz, chiar din familie, și se învață ... precum mersul sau vorbirea. Utilizarea instrumentelor IT și a mediilor electronice promovate de TIC pot duce la o îmbunătățire complexă a procesului de învățare.

O bună utilizare a acestor instrumente poate eficientiza comunicarea profesor-elev, motivându-i pe cei din urmă pentru studiu. Profesorii au posibilitatea să-și diversifice activitatea realizând acea diferențiere mult promovată de didacticieni. Utilizarea instrumentelor TIC în activitatea didactică poate deveni eficientă în măsură în care personalul implicat este un bun utilizator și de asemenea este conștient de modalitatea efectivă de folosire la disciplină predată.

Construirea și utilizarea unor platformelor educaționale adecvate nu poate decât să îmbunătățească procesul de învățare, prin caracteristicile pe care le prezintă astfel de metode:

- posibilitatea utilizării unei mari varietăți de instrumente
- posibilitatea includerii de prezentări grafice
- posibilitatea de a viziona împreună live video de pe web
- posibilitatea de a invita on-line un formator de oriunde din lume
- sesiunile de lucru pot fi înregistrate și arhivate, astfel încât elevul poate reveni ori de câte ori consideră că este necesar
- elevul își poate organiza și singur modul de învățare, el este cel care alege condițiile de spațiu și timp

Pentru o utilizare eficientă a platformelor educaționale este necesar să se aibă în vedere câteva aspecte:

- aprecierea corectă a abilităților inițiale ale elevilor în legătură cu utilizarea instrumentelor IT și mai ales cu lucrul pe astfel de platforme
- elaborarea și transmiterea către elevi a unui set de instrucțiuni clare de lucru cu platformele
- stabilirea clară a sarcinilor ce le revin elevilor
- asigurarea necesarului de resurse pentru derularea normală a activității (elaborarea suporturilor de curs și postarea pe platforma)

Ce este o platformă de e-learning? Prin e-learning înțelegem, în sens larg, totalitatea situațiilor educative cu o semnificativă componentă de TIC, care valorifică deplin competența digitală în plan didactic.

Platforma e-learning - un soft complex care permite administrarea unui domeniu, gestionarea utilizatorilor pe domeniul respectiv, crearea și un management accesibil al cursurilor împreună cu activitățile și resursele asociate acestora, evaluarea online/offline sau autoevaluarea, comunicarea sincronă sau asincronă și multe altele.

Platformele electronice pentru e-learning oferă facilități de derulare a unor activități de învățare utilizând în mod exclusiv Internetul. Platformele electronice cooperative oferă în plus o serie de facilități referitoare la partajarea informațiilor între cursanți, posibilități de lucru în cooperare, posibilități de a crea discuții de grup pe diferite teme etc.

În general însă, orice platformă electronică trebuie să includă un spațiu public, care poate fi vizualizat de toți utilizatorii care beneficiază de un cont deschis pe platformă, în acest spațiu putând fi stocate documente cu caracter general sau informații de ultimă oră.

Varietatea programelor de e-learning este implicit dată de complexitatea conținutului pe care îl livrează.

Platforme de tip e-learning:

- **Moodle** - Modular Object-Oriented Dynamic Learning Environment
- **Platforma AeL** - Advanced eLearning
- **MyKoolio**

Platformele de învățare online îmbunătățesc calitativ conținutul învățământului, conducând la ameliorarea procesului instructiv-educativ prin însușirea unor procese de învățare active și autonome, creșterea interesului elevilor pentru instruire, crearea unor medii noi de învățare formală sau nonformală, individuală și în grup.

MOODLE

Moodle este un software liber și open source de învățare, cunoscut de asemenea și ca un sistem de management al cursului, sistem de management al învățării sau ca un spațiu de învățare și evaluare virtual. Moodle este un set de componente și module, instrumente de comunicații, clasă virtuală și bibliotecă digitală

Platforma de e-learning Moodle oferă un mediu de socializare și comunicare, cursuri și evaluare în sistem electronic și oferă posibilitatea cursanților de a învăța împreună.

Platforma se bazează pe resurse și activități. Principala resursă este reprezentată de curs, ce poate fi definit pe bază de lecții sau de activități săptămânale. Poate fi parcurs pagină cu pagină sau se poate trece de la un capitol la altul folosind funcția "Salt rapid". La sfârșitul fiecărui modul de curs se poate introduce un modul de evaluare. Acest modul este foarte flexibil și permite trainerului să stabilească mai multe modalități de evaluare.

Principalele activități care pot fi definite în cadrul platformei e-learning sunt:

- tema cu dead-line
- chat
- forum de discuții
- pagini Wiki
- conferința web

Avantajele acestui tip de învățare sunt următoarele: accesibilitate, flexibilitate, confortabilitate, utilizatorul putând hotărî singur, data și ora la care se implică în activitatea de instruire.

Platforma AeL - Advanced eLearning

Advanced eLearning – AEL este utilizată în majoritatea scolilor și liceelor. AEL este o platformă integrată completă de instruire asistată de calculator și gestiune a conținutului, oferind suport pentru predare și învățare, testare și evaluare, având o concepție curriculară. AeL oferă suport pentru predare/învățare, evaluare și notare, administrarea, proiectarea și monitorizarea conținutului.

De asemenea, asigură mijloacele necesare comunicării și sincronizării între centrele locale și regionale din cadrul programului SEI. AeL permite vizualizarea și administrarea unor tipuri vaste de conținut educațional, precum: materiale interactive, tutoriale, exerciții, simulări, jocurile educative.

Biblioteca de materiale educaționale acționează ca un gestionar de materiale: este adaptabilă, configurabilă, indexabilă și permite o căutare facilă. Conținutul poate fi structurat și adaptat în funcție de nevoile profesorilor și îmbogățit cu informații legate de programă, cuvinte cheie, versiune, autor, etc. Drepturile de acces pentru fiecare utilizator sau grup de utilizatori pot fi adaptate și aplicate oricărui segment al bibliotecii de materiale educaționale. Baza de cunoștințe oferă funcții de căutare ierarhică, filtrată, sau după cuvinte cheie.

Platforma educațională MyKoolio este un instrument modern de predare, fiind singura platformă de acest gen aprobată de M.E.N. ca auxiliar didactic.

MyKoolio se bazează pe o tehnică de predare modernă, care diferă foarte mult de cea clasică, fiind organizată sub forma unor jocuri educative interactive.

Beneficiile folosirii **platformei MyKoolio** ca suport de curs pentru predarea online:

- lecții interactive și antrenante pentru elevi;
- oferă un feedback imediat;
- cadrele didactice vor putea continua predarea materiei;
- profesorii le vor oferi elevilor conținut educațional de calitate, avizat, structurat în conformitate cu programa școlară, folosind noile tehnologii (e-learning);
- lecțiile predate vor fi în continuare interactive și antrenante pentru elevi;
- atât profesorii, cât și elevii vor putea lucra de oriunde, oricând și de pe orice dispozitiv
- conținut educațional în conformitate cu programa școlară în vigoare;

Platformele tip e-learning reprezintă un stimul excelent pentru învățare și formare, în special pentru persoanele active, dinamice, care apreciază interactivitatea.

Avantajele e-learning-ului față de sistemul tradițional de învățământ:

- accesibilitate, flexibilitate și confort;
- independența geografică, mobilitatea;
- prezentare concisă și selectivă a conținutului educațional;
- metode pedagogice diverse – programele e-learning au la bază diverse metode pedagogice,

deoarece s-a ajuns la concluzia că, în general, un material educațional diversificat este reținut în proporție de 80% prin ascultare, vizionare și interactivitate;

➤ individualizarea procesului de învățare (fiecare instruit are un ritm și stil propriu de asimilare), parcurgerea cursurilor poate fi făcută treptat și repetat, beneficiind de un feedback rapid și permanent.

Printre dezavantaje...

- necesită experiență în domeniul utilizării calculatoarelor;
- costuri mari pentru proiectare și întreținere.

În activitatea didactică pe care o desfășor la clasă am folosit platformele educaționale **Moodle**, **AeL**, **MyKoolio** la disciplina Geografie întrucât școala dispune de un laborator TIC, dotat cu calculatoare în rețea, și o platformă AeL în școală.

În concluzie, platformele educaționale oferă **oportunități de învățare, instruire** și programe cu ajutorul mijloacelor electronice care sunt pe placul elevilor. De asemenea, platformele e-learning sunt **ușor accesibile**, stimul pentru învățare, interacțiune și colaborare.

Trebuie de menționat faptul că **E-learningul** nu dorește să înlocuiască sistemele educaționale tradiționale, ci să întărească procesul de învățare. Platformele educaționale oferă oportunități de învățare, instruire și programe cu ajutorul mijloacelor electronice care sunt pe placul elevilor și studenților.

Bibliografie:

- Corlat S., Metodologia utilizării Tehnologiilor Informaționale și de Comunicație în învățământul superior. Chișinău, 2001
- Cucos C., Informatizarea în educație. Iași: Polirom, 2006, p. 133
- <https://ro.wikipedia.org/wiki/E-learning>
- Cristea S. Dicționar de pedagogie. Chișinău-București, 2000
- <http://www.competente-it.ro/content/despre-e-learning-general%E2%80%A6>
- <http://www.portalhr.ro/avantajele-e-learning-ului>

BOOKFLIX SI NETFLIX ÎN SALA DE CLASĂ PENTRU DEZVOLTAREA ABILITĂȚILOR LINGVISTICE

**Prof. Daniela Năpârlică,
Școala Gimnazială Nr. 26, Galați**



Să folosim o singură metodă pentru toți elevii și să ne așteptăm la aceleași rezultate la fiecare dintre ei înseamnă să trăim o adevărată utopie. Fiecare elev are propriul ritm de învățare, propria capacitate de memorare, motivație, atenție, propriile abilități de comunicare și concentrare. Unii funcționează mai bine în echipă, alții ating performanța doar prin studiu individual; unii sunt mai încrezători, alții au mai mult curaj în exprimare, fără teamă de eșec, pe când unii pierd echilibrul în fața primelor obstacole. Așadar, cum nu putem folosi aceeași ramă pentru a încadra orice tablou, avem nevoie să utilizăm metode, tehnici, strategii de predare-învățare adaptate după potențialul elevilor și pe măsura standardelor tehnologiei.

În societatea actuală, profesorul are la dispoziție instrumente noi și interesante pentru a face procesul de predare a unei limbi străine mai atrăgător și mai eficient. Astăzi, devine din ce în ce mai dificil să îi mobilizezi pe elevi pentru a citi orice formă de literatură, totuși aceștia sunt atrași de filme, internet sau muzică. Predarea limbii străine devine o provocare chiar și pentru cel mai experimentat dascăl. Din fericire, teatrul, filmul și muzica pot fi folosite cu ușurință în orele de limba engleză, ba chiar îndrăznesc să spun „cu succes”. Prin folosirea acestora în orele de limba engleză, elevii au oportunitatea de a înțelege mai bine viața și diferitele ei aspect, devin familiarizați cu o gamă largă de caractere, puncte de vedere și situații de viață, dezvoltându-și chiar capacitatea de a empatiza cu alții.

Folosirea literaturii, filmului și a muzicii în orele de limba engleză poate fi un instrument care sporește motivația elevilor, dă profesorului șansa de a căpăta o mai profundă cunoaștere a secretelor predării, de a descoperi noi modalități de a pătrunde în mintea elevilor, de a redescoperi plăcerea jocului ca și metodă de învățare și dezvoltare a caracterului uman. Orice profesor, nu doar de limba engleză trebuie să aibă în vedere aspectul motivației.

“I hear and I forget, I listen and I remember, I do and I understand” spune un vechi proverb chinezesc, și exact asta înseamnă învățare prin acțiune! Sunt variate motivele pentru care activitățile de acest tip sunt folositoare: au un scop – nu se limitează doar la a exersa anumite structuri; sunt interactive – se desfășoară împreună cu alții și implică o formă de dialog; se folosesc de materiale autentice – modelele de limbă sunt autentice și situațiile sunt cât de poate de realiste. Totuși, într-adevăr, sunt „time consuming”, necesită timp și informare în prealabil din partea cadrului didactic. Profesorul trebuie să știe foarte clar ceea ce are de făcut, să își planifice bine pașii pe care îi are de parcurs și să încurajeze elevii să participe în mod activ la activitățile propuse. Pe de altă parte, elevii nu se mai simt constrânși de lecțiile tradiționale în care aveau de-a face cu conceptele și exercițiile de gramatică și vocabular, cu activități stricte de citire și interpretare de text. Ei sunt liberi să își exprime punctele de vedere, să comunice deschis.

Literatura, adusă în sala de clasă sub forma jocului de rol este un instrument care



descătușează imaginația și energia; el e centrat pe dezvoltarea lingvistică, conștientizare personală, cooperare de grup, conștientizare senzorială și dezvoltarea imaginației; este un mijloc prin care ‘copilul-problemă’ își consumă energia iar cel timid e încurajat să participe; teatrul dezvoltă calitățile morale și sociale ale elevilor – suspendarea temporară a ego-ului are loc deoarece ei percep o experiență prin prisma rolului asumat; astfel, li se dă șansa să înțeleagă sentimentele celorlalți.

Literatura și filmul contribuie foarte eficient la dezvoltarea abilităților specifice studiului unei limbi străine: scris, citit, ascultat, vorbit și gramatică. Ele înseamnă interacțiune plină de înțeles în limba engleză, asimilarea de elemente de prozodie și pronunție într-o manieră contextualizată, achiziția de vocabular și structuri noi, pe deplin contextualizat și un

sentiment de încredere în abilitatea lor de a învăța o limbă străină. Profesorul deține un rol important în sensul că el permite elevilor să îi ‘provoace’ autoritatea prin asumarea de responsabilități, prin folosirea imaginației, prin oferirea de alternative, soluții, prin munca lor de cercetare. În privința filmelor, dilema ‘*materiale autentice versus non-autentice*’ este una binevenită, iar răspunsul meu personal este: autentice, deoarece filmele artistice (material autentic) plac tuturor; sunt foarte ușor de procurat; vin în diverse formate; durata vizionării este controlabilă; folosirea subtitrărilor este controlabilă. Filmele pot fi vizionate de dragul vizionării, în scop cultural, pentru înțelegerea mesajului audiat, pentru a asigura un model de limbă vorbită, ca și input/stimul pentru alte activități. Se pot realiza activități pre-vizionare, în timpul vizionării, și post-vizionare. Filmele nu se vizionează într-o singură ‘ședință’, adică tot filmul odată. Se folosesc bucăți/scene, asupra cărora se lucrează apoi. Diverși teoreticieni descriu diverse metode / activități care se pot realiza pornind de la filme, dar cele care au impact sunt filmele – ecranizări ale unor romane. Metodele de a folosi cartea și filmul sunt variate, iar ca profesori trebuie să ne adaptăm. Elevii nu mai citesc la fel de mult, dar vor accepta mai ușor vizionarea unui film deoarece le „răpește” mai puțin timp personal. Procesul prin care, după studierea unor fragmente literare din manual, elevii au vizionat filmul (ecranizarea cărții) și apoi au desfășurat tot felul de activități bazate pe film este o modalitate în care eu am folosit filmele la clasă. Motivele pentru care am ales teatrul și filmele ar putea fi rezumate cu zicala engleză „*All work and no play makes Jack a dull boy*”.

Cel mai complex tip de activități pe care l-am desfășurat, filme urmate de activități dramatice se desfășoară după cum urmează: după studierea unor fragmente literare din manual, vizionarea filmului bazat pe carte și desfășurarea de activități pe baza filmului, elevii au avut șansa de a se exprima ei înșiși. Pornind de la temele și motivele abordate de textele literare/filme, ei au avut de creat mici ‘piese de teatru’. Au muncit pe grupe și fiecare grupă a scris scenariul unei asemenea piese, apoi l-au interpretat live în fața clasei. Feedback-ul de la elevi m-a încurajat să merg înainte și m-a asigurat că ceea ce am făcut este bun și folositor. Pe lângă cunoștințele de limba engleză acumulate, cel mai mult au de câștigat personalitățile lor în ansamblu.

Filmul și activitățile dramatice contribuie și la dezvoltarea capacității de a recepta un mesaj oral sau scris. Elevii ascultă mereu și de aceea este important ca ei să fie expuși la cât mai multe activități în care să se folosească limba străină respectivă. Atât în cazul audierii, cât și în cazul citirii, profesorul trebuie să îi instruiască pe elevi și să le explice foarte clar ceea ce au de făcut, elevii trebuie să conștientizeze sarcinile și să știe de la început la ce se așteaptă profesorul sau colegii de la ei.

Ce profesor nu ar dori ca elevii lui să citească mai mult? Inovațiile tehnologice și dezvoltarea internetului, ca de altfel și diversele mijloace de comunicare cum ar fi telefoanele mobile, televiziunea au influențat profund modul în care înțelegem literatura. Internetul funcționează ca o arhivă enormă. Astfel, tehnologia modernă ar putea fi privită nu ca o amenințare, ci ca un aliat, astfel definiția literaturii ar trebui să fie lărgită și revizuită. Deși cărțile nu sunt numai un loc unde copiii descoperă cuvinte și concepte, o carte poate oferi elevului punctul de plecare pentru a vorbi despre situații din viața reală sau pur și simplu pentru a-și clarifica răspunsul la întrebări personale. Noi, profesorii, ar trebui să încurajăm elevii să citească. Putem face acest lucru doar predând literatura în clasă, motivându-i să citească. În mod cert, poate fi o activitate solicitantă, dar meseria cere sacrificii. Ne adresăm unor elevi care poate nu au bani, nu au timp și care mai degrabă și-ar petrece timpul navigând pe internet. Dar atunci când elevii sunt interesați, aceștia vor învăța în orice condiții. Pentru a atrage cititorii, profesorii trebuie să cunoască o varietate de cărți pentru copii, să recunoască literatura de calitate, să se familiarizeze cu autorii, să vizioneze filme de diverse tipuri, să asculte muzica noii generații, să găsească acolo scânteii care pot aprinde focul în inimile copiilor care să ardă mornit pentru o viață spre autodezvoltare și autodepășire.

” *Viața este o limbă străină, toți oamenii o pronunță greșit.*”(Christopher Morley)

Bibliografie:

1. Popovic, D. (2016). *New Culture of Learning and New Learning of Cultures: Rethinking Methodology, and Potential of the E-Learning*. The International Scientific Conference eLearning and Software for education, Vol. 2, pg. 4 26-431.
2. Rusu Anca Silvia, *Percepții, modele, practice și strategii de optimizare a studiului limbii engleze – învățământ primar și gimnazial*, Teză de doctorat, București, 2016.
3. Văideanu, G., *Educația la frontiera dintre milenii*, București: Editura Politică, 1988.
4. https://americanenglish.state.gov/files/ae/resource_files/easy_reading_activities_to_engage_students_ning.pdf

MODALITĂȚI DE PROMOVARE ȘI DISEMINARE A SERVICIILOR EDUCAȚIONALE DE SPRIJIN PENTRU ELEVII CU C.E.S. ÎN CONTEXTUL EDUCAȚIEI INCLUZIVE

**Profesor pentru Învățământ Preșcolar: Neagoe Tatiana
Grădinița cu Program Prelungit Nr.18, Buzău**

Tendința crescândă de integrare școlară în școlile de masă a copiilor cu cerințe educative speciale este bine-cunoscută atât în cadrul Uniunii Europene, cât și în România. Complexitatea manifestărilor determinate de realitatea dintre normalitate și integrare a dus la interpretări, amânări, experimente, tatonări, reușite și eșecuri în acțiunea de integrare a copiilor cu CES în școala de masă.

Educația se referă în esență la integrarea copiilor cu CES în structurile învățământului de masă care poate oferi un climat favorabil dezvoltării armonioase a acestor copii și o echilibrare a personalității acestora.

Incluziunea nu este numai o sarcină pentru profesori, deși foarte mult depinde de atitudinea profesorului față de copilul cu nevoi speciale și de evaluarea, care se face în vederea adaptării curriculare, incluziunea copiilor cu nevoi speciale necesită schimbări la diferite nivele ale învățământului. În literatura de specialitate, care tratează procesul incluziunii, se pot găsi numeroase sugestii legate de predare și practică la clasă, de organizarea școlilor și de un sistem de factori, de implementarea cărora depinde buna desfășurare a educației incluzive.

Specialiștii din țările cu tradiție în domeniul educației au analizat factorii care asigură succesul acestui tip de educație la nivelul fiecărei organizații școlare. Dintre acești factori amintim: pregătirea copilului cu handicap pentru incluziunea școlară prin participarea la o serie de activități de grup alături de grupul de copii normali încă de la vârstă fragedă ; evaluarea comprehensivă și multidisciplinară a elevului cu handicap ; consilierea familiei elevului cu handicap; precizarea exactă a locului și rolului proiectului de incluziune educațională a elevului cu handicap în cadrul proiectului pedagogic general. Modul de implicare al profesorilor în procesul de incluziune educațională prin capacitatea acestora de a individualiza predarea și a elabora programe educative eficiente prin cooperarea cu echipele interdisciplinare care asigură serviciile de educație incluzivă; informarea și pregătirea elevilor și părinților acestora pentru a sprijini și interacționa corespunzător cu elevul cu handicap care urmează să fie inclus în clasa respectivă.

Pornind de la acești factori putem face o legătură între scopul școlarizării, ce se concretizează în progres individual, iar educația este privită ca un proces social, și psihologia școlară. După cum afirmă Ștefan Boncu „perspectiva psihosocială în domeniul învățării în școală se justifică prin faptul că educația poate fi văzută ca un proces de interacțiune” (Ștefan Boncu, 2009).

Acest proces de interacțiune are loc între elev-profesor, profesor-părinți, profesor-echipe de specialiști. De această interacțiune depinde buna funcționare și integrarea optimă a copiilor cu cerințe educative speciale în clase cu elevi normali.

Conform spuselor lui Victor Țîrcovnicu, o bună funcționare trebuie să aibă în vedere interesele primordiale ale copilului „să se pornească de la interesele existente deja la elevi și pe acestea să se sprijine interesele noi, pe care cadrul didactic dorește să le formeze.”(Victor Țîrcovnicu,1975)

Un alt pas important în direcția reformării educației speciale constă în decizia legiuitorului de a transfera sarcina expertizării tipului și gradului de handicap/deficiență la comisiile de expertiză de pe lângă inspectoratele școlare. Prin aceste măsuri se urmărește îmbunătățirea orientării școlare pe baza unei evaluări psihopedagogice globale și individualizate, posibilitatea realizării flexibilității curriculare, adaptarea modalităților de evaluare și înregistrare a progresului școlar care, în ultimă instanță, vor de competența comisiilor de expertiză ale inspectoratelor școlare.

O analiză atentă asupra posibilităților de aplicare a strategiilor de integrare școlară a copiilor cu cerințe educative speciale, pe plan mondial, a permis evidențierea unor modele care pot fi sintetizate astfel :

Modelul cooperării școlii speciale cu școala obișnuită - în acest caz, școala obișnuită coordonează procesul integrării și stabilește un parteneriat activ între cadrele didactice din cele două școli care vor experimenta și susține un nou mod de desfășurare a activităților didactice, pregătind împreună conținutul lecțiilor, adaptând materialele și mijloacele de învățare folosite în timpul orelor și oferind un cadru confortabil tuturor elevilor din clasă. Acest model are avantajul că permite valorificarea resurselor și experiențelor deja existente în cele două tipuri de școli, fără a necesita cheltuieli suplimentare, însă constituie o formă restrânsă de integrare, deoarece elevul cu cerințe își va continua activitatea extrașcolară în spațiile și decorul rezidențial al școlii speciale de care aparține.

Conform lui Alois Gherguț „profesorii din școala specială beneficiază de posibilități de predare mult mai largi, iar profesorii din școala obișnuită se pot informa asupra multiplelor

aspecte legate de nevoile și posibilitățile reale ale unui elev cu cerințe educative speciale” (Alois Gherguț, 2000).

La prima vedere, acest model ar putea fi considerat ca fiind irealizabil, mai ales în condițiile țării noastre, unde profesorii din învățământul special sunt considerați, ca fiind inferiori celor din învățământul de masă, iar unii profesori din școlile obișnuite, adepți ai școlii elitiste, nu au curajul și puterea de a recunoaște că și o parte dintre copiii cu deficiențe pot fi la fel de buni ca semenii lor, considerați normali, având totodată dreptul la șanse egale în educație și în pregătirea profesională.

Modelul bazat pe organizarea unei clase speciale în școala obișnuită - acest model presupune integrarea copiilor deficienți în școlile de masă unde să intre în relație cu elevii normali, facilitându-se, cu sprijinul cadrelor didactice și specialiștilor din școală, o mai bună inter-cunoaștere și inter-relaționare a celor două categorii de copii.

Despre un alt model bazat pe amenajarea în școala obișnuită a unei camere de instruire și resurse pentru copiii deficienți, integrați individual în clase obișnuite din școala respectivă ne vorbește și Doru Vlad Popovici „în acest caz, profesorul care se ocupă cu elevii deficienți devine profesorul de sprijin și desfășoară activități cu acești copii, atât în spațiul special amenajat în școală, cât și la orele de clasă, atunci când condițiile cer acest lucru” (Doru Vlad Popovici, 1998).

Modelul itinerant - acest model favorizează integrarea într-o școală de masă a unui număr mic de copii cu cerințe speciale, 1-2-3 elevi, domiciliați la mică distanță de școală. Se evită astfel dezavantajul deplasării pe distanțe mari a copiilor care, sprijiniți de profesorul itinerant, pot participa la activitățile școlii respective.

Modelul comun - este relativ asemănător cu modelul itinerant, cu deosebirea că în acest caz profesorul itinerant este responsabil de toți copiii cu deficiențe dintr-un anumit areal și oferă și servicii de sprijinire a copilului și familiei, ajută părinții la alcătuirea programelor de învățare, urmărește evoluția școlară a copilului, colaborează cu profesorii școlii obișnuite în care este integrat copilul și intervine atunci când apar probleme de învățare sau de adaptare a copiilor la anumite cerințe școlare.

Este evident faptul că nu pot exista modele care să rezolve în totalitate problemele și nevoile copiilor cu deficiențe integrați în învățământul de masă. În plus, apar probleme care țin de contextul socio-economic, geografic al sistemului de învățământ și care trebuie luate în considerare. Nu trebuie ignorat faptul că pot exista situații în care copiii cu deficiențe să nu se poată integra în școlile de masă, fiindu-le mai bine în școlile speciale sau părinți care să se opună cu stăruință integrării.

Cu toate acestea, Alois Gherguț este de părere că „deontologia și dreptul fiecărui copil de a avea șanse egale în educație nu ne permit să utilizăm aspecte ca argument împotriva învățământului integrat sau ca justificare la neputința noastră, a celor chemați să răspundă de actul educației și formării copiilor noștri, de a renunța la unele prejudecăți despre copiii care nu s-au bucurat de aceeași șansă ca a noastră” (Alois Gherguț,2000).

Bibliografie: :

1. Gherguț, A., (2006), „Psihopedagogia persoanelor cu cerințe speciale”, Ed. Polirom, Iași
2. Gherguț, A., (2000), „Psihopedagogie specială”, Ed. Polirom, Iași
3. Popovici, D.V., (2009), „Orientări teoretice și practice în educația integrată”, Ed. Aurel Vlaicu, Arad
4. Țîrcovnicu, V., (1975), „Pedagogia generală” ,Ed. Flacăra, Timișoara
5. Boncu, Șt., (2009), „Perspective psihosociale în educație”, Ed. Polirom, Iași

ALTERNATIVE EDUCAȚIONALE

Alternativa educațională Montessori



Această metodă, inițiată de către medicul Maria Montessori, care îi poartă numele, este rezultatul unor ani buni de muncă și de observații în mediul preșcolar care au condus la crearea unei filosofii educaționale sensibil diferite de cea tradițională. Metoda Montessori se caracterizează, în linii mari, că o metodă prin care copiii sunt percepuți că ceea ce sunt de fapt și prin care li se creează un mediu propice dezvoltării potențialului lor spiritual, emoțional, fizic și intelectual, ca membri ai unei familii, ai comunității, ai Universului.

Scopul principal al activităților Montessori respectă filosofia educației Montessori și anume: „Ajută-mă să pot face singur!”.

Cine a fost dr. Maria Montessori ?

Maria Montessori s-a născut în 1870 și a fost prima femeie care a practicat medicina în Italia. A lucrat în domenii precum psihiatrie, educație și antropologie și a dovedit un interes deosebit pentru educația copiilor.

Maria Montessori considera că fiecare copil se naște cu un potențial unic, care trebuie să fie revelat. Cele mai importante contribuții ale sale în domeniul educației copiilor au vizat pregătirea unui mediu natural de învățare pentru copii, observarea copiilor în acest mediu, adaptarea continua a mediului educativ la nevoile copilului, pentru a-l ajuta să își dezvolte la maxim potențialul fizic, mental, emoțional și spiritual. Dr. Montessori a studiat comportamentul copiilor de diferite rase și culturi, ajungând la concluzia că legile după care evoluează fiinta umană sunt valabile oriunde. Prima instituție deschisă de Maria Montessori, în 1907, pentru educația copiilor, se află într-un cartier sărac din Roma.

Era o școală pentru copii cu vârste între 3 și 6 ani. În 1909, dr. Montessori ține primul curs despre educația copiilor, la care participă studenți din toate colțurile lumii, după ce școala pe care o înființase devenise celebră pentru rezultatele ei. În 1915, dr. Montessori a fost primită cu interes în SUA, unde metodele ei au fost rapid asimilate în școli. În timpul războiului, naștiții au interzis metoda Montessori, însă a apărut o mișcare Montessori în India. Moștenirea spirituală și materială lasată de către Maria Montessori a fost perpetuată de fiul acesteia, Mario, care, din 1952 a devenit succesorul la conducerea Asociației Internaționale Montessori, cu sediul în Amsterdam.

Prin ce se definește științific metoda Montessori?

Metoda propusă de Maria Montessori este riguros definită din punct de vedere științific, fiind testată și îmbunătățită în permanență, în scopul de a scoate ceea ce e mai bun din ființa umană. Metoda îi învață pe adulți să respecte diferențele individuale, să încurajeze interacțiunea socială și educarea întregii personalități în locul predării unui set anume de informații, în scopul formării deprinderilor.

Învățământul de tip Montessori este într-o dinamică permanentă, generată de faptul că fiecare copil are nevoi specifice și, prin urmare, necesită un tratament diferit. Satisfacerea nevoilor fizice, mentale, spirituale și emoționale ale copiilor are ca rezultat faptul că aceștia se joacă și muncesc cu plăcere, învață și creează cu entuziasm. De asemenea, prin aceasta metodă se stimulează dorința copiilor de a-i învăța și ajuta pe alții, tendința de a le pasă de cei din jur și de mediul în care trăiesc. Reușita sistemului Montessori ține de faptul că metodele utilizate vin în sprijinul copiilor, modelându-le nevoile mentale și abilitățile fizice într-un mod natural, mediul în care copiii învață fiind foarte apropiat de modelul societății în care vor trăi ca adulți.

Sistemul Montessori este răspândit în întreaga lume, fiind aplicat atât în școli publice cât și în școli private. Programul este, de asemenea, aplicat și în școli în care învață copii cu dizabilități. De asemenea, mulți părinți aplică descoperirile Mariei Montessori acasă, în educația zilnică a propriilor copii.

Rolul profesorului

În viziunea Mariei Montessori, profesorul este mai mult un ghid care îi îndrumă pe copii, lasându-le libertatea de a învăța șinguri. Rolul său este de a stimula activitatea acestora, arătându-le cum să folosească obiectele. În timpul lecțiilor, cuvintele și gesturile excesive sunt evitate, accentul fiind pus pe înțelegerea a ceea ce se prezintă. Lecțiile care sunt predate sunt alese în funcție de nevoile copiilor și ele se pot schimba pe parcurs în funcție de evoluția acestora. Profesorul nu intervine în activitatea unui elev, decât atunci când acesta are nevoie de ajutor sau îi deranjează pe ceilalți. Dacă un copil greșeste nu este corectat, ci este pus să reia ceea ce lucrează după un anumit timp, considerându-se că mai are nevoie de timp pentru a asimila conceptul respectiv. Educatorul nu trebuie să îl domine pe copil, ci trebuie să încerce să îi pătrundă în suflet și să îl direcționeze delicat spre lucrurile pe care trebuie să le învețe.

Rolul mediului și al materialelor didactice

Dr. Montessori a observat că un copil evoluează mai bine dacă i se asigură un mediu propice nevoilor lui. Auto-disciplina intervine prin concentrarea la o activitate continuă și care nu a fost impusă, ci liber aleasă. De aceea, mediul exterior trebuie să fie proiectat astfel încât să asigure dezvoltarea nevoilor copilului. Materialele de lucru trebuie să fie expuse pe rafturi de înălțime potrivită înălțimii copiilor, astfel încât să aibă acces la ele. Mobilierul trebuie să fie adaptat dimensiunilor copiilor și să fie flexibil. Copilul trebuie să aibă libertatea să stea acolo unde dorește. O clasă Montessori conține mai multe zone, în funcție de amplasarea materialelor folosite la o disciplină sau alta. Fiecare material didactic definește un anumit concept. De exemplu, un turn roz alcătuit din zece cuburi de dimensiuni descrescătoare, ilustrează conceptul de dimensiune. Prin felul în care sunt așezate obiectele, prin felul în care copiii sunt lăsați să le

mânuiască, metoda Montessori se axează pe ideea că un copil trebuie să învețe să rezolve problem independent, dezvoltându-și astfel încrederea în sine.

Învățământul Montessori versus învățământul tradițional

Învățământul Montessori se numără printre sistemele așa-numitului învățământ alternativ.

Dacă privim cele doua sisteme de învățământ ca pe experiențe de învățare ce au, în fond, aceeași finalitate asupra copilului, vom putea constata diferențele majore dintre viziunea pe care o are învățământul tradițional și cea a învățământului Montessori în ceea ce privește procesul de învățământ. Iată, în continuare principalele diferențe:

Învățământul Montessori pune un accent sporit pe mediul în care copilul își desfășoară activitatea. De aceea, recuzita necesară desfășurării procesului educativ are un rol extrem de important. Recuzita Montessori este inedită prin faptul că se bazează pe materiale special proiectate pentru a facilita învățarea prin descoperire. Copiii își dezvoltă astfel capacitatea de concentrare, motivația, autocontrolul, precum și un interes constant pentru învățare.

În ceea ce privește sistemul de învățământ Montessori, în România această metodă alternativă de învățământ rămâne încă destul de redusă ca arie de răspândire, deși are ceva timp de când a fost adoptată și la noi. Astfel, instituții de învățământ Montessori se găsesc în câteva orașe, precum București, Timișoara, Cluj, Drobeta Turnu Severin sau Miercurea Ciuc.

Învățământul Montessori pune un accent sporit pe mediul în care copilul își desfășoară activitatea. Materialele necesare desfășurării activității sunt organizate cu strictețe într-un mediu ordonat în funcție de anumite criterii:

1. Respectarea ariilor curriculare, la fel că în învățământul tradițional, există o programă apei arii curriculare, recuzita fiind adaptată necesității acestora.
2. Usurința de manevrare, mobilierul este adaptat dimensiunilor copiilor și materialele sunt ușor de manevrat.
3. Respectarea principiilor estetice, mediul în care învață copilul trebuie să fie atrăgător, armonios și să sporească interesul pentru activitățile educative. Obiectele din recuzită sunt așezate aerisit pentru a putea fi observate ușor.
4. Păstrarea curățeniei, fiecare obiect are locul său, pentru a putea fi găsit ușor.

Recuzita Montessori este inedită prin faptul că se bazează pe materiale special proiectate pentru a facilita învățarea prin descoperire. Copiii își dezvoltă astfel capacitatea de concentrare, motivația, autocontrolul, precum și un interes constant pentru învățare.

De ce este mediul Montessori atât de apreciat?

Probabil pentru că respectă anumite rigori, dând în același timp copilului sentimentul că are libertate deplină în ceea ce privesc activitățile pe care le întreprinde.

Principalele trăsături ale materialelor de lucru folosite în metoda Montessori:

- Clasa este amenajată pe zone, astfel încât materialele sunt ordonate pe arii curriculare
- Materialele didactice sunt expuse în locuri accesibile, iar copiii nu trebuie să își ceară permisiunea pentru a le folosi.
- Materialele sunt confecționate în mare parte din lemn și sunt colorate în nuanțe atrăgătoare.
 - Materialele ce fac parte din lecție sunt prezentate ierarhic și sunt puse în legătură cu alte materiale din alte arii curriculare.
- Fiecare material are locul lui și copilul știe că trebuie să îl pună la loc după ce îl folosește.
- Fiecare material izolează un anumit concept și de aceea există doar într-un singur exemplar într-o clasă. Spre exemplu materialul numit turnul roz, construit din 10 cuburi din lemn cu mărimi variabile redă conceptul de dimensiune.
- Materialele folosite sunt autocorectoare, copiii putând observa cu ușurință piesele care nu se potrivesc și dezvoltându-și astfel încrederea în sine.

Pe lângă acest mediu propice unei învățări libere și pe lângă rolul diferit de cel tradițional al educatorului, cheia succesului în învățământul Montessori o constituie și modul în care părinții știu să întreprindă acasă, prin diverse metode, educația de la grădiniță / școală. Părinții primesc ghiduri prin care se familiarizează cu metodele de educație și prin intermediul cărora pot desăvârși formarea copiilor lor. Iată câteva reguli dintr-un astfel de ghid:

1. Oferiți-i copilului propriul său spațiu de lucru cu măsuța și câteva obiecte utile.
2. Introduceți fiecare nouă activitate încet și simplu. Lăsați-i suficient timp copilului să devină familiar cu acea activitate înainte de a introduce o alta.
3. Aranjați camera copilului în spiritul ordinii și al simplității. Puneți rafturi pentru jucării și lăsați atâtea jucării cât pot fi aranjate ordonat. Schimbați jucăriile din când în când, prin rotație.
4. Gândiți-vă la dimensiunile copilului: puneți la nivelul său o parte din mobilă, un cuier sau o agățătoare, întrerupătoarele de lumina.
5. Puneți o oglindă la nivelul ochilor copilului.
6. Dați-i copilului posibilitatea de a privi pe geam singur.
7. Limitați timpul petrecut de copil în fața televizorului.
8. Limitați, supravegheați și controlați utilizarea computerului de către copil.

Tot în ghidurile pentru părinții care optează pentru sistemul Montessori, sunt enumerate și activitățile pe care aceștia ar trebui să le încredințeze copiilor. Iată câteva dintre ele:

Să pună sau să strângă masă

Să toarne apă sau suc în pahare la masă

Să spele fructe și legume
Să ude plantele
Să spele sau să clătească vasele murdare
Să sorteze și să împacheteze rufe
Să curețe oglinda sau un geam
Să steargă praful
Să plivească buruienile din grădină
Să măture
Să strângă frunzele uscate cu grebla
Să îngrijească un animal
Să se pieptene singur
Să își pună frumos hainele când se dezbracă
Să își aleagă singur hainele
Să comande singur la restaurant
Să vorbească la telefon politicos
Să își facă singur patul
Să facă ordine în camera sa
Să ajute la despachetarea și sortarea cumpărăturilor.

Alternativele la învățământul tradițional sunt relativ restrânse în România.

În ceea ce privește sistemul de învățământ Montessori, în România aceasta metodă alternativă de învățământ rămâne încă destul de redusă ca arie de răspândire, deși are ceva timp de când a fost adoptată și la noi. Astfel, institutii de învățământ Montessori se găsesc în câteva orașe, precum București, Timișoara, Cluj, Drobeta Turnu Severin sau Miercurea Ciuc, autoritățile fiind destul de reticente și înșiși părinții manifestă destule ezitări față de aceste alternative. În SUA, sistemul Montessori a câștigat tot mai mult teren în ultimii ani, actualmente existând peste 3000 de profesori Montessori în sistemul de învățământ public, în România aceasta metodă alternativă de învățământ rămâne încă destul de redusă ca arie de răspândire, deși are ceva timp de când a fost adoptată și la noi. Metoda în sine este susținută cu ardoare, încă de la introducerea ei în România, de către Asociația Alternative Pedagogice din Drobeta Turnu Severin. În România, sistemul Montessori nu se poate mândri încă cu foarte multe rezultate remarcabile, răspândirea sa fiind încă foarte restrânsă. La nivel mondial însă există peste 8000 de școli Montessori, de pe băncile cărora au ieșit personalități remarcabile din diverse domenii.

Personalități educate în sistemul Montessori:

- Familia Obama
- Thomas Edison
- Graham Bell
- Gabriel Garcia Marquez
- Jimmy Wales (fondatorul wikipedia)
- Katherine Graham, proprietara celebrului The Washington Post
- Helen Hunt
- George Clooney.

Bibliografie:

-mobilitate individuală de formare continuă ”Progressive Approaches To Education: Montessori, Waldorf, Reggio Emilia” în proiectul KA101-2019-1-RO01-KA101-062657 „Să înveți este distractiv!”, cofinanțat de Comisia Europeană prin ANPCDEF, - <http://livingmontessorinow.com/> - <http://www.howwemontessori.com> - <http://montessori.org/>

PROIECT EDUCAȚIONAL

ÎMPREUNĂ PENTRU COPII!



UNITATEA DE ÎNVĂȚĂMÂNT: C.S.E.I. Mihălceni, Școala Gimnazială Câmpuri

TITLUL PROIECTULUI: **ÎMPREUNĂ PENTRU COPII!**

DOMENIUL: cultural-artistic

PERIOADA DE DESFĂȘURARE A PROIECTULUI: martie – iulie 2022

COORDONATORI PROIECT: prof. Negru Lucian-Radu & prof. R. E.

PREZENTAREA PROIECTULUI

Motto: *Trebuie să te gândești la lucruri mari în timp ce faci lucruri mărunte, astfel încât toate lucrurile mărunte să meargă în direcția bună* (Alvin Toffler)

ARGUMENT

Implementarea proiectului reprezintă o investiție în copii și pentru copii, menită să identifice și să corecteze nivelul scăzut de educație, să prevină abandonul școlar și să îmbunătățească rata de succes școlar pentru copiii proveniți din medii dezavantajate, de a promova incluziunea socială. Realizarea unor activități complementare materializate în prezentul proiect, vine în sprijinul copiilor cu cerințe educative speciale, copiilor din familii monoparentale, cu părinți plecați în străinătate, părinți divorțați, decedați, etc. Ne-am propus prin activitățile proiectate, unitățile școlare participante, să devină un loc propice pentru copii, pentru petrecerea timpului liber, desfășurând activități prin care aceștia își pot îmbogăți performanțele școlare și pot dobândi sau îmbogăți cunoștințe, priceperi sau deprinderi.

Activitățile din cadrul proiectului sunt astfel organizate încât să permită abordarea mai multor tipuri de activități, sub diferite aspecte.

SCOPUL PROIECTULUI: dezvoltarea unor aptitudini speciale; antrenarea elevilor în activități cât mai variate și bogate în conținut; cultivarea interesului pentru lectură; facilitarea integrării în mediul școlar; oferirea de suport pentru reușita școlară în ansamblul ei; fructificarea talentelor personale și corelarea aptitudinilor cu atitudinile caracteriale.

OBIECTIVE SPECIFICE:

- stimularea gustului pentru lectură;
- dezvoltarea aptitudinilor artistice și sportive
- îmbunătățirea comunicării orale și scrise
- cunoașterea instituțiilor de cultură din județ,
- stimularea imaginației și a creativității verbale,
- împărtășirea experiențelor personale.

GRUPUL ȚINTĂ: beneficiari direcți: 60 de elevi ai C.S.E.I. Mihălceni (elevi voluntari - inițiatori ai proiectului, elevi cu CES) și 45 de elevi de la Școala Gimnazială Câmpuri.

DURATA PROIECTULUI: martie - iulie 2022

Proiectul educațional se desfășoară în anul școlar 2021 – 2022.

DESCRIEREA ACTIVITĂȚILOR

Activitatea nr. 1

Titlul activității: *Împreună pentru copii!*

Data/perioada de desfășurare: martie 2022

Locul desfășurării: C.S.E.I. Mihălceni, Vrancea, Școala Gimnazială Câmpuri

Descrierea activității: Popularizarea și promovarea proiectului pe site-ul școlii, alte site-uri de specialitate, crearea unor pliante, flyere, articole în ziare locale, încheierea unor parteneriate educaționale.

Responsabili: coordonatorii proiectului

Beneficiari: elevii și cadrele didactice implicate, comunitatea locală

Activitatea nr. 2

Titlul activității: *Obiceiuri și tradiții în zi de sărbătoare*

Tipul activității: șezătoare literară

Data/perioada de desfășurare: aprilie 2022

Locul desfășurării: în biblioteca școlilor participante

Participanți: echipa de proiect (elevi și cadre didactice din școlile partenere) Descrierea activității: elevii prezintă un colaj de poezii și montaje literare dedicate Sărbătorilor Pascale, participând și la ateliere de creație (Origami, colaje, ouă încondeiate etc.)

Responsabili: coordonatorii proiectului

Beneficiari: elevii și cadrele didactice implicate, comunitatea locală.

Modalități de evaluare: album de fotografii. Aspecte ale activității vor fi filmate și postate pe Facebook și pe blog pentru a realiza interacțiunea dintre elevii din cele două școli.

Activitatea nr. 3

Titlul activității: Pe cărări de munte

Tipul activității: sesiune de formare a voluntarilor inițiatori ai proiectului - excursie cu toată echipa de elevi.

Data/perioada de desfășurare: mai 2022

Locul desfășurării: Slănic Moldova

Descrierea activității: acțiune de inițiere în voluntariat, ateliere de dezvoltare personală ,etc.

Responsabili: coordonatorii proiectului

Beneficiari: elevii și cadrele didactice implicate

Modalități de evaluare: album de fotografii. Aspecte ale activităților vor fi filmate și postate pe Facebook și pe blog.

Activitatea nr. 4

Titlul activității: Jurnal de vacanță

Tipul activității: vizită la Mauseleul Eroilor Mărășești

Data/perioada de desfășurare: mai 2022

Locul desfășurării: Mauseleul Eroilor Mărășești

Descrierea activității: vizitarea unor obiective turistice, comemorarea eroilor români

Responsabili: coordonatorii proiectului

Beneficiari: elevii și cadrele didactice implicate

Modalități de evaluare: CD - materiale prezentate la Simpozion, diplome cu premii

Activitatea nr. 5

Titlul activității: Voluntar în comunitatea mea

Tipul activității: implicare activă în diverse acțiuni de ecologizare, donații etc

Data/perioada de desfășurare: iunie 2022

Locul desfășurării: pe raza comunei

Responsabili: coordonatorii proiectului

Beneficiari: elevii și cadrele didactice implicate

Modalități de evaluare: album de fotografii. Aspecte ale activităților vor fi filmate și postate pe Facebook și pe blog.

Activitatea nr. 6

Titlul activității: Diseminarea rezultatelor proiectului

Tipul activității: evaluarea proiectului:portofolii, expozitii, diplome

Data/perioada de desfășurare: iulie 2022

Locul desfășurării: C.S.E.I. Mihălceni, Scoala Gimnazială Câmpuri, judetul Vrancea

Responsabili: coordonatorii proiectului

Beneficiari: elevii și cadrele didactice implicate

Modalități de evaluare: album de fotografii, diplome si adeverinte de participare

REZULTATE SCONTATE:

- dezvoltarea relațiilor de colaborare și împărtășirea experienței pozitive între elevi;
- realizarea unor expoziții cu lucrări realizate;
- implicarea activă a cadrelor didactice și a copiilor în activitățile desfășurate în cadrul proiectului;
- cultivarea disponibilităților practice ale elevilor prin activități extracurriculare;
- stimularea potențialului artistic-creativ al elevilor.
- participarea activă în derularea unor programe de voluntariat.
- crește atractivitatea școlii în comunitate
- se vor consolida parteneriatele cu instituțiile educaționale
- realizarea de materiale educaționale: albume tematice, ghiduri de bune practice, CD-uri, expoziții tematice.

CRITERIILE DE EVALUARE:

- gradul de implicare și comunicare
- portofoliul proiectului
- valorificarea și popularizarea rezultatelor acțiunilor

EVALUAREA INTERNĂ:

- realizarea portofoliului proiectului
- numărul de participanți la acțiunile planificate
- coerență între scop – obiective - activități – metode - criteriile de evaluare – indicatori

EVALUARE EXTERNĂ: impactul acțiunilor organizate de școala noastră în comunitate

RESURSE FINANCIARE: sponsorizări, donații, fonduri proprii

BENEFICIARI:

- *directi:* elevii centrului
- *indirecti:* comunitatea locală;

SUSTENABILITATEA PROIECTULUI:

Suntem încredințați că acest proiect educațional va prinde rădăcini, reprezentând o intervenție benefică în viața liceenilor, devenind un bun obicei multă vreme și cu posibilitatea de dezvoltare/continuare ulterioară a proiectului prin atragerea de noi parteneri și prin crearea unor noi secțiuni.

DISEMINARE:

Rezultatele proiectului și experiența pozitivă vor fi cunoscute la nivelul tuturor participanților la proiect în cadrul consiliului profesoral, opiniei publice, comunității prin diferite mijloace de comunicare: didactic.ro, referate, comunicări, articole în presă/reviste de specialitate, expoziții tematice, televiziune locală, afișe, pliante.

PARTENERI: Mausoleul Mărășești

PROIECT EDUCAȚIONAL

ALTERNATIVELE TIMPULUI LIBER



UNITATEA DE ÎNVĂȚĂMÂNT: C.S.E.I. Mihălceni, Școala Gimnazială Câmpuri

TITLUL PROIECTULUI: **ALTERNATIVELE TIMPULUI LIBER**

DOMENIUL: cultural-artistic

PERIOADA DE DESFĂȘURARE A PROIECTULUI: martie – iulie 2021

COORDONATORI PROIECT: prof. Negru Nicoleta & prof. Radu Ioana

PREZENTAREA PROIECTULUI

Motto: *Nu trebuie să arzi cărți ca să distrugi o cultură. Ajunge să faci ca lumea să nu le mai citească.* (Ray Bradbu)

ARGUMENT

Ritmul tot mai accelerat de evoluție a lumii contemporane a pus amprenta asupra preocupărilor familiei de astăzi. *Oamenii ocupați* s-au îndepărtat de lumea cărților, iar televizorul, calculatorul, internetul au devenit pentru ei cele mai importante surse de informație, făcând tot mai rar sau deloc *gestul* de a citi o carte, de a intra într-o bibliotecă, într-o librărie, de a-și construi o bibliotecă proprie, de a merge la teatru.

Proiectul educațional pe care îl propunem reprezintă o încercare de a repune în drepturi *cartea* și *biblioteca*, teatrul, activitățile sportive și cultural-artistice, în general, de a le aduce în atenția elevilor și părinților, de a contribui la redescoperirea lecturii ca o plăcere, o relaxare, un izvor de cunoaștere și visare fără egal! Proiectul promovează conduita pozitivă a adolescenților spre manifestările cultural-artistice. Lectura are acum rivali reductabili care amăgesc. Televizorul, calculatorul, internetul au devenit repere fără pereche pentru fiecare generație de elevi din ultimii ani.

Viața noastră trăită la început de secol XXI este marcată de la mic la mare de amprenta marilor descoperiri științifice care au făcut pași uriași în timp foarte scurt. Aceste trei mijloace de informare rapidă și comodă care oferă elevilor meniul complet în orice domeniu al cunoașterii acoperă deja o plajă substanțială a timpului liber, care rămâne din ce în ce mai puțin. Și atunci se naște întrebarea: mai este cartea *o fângăduință, o bucurie, o călătorie prin suflete, gânduri și frumuseți* cum afirma scriitorul român Tudor Arghezi? Dacă elevul începe a citi din curiozitate și insistă motivat fiind și de aprecierile primite la clasă, el va realiza mari progrese: prin informație, prin deprinderea cititului coerent, conștient, prin implicarea afectivă, prin însușirea și îmbogățirea unui vocabular expresiv.

Pornind de la această constatare am încercat prin acest proiect să găsim modalități și tehnici care să contribuie la stimularea interesului elevilor pentru lectură, prin activități desfășurate în acest sens care depășesc spațiul sălii de clasă sau al camerei copilului, bibliotecile sau unele case memoriale fiind mediile cele mai potrivite ce oferă posibilitatea familiarizării cu ambientul ce păstrează atmosfera de lucru și parfumul celor care au așternut pe hârtie creațiile lor.

SCOPUL PROIECTULUI: dezvoltarea unor aptitudini speciale; antrenarea elevilor în activități cât mai variate și bogate în conținut; cultivarea interesului pentru lectură; facilitarea integrării în mediul școlar; oferirea de suport pentru reușita școlară în ansamblul ei; fructificarea talentelor personale și corelarea aptitudinilor cu atitudinile caracteriale.

OBIECTIVE SPECIFICE:

- stimularea gustului pentru lectură;
- dezvoltarea aptitudinilor artistice și sportive
- îmbunătățirea comunicării orale și scrise
- cunoașterea instituțiilor de cultură din județ,
- stimularea imaginației și a creativității verbale,
- împărtășirea experiențelor personale.

GRUPUL ȚINTĂ: beneficiari direcți: 60 de elevi ai C.S.E.I. Mihălceni (elevi voluntari - inițiatori ai proiectului, elevi cu CES) și 45 de elevi de la Școala Gimnazială Câmpuri.

DURATA PROIECTULUI: martie - iulie 2021

Proiectul educațional se desfășoară în anul școlar 2020 – 2021.

DESCRIEREA ACTIVITĂȚILOR

Activitatea nr. 1

Titlul activității: „Alternativele timpului liber”

Data/perioada de desfășurare: martie 2021

Locul desfășurării: C.S.E.I. Mihălceni, Vrancea, Școala Gimnazială Câmpuri

Descrierea activității: Popularizarea și promovarea proiectului pe site-ul școlii, alte site-uri de specialitate, crearea unor pliante, flyere, articole în ziare locale, încheierea unor parteneriate educaționale.

Responsabili: coordonatorii proiectului

Beneficiari: elevii și cadrele didactice implicate, comunitatea locală.

Activitatea nr. 2

Titlul activității: *Cartea, comoara sufletului*

Tipul activității: tur al Bibliotecii Județene *Duiliu Zamfirescu* Focșani (*Cum se naște o carte?*) și atelier de scriere caligrafică

Data/perioada de desfășurare: martie 2021

Locul desfășurării: Biblioteca Județeană *Duiliu Zamfirescu* Focșani

Participanți: echipa de proiect (elevi și cadre didactice partenere)

Descrierea activității: activitatea se va desfășura sub forma unui atelier de scriere caligrafică, iar lucrările elevilor, lucrări ce prezintă pasaje din cărțile citite, vor fi expuse la școală.

Responsabili: coordonatorii proiectului

Beneficiari: elevii și cadrele didactice implicate

Activitatea nr. 3

Titlul activității: *Obiceiuri din străbuni*

Tipul activității: șezătoare literară

Data/perioada de desfășurare: aprilie 2021

Locul desfășurării: în biblioteca școlilor participante

Participanți: echipa de proiect (elevi și cadre didactice din școlile partenere) **Descrierea activității:** elevii prezintă un colaj de poezii și montaje literare dedicate Sărbătorilor Pascale, participând și la ateliere de creație (Origami, colaje, ouă încondeiate etc.)

Responsabili: coordonatorii proiectului

Beneficiari: elevii și cadrele didactice implicate, comunitatea locală.

Modalități de evaluare: album de fotografii. Aspecte ale activității vor fi filmate și postate pe Facebook și pe blog pentru a realiza interacțiunea dintre elevii din cele două școli.

Activitatea nr. 4

Titlul activității: *Respectă-mă!*

Tipul activității: teatru-forum

Data/perioada de desfășurare: mai 2021

Locul desfășurării: Căminul Cultural Ciorăști; Căminul Cultural din Comuna Câmpuri

Descrierea activității: teatru-forum pe tema prevenirii violenței în școli

Responsabili: coordonatorii proiectului

Beneficiari: elevii și cadrele didactice implicate

Modalități de evaluare: album de fotografii. Aspecte ale activităților vor fi filmate și postate pe Facebook și pe blog.

Activitatea nr. 5

Titlul activității: *1 Iunie Solidar*

Tipul activității: întreceri sportive

Data/perioada de desfășurare: iunie 2021

Locul desfășurării: curtea școlii

Participanți: echipa de proiect (elevi și cadre didactice)

Descrierea activității: Activități non-formale, activități sportive (concurs cu probe sportive)

Responsabili: coordonatorii proiectului

Beneficiari: elevii și cadrele didactice implicate

Modalități de evaluare: Elevii participanți vor fi premiați în funcție de clasament. Aspecte ale activităților vor fi filmate și postate pe Facebook și pe blog.

Activitatea nr. 6

Titlul activității: *Alternativele timpului liber* - revista proiectului

Tipul activității: atelier de creație

Data/perioada de desfășurare: iulie 2021

Locul desfășurării: Biblioteca Județeană

Descrierea activității: Elevii organizați în echipă vor edita revista, selectând materialele (fotografii, articole, interviuri, impresii etc)

Responsabili: coordonatorii proiectului

Beneficiari: elevii și cadrele didactice implicate

Modalități de evaluare: revista, album de fotografii. Aspecte ale activităților vor fi filmate și postate pe Facebook și pe blog.

Activitatea nr. 7

Titlul activității: Diseminarea rezultatelor proiectului

Tipul activității: evaluarea proiectului:portofolii, expozitii, diplome

Data/perioada de desfășurare: iulie 2021

Locul desfășurării: CSEI Mihălceni, Școala Câmpuri, județul Vrancea

Responsabili: coordonatorii proiectului

Beneficiari: elevii și cadrele didactice implicate

Modalități de evaluare: album de fotografii, diplome si adeverinte de participare

REZULTATE SCONTATE:

- Dezvoltarea relațiilor de colaborare și împărtășirea experienței pozitive între elevi;
- Realizarea unor expoziții cu lucrări realizate;
- Implicarea activă a cadrelor didactice și a copiilor în activitățile desfășurate în cadrul proiectului;
- Cultivarea disponibilităților practice ale elevilor prin activități extracurriculare;
- Stimularea potențialului artistic-creativ al elevilor.
- Participarea activă în derularea unor programe de voluntariat.
- Va crește atractivitatea școlii în comunitate
- Se vor consolida parteneriatele cu instituțiile educaționale
- Realizarea de materiale educaționale: albume tematice, ghiduri de bune practice, CD-uri, expoziții tematice.

CRITERIILE DE EVALUARE:

- gradul de implicare și comunicare
- portofoliul proiectului
- valorificarea și popularizarea rezultatelor acțiunilor

EVALUAREA INTERNĂ:

- ✚ realizarea portofoliului proiectului
- ✚ numărul de participanți la acțiunile planificate

+ coerență între scop-obiective-activități-metode-criteriile de evaluare –indicatori

EVALUARE EXTERNĂ:

+ impactul acțiunilor organizate de școala noastră în comunitate.

RESURSE FINANCIARE: sponsorizări, donații, fonduri proprii.

BENEFICIARI:

- direcți: elevii centrului
- indirecti: comunitatea locală;

SUSTENABILITATEA PROIECTULUI:

Suntem încredințați că acest proiect educațional va prinde rădăcini, reprezentând o intervenție benefică în viața liceenilor, devenind un bun obicei multă vreme și cu posibilitatea de dezvoltare/continuare ulterioară a proiectului prin atragerea de noi parteneri și prin crearea unor noi secțiuni.

DISEMINARE:

Rezultatele proiectului și experiența pozitivă vor fi cunoscute la nivelul tuturor participanților la proiect în cadrul consiliului profesoral, opiniei publice, comunității prin diferite mijloace de comunicare: didactic.ro, referate, comunicări, articole în presă/reviste de specialitate, expoziții tematice, televiziune locală, afișe, pliante.

PARTENERI:

1. Biblioteca Județeană Focșani *Duiliu Zamfirescu*

STUDIUL PRIVIND MODALITĂȚI DE INTEGRARE A COPIILOR CU CES

Prof. înv. primar Neiculescu Dumitra,
Școala Gimnazială Nr. 79 București

Educația incluzivă constituie o adevărată provocare pentru școlile de masă, cadrele didactice fiind în fața unor noi experiențe și practici, privind strategiile de lucru/planificare/evaluare cât și relaționarea cu cadrele didactice de sprijin/itinerante- cadre didactice specializate în integrarea elevilor cu CES.

Promovarea învățământului incluziv presupune deschiderea spre cunoaștere și deschiderea spre multiple variante ale acestor cunoștințe și ale abilităților acumulate tradițional în educația specială. Se impune o redimensionare a tipurilor de educație în raport cu creșterea nivelului de preocupare pentru găsirea modalităților celor mai eficiente de a include copiii cu C.E.S. în învățământul de masă

Incluziunea presupune o anumită etapizare pornind de la: conștientizarea recunoașterea/ acceptarea faptului că există copii care au nevoie de serviciile de sprijin, asumarea responsabilității pentru aceștia de către societate, integrarea treptată în învățământul de masă, recunoașterea drepturilor la educație a acestor elevi de către actorii implicați în educație și finalizând cu „îmbrățișarea” educației incluzive, premisă a unei optime integrări sociale. Nu există modele în educația incluzivă, ci doar direcții de acțiune, deoarece o bună educație incluzivă presupune individualizare.

Educația pentru toți înseamnă o șansă dată tuturor copiilor și o preocupare ca, indiferent de particularitățile și diferențele individuale, toți copiii să se poată bucura de educație și instruire.

Serviciile de sprijin se referă la acele servicii care asigură independența în viața de zi cu zi a persoanei cu dizabilități și exercitarea drepturilor ei. Oferirea de suport individual copiilor reprezintă doar o parte din încercările de a crește participarea lor școlară. Suportul este de asemenea oferit atunci când profesorii planifică lecțiile ținând cont de toți elevii, recunoscând diferențele existente inițial între ei, experiențele și stilurile diferite de învățare, sau atunci când elevii se ajută unii pe alții.

Educația incluzivă presupune existența sprijinului care să egalizeze șansele tuturor și să se adreseze fiecăruia.

O analiză atentă asupra posibilităților de aplicare a strategiilor de integrare școlară a copiilor cu cerințe educative speciale, pe plan mondial, a permis evidențierea unor modalități care pot fi sintetizate astfel :

Modalitatea cooperării școlii speciale cu școala obișnuită - în acest caz, școala obișnuită coordonează procesul integrării și stabilește un parteneriat activ între cadrele didactice din cele două școli care vor experimenta și susține un nou mod de desfășurare a activităților didactice, pregătind împreună conținutul lecțiilor, adaptând materialele și mijloacele de învățare folosite în timpul orelor și oferind un cadru confortabil tuturor elevilor din clasă. Acest model are avantajul că permite valorificarea resurselor și experiențelor deja existente în cele două tipuri de școli, fără a necesita cheltuieli suplimentare, însă constituie o formă restrânsă de integrare, deoarece elevul cu cerințe își va continua activitatea extrașcolară în spațiile și decorul rezidențial al școlii speciale de care aparține.

La prima vedere, acest model ar putea fi considerat ca fiind irealizabil, mai ales în condițiile țării noastre, unde profesorii din învățământul special sunt considerați, ca fiind inferiori celor din învățământul de masă, iar unii profesori din școlile obișnuite, adepți ai școlii elitiste, nu au curajul și puterea de a recunoaște că și o parte dintre copiii cu deficiențe pot fi la fel de buni ca semenii lor, considerați normali, având totodată dreptul la șanse egale în educație și în pregătirea profesională.

Modalitatea bazată pe organizarea unei clase speciale în școala obișnuită - acest model presupune integrarea copiilor deficienți în școlile de masă unde să intre în relație cu elevii normali, facilitându-se, cu sprijinul cadrelor didactice și specialiștilor din școală, o mai bună inter-cunoaștere și inter-relaționare a celor două categorii de copii.

Modalitatea itinerantului - acest model favorizează integrarea într-o școală de masă a unui număr mic de copii cu cerințe speciale, 1-2-3 elevi, domiciliați la mică distanță de școală. Se evită astfel dezavantajul deplasării pe distanțe mari a copiilor care, sprijiniți de profesorul itinerant, pot participa la activitățile școlii respective.

Modalitatea comună - este relativ asemănătoare cu modelul itinerant, cu deosebirea că în acest caz profesorul itinerant este responsabil de toți copiii cu deficiențe dintr-un anumit areal și oferă și servicii de sprijinire a copilului și familiei, ajută părinții la alcătuirea programelor de învățare, urmărește evoluția școlară a copilului, colaborează cu profesorii școlii obișnuite

în care este integrat copilul și intervine atunci când apar probleme de învățare sau de adaptare a copiilor la anumite cerințe școlare.

Este evident faptul că nu pot exista modele care să rezolve în totalitate problemele și nevoile copiilor cu deficiențe integrați în învățământul de masă. În plus, apar probleme care țin de contextul socio-economic, geografic al sistemului de învățământ și care trebuie luate în considerare. Nu trebuie ignorat faptul că pot exista situații în care copiii cu deficiențe să nu se poată integra în școlile de masă, fiindu-le mai bine în școlile speciale sau părinți care să se opună cu stăruință integrării.

Bibliografie :

Gherguț, A., (2006), „Psihopedagogia persoanelor cu cerințe speciale”, Ed. Polirom, Iași

Popovici, D.V., (2009), „Orientări teoretice și practice în educația integrată”, Ed. Aurel Vlaicu, Arad

Boncu, Șt., (2009), „Perspective psihosociale în educație”, Ed. Polirom, Iași



PREZENTARE PLATFORMA NEARPOD

*Exemple de bune practici în pregătirea
elevilor cu ajutorul Platformei Nearpod*

*Prof.dr. Nemeș Cristina Gabriela,
Liceul Tehnologic "Liviu Rebreanu" Bălan*

CE ESTE NEARPOD?

- O platformă interactivă care a apărut în Florida, 2012
- **Avantaje:**
 - Este gratuită;
 - Poate fi folosită la toate disciplinele;
 - Elevii se pot alătura lecției cu ajutorul un link/ cod;
 - Lecțiile sunt interactive și interesante; TOȚI ELEVII participă la lecție;
 - Platforma generează un raport al lecției general (pentru toată clasa) și pentru fiecare elev în parte.

CE CONȚINE PLATFORMA?

- 1. Conținuturi: video, audio, slide-uri, excursii virtuale etc.
- 2. O librărie: lecții și teste realizate de alți profesori.
- 3. Activități de evaluare: răspunsuri deschise, Quizz, Poll, Găsește perechea potrivită, test de memorie, tablă colaborativă etc.
- 4. Resurse: Webinare, video-uri pentru a ști cum se folosește platforma.



A screenshot of the Nearpod website homepage. The browser address bar shows 'nearpod.com'. The main heading reads 'Te vei întreba cum ai predat fără ea' (You will be asked how you taught without it). Below this, a sub-heading says 'Angajări media și evaluări formative pentru a face fiecare lecție interactivă.' (Media engagement and formative assessments to make every lesson interactive). Three main buttons are visible: 'ELEVI' (Students) with 'Alătură-te unei lecții' (Join a lesson) and 'Introdu codul' (Enter code); 'PROFESORI' (Teachers) with 'Inregistrează-te GRATUIT' (Sign up for FREE) and 'sau Conectează-te' (or Connect); and 'ADMINISTRATORI' (Administrators) with 'Descopera mai mult' (Discover more) and 'sau Soliciți o ofertă' (or Request a quote). The background image shows a young girl in a classroom raising her hand. The Windows taskbar at the bottom shows the date as 10.07.2021 and the time as 15:38.

<https://nearpod.com>



Profesori

Autentificare

 Conectați-vă cu Google

 Conectați-vă cu Office 365

Sau

E-mail

Parola

Ține-mă minte

[Ți-ai uitat parola?](#)

Autentificare

Nu aveți un cont? [Inscrie-te](#)

Elevi

Alăturați-vă unei lecții

Introdu codul

A te alatura

Nu aveți un COD?
Testați Nearpod folosind MAGIC

Alătură-te unei lecții

COD...



MATERIALELE MELE

Lectiile mele

Rapoarte

Subplanuri

CONTINUTUL NEARPOD

Biblioteca Nearpod

RESURSE

Resurse pentru profesori

Lectiile mele

Căutați lecții în biblioteca dvs.



Lectiile mele

Crea v

+ Dosar

Filtrează după:

Recent

Activități extracurriculare și es...	0	Lecții	15	Rec. Sub Lecții	19	ROSE-pregatire pentru BAC	11
videoclipurile mele	4						



EXPLORAȚI
BIBLIOTECA NEARPOD



Creați o lecție



ACTIVITATEA MEA ÎN CADRUL ROSE

The screenshot shows the Nearpod web interface. The top navigation bar includes the Nearpod logo, a search bar, and options for 'Crea' and ' Lansare rapidă'. The left sidebar contains navigation options: 'Lectiile mele', 'Raportare', 'Subplanuri', 'Biblioteca Nearpod', and 'Resurse pentru profesori'. The main content area displays a grid of lesson cards under the heading 'Lectiile mele > ROSE-pregatire ...'. The cards include:

- ROSE-Limba și literatura română (14 iunie 2021 - 6 MB)
- Enigma Otiliei-George Călinescu (23 mai 2021 - 2 MB)
- Enigma Otiliei-George Călinescu (16 mai 2021 - 2 MB)
- ROSE: 8 MARTIE 2021 (29 aprilie 2021 - 0 MB)
- Eseul-construcția personajului (24 aprilie 2021 - 3 MB)
- ROSE: 29.03.2021 (27 martie 2021 - 4 MB)
- ROSE: 22.03.2021 (20 martie 2021 - 4 MB)

Each card features a title, a date, a file size, and a thumbnail image. A 'Trageți în dosar' button is visible on the right side of the grid.

This screenshot shows the same Nearpod interface but with a different view of the lesson cards. The grid includes:

- ROSE: 8 MARTIE 2021 (29 aprilie 2021 - 0 MB)
- Eseul-construcția personajului (24 aprilie 2021 - 3 MB)
- ROSE: 22.03.2021 (20 martie 2021 - 4 MB)
- ROSE: 01.03.2021 (28 februarie 2021 - 2 MB)
- ROSE: 22.02.2021 (25 februarie 2021 - 2 MB)
- Rose-subiectul al-III-lea (15 februarie 2021 - 2 MB)

The 'Subiectul al-III-lea' card is highlighted, showing a portrait of a man and the text: 'Subiectul al-III-lea (Eseu)'. The 'Eseul-construcția personajului' card shows a video thumbnail. The 'Harap-Alb-I.Creangă (eseu)' card shows a book cover. A 'Trageți în dosar' menu is open, showing options: 'Participare live + Zoom', 'Participare live', and 'Studenti-Pacat'. The bottom of the screen shows a Windows taskbar with the date 10.07.2021 and time 16:18.

Optimizarea serviciilor educaționale în vederea integrării elevilor exemple de bune practici

**Autori: Nidelea Mihaela-Teodora și Mîrlogeanu Anemona Dana
Liceul Teoretic „Nicolae Cartoian” Giurgiu**

Crearea unui mediu de învățare incluziv și armonios este esențială pentru dezvoltarea holistică a elevilor. Integrarea nu numai că încurajează sentimentul de apartenență, dar încurajează și diversitatea, empatia și colaborarea. Pentru a realiza acest lucru, profesorii pot folosi o varietate de activități care promovează interacțiunea, înțelegerea și cooperarea între elevi. Iată câteva strategii eficiente:

1. Jocuri de spargere a gheții

Începeți anul școlar cu activități distractive de spargere a gheții care încurajează elevii să se prezinte și să învețe despre colegii lor. Exemplele includ „Două adevăruri și o minciună”, în care elevii împărtășesc trei afirmații despre ei înșiși, dintre care două sunt adevărate și una falsă, permițând altora să ghicească minciuna. O altă opțiune este jocul „Bingo uman”, în care elevii găsesc colegi care se potrivesc descrierilor din fiecare pătrat de bingo.

2. Proiecte

Atribuiți proiecte de grup care solicită elevilor să lucreze împreună pentru a atinge un obiectiv comun. Aceste proiecte pot acoperi diverse subiecte și pot include cercetări, prezentări sau sarcini creative. Lucrând împreună, studenții învață să comunice eficient, să-și valorifice punctele forte unul altuia și să aprecieze perspective diferite.

3. Zilele Schimbului Cultural

Desemnați zile specifice pentru ca studenții să-și prezinte și să-și împărtășească mediul cultural. Încurajați-i să aducă mâncare, îmbrăcăminte sau obiecte tradiționale și să facă scurte prezentări despre moștenirea lor culturală. Acest lucru nu numai că îi ajută pe elevi să învețe unul despre mediul celuilalt, ci și să stimuleze respectul pentru diferite culturi.

4. Îndrumare colegială

Implementați un sistem în care elevii mai mari îi ajută pe cei mai tineri la studii. Acest lucru nu numai că îmbunătățește performanța academică, ci și construiește relații de mentorat, creând un sentiment de responsabilitate și camaraderie în rândul studenților.

5. Sărbători pentru diversitate

Organizați evenimente care sărbătorească diverse sărbători culturale și evenimente din medii diferite. Acest lucru oferă elevilor o oportunitate de a învăța și de a aprecia diversitatea prezentă în clasă și în lume.

6. Discuții la clasă

Includeți discuții deschise pe subiecte relevante care încurajează elevii să-și exprime opiniile și să asculte pe ceilalți. Creați un spațiu sigur în care punctele de vedere diferite sunt respectate și apreciate, promovând gândirea critică și empatia.

7. Sesiuni de povestire

Invitați cursanții să împărtășească povești sau experiențe personale care le-au modelat viața. Acest lucru ajută la înțelegerea trecutului și experiențele lor, stimulând un sentiment de conexiune între semeni.

8. Artă și creativitate

Implicați elevii în proiecte de artă în grup care le permit să-și exprime vizual gândurile și emoțiile. Acest lucru nu numai că promovează munca în echipă, dar oferă și o perspectivă asupra opiniilor unice ale fiecărui student.

9. Activități de joc de rol

Atribuiți scenariu care impun elevilor să pășească în roluri și perspective diferite. Acest lucru îi ajută să înțeleagă diferite puncte de vedere, culturi și situații, stimulând empatia și înțelegerea.

10. Jocuri interculturale

Organizați jocuri care încorporează elemente din diverse culturi, încurajând elevii să lucreze împreună și să învețe unii de la alții într-un context ludic.

11. Schimb lingvistic

Dacă este cazul, asociați studenții care vorbesc diferite limbi materne pentru a participa la sesiuni de schimb lingvistic. Acest lucru promovează simultan învățarea limbilor străine și schimbul cultural.

13. Excursii

Planificați vizite la site-uri, muzee sau evenimente importante din punct de vedere cultural care îi expun pe elevi la diferite aspecte ale societății și istoriei, favorizând o înțelegere mai largă a lumii.

14. Programe de prieteni

Conectați elevii cu colegii din diferite școli sau chiar din diferite țări prin scrierea de scrisori sau comunicare digitală. Acest lucru promovează prietenii interculturale și schimbul de experiențe.

15. Norme pentru clasă incluzivă

Stabiliți reguli de bază care să pună accent pe respect, empatie și ascultare activă. Acest lucru ajută la crearea unei atmosfere pozitive și incluzive în care toți elevii se simt apreciați.

Integrarea elevilor prin activități captivante este o modalitate puternică de a crea un mediu de învățare armonios. Aceste activități nu numai că încurajează un sentiment de apartenență și incluziune, ci le și oferă elevilor abilități esențiale, cum ar fi comunicarea eficientă, colaborarea, empatia și aprecierea pentru diversitate. Prin încorporarea acestor strategii, educatorii pot contribui la formarea generațiilor viitoare care prosperă într-o lume globalizată și interconectată.

Bibliografie:

- https://www.google.ro/books/edition/Promovarea_st%C4%83rii_de_bine_%C3%AEn_scoala/D8ZoDwAAQBAJ?hl=ro&gbpv=1&dq=educatia+incluziva
- https://www.google.ro/books/edition/Educa%C8%9Bia_timpurie_Probleme_%C8%99i_solu%C8%9Bii/Py-TDwAAQBAJ?hl=ro&gbpv=1&dq=educatia+incluziva
- https://www.google.ro/books/edition/Building_Inclusive_Education_in_K_12_Cla/0bjFEAAAQBAJ?hl=ro&gbpv=1&dq=inclusive+education+games&pg=PA124

Proiect de activitate integrată

“Parfum de primăvară în grădina mea”



Prof. Nistoroiu Cristina

Școala Gimnazială Nr 2 Mărășești, Vrancea

Grădinița cu Program Normal Haret

PROIECT DE ACTIVITATE CU CONȚINUTURI INTEGRATE

Data: 10.03.2023

Unitatea de învățământ: Grădinița cu P.N. Haret

Prof. Înv. Preșc.: Nistoroiu Cristina

Nivelul de vârstă / Grupă combinată „Mickey Mouse”

Tema anuală de studiu: *"Când, cum și de ce se întâmplă?"*

Tema proiectului: *"Bine ai venit, Primăvară!"*

Tema săptămânii: *"Parfum de primăvară"*

Inventar activități:

✚ Activități de dezvoltare personală

- **Întâlnirea de dimineață:** salutul, gimnastica de înviorare, prezența, calendarul naturii, *„Florile de îngrijesc, frumusețe-mi dăruiesc!"* (mesajul zilei)
- **Tranziții:** *"Dacă vesel se trăiește..."* (joc cu cânt)
"Flori de primăvară" (cântec)
"Culegem flori" (joc imitativ)
- **Rutine:** *"Ne pregătim cu mic, cu mare, / Să lucrăm cu răbdare!"* (deprinderea de a se concentra asupra sarcinilor)
"Să îngrijim florile!" (deprinderea de a îngriji florile)

✚ Jocuri și activități liber-alese I

- **Artă:** *„Gingașe flori"* (modelaj)
- **Joc de rol:** *"La florărie"*
- **Construcții:** *"Gărduț pentru grădina cu flori"*
- **Știință:** *"Cifre identificăm / Culoarea potrivită așezăm "*

✚ Activități pe domenii experiențiale

- **DLC (Educarea limbajului):** *"Printre straturile cu flori..."* (joc didactic)
- **DEC (Educație artistico-plastică):** *"Lalele"* (amprentare)

✚ Momentul poveștii

- **MP:** *"Legenda ghiocelului"* (repovestire)

✚ Jocuri și activități liber-alese II

- **Joc distractiv:** *"Albina și florile!"*

Scenariul zilei

Ziua va debuta cu „*Întâlnirea de dimineață*”, atunci când toți copiii vor fi așezați pe pernute, în semicerc. Apoi va urma *salutul, gimnastica de înviore*, după care se face *prezența* cu ajutorul panourilor din sala de grupă, unde copiii își vor atașa poza pe emoția pe care o exprimă în ziua respectivă. Se va discuta și se completa „*Calendarul naturii*” (anotimpul, lunile anotimpului, luna, ziua, data, anul curent și starea vremii).

Noutatea zilei, este prezența *Prințesei Florilor*, care vine în grupă pentru a aduce copiilor sarcinile pe care le au de îndeplinit.

Mesajul zilei este „*Florile de îngrijesc, frumusețe-mi dăruiesc!*”, prin care preșcolarii sunt încurajați să îngrijească florile, ținând cont de nevoile acestora (apă, lumină, căldură și dragoste) pentru a crește.

În partea finală a „*Întâlnirii de dimineață*”, se vor prezenta copiilor, prezența musafirilor în sala de grupă, de asemenea copiii vor observa decorul specific temei, „*Parfum de primăvară*”. Prin activitatea de astăzi, copiii vor fi prieteni ai florilor, unde vor dezvolta comportamente de empatie și apreciere față de acestea. Le voi prezenta copiilor centrele la care urmează să lucreze și voi insista pe manifestarea comportamentelor prosociale: împărțirea materialelor comune, oferirea ajutorului, așteptarea rândului și folosirea cuvintelor adecvate („te rog!”, „mulțumesc!”). Înainte de a porni la centre voi cânta împreună cu copiii cântecelul „*Dacă vesel se trăiește...*”

✚ **Artă:** „*Gingașe flori*” (modelaj)

✚ **Joc de rol:** „*La florărie*”

✚ **Construcții:** „*Gârduț pentru grădina cu flori*”

✚ **Știință:** „*Cifre identificăm / Culoarea potrivită așezăm*”

După terminarea activității pe centre, se va realiza evaluarea rezultatelor, unde voi aprecia modul în care s-a desfășurat activitatea.

Prin intermediul cântecului „*Mândra primăvară*”, se va realiza tranziția spre prima activitate pe domeniul experiențial, respectiv **jocul didactic** „*Printre straturile cu flori...*” în cadrul domeniului **DLC** (Educarea limbajului), unde preșcolarii vor trebui să denumească florile de primăvară ilustrate în jeton, să alcătuiască propoziții cu un cuvânt dat, să despartă cuvinte în silabe, să le reprezinte grafic și să identifice sunetul literei de început al cuvintelor ce denumesc flori de primăvară.

Cu ajutorul jocului imitativ „*Culegem flori*”, se va realiza tranziția către a doua activitate pe domeniul experiențial, respectiv **DEC** (Educație artistico-plastică), „*Lalele*”, unde preșcolarii vor avea de realizat prin tehnica amprentării *lalele*. În secvența „Momentul poveștii”, voi repovesti împreună cu preșcolarii „*Legenda ghiocelului*”.

În final, la activitatea **Jocuri și activități liber-alese II**, voi desfășura **jocul distractiv**, „*Albinuța și florile*”, unde preșcolarii vor trebui să transporte „polenul” de la flori la stup.

PROIECT DIDACTIC

Data: 10.03.2023

Unitatea de învățământ: Grădinița cu P.N. Haret

Profesor învățământ preșcolar Nistoroiu Cristina

Nivelul de vârstă / Grupă combinată: „Mickey Mouse”

Categoria de activitate: JOCURI ȘI ACTIVITĂȚI LIBER- ALESE I

Tema anuală de studiu: *"Când, cum și de ce se întâmplă?"*

Tema proiectului: *"Bine ai venit, Primăvară!"*

Tema săptămânii: *"Parfum de primăvară în grădina mea"*

Tipul activității: predare-învățare

Temele centrelor de interes:

- † **Artă:** „Gingașe flori”
- † **Joc de rol:** "La florărie"
- † **Construcții:** "Gărduț pentru grădina cu flori"
- † **Știință:** " Cifre identificăm / Culoarea potrivită așezăm "

Mijlocul de realizare:

- † **Artă:** modelaj
- † † **Joc de rol**
- † **Construcții**
- † **Știință:** fișă de lucru
- † **Dimensiuni ale dezvoltării:**
 - ✦ A. - Relații, operații și deducții logice în mediul apropiat.
 - ✦ A. - Activare și manifestare a potențialului creativ.
 - ✦ J.R.- Manifestarea unei atitudini pozitive față de limba română.
 - ✦ J.R. - Mesaje orale în diverse situații de comunicare.
 - ✦ C.- Finalizarea sarcinilor și a acțiunilor (persistență în activități).
 - ✦ Ș. - Cunoștințe și deprinderi elementare matematice pentru rezolvarea de probleme și cunoașterea mediului apropiat.
- † **Comportamente vizate:**
 - ✦ ✦ A. 1.1. - Identifică elementele caracteristice ale unor fenomene/relații din mediul apropiat.

- ✦ A. 3.2. Demonstrează creativitate prin activități artistico-plastice, muzicale și practice, în conversații și povestiri creative.
- ✦ J.R. 3.2. - Utilizează structurile orale însușite în contexte familiare, cunoscute (ex. în cadrul jocurilor de rol, sau în dramatizări, teatru de păpuși, etc.)
- ✦ J.R.2.2. - Respectă regulile de exprimare corectă, în diferite contexte de comunicare.
- ✦ C.- 2.1. Realizează sarcinile de lucru cu consecvență.
- ✦ Ș. 2.1 - Demonstrează familiarizarea cu conceptul de număr și cu numerația.

Scopul activității: Formarea capacității de a realiza sarcini în contexte diferite, bazându-se pe priceperile și deprinderile dobândite anterior;

Interrelaționarea optimă între preșcolari și cooperarea în vederea rezolvării sarcinilor de la fiecare centru.

Obiective operaționale:

La sfârșitul activității, preșcolarii vor fi capabili:

✦ **Artă:**

O1: să modeleze din plastilină flori, specifice anotimpului de primăvară;

O2: să utilizeze conform indicațiilor materialele de lucru, în vederea realizării lucrării;

✦ **Joc de rol:**

O3: să utilizeze un limbaj specific situației de joc, în relația vânzător- client, respectiv "*Bună ziua!*", "*Vă rog...*", "*Mulțumesc!*", "*Aș dori...*", "*La revedere!*";

O4: să manifeste un comportament corespunzător, bazat pe amabilitate, toleranță și empatie în relația cu ceilalți copii;

✦ **Construcții:**

O5: să poziționeze lamelele din lemn în bucata de polistiren, astfel încât să contruiască garduțul;

O6: să "planteze" flori în interiorul garduțului;

✦ **Știință:**

O7: să identifice fiecare cifră, asociind-o cu nunața potrivită;

O8: să coloreze fișa primită, conform asocierilor, cifră-culoare.

Strategia didactică

- **Metode și procedee:** Instructajul, Expunerea didactică, Explicația, Conversația euristică, Observația, Demonstrația cu substitute, Demonstrația cu acțiuni, Exercițiul, Metoda "Turul Galeriilor", Conversația catehetică.
- **Mijloace de învățământ:** plastilină, planșete de lucru, lucrarea model, măsuță, vase cu flori, etichete cu prețul florilor, bancnote, casă de marcat, machete din polistiren, lamele din lemn, hârtie creponată, decupaje cu flori, creioane colorate, fișe de lucru, insigne, afișe pentru centre.
- **Forme de organizare:** frontal, pe grupe (centre de interes), individual.

Bibliografie:

- ***MECTS, *Curriculum pentru educație timpurie*, București, 2019.
- Masari, G., Seghedin, E., *Teoria și metodologie instruirii și a evaluării*, Editura Performantica, Iași, 2012.

Durată: 25 – 30 minute

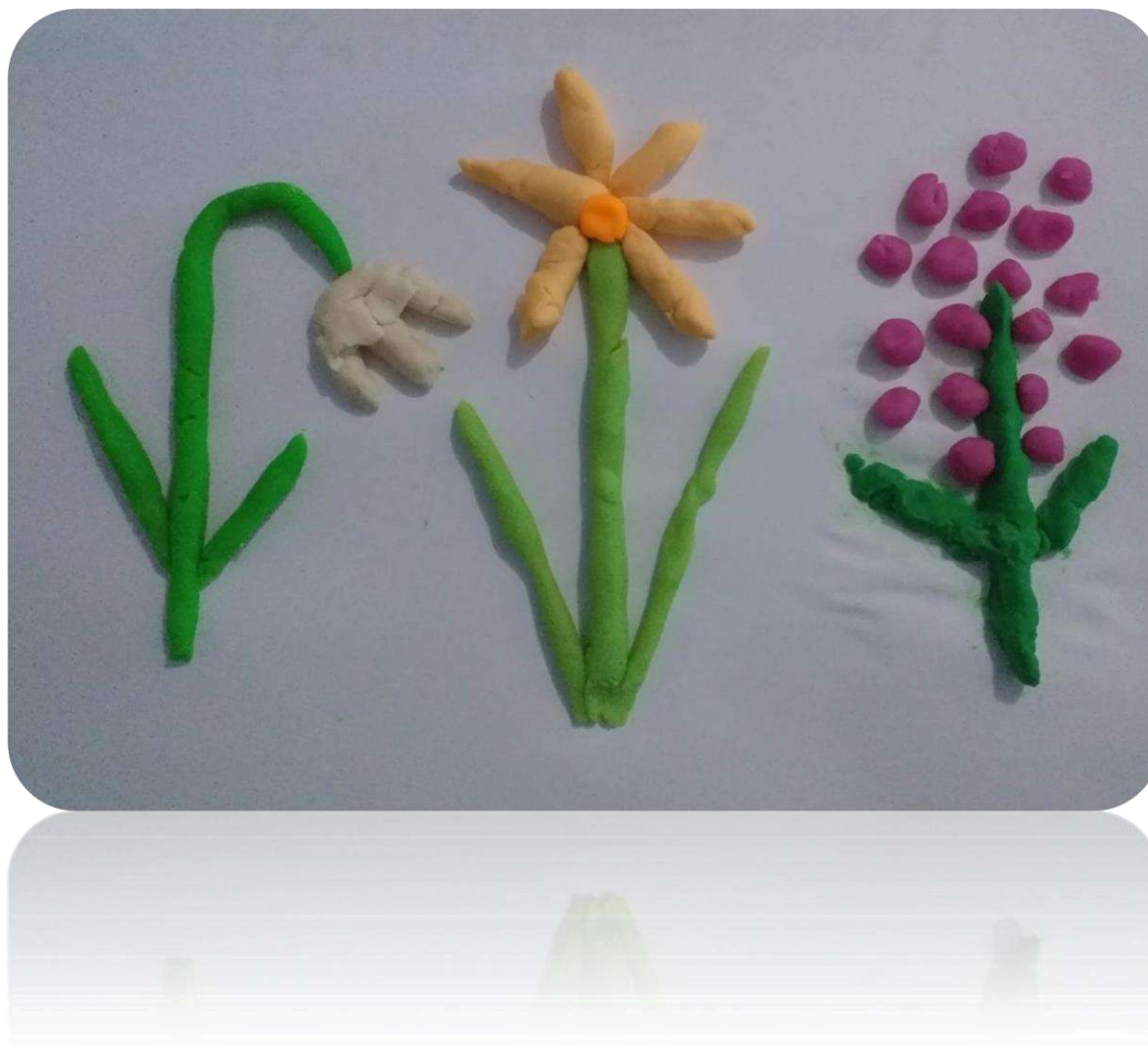
SCENARIUL ACTIVITĂȚII DIDACTICE

Nr. Crt.	Secvențele activității didactice	Ob. Op.	Conținutul instructiv-educativ	Strategia didactică			Evaluare
				Metode și procedee	Mijloace de învățământ	Forme de organizare	
1.	Momentul organizatoric		<p>Se creează climatul optim pentru buna desfășurare a activității:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Se aerisește sala de grupă; - Se așază mobilierul; - Se distribuie materialul didactic pe măsuțe; <p>Intrarea organizată a copiilor în sala de grupă.</p>	Instructajul	Materialele de lucru necesare activității	Frontal	Capacitatea preșcolarilor de a se organiza pentru activitate.
2.	Introducerea în activitate		<p>Copiii se vor așeza la centrele de interes în funcție de particularitățile individuale ale acestora. Preșcolarii sunt încurajați să colaboreze și să realizeze sarcinile de lucru de la fiecare centru.</p>	Expunerea didactică		Frontal	Capacitatea preșcolarilor de a recepta un mesaj oral.
3.	Anunțarea temei și a obiectivelor		<p>„Copii, astăzi la activitatea pe centre vom desfășurarea următoarele activități: la centru <u>artă</u>, veți avea de modelat flori de primăvară, respectiv ghiocelul, narcisa și zambila, la centrul <u>joc de rol</u> vom “vinde” flori, la centrul <u>construcții</u> veți avea de construit gârduț pentru flori; iar la centrul <u>știință</u> vom colora imaginea, conform legendei.”</p>	Explicația	Materialele de lucru necesare activității	Pe grupe	Capacitatea preșcolarilor de a recepta sarcina didactică.

4.	Prezentarea, explicarea și valorificarea conținutului	O1 O2 O3 O4 O5 O6 O7 O8	<p>Copiii sunt invitați să își aleagă câte un centru de interes, așezându-se la grupul de mese dorit. Împreună cu întreaga grupă voi identifica și denumi materialele didactice pregătite pentru fiecare centru. La centrul <u>artă</u> sunt identificate plastilină, planșete de lucru și lucrarea model (Anexa 1). La centrul <u>joc de rol</u> sunt identificate spațiul pentru florărie, casă de marcat, vase cu flori, etichete cu prețul florilor și bancnote. La centrul <u>construcții</u> sunt identificate machete din polistiren, lamele din lemn, hârtie creponată și decupaje cu flori. Iar la centrul <u>știință</u> sunt identificate fișe de lucru și creioane colorate.</p> <p>Apoi, voi explica și demonstra copiilor ceea ce au de făcut la fiecare centru. La centrul <u>artă</u>, copiii vor trebui să modeleze din plastilină flori de primăvară. La centrul <u>joc de rol</u>, copiii vor trebui să vândă flori. La centrul <u>construcții</u>, copiii vor trebui să construiască garduț pentru flori. La centrul <u>știință</u>, copiii vor trebui să identifice cifrele și să coloreze fișa, conform legendei.</p> <p>Vom efectua câteva exerciții de încălzire a mușchilor mici ai mâinilor: <i>Închidem și deschidem pumnii, Morișca, Aplauze</i>. Voi ura "<i>Spor la lucru!</i>", după care copiii, vor începe să realizeze sarcinile propuse.</p>	<p>Conversația euristică</p> <p>Observația</p> <p>Demonstrația cu substitute</p> <p>Demonstrația cu acțiuni</p> <p>Explicația</p> <p>Exercițiul</p>	<p>Plastilină, Planșete de lucru, Lucrarea model, Măsuță, Vaze cu flori, Etichete cu prețul florilor, Bancnote, Casă de marcat, Machete din polistiren, Lamele din lemn, Hârtie creponată, Decupaje cu flori, Creioane colorate, Fișe de lucru, Insigne, Afișe pentru centre.</p>	<p>Pe grupe</p> <p>Frontal</p> <p>Individual</p> <p>Pe grupe</p>	<p>Capacitatea preșcolărilor de a identifica materialele puse la dispoziție</p> <p>Capacitatea preșcolărilor de a manifesta toleranță și emparie față de colegi.</p>
----	--	--	--	---	---	--	--

5.	<i>Activitatea independentă a copiilor</i>		Se supraveghează activitatea copiilor din cadrul celor centrelor de interes. Se oferă indicații și ajutor acolo unde este nevoie. Copiii pot schimba centrul ales inițial dacă au reușit să realizeze sarcina cerută.	Exercițiul		Pe grupe Individual	Capacitatea preșcolarilor de a realiza sarcinile de lucru.
6.	<i>Evaluarea activității - analiza produselor activității.</i>		Fiecare copil va trece pe la centrele de interes pentru a observa și aprecia lucrările realizate de către ceilalți colegi. Copiii apreciază atât lucrările, cât și respectarea temei.	Metoda "Turul Galeriilor"	Produsele copiilor	Frontal	Capacitatea preșcolarilor de ași evalua munca, dar și pe cea a colegilor.
7.	<i>Încheierea activității</i>		Voi face aprecieri verbale, generale și individuale asupra modului în care s-a desfășurat activitatea. Voi oferi stimulente copiilor. Lucrările vor fi așezate la expoziție.	Conversația catehetică	Stimulente	Frontal	Evaluarea formativă prin aprecieri verbale și stimulente.

ANEXA 1 – PLANȘA MODEL – Artă: „Gingașe flori” (modelaj)



PROIECT DIDACTIC

Data: 10.03.2023

Unitatea de învățământ: Grădinița cu P.N.Haret

Prof. Înv. Preșc.: Nistoroiu Cristina

Nivelul de vârstă / Grupă combinată: „Mickey Mouse”

Domeniul experiențial: DOMENIUL LIMBĂ ȘI COMUNICARE

Categoria de activitate: EDUCAREA LIMBAJULUI

Tema anuală de studiu: *"Când, cum și de ce se întâmplă?"*

Tema proiectului: *"Bine ai venit, Primăvară!"*

Tema săptămânii: *"Parfum de primăvară"*

Tema activității: *"Printre straturile cu flori..."*

Tipul activității: consolidare

Mijloc de realizare: joc didactic

Dimensiuni ale dezvoltării:

- ✦ Premise ale citirii și scrierii, în contexte de comunicare cunoscute.
- ✦ Exprimarea orală a mesajului, a emoțiilor etc. (comunicare expresivă).

Comportamente vizate:

- ✦ 3.2. Discriminează/diferențiază fonetic cuvinte, silabe, sunete și asociază sunete cu litere.
- ✦ 2.1. Pronunță corectă sunetele specifice limbii române.
- ✦ 2.3. Utilizează structuri orale simple.

Scopul activității: Exersarea priceperilor și deprinderilor de a despărți cuvintele în silabe, de a alcătui enunțuri și de a le reprezenta grafic prin metoda fonetică analitico-sintetică. Dezvoltarea capacității de a rezolva diferite probleme, luând decizii individuale dar și în echipă.

Obiective operaționale: La sfârșitul activității preșcolarii vor fi capabili:

O1: să recunoască floarea de primăvară ilustrată în jeton;

O2: să despartă în silabe denumirea florii de primăvară identificate;

O3: să alcătuiască un enunț, utilizând cuvântul ce denumește floarea de primăvară;

O4: să reprezinte grafic enunțul, cât și cuvintele ce îl alcătuiesc;

O5: să identifice sunetul literei de început al cuvântului ce denumește floarea de primăvară;

O6: să aleagă din coș litera corespunzătoare sunetului de început al denumirii florii de primăvară;

Sarcina didactică:

- † Identificarea florii de primăvară în jetonul extras;
- † Despărțirea în silabe a denumirii florii identificate;
- † Alcătuirea unui enunț utilizând cuvântul dat;
- † Reprezentarea grafică a enunțului și a cuvintelor acestuia.
- † Identificarea sunetului literei de început a cuvântului ce denumește floarea de primăvară.

- † Alegerea literei corespunzătoare sunetului.

Regulile jocului: Copiii vor fi grupați în echipe în funcție de insecta ilustrată în insignă, după care vor avea de realizat diferite sarcini ale jocului. În prima probă, copiii vor trebui să identifice floarea de primăvară ilustrată în jetonul extras, după care vor despărți în silabe denumirea acesteia, precizând numărul de silabe. În a doua probă, copiii vor trebui să alcătuiască un enunț, utilizând cuvântul dat. În a treia probă, copiii vor trebui să reprezinte grafic propoziția și cuvintele acesteia. În a patra probă, cea de complicare a jocului, copiii vor trebui să identifice sunetul literei de început a cuvântului ce denumește floarea de primăvară și să aleagă litera corespunzătoare acesteia.

Elemente de joc: surpriza, indiciul, suspansul, aplauze, recompensa.

Strategia didactică:

Metode și procedee: Instructajul, Conversația euristică, Explicația, Observarea, Expunerea didactică, Demonstrația cu acțiuni, Exercițiul, Problematizarea, Conversația catehetică.
Mijloace de învățământ: coșul cu sarcini, jetoane ce ilustrează florile de primăvară, tablă magnetică, magneți, coșuri, machetă "straturi cu flori", markere, coli albe, insigne, litere, stimulente, buline.

- **Forme de organizare:** frontal, individual, pe grupe (echipe).

Bibliografie:

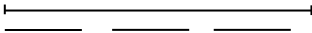
- ***MECTS, Curriculum pentru educație timpurie, București, 2019.
- Breben, S., Gongea, E., Ruiu, G., Fulga, M., „*Metode interactive de grup*”, Ed. Arves, 2006;
- Ivan, E., *Ghid metodologic pentru activități la grădiniță*, Editura Aramis, București, 2004;

Durață: 30 - 35 minute

SCENARIUL ACTIVITĂȚII DIDACTICE

Nr. Crt.	Secvențele activității didactice	Ob. Op.	Conținutul instructiv-educativ	Strategia didactică			Evaluare
				Metode și procedee	Mijloace de învățământ	Forme de organizare	
1.	Moment organizatoric		Se creează climatul optim pentru buna desfășurare a activității: <ul style="list-style-type: none"> - Se aerisește sala de grupă; - Se așază mobilierul; - Se distribuie materialul didactic pe măsuțe; Intrarea organizată a copiilor în sala de grupă.	Instructajul	Materialele de lucru necesare activității	Frontal	Capacitatea preșcolarilor de a se organiza pentru activitate.
2.	Introducerea în activitate		Se va realiza prin intermediul <i>Prințesei Florilor</i> , care va veni în grupă pentru a aduce un coș cu sarcinile pe care le au copiii de realizat în cadrul activității.	Conversația euristică	Coșul cu sarcini	Frontal	Capacitatea preșcolarilor de a recepta un mesaj transmis.
3.	Anunțarea temei și a obiectivelor		<i>"Copii, astăzi, la activitatea noastră, vom desfășura jocul "Printre straturile cu flori...", unde va trebui să identificați florile de primăvară, să despărțiți în silabe denumirea florilor de primăvară, să alcătuiți enunțuri și să le reprezentați grafic, după care va trebui să precizați care este sunetul literei de început a cuvântului ce demunește floarea de primăvară și să găsiți litera corespunzătoare.</i>	Explicația	Materialele de lucru necesare activității	Frontal	Capacitatea preșcolarilor de a recepta sarcina didactică.

4.	<p>Prezentarea, explicarea și valorificarea conținutului</p> <p>- explicarea jocului</p>	<p>Regulile jocului</p> <p>Copiii vor fi grupați în două echipe în funcție de insecta ilustrată în insignă, după care vor avea de realizat diferite sarcini ale jocului.</p> <p>Proba 1: În prima probă, copiii vor trebui să identifice floarea de primăvară ilustrată în jetonul extras, după care vor despărți în silabe denumirea acesteia, precizând numărul de silabe. Fiecare copil va pronunța o dată cuvântul, apoi va duce palma întinsă, sub bărbie, pentru a-l despărți în silabe, iar cu degetele celeilalte palme va număra silabele.</p> <p>Proba 2: În a doua probă, copiii vor trebui să alcătuiască un enunț, utilizând cuvântul dat.</p> <p>Proba 3: În a treia probă, copiii vor trebui să reprezinte grafic propoziția și cuvintele acesteia. Copilul formulează propoziția, apoi prin bătai din plame numără cuvintele.</p> <p>Proba 4: În a patra probă, cea de complicare a jocului, copiii vor trebui să identifice sunetul literei de început a cuvântului ce demunește floarea de primăvară și să aleagă litera corespunzătoare acestuia.</p> <p>Voi solicita câte un copil, pe rând, din</p>	<p>Observarea</p> <p>Conversația euristică</p> <p>Expunerea didactică</p> <p>Explicația</p>	<p>Insigne</p> <p>Jetoane ce ilustrează florile de primăvară</p> <p>Tablă magnetică</p> <p>Magneți</p> <p>Coșuri</p>	<p>Frontal</p> <p>Individual</p> <p>Pe grupe</p>	<p>Capacitatea preșcolarilor de a respecta regulile jocului.</p> <p>Capacitatea preșcolarilor de a rezolva sarcina didactică.</p> <p>Capacitatea preșcolarilor de a lucra în echipă, colaborând pe parcursul jocului.</p>
----	--	---	---	--	--	---

	<p><i>- jocul demonstrativ</i></p> <p><i>- jocul demonstrativ</i></p> <p><i>-jocul de probă</i></p> <p><i>-desfășurarea jocului</i></p>	<p>O1</p> <p>O2</p> <p>O3</p> <p>O4</p> <p>O5</p> <p>O6</p>	<p>fiecare echipă pentru a realiza proba jocului.</p> <p>Membrii echipei care au răspuns corect vor fi aplaudați (aplauze), iar echipa din care fac parte va primi o bulină (recompensă). Echipa care va acumula cele mai multe buline va fi declarată câștigătoare.</p> <p>Jocul de probă Voi extrage un jeton pentru a le arăta copiilor cum trebuie să desfășoare jocul.</p> <p>Jocul de probă Voi extrage un jeton pentru a le arăta copiilor cum trebuie să desfășoare jocul.</p> <p>1. "Acestă floare se numește frezie. FRE-ZI-E, Cuvântul are 3 silabe." 2. "Frezia este parfumată." 3.  4. Cuvântul FREZIE începe cu sunetul literei F. (Anexa 2)</p> <p>Apoi voi numi un preșcolar care va executa jocul de probă, urmând aceleași etape.</p> <p>Jocul propriu-zis</p>	<p>Demonstrația cu acțiuni</p> <p>Demonstrația cu acțiuni</p> <p>Observarea</p> <p>Conversația euristică</p> <p>Exercițiul</p> <p>Problematizarea</p>	<p>Markere</p> <p>Coli albe</p> <p>Litere</p> <p>Stimulente</p>	<p>Frontal</p> <p>Frontal</p> <p>Individual</p> <p>Pe grupe</p>	<p>Capacitatea preșcolarilor de a reprezenta grafic enunțurile și cuvintele acestora.</p> <p>Capacitatea preșcolarilor de a identifica sunetul literei de început al cuvântului cerut.</p> <p>Capacitatea preșcolarilor de a găsi litera corespunzătoare sunetului.</p>
--	---	---	---	---	---	---	---

	<p>-complicarea jocului</p>	<p>Voi solicita pe rând, câte un copil din prima echipă pentru a extrage un jeton din coș (suspansul) și îl va așeza pe tabla magnetică.</p> <p>Preșcolarul va realiza sarcinile jocului respectiv identificarea florii de primăvară, despărțirea în silabe a denumirii acesteia, alcătuirea unui enunț și reprezentarea grafică a enunțului și a cuvintelor acestuia. Dacă preșcolarul va întâmpina dificultăți voi numi un coechiper pentru a-l ajuta. Voi oferi feedback pentru încheierea fiecărei sarcini și voi acorda o bulină pentru realizarea cu succes a sarcinii. Voi continua astfel cu un membru din cealaltă echipă.</p> <p>După ce am epuizat toate jetoanele, voi numi alți copii să precizeze sunetul literei de început a cuvântului ce demunește floarea de primăvară.</p> <p>Apoi voi solicita copiilor să aleagă din coș litera corespunzătoare sunetului cu care începe denumirea florii.</p> <p><i>" - Copii, vă felicit pentru că ați finalizat sarcinile jocului și pentru modul în care s-a desfășurat activitatea!"</i></p>	<p>Expunerea didactică</p>	<p>Buline</p>	<p>Frontal</p>	
--	--	--	----------------------------	---------------	----------------	--

	- <i>încheierea jocului</i>						
--	-----------------------------	--	--	--	--	--	--

5.	<i>Evaluare</i>		<p>Voi adresa câteva întrebări cu privire la activitatea de astăzi:</p> <p>Î: "<i>Cum s-a numit jocul de astăzi?</i>"</p> <p>R: "<i>Printre straturile cu flori...</i>"</p> <p>Î: "<i>Ce flori de primăvară am descoperit în grădina noastră?</i>"</p> <p>R: "<i>În grădină avem ghiociei, lalele, zambile, toporași, frezii, panseluțe, brândușe, narcise, lăcrămioare, liliac, viorele.</i>"</p>	<p>Conversația catehetică</p> <p>Observarea</p>	<p>Machetă "straturi cu flori"</p>	<p>Frontal</p>	<p>Capacitatea preșcolarilor de a răspunde corect la întrebările adresate.</p>
6.	<i>Încheierea activității</i>		<p>Se vor face aprecieri verbale, generale și individuale, asupra modului în care s-a desfășurat activitatea. Se vor oferi stimulente copiilor.</p>	<p>Expunerea didactică</p>	<p>Stimulente</p>	<p>Frontal</p>	

ANEXA 2 – Probele jocului didactic



1. Această floare se numește **frezie**.
FRE-ZI-E - Cuvântul are 3 silabe.
2. "*Frezia este parfumată.*"
3.
|-----|

4. Cuvântul **FREZIE** începe cu sunetul literei F.

PROIECT DIDACTIC

Data: 10.03.2023

Unitatea de învățământ: Grădinița cu P.Normal Haret

Prof. Înv. Preșc.: Nistoroiu Cristina

Nivelul de vârstă / Grupă combinată: „Mickey Mouse”

Domeniul experiențial: DOMENIUL ESTETIC ȘI CREATIV

Categoria de activitate: EDUCAȚIE ARTISTICO-PLASTICĂ

Tema anuală de studiu: *"Când, cum și de ce se întâmplă?"*

Tema proiectului: *"Bine ai venit, Primăvară!"*

Tema săptămânii: *"Parfum de primăvară"*

Tema activității: *"Lalele"*

Tipul activității: formare de priceperi și deprinderi

Tehnica de lucru: acuarelă

Mijloc de realizare: pensulație, amprentare.

Dimensiuni ale dezvoltării:

- ✦ Activare și manifestare a potențialului creativ.
- ✦ Autocontrol și expresivitate emoțională.

Comportamente vizate:

- ✦ 3.2. Demonstrează creativitate prin activități artistico-plastice, muzicale și practice, în conversații și povestiri creative.
- ✦ 4.1. Recunoaște și exprimă emoții de bază, obiecte de artă.

Scopul activității: Formarea priceperilor și deprinderilor de a realiza planșa cu ajutorul pensulației și a tehnicii amprentării, dezvoltându-și creativitatea.

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

O1: să denumească materialele de lucru folosite, în vederea realizării lucrării;

O2: să realizeze lucrearea propusă, respectând etapele de lucru prezentate;

O3: să evalueze (autoevalueze) lucrările, ținând cont de următoarele aspecte: finalizare, corectitudine, aspect.

Strategia didactică:

- **Metode și procedee:** Instructajul, Problematizarea, Expunerea didactică, Demonstrația cu substitute, Conversația catehetică, Explicația, Demonstrația cu acțiuni, Observarea, Conversația euristică, Exercițiul, Observarea, Turul Galeriilor.
- **Mijloace de învățământ:** fișa cu textul ghicitorii, planșa model, planșe cu etapele de lucru ale florii, planșe de lucru, acuarele, pensoane, pahare cu apă, furculițe, șervețele, laptop, boxe.
- **Forme de organizare:** frontal, individual.

Bibliografie:

- ***MECTS, Curriculum pentru educație timpurie, București, 2019.
- I., Serdeanu, F., Dituțea, *Metodica predării lucrului manual*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1972;
- G., Lazăr, M., Borș, *Elemente de metodică – abilități practice în învățământul preșcolar și primar*, Editura Media, 2002.

Durață: 30-35 minute

SECENARIUL ACTIVITĂȚII DIDACTICE

Nr. Crt.	Secvențele activității didactice	Ob. Op.	Conținutul instructiv-educativ	Strategia didactică			Evaluare
				Metode și procedee	Mijloace de învățământ	Forme de organizare	
1.	<p>Etapa pregătitoare</p> <p>a) Momentul organizatoric</p> <p>b) Informare și instructaj</p>		<p>Se creează climatul optim pentru buna desfășurare a activității:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Se aerisește sala de grupă; - Se așază mobilierul; - Se distribuie materialul didactic pe măsuțe; <p>Intrarea organizată a copiilor în sala de grupă.</p>	Instructajul	Materialele de lucru necesare activității	Frontal	Capacitatea preșcolarilor de a se organiza pentru activitate.
2.	<p>Etapa de incubație</p> <p>a) Discuții pregătitoare</p> <p>b) Anunțarea temei și a obiectivelor</p> <p>c) Prezentarea planșei model</p>		<p>Se va realiza cu ajutorul unor ghicitori:</p> <p><i>"Cupe albe, sângerii, Stau pe lujere înfipte, Parc-ar fi niște făclii! Hai, ghicește-le, de știi!"</i> (Lalelele)</p> <p>„-Copii, astăzi la activitatea artisticoplastică, vom picta lalele, apoi vom face o expoziție, folosind planșele voastre.”</p> <p>Voi adresa apoi copiilor, câteva întrebări în vederea realizării lucrării.</p> <p>-„Ce observați în această planșă?” (Noi observăm lalele.) (Anexa 3)</p> <p>-„Ce culori am folosit pentru a realiza</p>	<p>Problematizarea</p> <p>Expunerea didactică</p> <p>Demonstrația cu substitute</p> <p>Conversația catehetică</p>	<p>Fișa cu textul ghicitorilor</p> <p>Planșa model</p>	<p>Frontal</p> <p>Individual</p> <p>Frontal</p>	<p>Capacitatea preșcolarilor de a răspunde corect la ghicitoare.</p> <p>Capacitatea prescolarilor de a răspunde la întrebările adresate.</p>

	<p>d) Explicarea și demonstrarea modului de lucru</p>	<p>O1</p>	<p><i>planșa?” (Culorile utilizate sunt: verde, roșu, alb, galben, violet, roz (se obține prin combinația de culori roșu și alb).</i> Voi prezenta, explica și demonstra copiilor etapele de lucru pentru realizarea lucrării:</p> <p style="text-align: center;">Lalele</p> <p>Etapa I: Copiii vor picta furculița, folosind după preferință culorile galben, roșu, violet, alb și roz, după care vor ștampila cu aceasta planșa în partea de sus, conform indicațiilor.</p>	<p>Expunerea didactică</p>	<p>Planșe cu etapele de lucru</p>	<p>Individual</p>	<p>Capacitatea copiilor de a înțelege cele explicate și demonstrate.</p>
	<p>e) Verificarea noilor cunoștințe</p>	<p>O2</p>	<p>în partea de sus, conform indicațiilor.</p>	<p>Explicația</p>	<p>Planșe de lucru</p>	<p>Individual</p>	<p>Capacitatea copiilor de a reține etapele de lucru în vederea realizării lucrării.</p>
		<p>O3</p>	<p>Etapa II: Copiii vor picta pe planșă, cu pensonul, tulpina și frunzele florii, folosind culoarea verde, sub fiecare ștampilă făcută cu furculița. (Anexa 4)</p> <p>La final copiii vor putea picta iarbă printre lălele, conform planșei model. (Anexa 3) Se va realiza printr-o serie de întrebări:</p> <p>- „Care este titlul lucrării?” - „Care sunt materialele utilizate?” - „Care sunt etapele de lucru?”</p>	<p>Demonstrația cu acțiuni</p>	<p>Acuarele</p> <p>Pensoane</p> <p>Pahare cu apă</p>	<p>Frontal</p>	<p>Capacitatea preșcolărilor de a răspunde la întrebările adresate.</p>
				<p>Observarea</p>	<p>Furculițe</p>		
				<p>Conversația catehetică</p>	<p>Șervețele</p>		

3.	<p>Etapa de iluminare</p> <p>a) Realizarea lucrărilor</p>	<p>O1</p> <p>O2</p>	<p>Voi face câteva precizări cu privire la condițiile de care preșcolarii trebuie să țină cont pe parcursul întregii activități:</p> <p>Păstrarea acurateții:</p> <p>-Să lucreze îngrijit;</p> <p>-Să termine lucrarea.</p> <p>Înainte de începerea activității, voi face câteva exerciții de încălzire a mușchilor mici ai mâinilor cu ajutorul cntecului: „<i>Mișcăm degețelele/Batem tare palmele!</i>”</p> <p>- <i>Închidem și deschidem pumnii;</i></p> <p>- <i>Cântăm la pian;</i></p> <p>- <i>Plouă;</i></p> <p>- <i>Tună;</i></p> <p>- <i>Ai ieșit soarele!</i></p> <p>Voi da semnalul de începere a lucrului: "Spor la lucru!"</p>	<p>Expunerea didactică</p> <p>Conversația euristică</p> <p>Demonstrația cu acțiuni</p> <p>Explicația</p> <p>Exercițiul</p>	<p>Planșe de lucru</p> <p>Planșe cu etapele de lucru</p> <p>Acuarele</p> <p>Pensoane</p> <p>Pahare cu apă</p> <p>Furculițe</p>	<p>Frontal</p> <p>Frontal</p>	<p>Capacitatea preșcolarilor de a utiliza corespunzător materialele de lucru.</p>
	<p>b) Crearea ambianței necesare</p>	<p>O3</p>	<p>Copiii vor fi încurajați să vizualizeze atent etapele de lucru afișate, în vederea realizării lucrării.</p> <p>Voi observa modul în care preșcolarii lucrează. Voi oferi ajutorul și voi rexplica modul de realizare a planșei, acolo unde este cazul.</p> <p>Fond muzical: Chopin - Spring Waltz</p>	<p>Observarea</p> <p>Demonstrația cu substitute</p>	<p>Șervețele</p> <p>Laptop</p> <p>Boxe</p>	<p>Individual</p>	<p>Capacitatea preșcolarilor de a realiza planșa, respectând etapele de lucru.</p>

4.	<p align="center">Evaluarea</p> <p>a) Verificarea noilor cunoștințe</p> <p>b) Aprecieri generale și individuale</p>	<p>- „Cum se numește titlul activității?”</p> <p>- „Care sunt materialele necesare?”</p> <p>- „Ce mijloc de realizare am folosit?”</p> <p>Prezintă criteriile de evaluare a lucrărilor:</p> <ul style="list-style-type: none"> - finalizarea lucrării; - corectitudinea execuției; - aspectul estetic. <p>Se vor expune lucrările în fața clasei, după care copiii își vor aprecia fiecare lucrarea.</p>	<p>Conversația catehetică</p> <p>Turul Galeriilor</p> <p>Expunerea didactică</p>	<p>Lucrările copiilor</p>	<p>Frontal</p> <p>Individual</p>	<p>Capacitatea preșcolărilor de ași evalua munca, dar și pe cea a colegilor.</p> <p>Evaluarea formativă prin aprecieri verbale și stimulente.</p>
5.	<p align="center">Încheierea activității</p>	<p>Copiii vor face ordine la masa de lucru.</p> <p>Vor părăsi sala de grupă în mod ordonat.</p>	<p>Exercițiul</p>		<p>Frontal</p>	<p>Capacitatea preșcolărilor de a lăsa ordine la spațiul de lucru.</p>

ANEXA 3 - PLANȘA MODEL

- **Titlul lucrării:** "Lalele"
- **Tehnica de lucru:** acuarelă
- **Mijloc de realizare:** pictură, amprentare.



Etapa I



Etapa II



PROIECT DIDACTIC

Data: 10.03.2023

Unitatea de învățământ: Grădinița cu P.N. Haret

Prof. Înv. Preșc.: Nistoroiu Cristina

Nivelul de vârstă / Grupă combinată: „Mickey Mouse”

Categoria de activitate: JOCURI ȘI ACTIVITĂȚI LIBER- ALESE II

Tema anuală de studiu: *"Când, cum și de ce se întâmplă?"*

Tema proiectului: *"Bine ai venit, Primăvară!"*

Tema săptămânii: *"Parfum de primăvară"*

Tema activității: *"Albina și florile"*

Mijloc de realizare: joc distractiv

Dimensiuni ale dezvoltării:

- ✦ Conduită senzorio-motorie, pentru orientarea mișcării;
- ✦ Interacțiuni cu adulții și cu copiii de vârstă apropiată;
- ✦ **Comportamente vizate:**
- ✦ 2.3. Își coordonează mișcările în funcție de ritm, cadență, pauză, semnale sonore, melodii.
- ✦ 1.3. Inițiază/participă la interacțiuni pozitive cu copii de vârstă apropiată.

Scopul activității: dezvoltarea fizică generală a preșcolarii, a capacității de atenție și a îndemnării;

Obiective operaționale:

La sfârșitul activității, preșcolarii vor fi capabili:

O1: să transporte mingea, alergând până la punctul stabilit;

O2: să realizeze cel puțin 2-3 transporturi "de la floare, la stup";

O3: să manifeste comportamente adecvate, în desfășurarea jocului, păstrând ordinea și disciplina;

25

Strategii didactice: ○ **Metode și procedee:** Instructajul, Expunerea didactică, Explicația, Demonstrația cu acțiuni, Observarea, Exercițiul, Conversația euristică.

○ **Mijloace de învățământ:** coșuri, mingi ce reprezintă polenul, coșulețe pentru transport, antene de albine, etichete, săgeți pentru direcție.

○ **Forme de organizare:** frontal, individual.

Bibliografie:

○ ***MECTS, Curriculum pentru educație timpurie, București, 2019.

○ Barbu, Hristu, *Activități de joc și recreativ-distractive*, Ed. Didactică și Pedagogică, București, 1993.

Durată: 15-20 minute

SECENARIUL ACTIVITĂȚII DIDACTICE

Nr. Crt.	Secvențele activității didactice	Ob. Op.	Conținutul instructiv-educativ	Strategia didactică			Evaluare
				Metode și procedee	Mijloace de învățământ	Forme de organizare	
1.	Organizarea activității		<p>Se creează climatul optim pentru buna desfășurare a activității:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Se aerisește sala de grupă; - Se așază mobilierul; - Se pregătesc materialele necesare pentru activitate; <p>Intrarea organizată a copiilor în sala de grupă.</p>	Instructajul	Materialele de lucru necesare jocului	Frontal	Capacitatea preșcolărilor de a se organiza pentru activitate.
2.	Anunțarea și explicarea jocului		<p>- "Copii, astăzi vom desfășura jocul "Albina și florile"."</p> <p><u>Regulile jocului</u></p> <p>Copiii sunt așezați în două coloane, unul după altul, în spatele traseului. Primul copil din coloană va primi câte un coș în care va transporta o minge de la "floare" la "stup".</p> <p>Copilul va trebui să ia de la "floare" (coș) "polen" (minge) pe care să îl transporte și să îl așeze în "stup"(coș), după care va pleca la coada șirului, format din copii. Preșcolarii vor realiza cel puțin 2-3 transporturi. Pe durata desfășurării jocului, voi urmări corectitudinea transportării, dar și comportamentul preșcolărilor.</p>	<p>Expunerea didactică</p> <p>Explicația</p>	<p>Coșuri</p> <p>Mingi</p> <p>Coșulețe</p> <p>Antene de albine</p> <p>Etichete</p> <p>Săgeți</p>	<p>Frontal</p> <p>Individual</p>	<p>Capacitatea preșcolărilor de a recepta sarcinile jocului.</p> <p>Capacitatea preșcolărilor de a transporta mingea în coșulet, de la floare la stup.</p>

3.	<i>Desfășurarea jocului de probă</i>		Înainte de desfășurarea propriu-zisă a jocului, se va realiza o probă a acestuia, pentru a vedea dacă preșcolarii au înțeles ceea ce trebuie să facă.	Demonstrația cu acțiuni Observarea		Frontal	Capacitatea preșcolarilor de a recepta ceea ce au de făcut.
4.	<i>Desfășurarea propriu-zisă a jocului</i>	O1 O2 O3	Voi solicita copiilor să se așeze în coloană, unul după altul, la linia trasată. Voi prezenta acestora ceea ce au de făcut, de la linia de start vor trebui să alerge până la "floare", după care să transporte "polenul" până la "stup". În cazul în care aceștia vor scăpa mingea din coșuleț, vor trebui să reia traseul de unde au pornit. Jocul se va executa de cel puțin 2-3 ori. Voi urmări buna desfășurare a acestuia, intervenind de fiecare dată când este cazul.	Exercițiul Observarea	Coșuri Mingi Coșulețe Antene de albine Etichete Săgeți	Frontal Individual	Capacitatea preșcolarilor de a respecta regulile jocului. Evaluez comportamentul copiilor pe parcursul jocului.
5.	<i>Încheierea activității</i>		Se vor face aprecieri individuale și generale, asupra modului în care s-a desfășurat activitatea.	Conversația euristică		Frontal	

ANEXA 7 – Bilețele

Bilet 1

Dragii mei,

Pentru început vă invit să vă găsiți locul la activitatea pe centre. Va trebui să asociați insigna primită cu florile ilustrate tablourile de pe mese. Apoi veți avea de modelat flori de primăvară, de vândut flori, de construit garduț pentru grădina cu flori și de colorat imagini specifice anotimpului de primăvară.



Bilet 2

Dragii mei,

La activitatea de *Educarea limbajului* veți avea de identificat floarea de primăvară din jeton, de despărțit în silabe cuvântul ce denumește floarea, de alcătuit enunțuri folosind cuvintele date, de reprezentat grafic propozițiile și cuvintele acestora și de a identifica sunetul literei de început al cuvintelor ce denumesc florile de primăvară.

Bilet 3

Dragii mei,

La activitatea *artístico-plastică* veți avea de pictat lalele, utilizând tehnica amprentării.

Bilet 4

Dragii mei,

În final vom desfășura jocul "*Albina și florile*", unde veți avea de transportat polenul de la flori la stup.

Artă „Gingașe flori”



„Gărduț pentru grădina cu flori”



Construcții

Joc de rol „La florărie!”



Știință

*„Cifre identificăm / Culoarea potrivită
așezăm”*









FLOOR

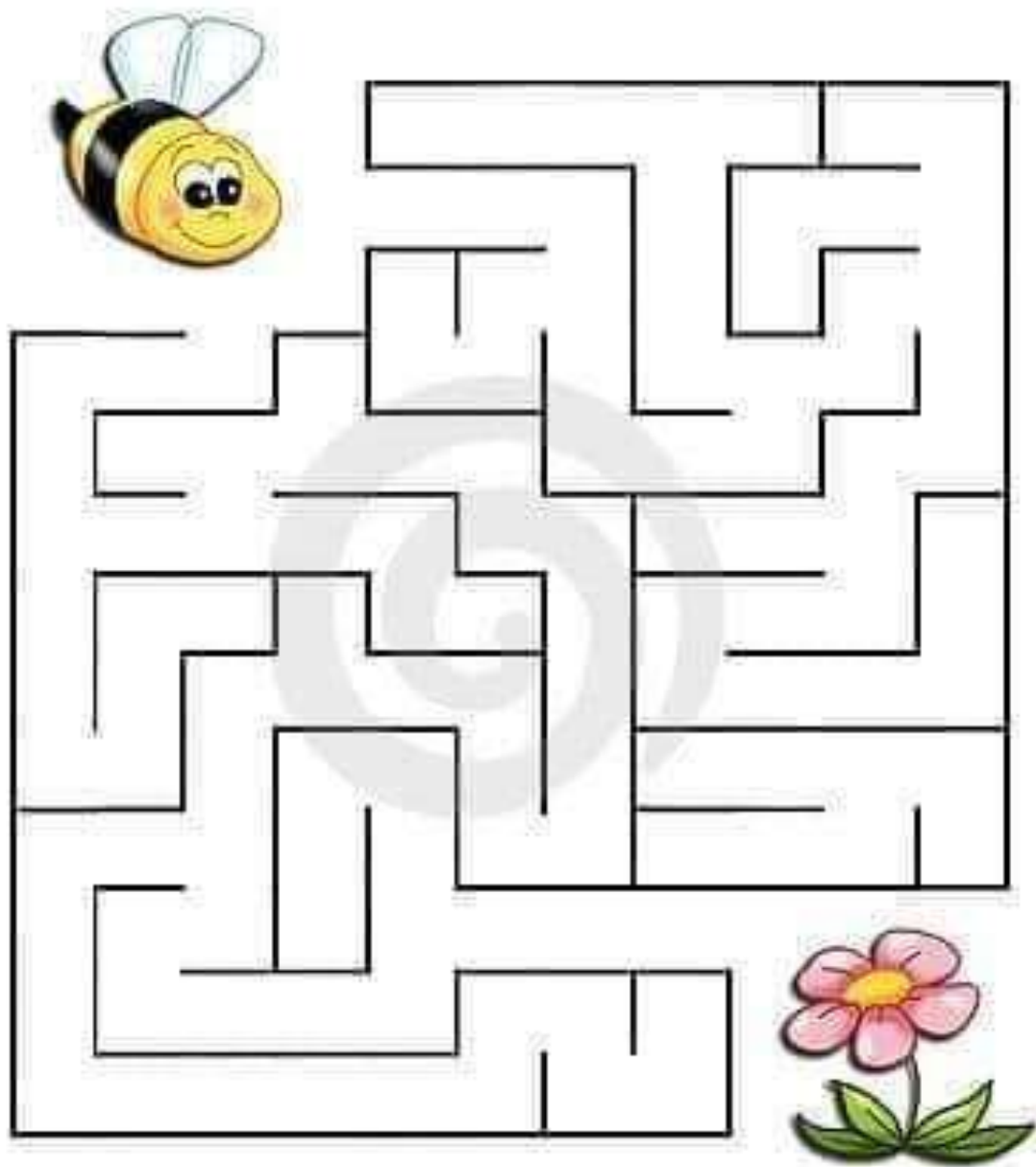
ÄRIE





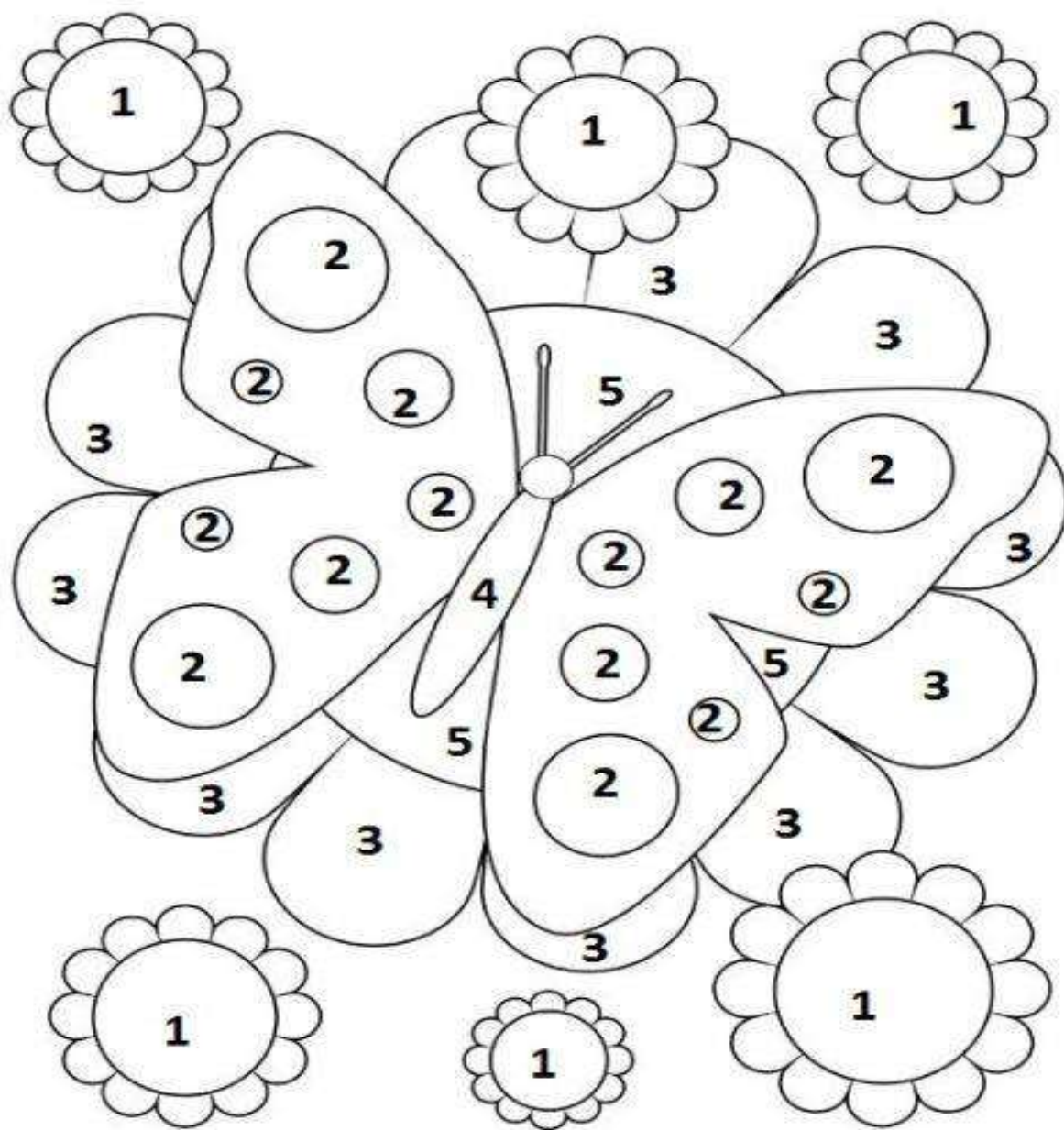






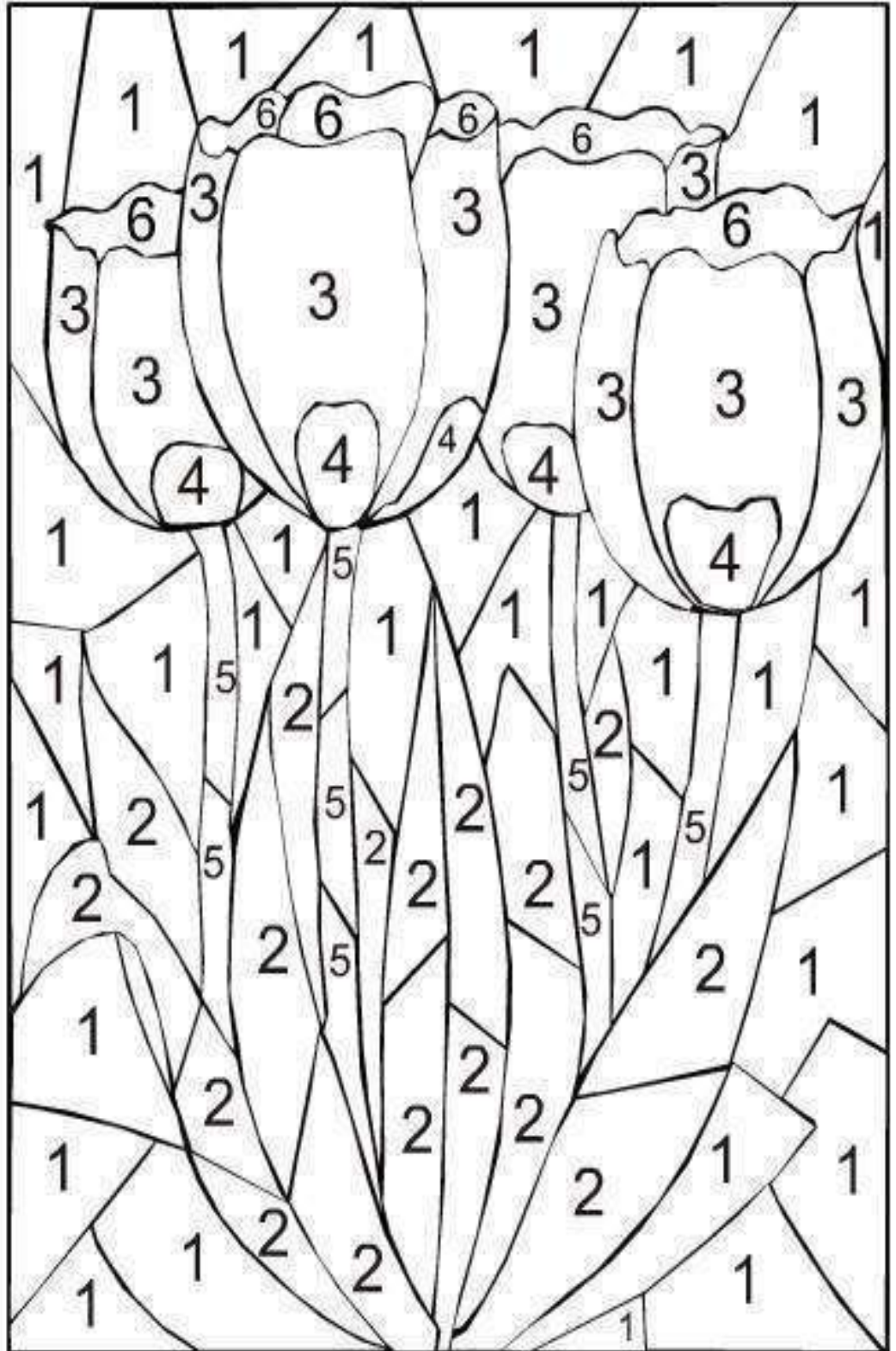
dreamstime.com





1-yellow 2-red 3-green 4-gray 5-blue

Fișă de lucru: Colorează imaginea, conform legendei!



INCLUZIUNE ÎN SISTEMUL EDUCAȚIONAL ROMÂNESC

NIȚĂ Crina- Alina

Școala Gimnazială nr. 79- București

Seligman a declarat că școlile sunt un loc minunat pentru a învăța copiii despre psihologia pozitivă deoarece își petrec o mare parte din timp acolo, iar tehnicile sunt ușor de aplicat pentru a obține fericire și bunăstare.

Psihologia pozitivă aduce multe tehnici pe care putem să le implementăm în educație, în actul de predare- învățare-evaluare, în relațiile cu elevii, cu părinții lor, în metode cât mai atractive, dar și în relațiile cu profesorii în cancelarie, cu directorii școlilor. Aplicând tehnicile putem să transformăm școlile în școli ospitaliere.

O școală nu urmărește doar ca elevii săi să-și atingă potențialul academic, ci își propune să le dezvolte tuturor responsabilitatea de ce se întâmplă în școală.

Seligman a dezvoltat modelul PERMA , care identifică cele cinci lucruri necesare pentru bunăstare, starea de bine. PERMA înseamnă emoție pozitivă (P), angajament (E), relații (R), semnificație (M) și realizare (A). Psihologia pozitivă se apropie de o abordare activă a bunăstării.

Psihologia pozitivă se bazează pe cele mai bune practici de predare pentru a ajuta elevii să obțină cele mai bune rezultate academice, corelate cu aspecte care promovează siguranța și bunăstarea elevilor.

Psihologia pozitivă a intrat și în școala mea și a văzut copiii veseli și fericiți. Ei sunt primiți în fiecare dimineață cu un salut special de către profesorii de serviciu și directorii școlii. Pentru copii acesta este un lucru fabulos, ei simțindu-se într-o atmosferă familiară, caldă și prietenoasă. Atunci când un profesor îi salută și le acordă acele 3 secunde, se simt speciali, își iau porția de curaj și susținere pentru întreaga zi, scapă de emoții și pot învăța mai ușor pe parcursul zilei. Pe de altă parte, nici chipurile profesorilor nu mai sunt atât de încruntate și de serioase, ba din contră devin copilărești și susținătoare.

Apoi copiii conduc salutul în clasă, între colegi și creează confortul de care au nevoie pentru o nouă zi cu experiențe noi de învățare. Copiii mai mari duc apoi salutul copiilor mai mici, în felul acesta creându-se o atmosferă sigură în toată școala.

Starea de bine continuă și în cancelaria profesorilor. Aici sunt alte gesturi frumoase, alte vorbe prietenoase de salut. Profesorii se întâlnesc și pun la cale alte moduri de salut în fiecare săptămână. Bunăstarea generală, emoția pozitivă, angajament la locul de muncă face ca ziua să înceapă bine.

Personal îmi face o deosebită plăcere să stau în fiecare dimineață la intrarea în școală și să îmi salut colegii. Vin mai devreme tocmai pentru a termina de pregătit materialele și apoi să pot sta la intrare. Este un mod plăcut de a socializa cu colegii mei, dar și cu elevii. Este un început de zi bun. A devenit o obișnuință pentru mine să-mi întâmpin colegii și elevii cu zâmbetul pe buze.

Această metodă devine valoroasă pentru că văd bucuria copiilor care vin să mă îmbrățișeze, să mă salute, să împart covrigul pe care îl iau cu mine, să îmi admire unghiile sau cum sunt îmbrăcată. Este acel moment când numai elevul contează, dar și momentul când el este ascultat. Interacțiunea cu colegii reprezintă momentul nostru, al cadrelor didactice când putem vorbi despre noi. Este momentul nostru de răgaz. Este momentul meu în care mă încarc de energie și de dragoste. Este momentul în care suntem numai noi și nimeni altcineva. Este o parte din zi și ultima în care împărtășim ce am făcut sau ce vom face.

Copiii își încep ziua într-un semicerc împreună cu colegii săi, iar eu am grijă de conectarea cu ei, îi întreb cum a fost ziua lor ieri, ce a mers bine, ce nu a mers bine, îi las să decidă dacă vor să împărtășească. De obicei ei sunt dornici să răspundă, să spună o glumă, un banc, ce au aflat nou, ce curiozitate au citit, ce au făcut animăluțele familiei, cine a venit în vizită, dacă au avut un coșmar, ce au mâncat bun la cină, cum s-au plimbat cu familia în parc, cum au avut grijă de frații mai mici.

Această sumă de exemple ilustrează modul în care psihologia pozitivă, chiar dacă nu este predată ca o disciplină de studiu pentru copii, ea este încorporată în activitățile de zi cu zi și se trăiește și face diferența în viața elevilor și a profesorilor.

Metoda Blazonul a fost pe placul copiilor, ei își măresc stima de sine prin recunoașterea și valorizarea aspectelor pozitive. Elevii își creează simboluri personale care vor fi parte a unui blazon individual. Își pun întrebări despre modul în care se percep pe ei înșiși și folosesc punctele tari/ calitățile identificate. Elevii formează grupuri ca să discute metoda și să se ajute. Ei aleg împreună un nume și un motto pentru ei. Elevii discută simbolurile pe care le-au realizat și își împărtășesc gândurile. Elevii realizează următoarele sarcini: explică simbolul (simbolurile) membrilor grupului, au lipit sau desenat toate simbolurile individuale pe blazon și au găsiți un simbol comun pentru el, au descris pe cine se bazează, ce frici au, ce nu-și doresc să li se întâmple. să se deseneze cum se văd. Blazoanele completate sunt apoi prezentate frontal de către ei și explică ce au scris, apoi sunt expuse împreună pe perete. (poza 1)

Starea de bine introdusă în fața ca toată lumea din școală să fie zâmbitoare și prietenoasă, să împartă idei și sentimente, să se susțină reciproc și să trăiască într-o conexiune care să determine evoluția personală și profesională a fiecăruia dintre ei, de a lăsa garda jos în fața copiilor, părinților, colegilor și de a avea curajul să se vadă pe ei cu adevărat.

Părinții școlii sunt implicați în toate evenimentele importante - Festivalul Toamnei, Workshopuri de Crăciun, Târg de Crăciun, Ziua porților deschise pentru părinții care își voi înscrie copiii la această școală. Ei se simt susținuți și sprijiniți cu căldură și deschidere spre soluționarea oricăror situații apărute în viața copiilor lor.

Părinții participată la evenimentele organizate cu ocazia realizării unor podoabe pentru Târgul de Crăciun. Toți participanții sosesc la eveniment în costum de sărbătoare, specific românesc, cu bunătați de împărțit cu toată lumea, dar și cu chipuri vesele, calde și pregătite să fie de ajutor. Starea de bine de bine se observă pentru că totul este foarte bine organizat și armonizat de profesorul care conducea clasa și evenimentul.

Pe ușile claselor se află afișe cu mesajul,, Ușa noastră este astăzi deschisă tuturor!,, Profesorii claselor o dată pe săptămână își deschid ușa clasei pentru oricine dorește să participe la activitățile clasei respective. Pot intra alți profesori, alți copii, părinți, vizitatori. Pentru profesori nu este ușor să se expună în felul acesta, însă este un exercițiu excelent de a-și gestiona emoțiile, de a arăta deschidere către ceilalți, de a-i face pe vizitatori să se simtă bine veniți, dar și elevii sunt puși în situații noi din care învață să relaționeze cu persoane cu care nu au mai intrat în contact.

O altă metodă interesantă de a spori gradul de susținere și siguranță din școală a fost ca elevii să scrie niște scrisori profesorilor lor în care să expună ce le place și ce nu le place în timpul orelor acelui profesor și ce nevoi ar avea ei pentru ca totul să funcționeze armonios în relația lor. Această metodă se bazează pe o relație sigură, pe mult respect reciproc pentru ca elevii să poată dezvălui ceea ce simt în legătură cu comportamentul unui profesor. Fabulos este modul în care au recepționat profesorii mesajele trimise de copii. Aceștia și-au făcut liste cu ce îi deranjează pe copii, le-au citit în fața clasei și și-au luat angajamente de soluționare împreună cu aplicarea unor semnale de atenționare din partea copiilor atunci când lucrurile o iau iar la vale. Parteneriatul real dintre elevi și profesori chiar funcționează după această experiență.

Implicarea activă a copiilor în învățare duce la starea de bine în școala, ei vin cu plăcere la școală și se implică în activitățile de zi cu zi cu curiozitate, dragoste de învățare și creativitate.

Starea de bine din școala mea a ajuns pe un tărâm plin de armonie în gânduri și în fapte, unde nimeni nu se simte singur, unde fiecare este valoros și valorizat, unde vorba adresată de la mic la mare mângâie și ajută și unde fiecare se simte ca acasă.

Am învățat că am puterea de a fi răbdătoare cu alții, de a fi bună și blândă fără să se judec, de a fi generoasă și empatică, de a zâmbi tot timpul și de a împărți iubire în jur.

Avantajele psihologiei pozitive a crescut motivația în rândul elevilor , i-a facut să-și gestioneze mai bine emoțiile, să-și facă viața mai grozavă, îmbumătățirea vieții, gânduri pozitive la școală, relațiile între ei sunt mai deschise și mai bune, relațiile cu profesorii și părinții lor.

Părinții elevilor au prins curaj să se implice mai mult în viața școlii, au început să vină cu idei de activități și proiecte pentru ca au ajuns să se bucure de respectul copiilor, iar copiii au ajuns să se simtă iubiți acasă și la școală .

Din punctul meu de vedere toți părinții își doresc binele pentru copiii lor. Vor să fie fericiți și să înflorească la școală. Vor să-și trăiască visele și să-și atingă potențialul înăscut, să fie sprijiniți de profesori să-și găsească calea. Provocarea constă în găsirea modelul educațional potrivit. Unul care să nu le înăbușe potențialul și nici să produce anxietăți sau să fie descurajați, ci de a le crește fericirea și bunăstarea.

Pentru a încuraja educația pozitivă în mai multe școli, susțin că mai mulți practicieni ar trebui să împărtășească cunoștințele și experiențele lor, de a dezvolta un ghid de bune practici care să poată fi utilizat de educatori din toate domeniile de educație și care să promovează inovația, schimbul de experiență și modele de acțiune care să dezvolte satisfacția. Mai mult decât atât metodele să vizeze crearea unui spațiu ospitalier, permițând incluziunea socială și reducerea ratei abandonului școlar. Aceasta include reducerea sentimentului de singurătate și înstrăinare în rândul elevilor.

În concluzie, aplicând tehnicile psihologiei pozitive în mediile de învățare a contribuit la stimularea copiilor în actul de învățare, a făcut elevii să aibă mai mult succes, să aibă încredere în ei, să ceară ajutorul, să-și susțină punctul de vedere. Scopul profesorilor este de a promova sănătatea mintală înfloritoare sau pozitivă în cadrul comunității școlare alături de părinti, elevi, colegi, personalul didactic si nedidactic din școală.

I-am învățat pe elevi cum să fie fericiți, iar ei au arătat că pot să înțeleagă pe deplin ce factori i-au ajutat să prospere și să înflorească pentru a-și îmbunătăți starea de bine pe termen lung printr-un control mai mare asupra experiențelor lor emoționale pozitive. Ei au avut o atenție mai bună, au fost mai creativi și au fost mai implicați, mai curioși și mai deschisi pentru învățare

Această stare de bine i-a avantajat și pe profesori. Este mai ușor pentru profesori să se angajeze cu elevii în diferite proiecte, provocări sau alte metode de învățare și să mențină munca susținută din toate punctele de vedere. În școală se creează o cultură care se bazează pe grijă și încredere, care previne comportamentul problematic, iar relațiile dintre profesori-elevi sunt mai bune și duc către o învățare de calitate, pe termen lung.

Intervențiile diverse, încercări care au funcționat sau care au eșuat depind de luarea deciziilor, de abilitățile de adaptare la nou, la necunoscut, abilități de rezolvare a problemelor, relaxare și brainstorming creativ. Utilizarea acestora în educație îmbunătățește sănătatea mintală și satisfacția vieții, îmbunătățește succesul școlar și gândirea creativă. Profesorii trebuie să fie instruiți să lucreze cu intervenții psihologice pozitive.

Bibliografie:

1. Stănculescu, Elena (2013). Psihologia Educației- De la teorie la practică. București. Editura Universitară
2. David, Daniel. Szentagotai-Tatar, Aurora (2017). Tratat de psihologie pozitiva. București. Editura Polirom.
3. Mih, Viorel(2010). Psihologie educațională. Cluj- Napoca. Editura ASCR

Integrarea elevilor cu CES la orele de matematică

Niță Mirela , Școala Gimnazială "Ion Basgan " Focșani

Ceea ce îi deosebește pe toți elevii cu dificultăți de învățare este caracterul unic al deficienței. Dacă este adevărat că acești elevi pot fi grupați după caracteristici comune, bazate pe cerințele educative speciale, este la fel de adevărat că fiecare elev nu se încadrează perfect într-o anumită categorie. De exemplu, elevii care au o deficiență mintală nu au cu toții aceleași aptitudini intelectuale, deficienții auditiv nu au toți aceeași incapacitate, la fel ca și deficienții de vedere, cei handicapați psihic, iar elevii surzi nu au toți aceleași aptitudini și cerințe educative speciale, în afară de asta, diferențele ce se remarcă de obicei la majoritatea elevilor cu CES sunt atât de mari, încât profesorii nu pot stabili criterii ferme pentru fiecare categorie de dificultăți „clasice”.

Primul lucru pe care noi, profesorii trebuie să îl facem în fiecare clasă, este să identificăm acei copii cu cerințe educaționale speciale. Există două criterii principale pentru depistarea dificultăților de învățare. Primul este criteriul excluziunii. Cu ajutorul lui se determină dacă un elev are o anumită dificultate de învățare sau dacă dificultățile sunt asociate altor afecțiuni (de exemplu, deficiență mintală, fizică, vizuală, auditivă sau afectivă, o înțelegere greoaie sau un handicap cultural). Va trebui deci să studiem continuu toate aspectele dezvoltării elevului, inclusiv acuitatea vizuală și auditivă, precum și diverși factori afectivi. Unul dintre inconvenientele acestui demers este acela că dificultățile de învățare nu au întotdeauna cauze bine determinate. De exemplu, unii elevi cu dificultăți de învățare prezintă deseori simptomele unui comportament ce indică tulburări afective (agitație, impulsivitate etc.). Or, aceleași simptome descriu în egală măsură o dificultate de învățare. O caracteristică comună a elevilor cu dificultăți de învățare este prăpastia ce există între aptitudini și realizările lor. De exemplu, un elev poate avea aptitudini superioare la nivelul limbajului vorbit, dar să prezinte grave deficiențe în limbajul scris.

Personal, de-a lungul anilor am avut în clase copii cu diferite cerințe educationale speciale. Primul lucru pe care am încercat întotdeauna să îl fac a fost să încerc să integrez acești copii în colectivul clasei. Pentru a integra un copil cu CES trebuie să avem în vedere următoarele:

- Prevenirea discriminării în rândul cadrelor didactice și a copiilor;
- Oferirea de servicii educaționale de calitate, adaptate și individualizate;
- Accesibilizarea curriculumului național în raport cu nevoile speciale ale elevului ;
- Responsabilizarea cadrelor didactice din unitatea de învățământ privind educația copiilor cu cerințe speciale;
- Sprijinirea elevului pentru a participa la activități educative formale și nonformale;
- Cooperarea și comunicarea permanentă cu familia elevului.
- Crearea unui mediu educațional incluziv care să garanteze o bună integrare a elevului și atingerea finalităților educaționale propuse;

Mai jos sunt prezentate câteva **idei de activități**, apoi **strategii de învățare**:

- Exprimarea de mesaje orale în diverse situații de comunicare;
- Redactarea unor mesaje scrise simple, funcționale;
- Formularea unor enunțuri proprii pe baza unui suport vizual;
- Identificarea semnificației unor simboluri din mediul familiar;
- Scrierea literelor de tipar și de mână;

Strategii de învățare

- Învățarea diferențiată sau individualizarea unor secvențe de învățare;
- Adaptarea curriculumului la nivelul clasei;
- Învățarea prin cooperare;
- Folosirea metodelor active-participative;
- Pentru a le face mai ușoară învățarea, am utilizat foarte des, în cazul lor:
- Mijloace IT (calculator, videoproiector);
- Planșe tematice;
- Pliant

Metodele activ-participative constituie nu numai la educația elevului ci și la socializarea sa, ducând la o învățare mai activă, cu rezultate pozitive. Procesul de integrare a copiilor cu C.E.S. în învățământul de masă poate fi ușurat prin utilizarea de către profesor a unor strategii didactice care să-i dezvolte elevului abilități, deprinderi și priceperi care să-i modifice comportamentul.

Metoda Starbursting (engl. „star” = stea; engl. „burst” = a exploda), este o metodă nouă de dezvoltare a creativității. Scopul metodei este de a obține cât mai multe întrebări și astfel cât mai multe conexiuni între concepte. Este o modalitate de stimulare a creativității individuale și de grup. Organizată în grup, metoda Starbursting facilitează participarea întregului colectiv, stimulează crearea de întrebări la întrebări. Procedura este simplă. Se scrie problema a cărei soluție trebuie „descoperită” pe o foaie, apoi se înșiră cât mai multe întrebări care au legătură cu ea. Un bun punct de plecare îl constituie cele de tipul: Ce?, Când?, Cum?, Cum?, De ce? – unele întrebări ducând la altele din ce în ce mai complexe care necesită o concentrare tot mai mare.

În ceea ce privește evaluarea, am adaptat procesul de evaluare, având ca finalitate dezvoltarea unor capacități individuale ce se pot exprima prin diverse proiecte și produse (scrise, orale, vizuale, kinestezice).

Bibliografie:

1. Albu A., Albu C. “Asistența psihopedagogică și medicală a copilului deficient fizic”, Iasi, Poliron, 2000
2. Verza E, Paun E “Educația integrată a copiilor cu handicap”, Unicef, 1998

Școala pe Roți - Activități specifice de incluziune educațională

**Prof. Nițu Andreea
Grădinița cu P.P. Nr.13 Focșani**

ARGUMENT:

În diversitatea etniilor de pe pământ constă frumusețea omenirii, fiecare dintre acestea contribuind la patrimoniul cultural mondial cu specificul său. Istoria, tradițiile, cultura fiecărei etnii reprezintă un capitol important al universalității.

Despre rromi s-a vorbit și s-a scris la început mai mult anecdotic, speculându-se în principal aspectele „pitorești” ale vieții lor. Dreptul la recunoaștere și apreciere se afirmă în prezent tot mai pregnant, elitei rromilor revenindu-i misiunea de a prezenta opiniei publice adevărata față a acestei etnii.

În viziunea Uniunii Europene și a statelor membre, obiectivul general al anului este lupta împotriva sărăciei și discriminării sociale ce ar trebui să aibă un impact crucial în sensibilizarea comunității. Problema discriminării elevilor pe criterii etnice, religioase, culturale și lingvistice ce reprezintă încă o provocare pentru școală, generând în rândul acestora tulburări de comportament și rezultate școlare slabe, chiar abandon școlar.

Pentru a diminua discriminarea, vom implica deopotrivă elevii români și cei aparținând minorităților în activități extracurriculare: artistice, caritabile, sportive, ecologice. Urmărim demonstrarea faptului că elevii pot lucra împreună, în echipă, pot evolua fiind stimulați în competiție, prin mediatizare în mass-media, petrecându-și timpul liber în mod plăcut și util, indiferent de etnie.

Proiectul se dorește a fi parte din sustenabilitatea Proiectelor „Clubul Copiilor din Modruzeni-Mărășești” respectiv Clubul Copiilor „Sf. Gheorghe” din Izlaz-Adjud pe care Societatea Națională de Cruce Roșie filiala Vrancea le-a înființat în anul și respectiv dând un impuls în eradicarea dezavantajelor în domeniul educației, formării și reprezintă o completare eficientă a Metodei Deschise de Coordonare în domeniul incluziunii și protecției sociale .

Societatea Națională de Cruce Roșie filiala Vrancea are o experiență foarte bine fundamentată în susținerea și desfășurarea activităților cuprinse în acest proiect, întrucât a colaborat impecabil, cu foarte bune rezultate în cadrul Proiectelor „Clubul Copiilor din Modruzeni- Mărășești” și Clubul Copiilor „Sf. Gheorghe” din Izlaz-Adjud – alături de numeroase instituții de învățământ sub conducerea ISJ Vrancea.

Proiectul educațional „Școala pe Roți” se desfășoară în perioada iulie 2023- august 2024 cu susținerea financiară a S.N.C.R.R. filiala Vrancea.

În calitate de parteneri, Inspectoratului Școlar Județean Vrancea, Centrul Județean de Resurse și Asistență Educațională Vrancea, Direcția de Asistență Socială Vrancea, Grădinița cu Program Prelungit Nr.13 Focșani, Școala Gimnazială „Ion Basgan” Focșani, Primăria Municipiului Adjud și Primăria Orașului Mărășești, vin în sprijinul nostru și al comunității pentru îmbunătățirea rezultatelor școlare și

pentru limitarea absenteismului și a abandonului școlar, deziderat ce ne determină să implicăm copiii și părinții în activități de acest fel pentru a limita tulburările de comportament, absenteismul, chiar abandon școlar și obținerea unor rezultate școlare mai bune.

Din această perspectivă, cea a egalizării șanselor, propunem proiectul intitulat „Școala pe Roți - A doua șansă”.

SCOP:

Modificarea comportamentului și atitudinii elevilor în vederea prevenirii abandonului școlar, absenteismului, obținerea unor rezultate școlare mai bune, prevenirea discriminării sociale și reducerea în spiritul respectării drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, al demnității și al toleranței, al schimbului liber de opinii.

OBIECTIVELE PROIECTULUI:

- + Identificarea persoanelor în risc de abandon sau care au abandonat școala și includerea lor în programul „Școala pe Roți – A doua șansă”.
- + Depistarea cauzelor care duc la înregistrarea abandonului școlar, prevenirea, diminuarea sau chiar înlăturarea lor.
- + Organizarea unor activități remediale și de consiliere, în scopul integrării sociale a persoanelor în risc de abandon.
- + Optimizarea procesului instructiv-educativ în vederea achiziționării noțiunilor primare de citit – scris, calculul matematic și cultura generală.
- + Să limiteze abandonul școlar, absenteismul, să ajute persoanele care trăiesc în sărăcie să devină mai încrezătoare în forțele proprii, oferindu-le acces la responsabilitate și participare comună în cadrul activităților proiectului ;
- + Să faciliteze accesul la cultură și la oportunități de petrecere a timpului liber ;
- + Să elimine discriminarea, promovarea strategiilor integrate de incluziune activă ;
- + Să se identifice și să se prevină cauzele care conduc la un nivel redus al participării școlare și la fenomene de abandon școlar ;
- + Să stimuleze relațiile interpersonale de cunoaștere, înțelegere și toleranța între elevii care aparțin diferitelor etnii și religii ;
- + Să încurajeze exprimarea identității proprii în contextul conștientizării apartenenței la spațiul comun european prin punerea în valoare a tradițiilor locale, a mestesugurilor, a 6 celor mai reprezentative cântece și jocuri populare, dansuri specifice etniei romilor, prezentarea costumului popular și a portului specific etniei romilor.

PERIOADA DE DESFĂȘURARE: Iulie 2023 - august 2023

GRUP ȚINTĂ:

- + Persoane care nu au participat deloc la procesul instructiv-educativ;
- + Persoane care au fost înscrise ,dar au abandonat învățământul primar, indiferent de modul sau motivele abandonului.
- + Nu au absolvit până la vârsta de 14 ani învățământul primar.

BENEFICIARI: Copiii din medii defavorizate ale județului Vrancea, cadre didactice implicate în proiect, întreaga comunitate.

PARTENERI: Societatea Națională de Cruce Roșie Română, I.S. J. Vrancea, C.J.R.A.E. Vrancea, D.A.S. Vrancea, Grădinița cu Program Prelungit Nr.13 Focșani, Școala Gimnazială „Ion Basgan” Focșani.

CALENDARUL ACTIVITĂȚILOR:

1. Activități organizatorice: *iunie 2023*
2. Activități de monitorizare, informare și consiliere : *iulie 2023 – august 2023*

REZULTATE AȘTEPTATE:

Proiectul urmărește implicarea copiilor, parinților și a profesorilor din județul Vrancea într-un demers educativ de la care se așteaptă :

- realizarea unei expoziții cu lucrările elevilor;
- realizarea unei reviste a proiectului;
- realizarea unui panou cu fotografii din timpul activităților
- îmbunătățirea comunicării copii - copii, copii - părinți, copii – cadre didactice – părinți;
- creșterea interesului pentru activitățile școlare și extracurriculare;
- îmbunătățirea comportamentului în școală și societate;
- crearea unui impact pozitiv asupra opiniei publice;
- limitarea absenteismului, reducerea abandonului școlar.

MONITORIZARE ȘI EVALUARE:

- analiza produselor activității;
- panou cu rezultatele activităților, fotografii;
- popularizarea proiectului prin informările din mass-media locală,
- premii (diplome);
- raport la final de proiect.

CONȚINUTUL PROIECTULUI:

1.Regulamentul de desfășurare, (Anexa 2): conține principalele elemente ale desfășurării Concursului: criterii de participare, etapele de desfășurare, premii etc;

2.Fișa de participare, (Anexa 1): conține principalele date ale participanților, necesare identificării, după jurizare, a acestora;

3.Criterii de evaluare, Standarde și Indicatori.

a) Gradul de implicare și de comunicare

b)Gradul de participare

c) Valoarea lucrărilor participante

❖ Standarde (minimale): a. Participarea a minimum 50 de copii.

❖ Indicatori:

a. Lista nominală a participanților

b. Sondaj de opinie

CALENDARUL ACTIVITĂȚILOR:

Proiectul se desfășoară în perioada iulie 2023 – august 2026 și cuprinde patru etape, după cum urmează:

- Etapa de promovare a Proiectului: iulie 2023. În această etapă, se va realiza, cu sprijinul Inspectoratului Școlar Județean Vrancea, prin mass-media locală a Regulamentului de desfășurare a Concursului.
- Etapa de înscriere: iulie 2023- august 2023. În această etapă, toți cei care doresc să participe la Proiect se vor înscrie la adresa: Societatea Națională de Cruce Roșie Vrancea, localitatea Focșani, județul Vrancea – Lider de tineret prof. Nițu Andreea tel 0765955772, nituandreea_2008@yahoo.com .
- Etapa de susținere a concursurilor de:
 - a) Spectacolul concurs artistic intitulat „Mozaic interernic” – susținut în data de 31 august 2023 (vineri), locația va fi stabilită ulterior;
 - b) Expoziție creație plastică (desene, picturi cu acuarelă);
 - c) Lansarea ghidului de bune practici „ȘCOALA PE ROȚI – A doua șansă”.

METODE ȘI TEHNICI DE LUCRU, FORME DE ORGANIZARE:

Vor fi utilizate, pe tot parcursul desfășurării proiectului, metode și tehnici de lucru diverse: studiul de caz, problematizarea, dialogul, discuții libere – sincere, observarea directă, exercițiul etc. Acestea vor avea drept cadru de aplicare forme diferite de organizare: activități frontale, activități de grup, activități individuale, exercițiul, activitatea dirijată etc.

Resurse umane (proprii, parteneriale, voluntari): Sub îndrumarea unei comisii alcătuite cu acest prilej, vor fi implicate resurse umane apreciabile, cuprinzând elevi și cadre didactice din partea organizatorilor având atribuții precise.

EVALUAREA INTERNĂ A PROIECTULUI:

EVALUARE – CALITATE - Evaluare internă a proiectului (coerență scop – obiective - activități – metode – evaluare - indicatori)

- ✓ Aplicarea baremului de evaluare a lucrărilor Evaluare externă a proiectului (indicatori);
- ✓ Publicarea lucrărilor de la secțiunea de creație literară în Revista proiectului
- ✓ Promovarea câștigătorilor în mass-media locală **SUSTENABILITATEA PROIECTULUI**
- ✓ Posibilitatea de dezvoltare / continuare ulterioară a proiectului prin autofinanțare sau prin atragerea de noi parteneri.

Aplicantul intenționează lărgirea sferei de cuprindere a grupului-țintă, prin atragerea în cadrul Proiectului și a unui număr cât mai mare de școli, elevi, părinți, pornind de la experiența dobândită în cadrul Proiectului „ȘCOALA PE ROȚI – Adoua șansă” și de la necesitatea imperativă de a atrage elevii

în activități prin care să fie limitat absenteismul școlar. De asemenea atragerea tinerilor în activități de voluntariat și cultural-artistice, punerea în valoare a culturii tradiționale locale, zonale și naționale.

✓ Produse finale: - pliante, fotografii - panouri - revista proiectului,

Diseminare: - prezentare în mass-media locală - fotografiile, prezentările și videoclipurile cu activitățile desfășurate de către partenerii implicați în proiect.

La aceste activități pot participa preșcolari, elevi din clasele I-XII - cadre didactice și părinți.

SECȚIUNEA 1: creație literară (povestiri , compuneri, poezie pe tema „ȘCOALA PE ROȚI – A doua șansă” – discriminare rasială) –pentru elevi din clasele a II-a până la clasa a XII-a;

SECȚIUNEA 2: creație plastică (desene, picturi cu acuarelă) - Concurs pentru preșcolari și elevi din clasele I până la clasa a XII-a;

SECȚIUNEA 3: Spectacolul-concurs intitulat „MOZAIC INTERETNIC” - timp de prezentare în spectacol între 7’-9’ pentru fiecare echipă / concurent (jocuri și cântece populare, dansuri specifice etniei romilor, dans modern, etno, interpreți vocali, prezentare de modă, port popular etc.).

Optimizarea serviciilor educaționale în vederea integrării elevilor - exemple de bune practici

Nițu Oana Adriana

Grădinița M.Ap.N. Nr. 1, București

Optimizarea serviciilor educaționale în vederea integrării elevilor se referă la procesul de îmbunătățire a ofertei și furnizării de servicii educaționale astfel încât să se asigure participarea și succesul tuturor elevilor, indiferent de diferențele individuale sau de nevoile speciale pe care le pot avea. Această optimizare vizează crearea unui mediu educațional inclusiv, în care toți elevii să aibă acces egal la o educație de calitate și să fie sprijiniți în dezvoltarea lor pe deplină. Obiectivul principal al optimizării serviciilor educaționale în vederea integrării elevilor este de a elimina barierele și de a crea oportunități egale pentru toți elevii, indiferent de caracteristicile lor individuale. Această abordare implică adaptarea curriculumului și metodologiilor de predare în funcție de nevoile și capacitățile fiecărui elev, furnizarea de sprijin suplimentar pentru cei care au nevoie, facilitarea comunicării și colaborării între elevi și profesori, precum și promovarea unei culturi școlare care să susțină diversitatea și incluziunea. Optimizarea serviciilor educaționale în vederea integrării elevilor se concentrează pe crearea unui mediu educațional în care fiecare elev să se simtă acceptat, susținut și încurajat să-și atingă potențialul maxim. Aceasta implică colaborarea strânsă între profesori, părinți și alți specialiști în educație pentru a identifica nevoile individuale ale elevilor și pentru a implementa intervenții și suport adecvate.

Optimizarea serviciilor educaționale pentru integrarea elevilor poate implica o varietate de abordări și practici. Iată câteva exemple de bune practici care pot contribui la o integrare mai eficientă a elevilor:

1. Evaluarea inițială și personalizarea instruirii: Realizarea unei evaluări inițiale a abilităților și nevoilor fiecărui elev nou ajută la identificarea punctelor tari și slabe și permite personalizarea instruirii. Aceasta asigură că fiecare elev primește suportul adecvat pentru a-și dezvolta potențialul.
2. Programe de mentorat și tutoriat: Implementarea programelor de mentorat și tutoriat poate ajuta elevii să se integreze mai bine în mediul școlar. Elevii mai vechi sau adulții

din comunitate pot fi angajați ca mentori sau tutori pentru a oferi sprijin academic și social celor care au nevoie.

3. Grupuri de lucru și colaborare între profesori: Profesorii pot lucra în echipe și pot organiza întâlniri periodice pentru a discuta despre nevoile speciale ale elevilor și despre modalități de a le satisface. Aceasta poate îmbunătăți comunicarea și coordonarea eforturilor pentru a asigura o abordare integrată a serviciilor educaționale.
4. Resurse și materiale de învățare adecvate: Este important ca școlile să ofere resurse și materiale de învățare adecvate pentru toți elevii. Acest lucru poate include manuale adaptate, materiale audio sau video, tehnologii asistive și alte instrumente de învățare pentru a susține diversele nevoi ale elevilor.
5. Formare și dezvoltare profesională continuă pentru profesori: Profesorii trebuie să fie pregătiți să lucreze cu o diversitate de elevi și să înțeleagă nevoile lor specifice. Participarea la programe de formare și dezvoltare profesională continuă poate îmbunătăți abilitățile pedagogice și abordările de predare adaptate la elevii cu nevoi speciale.
6. Parteneriate comunitare: Colaborarea cu organizații și comunități locale poate sprijini integrarea elevilor prin furnizarea de servicii suplimentare, cum ar fi consiliere psihologică, activități extracurriculare sau programe de mentorat. Aceste parteneriate pot oferi resurse și sprijin suplimentar pentru elevi și familiile lor.
7. Cultivarea unei culturi a incluziunii și a acceptării: Este esențial să se creeze un mediu școlar în care diversitatea este valorizată și acceptată. Activități precum programe de conștientizare, evenimente culturale sau grupuri de discuții pot promova înțelegerea și acceptarea reciprocă între elevi și comunitatea școlară.

Acestea sunt doar câteva exemple de bune practici pentru optimizarea serviciilor educaționale în vederea integrării elevilor. Fiecare școală și comunitate poate adapta aceste practici la nevoile și resursele specifice pe care le au la dispoziție.

Bibliografie:

1. UNESCO. (2019). Education Sector Responses to Violence Based on Sexual Orientation and Gender Identity/Expression: Policy, Legislative and Programmatic Perspectives. Paris: UNESCO.
2. European Commission/EACEA/Eurydice. (2018). Inclusive education and training systems: A European perspective. Luxembourg: Publications Office of the European Union.
3. Ainscow, M., & Miles, S. (2008). Making Education for All inclusive: Where next? *Prospects*, 38(1), 15-34.
4. Booth, T., & Ainscow, M. (Eds.). (2011). *Index for Inclusion: Developing Learning and Participation in Schools* (3rd ed.). Bristol: Centre for Studies on Inclusive Education.
5. Florian, L. (2014). *The SAGE Handbook of Special Education* (2nd ed.). London: SAGE Publications Ltd.
6. OECD. (2019). *Effective Teacher Policies: Insights from PISA*. Paris: OECD Publishing.

Modalități de integrare a elevilor cu CES

Prof. înv. primar, Oancea Marina Adelina
Școala Gimnazială „I. C. Lăzărescu”
Loc. Țițești
Jud. Argeș

Întâlnim peste tot în jurul nostru oameni cu deficiențe. Ei sunt percepuți diferit, perceperea lor socială nefiind întotdeauna constantă, variind de la societate la societate, furnizând semnificații diferite, în funcție de cultura și de valorile promovate. Mulți oameni au reticențe față de persoanele cu deficiențe, deoarece au o concepție greșită despre ele. Trebuie însă să înțelegem că sunt niște oameni la fel ca ceilalți, fiind produsul unic al eredității lor și al mediului. Copiii cu C.E.S. pot prin joc să-și exprime propriile capacități. Astfel copilul capătă prin joc informații despre lumea în care trăiește, intră în contact cu oamenii și cu obiectele din mediul înconjurător și învață să se orienteze în spațiu și timp. Datorită faptului că se desfășoară mai ales în grup, jocul asigură socializarea. Jocurile sociale sunt necesare pentru persoanele cu handicap, întrucât le oferă șansa de a juca cu alți copii, orice joc având nevoie de minim două persoane pentru a se desfășura. Jocurile trebuie însă să fie adaptate în funcție de deficiența copilului.

Formele de integrare a copiilor cu C.E.S. pot fi următoarele: clase diferențiate, integrate în structurile școlii obișnuite, grupuri de câte doi-trei copii deficienți incluși în clasele obișnuite.

Integrarea școlară exprimă atitudinea favorabilă a elevului față de școala pe care o urmează; condiția psihică în care acțiunile instructive-educative devin accesibile copilului; consolidarea unei motivații puternice care susține efortul copilului în munca de învățare; situație în care copilul sau tânărul poate fi considerat un colaborator la acțiunile desfășurate pentru educația sa. În școală, copilul cu tulburări de comportament aparține de obicei grupului de elevi slabi sau indisciplinați, el încălcând deseori regulamentul școlar. Din asemenea motive, copilul cu tulburări de comportament se simte respins de către mediul școlar (educatori, colegi). Ca urmare, acest tip de școlar intră în relații cu alte persoane marginalizate, intră în grupuri subculturale și trăiește în cadrul acestora tot ceea ce nu-i oferă societate. Copiii cu C.E.S. au nevoie de un curriculum planificat diferențiat, de programe de terapie lingvistică, de tratament logopedic specializat, de programe specifice de predare-învățare și evaluare specializate, adaptate abilităților lor de citire, scriere, calcul, de programe terapeutice pentru tulburări motorii.

Stilul de predare trebuie să fie cât mai apropiat de stilul de învățare pentru ca un volum mai mare de informații să fie acumulat în aceeași perioadă de timp. Acest lucru este posibil dacă este cunoscut stilul de învățare al copilului, dacă este făcută o evaluare eficientă care ne permite să știm cum învață copilul, dar și ce și cum este necesar să fie învățat. Copiii cu tulburări vizuale, tulburări de auz, cu dizabilități fizice, necesită programe și modalități de predare adaptate cerințelor lor educative, programe de terapie, rampe de acces pentru deplasare, asistență medicală specializată, asistență psihoterapeutică.

Copiii ce prezintă tulburări emoționale trebuie să fie din timp identificați astfel încât consultarea psihologului, a medicului neuropsihiatru și terapia să fie făcute cât mai precoce, cu implicarea tuturor

factorilor educaționali (familie, cadre didactice). Consilierul școlar este și el de un real ajutor, el oferind consilierea elevului și a familiei.

Abordarea incluzivă susține că școlile au responsabilitatea de a-i ajuta pe elevi să depășească barierele din calea învățării și că cei mai buni profesori sunt aceia care au abilitățile necesare pentru a-i ajuta pe elevi să reușească acest lucru. Pentru aceasta școala trebuie să dispună de strategii funcționale pentru a aborda măsuri practice care să faciliteze îndepărtarea barierelor cu care se confruntă elevii în calea participării lor la educație. Când explorăm universul ființei umane, ne confruntăm cu o mare diversitate. Copiii care ne trec pragul claselor ne pun în situația de a căuta mereu noi soluții la problemele ridicate. De cele mai multe ori găsim soluțiile cele mai bune pentru copii. Însă, uneori suntem puși în dificultate de complexitatea problemelor.

Educația incluzivă (după definiția dată de UNESCO) este un mod de educație adaptat la și individualizat în funcție de nevoile tuturor copiilor în cadrul grupurilor și claselor echivalente ca vârstă, în care se regăsesc copii cu nevoi, capacități și nivele de competență foarte diferite.

Educația incluzivă este o mișcare mondială bazată pe drepturile umane de bază. Conform principiilor drepturilor omului, fiecare copil, indiferent de apartenența sa sau de nivelul de dezvoltare a capacităților sale, are dreptul la o educație de bună calitate, care să conducă în cea mai mare măsură la dezvoltarea capacităților sale cognitive și de integrare socială. Diferențierea școlară pe baza apartenenței la o anumită categorie socială sau a nivelului de dezvoltare individuală este nedreaptă și nu justifică excluderea din școala de masă. Al doilea argument care susține necesitatea mișcării integraționiste este acela că școala de masă este cea care asigură mediul, precum și nivelul de calitate cel mai propice învățământului și însușirii aptitudinilor sociale și cognitive. Pentru a ușura copiilor cu dificultăți de asimilare integrarea în școlile de masă, este necesar ca în aceste școli să se asigure o atmosferă mai primitoare și de acceptare.

O caracteristică specială a acestor copii „în pericol de excludere” o constituie faptul că posibilitățile lor nu sunt în concordanță cu nivelul obișnuit al așteptărilor față de copii. Ei nu se adaptează cu ușurință și nu pot obține succese în cadrul sistemului educațional tradițional. (Nu reușesc la examenele de capacitate sau bacalaureat, nu reușesc să obțină diplome). În spatele acestor probleme, stă desigur și nivelul lor ineficient de funcționare a proceselor cognitive, agravat de faptul că nici în cadrul familiei și nici în școală, ei nu beneficiază de o stimulare cognitivă corespunzătoare. Deficitul cognitiv apărut în urma educației necorespunzătoare este totuși reversibil și poate fi compensat chiar și în cazul unor tulburări organice, cu condiția ca potențialul copilului să fie activat în mod corespunzător. Toate aceste corecturi se pot realiza în cadrul școlii de masă și al familiei, cu ajutorul programelor de dezvoltare cognitivă. Recunoscând faptul că orice proces de readaptare a unei persoane cu cerințe educative speciale ar trebui să țină cont de măsurile care favorizează autonomia sa personală și asigură independența sa economică și integrarea sa socială, cea mai completă posibil, trebuie incluse și dezvoltate programe de readaptare, măsuri individuale și colective care să favorizeze independența personală, care să-i permită să ducă o viață cât mai normală și completă posibil, ceea ce include dreptul de a fi diferit. O readaptare totală presupune un ansamblu de măsuri fundamentale și complementare, dispoziții, servicii de facilitare care ar putea garanta accesibilitatea la confortul fizic și psihologic.

Adaptarea mobilierului exterior și urbanismul, accesul în clădiri, la amenajări și instalații sportive, transportul și comunicațiile, activitățile culturale, timpul liber și vacanțele trebuie să constituie tot atâția factori care contribuie la realizarea obiectivelor readaptării.

Unitatea de învățământ: **LICEUL TEORETIC SEBIȘ**

Profesor: **OARCEA VIORICA**

Disciplina: **Economie aplicată**

Clasa: a XII-a, liceu tehnologic

Profil: "Servicii"

Calificarea: "Tehnician în activități economice"

PROIECTAREA UNITĂȚII DE ÎNVĂȚARE

Unitatea de învățare: **Menajele, gospodăriile populației, lumea consumatorilor**

Număr ore: **16 ore**

Conținuturi (Detalieri)	Competențe specifice	Activități de învățare	Resurse	Evaluare
<ul style="list-style-type: none">Menajele - nevoi și resurse specifice, caracteristici (3 ore)	1.2 Identificarea caracteristicilor, rolului și nevoilor specifice menajelor 3.2 Utilizarea cunoștințelor economice în rezolvarea unor probleme prin cooperare cu ceilalți 4.2 Adecvarea comportamentului propriu la cerințele de ordin economic din cadrul unui menaj	-Simularea -Învățarea prin descoperire -Realizare portofoliu	-Manualul -Fișe de lucru	Evaluarea -Continuă, -Formativă -Observarea sistematică a activității și comportamentului elevilor
<ul style="list-style-type: none">Bugetul personal și de familie (2 ore)Proiecte specifice menajelor (2 ore)Alegere și renunțare –cost de oportunitate (1 oră)	1.3 Identificarea și aplicarea unor soluții de rezolvare a unor probleme economice în spațiul privat. 2.5 Utilizarea instrumentelor economice în rezolvarea problemelor în spațiu privat 3.2 Utilizarea cunoștințelor economice în rezolvarea unor probleme prin cooperare cu ceilalți.	-Simularea -Învățarea prin descoperire -Învățarea prin cooperare	-Manualul -Fișe de lucru	Evaluarea: -Continuă, -Formativă -Observarea sistematică a activității și comportamentului elevilor
<ul style="list-style-type: none">Instrumente de economisire și de investire specifice persoanelor fizice (2 ore)	4.2 Adecvarea comportamentului propriu la cerințele de ordin economic din cadrul unui menaj. 3.2 Utilizarea cunoștințelor economice în rezolvarea unor probleme prin cooperare cu ceilalți. 2.5 Utilizarea instrumentelor economice în rezolvarea problemelor în spațiu privat	-Simularea -Învățarea prin descoperire -Învățarea prin cooperare	-Manualul -Fișe de lucru -Planse -Filmulețe	Evaluarea: -Continuă, -Formativă -Observarea sistematică a activității și comportamentului elevilor

Conținuturi (Detalii)	Competențe specifice	Activități de învățare	Resurse	Evaluare
<ul style="list-style-type: none"> • Creditul pentru persoane fizice (1 oră) • Tipuri de credit (2 ore) 	<p>2.5 Utilizarea instrumentelor economice în rezolvarea problemelor în spațiu privat</p> <p>1.2 Identificarea caracteristicilor, rolului și nevoilor specifice menajelor</p> <p>3.2 Utilizarea cunoștințelor economice în rezolvarea unor probleme prin cooperare cu ceilalți.</p>	<p>-Simularea</p> <p>-Învățarea prin descoperire</p> <p>-Învățarea prin cooperare</p> <p>-Realizare portofoliu</p>	<p>-Manualul</p> <p>-Fișe de lucru</p> <p>-Planse</p> <p>-Filmulețe</p>	<p>Evaluarea:</p> <p>-Continuă,</p> <p>-Formativă</p> <p>-Observarea sistematică a activității și comportamentului elevilor</p>
<ul style="list-style-type: none"> • Riscuri si asigurarea persoanelor contra riscurilor (2 ore) • Evaluarea unității de învățare (1 oră) 	<p>2.5 Utilizarea instrumentelor economice în rezolvarea problemelor în spatiu privat</p> <p>1.2 Identificarea caracteristicilor, rolului și nevoilor specifice menajelor</p> <p>3.2 Utilizarea cunoștințelor economice în rezolvarea unor probleme prin cooperare cu ceilalți</p>	<p>-Simularea</p> <p>-Învățarea prin descoperire</p> <p>-Învățarea prin cooperare</p> <p>-Realizare portofoliu</p>	<p>-Manualul</p> <p>-Fișe de lucru</p> <p>-Planse</p> <p>-Materiale web</p> <p>-Test de evaluare</p>	<p>Evaluarea:</p> <p>-Continuă,</p> <p>-Formativă</p> <p>-Observarea sistematică a activității și comportamentului elevilor</p> <p>-Evaluare sumativă</p>

PROIECT DE CONSILIERE PSIHOPEDAGOGICĂ

Prof. înv. primar OBADĂ IULIANA
Școala Gimnazială Nr. 13 - Botoșani

Istoricul cazului

A.R. este în clasa a IV-a, înscris la o școală de stat. Ridică probleme părinților acasă și profesorilor la școală.

Copilul locuiește împreună cu mama și bunicii din partea mamei și este crescut de aceștia de la cinci luni când a fost adus de mama lui din Italia. Tatăl nu lucrează și îi place să bea, din cauza aceasta sunt permanent certuri în familie.

Mama are la dispoziție foarte puțin timp pentru fiul ei. E plecată acum la muncă în Italia fiindcă nu se descurcă cu banii. Bunicii sunt cei care îl îngrijesc și se preocupă de educația copilului în cea mai mare parte a timpului. Bunicul e cel care îi ia apărarea mereu, nu-i refuză nimic niciodată copilului, însă și acesta a plecat la muncă în străinătate pentru câteva luni.

La școală, băiatul are probleme cu învățătura și disciplina.

Nu respectă regulile clasei, vorbește urât cu colegii și profesorii, ba chiar s-a apucat și de furat de la colegi. Intră în conflicte cu colegii, e agresiv cu cei din jur. Are prieteni cu mult mai mari, cu care se ocupa de furturi. Cu colegii din clasă nu se prea înțelege.

Elevul înregistrează rezultate slabe la învățătură, atingând cu greu standardele minimale de performanță; riscă să rămână repetent.

Tata îl depreciază, îl critică, îl minimalizează constant pe copil și refuză să îi ofere ajutor la lecții atunci când acesta are probleme, respingând frecvent copilul.

Etapele proiectării activităților de consiliere

Definirea problemei: Inadaptare școlară pe fondul lipsei controlului parental

Descrierea problemei: Subiectul prezintă tulburări de comportament, perturbă permanent activitățile, încalcă frecvent regulile clasei, are dificultăți în menținerea și stabilirea relațiilor interpersonale.

□ manifestări frecvente : loviri ale colegilor, injurii, amenințări, refuzul de a realiza o

sarcină și chiar de a vorbi

- se integrează greu în grup
- nu lucrează în echipă și nu e acceptat de grup

Bariere în calea învățării

- nu se implică în activitățile școlare
- diminuarea activității intelectuale ca urmare a unui consum nervos rapid
- frecvența școlară, de cele mai multe ori slabă, generează acumularea unor lacune în învățare
- sarcinile școlare le consideră ca pe o pedeapsă, profesorul fiind pentru el un adversar

Factorii psihosociali care au cauzat comportamentul deviant al copilului:

- Lipsa de timp și afecțiune a părinților
- Agresivitatea verbală a cuplului în prezența băiatului
- Agresivitatea verbală și fizică a tatălui asupra fiului
- Anturajul băiatului cu modele negative de conduită

Strategii și intervenții utile

- sunt importante atât identificarea cât și intervenția precoce
- stabilirea clară a regulilor și aplicarea lor
- antrenarea copilului în activități care să permită afirmarea sa
- stimularea și încurajarea comportamentelor adecvate, includerea elevului în activitățile extrașcolare (activități sportive, centre de pictură)
- motivația pozitivă (formulări de tipul: „dacă vei realiza ... vei obține”)
- învățarea empatiei (să se pună în locul celui agresat)
- recompensarea celui mai mic progres în evoluția pozitivă a comportamentului

Ajutor și intervenții ale unor persoane specializate:

- consultarea psihologului, terapie psihologică cu implicarea tuturor factorilor educaționali (familie, cadre didactice etc.)
- consiliere individuală sau de grup, terapia prin artă.
- terapie prin muncă, activități: desen, muzică, sport etc
- programe de psihoterapie pentru tulburări emoționale și de comportament (tehnici de relaxare).

Plan de intervenție

Scopul CPP:

- diminuarea comportamentului impulsiv și opoziționist manifestat în cadrul școlii;
- stimularea inclinațiilor elevului spre activitățile practice, plastice, sportive.

Obiective:

- Formarea deprinderii de a vorbi numai în contextul temei abordate; de a răspunde doar atunci când este întrebat;
- Conștientizarea de către elev a faptului că prin întrebarea formulată de învățător se vor evalua și cunoștințele celorlalți elevi.

Comportamentul țintă – întrerupe ora/jocul, plimbându-se printre bănci în timpul lecțiilor, este foarte agitat, nu respectă regulile clasei și vorbește urât cu cei din jur.

Analiza comportamentului

Forma de manifestare a comportamentului : vorbește tot timpul/subiecte care nu au legătură cu tema lecției, agitat, adresează cuvinte injurioase colegilor.

Frecvența: de 5-8 ori pe parcursul unei ore.

Latența: indiferent dacă știe sau nu răspunsul la întrebarea învățătorului, vorbește imediat, fără a da posibilitatea învățătorului să termine de formulat întrebarea.

Contextul de apariție a comportamentului: în orice moment al lecției.

Nr. crt.	Data	Activitatea	Obiective	Strategie de intervenție
1	Permanent	Intervenția la nivelul clasei de elevi	Diminuarea comportamentului hiperchinet și impulsiv în timpul orelor;	Contractul <input type="checkbox"/> întocmit împreună cu elevul, încurajează elevul să-și monitorizeze comportamentul <input type="checkbox"/> elevul identifică și conștientizează consecințele propriului comportament <input type="checkbox"/> contractul cuprinde comportamentele neadecvate; se descriu consecințele nerespectării regulilor. Metoda modelării

				<p><input type="checkbox"/> modelarea se bazează pe puterea exemplului, pe învățarea socială. Esența metodei constă în îndepărtarea conduitelor negative dobândite prin imitație și plasarea copilului sub influența unor modele pozitive (părinți, profesori, colegi).</p> <p>Metoda întăririlor</p> <p><input type="checkbox"/> crește frecvența de apariție a comportamentului adecvat;</p> <p><input type="checkbox"/> pentru fiecare comportament adecvat am administrat acel tip de întărire potrivită elevului (ex: alegerea jocului în pauză). Pentru fiecare dată când a ridicat mâna pentru a răspunde, a primit o bulină roșie. La 10 buline adunate pe parcursul unei zile elevul beneficia de o recompensă.</p> <p>Extincția comportamentului dezadaptativ</p> <p><input type="checkbox"/> prin înlăturarea întăririlor unui comportament neadecvat, reducem frecvența aceluia comportament;</p> <p><input type="checkbox"/> când elevul răspundea neîntrebat, îl ignoram și repetam întrebarea. În cazul în care răspundea când era întrebat, întăream acest comportament.</p> <p>„Time-out” (tehnica izolării)</p> <p><input type="checkbox"/> prin izolarea temporară de activitatea aflată în desfășurare, elevul este pedepsit pentru menținerea comportamentului</p>
--	--	--	--	--

				<p>neadecvat;</p> <p><input type="checkbox"/> time-out-ul era redus temporal, iar elevul cunoștea durata acestuia.</p> <p>Regula premark</p> <p><input type="checkbox"/> creșterea frecvenței de apariție a comportamentului adecvat prin manipularea unei activități preferate;</p> <p><input type="checkbox"/> ex. de aplicare: dacă vorbești când esti solicitat și pe tema discutată, ai dreptul să alegi în pauză un joc.</p>
2	Primele 5 săptămâni	La nivelul clasei	Îmbunătățirea situației la învățătură	<p>-sarcini diferențiate;</p> <p>-ajutor suplimentar în cadrul sarcinilor primite;</p> <p>-ore de pregătire suplimentară.</p>
3	Săpt. 4-8		Îmbunătățirea capacității de concentrare și a vigilenței (în colaborare cu psihologul școlar)	-program de reglare emoțională și comportamentală cu clasa
4	Luni, de la ora 10-11-12 ședințe	Consilierea individuală- la cabinetul de consiliere psihopedagogică	<p>-formarea unei imagini pozitive față de sine;</p> <p>- creșterea stimei de sine;</p> <p>-învățarea unor abilități emoționale și sociale,</p> <p>- luarea deciziilor, rezolvarea de probleme,</p>	program de autocunoaștere și dezvoltare personală

			- realizarea unor planuri de viitor	
5	La cerere	Consilierea părinților	-îmbunătățirea relației părinte-copil	- identificarea stilului parental pe care îl practică; - învățarea unor tehnici de comunicare eficientă și a unor strategii de disciplinare pozitivă; - -informare asupra potențialului real al copilului și asupra mijloacelor susceptibile să-i faciliteze dezvoltarea.
6	Permanent	Valorizarea socială a elevului	- Dezvoltarea independenței, a încrederii în sine și ameliorarea imaginii de sine	- evitarea comparațiilor cu ceilalți; - crearea unor oportunități pentru elev care să aibă în vedere o mai bună adaptare la situațiile sociale create în diferite circumstanțe; - <i>-jocuri de rol</i> prin care să învețe să dea cel mai bun răspuns sau să aibă conduita cea mai potrivită în fața curiozității sau insensibilității celorlalți; - participarea la diverse activități extrașcolare care să-i dea posibilitatea să interacționeze cu ceilalți, să lucreze în colaborare cu alți colegi.

REZULTATE OBȚINUTE ÎN URMA IMPLEMENTĂRII PLANULUI DE INTERVENȚIE:

- Se reduce frecvența apariției comportamentului neadecvat;
- Se conformează regulilor de grup;
- Respectă persoanele din grup și la școală și acasă;
- Recompensele duc la creșterea încrederii în sine, stima de sine pozitivă;
- Conștientizează că întrebarea nu este numai pentru el;
- Stă în bancă, respectând regulile de comportament adecvate din timpul orei.

Bibliografie

1. Balica, M., Horga I., Fartușnic, C.,(2012), *Elevi în situații speciale: devianți și supradotați*.

Modulul al II-lea-Perfecționare, București: Comunicare.ro

2. Băban. A.,(2001), *Consiliere Educațională*, Imprimeria Ardealul: Cluj-Napoca

3. Blandul.,C.,V.,(2012), *Psihopedagogia comportamentului deviant*, Ed. Aramis, Colecția:

Arta predării

4. Neamțu., C., (2003), *Devianța școlară*, Ed. Polirom, Iași

Webografie:

<http://www.autismgalati.org/articole/26/tehnici-de-interventie-in-cazul-unuicomportament-nedorit.html> (*Tehnici de intervenție în cazul unui comportament nedorit*)

http://krispsychology.files.wordpress.com/2011/01/consiliere-psihologica_note-decurs_subiecte.pdf

<http://www.e-psiho.ro/articole/tehnicile-comportamentale-consilierea-si-terapiacopiilor-si-adolescentilor>

STUDIU PRIVIND ADAPTAREA ȘCOLARĂ ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PRIMAR

Prof. înv. prim. Ochetan Loriană
Școala Gimnazială „Alexandru Ștefulescu” Târgu Jiu

Școala ca principal factor de educare și formare a personalității copilului și a viitorului adult, poartă răspunderea realizării pregătirii sale, astfel încât acesta să se poată adapta condițiilor mereu schimbătoare ale mediului sociocultural.

Oportunitatea alegerii temei “Adaptarea școlară în învățământul primar” mi-a fost oferită de:

- problematica colectivului de clasa I (copii cu vârste de 6-7 ani);
- extinderea studiilor privind adaptarea școlară pe componenta psihologică și sociologică;
- dinamica procesului de adaptare (individualizare și diferențiere);
- ciclul achizițiilor fundamentale (noua componentă: grădinița, clasele I și a II-a, componente formale pentru școală).

La debutul școlarității, copiii cu vârste de 6/7 ani reclamă nevoia de mișcare, de aceea se subliniază asigurarea unei dinamici a programului zilnic, care va permite utilizarea de strategii diferite, sarcini diferite și perioade de concentrare diferite, în acest context jocul având un rol important.

Perioada de trecere de la nivelul preșcolar la mediul școlar este considerată ca o schimbare majoră în viața copilului care produce efecte marcante.

Adaptarea la școlaritate implică compatibilitatea eforturilor, dificultăților cu capacitatea fiecărui elev ca individualitate umană de a rezolva sarcinile școlare.

Concordanța obiectivelor propuse și modalitatea de răspuns a elevului față de ele, reprezintă condiția fundamentală a adaptării.

Esența adaptării la școlaritate constă în ajustarea informativ-formativă a procesului instructiv-educativ, pe de o parte, și a caracteristicilor și trăsăturilor de personalitate ale elevului, pe de altă parte.

Ipoteza studiului

Dacă prin strategiile didactice utilizate, cadrul didactic, la clasa I, valorifică experiențele socio-adaptative ale copilului de 6/7 ani, asimilate în familie și grădiniță, atunci procesul de adaptare va evolua în ritm individualizat și diferențiat.

Pe baza acestei ipoteze am stabilit următoarele obiective:

- investigarea subiecților în momentul debutului școlar pe baza unor metode și procedee de diagnoză;
- adaptarea la specificul școlarității, prin strategii didactice active;
- cultivarea relațiilor interpersonale în cadrul clasei de elevi, pe baza comportamentelor dezvoltate în grupa de copii, ca grup social.

Metode de cercetare și colectare a datelor

- observația
- experimentul pedagogic formativ
- analiza produselor activității
- testele de cunoștințe
- tehnicile sociometrice

Pentru o cunoaștere cât mai obiectivă și cuprinzătoare a subiecților în momentul debutului școlar am aplicat mai multe probe.

Proba generală de cunoaștere a copiilor – elevii au răspuns la câteva întrebări: *Ai fost*

la grădiniță?, Știi să reciti o poezie?, Poți să numeri de la 1 la 10?, Ce litere de pe această planșă cunoști?. În urma acestei probe am constatat că majoritatea elevilor sunt pregătiți pentru școlaritate. Toți au frecventat grădinița, iar jumătate dintre ei pot recita o poezie.

Proba pentru cunoașterea auzului fonematic, al vorbirii – proba consoanelor și a sunetelor compuse(r, s, ce, gi), proba emisiei de diftongi, triftongi și a cuvintelor ce le conțin, proba grupurilor bi și tri consonantice. Am notat emisiunile defectuoase și am cerut copilului rostirea acestora în cuvinte (cu sunetul defectuos la începutul cuvântului, la mijloc și la sfârșit).

În urma aplicării acestei probe am constatat că majoritatea copiilor pronunță corect sunetele, grupurile de consoane, de silabe, dificultăți în redarea sunetului *s* având un singur elev, iar în rostirea grupurilor de consoane o elevă care a vorbit mai târziu (la vârsta de 3 ani).

Probe practice – cele aplicate în perioada de cunoaștere a copilului au fost: *proba omului, proba casei, proba pomului*. Am urmărit proporția mărimilor, cantitatea formei, calitatea formei, culoare-luminozitate, intensitate, mișcarea, transformarea formelor prin exagerarea dimensiunilor unor elemente componente ale acestora, eliminarea unor elemente care pun în evidență altele care i-au impresionat mai mult. Am constatat faptul că unii dintre elevi, în special cei de 6 ani, tind să facă abstracție de elementele care nu au importanță pentru subiect, fapt care face ca desenele lor să fie mai sărăcăcioase. Majoritatea copiilor manifestă o preferință pentru culorile vii, intense, folosindu-le pentru a reda îndeosebi elemente din cadrul desenului pe care le consideră importante, cu care se identifică sau îi reprezintă.

Metode moderne de învățare activă – ca formulă de educație centrată pe persoană, au la bază câteva principii:

- profesorii și elevii își împart responsabilitățile învățării;
- climatul activității trebuie să fie unul care să faciliteze formarea ființei;
- cel mai important este să învățăm cum să învățăm ceea ce ne interesează;
- disciplina necesară activității trebuie să devină autodisciplină;
- evaluarea semnificației învățării trebuie să devină autoevaluare;
- cadrul didactic trebuie receptat ca un furnizor de resurse ale învățării.

Prin metodele care activează predarea-învățarea sunt și cele prin care elevii lucrează productiv unii cu alții, își dezvoltă abilitățile de colaborare și ajutor reciproc. Ele pot avea un impact extraordinar asupra elevilor datorită denumirilor foarte ușor de reținut, caracterului ludic și oferind alternative de învățare cu *priză* la copii.

Am utilizat metode de predare-învățare interactivă în grup (*metoda mozaicului, Știu/vreau să știu/am învățat, metoda cascadei, metoda schimbării perechii, metoda turnirului între echipe*), metode de fixare și sistematizare a cunoștințelor și de verificare (*matricile, scheletul de peste, tehnica florii de nufăr, cartonașe luminoase*), metode de rezolvare de probleme prin stimularea creativității (*brainstorming, explozia stelară, studiul de caz, masa rotundă, interviul de grup*), metode de cercetare în grup (*tema/proiectul de cercetare în grup, experimentul pe echipe, portofoliul de grup*).

Am observat că prin aceste activități elevii au avut ocazia de a se exprima ei înșiși și de a învăța într-un ritm propriu. Au putut să se manifeste plenar în domeniile în care capacitățile lor sunt cele mai evidente, fiindu-le stimulate și folosite diferitele aptitudini și talente. Activitățile le-au asigurat o gamă variată de oportunități de învățare care le-au amplificat performanțele la însușirea cunoștințelor. Datorită elementelor de joc, copiii au realizat mai ușor sarcinile didactice.

Concluzii

Studiul acestei teme, "Adaptarea școlară în învățământul primar", mi-a permis constatarea faptului că rezultatele școlare nu au înregistrat o evoluție pe parcursul celor două semestre la toți elevii; unii au înregistrat o constantă în obținerea rezultatelor, alții un regres.

Explicația constă în faptul că ritmurile de adaptare sunt diferite, unii s-au adaptat rapid normelor, cerințelor școlare, comparative cu alții care au necesitat un timp mai îndelungat de

acomodare.

Ritmul de muncă și capacitatea de efort au influențat randamentul elevului, deoarece nu au fost aceleași pe parcursul unui an școlar, al unui semestru și nici pe parcursul unei zile.

Rezultatele depind și de cunoștințele pe care le-au prezentat elevii în momentul debutului școlar pe care s-au așezat noile acumulări.

Nu putem vorbi de o concordanță perfectă între capacitatea de adaptare și nivelul dezvoltării intelectuale al elevilor, deoarece frecvența copiilor care se adaptează solicitărilor școlare este mai mare decât a celor cu rezultate foarte bune. Există însă și situații, mai ales în clasa I, în care unii elevi se adaptează inferior posibilităților lor.

În orice clasă există și elevi capabili de performanță și elevi care întâmpină dificultăți de învățare. Prin utilizarea metodelor de învățare care au facilitat participarea, diminuarea inhibiției, valorizarea elevilor s-a creat un mediu de învățare în care elevii au învățat să lucreze împreună, au învățat cum să învețe, să-și acorde sprijin, să-și dezvolte respectul față de sine și față de ceilalți.

Câștigul elevilor a fost dublu: pe de o parte au rezolvat mai ușor anumite sarcini, pe de altă parte au dobândit abilități sociale care le vor fi utile în activitățile ulterioare.

O concluzie generală ar putea fi aceea că organizarea unor momente din lecții în spiritul gândirii critice au creat un mediu educațional și motivațional pentru învățare și relaționare în cadrul clasei de elevi, ca grup social.

Identificarea și cunoașterea factorilor care au condiționat rezultatele școlare ale elevilor, permit stabilirea căilor prin care se asigură succesul școlar ca o premisă a reușitei școlare a elevilor pe parcursul anilor următori.

Bibliografie

- Drăgan, I. – *Aspecte psihologice ale pregătirii preșcolarului pentru școală în Grădiniță, Familie, Școală* - Culegere metodică editată de Revista de pedagogie, București, 1996
- Iucu, R. – *Managementul clasei*, Editura Polirom, Iași, 2006
- Păun, E. – *Debutul școlarizării – dificultăți de adaptare*, *Învățământul primar*, nr. 1/1991

CUM PREVENIȚI VIOLENȚA ÎN CLASA DUMNEAVOASTRĂ?

**AUTOR : OLA LIVIU MIRCEA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR.1 IP**

Fenomenul violenței școlare trebuie analizat în contextul apariției lui. A gândi strategii, proiecte de prevenire a violenței școlare înseamnă a lua în considerare toți factorii – sociali, familiali, școlari, de personalitate – ce pot determina comportamentul violent al elevilor. Chiar dacă sursele violențelor nu se găsesc numai în mediul școlar, ci și în afara lui, școala poate juca un rol important în prevenirea violenței școlare.

Astfel, la clasa pe care o conduc, am încercat, în primul rând, să dezvolt o atitudine pozitivă față de fiecare elev, să-mi exprim încrederea în capacitatea lui de a reuși și să valorizez efortul fiecărui elev, toate aceste atitudini ale mele având ca scop reducerea riscurilor apariției violenței.

În al doilea rând, printr-o observare atentă a dezvoltării intelectuale și socio-afective a elevilor, am reușit, de multe ori, să reperez efectele unor violențe la care unii elevi au fost supuși în afara mediului școlar. Am semnalat consilierului psihologic aceste cazuri și chiar autorităților competente, pentru a se lua împreună măsuri de ajutor și de protecție care să vizeze înlăturarea abuzurilor și reducerea tulburărilor somatice, psihice și comportamentale induse de violență.

În al treilea rând, am încercat să acord un sprijin direct elevilor care manifestă comportamente violente, pentru a preveni recidiva. În acest sens am adoptat anumite măsuri, gândite ca factori de protecție, după producerea comportamentului violent. Astfel, și în cazul acestor elevi, am menționat anumite așteptări pozitive de la ei, am încercat să le dezvolt sentimentul de apartenență la clasa de elevi, la școală, la comunitate, mi-am exprimat preocuparea față de situația lor și m-am străduit să-i integrez în activitățile grupului, construind foarte mult pe latura pozitivă a personalității lor.

Elevii își exprimă adesea dificultățile prin agresivitate, provocare, violență verbală. Am încercat să aflu ce se ascunde în spatele unor astfel de comportamente, care sunt motivele reale ale violenței. Uneori, elevul violent s-a dovedit a fi un copil în suferință, marcat de eșecuri școlare ce îi afectează încrederea în sine, toate acestea asociindu-se de multe ori și cu un climat familial tensionat, conflictual. În momente de mare tensiune, elevul se apără prin atitudini de refuz. Un astfel de elev, care încearcă prin acte violente să atragă atenția asupra lui are o nevoie fundamentală de stimă, de recunoștere din partea celorlalți. Majoritatea și-au exprimat și nevoia de a intra în relație cu mine într-o manieră diferită, valorizantă. Am

încercat să am o atitudine pozitivă față de elevii respectivi, să-i încurajez, să le stimulez eforturile, atât pe planul comportamentului, cât și al activității de învățare, fără să aștept însă rezultate spectaculoase. Am încercat, împreună cu clasa de elevi, să-i ajut să-și învingă sentimentele de inferioritate, de neputință și să dobândească încredere în propriile capacități, în aptitudinile lor, să-și modifice propria imagine.

Știind cât de importante sunt climatul școlar, ambianța școlară pentru integrarea elevului, am încercat să creez permanent ocazii ca elevii să se cunoască mai bine, să se descopere, să vorbească despre aspirațiile lor, să comunice, organizând activități în grupuri mici, ajutorarea elevilor mai slabi de către cei mai buni și chiar exerciții speciale de comunicare, care au vizat dezvoltarea aptitudinii de a comunica (exerciții de ascultare, exerciții de reformulare, exerciții de comunicare în doi, exerciții de comunicare în grup, exerciții de improvizație, exerciții de dezbateri contradictorii, exerciții de asociații a ideilor plecând de la un cuvânt, exerciții de construcție a istoriilor colective, exerciții de creativitate).

Am observat că multe dintre comportamentele violente ale elevilor se manifestă ca o transgresare a regulilor școlare, care vizează ținuta, efectuarea temelor, prezența la cursuri, dar și a celor civice, ce au în vedere limbajul folosit, modalitățile de adresare, respectul față de celălalt, păstrarea bunurilor școlare, toleranța, solidaritatea, într-un cuvânt, maniera de a se comporta astfel încât viața în colectivitate să fie mai agreabilă. De cele mai multe ori, încă din timpul primelor întâlniri cu elevii mei, am negociat aceste reguli, în mod transparent, astfel încât să nu le impun și astfel să creez raporturi de forță, de dominație/supunere între mine și ei, determinând astfel o atitudine de supunere și docilitate sau atitudini ostile, provocatoare, agresive din partea elevilor. Desigur că, atunci când au încălcat regulile școlare a trebuit să aplic unele sancțiuni. Am utilizat termenul de sancțiune, nu pe cel de pedeapsă, care are o conotație negativă, conduce la ideea de a face rău, de a produce o neplăcere celui căruia i se aplică. Am adus la cunoștința elevilor aceste sancțiuni încă din momentul stabilirii regulilor și a limitelor de toleranță. I-am încurajat pe elevi să recunoască explicit comportamentele dezirabile. Am intervenit operativ când a fost încălcată o regulă, am adus-o la cunoștința clasei, în special a elevului care a comis acest fapt și am numit abaterea respectivă. Am discutat cu cel care a încălcat regula, încercând să înțeleg motivul atitudinii sale. Am aplicat sancțiunea într-un timp scurt de la producerea abaterii și numai atunci când acel tip de comportament a persistat și nu au existat alternative. M-am străduit să nu aplic sancțiuni în momente de furie, riscând astfel ca acestea să fie injuste, exagerat de mari și de nedrepte sau umilitoare. Am discutat de fiecare dată asupra circumstanțelor, asupra regulilor ce au fost încălcate, precum și a consecințelor viitoare dacă se va repeta greșeala. În general, am purtat aceste discuții în afara orelor de curs, pentru a-l determina pe elev să reflecteze și să-și reconsidere unele atitudini și comportamente în condițiile acestei relații individualizate pe care o are cu învățătorul.

În majoritatea cazurilor, cauza comportamentului violent al elevului s-a dovedit a fi abuzul asupra acestuia în propria familie și/sau mediul familial instabil, tensionat, conflictual. În aceste cazuri școala a

reprezentat pentru elevi o a doua șansă. Foarte important a fost dezvoltarea unui parteneriat real și constructiv școală – familie, în care s-a lucrat foarte mult pe educația pentru părinți.

Desigur că nu este ușor să faci față lucrului cu elevii dificili. Fiecare situație cu care te poți confrunta în astfel de cazuri este unică din punct de vedere al cauzelor și al formelor de manifestare. Iată, așadar că este necesar a se organiza cursuri de formare a cadrelor didactice pe această temă, astfel încât să știi să relaționezi corect cu acești elevi și cu familiile lor, să comunici adecvat și eficient. Este mult mai ușor să alegi ce se potrivește mai bine dintr-o serie de posibilități cercetate și demonstrate științific decât să procedezi la întâmplare prin tatonări succesive, aplicând regulile învățării prin încercare și eroare.

Exemplu de buna practică:

Sunt diriginte la clasa a VII-a

În clasă există un elev cu un comportament foarte violent, în anul precedent a fost sancționat succesiv până la nota 7 la purtare, toate încercările dirigintelui anterior au eșuat, elevul a devenit și mai agresiv cu dirigintele, corpul profesoral, colegi. Dirigintele a demisionat din această cauză, s-a creat un conflict puternic cu familia elevului cu elevul. Ambianța din clasă era puternic afectată.

Ce strategie am adoptat

Am încercat să aflu ce se ascunde în spatele comportamentului acestui elev, care sunt motivele reale ale violenței. Elevul violent s-a dovedit a fi un copil în suferință, marcat de situația familială, tatăl fiind alcoolic, deși are reale capacități intelectuale atitudinea mereu potrivnică și nonconformistă din clasă îi atrage rezultate mai slabe la învățătură, acest lucru îi crează adeseori frustrări, toate acestea asociindu-se de multe ori și cu un climat familial tensionat, conflictual. În momente de mare tensiune, elevul se apără prin atitudini de refuz. Am observat că acest, care încearcă prin acte violente să atragă atenția asupra lui avea de fapt o nevoie fundamentală de stimă, de recunoaștere din partea celorlalți. Elevul și-a exprimat și nevoia de a intra în relație cu mine într-o manieră diferită, valorizantă. Am încercat să am o atitudine pozitivă față de acest elev, să-i încurajez, să-i stimulez eforturile, atât pe planul comportamentului, cât și al activității de învățare.

M-am străduit să nu aplic sancțiuni în momente de furie, riscând astfel ca acestea să fie injuste, exagerat de mari și de nedrepte sau umilitoare. Am discutat de fiecare dată asupra circumstanțelor, asupra regulilor ce au fost încălcate, precum și a consecințelor viitoare dacă se va repeta greșeala. În general, am purtat aceste discuții în afara orelor de curs, pentru a-l determina pe elev să reflecteze și să-și reconsidere unele atitudini și comportamente în condițiile acestei relații individualizate pe care o are cu mine, dirigintele lui, am discutat cu ceilalți elevi- colegi să nu-l provoace pentru a-i stârni furia, l-am antrenat în multe activități practice și de îndemânare care -i plac foarte mult, precum și în activități sportive. Am observat că energia lui s-a canalizat spre aceste activități și a realizat multe lucruri frumoase, exemplu cea mai bună și bine vândută lucrare la *Târgul de Crăciun*. A observat că este remarcat și apreciat. Atitudinea

sa s-a schimbat din una de permanentă opoziție în una de colaborare cu clasa, dirigintele etc. Am fost perceput de către acest elev ca un punct de sprijin, un ajutor de care are foarte mare nevoie, încredearea lui în mine fiind una notabilă.

Anul acesta media lui la purtare s-a îmbunătățit, relația cu familia a revenit pe un făgaș normal de colaborare , am creat un real parteneriat elev-diriginte-parinți

CONCLUZII

Tactul psihopedagogic este, în fapt, o componentă a măiestriei psihopedagogice care se definește prin capacitatea deosebită, personală și specifică a profesorului de a acționa în mod selectiv, adecvat suplu, dinamic, creator și eficient pentru a asigura reușita actului educațional în cele mai variate ipostaze educaționale, chiar și în cele mai dificile. În acest context, el include o gamă variată de caracteristici specifice personalității profesorului, cum sunt: umanismul și iubirea sinceră față de tineri; spirit de creativitate în găsirea și aplicarea celor mai adecvate soluții instructiv-educative; mult calm, multă răbdare și pasiune pentru educația tineretului; simțul măsurii în actele educaționale, ton cald, apropiat și optimist, principialitate , obiectivitate , demnitate , suplete, dar și hotărâre, exigentă și înțelegere în toate situațiile actului instructiv-educativ, precum și relații de cooperare, respect și ajutor reciproc.

Tactul psihopedagogic are calitatea de a umaniza actul educational al profesorului.

Practica scolara a confirmat pe deplin ca specialiștii cu pregătire pedagogică, psihologică și metodică deveniți cadre didactice, obțin prestigiu și rezultate superioare în activitatea instructiv-educativă, în comparație cu colegii lor care nu au obținut prin studii o astfel de pregătire.

Un profesor care posedă măiestrie și tact psihopedagogic este mai mult decât un bun profesionist, este un artist în meseria sa.

Bibliografie:

Bontas, I. (1995) "pedagogie", Ed. All, Bucuresti;

Nicola, I. (1996), "Tratat de pedagogie scolara", E.D.P., Bucuresti

UNIVERSITATEA DE VEST VASILE GOLDIȘ ARAD

FACULTATEA DE ȘTIINȚE SOCIO-UMANE ȘI EDUCAȚIE FIZICĂ SPORT

DOMENIUL EDUCATIE FIZICĂ

REFERAT

DISCIPLINA: PSIHOPEDAGOGIE

TITLUL : Formele organizarii instruirii didactice

PROF.UNIVERSITAR DR.: CONSTATIN GRECU

STUDENT

OLA DAN IOAN

ANUL III

Formele organizarii instruirii didactice

De-a lungul istoriei sale, sistemul de învățământ a cunoscut mai multe forme de organizare. La începuturile educației ca activitate specific umană, instruirea se făcea individual, situațional și selectiv. Dezvoltarea culturii și a civilizației, multiplicarea experienței sociale, creșterea populației școlare, industrializarea, toate acestea au făcut ca învățământul individual să nu mai poată acoperi nevoile reale de educare a populației. Erau necesare forme noi de organizare a instruirii, pentru o populație mai numeroasă și pentru categorii sociale diverse.

Astfel, în secolul al XVII-lea, pedagogul Comenius a pus bazele sistemului de organizare a instruirii pe clase și lecții, sistem care s-a răspândit rapid în toată Europa și apoi în întreaga lume, continuând să fie și astăzi modalitatea dominantă de organizare a instruirii. În țara noastră, învățământul pe clase și lecții a fost introdus prin Legea instrucțiunii publice din 1864.

Clasa de elevi/grupa de studenți reprezintă cadrul organizatoric constituit din grupe constante de elevi sau studenți, relativ omogene din punct de vedere al vârstei, al progresului școlar și al nivelului de dezvoltare intelectuală. Clasa de elevi nu reprezintă doar un spațiu educativ în care se transmit și se însușesc cunoștințe, ci are multiple valențe psihopedagogice. Transformarea clasei de elevi într-un colectiv autentic, în care se formează personalitatea fiecărui participant, este un fenomen de durată și solicită implicarea conștientă și responsabilă a fiecărui cadru didactic.

În cadrul clasei de elevi instruirea este organizată pe ani școlari, cu o structură bine precizată, iar conținuturile sunt structurate pe discipline de studiu, conform unor documente școlare (plan de învățământ, programe școlare, manuale). Procesul de învățământ se desfășoară după un orar, sub formă de lecții sau alte activități. Trecerea dintr-un an de studiu în altul superior se desfășoară după criteriile de promovabilitate. Lecția este acea formă de organizare a procesului de învățământ prin care se desfășoară activitatea comună de învățare a colectivului de elevi, sub conducerea și îndrumarea profesorului.

Organizarea procesului de învățământ pe clase și lecții se bucură de o largă apreciere din partea pedagogilor, dar are parte și de o serie de critici. Încă din secolul al XVIII-lea s-au conturat și alte modalități de organizare a instruirii, ca alternative la învățământul organizat pe clase și lecții.

Sistemul monitorial a fost promovat de englezi mai întâi în India și apoi în Anglia, la sfârșitul secolului al XVIII-lea. Profesorul se ajută de elevii mai buni la învățătură pentru a-i îndruma pe cei mai slabi. Astfel, se oferea posibilitatea instruirii unui număr mare de elevi fără cheltuieli prea mari. Acest sistem a funcționat și în România din 1832, fiind înlăturat prin legea din 1864. Planul Dalton este cunoscut ca sistem al învățării în cabinete și laboratoare și a fost inițiat în SUA, în localitatea Dalton, la începutul secolului XX. Instruirea nu se aborda frontal, ci se realiza individual de către fiecare elev, care avea posibilitatea de a-și organiza momentul și modul de dobândire a cunoștințelor. Sălile de clasă erau de fapt laboratoare (cabinete) pentru fiecare materie, dotate cu materiale și mijloace de documentare necesare activității fiecăruia și conduse de un specialist (cadru didactic). Sistemul Winnetka, cunoscut și sub denumirea de sistemul claselor mobile, a fost inițiat într-o suburbie a orașului Chicago în 1922. În acest caz, clasele de vârstă sunt înlocuite cu clasele pe discipline, elevii având posibilitatea să fie în clase diferite la materii diferite, în funcție de aptitudini și de nivelul atins. Trecerea dintr-o clasă în alta se face individual pentru fiecare elev, în orice moment al anului școlar în care se constată promovarea unui anumit nivel la disciplina respectivă. Sistemul Mannheim este cunoscut ca sistemul claselor de nivel, aplicat în Germania, începând cu anul 1900. Elevii erau organizați în clase astfel: clase normale (de nivel mediu), clase auxiliare (pentru deficienți), clase de recuperare (pentru copii fără deficiențe, dar care au dificultăți la învățătură din motive de boală, de frecvență neregulată la cursuri etc.), clase de elită (pentru copii foarte dotați, organizate pentru învățarea limbilor străine sau pentru adăugarea unor materii neabordate de clasele normale).

Sistemul Decroly sau sistemul centrelor de interes a fost inițiat la începutul secolului al XX-lea în Belgia. Disciplinele de învățământ sunt înlocuite cu „centre” care corespund nevoilor umane fundamentale: hrana, nevoia de mișcare, lupta pentru apărare, nevoia de comunicare etc. Sistemul Dottrens a fost conceput în Elveția și promova învățământul individualizat, cu fișe de lucru pentru fiecare elev: de recuperare, de dezvoltare, de exersare, de autoinstruire, de performanță etc.

Sistemul Jena a funcționat în Germania în secolul al XX-lea. Grupurile erau alcătuite din elevi de vârste diferite, constituite în mod liber, după preferințele acestora. Programele de studiu erau concepute interdisciplinar. Se pune accent pe formarea deprinderilor de cooperare. La rândul lor, aceste modalități de organizare a instruirii au fost supuse criticilor și puține au trecut proba timpului. Unele au inspirat însă procesul de modernizare și perfecționare a învățământului pe clase și lecții.

Clasificarea formelor de organizare a activității instructiv-educative

1. După ponderea participanților la activități:

1.1. Activități frontale (la care participă întreg colectivul clasei): lecții, seminarii, cursuri universitare, activități în laboratoare școlare, activități în cabinete școlare, activități în ateliere școlare, activități pe lotul școlar, activități în sala de sport, vizite didactice, excursii didactice, vizionări și analizări de spectacole;

1.2. Activități de grup (la care participă o parte din elevii unei clase): cercuri școlare pe materii (realizate pe discipline de studiu sau interdisciplinar), consultații și meditații (cu scop de recuperare, stimulare, dezvoltare), vizite în grupuri mici (microgrupuri), întâlniri cu specialiști, oameni de știință, oameni de cultură, scriitori, dezbateri, concursuri, sesiuni de comunicări științifice și referate, cenacluri, serate literare și muzicale, editări de reviste școlare;

1.3. Activități individuale (desfășurate de fiecare elev în parte): activități independente, studiul individual, studiul în bibliotecă, efectuarea temelor pentru acasă, elaborarea de compuneri, referate și alte lucrări scrise, efectuarea de lucrări practic-aplicative, efectuarea de lucrări experimentale, rezolvări de exerciții și probleme, rezolvări de situații-problemă, lectura de completare, lectura suplimentară, elaborarea de proiecte, elaborarea de modele, elaborarea de materiale didactice, cercetarea independentă a izvoarelor scrise și arheologice, elaborarea planului unei lucrări, pregătirea și susținerea unor comunicări științifice, pregătirea pentru examene.

2. După ponderea categoriei de metode didactice utilizate:

2.1. Activități care au la bază metode de comunicare: lecții, prelegeri, dezbateri, consultații;

2.2. Activități care au la bază metodele de explorare și descoperire: activități în cabinete școlare, în laboratoare, efectuarea de lucrări experimentale, studiul în bibliotecă, vizite didactice, excursii didactice;

2.3. Activități care au la bază metode de acțiune: activități în ateliere școlare, activități în grădina școlii, activități în sala de sport.

3. După locul de desfășurare:

3.1. Activități organizate în mediul școlar (fie în clasă, fie în afara clasei, sub îndrumarea colectivului didactic al școlii, în afara orelor prevăzute de orarul școlar, pentru a aprofunda pregătirea realizată în timpul lecțiilor): lecții (permanente sau facultative), activități în cabinete, laboratoare și ateliere școlare, activități independente, studiul individual, cercuri școlare pe discipline de studiu, meditații și consultații, observații în natură sau la „colțul viu”, învățarea independentă în școală, efectuarea temelor pentru acasă, întâlniri cu personalități din domeniul științei, tehnicii, culturii, artei, jocuri și concursuri pe diferite teme, cenacluri, serbări școlare;

3.2. Activități organizate în mediul extrașcolar (organizate de colectivul didactic al școlii sau de instituții din afara școlii: teatre, case de cultură, cluburi, organizații sportive, tabere ș.a., într-un cadru instituționalizat, situat în afara școlii, respectiv a sistemului de învățământ): activități în cercuri tehnice, activități de club, manifestări științifice în biblioteci, case de cultură

etc., tabere județene, naționale, internaționale, emisiuni radio și T.V., vizionări de expoziții, spectacole, filme etc., vizite, excursii, drumeții, turism ș.a.

După mediul în care se desfășoară, activitățile extrașcolare pot fi:

- activități parașcolare: desfășurate în mediul socio-profesional (ex. Practica în unități economice, practica în unități de profil, stagiul de practică în vederea calificării, vizite în unități economice și științifice, vizionări de expoziții, reciclări, perfecționări ș.a.);

- activități perișcolare: desfășurate în mediul socio-cultural (ex. Activități de autoinstruire și autoeducație, de loisir, de divertisment, utilizarea mijloacelor multimedia, navigarea pe Internet).

4. După momentul sau etapa procesului de învățământ în care se desfășoară (și care se stabilește funcție de obiectivele instructiv – educative urmărite):

4.1 Activități introductive: se desfășoară la începutul studierii unei discipline de învățământ, a unui capitol sau a unei teme: vizite în instituții de cultură și economice, vizionarea unor emisiuni științifice, a unor expoziții, muzee;

4.2 Activități de bază, desfășurate pe parcursul studierii capitolului sau temei, în paralel cu formele de organizare a activității din planul tematic: excursii în natură, vizite la muzee, în laboratoare specializate de informatică, fizică, biologie, chimie etc.

4.3 Activități finale, de încheiere, desfășurate la finele studierii capitolului sau al temei: activități în cercuri tehnice, în unități economice, științifice, în laboratoare specializate, utilizarea mijloacelor multimedia, efectuarea unor excursii.

Amplasarea, ordinea disciplinelor este determinată de complexitatea domeniilor, în care operează aceste discipline, diferența de vârstă a elevilor, cerințele actuale ale comunității. Ordinea disciplinelor pe ani, este caracterizată prin viziuni globale despre existență, prin eliminarea golurilor, cauzate prin aplicarea metodele clasice de învățământ.

Bibliografie

Cerghit, I., (1983), *Perfecționarea lecției în școala modernă*, Editura Didactică și Pedagogică, București.

Ionescu, M., Chiș, V., (1992), *Strategii de predare și învățare*, Editura Științifică, București.

Ionescu, M., (2003), *Instrucție și educație*, ClujNapoca.

Nicola, I., (1996), *Tratat de pedagogie școlară*, Editura Didactică și Pedagogică, București.

**REALIZAT:OLA MARIA DANIELA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 1 IP**

UNIVERSITATEA DE VEST VASILE GOLDIȘ ARAD

FACULTATEA DE ȘTIINȚE SOCIO-UMANE ȘI EDUCAȚIE FIZICĂ SPORT

DOMENIUL EDUCATIE FIZICĂ

REFERAT

DISCIPLINA: PSIHOPEDAGOGIE

TITLUL : Formele organizarii instruirii didactice

PROF.UNIVERSITAR DR.: CONSTATIN GRECU

STUDENT

OLA DAN IOAN

ANUL III

Formele organizarii instruirii didactice

De-a lungul istoriei sale, sistemul de învățământ a cunoscut mai multe forme de organizare. La începuturile educației ca activitate specific umană, instruirea se făcea individual, situațional și selectiv. Dezvoltarea culturii și a civilizației, multiplicarea experienței sociale, creșterea populației școlare, industrializarea, toate acestea au făcut ca învățământul individual să nu mai poată acoperi nevoile reale de educare a populației. Erau necesare forme noi de organizare a instruirii, pentru o populație mai numeroasă și pentru categorii sociale diverse.

Astfel, în secolul al XVII-lea, pedagogul Comenius a pus bazele sistemului de organizare a instruirii pe clase și lecții, sistem care s-a răspândit rapid în toată Europa și apoi în întreaga lume, continuând să fie și astăzi modalitatea dominantă de organizare a instruirii. În țara noastră, învățământul pe clase și lecții a fost introdus prin Legea instrucțiunii publice din 1864.

Clasa de elevi/grupa de studenți reprezintă cadrul organizatoric constituit din grupe constante de elevi sau studenți, relativ omogene din punct de vedere al vârstei, al progresului școlar și al nivelului de dezvoltare intelectuală. Clasa de elevi nu reprezintă doar un spațiu educativ în care se transmit și se însușesc cunoștințe, ci are multiple valențe psihopedagogice. Transformarea clasei de elevi într-un colectiv autentic, în care se formează personalitatea fiecărui participant, este un fenomen de durată și solicită implicarea conștientă și responsabilă a fiecărui cadru didactic.

În cadrul clasei de elevi instruirea este organizată pe ani școlari, cu o structură bine precizată, iar conținuturile sunt structurate pe discipline de studiu, conform unor documente școlare (plan de învățământ, programe școlare, manuale). Procesul de învățământ se desfășoară după un orar, sub formă de lecții sau alte activități. Trecerea dintr-un an de studiu în altul superior se desfășoară după criteriile de promovabilitate. Lecția este acea formă de organizare a procesului de învățământ prin care se desfășoară activitatea comună de învățare a colectivului de elevi, sub conducerea și îndrumarea profesorului.

Organizarea procesului de învățământ pe clase și lecții se bucură de o largă apreciere din partea pedagogilor, dar are parte și de o serie de critici. Încă din secolul al XVIII-lea s-au conturat și alte modalități de organizare a instruirii, ca alternative la învățământul organizat pe clase și lecții.

Sistemul monitorial a fost promovat de englezi mai întâi în India și apoi în Anglia, la sfârșitul secolului al XVIII-lea. Profesorul se ajută de elevii mai buni la învățătură pentru a-i îndruma pe cei mai slabi. Astfel, se oferea posibilitatea instruirii unui număr mare de elevi fără cheltuieli prea mari. Acest sistem a funcționat și în România din 1832, fiind înlăturat prin legea din 1864. Planul Dalton este cunoscut ca sistem al învățării în cabinete și laboratoare și a fost inițiat în SUA, în localitatea Dalton, la începutul secolului XX. Instruirea nu se aborda frontal, ci se realiza individual de către fiecare elev, care avea posibilitatea de a-și organiza momentul și modul de dobândire a cunoștințelor. Sălile de clasă erau de fapt laboratoare (cabinete) pentru fiecare materie, dotate cu materiale și mijloace de documentare necesare activității fiecăruia și conduse de un specialist (cadru didactic). Sistemul Winnetka, cunoscut și sub denumirea de sistemul claselor mobile, a fost inițiat într-o suburbie a orașului Chicago în 1922. În acest caz, clasele de vârstă sunt înlocuite cu clasele pe discipline, elevii având posibilitatea să fie în clase diferite la materii diferite, în funcție de aptitudini și de nivelul atins. Trecerea dintr-o clasă în alta se face individual pentru fiecare elev, în orice moment al anului școlar în care se constată promovarea unui anumit nivel la disciplina respectivă. Sistemul Mannheim este cunoscut ca sistemul claselor de nivel, aplicat în Germania, începând cu anul 1900. Elevii erau organizați în clase astfel: clase normale (de nivel mediu), clase auxiliare (pentru deficienți), clase de recuperare (pentru copii fără deficiențe, dar care au dificultăți la învățătură din motive de boală, de frecvență neregulată la cursuri etc.), clase de elită (pentru copii foarte dotați, organizate pentru învățarea limbilor străine sau pentru adăugarea unor materii neabordate de clasele normale).

Sistemul Decroly sau sistemul centrelor de interes a fost inițiat la începutul secolului al XX-lea în Belgia. Disciplinele de învățământ sunt înlocuite cu „centre” care corespund nevoilor umane fundamentale: hrana, nevoia de mișcare, lupta pentru apărare, nevoia de comunicare etc. Sistemul Dottrens a fost conceput în Elveția și promova învățământul individualizat, cu fișe de lucru pentru fiecare elev: de recuperare, de dezvoltare, de exersare, de autoinstruire, de performanță etc.

Sistemul Jena a funcționat în Germania în secolul al XX-lea. Grupurile erau alcătuite din elevi de vârste diferite, constituite în mod liber, după preferințele acestora. Programele de studiu erau concepute interdisciplinar. Se pune accent pe formarea deprinderilor de cooperare. La rândul lor, aceste modalități de organizare a instruirii au fost supuse criticilor și puține au trecut proba timpului. Unele au inspirat însă procesul de modernizare și perfecționare a învățământului pe clase și lecții.

Clasificarea formelor de organizare a activității instructiv-educative

1. După ponderea participanților la activități:

1.1. Activități frontale (la care participă întreg colectivul clasei): lecții, seminarii, cursuri universitare, activități în laboratoare școlare, activități în cabinete școlare, activități în ateliere școlare, activități pe lotul școlar, activități în sala de sport, vizite didactice, excursii didactice, vizionări și analizări de spectacole;

1.2. Activități de grup (la care participă o parte din elevii unei clase): cercuri școlare pe materii (realizate pe discipline de studiu sau interdisciplinar), consultații și meditații (cu scop de recuperare, stimulare, dezvoltare), vizite în grupuri mici (microgrupuri), întâlniri cu specialiști, oameni de știință, oameni de cultură, scriitori, dezbateri, concursuri, sesiuni de comunicări științifice și referate, cenacluri, serate literare și muzicale, editări de reviste școlare;

1.3. Activități individuale (desfășurate de fiecare elev în parte): activități independente, studiul individual, studiul în bibliotecă, efectuarea temelor pentru acasă, elaborarea de compuneri, referate și alte lucrări scrise, efectuarea de lucrări practic-aplicative, efectuarea de lucrări experimentale, rezolvări de exerciții și probleme, rezolvări de situații-problemă, lectura de completare, lectura suplimentară, elaborarea de proiecte, elaborarea de modele, elaborarea de materiale didactice, cercetarea independentă a izvoarelor scrise și arheologice, elaborarea planului unei lucrări, pregătirea și susținerea unor comunicări științifice, pregătirea pentru examene.

2. După ponderea categoriei de metode didactice utilizate:

2.1. Activități care au la bază metode de comunicare: lecții, prelegeri, dezbateri, consultații;

2.2. Activități care au la bază metodele de explorare și descoperire: activități în cabinete școlare, în laboratoare, efectuarea de lucrări experimentale, studiul în bibliotecă, vizite didactice, excursii didactice;

2.3. Activități care au la bază metode de acțiune: activități în ateliere școlare, activități în grădina școlii, activități în sala de sport.

3. După locul de desfășurare:

3.1. Activități organizate în mediul școlar (fie în clasă, fie în afara clasei, sub îndrumarea colectivului didactic al școlii, în afara orelor prevăzute de orarul școlar, pentru a aprofunda pregătirea realizată în timpul lecțiilor): lecții (permanente sau facultative), activități în cabinete, laboratoare și ateliere școlare, activități independente, studiul individual, cercuri școlare pe discipline de studiu, meditații și consultații, observații în natură sau la „colțul viu”, învățarea independentă în școală, efectuarea temelor pentru acasă, întâlniri cu personalități din domeniul științei, tehnicii, culturii, artei, jocuri și concursuri pe diferite teme, cenacluri, serbări școlare;

3.2. Activități organizate în mediul extrașcolar (organizate de colectivul didactic al școlii sau de instituții din afara școlii: teatre, case de cultură, cluburi, organizații sportive, tabere ș.a., într-un cadru instituționalizat, situat în afara școlii, respectiv a sistemului de învățământ): activități în cercuri tehnice, activități de club, manifestări științifice în biblioteci, case de cultură

etc., tabere județene, naționale, internaționale, emisiuni radio și T.V., vizionări de expoziții, spectacole, filme etc., vizite, excursii, drumeții, turism ș.a.

După mediul în care se desfășoară, activitățile extrașcolare pot fi:

- activități parașcolare: desfășurate în mediul socio-profesional (ex. Practica în unități economice, practica în unități de profil, stagiul de practică în vederea calificării, vizite în unități economice și științifice, vizionări de expoziții, reciclări, perfecționări ș.a.);

- activități perișcolare: desfășurate în mediul socio-cultural (ex. Activități de autoinstruire și autoeducație, de loisir, de divertisment, utilizarea mijloacelor multimedia, navigarea pe Internet).

4. După momentul sau etapa procesului de învățământ în care se desfășoară (și care se stabilește funcție de obiectivele instructiv – educative urmărite):

4.1 Activități introductive: se desfășoară la începutul studierii unei discipline de învățământ, a unui capitol sau a unei teme: vizite în instituții de cultură și economice, vizionarea unor emisiuni științifice, a unor expoziții, muzee;

4.2 Activități de bază, desfășurate pe parcursul studierii capitolului sau temei, în paralel cu formele de organizare a activității din planul tematic: excursii în natură, vizite la muzee, în laboratoare specializate de informatică, fizică, biologie, chimie etc.

4.3 Activități finale, de încheiere, desfășurate la finele studierii capitolului sau al temei: activități în cercuri tehnice, în unități economice, științifice, în laboratoare specializate, utilizarea mijloacelor multimedia, efectuarea unor excursii.

Amplasarea, ordinea disciplinelor este determinată de complexitatea domeniilor, în care operează aceste discipline, diferența de vârstă a elevilor, cerințele actuale ale comunității. Ordinea disciplinelor pe ani, este caracterizată prin viziuni globale despre existență, prin eliminarea golurilor, cauzate prin aplicarea metodele clasice de învățământ.

Bibliografie

Cerghit, I., (1983), *Perfecționarea lecției în școala modernă*, Editura Didactică și Pedagogică, București.

Ionescu, M., Chiș, V., (1992), *Strategii de predare și învățare*, Editura Științifică, București.

Ionescu, M., (2003), *Instrucție și educație*, ClujNapoca.

Nicola, I., (1996), *Tratat de pedagogie școlară*, Editura Didactică și Pedagogică, București.

**REALIZAT:OLA MARIA DANIELA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 1 IP**

ESTE ISTORIA MAGISTRA VITAE? NE AJUTĂ ISTORIA SĂ DEVENIM MAI BUNI?

Prof. Olteanu Iraidă, Liceul Tehnologic „Arhimandrit Chiriac Nicolau ” Vânători- Neamț

Expresia „istoria învățătoarea vieții” a fost lansată de istoricul roman Titus Livius(sec. I î.Hr.). El considera că studiul istoriei trebuie să urmărească în primul rând un scop moral. Dar dacă facem o retrospectivă a istoriei vedem, în primul rând un lung șir de fapte sângeroase, sute de războaie între Marile Puteri, Mari Imperii, penru stăpânirea teritorială și asupra mai multor popoare, Marea Revoluție Franceză care a inventat ghilotina, în cel mai democratic stat al lumii, S.U.A., justiția americană a apelat la execuția prin electrocutare, doctrina nazistă a dus la gazarea a 12 milioane de victime, regimul comunist a împușcat sau înfometat 36 de milioane de oameni...



Activitate extracurriculară în cinstea Micii Uniri

În lucrarea „Istoria vieții private”, Phillipe Aries și Georges Duby abordează aceleași lucruri. „Cel sau cea născut(ă) la începutul secolului, a cărui viață conștientă acoperă întreaga noastră perioadă(ar fi avut 14 ani la începutul primului război mondial), ce a putut vedea?. Masacrele din 1914-1917, Revoluția rusă, pe Hitler, lagărul de la Auschwitz, Hiroshima, pe Mao Zedong și revoluția culturală, pe Pol Pot și genocidul cambodgian, deriva Americii Latine cu sângeroșii ei caudillos și disparițiile ei, Africa înfometată, revoluția islamică și restabilirea legii canonice islamice.

Dar Hitler, Stalin, Mao și Pol Pot n-ar fi putut face absolut nimic dacă mimetismul n-ar fi generat nenumărate sosii la scară redusă”.

Istoria ar trebui să fie „magistra vitae” pentru că prin natura sa cere respectarea adevărului și ne oferă răspunsuri asupra identității și originii noastre. Istoria are de asemenea rolul de a-i elibera pe oameni, ceea ce poate duce la o imagine cu caracter constructiv asupra devenirii noastre. Sarcina istoricului este de a explica cauzele conflictelor și consecințelor lor și de a edifica, în același timp un climat de încredere între diferite părți, de a stabili un dialog, în care și unul și celălalt să se recunoască privind combaterea stereotipurilor și prejudecăților în manualele de istorie din sud-estul Europei(Visby, 1999)

Este nedrept ca un popor să nu poată să-și cunoască propria istorie, dar și mai mare nedreptate este atunci când faptele istorice sunt denaturate și puse în slujba unei ideologii, a urii și violenței. Istoria trebuie să se ferească de manipulările ideologice și de menținerea miturilor cu caracter partizan.

Cunoașterea istoriei reprezintă doar o parte a imaginii despre trecut, interpretarea este o alta. Istoricul nu trebuie să se limiteze la a descoperi faptele și la a identifica marile curente ale evoluției istorice. El trebuie să le prezinte astfel încât să sprijine progresul umanității și să instituie studiul tuturor subiectelor din cadrul istoriei.

După cum preciza Adunarea parlamentară a Consiliului Europei în sesiunea ordinară din 1996, recomandarea nr. 1283/1996, cunoașterea istoriei este importantă pentru societatea civilă. Fără aceasta,



Activitate extracurriculară în cinstea Marii Uniri

individul este mai vulnerabil la manipularea politică sau de orice fel.

Pentru cei mai mulți tineri cunoașterea istoriei începe în școală. Aceasta nu trebuie să însemne simpla memorare a faptelor istorice, ea trebuie să fie o inițiere în modul în care se poate ajunge la cunoașterea faptelor istorice, o modalitate de dezvoltare a gândirii critice și a unei atitudini

civice democratice, tolerante și responsabile.

Școala nu este singura sursă privind informația și atitudinea față de istorie, între alte surse pot fi menționate literatura și turismul. O influență deosebită este exercitată în același timp de către familie, colegi, comunitățile locale și naționale, de către cercurile politice sau religioase. Va trebui să existe o transparență între toți cei ce lucrează în domeniul istoriei, fie că sunt în clasa de școală, studiul de televiziune sau biblioteca universității.

Istoria trebuie să aibă drept scop înfăptuirea armoniei, să fie o istorie deschisă și tolerantă ca spirit. Învățăm istoria pentru a evita greșelile din trecut, auzim adesea: "istoria se repetă", deși contextul este altul, unele evenimente par foarte asemănătoare, atât în cadrul istoriei naționale, cât și al istoriei universale. Istoria ne învață că războaiele, violența, conflictele politice, religioase nu aduc decât ură, sânge, distrugerii, suferințe.....

Istoria tuturor trebuie să impună ea însăși obiectivul înțelegerii între popoare, adică de a permite diferitelor popoare și comunități să se cunoască și să trăiască împreună în armonie. O istorie tolerantă și a tuturor, în care se regăsesc numeroase identități, pornind de la local și ajungând la universal, trebuie să contribuie la pregătirea elevilor pentru a deveni cetățeni responsabili în orașele, satele, regiunile și statele lor.

Vizând educația contemporanilor prin exemple oferite de istorie care să fie urmate sau evitate, Sallustius aprecia că istoria este cea mai folositoare dintre preocupările intelectuale. Fr. Schiller o considera ca fiind „înfricoșătoare judecată de apoi”. A. Samaran, la rândul său o definea ca fiind „o măreață școală a experienței”, iar A. Beer, „inima însăși a științei”. Pentru H. I. Marrou era „una dintre cele mai înalte vocații căreia i se poate consacra un om” pentru a valorifica milenii de experiență, pentru a le pune în serviciul omenirii. Primejdioasă ori salutară, inutilă sau indispensabilă, istoria face parte din ființa noastră și definește o dimensiune a conștiinței civice. Ca nimeni altul, M. Kogălniceanu, în anul 1843, la lecția de deschidere a cursului de istorie națională, ținut la Academia Mihăileană din Iași, spunea: ”După priveliștea lumii, după minunile naturii, nimic nu este mai interesant, mai măreț, mai vrednic de luarea a noastră aminte decât istoria”. Lucian Blaga dezvăluia adevărul potrivit căruia, pentru noi, românii, există două mari „realități a căror imensă, zdrobitoare greutate nu o simțim, dar fără de care nu putem trăi: aerul și istoria”.

BIBLIOGRAFIE

1. M. Manea, E. Palade, N. Sasu, Predarea istoriei și educația pentru cetățenie democratică în România: demersuri didactice inovative, Ed. Educația 2000+, București, 2006
2. M. Manea, Predarea istoriei secolului XX, Tipogrup press, Buzău
3. Gh Tanasă, *Metodica predării-învățării istoriei în școală*, Ed. Spiru Haret, Iași, 1996

Rolul disciplinei Dezvoltare personală în formarea viitorului adult Viziunea și misiunea acestei discipline

**prof. Oneț Gabriela Alina
Colegiul Național Pedagogic „Spiru Haret” Buzău**

Disciplina **Dezvoltare personală** are **rolul** de a dezvolta personalitatea elevului, contribuind la dezvoltarea emoțională și socială a elevului. Este important să valorificăm experiențele elevilor, realizând o raportare permanentă la ceea ce gândesc și simt, precum și la modul lor de a se comporta.

Dezvoltarea personală ajută elevii să se autocunoască, să relaționeze corect cu cei din jurul lor, să-și formeze abilități de comunicare eficiente, să-și gestioneze emoțiile, să-și cunoască și să-și dezvolte talentele și abilitățile personale, să-și îmbunătățească calitatea vieții prin înțelegerea valorilor societății contemporane.

Viziunea urmărește crearea unui climat educațional de calitate, inclusiv, stimulativ pentru dezvoltarea individuală a fiecărui beneficiar al sistemului educațional bazat pe propriile aspirații. O altă latură a viziunii este de a performa un act didactic de calitate, centrat pe elev, având la bază competențele educaționale cerute de documentele oficiale din România și din UE.

Misiunea disciplinei constă în: asigurarea unei educații de calitate, care să ducă la egalizarea șanselor, la pregătirea copiilor pentru o lume în schimbare, formându-le capacități, deprinderi și competențe care să le permită să-și găsească locul în societate și să contribuie la îmbunătățirea bunăstării. De asemenea, această disciplină permite autocunoașterea, descoperirea înclinațiilor, talentelor și aptitudinilor, în vederea folosirii acestora în îmbunătățirea rezultatelor învățării. Se promovează un comportament decent, bazat pe respect reciproc, toleranță, responsabilitate față de propriile acțiuni.

Datoria noastră este aceea de a oferi copiilor instrumente de a se cunoaște, de a privi viitorul cu încredere, de a se înțelege și poziționa ca ființe sociale, să-i învățăm cum să fie responsabili, să-și poarte de grijă lor și altora, să-și exprime liber gândurile și sentimentele fără teama de a rămâne neînțeleși. Copiii trebuie să experimenteze, să întrebe, să se implice, dezvoltându-și abilitatea de a gândi critic, de a găsi soluții creative.

De aceea, dezvoltarea pe plan personal trebuie să fie o preocupare fundamentală a școlii, începând de la cei mai mici copii și continuând cu elevii de școală, indiferent de ciclul de învățământ. Școala trebuie să le ofere genul de educație care să îi pregătească pe copii pentru o viață în permanentă schimbare. Trebuie să ne preocupe ca încă de mici, copiii să fie expuși la cât mai multe situații reale, care să îi ajute să își formeze o impresie corectă și echilibrată despre viață și despre lume.

De aceea, activitățile de la clasă trebuie să fie completate de un program de activități care să le dezvolte o conștiință socială, abilități de a interacționa și o înțelegere a normelor instituționale și comunitare. În această categorie intră activități precum vizite, excursii, proiecte în care sunt implicați copiii și părinții împreună, spectacole și expoziții, parteneriate.

Disciplina **Dezvoltare personală** oferă un cadru semnificativ pentru stimularea flexibilității cognitive și a creativității elevului, aceștia fiind încurajați să adreseze întrebări, să comunice propriile opinii, să aibă intervenții argumentate, să reflecteze asupra temelor puse în discuție, să manifeste inițiativă, să exprime idei originale și emoții autentice despre ceea ce învață.

Registrul complex al strategiilor didactice, organizate sub diferite forme, stimulează participarea activă, în mod individual sau în echipă. Accentul în orele de **Dezvoltare personală** este dat de spontaneitatea și creativitatea răspunsurilor elevilor la sarcinile propuse.

Analizele succesive, momentele de autoevaluare și de reflecție oferă copiilor cadrul necesar pentru interiorizarea conceptelor tematice, pentru dezvoltarea încrederii în sine, pentru conturarea perspectivei pozitive asupra resurselor personale, astfel încât să facă față provocărilor școlare sau celor din viața de zi cu zi. Este foarte important ca elevii să își exprime emoțiile cu privire la ceea ce au descoperit sau experimentat. Expozițiile, discuțiile pe baza portofoliului sunt oportunități pentru valorizarea intereselor și aptitudinilor personale. Toate aceste metode permit dezvoltarea coeziunii grupului, iar acordarea de feedback pozitiv fiecărui elev asigură cadrul pentru optimizarea imaginii de sine și dezvoltarea încrederii în sine. În cadrul activităților de **Dezvoltare personală** elevii explorează, apoi aplică și ulterior reflectează asupra propriului progres. Din această perspectivă, predarea se distanțează considerabil de înțelesul ei tradițional de „transmitere de cunoștințe”. Rolul cadrului didactic este de a organiza și oferi oportunități de joc și învățare care să-i permită elevului să-și descopere și să experimenteze propriile abilități și atitudini, de a particulariza și facilita transferul acestora în viața reală. Selecția activităților se va face și în funcție de specificul local, precum și de resursele materiale disponibile.

Strategiile didactice recomandate pentru orele de **Dezvoltare personală** sunt cele activ-participative. Se pot folosi metode ce presupun implicarea elevului, gândirea lui critică, de exemplu: conversația euristică, dezbateră, brainstorming-ul, jocul de rol, dramatizarea, problematizarea, metoda „Pălăriilor gânditoare”, „Turul galeriei”, „Ciorchinele”, „Cubul”, „Explozia stelară”, „Jurnalul cu dublă intrare” ș.a.

Competența 2.3. - clasa pregătitoare - Explorarea caracteristicilor necesare pentru a fi bun prieten.

Elevul identifică în imagini, poezii, fabule sau povești, comportamente prietenoase sau neprietenoase, discută despre prietenie, despre relațiile existente într-un grup, practică jocuri de prezentare a colegului/colegei, vizionează filme despre prietenie, creează jocuri în echipă cu subiectul „Colegii mei”/„Colegele mele”, „Prietenul meu”/„Prietena mea”, experimentează jocuri de rol: „În clasă”, „În parc”, „Ziua de naștere”, „În vacanță”. Această competență permite exersarea abilităților de relaționare la elevul de la clasa I sau pregătitoare, dezvoltă atitudinea pozitivă față de ceilalți, antrenează cooperarea și colaborarea în grupul de elevi, fixează valorile comunicării eficiente.

Exemple de metode/ tehnici eficiente în abordarea acestei discipline:

Subiectul: „Prietenia”

• **Braistormingul:** Alegeți imagini care sugerează PRIETENIE? Lipiți-le pe Macheta Prieteniei.

• **Problematizarea:** Tu cum ai fi procedat dacă prietenul tău cel mai bun te-ar fi jignit în timp ce te certai cu el?

• **Jocul „Lanțul ideilor”** - Dacă aș fi o ..., m-aș împrieteni cu....

• **Turul galeriei** (Desen - “Portretul prietenului meu”) Examinați lucrările realizate de colegii voștri și încercați să ghiciți cine este persoana din imagine.

• **Joc de rol:** Realizați un joc de rol cu titlul “ Ziua de naștere “ în care să folosiți gesturi, mimică, mișcări și diferite obiecte necesare sărbătoririi zilei de naștere cu prietenii.

• **Dramatizarea:** Interpretați povestea populară “**Prietenia, comoara cea mai de preț**”. (Fiecare personaj va purta câte un însemn –o imagine reprezentativă a personajului(animalului) colorată în timpul orei de arte vizuale și abilități practice)

• **Joc didactic:** “**Adevărat sau fals?**” * Arătați emoticonul cu față zâmbitoare, dacă enunțul este adevărat, și pe cel cu față tristă, dacă enunțul este fals. (Exemple: Prietenul are încredere în tine. Prietenul te ascultă atunci când vrei să - i vorbești. Prietenul la nevoie se cunoaște. Etc.)

Aceste abordări didactice pot fi introduse și la celelalte discipline din învățământul primar: de exemplu la orele de Comunicare în limba română, atunci când studiem sunetul și

litera „P”. Pornim de la Povestea „Vrei să fii prietenul meu?”, de Eric Carle. Se poate face dezvoltare personală și la o oră de matematică, deoarece învățarea de tip integrat permite cu ușurință acest lucru: de exemplu, abordând tot tema „Prietenia”, putem compune probleme matematice despre prieteni (de la școală, din cartier, de la țară). Putem folosi și aici Metoda cubului astfel:

- **Describe-l pe prietenul tău cel mai bun, precizând dacă este înalt sau scund și câți ani are.**
- **Analizează** câți ani va avea peste trei ani.
- **Compară** vârsta lui de peste cinci ani cu a ta de acum.
- **Argumentează dacă prietenul tău are dreptate că $1+5+2=8$**
- **Asociază** rezultatele următoarelor exerciții cu literele corespunzătoare acestora și află ce este prietenia. (se dau mai multe exerciții de adunare și scădere în centrul 0-10, iar rezultatele care au corespondent în literele răspunsului : „o comoară”);
- **Aplică:** Compune o problemă despre prieteni și prietenie după imaginile următoare.

Creativitate și Experiență în Creșterea Calității Actului Educațional

Autori: Prof. Bianca -Mariana Paculea -Liceul Teoretic,, Jean Monnet”, Bucuresti

Prof. Ileana Lăzărescu-Liceul Teoretic,, Jean Monnet”, București

Optimizarea Serviciilor Educaționale în Vederea Integrării Elevilor: Exemple de Bune Practici, Studii și Proiecte

Educația reprezintă un pilon fundamental în dezvoltarea individului și în conturarea societății. Pentru a asigura o calitate în procesul educațional, optimizarea serviciilor educaționale capătă o semnificație deosebită, focalizându-se pe integrarea elevilor într-un mediu inclusiv și diversificat. În cadrul acestei lucrări, ne propunem să explorăm exemple concrete de practici eficiente, cercetări semnificative și proiecte inovatoare care subliniază importanța optimizării serviciilor educaționale în vederea unui proces de învățare mai eficace și relevant.

Exemplificând cu mai multă detaliere, să dezvoltăm cele două practici eficiente:

1. Individualizarea instruirii în cadrul grupurilor heterogene

În cadrul unui mediu educațional, fiecare elev are propriul ritm de învățare și stil de asimilare a informației. Prin abordarea individualizată a instruirii în grupuri heterogene, profesorii pot adapta strategiile lor de predare pentru a ține cont de aceste diferențe. De exemplu, într-o clasă cu elevi cu niveluri diferite de competențe, profesorul poate utiliza diferite surse și materiale didactice, potrivite pentru fiecare nivel. Mai mult, activitățile de evaluare pot fi ajustate pentru a reflecta cunoștințele și abilitățile specifice ale fiecărui elev.

De asemenea, profesorii pot crea activități de învățare personalizate pentru fiecare elev, luând în considerare interesele și aptitudinile lor. Prin această abordare, elevii se simt mai implicați și motivați, deoarece învață într-un mod care li se potrivește cel mai bine. De exemplu, un elev pasionat de artă poate fi încurajat să-și demonstreze înțelegerea unui concept prin intermediul unei desene, în timp ce un alt elev poate prefera să scrie un eseu sau să prezinte o prezentare.

2. Promovarea colaborării între colegii de clasă

Promovarea colaborării între elevi aduce multiple avantaje în dezvoltarea lor educațională. Prin lucrul în echipe, elevii învață să comunice, să lucreze împreună și să împărtășească responsabilitățile. Acest aspect se traduce în dezvoltarea abilităților sociale și a încrederii în sine, pregătindu-i pentru succesul în lumea reală.

De exemplu, o activitate de grup care implică rezolvarea unei probleme complexe poate necesita găsirea mai multor soluții și îmbinarea diferitelor idei. Această colaborare îi ajută pe elevi să înțeleagă că există multiple modalități de a aborda o problemă și îi încurajează să își asume un rol activ în învățare. Mai mult, această practică poate diminua anxietatea asociată cu învățarea individuală, deoarece elevii se simt sprijiniți de colegii lor.

Studii semnificative

1. Eficacitatea metodelor de învățare personalizată

Cercetările intense asupra metodelor de învățare personalizată au dezvăluit o realitate remarcabilă: atunci când elevii dobândesc controlul asupra propriului proces de învățare, motivația lor intră într-o ascensiune semnificativă, iar implicarea lor devine profundă și entuziastă. Această paradigmă educațională pune în prim-plan nevoile individuale ale fiecărui elev, recunoscând că fiecare învață în propriul ritm și cu propriul stil de învățare.

Oferindu-le posibilitatea de a personaliza conținutul, ritmul și modalitățile de evaluare, metodele de învățare personalizată reprezintă un ecou autentic al diversității din interiorul sălilor de clasă. Elevii pot explora subiectele care îi fascinează cu mai multă profunzime și pot începe să înțeleagă interconexiunile dintre diversele aspecte ale cunoașterii. De exemplu, un elev pasionat de istorie și literatură poate aprofunda o lecție despre un eveniment istoric prin prisma operelor literare care au abordat acel moment.

Această abordare personalizată nu doar că încurajează învățarea activă, ci și dezvoltă abilități cognitive superioare, precum gândirea critică și analitică. Elevii sunt stimulați să își asume rolul de căutători ai cunoașterii, să pună întrebări provocatoare și să își construiască înțelegerea proprie a subiectelor. De asemenea, lucrând în propriul ritm, ei pot să se aprofundeze în anumite aspecte și să își lărgască orizonturile, în timp ce evită sentimentul de presiune creat de un program uniform.

O altă dimensiune semnificativă a metodelor de învățare personalizată o reprezintă modalitățile de evaluare adaptate la profilul fiecărui elev. Prin aceasta, nu doar că se măsoară cunoștințele, ci și competențele dezvoltate pe parcursul învățării. Elevii pot fi evaluați prin proiecte creative, prezentări, lucrări scrise sau discuții în care își expun gândurile și argumentele. Astfel, evaluarea devine o modalitate de a demonstra înțelegerea profundă a subiectelor și abilitatea de a aplica cunoștințele în situații reale.

În final, metodele de învățare personalizată nu doar că transformă sălile de clasă în medii de explorare și descoperire individuală, ci și îi pregătesc pe elevi pentru a deveni învățătorii propriului lor drum. Prin învățarea autodirijată și prin cultivarea abilităților necesare pentru a naviga prin complexitatea informațională din lumea modernă, elevii devin încrezători în capacitatea lor de a învăța și de a se adapta în orice context. Această abordare educațională deschide uși spre explorare, inovație și dezvoltare personală, oferindu-le elevilor instrumentele necesare pentru a-și construi propriile lor drumuri spre succes.

2. Impactul integrării elevilor cu dizabilități în clasele obișnuite

Cercetările au subliniat că integrarea elevilor cu dizabilități în clasele obișnuite aduce beneficii tuturor elevilor. Pe lângă dezvoltarea empatiei și a abilităților de colaborare, elevii învață să aprecieze diversitatea și să găsească soluții creative pentru a împărtăși experiențe de învățare cu colegii lor cu nevoi speciale. Acest proces contribuie la crearea unui mediu mai incluziv și pregătește elevii pentru interacțiuni reale în societate.

Proiecte Inovatoare în Educație

Platforma de învățare online cu acces deschis reprezintă o inovație educațională de impact major, deschizând uși către un nou mod de explorare și învățare. Acest instrument digital pune la dispoziția elevilor o gamă vastă de resurse educaționale, accesibile oricând și oriunde, fără restricții geografice sau temporale. Aceasta are potențialul de a revoluționa modul în care educația este percepută și abordată, oferind unelte puternice pentru învățare personalizată și dezvoltare continuă.

Pe această platformă, elevii au acces la materiale de studiu variate, în formate diverse - de la texte și prezentări la videoclipuri și animații interactive. Ei pot naviga în funcție de propriile interese și ritmuri, aprofundând subiectele care îi pasionează și parcurgând lecții în ritmul lor optim. Lecțiile video pot fi reluate sau întrerupte pentru a asigura înțelegerea profundă a conținutului. În plus, testele interactive permit evaluarea progresului și oferă oportunitatea de autoevaluare, identificând zonele în care este nevoie de mai multă atenție.

Această platformă încurajează autonomia și responsabilitatea în învățare, dezvoltând abilități de organizare și planificare a timpului. Elevii devin stăpâni pe propriul lor proces de învățare, având controlul asupra a ceea ce studiază, când și cum o fac. În plus, interactivitatea și diversitatea resurselor stimulează creativitatea și gândirea critică.

Programul de voluntariat pentru integrare comunitară, pe de altă parte, pune în lumină importanța implicării sociale și a contribuției pozitive la comunitate. Prin această experiență, elevii nu doar că dobândesc cunoștințe practice și înțelegere a problemelor sociale, dar și dezvoltă calități precum empatia, compasiunea și spiritul de echipă.

Implicarea în proiecte de voluntariat îi conectează pe elevi cu realitățile și nevoile comunității lor, încurajându-i să gândească în perspectivă și să acționeze pentru binele comun. Ei pot participa la activități variate, de la acțiuni de curățenie și îngrijire a mediului înconjurător la proiecte educative pentru copiii din medii defavorizate sau îngrijirea persoanelor în vârstă. Astfel, învățarea devine mult mai mult decât o experiență didactică - se transformă într-un act de responsabilitate socială și umană.

Aceste două inițiative - *Platforma de învățare online cu acces deschis* și *Programul de voluntariat pentru integrare comunitară* - reprezintă exemple remarcabile de cum educația poate depăși granițele clasice ale sălilor de clasă. Ele încurajează învățarea flexibilă, personalizată și implicarea activă în societate, pregătind elevii nu doar pentru a deveni buni cunoscători, ci și cetățeni responsabili și conștienți de impactul lor asupra lumii înconjurătoare.

Concluzie

Optimizarea serviciilor educaționale pentru integrarea elevilor adaugă o dimensiune esențială în cadrul procesului educațional. Exemplele de practici eficiente, cercetările semnificative și proiectele inovatoare menționate în această lucrare subliniază importanța adaptării educației la nevoile și diversitatea fiecărui elev. Prin amalgamarea creativității și experienței cu metode inovatoare, educatori și părinți pot contribui la dezvoltarea unei educații mai incluzive, relevante și pregătitoare pentru provocările viitorului.

Bibliografie:

1. Tomlinson, C. A., & Allan, S. D. (2000). "Leadership for Differentiating Schools and Classrooms." ASCD.
2. Hattie, J., & Timperley, H. (2007). "The Power of Feedback." *Review of Educational Research*, 77(1), 81-112.

3. Hwang, G. J., & Wu, P. H. (2012). "Advancements and trends in digital game-based learning research: A review of publications in selected journals from 2001 to 2010." *British Journal of Educational Technology*, 43(1), E6-E10.
4. Salend, S. J. (2001). "Creating Inclusive Classrooms: Effective, Differentiated and Reflective Practices." Pearson.
5. Johnson, D. W., & Johnson, R. T. (1987). "Learning Together and Alone: Cooperative, Competitive, and Individualistic Learning." Prentice-Hall.

Această bibliografie conține surse relevante pentru aprofundarea subiectului optimizării serviciilor educaționale și a integrării elevilor în contextul educațional, oferind resurse pentru studierea în detaliu a tehnicilor și abordărilor prezentate în articol.

STUDIU PRIVIND DEZVOLTAREA COMPETENȚEI DE PRODUCERE A MESAJELOR ORALE - VORBIREA

PALI ANA-MARIA

Liceul Teoretic "Arany Janos" Salonta

Într-o eră a vitezei, realizarea unei comunicări eficiente reprezintă nu doar un atu, ci un imperativ. Iată de ce competența de producere de mesaje orale este, alături de cea de receptare, unul dintre conceptele-cheie ale programei școlare pentru disciplina *Limba și literatura română*. Definită drept *capacitatea care permite producerea și interpretarea mesajelor, precum și negocierea sensului în contexte specifice, asimilate situației de comunicare*, această competență nu se referă strict la volumul de cunoștințe deținute de un vorbitor, ci la valoarea lor funcțională.

De altfel, Alina Pamfil preluând definiția lui H. Widdoson, subliniază tocmai acest aspect: competența de comunicare „nu e reproducerea itemilor aflați în memorie, ci un set de strategii sau procedee creative, ce permit înțelegerea valorii elementelor lingvistice în context, o abilitate de a participa la discurs, fie el vorbit sau scris, printr-o desfășurare abilă a cunoștințelor despre funcționarea limbajului” (Pamfil, 2000).

Pentru a dezvolta această competență e necesar să parcurgem următorii pași:

- însușirea unui vocabular adecvat vârstei;
- asimilarea unor structuri gramaticale;
- recunoașterea / identificarea unor factori pragmatici: contextul, elementele para și nonverbale (gesturi, mimică, intonație, poziția corpului etc.).

Există câteva caracteristici ale competenței de comunicare identificate de Canale și Swain care se referă atât la aspectele lingvistice, cât și la cele culturale. Acestea sunt:

a) Dimensiunea lingvistică – presupune capacitatea elevului de a folosi corect limba, din punct de vedere gramatical, fonetic sau lexical. De asemenea, ea vizează înțelegerea sensului figurat al anumitor cuvinte;

b) Dimensiunea socio-lingvistică – reprezintă capacitatea elevului de a-și adapta mesajul la interlocutor, la contextul social sau la situația în care are loc comunicarea. Tot de această dimensiune ține și natura temei de discuție. Ea trebuie să prezinte interes pentru ambii parteneri de dialog și să fie adecvată vârstei lor, bazându-se pe cunoștințele elevului referitoare la cultura din care provine, la regulile sociale sau la anumite tabuuri;

c) Dimensiunea discursivă – ține de capacitatea elevului de a recunoaște și de a folosi diversele registre ale limbii;

d) Dimensiunea strategică – are în vedere capacitatea vorbitorului de a recurge la strategii de comunicare, cu scopul de a compensa insuficiența cunoașterii a codului lingvistic;

e) **Dimensiunea culturală** – se bazează pe cunoașterea unor elemente de cultură și civilizație și pe raportarea la contextul socio-cultural în care e folosită limba;

f) **Dimensiunea socio-afectivă** – presupune abilitatea de a se angaja într-o interacțiune cu cineva și de a o menține în mod corespunzător.

Cu alte cuvinte, competența de exprimare orală presupune utilizarea limbii:

- **corect**, din punctul de vedere al vocabularului, al pronunției și al structurilor gramaticale;
- **corespunzător**, ținând cont de contextul socio-cultural și de situația de comunicare;
- **cu tact și politete**.

La clasa a V-a competențele generale referitoare la producerea mesajelor orale vizate de programa școlară în vigoare sunt: *participarea la interacțiuni verbale în diverse situații de comunicare, prin receptarea și producerea textului oral, dar și utilizarea corectă, adecvată și eficientă a limbii în procesul comunicării orale și scrise.*

În ceea ce privește prima competență generală, *participarea la interacțiuni verbale în diverse situații de comunicare, prin receptarea și producerea textului oral*, aceasta, la rândul ei, generează câteva competențe specifice:

1.1. Identificarea temei, a unor informații esențiale și de detaliu, a intențiilor de comunicare explicite și/sau a comportamentelor care exprimă emoții din texte narative, monologate sau dialogate;

1.2. Prezentarea orală, pe baza unor repere date de profesor, a unor informații și a unor idei, exprimând opinii, emoții și sentimente prin participarea la discuții pe teme familiare, de interes sau pornind de la textele ascultate/citite;

1.3. Identificarea unor elemente paraverbale și nonverbale, în funcție de situația de comunicare;

1.4. Realizarea unei interacțiuni verbale cu doi interlocutori, folosind strategii simple de ascultare activă și manifestând un comportament comunicativ politicos față de interlocutor(i).

Competențele specifice generate din a doua competență generală, *utilizarea corectă, adecvată și eficientă a limbii în procesul comunicării orale și scrise*, sunt:

4.1. Utilizarea achizițiilor sintactice și morfologice de bază ale limbii române standard pentru înțelegerea și exprimarea corectă a intențiilor comunicative,

4.2. Aplicarea achizițiilor lexicale și semantice de bază, în procesul de înțelegere și de exprimare corectă a intențiilor comunicative;

4.3. Monitorizarea propriei pronunții și scrieri și a pronunției și scrierii celorlalți, valorificând achizițiile fonetice de bază;

4.4. Respectarea normelor ortografice și ortoepice în utilizarea structurilor fonetice, lexicale și sintactico-morfologice în interacțiunea verbală;

4.5. Utilizarea competenței lingvistice în corelație cu gândirea logică/analogică, în procesul de învățare pe tot parcursul vieții.

Unul dintre manualele utilizate la clasa a V-a propune dezvoltarea acestor competențe de comunicare orală prin intermediul mai multor lecții. Una dintre acestea este schimburi de replici în dialog. În continuare, doresc să prezint un exemplu de bună practică în ceea ce privește comunicarea la clasa a V-a.

Subiectul: SCHIMBURI DE REPLICI ÎN DIALOG

COMPETENȚE SPECIFICE:

- Ideantificarea temei, a unor informații esențiale și de detaliu, a intențiilor de comunicare explicite dintr-un text narativ (dialogat);
- Realizarea unei interacțiuni verbale cu doi interlocutori, folosind strategii simple de ascultare activă și manifestând un comportament comunicativ politicos față de interlocutor.

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

- ☞ să precizeze elementele specifice unei situații de comunicare;
- ☞ să exerseze interacțiunea verbală dintre doi interlocutori;
- ☞ să utilizeze strategii simple de ascultare activă;
- ☞ să manifeste un comportament politicos față de interlocutori.

TIPUL LECȚIEI: însușire de noi cunoștințe

METODE ȘI PROCEDEE: expunerea, explicația, conversația, conversația euristică, jocul de rol, eseul de 5 minute

FORME DE ORGANIZARE: activități frontale, în pereche

RESURSE: manualul, fișa de lucru, tabla, creta, calculatorul, proiectorul.

SCENARIUL DIDACTIC:

A). ACTIVITATEA DE PRE-ASCULTARE (EVOCAREA) (5 min)

Are loc o discuție pregătitoare privind comunicarea orală, care se realizează frontal pe marginea unor exerciții, profesorul încurajând cât mai mulți elevi să răspundă. Întrebările adresate elevilor sunt:

1. Ți este ușor să comunici cu colegii, cu cei din familie, cu profesorii sau cu persoane pe care le întâlnești prima dată?
2. Ce anume te face să te simți în largul tău sau ce anume ți se pare dificil în comunicarea cu diverși interlocutori?

B). ASCULTAREA PROPRIU-ZISĂ (CONSTITUIREA SENSULUI) (40 min)

1. Urmărește pe internet un scurt pasaj din ecranizarea schiței "Vizită...", realizată în 1952, corespunzător episodului reprodus mai jos:

"- Nu vă supără fumul de tutun? întreb eu pe madam Popescu.

- Vai de mine! la noi se fumează... Bărbatu-meu fumează ... și ... dumnealui ... mi se pare

că-i cam place.

Și zicând DUMNEALUI, mama mi-a arătat râzând pe domnul maior.

- A! zic eu, și dumnealui?

- Da, da, dumnealui! Să-l vezi ce caraghios e cu țigara-n gură, să te prăpădești de râs...

ca un om mare ...

- A! asta nu e bine, domnule maior – zic eu-; tutunul e o otravă ...

- Da tu de de tragi? mă-nterupe maiorul lucrând cu lingura în cheseaua de dulceață...

- Ajunge, Ionel! Destulă dulceață, mamă! Iar te-apucă stomacul...”

*

După vizionarea fragmentului din film, elevii vor răspunde la întrebările adresate de profesor, identificând participanții la situația de comunicare, rolurile de comunicare și tema discuției.

Întrebările sunt:

2. Care este tema discuției în această secvență?

3. Cine pune întrebările și cine răspunde în primele patru replici ale dialogului?

4. Ce replică a musafirului ascunde un reproș adresat lui Ionel?

5. În ce fel respinge Ionel reproșul care îi este adresat?

În urma acestor discuții profesorul va defini, împreună cu elevii, ce este dialogul, cine sunt participanții la această acțiune și care este comportamentul acestora în diverse situații de comunicare, având ca suport și repererele din manual.

De reținut! - profesorul notează pe tablă observațiile stabilite împreună cu elevii în urma activităților de până acum.

În continuare se lucrează în perechi. În funcție de numărul elevilor din clasă, pot fi mai multe perechi cu numărul 1, 2 etc.. Perechile pot fi constituite fie din elevi care se oferă voluntari, fie prin numirea de către profesor a acestora. Fiecare pereche va realiza câte un *joc de rol*, astfel:

Perechea 1 – Un copil își invită un coleg / o colegă de clasă la ziua lui de naștere (elevii vor inventa locul, ziua și ora); colegul acceptă invitația și mulțumește.

□ Sugestii pentru a face invitația: *Vreau să te invit ...; Mă bucur să te invit ...; Sper că vei accepta invitația mea ... etc.;*

□ Sugestii pentru a accepta invitația: *Mulțumesc, vin cu plăcere ...; Sigur că vin, mulțumesc frumos ...; Excelent! Abia aștept*

Perechea 2 – O doamnă face o invitație la onomastica fiicei sale (precizează locul, ziua, ora) pe care o adresează mamei unui coleg / unei colege de clasă a fiicei; mama invitată își exprimă regretul că nu poate răspunde invitației.

□ Sugestii pentru a face invitația: *Aș vrea să vă invit ... Sunt încântată să vă invit...; Sper că veți*

putea veni la ... etc.;

- Sugestii pentru refuzul invitației: *Îmi pare rău, dar ...; Mi-ar fi făcut plăcere ..., dar*

Perechea 3 – Nepotul / nepoata îi face un compliment bunicii (elevii vor găsi calitățile pentru care bunica merită să fie laudată); bunica răspunde, mulțumind pentru compliment.

- Sugestii pentru a face un compliment: *Ești extraordinară ..., pentru că ...; ești cea mai bună bunică, pentru că ...;*

- Sugestii pentru a răspunde unui compliment: *Mulțumesc mult ...; Oh, ce drăguț / drăguță ești ... etc..*

Perechea 4 – Doi prieteni vorbesc despre jocurile preferate: unul pune întrebări, celălalt răspunde.

- Sugestii pentru a pune întrebări: *Ce ...?, Cum ...?, Cu cine ...?, Unde ...?, Cum ...?, De ce ...? etc.;*

- Sugestii pentru a răspunde la întrebări: fii atent la întrebare, ca să dai un răspuns adecvat; dacă nu ești sigur că ai înțeles întrebarea, cere lămuriri.

Perechea 5 – Părintele unui copil cam neastâmpărat îi face reproșuri; copilul răspunde că a înțeles reproșul și că îl acceptă;

- Sugestii pentru a face reproșuri: *Îmi pare rău că trebuie să-ți spun ...; Nu-mi place faptul că ... etc.;*

- Sugestii pentru acceptarea unui reproș: *Am înțeles ..., îmi pare rău; Nu mi-am dat seama că sunt supărat / supărată pe tine, pentru că ... etc..*

Perechea 6 – Un băiat / o fată îi reproșează celui mai bun prieten faptul că s-a comportat urât față de el / ea; prietenul nu acceptă reproșul și oferă explicații.

- Sugestii pentru a face reproșuri: *Nu-mi palce cum te-ai purtat ...; Sper că îți dai seama că sunt supărat / supărată pe tine, pentru că ... etc.;*

- Sugestii pentru respingerea unui reproș: *Îmi pare rău, dar nu ai dreptate; nu ai motive să fii supărat, pentru că*

Elevii vor evalua prestațiile colegilor, având în vedere următoarele criterii:

CRITERII	DA	NU	ÎNTR E
Fiecare vorbitor a interpretat corect rolul primit.			

Vorbitorii au exprimat clar și adecvat solicitările din cerință.			
Ambii vorbitori au avut un comportament politic.			

Cel puțin 6 perechi vor realiza jocuri de rol pentru a exersa diferite perechi în adiacență:

- ⑩ întrebare – răspuns;
- ⑩ invitație – acceptarea / refuzarea invitației;
- ⑩ reproș – acceptarea / refuzul reproșului;
- ⑩ a face un compliment – a răspunde la un compliment.

Profesorul va decide, în funcție de numărul de elevi din clasă și de ritmul lor de lucru, dacă va solicita două sau trei perechi să lucreze aceeași sarcină, pentru a putea astfel compara performanțele diferite ale acestora. Profesorul va oferi bilețelele cu sarcinile fiecărei echipe și se va asigura că fiecare echipă a înțeles ce are de făcut. Perechile vor avea la dispoziție 4 minute pentru a pregăti jocul de rol (distribuirea rolurilor, stabilirea scenariului, alegerea formulelor) și 2 minute pentru a-l performa în fața clasei. Toți elevii vor primi și fișe de evaluare, iar profesorul le va explica criteriile de evaluare. După fiecare joc de rol se face analiza, cu accent pe al doilea criteriu, elevii spectatori / evaluatori fiind întrebați care au fost formulele folosite de fiecare pereche pentru a exprima ce li s-a solicitat.

C). POST-ASCULTAREA (REFLECȚIA) (5 min)

Elevii își prezintă aprecierile și oferă explicații, dacă acestea sunt solicitate de profesor. Acesta adaugă propriile aprecieri pentru fiecare pereche și are grijă să-și noteze imediat după oră calificativele pentru fiecare dintre elevii implicați în activitate.

Profesorul împarte elevilor o fișă de lucru (eseul de 5 minute) și discută cu elevii despre:

- 1). Ce ți s-a părut mai dificil: să participi la jocul de rol ori să evaluezi felul în care au realizat colegii tăi jocul de rol? Discutați pe marginea acestei întrebări.
- 2). Ce ți se pare mai greu în cadrul unui dialog oral? Bifează în dreptul enunțurilor, acolo unde este cazul.

- (1) Să pui întrebări;
- (2) Să răspunzi la întrebări;
- (3) Să adresezi o invitație;
- (4) Să accepți o invitație;
- (5) Să respingi o invitație;
- (6) Să faci un compliment;
- (7) Să răspunzi la un compliment;
- (8) Să faci un reproș;

(9) Să accepți un reproș;

(10) Să respingi un reproș.

Elevii vor nota chestionarul de autoevaluare pentru a-și identifica punctele tari și pe cele slabe. Acest exercițiu poate fi dat și ca temă, pentru a oferi mai mult timp de reflecție elevilor, dacă timpul nu ajunge.

În ora următoare elevii unei clase la care am predat această lecție au dorit să continuăm jocul de rol creat înainte cu o zi, astfel încât fiecare pereche și-a putut expune creația. Atașez câteva imagini cu privire la această activitate.



Ca și activitate conexă

la această lecție profesorul poate invita elevii la o prăjitură. Așa, aceștia vor fi puși în situația de a comunica, cunoscându-se astfel mai bine și, în același timp, vor fi puși în situația de a exersa și în realitate câteva dintre perechile de adiacență învățate în oră.

Așadar, la dezvoltarea competenței de producere a mesajelor orale contribuie nu numai o lecție bine explicată de către profesor, ci și subiectul dezvoltat să fie legat cât mai strâns de realitate, de momentele în care noi, oamenii, trebuie să vorbim, să discutăm, să facem schimburi de idei, opinii, într-un cuvânt să socializăm. Consider că realizarea activităților conexe au un dublu rol: fixează și mai bine cunoștințele elevilor, dar și întărește relațiile profesor-elev și elev-elev.

BIBLIOGRAFIE:

- ❖ <https://www.youtube.com/watch?v=nbDNXbFHFBs>
- ❖ Sâmișăian, Florin, Dobra, Sofia, Halaszi, Monica, Davidoiu-Roman, Anca, Limba și literatura română, manual pentru clasa a V-a, București, Editura Art Klett, 2022.
- ❖ Sâmișăian, Florin, Dobra, Sofia, Halaszi, Monica, Davidoiu-Roman, Anca, Corcheș, Horia, Limba și literatura română – ghidul profesorului, clasa a V-a, București, Editura Art Klett, 2020.
- ❖ Procesul de predare-învățare a limbii române ca limbă nematernă la ciclul gimnazial, http://video.elearning.ubbcluj.ro/wpcontent/uploads/2016/08/P2_editura.pdf
- ❖ Pamfil, Alina, Limba și literatura română în gimnaziu. Structuri didactice deschise, Editura Paralela 45, Pitești, 2009.

NARATIVUL ÎN TEXTUL MULTIMODAL

PALI ANA-MARIA

Liceul Teoretic "Arany Janos" Salonta

Obiectivul final al studiului literaturii în școală și implicit al textului epic este acela de a forma din elevi cititori de literatură, oameni cu deprinderea de a citi permanent, capabili să recepteze mesajele transmise de operele literare citite și să adopte o atitudine personală față de lecturile lor.

Începând din clasa a V-a și până la finalizarea liceului, plăcerea de a citi un text narativ trebuie coroborată cu studiul acestuia, cu receptarea eficientă a acestuia, fapt ce contribuie la formarea gustului estetic al elevilor, la dezvoltarea capacității lor de a sesiza frumosul în arta narativă și chiar de a-l crea ulterior.

Pentru realizarea acestor obiective complexe, profesorul nu trebuie să uite că LITERATURA NU SE PREDĂ!! Pot fi descrise însă structura operei și regulile de funcționare a întregului. Profesorul poate deci să-i înarmeze pe elevi cu o anumită metodologie, care, bazându-se pe înțelegerea operei ca organism complex structurat, să permită apropierea adecvată de realitate, potențând înțelegerea relației dintre operă și realitate și ducând la îmbogățirea experienței de viață a elevilor.

Modalitățile de apropiere a elevilor de textul literar în clasele gimnaziale sunt diferite în funcție de particularitățile de vârstă, de experiența de viață și de lectura elevilor, precum și de specificul fiecărui text literar. În continuare voi prezenta un exemplu de bună practică cu titlul *narativul în textul multimodal*.

CLASA: a V-a

COMPETENȚE SPECIFICE:

- ✓ formularea unui răspuns personal și /sau a unui răspuns creativ pe marginea unor texte de diferite tipuri, pe teme familiare;
- ✓ desprinderea informațiilor esențiale și de detaliu, a intențiilor de comunicare explicite și / sau a comportamentelor care exprimă emoții din textele narrative.

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

- să identifice caracteristicile specifice benzilor desenate;
- să formuleze idei principale sau secundare din textul multimodal;
- să precizeze trăsături fizice și morale ale unui personaj.

TIPUL LECȚIEI: consolidarea cunoștințelor

METODE ȘI PROCEDEE: conversația, explicația, scaunul autorului, eseul de 5 minute, turul galeriei

FORME DE ORGANIZARE: activitatea frontală, activitatea individuală, activitatea pe grupe

RESURSE: fișe de lucru, tabla, creta

MOMENTELE LECȚIEI:

1. Organizarea clasei și verificarea temei:

Elevii au avut de pregătit o continuare a poveștii despre tabletă și carte, pe care am studiat-o ora trecută. Fiecare elev trebuia să realizeze patru viniete care să conțină recitative. Se aleg câțiva elevi care vor veni pe rând în fața clasei, pe scaunul autorului, pentru a prezenta tema. Are loc un mic concurs. Elevii votează care este cea mai frumoasă continuare a poveștii și care este cel mai bun desenator. Lucrările cele mai frumoase se expun în fața clasei, într-un loc special pregătit, pentru a putea fi văzute de către toți colegii.

2. Reactualizarea cunoștințelor:

Printr-o activitate frontală se verifică cunoștințele elevilor. Se pun întrebări precum:

- Ce este textul multimodal?
- Ce este o bandă desenată?
- Din ce este alcătuită o bandă desenată?
- Ce sunt vinietele?
- Ce reprezintă bulele și recitativele?
- Ce puteți spune despre semnele de punctuație folosite într-o bandă desenată?
- Ce sugerează literele repetate?
- Ce este un text narativ literar și prin ce se caracterizează el?

3. Anunțarea temei și a obiectivelor:

Profesorul notează titlul pe tablă și anunță care sunt obiectivele vizate în acea oră.

4. Prezentarea sarcinilor de învățare:

Se împarte un set de foi la fiecare elev. Acesta conține: o bandă desenată cu un basm popular maghiar: „Prințul Argyelus și frumoasa Ileana” – (<https://www.revistatus.ro/benzi-desenate/printul-argyelus-si-frumoasa-ileana/printul-argyelus-si-frumoasa-ileana/printul-argyelus-si-frumoasa-ileana-episodul-i.html>) și două fișe de lucru (ANEXA 1 și 2). Profesorul citește textul și explică eventualele cuvinte necunoscute de către elevi. În continuare se rezolvă prima fișă de lucru (ANEXA 1): exercițiile 1, 2, 3 se rezolvă prin activitate frontală, la 4 și 5 elevii lucrează în pereche (împreună cu colegul de bancă), exercițiul 6 frontal, 7 în pereche, iar 8 și 9 frontal.

5. Asigurarea feedback-ului:

Aplicând metoda *eseul de 5 minute* (ANEXA 2), elevii vor nota răspunsurile la cele trei afirmații care se regăsesc în fișa a doua de lucru. Diverși elevi citesc răspunsurile date. Se fac aprecieri cu privire la activitatea elevilor din timpul orei și se notează, dacă este cazul.

6. Tema:

Realizați o bandă desenată după povestea preferată, utilizând viniete, bule și recitative.

ANEXA 1

FIȘĂ DE LUCRU

Citește banda desenată și răspunde la cerințele de mai jos:

(1) Cum se numește banda desenată și ce este ea?

.....
.....
.....

(2) Câte viniete are (împreună cu pagina de titlu)?

.....

(3) Transcrie din text două cuvinte care surprind timpul și spațiul desfășurării acțiunii.

Indicele spațial:

Indicele temporal:

(4) Formulează două idei principale/secundare din textul multimodal.

.....
.....

(5) Care sunt personajele care participă la acțiunea basmului?

.....
.....
.....
.....

(6) Care este personajul principal al basmului maghiar?

.....

(7) Identifică două trăsături fizice și două trăsături morale ale lui Argyelus, așa cum reies din banda desenată.

Trăsături fizice:

Trăsături morale:

(8) Ce emoții / sentimente reies din imagini?

.....
.....

(9) Ce sentiment ți-a provocat lectura textului? Desenează un emoticon care să redea acest sentiment.

.....
.....

ANEXA 2

ESEUL DE 5 MINUTE

1) Din ceea ce am învățat, cel mai important mi se pare

.....
.....
.....

2) Cel mai mult mi-a plăcut activitatea

.....
.....
.....

3) Cel mai dificil mi s-a părut

.....
.....
.....

BIBLIOGRAFIE:

- ❖ Sâmihăian, Florin, Dobra, Sofia, Halaszi, Monica, Davidoiu-Roman, Anca, Limba și literatura română, manual pentru clasa a V-a, București, Editura Art Klett, 2022.
- ❖ Răducanu, Ramona, Kozak, Larisa, Braun, Codruța, Limba și literatura română - caiet de lucru structurat pe domenii pentru clasa a V-a, București, Editura Booklet, 2017.
- ❖ Pamfil, Alina, Limba și literatura română în gimnaziu. Structuri didactice deschise, Editura Paralela 45, Pitești, 2009.

- ❖ Ilie, Emanuela, Didactica limbii și literaturii române, Editura Polirom, Iași, 2014.
- ❖ [https://www.revistatus.ro/benzi-desenate/printul-argyelus-si-frumoasa-ileana/printul-argyelus-si-frumoasa-ileana-episodul-i.html](https://www.revistatus.ro/benzi-desenate/printul-argyelus-si-frumoasa-ileana/printul-argyelus-si-frumoasa-ileana/printul-argyelus-si-frumoasa-ileana-episodul-i.html)

FORMA CORECTĂ A CUVINTELOR

PALI ANA-MARIA

Liceul Teoretic "Arany Janos" Salonta

De-a lungul activității mele didactice am remarcat faptul că domeniul elemente de construcție a comunicării este mai dificil de predat datorită faptului că este mai puțin atractiv pentru elevi, presupunând un volum mai mare de informații ce trebuie reținute. Astfel, dacă la literatură elevii rețin „povestea” și dau frâu liber imaginației, pornindu-se discuții pe diverse probleme legate de text, în ceea ce privește noțiunile de limbă apar blocaje, confuzii, oboseala și lipsa motivației pentru învățare.

Formarea noțiunilor gramaticale și a capacității de a opera cu ele este de o importanță capitală pentru studierea limbii române. În didactica tradițională, predarea noțiunilor gramaticale pune accent pe transmiterea cunoștințelor și pe memorarea acestora, fără o însușire conștientă și activă din partea elevilor. Didactica modernă propune asimilarea activă de informații concretizată printr-o învățare prin comunicare, prin colaborare, prin crearea de situații de învățare centrate pe disponibilitatea și dorința de cooperare a elevilor, pe implicarea lor directă și activă.

În continuare voi descrie un exemplu de bună practică în ceea ce privește domeniul gramaticii, având ca titlu *forma corectă a cuvintelor*.

CLASA: a VIII-a

COMPETENȚE SPECIFICE:

- ✓ utilizarea corectă a limbii române în diferite contexte;
- ✓ identificarea formelor corecte ale unor cuvinte cu variantă dublă/triplă de răspuns.

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

- să identifice forma corectă a cuvintelor;
- să deosebească formele anumitor cuvinte scrise legat ori separat;
- să corecteze enunțuri care conțin greșeli;
- să efectueze corect diverse tipuri de acord.

TIPUL LECȚIEI: sistematizarea cunoștințelor de ortografie și evaluare

METODE ȘI PROCEDEE: tehnica imersiunii în subiect, expunerea, explicația, conversația, testul

FORME DE ORGANIZARE: activități individuale, frontale

RESURSE: fișe teoretice și de lucru, tabla, creta

MOMENTELE LECȚIEI:

1. Organizarea și verificarea temei

2. Captarea atenției:

Fiecare elev primește o fișă de lucru (ANEXA 1), care conține un text cu 10 greșeli, luat de pe o rețea de socializare. Se lucrează individual după care se verifică.

3. Anunțarea temei și a obiectivelor:

Profesorul notează titlul pe tablă și anunță care sunt obiectivele vizate în acea oră.

4. Sistematizarea cunoștințelor:

Elevii primesc fișa de ortografie (ANEXA 2). Se citește fiecare problemă și, dacă mai au nelămuriri, se dau explicațiile necesare. După fiecare problemă există și o aplicație care conține 5 exerciții cu privire la situațiile discutate. Exercițiile se rezolvă frontal, elevii putându-și nota rezolvarea în spațiul destinat acesteia.

5. Asigurarea feedback-ului – evaluarea:

Se distribuie testul ortografic (ANEXA 3), ce conține o parte dintre situațiile discutate. Timpul de lucru este de aproximativ 5 minute. Testele se adună și vor fi aduse în ora următoare. Se fac aprecieri cu privire la felul în care s-au descurcat elevii în timpul orei.

6. Tema:

ANEXA 4. Se dau explicațiile necesare cu privire la rezolvarea temei.

ANEXA 1

FIȘĂ DE LUCRU

În postarea de mai jos, care a apărut pe o rețea de socializare, sunt zece greșeli de ortografie. SUBLINIAȚI GREȘELILE DIN TEXT, apoi scrieți-le în tabel și corecțiunile.

Dragi mei prietenii,

Vreau să vă scriu despre ce mi s-a întâmplat astăzi și să v-ă cer sfatul. Sunt foarte supărată și nu știu ce să fac.

Am vrut un telefon mobil nouă și, în sfârșit, săptămâna trecută am găsit exact ce mi-am dorit. Cel puțin, așa am crezut ieu.

Vânzătorul mi-a spus că are cameră de ultimă generație, că pot descărca pe el orice aplicație vreau și că are o baterie foarte bună.



La început, am fost încântată de telefon, dar după câteva zile a început să nu mai funcționeze bine. Nu se încarcă complet, camera nu e de calitate și uneori ecranul nu răspunde la nicio comandă. Azi m-am dus să îl returnez, dar vânzătorul mi-a spus, pe un ton foarte ne politicos, că nu poate face nimic pentru mine și că trebuie să păstrez telefonul.

Nu mi-ar place să fac reclamații și nici să mă cert cu lumea, dar nu știu cum să reacționez. Ce credeți? De ce a avut vânzătorul atitudinea aceasta și ce trebuie să fac?

Mersi, Oana

	GREȘEALA	CORECTAREA GREȘELII
1.		
2.		
3.		
4.		
5.		
6.		
7.		
8.		
9.		
10.		

ANEXA 2

FIȘĂ DE ORTOGRAFIE

Te-ai gândit să postezi ceva azi? Înainte de a face acest lucru, nu uita să recitești ceea ce ai scris și fii sigur că ceilalți nu vor găsi greșeli! La fel trebuie să faci și la temele de casă, la orice notițe, la teste ori la examen. Nu uita că la Evaluarea Națională ai și exerciții în care trebuie să știi să utilizezi corect limba. Pentru că limba română poate pune deseori probleme, voi aduce în prim-plan câteva soluții pentru ca tu să te poți verifica mai ușor.

PROBLEMA 1: Câți ”i” folosim? 1, 2 sau 3?



i – desinență de plural

i - articol hotărât

elevi	elevii
copii	copiii

Există și un **”i” buclucaș**, ca în exemplele:



monstru – monș**tri**

arbitru – arbit**ri**

astru – aș**tri**

codru – cod**ri**

cuscru – cus**cri**

ilustru – iluș**tri**

sobru – sob**ri**

simplu – simpl**li**

tandru – tand**ri**

triplu – tripl**li**

ministru – minist**ri**

Când se scriu cu doi „i” se pot înlocui cu femininul:

Exemple:

iluș**trii** / ilustre**le**

membri**i** / membre**le**

Se folosesc doi „i” la plural în cazul substantivelor și adjectivelor care se termină

în „,ie”:

Exemple:

afirma**ție** – afirma**ții**

agen**ție** – agen**ții**

aspira**ție** – aspira**ții**

roș**ie** – roș**ii**

mie – m**ii**

Se folosesc doi „i” substantivele terminate în „-iu”:

Exemple:

beneficiu – benefici**ii**

domiciliu – domicili**ii**

fotoliu – fotoli**ii**

imperiu – imperi**ii**

salariu – salari**ii**



vizitiu – vizitii

Când se scrie cu trei „i”?

Exemple:

un copil – niște copii – copiii

un fiu – niște fii – fiii



fiu – i – face parte din rădăcina cuvântului

i – desinența de plural

i – articolul hotărât

APLICAȚIA 1:

Completează cu forma corectă a cuvintelor dintre paranteze:

1. Câțiva (copil) au ajuns la școală mai devreme.
2. Am trecut prin (codru) deși.
3. I-am văzut pe (scandalagiu) grupului de la teatru.
4. Am parcurs până acum doi (kilometru).
5. Am întâlnit mulți artiști (celebru).



PROBLEMA 2: Scriem legat sau nu cuvintele? Învăț să faci deosebirea!

- **bineînțeles** (adverb cu sensul „firește”: **Bineînțeles** că știi!)
- **bine înțeles** (El nu a fost **bine înțeles**!)
- **decât** (din comparații: E mai bun **decât** tine.)
- **de cât** (**De cât** timp aștepti ? **De cât** ai nevoie?)
- **deloc** (adverb cu sensul „nicidecum”: Nu știe **deloc**!)
- **de loc** (loc. adj. cu sensul „originar”: **De loc** este din Iași.)
- **încât** (conj. subord. Plouă **încât** se inundă totul.)
- **deoparte** (adverb cu sensul „izolat”: Stă **deoparte**.)
- **de o parte** (în opoziție cu „de altă parte”: **Pe de o parte** mă bucur, **pe de alta** mă întristez.)
- **dinafară** (Învată pe **dinafară**.)
- **din afară** (**Din afară** totul pare în ordine)
- **nicicând** (N-am văzut-o pe fata asta **nicicând**.)
- **nici când** (Nu este bine să ai telefonul lângă tine **nici când** mănânci, **nici când** dormi.)

APLICAȚIA 2:

Subliniază varianta pe care o consideri corectă:

1. Ne întâlnim *altădată* / *altă dată* în oraș, astăzi sunt ocupat.

2. E un *altfel / alt fel* de manual, nu l-am mai văzut *nici o dată / niciodată*.
3. Mi-e dor *câteodată / câte o dată* de vremurile de *demult / de mult*.
4. Nu spune o vorbă *nici când / nicicând* pleacă, *nici când / nicicând* vine.
5. Nu mi-e *de fel / defel* frică de examen, numai că, *de grabă / degrabă*, mi-am uitat carnetul de elev acasă.



PROBLEMA 3: Folosim cratima sau nu?

Există numeroase ortograme la care trebuie să fim atenți. Mai jos vei găsi doar câteva dintre ele:

A-i/Ai

L-a chemat pentru **a-i** cere părerea.

Acești copii **ai** vecinului sunt mici.

Ai destule probleme.

Nu **ai** ajuns la timp.

C-ai/Cai

Speră **c-ai** revenit la gânduri mai bune.

Nu auzise **c-ai** renunțat la privilegiu.

Avem **cai** de rasă.

Du-ne/Dune

Du-ne acasă, măi tramvai!

Am trecut pe lângă **dune** de nisip.

I-au/Iau

I-au propus un post important.

Iau o notă mare.

Nu-l/Nul

Nu-l puteam suferi.

Rezultatul a fost **nul**.

Să-i/Săi

Să-i spui Mariei ce ați făcut azi la engleză.

Copiii **săi** sunt tare politicoși.

APLICAȚIA 3:

Încercuiește varianta pe care o consideri corectă:

1. *Ai / A-i cam / c-am* exagerat cu dulciurile în ultima vreme!
2. *L-a / La* ajutat să se pregătească la muzică prin exersarea notei *la / l-a*.

3. Aș vrea să *iau / i-au* o notă mare la test.
4. *S-a / Sa* întâlnit cu mama *sa / s-a* chiar la magazin.
5. Ne-am întâlnit cu *ne-a / nea* Vasile în parc și *nea / ne-a* rugat să-l scuturăm de *nea / ne-a*.



PROBLEMA 4: Scriem corect verbul?

- **a fi** la conjunctiv: *să fii / să nu fii*
 - la imperativ: *Tu fii! / Tu nu fi!*
 - la gerunziu: *fiind*;
- **verbele de conjugarea a II-a** (de exemplu, *a cădea, a plăcea, a părea, a tăcea*) la condițional optativ sunt: *ar cădea, ar plăcea, ar părea, ar tăcea*;
- verbul **a ieși** la conjunctiv: *să iasă*;
- verbul **a voi**: *eu voiesc, eu voiam, eu voisem*;
- **a așeza**: *ea se așează / așează* (după DOOM 3 sunt corecte ambele variante!)
- **a crea**: *eu creez, tu creezi, el creează* (*agreea, a procrea, a se recrea* – se conjugă după modelul lui ”a lucra”, păstrându-se rădăcina);
 - **se scriu corect**: *neîncepând, nemiînțelegând, nepreaîndrumând*;
 - **la gerunziu se scriu corect**: *desenându-se, vâzându-mă, ridicându-ți*;
 - **a se sfii**: *eu nu mă sfii*;
 - **a ține**: *tu ții, tu să ții*;
 - **a ști**: *tu știi, tu să știi*;
 - **a susține**: *tu susții, tu să susții*.
- **a vrea** la imperfect: *eu vream, tu vrei, el vrea* etc.;
- **a tăcea** la imperativ *Taci! / Nu tăcea! / Tăceți! / Nu tăceți!*

APLICAȚIA 4:

Marchează varianta pe care o consideri corectă:

1. *Te recrezi / recreezi* în stațiune, aveai nevoie.
2. L-am *agreat / agreeat* de la început, deoarece este foarte politicos.
3. *Creezi / crezi* un alt text literar?
4. El *voia / vroia* să cânte împreună cu Maria.
5. Mi-ar *plăcea / place* să *vii / vi* la noi mai des.



PROBLEMA 5: Care

- **care sau pe care?**

*Profesorul are un elev **pe care** îl ajută la gramatică. (pe cine ajută?)*

Dacă nu folosim corect pronumele relativ sensul se poate modifica, la fel ca în exemplul:

*Profesorul are un elev **care** îl ajută la gramatică.*

În primul caz profesorul ajută, în al doilea caz profesorul este ajutat.

- **genitivul relativului „care” - „acordul în cruce”**

Elevul a rezolvat **exercițiile** ale **căror soluții** sunt ușoare.

Păpușa al **cărei păr** e blond este a Mariei.

APLICAȚIA 5:

Rescrie corect fiecare enunț:

1. Am trăit o experiență plăcută care vreau să v-o povestesc.

.....

2. Iat-o pe fata a cărui prieten a plecat în Italia.

.....

3. Grădina botanică care am vizitat-o este în Cluj-Napoca.

.....

4. Acesta este scriitorul a cărui romane au fost premiate.

.....

5. Nu știu pe care a luat cartea cu ortografia!

.....



PROBLEMA 6: Acordul

- **Acordul adjectivului cu substantivul (se acordă în gen, număr, caz)**

norul argintiu

norii argintii

argintiii nori



! Atenție: când adjectivul este plasat în fața substantivului îi preia articolul: norilor argintii.

- **Acordul predicatului cu subiectului (în persoană și număr)**

Elevul citește.

Eu, tu și ele vom pleca acasă.

Andrei, Mihaela și Ioana sunt conștiincioși.

Mama **sau** tata vine la ședință?

Nici Andrei, **nici** Ioana, **nici** Mihai nu a plecat.

Fiecare dintre studenți a promovat examenele.

Vom vedea **cine** a venit și cine a plecat.

Ce-î cu elevii aceștia?

Mulțimea aclama cu frenezie.

Dumneavoastră sunteți un om deosebit.

Munții și câmpiile sunt frumoase.

! Atenție: În situația acordului după înțeles, predicatul se acordă **cu atributul**, nu cu subiectul gramatical: O clasă de elevi **au plecat** în excursie.

APLICAȚIA 6:

Taie forma greșită:

1. Familia Ionescu *au făcut / a făcut* o excursie.
2. Elevii *poate / pot* să învețe zilnic.
3. Andrei sau Ioana *a ieșit / au ieșit* la tablă?
4. Un stol de păsări *zburau / zbura* spre răsărit.
5. Fiecare dintre voi *va / vor* trebui să se descurce la examen.



PROBLEMA 7: Numeralele

- ora două** (nu ora doi);
- ora douăsprezece** (nu ora doisprezece);
- optsprezece băieți** (nu optâsprezece / optusprezece / optsprăzece);
- corect întâi iulie** (nu unu iulie);
- douăzeci de trandafiri / nouăsprezece trandafiri** (nu douăzeci trandafiri / nouăsprezece de trandafiri).

APLICAȚIA 7:

Transcrie următoarele enunțuri, corectând greșelile:

1. Prietenii mei mi-au dăruit trei trandafiri: unul alb și doi roși.
.....
2. Ne vom întâlni în parc la ora doisprezece.
.....
3. Mai am de rezolvat cinsprezece exerciții.
.....
4. Am cumpărat în acest an nouăsprăzece cărți și douăzeci caiete.
.....
5. Vom merge împreună la spectacolul dedicat zilei de Unu Decembrie.
.....

Numele și prenumele elevului: _____ Clasa _____

Data susținerii testului: _____ Nota
obținută: _____

TEST ORTOGRAFIC



Subliniază varianta pe care o consideri corectă:

1. Vărul meu este elev în clasa **a doisprăzecea / a douăsprezecea**.
2. O clasă de elevi **a plecat / au plecat** în excursie.
3. Totul funcționează la **parametri / parametrii** normali.
4. **Cenuși / Cenușii / Cenușiii** nori acoperă orașul cu rezeziune.
5. Tu **ști / știi** când trebuie **să scri / scrii** cu 1 i, cu 2 i și cu 3 i?
6. Să **fi / fii** cuminte la bunici!
7. În **unu / întâi** iulie merg la mare.
8. Mi-am spart ochelarii **fumuri / fumurii**.
9. Nu știu **care / pe care** s-o aleg, pentru că ambele bluze îmi plac.

NOTĂ: Fiecare formă corectă valorează 1 punct. Se acordă 1 punct din oficiu.

Timpul de lucru este de aproximativ 5 minute.

SUCCES!

TEMĂ

Subliniază forma corectă a cuvintelor:

- ⑨ chibrite sau chibrituri
- ⑨ ciocolăți sau ciocolate
- ⑨ să coase sau să coasă
- ⑨ să confisce sau să confiște
- ⑨ să copii sau să copiezi
- ⑨ cotidiene sau cotidiane
- ⑨ să curăță sau să curețe
- ⑨ să fulguie sau să fulguiască
- ⑨ gălbenușe sau gălbenușuri
- ⑨ hotele sau hoteluri
- ⑨ să ieie sau să ia
- ⑨ itinerariu sau itinerar
- ⑨ liceuri sau licee
- ⑨ eseuri sau esee
- ⑨ limbei sau limbii
- ⑨ maieu sau maiou
- ⑨ ouălelor sau ouălor
- ⑨ patinuar sau patinoar
- ⑨ ultimile sau ultimele
- ⑨ vroiam sau voiam
- ⑨ pieței sau pieții

**BIBLIOGRAFIE:**

- ❖ Norel, Mariana (coordonator), Bucureanu, Petru, Dragu, Mihaela, Ortografie și punctuație. Culegere de noțiuni teoretice și aplicații, clasele V-VIII, Editura Aramis, București, 2021.
- ❖ Romoși, Nicolae, Adrian, Popa, Marius, Generator de competențe. Elemente de construcție a comunicării, Editura Delfin, 2018.

- ❖ Acum știu. Ortografia limbii române, Editura Booklet, 2020.
- ❖ Vintilă-Rădulescu, Ioana, DOOM, ediția a III-a, Editura Univers Enciclopedic, București, 2021.
- ❖ Ilie, Emanuela, Didactica limbii și literaturii române, Editura Polirom, Iași, 2014.
- ❖ <https://afostodata.ro>

Strategii de stimulare a elevilor pentru studiul Istoriei

Prof. Panait Carmina, Scoala Gim. „George Topirceanu,,

Mioveni - Arges

Istoria este știința care studiază evoluția societății umane de la apariția omului până în prezent. Obiectul istoriei nu se limitează doar la evenimentele politice, el cuprinde și aspecte economice, sociale și culturale.

Informațiile obținute de profesori prin evaluările formative îi ajută să proiecteze activitatea didactică în care utilizează resurse procedurale și materiale care să corespundă nevoilor tuturor elevilor. Elevii au nevoie de condiții adecvate nivelului lor, au nevoie de sprijin individualizat și de un mediu de învățare care să le permită să-și folosească punctele tari și interesele pentru a acumula cunoștințe și pentru a-și dezvolta capacitățile.

Instruirea diferențiată ține de un anumit mod de gândire al cadrului didactic. Factorii de diferențiere a elevilor sunt: vârsta, nivelul de cogniție, stilul de învățare, tipurile de inteligențe. Există patru modalități, enumerate de Tomlison, prin care profesorii pot diferenția instruirea:

- prin conținut: ajustarea a ceea ce au de învățat elevii sau a modului în care ei primesc informația necesară;
- prin proces: recomandarea unor modalități de abordare a conținutului;
- prin produse: crearea de oportunități de exersare, aplicare și extindere a ceea ce au învățat într-o varietate de moduri;
- prin mediul învățării: crearea unei clase în care să existe zone de studiu în liniște și zone de interacțiune și în care să se predea rutine care dezvoltă independența de acțiune.

În educație există experiență acumulată, idei, terorii bazate pe cercetări noi, practici confirmate care și-au demonstrat în timp eficiența, valori, principii, reguli. Succesul educației se bazează pe adaptarea demersului educațional la nevoile individuale ale fiecărui elev. Elevii au nevoie de profesori care să-i ajute să se cunoască, să se descopere pe ei înșiși, dar care să-i ajute să descopere cunoașterea și „să înnoate,, în oceanul informațional, prin dezvoltarea competențelor. Cunoașterea fiecărui elev este una din cele mai importante provocări pentru un cadru didactic. Într-o abordare complexă și atractivă, fiecare elev va fi tratat în mod special, ca o individualitate unică și nu ca parte a unui grup. Responsabilitatea cunoașterii elevilor, pentru a descoperi și a le dezvolta potențialul, pentru a-i ajuta pe ei să se cunoască, pentru dezvoltarea încrederii în sine este „startul,, pentru reușita activității educaționale.

Dezvoltarea materialelor de învățare adecvate nevoilor individuale constituie baza formării abilităților utile în timpul școlii, dar mai ales după aceea. În procesul de cunoaștere al elevilor, instruirea/educația diferențiată este răspunsul care-l dă cadrul didactic diversității de manifestare a elevilor, după cum urmează:

- conținutul, procesul, produsul și mediul de învățare se poate diferenția după profilurile de interligență, nevoile și interesele elevilor.

DERULAREA PROCESULUI DE ÎNVĂȚĂMÂNT PRIN IMPLICAREAȘI RESPONSABILIZAREA PĂRINȚILOR

Grădinița PP 36 Timișoara

Prof. Paraschiv Corina

În ultimii ani se pune accent și pe un angajament mutual clar stabilit între părinți și școală, în baza unui contract educațional individual privind educația copilului. Scopul contractului este asigurarea condițiilor optime de derulare a procesului de învățământ prin implicareași responsabilizarea părinților în educația beneficiarilor direcți ai educației elevilor.

În activitatea noastră didactică am conștientizat faptul că pentru o relație optimă de colaborare a școlii cu părinții pot fi utilizate o multitudine de forme și metode de colaborare. Pentru găsirea unor soluții la problemele educative ale familiei, părintele trebuie văzut ca un colaborator, ca un partener care se implică activ în aceste forme de intervenție socio-educatională. Edificarea și menținerea unui parteneriat între școală și familie depinde de asumarea responsabilităților de către toți actorii educaționali.

Cuvinte-cheie: școala, familia, parteneriat, educație, metode, eficientizare, responsabilitate.

În momentul actual, copilul este asaltat de influențele exercitate de o multitudine de factori educativi formali, informali și nonformali. Pe lângă instituțiile consacrate (familia, școala, clubul copiilor, biblioteca, biserica, muzeul, casa de cultură, internetul, radioul, televiziunea, presa scrisă), sunt diverse organizații (ale copiilor, tinerilor, părinților, etc.) fundații, grupuri de similitudine (de vârstă, de sex, de categorie socială etc.) specialiști în intervenția socio-educativă. Familia și școala sunt agenții educativi cu o influență deosebită asupra formării și dezvoltării personalității copilului.

Un factor important îl constituie raporturile dintre cei doi factori educativi, relațiile reciproce pe care le dezvoltă, poziția pe care o adoptă fiecare în relația școală- familie. Mult timp, concepția potrivit căreia școlii îi revine sarcina instrucției, iar familiei, cea a educației, a persistat, separând astfel rolurile celor doi agenți educativi. Școala și familia trebuie să colaboreze real, bazându-se pe încredere și respect reciproc, pe grija față de elev, făcând loc unei relații deschise.

Părinților le revine totuși rolul primordial în creșterea copiilor, asigurându-le acestora condițiile materiale, cât și un climat afectiv și moral. Școala, ca instituție de educație, formare și orientare, are rolul de a crea premise favorabile pentru elevi pentru a le facilita integrarea socială, spirituală și economică. Școala trebuie să facă tot ce-i stă în putință pentru valorizarea maximă a fiecărui individ prin stimularea elevilor în ce privește aptitudinile, atitudinile și a trăsăturile lor de personalitate

Este știut faptul că metodele educative din cadrul familiei, mai mult sau mai puțin planificate și coordonate benefic, determină în bună măsură dezvoltarea personalității, precum și randamentul la școală ale tinerilor, precum și manifestărilor socio-morale. Până nu demult educația elevilor a fost considerată responsabilitatea școlii. Noile orientări în educație aduc schimbări în sensul că familia trebuie implicată un numai sub aspect financiar, ci și sub aspect educațional și cultural.

Factorul hotărâtor pentru succesul școlar este colaborarea directă și activă în cadrul ecuației școală - familie. Efectul colaborării cu părinții asigură reușita scopului educațional. Pornind de la necesitatea cunoașterii sociopsihopedagogice a adolescentului, școala stabilește colaborarea cu familia sub diverse forme. Urmărind formele comune, distincte și diferențiate pe care viața de elev o prezintă, părinții pot completa, susține și dezvolta personalitatea viitorului adult cu o singură condiție – colaborarea cu școala. O bună colaborare între familie și școală se poate realiza prin parteneriate. Parteneriatele trebuie văzute ca o componentă esențială în organizarea școlii și a clasei de elevi.

Parteneriatul nu mai este considerat doar o simplă activitate cu caracter facultativ sau o problemă de natura relațiilor publice.

Parteneriatul determină și orientarea pentru o abordare flexibilă și deschisă spre soluționarea problemelor educative, dar și o formă de comunicare și colaborare în sprijinul copilului la nivelul procesului educativ. Parteneriatul școală – familie este o formulă pedagogică, noțiune relativ nouă inserată în domeniul educației. Pedagogul Sorin Cristea (2000) consideră că acest parteneriat este de fapt un segment care „reflectă mutațiile înregistrate la nivelul relațiilor existente între instituțiile implicate direct și/sau indirect în proiectarea și realizarea obiectivelor sistemului de învățământ: școala, familia, comunitatea locală, agenții sociali (economici, culturali, politici, religioși etc.), factori de asistență socială etc.”.

Parteneriatul cu familia insistă pe formarea anumitor competențe și deprinderi de pregătire a copiilor pentru viața școlară și ceasocială, iar părinților pentru asigurarea unei educații de calitate copiilor. În general, majoritatea familiilor sunt interesate să întrețină o colaborare strânsă cu școala.

Prin parteneriatul școală – familie se urmărește realizarea unei comunicări eficiente între cei doi factori și punerea de comun acord a sistemelor de valori și a cerințelor de la copil. Mircea Agabrian (2005) consideră că din acest parteneriat cei câștigați sunt elevii. Acestea acționează în următoarele direcții: ajută profesorii în munca lor, generează și perfecționează competențele școlare ale elevilor, îmbunătățesc programele de studiu și climatul școlar, dezvoltă abilitățile educaționale ale părinților, creează un mediu de siguranță sporit în școli.

Participarea democratică în luarea deciziilor în cadrul școlii constă în stabilirea prin lege a consiliului de administrație școlară, în care părinții au reprezentanți cu rol decizional și de control.

În ultimii ani se pune accent și pe un angajament mutual clar stabilit între părinți și școală, în baza unui contract educațional individual privind educația copilului. Scopul contractului are ca principiu asigurarea condițiilor optime de derulare a procesului de învățământ prin implicarea și responsabilizarea părților în educația beneficiarilor direcți ai educației elevilor.

Bibliografie:

Agabrian, M., Milea V., Parteneriate școală-familie-comunitate, Ed. Institutul European, Iași, 2005

Batrânu, E., Educația în familie, Ed. Politică, București, 2005

Cosma, T., Ședințele cu părinții în gimnaziu, Ed. Polirom, Iași, 2001

Cristea S., Fundamentele pedagogiei, Ed. Polirom, Iași, 2010

Jigău M., coord., Curriculum clasele V-VIII Consiliere și orientare, Institutul de Științe ale Educației, Consiliul Național pentru Curriculum, București, 2005

Digitalizarea și învățământul online-optimizarea serviciilor educaționale

Pascal Morena

Școala Gimnazială Cernătești

Învățământul online reprezintă o etapă nouă și specifică în organizarea activității didactice, în condițiile impuse de cerințele actuale și necesită revederea substanțială a politicilor educaționale, în special cele ce țin de modalitățile de implicare a tuturor factorilor : profesori, elevi, părinți, comunități locale și instituții civile în asigurarea și evaluarea calității educației, atât la nivel de unitate școlară, cât și la nivel național. Școala online, deși a provocat uneori tensiune și frustrare, a devenit o alternativă importantă de reformare a întregului sistem educațional tradițional. Învățarea online a devenit o oportunitate de a defini atât rolul elevului ca parte activă în învățare, cât și al cadrului didactic, care ar trebui să aibă în primul rând rolul de facilitator, să stimuleze procesul instructiv – educativ, pe care să-l ghideze mai mult decât să îl controleze. În cadrul învățării de la distanță se pune accent pe dezvoltarea competențelor elevilor mai apropiate de viață și intereselor lor, precum și pe formarea unor valori și atitudini față de ceea ce se întâmplă în societate și cu persoana însăși.

Resurse de predare și învățare digitale sunt foarte multe, însă importantă este selectarea celor care sunt captivante și interesante pentru elevi, cunoscute profesorilor, adaptate capacităților intelectuale și obiectivelor educaționale. Transferarea activităților de învățare în mediul online a marcat schimbări majore nu doar pentru elevi, ci pentru întreaga familie, o modalitate de depășire a limitelor, căutare de resurse și materiale online care să fie utile, accesibile și să asigure conținuturi educative de calitate . O dată cu dezvoltarea tehnologiei, utilizarea instrumentelor digitale în diferite domenii ale vieții devine o practică comună, inclusiv în mediul educațional. Într-o măsură mai mare, azi tehnologiile noi, inclusiv telefoanele mobile, sunt utilizate în formarea competențelor și pentru dobândirea cunoștințelor. De altfel, găsim azi o mulțime de resurse online pentru preșcolari și elevi. Utilizarea mijloacelor digitale , a programele și aplicațiilor moderne, introduc o nouă modalitate de a lucra cu imagini, sunet, materiale video și text. Influența tehnologiei în educație este inevitabilă, ceea ce rămâne de făcut este să fie asimilată și folosită pentru formarea individului ca personalitate modernă în societate. Pe perioada desfășurării activităților didactice online , dacă ne raportăm la eficiența învățării de la distanță, activitatea preșcolarilor a fost cu siguranță cea mai afectată dintre toate nivelurile de învățământ, fiind o adevărată provocare pentru preșcolarii mai mari sau chiar imposibilă pentru cei mai mici. Părinții au primit sarcini de la profesori cu referire la organizarea timpului și a activităților, sfaturi pentru o comunicare eficientă, bazată pe reperi cunoscute copiilor.

Nevoile preșcolarilor de conectare și contact direct cu adulții și cu alți copii, capacitatea mică de concentrare și nivelul lor de dezvoltare cognitiv și emoțional fac învățarea online o adevărată provocare pentru copii mai mari sau chiar imposibilă pentru cei mai mici. Instrumentele și strategiile utilizate pentru școala online sunt diferite: video, filmulețe cu activități interactive, cântece, simulări, aplicații etc., pe care educatorul le trimite părinților pentru copil. Inșă, mai important decât metodele selectate, este obiectivul educațional al interacțiunii și conectarea directă cu preșcolarul. Cadrele didactice care sunt implicate în școala online simt o nouă provocare, anume cea de a lua în vedere faptul că părintele se află în

spatele copiilor și au posibilitatea să cunoască direct modalitatea de organizare a învățării. De aceea sunt necesare sesiuni de formare și cu părinții pentru a înțelege și a se implica mai activ în acordarea unui suport educațional copilului și să intervină în anumite situații.

În perioada de organizare a învățării online, rolul părinților a devenit unul mai complex, de la cel de protecție a copilului și asigurării dispozitivelor digitale, la cel spiritual, de ghidare, monitorizare, uneori de provocator intelectual și de diversificator de experiențe. Pentru ca procesul de învățare online să funcționeze bine, părinții sunt implicați de către cadrele didactice în anumite secvențe din timpul lecțiilor online, astfel îmbunătățind relația cu familia. Părinții își dau seama că rolul lor de bază este cel de a acorda un suport emoțional și financiar sau chiar educațional, dacă are pregătirea necesară. Dincolo de acumularea de cunoștințe și dezvoltare a competențelor, școala trebuie să fie pregătită să se adapteze la diverse contexte ale realității, să trezească emoții și atitudini, să modeleze caractere, într-un context valoric. În acest sens, implicarea în primul rând a părinților, dar și a membrilor comunității, în calitate de parteneri activi ai cadrelor didactice, este evidentă. Relațiile care se stabilesc între oameni în mediul online, comunicarea eficientă și grija față de persoanele apropiate, adică atitudinile și valorile, care constituie fundamentul noii paradigme a educației de calitate, asigură condițiile optime de dezvoltare a personalității elevilor și de integrare în societate. Reorganizarea sistemului educațional ar trebui să aibă loc pornind de la necesitățile pieței muncii și a cerințelor copilului, familiei și ale comunității.

Bibliografie

1. Prof.dr. Anca -Narcisa Adochiei-, „Noi perspective ale educației în era digitală”, Iași, 2021
2. <https://educația-digitală.ro>
3. <https://www.smart.edu.ro>

Le français à travers les projets dans notre école

Prof. Adriana Pătrașcu, Șc. Gim.Tudor Arghezi, Năvodari

Comme l'élève est au centre des méthodes didactiques, il doit être impliqué cent pour cent et participer activement à son développement, inter actionner, expérimenter, valoriser les connaissances acquises par expérience. L'élève doit être motivé dans l'apprentissage par des méthodes attrayantes. Les partenariats entre les écoles facilitent la réalisation des projets à travers lesquels les élèves peuvent mettre en pratique leurs connaissances, participer aux compétitions, échanges d'expérience, ils socialisent et ils perfectionnent leurs compétences de communication. L'élaboration, la coordination et le déroulement des projets éducatifs font modeler la personnalité des élèves. La théorie se mêle à la pratique et l'élève se rend compte que son apprentissage est bien matérialisé par des actions concrètes. Les actions développent aux élèves l'empathie, la responsabilité envers leurs semblables. On crée des liaisons au niveau de la communauté, la pensée critique des élèves est stimulée et la perception de la multiculturalité est éduquée. L'estime de soi est bien développée et le dévouement pour les idées civiques augmente.

« Dans la poursuite d'un projet scolaire plusieurs types de difficultés sont susceptibles de se poser à l'apprenant.

- Quel projet choisir et selon quels critères ? (Difficultés d'ordre décisionnel)
- Comment, par exemple, planifier la gestion du temps pour arriver à ses fins ? (La notion temporelle)
- Comment se répartir les tâches ? (l'organisation) Comment faire l'inventaire des ressources nécessaires ? Où les trouver ? Quelle procédure adopter ? Etc.
- Difficultés d'ordre contextuel : l'organisation de la classe, le cadre horaire, la réglementation favorisent-ils la réalisation du projet ou constituent-ils des obstacles plus ou moins évitables ?

• Difficultés d'ordre relationnel : comment favoriser la coopération entre tous ? Que faire en cas de conflits interpersonnels ? Comment négocier les différences de points de vue ?»¹

Notre projet permet de résoudre toutes les difficultés énoncées au-dessus, parce qu'il est plus qu'un projet de classe, le thème du projet est déjà donné. Les élèves coordonnés par leurs professeurs savent qu'ils doivent démontrer qu'ils sont meilleurs que les autres, que c'est un concours. Le projet est ample et permet aux élèves de coopérer dans équipe, de s'affirmer eux-même, de s'aider, d'apprendre de ses propres fautes et des fautes qu'ils saisissent aux autres.

Le projet que j'ai initié en 2019 *Parle-moi dans ma langue !* est né du désir de réunir toutes les écoles de la ville, y compris le lycée, pour revoir mes collègues, pour donner l'occasion à mes élèves de faire connaissances aux autres élèves, de même âge, même plus petits ou plus grands, pour apprendre en échangeant et pour voir que le français est assez agréable, musicale, même facile à travers la poésie, la chanson, le dessin, à tout âge. D'autres avantages sont le développement de l'intérêt pour les valeurs culturelles européennes et l'élargissement de l'univers de connaissance, la formation des habilités de compréhension interculturelle et médiation. La diversité linguistique devient un milieu de transmettre la culture locale autochtone, de faire connaître les valeurs traditionnelles dans tous les coins du monde.

A partir du 2011 la Journée Internationale des langues européennes est célébrée dans tous les états membres du Conseil de l'Europe. L'étude des langues étrangères rompt les barrières du malentendu entre les gens et les barrières intellectuelles.

L'Union Européenne investit dans la promotion des compétences linguistiques, par des programmes comme Erasmus, Socrates, Leonardo da Vinci. Les compétences plurilinguistiques représentent la chance d'étudier dans d'autres pays, des opportunités de bien vivre n'importe où, en Europe.

Les langues: française, anglaise, roumaine et italienne, les valeurs de la solidarité, du dialogue et de la diversité culturelle et linguistique sont célébrées en septembre, la Journée Internationale des langues modernes européennes, par des nombreux événements organisés dans tout l'espace

¹ <https://www.bienenseigner.com/avantages-pedagogie-de-projet/>

européen. Au mois de novembre on célèbre la Journée Internationale du professeur de français, occasion de remercier les professeurs de langues modernes.

Ce projet éducatif s'inscrit dans la tendance globale de promouvoir le plurilinguisme, mais il tient compte aussi de l'harmonisation des activités qui visent le développement des compétences linguistiques aux celles qui stimulent la créativité des élèves, l'ouverture et la tolérance.

Ça nous permet de développer l'intérêt pour les activités extracurriculaires et enrichir l'univers de connaissance, stimuler l'intérêt pour l'étude des langues modernes, à travers des affiches, des colages, des dessins thématiques. La capacité de communiquer dans une langue étrangère est aussi développée, autant que la mémoire, l'attention, l'esprit d'observation. On réalise un échange d'expérience entre les écoles partenaires. Les élèves sont encouragés par des expositions avec leurs dessins. L'originalité et l'intérêt des élèves pour la documentation et la recherche sont encouragés. Le rôle de l'école est augmenté dans la communauté. La perspective interlinguistique et les éléments de civilisation de l'espace européen sont significatifs. Les bénéfices pour les élèves sont multiples : ils ont la possibilité de voir les collègues des autres écoles interpréter, réciter, communiquer en différentes langues étrangères. Le plurilinguisme est à son aise. On a trois sections pendant lesquelles les élèves peuvent étaler leurs talents artistiques, béletristiques, créatifs. Ils ont fait de leur mieux pour mettre en évidence les qualités de créateur de poésie pour élogier les langues étrangères, de réciter des poésies, d'interpréter des chansons, d'être bons acteurs.

L'offre variée, les élèves choisissent le côté qui leur va mieux: s'ils s'y connaissent bien en actorie, alors ils choisissent la section où ils doivent réciter une poésie, avoir un rôle dans une pièce de théâtre, s'ils ont une belle voix, ils essaient d'interpréter une pièce musicale dans la langue désirée et mieux connue par eux. Des fois, ils ont l'embarras du choix, parce que les élèves préfèrent deux ou trois langues, participer aux plusieurs actes artistiques.

Quand on a eu ce projet en présentiel, en 2019 on a pu réjouir et vivre en direct les émotions, tandis que les éditions suivantes déroulées en lignes nous a empêchés de sentir la véritable joie. On a eu des chutes de courant en 2020, l'internet est revenu après quelques minutes, on pouvait pas bien entendre les protagonistes interpréter les poésies, les chansons. Cette année, toujours en lignes, avec un participation nombreuses 300 élèves , de dix écoles, tout c'est bien passé. Le jury

a eu beaucoup de travail dans la délibération , parce que tous les élèves ont été bons , de 9 ans à 17 ans. On a eu beaucoup de prix et de diplômes, qui seraient remis à la fin de l'année scolaire. L'effort est récompensé, car «dans l'effort on trouve la satisfaction et non dans la réussite. Un plein effort est une pleine victoire.»² Gandhi

² <https://citation-celebre.leparisien.fr/>

Optimizarea serviciilor educaționale în vederea integrării elevilor din învățământul preșcolar din România-exemple de bune practici, studii, proiecte

Patrascu Daniela-G.P.N Salciile,Prahova

Cirstea Luiza-G. P.P. nr 32 Ploiesti,Prahova

Învățământul preșcolar este o etapă importantă în dezvoltarea copiilor, atât din punct de vedere cognitiv, cât și din punct de vedere socio-emoțional. În această perioadă, copiii își dezvoltă abilitățile de bază, cum ar fi limbajul, motricitatea și abilitățile sociale, dar și abilități mai complexe, cum ar fi gândirea critică, rezolvarea de probleme și creativitatea.

Pentru a asigura o educație de calitate pentru toți copiii, este important ca serviciile educaționale să fie adaptate nevoilor și intereselor individuale ale acestora. Acest lucru este deosebit de important în cazul copiilor cu nevoi speciale, care pot avea dificultăți în a participa la procesul de învățare tradițional.

Rolul integrării în învățământul preșcolar

Integrarea copiilor cu nevoi speciale în învățământul preșcolar este o prioritate pentru sistemul educațional românesc. Integrarea înseamnă includerea copiilor cu nevoi speciale în același mediu de învățare cu copiii fără nevoi speciale, oferindu-le acces la aceleași oportunități educaționale și sociale.

Integrarea copiilor cu nevoi speciale în învățământul preșcolar are o serie de beneficii, atât pentru copii, cât și pentru societate. Pentru copii, integrarea poate contribui la dezvoltarea abilităților sociale și de comunicare, la creșterea încrederii în sine și la reducerea discriminării. Pentru societate, integrarea poate contribui la crearea unei comunități mai incluzive și mai echitabile.

Exemple de bune practici

În România există o serie de bune practici în domeniul integrării copiilor cu nevoi speciale în învățământul preșcolar. Iată câteva exemple:

- Utilizarea metodelor de educație incluzivă: Aceste metode de educație sunt concepute pentru a răspunde nevoilor tuturor copiilor, inclusiv a copiilor cu nevoi speciale. Ele se bazează pe principiile egalității, participării și respectului pentru diversitate.
- Personalizarea planurilor de învățământ: Planurile de învățământ pentru copiii cu nevoi speciale sunt personalizate pentru a răspunde nevoilor individuale ale fiecărui copil. Acest

lucru se realizează prin intermediul parteneriatului dintre părinți, cadrele didactice și alți profesioniști din domeniul educației.

- Cooperarea între instituțiile de învățământ și organizațiile din comunitate: Cooperarea între instituțiile de învățământ și organizațiile din comunitate poate contribui la crearea unui mediu educațional mai incluziv și mai accesibil pentru copiii cu nevoi speciale.

Studii și proiecte

O serie de studii și proiecte au fost realizate în România pentru a evalua impactul integrării copiilor cu nevoi speciale în învățământul preșcolar. Iată câteva exemple:

- Studiul „Integrarea copiilor cu nevoi speciale în învățământul preșcolar din România”, realizat de Universitatea București în 2021, a constatat că integrarea are un impact pozitiv asupra dezvoltării abilităților sociale și de comunicare ale copiilor cu nevoi speciale.
- Proiectul „Integrarea copiilor cu nevoi speciale în învățământul preșcolar din România”, finanțat de Uniunea Europeană în perioada 2019-2021, a contribuit la creșterea gradului de integrare a copiilor cu nevoi speciale în învățământul preșcolar.

Recomandări

Pentru a optimiza serviciile educaționale în vederea integrării elevilor din învățământul preșcolar din România, sunt necesare următoarele măsuri:

- Formarea cadrelor didactice în domeniul educației incluzive: Cadrele didactice din învățământul preșcolar trebuie să fie instruite în metodologia educației incluzive pentru a putea răspunde nevoilor tuturor copiilor.
- Asigurarea resurselor necesare pentru integrare: Pentru a asigura o integrare de succes, este necesar să se asigure resursele necesare, cum ar fi personalul calificat, materialele didactice și echipamentele adaptate.
- Parteneriatul cu comunitatea: Parteneriatul cu comunitatea este esențial pentru a crea un mediu educațional mai incluziv și mai accesibil pentru copiii cu nevoi speciale.

Aceste măsuri ar putea contribui la îmbunătățirea calității educației pentru toți copiii, inclusiv pentru copiii cu nevoi speciale.

Bibliografie

Andrei, L., și Ilie, A. (2022). Integrarea copiilor cu nevoi speciale în învățământul preșcolar din România. *Revista de Pedagogie*, 2022, 1, 11-18.

Băban, A. (2013). Educație incluzivă. București: Editura Didactică și Pedagogică.

Bîrlea, C. (2018). Integrarea copiilor cu nevoi speciale în învățământul preșcolar. București: Editura Didactică și Pedagogică.

Ministerul Educației și Cercetării. (2022). Strategia națională de educație 2021-2030. București: Ministerul Educației și Cercetării.

Păduraru, I. (2019). Educație incluzivă în învățământul preșcolar. București: Editura Didactică și Pedagogică.

Ștefan, C., și Măgureanu, A. (2017). Educație incluzivă - o abordare integrativă. București: Editura Universitară.

COPIII ROMI - MODALITĂȚI DE DIMINUARE A ABANDONULUI ȘCOLAR TIMPURIU

- PAVĂL LUMINIȚA – prof. înv. primar Școala Gimnazială „Mihail Sadoveanu” Fălticeni

Populația romă din România prezintă o serie de probleme în a accesa, a se integra și a beneficia de succes academic în cadrul sistemului educațional. Aceste probleme care afectează comunitatea romă rezultă dintr-o lipsă de instruire a acestora și, în consecință, membrii săi nu au acces la piața muncii în condiții egale cu majoritatea populației. Acest lucru generează alte inegalități sociale, mai puțină bogăție și o percepție socială sărăcită, precum și o devalorizare a comunității romă. Factorii care influențează această situație sunt multipli, de lungă durată și răspund la o diversitate de cauze sociale, economice și culturale, care au determinat dezvoltarea și evoluția comunității romă în țara noastră.

Cu privire la nivelul de trai al comunităților de romi, cercetările arată că 60% din totalul comunităților de romi sunt sărace. Comunitățile de romi foarte sărace sunt sărace nu doar din punct de vedere al infrastructurii, al accesibilității (drumurilor), și al surselor de venit ci și din punct de vedere al resurselor de capital uman ca urmare a experienței educaționale și de migrațiune relativ reduse. Cele mai sărace comunități de romi sunt cele rurale unde venitul minim garantat, resursele obținute din asistența socială și activitățile ocazionale sunt singurele venituri.

Cauza abandonului școlar în rândul copiilor romi

Abandonul școlar în rândul copiilor de etnie romă a devenit o problemă serioasă în învățământul românesc. Nu este numai în cazul lor această problemă, dar copiii care se adaptează cel mai greu în societate și care sunt acceptați cel mai greu în colectivități, atât în școală cât și în societate, sunt cei din etnia romă. Trebuie adăugat faptul că părinții cei mai mulți sunt reticenți în a-și înscrie copiii în clase în care sunt și copii de etnie.

Care este cauza acestei neacceptări din partea ambelor părți?

Romii dezvoltă la copiii lor un stil de viață diferit de cel cu care ne-am familiarizat noi: libertatea, fuga de răspundere, neacceptarea greului, abilitatea de a concepe strategii de supraviețuire neacceptate de societate și mai puțin preocuparea pentru școală. La acestea se adaugă absența noțiunii de disciplină, care lipsește cu desăvârșire în rândul acestei etnii.

Dacă un om de bine, interesat să scoată la lumina cunoașterii unul dintre copiii de etnie romă, va încerca să forțeze limitele impuse de „educația” din familia acestuia, va intra în conflict cu libertatea la care țin românii. Dacă nu le ceri nimic, te respectă, îți vor arăta respectul și vor face să fii apreciat în comunitatea lor. Dacă însă le forțezi libertatea, cerându-le să intre în regulile școlii / clasei / comunității, vei descoperi fața nevăzută a romilor, și anume aceea de răzbnători, antisociali. De aceea nimeni nu încearcă să facă ceva ce nu folosește prezentului și lasă viitorul în mâinile viitorului.

Pe lângă libertatea, care a devenit principiu de viață al romilor, se adaugă și absența noțiunii de timp, ce se construiește în om prin contrângeri de tot felul: program zilnic de viață, deplasarea cu mijloace de transport în comun, încadrarea în programe de lucru la școală/servici. Acestea lipsesc cu desăvârșire la majoritatea romilor, care nu fac servicii, nu călătoresc, nu au un program de viață stabilit, nu urmează niște norme sociale.

Dacă părintele nu se trezește dimineața, acel copil nu va merge la școală în ziua aceea, iar acest lucru este o obișnuință la romi. Cum să convingi un copil de rom să vină la școală, când părinții lui nu se ridică din pat toată ziua? Cum să înveți un astfel de copil să respecte un program de învățare sau de viață, când singurul lui program de viață pe care îl cunoaște este

libertatea? Cum să convingi un părinte care nu face nimic toată ziua, să urmărească pe copilul lui la temele pentru acasă?

Sentimentul că totul li se cuvine al părinților, în ceea ce privește educația și activitatea școlară a copiilor, duce la insuccesul școlar și, de aici până la abandonul școlar, nu mai este decât un pas.

Ca rezultante ale cauzelor ce țin de „a li se da totul pe tavă”, fără a li se cere nimic în schimb, contribuie la creșterea numărului de elevi de etnie romă care abandonează școala. Acestea se referă la starea psihologică a elevului. Având o imagine de sine deteriorată, sentimente de inferioritate, anxietate aceștia au reacții diferite atunci când apare eșecul școlar. Cei care nu găsesc în ei sau în familie resursele necesare pentru a face față dificultăților își vor satisface nevoia de valorizare personală în afara școlii, prin abandon. Încrederea scăzută în educația școlară, dezinteresul față de educație sau dificultăți în însușirea cunoștințelor care se predau sunt alte aspecte importante ale cauzelor abandonului școlar.

Automarginalizarea

Se știe că etnia romă este o categorie defavorizată, lipsită de educație și condiții decente de viață. Întrebarea se pune cine greșește în acest caz?

Societatea, prin toți oamenii de bine, prin politica internă și toate forțele implicate în a sprijini această comunitate, au găsit de cuvânt să sprijine material aceste familii. Primind totul de-a gata, a apărut o problemă și mai mare: sentimentul că totul și se cuvine. Cu toții, fără nicio excepție, știu numai să primească, nicidecum să dea ceva. Nu vor avea niciodată bani de caiete sau pixuri pentru școală, în schimb au bani de cele mai scumpe sandviciuri și sucuri (ca pachet zilnic la școală pentru copil), la care se adaugă țigările întregii familii.

Oricât de mult ai dori să convingi un astfel de părinte că viitorul copilului stă în caietul și pixul cu care se formează ca om în viață, el nu știe decât că pentru acestea nu are bani, chiar dacă un caiet și un pix, la un loc, valorează cât țigările pe care el le fumează în jumătate de oră. Ce să mai spunem că ar trebui o carte, o uniformă sau alte rechizite școlare?

Toți suntem vinovați de marginalizarea cu care se confruntă copiii romi.

Modalități de a transforma un copil rom

Cea mai grea muncă a unui învățător, care are în clasa pe care o conduce și elevi de romi, este nu să-l învețe să scrie și să citească, ci să-l convingă să dea. Să dea timpul său statului la școală, să dea o bucată din cornul pe care îl primește gratuit la un alt copil, să dea respect celor care îl formează, să dea recunoștința celor care renunță la a-și cumpăra lor ceva, spre a le umple lor un gol, să dea dreptate celor care au dreptate.

Dacă ai reușit să convingi pe micuțul școlar să devină o mână care să dea mai departe din oricât are el, l-ai câștigat pentru o viață. Dacă ai convins pe mama micuțului să dea copilului un pix și un caiet la școală, renunțând ea la o țigară sau la o bere, ai câștigat întreaga familie pentru o viață.

Absențele de la școală cu săptămânile

Cea mai mare problemă care apare în cazul claselor cu un număr mare de copii de etnie este că ei nu vin la școală în fiecare zi. Nu am descoperit încă o ecuație a alegerii zilelor în care vin la școală, dar cert este că dintr-un număr de zile dintr-un an școlar, zilele libere în care elevul rom nu vine la școală depășește o cincime din total. La această medie se adaugă cazurile în care elevul nu vine la școală un sfert din zile, sau chiar o treime, sau mai mult. Motivele sunt nenumărate, de la faptul că nu s-a putut trezi, că era prea frig afară, că au fost plecați în altă localitate, că este copilul “prea cruduț” să-l scoată din casă când e frig afară sau doar că acesta nu vrea să vină la școală.

Copiii romi - modalități de a diminua abandonul școlar la clasa mea

La clasa mea, la care predomină copiii de minorități, am apelat la toate modalitățile posibile de a-i convinge să vină la școală:

- Am realizat proiecte de parteneriat cu biserica, cu fundații diverse și asociații pentru a asigura întreaga bază materială de care are nevoie un elev pentru a fi în rândul tuturor elevilor ce merg la școală.
- Am asigurat uniforma clasei, cumpărând în permanență accesorii ca simboluri ale clasei noastre.
- Am inițiat un parteneriat cu o fundație, pentru a asigura un pachet de hrană zilnică la școală, astfel încât părinții să nu mai fie nevoiți să cumpere ei pachetul de mâncare zilnic.
- Am invitat diverse personalități care să le vorbească părinților despre calea spre succes.
- Am inițiat proiecte de “ȘCOALĂ DUPĂ ȘCOALA” și “CERC DE ÎNVĂȚARE” prin care am stat după ore cu elevii care rămăneau în urmă la învățatură, din cauza absențelor.
- Am participat cu elevii la diverse concursuri școlare, cu scopul să îi fac să iubească fața strălucitoare a școlii, prin medalii și diplome primite de către copii.
- Am impus respectarea regulamentului de ordine interioară al clasei mele, până la a face copilul să aștepte pe bancă, în spatele clasei, dacă întârzie mai mult de jumătate de oră (la pauză elevul mergea în banca lui).
- Am desfășurat multe lecții demonstrative cu părinții, cu scopul să vadă progresul copiilor lor, prin prezența la școală.
- Serbările școlare au fost permanent interactive, făcând din părintele copilului un partener de echipă al copilului din clasa mea.
- Am căutat părinți/alte persoane care să scoată din pat pe câte un elev care nu se poate trezi dimineața, chiar plătind acele persoane.
- Am suportat din banii proprii tratamente de deratizare.
- Am organizat excursii tematice (din banii familiei mele) cu scopul de a-i motiva să își scrie temele.
- Am lansat jocul “Cine imi dăruiește o bucățică din mâncarea lui, va primi un dar din partea mea”.
- Am organizat o excursie înafara localității, pentru a încuraja cititul elevilor (excursia fiind adresată numai celor care au deprins cititul în ritm de bază).
- Am rugat direcțiunea școlii să vină în sprijinul meu.

Programe și strategii medicale pentru susținerea și integrarea populației de etnie romă

Starea de sărăcie și lipsă de educație, care duce la automarginalizare, precum și la o limitare a aspirațiilor copiilor, limitare care este foarte clar evidențiată. Dezvoltarea fizică a acestor copii este mai lentă decât în mod normal. Majoritatea copiii pot avea întârzieri în dezvoltarea mentală și socială.

Nevoile sociale dar și cele soci-medicele ale populației rome sunt multiple. Dacă strategiile primilor ani de după Revoluția din 1989 vizau cu prioritate susținerea materială a romilor, noile orientări au înțeles că trebuie să se construiască programe cu impact mai lung, programe care să integreze minoritatea pe o perioadă mai mare de timp. Desigur, așa cum a fost amintit mai sus, prima formă de susținere a acestei minorități a fost educația. Trimiterea copiilor la școală, conștientizarea rolurilor educative și investiția în educație a fost și încă rămâne o direcție de acțiune care să conducă la reducerea disparităților, a decalajului de atitudine între grupul majorității și cel al minorității rome. Construirea unui cadru legislative care să protejeze comunitatea de tendințele de segregare a fost un program juridic funcțional, însă, impactul nu s-a observat imediat ci după o anumită perioadă de timp de la implementare.

O altă direcție de intervenție asupra securității biologice a romilor a fost și construirea “Programului de mediere sanitară”. Având la bază o experiență legislativă franceză în acest sens, Romani CRISS a început strategia de formare de specialiști care, angajați de această fundație, să devină mediatori locali, în mod prioritar în comunitățile în care au avut loc conflicte interetnice. Cinci ani mai târziu, Romani CRISS a pilotat această strategie, formând mediatori femei din rândul populației rome “ca persoane care mijlocesc/mediază relația dintre comunitatea de romi și autoritățile locale sanitare”. Acestea urmau să îndeplinească următoarele roluri:

1. Înelnesc comunicarea între romi și cadrele medicale
2. Facilitează accesul romilor la serviciile medicale
3. Furnizează informații comunității de romi cu privire la drepturile și obligațiile cetățeanului în raport cu statul
4. Oferă informații romilor cu privire la funcționarea sistemului de sănătate (Simona Barbu, Carmen Brici, 2011, p. 7)

În anul 2001 a fost instrumentată juridic calitatea de mediator sanitar, fiind înscrisă în COR la grupa de bază 5139 cu titulatura “Lucrători în serviciul populației”, codul 513902. Din anul 2003, specialiștii formați de Romani CRISS au devenit angajați ai DSP-urilor județene prin Ordinul 619 emis de Ministerul Sănătății.

O altă strategie pentru susținerea populației de etnie romă a fost și Hotărârea nr. 430 din 25 Aprilie, 2001 privind Strategia Guvernului României de îmbunătățire a situației romilor prin promovarea unor măsuri de incluziune socială. Strategia a avut la bază construirea de resurse umane și materiale de susținere a etnicilor romi dar și fundamentarea unui cadru juridic punctual care să prevină discriminarea și să stimuleze incluziunea socială. De asemenea, strategia și-a propus să utilizeze resursa etnică pentru creșterea șanselor de integrare ale romilor. Astfel, au fost selectate elite ale comunității pentru a fi formați ca facilitatori al politicilor de integrare socială și de modernizare și pentru a oferi romilor șanse egale de integrare dar și de dezvoltare.

BIBLIOGRAFIE: PROIECT PEH018 – „STRATEGII PENTRU VIITOR, STRATEGII PENTRU TINERI” - Contractul de finanțare nr. 24H/09.06.2015

PROVOCĂRI ȘI SOLUȚII ÎN EDUCAȚIE

Pavel Ildiko Hortenzia

Scoala Gimnaziala Ghilad

Societatea umană evoluează continuu, uneori cu pași mai rapizi, alteori confruntându-se cu diverse probleme și crize. În orice situație, un domeniu important și prioritar al statului trebuie să rămână educația, care, la rândul său, are nevoie de o formare continuă pentru a corespunde cerințelor actuale ale societății și să pregătească copiii și tinerii pentru a se integra activ în viața socială și personală.

Utilizarea internetului și a noilor tehnologii este un domeniu cu o dinamică deosebită, în întreaga lume și în țara noastră, în special din momentul adoptării parțiale sau totale a sistemelor de învățare digitală.

Situația de criză din primăvara anului 2020, provocată de pandemia Covid 19, a scos la iveală problemele existente în societate, care cu certitudine își va aduce aportul la o schimbare radicală a mentalității oamenilor. În acest context, se resimte o schimbare radicală a sistemului educațional, pentru ai face pe educabili să devină mai conștienți, mai flexibili și mai bine pregătiți pentru viața de mâine cu surprizele sale. Schimbarea trebuie să includă, implicarea mai largă a părinților, dar și a membrilor comunității, în calitate de parteneri activi ai cadrelor didactice, în educația tinerei generații. Însăși elevii ar trebui să fie învățați să învețe, astfel devenind fideli parteneri ai dascălilor, deschiși să învețe în primul rând pentru sine, valorificând eficient multiplele sale inteligente, care ulterior să devină achiziții importante pentru progresul societății.

În ceea ce privește timpul petrecut efectiv în fața ecranelor de tipul telefon, tabletă, laptop, studiile constată că elevii cu vârste cuprinse între 13 și 18 ani folosesc aceste dispozitive, în medie, între 5 și 6 ore pe zi. Acest număr de ore se referă la folosirea televizorului, navigarea pe internet, vizionarea videoclipurilor sau alte activități de tip media și nu include timpul pe care copiii îl petrec în fața unui astfel de dispozitiv în scopul realizării temelor și a proiectelor pentru școală. Conform cercetărilor sociologice, copiii cu vârste cuprinse între 9 și 13 ani se expun, în medie, până la 4 ore și 30 de minute, iar cei cu vârste mai mici de 9 ani – 3 ore și 30 de minute, zilnic. Prin urmare, aproape automat, timpul de ecran va crește substanțial odată cu introducerea orelor de școală și a temelor/proiectelor de studiu în sistem digital.

Sfatul specialiștilor pentru cadre didactice și părinți este organizarea timpului petrecut de elevi în mediul virtual, ținând cont de câteva elemente:

- ✓ Nevoile diferite de învățare;
- ✓ Timpul optim de expunere la ecran în funcție de vârsta copiilor;
- ✓ Programul școlar și programul de examen;
- ✓ Nevoia de socializare;
- ✓ Nivelul de digitalizare.

Preșcolăritatea reprezintă etapa în care se manifestă curiozitatea și interesul pentru cunoaștere. Copiii socializează în afara mediului familiei, se joacă și comunică despre propriile nevoi. Sunt în dezvoltare comportamentele socio-afective, cognitive, de comunicare și de limbaj, psihomotorii, iar crearea experiențelor de învățare se poate realiza și cu ajutorul tehnologiei informatice.

Frecvența optimă a activităților este de 2-3 sesiuni online pe săptămână, cu participare directă, iar durata acestora trebuie să fie adaptată timpului optim de ecran pentru această vârstă (între 15 și 30 de minute).

Cadrele didactice pot încărca pe platformele digitale dedicate preșcolărilor diferite resurse educaționale, dar folosirea acestora, de către preșcolari, este bine să se realizeze în afara spațiului digital. O modalitate oportună de lucru este înregistrarea audio/audio-video a unor secvențe didactice care prezintă modele educaționale – aria artelor vizuale, a abilităților practice, muzică și mișcare etc. menite să motiveze copiii să exerseze munca independentă, fără a-i fixa în spațiul online și a prelungi inutil timpul de ecran.

În munca cu preșcolarii, am îmbinat în mod cât mai riguros cerințele planificării cu nevoile și cu posibilitățile preșcolărilor din grupa pe care o coordonez la GPN Jibea Nouă, în măsura în care activitățile s-au desfășurat de acasă, în sistem online. Din 11 martie 2020, datorită implementării stării de urgență, prin care atât cadrele didactice, cât și preșcolarii au fost nevoiți să rămână la domiciliu, activitățile au fost gândite a fi susținute online, utilizând platforma **ZOOM** pentru conferințe în combinație cu platformele educative **Wordwall**, **Kinderpedia**.

La baza acestor decizii au stat următoarele ipoteze:

1. Dacă educatorul este în legătură directă cu preșcolarul când acesta își petrece timpul în activități educaționale dirijate, atunci calitatea informației consolidate sau dobândite crește.
2. Dacă se desfășoară cu preșcolarul activități efectuate într-un anumit interval de timp, atunci acesta petrece mai puțin timp în fața micilor ecrane pe perioada COVID-19.

Plecând de la aceste ipoteze și de la ideea implicațiilor negative pe care timpul petrecut utilizând tehnologia It de tipul telefonie mobilă (în cadrul GPN Jibea Nouă doar trei preșcolari au acces la calculator) îl are asupra sănătății preșcolărilor, am repartizat timpul activităților în felul următor:

- 📅 9:00 - 9:30 întâlnirea de dimineață
- 📅 10:30 - 11:00 activitate didactică de consolidare/ testare/ învățare
- 📅 19:00 - 19:30 povestea de seară.

Evidențiez faptul că, pe parcursul acestei perioade, am desfășurat online toate aceste activități din procesul instructiv-educativ, dar beneficiind și de faptul că, în primele zile după rămânerea acasă a preșcolărilor, acestora le-au fost înmânate dosare cu fișe de lucru, atât retrospectiv, cât și în avans, neștiind încă sub ce formă vom efectua procesul instructiv-educativ și cât timp vom fi sub egida restricțiilor stării de urgență. Deoarece platforma Zoom ne permite conferințe susținute în timp real, iar implicarea preșcolărilor a fost foarte mare, am încercat cu succes și procesul de predare. Părinții au fost extrem de mulțumiți.

Resursele digitale folosite provin de pe : Twinkl.com, didactic.ro, wordwall.net. Menționez că resursele utilizate de pe *didactic.ro* și *twinkl* au fost folosite atât pentru formarea de noi cunoștințe, cât și pentru consolidare și testare. Pe cele de pe *wordwall.net* le-am folosit doar pentru consolidare și testare de cunoștințe.

Ultima lună de activități instructiv-educative susținute online mi-a relevat faptul că cele mai utile resurse digitale în desfășurarea acestor activități au fost cele de pe platforma twinkl și jocurile educative realizate pe wordwall.net si youtubekids.com. Preșcolarii au beneficiat de mai mult timp petrecut cu părinții, au acumulat noi informații în domeniul IT, învățând să utilizeze un instrument digital (telefonul) în scop educativ, au avut posibilitatea să învețe lucruri noi despre natură, experimentând alături de părinți și îndrumați de cadrul didactic.

Părinții au beneficiat de faptul că au putut observa nivelul educativ al propriului copil, au putut observa felul în care micuțul lor se raportează la actul instructiv-educativ, nivelul de implicare al acestuia în actul instructiv-educativ, au beneficiat de feed-back în timp real atât de la copil, cât și de la cadrul didactic, au învățat că tehnologia poate oferi o nouă formă de educație dirijată pentru preșcolar.

Bibliografie:

1. Breben Silvia, Goncea Elena, Ruiu Georgeta, Fulga Mihaela – *Metode interactive de grup-ghid metodic*, Editura Arves, 2002;
2. Breben Silvia, Ruiu Georgeta, Gongea Elena – *Activități bazate pe inteligențe multiple*, Editura Reprograph, Craiova, 2005;
3. Gluiga Lucia, Spiro Jodi – *Învățarea activă, Ghid pentru formatori și cadre didactice*, București, 2001.

Predarea folosind harta conceptuală ca mijloc de dobândire a înțelegerii- repere metodologice

**Prof. înv. primar Pavel Mihaela
Școala Gimnazială „Mihail Armencea” Adjud, Vrancea**

Fără îndoială, mulți profesori sunt familiarizați cu ideea aplicării **hărții conceptuale** (HC) în activitățile la clasă. În România, atât documentele curriculare (programe școlare și ghiduri metodologice), cât și ghidurile metodologice privind evaluarea elevilor recomandă utilizarea HC în predare, învățare și evaluare, la toate nivelurile și disciplinele.

Însă, HC în contextul acestor documente apare mai degrabă ca răspuns la întrebarea **cum se predau și se învață** diverse conținuturi disciplinare, decât ca răspuns la întrebarea **ce se predă** pentru a sprijini învățarea autentică. Acesta este motivul pentru care prezentul articol încercă să evedențieze necesitatea și beneficiile **predării explicite** a acestui instrument de învățare și de organizare a gândirii elevilor, astfel încât elevii să fie sprijiniți efectiv pentru a deveni capabili și încrezători în **susținerea autonomă a propriei învățări** – o premisă fundamentală a învățării permanente, care în prezent este declarată ca deziderat prioritar și al societății românești. Utilizarea HC în clasă este pusă în relație cu dezvoltarea la elevi a capacității de înțelegere a unui subiect de studiu/ text, indiferent din ce domeniu de cunoaștere, precum și a capacității de a comunica celorlalți această înțelegere. Fără intenția de a oferi prescripții comportamentale pentru profesorul care dorește să **predea** elevilor tehnica elaborării unei HC, articolul conturează opțiuni metodologice pentru predarea-învățarea și exersarea, mai mult sau mai puțin dirijată, a acestei tehnici, în cadrul activităților din clasă.

1. Ce este HC?

HC face parte din **familia** instrumentelor de organizare și de **exprimare** grafică a cunoștințelor. Este o metodă relativ simplă de ordonare a gândirii, care este larg utilizată în mediile profesionale, dar insuficient sau deloc învățată și exersată în școală.

HC, cunoscute și sub denumirea de **organizatori cognitivi, rețele semantice sau organizatori grafici**, fac uz de:

a. cercuri sau casete de un anumit tip, în interiorul cărora sunt plasate concepte (denumite și **noduri**), ca exprimări condensate ale unor fapte, cunoștințe declarative, principii sau idei;

b. **linii/ săgeți** pentru a ilustra modul în care conceptele și ideile sunt organizate și relaționate;

c. **cuvinte de legătură**, care explicitează relația dintre concepte sub forma unei propoziții despre un obiect sau un eveniment. Referitor la acest ultim aspect al caracterizării, trebuie menționat faptul că înlănțuirile de concepte și cuvinte de legătură nu este necesar să formeze propoziții complete și corecte din punct de vedere gramatical, aceasta fiind o limită acceptată, în condițiile în care rolul HC este acela de a sistematiza idei complexe, cu un minimum de elemente grafice. Însă, toate propozițiile trebuie să aibă un **sens**, acesta fiind conferit de cuvintele de legătură, care, pe lângă conotația cognitivă atribuită structurilor de cunoștințe, pot **atașa** relațiilor dintre concepte și sentimente sau valori, prin sintagme apreciative de genul: **foarte important, nesemnificativ, cel mai semnificativ**.

În construirea propozițiilor un rol important îl joacă tipologia relațiilor logice dintre concepte. Relațiile de bază **expuse**, de regulă, în HC sunt următoarele:

a) **relații cauzale**: „A generează B“;

b) **relații de subordonare**: „A este un tip de B“;

c) **relații de asemănare sau de diferențiere:** „A și B au X în comun” sau „A diferă de B prin Y”.

Structural, conceptele sunt reprezentate într-un mod ierarhizat, începând cu partea de sus/ centrală a hărții, de la conceptele cele mai incluzive și generale la cele mai specifice, plasate în partea de jos/în marginile paginii.

HC pot avea grade de complexitate diferite, iar organizarea conceptelor poate varia de la **harta de tip lanț** la **harta radială/ de tip rețea**, preferințele individuale pentru un tip sau altul fiind puse în relație cu stilurile de învățare ale elevilor, **serialist/ secvențial** sau **holistic**. Indiferent de forma **îmbrăcată**, este esențial ca HC să conțină exemple specifice de evenimente sau de obiecte care să sprijine clarificarea înțelesului unui concept dat.

Deoarece tehnica HC este larg cunoscută, nu voi aborda în acest articol tipologizările HC și exemplificările acestora, considerând că acestea sunt ușor accesibile, cu atât mai mult cu cât internetul permite acest lucru, și că este mai util profesorului un suport pentru **reflecția despre și pentru acțiunea didactică** în care este integrată HC.

2. Necesitatea și beneficiile învățării și aplicării HC în clasă

Prin **capacitatea de conectare a noilor concepte la cunoștințele anterioare** și de creștere a **vizibilității ideilor abstracte**, HC și-a dovedit valoarea incontestabilă în înțelegerea și interpretarea diverselor fenomene ale realității obiective și subiective și, în egală măsură, în prezentarea și împărtășirea acestor **achiziții** cu ceilalți.

Predarea și exersarea HC este o necesitate în școala românească, pentru că:

a. **răspunsurile oferite de elevi la probele evaluărilor naționale** (testarea la clasa a II-a, a IV-a, a VI-a, examenul de bacalaureat) și internaționale (*PISA, TIMSS, PIRLS*) au pus în evidență multiple erori de înțelegere fie a conținutului, fie a cerințelor itemilor și deficiențe în prezentarea scrisă a cunoștințelor;

b. HC este un instrument adecvat în raport cu **dezvoltarea competențelor funcționale** prevăzute în Curriculum-ul Național;

c. HC este sugerată ca **tehnică de predare-evaluare a cunoștințelor și competențelor** la diverse discipline în ghidurile metodologice pentru curriculum și evaluare;

d. integrarea HC în strategiile de predare învățare- evaluare ar sprijini, indirect, realizarea unei ținte de actualitate a politicilor educaționale și de formare profesională – învățarea permanentă, prin **consolidarea competenței a învăța să înveți**, care joacă un rol instrumental în raport cu orice tip de obiectiv și conținut de învățare.

În termeni de performanțe **așteptate** din partea elevului, așa cum apar acestea specificate în documentele curriculare, formarea deprinderii elevilor de a crea și utiliza HC ar conduce la o mai bună structurare a gândirii, la dezvoltarea capacității de analiză și a creativității, a capacității de a rezolva probleme și, nu în ultimul rând, a capacității de a **acționa contextualizat**, ca rezultat al transferării cunoștințelor și a competențelor de la o disciplină la alta, de la un an școlar la altul, din cadrul activității școlare în viața de zi cu zi, în activitățile non-formale și informale.

Inițial, HC a fost aplicată **sub observație** în contextul unei cercetări privind înțelegerea conceptelor de bază din domeniul științelor, pentru a determina modul în care se produc schimbările în înțelegerea conceptuală dobândită de elevi. Apoi, HC a fost considerată mai mult decât un mijloc de evaluare și de cercetare a transformărilor produse în procesul învățării, util profesorului sau cercetătorului. A fost tratată distinct, ca instrument util, în primul rând, **creatorului** acestuia, considerându-se că procesul de elaborare a HC implică reflecția structurată asupra unui subiect specific, iar acest fapt conduce la clarificarea propriilor idei despre acel subiect.

Din perspectiva elevului, dobândirea și aplicarea tehnicii de realizare a HC reprezintă o modalitate de a acomoda noi cunoștințe la structurile mentale și cunoștințele anterioare, de a conferi ordine unui haos informațional, de a aprofunda procesul învățării prin relaționarea

faptelor, conceptelor, ideilor. HC este un instrument prin care elevul face explicită propria înțelegere pentru sine și pentru ceilalți, izolat sau în prezența altora, independent sau prin cooperare, demonstrându-și **competența** atât în contextul școlar, cât și în cel non-formal, în care capacitățile de prezentare și, implicit, de reprezentare a propriei înțelegeri asupra unui subiect sunt indicatori ai succesului.

Integrarea HC în strategiile didactice concepute pentru producerea învățării bazate pe înțelegere la elevi a fost fundamentată pe postulatele teoriei **învățării conștiente**, elaborată de D. Ausubel (1963), și pe concluziile unor studii empirice, desfășurate în ultimii 30 de ani, contribuții deosebite în acest sens având J. Novak.

Teoria HC (J. Novak) este construită, în principal, pornind de la premiza că învățarea autentică/ bazată pe înțelegere, se produce atunci când noile idei sau concepte sunt **ancorate** în cunoștințele anterioare într-un mod nearbitrar, prin conferirea unei anumite semnificații și de la constatarea că elevii manifestă o remarcabilă capacitate de retenție, de recunoaștere și de reamintire atunci când învățarea se asociază cu stimuli vizuali.

Alte constatări empirice vin să consolideze argumentația în favoarea învățării și a exersării tehnicii HC de către elevi :

a. Mai multe studii susțin și demonstrează că HC este un **instrument valoros în producerea învățării conștiente și asigurarea eficacității predării**, deoarece implică elevii în căutarea și înțelegerea relațiilor dintre concepte.

b. HC se bazează pe o abordare a învățării care facilitează organizarea cunoștințelor în cadre ierarhice, aceasta fiind se pare și **direcția în care lucrează mintea umană**. De aceea, utilizarea HC conduce la îmbunătățirea semnificativă a capacității de învățare.

c. HC este o tehnică înglobată în instrumentarul strategic al elevilor care știu cum să învețe și, prin aceasta, sunt autonomi în învățare (J. Novak). Totodată, aplicarea HC **crează condiții pentru învățarea autoreglată**, care presupune participarea persoanei la propriul proces de învățare, prin implicare acțională, motivațională și metacognitivă.

d. HC acționează ca **vehicul pentru comunicarea eficientă a ideilor** în cadrul discuțiilor dintre elevi și profesori, deoarece traseul înțelegerii propus de aceasta respectă principiul conform căruia ceilalți ajung să înțeleagă mai repede ceea ce se comunică, dacă expunerea pornește la conceptele cele mai generale.

e. HC facilitează învățarea prin cooperare prin aceea că presupune comunicarea și negocierea înțeleșurilor între elevi, între elevi și profesori, ca răspuns la necesitatea de **împărtășire, confirmare și acomodare** a diferitelor moduri personale de structurare a HC.

De asemenea, cercetările au arătat că, în contextul grupurilor de lucru, HC sunt eficiente în înlăturarea obstacolelor personale și în rezolvarea conflictelor.

f. Atunci când sunt prezentate de profesor la debutul unei unități sau secvențe de învățare, HC pot juca rolul unor **organizatori cognitivi în avans** (D. Ausubel, 1960). Funcția acestora este de a direcționa atenția elevilor către ceea ce este important în materialul de învățare care urmează a fi prezentat și de a **provoca** actualizarea cunoștințelor anterioare relevante în relație cu noul material de învățat. Ca urmare a acestui fapt, organizatorii cognitivi în avans ajută elevii, pe de o parte, să organizeze și să interpreteze mai ușor noile informații, iar pe de alte parte, determină îmbunătățirea înțelegerii și a reamintirii cunoștințelor, la finalul activității de învățare.

În mod particular, în cazul învățării limbilor străine, Mayer (2003) a constatat că atunci când elevilor li se oferă o **hartă** cu aspecte de urmărit înainte de ascultarea unui pasaj dintr-un text, capacitatea de reamintire a materialului este îmbunătățită. De asemenea, s-a demonstrat că dacă înaintea lecturării unui text elevilor le sunt oferite repere, atunci aceștia devin mai motivați să citească acel text.

g. HC este **eficientă nu doar pentru obiective cognitive, dar și afective**. Într-un studiu privind învățarea biologiei, Jegede, Alaiyemola et al. (1990) au observat că prin intermediul

realizării HC a fost redusă anxietatea elevilor privind performanța la evaluări și, astfel, performanța a ajuns să reflecte mai acurat competența intelectuală.

3. Repere acționale pentru predarea și exersarea tehnicii HC în scopul înțelegerii ideilor dintr-un text scris

3.1. Învățare bazată pe înțelegere, prin HC

Cel mai important obiectiv în utilizarea HC în clasă este acela de a încuraja elevii să depășească memorizarea mecanică a informațiilor. Însă, facilitarea învățării conștiente la elevi nu este o sarcină ușor de realizat de către profesor. Acesta este motivul pentru care am considerat utilă prezentarea următoarelor trei condiții fundamentale interconectate, de a căror respectare depinde **învățarea conștientă**, și modul în care asimilarea HC în practicile de predare poate sprijini acest tip de învățare.

A. Claritatea conceptuală a materialului de învățat și prezentarea acestuia într-un limbaj accesibil elevilor, cu exemplificări relevante, care stabilesc legături cu achiziții anterioare.

În raport cu această condiție, HC contribuie prin: a. identificarea conceptelor generale ale celui care învață, înainte de trecerea la învățarea unor concepte mai specifice; b. sprijinirea profesorului în secvențierea sarcinilor de învățare în acord cu principiul dificultății progresive, în explicitarea cunoștințelor și **ancorarea** acestora în cadrele conceptuale aflate în dezvoltare.

B. Deținerea de către elevi a unor cunoștințe anterioare relevante

Pentru realizarea acestui deziderat, profesorii trebuie să analizeze atent HC realizate de elevi cu scopul obținerii unei reprezentări cât mai acurate asupra modului în care se construiește cadrul conceptual în mintea elevului/ elevilor. Dat fiind faptul că baza pe care sunt **așezate** noile cunoștințe sunt cunoștințele preexistente, în cazul în care acestea din urmă nu există sau nu pot fi accesate de către elevi în timp util, oferirea de către profesor a unui set de concepte incluzive, cu un grad înalt de generalitate și de abstractizare, care să introducă și să rezume materialul de predat, ar fi un substitut **salvator**.

Aceste macro-concepte, prezentate înaintea învățării unor concepte noi, sunt asimilabile **organizatorilor cognitivi în avans**, propuși de psihologul cognitivist D. Ausubel (1960). Rolul primordial al acestora este de a crea punți de legătură între cunoștințele anterioare și noile informații, prin promovarea unui raționament de tip deductiv, care debutează cu reguli sau principii generale care stau la baza producerii fenomenelor și se încheie cu exemple. Date fiind macroconceptele, efortul elevilor în realizarea HC nu trebuie însă eludat. Acesta ar consta în a ordona, a stabili și a defini cât mai acurat relațiile dintre concepte și, de asemenea, în a le exemplifica.

C. Consecvența elevilor în alegerea angajării în învățarea bazată pe înțelegere, prin încorporarea noilor înțelesuri în cunoștințele anterioare, iar nu prin simpla memorizare a definițiilor conceptelor și a propozițiilor. Deși aceasta este o condiție asupra căreia profesorul are un control mai redus în comparație cu acele condiții enunțate anterior, motivarea elevilor poate fi susținută prin elaborarea HC, în colaborare cu elevii.

3.2. Modalități de integrare a HC în procesul de predare-învățare

Construirea HC presupune organizarea și reorganizarea conceptelor deja existente în funcție de numite criterii, derivate dintr-o sarcină de lucru sau o tematică specifică, un proces de căutare a sensului și de explicitare a unui mod de gândire, fie acesta personal sau de grup.

Pentru a **culege** beneficiile pe care utilizarea acestui instrument le aduce învățării (eficiență, eficacitate, consistență), este esențial ca elevii să învețe să pregătească propriile lor HC.

Acest proces de învățare solicită din partea profesorului predare explicită, orientare, sprijin, feedback. Pentru eficacitatea activității profesorului în raport cu predarea-învățarea tehnicii HC în contextul diverselor sarcini de înțelegere și de demonstrare a acestui fapt de

către elevi, profesorul este esențial să ia în considerare, compozit sau succesiv, modalitățile acționale care vor fi prezentate în continuare.

A. Hărțile paralele: harta profesorului și hărțile elevilor (individuale și/sau de grup)

a. **Harta conceptuală realizată de profesor** poate fi folosită ca metodă de predare frontală pentru identificarea și explicitarea relațiilor dintre ideile conținutului de învățat/ ale unui text și, în egală măsură, ca un conținut instrumental distinct pentru abilitarea elevilor, ca la rândul lor, să construiască HC pentru înțelegerea ideilor dintr-un text sau pentru redactarea eseurilor.

Aceasta este o strategie instrucțională extrem de benefică elevilor cu performanțe școlare reduse sau celor care nu au cunoștințe anterioare într-un anumit domeniu și trebuie să înțeleagă și să asimileze noi conținuturi într-o perioadă scurtă.

Referindu-ne la învățarea și exersarea HC în contextul învățării prin lecturarea unui text, este important ca utilizarea HC, elaborată și prezentată de profesor, să îndeplinească condiții precum:

a. **conectarea cunoștințelor anterioare** și exprimarea condensată a acestora într-o imagine;

b. **demonstrarea modului de integrare a noilor cunoștințe** în rețeaua de propoziții a cunoștințelor anterioare și de realizare a unui înțeles unificat; c. **ilustrarea modelului de organizare a textului**, astfel încât să fie facilitată înțelegerea și extragerea ideilor principale atunci când elevii au de realizat acțiuni compuse, de tip *lecturare – luare de notițe*. Așadar, după cum se poate observa, în HC a profesorului, este importantă nu doar evidențierea ideaticii, ci și a structurii textului. În acest context, profesorul trebuie să conștientizeze faptul că HC pe care o realizează funcționează ca un model de înțelegere care aparține „expertului”, al cărui scop este acela de a ghida elevii în activitatea de lecturare și de reflecție asupra elementelor esențiale ale textului.

În funcție de complexitate și de sarcina de lucru pe care o vor avea ulterior elevii (de exemplu, realizarea unei HC pe baza lecturării unui text, redactarea de eseuri), HC oferită elevilor de profesor, înainte începerii lecturării, poate stabili doar o *direcție*, anumite *repere* de luat în considerare și o **destinație** la care trebuie să se ajungă sau poate reprezenta și *decriptări* ale unor moduri specifice de structurare a unui text, în funcție de mesaj și de audiență. În acest ultim caz, HC poate deveni valoroasă pentru redactarea eseurilor.

b. **Înțelegerea necesită implicare directă din partea elevilor**, iar pregătirea de către aceștia a HC asupra unui subiect, în absența unui *punct de plecare* oferit de profesor, poate fi posibilă dacă elevii *dețin* masa critică de cunoștințe sau au la dispoziție un text relevant despre acel subiect.

Elaborarea unei HC poate porni de la aproape orice sursă de cunoștințe, primii pași în realizarea unei HC de către elevi fiind recomandabil să fie exersați pe baza unui singur paragraf dintr-un manual sau un alt material auxiliar de învățare, selectat de profesor după două criterii complementare:

a. **prezența unui bogat conținut conceptual și**

b. **absența structurării sau a organizării de tip taxonomic**. Elevii pot fi angajați activ în analiza unui text și, în asociere cu această acțiune, pot fi solicitați să construiască, conexiunile implicate de o HC.

Operațional vorbind, pentru a rezolva această sarcină complexă, elevii trebuie să proceseze profund textul cu scopul de a forma propoziții scurte, care să articuleze și să facă explicite ideile care urmează să fie conectate în cadrul HC. Această procesare, generic denumită **înțelegerea lecturii**, implică din partea elevilor, printre alte activități mentale, și considerarea variatelor aspecte ale cunoștințelor factuale, evaluarea complexității acestora și asamblarea unor cunoștințe relaționate într-un întreg purtător de înțeles. Întrucât cunoștințele

factuale se regădesc, organizate în diverse forme, în propoziții, și reprezintă exemplificări ale conceptelor, această abordare acțională dezvoltă două capacități extrem de importante pentru producerea învățării autentice- **capacitatea de exemplificare a unor concepte și capacitatea de conceptualizare a unor situații**, prin exploatarea posibilității de a observa modul în care conceptele sunt asociate cu unitățile de cunoștințe factuale corespunzătoare.

Elaborate de elevi, în diverse momente ale procesului de învățare, HC le permit acestora să identifice erorile de înțelegere a conceptelor și a relațiile dintre ele, prin compararea **definirii** conferită în faza inițială cu cele care se conturează pe parcurs și, în același timp, le oferă o modalitate consistentă de a **privi** modul personal de articulare a ideilor într-un domeniu de cunoaștere.

c. Realizarea HC poate fi utilizată și pentru facilitarea activității colaborative dintre elevi. Organizarea activităților de construire a HC prin cooperare pornește de la premiza că elevii au disponibilități diferite pentru organizarea cunoștințelor și că acestea pot fi educate prin **predarea reciprocă între egali**, întrucât există diferențe relativ reduse între nivelul de expertiză ale diferiților elevi într-un anumit domeniu. Având o experiență de cunoaștere și de viață comparabilă, se consideră că elevii sunt abili în identificarea dificultăților de învățare ale **egalilor**, discuția și schimbul de idei sunt animate, într-un limbaj pe înțelesul lor și acestea ar face ca modurile lor de explicitare să fie uneori mai eficace chiar și decât cele ale profesorilor experimentați. În ceea ce privește alcătuirea grupurilor este esențial ca un grup să fie compus din elevi cu niveluri diferite de competență și de interes pentru disciplina sau subiectul abordat și este recomandabil ca elevii să pregătească HC individual, apoi să împărtășească aceste HC în cadrul unui grup de maximum 5 persoane, astfel încât feedback-ul să poată fi oferit și receptat adecvat.

Revenind la exemplul cu exersarea HC în contextul lecturii, profesorul poate cere elevilor să construiască, pe o pagină, o hartă personală a ceea ce au citit, gândit, simțit și să o pună la dispoziția membrilor grupului, astfel fiecare elev împărtășind cu ceilalți descrierile, înțelegerile și opiniile dobândite în propria **călătorie** a lecturii. O altă sugestie ar fi construirea unor hărți de grup, după prezentarea HC individuale, și postarea acestora pe pereți, elevilor cerându-li-se să le ierarhizeze, de la cea mai mult la cea mai puțin comunicativă. Acest fapt susține motivația pentru construirea unor hărți de grup bune, valoarea experienței de învățare în grup și dezvoltarea capacității apreciative a elevilor.

HC elaborate de elevi, individual sau în grup, oferă beneficii și profesorului, care are astfel posibilitatea de a conștientiza cât de variate și **la ce distanță** sunt perspectivele dobândite de elevi, de a înțelege diversitatea potențialului de înțelegere al clasei de elevi din perspectiva **biografiilor** individuale de învățare. Mai mult, comparând aceste HC realizate de elevi cu propria HC, ca expresie a **curriculum-ului intenționat**, profesorul poate observa în ce constă diferența, deopotrivă în termeni de organizare a cunoștințelor și de **achiziții** ale înțelegerii.

B. HC ca produs al colaborării profesor-elevi

Când profesorii elaborează împreună cu elevii o HC, având statut de **inițiatori și de gestionari** ai organizării grafice, elevii beneficiază de sprijin pentru reamintirea și categorizarea informațiilor și pentru focalizarea atenției asupra secțiunilor relevante ale textului, constatând fiind faptul că cei care au performanțe reduse la lectură sunt, în mod definitoriu, cei a căror atenție este ușor de distras și sunt slab pregătiți sau nemotivați.

Sucesiunea de dificultate crescândă, a sarcinilor de lucru pentru elevi poate fi pusă în evidență prin cinci tipuri de hărți care marchează trecerea de la elaborarea parțială la cea totală:

a. **harta elaborată predominant de profesor.** Profesorul anunță un nou concept și le propune elevilor realizarea unui brainstorming pentru identificarea conceptelor pe care aceștia le consideră conexe; apoi, notează toate conceptele pe tablă, le selectează pe cele adecvate și

completează lista acestora, dacă este cazul, cu alte **concepte ancoră** necesare înțelegerii noului material. Toate aceste concepte vor servi elevilor ca **organizatori cognitivi în avans**.

b. *harta care are nodurile denumite și căreia îi este atașată o listă de cuvinte de legătură*. Elevii au ca sarcină selectarea cuvintelor de legătură adecvate pentru exprimarea relațiilor dintre concepte.

c. *harta care are nodurile semnalizate, dar nedenumite, și conexiunile dintre noduri explicitate*. Elevii trebuie să răspundă cerinței de insera în spațiul alocat **nodurilor** conceptele considerate corespunzătoare, care sunt regăsite într-o listă dată de posibilități.

d. *harta care are nodurile denumite și legături trasate, dar nedenumite*. Elevii au ca sarcină adăugarea cuvintelor de legătură adecvate, în condițiile în care profesorul nu le-a oferit o listă cu opțiuni posibile.

e. *harta elaborată în totalitate de elev și verificată de profesor sub aspectul validității ideilor*.

C. Harta elevului în procesul de autonomizare a învățării

Elevii pot **prelua** controlul asupra strategiei de construire a HC în situații precum predarea reciprocă, analiza elementelor semantice ale unui text sau elaborarea eseurilor. Referindu-ne la aceste situații, putem remarca faptul că singura situație care se poate desfășura în exclusivitate **sub ochii** profesorului este predarea reciprocă, care presupune, limitativ vorbind, performarea rolului de profesor de către un elev și că celelalte sarcini sunt realizate de elevi fără a avea la dispoziție sprijinul profesorului.

Prin urmare, indiferent dacă elevul a beneficiat sau nu, într-o etapă anterioară, de observarea modului de realizare a HC de către profesor și de feedback-ul oferit de acesta în ceea ce privește aplicarea tehnicii, claritatea și validitatea științifică a ceea ce **comunică** HC, succesiunea operațiilor concrete de realizat de către elevi atunci când construiesc independent o HC ar fi următoarea:

1. identificarea și încercuirea cuvintelor cheie sau a conceptelor din text. Deoarece aproape fiecare cuvânt este eticheta unui concept, este important ca elevii să învețe să distingă între etichetele conceptelor din limbajul obișnuit și acele etichete care au legătură explicită cu informațiile transmise de text.

2. crearea unei liste cu acele cuvinte cheie;

3. ordonarea conceptelor, de la cel mai general și incluziv concept la cele specifice, și exemplificarea acestora;

4. construirea unei structuri piramidale, care are conceptele cele mai generale în partea de sus și cele mai specifice, aranjate succesiv pe nivelurile inferioare;

5. elaborarea propozițiilor sau a afirmațiilor care exprimă înțelesul specific al ideilor prezentate în paragraf;

6. trasarea de linii care să unescă conceptele (de la forma cea mai simplă a perechilor până la cea a mănunchiului de concepte) pentru a indica existența relațiilor dintre acestea;

7. găsirea cuvintelor de legătură care vor fi poziționate pe aceste linii. Deoarece în această etapă este posibil ca HC să treacă printr-o reorganizare în raport cu structura sa inițială, este de dorit ca etichetele pentru concepte să fie realizate pe niste post-it-uri, astfel încât să poată fi mai ușor re poziționate în cazul unor eventuale noilor ierarhizări.

8. revenirea asupra hărții după câteva zile de studiu aprofundat și de incubare a ideilor și, dacă este cazul, re-gândirea și **re-desenarea** acesteia.

Sintetizând cele prezentate, pentru a limita dilemele elevilor legate de aplicarea tehnicii HC, este necesară parcurgerea obligatorie a unei etape de **modelare inițială sau predare directă a tehnicii** (Pearson & Gallagher, 1983).

Calea către autonomia elevului în aplicarea tehnicii și dezvoltarea unei strategii personalizate de elaborare a HC este mediată și de o etapă intermediară între **dependența și independența** elevului de intervenția profesorului – etapa **descoperirii sau a practicii**

ghidate de profesor - în care se recomandă ca feedback-ul oferit de profesor să fie de tip descriptiv și constructiv, adică să informeze elevul despre **ce a realizat bine, ce nu a realizat bine, de ce se întâmplă acest lucru și cum ar putea fi optimizată performanța**. Etapa finală a procesului de autonomizare constă în **aplicarea independentă a tehnicii învățate**.

Opțiunea profesorului pentru o modalitate sau alta depinde fundamental de nivelul de înțelegere conceptuală pe care elevii îl au asupra subiectului abordat. În asistarea elevului în procesul dobândirii deprinderilor și a capacităților implicate în construirea unei HC, profesorul trebuie să reducă gradual sprijinul instrucțional.

În termeni de organizarea a clasei, este esențial ca prima etapă să implice o abordare de tip frontal, în care explicarea și demonstrarea tehnicii se adresează tuturor elevilor. În etapa practicii ghidate, elevii primesc ca sarcină, individuală sau/și de grup, elaborarea unei HC, utilizând ca model HC realizată de profesor în etapa demonstrativă. Ilustrarea cât mai fidelă a modului de organizare a ideilor în raport cu materialul de învățare apare aici ca fiind o prioritate. În etapa de lucru independent, elevii lucrează la organizarea și reconstruirea cunoștințelor, creând propria lor HC, accentul fiind plasat pe abordarea creativă a sarcinii de a realiza HC, orice noi structurări, idei sau dezvoltări fiind dezirabile și încurajate. Așadar, dacă în etapa de practică ghidată este valorizată, în primul rând, descoperirea, înțelegerea și ilustrarea cât mai exactă a structurii și a ideaticii, în etapa de lucru independent primează dezvoltarea aceluiași subiect într-un alt mod, cât mai creativ.

Încheind, este important a spune că, deși extrem de utilă în facilitarea învățării și în prezentarea **produselor** acesteia (cunoștințe, competențe, convingeri sau atitudini) nu doar într-un domeniu specific de cunoaștere sau în domenii inter/ transdisciplinare, ci și în viața cotidiană din afara școlii, dobândirea tehnicii HC implică un număr relativ mare de exersări pentru a deveni parte a competențelor funcționale care susțin autonomia în învățare, profesie și viața socială.

Pentru ca elevii să devină angajați activ în învățarea acestei tehnici este necesar să îi cunoască ariile de aplicabilitate și beneficiile utilizării și, de asemenea, este esențial ca profesorul să ofere sprijin constant până când elevii ajung să obțină suficientă expertiză și încredere în aplicarea HC.

BIBLIOGRAFIE SELECTIVĂ

AUSUBEL, D. *The use of advance organizers in the learning and retention of meaningful verbal material*. În: Journal of Educational Psychology, 1960, 51, p. 267-272.

AUSUBEL, D. *The psychology of meaningful verbal learning*. New York: Grune & Stratton, 1963.

ANDERSEN, T.S. & HUAN, C.C. *On using concept maps to assess the comprehensive effects of reading expository text* (Tech. Rep. No. 483). Cambridge, MA: Center for the Study of Reading, 1989.

BRANSFORD, J.D. et al. (Eds.) *How people learn: bridging research and practice*. National Research Council, 1999.

BOS, C.S. & ANDERS, P. L. *Effects of interactive vocabulary instruction on the vocabulary learning and reading comprehension of junior-high learning disabled students*. Council for Learning Disabilities, 1990.

BUZAN, T. *The Mind Map Book*, Penguin Books, 2000.

FISHER, K. M. *Semantic Networking: The new kid on the block*. În: Journal of Research in Science Teaching, 1990, 27, 10, p. 1001-1018.

JEGEDE, O. J., ALAIZEMOLA, F. & OKEBUKOLA, P. A. *The effect of concept mapping on students' anxiety and achievement in biology*. În: Journal of Research in Science Teaching, 1990, 27, 10, 951-960.

KINCHIN, I. M., HAY, D. B. & ADAMS, A. *How a qualitative approach to concept map analysis can be used to aid learning by illustrating patterns of conceptual development*. Educational Research, 2000, 42, p. 43-57.

LEAHY, R. *Concept mapping: developing guides to literature*. În: College Teaching, 1989, 37, 2, p. 62-69.

MAYER, R. *Learning and Instruction*. New Jersey: Pearson Education, Inc., 2003.

NOVAK, J. D. *Concept mapping: a useful tool for science education*. În: Journal of Research in Science Teaching, 1990, 27, 10, p. 937-949.

NOVAK, J. D. *Concept mapping to facilitate teaching and learning*. În: Prospects, 1995, XXV, 1, March.

OKEBUKOLA, P. A. *Concept mapping with a cooperative learning flavor*. În: *The American Biology Teacher*, 1992, 54, 4, p. 218-221.

SANTHANAM, E., LEACH, C. & DAWSON, C. *Concept mapping: How should it be introduced, and is there evidence for long term benefit?*. În: Higher Education, 1998, 35, p. 317-328.

WOOLFOLK, A. *Educational Psychology*. 8th ed. Boston: Allyn and Bacon, 2001.

ZIMMERMAN B.J. *Becoming a self-regulated learner; which are the key subprocesses?*. În: Contemporary Educational Psychology, 1986, 11, p. 307-313.

*** *Curriculum Național pentru învățământul obligatoriu. Cadru de referință*. Consiliul Național pentru Curriculum. București, 1998.

*** *Programul Național Dezvoltarea competențelor de evaluare ale cadrelor didactice (DECEE)*.

Centrul Național pentru Curriculum și Evaluare în Învățământul Preuniversitar. București: Ed. Euro Standard, 2008.

*** *Evaluarea națională la finalul clasei a IV-a*. Centrul Național pentru Curriculum și Evaluare în Învățământul Preuniversitar, Ministerul Educației, Cercetării și Tineretului, 2007.

*** *Programul internațional OECD pentru evaluarea elevilor PISA 2006*. Raportul Centrului Național. Centrul Național pentru Curriculum și Evaluare în Învățământul Preuniversitar, Ministerul Educației, Cercetării și Tineretului, 2008.

*** *Education & Training 2010*. În: Lifelong Learning: Education and Training Policies. Coordination of Lifelong Learning Policies. European Commission, February 2008.

Documentul poate fi accesat la:
http://ec.europa.eu/education/policies/2010/doc/compendium05_en.pdf



PREDAREA UNUI SUNET/A
UNEI LITERE SCRISE DE
MÂNĂ

Prof. înv. primar Sanda Pavel
Prof. înv. primar Bîrleanu Alina

Clasa pregătitoare

Predarea unui sunet/a unei litere de tipar - abordare integrată

Se utilizează metoda fonetică, analitico-sintetică, metodă ce presupune analiza de la propoziție-cuvânt-silabă-sunet și invers sunet-silabă-cuvânt-propoziție;

- ▶ 1. Alegerea cuvântului pentru predarea sunetului (joc, ilustrație, propoziție);
- ▶ 2. Analiza fonetică a cuvântului și descoperirea sunetului nou;
- ▶ 3. Pronunțarea sunetului nou și exemplificarea lui în cuvinte, propoziții;
- ▶ 4. Formarea/consolidarea auzului fonematic prin exerciții și jocuri cu sunetul propus;
- ▶ 4. Prezentarea literei de tipar corespunzătoare sunetului;
- ▶ 5. Identificarea literei noi din diferite surse;
- ▶ 6. Decorarea, colorarea, modelarea literei (plastilină, sârmă plușată, folie de aluminiu);
- ▶ 7. Trasarea literei după modelul punctat pe spații diferite;
- ▶ 8. Trasarea literei mari fără suportul punctat, în spațiul dat;

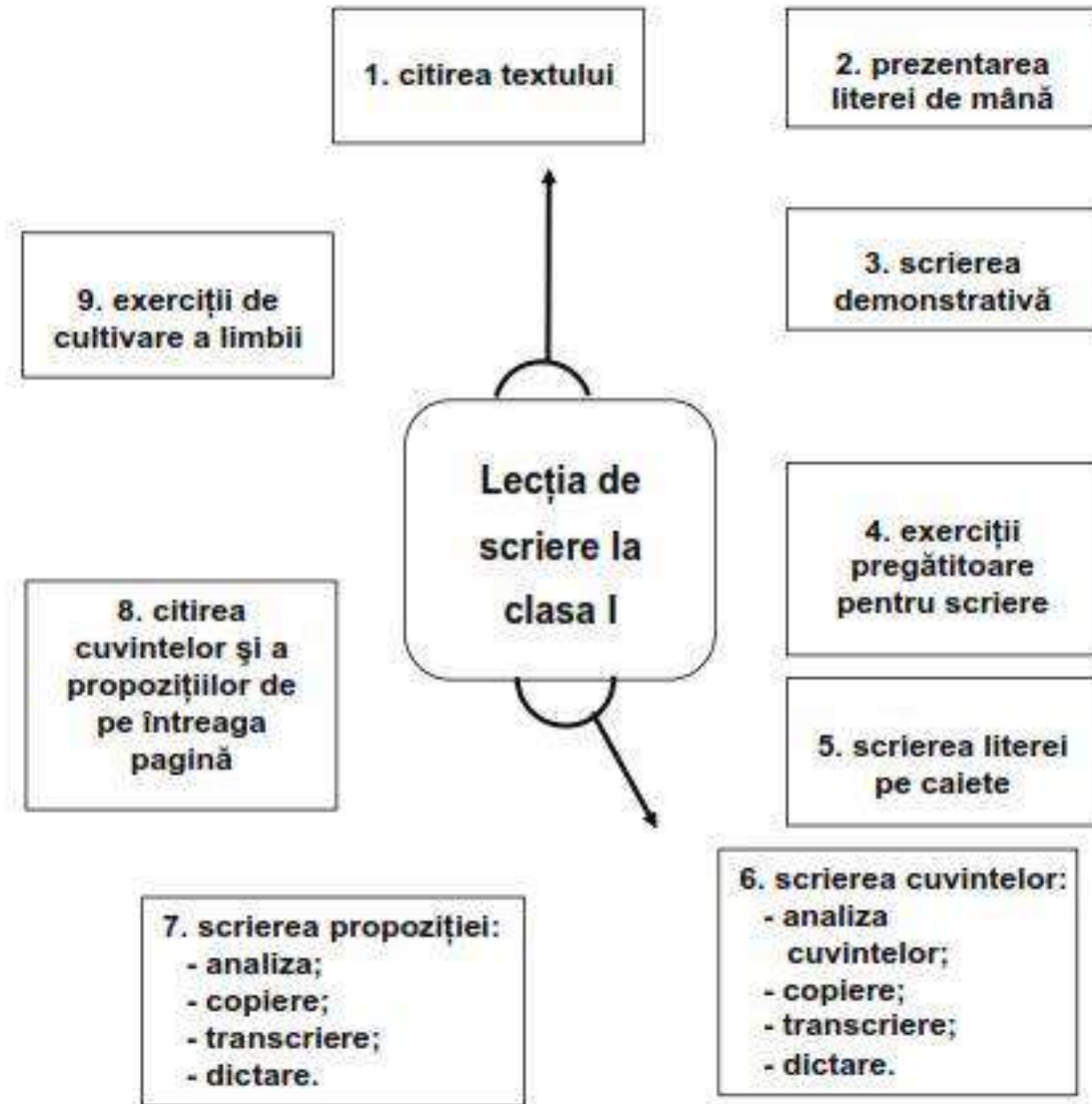
De reținut:

- ▶ Învățarea se face prin joc și joacă
- ▶ Se exersează în permanență auzul fonematic
- ▶ Se pune accentul pe dezvoltarea mușchilor mâinii prin scrierea semnelor grafice, desenarea literelor
- ▶ Nu se insistă pe formarea deprinderii de a scrie cu litere mari de tipar. Este exclusă scrierea cu litere mici de tipar.

Clasa I

Predarea unui sunet/a unei litere scrise de mână- abordare integrată

1. Formularea propoziției și realizarea schemei;
2. Analiza fonetică a cuvântului și descoperirea sunetului nou;
3. Pronunțarea sunetului nou și descoperirea lui în cuvinte;
4. Prezentarea literei de tipar și **de mână** corespunzătoare sunetului;
5. Recunoașterea literei noi din diferite surse;
6. Intuirea imaginii/imaginilor din manual;
7. Citirea cuvintelor scrise pe silabe;
8. Trasarea în duct continuu a literelor de mână;
8. Copierea, transcrierea literelor, silabelor, cuvintelor, enunțurilor din 3-5 cuvinte menținând distanța dintre elementele grafice, dintre litere și dintre cuvinte;
9. Scrierea cuvintelor cu cele trei momente;
10. Exerciții de cultivare a limbii.



De reținut:

- ▶ Scrierea demonstrativă a literei se realizează explicând copiilor fiecare mișcare, precizând că instrumentul de scris nu se ridică de pe suport. În acest timp, elevii execută aceleași mișcări în aer cu stiloul închis.
- ▶ Exercițiile de încălzire a mușchilor mâinii se pot realiza prin diverse jocuri, cântece, poezii;
- ▶ În permanență se urmărește poziția corectă: tălpile pe podea, coatele pe bancă, caietul ușor înclinat;
- ▶ Se urmărește așezarea în pagina caietului: data, titlul, alineat
- ▶ Pentru început se scriu trei litere, după care profesorul urmărește dacă au fost scrise corect, fără a se ridica instrumentul de scris până la finalul literei;
- ▶ Scrierea unui număr mare de rânduri sau pagini întregi nu duce la îmbunătățirea scrierii, ci la deteriorarea ei, pentru că mâna elevului obosește dacă este suprasolicitată.
- ▶ În scrierea cuvintelor, prima etapă este cea a scrierii model de către profesor, cu explicarea legăturii literei noi de celelalte litere. Elevii copiază cuvintele și se urmărește permanent calitatea și corectitudinea scrierii.
- ▶ Transcrierea este cea de a doua etapă în care se prezintă cuvinte scrise cu litere de tipar și se cere să se scrie cu litere de mână.
- ▶ A treia etapă constă în scrierea liberă a cuvintelor sau dictarea/autodictarea. Cuvintele propuse trebuie să fie cunoscute de către elevi, să fie pronunțate corect, să nu conțină aglomerări de consoane, diftongi și triftongi, să nu facă parte din excepțiile limbii, adică să se pronunțe într-un fel și să se scrie în alt fel.
- ▶ În scrierea propozițiilor se vor avea în vedere următoarele: propozițiile să fie în legătură cu textul citit, cuvintele să conțină litera nou învățată, să fie formată din 2-4 cuvinte, cuvintele să nu se înscrie în excepțiile limbii.

Bibliografie

- ▶ Vasile Molan, Didactica Disciplinei „Limba și literatura română” în învățământul primar, Editura Miniped, București, 2010

CURRICULUM LA DECIZIA ȘCOLII ACTIVITATE OPȚIONALĂ

PROIECT EDUCAȚIONAL INTERNAȚIONAL

PROVOCĂRI ȘI SOLUȚII ÎN EDUCAȚIE

SECȚIUNEA III

**= EDUCAȚIE PENTRU SOCIETATE=
= EDUCAȚIE PENTRU SĂNĂTATE=
"VOIOS ȘI SĂNĂTOS"**

**ȘCOALA GIMNAZIALĂ "I. GERVESCU"
SĂVINEȘTI
GRĂDINIȚA CU PROGRAM PRELUNGIT
SĂVINEȘTI**

AN ȘCOLAR 2023-2024

**TIPUL OPȚIONALULUI: INTEGRAT
DURATA: 1 AN ȘCOLAR
NIVEL II: GRUPA MARE PN
PROFESOR PROPUNĂTOR: PESCARU ELENA-
CLAUDIA**



UNITATEA DE ÎNVĂȚĂMÂNT: ȘCOALA GIMNAZIALĂ "I. GERVESCU"
SĂVINEȘTI

DENUMIREA OPȚIONALULUI: "VOIOS ȘI SĂNĂTOS"

TIPUL OPȚIONALULUI: INTEGRAT

DOMENII EXPERENȘIALE IMPLICATE:

- DOMENIUL LIMBĂ ȘI COMUNICARE
- DOMENIUL OM ȘI SOCIETATE
- DOMENIUL PSIHO- MOTRIC
- DOMENIUL ȘTIINȚE
- DOMENIUL ESTETIC ȘI CREATIV

GRUPA: MARE PN

DURATA: 1 AN ȘCOLAR

NUMĂR ACTIVITĂȚI/SĂPTĂMÂNĂ: 1 ACTIVITATE/SĂPTĂMÂNĂ

AN ȘCOLAR: 2023- 2024

PROFESOR PROPUNĂTOR: PESCARU ELENA- CLAUDIA

LOCUL DESFĂȘURĂRII: SALA DE GRUPĂ

NOTĂ DE PREZENTARE

"Minte sănătoasă în corp sănătos"- e un dicton tot mai des auzit în zilele noastre.

Sănătatea este un dar de preț pe care, din păcate, nu îl păstrăm cum ar trebui. Abuzurile de tot felul duc la o îmbolnăvire timpurie ce are urmări nedorite pe tot parcursul vieții.

Pentru a preîntâmpina toate aceste probleme, grădinița și școala se pot implica direct în educația copiilor formându-le de mici deprinderea de a trăi sănătos.

Mișcarea și modul de alimentație sunt factori decisivi în funcționarea la cote maxime a tuturor aparatelor și sistemelor ce alcătuiesc corpul uman.

Activitățile de educație fizică, dansurile, drumețiile le cultivă copiilor gustul pentru o mișcare sănătoasă și plăcută.

În cadrul activităților pentru societate se pot face degustări de alimente diferite, se pot prepara diverse salate, copiii pot primi vizitele unor persoane în măsură să le prezinte avantajele consumării alimentelor sănătoase (medici, farmaciști) și astfel se pun bazele creării la copii a unui concept de viață sănătos, lucru care va ajuta adultul de mai târziu să ducă o viață echilibrată și să se bucure de sănătate cât mai mult timp.

Emoțiile și sentimentele copilului însoțesc toate manifestările lui, fie că este vorba de jocuri, de cântece, de activități educative, fie de îndeplinirea sarcinilor primite de la adulți. Pentru a favoriza o bună adaptare socială și menținerea unei bune sănătăți mentale și fizice, copiii trebuie să învețe să recunoască ce simt pentru a putea vorbi despre emoția pe care o au, trebuie să învețe cum să facă deosebire între sentimentele interne și exprimarea externă și nu în ultimul rând să învețe să identifice emoția unei persoane din expresia ei exterioară pentru a putea, în felul acesta, să răspundă corespunzător cerințelor.

Tocmai de aceea în acest an școlar am hotărât să desfășor opționalul cu titlul "Voios și sănătos", aducându-mi astfel aportul (într-o mică măsură) la stabilirea unei traiectorii care are ca țintă sănătatea copiilor din grupa mea.

**DOMENII DE DEZVOLTARE/DIMENSIUNI
EXEMPLE DE COMPORTAMENTE**

DOMENII DE DEZVOLTARE	DIMENSIUNI	EXEMPLE DE COMPORTAMENTE
<p>1.DEZVOLTAREA FIZICĂ, A SĂNĂTĂȚII ȘI IGIENEI PERSONALE</p>	<p>1.1.Motricitate grosieră și motricitate fină în contexte de viață familiare.</p> <p>1.2. Conduită senzorio-motorie, pentru orientarea mișcării</p> <p>1.3. Sănătate (nutriție, îngrijire, igienă personală) și practici privind securitatea personală</p>	<p>1.1.1. Își coordonează mușchii în desfășurarea unor activități diversificate, specifice vârstei;</p> <p>1.1.2. Participă la activități fizice variate, adecvate nivelului lui de dezvoltare;</p> <p>1.1.3. Utilizează mâinile și degetele pentru realizarea unor activități variate.</p> <p>1.2.1. Utilizează simțurile (văzul, auzul, simțul tactil, mirosul etc.) în interacțiunea cu mediul apropiat.</p> <p>1.2.2. Se orientează în spațiu pe baza simțurilor.</p> <p>1.2.3. Își coordonează mișcările în funcție de ritm, cadență, pauză, semnale sonore, melodii.</p> <p>1.3.1. Exersează, cu sprijin, respectarea unor principii de bază specifice unei alimentații sănătoase</p> <p>1.3.2. Manifestă deprinderi de păstrare a igienei personale</p> <p>1.3.3. Demonstrează abilități de autoprotecție față de obiecte și situații periculoase</p> <p>1.3.4. Utilizează reguli de securitate fizică personală</p>
	<p>2.1. Interacțiuni cu adulții și cu copiii de vârste apropiate</p> <p>2.2. Comportamente prosociale, de acceptare și de respectare a diversității</p>	<p>2.1.1. Manifestă încredere în adulții cunoscuți, prin exersarea interacțiunii cu aceștia</p> <p>2.1.2. Demonstrează abilități de solicitare și de primire a ajutorului în situații problematice specifice</p> <p>2.1.3. Inițiază/participă la interacțiuni pozitive cu copii de vârstă apropiată</p> <p>2.2.1. Exprimă recunoașterea și respectarea asemănărilor și a deosebirilor dintre oameni</p> <p>2.2.2. Își însușește și respectă reguli; înțelege efectele acestora în planul relațiilor sociale, în contexte familiare</p> <p>2.2.3. Exersează, cu sprijin, asumarea unor</p>

<p>2. DEZVOLTAREA SOCIO-EMOȚIONALĂ</p>	<p>2.3. Conceptul de sine</p> <p>2.4. Autocontrol și expresivitate emoțională</p>	<p>responsabilități specifice vârstei, în contexte variate</p> <p>2.2.4. Exersează, cu sprijin, abilități de negociere și de participare la luarea deciziilor</p> <p>2.2.5. Demonstrează acceptare și înțelegere față de celelalte persoane din mediul apropiat.</p> <p>2.3.1. Exersează, cu sprijin, autoaprecierea pozitivă, în diferite situații educaționale</p> <p>2.3.2. Își promovează imaginea de sine, prin manifestarea sa ca persoană unică, cu caracteristici specifice.</p> <p>2.4.1. Recunoaște și exprimă emoții de bază, produse de piese muzicale, texte literare, obiecte de artă etc.</p> <p>2.4.2. Demonstrează abilități de autocontrol emoțional</p>
<p>3. CAPACITĂȚI ȘI ATITUDINI ÎN ÎNVĂȚARE</p>	<p>3.1. Curiozitate, interes și inițiativă în învățare</p> <p>3.2. Finalizarea sarcinilor și a acțiunilor (persistență în activități)</p> <p>3.3. Activare și manifestare a potențialului creativ</p>	<p>3.1.1. Manifestă curiozitate și interes pentru experimentarea și învățarea în situații noi</p> <p>3.1.2. Inițiază activități de învățare și interacțiuni cu copiii sau cu adulții din mediul apropiat.</p> <p>3.2.1. Realizează sarcinile de lucru cu consecvență</p> <p>3.2.2. Integrează ajutorul primit, pentru realizarea sarcinilor de lucru la care întâmplină dificultăți.</p> <p>3.3.1. Manifestă creativitate în activități diverse</p> <p>3.3.2. Demonstrează creativitate prin activități artistico-plastice, muzicale și practice, în conversații și povestiri creative</p> <p>3.3.3. Demonstrează simț muzical ritmic, armonic prin cântec, joc cu text și cânt, dans etc</p>
<p>4. DEZVOLTAREA</p>	<p>4.1. Mesaje orale în contexte de comunicare cunoscute</p>	<p>4.1.1. Exersează, cu sprijin, ascultarea activă a unui mesaj, în vederea înțelegerii și receptării lui (comunicare receptivă)</p> <p>4.1.2. Demonstrează înțelegerea unui mesaj oral, ca urmare a valorificării ideilor,</p>

LIMBAJULUI, A COMUNICĂRII ȘI A PREMISELOR CITIRII ȘI SCRIERII	4.2. Mesaje orale în diverse situații de comunicare	emoțiilor, semnificațiilor etc. (comunicare expresivă) 4.2.1. Demonstrează capacitate de comunicare clară a unor idei, nevoi, curiozități, acțiuni, emoții proprii (comunicare expresivă) 4.2.2. Respectă regulile de exprimare corectă, în diferite contexte de comunicare 4.2.3. Demonstrează extinderea progresivă a vocabularului
--	--	--

FINALITĂȚI ȘI STANDARDE DE PERFORMANȚĂ

Activitățile de învățare vor fi orientate spre a dezvolta copiii următoarele performanțe:

- I. Achiziționarea unor cunoștințe și capacități pentru aplicarea normelor de igienă personală.
- II. Dezvoltarea atitudinii și a comportamentului pozitiv, vizând protecția și securitatea propriei persoane, prin cunoașterea factorilor care distrug sănătatea și a normelor care o protejează.
- III. Dezvoltarea deprinderilor de igienă personală și a comportamentului preventiv.
- IV. Dezvoltarea spiritului de colaborare și combatere în echipă a unor comportamente negative, pe baza unui sistem de norme.

I. ACHIZIȚIONAREA UNOR CUNOȘTINȚE ȘI CAPACITĂȚI PENTRU APLICAREA NORMELOR DE IGENĂ PERSONALĂ

COMPORTAMENTE	EXEMPLE DE ACTIVITĂȚI DE ÎNVĂȚARE
<p>1. Înțelegerea noțiunilor de igienă, sănătate.</p> <p>2. Dobândirea unui sistem de cunoștințe și deprinderi privind igiena personală, igiena locuinței, a clasei a mediului.</p> <p>3. Decodarea semnificației unor reguli de igienă personală.</p>	<p>Sugestii privind derularea unor activități cu caracter igienico- sanitar:</p> <p>1. - Comentarea unor proverbe și expresii tradiționale: Urare la români: "Multă sănătate"; "Minte sănătoasă în corp sănătos"; "Arta de a fi sănătos".</p> <p>- Lectura unor texte.</p> <p>- Exerciții de alcătuire de propoziții folosind noțiuni legate de sănătate.</p> <p>- Exerciții de completare a unor texte lacunare.</p> <p>- Povestirea unor întâmplări cu iz igienico- sanitar.</p> <p>- Identificarea regulilor de igienă personală.</p> <p>2. Dialoguri pe teme ca: regim zilnic, condiții de sănătate, semnificația sintagmelor: reguli de igienă, igienă personală, igiena mediului ambiant.</p> <p>3. - Exerciții de recunoaștere pe materiale de propagandă de specialitate a factorilor- cauză care provoacă diferite stări de îmbolnăvire.</p> <p>- Stabilirea corespondenței între imagini care</p>

<p>4. Manifestarea interesului pentru folosirea unui limbaj adecvat.</p>	<p>reprezintă starea de sănătate (boală) a omului și factorii cauză.</p> <p>4. - Exerciții creatoare de compunere a unor proverbe, zicători, povestioare pe baza unor cuvinte date.</p> <p>- Joc de dialog.</p>
--	---

II. DEZVOLTAREA ATITUDINII ȘI A COMPORTAMENTULUI POZITIV VIZÂND PROTECȚIA ȘI SECURITATEA PROPRIEI PERSOANE, PRIN CUNOAȘTEREA FACTORILOR CARE DISTRUG SĂNĂTATEA ȘI A NORMELOR CARE O PROTEJEAZĂ.

COMPORTAMENTE	EXEMPLE DE ACTIVITĂȚI DE ÎNVĂȚARE
<p>1. Înțelegerea efectului pozitiv și negativ al medicamentelor, rolul medicului.</p> <p>2. Cunoașterea efectului substanțelor toxice, poluante asupra sănătății.</p> <p>3. Cunoașterea și înțelegerea importanței folosirii corecte a aparatelor casnice.</p> <p>4. Cunoașterea modului prin care animalele pot deveni sursa unor îmbolnăviri sau răniri</p> <p>5. Cunoașterea și înțelegerea importanței evitării zonelor spațiilor poluate sonor, chimic.</p>	<p>Sugestii privind derularea unor activități cu caracter igienico- sanitar:</p> <p>1. - Întâlnire cu un cadru medical, farmacist.</p> <p>- Dialoguri pe teme de simptomologie și profilaxie.</p> <p>- Film didactic: "Microbii- dușmanii sănătății"; "Să nu ne temem de doctorul Vaccin!"</p> <p>- Vizită la cabinetul medical al școlii.</p> <p>2. - Observarea spontană și dirijată: poluarea aerului și a apei, focul și fumul în natură.</p> <p>- Lectura unor texte și imagini(ex. "Toate ciupercile sunt bune de mâncat?")</p> <p>- Diafilm "Vrăjitoarele Foc și Fum"</p> <p>3. - Dialog despre accidente casnice.</p> <p>- Exerciții de utilizare corectă a unor aparate casnice: TV, radiocasetofon, video, calculator.</p> <p>- Diafilm "Albă ca Zăpada și chibriturile"</p> <p>- Povestiri despre accidente casnice provocate de copii.</p> <p>4. - Relatarea unor întâmplări reale sau ipotetice.</p> <p>5. - Observarea spontană și dirijată, în zone aglomerate.</p>

III. DEZVOLTAREA DEPRINDERILOR DE IGIENĂ PERSONALĂ ȘI A COMPORTAMENTULUI PREVENTIV

COMPORTAMENTE	EXEMPLE DE ACTIVITĂȚI DE ÎNVĂȚARE
<p>1. Cunoașterea și respectarea regulilor de igienă în diferite situații.</p>	<p>Sugestii privind derularea unor activități cu caracter igienico- sanitar:</p> <p>1. - Observarea unor obiecte de igienă personală.</p> <p>- Exerciții de inițiere teoretică și practică în aplicarea regulilor de igienă personală: a dinților, a</p>

<p>2. Cunoașterea rolului alimentației raționale și dezvoltarea armonioasă a individului.</p> <p>3. Cunoașterea pericolelor pe care le implică nerespectarea regulilor de igienă personală.</p> <p>4. Cunoașterea și valorificarea surselor oferite de natură în păstrarea sănătății.</p>	<p>mâinilor, a corpului- piele, a părului și a unghiilor, a organelor de simț, a camerei și a clasei, a îmbrăcăminte și a încălțăminte, a jucăriilor.</p> <ul style="list-style-type: none"> - Exerciții practice de spălat mâinile, dinții, spălatul fructelor, legumelor, tacâmurilor. - Exerciții de folosire corectă a obiectelor de igienă personală. - Diafilme, povești, dramatizări. <p>2. - Dialoguri pe teme legate de necesitatea evitării supraalimentației și subnutriției.</p> <p>3. - Exerciții de defnire a pericolelor ce pot exista în cazul nerespectării regulilor de igienă.</p> <ul style="list-style-type: none"> - Realizarea de povestiri care să prezinte fapte și urmări. - Măsuri de prim- ajutor în caz de accidentare ușoară sau stări de disconfort fiziologic. - Jocuri cu rol, dramatizări. <p>4. - Activitate practică: culesul plantelor medicinale.</p> <ul style="list-style-type: none"> - Diafilm "Doctorul Mușețel" - Povestire "Comoara din stup"
---	--

IV. DEZVOLTAREA SPIRITULUI DE COLABORARE ȘI COMBATERE A UNOR COMPORTAMENTE NEGATIVE, PE BAZA UNUI SISTEM DE NORME

COMPORTAMENTE	EXEMPLE DE ACTIVITĂȚI DE ÎNVĂȚARE
<p>1. Cunoașterea și respectarea regulilor de organizare și desfășurare a jocurilor, respectând reguli de igienă și protecție a sănătății.</p> <p>2. Cunoașterea modului de comportare în relațiile cu colegii și regulile de igienă în colectiv.</p> <p>3. Manifestarea unei atitudini demne în cadrul echipei sau în raport cu adversarii.</p>	<p>Sugestii privind derularea unor activități cu caracter igienico- sanitar:</p> <p>1. - Activități de simulare pentru acordarea primului ajutor.</p> <ul style="list-style-type: none"> - Poveste "Un copil bolnav" - Exerciții de defnire și descriere a atitudinilor necivilizate, sub aspect igienico- sanitar, în timpul jocurilor în grup. <p>2. - Dialog punctat cu precizări și exemple- jocuri cu rol.</p> <ul style="list-style-type: none"> - Crearea unor povestiri cu conținut moralizator, lectura unor enigme. - Desene care prezintă modul în care împreună contribuie la igiena mediului ambiant. <p>3. - Concursuri: "Periuța de argint", "Cine mestecă corect un măr", "Primul ajutor", "Din creația copiilor", "Minte sănătoasă în corp sănătos"</p>

CONȚINUTURI:

Conținuturile reprezintă achiziții de bază, mijloace informaționale prin care se urmărește realizarea obiectivelor. Fiecare conținut abordat are nevoie de trecerea prin cele trei etape: receptarea valorii/ stării emoționale, răspunsul afectiv și valorizarea. Desigur integrarea valorilor are un caracter potențial, cu efecte observabile în timp, însă opționalul de față își dorește să fie unul de introducere în sfera axiologiei, dând prilejuri de reflecție și pregătind astfel terenul pentru achizițiile ulterioare.

1. ABC- ul sănătății:

- Vocabular specific: sănătate, igienă, reguli, poluare, toxic, protejare, securitate, comportament preventiv, alimentație rațională, supraalimentație, subnutriție, medic, stomatologie, pacient, mediu ambiant, factori poluanți, prim- ajutor.

2. Fiecare are un corp:

- Să ne cunoaștem corpul!
- Totul se mișcă: scheletul și mușchii.
- Mașini care funcționează singure: organe interne.

3. Igiena și noi:

- Igiena corpului;
- Igiena mâinilor;
- Igiena organelor de simț: nas, urechi, ochi, piele;
- Igiena dinților;
- Igiena părului;
- Igiena îmbrăcămintei și a încălțămintei;
- Igiena camerei, a clasei, a mediului înconjurător;
- Igiena jucăriilor;
- Igiena somnului.

4. Accidente, factori care afectează sănătatea:

- Accidente casnice;
- Jocul cu animalele;
- Medicamentele;
- Substanțe toxice și alimente alterate;
- Microbii.

5. Alimentație rațională:

- Ce sunt vitaminele?
- Igiena fructelor și legumelor;
- Cât mâncăm și ce mâncăm?
- Plantele medicinale și mierea de albine: "Doctorul Mușețel" și "Comoara din stup".

6. Activități în mediul social:

- Vizită la cabinetul stomatologic;
- Întâlnire cu un medic.

7. Respectarea regulilor de igienă personală:

- Învățarea spălării pe mâini, a periajului corect al dinților, mestecatul corect al unui măr.
- Reguli de conduită preventivă(profilactică).
- Medicul și activitatea de prevenire și vindecare a bolilor.
- "Foarte bine" la respectarea regulilor de igienă personală.

TEMA	DESCRIEREA
Cine sunt/suntem?	Acceptarea Prietenia Toleranța
Când, cum și de ce se întâmplă?	Echilibrul
Cum este, a fost și va fi aici pe pământ?	Empatie Bunătate Responsabilitate
Cine și cum planifică/organizează o activitate?	Echilibrul Entuziasmul
Cum exprimăm ceea ce simțim?	Frumosul Generozitatea Răbdarea Recunoștința
Ce și cum vreau să fiu?	Cinstea Curajul Binele

ACTIVITĂȚI DE ÎNVĂȚARE

1. CORPUL UMAN:

- "Cine este omul? Cine sunt eu?"
- "Istoria vieții. De unde vii tu? Omul la diferite vârste."
- "Dreptul la sănătate. Întâlnire cu medicul de familie."

2. FIECARE OM ARE UN CORP:

- "Un om, un corp."
- "Unicitate și diversitate. Asemănări și deosebiri între oameni. - "Prin ce ne deosebim de celelalte ființe vii?"
- "Un corp pentru a trăi-Însușiri specifice umane."
- "Omul de-a lungul vremurilor."

3. DIN CAP ȘI PÂNĂ ÎN PICIORE:

- "Portretul meu"(alcătuirea corpului uman și funcțiile diferitelor segmente).
- "Ce este pielea și ce rol are? Semne pe piele. Cum și de ce ne îngrijim pielea?"
- "Părul și unghiile".
- "Totul se mișcă: scheletul și mușchii, oase și articulații. De ce se rup oasele? Măinile-picioarele și rolul lor."
- "Cine comandă corpul meu? Creierul- orchestră. Sistemul nervos. Banca de sânge."
- "Mașini care funcționează singure- organe interne vitale."

4. SIMȚURILE ȘI ORGANELE DE SIMȚ:

- "Ce rol au ochii, urechile, nasul, gura?"
- "Urechea și auzul. Ce sunt dopurile de ceară? Zgomotul și efectele lui; jocuri distractive "Telefonul fără fir", "Deschide urechea bine".
- "Nasul, mirosul și respirația. Ce și cum respirăm? Joc "Ce ai mirosit?"; "Povestea unui nas lung".
- "Gura, limba, dinții și gustul. Joc "Spune ce gust are!", La dentist; Ce este caria și cum o prevenim"; Guma de mestecat "prieteni sau dușmani". Joc- exercițiu "Cum se mănâncă un măr corect?"; Poveste "Periuța supărată"; "Vizită la cabinetul stomatologic".
- "Ochii și văzul. Forma ochilor la diferite rase de oameni. Ce culoare au ochii tăi? Cum ne îngrijim ochii? Cât și cum privim la TV?"

5. EMOȚII ȘI SENTIMENTE:

- "Corpul vorbește. Dragoste, ură, prietenie. pace sau război. A iubi, a fi iubit."

6. MEDICAMENTE:

- "De ce sunt uneori bolnav? Cum ne luptăm cu boala? Unde ducem copilul bolnav?"
- "Microbii- dușmanii sănătății. Unde se ascund microbii? Cine ne vindecă? Să nu ne temem de doctorul Vaccin!- întâlnire cu medicul de familie."
- "Ce este imunitatea?"
- "Farmacistul ne sfătuiește!"- vizită la farmacie.

7. ACCIDENTE:

- "Unde mă joc?"; "Un copil accidentat"- poveste
- "Animalele- pericol de îmbolnăvire."
- "Să ne ferim de foc și apă!; Cu ce nu avem voie să ne jucăm?" Diafilm "Albă ca Zăpada și chibriturile". Prevenirea accidentelor casnice: "Când rămân singur acasă"(o întâmplare din viața mea).
- "Povestiri create"
- "Primul ajutor- exercițiu practic".

8. TOXICE:

- "Vrăjitoarele FOC și FUM. "Toate ciupercile sunt bune de mâncat? Putem bea orice?"

9. ALIMENTAȚIE RAȚIONALĂ:

- "Mâncăm ca să trăim sau trăim ca să mâncăm? Alimentația echilibrată. Ce efecte au dulciurile consumate în cantitate mare? Ce sunt VITAMINELE?"
- "Fructele și legumele- prietenii noștri! Cum consumi fructele și legumele?"- activitate practică
- "Copilul preșcolar- consumator de lapte și produse lactate."
- "Trei dușmani: alcoolul, cafeaua și tutunul"- dialog

10. CONDIȚII DE VIAȚĂ:

- "Igiena locuinței. Trăiesc într-o cameră curată."- diafilm; "Căsuța din pădure."

- "Vise și coșmaruri- un somn bun"- dialog.
- "Mișcarea și sportul mă fac sănătos. Gimnastica de înviore; Dialog; Activitate practică."

11. IGIENA PERSONALĂ:

- "Secretul mâinilor curate. Apa și săpunul- prietenii mei." Poezie- "Dimineața".
- "Igiena îmbrăcăminte." Poveste- "Povestea lui Catrinel."
- "Călirea organismului. Soarele, aerul și apa. În vacanță la mare și la munte."
- "Cum te protejezi împotriva gripei?"- dialog

12. IGIENA MEDIULUI:

- "Poluarea și efectele ei. Să ocrotim natura! dialog, activitate practică."

13. PLANTELE MEDICINALE; MIEREA:

- "Albinele și comoara din stup"- poveste
- "Prietenii mele- plantele medicinale"- activitate practică în natură.

14. EVALUARE:

- Știați că?... Fișe de evaluare."
- "Periuța de argint"- concurs.
- "Minte sănătoasă în corp sănătos"... convorbire

SUGESTII METODOLOGICE(strategii didactice, tipuri de exerciții, modalități de evaluare)

STRATEGII DIDACTICE:

METODE DIDACTICE: conversația, explicația, povestirea, descrierea, discuția colectivă, memorizarea, observația, experimentul, studiul de caz, exercițiul, jocul de rol, jocul muzical.

MIJLOACE DIDACTICE: planșe, laptop, softuri educaționale, cărți de povești, video-proiector, creioane colorate, acuarele, pensoane, alimente, obiecte de întreținere a igienei corporale, materiale sanitare, mule, minge, coardă, bancă de gimnastică, saltea etc.

FORME DE ORGANIZARE: frontal, individual, pe grupe.

RESURSE UMANE: preșcolarii grupei, educatoarea, părinții, medicul, asistentul comunitar, farmacistul, stomatologul.

Modalități didactice specifice activităților de predare-învățare:

Identificarea unor valori din textele suport, manifestând disponibilitate: povestirile și lecturile educatoarei; lecturi după imagini; memorizări; convorbiri; dramatizări; explicația; joc didactic; improvizării și exerciții-mimă; exerciții de simulări; exerciții cu soft interactiv; audierea unor cântece; exerciții de aprecierea propriei persoane în raport cu valoarea introdusă, vizionarea de filme/ fragmente din filme inspirate din povești; audiții povești; jocuri pentru gândirea algoritmică, de împărțire a unei probleme date în altele mai mici.

Examinarea consecințelor unor acțiuni sau comportamente asupra unei persoane, unui grup sau a mediului înconjurător: convorbiri; studiul de caz; jocul de rol; realizarea de desene, colaje, postere; diagrama cauză-efect; problematizarea.

Punerea în practică a unor deprinderi de comportament prin comparații cu alte situații similare din povești cunoscute sau contexte familiare: exerciții de utilizare a judecăților de valoare; repovestiri (pe baza unor tablouri, ilustrații; pe baza unui plan verbal corespunzător fragmentelor logice ale povestirii; repovestirea liberă; jocuri tematice „Așa da, așa nu”. exerciții de manifestare a acordului/ dezacordului față de valori pozitive/ negative; implicarea în jocuri care presupun manifestarea disponibilității pentru cooperare și acțiune; exerciții de gestionare a resurselor de care dispun copii (materiale, de timp) în efectuarea unor sarcini de lucru date; exerciții care implică învățarea reciprocă; activități de tip outdoor (întreceri, jocuri care necesită rezolvarea sarcinilor în grup, prin colaborare); vizite; activități de voluntariat, în parteneriat cu părinții.

METODE ȘI TEHNICI DE EVALUARE:

PROBE ORALE: conversație catehetică, argumentări, povestiri, observarea sistematică a comportamentului

PROBE PRACTICE: jocuri-concurs, jocuri de mișcare, euritmie, jocuri de rol

PROBE SCRISE: expoziție de fotografii făcute în timpul anului școlar în cadrul opționalului, expoziție cu lucrările realizate de copii pe parcursul anului și cu lucrările practice.

Un accent deosebit se va pune pe: formarea capacității de autoevaluare, interevaluare, analiza produselor activității.

BIBLIOGRAFIE:

1. Margareta Gifei, "Lumea văzută de noi"(educație pentru sănătate în grădiniță, nivel 5-7 ani), Editura Rovimed Publishers, 2008
2. Luminița Volintiru, "Să învățăm despre noi", Editura Aramis, 2003
3. M.E.N. „Educația pentru sănătate în învățământul preșcolar”, îndrumător metodic, Editura Medicală, București, 1979
4. Bartoș E., Hagi G., „Consultații pentru activitatea metodică in grădiniță” Ed. Eurobit, Timișoara, 1996
5. Peneș Marcela, „Igiena personală” Editura Ana, București, 2000

NR. CRT.	CONȚINUTURI/ VALORI	COMPETENȚE	MIJLOC DE REALIZARE	TEMA ACTIVITĂȚII
1.	Igiena corpului Frumosul	Cunoașterea regulilor de igienă personală și consecințele nerespectării acestora.	Convorbire	"Apa și săpunul, cei mai buni prieteni"

2.	Corpul uman- părți componente Acceptarea	Cunoașterea schemei corporale umane	Convorbire	"Cine sunt, ce sunt?"
3.	Alimente sănătoase Responsabilitate	Cunoașterea alimentelor ce conțin vitaminele principale	Joc senzorial	"Spune ce gust are!"
4.	Igiena corpului Ajutorul	Cunoașterea regulilor de igienă personală și consecințele nerespectării acestora	Lectura educatoarei	"Maricica murdărica"
5.	Accidente Întrajutorarea	Cunoașterea exercițiilor practice de acordare a primului ajutor în caz de tăiere; joc de rol; folosirea unui limbaj plăcut față de colegi și nu numai.	Exercițiu practic	"Primul ajutor"
6.	ABC-ul sănătății Responsabilitatea	Cunoașterea factorilor- cauză care provoacă diferite stări de îmbolnăvire.	Convorbire	"Cum te protejezi împotriva gripei?"
7.	ABC-ul sănătății Perseverența	Cunoașterea și înțelegerea noțiunilor de igienă, sănătate.	Memorizare	"Nu uitați!", de Stelian Mihnea
8.	ABC-ul sănătății Perseverența	Cunoașterea și înțelegerea noțiunilor de igienă, sănătate.	Repetare	"Nu uitați!", de Stelian Mihnea
9.	Simțurile și organele de simț Entuziasmul	Denumirea organelor de simț- caracteristici.	Joc distractiv	"Deschide urechea bine!"
10.	ABC-ul sănătății Corectitudinea	Argumentarea necesității cunoașterii și aplicării normelor igienico- sanitare.	Convorbire	"Așa da! Așa nu!"

11.	Simțurile și organele de simț Entuziasmul	Denumirea organelor de simț-caracteristici.	Joc distractiv	"Telefonul fără fir"
12.	Alimentație rațională Binele	Cunoașterea și respectarea regulilor de igienă în diferite situații.	Activitate practică	"Cum consumi fructele și legumele?"
13.	Alimentele Sănătoase Echilibrul	Cunoașterea alimentelor care mențin sănătatea organismului, diferențiindu-le pe cele dăunătoare.	Convorbire	"Hrana cea de toate zilele"
14.	Factori care afectează sănătatea Curajul	Cunoașterea regulilor de igienă personală și consecințele nerespectării acestora.	Întâlnire cu doctorul	"Microbii-dușmanii sănătății"
15.	Accidente Adevărul	Cunoașterea pericolelor pe care le implică nerespectarea regulilor de igienă personală.	Povestire creată de copii	"O întâmplare din viața mea"
16.	Regimul de activitate și odihnă în perioada copilăriei Răbdarea	Întelegerea faptului că după o activitate solicitantă sunt necesare și binevenite jocul și odihna.	Discuții libere	„Moș Ene, prietenul copiilor”
17.	Igiena și noi Întelegerea	Dobândirea unui sistem de cunoștințe și deprinderi privind igiena personală.	Convorbire	"Ce este pielea și ce rol are?"
18.	Igiena și noi Responsabilitatea	Întelegerea necesității curățeniei, păstrându-și curată camera.	Convorbire	"Trăiește într-o cameră curată"
19.	Condiții de viață Altruismul	Cunoașterea și înțelegerea importanței folosirii corecte a	Cântec	"Căsuța din pădure"

		zonelor aglomerate.		
20.	Medicamente Încrederea	Înțelegerea efectului pozitiv și negativ al medicamentelor, rolul medicului.	Convorbire	"De ce sunt uneori bolnav? Cum ne luptăm cu boala? Unde ducem copilul bolnav?"
21.	ABC-ul sănătății Corectitudinea	Cunoașterea și înțelegerea noțiunilor de igienă, sănătate.	Memorizare	"Gospodina"
22.	ABC-ul sănătății Corectitudinea	Cunoașterea și înțelegerea noțiunilor de igienă, sănătate.	Repetare	"Gospodina"
23.	Bune maniere în timpul mesei Frumosul	Utilizarea șervețelului în scopuri precise (în timpul mesei)	Activitate practică	„Șervețelul” desen decorativ
24.	Medicamente Respectul	Recunoașterea instrumentelor și substanțelor specifice activității medicale.	Lectură după imagini	"La dispensar"
25.	Igiena și noi Acceptarea	Cunoașterea dezvoltării armonioase a individului.	Convorbire	"Totul se mișcă: scheletul și mușchii"
26.	Corpul uman- componente Acceptarea	Cunoașterea schemei corporale umane	Convorbire	"Mașini care funcționează singure: organe interne vitale"
27.	Simțurile și organele de simț Entuziasmul	Cunoașterea alimentelor după miros.	Joc	"Ce ai mirosit?"
28.	Simțurile și organele de simț Înțelegerea	Cunoașterea regulilor de igienă personală și consecințele nerespectării acestora.	Convorbire	"Ce rol au ochii, urechile, nasul și gura?"
29.	Alimentație rațională Echilibrul	Cunoașterea alimentelor care mențin sănătatea	Convorbire	"Ce efect au dulciurile consumate în

		organismului, diferențiindu-le pe cele dăunătoare.		exces?"
30.	Corpul uman- componente Frumosul	Cunoașterea schemei corporale uman	Convorbire	"Portretul meu"(alcătuirea corpului și funcțiile diferitelor segmente)
31.	Sportul și Sănătatea Prietenia	Întelegerea faptului că după o activitate solicitantă sunt necesare și binevenite jocul și odihna.	Convorbire	„Aer, soare și mișcare/ Sănătate și vigoare”
32.	Igiena mediului Întrajutorarea	. Cunoașterea modului de comportare în relațiile cu colegii și regulile de igienă în colectiv.	Activitate practică	"Să ocrotim natura"
33.	Evaluare Empatia	Manifestarea unei atitudini demne în cadrul echipei sau în raport cu adversarii.	Concurs	"Periuța de argint"
34.	Evaluare Solidaritatea	Manifestarea unei atitudini demne în cadrul echipei sau în raport cu adversarii.	Curiozități	"Știați că?..."

Integrarea elevilor pe piața muncii prin participarea la proiecte europene

Prof. Petrea Corina

Liceul Tehnologic Silvic Câmpeni, jud. Alba

Proiectele Erasmus + constituie o bază solidă pentru dobândirea de aptitudini, cunoștințe și competențe în domenii diverse. Noile generații sunt atrase de noutățile din domeniul tehnologiei, astfel relația dintre tehnologie și educație devine din ce în ce mai dinamică.

Educația și formarea, pot avea o contribuție majoră în abordarea schimbărilor socio economice, principala provocare cu care zona Munților Apuseni se va confrunta până la sfârșitul deceniului pentru creștere economică, locuri de muncă, echitate și incluziune socială.

Programul Erasmus+ este conceput cu scopul de a sprijini eforturile țărilor și regiunilor participante de a utiliza în mod eficient talentul și capitalul social al Europei, într-o perspectivă a învățării pe tot parcursul vieții, prin corelarea sprijinului acordat învățării formale, non-formale și informale în domeniile educației și formării. De asemenea, programul îmbunătățește posibilitățile de cooperare și de mobilitate cu țările partenere.

Liceul Tehnologic Silvic Câmpeni a avut șansa de a face parte din școlile ale căror proiecte au fost aprobate în anul 2022. Echipa implicată în scrierea proiectului a pornit de la o analiză reală a necesităților școlii, elevilor, dar și a nevoii de perfecționare a cadrelor didactice, nu numai prin intermediul cursurilor de formare urmate la nivel local, județean sau național, impunându-se și nevoia schimbului de experiență și a formării la nivel internațional. Așadar, a fost redactat proiectul intitulat - ”Oportunități pentru integrarea reușită a elevilor pe piața muncii”.

Proiectul Erasmus+2022-1-RO01-KA121-VET-000063965, implementat de Liceul Tehnologic Silvic Câmpeni a avut ca grup țintă 42 de elevi de la calificările profesionale: tehnician în activități economice, turism și alimentație, electromecanic mașini și utilaje industriale, mecanică, precum și 6 profesori, staff, VET.

Scopul proiectului este efectuarea stagiilor de instruire practică de 90 de ore pentru tinerii aflați în formare profesională inițială la Liceul Tehnologic Silvic Câmpeni, la companiile Continente Modelo și Hip Zone situate în capitala Portugaliei, Lisabona, pentru obținerea de experiență de lucru relevantă profesiei alese, bune competențe profesionale, sociale, civice și interculturale care să le permită acestora obținerea de rezultate ale învățării (cunoștințe, abilități și aptitudini) necesare pentru tranziția spre un loc de muncă sau continuarea studiilor la un nivel superior.

Pregătirea elevilor va urmări două direcții:

- Pregătire pentru dezvoltarea competențelor și abilităților practice în conformitate cu curriculum-ul;
- Pregătire culturală și lingvistică, în timpul liber și în cele patru zile de weekend, ca parte integrantă a activității.

Și pentru cadrele didactice care fac parte din staff, aceste programe de mobilitate sunt extrem de importante. Prin ele se dorește creșterea motivației în ceea ce privește activitatea de predare deoarece, intră în contact cu alte cadre didactice din alte țări, fac schimb de bune practici și pot aplica alte metode învățate de la membri ai altor instituții și culturi. De asemenea,

mobilitățile internaționale au drept efect scăderea gradului de scepticism al profesorilor cu privire la metode pedagogice alternative.

Cadrele didactice participante au beneficiat de ore de formare cu totul speciale, pornind de la pagini de istorie și civilizație portugheză și mergând până la utilizarea noilor tehnologii de învățare în VET, aprofundarea cunoștințelor referitoare la utilizarea resurselor educaționale deschise în instruire și dezvoltarea capacităților de implementare a acestora, care pot aduce un suflu nou orelor de predare-învățare-evaluare.

Programul de lucru zilnic a cuprins activități de observare, participare la mese rotunde, dezbateri, ateliere de lucru, învățarea de noi forme de organizare, proiectare și evaluare a instruirii bazate pe noile tehnologii la partenerii CENFIM, CITTEFORMA, CINEL.

Activitățile realizate au vizat, în principal, îmbunătățirea încrederii de sine la elevi prin încurajarea gândirii creative și imaginație. S-a lucrat în grupuri restrânse pentru a stimula motivația de a rămâne focusat pe sarcina de lucru. S-a pus în practică pe tot parcursul formării principiul prin care profesorii pot face parte din categoria celor care învață și elevii cei care pot oferi informații utile.

Cel mai important aspect al acestei experiențe de formare a fost contactul cu o mulțime de profesori din diferite țări cu care am împărtășit experiența proprie și de la care am aflat o mulțime de lucruri interesante.

Tehnologia nu poate exista însă fără partea umană, reală, palpabilă. De aceea, la partea pragmatică a cursului s-a adăugat latura culturală care a însemnat vizitarea unor locuri speciale cum ar fi orașul Sintra, minunea geografică și cel mai vestit punct al Europei, Cabo da Roca, stâncile pitorești de pe malul Oceanului Atlantic - Boca do Inferno, monumentele istorice: Castelul Sfântul Ghoerghe, Piața Comerțului, Obidus, Muzeul Banilor, Muzeul de arheologie, Muzeul Trăsurilor.

Conducerea unității școlare urmărește valorificarea oportunității de finanțare din fonduri europene în vederea dezvoltării de competente, abilități și atitudini pentru o inserție optimă pe piața muncii a viitorilor absolvenți, dezvoltarea mobilităților internaționale în scop de învățare ale cursanților din VET până la atingerea pragului de 6% pe an, în special tineri proveniți din medii defavorizate, în același timp cu creșterea calității acestora, astfel încât până în anul 2027 peste 25% dintre elevii școlii să fie implicați în mobilitate.

Promovarea și dezvoltarea cooperării internaționale în educație și formare s-a bazat pe parteneriatul pe care l-am implementat în VET cu Casa da Educação, instituție care facilitează accesul la mobilități al beneficiarilor de granturi Erasmus+ prin găsirea celor mai potrivite companii pentru formarea profesională a stagiarilor VET și a staffului.

Impactul acestui proiect asupra instituției noastre a fost unul major, deoarece participanții au devenit activi, și-au însușit experiențe necesare principiilor și valorilor europene.

Bibliografie:

Proiectul KA102-078943 E+ - "Oportunități pentru integrarea reușită a elevilor pe piața muncii" Mobilitate de formare Liceul Tehnologic Silvic Câmpeni

Interculturalitatea - provocare pentru educație

Prof. Petrea Luminița, Școala Gimnazială Nr. 10 Galați

”...școlile trebuie să primească toți copiii, fără nici o deosebire privind condițiile lor fizice, intelectuale, sociale, emoționale, lingvistice sau religioase.”(Convenția de la Salamanca)

Educația interculturală este o orientare nouă, aplicabilă în mod deosebit în comunitățile multietnice. Lăsând la o parte prejudecățile legate de culoarea pielii, de etnie, de religie putem descoperi lângă noi persoane minunate, cu care se pot realiza schimburi culturale deosebite. Chiar dacă la început se manifestă rețineri, în timp, relațiile se dezvoltă, având la bază comunicarea.

Primele manifestări ale schimburilor culturale, ale cunoașterii altor etnii din acest punct de vedere, vizează obiceiurile laice și religioase, latura artistică și cea culinară. Având vecini care aparțin altor grupuri etnice, unii locuitori au preluat din obiceiurile acestora, de-a lungul timpului. De exemplu, familiile de turco-tătari vopsesc ouă de Paști, împodobesc brazi de Crăciun, colindă alături de copiii creștini, gătesc cozonaci și alte mâncăruri specifice.

Obiceiurile și tradițiile unui popor, constituie cvintesenta perpetuării neamului: vorbesc despre istoria acestuia, despre spiritualitatea sa transmisă peste secole. În cazul fiecărei etnii, cunoașterea obiceiurilor și tradițiilor dezvăluie fața necunoscută a existenței membrilor ei. Copiilor le conferă identitate și apartenență la neam, le redă mândria de descendenți ai poporului lor, le creează o “unicitate pozitivă”- adică aceea care ascunde comoara trăsăturilor caracteristice unui popor: meserii și meșteșuguri, cântece și dansuri, credințe și legi nescrise, vestimentații, grai, umor; trăirile și suferințele interioare, dar și bucuriile și valorile lor spirituale.

Toleranța, ca atitudine și comportament, se învață, se însușește pe bază de modele de la cea mai fragedă vîrstă, școala devenind laboratorul principal pentru exersarea acesteia, dar și un mod de integrare socială. Toleranța este prima etapă a unui proces mai îndelungat, mai profund, de dezvoltare a unei culturi a păcii. Este calitatea esențială minimală a unor relații sociale care refuză violența și constrângerea. Fără toleranță, pacea nu este posibilă. În condițiile toleranței poate fi urmărită evoluția unei culturi a păcii și conviețuirea comunităților care o integrează pe aceasta.

Principala preocupare a profesorului trebuie să fie planificarea activităților pentru întreaga clasă. Apoi, este foarte util ca profesorii să recunoască și să utilizeze eficient orice resurse care ar putea sprijini procesul de învățare al copiilor. Este vorba în special de acele resurse disponibile în fiecare clasă, și anume, copiii înșiși. În fiecare clasă elevii reprezintă o sursă bogată de experiențe, inspirație, provocări și sprijin, care, dacă este utilizată, poate aduce un plus de energie în îndeplinirea

sarcinilor și activităților stabilite de profesor. Însă, toate acestea depind de abilitatea profesorului de a canaliza această energie. Aceasta este o chestiune de atitudine, care depinde de recunoașterea capacității copiilor de a contribui la procesul de învățare și a faptului că învățarea este într-o mare măsură un proces social. Putem facilita acest proces ajutându-i pe profesori să-și dezvolte abilitățile necesare organizării claselor în așa fel încât acestea să încurajeze procesul învățării.

Un alt factor în vederea creării în clasă a unui mediu de lucru orientat spre includerea tuturor: improvizarea, sau, altfel spus, abilitatea de a modifica planurile și activitățile în timpul desfășurării lor, ca răspuns la reacția persoanelor din clasă. Cu ajutorul acestor procese profesorii pot încuraja implicarea activă și, în același timp, pot ajuta la personalizarea lecțiilor în funcție de nevoile fiecărui individ. Această abordare corespunde modului de gândire actual prezent în lumea cadrelor didactice, unde se observă o acceptare crescândă a faptului că practicile se dezvoltă prin procese intuitive, în cadrul cărora profesorii “jonglează” cu planurile de lecție, cu activitățile propuse, încercând pe cât posibil să răspundă reacțiilor din partea elevilor.

Pe lângă aspectul legat de crearea de noi oportunități pentru profesori, cealaltă strategie considerată utilă se referă la sprijinirea experimentelor în clasă, efectuate sub o formă ce încurajează procesul de analizare a activităților desfășurate. În acest sens, elementul cel mai important este lucrul în echipă. Profesorii sunt încurajați să formeze echipe și / sau parteneriate, în cadrul cărora membrii echipei acceptă să se ajute unii pe alții la examinarea diferitelor aspecte din practica lor. Educația interculturală se poate articula pe toate disciplinele de învățământ pentru că toate pot să invite la toleranță, la respectarea drepturilor omului. Educația interculturală la nivelul curriculum-ului la decizia școlii, este o cale oficială prin care se poate introduce în școală educația interculturală sub forma propunerii unor discipline opționale care să promoveze valorile interculturale (interdependența, toleranța, negociere, cooperare, empatie, nonviolența, depășirea prejudecăților, egalitate, demnitate etc.) Istoria orală – este o metodă complexă de învățare bazată pe pregătirea și realizarea de către elevi a interviurilor și valorificarea acestora la clasă.

Educația interculturală la nivelul activităților extracurriculare, presupune organizarea unei activități care să implice comunitatea, activități în cadrul căreia participanții să se cunoască mai bine, să coopereze și să trăiască împreună diferite evenimente. Exemple: participarea la evenimentele culturale și sărbătorile locale, antrenarea în activitățile muzicale și corale, studiul aportului reciproc al culturilor care se pot realiza în cadrul unor evenimente culturale specifice, organizarea de întâlniri între persoane de culturi diferite, ca ocazii de stabilire a unor noi relații de prietenie, înfrățirile care oferă o ocazie concretă a schimbului și solidarității între clase ale aceleiași școli, ca și între clase din alte regiuni

lingvistice sau chiar din alte țări, colaborarea cu asociațiile locale sau internaționale ale căror obiective sunt în relație cu educația interculturală.

“Reflecțați la următorul afiș, care poate fi citit într-un restaurant turcesc din Paris:

Dumnezeul tău este evreu.
Mașina pe care o ai este japoneză.
Pizza este italiană,
Iar couscous-ul este algerian.
Democrația pe care o practici este grecească.
Cafeaua ta este braziliană.
Ceasul îți este elvețian.
Cămașa este indiană.
Radioul tău este coreean.
Vacanțele tale sunt turcești,
tunisiene sau marocane.
Cifrele tale sunt arabe
Scriitura îți este latină,
și... îi reproșezi vecinului tău că este străin. ”

Bibliografie:

1. Cosma, T.(coord.), O nouă provocare pentru educație: interculturalitatea, Editura Polirom, Iași, 2001;
2. Cucuș, C., Educația – dimensiuni culturale și interculturale, Editura Polirom, Iași, 2000;
3. Reardon, B., A., Toleranța – calea spre pace, Editura Arc, Chișinău, 2004;
4. Stoica-Constantin, A., Neculau, A., Psihosociologia rezolvării conflictului, Editura Polirom, Iași, 2002.

ROLUL CENTRULUI DE DOCUMENTARE ȘI INFORMARE ÎN ACTUL EDUCAȚIONAL

Prof. Țilică Florentina-Camelia

Bibliotecar Petrea Niculina

COLEGIUL ECONOMIC „OCTAV ONICESCU” BOTOȘANI

Școala, prin întreg procesul instructiv-educativ, urmărește să formeze elevilor abilități, capacități, competențe cu care să poată face față dinamicii socio-profesionale și provocărilor societății actuale. Adaptarea și integrarea socială implică obligatoriu înțelegerea lumii în care trăim, cunoașterea pentru ameliorarea și rezolvarea problemelor.

Activitatea centrului de documentare și informare se desfășoară în parteneriat cu echipa pedagogică și vizează crearea unui mediu educațional interactiv, cu o abordare interdisciplinară a predării învățării.

Centrul de documentare și informare oferă un spațiu adaptat organizării și desfășurării activităților extracurriculare. Este spațiul ideal pentru organizarea activităților din cadrul unor proiecte, parteneriate ale școlii, pentru organizarea activităților de consiliere și orientare școlară. De asemenea, pentru audiții, vizionarea unor ecranizări ale operelor literare, filme artistice, documentare, precum pentru organizarea atelierelor de creație, a întâlnirilor tematice etc. Centrul de documentare și informare găzduiește expoziții de carte, expoziții cu diverse lucrări realizate de elevi (desene, eseuri, afișe, ș.a.).



Spațiu cultural, centrul de documentare și informare este cadrul adecvat realizării unor activități ce contribuie la interiorizarea unui sistem de valori care să orienteze atitudinile, comportamentele elevilor. Marcarea unor evenimente din istoria și civilizația omenirii, organizarea de întâlniri cu personalități din diverse domenii și a vizitelor tematice, realizarea unor activități de

valorizare a patrimoniului și potențialului cultural, ateliere de creație, animații de lectură, organizarea unor activități recreative contribuie la formarea elevilor în spiritul valorilor culturale.

Prin intermediul activităților culturale se crează un mediu favorabil percepției și trăirii estetice, este un mod de a oferi elevilor, modele valorice de estetic cotidian, artistic, social-relațional.

Procesul instructiv-educativ trebuie conceput și desfășurat în așa fel încât elevii la finalul studiilor să posede capacitatea de a desfășura o activitate profesională și de a se integra în societate. Așa cum subliniază autorul în *cartea Predarea și învățarea disciplinelor socio-umane. Elemente de didactică aplicată (2000)*, educația prin cultură este „deosebit de complexă, multidimensională și polivalentă” iar „cultura oferă indivizilor un îndrumar indispensabil în toate împrejurările vieții”. Educația prin cultură „constituie calea și condiția fundamentală a afirmării și împlinirii umane” ¹.

ZIUA NAȚIONALĂ A LECTURII 15 FEBRUARIE 2023



Prin resursele sale și prin ansamblul activităților desfășurate, centrul de documentare și informare creează „deschideri de cunoaștere și de abordare a cunoașterii” ². Astfel, elevii sunt învățați să folosească diferite sisteme de informare (baze de date din biblioteci, accesul la biblioteci electronice, mass-media, multi-media).

De asemenea, elevii sunt învățați să aibă o abordare critică, să selecteze și să ierarhizeze informația, să selecteze sursele de informare în funcție de relevanța informațiilor oferite.

Pe parcursul fiecărui an școlar, la centrul de documentare și informare al colegiului, sunt organizate activități educative, care au ca obiectiv dezvoltarea și consolidarea competențelor dobândite de elevi. Cadrele

POEZIA NATURII - 21 MARTIE 2023 -



POEZIA NATURII - 21 MARTIE 2023 -



¹ Albulescu, Ion; Albulescu, Mirela “Predarea și învățarea disciplinelor socio-umane. Elemente de didactică aplicată” Ed. Polirom, București, 2000. P. 15

² Macavei, Elena “Pedagogie – Teoria educației”. Ed. Aramis Print, București, 2001. P. 107

didactice realizează activități de pregătire a examenului de bacalaureat la disciplinele de examen: matematică, limba și literatura română, geografie, economie, limba engleză, limba franceză, tehnologia informației și comunicării, activități pentru elevii capabili de performanță în vederea participării acestora la olimpiade, concursuri școlare. În vederea realizării lucrărilor pe care elevii colegiului le susțin la finalul celor patru ani de studiu, pentru obținerea atestatului profesional, în colaborare cu profesorii coordonatori, se realizează activități de informare și documentare cu elevii din clasele terminale. În cadrul programelor ȘCOALA ALTFEL, SĂPTĂMÂNA VERDE, SĂPTĂMÂNA EDUCAȚIEI GLOBALE, CAMPANIA NAȚIONALĂ 19 ZILE DE PREVENIRE A ABUZURILOR ȘI VIOLENȚELOR ASUPRA COPIILOR ȘI TINERILOR, se desfășoară activități extracurriculare pe diverse teme, în parteneriat cu comunitatea locală, cu alte unități de învățământ, cu instituții precum: Inspectoratul de Poliție, Biblioteca Județeană „Mihai Eminescu”, Teatrul „Mihai Eminescu”, Centrul Național de Informare Turistică Botoșani, agenți economici, ș.a.

Proiect educațional ÎNVAȚĂ SĂ IEI ATITUDINE!



O varietate de activități se desfășoară în acest spațiu adaptat nevoilor utilizatorilor și specificului școlii.

PROGRAMUL NAȚIONAL SĂPTĂMÂNA VERDE



Prin ansamblul activităților propuse, prin resursele sale, CDI devine un mediu care stimulează creativitatea, atât de necesară omului actual. „Persoana care manifestă înclinații și

pasiune pentru creativitate posedă anumite trăsături atitudinale, concretizate în calități specifice: încrederea în forțele proprii, tendințe spre dominare în grupul social, tărie de caracter, spirit de independență, acceptarea și asumarea riscului, capacitate de autoevaluare critică a potențialului său creativ etc.”³ p. 38 *Mediul educațional și personalitatea. Dimensiune estetică*. CRISTEA; Mircea EDP 1994.

BIBLIOGRAFIE:

1. Albușescu, Ion; Albușescu, Mirela - *Predarea și învățarea disciplinelor socio-umane. Elemente de didactică aplicată*: Ed. Polirom, București, 2000.
2. Cristea, Mircea - *Mediul educațional și personalitatea. Dimensiune estetică*. E.D.P., București, 1994.
3. Macavei, Elena - *Pedagogie - Teoria educației*, Ed. Aramis Print, București, 2001

³ Cristea, Mircea „Mediul educațional și personalitatea. Dimensiune estetică” E. D. P., București, 1994.

PLAN DE ACȚIUNE PENTRU INTEGRAREA COPILOR CU DIZABILITĂȚI

Profesor: VICTORIA IULIA PETRIN

LICEUL DE ARTE PLASTICE, TIMIȘOARA

„Școlile trebuie să fie compatibile cu toți copiii, indiferent de condiționările fizice, intelectuale, sociale, emoționale, lingvistice sau de altă natură.”

UNESCO, 1994 The Salamanca Statement and Framework for Action on Special Needs Education Paris, UNESCO/Ministry of Education, Spania.

Orice cadru didactic care are în clasă un copil cu cerințe educaționale speciale (CES) are nevoie de cât mai multe idei de activități pentru integrarea elevilor cu CES. Printre marile provocări ale unui dascăl, integrarea unui elev cu cerințe educaționale speciale într-o clasă obișnuită, cu peste 30 de elevi, este, de departe cea mai mare dintre toate! Legislația este generoasă, însă nimeni nu s-a gândit până la capăt cum poate fi aplicată concret, la clasă!

Cea mai bună cale rămâne, ca de fiecare dată, jocul. Și nu vorbim despre orice joc, nu poți începe direct cu „Rațele și vânătorii” dacă vrei să incluzi într-un colectiv mare un copil cu autism, ADHD sau cu tulburări de comportament, vorbim aici despre jocuri didactice perfect adaptate dezvoltării elevului cu CES pe cele patru mari arii: socializare, autonomie personală, dezvoltare cognitivă și adaptare senzorială.

Jocul de-a normalitatea ...

Este „jocul” pe care un cadru didactic trebuie să-l practice zi de zi, 4 ani, cât durează ciclul gimnazial.. De la modul în care este prezentat în prima clipă elevul cu CES, la obiectivitatea cu care predă și evaluează membrii colectivului de elevi, la includerea în activități a tuturor, depinde și atitudinea copiilor față de colegul lor special. „Doamna” este pentru copii modelul de conduită pe care îl urmează în primii ani de școală, ea este cheia pentru incluziune. Din păcate, nu toate cadrele didactice au această deschidere și de aceea auzim deseori exemple de segregare a copiilor cu cerințe educaționale speciale; dar apar din ce în ce mai des exemple de bune practici, în care școala devine a doua casă pentru astfel de elevi.

Pe lângă documentele cu evaluări de la specialiști, profesorul trebuie să proiecteze și să implementeze diverse activități de evaluare a elevului cu CES. Până la joc, pașii metodici ar fi: observarea directă a copilului și interviul cu părinții și terapeuții, studierea documentelor de diagnostic și a recomandărilor primite de la specialiști; totul pentru cunoașterea competențelor reale ale celui mic, pentru a depista tipul de inteligență care primează, modul de învățare, aspecte care îl motivează în viața de zi cu zi. Adaptarea programei școlare este un document de maximă importanță, ce trebuie elaborat de profesorul de sprijin desemnat de CRJAE, în colaborare cu profesorul de matematică, în acest caz. Ea poate suferi modificări constatăte, în funcție de evoluția copilului pe parcursul unei unități de învățare sau al unui semestru. Idealul educațional european al „societății pentru toți” este pentru România un...ideal. La noi în țară incluziunea este un proces nestandardizat, nu există o strategie de aplicare a legislației în vigoare, profesorii nu au fost suficient instruiți să lucreze cu elevi cu CES, iar adaptarea materiei și a mijloacelor de predare-învățare se face neprofesionist de cele mai multe ori.

Gândirea, memoria, atenția, motivația, creativitatea reprezintă elemente esențiale în obținerea reușitei școlare. Elevul cu CES trebuie să urmeze o programă adaptată conform cu nivelul dezvoltării sale intelectuale. Profesorul poate folosi însă câteva trucuri, care-l vor ajuta pe cel mic să învețe cu ușurință: folosirea în predare a mijloacelor audio-vizuale (în cazul elevilor cu ADHD). Gândirea, memoria, atenția, motivația, creativitatea reprezintă elemente esențiale în obținerea reușitei școlare. Elevul cu CES trebuie să urmeze o programă adaptată conform cu nivelul dezvoltării sale intelectuale.

Profesorul poate folosi însă câteva trucuri, care-l vor ajuta pe cel mic să învețe cu ușurință: folosirea în predare a mijloacelor audio-vizuale (în cazul elevilor cu ADHD și autism au un randament destul de bun), evaluarea prin metoda proiectelor (și nu prin teste de evaluare clasice care de obicei au și limită de timp în rezolvarea lor), jocuri de sinteză perceptuală în cadrul software-ului educativ (manuale digitale), alegerea diverselor jocuri didactice precum: jocuri cu elemente de abstractizare și generalizare, jocul omisiunilor (excluderea elementelor nepotrivite dintr-un ansamblu/ sesizarea elementelor lipsă dintr-un ansamblu); jocuri asociative , jocul ghicitorilor. Exemple de jocuri care pot fi folosite în procesul de integrare a elevilor cu cerințe educaționale speciale în învățământul de masă sunt nenumărate; ele pot fi folosite la absolut orice materie, în pauze, în cadrul activităților extrașcolare.

Elevi-Idei de activități:

- așezarea optimă a copilului în clasă, să nu fie agitație în jurul lui, ca să nu-i distragă atenția, în jurul lui să fie elevi liniștiți;
- materialele didactice care îl ajută la învățare să fie la îndemâna lui;
- conținuturile activităților adaptate în funcție de dizabilitate (*PIP* sau *Plan de remediere*, după caz);
- activitățile să fie scurte și să se pregătească mai multe variante pentru fiecare lecție;
- formularea sarcinilor într-un mod accesibil, alocarea de timp suficient pentru sarcinile de învățare;
- organizarea unor momente frecvente de consolidare și exersare;
- formarea de rutine prin activități similare.

Resurse:

- - folosirea de material didactic adecvat și ușor de manipulat;
- - mijloace de predare/învățare multisenzoriale și distractive, cu material concret-intuitiv;
- - mijloace IT (calculator, videoproiector, tabletă, CD-uri etc.);
- - cărți/reviste cu imagini;
- - resurse educaționale deschise;

- - planșe tematice afișate permanent în clasă etc.

Evaluare:

- - observarea sistematică a comportamentului;
- - evaluări orale și scrise diferențiate și cu sprijin (indicații);
- - autoevaluarea, dacă e cazul;
- - aprecieri verbale;

- fișe de observare a comportamentului, a progresului.

Părinți-Idei de activități:

- consultări permanente cu părinții elevului în vederea stabilirii unui plan comun de acțiune și a cunoașterii mai bine a elevului (*Părinți la școală-părinți acasă*);
 - activități comune cu invitați de specialitate - psihologi, profesori de sprijin, consilieri școlari (*Împreună vom reuși*)
 - activități comune părinți-elevi-profesor (atelier de lucru- *Rama familiei*, excursii, vizite, serbări etc.);
 - lectorate despre integrarea copiilor cu CES, toleranță, tipuri de temperament (*Suntem diferiți?*);
 - implicarea în proiecte care să elimine/diminueze acțiunile de bullying (*Stop bullying*);
- Strategii de învățare: lectorate, dezbateri, mese rotunde, workshop-uri.

Strategii de învățare: lectorate, dezbateri, mese rotunde, workshop-uri.

Resurse:

- ppt-uri tematice
- pliante/reviste/afișe informative
- tehnologii informatizate
- umane: medici de specialitate, psihologi, consilieri școlari, profesori de sprijin.

Evaluare: observarea sistematică, chestionare, portofolii cu produsele activităților .

Cadre didactice -Idei de activități:

- colaborarea cu profesorul de sprijin/consilierul școlar;
- plan de intervenție comun cu profesorii de la clasă;
- simpozioane/conferințe/cursuri de formare vizând integrarea copiilor cu CES (*Integrarea copiilor cu CES*);
- atelier de lucru/mese rotunde în cadrul Comisiei metodice;
- activități comune părinți-profesori-elevi ;
- predarea în echipă cu profesorul de sprijin/consilierul școlar etc.

Strategii de învățare: mese rotunde, workshop-uri, dezbateri, interasistențe, lucru în echipă.

Resurse: pliante/reviste/afișe informative, tehnologii informatizate, listă cu lucrări de specialitate.

Toate au ca scop o incluziune făcută pas cu pas și...cu zâmbetul pe buze!

Particularitățile unui copil cu ADHD și strategiile educaționale adecvate pentru un astfel de caz

Prof. înv. primar PETRU MIHAIELA
Școla Gimnazială „Toma Cocișiu” Blaj

Intervențiile comportamentale includ o serie de tehnici pentru reîntărirea comportamentelor adecvate, însoțesc copilul în învățarea planificării și îl susțin în încercările de a face față situațiilor pe care le întâmpină.

Rolul părinților și al profesorilor este esențial în aplicarea intervențiilor adresate copilului cu ADHD. Cea mai mare parte din tehnicile comportamentale sunt aplicate de părinte în mediul de acasă și de către profesor în mediul școlar. Copilul are nevoie de sprijinul consecvent și constant al părinților cât și al profesorilor

Intervențiile comportamentale includ o serie de tehnici pentru reîntărirea comportamentelor adecvate, însoțesc copilul în învățarea planificării și îl susțin în încercările de a face față situațiilor pe care le întâmpină. Este recomandat ca intervențiile realizate la școală sau la grădiniță să se desfășoare concomitent cu celelalte intervenții adresate copilului și familiei sale pentru a reduce problemele comportamentale manifestate în aceste contexte.

Cadrele didactice ar trebui să fie în contact regulat cu părinții copilului cu ADHD. Părinții reprezintă o resursă utilă în înțelegerea ADHD. Informațiile transmise de ei sunt folositoare în înțelegerea temperamentului copilului, dar în același timp ei pot folosi informațiile de la educator privind modificările comportamentale și performanțele academice pentru a avea o imagine de ansamblu asupra efectelor medicației sau strategiilor psihoterapeutice. Uneori această comunicare poate fi făcută printr-un caiet sau jurnal de școală al copilului.

Pentru a gestiona în mod adecvat un copil cu ADHD profesorii ar trebui să înțeleagă ce înseamnă să fii un copil cu ADHD. Unii profesori pot să se simtă furioși și frustrați în fața unui copil cu ADHD iar stilul lor didactic care funcționa cu succes la copii fără această tulburare să nu fie adecvat pentru copiii cu ADHD.

Construirea unui program de intervenție individualizat se realizează de către specialistul în tehnici cognitive comportamentale în colaborare cu părintele și cadrul didactic al copilului.

Aplicarea tehnicilor comportamentale se realizează în mod constant și este necesară monitorizarea permanentă a progresului copilului în scopul readaptării planului de intervenție.

Controlul stimulilor este o metodă comportamentală necesară unui copil cu ADHD.

Ea are rolul de a reduce, minimiza distractorii. Controlul stimulilor implică construirea unui mediu de învățare. O clasă hiperstimulantă – multe materiale care vizual sau la nivelul altor modalități perceptive stimulează copilul cu ADHD fac dificilă concentrarea acestuia la un anumit stimul la un moment dat. De asemenea, o clasă substimulantă nu este indicată pentru că poate fi la fel de perturbatoare pentru copilul cu ADHD.

O strategie foarte eficientă este **fragmentarea unei sarcini complexe în sarcini comportamentale mici, ușor de realizat.**

Ex. În loc să-i dăm copilului comanda „rezolvă exercițiile 7 și 8 de la pagina 21 și punctul b) de la exercițiul 9” este nevoie să împărțim această sarcină astfel

-„deschide cartea la pagina 21.

-Caută exercițiul 7. Bravo!

-Marchează-l cu un semn. Bravo!

-Acum caută și exercițiul 8, marchează-l. Bine!

-Marchează și punctul b) al exercițiului 9. Aceasta este sarcina. Începe!”.

Gruparea sarcinilor de lucru este o altă metodă de management comportamental. Aceasta înseamnă că va rezolva întâi exercițiile mai ușoare și abia apoi pe cele mai complexe.

Alegerea unei sarcini plăcute și realizarea ei imediat după ce realizăm o sarcină mai puțin plăcută este o metodă prin care creștem frecvența sau probabilitatea executării sarcinii mai puțin plăcute.

Este recomandată utilizarea punctelor sau simbolurilor Pentru un comportament adecvat copilul primește puncte sau steluțe ori fețe zâmbitoare care ulterior pot fi transformate prin negociere în altceva (de ex. când aduni 10 fețe zâmbitoare, mergem la magazinul preferat ca să primești o jucărie nouă pentru colecția ta).

Aspecte organizatorice Pentru preșcolarii hiperactivi este foarte important ca grupa să fie împărțită în mod evident prin piese de mobilier în zone de joc bine delimitate. Acest lucru va limita spațiul de mișcare al copilului și îl va împiedica să se agite. Deseori, copiilor hiperactivi și impulsivi le este mai ușor să se joace în spații cu o ofertă limitată de jucării decât în spații de joc cu material diversificat. În cazul

școlarilor, locul ocupat în clasă este foarte important. Elevul hiperactiv ar trebui așezat în față, în primabancă, în apropierea unor colegi care pot constitui un model pozitiv și nu în apropierea altor copii hiperactivi.

Stimularea unor relații pozitive între copil și educatoare/învățătoare Este necesară deoarece adesea aceste relații ajung să se situeze într-un registru exclusivnegativ. Astfel, educatoarea ar putea să se joace cu copilul singur.Pot fi benefice discuțiile cu copilul despre preferințele și intereselesale, activitățile desfășurate în timpul liber.Educatorul ar putea identifica comportamente pozitive ale elevului, în legătură cu caresă manifeste aprecierea când copilul e singur sau cu colegii sau să ofere feedback prompt pentru comportarea adecvată

Formularea eficientă a cerințelor

Adesea, copiii hiperactivi nu percep cerințele sau le uită în scurt timp.

Creșterea performanței școlare a copiilor cu ADHD depinde înmaremăsură de comunicarea eficientă a instrucțiunilor în cadrul activității de predare.

Eficiența instrucțiunilor date elevilor este influențată de modul în care instrucțiunile sunt formulate.

În cazul copiilor cu ADHD, eficiența instrucțiunilor este asigurată de respectarea următoarelor reguli:

- înainte de formularea instrucțiunii, se va asiguraatenția copilului;
- atenția elevului se obține fie prin asigurarea unei proximități spațiale (atingere cu o mână pe umăr), fie prin stabilirea contactului vizual. Dacă copilul este atent, ceea ce îi va fi transmis va fi receptat mai bine;
- instrucțiunile se formulează într-o manieră simplă, la obiect;
- instrucțiunile trebuie să indice concret comportamentul dorit și să nu fie vagi. O instrucțiune concretăde tipul „Pune cărțile în bancă și penarul în geantă!” este mai eficientă decât instrucțiunea „Fă-ți curat pe bancă!”, deoarece prima specifică exact comportamentul, a doua instrucțiune are un caracter mai vag;
- nu se dau mai multe instrucțiuni în același timp. Copilului cu ADHD îi va fi greu să fie atent și apoi să le execute în ordinea dorită;cel mai eficient este să fie prezentate instrucțiunile pe secvențe mici de comportament. De exemplu, instrucțiunea „Deschide cartea la pagina45 și citește primele trei propoziții!” poate fi formulată astfel: se dă mai întâi instrucțiunea: „Deschide cartea la pagina 45...”, după care se așteaptă ca elevul să execute comanda.

Dacă comportamentul este realizat, urmează lauda „Bravo, foarte bine!” sau gesturi aprobatoare. Abia apoi se formulează ultima instrucțiune ”Citește primele trei propoziții”, se așteaptă execuția ei și se recompensează elevul pentru realizare;

- instrucțiunile trebuie segmentate în unități cât mai mici pentru a putea fi executate corect;

- se vor oferi modele de acțiune atunci când se dau instrucțiuni;
- dacă instrucțiunea este un comportament, va fi efectuat de învățătoare sau de un alt elev în timp ce se dă instrucțiunea.

De exemplu instrucțiunea „Deschide manualul de citire!” este mai eficientă dacă și învățătoarea face asta în timp ce spune comanda; pentru a fi mai bine receptată, se va oferi aceeași instrucțiune în mai multe feluri. Acest lucru nu înseamnă repetarea ei, ci exprimarea instrucțiunii, oferirea de indici de comportament pe tablă, verificarea dacă elevul a înțeles instrucțiunea.

Întărirea pozitivă a comportamentelor pozitive prin laudă și acordarea de atenție Dacă copilul reușește să îndeplinească o anumită cerință a educatorului, acesta îl poate lăuda sau poate să-i arate aprobarea printr-un semn prestabilit.

Aplicarea de consecințe negative în cazul în care copilul afișează comportamentul problematic Învățătoarea poate stabili cu copilul un semn care-i va semnala apariția comportamentului problematic. Un astfel de feedback este util, având în vedere capacitatea redusă de autopercepție a copilului.

Folosirea de metode de întărire operantă Este foarte eficientă în școală și grădiniță. Planul de puncte va fi desfășurat atunci când copilul poate menține un comportament corespunzător o anumită perioadă de timp. În cazul comportamentelor problematice cu o frecvență mare, utilizarea unei metode de retragere a întăririlor este benefică. Schimbarea punctelor în recompense se poate face de către educator sau acasă, de către părinți.

EDUCAȚIA INCLUZIVĂ ÎN GRĂDINIȚĂ

Profesor învățământ preșcolar: Piculeasa Mihaela Simona

Gr. P.P. „Traian Demetrescu”, Craiova

Preșcolăritatea, sau a doua copilărie cum o numesc psihologii, reprezintă o etapă fascinantă și complexă în evoluția copilului, mereu surprinzătoare, marcată de schimbări cantitative și calitative în plan fizic, cognitiv, socioafectiv și comportamental. Deși familia rămâne un factor important în această etapă, grădinița asigură cadrul formal necesar dezvoltării psihice a copilului în contextul unor activități coerente, planificate și sistematice.

Educația integrată se referă la faptul că toți copiii trebuie să învețe împreună în medii cât mai aproape de contextul normal al vieții și nu în medii diferite. Toți copiii trebuie integrați într-un program adecvat de educație; toți copiii au dreptul să meargă la grădiniță unde merg copiii din vecinătatea sa, iar grădinița să răspundă nevoilor sale educative. Orice copil are o serie de particularități, caracteristici care se referă la modul, stilul, ritmul și specificul învățării sale. În același timp o serie de copii au particularități ce îndreptățesc un sprijin suplimentar, activități specifice pentru realizarea sarcinilor de învățare; este vorba de *cerințe speciale*, diferite de ale majorității copiilor și care determină măsuri specifice.

Din categoria copiilor cu cerințe educative speciale fac parte atât copii cu deficiențe propriu-zise, cât și copiii fără deficiențe, dar care prezintă manifestări stabile de inadaptare la exigențele școlii. Din această categorie fac parte: copiii cu deficiențe senzoriale și fizice; copiii cu deficiențe mintale, comportamentale; copiii cu tulburări afective, emoționale; copiii cu dificultăți de cunoaștere și învățare; copiii cu deficiențe de comunicare și interacțiune.

Ținând cont de faptul că în grădiniță principala activitate prin care preșcolarul se dezvoltă în mod natural este jocul, putem spune că preșcolarii cu cerințe educative speciale pot prin joc să-și exprime propriile capacități. Astfel copilul capătă prin joc informații despre lumea în care trăiește, intră în contact cu oamenii și cu obiectele din mediul înconjurător și învață să se orienteze în spațiu și timp. De asemenea jocul asigură socializarea, datorită faptului că se desfășoară mai ales în grup. Jocurile sociale sunt necesare pentru copiii cu anumite deficiențe, întrucât le oferă sansa de a se juca cu alte persoane, orice joc având nevoie de minim două

persoane pentru a se desfășura. Jocurile trebuie să fie adaptate în funcție de deficiența copilului, motiv pentru care, educatoarea trebuie să cunoască deficiențele copiilor pe care îi primește în grupă în scopul înțelegerii acestora și pentru a-și putea modela activitățile, în funcție de necesitățile copiilor.

Atitudinea cadrului didactic față de copiii cu nevoi speciale integrați în grupa de preșcolari trebuie să păstreze o aparență de normalitate, ei trebuie să fie tratați la fel ca ceilalți copii din grupă. De asemenea, educatoarea trebuie să-i încurajeze și să-i stimuleze ori de câte ori este nevoie pe aceștia, dându-le încrederea în forțelele proprii, în propria reușită în acțiunile întreprinse, evidențiind unele abilități sau interese speciale lor în dezvoltarea și sprijinirea cărora trebuie implicate și familiile copiilor.

Educatoarea trebuie să pună în valoare ceea ce realizează copilul cu CES la activitate, să găsească momentele potrivite în desfășurarea activității pentru a intercala activitatea copilului cu CES în cea a colegilor de grupă.

Bibliografie:

Ungureanu Dorel, "Educația integrată și școala incluzivă, Editura de Vest, Timișoara, 2000;

Vrășmaș Ecaterina, "Introducere în educația cerințelor speciale", Editura Credis, București, 2004.

PREDAREA DIFERENȚIATĂ

Profesor. Pieszczoach Nicoleta

Colegiul Tehnic „Latcu Voda”, Siret, Suceava

În perioada 3-4 septembrie 2018, am participat la Târgu Neamț, la cursul de formare pe tema „diferențierea pedagogică: propuneri de gestionare a eterogenității claselor” pe o perioadă de 12 ore (2 zile) organizat de CREFECO, Organizația Internațională a Francofoniei (OIF), Ministerului Educației și Cercetării Științifice din România.

Cursul de formare a fost planificat pentru 30 de cadre didactice, reprezentanți ai diferitelor unități din țară (Suceava, Botoșani, Iași, Bacău, Galați, Vrancea, Roman, Piatra Neamț, Vaslui), delegați de Ministerul Educației și Cercetării Științifice și a fost condus de Pierre-Yves ROUX, șeful unității de expertiză și proiecte din departamentul de limba franceză al Centre International d'Etudes Pédagogiques (CIEP).

Aceasta formare s-a concentrat pe câteva aspecte mai importante privind diferențierea pedagogică: notiuni terminologice și câteva aplicații practice. Am reflectat asupra limitelor diferențierii pedagogice, asupra importanței remedierii și diferențierii, strict legate de evaluarea formativă. Am găsit argumente în favoarea unei predări diferențiate: argumente didactice, fiziologice și de altă natură. S-a constatat că performanța îmbunătățită este determinată de motivația elevului și invers. Un loc important a fost acordat prezentării grupelor de niveluri și grupelor de nevoi, ale elevului. S-a lucrat la diferențierea succesivă/diferențierea simultană. Au fost propuse activități practice legate de tema propusă.

Ni s-au prezentat diverse activități, dar pentru moment, m-am gândit la întrebarea: De ce să diferențiem predarea?

În primul rând, trebuie remarcat faptul că există elevi motivați și elevi nemotivați deoarece nu toate ființele umane au aceleași abilități de învățare. Profesorul trebuie să-și ajute elevii să-și descopere tipurile de inteligențe (inteligențe multiple). Ca regulă generală, observăm că fiecare elev are două (sau chiar trei) tipuri principale de inteligență. Dar, pentru fiecare tip de elev, profesorul trebuie să aibă un comportament și o strategie diferită.

Pentru ca elevii săi să fie competenți și motivați, profesorul trebuie să le delege sarcini pline de satisfacție (coordonarea perechilor, producerea de material), să-i îndrume astfel încât să meargă mai departe (proiecte personale, activități de îmbogățire etc.), pentru a le crea un cadru în care să-și poată exercita libertatea, să caute să pună în valoare autonomia. Pentru elevii care nu sunt foarte competenți, dar motivați, profesorul trebuie să propună sarcini de învățare adecvate, ușoare din punct de vedere al complexității, să propună praguri realiste de succes, să-i ajute pe elevi să dobândească proceduri și strategii de învățare, oferind resurse suplimentare, sprijinirea elevilor și încurajarea acestora, valorificând toate reușitele.

În privința elevilor competenți, dar slab motivați, profesorul trebuie să le descopere interesele personale, trebuie să discute cu ei despre motivele demotivării lor; este necesar să se ofere un cadru mai prietenos de lucru, să se pună în valoare orice demonstrație de motivație, să se verifice anumiți factori emoționali vis-a-vis de profesori, colegii lor, școală. Pentru elevii care nu sunt nici competenți, nici motivați, profesorul trebuie să verifice calitatea relației elev/profesor, să ofere o situație de învățare cu posibilitate de succes, să respecte ritmul de învățare, stilurile de învățare, să predea prin experiență, să verifice percepția elevului asupra școlii.

În cadrul acestei formări am aflat că orice grup de elevi este eterogen prin: limbile cunoscute, motivație, ritmul de învățare, nivel, obiective, nevoi lingvistice aferente, mediu (social, lingvistic, economic, profesional etc.), timpul disponibil pentru învățare, implicare personală.

Pentru Philippe Meirieu, există 2 tipuri de pedagogie diferențiată: diferențierea succesivă și diferențierea simultană.

Diferențierea succesivă constă în a propune succesiv (și pentru același obiectiv) activități variate și apelând la diferite tipuri de aptitudini și inteligență. Se bazează în special pe principiile managementului mental. Nu schimbăm nimic în managementul clasei. Doar varietatea tipurilor de media și a abilităților necesare face posibilă diferențierea.

Diferențierea simultană constă în oferirea simultană a diferitelor activități, care pot avea obiective diferite, deoarece corespund nevoilor elevilor, sau în parametri variabili (timp, număr de activități, scară, cerințe).

O sugestie „realistă” de a introduce mai multă diferențiere în cursuri: zilnic: diferențiere succesivă și punctuală și pe obiective „puternice”: diferențiere simultană.

La clasă, putem diferenția: așteptări și cerințe (în funcție de nivel), ajutoare (în funcție de nevoi), comentarii (în funcție de așteptări), comportament (în funcție de personalitate), metode de lucru (individual, perechi etc. – în funcție de profiluri și niveluri), roluri (în funcție de aptitudini).

În ceea ce privește o activitate de producere scrisă, putem diferenția: instrucțiunea, documentele de declanșare dacă este cazul, limba instrucțiunii, durata preconizată, ajutoarele, scara, notația (dacă există notă), comentariile, remedierea, autoevaluarea, prelucrarea „proiectului”.

Diferențierea necesită: abilități specifice, o bună cunoaștere a elevilor, sub toate aspectele, o reflexivitate mai mare, un bun management al timpului, un bun management al spațiului, identificarea nevoilor, pregătiri multiple, suporturi variate, suporturi adaptate, acceptarea de către elevi, competențe de autonomie a elevilor, o activitate mai importantă și o implicare pentru profesor. Elevii trebuie să înțeleagă diferențierea, să fie ocupați, să îndeplinească sarcini cărora

sa le înțeleaga sensul și utilitatea, să facă sarcini fara ajutorul profesorului. De asemenea, li se pot atribui roluri si sarcini specifice.

În concluzie, putem susține ideea că fiecare profesor trebuie să depună un efort pentru a-și diferenția predarea.

Bibliografie:

PERRENOUD, P. (2004), „Predarea diferențiată: de la intenții la acțiune”, ESF, Issy-les-Moulineaux

TARDIF, N. (2005), „Predarea diferențiată în slujba învățării. Viața educațională”.

Frédéric Bablon, (2019), „Predarea diferențiată în gimnaziu și liceu” ESF științe umane

Profesor învățământ preșcolar Pintilie Mihaela

Grădinița cu program prelungit nr. 9 Brașov

PROIECT EDUCAȚIONAL

Diferiți dar la fel!!

Echipa de proiect:

Prof. învă. Preșc. Pintilie Mihaela



An școlar 2022-2023

Argument

În unitățile școlare românești, fenomenul de bullying are o incidență din ce în ce mai ridicată, pericolul venind din falsa impresie de normalitate a acestuia, majoritatea oamenilor acceptându-l ca pe o componentă obișnuită a vieții de zi cu zi.

Bull în limba engleză înseamnă taur. Bullies (în aceeași limbă) înseamnă agresori, iar bullying este acțiunea agresivă (verbal, acțional și implicit emoțional), desfășurată între două sau mai multe persoane, și începe prin intimidarea unuia de către celălalt. Poate nu întâmplător rădăcina termenului este „taur”, cu trimitere la brutalitate - „luat în coarne”, forța conflictuală și comportament agresiv.

Intimidarea/amenințarea este o încercare agresivă, de obicei sistematică și continuă, în scopul subminării și rănirii cuiva, pe baza unor slăbiciuni percepute la acesta. Deși frecvent asociate cu copiii, agresiunile pot apărea la orice vârstă, iar membrii grupurilor minoritare sunt mult mai susceptibili de a fi hărțuiți la vârsta adultă (în limbaj de specialitate mobbing-ul).

Efectele asupra victimei sunt adesea devastatoare din punct de vedere emoțional și comportamental.

Bullying-ul poate să transforme unitatea într-un loc de temut, în timp ce aceasta ar trebui să le asigure elevilor un mediu în care să se simtă în siguranță.

Odată informați, copiii pot lua atitudine, pot interveni pentru ei înșiși, dar și pentru ceilalți, iar numărul cazurilor de acest fel se va diminua treptat.

Prevenirea acestui fenomen este responsabilitatea tuturor și nimeni nu ar trebui să fie indiferent față de acele persoane care se află în incapacitatea de a se descurca într-o asemenea situație.

Cadrele didactice pot să contribuie la diminuarea fenomenului fie prin activități de informare, implicare și combatere a fenomenului, fie prin neacceptarea și sancționarea imediată a unor astfel de comportamente.

Respectul și grija față de alții trebuie să domine întotdeauna relațiile dintre oameni. Chiar dacă astăzi aceste reguli nu mai au caracter de lege și încălcarea lor nu se mai pedepsește aspru ca în trecut, ele au fost adunate în niște „Coduri ale bunelor maniere”, care doar ne sfătuiesc cum să ne comportăm în diverse situații. Vorbind despre bune maniere, este necesar ca acestea să fie însușite în primul rând de către copii, pentru ca altfel nu vor mai învăța, sau vor învăța foarte greu mai târziu cum să se comporte. Bunele maniere se deprind din copilărie, sau nu se mai deprind deloc. Buna creștere se dobândește în mai multe feluri. Educația ocupă

de departe cel mai important loc. Toate acestea au în comun diplomația și tactul. Nu trebuie să aglomerăm copilul cu tot felul de conduite complicate, dar ar fi bine să îi explicăm, încă de mic, bazele comportamentului manierat în societate.

Scopul proiectului

Informarea corectă a copiilor din învățământul preșcolar și a părinților acestora cu privire la fenomenul ”bullying”: definiție, forme de manifestare, cauze, efecte, statistici privind gradul de escaladare a fenomenului în școala românească, forme de prevenție, modalități de a lua atitudine, de a interveni pentru ei înșiși și/sau pentru alții, în vederea diminuării numărului cazurilor de acest fel.

Obiectivele proiectului

*Diseminarea informațiilor despre fenomenul ”bullying”: definiție, forme de manifestare, cauze, efecte, statistici privind gradul de escaladare a fenomenului în școala românească ;

*Creșterea gradului de conștientizare a efectelor negative ale fenomenului "bullying" în rândul copiilor, părinți ai acestora, cadre didactice și al nivelului de informare al acestora asupra necesității implicării în prevenirea și combaterea acestui fenomen;

*Înșușirea de către preșcolarii părinți ai acestora și cadre didactice, a unor tehnici de gestionare corectă a situațiilor în care elevii sunt victime ale unor persoane care practică ”bullyingul”;

*Instruirea cadrelor didactice și a părinților preșcolarilor cu privire la felul în care își pot sprijini elevii/ copiii implicați în situații de tip ”bullying” (“victime” sau ”agresori”);

*Diseminarea rezultatelor proiectului, într-un interval de 8 luni”.

Grupul țintă :

- * preșcolarii din grupa Mijlocie B -
- * cadre didactice.

Beneficiarii direcți și indirecti:

- direcți: preșcolari , părinți, cadre didactice
- indirecti : comunitatea locală

Durata proiectului: Octombrie 2022- Mai 2023

Locul de desfășurare:

-săli de grupă, curtea grădiniței;

Resurse materiale

-Coli albe ,colorate

-Markere, carioca, acuarele, culori,

-Aparat foto, casetofon, videoproiector, laptop;

-filme tematice;

Resurse procedurale:

Strategii didactice: conversația euristică, expunerea, modelarea, explicația, problematizarea, algoritimizarea, generalizarea, jocuri de rol, dezbateri, expuneri.

Forme de organizare: frontal, individual, lucrul pe grupe.

Evaluare:

- ❖ Mediatizarea proiectului prin afișe, fluturași,
- ❖ Recompense, diplome, felicitări,
- ❖ Fotografii,

Rezultate așteptate:

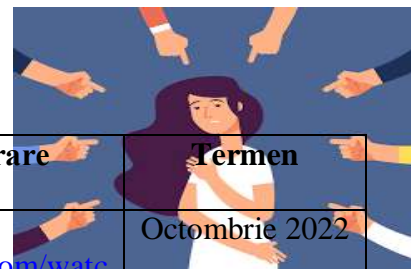
- Proiecte, portofolii,
- Expoziții.

Acțiuni:

- Stabilirea unui calendar de lucru, planuri de activitate,
- Popularizarea acțiunilor.



CALENDARUL ACTIVITAȚILOR



Nr. crt.	Activitatea	Locul de desfășurare	Termen
1.	<p>Informarea și conștientizarea bullying-ului și cyberbullying-ului. Fenomenul bulling-mit sau realitate.</p> <p>-<i>UnityDay</i> – un concept creat de PACER’s (Centrul de Prevenire a Bullying-ului din Marea Britanie) copii se vor îmbrca în portcaliu</p> <p>-Lectura educatoarei "Pippi Șoșețica în parc" de Astrid Lindgren</p>	<p>Sala de grupă</p> <p>https://www.youtube.com/watch?v=WaMcXZRtGo8</p> <p>https://www.youtube.com/watch?v=2rdeS4b6IXk</p>	<p>Octombrie 2022</p> <p>20.10.2022</p>
2.	<p>Lectura educatoarei "Crizantema" de Kev</p> <p>"Cum ne comportam pe stradă/în mijloacele de transport?"</p>	<p>https://www.youtube.com/watch?v=DnH-h4guRI8</p> <p>Convorbire</p>	<p>Noiembrie 2022</p>
3.	<p>Film sau realitate</p> <p>"Povestea Puișorului îngâmfat"</p> <p>Lectura educatoarei</p>	<p>https://www.youtube.com/watch?v=1nsyAqqBeO0</p> <p>Lectura educatoarei</p>	<p>Decembrie 2022</p>
4.	<p>O grădiniță fără bulling -Concurs de desene;</p> <p>Realizarea unui vernisaj cu lucrările copiilor și premierea autorilor lucrărilor câștigătoare</p> <p>Lectura educatoarei "Un elf la școală" de Gregoire Mabine</p>	<p>Sala de grupă</p> <p>Lectura educatoarei</p>	<p>Februarie 2023</p>
5.	<p>-Stop bullying!; Violența distruge!, Prietenia unește!"</p> <p>Prietenii de Dan Faur - memorizare</p>	<p>Sala de grupă</p> <p>Memorizare</p>	<p>Martie 2023</p>
6.	<p>"Nu numai la grădiniță"- lectura educatoarei -dramatizare/joc de rol „Alo, Salvarea?"/ "Alo, Pompierii?"</p>	<p>Sala de grupă</p> <p>Jocuri de rol/dramatizări</p>	<p>Mai 2023</p>

Rezultate:.....

BIBLIOGRAFIE:

- *Strategii pentru o clasă fără bullying* , manual pentru profesori și personalul școlar; Tzvetina Arsova Netzelmann, Elfriede Steffan, Marina Angelova;
 - Codul bunelor maniere pentru copii, Cei șapte ani de acasă”, Michiela Poenaru, Editura Coresi, București, 2010;
 - <https://www.youtube.com/watch?v=WaMcXZRtGo8>
 - <https://www.youtube.com/watch?v=2rdeS4b6IXk>
 - <https://www.youtube.com/watch?v=DnH-h4guRI8>
 - <https://www.youtube.com/watch?v=1nsyAqqBeO0>
 - https://parentropolis.com/prevenirea-bullyingului/?tve_name=Pintilie%20Mihaela&email=pintiliem368%40gmail.com&mapping_text_627=grupa%20mijlocie%20
 - <https://www.zahariastancurosiori.ro/attachments/article/179/INSTRUMENTE%20pentru%20prevenirea%20%20bullying-ului%20in%20clasa.pdf>
-



LICEUL TEHNOLOGIC „MIHAI BUSUIOC”

Ale.22 Decembrie,nr.80, mun.Paşcani, judeţul Iaşi

Tel: 0232/766909; Tel/Fax: 0232/740764

e-mail: secretariat@licmihaibusuioac.ro



MINISTERUL EDUCAŢIEI

LESSON PLAN

Date: 17 th of March

Teacher: Pirja Ana Maria

Grade: 4 th

Level: Beginners

Number of hours per week: 2

Number of pupils: 12

Textbook: Limba moderna 1. Limba engleza

Unit 5-6: Moments of the day, Days, Months, Seasons, Weather

Title of the lesson: The time

Type of lesson: Consolidation

Topic: Speaking about days, months, seasons, weather

Function: using the new vocabulary and language functions in real life situations

Methods: conversation, explanation, dialogue, exercise,

Skills: listening, reading, speaking, writing

Class management: individual work, pair work,

Teaching aids: whiteboard, textbook, handouts, images

Time: 50 minutes

Aims: The pupils will:

- Enhance their ability to communicate by learning how to talk about the days of the week, seasons, months of the year
- Develop language skills through communication;
- Show interest and take active part in the classroom development.

Objectives: By the end of the lesson the pupils will be able to:

- To speak about the days of the week, months of the year, seasons

- To use the vocabulary in real life situations
- To identify details from a text

The development of the lesson

Stage of the lesson	Teacher's activity	Pupils' activity	Time/ Interaction	Skills	Aids/ Resources	Aims
1. Warm-up	- T greets Ss - T checks the attendance	- Ss greet T - Ss give information regarding the attendance -Ss answer to the T's questions	3' T→Ss Ss→ T	Listening Speaking		-to check attendance
2. Homework checking	- T checks the homework : Ss had to do ex 1,2,3 from page 60 -T corrects possible mistakes	- Some Ss are asked to read their answers; - Others correct possible mistakes	5' T→Ss Ss→ T S→ Ss	Reading Speaking	Notebooks	-to check the accomplishment of given instructions - to check their knowledge of the taught material
3. Lead-in	Ss look at the whiteboard and they have to complete the given crossword	- Ss try to answer to the T's request	6' T-Ss Ss -T	Writing Speaking		-to captivate Ss interest and attention for the new topic

4.Presentation	<p>-T announces the new lesson and the objectives - T writes the title of the lesson on the board The time!</p> <p>T tells Ss to open the books at page 62, ex 2.,4 and 5 They will listen and choose the right answer.</p>	<p>-Ss listen and answer the questions -Ss pay attention and listen to the T -Ss write the title of the lesson in their notebook -Ss pay attention, listen to the T's explanations -Ss take active part in the teaching process , paying attention to the pronunciation</p>	<p>6' T→Ss Ss→ T</p>	<p>Listening Speaking Writing</p>	<p>whiteboard notebooks Digital book</p>	
5. Practice	<p>T makes 3 groups and each group has a handout. T tells every group what do they have to do and tells them that they have 5 min to do the task. T gives them a game on the whiteboard</p>	<p>-Ss pay attention to the T's explanations</p>	<p>25' T→ Ss Ss-T</p>	<p>Listening Speaking Reading Writing</p>	<p>Digital book Digital book</p>	<p>-to enhance the comprehension of the taught vocabulary structures -to enrich Ss vocabulary -to develop Ss' listening skills</p>
6. Feed-back	<p>-T appreciates the Ss' participation in the class activity and marks some of them</p>	<p>- Ss pay attention to the T's remarks</p>	<p>2' T→Ss</p>	<p>Listening</p>		<p>-to get a proper feed-back</p>
7. Homework assignment	<p>-T assigns exercise 1 and 2 on page 65 as the homework for the next time - T gives examples if necessary</p>	<p>-Ps take notes and pay attention to the teachers explanations</p>	<p>3' T→Ss</p>	<p>Listening Writing</p>	<p>textbook notebooks</p>	

Creativitatea literară a liceenilor – de la cititor la creator

Prof. Poenașu Cătălin

Colegiul Național „Spiru Haret” Tecuci

Creativitatea este capacitatea specific umană care se caracterizează prin transformarea deliberată a mediului de către om, într-o modalitate anticipată. Lumea se îmbogățește permanent cu obiecte materiale sau spirituale (cunoștințe), care-și au originea în „mintea” omului, cu lucruri făcute de „mâna” omului în activitatea lui de creație, creativitatea este un proces mental și social care implică generarea unor idei sau concepte noi, sau noi asocieri ale minții creative între idei sau concepte existente.¹

Creativitatea este un fenomen pe care îl întâlnim în mai multe domenii, cum ar fi literatura, artele (muzică, pictură și sculptură), istorie, psihologie etc., fiind indispensabilă existenței și dezvoltării acestora.

Firea umană are în esența ei creativitatea, fiind un dat natural. Fiecare dintre noi suntem creativi în domeniul în care ne desfășurăm activitatea, iar dacă ea, creativitatea, ar lipsi nu cred că am atinge finalități superlative.

Temă pe care lucrarea de față vrea să o trateze are un punct fix, creativitatea literară a adolescenților, sau mai bine zis a liceenilor.

Primul contact al adolescenților cu literatura se face prin lectură, ei începând să descopere principale opere, romane, poezii ale literaturii noastre românești, dar și universale. Acest demers îi conferă adolescentului licean statutul de *cititor*.

Importanța literaturii pentru elevii de liceu în cultura unei țări este imensă pentru că le permite tinerilor cititori „dialogul cu generațiile trecute și cu autorii contemporani”², facilitându-le accesul la teme, valori, idei și tradiții împărtășite de semenii lor.³

¹ Dicționarul Enciclopedic, 1993, p. 120 *apud.* Prof. Stan C. <http://www.tribunainvatamantului.ro/creativitatea-si-rolul-ei-asupra-dezvoltarii-personalitatii-in-contextul-invatarii-unei-limbi-straine/> (data accesării 10.08.2023, ora 09.20)

² Pamfil Alina, „Limba și literatura română în gimnaziu. Structuri didactice deschise.” Ed. Paralela 45, Pitești, 2008, p. 24 *apud.* Florina-Irina Dima, „Creativitatea în liceu – între lectura literară și scrierea creativă” în *Creativity, Imaginary, Language. Actele Conferinței Internaționale de Științe Umaniste și Sociale „Creativitate. Imaginar. Limbaj”*, Ed. Sitech, Craiova, 2014, p. 217. (http://www.diacronia.ro/ro/indexing/details/V1826_data_accesării_04.08.2023, ora 11.10)

³ Florina-Irina Dima, „Creativitatea în liceu – între lectura literară și scrierea creativă” în *Creativity, Imaginary, Language. Actele Conferinței Internaționale de Științe Umaniste și Sociale „Creativitate. Imaginar. Limbaj”*, Ed. Sitech, Craiova, 2014, p. 217. (http://www.diacronia.ro/ro/indexing/details/V1826_data_accesării_04.08.2023, ora 11.10)

Cărțile de literatură ajută la formarea competenței de comunicare și a competenței culturale – ambele vizate de actualele programe școlare din România. Demersul didactic este, cel puțin la nivel teoretic, axat asupra literaturii naționale în contextul culturii universale. În acest mod, se dorește ca liceul să ajute elevul să se dezvolte și să se integreze în lumea în care trăiește.⁴

Raportându-ne la prezent, în lumea ancorată în tehnologie, în epoca informaticii avansate, ne ridicăm următoarea întrebare: adolescentul de astăzi mai citește literatură sau smartphone-ul îi ocupă tot timpul, cu tot felul de aplicații? Răspunsul vine de la sine, urmărind acțiunile lor, dar am întâlnit și elevi care utilizează gadget-ul pentru a lectura. Am încurajat lectura lor, dar am condamnat faptul că telefonul sau tableta sunt bariere între el și acțiunea lecturii. Bariera menționată mai sus poate fi spartă prin carte, ținând cartea în mână respiri cu eroii, murdărindu-te cu tușul literelor, mângâi personajele și astfel pătrunzi în lumea adevărată a cărților.

Pentru a întări cele exprimate mai sus, unde am conferit cărții statutul de „ființă”, scot în evidență vorba veche a humuleșteanului nostru, bădița Ion Creangă care le spunea, pe vremea când era învățător, învățăceilor lui așa „Cartea nu-i ființă, dacă o închizi e lucru, dar dacă o deschizi îți vorbește”.

Menirea noastră de dascăli ne obligă să-i îndemnăm pe tineri să citească, să intre în acest „dialog” cu literatura, pentru a-și lărgi arealul cunoașterii.

Unii dintre ei se îndrăgostesc de acest domeniu și din parcurgători ai filelor, se transformă în *creatori de file*, mici autori sau/și poeți/scriitori, acesta fiind cel de-al doilea statut pe care creativitatea i-l conferă tânărului.

Aici intervine creativitate, cea literară, despre care am menționat în incipitul prezentei lucrări.

Există un raport elev-lectură literară-creativitate, care este complex și dificil de abordat, mai ales atunci când discutăm despre anii de liceu, deci, perioada când adolescentul începe să-și formeze preferințe literare, care corespund intereselor sau pasiunilor sale.⁵

Trebuie punctat faptul că între cei trei factori ai raportului de mai sus există o strânsă legătură. Ceea ce citește adolescentul, poate să-i fie sursă de inspirație, de creativitate și astfel ia naștere opera proprie, iar opera îl face pe elev, viitorul autor sau poet de mâine sau mai pe scurt lectura literară stârnește creativitatea, care naște autorul.

⁴ *Ibidem*, p. 217-218 (<http://www.diacronia.ro/ro/indexing/details/V1826> data accesării 04.08.2023, ora 11.10)

⁵ *Ibidem*, p. 2019 (<http://www.diacronia.ro/ro/indexing/details/V1826> data accesării 04.08.2023, ora 11.10)

Pentru a fi creativ, adolescentul trebuie să citească, să culegă mai mult din lumea literelor, ca mai apoi să ofere, „lectura literară trebuie raportată la scrierea creativă”⁶.

Se spune că odată cu înaintarea în vârstă, omul își pierde capacitatea de a visa, de a crea spații imaginare⁷, dar analizând această poziție putem concluziona că perioada adolescenței este propice creativității și actului creator. Mulți psihopedagogi sunt de părere că școala și liceul îngrădesc forța creatoare a elevilor. Dacă la nivelul preșcolar copiii au o imaginație debordantă, hrănită inclusiv cu lecturi ale basmelor, în adolescență lucrurile se schimbă deoarece accentul pus asupra creativității se estompează, iar competențele urmărite de programele școlare sunt de altă natură⁸.

Poate așa este, programele nu pun accent pe creativitatea elevilor, pe puterea lor creatoare, dar există spațiul extracurricular unde avem libertatea de a alege ce vrem pentru elevii noștri, spre a le dezvolta și alte competențe.

Din punctul meu de vedere consider adolescența, ca fiind etapa cu cel mai mare potențial creativ. Copilul devenit adolescent începe să perceapă realitate cu alți ochi „creația pornește de la realitate, urmând ca ulterior creatorul să depășească existența concretă și să atingă transcendentalul, deci, să se situeze deasupra lumii reale”⁹.

Bibliografie:

1. Alina Pamfil, „*Limba și literatura română în gimnaziu. Structuri didactice deschise.*” Ed. Paralela 45, Pitești, 2008.
2. Florina-Irina Dima, „*Creativitatea în liceu – între lectura literară și scrierea creativă*” în *Creativity, Imaginary, Language. Actele Conferinței Internaționale de Științe Umaniste și Sociale „Creativitate. Imaginar. Limbaj”*, Ed. Sitech, Craiova, 2014.
3. Prof. Stan C. <http://www.tribunainvatamantului.ro/creativitatea-si-rolul-ei-asupra-dezvoltarii-personalitatii-in-contextul-invatarii-unei-limbi-straine/> (data accesării 04.08.2023, ora 09.20).

⁶ *Ibidem*, p. 220 (<http://www.diacronia.ro/ro/indexing/details/V1826> data accesării 04.08.2023, ora 11.10).

⁷ *Ibidem*, p. 219 (<http://www.diacronia.ro/ro/indexing/details/V1826> data accesării 04.08.2023, ora 11.10).

⁸ *Ibidem* p. 220 (<http://www.diacronia.ro/ro/indexing/details/V1826> data accesării 04.08.2023, ora 11.10).

⁹ *Ibidem* p. 220 (<http://www.diacronia.ro/ro/indexing/details/V1826> data accesării 04.08.2023, ora 11.10).

STRATEGII DIDACTICE PENTRU DEZVOLTAREA ÎNVĂȚĂRII ACTIVE ÎN CADRUL ORELOR DE LIMBA ȘI LITERATURA ROMÂNĂ

**Pohoăță Lucreția
Școala Gimnazială Băișești, Suceava**

Strategia a fost definită ca un mod de combinare și organizare cronologică a ansamblului de metode și mijloace alese pentru a atinge anumite obiective.

Strategia didactică este un termen unificator, integrator, care reunește sarcinile de învățare cu situațiile de învățare, reprezentând un sistem complex și coerent de mijloace, metode, materiale și alte resurse educaționale care vizează atingerea unor obiective. Ea este necesară în orice act pedagogic, ocupând un loc central în cadrul activității didactice, deoarece proiectarea și organizarea lecției se realizează în funcție de decizia strategică a profesorului. Aceasta este concepută ca un scenariu didactic complex, în care sunt implicați actorii predării – învățării, condițiile realizării, obiectivele și metodele vizate. Astfel, strategia prefigurează traseul metodic cel mai potrivit, cel mai logic și cel mai eficient pentru abordarea unei situații concrete de predare și învățare. În acest fel, prin proiectare strategică se pot preveni erorile, riscurile și evenimentele nedorite din activitatea didactică.

Construirea unei strategii adecvate intereselor elevilor și nivelului lor de pregătire, reprezintă din acest punct de vedere o provocare continuă și un efort permanent de creativitate didactică din partea profesorului.

Metodele de învățământ reprezintă acele căi prin care elevii ajung, în procesul de învățământ, sub coordonarea educatorilor, la dobândirea de cunoștințe, deprinderi, la dezvoltarea capacităților intelectuale și la valorificarea aptitudinilor specifice.

Metoda este, de fapt, o tehnică de care profesorul și elevii se folosesc pentru efectuarea acțiunii de predare-învățare; ea asigură realizarea în practică a unei activități proiectate mental, conform unei strategii didactice. Așadar, metoda pune în evidență o modalitate de lucru, o manieră de a acționa practic, sistematic și planificat, un demers programat menținut în atenția și sub reflecția continuă a profesorului.

„A învăța pe copil nu înseamnă să-i dăm adevărul nostru, ci să-i dezvoltăm propria gândire, să-l ajutăm să înțeleagă cu gândirea lui lumea“. (Ioan Cerghit)

Învățarea reprezintă de cele mai multe ori modificarea comportamentelor pe baza unor experiențe trăite personal, schimbările produse celui care învață, atât pe plan intelectual, cât și afectiv-motivațional și practic.

Metodele activ-participative solicită și valorifică maximal potențialul uman cu care un elev intră în școală. Acestea stimulează și dezvoltă învățarea prin cooperare, munca în perechi, grupe, echipe, lucru care ajută la dezvoltarea comunicării, a colaborării, a interrelaționării. Aceste metode au anumite avantaje: stimulează și motivează, ajută elevul în învățarea tehnicilor de lucru, dezvoltă capacitatea de exprimare, atenția, gândirea, stimulează capacitatea de concentrare.

Colectivul de elevi este împărțit în patru grupe. Pentru actualizarea cunoștințelor dobândite anterior se utilizează **metoda cubului**. Această strategie de predare-învățare urmărește un algoritm ce vizează descrierea, comparația, asocierea, analizarea, aplicarea, argumentarea atunci când se dorește explorarea unui subiect nou sau unul cunoscut pentru a fi îmbunătățit cu noi cunoștințe sau a unei situații privite din mai multe perspective. Scopul acestei metode este de a oferi posibilitatea dezvoltării competențelor necesare unei abordări complexe și integratoare (analiză, sinteză, generalizare). Pentru activitate cubul este pregătit în prealabil, pe fețele căruia se regăsesc sarcini de lucru: descrie, compară, analizează, asociază, aplică, argumentează. Se formează grupe de 4 -5 elevi, în care fiecare îndeplinește un rol în funcție de sarcina primită. Fiecare grupă își desemnează un reprezentant care rostogolește cubul și rezolvă sarcina la care se oprește cubul. Răspunsurile corecte sunt punctate iar la sfârșit se totalizează punctele echipelor.

Captarea atenției se realizează cu ajutorul unui puzzle. Fiecare grupă primește un plic în care se află șase piese de puzzle și o coală pe care vor asambla puzzle-ul. Elevii trebuie să rezolve operațiile matematice aflate pe spatele fiecărei piese, iar apoi să așeze piesa pe coala albă acolo unde este scris rezultatul. Dacă rezolvă corect operațiile, vor descoperi o imagine care reprezintă un peisaj de sfârșit de toamnă. Această imagine va fi folosită ca suport pentru adresarea unor întrebări cu scopul de a anunța subiectul lecției: „Ce anotimp este ilustrat în imagine?“, „Care este culoarea predominantă din imagine?“, „Ce se întâmplă cu natura în acest anotimp?“, „Ce se întâmplă cu animalele?“. Se anunță subiectul lecției – poezia „Sfârșit de toamnă“ de Vasile Alecsandri.

După ce textul este citit de către profesor și de către elevi și s-au explicat cuvintele necunoscute din text, se aplică **metoda ciorchinului**. Această metodă reprezintă o strategie de învățare prin cooperare, care stimulează realizarea unor asocieri noi de idei și permite cunoașterea propriului mod de a înțelege o temă dată, gândirea critică și creativitatea elevilor. În cadrul acestei metode se notează un cuvânt, o expresie, o idee etc. În mijlocul sau în partea de sus a unei coli de hârtie, elevii emit individual sau în grup idei legate de temă și fac conexiuni cu ajutorul unor linii trasate de la nucleu. Această metodă

dezvoltă la elevi: capacități cognitive (identificare, examinare, definire, interpretare, corelare, formare, construire), capacități de evaluare și de autoevaluare, abilități de muncă în echipă, atitudini. Fiecare grup primește o coală pe care este reprezentat ciorchinele în mijlocul căruia este scrisă câte o strofă a poeziei. Pornind de la strofa dată, elevii vor nota pe ramurile ciorchinelui: expresii frumoase prezente în strofă, sentimentele transmise de poet, propoziții cu cuvinte date, întrebări în legătură cu conținutul strofei. La sfârșitul sarcinilor de lucru, se cere elevilor să deseneze un tablou inspirat de versurile strofei.

Se afișează fișele fiecărei grupe, se discută și se analizează fiecare în parte, elevii din celelalte grupe având șansa să vină cu completări la fișele prezentate. În ultima etapă a lecției, feed-back-ul se realizează prin metoda „**turul galeriei**“. Această metodă este o tehnică de învățare prin cooperare, ce stimulează gândirea, creativitatea și învățarea eficientă, încurajând copiii să-și exprime părerea cu privire la soluțiile propuse de colegii lor. Metoda urmărește exprimarea unor puncte de vedere personale referitoare la tema dată, determinându-i pe elevi să caute soluții pentru diferite probleme, să emită judecăți de valoare, reflecții critice, să compare și să analizeze situații date și să-și susțină propriile idei. În cadrul acestei metode, conversația, problematizarea, explicația dobândesc statutul de procedee didactice. Metoda presupune realizarea unor grupuri de 4 – 5 elevi, ei rezolvă o sarcină de lucru care permite mai multe perspective de abordare sau mai multe soluții, produsul activităților lor se expune în fața clasei (postere, afișe, desene, colaje etc.), grupurile de elevi trec pe la exponate și analizează ideile, soluțiile propuse de colegi și notează comentariile critice, observații, întrebări, iar la final se discută pe baza celor notate, grupurile având posibilitatea de a-și reexamina lucrările. Această metodă se aplică în cadrul lecției astfel: lucrările realizate de elevi sunt expuse în fața clasei. Elevii, păstrând grupele formate inițial, vin în fața clasei, vizualizează și apreciază activitatea celorlalte grupe. În cazul nostru, elevii vor aprecia și vor corecta, acolo unde este cazul, fișele colegilor, realizând prin comparare atât o interevaluare, cât și o autoevaluare a muncii pe text.

Pentru orele de limbă română, propunem spre analiză metoda **jocul didactic**. Aceasta constă în a plasa elevii „într-o situație ludică cu caracter de instruire“. Învățarea care implică jocul devine plăcută și atrăgătoare, se face într-o atmosferă de bună dispoziție și destindere.

„Săgețile pluralului“

Din dreptul articolului nehotărât un pleacă niște săgeți spre substantivele camionagiu, macaragiu, cazangiu, tinichigiu, barcagiu etc. Se vor scrie formele pluralului substantivelor masculine de mai sus cerute de articolul nehotărât niște (substantive nearticulate, scrise cu doi „i“) și de adjectivul toți (substantive articulate scrise cu trei „i“).

„Labirintul ortografic“

Din dreptul cuvintelor o, niște, toate pornesc câte trei linii (drumuri) spre următoarele cuvinte: florărie, librărie, farmacie, țesătorie, turnătorie. Sub fiecare substantiv feminin la numărul singular, se vor scrie formele de plural (nearticulate – scrise cu doi „i“) cerute de niște, în legătură cu indicațiile labirintului, și formele de plural articulate cerute de săgețile sau drumurile adjectivului toate.

„Călătorie ortografică“

Pe colile de hârtie care se împart elevilor sunt desenate trei furgonete, fiecare dintre ele având de făcut patru drumuri la patru destinații diferite. Furgonetele se disting prin inscripțiile deosebite pe care le poartă: 1 = o (articol nehotărât pentru singular feminin), 2 = niște (articol nehotărât pentru plural), 3 = toate (adjectiv). Destinațiile sunt marcate de câte trei căsuțe, grupate în diverse puncte ale paginii. Denumirea primului destinatar spre care se îndreaptă furgoneta nr. 1 este scrisă în prima căsuță din grup: brutărie, topitorie, vopsitorie, croitorie. În final, elevii trebuie să stabilească ceilalți destinatari, în funcție de inscripția existentă pe furgonetă, și să scrie, în fiecare dintre căsuțe, formele corecte ale pluralului substantivelor menționate, prin care sunt identificați destinatarii.

Activitățile ludice cu valențe introductive pot fi extrem de variate. Ele trebuie folosite pentru a dinamiza activitatea de predare – învățare și pot fi îmbinate cu alte metode, în funcție de particularitățile de vârstă ale elevilor și de tipul de lecție.

În concluzie, o strategie didactică prescrie modul în care elevul este pus în contact cu conținutul de învățare, adică traiectoria pe care urmează să-i fie condus efortul de învățare. Ea conferă soluții de ordin structural procedural cu privire la proiectarea și combinarea diferitelor metode, mijloace, forme și resurse de predare – învățare, pentru ca elevii să ajungă la achizițiile dorite, iar obiectivele educaționale să fie atinse.

Bibliografie:

- Cerghit, Ioan, Metode de învățământ, E. D. P., București, 1980;
- Albulescu, Ion, Pragmatica predării: activitatea profesorului între rutină și creativitate, Ed. Paralela 45, Pitești, 2008;
- Alexandru, Ion Dumitru, Dezvoltarea gândirii critice și învățarea eficientă, Editura de Vest, Timișoara, 2000;
- Secrieru, Mihaela, Didactica limbii române, Iași, 2003.

EFECTE COGNITIVE ȘI NONCOGNITIVE ALE ÎNVĂȚĂRII LA CLASELE CU PREDARE SIMULTANĂ

Prof.înv.primar Pop Ilișca
Școala Gimnazială Nr.7 Vișeu de Sus

Pentru a putea vorbi de efectele învățării la clasele cu predare simultană trebuie să răspundem la următoarea întrebare: De fapt ce înseamnă învățământ simultan? Învățământul simultan este o realitate a meleagurilor noastre. Datorită realităților obiective privind așezarea populației pe teritoriul țării noastre și datorită dreptului oricărui cetățean la instruire și educație statul deplasează școala către copii și nu invers. Astfel copiii fiind într-un număr mic nu întrunesc numărul unei clase obișnuite creându-se una sau maxim două clase în care predarea va fi simultană la două, la trei sau chiar la patru clase. Învățătorul care lucrează simultan cu două sau mai multe clase alternează munca directă efectuată la o clasă cu activitatea independentă a elevilor la cealaltă sau celelalte clase.

Desigur nu este deloc ușor să instruiști simultan elevi de vârste diferite, dar noi trebuie să acordăm copiilor care frecventează învățământul simultan șanse egale de dezvoltare cu ale celorlalți. Pentru aceasta ar trebui să intervenim cu o serie de schimbări astfel încât:

-demersul didactic să fie organizat în funcție de nevoile și interesele acestora, combinând optim tipurile de strategii didactice;

-timpul petrecut la școală să fie folosit eficient; învățătorul trebuie să pregătească extrem de minuțios lecția ca atare și în mod special conținutul muncii independente a elevilor și să se gândească în mod unitar atunci când planifică conținuturile din programă.

Știute fiind condițiile în care se lucrează la clasele simultane, acest lucru face ca munca simultană să aibă anumite particularități, un anumit specific. Voi atrage atenția asupra patru probleme organizatorice deosebit de importante: gruparea claselor (clasa I cu a III a, și a II a cu a IV a), alcătuirea orarului, planificarea activităților didactice și organizarea sălii de clasă.

Organizarea și programarea zilnică a activităților didactice cu elevii în condiții simultane la două sau mai multe clase, are o importanță hotărâtoare în realizarea sarcinilor complexe ale procesului de învățământ, ce se realizează și prin întocmirea unor orare bine chibzuite.

Un stil educațional eficient pornește întotdeauna de la cunoașterea atitudinii față de învățare a elevilor. Cine proiectează o activitate presupunând că va lucra cu elevi puternic motivați pentru studiu și fără probleme își creează singur dificultăți. Oricine a lucrat cu copiii știe că aspectul cel mai dificil, activitatea cea mai dificilă în activitatea educativă este să-i determini să vrea să învețe și să-i faci să persiste în efortul lor atunci când se confruntă cu dificultatea. Uneori pot avea o atitudine negativă.

În activitatea educativă pot interveni anumite dificultăți generatoare de eșec cum ar fi: percepția vagă care determină scăderi în executarea operațiilor logice; incapacitatea de a disocia informația relevantă de cea irelevantă, în cazul unei situații-problemă; incapacitatea de a înțelege ceea ce li se cere; folosirea la întâmplare a încercării și erorii și tendința de a trece la actul instantaneu, care evită gândirea; oboseala, atunci când se cere efort prelungit și conduitele de demisie; dificultăți în reținerea informației; pragul scăzut al frustrării, ce determină fenomene de perseverare și folosirea ineficientă a strategiilor; rigiditatea gândirii; incapacitatea de a depăși concretul nemijlocit; perturbări ale funcției semiotice, etc.

Aceste dificultăți cresc cu atât mai mult în condițiile predării simultane unde timpul de parcurgere al conținuturilor învățării este mai puțin iar ritmul parcurgerii acestora este mai alert. Timpul activității directe cu copilul este mai puțin crescând astfel ponderea timpului rezervat activității individuale, muncii independente.

Din acest punct de vedere munca simultană cu două sau mai multe clase unele dezavantaje, dar cum desigur în tot răul este și un bine, și unele avantaje.

Numărul mic de copii dă posibilitatea unui contact mai frecvent al învățătorului cu fiecare elev, de mai bună cunoaștere a personalității lor și de urmărire mai atentă a progresului școlar.

Cunoscând îndeaproape personalitatea fiecărui elev, învățătorul are posibilitatea să construiască colective omogene la fiecare clasă, care să se manifeste prin colaborare și cooperare, și care să fie integrate organic în colectivul mare al claselor care-și desfășoară activitatea simultan.

În susținerea unui astfel de tip de predare s-a adus ca argument, studiat și recunoscut astăzi de către cei care au tangență cu această problemă, formarea la acești elevi a unor *deprinderi de muncă intelectuală independentă superioare* celor care urmează cursurile cu predare la o singură clasă. Studiile de specialitate scot în evidență, pe de o parte complexitatea activității didactice în aceste condiții, dificultățile sporite pe care le are de depășit cadrul didactic, dar în același timp reliefează și unele avantaje pe care le prezintă activitatea simultană.

În predarea la două sau mai multe clase simultane – din diferite motive care pot fi involuntare sau voluntare – se poate întâmpla ca unul sau mai mulți elevi, care ar trebui să desfășoare activitatea individuală printr-o muncă independentă, să asculte sau să privească la activitatea pe care învățătorul o desfășoară direct cu elevii din altă clasă. Astfel atenția lui este atrasă de o activitate care nu-i este adresată. Și totuși, activitatea respectivă poate deveni interesantă pentru acest elev, dacă el este ajutat să valorifice această experiență. Acest mod de însușire a unor informații de la cealaltă clasă se numește, convențional, transfer de cunoștințe. Fenomenul ar putea fi numit interferență de cunoștințe. În psihologie, „influența pozitivă a vechilor deprinderi asupra unor deprinderi noi în curs de formare se numește transfer și, dimpotrivă, influența negativă a căpătat denumirea de interferență”(personal am optat pentru denumirea care semnifică aspectul pozitiv al interrelației).

În fiecare clipă a existenței sale, omul recepționează un număr mare de informații venite fie din exterior fie din interiorul organismului. Astfel, elevul care se află într-o clasă primește informații asupra luminozității și temperaturii sălii recepționează prezența celorlalți mai ales când sunt gălăgioși, simte dacă este obosit sau odihnit, însă poate urmări atent numai la spusele învățătoarei. Dacă la vârsta de 6-7 ani atenția prezintă mai multe laturi ce trebuie avute în vedere, volumul și intensitatea ei fiind relativ reduse la micul școlar, distribuția atenției fiind dificilă încât școlarul nu poate să cuprindă și să rezolve în același timp mai multe activități, atunci ne întrebăm pe bună dreptate-cât de greu îi poate fi unui elev care face parte din clase simultane (în cel mai fericit caz două clase), să-și concentreze atenția asupra unei sarcini de lucru, realizarea acesteia însemnând activitate independentă, când în aceeași clasă, la aceeași oră se desfășoară o altă activitate cu un alt conținut, prezentată altor elevi - cât funcționează transferul de cunoștințe?

Întrucât atenția nu are o existență de sine stătătoare, ci se află în „slujba” unei activități de cunoaștere, elaborarea și perfecționarea ei are loc ca un proces implicit, pe măsura antrenării, exercitării activității date. Acest caracter cognitiv –creativ al atenției ne permite să înțelegem atât efectele sale facilitatoare asupra proceselor de cunoaștere cât și menținerea sa concentrată pe obiectul sau activitatea efectuată; atenția nu este cauza selecției informației, ci este un efect. Este efectul activării unor unități informaționale (în limbaj conexionist am spune efectul activării unor moduri dintr-o rețea)care inhibă alte unități cognitive.

La elevii claselor simultane pot apărea unele efecte negative dintre care amintim, *apariția „precoce” la elev a oboselii*, care după concentrare de câteva minute, rămânând singur cu tema dată, își pierde din concentrare, abandonează sarcina și se îndeletnicește cu altceva(răsfoirea cărții, discută cu colegul de bancă - dar nu referitor la tema primită - se joacă cu diverse obiecte).

Prin munca independentă se rezolvă o mare parte a problemelor predării și învățării. Rostul acestei forme de organizare a activității nu se limitează la formarea deprinderilor de muncă independentă la elevi, ci prin ea se îndeplinesc sarcinile fundamentale ale procesului de învățământ: dobândirea noilor cunoștințe, priceperi și deprinderi, aplicarea lor în practică, repetarea și sistematizarea cunoștințelor, autoevaluarea. Prin activitatea independentă se urmărește și realizarea unor obiective importante ca: formarea spiritului de observație, dezvoltarea proceselor psihice de cunoaștere (a gândirii, memoriei, imaginației), formarea spiritului de independență și a inițiativei, formarea unor trăsături pozitive de voință și caracter ca: dârzenie, perseverență, curajul de a învinge dificultățile, etc.

Activitatea independentă pe care elevii o desfășoară sub supravegherea cadrului didactic constituie un exercițiu prețios pentru dezvoltarea inițiativei, a priceperii de a-și organiza munca intelectuală, precum și pentru a-și forma deprinderi privind activitatea de învățare.

Faptul că o mare parte din timp, învățarea se produce sub forma muncii independente, adică sub forma exersării personale, conduce la formarea unor deprinderi stabilizate de citire, observare, calcul, etc. acestea constituie o condiție principală a succesului școlar.

În multe împrejurări, în munca independentă, elevul este pus în situația de a se descurca singur. Acest fapt duce la cultivarea spiritului de independență, de creativitate și inventivitate, acesta căpătând mai multă încredere în puterile proprii.

Activitatea independentă a elevilor are o deosebită valoare educativă în formarea intelectuală deoarece contribuie într-o mare măsură la dezvoltarea proceselor de cunoaștere a elevilor, a spiritului de inițiativă și organizare, a voinței, la formarea deprinderii de a lucra ordonat și mărește încrederea elevului în forțele proprii. Este de menționat faptul că ea, reclamă din partea noastră, a cadrului didactic, grija pentru a o organiza în mod rațional.

Prin munca directă profesorului transmite elevilor cunoștințe noi și pentru acest lucru el trebuie să folosească o gamă largă de procedee și metode care să-i înlesnească înțelegerea rapidă a ceea ce transmite, exersând în același timp procesele gândirii elevilor și urmărind dezvoltarea capacităților de exprimare.

Este de evidențiat faptul că la clasele cu predare simultană se observă o greutate de a se exprima liber, acest lucru datorându-se timpului mai redus de activitate directă în care se comunică direct cu învățătorul sau cu ceilalți elevi, activitățile organizate pe grupe în care se realizează schimburi de informații și opinii cu profesorul sau colegii fiind mai puține ca număr. De asemenea vocabularul copiilor este mai redus de aceea trebuie încurajată mai mult la clasele simultane lectura individuală, lectura de acasă, cu scopul îmbogățirii vocabularului copilului.

Există încă o modalitate de îmbunătățire a limbajului și la clase simultane, care depinde de cadru didactic, respectând orarul, lăsând elevii să se bucure și de alte activități mai relaxante (desen, ed fizică, observarea naturii) cu prilejul cărora copilul face cunoștință cu o nouă terminologie care variază de la un domeniu la altul, însușindu-i astfel și gustul pentru frumos, pentru estetic. Se spune adesea că cei mici pictează cum „pasărea cântă” și fac acest lucru nu din datorie, ci din pură plăcere, care îi absoarbe total ca și jocul. Pictând ceea ce i-a impresionat, nu ceea ce au în față, au avantajul că între ei și motivul la care s-au oprit nu se interpune nici un model de imitat sau care să le creeze complexe; emoția și temperamentul se exprimă fără reticențe. Cei care au deprins capacitatea exprimării prin linii și culori sunt capabili să facă pași importanți pe calea manifestării ființei lor, înlesnindu-le o comunicare vie, directă, impresionantă ca viața. Dacă este important ca învățătorul să îndrume elevii să se exprime pe ei înșiși prin imagini artistico-plastice le fel de important este să-i facă pe aceștia apti să înțeleagă și să interpreteze prin linii și culori unele forme de expresie estetică din mediul înconjurător. Înțelegerea și exprimarea cât mai personală a lumii presupune însușirea unui limbaj (verbal, muzical, grafic, pictural).

Cadrul didactic, tot din cauza resurselor de timp, transmite esențialul cunoștințelor care trebuie însușite, neinsistând asupra amănuntelor care pot distra atenția de la esențial.

În lecția simultană o cerință importantă a activității este activizarea elevilor. Astfel trebuie manifestată mai multă grijă pentru educarea atenției distributive a elevilor și a capacității de a se concentra prin crearea condițiilor pentru lucru continuu, rapid, intensiv și adoptarea de către învățător, în activitatea directă cu elevii altei clase, a unui ton ponderat care să nu distragă atenția. Se poate adopta și vorbirea în șoaptă cu elevii care îl privesc.

Cu toate acestea atenția celorlalți elevi poate fi ușor atrasă de informațiile noi pe care le aude acest lucru determinându-l să fie atent atât la ceea ce lucrează el, dar și la învățător sau la elevii din altă clasă. Acest lucru nu este unul negativ, el având și efecte pozitive. Faptul că elevul este atent la alte informații decât cele care îl privesc în mod direct face ca acestea să se stocheze în memoria acestui sub forma unor informații latente care pot deveni active în momentul în care s-ar apela la ele.

De asemenea informațiile auzite pot genera discuții între elevi care nu aparțin aceleiași clase, acest lucru conducând poate la schimburi de idei, păreri, opinii, aceasta conducând în timp la o mai bună socializare în cadrul unui grup mai largit(mai mult decât clasa). Cele mai sus menționate pot să evidențieze faptul că la clasele cu predare simultană se dezvoltă mai mult decât în celelalte cazuri atenția distributivă.

Frecvența mai mare a evaluării sporește responsabilitatea elevilor pentru activitatea de învățare.

O grijă deosebită rămâne să se acorde controlului activității independente a elevilor, pentru ca aceasta să-și păstreze mereu întreaga valoare informativă și formativă.

Pe lângă controlul zilnic a temelor lucrate independent, în condițiile predării simultane(având un număr mai mic de elevi), învățătorul are posibilitatea și trebuie să efectueze și un control periodic al tuturor lucrărilor elevilor, prin corectarea caietelor de clasă. Această formă de control poate fi folosită, deoarece permite învățătorului o verificare profundă în sesizarea greșelilor tipice, în vederea luării unor măsuri pentru lichidarea lor.

BIBLIOGRAFIE

1. Ciolan, L.,și Ciolan,E.,(2006), *Demersuri integrate în învățământul simultan*, PIR, MEC
2. Crețu, E.,(1999), *Psihopedagogia școlară pentru învățământul primar*, Editura Aramis, București;
3. Gârleanu- Costea, R. și Alexandru, Gh.(1996), *Activitatea simultană la două sau mai multe clase în ciclul primar*, Craiova;
4. Molan, V., (2008), *Managementul școlar. Managementul învățământului simultan*, Proiectul pentru Învățământul Rural, MEC
5. Pavela, D. T., (2004), *Metodica activității didactice simultane la două și mai multe clase la ciclul primar*, Editura” Gheorghe Alexandru”, Craiova;
6. Stoicescu, D., (2005)*Predarea simultană, Modul de dezvoltare profesională a cadrelor didactice*, Ministerul Educației și cercetării, București,.

TIPURI DE INTERACȚIUNI UTILIZATE ÎN PROCESUL INSTRUCTIV-EDUCATIV DESFĂȘURAT ÎN CONDIȚIILE MUNCII SIMULTANE

Prof.înv.primar Pop Ilișca
Școala Gimnazială Nr.7 Vișeu de Sus

Pentru învățământul românesc, existența claselor cu predare simultană rămâne, încă, o realitate școlară, care ridică numeroase probleme. Pentru acest tip de școli rurale, se aplică același curriculum național, fără a se lua în calcul timpul efectiv aflat la dispoziția învățătorului și a elevilor pentru parcurgerea unor programe prea puțin „periate” în ceea ce privește volumul de informații.

Pornind de la aceste considerente, trebuie să reflectăm la rolul special al învățătorului care predă la două, trei sau patru clase simultan. Având în vedere eventualitatea că aceste școli vor continua să funcționeze și în viitor în localități greu accesibile (munte, deltă, cătune), învățătorul care își desfășoară activitatea în astfel de condiții, trebuie să realizeze la un nivel acceptabil obiectivele de referință într-un timp de două, trei sau patru ori mai mic decât cel obișnuit. Dificultățile întâmpinate pot fi eliminate prin etapizarea fiecărui nivel de învățare în parte, proiectându-ne astfel activitățile orare, încât să obținem module comune la toate obiectivele de învățământ, pentru a stimula simultan elevii celor două, trei sau patru clase cu program de învățare simultană. În felul acesta se diminuează lipsa de timp și se creează o antrenare didactică mai bine motivată.

O sugestie izvorâtă din experiența de catedră ține de modul în care este concepută activitatea independentă a elevilor din clase prinse în sistemul predării simultane. Diferențierea activității de muncă independentă au raportat-o direct la obiectivele de referință pentru fiecare clasă, încercare destul de grea. Activitatea independentă pe care elevii o desfășoară sub supravegherea învățătorului constituie un exercițiu prețios pentru dezvoltarea inițiativei, a priceperii de a-și organiza munca intelectuală, precum și pentru a-și forma deprinderi pentru activitatea de învățare.

În condițiile activității simultane învățătorul trebuie să urmărească permanent activitatea tuturor elevilor săi, să dovedească o atenție distributivă. Fiecare activitate independentă trebuie verificată, deoarece sarcinile neevaluate la timp duc la scăderea interesului elevilor, la diminuarea motivației. Dacă învățătorul nu poate forma deprinderi de muncă independentă elevilor săi, atunci activitatea lui este compromisă. De aceea va acorda o mare atenție dozării corespunzătoare activității independente.

Jumătate din timpul de activitate instructiv-educativă se consumă cu activitatea independentă a elevilor și învățătorul este obligat să conceapă conținutul acestei activități și să aprecieze cu exactitate durata de execuție și gradul de efort solicitat, astfel ca activitatea independentă să constituie una din strategiile predării și să conducă la realizarea obiectivelor disciplinelor respective. Aceste condiții impun un efort și o responsabilitate mult mai mare a învățătorului care lucrează simultan la una sau mai multe clase, o pregătire minuțioasă a lecției, a conținutului activității independente a elevilor, o stabilire precisă a sarcinilor pe care le adresează elevilor și o organizare riguroasă a întregii activități. Ideea fundamentală care trebuie să călăuzească întocmirea acestuia este centrarea pe elev și nu pe interesele cadrului didactic. Datorită timpului limitat pentru munca directă a învățătorului cu clasa de elevi, ritmul de muncă este mult mai alert decât cu lecția cu o singură clasă. El acordă numai o parte din timp activității desfășurate direct.

O privire analitică a tipurilor de interacțiune din timpul unei lecții ne-ar putea ajuta să identificăm acel „unghi mort” care ne scapă în timpul lecției, aspectul care ar dinamiza procesul și ar eficientiza experiența de învățare care se petrece în clasă.

Activitatea frontală este caracterizată printr-un control riguros al învățătorului care stabilește conținutul, interacțiunea, ritmul, durata activității. Tot acesta corectează greșelile elevilor și evaluează gradul de realizare a sarcinii didactice. Am menționat deja că mai ales în cadrul învățământului simultan, învățătorul nu este singura persoană care poate interacționa frontal

cu clasa. Acest tip de organizare a clasei are însă avantaje și dezavantaje, unele fiind menționate în tabelul următor:

Avantajele acestui tip de organizare a clasei sunt:

- Toți elevii se concentrează asupra unei probleme.
- Învățătorul sau un alt elev se asigură că fiecare elev poate recepționa mesajul.
- Activitatea poate fi foarte dinamică, ritmul fiind impus de conducătorul activității.
- Elevii sunt expuși unei exprimări corecte.
- Elevii mai emotivi se simt mai în siguranță atunci când repetă, citesc sau răspund în cor.

Dezavantajele acestui tip de organizare:

- Numărul elevilor care au ocazia să vorbească este redus.
- Ritmul impus de către organizator nu se potrivește cu ritmul de lucru al fiecărui elev.
- Elevii au prea puțină (sau deloc) autonomie.
- Activitatea frontală implică de regulă prea multă „predare” și prea puțină „învățare”.
- Unii elevi nu se simt în largul lor atunci când sunt „expuși” să răspundă în fața întregii clase.

Unele dezavantaje menționate mai sus pot fi eliminate prin organizarea de activități pe grupe de elevi sau în perechi.

Activitatea pe grupe este forma de organizare a clasei în care trei sau mai mulți elevi se unesc și lucrează împreună pentru a rezolva sarcina didactică trasată de învățător.

Avantajele modalității de lucru în grup în cadrul învățământului simultan:

- Crește timpul de participare activă a fiecărui elev.
- Elevii învață unii de la alții (sursa cunoștințelor nu este doar dascălul).
- Crește încrederea în sine a participanților. Acest lucru este foarte necesar la clasele simultane unde elevii sunt obligați să învețe să rezolve problemele ivite, singuri sau cu ajutorul colegilor.
- Activitatea în grupe e mai dinamică decât cea în perechi, deoarece sunt mai mulți elevi care reacționează „pro” sau „contra” unei idei, proceduri etc.
- Cresc șansele ca măcar un elev din grup să poată rezolva problemele care survin.
- Munca în grup este mai relaxantă decât cea în perechi sau individuală.

Dezavantajul modalității de lucru în grup în cadrul învățământului simultan este gălăgia inevitabilă, atunci când mai mulți elevi vorbesc în același timp. Într-o clasă simultană acest lucru poate fi un impediment în desfășurarea activității celui alt grup. Este de asemenea, posibil să apară probleme de indisciplină. Unele pot fi evitate prin alegerea partenerilor din subgrupă după niște criterii stabilite cu grijă.

Criterii de organizare a grupelor de elevi la clasele simultane

Există mai multe posibilități de organizare a grupelor: după vârstă, după număr, după preferințe, după aptitudini, după material didactic.

Învățătorii stabilim criteriile care corespund cel mai bine sarcinii didactice ce urmează a fi desfășurată și necesită cel mai scurt timp și efort. Este, de asemenea, esențial ca gruparea să nu creeze indisciplină, gălăgie, confuzie. Acest aspect este cu atât mai important cu cât în situația învățământului simultan, din cele două sau trei grupe (toți elevii din aceeași clasă, care constituie o parte din întregul colectiv al clasei simultane) de nivel care desfășoară activitatea în aceeași sală de clasă, uneori doar una va forma subgrupe (trei sau mai mulți elevi, din aceeași grupă sau din grupe diferite, care desfășoară o activitate pe o perioadă determinată).

1. Vârsta

În cazul predării simultane, diferențele de vârstă dintre elevii care constituie un colectiv, sunt mai mari (ani) decât în cazul celorlalte colective de elevi. În consecință clasa este deja organizată în două sau trei grupe de elevi cu grad de instrucție și vârstă diferite.

Învățătorii organizăm subgrupe constituite din elevi de aceeași vârstă sau de vârstă și grad de instruire diferite (acțiuni cu toți elevii). Fiecare opțiune are avantaje și dezavantaje.

Avantajul:

- grupelor de elevi de vârstă apropiată este faptul că aceștia au preocupări comune și un nivel de cunoștințe apropiate. Acest lucru înlesnește comunicarea și interacțiunea în cadrul grupului.
- grupelor de elevi eterogene (inegale ca vârstă și grad de instruire) este faptul că ele reflectă situația reală din colectivitățile umane din care fac parte elevii. Comunicarea și conclucrarea în cadrul unei asemenea subgrupe îi pregătește pe elevi să interacționeze cu toți membrii societății din care fac parte.

2. Numărul

În literatura de specialitate sunt menționate următoarele posibilități de organizare a unui colectiv de elevi, după număr:

- câte doi elevi în cazul activităților desfășurate în perechi (ex. dialogul);
- câte trei sau mai mulți elevi în cazul activităților desfășurate în subgrupe (ex. proiecte, sau activități de găsirea unor soluții).

În cazul învățământului simultan, grupa de elevi la un nivel de instruire este mică. În consecință nu este recomandat să se formeze grupe de 7 sau mai mulți elevi (excepție făcând echipele sportive: handbal, volei etc.) deoarece ele se apropie de forma de organizare frontală, scade rata de participare a fiecărui elev și grupa este greu de controlat.

Nu există un număr optim de elevi recomandat pentru orice tip de activitate. Numărul optim este determinat de scopul activității, de numărul de elevi existenți în clasă etc. Exemple:

- dacă sarcina didactică prevede ajungerea la un consens, numărul membrilor din subgrupă va fi impar, ca să se evite impasul creat de un număr egal de voturi pentru fiecare idee exprimată;
- în cazul altor activități (realizarea unor materiale, reconstituirea unui text din fragmentele date) numărul elevilor poate fi par sau impar;
- în cazul organizării unor subgrupe eterogene (posibil doar la clasele simultane), dascălul va avea grijă ca în fiecare subgrupă să existe elevi din ambele (toate) grupe(le) de instruire.

Altă posibilitate o reprezintă „*grupele flexibile*”:

- elevii încep să lucreze într-o subgrupă;
- pe parcursul activității, subgrupele se despart și se regroupează în altă componență.

În cazul învățământului simultan, se pot forma la început subgrupe omogene, care se pot regrupa în grupe eterogene pe parcursul activității. În funcție de scopul activității didactice, subgrupele se pot uni după rezolvarea unei etape din sarcina didactică. În acest fel, în momentul rezolvării sarcinii didactice, se reface colectivul de elevi al clasei simultane.

3. Preferințele elevilor

Elevii pot fi grupați în funcție de:

- *Prietenii*: elevii care sunt prieteni pot să se adapteze mai repede și să înceapă rezolvarea sarcinilor didactice, fără să necesite o perioadă de acomodare. Prietenia poate fi însă și un obstacol în rezolvarea sarcinilor didactice atunci când elevii sunt tentați să se joace sau să discute despre alte probleme.
- *Performanțele școlare* constituie un criteriu de care unii elevi se lasă conduși în alegerea partenerilor în formarea subgrupelor. Elevii foarte buni la învățătură sunt preferați, mai ales atunci când activitatea ce urmează are caracter de competiție. În cazul predării simultane, „performanțele” școlare ale elevilor din treapta superioară de învățământ îi face preferați în alcătuirea subgrupelor eterogene.

Tendința unor elevi de a forma subgrupe de fete și de băieți trebuie descurajată, mai ales atunci când activitatea planificată are un caracter competițional. Pentru a cunoaște preferințele elevilor, putem recurge la sociogramă. De exemplu, le putem cere elevilor să noteze numele persoanei din clasă cu care i-ar face plăcere să conviețuiască în cazul unui naufragiu pe o insulă pustie. Prelucrând datele astfel obținute, vom afla preferințele elevilor, numele elevilor „populari” și „nepopulari”. Sociograma nu se aplică, de regulă, la începutul anului școlar când elevii nu se cunosc prea bine. Această „regulă” are și excepții: în cazul comunităților mai mici (unele sate) toți locuitorii se cunosc între ei.

4. Aptitudini

Organizarea subgrupelor pe criteriul valoric (elevi foarte buni, medii, slabi) poate fi opțiunea învățătorului, atunci când are în vedere munca diferențiată (sarcini didactice mai dificile pentru elevii foarte buni și mai ușoare pentru elevii mai slabi). În cazul învățământului simultan există situații în care elevii

foarte buni (la o disciplină) din clasa mai mică pot forma subgrupe eterogene cu elevii mai slabi din clasa superioară.

Subgrupele mixte (elevi buni și elevi slabi) prezintă unele avantaje dacă unul din obiectivele propuse este ca elevii să învețe unii de la alții, să se corecteze între ei. Acest lucru poate fi des folosit în cadrul învățământului simultan, când se pot forma subgrupe eterogene din elevii ambelor clase. Există pericolul situației în care elevii mai buni, sau mai mari, nu sunt dispuși să „explice” celor mai slabi problemele pe care aceștia nu le înțeleg. În acest caz ei vor rezolva singuri problema (mai ales dacă activitatea are o limită de timp sau este o întrecere) iar cei slabi vor copia doar rezultatul.

Pentru a evita o astfel de situație, sarcina didactică poate fi împărțită și repartizată fiecărui membru al subgrupeii. Trebuie avut grijă să nu se transforme activitatea pe grupă într-una individuală.

O soluție cu caracter general este să convingem elevii, că fiecare, ajutându-i pe alții, se ajută în primul rând pe sine, deoarece fiind puși în situația de a explica un lucru, poate chiar în mai multe feluri (până când colegul a înțeles), ei își fixează mai bine cunoștințele, ceea ce îi ajută să învețe. De fapt acest lucru ar trebui să-l afle și părinții ai căror „elevi buni” nu sunt lăsați să „piardă vremea” ajutând un coleg mai slab la învățătură.

Gruparea elevilor după „aptitudini” nu se reduce doar la criteriul rezultatelor la învățătură. Fiecare elev are un „talent” care nu se măsoară neapărat prin „note” sau calificative. De aceea, la formarea subgrupelor eterogene sau omogene care vor realiza un proiect, nu vor fi repartizați elevii cu același talent în aceeași grupă.

5. Materialele didactice - pot constitui la rândul lor un factor decisiv și un criteriu de organizare a activităților pe subgrupe.

Durata de funcționare a subgrupelor

- Durata de funcționare a subgrupelor variază de la perioada necesară rezolvării unei singure sarcini didactice în cadrul unei lecții, până la perioade mai lungi (săptămână, semestru, an școlar).
- Decizia de a menține componența subgrupelor depinde de mai mulți factori, din care menționez: complexitatea sarcinii didactice, factorii psihologici (rutina, plictiseala). De exemplu, găsirea soluției pentru o problemă necesită câteva minute, pe când realizarea unui proiect poate dura săptămâni.
- Componența subgrupelor se poate schimba de la o activitate la alta. Un elev poate face parte din mai multe subgrupe care sunt organizate pe perioade determinate sau nu și au sarcini diferite.

Astfel putem afirma că subgrupele pot fi:

- *permanente*: subgrupele de elevi se pot forma la început de an /semestru și rămân constante pentru tot anul /semestrul. De exemplu, o subgrupă eterogenă de elevi se poate angaja să îngrijească mascota clasei.

- *pe o perioadă mai lungă* (ex. realizarea unor proiecte). Elevii fac parte din subgrupă până la finalul proiectului. Perioada poate fi de una sau mai multe săptămâni, dar nu este „permanentă”.

- *pe o perioadă mai scurtă* (o activitate în cadrul lecției). Subgrupa astfel constituită poate să rezolve sarcina didactică în 5-10 minute.

Concluzii

Învățătorii care lucrăm cu două sau mai multe clase avem nevoie de un volum și de o mare varietate de conținuturi și forme de muncă independentă pe care să le dăm elevilor ca sarcini de exersare. Noi trebuie să stabilim obiectivele fiecărei activități, volumul de muncă și dificultățile interne, durata efectuării activității respective și criteriile de evaluare. Între acestea, munca cu manualul, auto-dictarea, observarea la întrebări, citirea în gând, autocorectarea unui text scris, rezolvarea unor exerciții ș.a. Trebuie să stimulăm activitatea independentă a elevilor și să susținem ritmicitatea efortului lor prin conținutul interesant al temelor, atractivitatea formelor de activitate, repartizarea unor sarcini diferențiate, utilizarea unui material didactic, interesant. Munca independentă dată elevilor spre efectuare nu este o simplă ocupație în timp ce învățătorul lucrează cu altă clasă, ci o necesitate, un mijloc de instrucție și educație, un sprijin important în instruirea și educarea generațiilor de copii.

În învățământul simultan, în special, esența este utilizarea a ceea ce știu și pot deja face elevii, sprijinindu-se unul pe altul, împărtășindu-și unul altuia experiențe, cunoștințe, mod de lucru pentru a învăța

ceva nou. Copiii învață cu ușurință unul de la altul tot felul de lucruri; așa cum învață trăsnași, pot învăța și lucruri utile, cum învață să tragă cu praștia, să facă vapoare de hârtie pot învăța și deprinderi de muncă intelectuală. Trebuie doar să le creăm condițiile favorabile, ca într-o seră, dar lăsând un grad de libertate, „o briză de are proaspăt”...

Activitățile la care sunt antrenați toți elevii sunt foarte importante în cazul predării simultane, deoarece contribuie la sudarea colectivului de elevi, ceea ce îi va face să comunice liber, fără teama de a fi „pârâți” părinților sau altor copii din localitate

Pentru că activitatea didactică simultană la două sau mai multe clase, în mediul rural, se desfășoară de obicei într-o singură sală de clasă, aceasta trebuie să fie organizată în așa fel încât să fie un mediu funcțional, propice învățării, dar și un ambient locativ; în cazul efectivelor mici, la școlile cu predare simultană la trei sau patru clase se acceptă clasa școlară ca grup, în timp ce predarea simultană la două clase poate să adopte și metodologia grupului(echipei) de elevi.

BIBLIOGRAFIE

1. XXX,(1982), *Didactica. Sinteza de pedagogie contemporană*, Academia de Științe Social Politice, E.D.P., București;
2. Cerga, E.(1994), *Formarea deprinderilor de muncă independentă în condițiile desfășurării activității la clase simultane*. Învățământul primar nr. 6-7, 1994, pag. 22
3. Crețu, E.,(1999), *Psihopedagogia școlară pentru învățământul primar*, Editura Aramis, București;
4. Ciolan, L.,și Ciolan,E.,(2006), *Demersuri integrate în învățământul simultan*, PIR, MEC
5. Păun, E.,(2005), *Introducere în pedagogie*, PIR, MEC
6. Popa, Gh. (1999), *Un spin al reformei: învățământul simultan*. *Învățământul primar, nr. 1-2*, Editura Discipol, 1999;
7. Potolea,D. și Manolescu,M.,(2006),*Teoria și metodologia curriculumului*, PIR, MEC
8. Radu, I. (2000), *Evaluarea în procesul didactic*, E.D.P., București;
9. Radu, N.(1997), *Evaluarea – clarificări conceptuale*. *Învățământul primar, nr. 1-2*, Editura Discipol;
10. Raită, A.(1999), *Concepte noi privind sistemul de evaluare în învățământul primar, nr. 3-4*, Editura Discipol;
11. Urdă, L.(2002), *Modalități alternative de evaluare*. *Învățământul primar, nr.1*, Editura Discipol;
12. Tică, N.,(2000), *Predarea simultană la ciclul primar*, ALL, București, pag. 5
13. www.didactic.ro/files/modul_predare_simultana.pdf
14. www.didactic.ro/files/19/modalitatideeficientizareactivitatiilaclassesimultana.doc -

Strategii didactice de predare pentru elevii cu CES

Profesor pentru învățământul primar, Popa Mirela
Școala Gimnazială Nr.1 Toflea, Județul Galați

În proiectarea și desfășurarea lecțiilor, cadrele didactice pot valorifica cele mai operante modalități de lucru, mixând strategiile didactice tradiționale cu cele moderne, utilizând diverse tehnici terapeutice, obiectivul fiind acela de a crea competențe ce vor asigura autonomia personală și integrarea socio-profesională.

Materialele didactice folosite în predarea-învățarea-evaluarea elevilor cu cerințe educaționale speciale sunt: materiale informativ-demonstrative: atlase zoologice, planșe, CD-uri, etc; materiale pentru formarea și exersarea deprinderilor: microscop, lamele, preparate fixe și proaspete, acvariul din laborator, etc.; materiale de evaluare a rezultatelor învățării: tipuri de teste, lecții în programul Ael, portofoliul, etc.

Este o provocare să lucrezi cu copiii cu CES, având în vedere caracteristicile și manifestările tulburărilor cu care se confruntă, dar nu este imposibil deoarece și ei au potențial pentru dezvoltare, doar că este necesar să se descopere cele mai potrivite moduri prin care să fie activat. Procesul instructiv-educativ și compensator-recuperator în educația specială se subordonează principiilor didacticii generale, cu mențiunea că este nevoie de flexibilitate și adaptare la particularitățile aptitudinale ale elevilor.

Profesorii ar trebui să fie conștienți de faptul că strategiile de predare către copiii cu autism ar trebui să includă indicii și suporturi vizuale și ar putea utiliza sistemul de comunicare prin schimb de imagini (PECS - Picture Exchange Communication System), care este eficient pentru a ajuta copiii cu autism să dezvolte abilități de comunicare în limbaj.

Unii autori au descoperit că predarea PECS a accentuat semnificativ vorbirea spontană, vorbirea imitativă și unele abilități sociale la băieții cu autism. Astfel, acest sistem de comunicare este o intervenție bazată pe dovezi.

Imaginile PECS sunt folosite pentru a reprezenta categorii cum ar fi îmbrăcăminte, jucării, activități, sentimente, evenimente speciale, alimente, părți ale corpului etc. Folosind acest sistem, copilul inițiază un act de comunicare și poate cere și primi obiecte diferite din mediul înconjurător.

Astfel, PECS se bazează pe schimbul de imagini pentru elementele și evenimentele dorite. Autorii au definit scopul central al PECS, astfel: „Copiii care utilizează PECS sunt învățați să abordeze și să dea o imagine a unui element dorit unui partener de comunicare în

schimbul acelu element. Făcând acest lucru, copilul inițiază un act comunicativ pentru un element concret într-un context social”.

Sistemul PECS este alcătuit din șase faze:

a) **Faza 1** este „Predarea inițiativelor” în care copilul este învățat cum să solicite un obiect. Atunci când copilul dorește să ceară un obiect, partenerul (care poate fi persoana care îl ajută pe copilul cu nevoi speciale în școală) îl va îndruma să ia o imagine a obiectului pe care îl dorește și să o dea profesorului. Atunci când primește fotografia, profesorul va face un scurt comentariu verbal (de exemplu, „vrei un creion”) și îi va da copilului elementul pe care l-a solicitat.

b) **În faza a doua**, „Creșterea și generalizarea”, copilul este învățat să folosească imagini în diferite circumstanțe și cu oameni diferiți. Partenerul de comunicare nu mai stă lângă elev și astfel acesta trebuie să găsească adultul când cere ceva. Elementele sunt mutate mai departe de elev și, de asemenea, numărul de articole este crescut. Elevii ar putea fi obligați să așeze o fotografie în mâna partenerului înainte de a primi articolul.

Faza a treia, „Alegerea unui mesaj”, își propune să îi învețe pe elevi să facă diferența între imagini și astfel să demonstreze că înțeleg cererea făcută. Profesorul selectează o imagine care îi place elevului și una care nu-i place. Trebuie să-l întrebe pe elev „ce vrei?” Și să-l lase să selecteze imaginea. În timp ce-i dă elevului elementul selectat, profesorul observă reacția copilului și astfel înțelege dacă copilul a selectat imaginea corectă.

În faza a patra, „Crearea unei propoziții” copilul învață să facă propoziții cu imagini suplimentare. La început, copilului îi este predată imaginea „vreau” asociată cu imagini suplimentare.

Faza a cincea, „Răspunsul la întrebări” vizează învățarea unui elev să facă propoziții după ce i se adresează o întrebare care poate răspunde în formatul „vreau”.

În ultima fază, „Creșterea comunicării”, profesorul încearcă să-l învețe pe copil cum să comenteze, acțiune în consecința căreia nu duce la obținerea de obiecte ci a atenției socială.

Îndrumarea în perechi la nivel de clasă (Class-Wide Peer Tutoring - CWPT) a fost utilizată pe scară largă pentru a spori învățarea în mai multe domenii de curriculum pentru elevii cu dizabilități ușoare. Aceste strategii implică, de exemplu, grupuri de învățare și învățare prin cooperare.

Am putea considera CWPT mai adecvat pentru copiii cu forme ușoare de autism, în contrast cu evaluarea comportamentală funcțională și intervențiile PECS descrise mai sus. Învățarea prin cooperare implică utilizarea unor grupuri mici de elevi care lucrează împreună pentru a-și maximiza învățarea și, de asemenea, învățarea celuilalt:

CWPT implică strategii mediate la nivel de pereche, care s-au dovedit a fi eficiente la o varietate de elevi, iar aceste strategii implică elevii care lucrează împreună în perechi tutor - elev la nivel de clasă. Un program CWPT ar trebui să includă roluri alternante între tutore și cursanți, practici verbale și scrise de competențe, laude și recompense pentru răspunsuri corecte și pentru echipele câștigătoare. CWPT și alte strategii de îndrumare (de exemplu, îndrumare pe bază de vârstă încrucișată) s-au dovedit a fi eficiente atunci când sunt utilizate cu copiii cu și fără dizabilități, în cadrul claselor obișnuite, îmbunătățind performanțele academice ale elevilor și creând oportunități de practică a competențelor sociale. Îndrumarea în perechi a fost utilizată pentru a preda diferitele abilități, cum ar fi ortografia în clasa a treia și a patra, lectură, matematică și ortografie pentru elevii care sunt expuși unui risc de eșec academic.

Consider că prin oferirea de sprijin copiilor cu autism profesorii pot aduce o contribuție imensă în viața acestor copii, la integrarea lor în sistemul de învățământ general și în comunitate. De asemenea, aș dori să subliniez faptul că, chiar dacă informațiile furnizate mai sus pot fi utile pentru profesori, nu este suficientă pentru integrarea completă a unui copil cu autism. Nu trebuie uitat că fiecare copil cu autism este unic și, prin urmare, este nevoie de un program individualizat de educație pentru fiecare copil. În plus, trebuie să fim conștienți de faptul că un copil cu autism are nevoie de un mediu cu o structură ridicată pentru a-și atinge potențialul maxim și să se țină cont de stadiile de dezvoltare (cum ar fi copilăria și adolescența) și de diferențele pe care le implică în procesul de educație.

În acest proces de integrare școlară a copiilor cu autism, profesorii au, fără îndoială, un rol important și pot îmbunătăți înțelegerea „culturii autiste”, așa cum o numeau unii cercetători, de către copiii cu o cale tipică de dezvoltare și familiile lor.

De asemenea, pot încuraja educația interculturală și îndeplinirea etapelor etnorelative ale competențe interculturale, exprimate în modelul de dezvoltarea sensibilității interculturale. În plus, copiii cu autism pot, la rândul lor, să trăiască sentimente de acceptare și de apartenență și, de asemenea, să depășească provocările autismului. Copiii cu autism, ca și copiii care se dezvoltă în mod normal, pot învăța multe abilități dacă li se acordă sprijinul adecvat.

Bibliografie:

1. Gherguț, A., (2006), Psihopedagogia persoanelor cu cerințe speciale, Editura Polirom, Iași.
2. Jinga, I. (2006), Manual de pedagogie, All, București
3. Marcu, V. (2012), Tratat de psihopedagogie specială, Editura Universității, Oradea
4. Ștefan, M. (2006), Lexicon pedagogic, EAramis, București

BIOLOGIA,ANTI-BULLYING și ANTI-CYBERBULYING.

Prof.POPA NICOLETA MĂRIUCA,Lic.Tehn.IULIU Mniu,Carei

”STEAM este ARTA gândirii și punerii în practică a ideilor, reprezentărilor sau obiectelor folosind instrumente (TEHNOLOGIE), cunoștințe din ȘTIINȚE, activități de gândire MATEMATICĂ și proiectare (INGINERIE), într-un mod coordonat, astfel încât fiecare element STEAM să le completeze pe celelalte.” – Merrie Koester

Datorită practicii STEAM,învățarea prin cercetare și învățarea bazată pe proiecte,poate contribui,în mod benefic,la eliminarea fenomenului, de bullying și cyberbullying,atât de des folosite,de către elevii care ,doresc să devină populari,însă într-un mod negativ și mult mai ușor de accesat.

Într-o eră a tehnologiei,elevii accesează cu ușurință internetul,însă dacă nu sunt supravegheați,folosesc diferite metode pentru a deveni ostili față de alți elevi sau folosesc cuvinte jignitoare,sub diferite pseudonime,deoarece le este mult mai accesibil și ușor,să se ascundă în spatele ecranului.

Pentru o optimizare a serviciilor educaționale în vederea integrării elevilor, fie ei cu CES sau proveniți din medii defavorizate,elevi abandonați,elevi cu părinții plecați în străinătate,o metodă /practică eficientă,este STEAM.

Pentru a impelmenta această practică,desigur că este imperios necesar,o abordare inter și transdisciplinară,și o foarte bună colaborare între cadrele didactice,din cele 7 Aree Curriculare,însă metoda este eficientă și dacă este folosită,de un singur cadru didactic.

Un exemplu elocvent,folosit practic în cadrul instituției,este o excursie.Această excursie,a fost accesibilă,următorilor elevi -rezultate foarte bune la învățatură,elevi proveniți din medii defavorizate,precum și elevi cu CES.Acest fapt,a fost posibil,datorită unui proiect ROSE,demarcat în școală,proiect în care levii,au beneficiat de transport ,masă și cazare gratuite.Au fost mai multe excursii,și mereu am căutat ,grupuri heterogene.

Cadrele didactice,împreună cu subsemnata,am observat la început că,elevii care nu erau populari în școală,erau retrași,nu comunicau cu gurgul de elevi,care se deosebeau de ei.

Desigur că,am intervenit,și am căutat diferite activități,implementând practicile STEAM,pentru a crea o bună comunicare între participanți,pentru a-i pune în situația de a lua decizii,de a-și dezvolta creativitatea,și bineînțeles pentru a se forma noi prietenii,între levii proveniți din medii diferite.Elevii,la început erau sceptici,însă pe parcursul practicilor,s-au exteriorizat,au devenit degajați.

Am integrat practica STEAM, la materia BIOLOGIE, astfel- COMPOZIȚIA CHIMICĂ A ACIZILOR NUCLEICI

-elevii au avut la dispoziție, plastelină, acuarele, foi de hârtie diferit colorate, ramuri de copaci rupte (am integrat și reciclarea), bomboane gumate comestibile de diferite culori.

-elevii au fost împărțiți în grupe heterogene

-cu ajutorul desenului, a matematicii, a biologiei, elevii au realizat STRUCTURA ADN și ARN

-la sfârșitul practicii, fiecare echipă a ales un lider, care a expus STRUCTURA CHIMICĂ A ADN și ARN, iar apoi bomboanele gumate, care reprezentau bazele azotate, au fost consumate.

-ca și finalitate, au avut de realizat un proiect, în care să expună fotografiile realizate în timpul excursiei și să prezinte câteva puncte tari și slabe, ale practicii STEAM.

Rolul profesorului

- Facilitează și contribuie la îmbunătățirea curriculumului din domeniul știință și tehnologie și asigură dezvoltarea și implementarea acestuia în școală;
- Valorifică în actul de predare la clasă conținuturile conform standardelor și cerințelor instituționale și naționale;
- Cunoaște și implementează realizările curente în domeniul STEM / STEAM dar și cele din știință și tehnologie, în general;
- Planifică și realizează activități de implicare activă a elevilor, părinților și comunității;
- Planifică și desfășoară periodic lecții în domeniul științelor, asigurând respectarea particularităților de vârstă ale elevilor și securitatea acestora;
- Planifică și asigură îndeplinirea curriculumului din domeniul tehnologiilor;
- Contribuie, prin inițiative la dezvoltarea profesională a altor cadre didactice STEM / STEAM din școală pentru a promova cele mai bune practici de predare-învățare;
- Supraveghează și asigură siguranța elevilor în clasă;
- Deține competențe de comunicare scrisă și verbală dezvoltate;
- Elaborează proiectele axate pe necesitățile elevilor;
- Utilizează diverse aplicații tehnologice și resurse online;
- Îmbunătățește productivitatea și oportunitățile de învățare prin tehnologie.
- Colaborează cu instituțiile de învățământ din proximitate și nu doar, pentru a susține programele și inițiativele în acest domeniu.

Beneficiile elevului, în cadrul practicii STEAM

- trezește interesul elevilor prin faptul că împletește știința cu arta.
- intervine în dezvoltarea abilităților de rezolvare a problemelor.
- elevii se implică în procesul de învățare.
- împărtășesc cu ceilalți ideile proprii sau descoperirile, fac asta cu plăcere.
- dezvoltă abilitățile de comunicare.
- dezvoltă sentimentului de empatie.
- dezvoltă participanții din punct de vedere cognitiv,
- dezvoltă creativitatea și imaginația,
- clădește baza unui viitor adult ce deține capacități, deprinderi și soluții,
- formează „inovatori, educatori, lideri și cursanți ai secolului XXI.”

Practica STEAM, a fost un real succes, deoarece am reușit să eliminăm într-un procent foarte mare bullying-ul și cyberbullying-ul, în școală, deoarece cei care erau ostili față de elevii retrași/modești, au realizat că de fapt, oamenii nu sunt superiori unii altora, că toți suntem EGALI, și de asemenea am reușit să-i determin, să înțeleagă că BIOLOGIA, poate fi și distractivă și ușor de asimilat cunoștințele.

Bibliografie

Chambers, N., Kashefpakdel, E., T., Rehill, J., Percy, C., Drawing the future: exploring the career aspirations of primary school children from around the world, London, England: Education and Employers, 2018.

Corlu, M., S., Capraro, R. M., & Çorlu, M., A. Investigating the mental readiness of pre-service teachers for integrated teaching. International Online Journal of Educational Sciences, 7(1), 17, 2015.

mecc.gov.md/ro/content/invatarea-stiintelorexacte-va-deveni-mai-atractiva-pentru-elevi
<https://onlinelibrary.wiley.com/doi/abs/10.1111/j.1949-8594.2011.00109.x>
<https://steamcommunity.com/guides?l=roma...>
www.clasaviitorului.md/ambasadori-digitali/

PARTENERIATUL ȘCOALĂ AGENT ECONOMIC. EXEMPLE DE BUNĂ PRACTICĂ ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PROFESIONAL ȘI TEHNIC

Autor, Elena POPESCU

Unitatea de învățământ: Liceul Tehnologic Bustuchin

Parteneriatul educațional este forma de comunicare, cooperare și colaborare în sprijinul copilului la nivelul procesului educativ. El presupune o unitate de cerințe, opțiuni, decizii și acțiuni educative între factorii educaționali. Parteneriatul educațional se desfășoară împreună cu actul educațional propriu-zis. El se referă la proiectarea, decizia, acțiunea și colaborarea dintre instituții, influențe și agenți educaționali.

Parteneriatul educațional se realizează între:

- instituțiile educației: familie, școală și comunitate;
- agenții educaționali: copii, părinți, profesori, specialiști în rezolvarea unor probleme educaționale (psihologi, consilieri psiho-pedagogi, terapeuți etc.);
- membri ai comunității cu influență asupra creșterii, educării și dezvoltării copilului (medici, factori de decizie, reprezentanții bisericii, ai poliției etc.);

Parteneriatul educațional se adresează în principal părinților și profesorilor, și se referă la acțiunea în același sens. Ceea ce hotărăște familia, trebuie să fie în acord cu măsurile școlare, și ceea ce face un părinte, să nu fie negat de celălalt. Se știe că educația, ca acțiune socială organizată, presupune mai mulți factori: familia, școala și comunitatea. Democratizarea educației face necesară deplasarea centrului de interes de pe cunoștințe impuse - pe obiective, de pe programe abstracte - pe nevoile curente ale elevului, astfel încât acesta să fie centrul de interes al tuturor.

În privința comunității, încercând să-i dăm o definiție, am putea spune că este:

- spațiu în care oamenii conlucrează pentru a identifica nevoile comune și valorile pe care le prețuiesc;
- spațiu al interacțiunilor sociale bazate pe nevoi, interese și aspirații comune;
- spațiu în care membrii au încredere unii în alții și conlucrează la rezolvarea problemelor comune;
- spațiu în care există consens axiologic al membrilor (respect civic, respect etnic, cooperare etc.)

Comunitatea reprezintă cadrul cultural, spiritual și geografic de dezvoltare al elevului. Prin caracteristicile ei, poate susține interesele școlii. Fiecare școală devine „o comunitate a celor ce învață”, în condițiile propriului său plan de îmbunătățire continuă a predării, învățării și disciplinei. Toți elevii săi se străduiesc și fac progrese în direcția atingerii standardelor dorite, fiind ajutați de părinți, cadre didactice și alți parteneri implicați. Școlile și comunitatea îmbunătățesc instrucția, evaluarea, dezvoltarea profesională a cadrelor didactice, implicarea părinților și a oamenilor de afaceri, astfel încât fiecare aspect al educației funcționează ca parte a unui sistem, care sprijină toți elevii pentru a-și atinge obiectivele.

Formarea profesională reprezintă un ansamblu de metode și tehnici prin care se asigură pregătirea necesară dobândirii competențelor profesionale minime pentru obținerea unui loc de muncă sau dezvoltării de noi competențe. Sistemul de educație se bazează în primul rând pe dezvoltarea în rândul tinerilor a anumitor competențe. Unele din ele sunt căutate pe piața muncii, altele din păcate nu au nici o aplicabilitate practică nici pe piața muncii și nici în viața noastră cotidiană. Unul din lucrurile care ne caracterizează poate cel mai mult este adaptabilitatea. Când vorbim de afaceri, abilitatea de a ne adapta pieței în schimbare este esențială. Mai mult decât atât, abilitatea de a prevedea schimbarea și de a reacționa rapid este importantă. Cu cât suntem mai capabili de adaptare, cu atât suntem mai puțin vulnerabili. Adaptabilitatea se educă. Educarea presupune schimbare. Schimbarea presupune ieșirea din zona de confort și expunere. Mare parte dintre noi evităm expunerea fiindcă asta ne face vulnerabili. Schimbarea pare să fie o constanță a fiecărei afaceri. Angajatorii doresc angajați

TEMA: „Creativitate și experiență în creșterea calității actului educațional”

versatili, care pot face față situațiilor noi, oricare ar fi acestea. Vor angajați care pot gestiona urgențe sau situații de criză și să rezolve problemele în mod creativ. Supervizorii sunt mai înclinați spre a promova angajați care își pot ajusta atitudinea și comportamentul la job, într-un mod eficient venind cu idei noi.

Răspunzând cerințelor sociale și comunitare, școală trebuie să orienteze întregul sau demers asupra elevilor, care trebuie să devină centrul de interes al oricărui parteneriat practicat în domeniul educației școlare. Transformarea reală a elevilor în actori principali ai demersului educațional, poate conduce în mod gradual la creșterea prestigiului școlii în comunitate și la sensibilizarea și mobilizarea partenerilor potențiali ai unităților de învățământ. Pentru aceasta trebuie adoptate unele măsuri generale ca: formarea personalului din învățământ în sensul comunicării, cooperării, parteneriatelor; promovarea unui cadru legislativ care să incurajeze inițiativa școlii; sensibilizarea societății în raport cu problemele educației și cu semnificația sa. În acord cu aceste cerințe, fiecare dintre unitățile școlare trebuie să se orienteze către centrarea întregii activități asupra elevului, pregătirea resurselor umane ale școlii pentru parteneriat, atragerea partenerilor potențiali în parteneriate efective. Cunoașterea și înțelegerea familiei în calitate de partener constant și autentic devine o prioritate mai ales în contextul actual, în care familia înseși trebuie să se adapteze unor schimbări semnificative. Îmbinarea la nivelul diferitelor familii a elementelor tradiționale cu elemente inedite generate de noi realități socio-economice determină o diversificare a familiilor și a situațiilor considerate anterior atipice. Pentru a atrage familia, școala trebuie să ia act de aceste schimbări, adaptându-și atitudinile și comportamentele în consecință. Pornind de la aceste premise, efortul îndreptat către cunoașterea familiei trebuie să se orienteze către: trăsăturile, calitățile, problemele sale specifice; valorile și normele pe care le avansează; avantajele pe care le poate câștiga. Chiar în condițiile asumării acestei perspective, în relațiile dintre școală și părinți pot apărea disfuncții. Pentru a le depăși trebuie asumate următoarele priorități: creșterea inițiativei și implicării managerilor școlii în sensibilizarea și atragerea familiei; elaborarea unor proiecte centrate pe parteneriatul cu părinții; transformarea comitetelor de părinți în structuri active și dinamice cu rolul de interfață în relația școală și părinți; diseminarea unor informații clare cu privire la școală, activitățile și problemele ei; organizarea unor activități extrașcolare diverse în regim de parteneriat. Centrat pe stabilirea unui echilibru între cererea și oferta educațională, parteneriatul dintre școală și agenții economici poate avea un impact semnificativ, din perspectiva dezvoltării personale a elevilor și a inserției socio-profesionale a viitorilor absolvenți. Pornind de la beneficiile pe care parteneriatul cu agenții economici poate să le aducă școlii și elevilor săi, este necesar ca managerii unităților de învățământ să aplice anumite strategii care să valorifice prevederile legislative, să stabilească prioritățile școlii, să atragă și să sensibilizeze agenții economici, să organizeze acțiuni preliminare de pregătire a parteneriatului, etc. Elaborarea și aplicarea acestor strategii presupune pregătirea prealabilă a resurselor umane ale școlii pentru dialog, intercunoaștere și colaborare cu partenerii sociali ai școlii. În ultimul timp, pe fondul schimbărilor sociale din societatea noastră, s-a înregistrat o proliferare a organizațiilor cu caracter nonguvernamental, care și-au asumat roluri specifice, inclusiv în domeniul educației.

O parte dintre acestea au derulat proiecte și activități care au avut un impact fie asupra educației, fie asupra comunității din care școală face parte. În acest sens sunt semnificative proiectele derulate de unele organizații cu privire la: identificarea problemelor la nivelul comunității atragerea resurselor financiare stimularea dezvoltării comunităților (tradiționale) stimularea parteneriatelor la nivel local.

Ca urmare a acumulării de informație, experiență și expertiză la nivelul unor organizații nonguvernamentale, acestea dispun de un potențial notabil care poate și trebuie valorificat în cadrul parteneriatelor educaționale. Pentru încheierea acestor parteneriate managementul școlii trebuie să își asume responsabilități specifice cu referire la: cunoașterea și atragerea organizațiilor nonguvernamentale care pot devenii parteneri reali; stabilirea cadrului și a modalităților de lucru; pregătirea resurselor umane ale școlii pentru a acționa în acest domeniu. Încheierea și derularea parteneriatelor educaționale au ca factor fundamental comunicarea. În acest sens managerii școlii trebuie să desfășoare activități intense pentru

TEMA: „Creativitate și experiență în creșterea calității actului educațional”

informarea partenerilor cu toate datele necesare derulării programelor, pentru ca aceștia să primească informații clare, complete și într-un timp oportun.

Managerii trebuie să creeze un climat pozitiv de muncă, deschis oricăror idei, flexibil oricăror activități. În acest sens, relaționarea și comunicarea devin factori cheie ai realizării activităților propuse. În societatea pe care o trăim, ca țară a unei Europe multiculturale și multietnice, secretul succesului oricărei activități este toleranța, flexibilitatea și cunoașterea. Activitatea de parteneriat în comunitate, fără acești factori fundamentali nu poate avea succes. „Fiind condamnați” să trăim și să muncim împreună, trebuie să pornim totdeauna de la principiul „fă binele care aștepti să ți se facă.”

Lipsa de comunicare între membrii unei comunități, reprezintă una din problemele de actualitate. De aceea este nevoie de o colaborare strânsă între partenerii educativi ai unei comunități (**primărie, bibliotecile orășenești și comunale, muzee, Biserică etc.**), pentru a aborda educația valorică din perspectiva afectivității, a cunoașterii, a reglării trebuințelor, valorilor și motivației care stau la baza unei conviețuiri democratice și integrării în comunitate. A educa înseamnă a adapta copilul la mediul social adult, ținând seama de natura sa proprie, de posibilitățile individuale de asimilare, înseamnă a face apel la mijloacele, metodele și procedeele care corespund trebuințelor copilului.

A educa înseamnă răbdare și insistență, înseamnă o muncă cotidiană continuă. Instituțiile bine determinate ale societății, școala, familia și comunitatea, joacă diferite roluri în creșterea și dezvoltarea ființei umane. Pentru valorizarea maximală a acestora pledează instituirea parteneriatului educațional. Școala este instituția care realizează în mod planificat și organizat sprijinirea dezvoltării individului prin procesele de instrucție și educație, concentrate în procesul de învățământ. O școală eficientă este partenera elevului, valorizând respectarea identității sale cu familia, recunoscând importanța acesteia și căutând să atragă în procesul didactic toate resursele educative ale societății, pe care le identifică, le implică și le folosește activ.

Colaborarea cu alte instituții nu este întotdeauna ușoară, unii răspund pozitiv, alții nu. Este parte a rolului școlii să ajungă la comunitate, să încurajeze și să convingă organizațiile să se implice; uneori oamenii vor rezista din cauza a ceea ce văd ca granițe profesionale.

În devenirea personalității elevului, comunicarea permanentă, colaborarea și cooperarea factorilor educaționali reprezintă o prioritate, materializându-se în avantaje oferite de instituții în formarea sa, în spiritul valorii societății în care trăiește.

Bibilografie:

Nicoleta Beznea, art. „Familia și școala în relație de parteneriat educațional”, coord./ editori *Învățământul primar*-revistă dedicată cadrelor didactice/ nr.1-2/ 2005;

Ionela Petrosel, „Despre parteneriatul educațional” (sursa Internet);

Băran-Pescaru, A., „Parteneriat în educație”, București, Editura Aramis Print, 2004.

Vrășmaș, E., A., „Consilierea și educația părinților”, București, Editura Aramis 2002.

Popescu, M., „Implicarea comunității în procesul de educație”, Centrul Educația 2000,Corint, București, 2000;

Claff Gogfrey, Ghid pentru cadrele didactice, „Parteneriat școală-familie-comunitate”, Editura Didactică și Pedagogică , R.A., București, 2007;

Cristiana Boca (coord.), Irinela Nicolae, Ana Secrieru, Doina-Olga Ștefănescu. - București 2009: Educația 2000+, 2009, „Împreună pentru copii : grădinița și comunitatea”.

STRATEGII MODERNE PENTRU RECUPERAREA ȘI INTEGRAREA ELEVULUI CU CES

POPESCU LAURA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ “ELENA VĂCĂRESCU”

„... în livadă ne place să avem copaci care rodesc mai devreme sau mai târziu [...] toate aceste roade sunt bune, nici unul nu este de aruncat. De ce să nu acceptăm în școli, minți mai agere sau mai încete? De ce nu i-am ajuta? Pierdem timp dar câștigăm satisfacție și respect...” Comenius

Progresele înregistrate de psihologia și pedagogia diferențiată, perfecționarea tehnicilor de cunoaștere a dezvoltării psihice a copiilor au permis să se distingă categorii mai nuanțate de copii în raport cu capacitatea lor de răspundere la exigențele școlare. În rândul acestora, alături de elevii cu CES integrați individual, există și elevi cu dificultăți de învățare, cu ritm lent de acumulare de achiziții dar cu intelect normal. Confundați adesea cu elevii din prima categorie sunt nestimulați sau categorizați ca atare. Alternativă a învățământului special, educația integrată permite acordarea serviciilor de sprijin pentru copii cu posibilități reale de recuperare și reintegrare, care altădată ar fi fost orientați către școala specială.

Pentru a realiza integrarea copiilor cu CES, trebuie să acționăm asupra diferitelor nivele de dezvoltare a personalității lor, și anume: la nivel biologic, la nivel psihic, la nivel social.

Fiecare copil este diferit și are propriile nevoi, fie că este sau nu un copil cu nevoi speciale. Toți copiii au dreptul la educație în funcție de nevoile lor.

Educația incluzivă are ca principiu fundamental un învățământ pentru toți, împreună cu toți care constituie o realitate ce câștigă adepti și se concretizează în experiențe și bune practici de integrare/incluziune și este o educație de calitate accesibilă și care își îndeplinește menirea de a se adresa tuturor copiilor fără discriminare. În acest sens integrarea educativă vizează formarea persoanelor cu nevoi speciale, aflate în dificultate psihomotorie, de intelect, de limbaj, psihocomportamentală, senzorială printr-o serie de măsuri de natură juridică, politică, socială, pedagogică.

Obiectivul principal al școlilor de masă în care învață elevii cu CES este asigurarea integrării acestora în mediul școlar. Școala trebuie să aibă în vedere transformarea elevului într-o persoană capabilă să-și creeze propriile procese și strategii de raționament utile pentru rezolvarea problemelor reale și apropiate. Adaptarea curriculum-ului la nivelul clasei reprezintă una dintre soluțiile propuse de către factorii abilitați. O calitate esențială a curriculum-ului școlar actual este aceea că vizează un grad mare de flexibilitate, astfel încât să permită fiecărui copil să avanseze în ritmul său și să fie tratat în funcție de capacitățile sale de învățare. Pentru aceasta este nevoie ca formularea obiectivelor, stabilirea conținuturilor instruirii, modalitățile de transmitere a informațiilor în clasă și evaluarea elevilor să se facă diferențiat.

Planificarea individualizată a învățării presupune adaptarea educației la nevoile individuale din perspectiva diferențelor dintre elevi. Diferențierea curriculumului, atât pentru copiii cu dizabilități, cât și pentru cei cu potențial de învățare ridicat se întemeiază pe aceleași premize: sistemul de învățământ se poate adapta unor abilități și trebuințe diferite; aceleași scopuri educaționale pot fi atinse prin mai multe tipuri de programe adaptate; realizarea scopurilor educaționale este facilitată de selecția și organizarea obiectivelor educaționale conform diferențelor individuale; diferitele trebuințe educaționale pot fi întâmpinate prin oportunități educaționale variate. Diferențierea curriculară necesită astfel selecționarea sarcinilor de învățare după criteriul maturității intelectuale, ritmul de lucru și nu după criteriul vârstei cronologice. Este nevoie de o adaptare a procesului instructiv educativ la posibilitățile intelectuale, la interesele cognitive, la ritmul și stilul de învățare al elevului. Toți elevii care participă la procesul de educație trebuie să beneficieze de o diferențiere educațională pentru că: au abilități diferite, au interese diferite, au experiențe anterioare de învățare diferite, provin din medii sociale diferite, au diferite comportamente afective (timiditate, emotivitate) au potențial individual de învățare, învață în ritmuri diferite, au stiluri de învățare diferite.

Adaptarea curriculum-ului realizat de cadrul didactic la clasă pentru predarea, învățarea, evaluarea diferențiată se poate realiza prin:

- adaptarea conținuturilor, având în vedere atât aspectul cantitativ, cât și aspectul calitativ, planurile și programele școlare fiind adaptate la potențialul de învățare al elevului prin extindere, selectarea obiectivelor și derularea unor programe de recuperare și remediere școlară;
- adaptarea proceselor didactice având în vedere mărimea și gradul de dificultate al sarcinii, metodele de predare (metode de învățare prin cooperare, metode active-participative, jocul didactic), materialul didactic(intuitiv), timpul de lucru alocat, nivelul de sprijin (sprijin suplimentar prin cadre didactice de sprijin);
- adaptarea mediului de învățare fizic, psihologic și social;
- adaptarea procesului de evaluare, având ca finalitate dezvoltarea unor capacități individuale ce se pot exprima prin diverse proiecte și produse (scrise, orale, vizuale, kinestezice).

În jurul nostru întâlnim oameni cu nevoi speciale. Ei sunt percepuți diferit, perceperea lor socială nefiind întotdeauna constantă și variază de la societate la societate, furnizând semnificații diferite în funcție de cultură și de valorile promovate. Cadrul didactic trebuie să cunoască deficiențele copiilor pe care îi va primi în clasă în scopul înțelegerii acestora și pentru a-și putea modela activitățile în funcție de necesitățile lor. Clasa în care va fi integrat copilul cu cerințe speciale va trebui să primească informații într-o manieră corectă și pozitivă despre acesta. Este foarte importantă sensibilizarea copiilor și pregătirea lor pentru a primi în rândul lor un coleg cu dizabilități. Sensibilizarea se face prin stimulare: crearea și aplicarea unor jocuri care permit stimularea unor deficiențe (motorie, vizuală, auditivă), ceea ce determină copiii să înțeleagă mai bine situația celor ce au dizabilități prin povestiri, texte literare, prin discuții, vizitarea/vizita unor persoane cu deficiențe.

Copiii cu C.E.S. pot prin joc să-și exprime propriile capacități căpătând informații despre lumea în care trăiește, intră în contact cu oamenii și cu obiectele din mediul înconjurător învățând să se orienteze în timp și în spațiu. Datorită faptului că se desfășoară în grup, jocul asigură socializarea.

Copiii cu C.E.S. au nevoie de curriculum planificat, diferențiat, de programe de terapie lingvistică, de tratament logopedic specializat, de programe speciale, de predare, învățare și evaluare specializate, adaptate abilităților lor de citire, scriere, calcul, de programe terapeutice pentru tulburări motorii. Stilul de predare trebuie să fie cât mai aproape de stilul de învățare pentru ca un volum mai mare de informații să fie acumulat în aceeași perioadă de timp. Acest lucru este posibil dacă este cunoscut stilul de învățare al copilului, dacă este făcută o evaluare eficientă care ne permite să știm cum învață copilul, dar și ce este necesar să fie învățat. De asemenea, copiii au nevoie de ajutor suplimentar din partea profesorilor și colegilor fiind nevoie să primească în activitatea școlară conținuturi și sarcini simplificate. Cadrul didactic crează un climat afectiv pozitiv, stimulează încrederea în sine și motivația de învățare, încurajează sprijinul și cooperarea din partea colegilor, încurajează creșterea autonomiei personale, folosește frecvent sistemul de recompense, laude, încurajări astfel încât, de fiecare dată, să fie evidențiat cel mai mic progres. De asemenea trebuie să pună un accent pe abordarea pozitivă a comportamentului copiilor, ameliorarea practicilor educaționale, cum ar fi: evitarea discriminărilor, a favorizării sau etichetării copiilor, evitarea reacțiilor impulsive neadecvate, a amenințării și intimidării copiilor, exprimarea încrederii în posibilitățile fiecărui copil de a reuși.

Scopurile principale ale relației dintre școală, familie și comunitate, în vederea integrării copiilor cu nevoi speciale sunt:

- informarea și sensibilizarea comunității locale cu privire la posibilitatea recuperării, educației chiar și pentru copiii ce au abandonat școala;
- sporirea conștientizării din partea comunității școlare a necesității implicării în transformarea școlii într-o școală integrativă;
- schimbarea mentalității și atitudinii opiniei publice față de copiii cu nevoi speciale;
- dezvoltarea unei rețele de cooperare în domeniul educației, implicată în procesul de integrare (ex.: poliția, serviciile sociale, spitale, etc.);

- implicarea părinților copiilor din clasă în vederea reacționării mai rapide la probleme și acordarea sprijinului suplimentar copiilor cu nevoi speciale;
- implicarea comunității în sprijinul acordat copiilor cu nevoi speciale;
- elaborarea programelor școlare de informare și pregătire a comunității locale pentru educația incluzivă, prin aceasta înțelegând adaptarea școlii la cerințele speciale ale fiecărui copil, indiferent de problemele acestuia, și nu a copilului la cerințele școlii, găsirea unor strategii didactice adecvate, a unor metode și tehnici de lucru specifice: planificare, instruire, evaluare.

Relația școlii cu părinții copiilor cu cerințe educative speciale este necesară și benefică, ea furnizând informațional specificul dizabilității copilului precum și date despre contextul de dezvoltare al acestuia. Părinții informează școala despre factorii de influență negativă care ar trebui evitați (fobii, neplăceri, atitudini care determină inhibarea/izolarea). Angajarea și responsabilizarea familiei în educația copiilor este fundamentală pentru reușita participării la programul instructiv-educativ al școlii. Școala are rolul de a sprijini familiile să aibă încredere în resursele proprii, să facă față greutăților cu care aceștia se confruntă. Educația părinților și consilierea acestora au un rol important în integrarea copiilor cu C.E.S.

Abordarea incluzivă susține că școlile au responsabilitatea de a-i ajuta pe elevi să depășească barierele în calea învățării și că cei mai buni profesori sunt aceia care au abilitățile necesare pentru a-i ajuta pe elevi să reușească acest lucru. Într-o abordare incluzivă toți copiii trebuie considerați la fel de importanți, fiecăruia să-i fie valorificate calitățile pornind de la premisa că fiecare elev este capabil să realizeze ceva bun. Copiii cu cerințe educative nu sunt speciali în sine, ei având nevoie doar de o abordare personalizată în ceea ce privește demersurile pe care le întreprindem în educația lor; educația incluzivă fiind un mod de educație adaptat și individualizat în funcție de nevoile tuturor copiilor în cadrul grupurilor și claselor echivalente ca vârstă în care se regăsesc copii cu nevoi, capacități și nivele de competență foarte diferite. Educația integrată va permite copiilor cu CES să trăiască alături de ceilalți copii, să desfășoare activități comune, dobândind abilități în vederea adaptării, integrării și devenirii lor ca și ceilalți.

Integrarea școlară a copiilor cu cerințe speciale în învățământul de masă presupune:

- a educa copiii cu cerințe speciale în școli obișnuite, alături de copiii normali;
- a asigura servicii de specialitate (recuperare, terapie educațională, consiliere școlară, asistență medicală și socială etc.) în școala respectivă;
- a acorda sprijinul necesar personalului didactic și managerilor școlii în procesul de proiectare și aplicare a programelor de integrare;
- a permite accesul efectiv al copiilor cu cerințe speciale la programul și resursele școlii obișnuite (biblioteca, terenuri de sport etc);
- a încuraja relațiile de prietenie și comunicarea între toți copiii din clasă/școală;
- a educa și ajuta toți copiii pentru înțelegerea și acceptarea diferențelor dintre ei;
- a ține cont de problemele și opiniile părinților, încurajându-i să se implice în viața școlii;
- a asigura programe de sprijin individualizate pentru copiii cu cerințe speciale;
- a accepta schimbări în organizarea și dezvoltarea activităților instructiv-educative din școală.

Școala va reuși să răspundă cerințelor speciale de educație ale copiilor aflați în dificultate și nevoilor de educație ale familiilor acestora doar prin eforturile ei interne și cu sprijinul tuturor.

Bibliografie:

- Verza F.; “Introducere în psihopedagogia specială și asistența socială”, Ed. Fundației;
- Arcan P.Ciumageanu; “Copilul deficient mintal”, Ed. Facla;
- Vrășmaș E., 2004, „Introducere în educația cerințelor speciale”, Editura Credis;
- Gherguț, A., 2006, „Psihopedagogia persoanelor cu cerințe speciale. Strategii diferențiate și incluzive în educație”, Editura Polirom;
- Popovici, D., 1998, „Învățământul integrat sau incluziv”, Editura Corint;
- CJRAE, 2017, Revista “Tendințe”, Nr. 7.

STRATEGII DIDACTICE DE INTEGRARE A ELEVILOR CU C.E.S. ÎN PROCESUL INSTRUCTIV-EDUCATIV

Prof. înv. primar: PORUMB DANIELA
Seminarul Teologic Ortodox Sfântul Andrei
Localitatea Galați, Județul Galați

Lucrarea de față își propune să dezbată un subiect de un real interes în domeniul educației, anume utilizarea strategiilor de integrare a elevilor cu C.E.S (cu dizabilități) în scoala de masă, precizând totodată și rolul acestora .

Procesul de integrarea școlară este un proces ce implică includere în școlile de masă obișnuite, la activitățile educative formale și nonformale, a copiilor considerați ca având cerințe educative speciale.

Consideram că **școala** ca este mijlocul primordial de socializare al copilului (familia fiind considerată prima instanță de socializare), integrarea școlară reprezentând o particularizare a procesului de integrare socială a acestei categorii de copii, proces cu o importanță fundamentală în ușurința integrării ulterioare în viața comunitară, prin formarea unor conduite și atitudini, a unor aptitudini și capacități favorabile acestui proces.

Un rol determinant îl au și **cerințele educative speciale**, ele fiind cele care desemnează acele nevoi speciale față de actul educațional, nevoi suplimentare, dar și complementare obiectivelor generale ale educației. Fără o abordare adecvată a acestor cerințe speciale nu se poate vorbi de egalizarea șanselor de acces, participarea și integrarea școlară și socială.

În fiecare zi observăm în jurul nostru oameni diferiți. Aceste diferențe nu se referă doar la înălțime, forma fizică, conturul feței, culoarea pielii, ci, mai ales la felul de manifestare al fiecăruia, la calitatea muncii sale. De asemenea, aceste diferențe sunt constatate și la nivel emoțional, instinctual, intelectual, nivel de care depinde în cea mai mare măsură reușita sau nereușita unei activități.

Indiferent de problemele cu care se confruntă în procesul didactic, Fiecare elev este unic în felul lui. El prezintă particularități individuale și de relație cu mediul, trăsături care necesită o evaluare și o abordare personalizată. Copiii cu deficiențe au și ei aceleași trebuințe în creștere și dezvoltare. Acești copii au în același timp și anumite necesități particulare, individualizate. Ei sunt diferiți din punct de vedere al temperamentului, motivațiilor, capacității, chiar dacă prezintă același tip de deficiențe. Cadrul didactic care se confruntă cu unul sau mai mulți elevi cu dizabilități, situați la nivelul unei clase trebuie să adapteze procesul de predare – învățare la capacitatea intelectuală a acestora, oferindu-le totodată sprijin moral, dar și sufletesc în depășirea anumitor obstacole care se creează între ei și ceilalți elevi din clasă.

Integrarea copiilor cu CES trebuie să se desfășoare sub atenta îndrumare a cadrelor didactice, necesitând perceperea și înțelegerea corectă de către ceilalți elevi a problematicii și potențialului de relaționare și participare al acestora la procesul didactic.

Educația integrată se referă la integrarea în structurile învățământului general a elevilor cu CES, oferindu-le acestora un climat favorabil dezvoltării armonioase și cat mai echilibrate a acestor categorii de copii.

Educația integrată a copiilor cu CES urmărește dezvoltarea capacităților fizice și psihice a acestora care să-i apropie cat mai mult de copii normali; implementarea unor programe cu caracter

colectivrecuperator, stimularea potențialului restant ce permite dezvoltarea compensatorie a unor funcții menite să suplinească pe cele deficitare, crearea climatului afectiv în vederea formării motivației pentru activitate în general și pentru învățare în special, asigurarea unui progres continuu în achiziția comunicării; formarea unor abilități de socializare și relaționare cu cei din jur; formarea de deprinderi cu caracter profesional și de exercitare a unor activități cotidiene; dezvoltarea comportamentelor adaptative și a însușirilor pozitive ale personalităților care să faciliteze normalizarea deplină. Fiecare copil cu CES trebuie să beneficieze de un program adecvat și adaptat de recuperare care să dezvolte maximal potențialul fizic și psihic pe care îl posedă.

Integrarea acestor copii urmărește valorificarea la maximum a disponibilităților elevului deficient și antrenarea în mod compensatoriu a palierelelor psiho-fizice, neafectate în așa fel încât să preia activitatea funcțiilor deficitare și să permită însușirea de abilități care să înlesnească integrarea eficientă în comunitatea normală, Prin integrare se realizează și o pregătire psihologică a copilului, care să contribuie la crearea unor stări efectiv emoționale corespunzătoare în care confortul psihic este menținut de satisfacțiile în raport cu activitățile desfășurate. Raportul relației socializare, integrare, incluziune are în vedere implicațiile practice, teoretice ce privesc evoluția sistemului de organizare a educației speciale și a pregătirii copiilor pentru integrarea și incluziunile în activitățile profesionale și în colectivitățile sociale.

Există diferite *forme de integrare a elevilor cu CES în activitatea didactică*, integrarea care presupune construirea unei relații de colaborare emoțional-educatională:

- integrarea parțială; presupune ca elevii cu CES să desfășoare doar o parte din timpul lor în școală, participând direct doar la anumite discipline, acolo unde pot face față;

- integrarea totală, unde elevii cu CES petrec tot timpul în cadrul organizat, în instituția de învățământ acolo unde sunt înscriși la începutul anului școlar.

Parcursul programului educațional nu exclude participarea la ședințele terapeutice, desfășurate în spații speciale, destinate acestui scop;

- forme de integrare ocazională ce presupune participarea în comun la diferite excursii, serbări, întreceri sportive, spectacole, unde reușesc să stabilească relații cu ceilalți membri ai grupului.

Crearea unui climat favorabil în colectivul de elevi de unde fac ei parte contribuie la dezvoltarea motivației pentru învățare. Este bine să se învețe cu ceilalți copii, și nu separat de ei, pentru a nu se simți neglijați, abandonați. Cultura psihopedagogică a cadrului didactic se compune din cunoștințe de psihologie, pedagogie, metodică, dintr-un ansamblu de deprinderi și priceperi practice solicitate de desfășurarea acțiunii practice.

Procesul integrării școlare a copiilor cu CES presupune elaborarea și aplicarea unui plan de intervenție individualizat, centrat pe folosirea unor modalități eficiente de adaptare a curriculumului și pe diversificarea ofertelor de învățare în cadrul lecțiilor. În acest scop, principalele strategii care ar putea fi folosite pentru proiectarea unui curriculum din învățământul integrat se referă la :

- selectarea unor conținuturi din curriculumul general accesibile și elevilor cu CES și renunțarea la alte conținuturi cu un grad ridicat de complexitate;

- accesibilizarea întregului conținut printr-un proces de simplificare, cadrul didactic participant la procesul educativ modificând conținutul astfel încât să devină realizabil;

- diversificarea componentelor curriculumului general prin introducerea elevilor cu CES în activități individuale, terapeutice, destinate recuperării acestora.

Profesorul trebuie să parcurgă și să depășească toate aceste etape, desfășurându-și activitatea în sprijinul susținerii și integrării elevului cu CES în societate, reușind astfel să-l ajute să depășească conștientizarea propriilor drame.

Elevii cu CES au, majoritatea, capacități intelectuale reduse, suprasolicitând dascălul în găsirea celor mai bune metode de lucru în cadrul lecției. Reluarea, repetarea, elemente mereu prezente în lecțiile cu elevi cu CES, pot afecta calitatea participării active. Așadar, este mereu necesară identificarea celor mai bune metode pentru ca elevii cu CES să-și mențină participarea activă la un

nivel optim pentru ca, în cadrul lecției, să nu intervină plictiseala, modificarea conținuturilor învățării fiind un proces gradat și anevoios, mai ales sub aspectul corelării instruirii cu restul elevilor clasei.

Ca și în cazul celorlalte discipline, **ora de limbă și literatură română**, devine prilej de încercare de a dezvolta capacitățile de exprimare orală și scrisă a elevilor cu CES. Întreaga activitate trebuie să se organizeze în vederea informării și formării cadrelor didactice de sprijin / itinerante privind utilizarea corectă a modalităților de proiectare și implementare a demersului de intervenție personalizată asupra copiilor cu cerințe educative speciale, a identificării instrumentelor și a metodelor specifice de lucru adaptate particularităților de vârstă și individuale ale elevilor integrați, creării premiselor pentru asigurarea unui climat socio-afectiv favorabil dezvoltării armonioase a personalității copiilor cu dizabilități.

Profesorul trebuie să dovedească creativitate, tact în conceperea unor materiale auxiliare care să favorizeze o evoluție favorabilă a copilului cu cerințe educative speciale, dezvoltându-le astfel abilitățile de a constitui un portofoliu individual.

Competențele specifice și conținuturile asociate dezvoltă un program educativ complex și numai pregătirea cadrului didactic determină integrarea acestora în sistemul educațional. Vom încerca o trecere în revistă a acestor competențe specifice pentru a identifica **conținuturile educaționale realizabile de către elevii cu CES**:

1. Receptarea mesajului oral în diferite situații de comunicare devine realizabilă în măsura în care elevul construiește mesaje orale diverse, transcrie structuri din texte cunoscute, aplică principiile ascultării active în manifestarea unui comportament comunicativ adecvat. Se observă o imposibilitate a acestora de a crea forme lexicale corecte, să stabilească sensul unui cuvânt necunoscut prin apel la context, să stabilească rolul categoriilor semantice în textele literare studiate.

2. Utilizarea corectă și adecvată a limbii române în producerea unor mesaje orale în situație de comunicare monologată și dialogată devine realizabilă în măsura în care se solicită rezumarea orală a unui text dat. Realizarea orală a unui plan simplu și dezvoltarea acestuia prin adăugarea ideilor secundare devine item irealizabil deoarece, de cele mai multe ori, acești elevi își pierd atenția pe parcursul desfășurării activității educative. În ceea ce privește utilizarea categoriilor gramaticale învățate, în diverse tipuri de propoziții, dovedesc incapacitate de a asocia fiecărei părți de vorbire, categoriile învățate. Unii dintre ei însă diferențiază subiectul de predicat și uneori chiar alcătuiesc propoziții respectând cerințele indicate. Un element notabil îl constituie participarea la diferite situații de comunicare, manifestând o atitudine favorabilă progresiei comunicării.

3. Receptarea mesajului scris, din texte literare și nonliterare, în scopuri diverse dovedește incapacitatea elevilor cu CES de a diferenția elementele de ansamblu de cele de detaliu în cadrul textului citit, de a identifica problema principală abordată. Reușesc însă să prezinte succint subiectul operei literare fără identificarea momentelor subiectului într-un text epic și a procedurilor de expresivitate artistică într-un text liric.

4. Utilizarea corectă și adecvată a limbii române în producerea de mesaje scrise, în diferite contexte de realizare, cu scopuri diverse devine ineficient realizată; rezumarea unui text citit, relatarea unor fapte, motivarea unei opinii se produce în texte minime cu grave greșeli de ortografie și punctuație. Se observă incapacitatea elevilor cu CES de a utiliza un lexic adecvat, de a-și exprima o opinie, de a se exprima nuanțat. De cele mai multe ori întrebările sunt directe și dirijate și răspunsurile pe măsură: scurte și fără nuanță.

Evaluarea elevilor cu CES se realizează diferențiat față de ceilalți participanți la lecție prin evaluări formative și sumative personalizate, prin itemi care să măsoare o înregistrare minimă a progresului școlar prin raportare la cerințele din curriculum.

Reușita activităților depinde de reușita dublei abordări a instruirii în interiorul clasei și a relației fundamentale dintre instruire și evaluare. Pentru ca activitățile să fie profitabile pentru toți elevii, dascălul trebuie să găsească calea de mijloc în care instruirea și evaluarea să aibă atât caracter integrat, cât și caracter diferențiat, adaptat la particularitățile deficiențelor elevilor cu CES,

participanți la procesul educativ. Raporturile dascălului cu fiecare elev în parte este foarte importantă”.

Elevii cu CES au mare nevoie de afectivitate atât la nivelul colectivului, cât și la nivel social, aspect care vizează calitățile etice și morale ale dascălului, sub al cărui control se află limita relaționării.

Progresul educativ al elevului cu CES depinde de relația pe care cadrul didactic de la clasă o stabilește cu profesorul de sprijin, dându-i permanent informații despre punctele slabe ale acestuia, dar și despre progresul pe care elevul reușește să-l înregistreze la un moment dat. Intervenția profesorului în procesul didactic îi permite acestuia valorificarea și insistarea pe cunoștințele greu asimilabile, determinând raportarea la nivelul cunoștințelor de grup.

Astfel, profesorul va constata că ora de limba și literatura română din ce în ce mai importantă pentru elevul CES, toate aceste schimbări radicale care au loc la acești copii se datorează și comuniunii dintre profesor și elev, profesorul încercând permanent să dezvolte capacitatea de exprimare a propriilor sentimente, a propriilor atitudini și, nu în ultimul rând, a propriei viziuni despre viața a acestuia.

Concluzie: Cadrul didactic care se confruntă cu unul sau mai mulți elevi cu dizabilități, situați la nivelul unei clase trebuie să adapteze procesul de predare – învățare la capacitatea intelectuală a acestora, oferindu-le totodată sprijin moral, dar și afectiv în depășirea anumitor obstacole care se creează între ei și ceilalți elevi din clasă.

Toate lecțiile de limba și literatura română vor urmări programa adaptată în mod special acestor elevi, urmărindu-se în mod constant progresul înregistrat.

Bibliografie:

Casantra Abrudan, Psihopedagogie specială, Oradea Ed Imprimeriei de Vest, 2003;

Maria Anca, Cluj Napoca, Metode și tehnici de evaluare a copiilor cu CES;

Neamțu, C. & Gherguț, A. (2000) *Psihopedagogie specială – ghid practic pentru învățământul deschis la distanță*, Iași, Editura Polirom;

Surdu, E. (2001) *Dimensiuni ale managementului educațional*, Timișoara, Editura Mirton.

Optimizarea serviciilor educaționale în vederea integrării elevilor

CAUZELE ABANDONULUI ȘCOLAR

PROF. POSTOLACHE DUMITRIȚA, LICEUL TEHNOLOGIC MIHAI VITEAZU
VULCAN/HD

Problema gravă cu care se confruntă învățământul din România o reprezintă abandonul. Preocuparea pentru prevenirea și diminuarea abandonului școlar - prioritate a sistemului de educație cu atât mai mult cu cât factorii determinanți ai abandonului se multiplică și diversifică, ca adaptare la contextul social, economic, cultural, profesional, în care ne aflăm. Combaterea intoleranței, a rasismului trebuie să fie o preocupare constantă și importantă pentru societate. Ea trebuie să se sprijine pe educație, diversitate și toleranță respectând principiul egalității. Școlarizarea este percepută de către romi ca un instrument prin care copiii pot învăța să citească și să scrie. Cauza principală a neparticipării copiilor la școală o reprezintă însă sărăcia familiilor din care provin copiii romi. Izolarea multor comunități de romi aflate la marginea satelor sau orașelor face ca între copiii romi și cei de alte etnii să nu existe comunicare, jocuri în comun sau prietenii, vizite reciproce. Distanța mare față de grădiniță sau școală, izolarea acestora sau drumurile impracticabile în condiții de vreme nefavorabilă împiedică în unele cazuri frecventarea școlii.

Prejudecățile și atitudinea diferențiată față de copii a părinților români și/sau romi sau a unor cadre didactice sunt motive importante în reținerea unor părinți romi de a-și trimite copiii la grădiniță. Acest lucru constituie o piedică serioasă în socializare.

Unii romi conștientizează avantajele instruirii și reușesc să depășească „limita de studii” a romilor dar sunt în mare parte respinse de comunitatea romă, ulterior renunțând la școlarizare. Procesul de încadrare a copiilor romi în instituțiile educaționale comportă unele caracteristici comune pentru comunitățile investigate.

În același timp, educația este privită de unii părinți și tineri ca o necesitate impusă de schimbările din societate. Aceștia conștientizează că modernizarea îi impune să depășească starea de analfabetism pentru a se putea ulterior integra în societate. Cel mai invocat motiv al școlarizării copilului a fost obținerea cunoștințelor de bază de a scrie și citi.

Școlarizarea contribuie la creșterea nivelului de cultură și comunicare, iar încadrarea copiilor în instituțiile educaționale depinde de pregătirea acestora pentru a putea face față cerințelor.

Nivelul de pregătire al copiilor romi pentru școală este scăzut iar nefrecventarea instituției preșcolare se reflectă asupra încadrării ulterior în activitățile școlare.

Astfel, sărăcia este de cele mai multe ori caracterizată printr-o situație de marginalizare și excludere socială.

Pe lângă nivelul scăzut și redus de școlarizare există și alți factori determinanți și anume condițiile de locuire precare și numărul mare de copii datorită modului tradițional nomad al romilor.

Populația de romii din comunitățile sărace și-au dezvoltat o strategie prin care își procura resursele financiare, căutând meserii unde nu există competiție cu membrii comunității majoritare (colectarea sticlelor, a fierului, comercializarea de floricele, semințe, porumb ș.a.m.d.).

Această situație generează o poziție inferioară a romilor pe plan social, care se poate extinde ca prejudecată și stereotip la nivelul întregii comunități. Relativ modeste meseriile

tradiționale ale romilor sunt remunerate și din ce în ce mai puțin căutate (lăutari, argintari, fierari, spoitori, cărămidari etc.)

Preluat din generație în generație, cunoștințele legate de aceste meserii sunt strâns legate de neamurile din care fac parte.

Prin acest studiu am scos în evidență faptul că familia și banii reprezintă valori fundamentale pentru comunitatea romă, astfel orice acțiune este orientată spre realizarea acestor obiective.

Concluzia este că sărăcia este un factor important al participării școlare scăzute, dar și „modelele culturale”, specifice diferitelor tipuri de comunități de romi au, de asemenea, o putere explicativă ridicată.

Accesul la educație presupune, în primul rând, pe lângă dimensiunea sa formală, asigurarea rețelei de instituții școlare necesare cuprinderii copiilor în sistemul de educație.

Printre factorii care favorizează abandonul școlar la nivelul elevului și al familiei se află:

- dificultățile materiale;
- familiile numeroase;
- familiile dezorganizate;
- familiile lipsite de resurse;
- modelul educațional;

Modelul educațional oferit de frați este mult mai influent. Familiile unde există frați mai mari ce au renunțat timpuriu la educație, frații mai mici tind să reproducă acest model.

- Dezorganizarea familiei.

Divorțul, alcoolismul, violența în familie sunt semne ce preced adesea decizia de abandon.

Cheia în combaterea abandonului școlar și renunțării timpurii la educație o reprezintă implicarea activă a cadrelor didactice și susținerea acestora în găsirea de soluții pentru creșterea integrării copiilor. Pentru o mai bună comunicare cu ei și cu părinții acestora și o implicare elevii în activități extracurriculare și de consiliere.

Abandonul școlar reprezintă conduita de evaziune definitivă ce constă în încetarea frecventării școlii, părăsirea sistemului educativ, indiferent de nivelul la care s-a ajuns, înaintea obținerii unei calificări sau pregătiri profesionale complete sau înaintea încheierii ciclului de studii început. Cei care abandonează școala nu mai sunt ulterior reprimiți în aceeași instituție educativă și nu sunt înscriși într-un program de școlarizare alternativ.

Fiecare caz de abandon școlar are o „istorie” proprie care presupune o analiză complexă, o interpretare psihogenetică, dinamică și funcțională a situației particulare a fiecărui subiect aflat în această situație.

Cauzele abandonului școlar pot fi evaluate din trei perspective:

- Cauze psihologice - care țin de personalitatea și starea de sănătate a elevului: motivație școlară scăzută, lipsă de interes, încredere scăzută în educația școlară, oboseală, anxietate, autoeficacitate scăzută, imagine de sine deteriorată, sentimente de inferioritate, abilități sociale reduse, pasivitate; refuzul de a adera la o alegere făcută de alții (reacție la presiunea exercitată de dorințele adulților)
- Cauze sociale care țin de familie, condițiile socio-economice ale familie: sărăcia, stil parental indiferent, neglijent, familii dizarmonice, părinți foarte ocupați sau plecați în străinătate;
- Cauze psihopedagogice care țin de contextul școlar specific (inclusiv relația profesor-elev): presiunea grupului, supraîncărcarea școlară, comunicarea defectuasă elev-profesor (ironizarea, umilirea elevului) evaluarea subiectivă, frica de evaluare, conflict cu colegii, practici educative percepute de elevi ca fiind nedrepte, frustrante, incompatibilitate între aspirațiile, trebuințele de învățare și oferta educațională a școlii; formă de apărare – împotriva disciplinei excesiv de rigidă și severă, politici proabsenteiste ale școlii la elevii din clasele terminale (în școlile de „elită”)

Alături de școală, familia reprezintă un instrument esențial de reglare a legăturilor copilului cu mediul. Familia este unul din factorii hotărâtori care contribuie la formarea personalității acestuia, pregătindu-l astfel pentru viață. De felul în care se achită de sarcinile care-i revin, de modul în care-și asumă propriile-i roluri depinde dezvoltarea ulterioară a copilului.

Familia trebuie să asigure copilului propriu un mediu favorabil dezvoltării și învățării. Scopul principal al educației părintești este acela de a pregăti copilul pentru existența independentă ca adult. Un copil își începe viața printr-o stare de totală dependență. Dacă educația lui este reușită, tânărul sau tânăra se va desprinde din acea dependență, devenind o ființă umană cu respect de sine, responsabili față de sine și capabilă să răspundă cu entuziasm și competență la provocările vieții. Viitorul adult va deveni "independent" nu numai din punct de vedere financiar, ci și intelectual și psihic.

Există o veche și excelentă maximă care spune că o educație părintească eficientă constă în primul rând în a-i da copilului rădăcini să se dezvolte și apoi aripi să zboare.

Studiile de specialitate au arătat că situația concretă în care se dezvoltă copilul, cu alte cuvinte situația familiei în care crește copilul și tot ceea ce derivă din această situație, reprezintă principala cauză a abandonului școlar.

Starea materială bună a familiei este un factor important al reușitei școlare, disponibilitățile financiare existente putând susține școlarizarea (taxe, rechizite, cărți etc.) și crearea condițiilor necesare studiilor de lungă durată și pentru profesii solicitate imediat pe piața forței de muncă. Putem vorbi de adevărate bariere socio-economice care reduc șansele familiilor sărace de a-și trimite copiii la școală, cum ar fi:

- asigurarea hranei zilnice și a pachetelului cu mâncare pentru școală.
- lipsa îmbrăcăminte și încălțăminte sezoniere,
- lipsa condițiilor locative necesare studiului,
- costurile/ cheltuielile educaționale ridicate

Școala obligă părinții să exercite asupra copiilor un control accentuat. Familiile copiilor care abandonează școala sunt deficitare sub aspectul controlului parental exercitat, acest deficit manifestându-se prin:

- lipsa ajutorului la învățătură din partea părinților. Lipsa sprijinului părinților în pregătirea școlară a copiilor contribuie într-o mare măsură la randamentul școlar scăzut al acestora.
- lipsa controlului asupra activității copiilor în timpul liber; aceasta se datorează fie mediului familial dezorganizat, caracterizat de violență și consum de alcool, fie faptului că părinții sunt mult prea ocupați, neputând astfel să-și supravegheze copiii.

Elevul provenit dintr-un mediu familial favorizant beneficiază, chiar de la începutul școlarității, de un "tezur cultural" identic sau foarte apropiat de cultura vehiculată de școală, ceea ce îi va asigura succesul școlar și, ulterior, cel profesional. Totodată, copilul aparținând unei astfel de familii este stimulat să frecventeze diferite instituții culturale și să participe la realizarea unor activități culturale intrafamiliale. Prin comparație cu aceste familii, cele cu un mediu defavorizant nu pot să asigure copiilor referințele culturale minime, necesare pentru a valorifica eficient oferta școlară existentă.

Abandonul școlar ține, în primul rând, de abandonarea școlii în contextul mentalității, acțiunilor și nevoilor sociale. Școala a ajuns să fie abandonată, înainte de toate, pentru că, în ziua de azi, nu contează în ierarhii, nu e percepută ca valoare în sine. Drept urmare, "rețeta succesului", "exemplele de succes" ori alte sinonime din această categorie par a constitui apanajul unor neduși la școală sau, în orice caz, la școala calificării pentru reușita dobândită.

Factorii generali de ambianță educațională atrag atenția asupra rolului contextului social în care se face educația, respectiv asupra valorii și importanței pe care statul și diferite alte instituții o acordă învățământului în ceea ce privește integrarea, succesul profesional și social al elevilor.

Probleme de ordin financiar: resurse insuficiente alocate pentru învățământ (repararea școlilor, dotarea claselor și a școlilor cu grupuri sanitare, instalație termică, etc.).

Probleme privind capitalul uman se referă la calitatea resurselor umane de care dispune școala.

- problema cadrelor didactice din mediul rural
- rolul cadrelor didactice

Activitatea de prevenire este complexă, deoarece presupune intervenții concrete care să ducă la reducerea cât mai mult a fenomenului de abandon școlar, prin acțiuni menite să limiteze sau să înlăture unde este posibil cauzele abandonului școlar. De aceea este nevoie ca să existe preocupări reale pentru prevenirea abandonului școlar, atât din sfera politică, cât și din partea societății civile. Astfel, prevenirea abandonului școlar s-ar îmbunătăți prin:

- existența unor programe guvernamentale care să vizeze prevenirea abandonului școlar.
- La noi, există preocupări în acest sens, dar este nevoie ca aceste programe să fie mereu îmbunătățite, să se țină cont de toți factorii care pot determina abandonul școlar și în consecință programele să conțină măsuri concrete de limitarea acțiunii factorilor de risc.

Prevenirea fenomenului de abandon școlar comportă anumite limite. Oricât de bine gândită și de fundamentată științific ar fi, limitele ei apar datorită multitudinii de fenomene care condiționează prin interacțiunea lor abandonul școlar. Făcând analogia între abandonul școlar și predelinvență, eficacitatea acțiunii preventive este subminată de limite interne și/sau limite externe.

Dintre limitele externe putem enumera:

- abandonul școlar a existat și există în orice tip de societate, deci el nu poate fi eliminat.
 - eliminarea tuturor cauzelor care determină abandonul școlar este practic imposibilă.
- Măsurile de prevenire nu-și pot propune decât intervenții asupra
- factorilor responsabili de abandonul școlar în vederea limitării acțiunii lor nocive; o deseori măsurile preventive nu sunt bine coordonate și ele nu-și ating scopul.

Limitele interne se referă la:

- scăderea eficacității acțiunilor preventive, datorită neimplicării în acțiunea preventivă a tuturor forțelor sociale interesate;
- nu toți actorii sociali reacționează la metodele de prevenție, mai ales datorită caracteristicilor de personalitate;
- prevenția nu poate depăși anumite concepții și comportamente pe care societatea le construiește prin promovarea anumitor valori și practici sociale;
- activitățile preventive fac apel la diverse tehnici, dar nu toate din cale utilizate sunt pertinente. Unele solicită costuri prea ridicate ceea ce le face greu aplicabile.

Evaluările calitative a persoanelor aflate în situația de abandon școlar presupun parcurgerea următorilor pași:

- Diagnoza situației - trebuie să fie corectă și atent plasată în contextul factorilor determinanți care au făcut posibilă evoluția/ starea lucrurilor;
- Depășirea laturii sensibile, emoționale, atunci când situația este pe cale să influențeze negativ procesul de educație dirijată și controlată;
- Examinarea să se bazeze pe rezultate, pe date concrete și nu pe reprezentări sau imagini culese / oferite de medii ostile, nefavorabile, rău voitoare sau subiective;
- Complementaritatea acțiunii agenților evaluatori interni și externi ai situațiilor existente ca obiective ale analizei;
- Identificarea și promovarea tipurilor de proiecte / programe educative care urmăresc prevenirea și combaterea abandonului școlar;
- Evidențierea progreselor în claritatea, coerența, relevanța și economicitatea obiectivelor orientate spre prevenirea și combaterea abandonului școlar.

Fiecare caz de abandon școlar are o „istorie” proprie care presupune o analiză complexă, o interpretare psihogenetică, dinamică și funcțională a situației particulare a fiecărui subiect aflat în această situație. Astfel, o parte din cei care au abandonat școala provin:

- din familii dezorganizate cu domiciliul instabil;
- din familii dezinteresate de școală sau are au în concepția lor de a-și lăsa copiii să urmeze doar 4 clase:
- din familii cu situație financiară precară și nu au posibilitatea susținerii costurilor școlare;
- din familii rezultate din părinți divorțați, caz în care copiii au părăsit domiciliul, pleacă la frați mai mari, apoi pleacă din localitate, stau în concubinaj sau se căsătoresc;
- din familii monoparentale – prin divorț, separare sau prin deces; o tată sau mamă alcoolici;
- navetă grea –copiii care nu au rezistat fizic navetei au abandonat școala.

Cadrul didactic poate fi promotorul unor programe al căror scop este prevenirea și combaterea abandonului școlar.

Abandonul școlar al multor elevi este din nefericire o certitudine. El este unul din problemele mari cu care se confruntă instituția educativă și este deci nevoie ca școala să întindă o mână celorlalte instituții implicate în monitorizarea acestui fenomen.

În acest sens este necesar elaborarea unor strategii de tratare diferențiată și individualizată a elevilor aflați în situația de a abandona școala. Dar pentru punerea în aplicare a unor astfel de strategii e nevoie însă de o bună cunoaștere a particularității psihologice ale elevilor, pentru a putea fi identificate acele dimensiuni psihologice care permit realizarea unor dezvoltări ulterioare ale elevului cu dificultăți școlare. Variațiile mari de ritm intelectual și stil de lucru, de rezistență la efortul de durată, de abilități comunicaționale și nevoi cognitive, existente în general între elevi, impun acțiuni de organizare diferențiată a procesului de predare-învățare, pe grupe de elevi, în care să primeze însă sarcinile individuale de învățare.

Metode si bunele practici în prevenirea abandonului școlar:

- Interviuri focalizate de grup și individuale;
- Parteneriat școală-familie-comunitatea locală;
- Organizarea unor ctivități de consiliere între copii, părinți , dascăli;
- implicarea părinților în problemele școlii, în stabilirea curriculum-ului la decizia școlii (CDS);
- Activități extrașcolare (excursii, spectacole, vizite la muzee, concursuri tematice etc.);



BIBLIOGRAFIE

Achim Viorel (1998). Țigani în Istoria României, București: Editura Enciclopedică.

Dobrică, P. și Jderu, G. (2005). Educația școlară a copiilor romi. Editura Vanemonde.

VALORIZAREA ELEVILOR CU CES INTEGRAȚI ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL DE MASĂ

Prof. Prihoancă Diana – Mirela
Școala Gimnazială,, Scarlat Longhin,, Dofteana, jud. Bacău

Societatea în care trăim și ne desfășurăm activitatea se caracterizează prin globalizare și multiculturalitate. În toate activitățile pe care le desfășoară, omul este o ființă care depinde de ajutorul celor din jurul său, având nevoie de sprijinul și ajutorul celor cu care conviețuiește. Este și cazul copiilor cu cerințe educaționale speciale care își pot asigura o evoluție de succes doar cu sprijinul celor apropiați. Ei sunt percepuți diferit, de la o societate la alta în funcție de cultura și valorile promovate. Dacă punem în balanță dificultățile mediilor de proveniență – condiții economice, sociale și de educație precare, defavorizante - atunci performanța școlară și socială pentru elevii cu CES pare o sintagmă ruptă din contextul unei realități descurajante.

Și totuși, dacă utilizăm conceptul de performanță și îl atașăm practicii educării elevilor cu CES integrați în învățământul de masă, vom constata că este obligatoriu să ne raportăm la principiile egalității șanselor și al valorificării oricărui minim progres ca un mare pas către integrare și normalizare. În ajustările făcute pentru a ajuta copilul cu dificultăți de învățare, eu, ca și profesor am ținut cont de două obiective:

- să scad frustrarea și sentimentul eșecului;
- să amplific motivația și dorința de succes.

Aceste obiective majore pot fi atinse ținându-se seama de un singur reper: **să nu ceri niciodata imposibilul.**

Respectând principiul drepturilor egale la educație, școala pentru toți, prin curriculum adaptat, va putea să estompeze diferențele, decalajele dintre elevi, să compenseze deficiențele prin punerea în valoare a ceea ce poate să facă elevul bine și util.

Eficiența în învățare la elevul cu CES, care are un ritm de învățare lent și diferit de restul clasei, poate fi atinsă dacă elevul ajunge să traiască sentimentul de autoeficiență.

Autoeficiența este, de fapt, ceea ce psihologii descriu prin „încrederea în propriile forțe” și „prezența convingerii de reușită”.

La disciplinele pe care le predau, chimie și fizică am observat că descoperirea și valorificarea posibilităților personale de învățare ale elevului cu CES se poate realiza prin evaluare complexă și prin divizarea sarcinilor pe secvențe și crearea condițiilor de a obține succes în fazele de început ale învățării, ceea ce dezvoltă încrederea în sine a elevului.

Există câteva elemente practice care pot asigura valorizarea pozitivă și performanța în învățare atât la clasă cât și în familia elevului cu CES, și nu numai :

- Trebuie să captăm atenția fiecărui copil.

(Mentinerea acestuia pe parcursul întregii lecții este o artă, o provocare pentru profesor. Este cazul să oferim elevilor o varietate de prezentări și demonstrații realizate cu ajutorul mijloacelor concrete – intuitive pentru elevii cu dificultăți de învățare, dar și a celor audio-video, discuții în grup.)

- Să dezvoltăm la ore încrederea în sine.

Pentru dezvoltarea încrederii în sine, eu propun câteva sugestii care pot fi aplicate indiferent de disciplina predată:

- Să oferim elevilor posibilități de a obține succese.
- Să acordăm elevilor posibilitatea de a-și controla într-o oarecare măsură propria instruire. (fiecare profesor trebuie să stabilească individual criteriile).
- Să acordăm importanță și satisfacției obținută de elevi în urma învățării.

(Satisfacția elevilor poate fi intensificată prin aprecierea reușitelor. Recunoașterea succeselor elevilor, atât în public, cât și în particular, consolidează comportamente și atitudini care au asigurat obținerea succesului.)

Câteva sugestii utile pentru a motiva elevii cu cerințe educationale speciale sunt:

- Să explicăm cu multă răbdare ce așteptăm de la ei .
- Să recompensăm elevii care nu au încă consolidat un set motivațional intrinsec de a învăța. Oricui îi place să fie apreciat și recunoscut, iar recompensele pentru o activitate realizată bine produc repetarea comportamentului reușit (învățarea).
- Să ne umanizăm acțiunile și comportamentele.
- Să implicăm elevii în activități diverse (în selectarea bibliografiei, în pregătirea sălii, aranjarea posterelor etc. Elevii astfel implicați se vor simți utili, valorizați, apreciați și vor fi mai responsabili în privința obligațiilor școlare.
- Să predăm inductiv, adică să prezentăm mai întâi exemplele, iar apoi să solicităm elevilor să generalizeze cele prezentate și să elaboreze propriile concluzii, să implicăm toți elevii clasei, să nu marginalizăm pe cei care nu prea obișnuiesc să răspundă la ore.
- Să utilizăm emoțiile pozitive pentru a crește productivitatea și motivația (să stabilim relații pline de afecțiune atât între noi, profesori și elevi, dar și elevii între ei).

Trebuie notate într-un caiet de toate observațiile făcute în dreptul numelui fiecărui copil. Fiecare observație trebuie să fie însoțită de măsuri destinate să înlăture neajunsurile observate iar în dreptul lor se notează succint recomandările și efectele aplicării lor. Deci, fiecare copil are o fișă psihopedagogică obligatoriu bazată pe analiza și interpretarea datelor ținându-se cont de promovarea aspectelor pozitive atitudinale și comportamentale pe care trebuie să ne sprijinim pentru a atenua aspectele negative cum ar fi : opoziția, labilitate emoțională, slabă rezistență la frustrare, negativism, etc.

În concluzie, copiii trebuie abordați global, pentru că indiferent de problemele pe care le pot avea la un moment dat, sunt în formare, de aceea pot să evolueze, să se schimbe și să învețe. De aceea, problemele lor devin particularități de cunocut și depășit și nu defecte permanente. În scopul integrării elevilor cu CES în societate, orice profesor trebuie să respecte niște reguli de aur:

- Încurajează ! Încurajează, ! Încurajează!
- Întotdeauna spune-i copilului ce are de făcut, nu ce nu trebuie să facă.
- Atunci când rezolvi o problemă cu un copil, acordă-i întotdeauna timp să se gândească la o soluție alternativă.
- Facilitează! (oferă-i copilului soluții cât mai variate de exersare a deprinderii).
- Realizează cercul feedback-ului social astfel încât consecințele propriului comportament să se răsfrângă asupra copilului.

Bibliografie:

- Gherguț, A.- „Psihopedagogia persoanelor cu cerințe speciale”, Ed. Polirom, 2006
Popescu, M. - „Implicarea comunității în procesul de educație”, Ed. Corint, 2000
Geldard Kathryn & David - „Consilierea copiilor” – ghid pentru consilieri școlari, 2006

Managementul emoțiilor din perspectivă educațională

VASILE PRODAN

Prof. Gr.I-Liceul Tehnologic Voinesti

În fiecare zi ne confruntăm cu noi contexte, care ne solicită luarea unor decizii, care ne dezvoltă în plan personal și profesional, astfel încât modul nostru de a trăi să devină unul care generează perspectiva unei influențe constructive și a stării de bine, atât în raport cu noi înșine, cât și în relațiile interpersonale în care investim.

Din experiența didactică, dar și de consiliere, constat că una dintre cauzele care determină arderea profesională, lipsa entuziasmului, oboseala cronică, frustrarea, nemulțumirea, insuccesul sau lipsa progresului este incapacitatea de a gestiona emoțiile.

Managementul emoțiilor reprezintă o cale de gestionare și adaptare a capacităților și aptitudinilor pe care le avem în vederea dezvoltării noastre continue. Pe de altă parte, este firesc să avem emoții, acestea sunt un prim semnal al funcționării noastre ca persoane, ele dau culoare vieții.

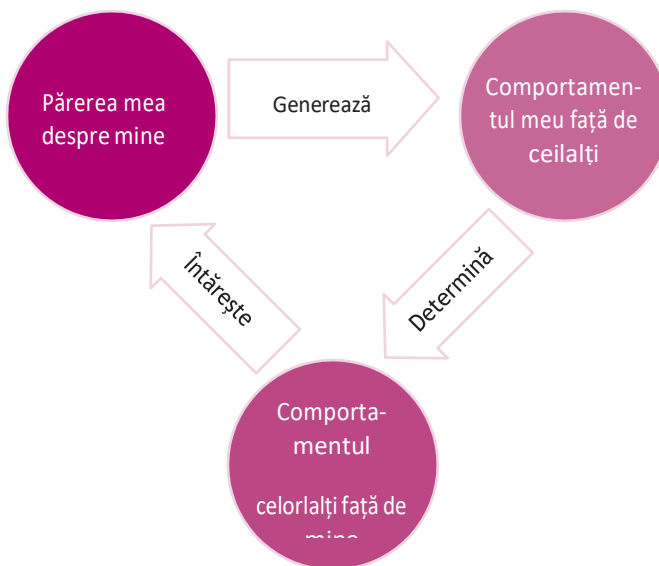


Ce sunt emoțiile? Ele sunt un răspuns extern al reacției fizice sau o demonstrație exterioară a ceea ce se petrece în interiorul omului. Acest răspuns este o strategie de apărare sau de reacționare pe care o alege corpul uman, care se derulează la diferite niveluri de intensitate. Ne confruntăm zilnic cu emoții care ne pot îmbolnăvi sau care ne vindecă, esențial este să putem să le controlăm și să le orientăm pentru a beneficia de efecte pozitive, care vor alimenta starea noastră de bine. Anume starea de bine reprezintă confortul psihologic, emoțional, cognitiv, social și fizic care determină, în mod direct, progresul în

dezvoltarea noastră. Starea de bine are de a face cu mediul în care ne aflăm, iar acesta determină succesele sau insuccesele noastre, progresul pe care îl putem atinge.

Emoțiile noastre au diverse surse primare, de care sunt generate: fie că vorbim despre amintirile care au lăsat amprentă în viața noastră și care reapar cu intensitate, determinând reținerile stărilor pe care le-am parcurs, fie de factorii externi care ne influențează și care conduc la formarea unei convingeri personale despre propria persoană. Astfel, opinia noastră despre propria persoană generează comportamentul nostru față de ceilalți, iar acesta determină comportamentul celorlalți în raport cu noi, comportament ce întărește părerea noastră despre noi înșine.

Figura 1. Circulara sferei comportamentale



Combinarea mai multor emoții generează anumite stări interioare. La rândul lor, aceste stări creează climatul psihologic pe care ni-l educăm în timp și pe care îl transformăm în obișnuințe comportamentale, astfel că unele reacții la stimulii externi provoacă automatizat anumite emoții primare sau secundare. Excesul de emoții, negestionat, conduce spre dezechilibru și frustrare. De aceea, este important să acționăm constructiv și să gestionăm pas cu pas stările emoționale. Pentru aceasta, avem nevoie atât de inteligență emoțională, cât și de inteligență intelectuală dezvoltată. Întrebarea frecventă ce se desprinde de aici este: *Care dintre acestea determină succesul?* Daniel Goleman răspunde în lucrările sale: în mod tradițional, puterea creierului este dată de IQ; însă cu cât lumea devine mai complexă, inteligența emoțională trece pe primul plan.

Astfel, în viața de zi cu zi sunt importante atât IQ, cât și EQ. Pe parcursul anilor, avem nevoie de IQ pentru a obține o diplomă, a acumula cunoștințe și a forma deprinderi. EQ este importantă în relațiile pe care le avem, este esențială la locul de muncă și ne ajută să facem o diferență în modul în care ne gestionăm emoțiile. Inteligența emoțională nu înlocuiește IQ, este nevoie de un IQ ridicat pentru a înțelege ce poate face EQ și pentru a putea alocă timp și efort în vederea îmbunătățirii calităților personale. Prin comparație, IQ ține de capacitatea de a gândi, iar EQ - de capacitatea de a simți. Când aceste două dimensiuni sunt combinate, ajungem să alegem înțelept și să acționăm, nicidecum să reacționăm, deoarece știm să ne autocontrolăm emoțiile și stările prin care trecem. IQ o dezvoltăm în procesul de învățare academică, adică în școală, iar EQ - prin experiența vieții. IQ este înnăscută și nu o putem ridica la un alt nivel, pe când EQ o educăm, o învățăm și îi putem ridica nivelul.

Inteligența emoțională implică: **conștiința de sine, autogestionarea, empatia și abilitățile sociale**. Aceste componente necesită a fi explorate și dezvoltate. Or, cu cât aceste componente sunt explorate mai mult, cu atât nivelul EQ va fi mai ridicat. Inteligența emoțională cuprinde: *scala autoaprecierii, scala autoexprimării, scala interpersonală, scala luării de decizii și scala de management al stresului*.

1. Scala autoaprecierii se constituie din *imaginea de sine, alături de autoactualizare și de autoconștientizare emoțională*. Or, anume scala autoaprecierii ține de funcționarea emoțională și socială, de obținerea performanței și de instalarea stării de bine.



Omul poate să-și aleagă conștient scopuri în viață, apropiindu-se, într-o măsură mult mai conștientă, de succesele sau de eșecurile sale. Individul nu este capabil să schimbe evenimentele care au avut loc, dar el poate să-și reexamineze percepția proprie asupra acestor evenimente și să le reinterpreteze.

Legitățile care stau la baza constituirii autoaprecierii sunt reflectate în formula lui W. James: **Autoaprecierea = Succesul/Pretențiile**. Astfel, autoaprecierea se determină prin corelația dintre succes și așteptări, ceea ce indică două căi de ridicare a autoaprecierii: prin sporirea succesului ori prin micșorarea nivelului de expectanțe. În cercetările sale, M. Rosenberg susține că *autoaprecierea* reflectă nivelul aprecierii de sine, nivelul de dezvoltare a respectului de sine, trăirea valorii personale și atitudinea pozitivă față de tot ce intră în sfera Eului.

Cercetătorii L. Rimas și O. Rimas, în lucrările lor, subliniază faptul că *autoaprecierea* omului este determinată, în mod direct, de normele și evaluările sale. Concepția despre om și valoarea lui sunt decisive în autoaprecierea personală sau în evaluarea din exterior. Prin urmare, este de o inestimabilă importanță ca omul să-și formeze o imagine de sine adecvată, nedistorsionată, acordând prioritate valorilor umane.

Imaginea de sine reflectă reprezentarea și evaluarea pe care individul și le face despre el însuși, în diferite etape ale dezvoltării sale și în diferite situații în care se află.

Autoactualizarea este definită ca un ansamblu informațional la care poate accede un individ în privința propriei sale persoane; este conștientizarea de sine ca ființă distinctă față de un altul.

Autocunoașterea reprezintă un principiu intelectual care permite aprecierea diferenței între bine și rău și garantează exercițiul liberului arbitru; este percepția prin care omul se cunoaște pe sine însuși într-o viziune interioară.

Pentru **dezvoltarea scalei de autoapreciere**, sunt necesari următorii pași:

- determinarea punctelor forte și a limitărilor;
- conștientizarea emoțiilor și a efectelor acestora asupra comportamentului propriu, precum și impactul lor asupra celorlalți;
- analiza comportamentului dintr-o perspectivă introspectivă.



2. Scala autoexprimării este constituită din *expresivitatea emoțională, asertivitate, independență*.

Emoțiile sunt expresia unor valori, fie de natură pozitivă, fie de natură negativă. Valorile sunt pilonul esențial în autoexprimarea autenticității, de aceea e necesar să lucrăm la identificarea și cultivarea lor în viața de zi cu zi. Un alt aspect important ține de dezvoltarea unui vocabular din domeniul afectiv. Acesta ne va ajuta la automatizarea **expresivității emoționale**. Or, de expresivitatea emoțională depinde echilibrul nostru interior, modul în care învățăm să exprimăm ceea ce simțim atât verbal, cât și nonverbal; aceasta generează starea de bine interioară, confortul psihologic în care conviețuim cu noi înșine, în primul rând, apoi cu ceilalți.

Asertivitatea reprezintă abilitatea de a exprima sentimentele și emoțiile, convingerile și ideile, de a susține propriile drepturi într-o manieră constructivă. Această conduită se manifestă la nivel de exprimare verbală, prin care respectăm personalitatea celorlalți, indiferent de mesajul pe care îl comunicăm, chiar dacă este unul de natură negativă. Aș

putea afirma că asertivitatea este caratul nostru, coloana vertebrală care dictează maturitatea noastră în relațiile cu cei din jur. Este modul în care ne facem auziți, de o manieră constructivă și cu efect. Dezvoltarea acestei componente conduce la creșterea valorii personale, la impactul personal și la starea de bine.

Independența reprezintă abilitatea de a gândi și a lua decizii pentru noi înșine, fără a fi influențați de ideile, dorințele și sentimentele altora. Pentru a ne dezvolta independența, este necesar a dobândi deprinderea de a fi proactivi, de a ne conduce personal și a fi oameni care gândesc și acționează disciplinat. Aceasta semnifică abilitatea de a sta pe propriile picioare, fapt ce implică o puternică încărcătură cognitivă, emoțională, încredere în rațiunea personală și un grad de disponibilitate în asumarea riscurilor.

O persoană care își manifestă eficient independența va avea satisfacția de a acționa conștient în virtutea eticii personale și a propriilor valori, rezistând presiunilor de a se conforma într-un mod nesănătos.



3. Scala interpersonală are la bază următoarele structuri: *relaționare interpersonală, empatie, responsabilitate socială.*

Așadar, putem dezvolta relații eficiente dacă suntem în stare să ne înțelegem, în primul rând, pe noi înșine, apoi pe ceilalți. Dezvoltarea abilității de a relaționa interpersonal ne va ajuta să atingem succesul de o manieră constructivă și temeinică. Este important să vedem dacă o relație necesită a fi încheiată sau dacă vom investi în dezvoltarea ei. O relație care eșuează constant nu merită a fi reparată continuu, dacă acțiunile de a o menține pe linia de plutire vin doar dintr-o singură direcție. O relație eficientă presupune cooperare, efortul de a o consolida echilibrat și constructiv pentru ambele părți.

Prin empatie, urmărim formarea abilității de a înțelege și a conștientiza prin prisma trăirilor celeilalte persoane. Este important să folosim această abilitate pentru a-i cunoaște pe cei din jur, intrând în rezonanță cu ei. Abilitățile empatice se conturează atunci când simțim diferențele între noi, iar această acceptare ține de maturitatea individuală. Astfel, condiția de bază pentru dezvoltarea și menținerea unor relații interpersonale autentice și de durată este reprezentată de nivelul sănătos de empatie.

4. Scala luării de decizii cuprinde *rezolvarea de probleme, testarea realității, controlul impulsurilor.*



În situațiile de stres este necesar să identificăm sursa ce a determinat apariția acestuia și să găsim soluții. Astfel, dacă ne simțim oboșiți, triști, descurajați, bolnavi, plictisiți, putem să luăm o pauză, să vorbim cu o persoană competentă să ne ajute, să discutăm cu un prieten, să cerem o îmbrățișare, să ascultăm muzică bună, să scriem în jurnalul personal etc. Or, dacă ne simțim liniștiți, atenți, veseli, încrezători, mulțumiți, suntem apti să ascultăm cu atenție, să învățăm, să exersăm, să ne controlăm comportamentul. Dacă suntem îngrijorați, neliniștiți, iritați, entuziasmați, agitați, urmează să luăm o pauză, să facem o plimbare sau exerciții fizice, să bem apă. În momentul în care simțim că suntem furioși, terorizați, panicați, sperați, răutăcioși, putem să facem exerciții fizice, să alergăm, să respirăm corect, să numărăm până la 20, să cerem ajutorul unui profesionist.

5. Scala de management al stresului este constituită din: *flexibilitate, toleranță la stres, optimism.*

Obținerea abilităților de a face față în mod eficient stresului și frustrării ține de managementul stresului. Însușirea acestui procedeu conduce la formarea deprinderii de a fi flexibili și de a dori să ne adaptăm la schimbare.



Însușirea mecanismelor ce țin de managementul emoțiilor are mai multe beneficii:

- performanțe mărite;
- motivație îmbunătățită;
- inovație sporită;
- încredere;
- leadership și management eficient;
- muncă excelentă în echipă;
- stare de bine personală și profesională;
- excelență în dezvoltare;
- calitate sporită a vieții;
- etc.

Într-o instituție de învățământ, atât cadrul de conducere, cât și cadrul didactic trebuie să lucreze asupra dezvoltării calitative a sferei personale și profesionale, pentru a cultiva starea de bine, gestionând corect emoțiile și stările cu care se confruntă zi de zi. Prin acest mijloc, reușim să influențăm atât calitatea vieții noastre, cât și a elevilor din sala de clasă, echipându-i pentru viață.

Fiecare dintre noi trece prin situații când simțim că lucrurile par a ne scăpa de sub control, când totul pare a fi într-o stare de tensiune, când suntem în dezechilibru și nu știm dacă urmează să acționăm sau să reacționăm. A avea emoții este firesc, normal - ele

demonstrează că trăim. A scăpa de sub control emoțiile, indiferent de natura lor, este o problemă ce necesită a fi soluționată și, totodată, o situație pe care trebuie să o examinăm. Soluția, în acest context, o găsim prin însușirea anumitor mecanisme, care trebuie aplicate, exersate până la automatism și transformate în deprinderi.

Unul din mecanismele cele mai benefice în autogestionarea emoțiilor este aplicarea principiului **PRO ACTIVITĂȚII**. A fi o persoană *pro activă* înseamnă a fi o persoană responsabilă, care se autodisciplinează. De menționat că o persoană disciplinată gândește disciplinat și acționează disciplinat - ceea ce ne ajută să eficientizăm procesul de gestionare a situațiilor cu care ne confruntăm.



Practic principiul *PRO ACTIVITĂȚII* cu regularitate, de mai bine de 16 ani. La început este greu, dar rezultatele merită insistența. De obicei, însușirea acestui proces durează în jur de 90 de zile.

Atunci când mă confrunt cu situații stresante, emoționale, parcurg următorii pași:

- Conștientizez situația - ce se întâmplă și de ce se întâmplă ceea ce mi se întâmplă.
- Îmi pun voința în funcțiune - mă stăpânesc și nu dau frâu reacțiilor primare care mă invadează.
- Valorizez imaginația - dacă acționez într-un anumit mod, de ce acționez așa și ce obțin; dacă aplic un alt scenariu, ce obțin?
- Aplic filtrul de valori morale - corespunde răspunsul pe care vreau să-l dau cu crezul meu interior, cu principiile și valorile mele de bază?

Astfel, între STIMUL și RĂSPUNS există un interstițiu, un spațiu în care doar noi, ca PERSOANE, putem CONȘTIENTIZA ce se întâmplă, ne putem stăpâni REACȚIILE prin PUTEREA VOINȚEI, iar prin antrenarea IMAGINAȚIEI revedem scenariile, pentru a alege oferta optimă, apoi validăm situația, trecând rezultatul ales prin prisma VALORILOR MORALE ce ne aparțin. Ele sunt ca un barometru.

Știți cât durează acest interstițiu? Atât cât ați număra până la 10. Să încercăm, din aceste clipe, ca orice gând, orice acțiune sau reacție care are tendința să izbucnească din interiorul nostru spre exterior să o trecem prin algoritmul *pro activității*, numărând în gând până la 10.

Pare complicat? E o primă impresie, așa e la început. Dar urmează bucuria rezultatelor, dacă optăm pentru *pro activitate* zi de zi. Acesta este un principiu descoperit de Victor Frankl, care este aplicat astăzi de mari lideri, oameni de succes. Deci funcționează!

Pentru gestionarea eficientă a emoțiilor din viața noastră sau a celor dragi nouă, reco mand un

1. Definește emoția!
2. Determină factorii care o provoacă!
3. Adoptă un mod *pro activ* de a acționa!
4. Învață să exprimi ceea ce simți!
5. Înțelege că poți să progresezi în formarea comportamentului doar dacă exersezi!
6. Autoevaluează fiecare pas în gestionarea emoțiilor!
7. Acceptă că nu îți reușește din prima!
8. Continuă să perseverezi pentru a cultiva un comportament!
9. Recompensează-te pentru micile reușite!
10. Împărtășește progresul cu alții!

Abecedar al eficienței personale, care cuprinde 10 pași:

Chiar dacă creierul nostru are format un mecanism de reacție la o anumită emoție, tot nouă ne revine rolul de a învăța să controlăm acțiunile ulterioare. Să parcurgem repetat acești pași, să revenim asupra fiecărui eșec, pentru a ne ridica din nou și a persevera, pen-tru că merităm ce e mai bun.

Să încercăm să facem mici pași pentru a ne elibera de povara frustrărilor, a lucrurilor toxice care ne fac viața dificilă. Putem reuși să devenim propriul nostru conducător, deoa-rece învățăm zi de zi să ne cunoaștem, să ne autodescoperim și să ne dezvoltăm. Procesul de transformare durează. Nu este ușor, dar rezultatul este surprinzător.

Referințe bibliografice:

1. Aubrey C. D. Managementul performanței. București: Polirom, 2007.
2. Covey St. R. Etica liderului eficient sau conducerea bazată pe principii. București:Allfa, 2001.
3. Robert A. Cum imposibilul devine posibil. București: Vidia, 2011.
4. Neculau A., Ferreol G. Psihologia schimbării. Iași: Polirom, 1998.
5. Goraș-Postică V., Bezede R. (coord.) Leadership educațional: o provocare pentru dezvoltarea profesională a cadrelor didactice. Chișinău: C.E. PRO DIDACTICA, 2011.
6. Gordon Th., Burch N. Profesorul eficient. Programul Gordon pentru îmbunătățirea relației cu elevii. București: Trei, 2011.
7. Senge P. Școli care învață. București: Trei, 2016.

OPTIMIZAREA SERVICIILOR EDUCAȚIONALE ÎN VEDEREA INTEGRĂRII ELEVILOR

profesor pentru învățământ primar: PRUTEANU Smaranda-Lucia

profesor limba engleză: STAN Roxana

Școala Gimnazială ” I. GHE. DUCA”

Localitate: PETROȘANI

Județ : HUNEDOARA

Integrarea școlară este un proces complex și de durată care face referire la cuprinderea copiilor în instituții școlare obișnuite sau în moduri de organizare cât mai apropiate de acestea. Este de dorit să privim integrarea școlară ca un proces continuu de adaptare la condițiile mediului școlar și social caracterizat printr-o neîncetată schimbare. Procesul integrării școlare a copiilor trebuie conceput ca o acțiune socială complexă, a cărei esență constituie nu conformarea mecanică, pasivă a elevului la condițiile mediului școlar și social, ci corelarea ambilor factori, crearea acelor condiții optime, obiective și subiective, pentru ca integrarea să însemne nu numai adaptare, ci și angajare în activitățile desfășurate.

Integrarea școlară exprimă atitudinea favorabilă a elevului față de școala pe care o urmează, condiția psihică în care acțiunile instructiv-educative devin accesibile copilului, consolidarea unei motivații puternice care susține efortul copilului în munca de învățare astfel încât copilul să poată fi considerat un colaborator la acțiunile desfășurate pentru educația sa. Mai este necesară corespondența totală între solicitările formulate de școală și posibilitățile copilului de a le rezolva, dar și existența unor randamente la învățatură și în plan comportamental considerate normale prin raportarea la posibilitățile copilului sau la cerințele școlare.

Patrick Daunt distinge în interiorul integrării școlare următoarele etape/moduri ale integrării: integrare fizică; integrare funcțională; integrare socială; integrare societală.

Integrarea fizică se referă la cuprinderea copiilor într-o instituție școlară. La acest nivel se urmărește prezenta copiilor, reducerea distanței fizice dintre copii, utilizarea împreună a unor spații fizice, materiale și echipamente, facilitarea inter-cunoașterii și familiarizării reciproce, crearea condițiilor optime de participare efectivă a copilului/elevului la activitatea grupului precum și comunicarea în cadrul acestuia.

Integrarea funcțională, semnifică participarea la un proces comun de învățare.

Integrarea socială presupune stabilirea și dezvoltarea de relații și inter-relații în interiorul grupului de muncă, la care copilul participă activ. Elevul este inclus în toate activitățile comune din viața școlii, atât la cele propriu-zise de învățare cât și la activitățile comune din pauze, de joc, activități extracurriculare. Se stabilesc legături reciproce, relații de acceptare, de participare relativ egală la viața grupului școlar.

Integrarea societală apare atunci când copilul integrat în grupul de elevi dobândește sentimentul de apartenență, cu asumarea de roluri. Integrarea societală presupune acceptarea deplină a copilului de către ceilalți membri ai comunității școlare, presupune existența sentimentului de încredere în sine și în ceilalți, presupune ca, copilul să-și asume unele responsabilități sociale în contextele sale particulare de viață, concomitent cu exercitarea unor influențe asupra partenerilor din contextele sale de viață.

În funcție de caracterul activ al individului și de capacitatea de răspuns al mediului care integrează, se disting mai multe faze ale procesului de integrare școlară: acomodare, adaptare, participare, integrare propriu-zisă.

Integrare școlară poate fi privită ca o stare de echilibru social, definită prin absența marginalității și prin convergența a doi termeni aflați, inițial, într-o relație de tensiune, convertită ulterior, într-o relație de armonie și acțiune cooperantă.

Integrarea elevilor se poate realiza dacă există colaborarea permanentă între: elevi, profesori, părinți, consilieri, organizații neguvernamentale și alți parteneri viabili care se pot implica.

Un copil care nu se poate integra în mediul școlar se recunoaște cu ușurință. Acesta poate fi un copil (auto)izolat sau un copil impulsiv. Din prima categorie fac parte copiii care nu își doresc să meargă la cursuri, are puțini prieteni la școală, ajunge să fie respins de copii sau chiar batjocorit, are tendința să se retragă, să se autoizoleze de restul clasei, fiind ajutat și de respingerea grupului de copii. Acest copil tinde să fie protejat excesiv de părinți, iar acest lucru îi împiedică dezvoltarea autonomiei, a curajului, a abilităților de relaționare. Din a doua categorie fac parte copiii impulsivi în răspunsuri, agresivi verbal sau fizic cu colegii și profesorii. Sunt elevii care încalcă des regulile școlii, ale clasei, aduc obiecte sau lucruri interzise în școală tocmai pentru a atrage atenția și a fi populari sau absentează des și are note mici sau este chiar în situații de corigență.



După această parte de lămuriri teoretice și introducere în conceptele folosite atunci când vorbim de integrarea elevilor, noi am dori să vă prezentăm un proiect de lecție pentru disciplina consiliere și orientare, având ca temă relațiile interumane, toleranța și discriminarea.

Scopul lecției este integrarea elevilor, a dezvoltării abilităților de relaționare și manifestarea unui comportament tolerant în clasă, școală și societate.

La sfârșitul lecției, elevii vor fi capabili să:

- definească termenii de toleranță și discriminare;
- să identifice cauzele care determină un comportament intolerant;
- să exemplifice situații din mediul în care ei își desfășoară activitatea;
- să își conștientizeze vina, lipsa implicării în integrarea anumitor elevi din clasă;
- să își asume responsabilitatea creării și păstrării unui climat psihosocial armonios în grupul din care fac parte la școală, în timpul liber sau în activitățile extrașcolare;
- să gândească liber și creativ, să fie deschiși spre a accepta părerile tuturor colegilor.

Formele de organizare a lecției au fost frontal și pe grupe. Am folosit: conversația, jocul de rol, studiul de caz, descoperirea, problematizarea și brainstorming-ul, iar ca și mijloace didactice fiecare elev a primit fișe, chestionare, dar am folosit și resursele unității de învățământ care este dotată cu table Smart și videoproiectoare, astfel încât am reușit să facem o lecție interactivă la care elevii au participat cu plăcere.

La începutul lecției am decis să realizăm un exercițiu de spargerea gheții și am adus în fața elevilor următoarele obiecte : o pereche de ochelari de vedere, un elastic, un plasture de unică folosință, un stilou, o sfoară, o radieră, o lumânare parfumată (cu care putem crea o atmosferă inedită în sala de clasă), bomboane de ciocolată (pe care le vom împărți la finalul activității elevilor) și un CD cu muzică de relaxare (pe care îl vom audia pe parcursul orei). I-am rugat pe elevi să aleagă câte un obiect și să gândească la întrebuintarea acestuia în viața de zi cu zi, în relațiile cu ceilalți oameni și să se ducă cu gândirea cât de departe le permite imaginația. Pe lângă răspunsurile clasice, am primit și răspunsuri cu adevărat inspirate și surprinzătoare pentru noi: ochelarii ne ajută să vedem calitățile/ defectele oamenilor și să îi apreciem mai mult sau să conștientizăm când au nevoie de ajutor; elasticul ne învață principiul flexibilității în viață, lumânarea ne poate călăuzi pașii spre adevăr sau spre o cale nebătătorită și întunecată, bomboanele ne arată partea dulce a vieții, muzică ne învață să ne relaxăm, etc.

Pentru următoarea activitate elevii primesc câte un post-it. Un singur elev va primi un post-it mai mare și va fi rugat să treacă în spatele clasei și să nu își ridice privirea până când nu a încheiat de scris pe toată suprafața hârtiei primite emoțiile și sentimentele pe care le simte în acel moment. Ca apăsarea să fie și mai grea celorlalți elevi li se va cere să deseneze un emoticon care să exprime starea în care se află (doream să fie ceva vădit mult mai ușor de efectuat decât ceea ce avea de făcut acel elev în spatele clasei). Majoritatea au încheiat repede desenul cerut și au început să vorbească între ei, să râdă, să se amuze. Prin acest exercițiu le-am arătat elevilor cât de greu le este elevilor cu dizabilități sau care nu reușesc să se integreze într-un colectiv și să facă lucruri firești și cât de ușor se pot simți ei marginalizați și care este impactul pe care îl are asupra lor.

Au urmat alte două sarcini de lucru: 1. să înțeleagă ce rostesc niște personaje dintr-un fragment umoristic, fără a auzi cuvintele, doar încercând să citească pe buze; 2. să își scrie numele folosind mâna cu care nu scriu de obicei, iar în dreptul numelui să deseneze o figură geometrică. I-am întrebat apoi ce le-a fost ușor/ greu, cum s-au simțit și de ce au avut nevoie ca să ducă la îndeplinire sarcina primită. Facilitarea acestei discuții a adus la iveală foarte multe

răspunsuri interesante, activitatea ajutându-i pe elevi să înțeleagă ce simte o persoană atunci când din diverse motive nu poate să îndeplinească o sarcină.

Următoarea activitate se va desfășura pe tabla Smart, fiind proiectată următoarea poveste:

” Odată, demult, animalele au decis că pot rezolva problemele lumii moderne, dacă vor face o școală potrivită. Au ales un consiliu de administrație al acestei școlii: un urs, un viezure și un castor. Drept profesor au angajat un arici.

În curriculumul obligatoriu al școlii au fost introduse cățărări, alergări, înot și zbor. Pentru a face mai simplă organizarea s-a decis ca profesorul să predea în același mod toate disciplinele.

Rața era bună la înot, chiar mai bună decât profesorul ei. Dar când venea ora de zbor, rața obținea cele mai mici note. La alergări nu reușea nici atât. Pentru că avea așa rezultate slabe la alergare, rața a început să ia lecții suplimentare. De aceea, când celelalte animale erau la lecțiile de înot, rața trebuia să facă alergări. După un timp picioarele ei oboseau atât de tare încât nu mai putea obține note prea mari nici la înot.

Veverița avea cele mai mari note la cățărări, dar, pe de altă parte, avea mari probleme la lecțiile de zbor. Profesorul îi solicita să înceapă zborul de la sol către înălțimile copacilor, în timp ce ea dorea să înceapă de la vârful copacilor în jos. După o vreme a obosit atât de rău încât a început să ia note mici la cățărări.

Următorul elev, vulturul, era permanent pedepsit pentru că în timpul lecțiilor de cățărat atingea vârful copacilor cum nu o mai făcea nimeni și de aceea a fost repartizat într-o clasă specială pentru a avea o supraveghere permanentă ca să nu se mai cațăre.

Șoricelul a început școala fiind olimpic la alergări, dar, nu după mult timp, a avut o cădere nervoasă din cauza suprasolicitării la lecțiile de înot, astfel că părinții lui l-au dus la medic și a avut nevoie de tratament.

La finele anului, un pește, foarte ciudat, tăcut, retras, fără prieteni, a avut cele mai bune rezultate din toată școala și a fost ales șef de promoție, ținând chiar și discursul de absolvire deși nimeni nu îl auzise vorbind până atunci.

Câinele de preerie a fost ținut departe de școală, deoarece consiliul de administrație al școlii nu a validat săpatul în pământ ca și disciplină de studiu. Părinții câinelui au fost foarte supărați și au dorit să își transfere copilul, astfel că a ajuns ucenicul cărțiței. Câinele de preerie și frații săi erau foarte capabili și în puțină vreme s-au unit cu bizonii care nici ei nu fuseseră primiți la școală și au înființat o școală particulară.

În puțină vreme această școală s-a dovedit a fi un adevărat succes. Și uite așa, școala animalelor, inițiativă care își dorea să rezolve problemele lumii a fost închisă ... spre ușurarea tuturor animalelor”

Această poveste este o adaptare după o poveste realizată într-o întâlnire internațională, sub egida UNESCO.

După vizionarea poveștii, elevii sunt împărțiți în echipe și sunt rugați să răspundă la următoarele întrebări:

- De ce nu a avut succes școala animalelor?
- Ce nevoi de educație aveau beneficiarii școlii?

- Ce aveau în comun ”elevii” și ce nevoi separate aveau ?
- Ce părere aveți despre finalul poveștii ?
- Vedeți vreo asemănare cu școala de astăzi?
- Cum răspunde școala nevoilor voastre?
- Ce valori ar trebui să promoveze școala pentru a răspunde necesităților fiecărui elev în parte?

Fiecare echipă primește câte o foaie de flip-chart, iar la final își prezintă în fața clasei ideile scrise pe foaie.

Ultima activitate din cadrul acestei lecții o reprezintă activitatea care îi va plasa pe elevi în situații diferite, ipotetice, ajutându-i să înțeleagă și să accepte diferențele sociale punându-se în papucii celuilalt prin personajul pe care îl va interpreta. Fiecare elev va extrage câte un personaj, de exemplu : ești elev diagnosticat cu ADHD, ești în permanentă mișcare, ai tendința de întrerupe pe toată lumea; ești colegul elevului diagnosticat cu ADHD și acesta te deranjează în timpul orelor prin mișcarea sa; ești directorul școlii și primești sesizări de la părinți, în care aceștia sesizează comportamentul elevului diagnosticat cu ADHD; etc.

Pornind de la discuțiile lansate, de la interpretările elevilor, le-am propus să vizioneze pentru ora următoare un film accesând următorul link: https://www.youtube.com/watch?v=8IVRU_FGzu8 și să încerce să realizeze un scurt text în care să folosească experiențele acumulate în ora de consiliere.

La final au primit elevii au primit un formular de feed-back, iar în urma acestuia activitatea s-a dovedit a fi interesantă și utilă pentru foarte mulți dintre ei.



„Școlile trebuie să primească toți copiii, fără nici o deosebire privind condițiile lor fizice, sociale, emoționale, lingvistice sau de altă natură. Acestea se referă și la copiii cu dizabilități sau talentați, copiii străzii și copiii care muncesc, copii din populații îndepărtate sau nomade, copii aparținând minorităților lingvistice și etnice...” – Declarația de la Salamanca, 1994.

Învățarea prin cooperare, ascultarea și acceptarea opiniilor, luarea împreună a deciziilor constituie momente active ale predării și învățării. Dacă strategiile tradiționale își propun cultivarea relațiilor de prietenie și înțelegere între copii, strategiile incluzive au un impact mai profund. Ele îi învață pe copii să se accepte așa cum sunt, indiferent de etichetele pe care societatea le pune și să colaboreze în vederea realizării obiectivelor de interes comun.

Integrarea în cadrul școlii, unde, în ultimii ani, hărțuirea și agresivitatea sunt foarte prezente, este dificilă și pentru cel mai adaptabil copil, dar cu implicare din partea părinților, a dascălilor, cu preocuparea pentru orele de consiliere și orientare, copilul se va simți în siguranță și va reuși să se dezvolte și să crească armonios din toate punctele de vedere. Școala reușește să răspundă nevoilor educabililor prin eforturi interne și cu sprijinul tuturor celor implicați, prin

cooperare și comunicare, prin deschidere și adaptabilitate promovând valori sănătoase pentru a crea fundația necesară creșterii și construirii unei vieți sociale active.

Bibliografie:

1. Lemeni, G. , Miclea, M. , ” Consiliere și orientare”, Editura ASCR, Cluj-Napoca, 2002;
2. Ionesc, M., Chiș, V., Mijloace de învățământ și integrarea acestora în activitățile de instruire și autoinstruire, Editura Presa Universitară Clujeană, Cluj-Napoca, 2001;
3. Cosmovici, A., Iacob, L. , ” Psihologia școlară, Editura Polirom, Iași, 1999;
4. Druță, M. , ” Cunoașterea elevului”, Editura Aramis, 2004;
5. Pintilie, M. , ”Metode moderne de învățare”, Editura Didactică, Cluj-Napoca, 2003;
6. Cursul ”Disability – The Value of Difference ”, UNESCO;
7. www.youtube.com ;
8. Pănișoară, I.O., ”Comunicarea eficientă”, Editura Polirom, Iași, 2008;
9. Vrăsmaș, T. , ” Școala și educația pentru toți”, Editura Miniped, București, 2004;
10. Senge, P. , ”Școli care învață. A cincea disciplină aplicată în educație”, Editura Trei, București, 2016;
11. Patrick Daunt – “Integrarea în comunitate a copiilor cu cerințe educative speciale”, Ministerul Învățământului & Reprezentanța UNICEF în România, 1996, p.17;
12. Baban, A. , ”Consiliere educațională, Ghid metodologic pentru orele de dirigenție și consiliere”, Editura ASCR, Cluj-Napoca, 2009.

EXEMPLE DE BUNE PRACTICI EUROPENE

JOB SHADOWING LA KOLLEG ST. SEBASTIAN STEGEN, FREIBURG I. BR., GERMANIA, ÎN CADRUL PROIECTULUI VIP ERASMUS+

Melania RAAB, Liceul Tehnologic „Stefan Hell” Sântana, județul Arad

Abstract: *This article is a presentation of the school Kolleg St. Sebastian Stegen, Freiburg i. Br., Germany, an educational institution where job shadowing mobility took place within the VIP Erasmus+ project 2022-1-RO01-KA121-SCH000054443, during the period 13 – 24.III.2023. It also includes the presentation of the educational offer, the description of extracurricular activities proposed by the educational unit, the description of projects and examples of good educational practice that seemed relevant to us and that we chose to integrate into our teaching approach in order to achieve personal progress from a methodical and didactic point of view, mentoring activities, cooperative learning, role play, learning and education within thematic trips, political-economic, ethical, ecological and resource sustainability education. This school represents more than a place for knowledge and scientific notions. It is a living space, where students spend the whole day, learning with pleasure, without fear, through collaboration and cooperation, using the digital technique and the Moodle platform of the school, engaging in attractive and interactive work, within the same small pot. develop skills. School camps and teacher-student role exchange strengthen the bond between teachers and students. A great emphasis is placed on learning foreign languages, on learning through projects, carried out in collaboration with various qualified institutions, on international partnerships between schools and exchanges of experience between students and teachers from these educational institutions, on the integration of students into real life and on training the necessary skills on the labour market, career counseling and optimal cooperation between all actors involved in the educational process. This is a private school, partly founded by the Roman Catholic Diocese of Freiburg, and it places great emphasis on Christian values. The participation in the ecumenical activities proposed by the educational unit is mandatory.*

Keywords: *political and ecological projects, collaborative and cooperative learning, mentoring and mediation, digital skills, role play and responsibility*

Introducere

În perioada 13-24.III.2023 s-a desfășurat mobilitatea de tip job shadowing din cadrul proiectului VIP Erasmus+, la Kolleg St. Sebastian din Stegen, Freiburg i. Br., Germania. Scopul activității l-a reprezentat atât acumularea de experiență în domeniul didacticii și metodicii, dezvoltarea profesională și personală, și multiplicarea experienței formative la toate cadrele didactice din școală, prin activități didactice demonstrative, webinarii, pe teme metodice inspirate din schimbul de bune practici care să poată fi utilizate de către toate cadrele didactice din școală, cât și promovarea imaginii școlii în comunitate prin activități de diseminarea.

Fiind o școală privată, Kolleg St. Sebastian Stegen a fost întemeiată pe lângă biserica romano-catolică, inițial ca școală confesională, actualmente este sprijinită de Fundația Diocezei Romano-Catolice Freiburg.

Kolleg St. Sebastian Stegen, Freiburg i. Br., Germania

Scopul școlii vizează mijlocirea unei educații și formări profesionale de bună calitate a tinerei generații și încurajarea acestora să devină cetățeni creștini implicați în societatea democratică a Germaniei, având curajul de a prelua responsabilități și inițiativă. Bazele educației și formării elevilor colegiului le reprezintă sistemul de valori creștine, în centru aflându-se convingerea ca fiecare individ în parte deține o demnitate deosebită, fiind acceptați cu calitățile și slăbiciunile lor. Școala își dorește pe această cale să însoțească și să promoveze copiii și tinerii în dezvoltarea lor personală, aspecte care se concretizează, printre altele, prin activități extra curriculare: în cadrul taberelor de recreere, elevii școlii au posibilitatea de a discuta și dezbate subiecte și întrebări existențiale care-i preocupă pe adolescenți; în cadrul practicii sociale (Compassion) au loc întâlniri cu oameni nevoiași, aparținând grupurilor vulnerabile, profilul religios al colegiului cuprinzând, dincolo de acestea, slujbe și ceremonii religioase desfășurate în cadrul comunității școlare sau meditații în capela palatului.

Așteptările colegiului de la elevii săi

Pentru a fi admis la Kolleg St. Sebastian Stegen se pune mare accent pe recomandările ce le face învățătorul la finalizarea ciclului primar. Toți elevii participă la orele de religie și se implică în activitățile de tip religios propuse școală: fie că este vorba despre slujbe religioase, sau de zile de recreere și meditație. Un accent deosebit se pune pe educarea spiritului civic la elevi, a responsabilizării și implicării sociale, ca de exemplu: participarea la tabere școlare și la practica profesională sau socială ce poartă denumirea „Compassion”.

Oferta educațională

- Gymnasium^{1/} Studii liceale cu achiziționarea noțiunilor de cultură generală, axată pe predarea limbilor clasice, a limbilor moderne și pe educație muzicală;
- Integrierte Realschule^{2/} Școală reală integrată;
- Aufbaugymnasium³

Ofertă educațională la decizia școlii Kolleg St. Sebastian Stegen

- **Educație muzicală:** orchestră; ansamblu coral pentru ciclul inferior și atelier de lucru Musical; ansamblu coral pentru ciclul superior I și II; Big Band; Cor și orchestră; implicare în corul de băieți sau în cel de fete, coruri constituite pe lângă Catedrala Romano-Catolică din Freiburg/Freiburger Münster;
- **Întâlniri culturale:** excursii de studiu efectuate în mod regulat la Roma și în Grecia; întâlniri pentru schimburi de experiență cu școlile partenere din Franța

¹ Studii de tip liceal finalizate cu Examen de Bacalaureat, care permit înscrierea la studii superioare (universități, academii).

² Școală de tip secundar I, cuprinzând clasele a V-a până la a X-a, necesitând urmarea unei calificări profesionale la finalizarea acestui nivel de studiu.

³ Aufbaugymnasium este în Germania o formă de școlarizare de tip superior de treaptă, care poate fi accesată după finalizarea școlii reale cu referințe permise pentru continuarea studiilor de tip gimnazial ca treaptă finală de studii preuniversitare. Acest tip de școlarizare permite achiziționarea cunoștințelor lingvistice de limbă străină L2, necesare în vederea înscrierii la Examenul de Bacalaureat.

(St. Joseph, Périgueux), Anglia (Silcoates School, Wakefield), Talitha Kumi, Betleem (Palestina) și San Javier, Murcia (Spania);

- **Cercuri și ateliere de lucru:** teatru; film; tehnica de organizare a evenimentelor; Jazz și streetdance; anduranță; istorie; sanitari; grădinărit; engleză; franceză; DELF; italiană.

Resurse umane

Momentan studiază în cadrul colegiului Kolleg St. Sebastian Stegen 820 elevi, cuprinși fiind în 36 de clase, la care predau 80 de cadre didactice.

Contribuția pedagogică

Contribuția elev/ lună calendaristică este de 40,- Euro, iar în cazul în care sunt mai mulți frați înscriși la o școală din cadrul Fundației Diocezei Romano-Catolice Freiburg se percepe pentru al doilea copil suma de 20,- Euro, iar următorii copii ai familiei respective sunt scutiți de taxe. Prima tranșă de bani se virează până în data de 1.XI., iar a doua până pe 1.IV., fiecare în valoare de 240,- Euro.

În cazuri speciale, există posibilitatea reducerii de taxă, necesară fiind o cerere înaintată conducerii școlii și aprobată de finanțatori.

Orar

- Prima oră: 7:50-8:35
- A doua oră: 8:35-9:20
- Prima pauză mare: 9:20-9:40**
- A treia oră: 9:40-10:25
- A patra oră: 10:25-11:10
- A doua pauză mare: 11:10-11:30**
- A cincea oră: 11:30-12:15
- A șasea oră: 12:15-13:00
- Pauza de masă: 13:00-13:45**
- Ora a opta: 13:45-14:30
- Ora a noua: 14:30-15:15
- Ora a zecea: 15:25-16:10
- Ora a unsprezecea: 16:10-16:55
- Ora a douăsprezecea: 17:05-17:50
- Ora a treisprezecea: 17:50-18:35

Activități de îngrijire, sprijin și supraveghere a elevilor după programul școlar la Kolleg St. Sebastian

Sub motto-ul: „Mai mult decât o școală deschisă pe tot parcursul zilei” funcționează Kolleg St. Sebastian din Stegen, Freiburg i. Br., care oferă un spațiu sigur elevilor săi, fiind o școală modernă cu săli de clasă luminoase, aerisite, spațioase și minimaliste. Arealul școlar, un vast campus care cuprinde multe clădiri ale Episcopiei Romano-Catolice, spații verzi și parcuri pentru recreație, toate date spre folosință școlii, nu este doar un „spațiu școlar”, ci și un „loc de

conviețuire”, având o vastă ofertă de activități și programe de îngrijire și supraveghere a elevilor.

Tinerii din zilele noastre au, mai mult ca oricând, nevoia de astfel de spații de conviețuire, unde au prilejul de a percepe și resimți valori cum sunt simțul responsabilității, al onestității și încrederii, în sensul de a fi un om de bază și de încredere, formarea și consolidarea unor legături sociale solide cu cei de vârsta lor și cu adulții, dar totodată educarea unui comportament responsabil și sustenabil cu „creația”, în sens particular și amplu (om și mediul înconjurător). Activitatea de formare și educare din cadrul orelor de curs este completată de oferta educațională extracurriculară bazată pe educarea la elevi a valorilor creștine. Pentru a păstra un echilibru între viața familială și cea profesională, părinții au nevoie de sprijin pentru ușurarea sarcinilor în cadrul procesului de educare a copiilor. O dezvoltare optimă a elevilor este realizabilă doar prin colaborare continuă dintre toți dascălii colegiului. O premisă de bază în atingerea acestui obiectiv este includerea personalului educațional și a spațiilor de învățare „Lernraum+” în oferta educațională de sprijin și îngrijire a elevilor din comunitatea școlară a colegiului.

Obiectivele ofertei educaționale de tip „școală după școală”

Acordarea de sprijin prin intermediul personalului responsabil și calificat:

- Consilierea și supravegherea elevilor pe durata pauzelor și a pauzei de masă;
- Sprijin acordat în vederea rezolvării temelor pentru acasă.

Completarea ofertei școlare curriculare:

- Descoperirea unor noi spații de învățare și de dobândire a experienței;
- Sprijinirea dezvoltării elevilor pe traseul transformării lor în personalități responsabile și implicate în viața comunității din care fac parte;
- Ofertă educațională de petrecere a timpului liber, a dezvoltării creativității și a descoperirii mediului înconjurător prin joc.

Transmiterea valorilor și a normelor creștine:

- Exersarea respectării regulilor și a ritualurilor;
- Învățarea prin modele și consecvență pedagogică;
- Dezvoltarea și modelarea relațiilor sociale.

Oferta educațională de tip „școală după școală” a colegiului Kolleg St. Sebastian Stegen

1. Supravegherea de după amiază în cadrul colegiului: Lernraum⁴⁺

Supravegherea de după amiază are loc de luni până joi în intervalul orar 12:15-16:00, fiind un program de tip after school, în cadrul căruia elevii își pot efectua temele pentru acasă, pot învăța sub îndrumarea și supravegherea personalului calificat.

La ora 13:00 elevii și dascălii servesc împreună masa de prânz în sala de mese a cantinei colegiului. Pentru petrecerea timpului liber de după servirea prânzului, elevilor le sta la

⁴ Lernraum = spațiu de învățare

dispoziție o ofertă variată de jocuri și activități sportive, fiindu-le permis să se miște liberi prin campusul școlar care reunește spații verzi, parcuri și săli de clasă, desfășurând activități de tip in- and outdoor.

Programul de tip after school se desfășoară în intervalul orar 14:00-15:15, perioadă în care se învață și se exersează, elevii efectuându-și sub supraveghere temele pentru acasă sau beneficiind de sprijin, dacă este cazul, sprijin oferit de personal calificat sau de mentorii lor – elevi de clasele a X-a până la a XII-a.

Programul de îngrijire, sprijin și supraveghere se termină cu activități de petrecere a timpului liber în intervalul orar 15:15-16:00, în cadrul căruia elevii se pot destinde prin jocuri de mișcare și cooperare sau prin activități de valorificare a creativității.

2. Masa de prânz și pauzele

Pe durata celor două pauze mari, toți elevii și dascălii școlii își pot cumpăra, de la Bistro M, și servi micul dejun, băuturi răcoritoare sau calde în spațiul amenajat pentru servirea mesei, oferta fiind vastă și diversificată. La ora 13:00 se oferă o masă caldă de prânz, constând, la alegere, dintr-un meniu clasic sau unul vegetarian. Dincolo de acestea există mai multe țășnitori pe domeniul colegiului, de unde elevii se pot servi cu apă potabilă.

3. Sprijin și învățare prin mentorat și cooperare între elevi

Individual sau în grupuri de lucru restrânse, compuse din maxim 3 persoane, se ajută elevii reciproc la efectuarea temelor de casă, mentorii îi sprijină la învățat și le dau sfaturi legate de probleme de învățare. Finalitatea acestui proces este ca elevii să le ofere colegilor lor căi spre învățarea auto-organizată.

Obiectivul colegiului este acela de a oferi elevilor și părinților un sprijin eficient și necomplicat. Premisa o reprezintă o bună înțelegere și cooperare între mentor, profesorul de specialitate, elevul aflat în dificultate și părinții acestuia, astfel încât problemele să poată fi abordate în mod concret, iar lacunele să poată fi închise în mod rapid prin cunoștințele necesare.

Cine poate beneficia de sprijinul în procesul de învățare?

De acest gen de sprijin pot beneficia elevii ai claselor a V-a până în a IX-a (dacă este cazul și elevii de clasa a X-a), care au nevoie de sprijin și își pot permite un îndrumător din rândul colegilor mai mari .

Ce materii intră în oferta de sprijin?

Materiile pentru care se poate solicita mentor și sprijin sunt: Matematica, Chimia, Fizica, toate limbile clasice și moderne (Latină. Greacă, Franceză. Engleză, Spaniolă), Germană (ciclul inferior).

Cine face parte din rândul mentorilor?

Elevii claselor a IX-a până la a XII-a și foști elevi ai școlii, după convorbirea prealabilă cu profesorii de specialitate, pot fi incluși în acest program de mentorat. Mentorii interesați să ofere sprijin colegilor lor se vor înscrie pe lista aflată la secretariat.

Ce au de făcut cei care vor să aplice pentru programul de mentorat în calitate de beneficiari al serviciilor oferite?

Cei interesați de programul de mentorat oferit în școală, depun la secretariatul colegiului o cerere, urmând să se găsească un mentor indicat pentru cazul în parte, după care se realizează legătura dintre elev și mentor.

Costurile pentru orele de sprijin se ridică la 9,- Euro/45 de minute, respectiv 12,- Euro/60 de minute. Această sumă minimă este considerată punct de referință, fiind posibilă o înțelegere cu mentorul. Plata pentru orele efectuate se face imediat după încheierea fiecărei ședințe de meditație.

Unde și când au loc orele de sprijin?

Programul de mentorat se poate desfășura la școală, pe perioada timpului liber, în pauza de masă, după orele de curs, dar și acasă. Locul și ora sunt stabilite în mod flexibil prin discuție cu mentorul. Pe timpul vacanțelor școlare întâlnirile din cadrul programului de mentorat nu se pot desfășura pe domeniul școlii.

Tabere școlare și activități extracurriculare

În cadrul taberelor școlare li se oferă elevilor oportunitatea de a pune în practică cele învățate la orele de curs, de a consolida relații, de a se cunoaște mai bine personal și reciproc, de a-și cunoaște profesorii și de a-și antrena abilitățile. Acestea cuprind activități sportive, practice, jocuri și concursuri.

Tabăra de schi ce are loc în Alpi (2023 în Südtirol, Italia) reprezintă un cadru propice pentru inițierea în mersul cu schiurile, antrenarea abilităților sportive în domeniul jocurilor de iarnă, îmbunătățirea tehnicii de schiat, având ca program liber o vastă ofertă de activități distractive: manichiură, confecționarea de coliere și brățări din perle, program de scamatorie și magie, partide de tenis de masă sau fotbal de masă, confecționarea decorațiunilor de Paști, pictarea de tatuaje pe piele sau împletirea șuvițelor cu meșe din pene. Un lucru important în cadrul acestor tabere este educarea non-formală. Curățenia și ordinea în camere are un rol prioritar, din acest motiv se organizează concursuri pe această temă, camerele fiind controlate în fiecare seară de comitetul de jurizare format din profesorii însoțitori.

Vizite la muzee, de exemplu Ötzmuseum din Bolzano, sau o zi de distracție la aquapark în Brixen, diversifică programul de schi întrerupt de vremea nefavorabilă. Serile cu jocuri de societate și alte activități distractive și interactive, sudează relațiile de grup, fiind baza pentru legarea unor noi prietenii. Concursul „Schlag den Lehrer” (Învinge-l pe profu) a cuprins diverse jocuri (cine bea cel mai mult – apă –, silabisire de la coadă la cap, concurs de suflat mingi, hula hoop ș. a.), câștigate în special de către elevi.

Experiențele din cadrul taberelor școlare sunt documentate de elevi, aceștia publicând pe pagina web a școlii articole și jurnale de călătorii, cuprinzând rezumatul activităților și al întâmplărilor din excursii și tabere. În cadrul excursiilor atractive, elevii învață prin experimente și proiecte dedicate activităților practice și învățării prin descoperire și cooperare.

Excursiile și taberele școlare sunt organizate pe zile tematice, elevii învățând să acorde primul ajutor, să construiască lămpi cu ulei folosite în Antichitate, să scrie pe plăcuțe din lut asemeni romanilor, să impregneze un semn distinctiv/heraldic pe o bucată de piele, să se familiarizeze cu tehnica cioplitului în piatră și cu sistemul democratic al vechilor greci. În

cadrul zilei tematice „Roma antică” elevii au posibilitatea de a face o incursiune în lumea Antichității romane, de a se transpune în diferite roluri, de a înțelege conceptele introduse la orele de curs de Limbă latină, cultură și civilizație romană, jocul de rol fiind unul prezent pe tot parcursul demersului didactic curricular și extracurricular. Ziua s-a finalizat cu o paradă de modă a costumelor romane și cu punerea în scenă a unei piese de teatru, protagonistul căreia fiind un german care face cunoștință pentru prima dată cu o așezare romană.

Activitățile sunt în așa fel gândite, încât elevii să lucreze întotdeauna în parteneriat sau în grup. Ei învață împreună și unii de la alții sub îndrumarea cadrelor didactice, fiind actorul principal al procesului instructiv-educativ.

Alte activități interesante pentru elevi sunt vizitarea unor locuri de importanță istorică și culturală, a unor cetăți, palate și castele, învățând să tragă cu arcul ca în Evul Mediu și să se orienteze în spațiu prin jocul-concurs *Geocaching*, făcând uz de competențele dobândite în cadrul orelor de geografie cu privire la citirea coordonatelor de longitudine și latitudine, combinate cu cele de matematică – la fiecare punct de control aflându-se indicii ce pot fi descifrate prin calcule matematice, cheia acestora indicându-le elevilor direcția, ducându-i astfel la următorul punct de control. *Geocaching* îmbină tehnica modernă/digitală cu cea tradițională de citire a hărții, utilizând compasul, iar la fiecare punct de control elevii scanează un chip personalizat, astfel încât să poată fi controlată parcurgerea întregului traseu.

Tabăra școlară de la Sigmaringen oferă o varietate inestimabilă de activități interesante și interactive atât celor mici, cât și celor mari, programul cuprinzând: vizitarea castelului dinastiei de Hohenzollern, incursiune în viața medievală prin vizitarea mănăstirii, a lăcașelor de cult și a campusului Galli din Meßkirch, concurs între echipe de construire a unor plute, vizitarea unei comunități de castori la Dunăre, descoperirea unor fosile și urme arheologice, incursiune în lumea liliecilor, drumeții pe timp de noapte, foc de tabără, prepararea și coacerea pâinii pe băț (Stockbrot) și a bezelelor/Marshmallows la foc de tabără, seară cu jocuri la Casino (folosind bomboanele Maoam drept monede) ș. a.

Programul de tip „Școala altfel” se derulează pe clase, în perioade diferite, implicând doar elevii dintr-un anumit nivel de clase, celelalte clase desfășurându-și programul școlar normal. Aceste activități sunt cuprinse într-un centralizator, care detaliază activitățile propuse, fiind accesibil tuturor actorilor implicați.

Activități extracurriculare ale ciclului gimnazial și liceal inferior (V – X):

Clasele	Eveniment	Perioada de desfășurare	Durata	Observații
a V-a	zile de recreere	începutul lui octombrie	2 zile	
a VI-a	tabără școlară	la alegere	5 zile	prin cooperare cu asociația BBZ

a VIII-a	zile de experiență pedagogică	la alegere	3 zile	prin cooperare cu familiile Zwerger și Raab http://www.zwerger-raab.de/
a IX-a	program de schimb de experiență cu școli din Anglia, Franța și Spania	a alegere	10 zile	
a X-a	BOGY ⁵	înainte de vacanța de toamnă	5 zile	
a IX-a sau a X-a	vizită de studiu în Grecia	înainte sau în vacanța de Rusalii	3 zile+	

Activități extracurriculare ale ciclului liceal superior (XI – XII):

Clasele	Eveniment	Perioada de desfășurare	Durata	Observații
a XI-a	vizită de studii la Roma	Înainte de vacanța de toamnă	8 zile	
a XI-a	proiectul COMPASSION	înainte de vacanța de Rusalii	10 zile	
a XII-a	zile de recreere	după vacanța de toamnă	5 zile	

⁵ Program de consiliere și orientare în carieră

Săptămâna de proiecte „Baustelle Europa”/ „Șantier Europa”

În săptămâna 13-17.III.2023 a avut loc la Kolleg Sankt Sebastian din Stegen, Germania, săptămâna de proiecte „Baustelle Europa“ (Șantier Europa), care a implicat toți elevii claselor a X-a ai acestei instituții de învățământ. În cadrul acestui proiect, elevii au desfășurat activități interesante și interactive pe teme de actualitate. Profesorii de diferite materii au oferit o abordare inedită, transdisciplinară și crosscurriculară asupra unor subiecte de interes public și de actualitate din domeniul literaturii, istoriei, politicii, economiei, ecologiei și mediului înconjurător, fizicii și a resurselor energetice etc. În acest sens, profesorii de limba germană au organizat lectura oferită de scriitoarea Iris Wolff, plecată la vârsta de 8 ani, împreună cu familia, din Banat în Germania, care a citit din romanul ei *Die Unschärfen der Welt (Lumea estompată)*. Elevii au lecturat la clasă romanul scriitoarei, iar în cadrul evenimentului au avut oportunitatea de a intra în discuție cu autoarea, pentru a înțelege în profunzime romanul. Astfel s-a iscat un frumos schimb de idei între generații, elevii realizând un interviu pentru presă și pentru pagina web a colegiului.

16 elevi ucrainieni refugiați din cauza războiului, elevi care învață la această școală, au prezentat un scurt program artistic și au dezvelit zidul pe care au realizat o pictură, având ca subiect pacea mult dorită, drept protest împotriva războiului. La această creație plastică au muncit, împreună cu profesoara de arte, timp de trei luni de zile, dimineața, înainte de orele de curs, în pauzele dintre ore și în timpul liber.

Un alt grup de elevi a prezentat o scurtă scenetă de teatru realizată chiar de ei, pe tema „Granițele Europei“.

Profesorul de științe politice, economie și orientare în carieră a oferit împreună cu Centrul pentru Educație Politică din Freiburg un atelier de lucru pe tema „Planspiel“/joc de rol, în cadrul căruia studenți voluntari de la Facultatea de Științe Politice din Freiburg i-au inițiat pe elevi în planurile și structura Parlamentului European și a Uniunii Europene. Pornind de la un brainstorming pentru activarea cunoștințelor despre Europa, au ajuns să simuleze o întrunire a reprezentanților statelor membre UE, fiecare elev reprezentând câte o țară, cu orientarea politică a acesteia. Elevii au tratat cu maximă seriozitate, implicându-se în acest joc, susținând un discurs în cadrul aceluși summit simulat, exprimând poziția politică a țării pe care o reprezentau, chiar dacă opinia lor nu corespunde cu direcția țării respective, aducând argumente, propunând soluții, realizând alianțe, iar la final au supus votului propunerile și solicitările depuse. În acest joc de rol, care a durat 6 ore, elevii nu s-au plictisit nicio secundă, iar feedbackul lor a fost unul pozitiv, dorindu-și continuarea acestui proiect.

Ziua de miercuri a fost dedicată unei excursii în Franța. Profesorul de limbă franceză a organizat o deplasare la Strasbourg, unde elevii au vizitat centrul istoric și Parlamentul European. La parlament au participat la un mic tur prin clădirea parlamentului, la ședința europarlamentarilor, iar la final au avut oportunitatea de a primi lămuriri de la un funcționar angajat la Parlamentul European.

În cadrul orelor de fizică elevii au cercetat aspecte referitoare la resursele energetice ale țărilor europene și la politica acestor țări vis-a-vis de problema resurselor fosile și sustenabile, utilizând platforma Moodle a școlii, rezultatele fiind cuprinse într-o prezentare PowerPoint.

Un alt punct în cadrul săptămânii de proiecte l-a reprezentat „Mein erstes Jahr in Europa“ (Primul meu an în Europa). Elevii au aflat că fenomenul migrației nu este unul ce ține de modernitate, ci de actualitate a tempora, fiind cunoscut încă de acum 40.000 de ani. Două eleve din Germania au moderat activitatea sub îndrumarea profesorului Steffen Grabisna, activitate în cadrul căreia elevii ucrainieni au prezentat scurt-metraje despre ei și au răspuns la întrebări despre primul lor an în Germania, au vorbit despre așteptări, planuri de viitor și clișee referitoare la cele două culturi: ucraineană vs. germană.

Săptămâna s-a finalizat cu o activitate de acordare a feedback-ului (Highlights - ce a fost bun, ce a fost mai puțin bun, recomandări, concluzii), Europa-Lunch (prânz european, pentru care elevii au pregătit câte o specialitate dintr-o țară europeană și au servit masa împreună) și cu o seară de film (în cadrul căreia elevii au urmărit filmul *Persepolis*, în regia lui Marjane Satrapi și Vincent Paronnaud produs în 2007. Filmul a câștigat „Premiul Juriului“ la Festivalul de la Cannes 2008 și ilustrează povestea subtilă a unei fete din Iran, ce se desfășoară în timpul Revoluției islamice. Prin ochii personajului principal, Marjane, o fetiță precoce și directă în exprimare, în vârstă de 9 ani, vedem cum speranțele oamenilor sunt zdrobite pe măsură ce fundamentalistii preiau puterea – forțând femeile să poarte văl, persecutând și întemnițând mii de oameni).

Valoarea acestei săptămâni de proiecte constă în conștientizarea importanței democrației la nivel mondial, fiindcă valorile promovate de Uniunea Europeană și drepturile omului, susținute de aceasta, nu sunt chestiuni general valabile la nivel global. În concluzie, o democrație, fie ea și imperfectă, este de preferat unei dictaturi de orice fel.

Exemple de bună practică culese din activitățile propuse de Kolleg st. Sebastian Stegen

1. Comunicarea nonviolentă⁶: integrarea în comunitatea școlară, medierea conflictelor și practica de tip social și acțiune în folosul comunității

Este comunicarea eficientă o chestiune ce ține de hazard? În principiu, nu, însă se pune întrebarea, care aspect dorim să-l prelucrăm, astfel încât să fim fericiți. În acest sens trebuie să ținem cont de anumite condiții. Întrebarea centrală în cadrul oricărei comunicări este: Ține de mine sau de interlocutorul meu? Sau mai concret: În tabăra cui se află responsabilitatea? Fie că este vorba despre relații personale sau la locul de muncă/în clasa de elevi, comunicarea empatică și inteligența emoțională a devenit tot mai importantă în ultima vreme. Alexandru Moldovan este de părere că, Marshall B. Rosenberg a dezvoltat conceptul de comunicarea nonviolentă sau empatică cu promisiunea creării de relații autentice, fără a fi necesară compromiterea propriilor valori și nevoi⁷. Metoda are patru elemente esențiale care se folosesc atât pentru situații de auto-reflecție, și pentru a asculta cu empatie, precum și pentru a ne exprima autentic cu privire la ce este important pentru noi:

1. Observarea realității/a ceea ce se întâmplă efectiv;
2. Starea emoțională avută atunci când observi;

⁶ Conf. Marshall B. Rosenberg: *Comunicarea nonviolentă*, Editura Ponte, București, 2014.

⁷ Alexandru Moldovan: „De ce să aplici comunicarea nonviolentă în echipă”, Blog upriserz. Together we rize. Business, 2020. Online sub: <https://blog.upriserz.ro/guest-post-alexandru-moldovan-de-ce-sa-aplici-comunicarea-nonviolenta-in-echipa/> [30.V.2023, 05:30]

3. Nevoile și valorile identificate cu ajutorul emoțiilor tocmai exprimate;
4. O cerință concretă pentru a găsi o soluție și/sau a menține relația funcțională.

În același timp, punând în centrul ei empatia, comunicarea nonviolentă ne invită în a căuta mereu umanitatea în omul din fața noastră, fără a trebui să fim de acord cu acțiunile pe care acesta le-a întreprins sau dorește să le înlăptuiască. Să înțelegem, fără a fi neapărat de acord. Să avem o relație autentică, înainte de a corecta.

Marshall Rosenberg⁸ ne arată în cartea *Comunicarea nonviolentă*, cum să trecem dincolo de suprafață și să vedem ceea ce este viu, real și vital în noi. Citind cartea, conștientizăm că toate acțiunile noastre au la bază nevoi umane universale. Abia în momentul în care ne înțelegem și ne recunoaștem nevoile, creăm o bază comună pentru o relație armonioasă, realizând o conectare profundă cu ceilalți și cu noi înșine.

Comunicarea Nonviolentă ajută la eliberarea individului de efectele experiențelor din trecut și ale condiționării culturale, la renunțarea la tiparele de gândire care duc la certuri, furie și deprimare, la rezolvarea conflictelor pe cale pașnică/amiabilă, indiferent de natura lor. Totodată ajută la crearea unor structuri sociale în care nevoile tuturor să poată fi împlinite, dezvoltând relații bazate pe respect reciproc, compasiune și cooperare.

„Proiectul Aristotel”, un studiu efectuat în 2012 de Google, dezvăluie anumite adevăruri despre munca în echipă și prezintă caracteristicile care stau la baza unei echipe eficiente⁹. Google a căutat să respecte metodologia și criteriile științifice ale unui studiu academic, iar concluzia a fost că „eficiența NU ține de cine face parte din echipă, ci de modul în care echipa respectivă colaborează”¹⁰. Modul în care lucrează o echipă este dat de:

1. Siguranța emoțională sau percepția membrilor echipei asupra consecințelor asumării unui risc personal;
2. Încrederea că membrii echipei fac tot ce le stă în putință în vederea livrării rezultatul estimat.

În centrul concluziilor oferite de studiul celor de la Google se află conceptul de inteligență emoțională strâns legat de empatie. Deloc întâmplător este faptul că în anul 2015, atunci când a fost numit în funcție noul CEO al Microsoft, Satya Nadella, acesta a impus ca lectură obligatorie tuturor membrilor echipei cartea lui Marshall B. Rosenberg *Comunicarea Nonviolentă*¹¹. A făcut acest lucru deoarece cunoștea efectele acestei metode: stabilirea unor relații autentice (nu neapărat confortabile pe termen scurt) și un mediu de muncă menit să încurajeze „experimentarea, inovația, creativitatea, performanța echipei față de cea individuală”¹².

⁸ Marshall B. Rosenberg este fondatorul și directorul de Servicii Educaționale al Center for Nonviolent Communication (CNVC), organizație internațională de promovare a păcii. Este, de asemenea, autorul cărții *Speak Peace in a World of Conflict*, folosind pentru prima oară CNV în anii '60, în proiecte de integrare școlară finanțate de statul american, rolul lui fiind acela de a susține programe de training în comunicare și mediere. A fondat Center for Nonviolent Communication (www.cnvc.org) în anul 1984. Organizația are astăzi peste 200 de traineri în 35 de țări din lumea întreagă. În România, CNVC este reprezentată de Asociația pentru Comunicare Nonviolentă. www.nonvilenta.org.

⁹ Apud: Alexandru Moldovan: „De ce să aplici comunicarea nonviolentă în echipă”, Blog upriserz. Together we rize. Buisness, 2020. Online sub: <https://blog.upriserz.ro/guest-post-alexandru-moldovan-de-ce-sa-aplici-comunicarea-nonviolenta-in-echipa/> [30.V.2023, 05:30]

¹⁰ Idem.

¹¹ Observă Alexandru Moldovan în Ibidem.

¹² Idem.

Cu adevărat inovativ la această metodă este modul de învățare. De obicei înveți ceva ce arată bine pe hârtie, într-un mediu artificial și uneori cu oameni cu care nu te vei mai întâlni vreodată, iar apoi aștepți ocazia din viața reală să se potrivească și să aplici ce ai învățat în urmă cu câteva luni.

Cu ajutorul unui mentor sau facilitator în comunicare nonviolentă, procesul de învățare se realizează direct și doar cu echipa în cauză, iar aproape toate exemple sunt reale din viața de zi cu zi a echipei și a provocărilor pe care aceasta le are în momentul prezent. Astfel că învățarea metodei se întâmplă implicit, prin faptul că funcționează chiar sub ochii echipei, aducând claritate și progres în dinamici învechite, despre care nu se credea că se mai pot rezolva vreodată.

Deși nu promite să schimbe lumea, această tehnică de comunicare are capacitatea de a aduce oamenii mai aproape, de a-i face mai curajoși în a fi autentici, de a fi prezenți și conștienți la modul cum se poate deteriora o relație și ce pot să facă concret spre a o proteja, nu doar în cadrul unei echipe, ci în orice relație interumană.

La Kolleg St. Sebastian din Stegen se pune mare accent pe comunicarea emoțională, nonviolentă, o comunicare deschisă, lipsită de neînțelegeri și fără blocaje. Elevii sunt încurajați să-și rezolve singuri problemele și eventualele conflicte dintre ei sau apărute în relațiile cu profesorii. În acest sens are loc formarea mediatorilor, elevi care au abilitatea de a media conflicte și de a-i sprijini pe elevii de clasa a V-a în procesul de integrare și adaptare în comunitatea școlară.

La finalul fiecărui an școlar sunt selectați elevi din clasele a IX-a în vederea formării acestora ca mediatori de conflicte. Aceștia au rolul de a interveni în anul școlar următor în relația cu elevii din clasele a V-a, care urmează a fi integrați în comunitatea școlară. Misiunea acestor elevi este de a-i însoți pe boboci, elevii de clasa a V-a, la debutul vieții de elev în școală, și pe întreaga durată a clasei a V-a. Activitățile desfășurate sub motto-ul: „Cei mari sunt sprijin pentru cei mici” au în Stegen o îndelungată tradiție, tradiție ce s-a dovedit de-a lungul anilor a fi de valoare. Cei selectați în cadrul acestui program participă timp de trei zile la un stagiul de formare referitor la ținută, cunoștințe, abilități și competențe, care îi fac să fie capabili de a juca rolul de mentor pentru copiii din clasele a V-a, astfel încât să le fie alături și să-i susțină, dacă este cazul, în soluționarea conflictelor. Pentru fiecare clasă de a V-a este prevăzut un număr de 4-5 elevi mentori, care acționează în strânsă colaborare cu diriginții claselor și cu serviciul de asistență socială¹³.

Tinerii viitori mentori și mediatori de conflicte primesc la finalul stagiului de formare un certificat de participare și o dovadă pentru statutul de mentor. Domeniile de intervenție ale mediatorilor sunt multiple și variate, dintre care amintim: prima zi de școală, împodobirea clasei

¹³ Serviciul de asistență socială din cadrul colegiului Kolleg St. Sebastian Stegen, IN VIA, a fost înființat în cadrul Diocezei Romano-Catolice din Freiburg, fiind responsabil de consilierea elevilor, a dascălilor, a părinților elevilor și a altor persoane de referință pentru elevii școlii. Oferta acestui birou de consiliere cuprinde: consilierea individuală, de grup sau a comunității clasei de elevi; oferte de activități de consiliere pentru grupuri și clase în domeniile viață socială și dezvoltare personală; intervenții în cazul situațiilor conflictuale și de criză; activități de prevenție (printre altele atelierul de lucru „NeMo – spune NU mobbing-ului/ bullying-ului” care vine în întâmpinarea și sprijinirea elevilor de clasa a V-a); proiecte; activitate de formare a elevilor mentori pentru boboci și mediatori de conflicte; colaborarea în dezvoltarea școlară. Acest birou de consiliere își desfășoară activitatea în cooperare cu: cadrele didactice și conducerea școlii; cu alte puncte de consiliere din orașul Freiburg și din județul Breisgau-Hochschwarzwald; cu rețele regionale de prevenție (Ak Gewaltprävention).

elevilor de a V-a, „Rally”-ul școlii¹⁴, întâlniri regulate pe timpul pauzelor, însoțirea în excursii, intervenția în situații de criză ș. a. Elevii mediatori se caracterizează prin simțul responsabilității, încredere, angajament, creativitate, empatie și printr-o multitudine de alte competențe sociale.

2. Improvizatia și jocul de rol¹⁵

Nu trebuie să fim actori pentru a putea interpreta un rol. Dincolo de acest aspect, fiecare individ în parte are de jucat de-a lungul vieții, în mod conștient sau inconștient, mai multe roluri. Jocul de rol, ca metodă didactică, este de folos pentru a clarifica și conștientiza o diferitele fațete și perspective asupra unei probleme.

Improvizatia este un joc de rol spontan în cadrul căruia este expusă o situație sau o problemă fără prea multe pregătiri efectuate în prealabil. Pe lângă întâmplări, situații și probleme din viața cotidiană, pot fi interpretate texte, poezii și basme. De importanță în această situație este reacția spontană, ca și cum am fi participanți la întâmplare sau observatori ai acesteia.

O formă avansată este însuși jocul de rol, participanții intrând în pielea unui personaj al unei situații date. În cadrul jocului de rol liber, preia fiecare protagonist un rol ce-i este dat, fără a primi indicații suplimentare de interpretare, transpunându-l în scenă așa cum simte și crede de cuviință. În acest caz este stabilită doar situația. Acest tip de exercițiu permite actorului să se interpreteze pe sine însuși. Relevante în cadrul acestui exercițiu sunt intuiția, spontaneitatea și diversele variante de interpretare, fiind posibile soluții multiple.

În cadrul jocului de rol legat, sunt indicate rolurile personajelor ce urmează a fi interpretate și modul lor de a acționa, de exemplu sunt descrise rolurile pe carduri, fiind astfel restrânse posibilitățile interpretării. Relevant este în acest caz să se interpreteze în mod cât mai fidel rolul dat, dându-i viață unui anumit personaj străin de actor și de personalitatea individuală. Interpretăm rolul, ca și cum am fi o anumită persoană într-o anumită situație. Jocuri de rol pot fi înscenate cu multiple roluri, iar ceea ce este interesant este faptul că putem schimba rolurile, trecând prin pielea diferitelor personaje, și anume putem intra în rolul personajului opus celui interpretat inițial, schimbând perspectiva și mentalitatea. Important este, ca la final, să se discute despre cele trăite în cadrul acestui exercițiu experiment.

Jocul de rol ne oferă posibilitatea de a recunoaște și înțelege părerile și sentimentele proprii. Astfel suntem sensibilizați pentru a înțelege propriul comportament și pentru procese din cadrul comunicării interumane. Prin preluarea altor roluri este realizabil schimbul de perspectivă, astfel încât avem oportunitatea de a recunoaște și înțelege, atât moduri diferite de percepere a realității, cât și alte interese. Aceasta ne permite să ne transpunem în gândurile și situațiile trăite de alte persoane, să simțim asemeni lor, dezvoltând astfel empatia și compasiunea.

3. Învățarea prin cooperare

Două capete învață mai bine. Această variație a unei vechi zicale se aplică și elevilor dintr-o clasă. Lucrul în grup prin cooperare constituie o parte importantă a unei clase eficiente.

¹⁴ Un circuit de prezentare a școlii și a spațiilor școlare.

¹⁵ Vezi: Lothar Scholz, *Methoden-Kiste – Methoden für Schule und Bildungsarbeit*, nr. 5340, , publicat de Bundeszentrale für politische Bildung, Bonn, 2015, p. 36.

Totuși, a grupa activitățile procesului de învățare înseamnă mai mult decât a le cere elevilor „să lucreze împreună”. Obiectivul principal al lucrului în grup este de a-i implica pe elevi activ în procesul de învățare atunci când există un scop comun acceptat de toată lumea. Gruparea le permite elevilor să lucreze împreună pentru a maximiza învățarea proprie și pe cea a altora.

Un element de frustrare întâlnit la mulți profesori, elevi și părinți, în legătură cu învățarea prin cooperare, este acela că de multe ori elevii cei mai buni îndeplinesc cea mai mare parte a sarcinilor, în timp ce ceilalți doar se țin după ei. Pentru ca o grupare în vederea învățării prin cooperare să fie eficientă și ca timpul disponibil al clasei să fie folosit în mod corespunzător, elevii trebuie să aibă responsabilități clare potrivit rolului fiecăruia, obiective ale grupului definite și răspundere individuală.

În contextul unei clase, gruparea elevilor le oferă acestora posibilități de a învăța unul de la altul și de a se învăța unul pe celălalt în condițiile specifice „lumii reale”. „În anii 1990, lucrul în echipă devenise deja cea mai apreciată competență managerială, după cum arătau studiile ale unor organizații de peste tot din lume” (Goleman 1998). Îi putem pregăti pe elevi pentru perioada în care vor avea o slujbă oferindu-le aceste oportunități de a lucra împreună pentru a crea produse sau a rezolva probleme.

Prin organizarea unei clase astfel încât elevii să învețe prin cooperare, scopul final este acela ca ei să se implice activ în procesul de învățare. Gruparea elevilor în perechi sau în grupuri mici sporește șansele ca aceștia să devină implicați. Elevii resimt mai puțină presiune atunci când li se cere să realizeze o sarcină împreună cu un coleg decât atunci când trebuie să facă acest lucru în mod independent.

Învățarea prin cooperare trebuie utilizată în mod strategic. Există momente și locuri potrivite pentru a apela la structuri de grupuri. Elevii văd adesea în școală o organizație bazată pe competiție, în care încearcă să-i depășească pe colegii lor. Cercetările arată că elevii au o atitudine mai bună față de școală, de disciplină și față de profesori atunci când au posibilitatea de a lucra prin cooperare.

Aspecte pozitive

- 1) În cadrul programului de tip „Școala altfel” elevii parcurg de-a lungul anilor de studiu toate proiectele propuse în cadrul acestui program, dobândind diferite abilități și deprinderi pentru formarea lor ca indivizi compleți;
- 2) Jocul de rol și munca prin cooperare sunt piloni importanți în demersul didactic, pregătindu-i pe elevi pentru viață, activitățile îmbinând teoria cu practica;
- 3) Se pune accent sporit pe comunicarea non-violentă și pe activități extracurriculare care să distragă atenția elevilor de la gadget-uri;
- 4) Activitățile extracurriculare și proiectele de voluntariat, desfășurate în parteneriat cu diferite instituții și organizații, dezvoltă și antrenează spiritul civic la elevi;
- 5) Elevii sunt stimulați să își dezvolte abilitățile în toate domeniile ariilor curriculare.

Bibliografie

Moldovan, Alexandru: „De ce să aplici comunicarea nonviolentă în echipă”, Blog upriserz. Together we rize. Buisness, 2020. Online sub: <https://blog.upriserz.ro/guest-post-alexandru-moldovan-de-ce-sa-aplici-comunicarea-nonviolenta-in-echipa/> [30.V.2023, 05:30];

Rosenberg, Marshall B.: *Comunicarea nonviolentă*, Editura Ponte, București, 2014;

Scholz, Lothar: *Methoden-Kiste – Methoden für Schule und Bildungsarbeit*, nr. 5340, publicat de Bundeszentrale für politische Bildung, Bonn, 2015;

Învățarea prin cooperare, online sub: <https://iteach.ro/pagina/1141/invatarea-prin-cooperare> [31.V.2023, 14:43];

<https://www.kolleg-st-sebastian.de/> [23.III.2023, 15:17].

Secțiunea 3

Fișă de lucru pentru elev cu CES - Informatică / T.I.C. clasa a V a



Profesor Radu Ana-Maria
Colegiul Național Pedagogic "Ștefan cel Mare", Bacău


Elemente de arhitectură a unui sistem de calcul

Nume elev _____ clasa _____









1. Cei doi prieteni Mickey Mouse și Minnie Mouse trebuie să separe din mulțimea de cuvinte care urmează, cele care reprezintă partea hardware și cele care reprezintă partea software a unui sistem de calcul. Hai să îi ajutăm scriind pe fiecare la categoria din care aparține!

 COMPONENTA HARDWARE	Microsoft PowerPoint, mouse-ul, Internet Explorer, tastatura, monitorul, Windows, placa de bază, Microsoft Word, Paint, boxe	 COMPONENTA SOFTWARE
---	--	---

2.  Cum trebuie să ordoneze Goofy pașii pe care să îi parcurgă *datele* în funcționarea unui sistem de calcul? Scrieți sub fiecare pas numărul de ordine:

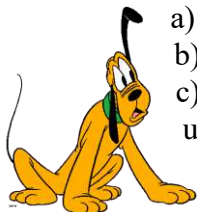
se prelucrează/procesează se scriu/afișează se stochează/memorează se introduc/citesc

3. Completați cu unul din simbolurile <, >, = pentru a obține propoziții adevărate:

1 kb  8 biți	200 Mb  1 Gb	200 GB  1 Tb	1MB  1024KB	7 Pb  1 Pib	500 Mb  1 Gb
---	---	---	--	--	---

4. Ajutați-l pe Pluto să găsească afirmațiile adevărate

- Software înseamnă totalitatea programelor incluse într-un sistem de calcul.
- Termenul de hardware se referă la Unitatea Centrală de Procesare.
- Datele de intrare reprezintă comenzile sau informațiile primite de calculator de la utilizator.
- Datele de ieșire reprezintă acele date produse de către procesor și transmise apoi utilizatorului.



5. Subliniați cuvintele care au legătură directă cu utilizarea calculatorului:

A. monitor

E. procuror

B. opritor

F. auditor

C. procesor

G. difuzor

D. ascensor

H. controlor

Barem: (1 punct se acordă din oficiu)

Subiect	I	II	III	IV	V
----------------	----------	-----------	------------	-----------	----------

Punctaj	2	1	2	2	2
----------------	---	---	---	---	---

Bibliografie:

Manual pentru clasa a V a "Informatică și TIC", autori Mihaela Giurgiulescu, Valeriu Benedicth Giurgiulescu, editara ART Klett

PROIECT EDUCAȚIONAL

ALTERNATIVELE TIMPULUI LIBER



UNITATEA DE ÎNVĂȚĂMÂNT: C.S.E.I. Mihălceni, Școala Gimnazială Câmpuri

TITLUL PROIECTULUI: **ALTERNATIVELE TIMPULUI LIBER**

DOMENIUL: cultural-artistic

PERIOADA DE DESFĂȘURARE A PROIECTULUI: martie – iulie 2021

COORDONATORI PROIECT: prof. Negru Nicoleta & prof. Radu Ioana

PREZENTAREA PROIECTULUI

Motto: *Nu trebuie să arzi cărți ca să distrugi o cultură. Ajunge să faci ca lumea să nu le mai citească.* (Ray Bradbu)

ARGUMENT

Ritmul tot mai accelerat de evoluție a lumii contemporane a pus amprenta asupra preocupărilor familiei de astăzi. *Oamenii ocupați* s-au îndepărtat de lumea cărților, iar televizorul, calculatorul, internetul au devenit pentru ei cele mai importante surse de informație, făcând tot mai rar sau deloc *gestul* de a citi o carte, de a intra într-o bibliotecă, într-o librărie, de a-și construi o bibliotecă proprie, de a merge la teatru.

Proiectul educațional pe care îl propunem reprezintă o încercare de a repune în drepturi *cartea* și *biblioteca*, teatrul, activitățile sportive și cultural-artistice, în general, de a le aduce în atenția elevilor și părinților, de a contribui la redescoperirea lecturii ca o plăcere, o relaxare, un izvor de cunoaștere și visare fără egal! Proiectul promovează conduita pozitivă a adolescenților spre manifestările cultural-artistice. Lectura are acum rivali reductabili care amăgesc. Televizorul, calculatorul, internetul au devenit repere fără pereche pentru fiecare generație de elevi din ultimii ani.

Viața noastră trăită la început de secol XXI este marcată de la mic la mare de amprenta marilor descoperiri științifice care au făcut pași uriași în timp foarte scurt. Aceste trei mijloace de informare rapidă și comodă care oferă elevilor meniul complet în orice domeniu al cunoașterii acoperă deja o plajă substanțială a timpului liber, care rămâne din ce în ce mai puțin. Și atunci se naște întrebarea: mai este cartea *o făgăduință, o bucurie, o călătorie prin suflete, gânduri și frumuseți* cum afirma scriitorul român Tudor Arghezi? Dacă elevul începe a citi din curiozitate și insistă motivat fiind și de aprecierile primite la clasă, el va realiza mari progrese: prin informație, prin deprinderea cititului coerent, conștient, prin implicarea afectivă, prin însușirea și îmbogățirea unui vocabular expresiv.

Pornind de la această constatare am încercat prin acest proiect să găsim modalități și tehnici care să contribuie la stimularea interesului elevilor pentru lectură, prin activități desfășurate în acest sens care depășesc spațiul sălii de clasă sau al camerei copilului, bibliotecile sau unele case memoriale fiind mediile cele mai potrivite ce oferă posibilitatea familiarizării cu ambientul ce păstrează atmosfera de lucru și parfumul celor care au așternut pe hârtie creațiile lor.

SCOPUL PROIECTULUI: dezvoltarea unor aptitudini speciale; antrenarea elevilor în activități cât mai variate și bogate în conținut; cultivarea interesului pentru lectură; facilitarea integrării în mediul școlar; oferirea de suport pentru reușita școlară în ansamblul ei; fructificarea talentelor personale și corelarea aptitudinilor cu atitudinile caracteriale.

OBIECTIVE SPECIFICE:

- stimularea gustului pentru lectură;
- dezvoltarea aptitudinilor artistice și sportive
- îmbunătățirea comunicării orale și scrise
- cunoașterea instituțiilor de cultură din județ,
- stimularea imaginației și a creativității verbale,
- împărtășirea experiențelor personale.

GRUPUL ȚINTĂ: beneficiari direcți: 60 de elevi ai C.S.E.I. Mihălceni (elevi voluntari - inițiatori ai proiectului, elevi cu CES) și 45 de elevi de la Școala Gimnazială Câmpuri.

DURATA PROIECTULUI: martie - iulie 2021

Proiectul educațional se desfășoară în anul școlar 2020 – 2021.

DESCRIEREA ACTIVITĂȚILOR

Activitatea nr. 1

Titlul activității: „Alternativele timpului liber”

Data/perioada de desfășurare: martie 2021

Locul desfășurării: C.S.E.I. Mihălceni, Vrancea, Școala Gimnazială Câmpuri

Descrierea activității: Popularizarea și promovarea proiectului pe site-ul școlii, alte site-uri de specialitate, crearea unor pliante, flyere, articole în ziare locale, încheierea unor parteneriate educaționale.

Responsabili: coordonatorii proiectului

Beneficiari: elevii și cadrele didactice implicate, comunitatea locală.

Activitatea nr. 2

Titlul activității: *Cartea, comoara sufletului*

Tipul activității: tur al Bibliotecii Județene *Duiliu Zamfirescu* Focșani (*Cum se naște o carte?*) și atelier de scriere caligrafică

Data/perioada de desfășurare: martie 2021

Locul desfășurării: Biblioteca Județeană *Duiliu Zamfirescu* Focșani

Participanți: echipa de proiect (elevi și cadre didactice partenere)

Descrierea activității: activitatea se va desfășura sub forma unui atelier de scriere caligrafică, iar lucrările elevilor, lucrări ce prezintă pasaje din cărțile citite, vor fi expuse la școală.

Responsabili: coordonatorii proiectului

Beneficiari: elevii și cadrele didactice implicate

Activitatea nr. 3

Titlul activității: *Obiceiuri din străbuni*

Tipul activității: șezătoare literară

Data/perioada de desfășurare: aprilie 2021

Locul desfășurării: în biblioteca școlilor participante

Participanți: echipa de proiect (elevi și cadre didactice din școlile partenere) **Descrierea activității:** elevii prezintă un colaj de poezii și montaje literare dedicate Sărbătorilor Pascale, participând și la ateliere de creație (Origami, colaje, ouă încondeiate etc.)

Responsabili: coordonatorii proiectului

Beneficiari: elevii și cadrele didactice implicate, comunitatea locală.

Modalități de evaluare: album de fotografii. Aspecte ale activității vor fi filmate și postate pe Facebook și pe blog pentru a realiza interacțiunea dintre elevii din cele două școli.

Activitatea nr. 4

Titlul activității: *Respectă-mă!*

Tipul activității: teatru-forum

Data/perioada de desfășurare: mai 2021

Locul desfășurării: Căminul Cultural Ciorăști; Căminul Cultural din Comuna Câmpuri

Descrierea activității: teatru-forum pe tema prevenirii violenței în școli

Responsabili: coordonatorii proiectului

Beneficiari: elevii și cadrele didactice implicate

Modalități de evaluare: album de fotografii. Aspecte ale activităților vor fi filmate și postate pe Facebook și pe blog.

Activitatea nr. 5

Titlul activității: *1 Iunie Solidar*

Tipul activității: întreceri sportive

Data/perioada de desfășurare: iunie 2021

Locul desfășurării: curtea școlii

Participanți: echipa de proiect (elevi și cadre didactice)

Descrierea activității: Activități non-formale, activități sportive (concurs cu probe sportive)

Responsabili: coordonatorii proiectului

Beneficiari: elevii și cadrele didactice implicate

Modalități de evaluare: Elevii participanți vor fi premiați în funcție de clasament. Aspecte ale activităților vor fi filmate și postate pe Facebook și pe blog.

Activitatea nr. 6

Titlul activității: *Alternativele timpului liber* - revista proiectului

Tipul activității: atelier de creație

Data/perioada de desfășurare: iulie 2021

Locul desfășurării: Biblioteca Județeană

Descrierea activității: Elevii organizați în echipă vor edita revista, selectând materialele (fotografii, articole, interviuri, impresii etc)

Responsabili: coordonatorii proiectului

Beneficiari: elevii și cadrele didactice implicate

Modalități de evaluare: revista, album de fotografii. Aspecte ale activităților vor fi filmate și postate pe Facebook și pe blog.

Activitatea nr. 7

Titlul activității: Diseminarea rezultatelor proiectului

Tipul activității: evaluarea proiectului:portofolii, expozitii, diplome

Data/perioada de desfășurare: iulie 2021

Locul desfășurării: CSEI Mihălceni, Școala Câmpuri, județul Vrancea

Responsabili: coordonatorii proiectului

Beneficiari: elevii și cadrele didactice implicate

Modalități de evaluare: album de fotografii, diplome si adeverinte de participare

REZULTATE SCONTATE:

- Dezvoltarea relațiilor de colaborare și împărtășirea experienței pozitive între elevi;
- Realizarea unor expoziții cu lucrări realizate;
- Implicarea activă a cadrelor didactice și a copiilor în activitățile desfășurate în cadrul proiectului;
- Cultivarea disponibilităților practice ale elevilor prin activități extracurriculare;
- Stimularea potențialului artistic-creativ al elevilor.
- Participarea activă în derularea unor programe de voluntariat.
- Va crește atractivitatea școlii în comunitate
- Se vor consolida parteneriatele cu instituțiile educaționale
- Realizarea de materiale educaționale: albume tematice, ghiduri de bune practice, CD-uri, expoziții tematice.

CRITERIILE DE EVALUARE:

- gradul de implicare și comunicare
- portofoliul proiectului
- valorificarea și popularizarea rezultatelor acțiunilor

EVALUAREA INTERNĂ:

- ✚ realizarea portofoliului proiectului
- ✚ numărul de participanți la acțiunile planificate

+ coerență între scop-obiective-activități-metode-criteriile de evaluare –indicatori

EVALUARE EXTERNĂ:

+ impactul acțiunilor organizate de școala noastră în comunitate.

RESURSE FINANCIARE: sponsorizări, donații, fonduri proprii.

BENEFICIARI:

- direcți: elevii centrului
- indirecti: comunitatea locală;

SUSTENABILITATEA PROIECTULUI:

Suntem încredințați că acest proiect educațional va prinde rădăcini, reprezentând o intervenție benefică în viața liceenilor, devenind un bun obicei multă vreme și cu posibilitatea de dezvoltare/continuare ulterioară a proiectului prin atragerea de noi parteneri și prin crearea unor noi secțiuni.

DISEMINARE:

Rezultatele proiectului și experiența pozitivă vor fi cunoscute la nivelul tuturor participanților la proiect în cadrul consiliului profesoral, opiniei publice, comunității prin diferite mijloace de comunicare: didactic.ro, referate, comunicări, articole în presă/reviste de specialitate, expoziții tematice, televiziune locală, afișe, pliante.

PARTENERI:

1. Biblioteca Județeană Focșani *Duiliu Zamfirescu*

APTITUDINI SI COMPETENTE COGNITIVE

Printre multe lucruri care se repropun în învățământul preuniversitar se afla centrarea pe continuturi, si nu pe formarea de competente. Așa să fie? Dacă luăm ca exemplu disciplina de învățământ Geografie, susținem ca majoritatea profesorilor lucrează cu elevii pentru formarea competentelor.

Competențele specifice Geografiei pot fi încadrate într-un ansamblu alcătuit din:

- competente de comunicare,
- competente de valorizare,
- competente de expresie culturală
- competența de a învăța pe tot parcursul vieții.

În acest sens, elevul este ajutat de profesor să înțeleagă și să reprezinte timpul și, să cunoască și să interpreteze surse, să investigheze și să interpreteze fenomene și procese, să înțeleagă și să utilizeze adecvat vocabularul și informația de specialitate în comunicarea orală sau scrisă, să manifeste curiozitate pentru studiul, să-și dezvolte atitudinea pozitivă față de sine și de ceilalți.

Dimensiunea europeană a educației impune Geografiei să aibă în vedere următoarele competente-cheie: competente cognitive, competente sociale și competente afective.

În domeniul competentelor cognitive („a învăța să înveți”), profesorul își instruieste elevii oferindu-le posibilitatea de a se informa rapid și eficient, de a folosi cunoștințele acumulate în contexte diferite pentru rezolvarea problemelor specifice domeniului. Fără a încerca să transforme elevul în geograf, ci doar să modeleze formarea unor aspecte ale gândirii istorice și a unor capacități practice, profesorul stimulează curiozitatea elevilor prin investigarea și interpretarea diferitelor fenomene, opinii și puncte de vedere, ca și prin posibilitatea de a analiza și evalua critic informația.

Geografia se studiaza prin abordari inter si multidisciplinare. Elevilor le sunt prezentate diferite surse deschise interpretarii. Prin conversatii si dezbateri, activitati individuale si de grup, alcatuirea unor proiecte s.a., elevii își exerseaza capacitatile proprii pentru investigarea si argumentarea unor subiecte. Selectarea informatiei din mai multe surse si efortul de a o înțelege contribuie la dezvoltarea competentei lor de a manifesta obiectivitate si rezistenta la manipulare.

Elevii exploreaza utilizând surse primare si secundare, textul de autor, citind si interpretând harti, imagini, modele grafice pe care pot efectua analize comparative, pot înțelege ca nu exista o singura interpretare, ci perspective multiple asupra fenomenelor, proceselor, își pot organiza un discurs cu puncte de vedere pe care sa le sustina cu argumente personale, pot formula concluzii bazate pe valorile în jurul carora se geografia . Valori care nu-i sunt impuse de catre profesor, elevul fiind ajutat sa le descopere si sa le interiorizeze prin efort personal.

Competentele cognitive sunt o baza de pornire în formarea competentelor sociale prin studiul. Elevii sunt pusi în situatii de învățare în care lucreaza individual, dar si în echipa, dialogheaza si interactioneaza, cooperând pentru a descoperi solutii si pentru a-si asuma responsabilitatea alegerii celei mai eficiente variante. Colaborând cu colegii, elevul își exerseaza deprinderile sociale si își dezvoltă comportamentul civic. Contemporani cu evenimentele social-politice în derulare, elevii pot deveni constienti de importanta atitudinii civice pozitive, pot recunoaste si accepta diferentele, își pot exercisa competentele de a fi toleranti si de a accepta diversitatea etno-culturala. Dimensiunea civica a geografiei îi ajuta pe elevi sa-si formeze atitudinea pozitiva fata de trecut, fata de valorile estetice ale culturii, sa devina constienti de necesitatea conservarii patrimoniului national si a patrimoniului natural al omenirii. Predarea-învatarea Geografiei ocupa locul central în educarea cetateanului responsabil si implicat în viata sociala. Geografia ne învata sa traim împreuna. Importante sunt si competentele afective formate sau dezvoltate cu ajutorul Geografiei.

Atitudinea de toleranta duce la acceptarea diversitatii motivatiilor, intereselor si emotiilor. Elevul învata si exerseaza competenta de a fi purtatorul propriei identitati etno-culturale, pe care o protejeaza, o pastreaza si o îmbogătește cu propria-i experienta. În acelasi timp, își exerseaza si asumarea tolerantei etnice, religioase si culturale, accepta diversitatea intereselor, motivatiilor, emotiilor si rezolvarea pe cale non-violenta a conflictelor.

În ipoteza ca la majoritatea profesorilor întâlnim competențele individuale necesare exercitării „meseriei“, profesionalismul fiecăruia se împlineste doar dacă atinge un nivel de performanță în activitatea sa, cu rezultate pozitive asupra formării și dezvoltării personalității elevilor.

Experiența școlii românești din ultimii ani demonstrează că, și în cazul activității unor profesori care dețin competențele profesionale și relationale, care își îndeplinesc rolul de mediator între sursele informației și elevi, sunt tot mai mulți elevi care nu recepționează mesajul didactic. Cauzele sunt numeroase. Se evidențiază incapacitățile de învățare de care suferă tot mai mulți copii. Sunt cei care nu pot asculta o simplă prezentare pentru că au probleme în urmărirea ordinii sunetelor în cuvânt și a cuvintelor în frază. Nu pot urmări o succesiune de evenimente, nu pot citi fluent un text, nu pot desprinde ideile principale, cititul devine obositor și plictisitor, nu se pot concentra pe sarcini de învățare de lungă durată. Pentru mulți elevi, trebuințele de creștere nu au nicio semnificație, iar ultimele trei trepte ale piramidei lui Maslow nu pot fi urcate dacă ei nu sunt interesați să învețe. Majoritatea competențelor se formează și se exersează doar dacă elevul este dispus să le învețe și să le aplice. Motivația și voința, inteligențele elevilor sunt diverse. De ele depind energia și perseverența cu care elevii se angajează în învățare. Însă, de prea multe ori, dreptul, obligația și responsabilitatea de a învăța sunt înlocuite cu aberantul drept de a nu învăța!

Profesorul nu poate impune învățarea și regulile de comportament decât între limite foarte scăzute, atât cât îi permite legislația în vigoare. Altfel, risca să fie acuzat de presiuni, constrângeri, forme abuzive de autoritate, abuz verbal, abuzuri de orice fel în raport cu elevii. Și dacă elevul nu vrea să învețe, ce poate face profesorul într-o relație pedagogică tot mai degradată și într-un mediu din ce în ce mai ostil?

Cu toții dorim o societate în care toate domeniile, inclusiv cel politic, să fie performante. Cu toții dorim un învățământ eficient, relevant, echitabil și de bună calitate, o școală în care elevii să acumuleze cunoștințe și competențe în pas cu timpul. Îndrăznim să susținem că așa ceva nu se va realiza dacă guvernării nu înțeleg că profesorul este figura centrală a reformei educaționale.

Prof. Sorin RADUCAN, , Colegiul „Mihai Viteazul” Ineu

Copii cu cerințe educaționale speciale – dezvoltarea socială și psihofizică în mediul familial și școlar

Prof: *RAȘCA DELIA-IONICA*

Școala: *ȘCOALA GIMNAZIALĂ GROȘENI*

Așa cum afirmă Grațiana Sion „Familia este recunoscută ca cel mai puternic agent socializator în dezvoltarea copiilor” (Sion, 2007). Familia este esențială în dezvoltarea psihică a copilului, constituind o sursă vitală de dragoste și afecțiune. Ea este cea care trebuie să satisfacă nevoile fiziologice și psihologice ale copilului. Aici copiii dobândesc toate achizițiile necesare dezvoltării (motorii, cognitive, afective), influența familiei fiind factorul esențial al creșterii și educării copilului (Sion, 2007).

Pentru a înțelege ideea de creștere și dezvoltare a copilului într-un cadru determinat, așa cum este familia, este, de asemenea, nevoie de clarificarea termenului de personalitate umană.

Personalitatea umană este un concept complex care trimitte la dezvoltarea ființei umane de-a lungul vieții sale, pornind de la un substrat genetic destul de dificil de deslușit. Personalitatea presupune un ansamblu unitar, de însușiri, procese și structuri care îi conferă o anumită conduită în raport cu ceilalți și astfel adaptarea la mediu este originală având o activitate eficientă, creativă și conștientă (Roșca, 1976).

Dezvoltarea personalității umane este supusă influenței a două tipuri de factori:

- ❖ factorul endogen - mediul intern;
- ❖ factorul exogen - mediul extern.

Acești doi factori nu pot fi eliminați, dar pe primul loc se situează, în timp, factorul endogen. Personalitatea se conturează în urma influențelor genetice și socio-culturale. Al doilea factor, mediul în care aceștia sunt educați, le modelează copiilor destinul. Copiii sunt sensibili la toate influențele încă de la naștere. Fiind receptivi la influențele morale și spirituale, vor trece mai ușor peste eșecuri dacă în perioada copilăriei sunt educați cu înțelepciune.

Se știe că primii șapte ani sunt deosebit de importanți în formarea și dezvoltarea caracterului și personalității adultului de mai târziu.

Deși H. Wallon își publică studiile în anii 40 ai secolului trecut, multe din afirmațiile sale au rămas valabile până azi. Pentru Wallon (1941/2002), dezvoltarea personalității copilului în perioada 3-6 ani cuprinde substadiile:

- 3-4 ani perioada de opoziție
- 4-5 ani perioada de grație
- 5-6 ani perioada de imitație

Personalitatea se naște în perioada de opoziție, iar eu-l tinde să se valorizeze în perioada de grație când caută aprobarea, se dă în spectacol având un comportament narcisist.

Imitația este un concept care face legătura între inteligența situațională și inteligența discursivă. Se continuă imitația propriu-zisă din perioada precedentă cu o imitație a tuturor acțiunilor adultului progresiv amânată (Wallon, 1941/2002).

Integrarea copilului în colectivitate, la grădiniță, la vârsta de 3 ani este o condiție esențială pentru dezvoltarea optimă a lui. Astfel el asimilează modele de viață, experiențe necesare dezvoltării capacității de cunoaștere și a personalității. Acum descoperă că nu este identic cu ceilalți, conștientizează efectul propriilor acțiuni ceea ce îl determină să fie mai responsabil.

Prin joacă, copilul interacționează cu cei din jurul lui, dobândind împliniri pe plan afectiv, învățând să se comporte, adunând informații despre lume și viață, trăind astfel „vârsta de aur a copilăriei” (Șchiopu, Verza 1997, Sion, 2007; Crețu 2001, Vrăsmaș, 1999).

Integrarea și cooperarea eficientă cu cei din grupul de joacă ajută la ridicarea nivelului socializării, formându-se trăsăturile de personalitate: sensibilitatea, spiritul de întraajutorare, încăpățânarea, egoismul, aroganța.

Interacțiunea dintre părinte și copil este cea mai importantă din punctul de vedere al eficienței educaționale, care se adevărește în cazul copiilor cu părinți iubitori, care le oferă căldură, le fructifică calitățile și nu defectele, le dezvoltă personalitatea prin atitudini democratice, rezultatul ducând la copii fericiți și încrezători. O comunicare mai puțin optimă cu copilul se întâlnește în cazul metodelor bazate pe autoritate excesivă, când folosirea pedepsei fizice și „strivirea” personalității copilului conduce la o imagine de sine negativă și comportamente agresive.

Climatul familial joacă un rol important în explicarea existenței unui comportament agresiv la copiii de vârstă preșcolară și școlară. Specialiștii arată că o bună cunoaștere a mediului în care

copilul se dezvoltă stă la baza cunoașterii personalității sale, a trăsăturilor intelectuale și de caracter.

Trăsăturile de personalitate formate în această perioadă se vor dezvolta în continuare în perioada școlară.

Pentru educator/ psihopedagog faptul că un copil este tăcut și retras poate fi un posibil indiciu al supraprotejării în familie. Pe de altă parte, autoritatea exagerată a părinților poate să conducă la un comportament neadecvat al copilului manifestată prin revoltă, mânie, indisciplină, iar în situația în care copilul are autonomie de timpuriu se poate ajunge la o subminare a autorității.

Dacă în familie se stabilesc reguli clare de conduită, permisiunile și restricțiile sunt dozate corespunzător, se acordă controlul și libertatea între anumite limite, se asumă responsabilitatea faptelor, toate acestea conduc la un climat familial favorabil dezvoltării optime a copilului.

Orice abatere de la rolul benefic pe care trebuie să-l aibă familia în viața copilului conduce inevitabil la apariția carențelor afective și educative, în ipostaza lor de frustrări de durată, cu diminuarea posibilităților de dezvoltare armonioasă a personalității viitorului adult.

Familia a avut și are un rol important în viața copilului, o importanță fundamentală fiind acordată relației mamă – copil. În viața fiecărui copil, familia reprezintă primul mediu de socializare caracterizat prin securitate afectivă, susținere, sprijin, cooperare, viață comună, aspirații și interese comune. Printre cele mai importante concepte socio-psihopedagogice amintim: solidaritatea dintre generații, armonia intrafamilială, comunicarea dintre membrii, negocierea din cadrul familiei, identificarea și automatizarea copilului, coeziunea familiei, calitatea raporturilor dintre membrii, în special dintre părinți, formarea și educația parentală (Greguț, 2005).

Principalele caracteristici ale familiei care influențează în mod fundamental dezvoltarea socială a copilului sunt:

- ❖ Legătura biologică de bază a persoanei care îi conferă identitate și îl susține în dezvoltarea intelectuală, afectivă și morală;
- ❖ Primul grup social în care copilul exersează comportamente sociale și se descoperă pe sine;
- ❖ Asigură climatul de securitate afectivă necesar dezvoltării armonioase și echilibrate a personalității;
- ❖ Cadrul optim de dezvoltare a individualității și de valorizare a potențialului copilului.

Percepția socială a copilului cu deficiențe nu este totdeauna constantă și foarte favorabilă, ea variind de la o societate la alta, furnizând semnificații diferite, în funcție de cultura și de valorile promovate în societate. Copilul, diferit de ceilalți copii se adaptează destul de greu la relațiile interpersonale, de aceea părinții și cadrele didactice trebuie să intervină și să joace un rol de tampon, de mediator între copil și persoanele străine. Din nefericire, uneori părinții au tendința de a dramatiza excesiv reacțiile inadecvate venite din partea unei persoane străine, identificând la aceasta o falsă rea intenție într-un gest oricât de neutru. În alte situații, ei neagă tot ceea ce copilul observă în jurul său legat de propria deficiență, insistă pe răutatea și ipocrizia persoanelor din anturaj, cultivând la copil convingerea că lumea în care trăiește este rea. Pe de altă parte, unii părinți refuză să țină cont de dificultățile sociale determinate de deficiență, în acest fel împiedicându-i pe copii să înțeleagă și să accepte toate aspectele legate de propria deficiență.

Reacțiile părinților în fața unui copil cu deficiență sunt foarte importante, astfel părinții pot reacționa prin supraprotecție, acceptare, negare sau respingere. Pornind de la aceste reacții întâlnim următoarele categorii:

- ❖ Părinți echilibrați;
- ❖ Părinți indiferenți;
- ❖ Părinți exagerați;
- ❖ Părinți autoritari/ rigizi;
- ❖ Părinți inconsecvenți.

În momentul în care în familie se naște un copil cu deficiență, majoritatea părinților se simt vinovați. Prezența unui copil cu deficiență într-o familie poate produce o modificare mai mult sau mai puțin profundă a relațiilor din cadrul familiei, afectând atât echilibrul interior, cât și echilibrul exterior care vizează relațiile familiei cu societatea. Însănătoșirea familiei și a climatului familial, intervenția terapeutică și consilierea familiei reprezintă priorități ale unui program de intervenție în cazul unui copil cu deficiențe.

Din punct de vedere al atitudinii adoptate de părinți față de copilul deficient, cercetările demonstrează că ea depinde de mai mulți factori, și anume:

- ❖ Gradul deficienței sau anomaliei prezentă la copil;
- ❖ Factori afectivi, sociali sau culturali ai anturajului ce condiționează modul în care părinții trăiesc această realitate;
- ❖ Nivelul de aspirație familială;

- ❖ Măsura în care copilul satisface așteptările părinților în sensul unei realizări sociale sau intelectuale.

Activități de terapie educațională - Terapia psihomotrică

Recuperarea copiilor cu cerințe educaționale speciale prin terapia psihomotrică include metode, procedee și tehnici special destinate recuperării, ameliorării și dezvoltării anumitor structuri perceptiv-motrice de o importanță majoră și mai ales, care se dezvoltă în perioada copilăriei mici. Aceste conduite și structuri perceptiv-motrice la care fac referire sunt: lateralitatea, orientarea spațială, realizarea motrică, schema corporală, etc.

Programele terapeutice privind educația psihomotricității includ:

- ❖ Recuperarea întârzierilor în dezvoltarea motrică;
- ❖ Influențarea pozitivă a reprezentării schemei corporale;
- ❖ Recuperarea tulburărilor de lateralitate;
- ❖ Recuperarea tulburărilor de orientare, organizare și structurare spațială;
- ❖ Recuperarea tulburărilor de orientare și structurare temporală;
- ❖ Identificarea și discriminarea structurilor perceptiv-motrice de formă și culoare;
- ❖ Recuperarea instabilității psihomotorii;
- ❖ Recuperarea tulburărilor de tipul disgrafiei, dispraxiei, apraxiei;
- ❖ Recuperarea tulburărilor de echilibru și coordonare;
- ❖ Recuperarea tulburărilor de sensibilitate;
- ❖ Activități practice, de relaxare, sportive, de comunicare și de expresie corporală (dans, gimnastică ritmică, aerobică etc.).

(Greguț, 2005)

Activitatea motorie și formarea abilităților vizual-perceptive

Activitatea motorie și învățarea trebuie înțeleasă ca un proces complex cu rolul de a organiza și echilibra mintal specificul cunoașterii copiilor cu cerințe educaționale speciale, copii al căror fenomen de organizare a cunoașterii este perturbat.

Se constituie din acțiuni și programe compensatorii care facilitează înțelegerea lucrurilor, fenomenelor, persoanelor și situațiilor de viață în dimensiunea lor instrumental-integratoare.

Copiii cu cerințe educaționale speciale care prezintă o formă de deficiență mintală, necesită structurarea stimulilor exteriori, adaptate tipologiilor de organizare mintală. Această perturbare cognitivă se exprimă pe niveluri multiple; acestea sunt la nivelul cunoașterii teoretice, la nivelul cunoașterii psihosociale, determinând schimbări fundamentale în personalitatea acestuia, motiv pentru care intervenția asupra comportamentului cognitiv este esențială pentru sistemul de terapie (re)educațională.

Elementele esențiale formării abilităților vizual-perceptive sunt:

- a) Coordonarea vizual-motorie – capacitatea de coordonare vizual-motrică; cu ajutorul ei percepem spațiile. Un deficit pe acest plan va corespunde unei dificultăți de adaptabilitate la cerințele mediului, de exemplu: dificultăți în ceea ce privește mișcarea, îmbrăcarea, adaptare la jocuri, modelare, desenare, scriere, orientare spațio-temporală, menținere a echilibrului, etc.. Recuperarea coordonării motorii trebuie inițiată în familie și continuată prin programul de grădiniță care trebuie să includă exerciții pentru fiecare grup de mușchi, precedate de exerciții de mișcare a ochilor, de dezvoltare a echilibrului static și dinamic, de percepție corectă a unor imagini, de formare a schemei corporale etc.; acestea vor continua cu exerciții pentru dezvoltarea progresiei stânga-dreapta, exerciții pentru stimularea vederii periferice, exerciții pentru focalizarea ochilor cu mișcarea capului urmate de focalizarea ochilor fără mișcarea capului etc.;
- b) Exerciții de coordonare motrică generală - urmăresc dezvoltarea capacității de coordonare pentru mișcări din ce în ce mai complexe ale corpului și se adresează tuturor segmentelor anatomice, incluzând o mare diversitate de activități, având caracter ludic și cu asocieri senzoriale pentru a fi percepute mai ușor de către copii și cu reprezentări ale unor obiecte, forme, spații și elemente din mediu, anterior cunoscute, care întregesc gama de exerciții stimulând interesul copiilor;
- c) Coordonarea motricității fine - urmăresc dezvoltarea capacității de coordonare a musculaturii mâinii în vederea efectuării unor mișcări fine și precise;
- d) Exerciții pentru formarea imaginii corporale și pentru cunoașterea schemei corporale – reprezintă exercițiile care vor urmări dezvoltarea și identificarea corectă a părților componente ale corpului uman și raportarea acestora la diverse elemente din jur;
- e) Percepția poziției în spațiu și a relațiilor spațiale – se referă la percepția corectă a obiectelor din jur prin raportarea lor la propriul corp sau în raport cu alte obiecte și repere spațiale din

jur, toate acestea au în vedere activități desfășurate cu obiecte tridimensionale și valorifică la maximum experiența copilului cu privire la cunoașterea corectă a propriului corp și a imaginii corporale în general.

Aceste elemente esențiale formării abilităților vizual-perceptive se învață prin intermediul unor activități precum:

- ❖ gruparea unor imagini sau obiecte după anumite criterii;
- ❖ asocierea unor imagini sau obiecte după anumite criterii;
- ❖ corespondarea unu-la-unu;
- ❖ numerotarea folosind criteriul ordinii;
- ❖ stabilirea de relații între diferite obiecte sau imagini;
- ❖ ordonarea unor sunete/ imagini care compun o povestire care poate fi însoțită și de relatarea povestirii;
- ❖ asocierea unor sunete și/ sau litere denumind obiecte și/ sau imagini;
- ❖ sortarea unor obiecte sau imagini după anumite criterii;

Formarea și dezvoltarea proceselor psihice prin exerciții senzorio-motorii și perceptive care țin de procesul de formare a abilităților implicate în învățarea actului lexic, grafic, de calcul, de cunoaștere în general și își găsește fundamentarea, în activitatea senzorio-motorie.

Dezvoltarea abilităților manuale

Abilitatea manuală presupune maniera în care un individ reușește să efectueze anumite acțiuni cu un scop bine determinat, care solicită precizie, dexteritate, adaptare suplă și eficiență.

Astfel, în cadrul activităților de abilitare manuală copilul execută exerciții precum:

- ❖ scoaterea de obiecte dintr-un recipient;
- ❖ bate din palme;
- ❖ face un turn din cuburi;
- ❖ răsuțește butoane sau mânere;
- ❖ întoarce pagini una câte una;
- ❖ deșurubează jucării cu filet;
- ❖ face biluțe din plastilină;
- ❖ rostogolește o minge;
- ❖ taie cu foarfecele;

- ❖ decupează de-a lungul unei linii curbe;
- ❖ decupează un cerc;
- ❖ prinde cu ambele mâini o minge de cauciuc (cu diametrul 7-8 cm) după ce o face să sară în fața lui;
- ❖ așezat în loc fix, lansează mingea vertical, cu ambele mâini, puțin deasupra capului și apoi o prinde cu ambele mâini, fără a se deplasa de la locul său;
- ❖ aruncă mingea în arc cu o mână și o prinde cu cealaltă mână;
- ❖ assemblează/ dezasamblează o jucarie;
- ❖ recompune un puzzle;
- ❖ confecționează manual obiecte din carton sau material cerat;
- ❖ este așezat pe covor, culcat pe spate, cu brațele pe lângă corp; aflat în această poziție, i se solicită să îndoie, alternativ, cât mai repede, câte un braț (în timp ce un braț este îndoit, celălalt stă întins pe lângă corp); cotul rămâne aproape de corp, antebrațul se flexează până când degetele sunt apropiate de umăr. Dacă brațul și antebrațul iau o altă poziție diferită de cea solicitată, se corectează și se reia mișcarea alternativă a brațelor.

Dezvoltarea abilităților manuale apare în momentul în care copilul începe să manipuleze jucăriile. Aceste jocuri solicită abilitățile manuale fine, fiind excelente pentru coordonare.

Învățarea motorie trebuie înțeleasă ca un proces permanent determinat de schimbările consecutive dezvoltării și maturizării sistemului nervos și ca un rezultat direct al dezvoltării și experienței personale, dependente de informații senzoriale și de procesele de feedback. Manifestările din sfera motricității trebuie privite în relație strânsă cu dezvoltarea intelectuală, expresia verbală și grafică, maturizarea afectiv-motivațională și calitatea relațiilor inter-individuale. Dificultăți în trecerea de la o mișcare la alta sau în executarea unor mișcări pe baza unor comenzi verbale, lipsă de expansivitate, lentoare, inerție sau uniformitate în mișcări, toate acestea constituindu-se în informații cu privire la nivelul de dezvoltare în plan psihomotric al copilului.

Obiective specifice dezvoltării abilităților manuale:

- ❖ conștientizarea mișcărilor posibile și normalizarea răspunsului motor (voluntar și automat);
- ❖ asigurarea forței și rezistenței musculare în schemele de mișcare necesare realizării activităților de bază și profesionale;
- ❖ creșterea forței musculare;

- ❖ creșterea rezistenței musculare prin folosirea ortezelor și a altor dispozitive;
- ❖ ameliorarea coordonării mișcărilor corpului;
- ❖ remedierea și îmbunătățirea mobilității articulare;
- ❖ prevenirea și eliminarea contracturilor și retracturilor provocate de dezechilibrul de forță musculară, prin întărirea mușchilor antagoniști.

Principalele etape în elaborarea programelor de recuperare kinetoterapeutică a tulburărilor motorii sunt:

- ❖ stabilirea diagnosticului clinic;
- ❖ recomandările și contraindicațiile medicului în raport cu diagnosticul stabilit;
- ❖ evaluarea complexă a persoanei și identificarea resurselor biologice, neurofiziologice, psihologice și sociale care pot susține activitatea de recuperare;
- ❖ stabilirea obiectivelor programului kinetoterapeutic și a principiilor de acțiune care să corespundă fiecărui copil în parte;
- ❖ stabilirea strategiilor operaționale de derulare a programului de kinetoterapie;
- ❖ stabilirea conținutului programului de recuperare.

Intervenția kinetoterapeutică se fundamentează pe o serie de principii care pot căpăta accente specifice de la un caz la altul, în funcție de particularitățile anatomo-fiziologice și neuropsihice ale subiectului:

- ❖ toate ființele umane au potențial latent care poate fi valorificat în activitățile de recuperare;
- ❖ deprinderile motorii timpurii sunt dominate de activitățile reflexe și caracterizate prin mișcări spontane, care oscilează între extrema flexie și extensie;
- ❖ deprinderile motorii ale adultului sunt susținute sau întărite de reflexele posturale;
- ❖ etapele dezvoltării componentelor motorii au o succesiune ordonată, între ele existând suprapuneri de la o etapă la alta (copilul nu își încheie dezvoltarea unei etape înainte de a trece la următoarea etapă);
- ❖ locomoția are la bază contracția reciprocă a flexorilor și extensorilor;
- ❖ frecvența stimulilor și a activităților repetitive sunt folosite pentru a dezvolta forța și rezistența musculară și pentru a susține învățarea actelor motorii.

În recuperarea copiilor cu tulburări neuropsihomotorii se impune cunoașterea normelor și etapelor învățării motorii, pentru a putea folosi eficient și în scop terapeutic exercițiul fizic.

Principali parametri ai unui exercițiu motric sunt:

- ❖ durata mișcării;
- ❖ forța necesară efectuării mișcării;
- ❖ direcția/ direcțiile de efectuare a mișcării;
- ❖ amplitudinea mișcării;
- ❖ tensiunea psihică și fizică implicată în realizarea mișcării;
- ❖ nivelul rezistenței musculare, solicitată de mișcare;
- ❖ nivelul solicitărilor cardio-respiratorii;
- ❖ gradul de participare al receptorilor.

Dezvoltarea și antrenarea musculaturii fine a degetelor și a mâinii este importantă pentru efectuarea unor mișcări cu un grad mare de precizie.

Deprinderile privind abilitarea manuală presupun învățarea stereotipului dinamic necesar în orice activitate profesională. Această învățare este foarte importantă pentru activitățile care presupun unele abilități fizice și mai ales pentru copiii cu deficiențe fizice.

Structura psihomotricității

Principalele direcții de manifestare ale psihomotricității sunt:

- a) relația cu sine - cuprinde în special coordonarea posturală bazată pe reflexe, cu componentele sale spațiale, ritmice și energetice;
- b) relația cu cei din jur - se realizează prin contactul tegumentelor, mimică, surâs, voce, privire;
- c) relația cu mediul înconjurător - contactul tegumentelor cu agenții fizici, manipularea obiectelor din jur, descoperirea spațiului apropiat și îndepărtat etc

BIBLIOGRAFIE

Șchiopu, Ursula, Verza, Emil, (1997), *Psihologia vârștelor*, Editura Didactică și Pedagogică, Ed. a 3-a, București.

Van Coppenolle, H., Simons, J., Pierloot, R., Probst, M., & Knapen, J. (1989). The Louvain observation scales for objectives in psychomotor therapy. *Adapted physical activity quarterly*, 6, 145-153.

Verza, Emil, (1993), *Psihologia vârștelor*, Editura Hyperion, București.

Vohr, B. R., Wright, L. L., Dusick, A. M., Mele, L., Verter, J., Steichen, J. J., ... & Kaplan, M. D. (2000). Neurodevelopmental and functional outcomes of extremely low birth weight infants in the National Institute of Child Health and Human Development Neonatal Research Network, 1993–1994. *Pediatrics*,*105*(6), 1216-1226.

Vrăsmaș, Ecaterina, (1999), *Educația copilului preșcolar*, Editura Pro Humanitate, București.

CUM MĂ SIMT? CUM ÎMI EXPRIM SENTIMENTELE?

profesor învățământul primar Rițișan Călina Dochia
Școala Gimnazială „ Mihai Eminescu “ Dej

Multe persoane afectate de probleme de natură emoțională, fie că este vorba de stres, de încredere scăzută în sine sau de un impas existențial, suferă de pe urma faptului că se simt deconectate de ceilalți, că nu știu cum să interacționeze adecvat, că nu se simt bine într-un grup

Nicio terapie nu își propune să-i schimbe pe cei care nu sunt prezenți, scopul este acela ca schimbarea să se producă în modul cum persoana aflată în terapie se raportează la cei din jur. În acest context, grupul facilitează primirea unui feedback obiectiv legat de propria atitudine și de modul cum este ea primită de ceilalți. Se creează prilejul testării realității în acest microunivers. Grupul reprezintă un sistem de suport și o oglindă care permite conștientizarea blocajelor personale și depășirea lor.

PLAN DE INTERVENȚIE

Mulți copii au dificultăți în identificarea și exprimarea sentimentelor lor, pentru că au abilități verbale limitate, sunt reticenti în a se autodezvălui. Cum majorității copiilor le place să folosească etichetele adezive, această activitate este o tehnică antrenantă și valoroasă.

Este o intervenție concretă ce ajută aducerea la suprafață a problemelor și îngrijorărilor copiilor. Cadrul didactic poate folosi exercițiul ca punct de plecare pentru explorarea și discutarea ulterioară a sentimentelor copilului. Prin folosirea întrebărilor deschise și a comentariilor de susținere, este încurajată deschiderea copilului.

Scopul intervenției:


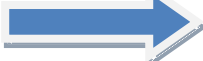


- Activitatea ajută copiii să indentifice și să exprime emoții.
- Exercițiul oferă informații valoroase pentru cadrul didactic.
- Practicianul poate folosi activitatea ca pe o oportunitate de a normaliza și valida sentimentele copiilor.
- Activitatea permite copiilor să înțeleagă faptul că oamenii trăiesc diferite stări emoționale în diferite părți ale corpului.



Tehnici de grup utilizate în scop suportiv în mediul școlar


Etichetele adezive ale sentimentelor (Liana Lowenstein)

Am folosit această tehnică pentru a-i ajuta pe copii să-și exprime emoțiile și sentimentele.

-  Tristețe
-  Durere
-  Recunoștință
-  Dorința de a câștiga (un concurs, o competiție, de a obține calificative bune).



Li s-au distribuit etichetele, iar apoi li s-a cerut să le așeze în acea parte a corpului în care simt emoția denumită pe etichetă.

Am constatat că majoritatea au așezat  în părțile membrelor inferioare și superioare ceea ce este normal la această vârstă. Trei elevi au poziționat etichetele în zona frontală, aceștia motivând că se simt obosiți, fiind și o zi toridă și după 5 ore de curs.



Dragostea și bucuria este resimțită în zona inimii.



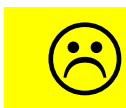
Sentimentele de tristețe le resimt cu precădere în zona feței asociindu-le plânsul, unele grimace ale feței care exprimă supărarea, durerea, tristețea.



Dorița de a câștiga-emoție care a venit la propunerea lor- emoție pe care o simt atunci când joacă un joc la calculator, a fost poziționată în abdomen, în partea superioară a corpului și chiar la cap. Concluzionez că această emoție este trăită foarte puternic stimulând toată partea superioară a organismului.



Sentimentele de recunoștință sunt resimțite în dreptul inimii, la fel ca dragostea și iubirea.



Supărarea este acea trăire care este resimțită atât la nivelul feței, ca expresie facial- plâns, grimase, dar și în zona inimii, zona abdominală unde se resimt efecte ale acestui sentiment .

Multe persoane, indiferent de vârstă, din cauza izolării/ retragerii socio-emoționale (anxietate, timiditate, agresivitate pasivă etc), au un sentiment acut al unicității propriei suferințe și experiențe, însă, intervenția în grup va ajuta la descoperirea că ceea ce ne aseamănă este mult mai consistent decât ceea ce ne separă și ne diferențiază.

Prin această tehnică am încurajat deschiderea copiilor pentru exprimarea emoțiilor, analizarea unor emoții negative, autocontrolul și stăpânirea de sine în anumite situații.

Această activitate poate fi modificată spre a fi folosite cu grupe de copii de vârste și particularități diferite, incluzând copii ce se confruntă cu abuzuri, violență domestică, divorț, doliu și pierdere. Tehnica oferă, totodată, copiilor un sentiment de stăpânire și control, deoarece ei decid ce emoții și experiențe vor fi discutate. Este o intervenție concretă ce ajută aducerea la suprafață a problemelor și îngrijorărilor copiilor. Cadrul didactic poate folosi exercițiul ca punct de plecare pentru explorarea și discutarea ulterioară a sentimentelor copilului. Prin folosirea întrebărilor deschise și a comentariilor de susținere, este încurajată deschiderea copilului.

Bibliografie: suport curs *Tehnici inovative în educație*- cap. 5, „**Tehnici de grup utilizate în scop suportiv în mediul școlar**“, autor **Andreea Ștefănescu**

DIFERIȚI, DAR ÎMPREUNĂ!

Proiect educațional

Prof. Chiojdoiu Maria

Prof. Roman Florentina

CUPRINS

1. Sumar executiv	3
2. Mediul și contextul proiectului	4
3. Identificarea problemei	4
4. Programarea activităților	5
5. Analiza riscurilor	7
6. Managementul proiectului	8
7. Bugetul proiectului	8
8. Concluzii	10

1. Sumar executiv

Titlul/denumirea proiectului propus: Diferiți, dar împreună!

Perioada de desfășurare: 21 martie- 17 aprilie 2022

Locul de desfășurare: Școala Gimnazială Nr. X

Educația integrată a apărut ca o reacție firească a societății la obligația acesteia de a asigura cadrul necesar și condițiile impuse de specificul educației persoanelor cu cerințe educative speciale. Dacă acceptăm ideea că, după absolvirea școlii, toți copiii (inclusiv cei cu dizabilități/cerințe speciale) trebuie să beneficieze de șansa de a participa activ la viața socială, atunci trebuie să le acordăm necondiționat această șansă încă din școală; integrarea socială este pregătită și condiționată de integrarea școlară.

Școala noastră este o instituție de învățământ de stat care are tradiția de a susține educația integrată, integrarea elevilor cu CES.

Proiectul „Diferiți, dar împreună!” urmărește să realizeze prin activități artistice cunoașterea copiilor și a modului în care interacționează aceștia cu colegii, cu familia. Acest proiect favorizează socializarea, educarea și schimbarea viziunii cadrelor didactice asupra problematicii elevilor cu CES.

Implicarea: Cele trei categorii de actori implicați în proiect au roluri distincte și colaborează în activitățile din proiect.

- **Elevii** vor realiza desene, compuneri prin care să caracterizeze propria familie. Elevii se vor implica prin recitarea unor poezii, privesne, realizare de felicitări în cadrul unui program educativ-artistic.
- **Cadrelor didactice** vor pregăti și organiza ateliere de creație, programul educativ-artistic și focus-groupul.
- **Părinții** vor fi implicați alături de copii în cadrul atelierelor de creație, prin activități de identificare a trăsăturilor propriilor copii cu care vor realiza o scurtă caracterizare a propriilor copii. Ei vor oferi ajutor în alegerea materialelor de prezentat la programul educativ-artistic.

Caracterul inovativ- Caracterul inovativ este dat de implicarea tuturor celor trei actori angajați în cunoașterea elevilor cu CES prin activități cu caracter artistic. Buna cunoaștere a elevilor, interacțiunea dintre elevi, cadre didactice și părinți în alte situații decât cele oficiale pot favoriza predarea adecvată, relaționarea adecvată între actorii implicați în predare și obținerea de rezultate școlare mai bune. Cheia obținerii de rezultate școlare bune este cunoașterea profundă a elevilor de către profesori, precum și implicarea acestora în descoperirea de metode adecvate de lucru.

Suma solicitată este de 5810 lei, iar durata proiectului este de 4 săptămâni.

2. Mediul și contextul proiectului

Proiectul se implementează în Școala Gimnazială Nr.X, București. Integrarea școlară eficientă, dincolo de impactul individual resimțit de fiecare elev în parte, asigură comunității un cadru social echitabil în care toți membrii se simt în siguranță. Astfel, integrarea eficientă scade riscul de conflict social și, totodată, pe termen lung, optimizează cheltuielile bugetare ale comunității care nu se vor distribui preponderent spre asistență socială, ci pe educare și formare de cetățeni viabili. În acest context, activitățile proiectului se adresează unui număr de 22 elevi cu CES.

3. Identificarea problemei

Educația incluzivă, această nouă orientare în realitatea educațională, presupune adoptarea unor reforme atât la nivel social cât și la nivelul sistemului de învățământ. În sens mai larg, integrarea educativă presupune schimbarea mentalităților cu privire la rolul social al școlii, schimbarea mentalităților în plan individual, al cadrelor didactice, al părinților, etc.

Problematika integrării copiilor cu CES în învățământul de masă aduce în discuție conceptul de egalitate a șanselor. Existența copiilor cu CES a pus în fața învățământului probleme dintre cele mai diverse, de la forme de organizare a activității, metodologia didactică, strategiile de evaluare, strategiile de predare/învățare, modalități de diferențiere a activității și/sau a

conținuturilor învățării, etc până la complexa problemă a segregării sau/și integrării acestor copii în învățământul de masă.

Tot mai mult se face azi simțită nevoia ca școlile obișnuite să se implice prin lărgirea obiectivelor lor, astfel încât să poată cuprinde o mai mare diversitate de elevi și să permită înglobarea, în sistemul general, a cât mai multor copii cu cerințe educaționale specifice.

4. Programarea activităților

Calendarul proiectului(descrierea activităților și a pașilor premergători, cât și de desfășurare a proiectului)

Nr. crt.	Etapile proiectului	Descrierea activităților (detaliată pe zile, ore etc.)	Perioada
1.	Etapa pregătitoare	<p>Formarea grupului țintă, alcătuirea echipei de lucru-stabilirea elevilor fără CES ce se vor implica în activități-prin colaborarea consilierilor proiectului; formarea grupului țintă este precedată de popularizarea proiectului la clasele în care sunt elevi cu CES- 2 ore;</p> <p>Selectarea materialelor ce vor fi utilizate în programul educativ-artistic cu tema “Sărbătorile de Paște din familia mea” de către consilieri ai proiectului și părinți la nivelul fiecărei unități implicate în proiect.-1 oră</p>	<p>21 martie 2022 24 martie 2022</p>
2.	Etapa de desfășurare	<p>Ateliere de creație cu tema “Familia mea” desfășurate la nivelul fiecărei unități școlare participante. Elevii vor realiza desene cu propria familie-elaborare de desene, de compuneri, iar părinții vor realiza o scurtă caracterizare a propriilor copii. Activitatea va fi organizată de consilieri ai proiectului ce activează la nivelul unității școlare participante. -2 ore</p> <p>Materialele elaborate în cadrul activității de creație vor fi expuse în cadrul unor expoziții. Organizare expoziție-de către consilierii de proiect la nivelul fiecărei unități școlare participante.-o oră</p> <p>Activități de informare asupra problematicei și specificul elevului cu CES care se vor desfășura în Școala Gimnazială Nr.X. La activitate vor participa și cadre</p>	<p>31 martie 2022</p> <p>31 martie 2022</p> <p>1 aprilie 2022</p>

	<p>didactice din unitățile școlare care nu au rol de consilieri în proiect.-2 ore</p> <p>Organizarea unei repetiții a programului educativ – artistic, desfășurat la nivelul fiecărei unități școlare implicate în proiect-o oră</p> <p>Program educativ- artistic cu tema “Sărbătorile de Paște din familia mea”- organizat la nivelul unităților școlare implicate în proiect. Elevii, cadrele didactice se vor implica în recitarea unor poezii, privesne, realizare de felicitări.-2 ore</p> <p>Activitate de focus-group cu rol de evaluare a proiectului la care participă 10 elevi din instituțiile participante-o oră</p>	<p>5 aprilie 2022</p> <p>8 aprilie 2022</p> <p>12 aprilie 2022</p>
--	---	--

Participanți/beneficiari(descriere a categoriilor de beneficiari/participanți și numărul acestora)

Nr. crt.	Unitate de învățământ	Categorie și număr de participanți	Perioada
1.	Școala Gimnazială Nr.X	<p>6 cadre didactice dintre care 3 cadre didactice implicate în realizarea efectivă a activităților și 3 cadre didactice participante doar la activitatea de informare;</p> <p>20 elevi dintre care 10 elevi cu CES și 10 elevi fără cerințe educaționale speciale;</p> <p>20 părinți-dintre care 10 părinți ai elevilor cu CES și 10 părinți ai elevilor fără cerințe educaționale speciale;</p>	21 martie-15 aprilie 2022
2.	Școala Gimnazială Nr.Y	<p>3 cadre didactice dintre care 2 cadre didactice implicate în realizarea efectivă a activităților și un cadru didactic participant doar la activitatea de informare;</p> <p>6 elevi dintre care 3 elevi cu CES și 3 elevi fără cerințe educaționale speciale;</p> <p>6 părinți -dintre care 3 părinți ai elevilor cu CES și 3 părinți ai elevilor fără cerințe educaționale speciale;</p>	21 martie-15 aprilie 2022
3.	Școala Gimnazială Nr.Z	2 cadre didactice, dintre care un cadre didactice implicate în realizarea efectivă a activităților și un	21 martie-15 aprilie 2022

		<p>cadru didactic participant doar la activitatea de informare;</p> <p>10 elevi dintre care 5 elevi cu CES și 5 elevi fără cerințe speciale educaționale;</p> <p>10 părinți- dintre care 5 părinți ai elevilor cu CES și 5 părinți ai elevilor fără cerințe speciale;</p>	
4.	Școala Gimnazială Nr.W	<p>3 cadre didactice, dintre care un cadru didactic implicat în realizarea efectivă a activităților și 2 cadre didactice participante doar la activitatea de informare;</p> <p>8 elevi dintre care 4 elevi cu CES și 4 elevi fără cerințe speciale educaționale;</p> <p>8 părinți dintre care 4 părinți ai elevilor cu CES și 4 părinți ai elevilor fără cerințe speciale educaționale;</p>	21 martie-15 aprilie 2022
5.	Școala Gimnazială Nr.Q	1 cadrul didactic, profesor de sprijin care lucrează cu elevii cu CES din cadrul Școlii Gimnaziale Nr.Q și Școlii Gimnaziale Nr.X	21 martie-15 aprilie 2022

5. Analiza riscurilor

Nr.crt.	Riscuri	Măsuri
1.	În etapa de inițiere, proiectele eșuează adesea dacă nu există planificări prealabile suficiente. Și cea mai mică lipsă de atenție în planificarea acestora poate provoca neînțelegeri și de aici riscul ca una sau alta din activități să nu se poată desfășura.	Supervizarea planificărilor
2.	Menținerea de canale de comunicare cu participanții direct interesați nu este întotdeauna simplă. Lipsa semnalului sau căderea internetului	O permanentă comunicare între participanți.

	pot provoca sincope în comunicare și, astfel, perturbarea programului de activități.	
3.	Modificări neprevăzute ce pot interveni în orarul școlilor partenere, sau indisponibilitatea vreunui cadru didactic/elev implicat în proiect.	Informări în timp util asupra modificărilor apărute în orar.
4.	Depășirea bugetului propus.	Alocarea de fonduri suplimentare/situații neprevăzute.

6. Managementul proiectului

Coordonator de proiect: R. F., profesor, grad didactic I, **Școala Gimnazială Nr.X;**

Secretar de proiect: C. M., profesor, grad didactic I, **Școala Gimnazială Nr.X;**

Consilier de proiect: câte un cadru didactic din unitatea participantă și unitățile implicate în proiect;

Redactor: profesor de la Șc. Gimn. Nr.Z, cu atribuții de elaborare a afișului pentru popularizarea proiectului, elaborarea broșurii cu rezultatele proiectului, a materialelor de prezentare a proiectului;

Fotograf: P. I., cu rol de mobilizare a implicării părinților în proiect și de realizarea a fotografiilor activităților proiectului;

7. Bugetul proiectului

Tipul cheltuielilor	Descriere (roluri, atribuții, cantități, justificări etc.)	Suma acoperită prin (RON)
---------------------	---	---------------------------------

<p>a) remunerații ale echipei de implementare (detaliate)</p>	<p>Coordonator de proiect: R. F. cu atribuții de coordonare a activităților proiectului de la nivelul tuturor instituțiilor implicate în proiect, de promovare externă a rezultatelor proiectului.-300 RON</p> <p>Secretar de proiect: C. M. cu atribuții de organizare a activității în comun și de promovare internă a rezultatelor proiectului; 200 RON</p> <p>Consilier de proiect: Cadrele didactice cu atribuții de consiliere (în număr de șase) se implică în realizarea activităților de creație, în pregătirea și desfășurarea programului artistic.-100×6=600 RON</p> <p>Fotograf: P. I. -100 RON</p> <p>Redactor: profesor de la Șc. Gimn. Nr.Z cu atribuții de elaborare a afișului pentru popularizarea proiectului, elaborarea broșurii cu rezultatele proiectului, a materialelor de prezentare a proiectului;-100 RON</p>	<p>300</p> <p>200</p> <p>600</p> <p>100</p> <p>100</p>
<p>b) achiziții bunuri consumabile (detaliate: număr bucăți, format, site/link – consultare preț etc.)</p>	<p>Hârtie A4 (5 topuri) 5 bucăți ×16 RON pe bucată = 80 RON pe bucată</p> <p>Creioane colorate (40 de cutii)-40 bucăți ×10 RON pe bucată= 400 RON</p> <p>Pixuri (175 de bucăți)-0,60×175=105 RON pe bucată</p> <p>Blocuri de desen-40 bucăți×4 RON pe bucată = 160 RON</p> <p>Tonnere copiatoare si cartuse de imprimante (cofinantare)-un toner Xerox si un toner imprimantă-200</p>	<p>945</p>
<p>c) tipărituri (detaliate: număr bucăți, format, site/link – consultare preț etc.)</p>	<p>Afiș popularizare-5×5 RON =25 RON</p> <p>Tipărire broșuri-10×10 RON =100 RON</p>	<p>125</p>
<p>d) materiale promoționale (detaliate: număr bucăți, format, site/link – consultare preț etc)</p>	<p>Penar borsetă-44 bucăți ×10 RON pe bucată= 440</p>	<p>440</p>
<p>e) închirieri de spații și echipamente</p>	<p>Sali de clasă asigurate gratuit de fiecare scoala</p> <p>Aparatura: computere, videoproiectoare, ecrane de proiecție-gratuit</p>	<p>0</p>
<p>TOTAL</p>		<p>5810</p>

--	--	--

8. Concluzii

Prin implementarea acestui proiect se urmărește contribuția la reducerea marginalizării copiilor cu CES, cu dificultăți de învățare, precum și la schimbarea mentalităților și atitudinii elevilor, părinților, cadrelor didactice față de aceștia; mijlocirea de către elevii din școala de masă a unei bune integrări sociale a elevilor cu CES prin implicare directă în formarea autonomiei personale a acestora.

TEORII ȘI BUNE PRACTICI DE ORGANIZARE A CONȚINUTURILOR ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PREUNIVERSITAR

*Paula Roșcan – Enache,
Școala Gimnazială "Iorgu Iordan", Tecuci*

SECȚIUNEA 2: EXEMPLE D BUNE PRACTICI PROIECT DIDACTIC

DATA: 23.03.2022

CLASA: a III-a B

UNITATEA DE ÎNVĂȚĂMÂNT: Școala Gimnazială "Iorgu Iordan", Tecuci

PROPUNĂTOARE: Înv. Roșcan – Enache Paula

ARIA CURICULARĂ: Limba și comunicare

DISCIPLINA: Limba și literatura română

UNITATEA DE ÎNVĂȚARE: **Despre invenții**

SUBIECTUL: „*Verbul*”

TIPUL LECȚIEI: consolidare și sistematizare de cunoștințe, priceperi și deprinderi;

FORMA DE REALIZARE: activitate integrată

DISCIPLINE INTEGRATE: *Educație civică*
Matematică

COMPETENȚE SPECIFICE

➤ **Limba și literatura română**

1.2. Deducerea sensului unui cuvânt prin raportare la mesajul audiat în contexte de comunicare familiar;

3.4. Evaluarea conținutului unui text pentru a evidenția cuvinte cheie și alte aspecte importante ale acestuia;

3.5. Sesizarea unor regularități ale limbii pe baza textului citit

Competențe specifice integrate

➤ **Educație civică**

3.1. Relaționarea pozitivă, în grupuri mici, pentru rezolvarea unor sarcini simple de lucru

➤ **Matematică**

2.5. Efectuarea de înmulțiri de numere în centrul 0 – 10000 și de împărțiri folosind tabla înmulțirii, respectiv tabla împărțirii.

OBIECTIVE OPERAȚIONALE



Limba și literatura română

- O1 - să identifice verbe dintr-un șir de cuvinte sau propoziții;
- O2 – să completeze cu verbele potrivite enunțurile date;
- O3 – să integreze în enunțuri cuvinte cu valoare gramaticală diferită;
- O4 – să grupeze verbele în funcție de ceea ce exprimă;
- O5 – să asocieze verbe cu înțeles asemănător pentru alte verbe, pentru expresii.

Educație civică

- O1- să coopereze în realizarea sarcinilor în echipă;

Matematică

- O1-să efectueze calcule pentru aflarea numărului membrilor dintr-o echipă.

STRATEGIA DIDACTICĂ:

Resurse procedurale: instructajul verbal, conversația, exercițiul, explicația, brainstormingul, expunerea, demonstrația, munca independentă, cubul

Resurse materiale: floare, 3 flori, Călătorie, jucărie, imaginea cu obstacolele, caiet de lucru, pix, marker, videoproiector, laptop, fișe cu sarcinile cubului desfășurat, caiet de clasă, stilou, stimulent (șampilă)

Resurse digitale: thinglink, jamboard

Forme de organizare: frontal, individual, pe grupe

Resurse temporale: 45 minute

Resurse umane: 22 elevi

BIBLIOGRAFIE :

- ✓ Programele școlare pentru disciplinele Limba și literatura română, Educație civică, Matematică – clasele a III-a – a IV-a, București, 2014;
- ✓ M. Mihăescu, Ș. Pacearcă, A. Dulman, C. Alexe, O. Brebenel, *Limba și literatura română – manual pentru clasa a III-a*, Editura Intuitext, București, 2016;
- ✓ D. Oprea, L. Răducanu, N. Popescu, A.-M. Paraschiv, *Călătorie prin lumea textelor literare*, partea a II-a, clasa a III-a, Editura Elicart, 2022;
- ✓ A. Damian, *Limba și literatura română – caiet de lucru*, Editura Elicart, 2020;
- ✓ didactic.ro

SCENARIUL DIDACTIC

Etapale lecției	Ob. Op.	Conținutul informațional	Strategii didactice			Metode/instru- mente de evaluare
			Metode și procedee	Mijloace materiale	Forme de organizare	
1. <i>Momentul organizatoric</i> 1 min		Asigur climatul adecvat desfășurării lecției și pregătesc materialele necesare.	Instructajul verbal		Frontal	Observarea sistematică, controlul, autocontrolul
2. <i>Reactualizar ea cunoștințelor</i> 3 min		Ne vom ajuta de o floare. În interior vom scrie ce este verbul (partea de vorbire), pe petale ce anume exprimă el (starea, acțiunea, existența), pe rădăcină vom scrie a cui stare, existență, acțiune (a substantivelor). Prezint 3 flori sub diferite aspecte ale evoluției pentru a afla când anume se petrece acțiunea, starea, existența – timpurile verbului (demult - trecut, acum – prezent, mai târziu – viitor). Aceste aspecte se vor afla cu ajutorul întrebărilor.	Conversația Exercițiul Explicația	Jamboard Laptop Videoproiector Floare 3 flori	Frontal	Observarea comportament ului Aprecierea și analiza orală a răspunsurilor formulate de elevi
3. <i>Verificarea temei</i>		✓ Ce temă ați avut de pregătit pentru astăzi? Pentru astăzi am avut temă din Călătorie pag. 28/ 8 și de la pag. 29/ 12, 13.	Conversația	Călătorie	Frontal	Aprecierea și analiza orală a

<i>3 min</i>		Verificăm tema frontal și punem accent pe exercițiile la care au întâmpinat dificultăți. Elevii se corectează cu verde.				răspunsurilor formulate de elevi
4. <i>Captarea atenției</i> <i>4 min</i>	LLR O3	Am adus o jucărie. Ea este a Sarei și a lui Paul. Urmărim ce poate să facă jucăria. Alcătuim propoziții folosind cuvintele care exprimă acțiuni ale jucăriei.	Conversația Exercițiul Brainstormingul	Jucărie	Frontal	Aprecierea și analiza orală a răspunsurilor formulate de elevi
5. <i>Anunțarea temei</i> <i>1 min</i>		Ați efectuat cu bine călătoria prin ora de educație civică. Urmărind harta traseului, observăm că ne continuăm călătoria prin ora de limba și literatura română, unde vom lucra tot cu verbul, pentru a consolida informațiile despre acesta. Veți reuși să impresionați pe Sara și Paul dacă veți identifica verbe dintr-un șir de cuvinte, dacă veți completa enunțurile cu verbele potrivite, dacă veți grupa verbele în funcție de ceea ce exprimă etc.	Expunerea	Aplicația thinglink Imaginea cu obstacolele Laptop Videoproiector	Frontal	Observarea sistematică a comportamentului elevilor
6. <i>Consolidarea cunoștințelor</i>		Împreună cu Sara și Paul vom ajuta pe părinți la diferite sarcini în gospodărie, pentru că am văzut că în familie avem și îndatoriri.		Caiet de lucru	Frotal	Aprecierea și analiza orală a

23 min	LLR O2 LLR O2	<p>1. Vom uda propozițiile cu verbele potrivite pentru a ”crește” strofa.</p> <p>2. Pentru că a venit primăvara și copacii trebuie curațați, vom tăia câte o silabă folosind cratima.</p> <p>3. Când copacii se usucă, aceștia trebuie înlocuiți. Vom înlocui grupurile de cuvinte cu verbul potrivit.</p> <p>4. Va trebui să mergeți la cumpărături! Mama mai are nevoie de câteva ”ingrediente” pentru a terminapropozițiile.</p> <p>Elevii lucrează în caietul de lucru, paginile 92, 93. Exercițiile vor fi afișate și pe tablă, prin jamboard.</p>	Conversația Explicația Demonstrația Exercițiul Munca independentă	Pix Marker Videoproiector Laptop Jamboard Aplicația thinglink	Frontal individual	răspunsurilor formulate de elevi Observarea capacității de a se orienta în pagina caietului
7. Obținerea performanței 8 min	LLR O1 O2 O3 O4 O5 EC O1	<p>Se solicită rezolvarea pe grupe a unor sarcini ce fac parte din cuprinsul unui cub desfășurat. (ANEXA 1)</p> <p>În funcție de numărul elevilor prezenți, solicit ca ei să-mi spună câți membri va conține fiecare echipă. Îi împart în funcție de cum sunt așezați pe rânduri. Fiecare echipă primește pe o foaie cerința și o rezolvă tot acolo. În grup se va alege un ”monitor” care va verifica corectitudinea rezolvărilor.</p>	Cubul Explicația Exercițiul Conversația	Fișe cu sarcinile cubului desfășurat	Individual Pe grupe	Aprecierea și analiza orală a răspunsurilor formulate de elevi Observarea sistematică a comportamentului elevilor

	M O1					
8. <i>Tema pentru acasă 1 min</i>	LLR O1 O2	<p>Temă: Caiet de lucru pag. 92/ 1, 3, 5 93/ 8</p> <p>Ofer explicații cu privire la rezolvarea temei.</p>	<p>Conversația</p> <p>Explicația</p>	<p>Caiet de lucru</p> <p>Caiet de clasă</p> <p>Stilou</p> <p>Marker</p> <p>Videoproiector</p> <p>Jamboard</p>	Frontal	Observarea sistematică
7. <i>Încheierea activității 1 min</i>		<p>Pentru că au fost atenți și au rezolvat exercițiile propuse, copiii au reușit să treacă peste obstacolele din ora de limba și literatura română.</p> <p>Se fac aprecieri asupra modului în care au răspuns și primesc stimulente cei care s-au remarcat vizibil.</p>	Conversația	Stimulente	Frontal	Aprecierea verbală

Modalități de integrare a copiilor cu cerințe educative speciale

**Prof. înv. primar, Rotundu Otilia
Școala Gimnazială "Krystyna Bochenek", Poiana Micului**

Integrarea școlară a elevilor cu cerințe educative speciale în școlile de masă este bine-cunoscută atât în cadrul Uniunii Europene, cât și în România. Complexitate manifestărilor determinate de realitatea dintre normalitate și integrare a dus la interpretări, amânări, experimente, tatonări, reușite și eșecuri în acțiunea de integrare a copiilor cu CES în școala de masă.

Educația se referă în esență la integrarea copiilor cu CES în structurile învățământului de masă care poate oferi un climat favorabil dezvoltării armonioase a acestor copii și o echilibrare a personalității acestora.

Incluziunea nu este numai o sarcină pentru profesori, deși foarte mult depinde de atitudinea profesorului față de copilul cu nevoi speciale și de evaluarea, care se face în vederea adaptării curriculare, incluziunea copiilor cu nevoi speciale necesită schimbări la diferite nivele ale învățământului. În literatura de specialitate, care tratează procesul incluziunii, se pot găsi numeroase sugestii legate de predare și practică la clasă, de organizarea școlilor și de un sistem de factori, de implementarea cărora depinde buna desfășurare a educației incluzive.

Specialiștii din țările cu tradiție în domeniul educației au analizat factorii care asigură succesul acestui tip de educație la nivelul fiecărei organizații școlare. Dintre acești factori amintim: pregătirea copilului cu handicap pentru incluziunea școlară prin participarea la o serie de activități de grup alături de grupul de copii normali încă de la vârstă fragedă ; evaluarea comprehensivă și multidisciplinară a elevului cu handicap ; consilierea familiei elevului cu handicap; precizarea exactă a locului și rolului proiectului de incluziune educațională a elevului cu handicap în cadrul proiectului pedagogic general. Modul de implicare al profesorilor în procesul de incluziune educațională prin capacitatea acestora de a individualiza predarea și a elabora programe educative eficiente prin cooperarea cu echipele interdisciplinare care asigură serviciile de educație incluzivă; informarea și pregătirea elevilor și părinților acestora pentru a sprijini și interacționa corespunzător cu elevul cu handicap care urmează să fie inclus în clasa respectivă.

Pornind de la acești factori putem face o legătură între scopul școlarizării, ce se concretizează în progres individual, iar educația este privită ca un proces social, și psihologia școlară. După cum afirmă Ștefan Boncu „perspectiva psihosocială în domeniul învățării în școală se justifică prin faptul că educația poate fi văzută ca un proces de interacțiune” (Ștefan Boncu, 2009).

Acest proces de interacțiune are loc între elev-profesor, profesor-părinți, profesor-echipe de specialiști. De această interacțiune depinde buna funcționare și integrarea optimă a copiilor cu cerințe educative speciale în clase cu elevi normali.

Conform spuselor lui Victor Țircovnicu, o bună funcționare trebuie să aibă în vedere interesele primordiale ale copilului „să se pornească de la interesele existente deja la elevi și pe acestea să se sprijine interesele noi, pe care cadrul didactic dorește să le formeze.”(Victor Țircovnicu,1975)

Un alt pas important în direcția reformării educației speciale constă în decizia legiuitorului de a transfera sarcina expertizării tipului și gradului de handicap/deficiență la comisiile de expertiză de pe lângă inspectoratele școlare. Prin aceste măsuri se urmărește îmbunătățirea orientării școlare pe baza unei evaluări psihopedagogice globale și individualizate, posibilitatea realizării flexibilității curriculare, adaptarea modalităților de evaluare și înregistrare a progresului școlar care, în ultimă instanță, vor de competența comisiilor de expertiză ale inspectoratelor școlare.

O analiză atentă asupra posibilităților de aplicare a strategiilor de integrare școlară a copiilor cu cerințe educative speciale, pe plan mondial, a permis evidențierea unor modele care pot fi sintetizate astfel :

Modelul cooperării școlii speciale cu școala obișnuită - în acest caz, școala obișnuită coordonează procesul integrării și stabilește un parteneriat activ între cadrele didactice din cele două școli care vor experimenta și susține un nou mod de desfășurare a activităților didactice, pregătind împreună conținutul lecțiilor, adaptând materialele și mijloacele de învățare folosite în timpul orelor și oferind un cadru confortabil tuturor elevilor din clasă. Acest model are avantajul că permite valorificarea resurselor și experiențelor deja existente în cele două tipuri de școli, fără a necesita cheltuieli suplimentare, însă constituie o formă restrânsă de integrare, deoarece elevul cu cerințe își va continua activitatea extrașcolară în spațiile și decorul rezidențial al școlii speciale de care aparține.

Conform lui Alois Gherguț „profesorii din școala specială beneficiază de posibilități de predare mult mai largi, iar profesorii din școala obișnuită se pot informa asupra multiplelor aspecte legate de nevoile și posibilitățile reale ale unui elev cu cerințe educative speciale” (Alois Gherguț, 2000).

La prima vedere, acest model ar putea fi considerat ca fiind irealizabil, mai ales în condițiile țării noastre, unde profesorii din învățământul special sunt considerați, ca fiind inferiori celor din învățământul de masă, iar unii profesori din școlile obișnuite, adepți ai școlii elitiste, nu au curajul și puterea de a recunoaște că și o parte dintre copiii cu deficiențe pot fi la fel de buni ca semenii lor, considerați normali, având totodată dreptul la șanse egale în educație și în pregătirea profesională.

Modelul bazat pe organizarea unei clase speciale în școala obișnuită - acest model presupune integrarea copiilor deficienți în școlile de masă unde să intre în relație cu elevii normali, facilitându-se, cu sprijinul cadrelor didactice și specialiștilor din școală, o mai bună inter-cunoaștere și inter-relaționare a celor două categorii de copii.

Modelul itinerant - acest model favorizează integrarea într-o școală de masă a unui număr mic de copii cu cerințe speciale, 1-2-3 elevi, domiciliați la mică distanță de școală. Se evită astfel dezavantajul deplasării pe distanțe mari a copiilor care, sprijiniți de profesorul itinerant, pot participa la activitățile școlii respective.

Modelul comun - este relativ asemănător cu modelul itinerant, cu deosebirea că în acest caz profesorul itinerant este responsabil de toți copiii cu deficiențe dintr-un anumit areal și oferă și servicii de sprijinire a copilului și familiei, ajută părinții la alcătuirea programelor de învățare, urmărește evoluția școlară a copilului, colaborează cu profesorii școlii obișnuite în care este integrat copilul și intervine atunci când apar probleme de învățare sau de adaptare a copiilor la anumite cerințe școlare.

Este evident faptul că nu pot exista modele care să rezolve în totalitate problemele și nevoile copiilor cu deficiențe integrați în învățământul de masă. În plus, apar probleme care țin de contextul socio-economic, geografic al sistemului de învățământ și care trebuie luate în considerare. Nu trebuie ignorat faptul că pot exista situații în care copiii cu deficiențe să nu se poată integra în școlile de masă, fiindu-le mai bine în școlile speciale sau părinți care să se opună cu stăruință integrării.

Cu toate acestea, Alois Gherguț este de părere că „deontologia și dreptul fiecărui copil de a avea șanse egale în educație nu ne permit să utilizăm aspecte ca argument împotriva învățământului integrat sau ca justificare la neputința noastră, a celor chemați să răspundă de actul educației și formării copiilor noștri, de a renunța la unele prejudecăți despre copiii care nu s-au bucurat de aceeași șansă ca a noastră” (Alois Gherguț,2000).

Bibliografie:

- Gherguț, A., (2006), „Psihopedagogia persoanelor cu cerințe speciale”,Ed. Polirom, Iași
Gherguț, A., (2000), „Psihopedagogie specială”, Ed. Polirom, Iași
Boncu, Șt., (2009), „Perspective psihosociale în educație”, Ed. Polirom, Iași
Țircovnicu, V., (1975), „Pedagogia generală” ,Ed. Flacăra, Timișoara
Boncu, Șt., (2009), „Perspective psihosociale în educație”, Ed. Polirom, Iași

VALORILE ACTIVITĂȚILOR DE VOLUNTARIAT ÎNTRE TEORIE ȘI EXEMPLE DE BUNĂ PRACTICĂ

Referat

Prof. înv. primar Rusu Adela

Cei care se implică în activități de voluntariat fac acest lucru cu conștiința clară a valorii pe care această activitate o are pentru ei, ca persoane, în absența oricărui câștig financiar. Cei care sprijină implicarea în activități de voluntariat fac acest lucru cu conștiința clară a valorii pe care voluntariatul o aduce beneficiarilor sau comunității lor. Dar în ce constă, concret, această valoare a voluntariatului?

O să vorbim mai întâi despre valoarea socială a voluntariatului. Orice implicare în activități de voluntariat implică o formă de învățare socială, chiar dacă de multe ori aceasta nu este conștientizată. **Implicarea în activități de voluntariat dezvoltă o serie de abilități și competențe sociale**, cum ar fi de exemplu solidaritatea, toleranța, încrederea, spiritul civic și responsabilitatea socială. Voluntariatul te transformă într-o persoană conștientă de mult mai multe aspecte ale lumii din jurul tău pe care în mod curent nu le vezi pentru că, aparent, nu ai nicio legătură directă cu ele.

Voluntariatul oferă posibilitatea interacțiunii cu grupuri sociale diverse cu care nu interacționăm în mod curent în activitățile noastre obișnuite, contribuind la creșterea solidarității și toleranței. Probabil că mulți dintre noi nu am observat că rampele de acces, acolo unde există, sunt uneori imposibil de utilizat datorită înclinației nepotrivite pe care o au. Implicarea într-o acțiune de voluntariat alături de persoane cu dificultăți de deplasare ne va face să înțelegem problemele cu care această categorie se confruntă și ne va determina să observăm rampele impracticabile, pe care până atunci probabil că nici nu le-am remarcat, sau lipsa lor, și să luăm atitudine în fața acestor probleme. Implicându-ne în activități de voluntariat reușim să vedem lumea prin ochii celorlalți și să înțelegem și să observăm limitele incorecte pe care societatea le pune uneori în fața unora dintre membrii ei. Am devenit astfel mai solidari și mai toleranți, dar și mai conștienți de limitele societății noastre.

Nu puține sunt discuțiile care încep sau se termină cu consolarea că „așa e la noi în țară” și trebuie să acceptăm pur și simplu, pentru că nu știm cum putem schimba ceva și, de multe ori, nu știm că putem schimba și, mai ales, nu credem că putem schimba ceva în jurul nostru. **Spiritul civic și încrederea că orice om poate face o diferență în comunitatea lui**, mai ales dacă lucrează împreună cu alți oameni preocupați de aceleași aspecte, se învață prin implicarea în activități de voluntariat. O curte a școlii năpădită de tufe și cu gardul căzut se poate transforma într-o zi într-un loc sigur pentru copii, cu spațiu de joacă și teren de sport, prin munca unui grup de voluntari și mobilizarea unor resurse de care comunitatea dispune deja, dar pe care nimeni nu s-a preocupat să le mobilizeze și să le utilizeze. Am înțeles astfel

că putem și noi să facem o schimbare, că există resurse și disponibilitatea de a contribui, că este nevoie de curaj și de un spirit organizatoric care să pună totul în mișcare și că nu trebuie să așteptăm totul de la alții, ci trebuie să ne asumăm responsabilitatea de a lua inițiativa și de a trece la acțiune.

Numeroase documente de politici publice europene scot în evidență valoarea de creator de capital social pe care voluntariatul o are. Capitalul social este reprezentat de „rețele, norme și încredere socială care facilitează coordonarea și cooperarea pentru atingerea unui beneficiu comun.” (Putnam 1995: 67) Ce înseamnă acest lucru de fapt? Înseamnă că **în activitatea de voluntariat cunoaștem oameni diverși**, din alte categorii sociale decât cele cu care interacționăm în mod curent, devenim membri ai unor grupuri sociale diferite, care nu sunt în mod necesar intersectate, devenind un punct de legătură într-o multitudine de rețele interconectate care ne influențează și pe care le influențăm, în cadrul cărora dezvoltăm relații bazate pe încredere reciprocă și împreună cu care devenim parte a unei acțiuni colective – activitatea de voluntariat – care duce la atingerea unui beneficiu comun, respectiv rezultatul acțiunii de voluntariat pe de o parte, și valoarea dobândită de fiecare dintre cei implicați la nivel individual, pe de altă parte. Existența și densitatea capitalului social sunt unul dintre factorii de succes în dezvoltarea comunităților, iar voluntariatul este un excelent instrument de dezvoltare a capitalului social în orice tip de comunitate.

O a doua dimensiune importantă a valorii voluntariatului **este cea educativă**. Voluntariatul are extraordinare valențe educative, fiind **o formă de învățare prin acțiune practică**, care poate genera dobândirea de cunoștințe și abilități. Indiferent că vorbim despre o învățare inductivă, care pornește de la situații generale – sau de la cunoștințe teoretice – care sunt apoi translatate în activități practice specifice, fie că vorbim despre o învățare deductivă, care pornește de la exemple particulare pe care apoi le translatează în norme generale sau în concepte teoretice, voluntariatul este o metodă potrivită de a învăța. Nefiind un proces rigid și formalizat, voluntariatul are farmecul flexibilității și al alegerii libere a voluntarului cu privire la majoritatea caracteristicilor activității sale, ceea ce îl face atractiv, învățarea fiind un efect al implicării, și nu un scop în sine al acesteia. De aceea de foarte multe ori voluntariatul a devenit modul în care tinerii fac cunoștință în modul cel mai concret cu puțință cu viitoarea lor meserie. Fără a dori să impietăm sistemul formal de învățământ, trebuie să recunoaștem că de multe ori îi lipsește latura practică. Mulți sunt asistenții sociali ieșiți de pe băncile facultății fără să fi avut oportunitatea să lucreze direct cu vreun tip de beneficiar și fără să știe, deci, cu ce fel de beneficiari și-ar dori sau cu ce fel de beneficiari are cele mai potrivite abilități să lucreze. Cei care s-au implicat în proiecte de voluntariat cu beneficiari diverși au avut însă posibilitatea să experimenteze direct ce înseamnă lucrul cu copiii cu dizabilități sau cu vârstnici singuri, astfel încât să știe ce li potrivește cel mai bine și în ce domeniu specific al asistenței sociale pot deveni foarte buni profesioniști.

Găsirea unui loc de muncă după absolvirea studiilor este o piatră de încercare pentru fiecare proaspăt absolvent din multe puncte de vedere, dar mai ales din perspectiva faptului că

majoritatea angajatorilor preferă selectarea unor persoane cu oarecare experiență de lucru. Aici intervine din nou valoarea voluntariatului pentru tineri care, implicându-se în activități de voluntariat în domeniul pentru care se pregătesc, pot dobândi experiența necesară angajării cu succes la finalizarea studiilor. Tinerii nu au la dispoziție un sistem organizat prin care să urmărească dobândirea experienței practice necesare în vederea angajării, astfel că depinde de fiecare să se documenteze, să se implice și să își aleagă cea mai potrivită activitate de voluntariat care să îi aducă aportul de experiență practică ce poate completa în mod fericit cunoștințele teoretice dobândite în cadrul programelor formale de studiu. Desigur că dobândirea experienței practice este o valoare adăugată pentru voluntar, însă scopul primordial al activității de voluntariat trebuie să rămână în sfera beneficiului public, discuția de față nereferindu-se la programe de tip internship, traineeship etc. care nu sunt programe de voluntariat, chiar dacă sunt realizate de bună voie și fără o compensație financiară.

Pentru că am ajuns la subiectul **experienței profesionale** care poate fi dobândită prin voluntariat, trebuie să abordăm aici problema unei forme de recunoaștere a acestei experiențe, promovată pe canale diferite în ultima perioadă, și pe care dorim să o clarificăm aici: includerea activității de voluntariat ca experiență în cartea de muncă. Această propunere și-a făcut loc până la Parlamentul României într-o propunere de modificare a Legii voluntariatului inițiată în 2010, propunere invalidată de reprezentanții Ministerului Muncii și neaprobată. Din fericire spunem noi și vă vom explica și de ce. Includerea experienței de voluntariat în cartea de muncă prezintă două probleme majore care pot fi extrem de dăunătoare voluntariatului pe termen lung. Prima problemă este legată de faptul că o astfel de măsură implică apariția unei compensații financiare pentru munca de voluntariat, chiar dacă aceasta apare mai târziu și este legată de existența unui contract de muncă. Mai exact, un angajat cu 4 ani vechime efectivă în muncă și 1 an de voluntariat recunoscut ca experiență în muncă, trece în categoria de vechime în muncă de peste 5 ani, care implică trecerea într-o categorie de salarizare superioară, antrenând astfel o compensația financiară pentru anul de voluntariat luat în considerare ca experiență de muncă.

A doua problemă este legată de facilitățile de care beneficiază un salariat în baza cotizațiilor pe care le plătește în baza contractului său de muncă și care sunt raportate și la vechimea sa în muncă. Astfel, putem ajunge să avem un pensionar care primește pensia aferentă celor 35 de ani de muncă, din care 30 sunt ani de muncă pe baza contractului de muncă și pentru care a plătit cotizațiile aferente și 5 sunt ani de vechime în muncă datorati recunoașterii celor 5 ani de voluntariat, perioadă pentru care persoana nu a plătit cotizații nefiind remunerată pentru această activitate. Pe termen lung și prin raportare la un număr mare de voluntari și la un număr mare de ani de voluntariat recunoscuți ca experiență în muncă, acest sistem poate genera destabilizări grave cu consecințe financiare severe pentru sistemul asigurărilor sociale care funcționează în prezent în România. Valoarea voluntariatului ca experiență profesională trebuie deci recunoscută la nivel de angajator, atât public cât și privat, în baza unei practici cutumiare care se poate impune pe piață în timp și pe baza unor modele de bună practică în acest sens foarte intens promovate de toți factorii implicați și nu prin recunoașterea voluntariatului ca vechime în cartea de muncă.

Am ajuns astfel la cea de-a treia dimensiune a valorii voluntariatului, respectiv **valoarea sa economică**.

În discursul referitor la politicile publice și economice este încetățenită viziunea potrivit căreia ceea ce nu poate fi măsurat în bani nu există și nu merită susținere, în sensul unei investiții financiare. Valoarea voluntariatului despre care am discutat până acum se referă la un aport imaterial, în termeni de abilități sociale, cunoștințe și abilități practice și valori abstracte și dificil de măsurat (precum solidaritatea, toleranța, spiritul civic) dar fără de care societatea nu ar fi ceea ce trebuie să fie. O ultimă problemă dorim să mai clarificăm în încheierea acestei discuții despre valoarea voluntariatului, și anume să contracărăm argumentat viziunea potrivit căreia voluntariatul nu are nevoie de **resurse financiare**, pentru că voluntarii nu sunt plătiți. Este o viziune falsă, de care cu siguranță s-au lovit mulți dintre organizatorii de activități de voluntariat de-a lungul timpului. Pentru a genera valoarea detaliată mai sus pe toate dimensiunile ei (socială, educațională și economică) și pentru toate părțile implicate (voluntar, organizator, beneficiar și, prin extensie, societatea în ansamblu) este nevoie de multă muncă de organizare și pregătire a unei oportunități de voluntariat care să ofere o experiență de calitate voluntarului. De calitatea oportunității de voluntariat depind în mod direct menținerea motivației voluntarului, performanța sa în activitatea de voluntariat și satisfacția beneficiarului și a organizatorului activității de voluntariat. **Ca să generăm oportunități de voluntariat de calitate avem nevoie de resurse** pentru coordonarea și organizarea voluntarilor și activităților, nevoie pe care le vom ilustra printr-un exemplu simplu: o activitate de reîmpădurire a unei zone defrișate, care are scopul de a proteja zona de potențialul unor dezastru naturale. Activitatea de voluntariat presupune deci plantarea de puieți într-o zonă identificată. Ce trebuie făcut pentru ca această oportunitate de voluntariat să fie una de calitate și care să producă rezultate mulțumitoare pentru toate părțile implicate? Iată pe scurt principalii pași de realizat: identificarea zonei unde va avea loc plantarea, identificare tipului de puieți ce pot fi plantați, procurarea puieților și a instrumentelor necesare – mănuși, lopeți, etc., marcarea locurilor unde vor fi plantați puieții, obținerea autorizațiilor de la autoritățile relevante, recrutarea voluntarilor, transportul voluntarilor la locul activității, alocarea voluntarilor pe suprafața plantării, instruirea voluntarilor cu privire la normele de siguranță pentru activitatea de plantare, plantarea efectivă, colectarea materialelor utilizate și rămase, transportul voluntarilor de la zona în care a avut loc activitatea, recunoașterea voluntarilor pentru implicarea lor. Toate aceste activități necesită timp și presupun costuri. Dacă organizatorii activității de voluntariat nu realizează toate aceste activități pregătitoare, activitatea de voluntariat nu va fi una de succes. Faptul că voluntarii se implică fără o recompensă financiară nu presupune faptul că ei își organizează singuri activitatea sau că, pe lângă timpul lor, contribuie și cu toate materialele necesare activității de voluntariat.

Valoarea voluntariatului este, credem noi, indiscutabilă, iar recunoașterea ei justă în societatea românească devine doar o chesione de timp, mai ales în contextul european extrem de favorabil recunoașterii valorii voluntariatului în Anul European al Voluntariatului 2011 și după încheierea acestui an. Toți factorii interesați de mișcarea de voluntariat din România trebuie să își asume responsabilitatea recunoașterii valorii voluntariatului și sprijinirii unui voluntariat de calitate cu precădere în sfera lor de activitate și competență. Răspunderea majoră, însă, aparține organizatorilor activității de voluntariat, care

au datorita să ofere o experiență de voluntariat de calitate, să coordoneze corect și eficient implicarea voluntarilor și să evalueze complex impactul activităților de voluntariat, pentru a putea aduce argumente clare factorilor de decizie care trebuie să susțină dezvoltarea voluntariatului pentru a crește contribuția sa la dezvoltarea societății noastre.

În continuare vom prezenta câteva din acțiunile concrete de voluntariat derulate în școala noastră.

Activitățile de voluntariat la care m-am implicat alături de colegi și de colaboratori sunt de natură socială, economică și ecologică. Bineînțeles, că pentru a realiza aceste activități ai nevoie de colaboratori, de parteneriate, nu poți face nimic de unul singur. Aș aminti proiectele prin care am realizat felicitări și mărtișoare pe care împreună colegele, copiii și părintele Platon Adrian le-am vândut enoriașilor din Parohie timp de trei ani. Din banii obținuți am ajutat-o pe doamna Marina, colega noastră, în al doilea an am ajutat o colegă de la Școala Regina Elisabeta- Rădăuți, al cărei copil era bolnav de leucemie, iar la a treia ediție în cadrul proiectului „ Mâini creatoare pentru oameni cu suflet mare”, după ce am vândut lucrările copiilor de 8 Martie, părintele Adrian a cumpărat pâine, a făcut sfințișori la Brutăria din Iaslovăț, produse pe care le-a donat Azilului de bătrâni din Rădăuți și Așezământului de Copii- Rădăuți.

Aș aminti acum de implicarea colegilor, preoților din Milișăuți, a copiilor și părinților, în colectele de alimente realizate de obicei toamna, în Postul Crăciunului sau al Paștelui. În urma acestor colecte au fost duse la Mănăstirea Podu Coșnei, mănăstire care are în grijă copiii nevoiași și orfani. Tot la copii mai puțin norocoși și anume la Dersca, în jud. Botoșani au ajuns ajutoarele colectate prin implicarea noastră și a Bisericii din Milișăuți.

Anul trecut și anul acesta în Săptămâna „ Școala Altfel”, noi, învățătoarele, ne-am implicat în trei proiecte mari de voluntariat: „ Cărțile și lumea culorilor” care presupus crearea cu elevii lucrări artistico-plastice pe care le-am vândut cu sprijinul preoților și părinților enoriașilor. Astfel în cei doi ani am adunat suma de peste 4000 de lei din care am cumpărat cărți pentru biblioteca școlii.

Un al doilea proiect presupune ajutorarea persoanelor nevoiașe: copii, bătrâni. G.P.N și clasele pregătitoare au dus alimente la Azilul de bătrâni din Siret, iar învățătorii împreună cu părintele Adrian au identificat problemele sociale ale unor familii și au dus alimentele acelor familii.

Al treilea tip de proiect foarte important este cu tematică ecologică. Am coordonat proiectul „Colectarea maculaturii-un pas mic pentru salvarea pădurilor”, proiect care s-a derulat doi ani consecutiv, și aș aminti proiectul coordonat de doamna Semeniuc Viorina „ Prietenii naturii” în care sunt implicate toate învățătoarele.

Tot în activitatea de voluntariat se include desfășurarea Concursului Comper. Este o activitate care reprezintă multe ore de muncă suplimentară nermunerată, dar care ne oferă un feedback asupra muncii noastre.

Este o mare bucurie când reușești să finalizezi câte un proiect sau o acțiune de voluntariat. Pornind de la formarea și dezvoltarea spiritului de echipă, continuând cu formarea și dezvoltarea spiritului civic, al dragostei față de semenii, al implicării, ajungem să- i ajutăm pe copiii să înțeleagă că nu trebuie să fim indiferenți. Indiferența este cel mai mare rău al

lunii. Să treci pe lângă un bătrân neajutorat, să ignori suferința unui copil, necazul unui coleg, un colț din natură distrus față de care trebuie să iei atitudine, iată acesta este răul lumii.

ACESTE ACTIVITĂȚI DE VOLUNTARIAT NE DEMOSTREAZĂ DRAGOSTEA
FAȚĂ DE TOT CEEA CE A CREAT DUMNEZEU PE ACEST PĂMÂNT.



PROIECT DE ACTIVITATE DIDACTICĂ

SABĂU ALEXANDRA TEODORA

PROIECT DIDACTIC

UNITATEA DE ÎNVĂȚĂMÂNT : Grădinița cu program prelungit nr. 25 , Oradea

NIVEL DE VÂRSTĂ: 3-4 ani

EDUCATOARE: Sabău Alexandra Teodora

GRUPA : Mică

TEMA ANUALĂ DE STUDIU: Cum este/a fost și va fi aici pe pământ?

TEMA SĂPTĂMÂNII: “O călătorie prin anotimpuri”

DOMENIUL EXPERIENȚIAL: DȘ – Domeniul Științe

CATEGORIA DE ACTIVITATE: Cunoașterea mediului

MIJLOC DE REALIZARE: Joc didactic

TEMA ACTIVITĂȚII: “Roata Anotimpurilor”

TIPUL ACTIVITĂȚII: Activitate de verificare și apreciere a cunoștințelor

DIMENSIUNI ALE DEZVOLTĂRII:

DEZVOLTAREA COGNITIVĂ ȘI CUNOAȘTEREA LUMII

Nivel preșcolar (de la 3 la 6 ani)

1. Relații, operații și deducții logice în mediul apropiat
3. Caracteristici structurale și funcționale ale lumii înconjurătoare

COMPORTEMENTE VIZATE:

- 1.1. Identifică elementele caracterisice ale unor fenomene/relații din mediul apropiat
- 1.2. Compară experiențe, acțiuni, evenimente, fenomene/relații din mediul apropiat
- 3.1. Evidențiază caracteristicile unor obiecte localizate în spațiul înconjurător
- 3.3. Descrie unele caracteristici ale lumii vii, ale Pământului și Spațiului

SCOPUL ACTIVITĂȚII: Verificarea și aprecierea cunoștințelor despre cele patru anotimpuri, prin realizarea unor sarcini.

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

O1: Să denumească cele patru anotimpuri.

O2: Să precizeze însușiri ale anotimpurilor.

O3: Să identifice elementele corespunzătoare fiecărui anotimp.

O4: Să recunoască anotimpul reprezentat pe coronița primită.

O5: Să respecte ordinea desfășurării sarcinilor.

STRATEGII DIDACTICE

METODE ȘI PROCEDEE DIDACTICE: conversația, explicația, demonstrația, jocul didactic, expunerea.

RESURSE MATERIALE: roata anotimpurilor, imagini reprezentative pentru fiecare anotimp, jetoane cu elemente specific fiecărui anotimp, Zâna Anotimpurilor, cufăr, coronițe, boxă, bagheta.

JOCUL DIDACTIC: “Roata Anotimpurilor”

SARCINA JOCULUI DIDACTIC: Să recunoască elementele specifice fiecărui anotimp și să le așeze în locul potrivit pe roată.

REGULILE JOCULUI:

- Copiii vor veni pe rând în față și vor trage de roată la semnalul meu;
- Vor lua câte un jeton de pe tavă pentru a îl așeza la anotimpul la care s-a oprit roata.
- Pe rând se vor ridica în picioare în funcție de anotimpul pe care îl voi numi.

COMPLICAREA JOCULUI:

Fiecare copil va primi o coroniță pe care va fi aplicat un simbol reprezentativ pentru fiecare anotimp (ghioce, soare, frunze ruginii, fulg). Ei vor recunoaște anotimpul reprezentat de coronița pe care o primesc. Copiii care vor avea pe coroniță simbolul primăverii – se vor ridica în picioare; Cei care vor primi simbolul verii – vor ridica mâna; Cei care au simbolul toamnei – bat din palme; Iar cei cu simbolul iernii vor ridica mâna.

ELEMENTELE DE JOC: Aplauze, recompense, surprize,

FORMA DE ORGANIZARE A ACTIVITĂȚII: Frontală

DURATA: 15 min.

BIBLIOGRAFIE:

- Ministerul Educației Naționale- Curriculum Pentru Educație Timpurie-2019
- Suport pentru explicitarea și înțelegerea unor concepte și instrumente cu care operează Curriculumul Pentru Educație Timpurie 2019
- Popa C. (2006), Elemente de pedagogie aplicată, Editura Universității din Oradea
- Popa C. (2012), Pedagogia învățământului preșcolar, Editura Universității din Oradea

DESFĂȘURAREA ACTIVITĂȚII

NR. CRT.	ETAPELE ACTIVITĂȚII	CONȚINUT ȘTIINȚIFIC	STRATEGII DIDACTICE		EVALUARE/ METODE ȘI INDICATORI
			Metode și procedee	Mijloace de învățământ	
1.	Momentul organizatoric	Creez condițiile necesare pentru desfășurarea activității: - aranjarea mobilierului; - pregătirea materialelor necesare;	Conversația		Observarea comportamentului inițial.
2.	Captarea atenției	În fața copiilor va apărea Zâna Anotimpurilor. Aceasta va avea la ea un cuțăr plin cu surprize.. Din cuțăr vor ieși patru imagini cu fiecare anotimp.(Anexa 1) Copiii le vor ghici.	Conversația Explicația	Zâna Anotimpurilor Cuțăr Imagini cu anotimpurile	Observarea capacității de atenție
3.	Anunțarea temei și a obiectivelor	Astăzi ne vom juca un joc care ne va ajuta să ne reamintim tot ce am învățat pe parcursul acestui an despre anotimpuri și caracteristicile lor. Acesta se numește: „Roata anotimpurilor”.	Conversația Explicația	Roata anotimpurilor	Observarea curentă
4.	Dirijarea învățării	Introducerea în joc Cum se numește jocul nostru de astăzi? Se prezintă regulile jocului și anume: Copiii vor veni pe rând în față și vor trage de roată la semnalul meu. Vor lua câte un jeton de pe tavă pentru a îl așeza la anotimpul la care s-a oprit roata. Sarcina didactică: Să recunoască elementele specifice fiecărui anotimp și să le așeze în locul potrivit pe roată.	Jocul didactic Conversația Expunerea Explicația	Jetoanele cu elementele specifice anotimpurilor	Observarea capacității de atenție

		<p>Jocul demonstrativ: Demonstrarea și explicarea succesiunii etapelor jocului. Precizări privind modul de utilizare a materialului didactic.</p> <p>Jocul de probă: Zâna Anotimpurilor va stabili copiii care vor veni să îndeplinească sarcina, rostind: “Bagheta se rotește și la ... se oprește!” Copilul ales va veni în față și va trage de roată. Va așeza elementele corespunzătoare anotimpului la care s-a oprit roata. Se urmărește: -înțelegerea și respectarea regulilor; -să se impună un anumit ritm al jocului; -să fie sprijiniți copiii care nu reușesc să îndeplinească sarcinile corect.</p>	Demonstrația	Bagheta	
5.	Obținerea performanței	<p>Desfășurarea jocului propriu-zis: Se insistă asupra ritmului de lucru; Reluarea jocului cu mai mulți copii; Sarcina 1 La semnalul meu, “Roata se-nvârtește, oare unde se oprește?”, copilul desemnat va trage de roată. În funcție de anotimpul la care s-a oprit, acesta va alege un element potrivit de pe tava cu jetoane.</p>	<p>Conversația</p> <p>Explicația</p>		Analiza răspunsurilor
6.	Asigurarea retenției	<p>Complicarea jocului Sarcina 2 Fiecare copil va primi o coroniță pe care va fi aplicat un simbol reprezentativ pentru</p>	Explicația	Coronițe	

		<p>fiecare anotimp (ghiocel, soare, frunze ruginii, fulg). Ei vor recunoaște anotimpul reprezentat de coronița pe care o primesc.</p> <p>Pe rând se vor ridica în picioare în funcție de anotimpul pe care îl voi numi.</p>			
7.	Evaluarea performanței	<p>Aprecieri privind modul de realizare a sarcinilor și desfășurarea jocului.</p> <p>Se fixează titlul jocului.</p>	Conversația		
8.	Încheierea activității	<p>Pentru efortul depus astăzi și pentru că ați fost atenți și ascultători coronițele cu anotimpuri vor rămâne la voi.</p> <p>Se va desfășura jocul muzical “Albinița”.</p>	Conversația	Boxă	

Anexa 1



ANEXA 2





PROIECT DE ACTIVITATE DIDACTICĂ

Prof. Înv. Preșcolar:

SABĂU ALEXANDRA TEODORA

PROIECT DIDACTIC

UNITATEA DE ÎNVĂȚĂMÂNT : Grădinița Nr.25, Oradea

GRUPA: Grupa mică

EDUCATOARE : Sabău Alexandra Teodora

TEMA ANUALĂ DE STUDIU: “Cu ce și cum exprimăm ceea ce simțim?”

TEMA SĂPTĂMÂNII: Evaluare finală

TEMA ACTIVITĂȚII: “Turțița”

CATEGORIA DE ACTIVITATE: Activități pe domenii experiențiale

DOMENIUL EXPERIENȚIAL: Domeniul estetic și creativ

MIJLOC DE REALIZARE: Pictură

TIPUL ACTIVITĂȚII: Activitate de verificare și apreciere

DIMENSIUNI ALE DEZVOLTĂRII:

- ✓ Motricitate grosieră și motricitate fină în contexte de viață familiare;
- ✓ Conceptul de sine;
- ✓ Curiozitate, interes și inițiativă în învățare;
- ✓ Finalizarea sarcinilor și a acțiunilor (persistență în activități);

COMPORTEMENTE VIZATE:

- A.1.1. Își coordonează mușchii în desfășurarea unor activități diversificate, specifice vârstei;
- B.3.1. Exersează cu sprijin, autoaprecierea pozitivă, în diferite situații educaționale;
- C.1.1. Manifestă curiozitate și interes pentru experimentarea și învățarea în situații noi;
- C.2.1. Realizează sarcinile de lucru cu consecvență;
- C.2.2. Integrează ajutorul primit, pentru realizarea sarcinilor de lucru la care întâmpină dificultăți;

SCOPUL ACTIVITĂȚII: Verificarea și aprecierea priceperii și a deprinderii de a picta pe întreg spațiul plastic, respectând tehnica de lucru propusă; stimularea expresivității și a creativității prin pictură.

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

O1: Să denumească materialele și instrumentele de lucru care se regăsesc pe măsuțele lor;

O2: Să utilizeze corect instrumentele de lucru și materialele puse la dispoziție pentru realizarea temei date;

O3: Să redea prin pictură tema propusă;

O4: Să păstreze ordine pe masa de lucru;

O5: Să își exprime părerea față de lucrarea proprie și a colegilor;

STRATEGII DIDACTICE:

- a) **Metode și procedee didactice:** expunerea, conversația, observația, explicația, demonstrația, exercițiul, analiza, turul galeriei.
- b) **Materiale didactice și mijloace de învățământ:** Farfuria de carton, pensule, acuarele, pahar cu apă, șervețele, boxă, recompense.

FORMA DE ORGANIZARE A ACTIVITĂȚII: Frontală, individuală

DURATA: 25-30 minute

BIBLIOGRAFIE:

- ❖ ***Curriculum pentru educație timpurie 2019
- ❖ „Repere fundamentale în învățarea și dezvoltarea timpurie a copilului de la naștere la 7 ani”
- ❖ „Suport pentru explicarea și înțelegerea unor concepte și instrumente cu care operează curriculum pentru educație timpurie, 2019”

DESĂȘURAREA ACTIVITĂȚII

NR.	ETAPELE	CONȚINUT ȘTIINȚIFIC	STRATEGII DIDACTICE	EVALUARE/
------------	----------------	----------------------------	----------------------------	------------------

		<p>ordonată.</p> <p>Expun modelul într-un loc vizibil pentru copii.</p> <p>Verificarea modului în care au înțeles copiii etapele de lucru:</p> <p>Voi întreba copiii care sunt etapele de lucru pentru realizarea temei.</p> <p>Efectuarea unor exerciții de încălzire a mușchilor mâinii</p> <p>Se realizează exerciții de încălzire a mușchilor fini ai mâinii și de creare a stării emoționale propice realizării temei:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Închidem și deschidem pumnii (boboc-floare); 2. Ploaia – atingerea mesei cu vârful degetelor imitând căderea stropilor de ploaie (pic-pic-pic); 3. Mориșca înainte/ înapoi; <p>Se urează “Spor la lucru!” și se dă astfel startul începerii lucrului individual.</p>	Exercițiul		
5.	Obținerea performanței	<p>Realizarea lucrărilor de către copii</p> <p>După explicarea etapelor și a tehnicilor de lucru, voi</p>	Exercițiul	Farfuria de carton; Pensule; Acuarele; Pahar cu apă; Șervețele;	Observarea sistematică a comportamentelor copiilor Aprecieri

		<p>îndruma și supraveghea copiii în timp ce lucrează (poziția corpului în timpul lucrului), voi oferi explicații suplimentare și sprijin celor care necesită ajutor, voi stimula verbal copiii în vederea realizării lucrărilor în timpul propus în așa fel încât fiecare să-și ducă munca la bun sfârșit și totodată voi cere copiilor să lucreze cât mai corect și estetic, respectând etapele de lucru. (Anexa 1)</p>			verbale individuale și colective
6.	Asigurarea retenției	<p>Voi avea cu copiii o scurtă conversație despre ceea ce au realizat ei în cadrul activității de astăzi. Ce am realizat noi astăzi împreună? „Turtița” Ce am avut de făcut? -de pictat personajul respectând culoarea și tehnica de lucru.</p>	<p>Conversația</p> <p>Explicația</p>		<p>Observarea sistematică a comportamentelor copiilor;</p> <p>Aprecieri verbale;</p>
7.	Evaluarea performanței	<p>Se expun toate lucrările, după care se vor observa și se vor analiza, ținându-se cont de aspectul și corectitudinea execuției lucrărilor. Se iau în calcul următoarele criterii de evaluare:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Corectitudinea modului de a picta; • Respectarea etapelor de lucru; • Aspectul final al lucrării. 	<p>Conversația</p> <p>Observația</p> <p>Analiza</p>		Aprecieri verbale, individuale și colective

		<p>Se realizează o expoziție cu toate lucrările.</p> <p>Aprecierea lucrărilor se va face prin <i>turul galeriei</i>. Copiii sunt solicitați să aprecieze atât lucrarea proprie cât și a colegului, motivând alegerea făcută;</p> <p>Voi face aprecieri generale și individuale asupra modului în care au realizat lucrările.</p>	Turul Galeriei	Toate lucrările cu Turțița;	
8.	Încheierea activității	<p>Pentru efortul depus astăzi și pentru că ați fost atenți și ascultători vă voi recompensa pe măsură.</p> <p>Se va desfășura un joc muzical și astfel ne vom detensiona iar activitatea se va încheia într-o atmosferă plăcută.</p>	Conversația	<p>Boxă</p> <p>Recompense</p>	Aprecieri verbale, individuale și colective





PROIECT DE ACTIVITATE DIDACTICĂ

SABĂU ALEXANDRA TEODORA

PROIECT DIDACTIC

UNITATEA DE ÎNVĂȚĂMÂNT : Grădinița cu program prelungit nr. 25 , Oradea

NIVEL DE VÂRSTĂ: 5-6 ani

GRUPA: Mare

EDUCATOARE: Sabău Alexandra Teodora

TEMA ANUALĂ DE STUDIU: Când, cum și de ce se întâmplă?

TEMA SĂPTĂMÂNII: Evaluare finală

DOMENIUL EXPERIENȚIAL: DOS – Domeniul Om și Societate

CATEGORIA DE ACTIVITATE: Activități pe domenii experiențiale

DISCIPLINA: Educație pentru societate

MIJLOC DE REALIZARE: Joc didactic

TEMA ACTIVITĂȚII: “Fapte bune, fapte rele”

TIPUL ACTIVITĂȚII: Activitate de verificare și apreciere a cunoștințelor

DIMENSIUNI ALE DEZVOLTĂRII:

DEZVOLTAREA COGNITIVĂ ȘI CUNOAȘTEREA LUMII

Nivel preșcolar (de la 3 la 6 ani)

1. Relații, operații și deducții logice în mediul apropiat;
3. Caracteristici structurale și funcționale ale lumii înconjurătoare;

COMPORTEMENTE VIZATE:

- 1.1. Identifică elementele caracteristice ale unor fenomene/relații din mediul apropiat;
- 1.2. Compară experiențe, acțiuni, evenimente, fenomene/relații din mediul apropiat;
- 3.2 Identifică și valorifică unele caracteristici ale lumii vii, ale Pământului și Spațiului.

SCOPUL ACTIVITĂȚII: Verificarea și aprecierea cunoștințelor despre cele patru anotimpuri, prin realizarea unor sarcini.

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

O1: Să recunoască comportamente pozitive și comportamente negative, într-o situație concretă;

O2: Să așeze faptele din imagini la tărâmul corespunzător: *Tărâmul faptelor bune/Tărâmul faptelor rele*;

O3: Să ridice stegulețul cu *smiley face* dacă fapta personajului din povești este bună și pe cel cu *sad face* dacă fapta personajului din povești este rea;

O4: Să coloreze doar fapta bună de pe fișa de lucru;

O5: Să respecte ordinea desfășurării sarcinilor.

STRATEGII DIDACTICE

METODE ȘI PROCEDEE DIDACTICE: conversația, explicația, demonstrația, jocul didactic, expunerea.

RESURSE MATERIALE: geanta poștaşului, plicuri care conțin imagini cu fapte bune/fapte rele, bagheta magică, steguleț cu smiley face, steguleț cu sad face, imagini cu personaje cunoscute din povești, fișă de lucru cu faptă bună/faptă rea, boxă, recompense.

JOCUL DIDACTIC: “Fapte bune, Fapte rele”

SARCINA JOCULUI DIDACTIC: Să recunoască comportamentele pozitive și comportamentele negative și să le așeze corespunzător la *Tărâmul faptelor bune* sau la *Tărâmul faptelor rele*.

REGULILE JOCULUI:

- Copiii vor veni pe rând în față și vor alege din geanta poștaşului Mircea câte un plic.
- Vor scoate imaginea din plic și o vor așeza la locul potrivit și anume, *la Tărâmul faptelor bune* sau la *Tărâmul faptelor rele*.

COMPLICAREA JOCULUI:

Pentru a complica jocul, introducem o nouă sarcină. Copiii vor trebui să dea exemplu de faptă bună și unul de faptă rea din poveștile cunoscute.

Vor primi câte un steguleț cu un smiley face pentru faptele bune și un steguleț cu sad face pentru faptele rele. Eu le voi arăta imagini cu personaje cunoscute din povești. În funcție de ce fel de fapte face personajul respective, copiii vor ridica stegulețul cu smiley face sau pe cel cu sad face.

ELEMENTELE DE JOC: Aplauze, recompense, surprize,

FORMA DE ORGANIZARE A ACTIVITĂȚII: Frontală, individuală.

DURATA: 25-30 min.

BIBLIOGRAFIE:

- Ministerul Educației Naționale- Curriculum Pentru Educație Timpurie-2019
- Suport pentru explicitarea și înțelegerea unor concepte și instrumente cu care operează Curriculumul Pentru Educație Timpurie 2019
- Popa C. (2006), Elemente de pedagogie aplicată, Editura Universității din Oradea
- Popa C. (2012), Pedagogia învățământului preșcolar, Editura Universității din Oradea

DESFĂȘURAREA ACTIVITĂȚII

NR. CRT.	ETAPELE ACTIVITĂȚII	CONȚINUT ȘTIINȚIFIC	STRATEGII DIDACTICE		EVALUARE/ METODE ȘI INDICATORI
			Metode și procedee	Mijloace de învățământ	
1.	Momentul organizatoric	Creez condițiile necesare pentru desfășurarea activității: - aranjarea mobilierului; - pregătirea materialelor necesare;	Conversația		Observarea comportamentului inițial.
2.	Captarea atenției	Încep să le povestesc copiilor de la grupa mare despre vecinul meu poștaş, Mircea. El nu este un poștaş obișnuit, ci unul special. El contorizează faptele bune și faptele rele ale copiilor. Acum m-a rugat pe mine, știind că vin la voi în vizită, să vorbesc cu voi, să îl ajutăm cu sortarea plicurilor care conțin faptele copiilor (bune/rele).	Conversația Explicația	Geanta poștaşului Plicuri cu fapte bune, fapte rele	Observarea capacității de atenție
3.	Anunțarea temei și a obiectivelor	Ce ziceți? Îl ajutăm pe poștaşul Mircea să sorteze faptele bune și faptele rele? Dragi copii, astăzi ne vom juca un joc care se numește <i>Fapte bune, Fapte rele</i> .			
4.	Reactualizarea cunoștințelor	Le voi prezenta copiilor două imagini. Prima conține o faptă bună, iar a doua o faptă rea. Discutăm pe baza imaginilor și catalogăm faptele ca fiind pozitive sau negative.	Conversația Explicația		Observarea curentă
4.	Dirijarea învățării	Introducerea în joc Cum se numește jocul nostru de astăzi? <i>-Fapte bune, Fapte rele</i> Se prezintă regulile jocului și anume: Copiii vor veni pe rând în față și vor alege din geanta	Jocul didactic Conversația Expunerea Explicația	Geanta poștaşului Plicurile cu fapte bune/fapte rele	Observarea capacității de atenție

		<p>poștașului Mircea câte un plic. Vor scoate imaginea din plic și o vor așeza la locul potrivit și anume, <i>la Tărâmul faptelor bune</i> sau la <i>Tărâmul faptelor rele</i>.</p> <p>Sarcina didactică: Să recunoască comportamentele pozitive și comportamentele negative și să le așeze corespunzător la <i>Tărâmul faptelor bune</i> sau la <i>Tărâmul faptelor rele</i>.</p> <p>Jocul demonstrativ: Demonstrarea și explicarea succesiunii etapelor jocului. Precizări privind modul de utilizare a materialului didactic.</p> <p>Jocul de probă: Zâna Cea Bună va stabili copiii care vor veni să îndeplinească sarcina, rostind: “Bagheta se rotește și la ... se oprește!” Copilul ales va veni în față și va scoate un plic din geantă. Se va uita la imagine și o va așeza în Tărâmul potrivit. Se urmărește: -înțelegerea și respectarea regulilor; -să se impună un anumit ritm al jocului; -să fie sprijiniți copiii care nu reușesc să îndeplinească sarcinile corect.</p>	Demonstrația	<p>Imagine cu Tărâmul faptelor bune și Tărâmul faptelor rele</p> <p>Bagheta</p>	
5.	Obținerea performanței	<p>Desfășurarea jocului propriu-zis: Se insistă asupra ritmului de lucru; Reluarea jocului cu mai mulți copii;</p>	<p>Conversația</p> <p>Explicația</p>		Analiza răspunsurilor

		<p>Sarcina 1 La semnalul meu, un copil va veni și va extrage din geanta poștașului plicul cu o faptă bună sau una rea. El va trebui să catalogheze fapte și în acest fel să o așeze la Tărâmul corespunzător.</p>			
6.	Asigurarea retenției	<p>Complicarea jocului Sarcina 2 Pentru a complica jocul, introducem o nouă sarcină.</p> <p>Vor primi câte un steguleț cu un smiley face pentru faptele bune și un steguleț cu sad face pentru faptele rele. Eu le voi arăta imagini cu personaje cunoscute din povești. În funcție de ce fel de fapte face personajul respective, copiii vor ridica stegulețul cu smiley face sau pe cel cu sad face.</p>	Explicația	Fișă de lucru	
7.	Evaluarea performanței	<p>Copiii vor primi câte o fișă de lucru pe care vor apărea o faptă bună și una rea. Fiecare dintre ei va trebui să coloreze doar fapta bună.</p> <p>Aprecieri privind modul de realizare a sarcinilor și desfășurarea jocului. Se fixează titlul jocului.</p>	Conversația		
8.	Încheierea activității	<p>Pentru efortul depus astăzi și pentru că ați fost atenți și ascultători coronițele cu anotimpuri vor rămâne la voi. Se va desfășura jocul muzical “Ne învârtim”.</p>	Conversația	Boxă	

Adaptarea curriculară la disciplina matematică pentru ciclul inferior al liceului

prof. Saizescu Cristina-Alexandra

Liceul Tehnologic Energetic „Regele Ferdinand I” Timișoara

Adolescența este considerată "vârsta ingrătă" sau "vârsta de aur" sau „căderea în lume”, pentru unii este "vârsta crizelor, anxietății, nesiguranței, insatisfacției", în timp ce pentru alții este "vârsta marilor elanuri", "vârsta contestației, marginalității și subculturii", dar și "vârsta integrării sociale", este "vârsta dramei, cu tot ce are ea ca strălucire, dar și ca artificiu".

Dezvoltarea somato-fiziologică a adolescenților implică o maturizare fizică amplă, adolescenții prezentând dimensiuni antropometrice în creștere de la o generație la alta, respectiv o maturizare sexuală însoțită de echilibru hormonal fragil.

Micromediul școlar, ca o component de bază a mediului social în care se dezvoltă copiii cu cerințe educaționale special, își asumă rolul de a răspunde nevoilor copiilor aflați în dificultate, care au cerințe educaționale special, respectiv a familiilor acestora.

În educarea și inserarea ulterioară pe piața muncii în țările Uniunii Europene a elevilor cu cerințe educaționale speciale este util să avem în vedere dictonul lui Platon: "Dacă omul n-a primit decât o educație defectuoasă sau rea, el devine cel mai îngrozitor animal pe care l-a produs pământul. De aceea legiuitorul trebuie să facă din educația copiilor prima și cea mai serioasă din preocupările sale."

Pentru optimizarea serviciilor educaționale în vederea integrării elevilor cu cerințe speciale se realizează proiectarea adaptată a curriculei stabilite de minister pentru nivelul clasei în care se realizează integrarea, atât la nivel macromanagement – referitor la programa școlară, cât și la nivelul de micromanagement al grupului de elevi – referitor la unitățile de învățare, proiectele de lecție și testele de evaluare și, evident, cu accent pe abordarea individualizată a formabililor. Aceste aspecte de adaptare curriculară vor fi exemplificate mai jos în mod comparativ – întâi proiectarea pentru elevii care formează majoritatea colectivului clasei și care stabilesc standardul nivelului clasei, iar ulterior proiectarea pentru elevii cu nevoi speciale – în consens cu particularitățile fiecărui formabil, constatate din testele de evaluare inițială și în procesul de cunoaștere a profilului elevului și nevoile sale personale, de adaptare la grupul clasei, cu scopul suprem de a-și valorifica la maxim potențialul de care dispune.

Cunoașterea elevului pentru care se face adaptarea este esențială, de aceea voi reda succint, mai jos, câteva date legate de profilul de personalitate al subiectului vizat. Pentru protejarea datelor confidențializate ale elevului nu voi expune informații care ar putea identifica subiectul pentru care voi face adaptarea curriculară.

Gen: F

Clasa din care face parte: a IX-a liceu, învățământ de zi

Media de admitere prin repartitie computerizată: 3,86

Familia de origine: - biparentală, de religie baptistă (practicanți)

- este unicul copil al familiei
- eleva locuiește cu mama și cu bunica maternă
- tata este plecat temporar să lucreze în Marea Britanie – „ca să câștige mai mulți bani pentru terapiile fetei”, după cum declară bunica, care o însoțește zilnic la școală și înapoi pe elevă

Profesia părinților: - tata: inginer

- mama tehnician dentar

Implicarea părinților în activitatea școlară:

- mama se implică în efectuarea temelor, dar și bunica o ajută la proiectele cu caracter practic (sădit flori în ghiveci și îngrijit – la biologie)
- eleva participă la diferite tipuri de terapii și este periodic reevaluată de psihologul specialist curant

Limbajul: - dezvoltat, utilizat ca manifestare a agitației permanente în care se află – pe fondul insecurității fizice pe care o acuză permanent (zona Broca hiperactivată)

Memoria: - de scurtă durată dezvoltată de nivel sub mediu, parazitată de impresii subiective și jalonată de spaima legate de insecuritate fizică și diverse alte tematici conjuncturale, care o animă emoțional (filmul urmărit, prezența unui coleg din clasă etc.)

- de lungă durată este slab dezvoltată

Inteligența: - nivelul este sub cel mediu al clasei din care face parte

- eleva poate face progrese școlare doar în condiții de tonus intelectual maxim, pe un fond emoțional echilibrat și al unei atenții speciale furnizate în mod constant (faptul că îi este înmănată o fișă de lucru specială are o conotație pozitivă, apreciativă din partea profesorului)

Afectivitatea: - este deosebit de fragilă emoțional

- balează între diferite tipuri de dezechilibre emoționale

Munca individuală și munca în grup:

- relaționare deficitară cu colegii, pe care îi acuză constant că îi produc diferite neplăceri și că o hărțuiesc, iar atunci când aceștia o ignoră – le caută cu obstinație atenția
- realizează deosebit de dificil sarcini în grup
- deține deprinde de scriere de nivel bun și acceptă să realizeze sarcini de lucru individuale, dar obosește repede și are nevoie permanentă de validare afectivă, atenției și susținere morală

Rezultatele la învățătură:

- nota obținută la testul docimologic inițial adaptat la disciplina matematică, susținut în septembrie 2023: 5,25

Conduita în cadrul colectivului clasei:

- se teme de colegi, pe care îi acuză în mod constant
- interacționează în manieră iritativă cu colegii, le cere atenția în mod supărător, iar dacă nu o primește îi acuză că sunt supărați pe ea fără motiv
- conduită autoprotectivă exagerată, colegii îi tolerează comportamentul

Modul în care își exprimă emoțiile:

- direct, exacerbat, se victimizează pentru a obține beneficii directe și indirecte (raționamente strategice)
- caută protecție și cere atenție necondiționată tuturor celor din jur, pe fondul unei nevoi masive de siguranță fizice
- gestionarea emoțională este deficitară

Temperament: predominant coleric

Aptitudini: - dexteritate manuală bună

Testul de evaluare inițială (neadaptat)

Clasa a IX-a

Matricea de specificație

Competențe de evaluat Conținuturi	C1	C2	C3	C4	C5	C6	TOTAL
Mulțimea numerelor reale; ordinea efectuării operațiilor; raționalizare, rădăcina pătrată; rapoarte și proporții; procente, medii	I.1. (5p)		I.3. (5p)	II.1.b (5p)			15p
Calcul cu numere reprezentate prin litere; descompunerea în factori, operații cu numere reale reprezentate prin litere	II.1.a (6p)	II.1. b (5p)				II.1.a (4p)	15p
Funcții $f: \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}, f(x) = ax + b$;reprezentarea grafică		II.2. b (5p)	II.2.a (5p)		II.2.b (5p)	II.2 a (5p)	20p
Ecuatii de tipul $ax + b = 0$ sau $ax^2 + bx + c = 0$ cu $a \neq 0$, inecuații și sisteme de două ecuații cu două necunoscute		I.2. (5p)		I.6 (5p)	II.1.c (6p)	II.1.c (4p)	20p
Figuri geometrice plane (triunghi, patrulater convex, poligoane regulate, cerc)	I.4. (5p)		I.5. (5p)	II.2.c (5p)		II.2.c (5p)	20p
Total	16 p	15 p	15 p	15 p	15 p	14 p	90p

Competențele de evaluat relativ la testul de evaluare inițială:

C1. Identificarea unor reguli de calcul numeric sau algebric pentru simplificarea unor calcule.

C2. Aplicarea unor reguli de calcul cu numere reale pentru rezolvarea unor ecuații sau inecuații; aplicarea relațiilor metrice într-un triunghi dreptunghic pentru determinarea unor elemente ale acestuia.

C3. Alegerea metodei adecvate de rezolvare a problemelor în care intervin rapoarte, proporții, dependențe funcționale, ecuații sau configurații geometrice.

C4. Exprimarea caracteristicilor matematice ale numerelor reale, funcțiilor sau ale figurilor geometrice plane C5. Studierea unor situații-problemă din punct de vedere cantitativ sau calitativ utilizând proprietățile algebrice și de ordine ale mulțimii numerelor reale.

C6. Analizarea și interpretarea rezultatelor obținute prin rezolvarea unor probleme sau situații-problemă.

Subiectul propus:

Testul de evaluare inițială (neadaptat)
La disciplina matematică
Clasa a IX- a

(30p) SUBIECTUL I. Pe foaia de test se încercuiește litera corespunzătoare răspunsului corect:

- (5p) 1 Rezultatul calculului $\left(2 - \frac{5}{4}\right)^2 \cdot \frac{32}{3}$ este:
A.15; B.8; C.6; D. $\frac{3}{4}$
- (5p) 2. Soluția reală a ecuației $2x + 5 = 1$ este:
A.1; B.-2; C.3 D.2
- (5p) 3. Diferența dintre 4% din 32 și 32% din 4 este :
A.24; B.16; C. 28; D. 0
- (5p) 4. Aria unui triunghi cu baza de 4 cm și înălțimea de 5 cm este egală cu:
A.20cm; B.10cm; C.5cm; D.4cm
- (5p) 5. Raza cercului circumscris unui tri-unghi echilateral cu latura de 5 cm este de:
A. $5\sqrt{3}$ cm; B. $\frac{5\sqrt{3}}{2}$ cm; C. $\frac{5\sqrt{3}}{3}$ cm; D. $\frac{5\sqrt{3}}{6}$ cm
- (5p) 6.Valoarea lui $m \in \mathbb{R}$, pentru care punctul A(m,6) aparține graficului funcției $f : \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$, $f(x) = 2x + 3$ este:
A.1; B. $\frac{2}{3}$; C. $-\frac{9}{2}$; D. $\frac{3}{2}$

(60p) SUBIECTUL II. Pentru următoarele exerciții se cer rezolvările complete.

$$E(x) = \left(\frac{3x}{x-2} + \frac{4-6x}{x^2-4} - \frac{2x}{x+2} \right) : \frac{x+2}{3}$$

1. Fie expresia

(10p) a) Aflați $x \in \mathbb{R}$ pentru care expresia dată este definită.

(10p) b) Aduceți expresia la forma cea mai simplă.

(10p) c) Determinați $x \in \mathbb{Z}$ astfel încât $E(x) \in \mathbb{Z}$ unde $E(x) = \frac{3}{x-2}$.

2. Se consideră funcția $f : \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$, $f(x) = 3x - 6$.

(10p) a) Reprezentați grafic funcția.

(10p) b) Determinați coordonatele punctelor A și B ce reprezintă intersecțiile Gf cu axele OX, respectiv OY.

(10p) c) Determinați aria și perimetrul triunghiului ABC, unde $C(-3;0)$.

Notă: Toate subiectele sunt obligatorii. Se acordă 10 puncte din oficiu. Timpul efectiv de lucru: 50 minute

Barem de evaluare și notare

Subiectul I (40 puncte)

Se punctează doar rezultatul, astfel: pentru fiecare răspuns se acordă fie punctajul maxim prevăzut în dreptul fiecărei cerințe sau 0 puncte (dacă cerința nu a fost îndeplinită).

La acest item nu se acordă punctaje intermediare.

Nr. item	1.	2.	3.	4.	5.	6.
Rezultat specificat	C) 6	B) $x = -2$	D) 0	B) 10cm^2	C) $\frac{5\sqrt{3}}{3}\text{cm}$	D) $\frac{3}{2}$
Punctaj	5p	5p	5p	5p	5p	5p

Subiect II (60 puncte)

Pentru orice soluție corectă, chiar dacă este diferită de cea din barem, se acordă punctajul maxim corespunzător.

Nu se acordă fracțiuni de punct, dar se pot acorda punctaje intermediare pentru rezolvări parțiale, în limitele punctajului indicat în barem.

Nr. item	Soluție	Punctaj acordat
1. a)	C.E. : $x - 2 \neq 0; x + 2 \neq 0$ $\exists E(x) \Leftrightarrow x \in \mathbb{R} \setminus \{-2, 2\}$	4p 6p
b)	$E(x) = \frac{x^2 + 4x + 4}{(x - 2)(x + 2)} \cdot \frac{3}{x + 2}$ $E(x) = \frac{3}{x - 2}$	6p 4p
c)	$E(x) \in \mathbb{Z} \Leftrightarrow (x - 2) / 3 \Leftrightarrow (x - 2) \in D_3$ $D_3 = \{-3, -1, 1, 3\} \Leftrightarrow x \in \{-1, 1, 3, 5\}$	6p 4p
2. a)	Tabel de valori Reprezentarea corectă graficului funcției f în sistemul xOz	5p 5p
b)	$G_f \cap Ox = \{A\} \Leftrightarrow A(2, 0)$ $G_f \cap Oy = \{B\} \Leftrightarrow B(0, -6)$	5p 5p
c)	$A_{\triangle ABC} = \frac{CB \cdot OB}{2} = 15$ $AB^2 = OA^2 + OB^2 = 40 \Leftrightarrow AB = 2\sqrt{10}$ $BC^2 = OC^2 + OB^2 = 45 \Leftrightarrow BC = 3\sqrt{5}$ $P_{\triangle ABC} = 5 + 2\sqrt{10} + 3\sqrt{5}$	5p 2p 2p 1p

Se acordă 10 puncte din oficiu. Nota finală se calculează prin împărțirea punctajului obținut la 10.

Testul de evaluare inițială adaptat

Clasa a IX-a liceu zi – învățământ incluziv

Matricea de specificații (cu competențe vizate conform programelor școlare din clasele a VI-a și a VII-a)

Competențe de evaluat Conținuturi	C2.4 din clasa VI	C4.2 din clasa VI	C4.3 din clasa VI	C3.4 din clasa VI	C2.6 din clasa VI	C5.1 din clasa VI	C2.1 din clasa VII	C5.1 din clasa VII	C4.2 din clasa VII	C3.1 din clasa VII
Calcul elementare cu numere reale și proprietăți elementare ale numerelor reale							II.1	II.2		
Calcul elementare cu procente						I.3				
Validarea unui număr real ca soluție a unei ecuații de forma $ax+b=0$		I.2							I.2	I.1
Calcularea lungimii elementelor constitutive ale triunghiului, pătratului, dreptunghiului			I.4		II.6					
Transformarea numerelor reale din formă zecimală în formă rațională				II.4						
Reprezentarea pe axa reală a numerelor reale	I.6			II.4						
Operații cu mulțimi numerice și intervale reale			II.3	II.3						

Subiectul propus:

I. Pentru următoarele exerciții alegeți și încercuiți pe foaia de test varianta corectă de răspuns:

1. Care este rezultatul calculului: $2 - \frac{5}{4}$?

a) 3 b) $\frac{4}{3}$ c) $-\frac{4}{3}$ d) $\frac{3}{4}$

2. Care este soluția ecuației $x + 2 = 5$?

a) 7 b) 10 c) 3 d) -3

3. Cât reprezintă 4% din 75?

a) 1 b) 73 c) 15 d) 3

4. Cât este aria unui dreptunghi cu lungimea de 5 cm și lățimea de 4 cm?

a) 20 cm² b) 10 cm² c) 16 cm² d) 25 cm²

5. Cât este lungimea diagonalei unui pătrat cu latura de 4 cm?

a) 16 cm b) 4 cm c) $4\sqrt{2}$ cm d) 2 cm

6. Care sunt cele mai îndepărtate două puncte pe axa reală dintre următoarele: O (0), A(5) și B (-6)?

a) A de B b) A de O c) B de O d) nu se poate stabili

II. Pentru următoarele exerciții se cere redactarea completă a rezolvărilor pe foaia de test:

1. Care este opusul numărului $-\frac{3}{4}$?

2. Raționalizați numitorii și apoi efectuați calculele, aducând la același numitor fracțiile date:

$$\frac{2}{3\sqrt{5}} + \frac{7}{5} - \frac{1}{3} = ?$$

3. Câte elemente are mulțimea $(-\infty, 6) \cap \mathbb{N}$?

4. Care dintre numerele $a = 7,1(3)$ și $b = 7, (13)$ este mai mic? Transformați-le în fracții raționale

și reprezentați-le pe axa reală.

5. Se consideră triunghiul echilateral ΔABC cu lungimea laturii $AB = 6$ cm.

Calculați: a) Lungimea mediatoarei AM a laturii BC , unde punctul M este mijlocul laturii BC .

b) Aria ΔAMB .

Notă: Toate subiectele sunt obligatorii. Se acordă un punct din oficiu.
Timp de lucru: 40 de minute.

Baremul de corectare al testului inițial adaptat

- I.
1. D) $\frac{3}{4}$
 2. C) 3
 3. D) 3
 4. A) 20 cm^2
 5. C) $4\sqrt{2} \text{ cm}$
 6. A) cea mai mare distanță este între A și B

II.

1. Opusul lui x este $-x$ 5 p
$$-x = -\left(-\frac{3}{4}\right) = \frac{3}{4}$$
 5 p
2. Amplificarea fracției cu $\sqrt{5}$ 2 p
Aducerea la același numitor 4 p
Finalizare: $\frac{2\sqrt{5}-18}{15}$ 4 p
3. Efectuarea intersecției de mulțimi 5 p
Stabilirea cardinalului mulțimii 5 p
4. Efectuarea transformării 6 p
Realizarea comparației: $b < a$ 2 p
Reprezentarea numerelor pe axa reală 2 p
- 5.a) Realizarea figurii geometrice 2 p
Exprimarea relațiilor metrice 4 p
Efectuarea calculelor 2 p
Finalizare 2 p
- 5.b) Exprimarea formulei ariei unui triunghi dreptunghic 4 p
Calcularea lungimii catetelor triunghiului 4 p
Finalizare 2 p

Bibliografie

Băban, A. (2009). *Consiliere educațională*. Cluj-Napoca: Asociația de Științe Cognitive din România.

Dumitru, I. Al. (2008). *Consiliere psihopedagogică. Baze teoretice și sugestii practice*. Iași: Editura Polirom.

Miller, L. D. (Ed.) (2002). *Integrating school and family counseling: Practical solutions*. Alexandria, VA: American Counseling Association.

Mitrofan, I. (2003). *Cursa cu obstacole a dezvoltării umane*. București: Editura Polirom

Proiect Educațional Internațional „PROVOCĂRI ȘI SOLUȚII ÎN EDUCAȚIE”

Sesiunea de Comunicări Științifice „EXPERIENȚE DIDACTICE ÎN CONTEXT EUROPEAN”

TEMA: „Creativitate și experiență în creșterea calității actului educațional”

SECȚIUNEA: 3.Optimizarea serviciilor educaționale în vederea integrării elevilor - exemple de bune practici, studii, proiecte

**Plan de acțiune pentru crearea unui mediu de învățare incluziv,
în vederea integrării în școala de masă a copiilor cu dislalie**

Autor: Sandu Marian-Laurențiu

Instituția școlară: Liceul Teoretic „Decebal” București

Integrarea în școala de masă a elevilor cu CES este un aspect foarte important în orice instituție de învățământ. Cei care trebuie implicați în activități de eficientizare a acestui obiectiv esențial sunt: profesorii/diriginții, elevii cu CES și părinții/ tutorii acestor elevi. În vederea atingerii obiectivului la standarde înalte, este important ca toți factorii implicați să devină parte activă a tuturor activităților care vin în sprijinul acestor elevi.

Numele și prenumele elevului: V. C. (în vederea respectării principiului confidențialității)

Tipul de deficiență: Retard psihic ușor QI = 59. Tulburări în achiziții școlare, dislalie.

Clasa: a VIII-a

Domeniu de dezvoltare	Descriere succintă a dizabilității și implicațiilor asupra învățării
<i>Afectiv - emoțională</i>	Temperament optimist, stabilește legături limitate cu colectivul clasei de elevi.
<i>Psihomotor</i>	Fără deficiențe psihomotorii
<i>Cognitiv</i>	Gândirea e concretă, percepția este difuză, superficială, a materiei de învățare. Are potențial redus de învățare. Exprimarea scrisă este foarte

	greoaie, scrisul fiind neîngrijit și dezordonat. Uită o parte a informațiilor transmise, dacă acestea nu îi sunt evidențiate ca fiind importante.
<i>Verbal</i>	Exprimarea verbală este caracterizată de o dificultate de articulare a cuvintelor.
<i>Social</i>	Comunică bine cu colegul de bancă.

Educația incluzivă pentru acest copil cu CES implică un curriculum școlar adaptat și **Planul de acțiune** pentru crearea unui mediu de învățare incluziv ce implică colaborarea elevilor, părinților și cadre didactice ale clasei unde învață elevul, dar și idei de activități, strategii de învățare, resurse folosite și modalități de evaluare.

Elevi

Idei de activități:

- exerciții de identificare a informațiilor esențiale dintr-un text audiat/citit prin întrebări ajutătoare;
- exerciții de asociere/împerechere sau de ordonare;
- exerciții de completare a spațiilor libere cu termenii corecți indicați între paranteze la sfârșit;
- exerciții de identificare și recunoaștere pe baza întrebuirii de imagini;
- folosirea unor tehnici de înțelegere vizuală: postere de învățare și memorare;

Strategii de învățare:

- învățarea individualizată sau individualizarea unor secvențe de învățare;
- tratarea diferențiată;
- așezarea elevului în bancă alături de colegi lângă care să se simtă confortabil;
- restructurarea și adaptarea materiei de învățat ;
- fragmentarea sarcinilor complexe în sarcini mai mici clar formulate, mai ușor de realizat;
- comunicarea trebuie să fie clară, se folosesc propoziții scurte, eventual vorbit mai rar;
- captarea atenției prin gesturi și mișcări expresive;
- recaptarea atenției elevului prin utilizarea mijloacelor moderne de învățământ;
- metode activ-participative și practice (jocul de rol, jocul didactic, explozia stelară, ciorchinele, cubul) ;
- învățarea prin cooperare (lucrul în echipa, pe perechi);
- alternarea metodelor folosite pentru menținerea concentrării elevului;

- folosirea scrierii ghidate (scriere cu structura dată).

Resurse:

- folosirea unor materiale didactice moderne: laptop, tabletă, smartphone, internet, resurse educaționale deschise, videoproiector;
- folosirea unor materiale didactice stimulative: imagini, reviste, pliante cu scheme, hărți, atlase istorice, enciclopedii, carioci colorate, flipchart;
- fișe de lucru individuale.

Evaluare:

- observarea comportamentului elevului;
- teste personalizate;
- evaluare predominant orală, cu repetarea și explicarea cerințelor, cu întrebări multiple, care necesită răspunsuri scurte și ascultarea elevului cu răbdare;
- în cazul evaluării scrise trebuie să predomine testele grilă care să conțină itemi obiectivi și semiobiectivi (cu răspuns scurt, de completare) și să i se explice în mod deosebit cerințele, chiar să i se citească subiectele;
- fișe de lucru simplificate, cu cerințe clare și concrete, cu explicarea suplimentară a cerințelor;
- portofoliul cu materialele lucrate de elev.

Părinți

Idei de activități:

- consultări permanente cu părinții elevului în vederea stabilirii unui plan comun de acțiune și de cunoaștere mai bine a elevului: „*Părinți la școală-părinți acasă*”
- activități comune cu invitați de specialitate: psihoterapeut, profesor de sprijin, consilier școlari: „*Împreună, vom reuși*”
- activități comune părinți-elevi-diriginte (atelier de lucru “*Tabloul familiei*”, excursii, vizite, spectacole)
- lectorate despre integrarea copiilor cu dizabilități: “*Suntem diferiți dar egali !*”

Strategii de învățare:

- comunicare deschisă
- dezbateri problemelor apărute
- colaborare cu psiholog/consilierul școlar/psihoterapeut

- workshop-uri
- lectorate

Resurse:

- materiale: pliante, afișe informative, reviste, PPT-uri și filme tematice
- umane: psihoterapeut, consilier școlar, profesor de sprijin, colegii și profesorii elevului

Evaluare:

- chestionare
- fișe
- observarea sistemică
- mapa personală

Cadre didactice

Idei de activități:

- colaborarea cu consilierul școlar și cu părinții elevului;
- discutarea cazului în cadrul consiliului profesoral al clasei;
- plan de intervenție comun cu profesorii de la clasă;
- pregătire suplimentară remedială la anumite discipline cu suport din partea unui profesor de sprijin
- simpozioane/conferințe/ cursuri de formare vizând integrarea copiilor cu CES
- ateliere de lucru, mese rotunde în cadrul Comisiei metodice
- activități comune părinți-profesori-elevi: “*Copilul vostru-elevul nostru*”

Strategii de învățare (comune cu alți colegi):

- cadrele didactice manifestă preocupare față de acest elev sprijinindu-l și încurajându-l cu răbdare în activitățile educative
 - predarea -învățarea la acest elev se face în mod diferentiat, conform afecțiunilor din certificat
 - dirigintele se asigură ca ceilalți elevi să-i ofere o atmosferă caldă și primitoare
 - folosirea metodelor activ-participative
 - mese rotunde
 - dezbateri
 - workshop-uri
 - interasistențe

- lucru în echipă

Resurse:

- Cadru normativ (Ordin nr. 3124/2017 privind aprobarea Metodologiei pentru asigurarea suportului necesar cu tulburări de învățare; Ordin nr. 1985/2016 privind aprobarea Metodologiei pentru evaluarea și intervenția integrată în vederea încadrării copiilor cu dizabilități)
- curriculum adaptat diferențiat
- fișe de lucru individuale
- PPT-uri și filme tematice
- pliante, reviste, planșe informative
- lucrări de specialitate și materiale informative adecvate deficiențelor elevului
- RED adecvate

Evaluare:

- oferirea de feed back pozitiv prin aprecieri verbale;
- teste individualizate adaptate deficiențelor elevului;
- chestionare;
- portofolii cu produsele activităților elevului;
- caietul dirigintelui;
- fișe de observație a elevului.

Bibliografie si web-bibliografie

1. Bodea Hațegan, Arolina., Logopedia. *Terapia tulburărilor de limbaj*. Structuri deschise, Editura Trei, 2016
2. Gherguț, A., *Educația incluzivă și pedagogia diversității*, Iași, Editura Polirom, 2016
3. Gherguț, A., Frumos, L., *Educația incluzivă. Ghid metodologic*, Iași, Editura Polirom, 2019
4. Fartușnic, C., Vrăsmaș, T (coord.), Horga, I., Apostu, O., Balica, M. (2015). *Educație pentru toți și pentru fiecare. Accesul și participarea la educație a copiilor cu dizabilități și/sau CES din școlile participante la Campania UNICEF Hai la școală!*. Buzău: Editura Alpha MDN, 2016.
5. Horga, I., Jigău, M. (coord.), Apostu, O., Balica, M., Fartușnic, C., Florina, B., SCoda, A., Voinea, L. (2010). *Situația copiilor cu cerințe educative speciale incluși în învățământul de masă*. București: Editura Vanemond

<https://www.didactic.ro/materiale-didactice/plan-de-interventie-personalizat-dislalie-polimorfa>
(30.08.2023)

<https://www.scribd.com/document/77625420/dislalie-audiogena> (30.08.2023)

GRĂDINIȚA INCLUZIVĂ

*Prof. Sârbu Liliana
Grădinița P.N. Nădab, Jud. Arad*

Grădinița incluzivă înseamnă accesul tuturor copiilor, participarea lor la toate programele educative, dar și pregătirea grădiniței pentru aceste coordonate.

Educația incluzivă înseamnă sprijin și educație pentru toți, grijă și atenție pentru fiecare.

O grădiniță incluzivă se adaptează nevoilor și particularităților copiilor, centrul preocupărilor este în a oferi ocazii de învățare și dezvoltare fiecăruia în parte, pentru că fiecare este important.

Educația pentru toți la nivelul grădinițelor înseamnă nu numai integrarea copiilor cu CES în grădiniță, ci presupune o altă abordare a pedagogiei preșcolare, abordarea incluzivă sau curriculară, care surprinde și valorizează în esența ei două concepte de bază: unicitatea și diversitatea. Astfel, se pornește de la faptul că fiecare copil are valoare și este unic și că fiecare copil poate învăța.

Educația incluzivă în grădiniță presupune o folosire adecvată a resurselor umane, materiale și metodologice, în favoarea tuturor copiilor, în așa fel încât fiecare „actor“ din procesul educațional să învețe și să se dezvolte. Educația incluzivă presupune parteneriatul educațional în care educatoarea, copiii, părinții și alte persoane din comunitate participă împreună la proiectarea, derularea și evaluarea programelor educative. Este nevoie de o proiectare care să implice toate activitățile, de parteneriat educațional și de practici educative adecvate care să se adreseze tuturor copiilor, educație de calitate, care respectă drepturile tuturor copiilor și demnitatea dezvoltării fiecăruia, fără a neglija implicarea, dezvoltarea profesională și valorizarea cadrelor didactice. Formarea cadrelor didactice (educatori, învățători, profesori, psihologi, logopezi etc.), astfel încât acestea să posede atitudinile, valorile și competențele corespunzătoare și necesare pentru activitate eficientă în mediul educațional incluziv. Cadrele didactice profesioniste, bine instruite, sunt esențiale pentru realizarea demersului de incluziune, educație de calitate echitabilă și învățare de-a lungul vieții pentru toți. Este vital ca fiecare cadru didactic, care activează la orice nivel al sistemului de învățământ, să fie pregătit pentru a organiza și realiza un proces educațional cuprinzător, ce creează acces și participare reală și asigură performanțele celor care învață.

Succesul educației inclusive este asigurat de comunicarea dintre familie și școală.

Curriculum-ul este flexibil, deschis și permite adaptări succesive. Nu copilul se conformează curriculum-ului, ci acesta este un instrument pentru a sprijini dezvoltarea copilului. Încadrarea copilului de vârstă preșcolară într-un program de grădiniță constituie o premisă necesară dar nu suficientă pentru a-i stimula și sprijini dezvoltarea. Educația pentru toți trebuie să înceapă de la grădiniță. Orice grădiniță este terenul unei învățări timpurii a regulilor sociale și punctul de demarare a programelor proiectate și planificate la nivel general pentru integrarea educațională și socială a tuturor copiilor. Pentru a crește generații educate trebuie să ai grijă de fiecare individ. La nivelul familiei trebuie realizate programe de sprijin educațional, căci nu este suficient să îți iubești copilul, ca părinte, trebuie să înveți cum să îl sprijini adecvat. Programul educativ al grădiniței trebuie să fie flexibil și deschis către răspunsuri adecvate individualizate și personalizate. Curriculum-ul preșcolar trebuie să răspundă nevoilor de educație și formare a tuturor copiilor. Educația pentru toți se sprijină pe un curriculum flexibil și deschis, care pornește de la cerințe educative ale copiilor reali, nu imaginari, de la particularitățile și caracteristicile personale ale copiilor pentru a sprijini dezvoltarea adecvată. Cerințele educative ale fiecărui copil, mai mult sau mai puțin speciale sunt la baza deciziilor educative și a proiectelor individualizate în grădiniță printr-o bună cunoaștere a fiecărui copil. O planificare nu poate porni, așa cum era tradițional, de la conținuturi, ci de la personalitățile

copiilor, de la caracteristicile și particularitățile lor ca persoane și ca grup. Modelul etalon, perfect, devine un simplu reper și nu un criteriu de acțiune sau de excludere. Instituția de educație preșcolară nu poate face față singură cerințelor multiple ale unui program eficient de educație. Grădinița își poate îndeplini sarcinile de lucru numai în parteneriat cu familia și cu comunitatea. Parteneriatul presupune respect reciproc, acceptare, toleranță și lipsa judecăților de valoare, a prejudecăților cu privire la situația economică, socială sau educațională a părinților. Dacă se realizează cu adevărat un parteneriat, se poate vorbi de o construcție comună de relații din care educatoarele primesc informații, părinții câștigă experiență, iar copiii cresc mai bine și mai siguri pe ei. Pentru a putea răspunde diversității și unicității copiilor și a asigura educația tuturor, este nevoie să se orienteze pozitiv atitudinea, limbajul și metoda pedagogică. Copilul preșcolar este actorul unui proces de formare în care fiecare gest, privire, cuvânt din partea adulților cu care vine în contact poate să îi influențeze imaginea de sine. Este firesc ca programul din grădiniță să îi ofere șansa de a se forma într-un sens pozitiv, cu încredere în forțele sale. Mediul de viață din copilărie influențează puternic și de durată componentele personalității individului. În cadrul mediului, comunicarea copilului cu educatoarea este extrem de importantă; comunicarea verbală și cea nonverbală. Contează foarte mult aprecierile educatoarei, apelativele, modul pozitiv sau negativ în care ea reacționează la acțiunile copilului. Un alt element important este participarea tuturor copiilor la programul educativ. Fiecare după forțele și posibilitățile sale. Copiii sunt diferiți, capacitățile lor sunt diferite, dar în grupul de la grădiniță fiecare poate avea un loc, un rol și o valoare. Orice copil poate avea la un moment dat al existenței sale CES. Pentru educatori/educatoare, CES sunt provocări la găsirea unor soluții, nu piedici în realizarea curriculumului general. Dacă educatoarea realizează faptul că fiecare copil poate învăța – în ritmul, stilul și cu caracteristicile sale – îi va fi ușor să sprijine copiii cu CES.

Pentru educatoare, în grădiniță, se pune problema să găsească locul și rolul adecvat prin care fiecare copil poate participa, și nu să găsească eticheta potrivită. Diagnosticul sau evaluarea complexă este grija și responsabilitatea specialistului (psiholog, psihopedagog, logoped, kinetoterapeut etc.), dacă este nevoie de acesta.

Evaluarea pe care o face educatoarea se referă la competențele și capacitățile educaționale ale fiecărui copil. Aceasta trebuie să identifice: - cum este fiecare; - ce știe fiecare; - ce face fiecare;

- cum cooperează cu ceilalți (J. Delors).

Educația preșcolară este parte a educației timpurii, adică a acelor programe care desăvârșesc o abordare complexă cu privire la valoarea influențelor educaționale la vârstele mici. Educația timpurie nu înseamnă numai educație în grădiniță, ci se adresează copiilor, părinților și membrilor comunității pentru a construi împreună proiecte și programe care să stimuleze dezvoltarea adecvată din primele momente ale vieții. Este vorba de a valoriza adecvat un timp crucial pentru toți copiii, inclusiv pentru cei cu nevoi speciale de educație.

Bibliografie:

1. Ecaterina Vrășmaș - *Educația copilului preșcolar*, Editura ProHumanitas, București, 1999;
2. Ecaterina Vrășmaș - *Introducere în educația cerințelor speciale*, Editura Credis, București, 2004;
3. Gherguț A.- *Psihopedagogia persoanelor cu cerințe speciale*. Editura Polirom, 2006;
4. Vrășmaș T. - *Școala și educația pentru toți*, Editura Miniped, București, 2004

Jocurile de mișcare – comunicare și cooperare

Prof. Scarlat-Cîrjan Floriana, Școala Gimnazială „Mihai Viteazul”, Craiova

Educația fizică este în primul rând activitatea care valorifică sistematic ansamblul formelor de practicare a exercițiilor fizice în scopul măririi în principal a potențialului biologic al omului în concordanță cu cerințele sale și exigențele societății. Angajează elevii într-un proces dinamic de dezvoltare a capacităților de acțiune, proces care contribuie la formarea conștiinței de sine, la afirmarea eului și exprimarea personalității. În educația fizică important este câștigul pe care îl are elevul în planul personalității sale, al echilibrului acestuia. Omul modern înțelege necesitatea formării deprinderilor motrice pentru rezolvarea diverselor situații la locul său de muncă sau în viața cotidiană. Viața demonstrează că prin practicarea educației fizice organizate rațional, începând cu cea mai fragedă vârstă se cristalizează calitățile de suplețe, agerime, abilitate, rapiditate, spontaneitate, iscusință. Educația fizică educă curajul, ambiția, emulația, atenția distributivă, hotărârea, fermitatea, disciplina, calmul, sentimentul de ocrotire al individului de către colectiv, precum și multiple trăsături de voință și de caracter.

Jocurile organizate îi atrag cel mai mult pe copii și tineri și determină cel mai mult învățătura. În jocurile organizate, fiecare participant are o responsabilitate de care să se achite, folosindu-și inteligența și talentul. Fiecare participant trebuie să se concentreze la ceea ce face, deoarece, dacă nu este atent, echipa lui poate pierde. Prin joc/joacă, copiii și tinerii învață că nu putem învinge întotdeauna, că uneori trebuie să ne punem în locul altora, să ne controlăm impulsurile fizice, să ne stăpânim pe noi înșine și să stăpânim impulsul de a interpreta regulile în folosul nostru. De asemenea, cei mai talentați jucători trebuie să împartă cu cei mai puțin capabili, care, în schimb, învață de la mai practicii lor colegi. În jocuri, fiecare, chiar și cei mai netalentați, strălucesc la ceva, în mod deosebit.

Jocurile de mișcare constituie un mijloc important prin care se realizează o parte importantă din sarcinile ce revin educației fizice. Ele dezvoltă la elevi pe lângă bagajul mare de deprinderi motrice elementare, simțul colectivității, al inventivității și mai ales al cunoașterii. Prin aplicarea judicioasă a jocurilor există posibilitatea de a contribui în mare măsură la realizarea uneia din sarcinile educației și anume: de a forma din copil o ființă care să conviețuiască în armonie cu colegii săi, care să se comporte corect și civilizată. În cadrul jocurilor de mișcare, pe lângă însușirea și perfecționarea nenumăratelor deprinderi motrice de bază, elevul este nevoit să le aplice în situațiile mereu schimbătoare din teren, iar prezența elementului de întrecere în majoritatea cazurilor presupune eforturi pentru realizarea cu succes a acțiunilor, ceea ce permite atât dezvoltarea calităților motrice cât și a calităților morale și a voinței.

Educația fizică fiind un proces pedagogic ,învățătorului i se crează posibilitatea de a rezolva această problemă complexă ,angajând deopotrivă , experiența , tactul , măiestria proprie cât și inițiativa , independența și responsabilitatea elevilor.Este cunoscut că noțiunile , trăsăturile caracteriale ,deprinderile și atitudinile morale se formează într-un lung proces educativ .Învățătorului îi revine sarcina să urmărească atent comportamentul elevilor, manifestările acestora în cadrul activității și să intervină cu tact pentru soluționarea unor conflicte sau manifestări necorespunzătoare.

Datorită influenței multilaterale asupra întregii personalități a copilului jocurile de mișcare constituie unul dintre mijloacele de bază ale educației fizice. În cadrul activității de educație fizică , jocul de mișcare își aduce contribuția la realizarea următoarelor sarcini:

- formarea și consolidarea deprinderilor motrice de bază
- dezvoltarea calităților motrice necesare în viață
- formarea unor cunoștințe utile, prin lărgirea sferei reprezentărilor despre lume
- dezvoltarea spiritului de colectivitate și a calităților morale și de viață

Prin particularitățile sale specifice, jocul de mișcare se deosebește de celelalte mijloace ale educației fizice datorită faptului că favorizează formarea și consolidarea simultană a deprinderilor motrice de bază (mers , alergare, săritură, aruncare și prindere), dezvoltarea calităților motrice (viteză ,rezistență , forță și îndemânare)., precum și a însușirilor și deprinderilor moral-volitive. Caracteristic jocurilor de mișcare este întrecerea , element ce sporește interesul elevilor pentru activitate ,le mobilizează forțele și îi stimulează.

Jocurile de mișcare își aduc contribuția la formarea capacităților organizatorice, de control și autocontrol prin angrenarea elevilor la amenajarea traseelor, pentru a scurta momentul organizatoric, iar prin folosirea unor ajutoare în desfășurarea întrecerilor sau chiar prin prezentarea celor necesare jocului li se lasă libertatea de a crea jocul. Desfășurarea sub formă de concurs, cu împărțirea pe echipe îi determină să se gândească atunci când acționează nu numai la propria persoană ci și la ceilalți, la victoria propriei echipe dezvoltându-le astfel spiritul de colaborare. În joc se formează o serie de trăsături de caracter : respectul față de coechipieri și adversari, exigența, atitudinea corectă față de joc,combativitatea, inițiativa, sinceritatea, cinstea și modestia. Ele înlătură stări de apatie, momente de rutină, oboseală fizică sau nervoasă, supraefort fizic sau intelectual. În aceste situații, folosirea lor a dus la reechilibrarea stărilor emoționale, la relaxare, optimizare, revitalizare și refacere a forțelor fizice, intelectuale și morale.

Bibliografia

Epuran Valentina – „Jocuri de mișcare” ,București , I.E.F.S. 1973

Zapletal Milos – „Mica enciclopedie a jocurilor” , București , Editura Sport –Turism , 1980

Educația incluzivă

Prof.înv.primar **Șerban Cătălina**

Școala Gimnazială Nr.2 „Poet Ovidiu”, Loc.Ovidiu

Una din provocările sistemului românesc a fost trecerea către învățământul incluziv. Aceasta a apărut ca o reacție firească a societății la obligația acesteia de a asigura cadrul necesar și condițiile impuse de specificul educației persoanelor cu cerințe educative speciale.

Educația incluzivă are ca principiu fundamental – un învățământ pentru toți, împreună cu toți - care constituie un deziderat și o realitate ce câștigă adepți și se concretizează în experiențe și bune practici de integrare/incluziune. Populația școlară se divide în două categorii: copiii normali dezvoltați și copiii cu cerințe educative speciale, cu nimic vinovați de situația lor deosebită, ponderea lor în clasele de elevi din mai toate școlile fiind considerabilă. Ei au nevoie de ajutor, pentru că toți au dreptul la educație, pentru că toți sunt capabili să învețe, pentru că toți au de câștigat, chiar și cei cu dezvoltare normală, care se vor obișnui cu diversitatea, cu faptul că nu e nici o problemă dacă acești copii sunt diferiți.

Prin politicile aplicării noilor educații, se promovează includerea tuturor copiilor în sistemul educațional, de la cei cu nevoi speciale, la cei cu dezvoltare normală, cuprinderea incluzivă a copiilor supradotați, diferențierea capacităților de lucru și asimilarea cunoștințelor după nevoi și capacități, diferențiat dar nediscriminatoriu, flexibilizarea conținuturilor curriculare, personalizat și adaptat fiecărei categorii de copil educat.

Altfel spus, școlile incluzive sunt acele școli deschise, prietenoase în care se urmărește flexibilizarea curriculumului, ameliorarea calității procesului de predare-învățare, evaluare permanentă și formativă a elevilor, precum și parteneriatul educațional, iar educația incluzivă se referă în esență la înlăturarea tuturor barierelor în învățare și asigurarea participării tuturor celor aflați în situații de risc sau vulnerabilitate la excludere și marginalizare.

Activitatea didactică desfășurată la clasă în anii care au presupus procesul de integrare a avut un parcurs și o evoluție corespunzătoare nivelului de cunoștințe și de practică educațională corespunzător fiecărei etape.

Fără să beneficiem, în prima perioadă, de sprijin specializat în unitate, am cuprins totuși, an de an, din spirit umanitar, obligație profesională și, până la urmă din solidaritate cu părinții și copiii cu aceste probleme, copiii cu diferite tipuri de dizabilități fizice sau intelectuale. De

asemenea, am avut la clasă copii din categorii sociale defavorizate (foarte săraci), copii din familii ce sunt tolerate selectiv (minoritari-romi), copii aflați în plasament familial.

În etapa de început am lucrat, cu acești copii fără să participăm la cursuri în specialitate și adesea aveam temeri cu privire la modul corect sau greșit de abordare a cazurilor din clasă. Ulterior, pe parcursul anilor, prin studiu individual și participarea la cursuri de formare am fost determinată să cred că suntem pe drumul corect, dar nu și final al includerii copiilor din toate categoriile în clasele cu componență predominant normală.

Trebuie să recunosc faptul că nu am fost pregătită să lucrez cu astfel de cazuri, a trebuit să mă documentez, să improvizez, să mă adaptez situației. Mi-a trebuit multă răbdare, consecvență, obținerea toleranței din partea copiilor din clasă și a părinților lor deopotrivă.

Una dintre situații a fost un băiat cu deficiență severă de limbaj ce l-am monitorizat pe durata a patru ani școlari iar altă situație a fost un copil cu comportament autist. Am reușit să elaborez strategii corespunzătoare de rezolvare a situațiilor problematice specifice instruirii și integrării acestor copii. Au dovedit că pot lucra și socializa, că se pot integra ușor. Primul subiect avea dezvoltare fizică sub media de vârstă, dar i-am oferit sprijin, program de lucru personalizat, la început nefiind specialist în unitate și chiar dacă nu se recupera, a făcut progres.

Implicarea cadrelor didactice este condiția majoră în realizarea integrării copiilor cu cerinte educative speciale în viața școlară și socială. În acest demers la clasă, pentru a favoriza integrarea cât mai rapidă a subiectului dar și a altor copii cu nevoi speciale, am valorificat sensibilitatea deosebită a acestora și disponibilitatea de a oferi și de a primi afecțiunea celor din jur. Ne apropiem de copilul cu cerinte educative speciale cu încredere și disponibilitate de a face tot posibilul să-l ajutăm. În aceste condiții va accepta observația critică, chiar și dojana, reacționând spre corectare, nu izolându-se.

Am avut mai multe cazuri și pot spune că, în urmă cu câțiva ani, când am început să cuprindem astfel de copii, odată cu desființarea sau reducerea amplitudinii centrelor speciale, mi-am manifestat temerea că nu voi putea răspunde corect, profesionist la astfel de situații.

În practica școlară am regăsit destul de rar o componență esențială a personalizării învățării, ce presupune utilizarea unor strategii variate de predare și învățare, care să valorizeze la maxim potențialul fiecărui copil.

În primul rând, pentru ca activitatea instructiv – educativă să fie profitabilă pentru toți elevii, aceasta trebuie să se realizeze diferențiat. Educația diferențiată vizează adaptarea activității

de instruire la posibilitățile diferite ale elevilor, la capacitatea de înțelegere și ritmul de lucru propriu unor grupuri de elevi sau chiar fiecărui elev în parte.

Pentru ca educația copiilor cu cerințe speciale să fie eficientă, pe de o parte trebuie să aibă un caracter integrat, iar pe de altă parte trebuie să aibă un caracter diferențiat, să fie adaptată particularităților elevilor.

Caracterul integrat al învățământului ne pune în fața problematică a situației în care un copil cu handicap este integrat într-o clasă obișnuită. În fapt este vorba pe de o parte de situația copilului respectiv, iar pe de altă parte, de situația clasei în care este integrat. Sub ambele aspecte, ceea ce urmărim este o bună înțelegere reciprocă, o existență socială normală a copiilor, în ciuda diferențelor existente. Pentru copilul cu handicap aceasta înseamnă a fi înțeles și acceptat, cu tot ce are el pozitiv, cu tot ce poate aduce vieții de grup. Această normalizare a relațiilor este benefică și pentru ceilalți elevi, care învață să respecte dreptul la diferență, să fie solidari cu semenii lor care întâmpină dificultăți în viață.

Raporturile ce se stabilesc cu fiecare elev în parte sunt foarte importante. Elevul trebuie să simtă că este apreciat ca individ. Astfel, elevii vor participa la procesul de învățământ după posibilitățile fiecăruia, cadrele didactice trebuind să-și adapteze metodele pedagogice în consecință.

Educația incluzivă va permite copilului cu C.E.S să trăiască în familie, să învețe într-o clasă cu copii valizi, să dobândească abilități indispensabile unei vieți normale, cu posibilitățile pe care le are și cu potențialul pe care-l dezvoltă într-o ambianță echilibrată.

În concluzie, școala incluzivă este o școală deschisă tuturor, cu un curriculum care reprezintă diversitatea, în care fiecare copil beneficiază de acces egal la o educație de calitate.

Bibliografie:

„Dezvoltarea practicilor incluzive în școli. Ghid managerial” UNICEF, București, 1999

Ghergut, A., (2005) Sinteze de psihopedagogie specială, Editura Polirom.

Vrașmaș, T., (2004), Școala și educația pentru toți, Editura Miniped, București



Plan de acțiune pentru integrarea copiilor cu dizabilități

Prof. SERBAN MIHAELA, Scoala Gimnaziala Bosanci, Suceava

Plan de actiune pentru integrarea copiilor cu CES

Pentru o integrare reala a unor copii cu deficiente (cognitive, motorii, emotionale sau de alta natura), profesorii au indatorirea de a crea medii incluzive prietenoase.

Un mediu incluziv presupune:

- cunoasterea, reconstatarea si acceptarea diferentelor
- luarea de masuri integrative pentru respectarea dreptului la invatare a copilului si a cooptarii sale in grup si mai tarzi, in societate

Rolul profesorului sau cum se poate el insusi sa-si adapteze intregul sau demers acestor nevoi

- asigura invatarea prin abordarea/predarea diferite, in acord cu nevoile fiecarui copil, adapteaza curricula (vine cu materiale, fise de sprijin pt invatare, materiale vizuale variate, scheme (de exemplu, copiii cu autism au nevoie de mult material vizual pentru a retine)
- colaboreaza cu medii conexe pentru identificarea cerintelor speciale ale elevilor (de exemplu, gasirea de solutii impreuna cu alti factori educationali: psiholog, terapeut, parinte)
- asigura o continuitate si o coerenta in activitatile de reabilitare a copilului (profesorul trebuie, intr-o anumita masura, sa cunoasca ce lucreaza copilul la terapia de recuperare, pentru a-i veni in sprijin si se aliaza cu celelalte persoane care il sprijina pe copil)
- profesorul cauta sa se informeze despre particularitatile copilului cu dificultati si sa se documenteze serios pentru a putea face fata provocarilor, sa caute a se apropia de copil, sa se faca placut lui (pentru ca, dupa aceasta sa se impuna incet, cu blandete si autoritate, dar si prin consecventa.
- stabileste prioritati: Cea mai mare nevoie a copilului cu CES sau alte probleme (fie ele si sociale, etnice, religioase) este lipsa de acceptare si neputinta de a fi functional, in raport cu norma sociala. De aceea, profesorul poate ar trebui sa lase putin deoparte ambitia de a-l invata materia necesara promovarii si sa se ocupe mai bine de formarea competentelor-cheie necesare vietii individuale si relationarii cu ceilalti, sa promoveze cooperarea si parteneriatul cu ceilalti elevi .



„Curriculum relevant, educație deschisă pentru toți” - CRED

Proiect cofinanțat din Fondul Social European prin Programul Operațional Capital Uman 2014-2020

- tine cont de sensibilitatile elevului cu CES, adaptand si unele elemente ale mediului in functie de cerintele sale (de exemplu, pentru copii cu dereglare senzoriala pe auditiv/vizual, poate crea un mediu mai linistit, sa pastreze constant intonatia vocii, iluminarea clasei sa fie corespunzatoare. La elevii cu autism -sa tina cont ca ei sunt sensibili la schimbare si sa nu schimbe prea des obiectele din jurul lui, pentru copiii hiperactivi, poate asigura un spatiu in care acestia pot iesi cand devin prea agitati, sa tina cont ca supraincercarea peretilor cu planse este un mod de stimulare excesiva pentru un copil cu deficit de atentie si de concentrare. Profesorul trebuie sa aseze elevul cu deficiente ale auzului/vazului mai aproape de tabla. Pentru elevii cu dificultati cognitive, retard trebuie sa avem in vedere : crearea oportunităților de desfășurare a activităților în liniște, structurarea activității de învățare pe pași mici, oferirea de indicații pas cu pas pentru realizarea sarcinii, oferirea de pauze între sarcini, asigurarea feedback-ului si atentiei, recompensele, extindere duratei activitatilor.

Exemplificari de activitati

CU ELEVII:

- informari cu privire la dizabilitati, legislatie , drepturi
- abordarea unor teme de impact despre acceptare, compasiune, empatie si ajutorare, discriminare si egalitatea de sanse, dreptul la a invata (dezbateri, joc de rol, problematizarea si gasirea de solutii prin studiul de caz), implicarea in activitati comune (excursii, vizite, proiecte)

Ca resurse, se pot folosi spoturi, filmulete

CU PROFESORII CEILALTI

- informari catre ceilalti colegi-profesori
- intalnire cu psihologul care urmareste cazul, sedinte restranse cu parintii copilului dizabil si profesorii clasei
- explicarea deficientelor si unele solutii
- participarea la unele cursuri de formare pt copiii speciali
- prezentarea cadrului legislativ care protejeaza copilul cu CES

Idei de activități, resurse: prezentari PPT, fise, chestionare, discutii lamuritoare

CU PARINTII

- sedinte cu explicarea dificultatilor date de dizabilitate
- apelul permanent la omenie si la cunoastere a legislatiei care asigura dreptul la invatare, educatie si incluziune
- eliminarea prejudecatilor prin discutii sincere

Ca resurse, strategii-expunerea, discutia, prezentare de cazuri, materiale informative, spoturi, filmulete, documentare, interviuri media.

EFACTELE NEGATIVE ALE DISCRIMINĂRII ÎN MEDIUL ȘCOLAR

**ȘERBAN NICOLETA-MIHAELA – profesor învățământ primar
Școala Gimnazială "Ioan Cîmpineanu", loc. Cîmpineanca, județul Vrancea**

Discriminarea este o acțiune care presupune un tratament diferit, nedrept față de persoane din cauza apartenenței lor la un anumit grup social. Există mai multe forme de comportamente discriminatorii, dar toate au în comun faptul că implică o anumită formă de excludere sau de respingere.

În majoritatea țărilor democratice există legi împotriva discriminării, iar egalitatea de tratament este în general garantată de Constituție. Cu toate acestea, fenomenele de discriminare există.

Printre cele mai frecvente fenomene de discriminare se află: discriminarea pe criterii de vârstă, de avere, naționalitate, de rasă, etnică, de sex, de religie, discriminarea împotriva persoanelor cu handicap etc.

Din păcate, discriminarea se manifestă și în cadrul sistemului de învățământ. Practica permanentă de discriminare îl face pe copil să caute metode alternative de exprimare emoțională: de la refugiu, până la comportamentul antisocial, agresivitate orientată asupra sinelui sau a altor persoane.

Conform unui studiu, discriminarea ce se manifestă în cadrul sistemului de învățământ nu are loc în situații excepționale, ci reprezintă un fenomen sistemic înrădăcinat în modul de funcționare a sistemului și în valorile și normele culturale. Discriminarea cauzează adesea o reacție în lanț de dezavantaje pentru copil, școală și societate în general, ducând la disfuncționalități în sistemul de învățământ, la subminarea coeziunii sociale.

Pe termen lung, pentru comunitate, discriminarea are mai multe consecințe, printre care și psihologice: fluctuație crescută și creșterea costurilor de integrare a elevilor; pierderea talentelor; imagine negativă a școlii; accesul dificil la resurse de calitate; neintegrarea în școală a persoanelor cu dezabilități, a persoanelor de o altă etnie ; costuri mari pentru acoperirea serviciilor sociale de suport al persoanelor neintegrate; costuri mari pentru acoperirea serviciilor de sănătate; costuri mari ale proiectelor care promovează diversitatea; menținerea atitudinilor discriminatorii și a stigmatizării.

Cercetările ne arată că aceste urmări, din punct de vedere psihologic, se supun mai greu tratamentului. Tratamentul acestora, de regulă, este de durată, cu efecte relative. E nevoie de o activitate sistematică orientată spre reabilitarea lor psiho-socială.

Eticheta pusă asupra unei persoane sau asupra unui grup de persoane reprezintă o altă formă de discriminare.

Etichetarea în cadrul educațional reprezintă aplicarea unor tratamente diferențiate elevilor doar în baza unor stereotipuri la care se raportează colegii, uneori profesorii sau personalul administrativ al instituției din care aceștia fac parte. Acest fenomen creează disfuncționalități în cadrul educației, educație la care orice copil are dreptul și, deși acest tip de comportament încalcă dreptul la egalitate, este întâlnit foarte des în cadrul instituțiilor de învățământ.

O astfel de etichetare se poate observa prin prisma a două aspecte: etichetarea realizată de instituții sociale prin aplicarea unor stereotipuri, chiar prejudecăți, persoanelor discriminate sau etichetarea realizată în cadru formal, prin instituirea unor norme ce îi deosebesc legal pe cei considerați devianți de persoanele ce se încadrează în mediul normativ.

Etichetarea în cadru formal are, la rândul ei, efecte negative asupra rezultatelor școlare ale elevilor ce provin, în general, din minorități etnice sau din categorii sociale diferite. Este cunoscută tendința de a crea clase separate numai cu elevi de etnie romă sau cu elevi de o condiție socială mai joasă pe baza unor motive neîntemeiate, precum studiul unor materii opționale doar de către elevi acestei etnii. Astfel de situații duc la creșterea gradului de conflict dintre instituție și membrii acestor grupuri discriminate, fapt ce influențează în mod negativ participarea elevilor la educație.

Dacă ar fi să ne raportăm dreptul la egalitate „Cetățenii sunt egali [...] fără privilegii și fără discriminări.”, am putea spune că fenomenul discriminării în educație s-ar minimaliza sau chiar ar dispărea, singurul factor de care aceasta ar depinde fiind timpul. Astfel, într-o perioadă mai mult sau mai puțin lungă, comportamentul personalului instituțiilor de învățământ față de elevii ce provin din etnii diferite sau din clase sociale diferite ar putea deveni același. Această ipoteză are însă anumite defecte, dacă privim nepăsarea autorităților față de discriminarea de tip formal sau predispoziția continuă de a favoriza elevii care se încadrează în ceea ce unii profesorii numesc normativitate.

În concluzie, pot afirma că analiza realizată se aplică societății prezente într-un grad foarte ridicat, iar, deși în aparență discriminarea se va minimaliza în timp, diferențele de atitudine față de elevi vor exista mereu, prin prisma favorizării conștiente sau inconștiente a acestora.

Bibliografie:

- Mihaela Jigău et al., Participarea la Educație a Copiilor Romi. Probleme, Soluții, Actori (București, 2002), 95.
- Angelica Silvia Badea, Etichetarea elevului – sursă a eșecului școlar(București, 2012), 196
- Jigău et al., Participarea la Educație a Copiilor Romi , 90-91.
- Constituția României , 2003, Art. 16, (1).
- www.drepturi.md
- Introducere în Sociologie. New York: WW Norton & Company, 2009.

Ora de religie, integrare și instruire diferențiată

Sgubea Luminița, Școala Gimnazială Nr.3 Cugir

Vestirea *Cuvântului mântuitor* reprezintă chemarea principală a Bisericii. Fiecare creștin, cu atât mai mult dascălul de religie, e necesar să își asume această chemare de a transforma lumea secularizată în care trăiește și de a o face asemenea Împărăției lui Dumnezeu. Trăim într-o societate pluralistă și secularizată, care se îndreaptă spre ateism și indiferență față de Dumnezeu. În contextul actual, educația religioasă are un rol determinant în definirea personalității elevilor, ca o venire în fire a fiului răătăcitor. În cadrul orei de religie se urmărește formarea caracterului religios-moral al copiilor, stimularea interesului pentru cunoașterea de sine în vederea desăvârșirii relației cu Dumnezeu și cu semenii. Scopul educației religioase este acela de a forma creștini buni, oameni de caracter care să contribuie la evoluția morală a societății.

Suntem o țară creștină, majoritar ortodoxă, în care copiii noștri ar trebui să se dezvolte normal, având în jurul lor modele demne de urmat. Realitatea, însă, e cu totul alta. Dacă privim cu luare aminte observăm că, în majoritatea cazurilor, ceea ce ne oferă mass-media, internetul, ori societatea în care trăim, nu reprezintă altceva decât false modele care afectează în mod serios dezvoltarea personalității copilului. Despre onestitate, responsabilitate, demnitate ori integritate morală, copiii noștri aud tot mai rar vorbindu-se, și mai ales făptuindu-se, în mediile în care se formează. Și atunci, ne întrebăm în mod firesc: unde mai aflăm astăzi modele adevărate? Biserica și școala rămân cele care, prin modelele oferite de-a lungul timpului, contribuie simțitor la conturarea trăsăturilor de caracter ale copilului. Un tânăr fără o educație religioasă va fi lipsit de repere spirituale care să-l orienteze în viață, precum și de posibilitatea de a se cunoaște pe sine.

Biserica, prin Sfânta Evanghelie, ne învață ce înseamnă să fii un om de caracter. Un astfel de om este cel care nu are vicleșug în inima sa, care crede și nădăjduiește, care gândește, vorbește și făptuiește drept și cu tărie.

Școala, prin oferta educațională pe care o propune, ar trebui să contribuie, alături de Biserică, la modelarea caracterului copilului. Or, dintre toate disciplinele care sunt în curricula școlară, religia este singura care se ocupă, în mod prioritar, de acest aspect. La o analiză atentă a curriculumului oficial, la nivel de finalități și conținuturi, se observă că, spre deosebire de religie, toate celelalte discipline de învățământ au un puternic caracter informativ. Dacă statutul disciplinei religie va fi modificat, școala va suferi de incapacitatea de a forma oameni, fiindcă omul se formează în mod deplin numai în relație cu Dumnezeu. Prin demersul educațional din cadrul orelor de religie, Biserica vine în ajutorul societății în ansamblul ei, prin valorile autentice pe care le promovează. În procesul de formare a poporului nostru, rolul Bisericii a fost decisiv în cristalizarea conștiinței de neam, în susținerea identității naționale, precum și în formarea și dezvoltarea limbii române. Istoria poporului nostru este o mărturie vie a relației strânse dintre om și Dumnezeu. Prin urmare, este firesc ca programa școlară să includă educația religioasă, ca modalitate de cunoaștere a adevăratelor valori, precum și a tradiției religioase și culturale autohtone.

Se vorbește tot mai mult despre formarea personalității elevilor, dar cum putem modela caracterul unui copil dacă încercăm să-i anulăm rădăcinile ontologice? Societatea actuală caută să înlocuiască tradiția milenară a Bisericii noastre Ortodoxe oferind copiilor, în schimb, un sincretism religios înainte ca ei să cunoască credința în care s-au născut și în care au trăit și au murit strămoșii acestui neam. În acest mod, anulăm jertfele înaintașilor noștri, care au răbdat multe suferințe și au vărsat râuri de sânge pentru apărarea patriei și a credinței ortodoxe. Ce facem noi astăzi, fiii acestui neam? Păzim credința ortodoxă, această moștenire neprețuită, urmăm învățăturii, poruncilor și îndrumărilor ei, sau ne supunem influențelor străine, sfâșiind astfel unitatea acestui neam și îndepărtând totodată pe copiii noștri de duhul și de istoria poporului român? Ca mădulare ale Bisericii Ortodoxe, suntem datori să ne cunoaștem credința, să trăim și să ne educăm copiii potrivit valorilor ei spirituale, întrucât astăzi se încearcă tot mai mult înstrăinarea de tradiția noastră milenară.

Credința nu este apanajul unei elite a societății sau o moștenire anacronică specifică celor ignoranți. Cei care gândesc astfel ar trebui să-și amintească venerabila vechime a credinței noastre, a

cărei origine este una apostolică. În această credință au trăit și s-au mântuit domnitori și filosofi înțelepți, legiuitori și mari retori, oameni de seamă și oameni simpli, bogați și săraci. Toți acești fii ai neamului nostru au înfrumusețat și au îmbogățit prin virtuți și prin fapte zestrea neprețuită a poporului român.

În sistemul public de învățământ, demersul educațional are în vedere formarea integrală și creativă a personalității elevilor. Idealul educației religioase este acela ca Hristos, în Care locuiește toată plinătatea dumnezeirii (Coloseni 2, 9), să ia chip în tot și în toate (Galateni 4, 19). Omul este chemat să devină asemenea Modelului său veșnic. De aceea, pentru a atinge acest scop, trebuie să-L lăsăm pe Hristos să împlinească și să desăvârșască acțiunile noastre.

Învățământul trebuie să se apropie de modelul unei educații integrale, care să formeze nu numai deprinderi și abilități necesare unor activități teoretice și practice, ci și virtuți morale. Avem școli în care se învață cititul, scrisul sau unele meserii, dar nu avem școli de oameni, pregătiți pentru viață. O educație completă a copiilor trebuie să includă atât dimensiunea intelectuală și fizică, cât și dimensiunea moral-religioasă, într-un raport de conlucrare continuă. Pentru împlinirea acestui ideal, religia trebuie să constituie unul dintre elementele de bază ale programei de învățământ.

Pervertirea firii umane, urmare a căderii în păcat, se prelungește uneori pe durata întregii vieți, fără ca omul să se îndrepte. Educația religioasă este singura în măsură să-l ajute pe tânăr să iasă de pe traiectoria declinului interior continuu. Prin urmare, menirea oricărei școli trebuie să fie aceea de a-l ajuta pe om să progreseze și spiritual. În acest sens, elevii pot fi responsabilizați cu privire la faptele și preocupările lor, pot fi îndrumați să se raporteze mereu la principiile creștine. Finalitatea orei de religie are în vedere convertirea personală, trăirea credinței și conștientizarea apartenenței elevilor la o comunitate eclesială. Din această perspectivă, a cunoașterii lui Dumnezeu, educația religioasă presupune o transfigurare lăuntrică a elevului, fără a-i schimba în mod silit caracterul și personalitatea. Această transfigurare începe din interior, prin convingere, prin exemplu, dar mai ales prin iubire, iar nu prin constrângere, fiindcă nu vom câștiga nimic încercând să silim pe cineva să meargă pe calea voii lui Dumnezeu.

Învățătura și trăirea creștină nu pot fi impuse, ci doar oferite prin modele exemplare. Ceea ce semănăm în sufletele copiilor noștri vom culege mai târziu. Iubirea, ca principiu fundamental al educației, este firul roșu al întregului sistem educațional. Ora de religie aduce un plus de valoare sistemului public de învățământ prin aceea că ea cultivă iubirea de Dumnezeu și de semenii, respectul și ascultarea față de părinți. Mai mult, oferă posibilitatea unei deschideri spre universul lăuntric ceea ce ne ajută să ne acceptăm unii pe alții, indiferent de condiția socială sau psiho-emoțională și astfel, în taina comuniunii fiind unii cu alții, ni se descoperă sensul și frumusețea unei vieți creștine autentice.

Integrarea elevilor cu CES – studiu de caz

Prof. SICHITIU IRINA

Liceul Tehnologic „HENRI COANDĂ” Tg-Jiu

Integrarea elevilor cu cerințe educaționale speciale (CES) în activitățile extracurriculare și în viața școlară generală este esențială pentru asigurarea unei educații incluzive și pentru promovarea diversității în mediul școlar. Iată câteva exemple de bune practici pentru integrarea cu succes a elevilor cu CES în activitățile extracurriculare:

- Planificare individualizată: Colaborarea dintre profesori, specialiști în educație specială și părinți pentru a dezvolta planuri individualizate care să țină cont de nevoile și abilitățile specifice ale fiecărui elev cu CES.
- Adaptarea activităților: Asigurarea că activitățile extracurriculare sunt adaptate pentru a permite participarea tuturor elevilor, indiferent de abilitățile lor. Acest lucru poate însemna ajustări ale materialelor, duratei sau structurii activităților.
- Formarea cadrelor didactice: Asigurarea că profesorii și personalul implicat în activitățile extracurriculare au cunoștințe și abilități pentru a lucra cu elevi cu CES. Aceasta include înțelegerea nevoilor specifice ale acestor elevi și metodele adecvate de interacțiune și sprijin.
- Alegerea activităților potrivite: Oferta unor activități extracurriculare variate și diversificate, astfel încât fiecare elev cu CES să poată găsi ceva care să se potrivească intereselor și abilităților sale.
- Suport personalizat: Asigurarea unui suport adecvat pentru elevii cu CES, inclusiv prin furnizarea de asistenți personali sau voluntari care să îi ajute în timpul activităților.
- Crearea unui mediu incluziv: Promovarea unei culturi școlare care să încurajeze respectul, înțelegerea și sprijinul reciproc între toți elevii, indiferent de diferențele lor.
- Sesiuni de sensibilizare: Organizarea de sesiuni de sensibilizare și educație pentru elevi, cadre didactice și părinți pentru a crește înțelegerea și acceptarea diversității și pentru a încuraja relații pozitive.

- **Lucru în Echipă:** Colaborarea strânsă între profesori, specialiști în educație specială, părinți și elevi pentru a dezvolta strategii de sprijin și a face ajustări pe măsură ce este nevoie.
- **Evaluare continuă:** Monitorizarea și evaluarea constantă a eficacității măsurilor de integrare pentru a asigura că acestea răspund nevoilor reale ale elevilor cu CES.
- **Recunoașterea reușitelor:** Încurajarea și recunoașterea eforturilor și reușitelor elevilor cu CES în cadrul activităților extracurriculare, pentru a le oferi satisfacție și motivație.
- **Parteneriate externe:** Colaborarea cu organizații locale sau grupuri de sprijin pentru persoanele cu CES pentru a aduce experți și resurse suplimentare în mediul școlar.
- **Consultarea elevilor:** Implicarea directă a elevilor cu CES în procesul decizional privind activitățile extracurriculare și modul în care pot fi făcute mai accesibile și mai relevante pentru ei.

Aceste bune practici pot contribui la crearea unui mediu școlar incluziv și susținător pentru elevii cu cerințe educaționale speciale, permițându-le să se bucure de avantajele oferite de activitățile extracurriculare și să își dezvolte potențialul într-un mod integrat.

Studiile de caz sunt utile pentru a ilustra modul în care bunele practici pot fi aplicate în situații reale. Să luăm în considerare un studiu de caz despre un elev cu cerințe educaționale speciale (CES) și modul în care școala poate să îl integreze cu succes în activitățile extracurriculare:

Numele elevului: Andrei

Situația: Andrei are 10 ani și este diagnosticat cu tulburare de spectru autist. Are dificultăți în comunicare și interacțiune socială și manifestă comportamente repetitive. Cu toate acestea, este extrem de pasionat de științele naturii și astronomie. Își dorește să participe la clubul de astronomie, dar părinții și profesorii se întreabă cum poate fi integrat cu succes în această activitate.

Bunele practici aplicate:

- **Planificare individualizată:** Echipa școlii, inclusiv profesorul de educație specială și consilierul, lucrează împreună cu părinții lui Andrei pentru a dezvolta un plan

individualizat de sprijin. Acest plan include strategii pentru gestionarea comportamentelor repetitive și pentru facilitarea comunicării și interacțiunii sociale.

- Adaptarea activităților: Profesorul de astronomie adaptează activitățile clubului pentru a se potrivi nevoilor lui Andrei. Folosește imagini vizuale pentru a explica conceptele, oferă instrucțiuni clare și asigură că există momente de pauză pentru a evita suprasolicitarea.
- Suport personalizat: Andrei beneficiază de sprijinul unui asistent de sprijin în cadrul clubului de astronomie. Asistentul îl ajută să se integreze în activități, să urmărească informațiile și să interacționeze cu ceilalți membri ai clubului.
- Formarea cadrelor didactice: Profesorii și asistenții care lucrează cu Andrei participă la sesiuni de formare privind înțelegerea tulburărilor de spectru autist, strategii de gestionare a comportamentului și tehnici de comunicare adaptate.
- Crearea unui mediu incluziv: Membrii clubului sunt informați despre tulburarea lui Andrei și sunt încurajați să-l întâmpine într-un mod prietenos și să fie deschiși pentru a-l ajuta să se simtă confortabil.
- Monitorizare și evaluare: Echipa școlii monitorizează progresul lui Andrei în cadrul clubului de astronomie și adună feedback de la el, de la asistentul său și de la ceilalți membri ai clubului. Acest lucru permite ajustarea continuă a strategiilor pentru a asigura o experiență pozitivă și dezvoltare pentru Andrei.

Rezultate: Datorită aplicării acestor bune practici, Andrei se integrează cu succes în clubul de astronomie. Învăță despre sistemele solare, stele și constelații și începe să comunice mai deschis cu ceilalți membri ai clubului. Această experiență îi aduce satisfacție personală, crește stima de sine și îi oferă oportunitatea de a-și dezvolta pasiunea pentru științele naturii.

Acest studiu de caz ilustrează modul în care abordările personalizate și adaptările pot contribui la integrarea cu succes a elevilor cu cerințe educaționale speciale în activitățile extracurriculare, oferindu-le șanse egale de a se dezvolta și de a-și împlini interesele și aspirațiile.

BIBLIOGRAFIE

Cozma Adrian – Psihopedagogia comunicării la copiii cu dizabilități mintale, Editura RAR, București, 2008

TEMA: „CREATIVITATE ȘI EXPERIENȚĂ ÎN CREȘTEREA CALITĂȚII ACTULUI EDUCAȚIONAL”

SECȚIUNI: 3. Optimizarea serviciilor educaționale în vederea integrării elevilor: Exemple de bune practici, studii și proiecte

Nume: Joița Adriana-Irina

Grădinița NR. 178, sectorul 5, București

Integrarea elevilor în sistemul educațional reprezintă un aspect crucial pentru asigurarea unei educații de calitate și incluzive. În acest referat, ne propunem să explorăm diverse exemple de bune practici, studii și proiecte care au contribuit la optimizarea serviciilor educaționale în vederea facilitării procesului de integrare a elevilor.

1. Crearea unui mediu prietenos și incluziv în școli:

- Un exemplu de bună practică este adoptarea unui program de mentorat între elevii mai vechi și cei nou-veniți, în special pentru cei proveniți din medii sociale defavorizate sau din alte țări.
- Studii arată că instituirea unui cod de conduită pentru elevi, profesori și personalul școlii, care promovează respectul, toleranța și empatia, contribuie la îmbunătățirea climatului școlar și a procesului de învățare.

2. Integrarea copiilor cu nevoi speciale în școli obișnuite:

- Exemple de bune practici includ furnizarea de servicii de suport individualizate pentru acești elevi, inclusiv asistență de specialitate (logopedie, psihoterapie etc.) și adaptarea curriculumului pentru a se potrivi nevoilor fiecărui elev.
- Studii au demonstrat că incluziunea elevilor cu nevoi speciale în școli obișnuite nu numai că îi ajută pe aceștia să obțină rezultate academice mai bune, dar și contribuie la dezvoltarea unui mediu mai sensibil și mai empatic în școală.

3. Dezvoltarea parteneriatelor cu comunitatea și părinții:

- Un exemplu de proiect de succes implică crearea unui consiliu consultativ format din părinți, profesori și membri ai comunității locale pentru a adresa problemele legate de integrarea școlară.

- Studii evidențiază că implicarea părinților în procesul educațional al copiilor lor duce la îmbunătățirea performanțelor școlare și reduce abandonul școlar.

4. Utilizarea tehnologiei pentru a sprijini procesul de învățare:

- Proiecte de succes au implementat tehnologii educative inovatoare, cum ar fi platforme de învățare online, aplicații mobile și resurse digitale interactive, pentru a susține elevii în învățarea lor.
- Studiile arată că integrarea tehnologiei în procesul educațional poate crește interesul și motivația elevilor pentru învățare și poate contribui la o mai bună adaptare la cerințele educaționale.

5. Abordarea educației interculturale:

- Exemple de bune practici implică includerea în curriculum a materialelor și activităților care promovează diversitatea culturală și respectul pentru diferitele etnii și tradiții.
- Studiile arată că educația interculturală ajută la dezvoltarea competențelor sociale ale elevilor, precum și la reducerea stereotipurilor și a discriminării.

6. Program de orientare școlară și profesională:

- Implementarea unui program de consiliere școlară și profesională este esențială pentru a ghida elevii în alegerea carierei și pentru a-i sprijini în tranziția către învățământul superior sau piața muncii.
- Studiile arată că orientarea școlară și profesională adecvată poate contribui la scăderea abandonului școlar și la creșterea succesului academic și profesional al elevilor.

7. Educația pe bază de competențe:

- Adoptarea unui curriculum axat pe dezvoltarea competențelor-cheie, precum gândirea critică, comunicarea eficientă, colaborarea și rezolvarea problemelor, poate sprijini integrarea elevilor în viața socială și profesională.
- Exemple de bune practici includ activități de învățare interactive și bazate pe proiecte, care pun accent pe aplicarea cunoștințelor în contexte reale.

8. Programe de învățare a limbii pentru elevii imigranți:

- Pentru a sprijini elevii care provin din familii de imigranți și care pot întâmpina dificultăți în a se integra din punct de vedere lingvistic, se pot dezvolta programe de învățare a limbii naționale a țării de adopție.

- Studiile arată că asigurarea unui suport adecvat pentru învățarea limbii poate îmbunătăți în mod semnificativ succesul academic și social al elevilor imigranți.

9. Program de responsabilitate socială a școlii:

- Implicarea școlii în proiecte de responsabilitate socială, cum ar fi campanii de voluntariat și activități caritabile, poate dezvolta în elevi conștiința civică și spiritul de empatie față de comunitatea din care fac parte.
- Prin implicarea activă în astfel de activități, elevii devin mai conștienți de problemele sociale și dezvoltă capacități de lideri activi în comunitatea lor.

10. Dezvoltarea abilităților socioemoționale:

- Integrarea în curriculum a programelor de dezvoltare a abilităților socioemoționale, cum ar fi gestionarea emoțiilor, reziliența, empatia și auto-reglementarea, poate sprijini integrarea elevilor în mediul școlar și social.
- Studiile arată că elevii cu abilități socioemoționale bine dezvoltate au rezultate academice mai bune și sunt mai predispuși să construiască relații pozitive cu colegii și profesorii.

11. Evaluarea și monitorizarea sistematică a progresului elevilor:

- Implementarea unor metode de evaluare adecvate și a unor sisteme de monitorizare a progresului elevilor permite identificarea nevoilor individuale și ajustarea serviciilor educaționale în consecință.
- Prin evaluarea sistematică, se poate interveni în timp util pentru a preveni problemele de învățare și pentru a sprijini elevii în atingerea potențialului lor maxim.

Concluzie: Optimizarea serviciilor educaționale în vederea integrării elevilor implică o abordare cuprinzătoare și integrată, care acoperă aspecte precum crearea unui mediu incluziv în școli, susținerea elevilor cu nevoi speciale, dezvoltarea parteneriatelor cu comunitatea și părinții, utilizarea tehnologiei, promovarea educației interculturale și implementarea unor programe specifice de suport și dezvoltare. Prin implementarea acestor exemple de bune practici și a proiectelor relevante, putem asigura o educație de calitate, echitabilă și accesibilă pentru toți elevii, facilitându-le astfel integrarea și succesul în viață.

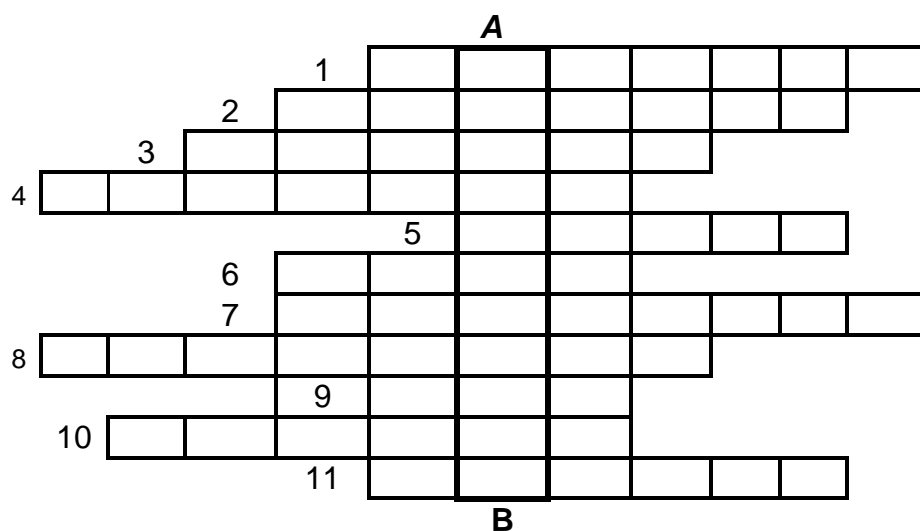
Școala:
Numele și prenumele :
Clasa:

FIȘĂ DE LUCRU

Pregătirea legumelor în vederea conservării

Prof. ing. Sîrbu Adriana, Liceul „Dimitrie Cantemir” Darabani, Botoșani
Prof. Hrimiuc Cristina, Școala Gimnazială „Leon Danaila” Darabani, Botoșani

- Completând aritmogriful de mai jos cu cuvintele potrivite, veți obține pe verticală în coloana A - B sinonimul cuvântului „*primară*”, cuvânt cheie pentru această lecție.



Orizontală :

- 1- operație care se executa la rădăcinoase înainte și după curățare
- 2- operație care se face pentru îndepărtarea legumelor alterate
- 3- operație care se face diferit în funcție de preparatul la care se utilizează
- 4- „*cercuri*” din cartofi , morcovi, castraveți , etc
- 5- formă „*prețioasă*” dată bulbiferelor prin tăiere,
- 6- „*ustensilă*” tăietoare din ciuperci
- 7- rondele de cartofi foarte subțiri
- 8- legume tăiate fâșii subțiri
- 9- garnitură de cartofi nelipsită din meniul *Mc.Donald's*
- 10- „*zaruri*” din cartofi
- 11- o altă modalitate de tăiere a bulbiferelor și nu numai ...

Notă

Timp de lucru : 20 minute

Pentru fiecare răspuns corect la sarcinile 1 și 2 se va acorda 0,5 puncte

Pentru fiecare răspuns corect la sarcinile 311 se va acorda 1 punct

Punctaj maxim: 10 puncte

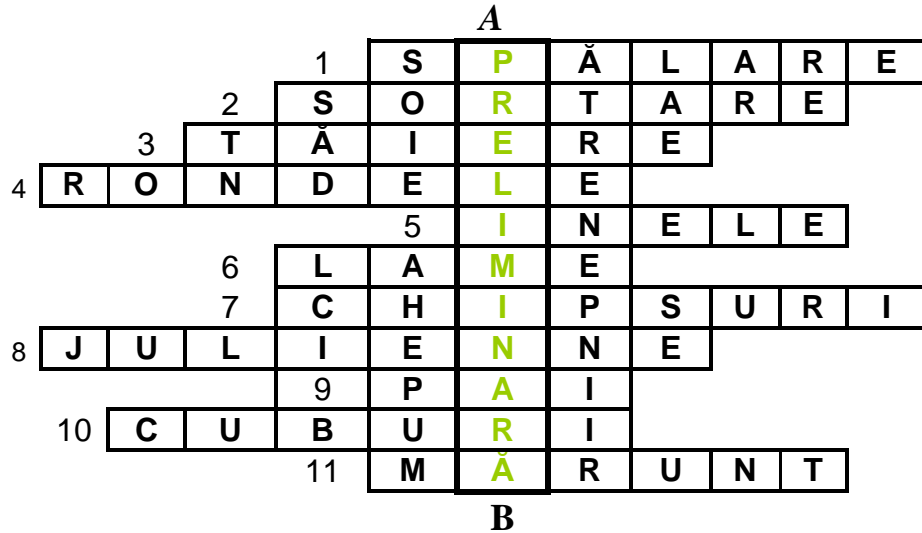
Școala:

Numele și prenumele :

Clasa:

REZOLVAREA FIȘEI DE LUCRU Pregătirea legumelor în vederea conservării

- ✓ Completând aritmogriful de mai jos cu cuvintele potrivite, veți obține pe verticală în coloana A- B sinonimul cuvântului „*primară*”, cuvânt cheie pentru această lecție.



Orizontală :

- 1- operație care se executa la rădăcinoase înainte și după curățare
- 2- operație care se face pentru îndepărtarea legumelor alterate
- 3- operație care se face diferit în funcție de preparatul la care se utilizează
- 4- „*cercuri*” din cartofi , morcovi, castraveți, etc
- 5- formă „*prețioasa*” dată bulbiferelor prin tăiere,
- 6- „*ustensilă*” tăietoare din ciuperci
- 7- rondele de cartofi foarte subțiri
- 8- legume tăiate fâșii subțiri
- 9- garnitură de cartofi nelipsită din meniul *Mc.Donald's*
- 10- „*zaruri*” din cartofi
- 11- o altă modalitate de tăiere a bulbiferelor și nu numai ...

Notă

Timp de lucru : 20 minute

Pentru fiecare răspuns corect la sarcinile 1 și 2 se va acorda 0,5 puncte

Pentru fiecare răspuns corect la sarcinile 311 se va acorda 1 punct

Punctaj maxim: 10 puncte

EDUCAȚIA PENTRU TOȚI

Prof. înv. preșc. ȘISU LENUȚA

Grădinița cu Program Prelungit Nr.7, Brăila

Fiecare copil este diferit și special și are propriile nevoi, fie că este sau nu un copil cu dizabilități. Toți copiii au dreptul la educație în funcție de nevoile lor. Educația incluzivă are ca principiu fundamental un învățământ pentru toți, împreună cu toți, care constituie un deziderat și o realitate ce câștigă adepți și se concretizează în experiențe și bune practici de integrare/incluziune.

Educația de tip incluziv este o educație de calitate, accesibilă și care își îndeplinește menirea de a se adresa tuturor copiilor, fără discriminare. În întreaga lume, din ce în ce mai mulți copii care provin din medii defavorizate urmează grădinițele, școlile primare sau gimnaziale. În cele mai multe țări se stipulează prin lege că toți copiii trebuie să beneficieze de educație.

Grupul Român pentru Educație Incluzivă (GREI) are ca obiectiv general conectarea României la eforturile internaționale în realizarea educației incluzive, susținerea și dezvoltarea modelului românesc și promovarea acestuia la nivel național și european. Principiile pe care GREI le promovează sunt simple, clare și de maximă generalitate:

- fiecare copil este unic și valoros în cadrul sistemului de educație;
- fiecare copil poate învăța;
- politicile școlare sunt cele care trebuie să încurajeze mai curând ideea de școală pentru copil, decât cea de copil pentru școală;
- încurajează dezvoltarea și susținerea serviciilor de sprijin în școală , pentru a oferi oportunități de dezvoltare tuturor elevilor, dar și pentru a forma și sprijini profesorii;
- susțin parteneriatul educațional dintre profesori, părinți, elevi, alături de toți profesioniștii care dau valoare adăugată actului educațional; educație incluzivă înseamnă sprijin și educație pentru toți, grijă și atenție pentru fiecare.

Grădinița are ca scop crearea unui program coerent și coordonat de incluziune a copiilor preșcolari cu diferite dizabilități, de alte etnii, proveniență socială etc. și pregătirea celorlalți copii în vederea acceptării acestora alături de ei, fără diferențe de manifestare comportamentală sau verbală. De asemenea, se impune și implementarea unor strategii coerente de dezvoltare a

conștiinței și a comportamentelor copiilor în spiritul toleranței și nediscriminării, a acceptării de șanse egale pentru toți copiii.

Educatorea trebuie să cunoască deficiențele copiilor pe care îi va primi în grupă în scopul înțelegerii acestora și pentru a-și putea modela activitățile, în funcție de necesitățile copiilor. Grupa în care va fi integrat copilul cu cerințe speciale va trebui să primească informații într-o manieră corectă și pozitivă despre acesta. Este foarte importantă sensibilizarea copiilor și pregătirea lor pentru a primi în rândurile lor un coleg cu dizabilități. Sensibilizarea se face prin stimulări: crearea și aplicarea unor jocuri care permit stimularea unor deficiențe (motorie, vizuală, auditivă), ceea ce determină copiii să înțeleagă mai bine situația celor ce au dizabilități: prin povestiri, texte literare, prin discuții, vizitarea/ vizita unor persoane cu deficiențe. Trebuie să-i încurajeze și să-i stimuleze ori de câte ori este nevoie pe aceștia, dându-le încrederea în forțelele proprii, în propria reușită în acțiunile întreprinse, evidențiind unele abilități sau interese speciale lor în dezvoltarea și sprijinirea cărora trebuie implicate și familiile copiilor. Copiii cu cerințe educative speciale integrați în programul grădiniței trebuie să dispună de o bună colaborare între educatoare, părinți, psihologi și profesorul logoped. Părinții sunt parteneri la educație pentru că dețin cele mai multe informații despre copiii lor. Relația de parteneriat între părinți și grădiniță presupune informarea părinților cu privire la programul grupelor, la conținuturile și metodele didactice, dar presupune și întâlniri cu aceștia, participări la expoziții, excursii, serbări, vizite, etc., în care sunt implicați proprii lor copii. Grădinița este incluzivă printr-un curriculum flexibil și deschis ce permite adaptări succesive. Nu copilul urmează curriculumul, ci acesta este un instrument menit să sprijine dezvoltarea lui, se adaptează nevoilor și particularităților acestuia. Când spunem „grădiniță incluzivă”, nu trebuie să ne ducem cu gândul la copiii cu CES, ci la fiecare copil în parte, pentru că fiecare are un ritm propriu de dezvoltare și la un moment dat poate avea nevoie de anumite cerințe speciale în ceea ce privește educația. Există, de asemenea, și anumite situații de risc, în care educatoarea trebuie să cunoască trăirile și comportamentele copilului, pentru a-l sprijini. Riscurile pot apărea din mediul socio-cultural din care acesta face parte, din relațiile de familie care îi determină existența zilnică, precum și modul de dezvoltare, din modelele formale educaționale ce pot exercita un stres deosebit asupra copilului care nu corespunde „normalității” cu care ne-am obișnuit.

O planificare nu poate porni așa, tradițional, ca altă dată, de la conținuturi, ci de la personalitățile copiilor, de la caracteristicile și particularitățile individuale. Pe de altă parte,

grădinița, ca instituție, nu poate face față singură cerințelor multiple ale unui program eficient de educație. Este nevoie de un parteneriat între grădiniță- familie- comunitate, de o construcție comună în folosul copilului, fără prejudecăți, bazată pe respect reciproc, acceptare, toleranță, indiferent de situația economică, socială sau educațională a părinților. Educatorea, la rândul ei, trebuie să răspundă diversității și unicității fiecărui copil, să-și orienteze pozitiv atitudinea, limbajul și metodele pedagogice. Copilul preșcolar se află într-un proces de formare în care fiecare gest, fiecare cuvânt, fiecare privire din partea adulților care îl înconjoară poate să îi influențeze imaginea de sine. Este foarte importantă atitudinea educatoarei la acțiunile copilului, apelativele, aprecierea pozitivă sau negativă, pentru a-i da copilului încredere în forțele proprii.

Pentru a evalua copilul, educatoarea trebuie să aibă în vedere competențele și capacitățile educaționale ale fiecărui copil și să le identifice:

- cum este fiecare;
- ce știe fiecare;
- ce face fiecare;
- cum cooperează cu ceilalți.

În concluzie, pentru abordarea unei educații incluzive în grădiniță, educatoarea trebuie să respecte următorii pași:

- să elaboreze un plan de dezvoltare a grădiniței în care să se precizeze concret parteneriatul cu familia și comunitatea;
- să fie pregătit întregul personal al grădiniței pentru a primi toți copiii, fără discriminări;
- să asigure un climat primitor și deschis prin organizarea mediului educațional cât mai eficient și stimulator;
- să aibă discuții, în prealabil, cu copiii pentru a se accepta unii pe alții, pentru a negocia, a colabora și a lucra împreună;
- să asigure un curriculum flexibil și deschis la care să aibă acces și părinții;
- să evalueze fiecare copil prin observație directă și indirectă pentru a asigura participarea lui adecvată la activitățile curriculare;
- să asigure accesul tuturor copiilor la programul grădiniței, dar și la modificările și adaptările acestuia;
- să asigure participarea tuturor familiilor la decizii și acțiuni în favoarea tuturor copiilor;

- să evalueze permanent și periodic progresele pe care le fac toți copiii, nu numai de punctul de vedere al achizițiilor intelectuale, dar și al relațiilor sociale, al cooperării și colaborării, al dezvoltării imaginii de sine și încrederii în forțele proprii;
- să elaboreze planuri individualizate, personalizate pentru copiii care au nevoie de sprijin în anumite componente ale dezvoltării și la anumite momente;
- să ajusteze permanent curriculumul pentru a-l adapta la nevoile educative ale copiilor;
- să realizeze un permanent schimb de idei, experiențe și soluții cu celelalte colege, din grădiniță sau din alte instituții, precum și cu familiile copiilor.

Bibliografie:

- Ecatarina Vărășmaș-, „Educația copilului preșcolar”, Editura ProHumanitas, București, 1999;
- Ecatarina Vărășmaș-, „Introducere în educația cerințelor speciale”, Editura Credis, București, 2004.
- Gherguț, A., Psihopedagogia persoanelor cu cerințe speciale. Strategii diferențiate și incluzive în educație, Editura Polirom, Iași, 2006.



MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII
INSPECTORATUL ȘCOLAR JUDEȚEAN BISTRIȚA-NĂSĂUD
LICEUL TEHNOLOGIC „FLORIAN PORCIUS” RODNA
Strada: Principală, Nr. 1190, Localitatea: Rodna,
Județul: Bistrița-Năsăud
Tel/Fax: 0263377224 E-mail: scoala_fpr@yahoo.com
www.scoalaf Florianporciusrodna.ro
CUI: 24167937

Nr.
Avizat
Prof. Dir. Ganea Nastasia Vali

PROGRAM DE INTERVENȚIE PERSONALIZAT (PIP)

Numele și prenumele beneficiarului: Mureșan Saul Șerban

Data și locul nașterii: 17.02.2015, Bistrița

Domiciliul: Com. Rodna, nr. 1494/B

Școala de proveniență: Liceul Tehnologic "Florian Porcius" Rodna

Problemele cu care se confruntă copilul/ elevul/ tânărul: Tulburare de limbaj expresiv, ADHD în observație, carențe instructiv-educative, antecedente familiale psihiatrice, dislalie ușoară;

Tulburări/ dificultăți de învățare: Deficit curricular, deficit atențional întârziere în dezvoltarea limbajului expresiv, dificultăți de adaptare la context din punct de vedere social;

Perioada de valabilitate a pip-ului: 1 an (2022/2023)

Priorități pentru perioada: Dezvoltarea competențelor specifice din programa adaptată.

Certificat de orientare școlară și profesională nr: 505/10.01.2022

Echipe de lucru/profesor: Prof.înv.primar Slăvoaca Cornelia, prof.de sprijin:Pui Maria Lăcramioara

Clasa: I A

Structura programului de intervenție personalizat

Domeniul de intervenție: cognitiv

Disciplina: Comunicare în limba română

Comp. specifice	Conținuturi	Metode și mijloace de realizare	Criterii minimale de apreciere a progreselor	Metode și instrumente de evaluare
1.1	<p>Diferențierea auditivă a sunetelor (zgomote ale obiectelor familiare în cădere, onomatopee și sunete emise în context familiar); - imitarea sunetelor din natură:</p> <p>Receptarea și reproducerea de onomatopee produse de diferite obiecte și/ sau animale (copilul va imita cum face câinele: ham-ham; pisica: miau; telefonul: țrr, ploaia: pic-pic; albina: zzz, etc.);</p>	<p>Conversația, jocul de rol, discuția colectivă</p>	<p>- identificarea zgomotelor și sunetele emise</p> <p>- reproducerea obiectelor sau produsele sugerate</p>	<p>- chestionarea orală, exercițiul, fișa de lucru</p>
1.2	<p>Identificarea personajelor/ personajului din poveștile sau textele audiate;</p> <p>Oferirea unor răspunsuri la întrebări de genul: „Cine? Ce? Când? Unde? Cum? De ce?”; - formula</p>	<p>Conversația, jocul de rol, discuția colectivă</p>	<p>- identifică pe baza întrebărilor de sprijin personaje/elemente după un text audiat</p> <p>- asociază corect imagini cu enunțuri</p>	<p>- jocul de rol, chestionarea orală, observarea curentă</p>
2.2	<p>Identificarea semnificației unor simboluri întâlnite în situații cotidiene: M – metrou, H – spital, I – informații, intrare, ieșire, farmacie, trecere de pietoni, semafor etc.;</p> <p>Sortarea unor semne, simboluri grafice identice;</p> <p>- „citirea” simbolurilor pentru vreme și a</p>	<p>Conversația, explicația, Jocul didactic</p>	<p>- folosește corect formulele de adresare</p> <p>- formulează corect enunțuri pe baza imaginilor cu sprijin</p>	<p>Fișă de lucru Aprecieri orală</p>

	calendarului naturii, a orarului și/ sau a jurnalului ilustra			
3.3	Copierea unor litere, silabe, cuvinte mono-, bi-, polisilabice și de propoziții simple (3-5 cuvinte); Transcrierea unor litere, silabe, cuvinte mono/ bisilabice, polisilabice și de propoziții simple (3-5 cuvinte);	Conversația, exercițiul	- transcrie litere si propoziții simple.	- aprecierea orală - fișă de lucru

Structura programului de intervenție personalizat

Domeniul de intervenție: cognitiv

Disciplina: Matematică și explorarea mediului

Competențe specifice	Conținuturi	Metode și mijloace de realizare	Criterii minimale de apreciere a progreselor	Metode și instrumente de evaluare
1.1	Observarea părților componente ale viețuitoarelor (plante, animale); Observarea creșterii unei plante în mediul natural; - identificarea și denumirea corectă a părților componente ale corpului omenesc;	Fișa de lucru, exercițiul, folosirea obiectelor/jucăriilor pentru numărare	- observarea corpului omenesc - denumirea corectă a părților componente ale corpului;	- chestionarea orală, observarea sistematică, exercițiul

	<p>Identificarea pe propriul corp a zonelor unde sunt amplasate anumite organe;</p> <p>Realizarea unor colaje/desene care reprezintă corpul omenesc cu principalele organe</p>			
2.1	<p>Reprezentarea numerelor până la 20 cu ajutorul numărătorii de poziționare;</p> <p>Reprezentarea prin obiecte (bețișoare, bile etc) a numerelor din intervalul 0-20;</p> <p>Formarea unei zeci dintr-un mănunchi de 10 bețișoare;</p> <p>Citirea numerelor de la 0 la 20;</p> <p>Scrierea numerelor de la 0 la 20, pe rețeaua caietului de matematică;</p>	<p>exercițiul, demonstrația, conversația</p>	<p>- efectuează cu sprijin adunări și scăderi</p> <p>- scrierea numerelor în intervalul 0-20</p>	<p>- fișa de lucru, munca independentă</p>
4.1	<p>Gruparea obiectelor/corpurilor după un anumit criteriu(formă, culoare, mărime, grosime, gust, utilitate, naturale/prelucrate</p>	<p>Exercițiul, demonstrația, observarea, jocul de rol</p>	<p>- gruparea obiectelor după un anumit criteriu</p>	<p>- observarea, aprecierea orală</p>

	etc.); Sortarea pe diverse categorii: legume/fructe; cu gust dulce/acru etc.; Identificarea unor elemente/prototipuri din diverse categorii (plante, animale, figuri geometrice, mulțimi etc.).			
--	--	--	--	--

Evaluare periodică – SE VA COMPLETA DE CĂTRE CADRUL DIDACTIC CARE LUCREAZĂ DIRECT CU ELEVUL (ÎNVĂȚĂTORUL CLASEI ȘI/SAU ÎNVĂȚĂTOR DE SPRIJIN) LA SFÂRȘITUL PERIOADEI DE VALABILITATE A PLANULUI

- Competențe dobândite, dificultăți întâmpinate, metode cu impact ridicat: pozitiv și negativ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Revizuirea programului de intervenție educațional- terapeutică (în funcție de rezultatele evaluărilor periodice) - **SE VA COMPLETA DE CĂTRE CADRUL DIDACTIC CARE LUCREAZĂ DIRECT CU ELEVUL (ÎNVĂȚĂTORUL CLASEI ȘI /SAU ÎNVĂȚĂTOR DE SPRIJIN) LA SFÂRȘITUL PERIOADEI DE VALABILITATE A PLANULUI**

.....

.....

.....

.....

.....

Recomandări particulare: Pe parcursul intervenției se va tine cont de manifestările copilului precum: problemele de atenție vizuală, dificultăți legate

de procesarea și înțelegerea mesajelor verbale complexe, din punct de vedere semantic și sintactic.

Rolul și modul de implicare a părinților în program

Familia va ține legătura cu cadrul didactic de sprijin și învățătoarea clasei și îi va informa despre schimbările de rutină, dacă acestea apar, pentru armonizarea demersului didactic, în sensul eliminării stresului determinat de aceste schimbări asupra copilului.

Întocmit,

prof. itinerant/ de sprijin: Pui Maria Lăcrimioara

Metodele -o provocare

Slavu Lorelai Mihaela, Școala Gimnazială Smârdioasa, Teleorman

Metodele didactice sunt „o cale eficientă de organizare și conducere a învățării, un mod comun de a proceda care reunește într-un tot familiar eforturile profesorului și ale elevilor săi.”

Termenul metodă își are etimologia în cuvântul grecesc „methodos” (*odos*-cale; *metha*-către) care se traduce prin „drum spre”. Plecând de la etimologia cuvântului și de la rolul pe care metodele îl au în actul de predare-învățare, putem spune că ele deschid drumul prin care se realizează obiectivele instruirii prin însușirea și aprofundarea cunoștințelor, prin dezvoltarea priceperilor, aptitudinilor și deprinderilor intelectuale și practice. Acest drum este urmat împreună de cei doi actori ai procesului: elevul și profesorul.

Metodele moderne sunt expresia evoluției sistemului de învățământ care prin apariția noilor programe schimbă centrul de greutate, mutându-l spre elev care este în continuare principalul beneficiar al educației, dar și parte importantă a procesului de predare-învățare. Elevul trebuie să dobândească anumite competențe care să-l ajute să se exprime, să se descurce în societate.

Competențele-cheie pot fi atinse și cu ajutorul metodelor moderne care impun activității de predare-învățare-evaluare un caracter puternic activ și practic, elevul fiind învățat să fie coautor la propria învățare.

Registrul metodelor moderne este destul de amplu, dar am ales să ne referim doar la *învățarea prin descoperire, brainstorming și cubul*.

Se pot remarca anumite trăsături ale metodelor moderne care le individualizează și le impun în practica didactică:

- se acordă prioritate dezvoltării personalității elevilor, vizându-se latura formativă a educației;
- în centrul activității se află elevul care este pus în diverse situații pentru a-și dezvolta gândirea, anumite priceperi și deprinderi;
- importantă este învățarea prin descoperire;
- sunt destul de flexibile, încurajează învățarea în grup sau în pereche și pune accent pe capacitatea de autoevaluare și de evaluare a calității activității celorlalți;
- stimulează imaginația, dar și motivația intrinsecă;
- relația profesor-elev se bazează pe respect reciproc și colaborare, iar disciplina se realizează prin modul în care se organizează activitatea;
- se pune accent pe contactul direct cu realitatea, activitatea practică ocupă un loc important, faptele concrete sunt observate direct, iar elevii descoperă ei înșiși informațiile;

- într-o astfel de abordare modernă a activității, profesorul are rol de organizator și îndrumător.

1.Învățarea prin descoperire este metoda inductivă de predare-învățare prin care elevul va descoperi singur noțiunile de limbă. Profesorul creează contextele adecvate astfel încât elevul să decodifice singur elementele și să le învețe.

Am folosit frecvent această metodă în predarea noțiunilor de sintaxă, demersul inductiv a fost preferat de elevi care pornind de la exemple au descoperit și sistematizat cunoștințele despre propoziția circumstanțială de mod: definiție, elemente regente, elemente de relație, adverbe corelative, topica și punctuația.

- *Regizorul a fost premiat pentru întreaga carieră precum a meritat.*
- *Andrei se descurcă mai bine decât poate colegul lui.*

Prin analogie cu trăsăturile complementului circumstanțial de mod, folosind procedeul contragerii, au descoperit definiția și întrebările pentru propoziția subordonată circumstanțială de mod.

- *Mânâncă așa cum a fost învățat.*
- *Aleargă mai repede decât poate colegul lui.*
- *A luat-o la sănătoasa fără a se uita înapoi.*
- *Elevul era atent cât putea de mult.*
- *Te porți întocmai, cum ai promis.*
- *Se poartă ca și cum ar fi un needucat.*
- *Aranjează camera precum i-ai indicat.*
- *Cu cât este mai atent, cu atât înțelege mai repede noile noțiuni.*

Elevii au împărțit frazele în propoziții și au descoperit, îndrumați de profesor toate noțiunile care apoi au fost fixate cu ajutorul exemplilor date de elevi și a rezolvării unor cerințe.

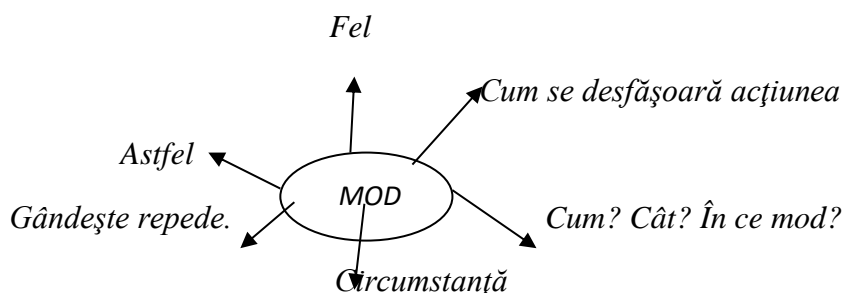
Avantajele folosirii acestei metode au fost:

- ca profesor am stabilit clar care sunt noțiunile pe care elevul va trebui să le descopere;
- elevii au descoperit singuri noțiunile pe care le vor reține mult mai ușor, achiziția va fi de durată;
- contribuie la dezvoltarea motivației intrinseci.

Dezavantajele folosirii nu sunt legate de metoda în sine ci de specificul clasei, într-o clasă eterogenă pentru câțiva elevi a trebuit să dublez eu descoperirile realizate de colegi prin explicații suplimentare pentru că ei au reușit doar parțial să extragă informațiile.

2.Brainstorming (asaltul de idei) este o metodă prin care elevii sunt solicitați să enunțe cât mai multe idei referitoare la tema propusă, rapid. Orice idee poate genera o

informație. În lecțiile de limbă am folosit preponderent această metodă în etapa de evocare, la captarea atenției sau la reactualizarea cunoștințelor dobândite anterior.



Avantajele folosirii acestei metode au fost importante, de aceea am utilizat-o frecvent:

- toată clasa a participat activ, nicio idee nu a fost criticată;
- elevii au fost puși în situația de a analiza și a lua decizii rapid pentru a oferi soluții cât mai interesante;
- climat deschis, relaxant care stimulează gândirea și exprimarea liberă a opiniei;
- fiecare elev s-a simțit apreciat, toate ideile au fost folosite fie în definirea noțiunilor fie în exemplificări;
- aspectul planșei realizate a fost un exemplu de folosire a creativității elevilor;
- în etapa de selectare și argumentare a ideilor, profesorul i-a ghidat pe elevi, ajutându-i să descopere cele mai originale idei și să ofere soluțiile corecte la problema supusă atenției.

Dezavantajele create de utilizarea acestei metode: devierea de la subiectul pus în discuție, greutatea în exprimare, monopolizarea discuției de către câțiva elevi au fost atenuate prin ghidarea elevilor spre găsirea unei idei creative capabile să rezolve subiectul principal, prin încurajarea ideilor. De cele mai multe ori am folosit cartonașe colorate, elevii au scris ideile pe ele și apoi le-au expus în fața clasei.

3. Cubul este o metodă care permite exploatarea unor noțiuni din mai multe perspective, folosindu-se diferite operații ale gândirii. Cerințele de pe fețele cubului oferă o abordare complexă și integratoare a temei, stimulând totodată și munca în echipă.

Clasa se împarte în șase grupe care vor examina tema din perspectiva indicată: *Describe!*, *Compară!*, *Analizează!*, *Asociază!*, *Aplică!*, *Argumentează!*.

Aplicând această metodă am putut observa atât avantaje cât și dezavantaje.

Avantaje:

- dezvoltarea capacităților de analiză, argumentare și sinteză la elevi;
- se acoperă toate caracteristicile temei, având în vedere perspectivele diferite de abordare a temei puse în discuție;
- activizarea și motivarea elevilor pentru a participa la activitate;

- elevii învață să lucreze împreună, să discute și să expună informațiile;

Dezavantaje:

- unii elevi nu s-au implicat activ în interiorul grupei;
- aranjarea pe grupe și colaborarea între ei a dus la o atmosferă mai gălăgioasă în clasă;
- deși s-a încercat formarea grupelor cu nivele de cunoștințe asemănătoare, anumite aspecte au fost tratate mai superficial.

Am folosit această metodă la recapitularea și sistematizarea cunoștințelor acumulate despre complementul circumstanțial de mod.

1. Argumentează!

Precizează ce parte de vorbire sunt cuvintele subliniate și argumentează răspunsurile oferite.

- Exercițiul greu nu a fost rezolvat de nimeni.
- Urcă greu panta, fiind obosit.
- Am văzut un cuc pe creanga copacului.
- El este trist și singur cuc.

2. Analizează!

Analizează părțile de vorbire care îndeplinesc funcția sintactică de complement circumstanțial de mod din textul dat:

„Mersesem trei ceasuri fără oprire și Pisicuța îmi aduse aceasta la cunoștință gemând și strănutând... Era obosită. Descălecai sub un plop bătrân și stufos de pe marginea drumului, luai șaua din spatele Pisicuței, o frecai la ochi, o trăsei de urechi, o mângâiai pe obraz și o sărutai drept pe mijlocul botului; ea, măgulită de această neașteptată dragoste, întinse capul ei drăgălaș și-l rezemă pe umărul meu... Iată pentru ce-i învoii să pască slobodă patlagina, troscotul și chirul colbăit de pe marginea drumului;” (Calistrat Hogaș, *Pe drumuri de munte*)

3. Compară!

Compară cele două enunțuri și precizează funcția sintactică a cuvintelor subliniate.

Andrei merge *șchiopătând* spre școală.

Ana merge *cântând* spre locul de întâlnire.

4. Aplică!

Alcătuiește patru enunțuri în care complementul circumstanțial de mod să fie exprimat prin:

- a) numeral multiplicativ;

- b) verb la modul infinitiv;
- c) adverb de mod;
- d) interjecție.

5. Asociază!

Transcrie în spațiul punctat din dreptul fiecărui cuvânt subliniat în prima coloană partea de vorbire potrivită din coloana a doua:

- | | |
|---|-------------------------|
|1.A răspuns <u>de trei ori</u> mai mult. | A.numeral multiplicativ |
|2.Hai <u>mai repede</u> în parc. | B.pronume demonstrativ |
|3.Se apropie de noi <u>pe nesimțite</u> . | C.numeral cardinal |
|4.El arată <u>ca acesta</u> . | D.locuțiune adverbială |
|5.El este mai cuminte <u>decât cei doi</u> . | E.adverb de mod |
| | F.numeral adverbial |

1. Descrie!

Pornind de la exemple, prezintă trăsăturile complementului circumstanțial de mod și dă definiția completă.

În procesul de predare-învățare elevul și profesorul sunt parteneri, iar celui din urmă îi revine sarcina să găsească acele metode prin care elevul să atingă obiectivele, să se integreze celui profil al absolventului unui ciclu de învățământ stabilit de programa școlară în vigoare.

Elevii prezintă particularități specifice în funcție de vârstă, de aptitudini, de capacitatea intelectuală, de trăsăturile individuale ale fiecărui, de aceea este mai indicat să fie utilizate metode cât mai variate, astfel încât să fie pus în valoare potențialul fiecăruia, să participe activ la conturarea procesului de predare-învățare. Folosirea unei metode sau a alteia depinde, în primul rând, de cel căruia îi este destinată-elevul și de contextul în care trebuie utilizată.

BIBLIOGRAFIE

Cerghit, Ioan, Metode de învățământ, Editura Polirom, Iași, 2006, pag.11
Ilie, Emanuela, *Didactica limbii și literaturii române*, Editura Polirom, Iași, 2014

Pamfil, Alina, *Limba și literatura romană în gimnaziu – Structuri didactice deschise*, Editura Paralela 45, 2003

Sâmihăian, Florentina, *O didactică a limbii și literaturii române: provocări actuale pentru profesor și elev*, Editura Art, București, 2014

PROIECT DIDACTIC la educație fizică și sport

Profesor: SPĂTARU CARMEN

Școala Gimnazială „Ștefan cel Mare” Zemeș

Clasa: a III – a - 22 elevi

Locul de desfășurare: teren de sport

Materiale didactice: corzi, mingi de handbal

Temele și obiectivele lecției:

1. Consolidarea săriturii la coardă pe ambele picioare pe loc
2. Învățarea pasei de pe loc în jocul de minihandbal
3. Jocul dinamic „Rațele și vânătorii”

Obiective operaționale:

➤ **Psihomotrice:**

- să execute exercițiile pentru consolidarea săriturii la coardă pe ambele picioare pe loc
- să execute exercițiile pentru învățarea pasei de pe loc în jocul de minihandbal
- să execute jocul dinamic

➤ **Cognitive:**

- să numească cel puțin un exercițiu pentru consolidarea săriturii la coardă pe ambele picioare pe loc
- să enumere două exerciții pentru învățarea pasei cu o mână de pe loc în jocul de minihandbal
- să descrie jocul dinamic

➤ **Afective:**

- să participe la lecție cu plăcere
- să se bucure atunci când reușește să execute cu succes exercițiul dat

➤ **Sociale:**

- să socializeze cu profesorul și colegii având ca subiect principal lecția de educație fizică și sport

Veriga și durata	Obiectivele verigii	Conținut (sisteme de acționare sau mijloace)	Dozare	Strategii didactice			Observații
				Formații de lucru	Metode	Indicații metodice	
Organizarea colectivului de elevi: 3'	<ul style="list-style-type: none"> - Începerea organizată a lecției - Captarea atenției - Asigurarea disciplinei și ordinii - Ridicarea stării emoționale și conștientizarea elevilor asupra temelor lecției - Cunoașterea efectivului de elevi - Verificarea stării de sănătate și a echipamentului 	<ul style="list-style-type: none"> - Adunarea - Alinierea - Verificarea stării de sănătate și a echipamentului sportiv - Comunicarea temelor și obiectivelor operaționale ale lecției - Salutul - Întoarceri pe loc la comandă 	3'	- În linie pe un rând	<ul style="list-style-type: none"> - Conversația - Observarea curentă 	<ul style="list-style-type: none"> - Vârfurile picioarelor ușor depărtate, mâinile pe lângă corp, privirea înainte 	
Pregătirea organismului pentru efort: 5'	<ul style="list-style-type: none"> - Creșterea treptată a marilor funcții ale organismului - Creșterea excitabilității sistemului nervos central la un nivel optim, care să permită desfășurarea activității în ritm normal și plăcut - Îmbunătățirea nivelului percepțiilor spațio-temporale - Creșterea capacității de a depune efort din ce în ce mai ridicat 	<ul style="list-style-type: none"> - Mers pe vârfuri cu brațele sus - Mers pe călcâie cu mâinile la spate - Mers pe partea exterioară a labei piciorului - Mers pe partea interioară a labei piciorului - Alergare cu joc de glezne - Alergare cu pendularea gambei înapoi - Alergare cu genunchii întinși înainte - Alergare cu genunchii întinși înapoi - Alergare cu genunchii sus 	<ul style="list-style-type: none"> 1xL 1xL 1xL 1xL 	- În coloană câte unul	<ul style="list-style-type: none"> - Conversația - Explicația - Demonstrația - Exersarea - Observarea curentă 	<ul style="list-style-type: none"> - Păstrarea distanței față de cel din înainte, executarea cât mai corectă din punct de vedere tehnic, păstrarea liniștii pe parcursul execuției, atenție la propria execuție 	

		- Alergare laterală cu pas adăugat					
		- Pas săltat					
Influențarea selectivă a aparatului locomotor: 5'	<ul style="list-style-type: none"> - Formarea unei ținute/atitudinii corporale corecte - Întărirea tonusului muscular - Prevenirea și corectarea unor atitudini sau deficiențe fizice - Educarea percepțiilor spațio-temporale și a ritmului - Îmbunătățirea mobilității articulare și elasticității musculare - Îmbunătățirea coordonării și a capacității de control - Adaptare a actului respirator 	<p>P.I.: Stând depărtat cu mâinile pe șold:</p> <p>T₁: Răsucirea capului spre stânga</p> <p>T_{2, 4, 6, 8}: Revenire în P.I.</p> <p>T₃: Răsucirea capului spre dreapta</p> <p>T₅: Aplecarea capului înainte</p> <p>T₇: Aplecarea capului înapoi</p>	x3	- În formație de trepte câte trei	<ul style="list-style-type: none"> - Conversația - Explicația - Demonstrația - Exersarea - Observarea curentă 	- Se va lucra în liniște, având grijă pentru evitarea accidentării	
		<p>P.I.: Stând:</p> <p>T₁: Ridicarea brațelor lateral</p> <p>T₂: Ducerea brațelor înainte</p> <p>T₃: Ducerea brațelor lateral</p> <p>T₄: Ridicarea brațelor sus</p> <p>T₅: Coborârea brațelor înainte</p> <p>T₆: Ridicarea brațelor sus</p> <p>T₇: Coborârea brațelor lateral</p> <p>T₈: Revenire în P.I.</p>	x3	- În formație de trepte câte trei	<ul style="list-style-type: none"> - Conversația - Explicația - Demonstrația - Exersarea - Observarea curentă 	- Brațele să fie întinse, mișcările executate cu amplitudine	
		<p>P.I.: Stând depărtat:</p> <p>T_{1, 5}: Îndoirea trunchiului spre piciorul stâng</p> <p>T_{2, 4, 6, 8}: Revenire în P.I.</p> <p>T_{3, 7}: Îndoirea trunchiului spre piciorul drept</p>	x3	- În formație de trepte câte trei	<ul style="list-style-type: none"> - Conversația - Explicația - Demonstrația - Exersarea - Observarea curentă 	- Mâinile se duc către vârful piciorului, genunchii rămân întinși	
		<p>P.I.: Stând depărtat cu mâinile pe șold:</p> <p>T_{1, 5}: Îndoirea trunchiului spre dreapta</p> <p>T_{2, 4, 6, 8}: Revenire în P.I.</p> <p>T_{3, 7}: Îndoirea trunchiului spre stânga</p>	x3	- În formație de trepte câte trei	<ul style="list-style-type: none"> - Conversația - Explicația - Demonstrația - Exersarea - Observarea curentă 	- Se vor executa mișcările fără grabă și cu amplitudine mare	

		<p>P.I.: Stând depărtat cu brațele înainte: T_{1,5}: Aplecarea trunchiului înainte cu ducerea brațelor sus T₂: Revenire în P.I. T_{3,7}: Extensia trunchiului</p>	x3	- În formație de trepte câte trei	<ul style="list-style-type: none"> - Conversația - Explicația - Demonstrația - Exersarea - Observarea curentă 	- Brațele întinse, genunchii întinși		
		<p>P.I.: Stând: T_{1,5}: Fandare înainte pe piciorul drept T_{2,4,6,8}: Revenire în P.I. T_{3,7}: Fandare înainte pe piciorul stâng</p>	x3	- În formație de trepte câte trei		- Piciorul fandat trebuie să susțină greutatea, iar cel din înapoi să fie întins		
		<p>P.I.: Stând: T_{1,5}: Fandare laterală pe piciorul drept T_{2,4,6,8}: Revenire în P.I. T_{3,7}: Fandare laterală pe piciorul stâng</p>	x3	- În formație de trepte câte trei		- Vârful piciorul fandat să fie orientat spre înainte, piciorul celălalt întins		
		<p>P.I.: Stând depărtat: T_{1,3,5,7}: Săritură în apropiat cu percuția palmelor deasupra capului T_{2,4,6,8}: Revenire în P.I.</p>	x3	- În formație de trepte câte trei		- Se va urmări realizarea săriturii cu mișcarea brațelor		
		Tema 1: Consolidarea săriturii la coardă pe ambele picioare pe loc						

<p>Învățarea, consolidarea, perfecționarea, evaluarea deprinderilor motrice: 23'</p>	<p>- Să execute exercițiile pentru consolidarea săriturii la coardă pe ambele picioare de pe loc</p> <p>- Să numească un exercițiu pentru învățarea pasării mingii de pe loc în jocul de minihandbal</p>	- Sărituri consecutive pe loc pe ambele picioare, fără coardă	x10	- Individual	<p>- Conversația</p> <p>- Explicația</p> <p>- Demonstrația</p> <p>- Exersarea</p> <p>- Observarea curentă</p>	- Se execută la comanda profesorului		
		- 5 sărituri consecutive la coardă pe ambele picioare pe loc	x5					
		- 10 sărituri consecutive la coardă pe ambele picioare pe loc	x5					
		- Sărituri la coardă pe loc pe ambele picioare pe loc, se va porni și se va opri la semnal sonor.	5'					
	Tema 2: Învățarea pasării mingii de pe loc în jocul de minihandbal							
	<p>- Să participe la lecție cu plăcere</p> <p>- Să socializeze cu profesorul și colegii având ca subiect principal lecția de educație fizică și sport</p>	- Pasarea mingii de handbal cu o mână de deasupra umărului de pe loc (cu mâna dreaptă)	10x3	- Pe perechi	<p>- Conversația</p> <p>- Explicația</p> <p>- Demonstrația</p> <p>- Exersarea</p> <p>- Observarea curentă</p>			
		- Pasarea mingii de handbal cu o mână de deasupra umărului de pe loc (cu mâna stângă)	10x3	- Pe perechi				
		- Pasarea mingii de handbal cu pământul (cu mâna dreaptă)	10x3	- Pe perechi				

		- Pasarea mingii de handbal cu pământul (cu mâna stângă)	10x3	- Pe perechi			
		- Pasarea mingii de handbal la semnal sonor (modul de pasare este la alegerea elevului)	5'	- Pe perechi			
		Tema 3: Joc dinamic „Rațele și vânătorii”					
Dezvoltarea forței sau a rezistenței: 10'	- Se va participa la joc în număr cât mai mare	Descierea jocului dinamic: Într-un dreptunghi cu lungimea de 10m și lățimea de 6m vor fi situați elevii care vor avea rolul de „rațe”, aceștia vor fi nevoiți să se ferească de mingea aruncată de cei doi elevi situați a câte un capăt al dreptunghiului, aceștia vor avea rolul de „vânători” și trebuie să arunce mingea în rațe. Jocul se va încheia în momentul în care nu va mai rămâne decât o rață în dreptunghi.	10'	- Grup	- Conversația - Explicația - Demonstrația - Exersarea - Observarea curentă	- Vânătorii vor arunca mingea cu o mână de deasupra umărului	
	- Revenire parțială și						

Revenirea organismului după efort: 2'	treptată a marilor funcțiuni ale organismului - Relaxarea musculară și nervoasă	- Mers cu inspirații și expirații profunde	2'	- În coloană câte unul		- Inspirațiile și expirațiile cât mai profunde	
Concluzii, aprecieri, recomandări: 2'	- Evaluarea globală a lecției - Conștientizarea elevilor asupra modului de participare la lecție - Încheierea organizată a lecției	- Alinierea - Aprecieri, concluzii, recomandări - Salutul	2'	- În linie pe un rând		- Se păstrează liniștea și atenția	

BIBLIOGRAFIE:

1. Cârstea Gh., (2000). *Didactica educației fizice –Note de curs*. A.N.E.F.S., București.
2. Rață, G., Rață, Gh., (2008). *Educația fizică și metodică predării ei*. Edit. Alma Mater, Bacău, România.
3. Sabău, E.(2002)- *Jocuri de mișcare*, București, Editura Arvin Press.
4. Nicolaescu B. (2002)- *Transdisciplinaritatea. Manifest pentru un curriculum transdisciplinar*, Editura Polirom

Modalități de promovare și diseminare a „serviciilor educaționale de sprijin pentru elevii cu C.E.S. în contextul educației incluzive”

Educația incluzivă constituie o adevărată provocare pentru școlile de masă, cadrele didactice fiind în fața unor noi experiențe și practici, atât privind strategiile de lucru/planificare/evaluare cât și privind relaționarea cu cadrele didactice de sprijin/itinerante-cadre didactice specializate în integrarea elevilor cu CES.

Promovarea învățământului incluziv presupune deschiderea spre cunoaștere și deschiderea spre multiple compilații ale acestor cunoștințe și ale abilităților acumulate tradițional în educația specială. Se impune o redimensionare a tipurilor de educație în raport cu creșterea nivelului de preocupare pentru găsirea modalităților celor mai eficiente de a include copiii cu C.E.S. în învățământul de masă.

Este nevoie să fie cunoscute bunele practici, să se creeze în grupuri de lucru strategii de intervenție individualizate care să se transforme în bune practici incluzive altfel, fiecărei cercetări, dacă nu este diseminată și popularizată, i se va limita șansa de a fi sursă de bune practici. În acest sens propunem un plan de diseminare a rezultatelor pe care le vom obține ghidându-ne după principiul că educația incluzivă presupune un proces permanent de îmbunătățire a instituției școlare, având ca scop exploatarea resurselor existente, mai ales a resurselor umane, pentru a susține participarea la procesul de învățământ a tuturor elevilor din cadrul unei comunități.

Tema tezei de cercetare, „Servicii educaționale de sprijin pentru elevii cu C.E.S. în contextul educației incluzive”, după cum reiese și din denumire, abordează optimizarea acestei provocări a incluziunii care presupune o anumită etapizare pornind de la: conștientizarea/recunoașterea/acceptarea faptului că există copii care au nevoie de serviciile de sprijin, asumarea responsabilității pentru aceștia de către societate, integrarea treptată în învățământul de masă, recunoașterea drepturilor la educație a acestor elevi de către actorii implicați în educație și finalizând cu „îmbrățișarea” educației incluzive, premisă a unei optime integrări sociale.

Se dorește facilitarea formării acestor abilități incluzive prin intermediul unui “Ghid de bune practici incluzive”. Nu dorim să oferim așa numitele “modele” ci doar direcții de acțiune, deoarece o bună educație incluzivă presupune individualizare. Argumentul principal al cercetării este cel al educației pentru toți, dreptul fiecărui copil la educație și la dezvoltare. Educația pentru toți înseamnă o șansă dată tuturor copiilor și o preocupare ca, indiferent de particularitățile și diferențele individuale, toți copiii să se poată bucura de educație și instruire.

Cerințele educaționale speciale (C.E.S.) desemnează „...necesitățile educaționale complementare obiectivelor generale ale educației școlare, necesități care solicită o școlarizare adaptată particularităților individuale și/sau caracteristice unei deficiențe (ori tulburări de învățare), precum și o intervenție specifică, prin reabilitare/recuperare și compensare corespunzătoare” (4).

Serviciile de sprijin se referă la acele servicii care asigură independența în viața de zi cu zi a persoanei cu dizabilități și exercitarea drepturilor ei. Oferirea de suport individual copiilor reprezintă doar o parte din încercările de a crește participarea lor școlară. Suportul este de asemenea oferit atunci când profesorii planifică lecțiile ținând cont de toți elevii, recunoscând diferențele existente inițial între ei, experiențele și stilurile diferite de învățare, sau atunci când elevii se ajută unii pe alții.

Educația incluzivă presupune existența sprijinului care să egalizeze șansele tuturor și să se adreseze fiecăruia. Putem sintetiza că educația pentru toți devine coerentă dacă se bazează pe educația incluzivă și dacă se definește ca: “educație de calitate, eficiență, responsabilitate, pluridisciplinaritate, proces complex, strategie de respectare a drepturilor, evidențiere a valorii individuale umane” (3).

Scopul cercetării îl constituie promovarea practicilor incluzive la nivelul actorilor educaționali prin intermediul strategiilor de tip incluziv pornind de la politicile educaționale până la optimizarea educației incluzive în școlile de masă prin metode și procedee bazate pe de o parte pe profesionalizarea cadrelor didactice privind incluziunea și, pe de altă parte, bazate pe

valorificarea potențialului elevului în vederea creșterii adaptării școlare și, implicit, a calității integrării sociale.

Diseminarea și popularizarea rezultatelor și a concluziilor trebuie să constituie o etapă obligatorie a tezei de cercetare și se vor concretiza prin mai multe mijloace: proiect educațional cu beneficiari direcți cadrele didactice, ghid metodologic pentru actorii educaționali și campanie de promovare.

A. Ghidul pentru cadrele didactice de sprijin în contextul educației incluzive va cuprinde informații legate de bune practici, pe de o parte, dar și suport informațional privind principalele repere ale incluziunii. Prin realizarea acestui ghid eficient de incluziune ne-am propus să pornim de la nivel macro, politicile educaționale proiectate la nivelul școlilor, la nivel micro, modalități de intervenție directă asupra elevului cu C.E.S. integrat în învățământul de masă.

B. Proiectul educațional “Orice școală integratoare poate fi o școală incluzivă” a avut ca punct de plecare anticiparea dificultăților întâmpinate de către cadrele didactice care au elevi cu C.E.S. integrați în clasa obișnuită:

- efectivele foarte mari de elevi dintr-o clasă permit alocarea unui timp diminuat față de necesitățile elevilor – și vorbim în primul rând de elevii cu CES dar totodată și de elevii fără CES;
- curriculumul supraîncărcat obligă cadrele didactice să recurgă la un ritm de lucru foarte alert diminuând posibilitatea să se raporteze la individ, abordarea fiind unitară;
- baza materială disponibilă precară presupune costuri suplimentare personale ale cadrului didactic – necesitatea fișelor de lucru adaptate și a diverselor materiale fiind indispensabilă;
- tendința generală a cadrelor didactice de respingere a sistemului integrării cu profesor de sprijin, noutatea acestui sistem nefiindu-le cunoscută și, nefiind pregătiți în acest sens, profesorul de sprijin este văzut ca un intrus, factor perturbator (în special când își desfășoară activitatea în sala de clasă alături de cadrul didactic) în loc să fie partener în actul instructiv-educativ, colaborator pe segmentul stimulării cognitive;
- modalitatea de a lucra diferențiat cu elevii cu C.E.S. la clasă implică nesiguranță și teamă din cauza lipsei informațiilor de specialitate a căror furnizare de către profesorul de sprijin este considerată „sub demnitatea” de dascăl bine pregătit;
- proiectarea documentelor școlare adaptate/flexibilizate implică aceeași nesiguranță menționată anterior dar și consumul suplimentar al resursei timp;
- notarea individualizată a elevilor cu C.E.S., atât privind diferențierea baremelor de notare (în sensul diminuării gradului de dificultate și a cerințelor) cât și notarea în funcție de progresul elevului cu C.E.S., implică nemulțumiri în rândul celorlalți elevi din clasă;
- supunerea elevilor cu C.E.S. aceluiaș regim ca al celor fără C.E.S. în cazul testelor finale – deși până în acel moment se lucrase diferențiat – (examen de capacitate, teză unică etc.- nu contează denumirea acesteia) și repartizarea la licee fără a se ține cont de aptitudinile reale ale acestora;
- legislația acordă mai nou aceleași privilegii profesorilor care lucrează cu copiii integrați, ca și aceluia care obțin rezultate la olimpiade cu copiii supradotați dar există dificultatea evaluării obiective a acestor rezultate, ș.a.

Prin derularea proiectului pentru cadrele didactice, am avut în vedere proiectarea de activități de grup care să îmbine bunele practici și care să fie surse de inspirație (prin brainstorming, ciorchinele, etc), la îndemâna oricui, pentru unele probleme întâmpinate, dar și activități de popularizare și de prelucrare a conținutului “Ghidului pentru cadre didactice de sprijin în contextul educației incluzive”.

C. Derularea Campaniei de promovare a incluziunii “Copii suntem toți!” va fi mijlocul de înscrierea în cadrul Calendarului programelor educaționale ale inspectoratelor școlare, într-o primă fază la nivel județean, apoi la nivel național, constituind altă modalitate de diseminare a informației dar și de formare de atitudini pro incluzive.

Acest mesaj al Campaniei “Copii suntem toți!” este un mesaj transmis de copii adulților și celorlalți copii, instituțiilor diverse, comunității. El sugerează comuniune, va anihila diferențele și va egaliza percepțiile. Mesajul este în primul rând unul de solidaritate și egalitate. Acest mesaj poate fi precedat de mesaje individuale în dependență de grupurile țintă (pentru profesori, pentru publicul larg, inclusiv părinți, etc) și va fi susținut/însoțit prin/de mesaje cheie (2).

Obiectivele specifice ale campaniei/proiectului:

- Stimularea cognitivă, integrarea socială și dezvoltarea unor abilități ale copiilor cu cerințe educaționale speciale prin activități creative, sportive, cultural-artistice și practico-aplicative;
- Dezvoltarea atitudinilor pro toleranță, promovarea înțelegerii și a receptivității față de calitățile/defectele celorlalți, acceptarea diversității ca sursă de învățare, formarea calităților de cooperare, filantropie, etc.;
- Includerea, în mod direct, a copiilor cu cerințe educaționale speciale în comunitatea locală;
- Realizarea incluziunii și implicării prin angajarea tuturor factorilor interesați în programul educațional de activități ce promovează intens, printre altele, integrarea socială;
- Stabilirea unor raporturi afective, pozitive între membrii grupurilor de elevi proveniți de la școala de masă și cei din învățământul special și special integrat pentru a-i ajuta pe cei din urmă în procesul de socializare și/sau de formare a autonomiei personale;
- Încurajarea elevilor din învățământul de masă și a cadrelor didactice de a se dedica activităților de voluntariat desfășurate cu copii cu cerințe educaționale speciale și în afara prezentului program partenerial, în scopul susținerii procesului de integrare socială și dezvoltare educațională.

Resurse materiale implicate: reclame tipărite și reclame radio sau TV, filme artistice, broșuri și cărțile, postere și flyere, afișe (create chiar de copii și părinți, cadre didactice), material audiovizual, simboluri și logotipuri, casete video, concursuri/jocuri, premii, târguri și expoziții, spectacole, etc.

Propunem diseminarea și popularizarea campaniei prin intermediul: comisiilor metodice din școlile integratoare, cercurilor pedagogice la nivel de județ, activităților metodic-științifice de la Casa Corpului Didactic, Centrul Județean de Resurse și Asistență Educațională, Inspectoratul Școlar al Județului, alte structuri educative. Așteptările în urma acestui proces de promovare a educației incluzive sunt de fapt regulile de bază în promovarea principiilor de incluziune la nivel de școală și comunitate care trebuie respectate pentru asigurarea consolidării comunității profesionale și de elevi, după cum menționează Booth și Ainscow (1).

BIBLIOGRAFIE:

1. Booth, T., Ainscow, M. – "Indexul incluziunii școlare", 2001, www.csie.org.uk,
2. Pânișoară, Ioan-Ovidiu – "Comunicarea eficientă", Editura Polirom, 2008, Iași,
3. Vrăsmaș, Ecaterina, Vrăsmaș, Traian, (coord.) – "Educația incluzivă în grădiniță: dimensiuni, provocări și soluții / UNICEF România", Editura Alpha MDN, 2012, Buzău,
4. Vrăsmaș, Traian – "Școala și educația pentru toți", Editura Miniped, 2004, București,
5. edu.gov.md/file/docs/File/Plan_de_comunicare_educatia_incluziva_finala.pdf – accesat în 09.01.2014.

Strategii de integrare a copiilor cu C.E.S.

Prof. Înv. Primar Stan Ana -Maria
Școala Gimnazială „Vasile Pârvan” Bârlad

Cerințele educative speciale desemnează acele cerințe ori nevoi speciale față de educație care sunt suplimentare dar și complementare obiectivelor generale ale educației pentru copil. Fiecare copil prezintă particularități individuale și de relație cu mediul, trăsături care necesită o evaluare și o abordare personalizată. Educația necesită o schimbare pentru a răspunde dezideratului „o societate pentru toți”. Perceperea socială a acestor copii nu este mereu constantă, variind de la societate la societate, furnizând semnificații diferite, în funcție de cultura și de valorile promovate.

„Școlile trebuie să primească toți copii, fără nici o deosebire privind condițiile lor fizice, sociale, emoționale, lingvistice sau de altă natură. Acestea se referă și la copiii cu dizabilități sau talentați, copiii străzii și copiii care muncesc, copii din populații îndepărtate sau nomade, copii aparținând minorităților lingvistice și etnice...” – Declarația de la Salamanca, 1994

Din categoria copiilor cu C.E.S fac parte atât copiii cu deficiențe propriu zise, cât și copiii fără deficiențe, dar care prezintă manifestări stabile de inadaptare la exigențele școlii. Din această categorie fac parte: copii cu deficiențe senzoriale și fizice; copii cu deficiențe mintale, comportamentale; copii cu tulburări afective, emoționale; copii cu handicap asociat; copii cu dificultăți de cunoaștere și învățare; copii cu deficiențe de comunicare și interacțiune. Indiferent de vârsta pe care o au, copiii au sentimentul demnității personale; copiii cu CES sunt interiorizați, refuzând comunicarea cu oricine; uneori reacționând violent la frustrare. În timp, personalitatea copilului se dezorganizează și apar stări psihice negative: nesiguranța, ezitarea, pierderea respectului și încrederii.

Cum putem ajuta elevul cu dificultăți de învățare ?

În primul rând, învățătorul trebuie să posede cunoștințe care îl fac capabil să recunoască tulburarea de învățare a copilului . Care sunt acele simptome, modele de comportament, care sugerează prezența tulburării de învățare ?

În fazele ameliorate și acute ale tulburărilor de învățare apare o divergență între performanțele școlare și nivelul intelectual al copilului. Performanță scăzută, care apare în clasele primare, iar în cazul afecțiunilor mai puțin grave apare mai târziu. Astfel de disfuncții sunt: dislexia, disgrafia, discalculia. Un model comportamental tipic îl reprezintă tulburări ale atenției, hiperactivitate și neurotizare secundară.

În contextul colectivului., copilul nu acordă atenție nici profesorului, nici colegilor, dispune de o necesitate motrică crescută, nu poate sta locului, eșecul sistematic datorat deficienței intelectuale, respectiv faptului că elevul nu este capabil de performanțele colectivului, implică dezvoltarea unor simptome comportamentale neurotice secundare: ticuri, comportament inhibat, sau chiar opusul acestuia, comportament extravagant menit să compenseze deficiențele intelectuale Sindromul cognitiv specific, care poate afecta una sau mai multe aptitudini. Studiind cu atenție semnele prezentate ale tulburărilor de învățare, învățătorul va fi treptat în stare să recunoască aceste deficiențe, conform criteriilor enumerate. Prin recunoașterea tulburării de învățare la elevi, învățătorul a făcut primul pas în remediarea elevului. Din moment ce învățătorul devine competent în stabilirea cauzelor dificultăților de învățare, el va fi capabil să abordeze în mod diferențiat învățarea/ educarea acestui elev. Aceasta necesită eforturi și energii suplimentare din partea învățătorului, deoarece elevii cu dificultăți de învățare au nevoie de activități recuperatoare și de o atitudine specifică, conform nevoilor individuale. Abordarea diferențiată necesită o colaborare strânsă între pedagog și psihologul școlar. Pe de o parte, învățătorului îi revin responsabilitățile abordării diferențiate, pe de altă parte colaborarea lui cu psihologul școlar mărește eficacitatea intervenției educaționale. Activitatea psihopedagogică cu copiii cu dificultăți de învățare trebuie să prezinte un efect dublu:

- având un caracter corectiv-formativ, ea are ca scop central reducerea și corecția deficiențelor intervenite în dezvoltare;
- prin întreținerea și stimularea factorilor non-cognitivi ai personalității cum ar fi: motivația de învățare, interes, senzația competenței, aptitudini de comunicare verbală, etc.

Strategii pedagogice privind recuperarea

Intervenția recuperatorie trebuie întotdeauna să respecte personalitatea și nivelul de deficiență al copilului. Criteriul de alegere a programului de dezvoltare, a etapelor programului intră în resortul unei persoane competente: psiholog, psihopedagog, profesor consilier. Ceea ce revine învățătorului va fi aplicarea programului stabilit împreună cu psihologul, sub forma unor activități suplimentare (aditive la programa școlară) în sălile de clasă. Consideram că nu există „rețete” pentru integrarea copiilor cu C.E.S .în învățământul de masă. Cei care manifestă deschidere pentru integrarea acestora vor găsi și strategiile potrivite. Fiecare copil are dreptul la educație și merită să i se acorde o șansă. Învățând împreună, copiii învață să trăiască împreună, să se accepte și să se ajute la nevoie. Integrarea copiilor cu C.E.S. conferă instituției școlare rolul de componentă fundamentală a sistemului social, aptă să răspundă concret imperativelor de moment ale evoluției din societatea contemporană și să

rezolve o serie de probleme referitoare la nevoile de acceptare/ valorizare socială a fiecărui individ și la capacitatea acestuia de a se adapta și integra într-o societate aflată în continuă transformare. Pornind de la principiul dreptului egal la educație pentru toți copiii, metodele activ-participative permit elevului satisfacerea interesului pentru cunoaștere, facilitează contactul cu realitatea înconjurătoare, sporind gradul de socializare a elevilor, stimulează și dezvoltă învățarea prin cooperare. Metodele care favorizează înțelegerea conceptelor și ideilor, valorifică experiența proprie a elevilor sunt: discuția, dezbateră, jocul de rol. Metodele care stimulează gândirea și creativitatea îi determină pe elevi să caute și să dezvolte soluții pentru diferite probleme, să compare și să analizeze situații date sunt: studiul de caz, rezolvarea de probleme, exercițiul. Metodele prin care elevii sunt învățați să lucreze productiv unii cu alții și să-și dezvolte abilități de colaborare sunt: mozaicul, proiectul în grupuri mici.

În condițiile unei educații incluzive, metodele active de învățare prin cooperare au o mare eficiență și de aceea sugerăm recurgerea la câteva posibile strategii de învățare care pot fi aplicate cu succes.

1. **Predicțiile în perechi.** Elevii vor fi grupați în perechi, având fiecare o foaie de hârtie și un creion. Profesorul le oferă o listă cu câteva cuvinte dintr-o povestire. În urma discuțiilor elevii vor trebui să alcătuiască o compunere sau un scenariu pe baza unor predicții în jurul unei liste oferite.
2. **Știu/ vreau să știu/ am învățat.** Elevii scriu pe o coloană ceea ce știu despre o temă, pe altă coloană ceea ce vor să știe și pe alta ce au învățat. La sfârșitul lecției se verifică ce cunoștințe noi au dobândit elevii.
3. **Brainstormingul.** Individual sau în perechi, elevii prezintă sau scriu pe hârtie toate lucrurile pe care le știu despre un anumit subiect.
4. **Interviul în etape.** Profesorul adresează o întrebare elevilor grupați câte trei-patru. Fiecare elev găsește o soluție și o formulează în scris. Apoi elevii se confruntă reciproc în legătură cu răspunsul, după care perechile se alătură altor perechi formând grupuri în care fiecare elev prezintă soluția partenerului.
5. **Turul galeriei.** Grupuri de 3-4 elevi lucrează la o problema care are drept rezultat un produs (schema, desen, compunere). După expunerea produselor, fiecare grup examinează produsele celorlalte grupe, discută, apoi fac recomandări.

Învățarea prin cooperare, ascultarea și acceptarea opiniilor, luarea împreună a deciziilor constituie momente active ale predării și învățării. Dacă strategiile tradiționale își propun cultivarea relațiilor de prietenie și înțelegere între copii, strategiile incluzive au un impact mai profund. Ele îi învață pe copii să se accepte așa cum sunt,

indiferent de etichetele pe care societatea le pune și să colaboreze în vederea realizării obiectivelor de interes comun.

Bibliografie

1. Vrasmaș Ecaterina Adina, Introducere în Educația cerințelor speciale, Universitatea din București, Editura Credis, 2004 ;
2. Emil Verza, Florin Emil Verza (coordonatori), Tratat de psihopedagogie specială, Editura Universității din București, 2011.

OPTIMIZAREA SERVICIILOR EDUCAȚIONALE ÎN VEDEREA INTEGRĂRII ELEVILOR

profesor pentru învățământ primar: PRUTEANU Smaranda-Lucia

profesor limba engleză: STAN Roxana

Școala Gimnazială ” I. GHE. DUCA”

Localitate: PETROȘANI

Județ : HUNEDOARA

Integrarea școlară este un proces complex și de durată care face referire la cuprinderea copiilor în instituții școlare obișnuite sau în moduri de organizare cât mai apropiate de acestea. Este de dorit să privim integrarea școlară ca un proces continuu de adaptare la condițiile mediului școlar și social caracterizat printr-o neîncetată schimbare. Procesul integrării școlare a copiilor trebuie conceput ca o acțiune socială complexă, a cărei esență constituie nu conformarea mecanică, pasivă a elevului la condițiile mediului școlar și social, ci corelarea ambilor factori, crearea acelor condiții optime, obiective și subiective, pentru ca integrarea să însemne nu numai adaptare, ci și angajare în activitățile desfășurate.

Integrarea școlară exprimă atitudinea favorabilă a elevului față de școala pe care o urmează, condiția psihică în care acțiunile instructiv-educative devin accesibile copilului, consolidarea unei motivații puternice care susține efortul copilului în munca de învățare astfel încât copilul să poată fi considerat un colaborator la acțiunile desfășurate pentru educația sa. Mai este necesară corespondența totală între solicitările formulate de școală și posibilitățile copilului de a le rezolva, dar și existența unor randamente la învățătură și în plan comportamental considerate normale prin raportarea la posibilitățile copilului sau la cerințele școlare.

Patrick Daunt distinge în interiorul integrării școlare următoarele etape/moduri ale integrării: integrare fizică; integrare funcțională; integrare socială; integrare societală.

Integrarea fizică se referă la cuprinderea copiilor într-o instituție școlară. La acest nivel se urmărește prezenta copiilor, reducerea distanței fizice dintre copii, utilizarea împreună a unor spații fizice, materiale și echipamente, facilitarea inter-cunoașterii și familiarizării reciproce, crearea condițiilor optime de participare efectivă a copilului/elevului la activitatea grupului precum și comunicarea în cadrul acestuia.

Integrarea funcțională, semnifică participarea la un proces comun de învățare.

Integrarea socială presupune stabilirea și dezvoltarea de relații și inter-relații în interiorul grupului de muncă, la care copilul participă activ. Elevul este inclus în toate activitățile comune din viața școlii, atât la cele propriu-zise de învățare cât și la activitățile comune din pauze, de joc, activități extracurriculare. Se stabilesc legături reciproce, relații de acceptare, de participare relativ egală la viața grupului școlar.

Integrarea societală apare atunci când copilul integrat în grupul de elevi dobândește sentimentul de apartenență, cu asumarea de roluri. Integrarea societală presupune acceptarea deplină a copilului de către ceilalți membri ai comunității școlare, presupune existența sentimentului de încredere în sine și în ceilalți, presupune ca, copilul să-și asume unele responsabilități sociale în contextele sale particulare de viață, concomitent cu exercitarea unor influențe asupra partenerilor din contextele sale de viață.

În funcție de caracterul activ al individului și de capacitatea de răspuns al mediului care integrează, se disting mai multe faze ale procesului de integrare școlară: acomodare, adaptare, participare, integrare propriu-zisă.

Integrare școlară poate fi privită ca o stare de echilibru social, definită prin absența marginalității și prin convergența a doi termeni aflați, inițial, într-o relație de tensiune, convertită ulterior, într-o relație de armonie și acțiune cooperantă.

Integrarea elevilor se poate realiza dacă există colaborarea permanentă între: elevi, profesori, părinți, consilieri, organizații neguvernamentale și alți parteneri viabili care se pot implica.

Un copil care nu se poate integra în mediul școlar se recunoaște cu ușurință. Acesta poate fi un copil (auto)izolat sau un copil impulsiv. Din prima categorie fac parte copiii care nu își doresc să meargă la cursuri, are puțini prieteni la școală, ajunge să fie respins de copii sau chiar batjocorit, are tendința să se retragă, să se autoizoleze de restul clasei, fiind ajutat și de respingerea grupului de copii. Acest copil tinde să fie protejat excesiv de părinți, iar acest lucru îi împiedică dezvoltarea autonomiei, a curajului, a abilităților de relaționare. Din a doua categorie fac parte copiii impulsivi în răspunsuri, agresivi verbal sau fizic cu colegii și profesorii. Sunt elevii care încalcă des regulile școlii, ale clasei, aduc obiecte sau lucruri interzise în școală tocmai pentru a atrage atenția și a fi populari sau absentează des și are note mici sau este chiar în situații de corigență.



După această parte de lămuriri teoretice și introducere în conceptele folosite atunci când vorbim de integrarea elevilor, noi am dori să vă prezentăm un proiect de lecție pentru disciplina consiliere și orientare, având ca temă relațiile interumane, toleranța și discriminarea.

Scopul lecției este integrarea elevilor, a dezvoltării abilităților de relaționare și manifestarea unui comportament tolerant în clasă, școală și societate.

La sfârșitul lecției, elevii vor fi capabili să:

- definească termenii de toleranță și discriminare;
- să identifice cauzele care determină un comportament intolerant;
- să exemplifice situații din mediul în care ei își desfășoară activitatea;
- să își conștientizeze vina, lipsa implicării în integrarea anumitor elevi din clasă;
- să își asume responsabilitatea creării și păstrării unui climat psihosocial armonios în grupul din care fac parte la școală, în timpul liber sau în activitățile extrașcolare;
- să gândească liber și creativ, să fie deschiși spre a accepta părerile tuturor colegilor.

Formele de organizare a lecției au fost frontal și pe grupe. Am folosit: conversația, jocul de rol, studiul de caz, descoperirea, problematizarea și brainstorming-ul, iar ca și mijloace didactice fiecare elev a primit fișe, chestionare, dar am folosit și resursele unității de învățământ care este dotată cu table Smart și videoproiectoare, astfel încât am reușit să facem o lecție interactivă la care elevii au participat cu plăcere.

La începutul lecției am decis să realizăm un exercițiu de spargerea gheții și am adus în fața elevilor următoarele obiecte : o pereche de ochelari de vedere, un elastic, un plasture de unică folosință, un stilou, o sfoară, o radieră, o lumânare parfumată (cu care putem crea o atmosferă inedită în sala de clasă), bomboane de ciocolată (pe care le vom împărți la finalul activității elevilor) și un CD cu muzică de relaxare (pe care îl vom audia pe parcursul orei). I-am rugat pe elevi să aleagă câte un obiect și să gândească la întrebuintarea acestuia în viața de zi cu zi, în relațiile cu ceilalți oameni și să se ducă cu gândirea cât de departe le permite imaginația. Pe lângă răspunsurile clasice, am primit și răspunsuri cu adevărat inspirate și surprinzătoare pentru noi: ochelarii ne ajută să vedem calitățile/ defectele oamenilor și să îi apreciem mai mult sau să conștientizăm când au nevoie de ajutor; elasticul ne învață principiul flexibilității în viață, lumânarea ne poate călăuzi pașii spre adevăr sau spre o cale nebătătorită și întunecată, bomboanele ne arată partea dulce a vieții, muzică ne învață să ne relaxăm, etc.

Pentru următoarea activitate elevii primesc câte un post-it. Un singur elev va primi un post-it mai mare și va fi rugat să treacă în spatele clasei și să nu își ridice privirea până când nu a încheiat de scris pe toată suprafața hârtiei primite emoțiile și sentimentele pe care le simte în acel moment. Ca apăsarea să fie și mai grea celorlalți elevi li se va cere să deseneze un emoticon care să exprime starea în care se află (doream să fie ceva vădit mult mai ușor de efectuat decât ceea ce avea de făcut acel elev în spatele clasei). Majoritatea au încheiat repede desenul cerut și au început să vorbească între ei, să râdă, să se amuze. Prin acest exercițiu le-am arătat elevilor cât de greu le este elevilor cu dizabilități sau care nu reușesc să se integreze într-un colectiv și să facă lucruri firești și cât de ușor se pot simți ei marginalizați și care este impactul pe care îl are asupra lor.

Au urmat alte două sarcini de lucru: 1. să înțeleagă ce rostesc niște personaje dintr-un fragment umoristic, fără a auzi cuvintele, doar încercând să citească pe buze; 2. să își scrie numele folosind mâna cu care nu scriu de obicei, iar în dreptul numelui să deseneze o figură geometrică. I-am întrebat apoi ce le-a fost ușor/ greu, cum s-au simțit și de ce au avut nevoie ca să ducă la îndeplinire sarcina primită. Facilitarea acestei discuții a adus la iveală foarte multe

răspunsuri interesante, activitatea ajutându-i pe elevi să înțeleagă ce simte o persoană atunci când din diverse motive nu poate să îndeplinească o sarcină.

Următoarea activitate se va desfășura pe tabla Smart, fiind proiectată următoarea poveste:

” Odată, demult, animalele au decis că pot rezolva problemele lumii moderne, dacă vor face o școală potrivită. Au ales un consiliu de administrație al acestei școlii: un urs, un viezure și un castor. Drept profesor au angajat un arici.

În curriculumul obligatoriu al școlii au fost introduse cățărări, alergări, înot și zbor. Pentru a face mai simplă organizarea s-a decis ca profesorul să predea în același mod toate disciplinele.

Rața era bună la înot, chiar mai bună decât profesorul ei. Dar când venea ora de zbor, rața obținea cele mai mici note. La alergări nu reușea nici atât. Pentru că avea așa rezultate slabe la alergare, rața a început să ia lecții suplimentare. De aceea, când celelalte animale erau la lecțiile de înot, rața trebuia să facă alergări. După un timp picioarele ei oboseau atât de tare încât nu mai putea obține note prea mari nici la înot.

Veverița avea cele mai mari note la cățărări, dar, pe de altă parte, avea mari probleme la lecțiile de zbor. Profesorul îi solicita să înceapă zborul de la sol către înălțimile copacilor, în timp ce ea dorea să înceapă de la vârful copacilor în jos. După o vreme a obosit atât de rău încât a început să ia note mici la cățărări.

Următorul elev, vulturul, era permanent pedepsit pentru că în timpul lecțiilor de cățărare atingea vârful copacilor cum nu o mai făcea nimeni și de aceea a fost repartizat într-o clasă specială pentru a avea o supraveghere permanentă ca să nu se mai cațăre.

Șoricelul a început școala fiind olimpic la alergări, dar, nu după mult timp, a avut o cădere nervoasă din cauza suprasolicitării la lecțiile de înot, astfel că părinții lui l-au dus la medic și a avut nevoie de tratament.

La finele anului, un pește, foarte ciudat, tăcut, retras, fără prieteni, a avut cele mai bune rezultate din toată școala și a fost ales șef de promoție, ținând chiar și discursul de absolvire deși nimeni nu îl auzise vorbind până atunci.

Câinele de preerie a fost ținut departe de școală, deoarece consiliul de administrație al școlii nu a validat săpatul în pământ ca și disciplină de studiu. Părinții câinelui au fost foarte supărați și au dorit să își transfere copilul, astfel că a ajuns ucenicul cărțiței. Câinele de preerie și frații săi erau foarte capabili și în puțină vreme s-au unit cu bizonii care nici ei nu fuseseră primiți la școală și au înființat o școală particulară.

În puțină vreme această școală s-a dovedit a fi un adevărat succes. Și uite așa, școala animalelor, inițiativă care își dorea să rezolve problemele lumii a fost închisă ... spre ușurarea tuturor animalelor ... ”

Această poveste este o adaptare după o poveste realizată într-o întâlnire internațională, sub egida UNESCO.

După vizionarea poveștii, elevii sunt împărțiți în echipe și sunt rugați să răspundă la următoarele întrebări:

- De ce nu a avut succes școala animalelor?
- Ce nevoi de educație aveau beneficiarii școlii?

- Ce aveau în comun ”elevii” și ce nevoi separate aveau ?
- Ce părere aveți despre finalul poveștii ?
- Vedeți vreo asemănare cu școala de astăzi?
- Cum răspunde școala nevoilor voastre?
- Ce valori ar trebui să promoveze școala pentru a răspunde necesităților fiecărui elev în parte?

Fiecare echipă primește câte o foaie de flip-chart, iar la final își prezintă în fața clasei ideile scrise pe foaie.

Ultima activitate din cadrul acestei lecții o reprezintă activitatea care îi va plasa pe elevi în situații diferite, ipotetice, ajutându-i să înțeleagă și să accepte diferențele sociale punându-se în papucii celuilalt prin personajul pe care îl va interpreta. Fiecare elev va extrage câte un personaj, de exemplu : ești elev diagnosticat cu ADHD, ești în permanentă mișcare, ai tendința de întrerupe pe toată lumea; ești colegul elevului diagnosticat cu ADHD și acesta te deranjează în timpul orelor prin mișcarea sa; ești directorul școlii și primești sesizări de la părinți, în care aceștia sesizează comportamentul elevului diagnosticat cu ADHD; etc.

Pornind de la discuțiile lansate, de la interpretările elevilor, le-am propus să vizioneze pentru ora următoare un film accesând următorul link: https://www.youtube.com/watch?v=8IVRU_FGzu8 și să încerce să realizeze un scurt text în care să folosească experiențele acumulate în ora de consiliere.

La final au primit elevii au primit un formular de feed-back, iar în urma acestuia activitatea s-a dovedit a fi interesantă și utilă pentru foarte mulți dintre ei.



„Școlile trebuie să primească toți copiii, fără nici o deosebire privind condițiile lor fizice, sociale, emoționale, lingvistice sau de altă natură. Acestea se referă și la copiii cu dizabilități sau talentați, copiii străzii și copiii care muncesc, copii din populații îndepărtate sau nomade, copii aparținând minorităților lingvistice și etnice...” – Declarația de la Salamanca, 1994.

Învățarea prin cooperare, ascultarea și acceptarea opiniilor, luarea împreună a deciziilor constituie momente active ale predării și învățării. Dacă strategiile tradiționale își propun cultivarea relațiilor de prietenie și înțelegere între copii, strategiile incluzive au un impact mai profund. Ele îi învață pe copii să se accepte așa cum sunt, indiferent de etichetele pe care societatea le pune și să colaboreze în vederea realizării obiectivelor de interes comun.

Integrarea în cadrul școlii, unde, în ultimii ani, hărțuirea și agresivitatea sunt foarte prezente, este dificilă și pentru cel mai adaptabil copil, dar cu implicare din partea părinților, a dascălilor, cu preocuparea pentru orele de consiliere și orientare, copilul se va simți în siguranță și va reuși să se dezvolte și să crească armonios din toate punctele de vedere. Școala reușește să răspundă nevoilor educabililor prin eforturi interne și cu sprijinul tuturor celor implicați, prin

cooperare și comunicare, prin deschidere și adaptabilitate promovând valori sănătoase pentru a crea fundația necesară creșterii și construirii unei vieți sociale active.

Bibliografie:

1. Lemeni, G. , Miclea, M. , ” Consiliere și orientare”, Editura ASCR, Cluj-Napoca, 2002;
2. Ionesc, M., Chiș, V., Mijloace de învățământ și integrarea acestora în activitățile de instruire și autoinstruire, Editura Presa Universitară Clujeană, Cluj-Napoca, 2001;
3. Cosmovici, A., Iacob, L. , ” Psihologia școlară, Editura Polirom, Iași, 1999;
4. Druță, M. , ” Cunoașterea elevului”, Editura Aramis, 2004;
5. Pintilie, M. , ”Metode moderne de învățare”, Editura Didactică, Cluj-Napoca, 2003;
6. Cursul ”Disability – The Value of Difference ”, UNESCO;
7. www.youtube.com ;
8. Pănișoară, I.O., ”Comunicarea eficientă”, Editura Polirom, Iași, 2008;
9. Vrăsmaș, T. , ” Școala și educația pentru toți”, Editura Miniped, București, 2004;
10. Senge, P. , ”Școli care învață. A cincea disciplină aplicată în educație”, Editura Trei, București, 2016;
11. Patrick Daunt – “Integrarea în comunitate a copiilor cu cerințe educative speciale”, Ministerul Învățământului & Reprezentanța UNICEF în România, 1996, p.17;
12. Baban, A. , ”Consiliere educațională, Ghid metodologic pentru orele de dirigenție și consiliere”, Editura ASCR, Cluj-Napoca, 2009.

BIBLIOTECA ÎN ACTUALITATE

Danut Stanchescu

Liceul Teoretic Tata Oancea, Bocsă

Astăzi, în acest context de aflux al informației, bibliotecarul se vede obligat în mod direct să adopte noua tehnologie. Astfel biblioteca se transformă treptat dintr-un templu al cunoașterii stocate pe suport scris, hârtie, într-un spațiu de stocare virtuală a informației universale.

Această nouă formă de stocare, organizare și de valorificare creează probleme de adaptabilitate a personalului bibliotecii. Motivul dificultăților poate fi și unul legat de vârsta personalului care poate percepe cu dificultate noile tehnologii sau de rolul acestora. Un scop al trecerii cărții în digital este probabil acela al accesibilității și a difuzării rapide a informației. Această barieră a fost depășită treptat parțial, personalul fiind instruit prin cursuri de formare cu noua tehnologie, devenind astfel conștient de necesitatea îmbinării tradiționalului cu modernul.

Este necesar să se realizeze, la nivel instituțional și profesional, importanța informării la nivel mondial sau interstatal. Astăzi barierele reprezentate de granițele între popoare și lipsa unei comunicări au dispărut. Achiziția de informație, împrumut sau transfer interbibliotecar, se realizează facil, astfel încredințarea națională o putem păstra chiar dacă ne aflăm între granițele altui stat.

Tendința la nivel european este uniformizare și integrare culturală comună, fiecare națiune făcând parte dintr-o comunitate interstatală. În această situație rolul bibliotecarului este de a observa, de a se integra în acest context, și de a promova cultura poporului său, prin achiziția de carte de la edituri din diverse țări. Bibliotecile, mai puțin cele școlare, devin astfel mijlocul dintre edituri și preferințele publicului sau dintre cetățean și trecutul său cultural-național¹.

Sortarea și stocarea informației reprezintă o muncă greoaie ce necesită comunicarea interumană strânsă între angajați ce prin intermediul internetului devine accesibilă exteriorului, circulând mai rapid. Această nouă realitate trebuie să țină cont de necesitatea distribuirii informației prin transferarea patrimoniului bibliotecii tradiționale în mediul electronic cu scopul de informare și educare.

Într-o bibliotecă modernă bibliotecarul poate avea în tehnică un real sprijin prin selectarea și accesarea fondului de carte existent și cel necesar prin achiziție.

Astfel gardianul informației, bibliotecarul, este obligat să folosească informația tradițională ca fundament a noii informații digitale. În acest context biblioteca și bibliotecarul dintr-un spațiu de

¹Ion Stoica. *Criza în structurile infodocumentare. Sensuri și semnificații contemporane*. Constanța: Ex Ponto, 2001, p57.

conserve, de gardian al informației, se transformă într-un mediu de dispersare a informației. La nivel mondial numărul persoanelor care trec pragul bibliotecii este în continuă scădere, în timp ce numărul persoanelor care accesează informația electronică este în creștere. Această explozie de informații a făcut pc-ul să fie mijlocul de accesare a informației, mai nou și telefoanele portabile sunt utilizate în răspândirea și accesarea informației².

În această situație biblioteca școlară dar și cea publică pune la dispoziția elevului sau publicului larg, în cazul bibliotecii publice, calculatorul ca mijloc de căutare a informației și de utilizare a acesteia. În acest mod informația cu timpul părăsește coperta cărții fiind transferată pe un suport electronic. Aceasta facilitează accesul la informație, la nivel mondial, se derulează proiecte de digitalizare a informației și de accesare a acesteia în mai multe limbi.

Digitalizarea bibliotecii școlare are dublu scop:

1. difuzare și accesabilitatea a informației,
2. facilitare a procesului instructiv-educativ.

Pe lângă scopul pe care-l are digitalizarea aceasta mai are și anumite beneficii ce trebuie enumerate pentru utilizator:

1. accesibilitatea bibliografiei pentru mediul educațional,
2. accesarea rapidă a informației pentru studiu,
3. acces multiplu la aceeași sursă,
4. diversificarea ofertei și serviciilor,
5. număr crescut al utilizatorilor.

Pe viitor stocarea întregii informații pe suport digital transformă biblioteca într-un „organism” digital interconectat la nivel mondial, barierele în răspândirea culturii oricărei națiuni dispărând. Tendința aceasta de evoluție va fi una lentă și care nu va putea să cuprindă întreaga moștenire culturală a umanității, o mare parte a capodoperelor literare vor rămâne pe hartie, captive copertiilor.

În cazul unei biblioteci virtuale sursele de achiziție pot fi diverse:

1. donație,
2. împrumut,
3. transfer,
4. accesare pe internet (cărți gratuite sau ale unei baze de date),
5. oferta editurilor.

²Rodica Mandeal. *Noi profesii în informare și documentare*. București: Editura Universității din București, 2005, p.129.

Biblioteca tradițională nu va putea fi înlocuită, multe încercări de a lansa în tandem atât cartea electronică cât și cea scrisă au fost un eșec. În urma ecranizării unor titluri de carte, am observat ca elevul de astăzi preferă să citească cartea fizică nu cea electronică. Astfel pentru literatură este mai greu să se preteze formatului electronic în comparație cu informația legată de științele exacte. Internetul accesibil la un număr în continuă creștere de oameni, indiferent de vârstă, oferă posibilitatea accesării unui volum imens de date pe care individul dacă nu are o pregătire în domeniu, în urma căreia are capacitatea de a cerne informația utilă și veridică. Oferta bibliotecii tradiționale este largă, adresată publicului larg, chiar dacă nu sunt solicitate toate resursele. Serviciile sale sunt non-profit, oferite de personal, cu scopul creării mentalităților colective și de dezvoltare a individului într-o societate tot mai dinamică³.

Această cultură educațională se formează în urma unui proces bine definit și în urma unui studiu prin intermediul cărții. O carte, cu o temă din științele exacte, se referă strict la tema acesteia pe care o abordează în paginile sale. În schimb internetul ne oferă accesul instant la o sumedenie de informații, de surse, care de multe ori nu sunt verificate sau chiar sunt eronate cu intenție pentru deformarea unui adevăr.

În comparație cu deceniile trecute, în perioada comunistă, cerința de carte era una ridicată dar și condiționată prin centralizarea sistemului editorial. Orice publicație a vremii trecea printr-un filtru al cenzurii, însă acestea sau schimbat începând cu anii de după revoluție. Bibliotecile s-au reorientat spre public, spre preferințele acestuia pentru lectură. S-a apelat la marketing pentru atragerea publicului larg, având și o ofertă diversificată limitată cel mai des de finanțarea redusă⁴. Cererea crescută în perioada postdecembristă s-a datorat și lipsei mijloacelor de informare anterioare care oferea acces nelimitat la informație. Cu timpul aceste au evoluat și într-un sens negativ, spre exemplu mass-media care a trecut în mare parte pe format electronic din cauză noilor tehnici moderne⁵.

Trecerea de la tradițional la modern este o evoluție lentă dar certă, forțată de raportul cerere și ofertă. Această nouă abordare are un posibil efect pozitiv pe termen îndelung prin atragerea maselor spre cultură.

Printr-o politică coerentă internetul poate coexista cu clasicul, tradiționalul. Acesta poate fi folosit pentru livrarea informației clasice la domiciliu, făcând astfel tradiționalul mult mai accesibil.

³Octavia-Luciana Porumbeanu. *Utilizatorii și intermediarii de informații și documente în epoca contemporană*. București: Editura Universității din București, 2003, p.143.

⁴ Ovidiu Pecican. *România postcomunistă: Istorie și istoriografie*. Cluj-Napoca: Limes, 2014, p.201.

⁵Mihai Coman. *Introducere în sistemul mass-media*. Iași: Polirom, 2007, p.83.

Biblioteca evoluează treptat de la un mediu conservator la unul deschis spre activități diverse artistic-culturale. Este obligată să aibe accesibile și publice informațiile.

Astazi ca posibile impedimente pot fi:

1. baza virtuală rudimentară,
2. lipsa accesului on-line cu excepția marilor biblioteci si a celor universitare,
3. acces la fondul global,
4. servicii orientate individual,
5. lipsa de feedback a utilizatorului.

Transformările interioare ale bibliotecii, de la tradițional la modern, sunt de cele mai multe ori limitate de buget.

Biblioteca tradițională în urma evoluției tehnice, viziunii mondiale la informare și chiar legislative va trece prin modificări profunde. Este necesar în cazul bibliotecilor școlare să evolueze în tandem cu idealurile educaționale și cu cerințele internaționale referitoare la educație și infomare-formare.

Se impune ca oferta bibliotecilor sa fie una diversă, diferențiată în funcție de vârsta și cerințele populației. În mediul școlar, am observat, elevul solicită pe lângă bibliografia obligatorie și publicații actuale, reduse ca număr datorită finanțării.

Dezvoltarea unei științe sau realizarea rapidă a unei documentări are nevoi de a accesa rapid informația necesară, aceasta presupunând organizarea după anumite reguli. Biblioteca evolueaza din spațiul de stocare spre unul de documentare. Documentarea are ca fundament biblioteca tradiționala ce a organizat după reguli precise fondul, ea fiind finalitatea acestui proces.

Clasicul unei biblioteci reprezinta:

1. informarea (acces liber la informație),
2. îndrumarea spre informație realizată de bliotecar,
3. consularea cataloagelor fizice sau online,
4. utilizarea.

În acest context complex în continuă schimbare rolul bibliotecarului este să se realizeze tranziția spre modern cu maximă atenție la patrimoniul cultural național, să conserve operele naționale și să le transpună în mediul digital pentru posteritate pentru că după cum stim pastrarea informație pe hartie se degradează în timp. Pentru acest scop este necesară o viziune națională și comunitar internațională de conservare a operelor de patrimoniu.

Bibliografie:

1. Ion Stoica. Criza în structurile infodocumentare. Sensuri și semnificații contemporane. Constanța: Ex Ponto, 2001,
2. Mihai Coman. Introducere în sistemul mass-media. Iași: Polirom, 2007,
3. Octavia-Luciana Porumbeanu. Utilizatorii și intermediarii de informații și documente în epoca contemporană. București: Editura Universității din București, 2003,
4. Ovidiu Pecican. România postcomunistă: Istorie și istoriografie. Cluj-Napoca: Limes, 2014,
5. Rodica Mandeal. Noi profesii în informare și documentare. București: Editura Universității din București, 2005.

EFICIENȚĂ ȘI CALITATE ÎN DEMERSUL DIDACTIC

PROF. STĂNESCU GEORGIANA

GRĂDINIȚA CU PROGRAM PRELUNGIT “VIS DE COPIL”, TG-JIU

Profesorul este cel care orientează și stimulează curiozitatea naturală și interesul spontan al elevilor pentru descoperire, cel care îndrumă și încurajează activitatea de organizare și integrare a datelor culese, a cunoștințelor reactualizate în vederea aplicării lor la soluționarea problemelor date, lăsându-le: libertatea de examinare a faptului real ori de analiză critică a conținutului unui text; independență în activitate; operativitate și rapiditate în reacții (cognitive, afective, motrice); deplină responsabilitate pentru ceea ce întreprind.

În funcție de necesități, de gradul de autonomie sau semiautonomie a învățării, el poate interveni din când în când, canalizând energiile partenerilor săi. Astfel, el este cel care oferă explicații, dă lămuriri, răspunde la întrebări, îi ajută să utilizeze corect anumite materiale, instrumente sau utilaje, caută să-i ajute să evite devierile inutile, încercările fără obiect, eventualele erori și pierderi de timp.

Profesorul este cel care, ținând seama de logica învățării, orientează ceea ce elevii au de făcut, devine ghid al demersului lor euristic, canalizându-i în direcția obținerii rezultatelor așteptate, în loc de a le impune într-o manieră directă, dinainte stabilită cu mai multă sau mai puțină rigurozitate

Pedagogia modernă modifică, astfel, rolul jucat de polii educaționali, mutând accentul pe elev. Abandonarea limbii de lemn, folosirea unui discurs nou, mobilizarea elevilor în procesul educativ sunt numai câteva dintre caracteristicile acestei pedagogii. Întrebarea dominantă a învățământului modern este ce rol alege școala să joace în societatea actuală și cât de pregătită este ea să facă față schimbărilor provocate de globalizare. Idealul educațional este legat de valorile culturale ce trebuie asimilate, de tipul de personalitate impus de societate, dar și de nevoile elevului. Nu mai este vorba de un model educațional standard, ci de unul dinamic, în concordanță cu noile realități și capabil să reziste la schimbări.

Așadar, cadrul didactic nu mai este transmițător, ci facilitator de cunoștințe, folosind dialogul și cooperarea în relația cu elevii. Acest profesor va ști să coordoneze procesul educativ, astfel încât toți elevii să atingă obiectivele stabilite și va fi capabil, de asemenea, să-l ajute pe elev să-și formeze capacități de muncă individuală și să folosească ceea ce a dobândit.

Din perspectiva pedagogiei moderne, a preda devine un demers educativ în cadrul căruia sunt mobilizate resursele clasei de elevi, aceasta fiind motivată permanent să parcurgă procesul instructiv. O altă componentă a învățării este evaluarea, modalitate prin care profesorul stabilește

măsura în care obiectivele au fost atinse și prin care va pune la punct o strategie didactică mai eficientă pentru următorul proces instructiv. Activitatea independentă desfășurată de elevi devine, astfel, concludentă și necesară, ea dând dovada utilității metodelor abordate. Profesorul va organiza și va coordona acest demers instructiv, exercitând funcții diverse, de organizare a activității, de impunere a unor metode, de dezvoltare a unor capacități și de personalizare a activității didactice.

Cel mai mare dușman al învățării organizaționale este incapacitatea de a ieși din propriul sistem de gândire, dintr-un cerc vicios de practici, de experiențe și de reguli, pe care organizația ajunge să le considere imuabile.

Rolul profesorului rămâne mereu în prim plan în opera de formare a personalității elevilor. Cu toate că a sporit și influența altor factori în procesul educației, profesorul își păstrează numeroase prerogative în acest domeniu. El rămâne principalul modelator al personalității elevilor, începând de la imprimarea unei conduite externe, până la formularea aspirațiilor și idealurilor lor de viață.

Efectele activității și personalității profesorului au făcut obiectul unor cercetări de pedagogie, psihologie pedagogică și de sociologia educației, urmărindu-se ridicarea eficienței activității pedagogice în general și a profesorului în special. Sporirea funcției profesorului de confident, consilier, transmițător al valorilor culturale, a lărgit câmpul de activitate și a accentuat interdependențele.

Principalele direcții de cercetare științifică privind rolul profesorului, au fost:

- ✓ personalitatea sa;
- ✓ rolul și funcțiile sale;
- ✓ comunicarea și relațiile cu elevii;
- ✓ pregătirea și perfecționarea;

Profesorul trebuie să se integreze, să coopereze cu clasa, să motiveze, să fie un sprijin atunci când elevii dovedesc spontaneitate, inițiativă și afirmare;

Profesorul integrat încurajează, pune întrebări, stimulează participarea, sprijină și folosește ideile elevilor, unele decizii le ia împreună cu elevii;

În timpul predării – învățării – evaluării, profesorul „instruiește”, conduce interacțiunile în clasă, modul de înțelegere și învățare prin indicații, atenționări, demonstrații, asigurarea condițiilor, oferirea punctelor de sprijin aprobări și dezaprobări, stimulări, completări, reactualizări, exemplificări, explicații, comentarii etc.

Profesorul are rolul cel mai interactiv în clasă: creează un climat adecvat, inițiază, orientează, solicită, antrenează, exemplifică, critică; acesta structurează, organizează forma și conținutul activității în clasă, modul de desfășurare a interacțiunilor, dar poate și delega responsabilități elevilor în rezolvarea unor decizii, sarcini;

Trebuie să solicite elevii la dialoguri, să comenteze răspunsurile împreună cu ei, răspunsurile negative fiind corectate în sens stimulat, cu antrenarea grupului;

E greu să definești un profesor „bun”. Chiar și părinții au păreri diferite, uneori contradictorii. Unii spun că pregătirea în specialitate e factorul determinant, alți părinți pun pe primul plan „capacitatea de a se face înțeleși- dragostea de meserie”, chiar dacă tot cunoștințele acumulate permit reușita la un examen. Este interesantă remarca unora, la categoria de cadre preferate de copii: profesori cu experiență, deoarece cei tineri „nu sunt înțeleși”. Profesorul debutant uneori e izolat de colegi sau de comunitate. Un profesor bun folosește cunoștințele nu doar de la disciplina respectivă, ci măcar din aria curriculară respectivă. Trebuie, de asemenea, ca profesorul să fie pregătit să și primească feed-back, nu numai să ofere.

Bibliografie:

1. Crișan. Alexandru - coordonator, 2008, *Cinci exerciții de politică educațională în România*, București, Editura Vanemonde
2. Cucoș C., 2002, *Pedagogie*, București, Editura Polirom, ,
3. Iosifescu Șerban, 2001, *Management educațional pentru instituțiile de învățământ*, București, Institutul de Științe ale Educației
4. Verboncu Ion, 2000, *Management general*, București, Editura Economică.

INTEGRAREA COPIILOR CU CERINȚE EDUCATIVE SPECIALE ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL DE MASĂ ÎNTRE TEORIE ȘI PRACTICĂ

Prof. psihopedagog State Daniela

Școala Gimnazială Specială nr.9, București

Psihopedagogia integrării și normalizării este o ramură a psihopedagogiei speciale, care studiază sistemul de învățământ bazat pe școlile incluzive, menit să satisfacă necesitățile educației speciale ale tuturor copiilor

Psihopedagogia integrării aplică legile și principiile, metodele și mijloacele de lucru într-un mod specific. Este o ramură modernă a psihopedagogiei, care face apel la cunoștințe din domeniul psihologiei, pedagogiei, sociologiei, medicinei și asistenței sociale. Ea s-a constituit în anii 60 fiind o știință nouă în plină afirmare.

Psihopedagogia integrării s-a impus grație cercetărilor și experimentelor efectuate în ultimii 40 de ani.

Impunerea acestei discipline a fost determinată de necesitatea respectării Drepturilor Fundamentale ale Omului, dreptului fundamental la educație egală pentru toți copiii, ținând seama de cerințele lor specifice.

La a 14-a sesiune a Conferinței Generale UNESCO din anul 1966 s-a subliniat necesitatea „elaborării unui program de educație specială pentru copiii și tinerii deficienți, pe baza contribuției voluntare a statelor membre”.

La cea de-a 20 a sesiune a Conferinței Generale UNESCO s-a recomandat să se pună la punct un program de ansamblu și de perspectivă, vizând accentuarea dreptului fiecărei persoane cu deficiență de a primi o educație corespunzătoare nevoilor și aspirațiilor sale.

Rezultatele studiilor efectuate s-au concretizat într-o Declarație de Principiu în 1979 pe care trebuiau să se fondeze programele UNESCO, în continuare.

Din cuprinsul acestei Declarații, pot fi reținute următoarele idei mai importante :

- Obiectivele fundamentale ale educației sunt aceleași pentru toți copiii, variind doar tehnicile care se impun pentru a-i ajuta să le atingă (astfel, pentru unii, vor fi necesare modificări substanțiale ale programelor educative, iar pentru alții modificările vor fi minore);
- Resursele educative mobilizate în sprijinul/beneficiul elevilor cu deficiențe trebuie să fie comparative cu cele de care dispun ceilalți copii și trebuie să răspundă nevoilor specifice ale persoanelor cu deficiențe;
- Programele de educație specială sunt foarte costisitoare, deoarece atrag cheltuieli suplimentare;
- Din studiile efectuate pe plan mondial, în legătură cu programele de recuperare și educare, rezultă, totuși, că avantajele economice ce decurg din aceste programe vor înclina balanța în favoarea lor;
- Se apreciază că serviciile de educație specială trebuie să fie individualizate, accesibile, iar activitatea lor trebuie să cuprindă:
 - Evaluări exacte ale fiecărui copil;
 - Obiective și metode clar definite și pe termen scurt analizate și modificate, când este cazul.

În concluzie, se subliniază că nici un copil de vârstă școlară nu poate fi privat de educație sau să beneficieze de servicii educative net inferioare celor de care se bucură ceilalți

copii. Principiul de bază care trebuie respectat în orientarea politicilor educaționale, va fi acela al integrării în colectivitate a persoanelor cu deficiențe, prin găsirea unor soluții optime, atât educaționale, cât și din alte domenii.

În consecință, după experții UNESCO, fiecare țară are obligația să studieze soluțiile ce corespund propriei situații și să conceapă propria strategie în acest domeniu.

Integrarea semnifică faptul că relațiile dintre indivizi sunt bazate pe o recunoaștere a integrității lor, a valorilor și drepturilor comune ce le posedă.

Preocuparea principală a școlii incluzive este aceea a utilizării pedagogiei centrate pe copil, pedagogie capabilă să ofere educarea tuturor copiilor oferind un climat favorabil dezvoltării armonioase și echilibrate a personalității acestora.

Integrarea școlară este un proces de includere în școlile de masă a tuturor copiilor considerați ca având cerințe educative speciale. Dreptul de a fi educați în același fel și în același context social ca și ceilalți copii este apreciat a fi un drept universal de care să se bucure orice copil indiferent de dizabilitate.

Sensul integrării/incluziunii se referă și la inserția socială și profesională a copiilor cu dizabilități. Acest lucru presupune ca persoana cu nevoi speciale să obțină autonomie socială și profesională, respect, demnitate, un loc de muncă, un trai de viață decent, precum și posibilitatea de a lua decizii alături de persoanele normale din societate.

Educația în școala incluzivă are rolul de a implica activ pe toți participanții în actul învățării spre realizarea idealului educațional și anume formarea personalității în vederea integrării active și creatoare în viața socială, în funcție de expectanțele societății de la un moment dat.

Conform principiului normalizării, toți copiii indiferent de tipul și gradul deficienței au acces în mod egal la instrucție și educație, la șanse egale de integrare în societate. Este necesar să se asigure servicii de specialitate – consiliere psihologică, recuperare, terapie educațională, terapia tulburărilor de limbaj, de încurajare și de comunicare cu toți copiii și părinții acestora, de acceptare și înțelegere a diferențelor dintre ei.

Legislația în vigoare prevede un număr de două ore pe săptămână cu profesor itinerant pentru fiecare copil cu deficiențe integrat în școala de masă. Dar oare, sunt suficiente aceste două ore pe săptămână pentru recuperarea acestor elevi? Din păcate s-a demonstrat că nu. Programele școlare mult prea încărcate, materia predată într-o săptămână nu poate fi aprofundată și recuperată de profesorul de sprijin în două ore. Se pune întrebarea dacă se realizează într-adevăr recuperarea acestor copii? Dacă un copil cu cerințe educative speciale a fost depistat de timpuriu, chiar din grădiniță și începutul clasei I, recuperarea este posibilă prin muncă individuală cu acesta, folosindu-se metode individualizate. Însă, în cazul copiilor din clasele mari recuperarea se realizează mai greu sau deloc, iar dacă acești copii nu abandonează cursurile ajung în școlile special.

Integrarea copiilor cu cerințe educative speciale în școlile de masă are rolul de a înlătura segregarea sau excluderea din diferite motive: apartenența la gen, limbă, statut social, religie, nivel de cultură, fiind necesară o reorganizare a școlii în ansamblu, a curriculumului, a modului în care profesorii predau și a modului în care elevii învață, a modului în care elevii interacționează între ei, cu sau fără dizabilități de orice fel.

Educația elevilor cu cerințe educative speciale se face diferențiat, pe baza unor planuri de intervenție personalizate și a unor adaptări curriculare, planuri ce sunt elaborate în funcție de caracteristicile psihoeducaționale individuale și prin colaborarea mai multor specialiști din mai multe domenii : medical, social, pedagogic, psihologic, al psihopedagogiei speciale, etc. De asemenea este nevoie să se elibereze un certificat de orientare școlară și profesională de către CMBRAE/CJRAE în baza căruia este numit un profesor itinerant care să gestioneze evoluția elevului cu cerințe educative speciale. Școala incluzivă este deschisă comunității, tuturor celor care vor să învețe și trebuie să se asigure că elevii din acea școală

participă ei înșiși la procesul instructiv educativ, ca niște actori, nu doar ca produse pasive. Diferențele dintre elevi sunt văzute în școala incluzivă ca resurse de învățare în sensul că fiecare învață de la celălalt într-un proces de interacțiune continuă, iar tratarea diferențiată a elevilor este absolut necesară. Integrarea școlară a copiilor cu cerințe educative speciale permite, sub îndrumarea atentă a cadrelor didactice, perceperea și înțelegerea corectă de către elevii fără deficiențe a problematicii și potențialului de relaționare și participare la viața comunitară a semenilor lor care, din motive independente de voința lor, au nevoie de o abordare diferențiată a procesului de instruire și educație din școală și de anumite facilități pentru accesul și participarea lor la serviciile oferite în cadrul comunității.

Drumul spre normalizare este greu și anevoios. Pentru ca educația copiilor cu cerințe educaționale speciale să fie eficientă trebuie ca aceasta să aibă un caracter integrat – să nu rupă copilul de familie și societate și să nu-l izoleze în instituții și un caracter diferențiat – să fie adaptat particularităților fiecărui elev.

Procesul de integrare a copiilor cu CES depinde în foarte mare măsură de profesor, de competențele sale pedagogice, organizaționale, psihosociale, deoarece integrarea este un proces complex, îndelungat și care presupune ca profesorul să fie foarte bine motivat și să știe exact ce înseamnă integrarea.

Educația integrată nu trebuie percepută ca un act de subminare a școlilor obișnuite ci ca un proces de normalizare a vieții persoanelor aflate în dificultate, aflate în această ipostază ca urmare a unor evenimente independente de voința lor. Pentru a avea succes și pentru a atinge scopul și obiectivele în raport cu cerințele vieții sociale, școala trebuie să fie deschisă și să ofere o paletă cât mai largă de servicii educaționale cât mai atractive și care să satisfacă cerințele elevilor.

BIBLIOGRAFIE:

1. Gherguț Alois – „Sinteze de psihopedagogie specială”, Editura Polirom, 2005
2. Popovici Doru Vlad, Anatol Danii, Racu Aurelia, Racu Segiu – „Psihopedagogia integrării”, Chișinău, 2014
3. „Educația integrată a copiilor cu handicap” Asociația Reninco România, București, 1998

O școală pentru TOTI, o școală pentru FIECARE!

Prof. Mariana Stein
Școala Gimnazială „Lazăr Tâmpa” Almaș, jud. Arad

Incluziunea elevilor se referă la abordarea educațională și socială care promovează participarea și succesul tuturor elevilor, indiferent de abilitățile lor, nevoile sau caracteristicile individuale. Scopul principal al incluziunii este să creeze un mediu educațional în care toți elevii se simt bineveniți, acceptați și sprijiniți pentru a atinge potențialul lor maxim. Merită atenția câteva aspecte:

- Diversitatea și abilitățile variate: elevii au diverse abilități, stiluri de învățare, nevoi și origini culturale. Aceasta include elevi cu dizabilități, dar și elevi proveniți din medii sociale sau culturale diferite.
- Accesul la educație de calitate: prin incluziune toți elevii au acces la o educație de calitate, fără a face diferențiere între ei. Aceasta implică adaptarea curriculumului, a materialelor și a metodelor de predare pentru a răspunde nevoilor individuale ale elevilor
- Învățarea colaborativă: incluziunea încurajează colaborarea între toți elevii în procesul de învățare. Elevii cu diferite abilități lucrează împreună, ceea ce poate duce la dezvoltarea empatiei, a înțelegerii și a relațiilor sociale pozitive.
- Suportul individualizat: elevilor cu nevoi speciale li se oferă suport individualizat pentru a putea participa pe deplin la activitățile școlare. Acest suport implică profesori de sprijin, adaptări tehnologice sau ajustări în mediul de învățare.
- Mediu pozitiv și sigur: incluziunea promovează crearea unui mediu școlar pozitiv, în care toți elevii se simt în siguranță și respectați. Prin dezvoltarea unei culturi de acceptare și toleranță se reduce riscul de discriminare sau hărțuire.
- Participarea la activitățile extracurriculare: elevii sunt încurajați să participe la activitățile școlare extracurriculare în funcție de interesele lor, iar școala trebuie să ofere sprijin pentru a face acest lucru posibil.
- Evaluarea justă: sistemul de evaluare este adaptat pentru a ține cont de diferențele individuale ale elevilor. Scopul este să măsoare progresul fiecărui elev în funcție de abilitățile și nevoile lor.
- Parteneriatele cu familia: incluziunea implică implicarea activă a familiilor în educația copiilor lor. Comunicarea deschisă și cooperarea între părinți și cadrele didactice sunt esențiale pentru a asigura succesul incluziunii.

Incluziunea elevilor nu este doar o abordare educațională, ci și o valoare socială importantă, care contribuie la construirea unei societăți mai echitabile și mai incluzive.

Optimizarea serviciilor educaționale prin incluziunea elevilor presupune adoptarea unor strategii și măsuri pentru asigurarea unei educații de calitate într-un mediu inclusiv pentru toți elevii, indiferent de abilitățile și nevoile lor. Acest proces implică printre altele adaptarea curriculumului, a metodelor de predare și a infrastructurii școlare.

Pași de urmat în vederea optimizării serviciilor educaționale pentru incluziune:

1. Evaluarea nevoilor individuale. Identificarea nevoilor și abilităților individuale ale fiecărui elev poate implica evaluări psihologice, testarea abilităților, discuții cu părinții și observații în clasă pentru a înțelege cum putem adapta mediul de învățare.

2. Planificarea și adaptarea curriculumului. Curriculumul trebuie să fie flexibil și să permită ajustări pentru a se potrivi nevoilor variate ale elevilor. Putem identifica conceptele cheie și apoi să adaptăm modalitățile de predare și materialele pentru a răspunde diferitelor stiluri de învățare.
3. Suport individualizat. Pentru elevii cu nevoi speciale trebuie să oferim suport individualizat. Acesta poate include ore de sprijin, resurse suplimentare, materiale adaptate sau chiar asistență tehnică pentru elevii cu dizabilități.
4. Formarea cadrelor didactice. Cadrele didactice trebuie să fie bine pregătite să lucreze cu o gamă variată de elevi. Formarea lor ar trebui să acopere strategii de predare inclusivă, gestionarea clasei, adaptarea curriculumului și alte abilități relevante.
5. Tehnologie și resurse. Există multe instrumente tehnologice și platforme care pot ajuta la personalizarea învățării și la furnizarea de materiale adaptate pentru diferite nevoi (Khan Academy, Edmodo, Google Classroom, Canva, Dream Box, Nearpod, Schoology, Read&Write, Bookshare, Seesaw, Classcraft etc.)
6. Colaborarea cu specialiștii. Psihologii școlari, terapeuții ocupaționali, logopezii pot oferi sfaturi și sprijin cadrelor didactice pentru a dezvolta strategii eficiente.
7. Promovarea unui mediu inclusiv. Crearea unui mediu școlar în care toți se simt acceptați și respectați este un deziderat. Discriminarea, hărțuirea și alte comportamente negative trebuie abordate prin participarea la programe de conștientizare și formare pentru elevi și cadre didactice.
8. Parteneriate cu părinții. Comunicarea deschisă și colaborarea cu părinții, implicarea părinților în procesul de învățare al copiilor lor, pot contribui la succesul incluziunii.
9. Monitorizarea și ajustarea constantă. Strategiile se ajustează continuu pe măsură ce învățăm mai multe despre nevoile elevilor și despre ceea ce funcționează mai bine în contextul specific.

Optimizarea serviciilor educaționale pentru incluziunea elevilor este un proces complex și continuu, dar are potențialul de a crea un mediu educațional în care fiecare elev se poate dezvolta și învăța în mod eficient și pozitiv.

Exemplu de bune practici privind promovarea incluziunii școlare

Titlul proiectului: „Școala de vară pentru toți copiii!”

Tipul proiectului: proiect de activitate extracurriculară

Loc de desfășurare: **Școala Gimnazială „Lazăr Tâmpa” Almaș, jud. Arad**

Perioada de desfășurare: 31 iulie- 4 august 2023

Scopul proiectului: promovarea incluziunii și diversității prin intermediul artelor vizuale, a sportului, a muzicii, oferind elevilor oportunitatea de a se exprima, a colabora și a învăța unii de la alții.

Obiective:

1. Crearea unui spațiu sigur și incluziv în care elevii de toate abilitățile se pot angaja și colabora.
2. Dezvoltarea abilităților artistice și creative ale elevilor.
3. Promovarea înțelegerii și empatiei.

Activități:

Ziua 1. *Atelier de muzică și dans* - coordonator profesorul de muzică. Participanți preșcolari și elevii școlii, elevi de la alte școli veniți în vacanță în comună sau din alte localități, cadre didactice și părinți.

<https://www.facebook.com/100057086215099/videos/2500540350107448;>

https://www.facebook.com/watch/live?ref=watch_permalink&v=678260180995211

Ziua 2. *Mâini dibace* - atelier de împletit pănuși, sfoară și înșirat mărgele- activitate coordonată de învățători; participă copiii cu vârsta de 3-10 ani, părinți.

<https://www.facebook.com/100089950715948/videos/1632137183943856>

<https://www.facebook.com/photo?fbid=230212406653782&set=a.102503966091294>

De vorbă cu stelele - activitate în colaborare cu astrologul Claudia Pătrășcanu; participă elevii cu vârsta peste 10 ani, cadre didactice, cadre didactice pensionare, părinți.

<https://www.facebook.com/photo/?fbid=228961996778823&set=pcb.228962073445482>

Ziua 3. *Educație rutieră și antibullying* - activitate în colaborare cu polițistul comunitar; participă copiii de 3-10 ani, învățătorii, părinți.

<https://www.facebook.com/photo/?fbid=228963630111993&set=pcb.228963823445307>

<https://www.facebook.com/photo/?fbid=228963810111975&set=pcb.228963823445307>

<https://www.facebook.com/photo?fbid=228963536778669&set=pcb.228963823445307>

Siguranța în mediul real și virtual - activitate în colaborare cu serviciul de Siguranță școlară de la Poliția județului Arad; participă elevii cu vârsta peste 10 ani, cadre didactice, părinți.

<https://www.facebook.com/100089950715948/videos/1632137183943856>

Ziua 4. *Sport și mișcare* - activitate coordonată de profesorul de educație fizică și invitații săi; participă copii de toate vârstele, cadre didactice, părinți.

<https://www.facebook.com/photo?fbid=803025068277026&set=pcb.803025354943664>

<https://www.facebook.com/photo?fbid=803025158277017&set=pcb.803025354943664>

<https://www.facebook.com/photo?fbid=803025158277017&set=pcb.803025354943664>

<https://www.facebook.com/search/top/?q=Acreditare%20Erasmus%20Alma%C8%99>

Ziua 5. *Educație pentru viață* - activitate desfășurată în colaborare cu preotul paroh din satul Cil; participă copii de toate vârstele și confesiunile religioase, cadre didactice, părinți, alți membri ai comunității.

<https://www.facebook.com/photo?fbid=803786948200838&set=pcb.803787144867485>

Evaluare: feedbackul elevilor și al celorlalți participanți, discuții, chestionare și materialele postate pe pagina de facebook a școlii sau pe cele personale ale participanților.

Prin activitățile desfășurate sub egida „Școala de vară pentru toți copiii!”, așa cum era de așteptat, s-a creat unui mediu în care participanții au învățat să se simtă valoroși și apreciați. Activitățile au facilitat construirea unor relații mai strânse între toți participanții (chiar dacă unii nu se cunoșteau dinainte), îmbunătățirea înțelegerii și empatiei față de ceilalți.

Bibliografie:

1. Crețu, C- Curriculum diferențiat și personalizat, Ed. Polirom, Iași, 1998
2. Păun, E- Școala- o abordare sociopedagogică, Ed. Polirom, Iași, 1999
3. Ungureanu, D- Educația integrată și școala incluzivă, Ed. de Vest, Timișoara, 2000
4. https://www.academia.edu/40999521/Incluziunea_social%C4%83_a_copilului_cu_dizabilit%C4%83%C8%9Bi_dintr_o_perspectiv%C4%83_etico_moral%C4%83
5. <https://www.didactic.ro/revista-electronica/revista-electronica-didactic-ro-issn-aa844-4679-noiembrie-2-aaaa/incluziunea-educationala-parte-a-invatamentului-modern-romanesco-prof-dutescu-mirela-lidia-colegiul-comercial-virgil-madgearu-tg-jiu>
6. <https://education.ec.europa.eu/ro/focus-topics/improving-quality/inclusive-education>



PORTOFOLIU DE ACTIVITĂȚI DE ASIGURARE A INCLUZIUNII ELEVILOR ÎN GRUPA/CLASA DE ELEVI PRIN DESFĂȘURAREA ACTIVITĂȚILOR ÎN FORMAT BLENDED-LEARNING – EXEMPLE DE BUNĂ PRACTICĂ

Stelian Lidia-Maria
Liceul Tehnologic de Industrie Alimentară din Fetești

1. În cadrul unei lecții de predare-învățare, intitulată *Sensul cuvintelor*:
Se prezintă elevilor un material power-point cu informații legate de *sensul cuvintelor*. Având ca suport acest material, împreună cu elevii, profesorul realizează la tablă o schemă privind cuvintele monosemantice, dar și polisemantice, făcând legătura cu ceea ce semnifică sensul denotativ și conotativ al unui cuvânt (sensul de bază al cuvântului este cel denotativ, iar celelalte, secundare și figurate, reprezintă sensul conotativ). Copiii transcriu în caiete schema de la tablă, care conține definiția sensului denotativ și conotativ (pentru cel conotativ se specifică și contextele în care acesta apare: în expresii și locuțiuni, imagini poetice).
2. În cadrul unei lecții de consolidare a textului liric *Sara pe deal*, pentru captarea atenției elevilor se propune ascultarea și vizionarea unui fișier conținând poezia, recitată de Emil Botta, oferindu-le apoi acestora posibilitatea de a-și exprima impresiile/sentimentele generate de audiția video.
3. În cadrul unei lecții de aprofundare de cunoștințe privind textul *Dorința*, de Mihai Eminescu:
În timp ce elevii rezolvă un exercițiu de încălzire și alcătuiesc, la alegere, cvintete, care au ca subiecte iubirea și natura, activitatea va fi însoțită sonor de câteva melodii, pe versuri de Mihai Eminescu.
4. O altă activitate : vizionarea de filme didactice, după care li s-a cerut elevilor să facă o comparație între textul literar și regia de film și să reflecteze asupra operei artistice.
5. În cadrul unei lecții despre importanța limbajului corpului în comunicare, într-o primă etapă de lucru, profesorul propune elevilor spre vizionare niște materiale video, însă fără sonor, urmând ca aceștia, în grup de 4, să-și noteze în fișa de lucru, elemente ale comunicării nonverbale. În cea de-a doua etapă și ultima, elevii vor viziona din nou filmulețele, dar, de această dată, cu sunet, după care se va face analiza observațiilor fiecărei grupe.

Elemente de conținut al fișei de lucru:

Contact vizual	Cât de des? Cât de intens?
Mimica	Expresivă sau inexpressivă? Emoții? Interes? Zâmbet?
Vestimentația	Formală? Informală?
Poziția corpului și gesturi	Relaxată sau rigidă și imobilă? Tensionată cu umeri ridicați sau ușor relaxată? Brațe încrucișate, brațe lateral de corp, gesticulare?
Atingere	Există contact fizic? Este potrivit situației?
Durata	Răspunsuri nonverbale rapide sau întârziate
Locație	Cum influențează ambientul comunicarea?

6. O altă activitate: cea de realizare a unei scrieri creative. Propunerea temei se face de către elevi, moment după care se notează ideile și sentimentele, fără o anumită ordine și fără grija ortografiei și a punctuației (fiind o etapă care vizează dezinhibarea elevilor). Se realizează apoi o ciornă, unde se pot face modificări succesive, după care se inițiază o discuție în perechi, în grup cu colegii sau un dialog cu profesorul, pentru obținerea unui feedback. Se trece după aceea la redactarea variantei finale, la recitirea și corectarea textului (de către elev și de către profesor). În ceea ce privește prezentarea acestuia, se va face în format multimedia, într-o manieră cât mai creativă și atractivă.
7. Aș mai menționa o activitate, care are ca scop dezvoltarea gândirii critice și a imaginației: Se cere elevilor să scrie un text similar unei știri din ziar care să aibă legătură cu familia lor și apoi să-l redea vizual printr-o ilustrație, folosind instrumentele site-ului <http://www.classroomtools.net/breakingnews>.

Activitate de învățare remedială la clasa a X-a profesională

Stelian Lidia-Maria
Liceul Tehnologic de Industrie Alimentară din Fetești

Problema identificată: lectura nu este realizată în mod conștient de către anumiți elevi ai clasei.

Motivul care a condus la acest lucru: lipsa exercițiului de lectură conștientă, poate și nealocarea timpului necesar verificării acesteia...

Soluții de intervenție: diverse activități pentru dezvoltarea lecturii asumate; de exemplu, *lectura expresivă, explicativă și/sau cu voce tare* a unor texte, *audiția unor texte poetice recitate* de actori cunoscuți ori *vizionarea unor filme/secvențe de filme* realizate pe baza unor texte literare.

Mai concret, pentru studierea poeziei *Sara pe deal*, de Mihai Eminescu, am folosit audiția, valorificând recitarea remarcabilă a lui Emil Botta.

În prima etapă a lecției, *evocarea*, am creat conexiuni cu alte texte poetice eminesciene, deja studiate, care au aceeași temă a iubirii și a naturii.

În a doua etapă, *realizarea sensului*, am vizionat recitarea poeziei *Sara pe deal*, de Mihai Eminescu, după care a avut loc un schimb de impresii despre textul audiat: ce le-a plăcut, ce nu le-a plăcut elevilor, motivând răspunsul dat; în continuare, am trecut la a doua audiere, urmărind textul tipărit, cu evidențierea/sublinierea cuvintelor care au fost accentuate/intonate în mod deosebit; s-a citit apoi poezia în lanț, cu voce tare, păstrându-se expresivitatea recitării-model oferite de Emil Botta (au fost implicați mai ales elevii care au fost descoperiți că au încă dificultăți în ceea ce privește citirea expresivă). Tot în cadrul acestei etape, am împărțit clasa în grupe omogene de câte 3-4 elevi, distribuindu-le sarcini de lucru diferențiate, în funcție de capacitățile specifice. Astfel, cei mai buni dintre ei au avut de stabilit sensurile multiple transmise de textul poetic, dar și de evidențiat figurile de stil; elevii cu rezultate de mijloc au trebuit să identifice instanțele comunicării în textul poetic dat, respectiv relațiile de opoziție și de simetrie dintre *cine și cine?*; elevilor care au necesitat sprijin remedial li s-a cerut să recitească textul poeziei, pentru a identifica elementele de prozodie: măsură, ritm, rimă. A urmat apoi prezentarea, în fața clasei, a rezultatelor activităților desfășurate pe grupe, în vederea integrării aspectelor abordate și a fixării cunoștințelor.

În ultima etapă a lecției, *reflecția*, s-a reaudiat poezia, elevii având de data aceasta sarcina de a descoperi rolul gesticii și al mimicii actorului în transmiterea mesajului poeziei. Ca temă pentru acasă, li s-a propus elevilor citirea expresivă a unor texte poetice semnate de alți autori canonici, din bibliografia pentru examenul de bacalaureat.

În cazul studierii unor opere epice sau dramatice, pentru a-i ajuta pe elevi să deprindă citirea conștientă, în activitățile de remediere am folosit metoda *Jurnalul cu dublă intrare*.

Pe scurt, elevii au împărțit pagina caietului în două, în partea stângă au notat un fragment din textul citit, au marcat apoi cu evidențiatore elementele de text pe care le-au trecut în partea dreaptă, indicând: mesajul transmis, opinia personală, ideea centrală, legătura cu o experiență personală etc.

O altă activitate pe care am folosit-o pentru dezvoltarea lecturii conștiente a elevilor a fost *lectura explicativă*. În cadrul acesteia, elevii au parcurs următorii pași:

- au citit cu voce tare textul dat;
- fiind un text narativ, l-au împărțit după aceea în fragmente, ținând cont de momentele subiectului;
- au citit primul fragment;
- au identificat cuvintele necunoscute, pe care le-au explicat folosind DEX-ul;
- au construit enunțuri cu acești termeni noi;
- au descoperit tema literară a fragmentului citit;
- au procedat apoi în mod asemănător pentru fiecare dintre celelalte fragmente;
- au alcătuit planul de idei;
- au stabilit mesajul global al textului.

La finalul activității, pe baza planului de idei, aceștia au realizat rezumatul scris al textului.



Proiect didactic

Data: 27.05.2022

Durata: o zi

Unitatea de învățământ: Grădinița Nr. 1, Clinceni

Propunător: Ana-Maria Stîngă

Grupa: mică

Tema anuală de sudiu: „Când, cum și de ce se întâmplă?”

Tema săptămânii: „Lumea insectelor”

Tema activității: „În poieniță”

Domeniile experiențiale: DLC + DȘ2

Mijloc de realizare: activitate integrată

Elemente componente ale activității integrate: ADP + ALA + ADE

Tipul activității: mixtă

Scopul activității: consolidarea și sistematizarea cunoștințelor despre înțelegerea lumii înconjurătoare, precum și stimularea curiozității pentru investigarea acesteia; însușirea limbajului matematic; îmbogățirea progresivă a vocabularului prin formularea de răspunsuri la întrebările date.



Dimensiuni ale dezvoltării:

- A1: Motricitate grosieră și motricitate fină în contexte de viață familiar;
- C2: Finalizarea sarcinilor și acțiunilor (persistență în activitate);
- D2: Mesaje orale în diverse situații de comunicare;
- E2: Cunoștințe și deprinderi elementare matematice pentru rezolvarea de probleme și cunoașterea mediului apropiat;
- E3: Caracteristici structurale și funcționale ale lumii înconjurătoare.

Comportamente vizate:

- A1.3: Utilizează mâinile și degetele pentru realizarea de activități variate;
- C2.1: Realizează sarcinile de lucru cu consecvență;
- D2 3: Demonstrează extinderea progresivă a vocabularului;
- E2.2: Demonstrează familiarizarea cu informații despre mărime, formă, greutate, înălțime, lungime, volum;
- E2.4: Efectuează operații de seriare, grupare, clasificare, măsurare a obiectelor;
- E3.3: Descrie unele caracteristici ale lumii vii, ale Pământului și Spațiului.

Obiective operaționale:

Preșcolarii grupei mici vor fi capabili:

1. să formuleze răspunsuri la întrebările adresate;
2. să demonstreze familiarizarea cu conceptul de număr și numerație în limitele 1-3;
3. să utilizeze cunoștințele elementare matematice: grupare pe culori (roșu, galben, albastru), poziții spațiale (sus, jos, pe, sub), dimensiuni (mare-mic/ gros-subțire);
4. să ducă la bun sfârșit sarcina/ lucrarea începută;
5. să demonstreze că dețin informații despre mediul înconjurător și viața insectelor.

Obiectivele se consideră realizate dacă preșcolarii vor îndeplini cel puțin jumătate din sarcinile primite.

Activități de învățare:

ADP: Întâlnirea de dimineață: „Ce ai face dacă ai fi...?” (fluture, greiere, omidă, albină, furnică, buburuză...)

Rutine: „Singurel mă îngrijesc!” / „Îmi ajut cu drag colegii!”

Tranziții: „Omiduța cu mii de picioare” / „O moriscă-n vânt” / „Greierașul”

ALA: Joc de masa: „Caută-i jumătatea!”

Artă: „Fluturașul” – pictură

Știință: „Fiecare fluture la floarea lui”

Nisip și apă: „Caută și grupează insectele!”

ALA₂: „Albinuța și florile” - joc de mișcare

„Sub un hrib” / „Oala cu capac” – jocuri de degete, liniștitoare.

ADE: DLC+DȘ1+DȘ2: „Atenție la stea!” – joc didactic

Sarcina didactică:

- ascultă întrebarea și oferă răspuns;
- plasează în tablou elementele potrivite;
- oferă explicații suplimentare la solicitarea stelelor.

Reguli de joc:

- păstrarea liniștii pe tot parcursul jocului pentru a spori concentrarea;
- răspunsurile sunt oferite după ridicarea mâinii, pentru a fi apreciate;
- copilul care cunoaște răspunsul, ridică mâna, apoi îl oferă și merge la panou să atașeze elementul sugerat prin răspuns.



Elemente de joc:

- mișcarea,
- aplauzele,
- surpriza,
- întrebările,
- închiderea și deschiderea ochilor,
- bătăi din palme,
- elementele din tablou,
- stelele.

Strategii didactice:

- **Metode și procedee:** jocul didactic, conversația, explozia stelară, brainstorming, explicația, demonstrația, Mâna oarbă, problematizarea, elemental surpriză, Turul galeriei.
- **Mijloace didactice:** o stea mare, cinci steluțe mici, panoul cu elementele din natură: copaci, nori, stupi, mușuroaie, insecte, păsări, flori, soarele, bandă adezivă, calendarul naturii, cifrele, jetoane cu jumătăți de insecte, jetoane cu flori și fluturi colorați, CD cu muzică, materiale textile, pensule, pahare cu apă, guașe, farfurii din carton.
- **Forme de realizare:** frontal, individual, în grup.



Bibliografia:

- 1** *Curriculum pentru educația timpurie, 2019;*
- 2** *Suport pentru explicitarea și înțelegerea unor concept și instrumente cu care operează curriculum pentru educația timpurie, 2019;*
- 3** *Operaționalizarea obiectivelor educaționale;*
- 4** *Repere fundamentale în învățarea și dezvoltarea timpurie copilului de la naștere la 7 ani, 2010.*

Șcenariul didactic

ADP:

Întâlnirea de dimineată debutează cu „**Salutul**” realizat cu ajutorul cântecului: „Bună-i regăsirea, bună dimineața!”

Urmează „**Prezența**” introdusă prin recitarea versurilor:

*„După ce n-am adunat
Și frumos ne-am salutat,
Colegii ne-am întâlnit,
Oare cine n-a venit?”*

Momentul de lucru la „**Calendarul naturii**” este introdus cu ajutorul cântecului: „What will the weather?”, iar copiii vor observa starea vremii și vor potrivi imaginea corespunzătoare, după ce au intuit ziua curentă din săptămână și data calendaristică. Tot în această etapă vor descoperi câte fete și câți băieți sunt prezenți, așezând cifra corespunzătoare numărului de copii, în dreptul literelor „F” și „B”.

Împărțirea cu ceilalți se realizează printr-o discuție de grup, pe tema: „Ce ai face dacă ai fi...? (fluture, greiere, omidă, albină, furnică, buburuză...)

Activitatea de grup

Voi anunța copiii că vom desfășura jocul muzical: „*Omiduța cu mii de picioare*” și îi îndemn să fie atenți la cuvintele din cântec pentru a executa întocmai mișcările sugerate de acesta.

Tranziție: „O morișcă-n vânt” (scurtă pauză pentru a merge la baie și a bea apă)

ADE: DLC + DȘ2

La întoarcerea din pauză le cer copiilor să se așeze pe scaunele poziționate în semicerc și-i anunț că azi vom primi în vizită o stea călătoare, care vine însoțită de surorile ei mai mici. Doar că acesteia îi cam place să se ascundă, așa că îi îndemn să o caute prin telescopul magic. Vor descoperi un colț al stelei ieșind de după panoul verde, amenajat în fața lor. Scot de acolo steaua mare și pe cele cinci mai mici și le spun că ea a venit la ei cu o surpriză care se află pe panoul verde, acoperit. Oare ce va fi? Prin brainstorming, copiii fac predicții la ce ar putea fi: o scrisoare, un mesaj, o imagine, o carte....

Le prezint apoi surpriza – tabloul „În poeniță” și îi anunț că ne vom juca un joc cu ajutorul acestor stele călătoare. Jocul se numește: „Atenție la stea!”. Le explic că fiecare stea mică le va pune întrebări ce au legătură cu peisajul de pe panou, iar ei vor răspunde și vor completa cu elemente tabloul expus. Le transmit că jocul are câteva reguli: ridică mâna când dorește să răspundă, păstrează liniștea atunci când un coleg răspunde sau lucrează și oferă răspunsul doar atunci când își aude numele. Realizăm jocul de probă cu ajutorul unui copil și începem activitatea. Complicarea jocului presupune modificarea unor elemente din peisaj, în timp ce copiii țin ochii închiși. La auzul bătailor din palme, deschid ochii și descoperă modificările. Vor rearanja elementele ca în forma inițială.

Încheierea jocului se realizează printr-o apreciere globală a eforturilor depuse pentru completarea peisajului.

Tranziție: „Omiduța Katy” (scurtă pauză pentru a merge la baie și a bea apă)

La întoarcerea din pauză copiii sunt invitați să se așeze pe covor, în cerc și să extragă, fără să vadă, un ecuson care le va indica centrul de activitate la care vor merge.

La centrul **Joc de masă** vor avea ca sarcină să unească jumătățile unor jetoane, într-un întreg.

La **Științe** vor asocia fluturele cu floarea asemănătoare.

la **Artă** vor picta aripile unui fluture.

Iar la **Nisip și apă** vor căuta insectele cu ajutorul unor clești, prin nisip.

Urmează momentul de **Rutină:** „Curăței ca florile”:

„Curate ca florile

Se vor face fetele,

Curăței ca ghiociei

Se vor face băieții,

Și-napoi ca toporașii

Se întorc toți copilașii!”,

-moment în care copiii se spală pe mâini și beau apă, apoi se întorc în grupă.

Prin **Tranziția** „Greierașul” se face trecerea la jocurile din cadrul ALA2

ALA2:

1. „Albina și florile” – joc de mișcare

Materiale: ecusoane cu diferite flori, un ecuson cu o albină

Desfășurare: Copiii vor forma un cerc și vor extrage dintr-un coș, fără să privească, un ecuson. Cel care a extras albină vine în centru cercului și dansează în timp ce ceilalți copii cu ecusoane cu flori cântă:

ALBINUȚA ȘI FLORILE
-Joc de mișcare cu text și cânt

Copiii „floricele” au ecusoane sau coronițe cu flori diferite și sunt așezați în cerc, iar copilul albinuță stă în mijlocul cercului și imită zborul albinei. Floricelele, ținându-se de mâini cântă (linie melodică la alegere):

**În grădina noastră-s multe floricele
Albinuța zboară, zboară printre ele
Hai albino nu mai sta
Și-ți alege-o floarea**

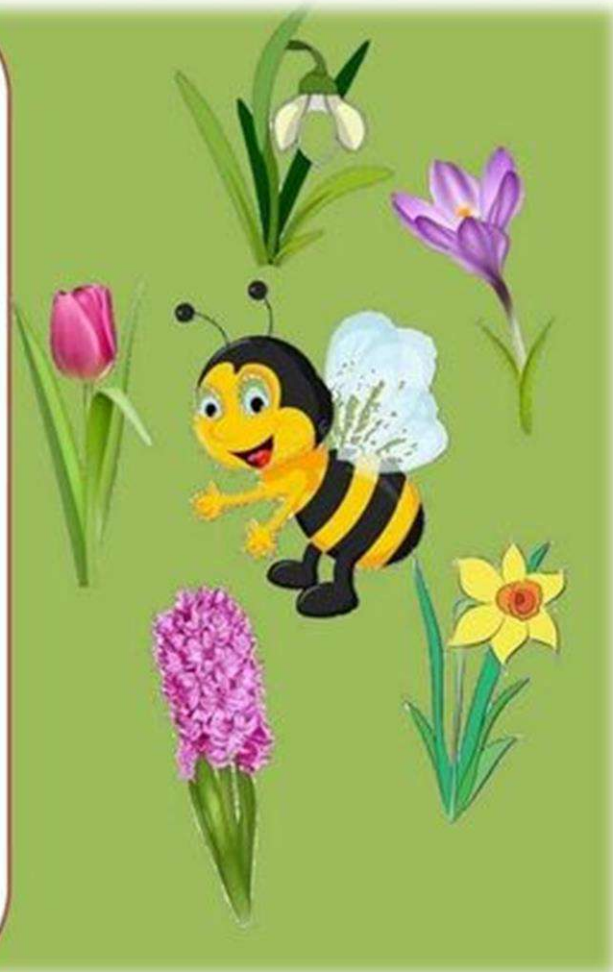
Bis

Când se termină cântecelul, albinuța alege o floare, punând mâna pe capul acesteia și spune: „**Floarea pe care am ales-o se numește....narcisă**”.

O duce în mijlocul cercului și joacă împreună în timp ce celelalte floricele continuă cântecul bătând din palme:

**Ai ghicit, ai ghicit
Floarea cea aleasă.
Bucuros, fericit,
Să o duci acasă.**

Floarea aleasă devine albinuță și jocul se repetă.



2. „Sub un hrib” – joc de degete, liniștitor:

*„Sub un hrib căsuță are
Un pitic cu un fes mare!
Noi încet vom bate-n ușă: cioc, cioc, cioc!
Vom suna din clopoțel: ding, ding, ding!
Un pitic deschide ușa
Altu-n casă ne-a poftit...
Pe podeaua din surcele
Stă o masa din nuiele.
Cu un scaun lângă ea...
Iar pe masa o farfurie
Cu copturi ce-mi plac și mie!
Poftă bună! Să trăiți!
Oaspeți dragi să mai primiți!*

3. „Oala cu capac” – joc de degete, liniștitor:

*„Am o oală cu capac
Și în ea salată fac.
Vine-o gărgăriță mică,
Mai întâi dă un ocol,
Apoi bagă un picior...
Bârrr, e frig de numai pot,
Parca-ș fi la Polul Nord!
Hapciu! Gâza a strănutat
Și în oală a picat!
Când mă uit, gâza a zburat...
Și acum ce să fac?
Iau oala și-i pun capac!”*

Evenimentul didactic	Conținutul activității	Strategii didactice			Evaluare
		Metode/ procedee	Materiale didactice	Forme de organizare	
Momentul organizatoric	Crearea condițiilor necesare bunei desfășurări a activității: - aerisirea sălii de grupă; - aranjarea materialelor pe centre de activitate; - așezarea scaunelor pentru întâlnirea de dimineață. Intrarea copiilor în grupă.		Scaune pentru fiecare copil; Materiale pentru fiecare centru	Frontal	Corectarea ținutei
Captarea atenției	Se va realiza cu ajutorul stelei călătoare care stă pitită și așteapă să fie descoperită. Apoi ea promite copiilor o surpriză, iar aceștia sunt invitați să facă predicții despre ce ar putea fi vorba. Li se prezintă surpriza – tabloul „În poeniță”	Conversația Explicația Brainstorming	Panoul acoperit Steaua mare galbenă Cele cinci stele mici colorate diferit	Frontal	Observarea comportamentului copiilor
Anunțarea temei și a obiectivelor	Le voi povesti copiilor că steaua călătoare a poposit la noi în grupă ca să o ajutăm în rezolvarea problemei din poeniță. Poenița e tristă pentru că nu sunt suficiente insecte acolo. Așa că îi anunț că vom desfășura jocul: „Atenție la stea!”, iar ei vor primi întrebări de la stelele-surori și le vor găsi răspunsul. În acest mod vor reuși să înveselească poenița.	Elementul surpriză Conversația Explicația	Tabloul „În poeniță”	Frontal	Observarea capacității de menținere a atenției

Reactualizarea cunoștințelor	<p>Voi iniția o scurtă discuție despre insecte:</p> <ul style="list-style-type: none"> - ce insecte cunoașteți voi? - unde locuiesc ele? - cu ce se hrănesc acestea? - unde credeți voi că stau insectele iarna? 	Conversația		<p>Frontal</p> <p>Individual</p>	<p>Observarea comportamentului verbal și nonverbal al copiilor</p>
Dirijarea învățării	<p>ADE: DLC + DȘ2</p> <p>Copiii se vor așeza în semicerc, pe scaune și vor primi explicații suplimentare despre desfășurarea jocului. Astfel că, le voi reaminti regulile de joc (să ridice mâna când cunosc răspunsul, să păstreze liniștea pentru concentrare, să ofere explicații doar atunci când sunt solicitate) și vom demonstra modalitatea de desfășurare a acestuia: aleg o stea, denumesc culoarea acesteia și citesc copiilor întrebarea pusă de aceasta. Numesc un copil dintre cei care au ridicat mâna să ofere răspunsul corespunzător, apoi îl vom aplauda. După jocul de probă, începem jocul propriu-zis. Voi lua, pe rând, fiecare stea mică, voi denumi culoare, cu ajutorul copiilor, apoi voi citi întrebările pe care aceasta le transmite copiilor:</p>	<p>Conversația</p> <p>Explicația</p> <p>Demonstrația</p>	<p>Stea mare, galbenă</p> <p>Stelele mici, colorate diferit</p>	<p>Frontal</p> <p>Individual</p>	<p>Observarea capacității de menținere a atenției</p> <p>Observarea comportamentului copiilor în timpul realizării sarcinii jocului de probă</p>

	<p>Când?</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. <i>Când cântă greierele?</i> – noaptea (pune greierele pe panou). 2. <i>Când se face dimineață?</i> – când răsare soarele (pune soarele) 3. <i>Când se bucură insectele?</i> 4. <i>Când apare ploaia?</i> – când se adună norii gri (pune norii gri) <p>Cine?</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. <i>Cine adună polenul din flori?</i> – albina (pune albina) 2. <i>Cine locuiește în stupul cel mare? Dar în cel mic?</i> – roiul cu albine mari și roiul cu albine mici (le pune la stupi) 3. <i>Cine are buline negre pe aripiarele roșii?</i> – buburuza (potrivește bulinele negre) 4. <i>Cine e foarte harnică și stânge mâncare pentru iarnă?</i> – furnica <p>Unde?</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. <i>Unde locuiesc furnicile?</i> – în mușuroi (arată mușuroaietele) 2. <i>Unde vom trimite cele două furnici? La mușuroiul cu cifra 3 sau la cel cu cifra 2? Dar pe cele 3 furnici?</i> (potrivim cantitatea la cifră) 3. <i>Unde se află stupul cel mic?</i> – în spatele 	<p>Explozia stelară</p> <p>Conversația</p> <p>Explicația</p> <p>Problematizarea</p>	<p>Greierele</p> <p>Soarele</p> <p>Norii gri</p> <p>Albina</p> <p>Roiul cu albine mari</p> <p>Roiul cu albine mici</p> <p>Buburuza și bulinele mobile</p> <p>Furnica</p> <p>Mușuroaietele</p> <p>Grupa cu două furnici</p> <p>Grupa cu trei furnici</p>	<p>Frontal</p> <p>Individual</p> <p>Frontal</p> <p>Individual</p>	<p>Observarea comportamentului verbal și nonverbal al copiilor</p> <p>Observarea comportamentului copiilor în timpul realizării sarcinilor</p> <p>Aprecieră interesului și a curiozității</p>
--	--	---	---	---	---

<p>Obținerea performanței</p>	<p>ALA1 Copiii vor fi împărțiți pe centre cu ajutorul ecusoanelor extrase „pe nevăzute”. Le explic apoi ca fiecare ecuson invită copilul la un centru de activitate pentru realizarea unor noi sarcini lăsate de steaua călătoare. După ce au extras toți copiii ecusoane, ne deplasăm la centre ca fiecare să-și ocupe locul. Apoi trec și le explic, după indicațiile stelei, ce au de realizat și cum. La joc de masă au de unit două părți pentru a forma o imagine completă.</p> <p>La știință vor ajuta fluturii să-și găsească floarea potrivită după culoarea lor.</p> <p>La artă vor picta aripile unui fluture și vor atașa corpul.</p> <p>La nisip și apă vor căuta insectele prin nisip cu cleștele și le vor grupa după formă.</p> <p>După ce explic și demonstrez la fiecare centru ceea ce este de realizat și cum, le cer copiilor să încălzim mușchii fini ai mâinilor, recitând „Mișcăm degețelele”. Apoi le urez spor la lucru.</p>	<p>„Mâna oarbă”</p> <p>Explicația</p> <p>Conversația</p> <p>Demonstrația</p> <p>Exercițiul</p>	<p>Ecusoane</p> <p>Jetoane</p> <p>Flori și fluturi colorați</p> <p>Farfurie din carton, pensule, guașe, pahar cu apă, corpul fluturelui</p> <p>Tăvi cu nisip, Insecte, clești</p>	<p>Individual</p> <p>Frontal</p> <p>Pe grupuri</p>	<p>Observarea comportamentului verbal și nonverbal al copiilor</p> <p>Observarea capacității de concentrare</p> <p>Observarea comportamentului copiilor în timpul realizării sarcinilor</p>
--------------------------------------	---	--	---	--	---

	<p>Voi supraveghea și antrena copiii la fiecare centru de activitate, oferind ajutor și explicații suplimentare acolo unde este necesar.</p> <p>Rutină: „Curăței ca florile”: <i>„Curate ca florile Se vor face fetele, Curăței ca ghiociei Se vor face băieții, Și-napoi ca toporașii Se întorc toți copilașii!”</i>, moment în care copiii se spală pe mâini și beau apă, apoi se întorc în grupă.</p> <p>Prin Tranziția „Greierașul” se face trecerea la jocurile din cadrul</p> <p>ALA2:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. „Albinuța și florile” - joc de mișcare; 2. „Sub un hrib” – joc de degete, liniștitor; 3. „Oala cu capac” – joc de degete, liniștitor. 	Conversația	Ecusoane cu flori și albină	<p>Frontal</p> <p>În grup</p>	<p>Observarea comportamentului verbal și nonverbal al copiilor</p> <p>Observarea comportamentului copiilor și execuția mișcărilor</p>
Evaluarea	<p>La finalul activităților vom realiza Turul galeriei, analizând produsele activității. Copiii vor fi încurajați să emită judecăți de valoare despre acestea.</p>	<p>Turul galeriei</p> <p>Conversație</p>		În grup	<p>Observarea comportamentului verbal și nonverbal al copiilor</p>
Încheierea activității	<p>Invit copiii să se așeze pe covor, în cerc, pentru a realiza un scurt moment de reflecție asupra activităților desfășurate pe întreaga zi. Apoi le spun că steaua călătoare le-a pregătit o surpriză dulce și le</p>	Conversația	Acadele-buburuze	Frontal	<p>Observarea comportamentului copiilor</p>

	împarte acadelele- buburuze.				
--	---------------------------------	--	--	--	--

Bibliografie:

- ❖ Curriculum pentru educația timpurie, 2019
- ❖ Repere fundamentale în învățarea și dezvoltarea timpurie a copilului de la naștere la 7 ani
- ❖ Suport pentru explicitarea și înțelegerea unor concepte și instrumente cu care operează curriculum pentru educația timpurie, 2019
- ❖ Resurse didactice pentru profesori, sugestii de psihologie preșcolară, editura Art Klett
- ❖ Jocuri si cântece pt copii, sursa Pinterest

MODALITĂȚI DE OBTINERE A PROGRESULUI ÎN EDUCAREA ELEVILOR CU CES PROIECT EDUCAȚIONAL

Prof. Florentina Stoian, Școala Gimnazială Nr. 10, Galați

Pornind de la afirmația că „Informatica are un potențial educativ foarte mare față de ceea ce ar putea oferi alte tehnologii, permițând adaptarea învățământului la cerințele fiecărui elev, la ritmul de muncă, la aptitudinile intelectuale și la nivelul său de cunoștințe, deci, diversificarea modalităților pedagogice și personalizarea învățământului”, școala noastră a elaborat un proiect educațional destinat elevilor cu cerințe educaționale speciale, în vederea obținerii unui real progres școlar.

Nu întâmplător, ne-am îndreptat atenția către domeniul informaticii, considerând că, în cazul copiilor cu CES, acesta este insuficient exploatat, proiectând activități care să îi inițieze în procesul de alfabetizare digitală, acordând o atenție deosebită utilizării softurilor educaționale, nădăjduind că, la finalul proiectului, vor fi valorificate valențe încă nedescoperite ale acestor copii. De ce softuri educaționale, mai ales? Pentru că prezintă o serie de avantaje incontestabile: furnizează un mare volum de date; asigură o instruire individualizată; favorizează parcurgerea unor secvențe de instruire complexe prin pași mici, adaptați nevoilor individuale de progres în învățare; facilitează realizarea unui feedback rapid și eficient; oferă posibilitatea simulării unor procese greu sau imposibil de accesat în mod direct; stimulează implicarea activă a copilului în învățare. Utilizarea soft-urilor educaționale se dovedește a fi un instrument de învățare eficient, care determină apariția unor modificări semnificative în achiziția cunoștințelor și în atitudinea față de învățare a copiilor. Se constată o creștere calității instruirii, în cazul în care metodele tradiționale se înlocuiesc sau se completează cu metode moderne, care implică noile tehnologii.

Utilizarea TIC în demersul didactic constituie o formă adecvată și firească în care elevii sunt pregătiți pentru a se integra într-o societate informatizată, asigurând un avantaj major, atât pentru cadrele didactice cât și pentru elevi.

Utilizarea calculatorului în procesul instructiv-educativ înregistrează, într-o manieră mai structurată, următoarele efecte:

- dezvoltă capacitatea elevilor cu deficiențe grave de a opera cu semne și simboluri;
- antrenează – exersează – dezvoltă percepția vizuală și auditivă;
- motivează elevul, astfel încât acesta nu mai poate continua procesul învățării decât prin intermediul computerului;
- dezvoltă creativitatea și abilitățile de rezolvare a problemelor.

În contextul unei societăți aflate într-o continuă căutare a modelelor spirituale și morale și în condițiile în care individul are o determinare spațio-temporală puternic influențată de factorul economic, izolarea socială a acestuia este o realitate evidentă. De aceea se impune adoptarea unor strategii care să contracareze efectul izolării. Aceste strategii sunt de regulă de natură comunicațională. Prin utilizarea tehnologiilor informatice și comunicaționale, ruperea barierelor spațio-temporale devine o realitate. Tehnologiile informatice și comunicaționale reprezintă un nou grad de libertate a individului în societate.

Cum nu putem desprinde educația de comunicare, inserția tehnologiilor informatice în educație este o consecință firească a progresului societății.

Descrierea școlii

Școala Nr. 10 este o instituție cu funcții multiple, aptă să răspundă eficient nu doar nevoilor cognitive și formative, ci și celor sociale și emoționale ale elevilor, în vederea diminuării și prevenirii tulburărilor de adaptare ale copiilor cu cerințe educaționale speciale, pentru a-i integra în viața școlară a unei școli de masă incluzive, pregătindu-i să devină oameni capabili să facă față unei societăți a cunoașterii, a globalizării informațiilor și a generalizării tehnologiilor avansate. Școala 10 este o școală în care primează creșterea calității educației, prin responsabilizarea educatorilor, prin integrarea și implicarea copiilor defavorizați în proiecte care demonstrează că orice persoană, indiferent de mediul social din care provine este importantă prin ea însăși și egală în drepturi cu ceilalți.

Nu întâmplător, viziunea școlii noastre este *Școala trebuie să devină eficientă pentru fiecare elev, încât să asigure promovarea egalității șanselor, accesul la o educație de calitate, performantă.*

Descrierea proiectului

Proiectul *A, B, C,... click!* este, pe de o parte, consecința firească a rezultatelor unor statistici care arată că, anual, școala noastră integrează un număr mediu de 15 elevi cu CES, cărora le acordăm sprijinul educațional necesar, ajutându-i să relaționeze cu ceilalți elevi, permițând accesul efectiv al acestor copii la programele și resursele școlii și, mai ales, este primul proiect care vizează în mod direct copiii cu cerințe educaționale speciale, un proiect care intenționează a avea un rol terapeutic, activitățile acestuia dezvoltând competențe digitale, abilități cognitive și comportamentale. Proiectul *A, B, C,... click!*, elaborat pe baza unei ample și realiste analize de nevoi, vine în sprijinul îmbogățirii experienței de viață a copiilor dezavantajați, dezvoltându-le nu doar competențele digitale, ci și orizontul de cunoaștere, contribuind la modelarea personalității lor. Dotarea nesatisfăcătoare a școlii cu infrastructură digitală (la momentul actual, școala deține 10 calculatoare în stare de funcționare destinate elevilor), dar și numărul mare de elevi aparținând

unui mediu vulnerabil, majoritatea neavând posibilitatea acasă de a folosi un computer, ne-a determinat să aplicăm pentru a beneficia de oferta oportună a *Atelierelor Fără Frontiere*, prognozând că, treptat, vom include în program toți elevii din școală care se confruntă cu diverse probleme de ordin social și financiar. Activitățile propuse au fost proiectate pornindu-se de la premisa că *Informatica* este o materie ce poate fi valorizată pozitiv din punct de vedere al parcursului viitor al acestor copii, oferind un alt context, informal, care să contribuie nu neapărat la recuperarea deficiențelor (pentru care există adaptări curriculare), cât la socializare, la dezvoltarea cooperării și a spiritului de înțajutorare, oferind posibilitatea de afirmare a competențelor nevalorizate în mod uzual la nivelul activităților didactice. De aceea, nu întâmplător, grupul țintă este eterogen, format din copii cu CES și din copii fără afecțiuni de ordin cognitiv, în vederea promovării unor comportamente de tip colegial, bazate pe toleranță și empatie și a integrării lor sociale în mediul școlar. Proiectul presupune implicarea voluntară a cadrelor didactice care vor desfășura activitățile în afara curriculumului formal (școala noastră are deja o tradiție în desfășurarea programului de voluntariat *Școală după școală*, destinat elevilor din clasele mici). Proiectul, prin activitățile sale, va permite inițierea procesului de alfabetizare digitală, posibilitatea identificării unor înclinații către TIC și valorificarea acestor valențe și, de asemenea, incluziunea socială, în speranța contribuiri la succesul și la evoluția lor școlară, implicându-i direct și asigurându-le, astfel, dreptul egal la o educație de calitate.

Obiectivele proiectului

- Formarea și dezvoltarea competențelor digitale de utilizare a tehnologiei informației, ca instrument de învățare și cunoaștere.
- Formarea de priceperi și deprinderi de utilizare elementară, responsabilă și eficientă a sistemelor de calcul, a sistemului de operare Windows și a accesoriilor acestuia.
- Dezvoltarea abilităților de navigare și căutare a informațiilor pe Internet.
- Dezvoltarea spiritului inventiv și creativ, a abilităților de comunicare, a încrederii în forțele proprii, a stimei de sine, cultivarea respectului față de sine și față de ceilalți.
- Combaterea excluziunii sociale, a prejudecăților și a îndoielilor legate de abilitățile la nivel cognitiv, de limbaj, de adaptare socială a copiilor care se confruntă cu vulnerabilități de ordin cognitiv.

Rezultate așteptate

- Asigurarea incluziunii sociale, a nediscriminării, a egalizării șanselor grupului țintă (14 elevi cu cerințe educaționale speciale și 16 elevi fără deficiențe) de a accede la resursele informaționale
- Extinderea oportunităților de învățare pentru 14 elevi cu CES

- Inițierea procesului de alfabetizare digitală în rândul copiilor cu CES (14) și al copiilor fără deficiențe (16)
- Creșterea interesului pentru educație în special pentru studiul TIC
- Crearea unui mediu atractiv, modern pentru procesul educațional, care să asigure accesul egal la tehnologie pentru copiii cu CES
- Dotarea școlii cu o infrastructură digitală funcțională
- Folosirea tehnologiei într-un mod responsabil și creativ
- Dezvoltarea sentimentului de apartenență la grup, de solidaritate cu acesta
- Integrarea dimensiunii europene în educație
- Documentațiile specifice pentru activitățile proiectului: liste de prezență, planificări, proiectări didactice, prezentări ppt, produse ale activităților, fotografii, înregistrări video, pagină web, diplome de participare la proiect, articole în presa locală, pliante de prezentare a proiectului, promovarea proiectului pe site-ul școlii și pe rețelele de socializare
- Constituirea, în urma activităților de promovare și diseminare a proiectului, a altor grupuri țintă din școală, vizând aceeași categorie de copii, ce urmează a fi incluși în grupe eterogene, în vederea incluziunii sociale, a nediscriminării, a egalizării șanselor, valorificându-se experiența resurselor umane / responsabililor ce au implementat proiectul

Activitățile proiectului se desfășoară pe 2 grupe eterogene (a câte 15 elevi), în scopul incluziunii sociale a copiilor cu cerințe educaționale speciale, constituite și în funcție de particularitățile de vârstă ale elevilor (primar / gimnaziu), câte o oră săptămânal.

1. **Selecția grupului țintă, în baza acordurilor parentale** – ambele grupe
2. **Utilizarea sistemului de operare Windows** pentru stocare, prelucrare și prezentare a informației – ambele grupe
3. **Secretele tehnoredactării** – ambele grupe:
 - a. utilizarea aplicației Microsoft Office Word (lucrul cu un editor de texte la nivel de document, scrierea unor texte simple)
 - b. crearea de documente digitale simple, care conțin tabele și imagini din ClipArt Galery (educarea în spiritul aprecierii caracteristicilor estetice ale unui document)
4. **Organizarea datelor pe calculator** – fișiere și directoare – ambele grupe
5. **Utilizarea aplicațiilor Paint, Notepad, WordPad, MediaPlayer** – ambele grupe
6. **Concurs de verificare a cunoștințelor de utilizare a computerului** – ambele grupe
7. **Utilizarea softurilor educaționale** de care dispune școala (*Cifrele, Literele, Animalele, Matematică distractivă, Literatură pentru copii, Natura, Educație financiară*) – ambele grupe
8. **Internetul** – ambele grupe:

- a. Cunoașterea motoarelor de căutare
- b. Evaluarea informației online (verificarea veridicității și a credibilității acesteia)
- c. Crearea și gestionarea identității în contexte online (promovarea dezvoltării capacității de autoprezentare prin utilizarea de mijloace digitale)
- d. Poșta electronică

Beneficiari

- a. **Direcți: 30 de copii (15 – ciclul primar, din care 8 sunt cu cerințe educaționale speciale; 15 – ciclul gimnazial, din care 6 sunt cu cerințe educaționale speciale); 1 informatician, 1 profesor de informatică, 1 profesor matematică**
- b. Indirecți: 255 de elevi din ciclul primar și gimnazial și 27 cadre didactice

Sustenabilitatea se fundamentează pe variabile: a) educaționale (dezvoltarea și extinderea oportunităților de învățare adaptate nevoilor individuale ale elevilor cu CES); sociale (promovarea principiilor de echitate, diversitate și incluziune, în vederea combaterii segregării și discriminării; respectarea Drepturilor Copilului); tehnice și financiare (resursele financiare necesare întreținerii și exploatării echipamentelor IT provin de la Bugetul Local, activitatea de mentenanță post implementare fiind asigurată de firma *Mondo Computers S.R.L.*, cu care școala are încheiat un contract de asistență tehnică; școala dispune de softuri educaționale); organizaționale (resursele umane ce vor asigura implementarea proiectului sunt proprii – coordonatorul tehnic – informaticianul, profesorii de informatică și de matematică, ultimul – cu a doua specializare, informatica); instituționale (după finalizarea implementării proiectului, dotarea cu echipamente IT va permite desfășurarea în continuare în condiții optime, a unor activități similare, de care să beneficieze copii cu CES, promovând egalitatea de șanse).

Considerăm că un astfel de proiect ilustrează străniile unei școli, a dascălilor ei de optimizare a serviciilor educaționale în vederea integrării tuturor elevilor.

Experiențe educaționale TKT, CLIL

**în cadrul proiectului Erasmus Plus 2019-1-FR01-KA229-062180
Apprentissage par les Compétences en Immersion et le Développement de l'Entraide
2019-2022**

Sulmona, Italia 28 noiembrie - 2 decembrie 2021

Prove your English ,TKT CLIL

Prof. Crina Gabriela Stroe, Colegiul Național "Petru Rareș" Suceava

În perioada 27 noiembrie – 2 decembrie 2021 am participat la cursul de formare "Prove your English, TKT CLIL", desfășurat în orașul Sulmona, Italia. Împărtășirea de experiențe, planificarea unei lecții CLIL, explorarea modalităților de utilizare și adaptare a materialelor pentru CLIL, explorarea diferitelor tehnici de înregistrare și analizare a datelor, diferențierea sarcinilor pentru a răspunde nevoilor cursanților au fost doar câteva dintre obiectivele cursului.

Conform programului, am dedicat prima zi a proiectului ACIDE, mobilitatea Sulmona, descoperirii magnificului oraș Sulmona și a împrejurimilor sale. Astfel, am avut șansa să admirăm arhitectura medievală din Piazza XX Settembre, una dintre piețele principale ale orașului, statuia de bronz a poetului roman Ovidiu care ocupă centrul pieței, Piazza Garibaldi, Palatul Annunziata și un complex muzeal care descrie istoria romană a orașului, biserica SS. Annunziata, biserica Santa Maria della Tomba, precum și apeductul, o parte impresionantă a pieței principale care datează din anul 1256. În a doua parte a zilei, am vizitat satul Pacentro, unul dintre cele mai frumoase sate din Italia, a cărui parte medievală este dominată de Castelul Caldora care datează din secolul al XI-lea. Ziua s-a încheiat într-un mediu cultural, bucurându-ne de atmosfera de la operă, unde am asistat la prestația remarcabilă a Corului din Parma și a Orchestrei Terre Verdiane în opera lui Gioacchino Rossini, *Il Barbiere di Siviglia*.

În a doua zi a mobilității și prima zi a cursului TKT, CLIL, trainerul de la London School (Schio), d-na Megane Walker, ne-a prezentat metodologia CLIL (Content and Language Integrated Learning) folosită pentru predarea unei discipline într-o limbă străină.

Ce este CLIL? Folosind metodologia CLIL, profesorii pot prezenta situații în care disciplinele sau anumite părți ale acestor discipline sunt predate printr-o limbă străină cu obiective dublu focalizate – învățarea conținutului și învățarea simultană a unei limbi străine. Aceasta urmărește îmbunătățirea sistemului educațional, pentru a permite elevilor să atingă nivelul adecvat de performanță academică, pentru a îmbunătăți competența elevilor atât în limba maternă, cât și în limba țintă, acordând aceeași importanță fiecăruia.

Pot fi folosite diferite activități pentru a dezvolta cei patru „C” ai CLIL (conținut, comunicare, cunoaștere, cultură). Pentru a obține abilități de comunicare este necesar să înțelegem diferența dintre BICS – *basic interpersonal communication* și CALP – *cognitive academic language proficiency*. Abilitățile de comunicare și de limbă de care elevii au nevoie pentru a îndeplini sarcinile reprezintă, de asemenea, un subiect foarte important în metodologia CLIL. Folosirea abilităților de gândire critică implică adesea organizarea și

prelucrarea datelor, faptelor și a altor informații pentru a înțelege o problemă și a crea soluții eficiente.

A doua zi a cursului s-a concentrat pe planificarea lecției și pe procedeul de "scaffolding" a unui text. La fel ca în ziua precedentă, activitățile au început cu o activitate de "warm-up" care a asigurat o atmosferă relaxantă pe perioada întregii zile. Profesorii au fost rugați să rezolve sarcinile atât în perechi, cât și în grupe de câte trei sau patru, în funcție de cerințele sarcinii. În timpul discutării planificării lecției, s-a acordat o atenție specială domeniilor care trebuie luate în considerare pentru o lecție CLIL, precum obiectivele personale, timpul acordat activităților, descrierea sălii de clasă, activitățile, obiectivele, problemele anticipate, soluțiile, conținutul și rezultatele. Grupurile/perechile de lucru au trebuit să planifice lecții din diverse domenii, precum educație fizică, biologie, istorie, literatură sau geografie. Stabilirea obiectivelor unei lecții CLIL și a activităților pentru atingerea acestor obiective s-a dovedit a fi un exercițiu foarte util pentru profesori.

A treia zi a cursului CLIL și ultima zi de mobilitate s-a concentrat pe limbajul folosit la clasă și pe evaluarea în cadrul unei lecții CLIL. Evaluarea învățării - evaluarea sumativă și evaluarea pentru învățare - evaluarea formativă au fost descrise și exemplificate într-o serie de situații. Au fost identificate o serie de abilități care pot fi evaluate: abilități cognitive, abilități de comunicare, abilități practice, abilități de studiu și conștientizare culturală. O activitate utilă s-a dovedit a fi aceea în care, în grupe de trei, citind unele sarcini, profesorii au descoperit că accentul evaluării poate fi pus fie pe conținut, fie pe limbă, fie atât pe conținut cât și pe limbă.

Activitățile din cadrul proiectului precum și sesiunile de training pentru profesori, la care am participat împreună cu partenerii noștri din Italia și Franța, au transformat șederea la Sulmona într-o experiență memorabilă, utilă și inspirațională.

ABORDAREA COPILOR CU DEFICIENȚE DE ÎNVĂȚARE

Profesor Suflețel Veronica-Adina

Liceul de Artă „Gheorghe Tattarescu” Focșani

Realitatea și dinamica vieții sociale, economice, culturale și noile provocări ale lumii contemporane au impus ample modificări în proiectarea și implementarea politicilor și strategiilor educaționale din majoritatea statelor lumii. În acest context, problematica incluziunii/integrării școlare a copiilor cu cerințe educative speciale a devenit un domeniu prioritar de acțiune și pentru specialiștii din sistemul nostru de învățământ, în baza promovării principiilor educației pentru toți și a armonizării vieții persoanelor cu cerințe speciale. Trecerea la societatea contemporană a fost caracterizată de o schimbare în atitudinea comunității față de persoanele cu probleme specifice. În cadrul grupurilor și categoriilor de persoane cu nevoi speciale, cei cu dizabilități fizice și psihice reprezintă o entitate aparte care necesită servicii complexe sociopsihopedagogice. Din aceste considerente asistența persoanelor cu cerințe speciale constituie o activitate practică complexă care include: prevenția, depistarea, diagnosticul, terapia, recuperarea, educarea, orientarea școlară și profesională, integrarea socială și monitorizarea evoluției ulterioare a persoanei aflate în dificultate.

Pentru realizarea scopurilor cu un asemenea grad de responsabilitate este necesară formarea psihologică, pedagogică, medicală, juridică și socială a profesorilor angajați în educarea copiilor cu nevoi speciale. În ultimul deceniu au devenit vizibile eforturile de angajare a învățământului într-un proces de restructurări profunde, menit a schimba grila de valori a educației în acord cu democratizarea întregii societăți, unde asigurarea respectării dreptului la educație pentru toți copiii (art. 28 din Convenția Drepturilor Copilului) și egalizarea șanselor de succes ale acestora au reprezentat și continuă să reprezinte obiectivele esențiale. Una dintre aceste provocări este și necesitatea schimbării viziunii asupra copiilor cu cerințe educative speciale și încercarea de a le oferi o viață normală prin transformarea reprezentărilor sociale și renunțarea la etichetări și stigmatizări. În acest context studiul particularităților de dezvoltare a copiilor cu CES în scopul determinării noilor strategii educaționale – mai bine adaptate trebuințelor și deci mai eficiente – a devenit una dintre prioritățile pregătirii specialiștilor în domeniul psihopedagogiei speciale.

Învățământul românesc actual nu poate să ignore sau să nu abordeze, de pe poziții moderne, studiul particularităților de dezvoltare ale elevilor și identificarea de noi strategii

educaționale mai bine adaptate trebuințelor lor, indiferent de categoriile de elevi cărora se adresează. Plecând de la principiile acestei noi orientări în practicile educaționale, avem posibilitatea să intervenim pentru a ameliora unele reprezentări defavorabile, existente în rândul opiniei publice, despre copiii cu dizabilități sau cu dificultăți de învățare, prin renunțarea la etichetări și stigmatizări și prin oferirea de șanse egale în vederea integrării lor comunitare și sociale. Prin anumite practici educative deschise și flexibile se poate demonstra că și acești copii au aptitudini și capacități de învățare și instruire care trebuie valorificate la maximum, iar ei, prin ceea ce fac sau ar putea face, pot fi utili societății, cu condiția de a beneficia de un mediu școlar în care majoritatea să-i accepte și să le înțeleagă particularitățile evoluției și dezvoltării.

Interacțiunea și cooperarea care este proprie strategiilor comprehensive, se referă la nevoia cultivării relațiilor sociale ca resursă de învățare în clasa de elevi. În clasa de elevi interacțiunile dintre copii există ca o resursă bogată pentru învățare. Depinde de modul în care profesorul identifică, stimulează și orientează relațiile sociale din grupul școlar, ca acestea să devină factor de facilitare a învățării tuturor. Învățarea în cooperare, negocierea obiectivelor învățării și a soluțiilor de rezolvare a unor probleme, ascultarea și acceptarea opiniilor, luarea împreună a unor decizii, constituie toate momente active și efervescente ale predării și învățării în clasă.

Globalitatea este trăsătura care se referă la modul de abordare a personalității copiilor din clasă. Învățarea este și ea considerată în mod global, ca instrumentul adaptării școlare și sociale a elevilor. Simpla memorare a cunoștințelor nu constituie sarcină didactică. Aspectele cognitive trebuie completate cu cele afectiv-motivaționale și, eventual, cu cele de limbaj sau psihomotricitate, pentru a desăvârși actul învățării. Un copil memorează mai ușor, altul are nevoie de mișcare și gest pentru a reține, altul are calități în operativitatea gândirii sau este foarte sensibil. O anumită emoție este exprimată prin cuvinte la un elev, la altul se vede doar din tremurul glasului și la altul este foarte scăzută. Sarcina de învățare trebuie elaborată în termeni globali care să se poată individualiza la fiecare elev. Evaluarea va ține seama de caracteristicile fiecăruia și de personalitatea globală, de efort și de implicare. Interdisciplinaritatea strategiilor școlii incluzive vine din faptul că ele sunt interactive, participative, euristice, experiențiale, de descoperire și problematizare, aplicându-se în toate disciplinele școlare.

Stimularea inteligențelor multiple-modalitate de integrare a tuturor preșcolarilor în activitate

**Profesor înv. preșcolar: Sularia Andreea-Monica
Grădinița „Albă ca Zăpada și piticii”, Sector 4, București**

Teoria inteligențelor multiple, dezvoltată de psihologul Howard Gardner (1983), propune că există mai multe forme de inteligență umană, în loc să se concentreze doar pe o latură a inteligenței generale, așa cum este evaluată în testele de inteligență clasice. Această teorie sugerează că oamenii posedă diferite tipuri de inteligențe, fiecare având capacități și abilități specifice. Aceste tipuri de inteligență pot influența modul în care o persoană abordează diferite sarcini, probleme și domenii ale vieții:

- **Inteligența verbal-lingvistică:** Capacitatea de a utiliza cuvintele eficient, de a exprima idei complexe prin limbaj și de a înțelege limbajul scris și vorbit.
- **Inteligența logico-matematică:** Capacitatea de a gândi logic, de a rezolva probleme matematice și de a efectua raționamente abstracte.
- **Inteligența vizuală:** Capacitatea de a percepe și a gândi în imagini spațiale, de a înțelege configurații spațiale și de a rezolva probleme legate de spațiu.
- **Inteligența muzicală:** Abilitatea de a percepe, a crea și a înțelege muzica, precum și de a recunoaște modele ritmice și tonale.
- **Inteligența corporal-kinestezică:** Capacitatea de a utiliza corpul în mod expresiv și eficient, inclusiv în activități fizice și artistice.
- **Inteligența interpersonală:** Capacitatea de a interacționa și a înțelege eficient alte persoane, de a fi empatic și de a avea abilități în comunicare și relaționare.
- **Inteligența intrapersonală:** Capacitatea de a înțelege propriile emoții, motivații și gânduri, de a dezvolta o conștientizare de sine și de a-ți gestiona viața emoțională.
- **Inteligența naturalistă:** Capacitatea de a recunoaște și a înțelege modelele și procesele din lumea naturală, inclusiv a animalelor și plantelor.

Stimularea inteligențelor multiple la preșcolari este esențială pentru a sprijini dezvoltarea lor holistică și diversificată. Având în vedere că preșcolarii se află într-o perioadă critică de dezvoltare, se recomandă o abordare educațională care să încurajeze dezvoltarea tuturor celor opt tipuri de inteligențe propuse de Howard Gardner. O oportunitate deosebită pentru stimularea inteligențelor multiple apare în proiectarea, desfășurarea și coordonarea activităților liber alese din prima parte a zilei la grădiniță. În cadrul ALA 1 inteligența interpersonală și cea intrapersonală sunt stimulate încă din forma de organizare a acestui tip de activitate:

GRUPA: Mare

TEMA ANUALĂ: CUM ESTE, A FOST ȘI VA FI AICI PE PĂMÂNT?

TEMA PROIECTULUI: TOAMNĂ, TOAMNĂ, EȘTI BOGATĂ!

TEMA SĂPTĂMÂNII: CE AM AFLAT DE LA ZÂNĂ TOAMNA?

CATEGORIA DE ACTIVITATE: Jocuri și activități liber-alese - ALA1

CENTRE DE ACTIVITATE:

Construcții: Descoperă modelul și construiește (inteligența logico-matematică și kinestezică)

Știință: Ritmuri naturale (muzical-ritmică)

Artă: Pictăm natura în culori (vizual-spațială)

Bibliotecă: Cuvinte și povești din natură (inteligența lingvistică și cea naturalistă)

TIPUL ACTIVITĂȚII: consolidare de priceperi și deprinderi

SCOPUL ACTIVITĂȚII: consolidarea deprinderilor de cooperare între partenerii de joc, a intercomunicării libere și civilizate între copii în vederea rezolvării sarcinilor propuse;

DIMENSIUNI ALE DEZVOLTĂRII:

A.3. Sănătate (nutriție, îngrijire, igienă personală) și practici privind securitatea personală

B.1. Interacțiuni cu adulții și cu copiii de vârste apropiate

C.2. Finalizarea sarcinilor și a acțiunilor (persistență în activități)

C.3. Activare și manifestare a potențialului creativ

E.2. Cunoștințe și deprinderi elementare matematice pentru rezolvarea de probleme și cunoașterea mediului apropiat

COMPORTAMENTE VIZATE:

A. 3.1. Exersează, cu sprijin, respectarea unor principii de bază specifice unei alimentații sănătoase

A. 3.2. Manifestă deprinderi de păstrare a igienei personale

B. 1.3. Inițiază/participă la interacțiuni pozitive cu copii de vârstă apropiată

C. 2.1. Realizează sarcinile de lucru cu consecvență

C. 3.1. Manifestă creativitate în activități diverse

E. 2.2. Demonstrează familiarizarea cu informații despre mărime, formă, greutate, înălțime, lungime, volum

E. 2.3. Identifică și numește formele obiectelor din mediul înconjurător

E. 2.4. Efectuează operații de seriare, grupare, clasificare, măsurare a obiectelor

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

CONSTRUCȚII:

O1. Să redea forma unui castel prin îmbinarea, alăturarea și suprapunerea materialelor naturale și a pieselor de lemn;

O2. Să descrie verbal modelele create prin motivarea acțiunilor întreprinse;

ȘTIINȚĂ:

O3. Să recunoască instrumente muzicale;

O4. Să realizeze instrumente muzicale din materiale naturale;

ARTĂ:

O5. Să folosească ductul pensulei urmărind forma;

O6. Să observe comparativ diferențele de formă, dimensiune și culoare;

BIBLIOTECĂ:

O7. Să lipească elementele pentru a forma tablouri din povestea „Neliniștea unei frunze”;

O8. Să repovestească pe baza imaginilor;

STRATEGII DIDACTICE:

Metode și procedee: conversația, explicația, exercițiul, demonstrația

Resurse materiale: Sticle goale de diferite dimensiuni, ramuri, frunze, conuri de brad, scoarță de copac etc., bețe subțiri, ațe pentru legat, mărgelile, pietricele sau nisip, lipici, markere colorate sau vopsele pentru decorare, acuarele, pensule, măr, pară, frunze de diferite mărimi și culori, coli, imagini, lipici, scrisoare, jetoane;

Forme de organizare: frontal, individual, grupuri mici

DURATA: 30 de minute

DEMERSUL DIDACTIC

Momentul activității	Conținutul activității	Strategia didactică			Evaluare
		Metode și procedee	Materiale didactice	Forme de organizare	
Moment organizatoric	În vederea bunei desfășurări a activităților de învățare, au loc: aranjarea mobilierului, stabilirea liniștii și asigurarea unei atmosfere de lucru adecvate.				
Captarea atenției	Se realizează printr-o scurtă deplasare cu copiii în curtea grădiniței pentru a colecta materiale naturale precum ramuri, frunze, conuri de brad, castanet, scoarță de copac, obiecte plasate în coșuri/cutii sau în apropierea acestora pentru a le transporta înauntru. Materialele aduse sunt plasate de preșcolari pe mese după indicațiile educatoarei.	Conversația Explicația	Materiale naturale Sticle Piese construite Imagini Lipici Jetoane	Activitate frontală	
Anunțarea temei a scopului și a obiectivelor	Se anunță activitățile ce urmează să fie desfășurate la fiecare centru de interes și obiectivele pe înțelesul copiilor.	Explicația Conversația		Activitate frontală	
Desfășurarea activității	Se face trecerea pe la fiecare sector pentru ca preșcolarii să identifice materialele, se explică acestora sarcina de lucru și se enumeră criteriile de evaluare. La centrul Construcții copiii au de realizat prin îmbinare, suprapunere și alăturare de piese castelul pentru Zâna Toamna. Pentru a face castelul au nevoie să separe și să grupeze frunzele după mărime, culoare și formă și să procedeze asemănător și cu celelalte elemente naturale puse la dispoziție.	Conversația Explicația Demonstrația Exercițiul Conversația	Cuburi construcții Materiale naturale	Activitate frontală Activitate individuală	Orală
	La centrul Știință preșcolarii au de identificat instrumente muzicale și de realizat un instrument din materiale naturale pentru decorare, o sticlă de plastic și nisip pentru a produce sunete.	Exercițiul Conversația	Jetoane Materiale naturale Sticle de plastic Lipici	Activitate frontală Activitate individuală	Orală

	<p>La centrul Artă copiii au de realizat un tablou cu fructe de toamnă „Mărul și para”.</p> <p>La centrul Bibliotecă preșcolarii au de realizat tablouri cu secvențe din povestea „Neliniștea unei frunze” prin lipirea unor frunze și ramuri pentru a ilustra momentele principale.</p> <p>Pe tot parcursul activității, preșcolarii sunt atent supravegheați, îndrumați și ajutați de către educatoare. Copiii se pot muta la alt sector, în raport cu dorința lor și nivelul de realizare al sarcinilor primite.</p>	<p>Explicația Exercițiul Conversația</p> <p>Explicația Exercițiul Conversația</p>	<p>Fructe Acuarele Pensule</p> <p>Materiale naturale Imagini Lipici</p>	<p>Activitate individuală Activitate frontală Activitate frontală Activitate individuală</p> <p>Activitate în grupuri mici</p>	Orală
Evaluarea activității	Se realizează turul galeriei prin vizitarea fiecărui centru de interes, se fac aprecieri cu privire la produsele realizate în urma activității cu trimitere la criteriile de evaluare.	Turul galeriei Conversația Explicația		Activitate frontală	Analiza produselor activității Aprecierea verbală
Încheierea activității	În curtea grădiniței se descoperă un plic în care este un mesaj de mulțumire către preșcolari pentru activitatea de la centre de la Zâna Toamna.	Conversația	Scrisoare	Activitate frontală	Aprecierea verbală

BIBLIOGRAFIE:

- M.E.N. (2019). *Curriculum pentru educație timpurie*;
- Neațu, P., Antonovici, Ș. (2008). *Jocuri și activități alese*. București: Editura Aramis Print;
- Gardner, H. (1993). *Frames of Mind: The Theory of Multiple Intelligences*. Basic Books.

Optimizarea integrării copiilor cu CES prin colaborarea dintre școală, familie și comunitate

Doctorand

Universitatea

Rezumat Articolul dat vizează aspectele dezvoltării unui sistem de interacțiune între participanții la procesul pedagogic în contextul educației incluzive: profesori, elevi, părinți, comunitate. Caracteristicile educației incluzive în Republica Moldova în stadiul actual sunt caracterizate pe scurt. Alături de avantaje, sunt analizate problemele cu care se confruntă actorii parteneriatului incluziunii: pregătirea minimă a instituției de învățământ pentru implementarea incluziunii, nepregătirea psihologică și metodologică a cadrelor didactice pentru introducerea practicii incluzive, complexitatea relațiilor interpersonale dintre partenerii educației incluzive. Sunt prezentate cercetări științifice, care reflectă interacțiunea instituției de învățământ, elevilor și părinților acestora, comunității – parteneri incluși în procesul de incluziune.

Cuvinte cheie: copii cu nevoi educaționale speciale, educație incluzivă, integrare, compensare, dezvoltare, mediu educațional confortabil, cooperare și interacțiune dintre actorii parteneriatului de incluziune.

La etapa actuală, dezvoltarea sistemului educațional din Republica Moldova este strâns legată de implementarea educației incluzive, care se datorează nu numai realizării drepturilor la educație ale copiilor cu CES, ci și tendințelor sociale.

Problemele și perspectivele educației incluzive sunt discutate în mod activ de savanții autohtoni și străini în domeniul pedagogiei și psihologiei V. Mîslițchi, L. Cuznețov, D. S. J.-S. Gordon, D. J. O'Rourke, A. Osborn, D. Mitchell și alții. Cercetările autorilor menționați relevă rolul semnificativ al implicării părinților în colaborarea cu școala în ceea ce privește dezvoltarea și educația copiilor, dar și avantaje pentru părinți, profesori și comunitate. În prezent incluziunea nu este ceva nou în sistemul educațional, dar necesită totuși o cercetare mult mai profundă a aspectelor educației incluzive, care necesită îmbunătățire și adaptare la mentalitatea unei anumite societăți. Educația organizată corespunzător în condiții de incluziune oferă fiecărui copil posibilitatea de a primi o educație adecvată nivelului său de dezvoltare, indiferent de statutul social, abilitățile fizice și psihice.

Aspectele educației incluzive sunt reliefate de diferite documente de politica educațională la nivel național și internațional și de cercetările în domeniul educației. [9] care includ programe adaptate, mijloace de predare speciale și materiale didactice, metode și tehnologii corective pentru predarea și educarea copiilor cu CES, mijloace tehnice de diferite tipuri, asigurarea accesului la

instituțiile de învățământ, furnizarea serviciilor de către asistentul personal fie tutorele copilului, activități suplimentare de remediere etc. Între timp, există și „alte condiții fără de care este imposibil sau dificil pentru elevii cu necesități speciale să stăpânească programele educaționale” [3]. Aceste „alte”, condiții suplimentare includ o întreagă gamă de domenii de activitate ale unei organizații educaționale care desfășoară procesul de incluziune.

Succesul implementării educației incluzive depinde de mulți factori. În primul rând, este suportul psiho-pedagogic al practicii incluziunii, ceea ce nu este posibil fără un grup bine ales de specialiști. Implementarea activităților de diagnostic și consultativ, corecțional și de dezvoltare și social și de muncă este asociată cu definirea îndatoririlor profesionale ale unui număr de specialiști: defectologi de diferite profiluri, logoped, psiholog, psihopedagogi, tutori [3; 5; 6; 14].

Pentru a coordona activitatea tuturor membrilor personalului didactic, este necesar de un specialist separat - un metodolog/coordonator al activității incluzive. Trebuie remarcat faptul că documentele de reglementare precizează în principal cerințele pentru nivelul de pregătire profesională a specialiștilor pentru implementarea standardului educațional de stat, însă gama responsabilităților specialiștilor incluși în procesul de incluziune nu este întotdeauna clar definită. [13].

Implementarea incluziunii trebuie să țină cont de necesitatea organizării unei game întregi de activități menite să creeze un mediu educațional confortabil din punct de vedere psihologic pentru elevii cu CES în ceea ce privește optimizarea integrării copiilor cu CES prin colaborarea dintre școală, familie și comunitate [14].

Și aceasta nu presupune doar munca cu copiii cu necesități speciale și părinții acestora, aceasta ar trebui să includă activități metodologice, de consiliere și educaționale sub aspectul pregătirii pentru adoptarea incluziunii de către cadrele didactice de diferite profiluri ale unei școli de învățământ general, copiii cu dezvoltare normativă și părinții acestora.

Gama de probleme care apar se rezumă în principal la următoarele puncte:

- incertitudinea cu privire la necesitatea introducerii unor practici incluzive;
- nepregătirea instituției de învățământ pentru implementarea incluziunii în ceea ce privește dotarea materială și tehnică;
- creșterea volumului de activitate didactică și extrașcolară a cadrelor didactice;
- nepregătirea psihologică și metodologică pentru introducerea practicilor incluzive;
- climat emoțional și psihologic nefavorabil într-un grup/clasă incluzivă;
- relații interpersonale complexe între profesori și elevi, profesori și părinți, părinții copiilor cu necesități speciale și părinții copiilor cu dezvoltare normativă [3; 4; 9; 11].

Multe dintre aceste probleme sunt legate de necesitatea creării unui mediu educațional unificat, confortabil din punct de vedere psihologic pentru toți participanții la procesul incluziv,

ceea ce, potrivit experților, este imposibil fără o strânsă cooperare între școală și familie. În acest sens, dintre diversele sarcini cu care se confruntă personalul unei organizații educaționale care implementează practica incluzivă, aș dori să evidențiez anumite domenii în dezvoltarea sistemului de relații „școală-familie”: îmbunătățirea culturii pedagogice a profesorilor și părinților, interacțiunea și cooperarea dintre participanții la educația incluzivă [1; 8; 14].

Cooperarea și interacțiunea partenerilor de incluziune se manifestă în învățarea comună, atunci când profesorii din învățământul general și special își unesc forțele pentru a satisface nevoile educaționale ale tuturor elevilor dintr-o clasă incluzivă, informând în același timp în mod necesar părinții despre procesul și rezultatele învățării (monitorizarea procesului educațional).

Dezvoltarea și implementarea programelor individuale și a standardelor educaționale pentru copiii cu CES nu trebuie să interfereze cu activitățile educaționale ale întregii clase.

Depinde de profesor să determine tipul de lecție și să utilizeze diferite tipuri de activități, distribuirea materialului teoretic și practic, alegerea metodelor și tehnicilor tradiționale sau a tehnologiilor inovatoare în diferite etape de însușire a materialului educațional. Toate acestea presupun cunoașterea elementelor de bază ale metodelor de predare pentru copiii cu necesități speciale, o idee de mijloace alternative de comunicare și disponibilitatea profesorului de a implementa programul specializat într-un mediu incluziv.

Printre alte forme de cooperare (parteneriat cu diverși specialiști, echipe la nivelul școlii), un loc aparte îl ocupă implicarea părinților în implementarea practicilor incluzive. Această direcție se realizează nu numai prin contacte constante cu părinții la întruniri, forumuri etc., ci și prin activități extrașcolare comune. Un rol semnificativ îl pot juca activitățile de consiliere bazate pe un program special dezvoltat de conștientizare a educației incluzive în rândul cadrelor didactice din instituțiile de învățământ și al părinților elevilor (inclusiv celor cu CES) în cadrul instituțiilor de învățământ care implementează astfel de programe [3; 4; 9].

Organizarea educației incluzive constă nu numai în crearea condițiilor materiale și tehnice pentru accesul nestingherit al copiilor cu CES în incinta instituției, ci și în înțelegerea de către copiii cu dezvoltare normală și părinții acestora a importanței participării copiilor cu necesități speciale la procesul educațional. Părinții copiilor cu CES consideră incluziunea nu numai ca o oportunitate pentru copiii lor de a primi o educație cu drepturi depline, ci și ca socializare într-un grup de egali și în societate. Părinții copiilor cu dezvoltare normală, așa cum am menționat mai devreme, adesea nu înțeleg și nu acceptă o astfel de poziție, exprimând diverse feluri de nemulțumiri precum ar fi scăderea nivelului de educație, posibile conflicte în grupul de elevi, teamă pentru sănătatea copilului etc. De regulă, toate acestea sunt legate de lipsa de înțelegere a modului în care „funcționează” educația incluzivă [7,8].

Ceea ce este important aici este strategia informației de înaltă calitate, desemnarea „bonusurilor” educației incluzive. Incluziunea pentru copiii tipici este un fel de școală a vieții, ajutor în determinarea unei poziții de viață, una dintre condițiile pentru formarea unei atitudini tolerante față de ceilalți. Acesta din urmă este relevant nu numai pentru școală, ci și pentru societatea modernă în ansamblu.

Fără îndoială, un mediu educațional incluziv este format din specialiști calificați ai școlii - întreg personalul didactic, dar un rol important revine părinților care sunt în cooperare cu organizația educațională. La urma urmei, părinții sunt cei mai interesați participanți la interacțiunea pedagogică. Activitățile educaționale comune ale școlii și ale familiei sunt implementate prin activități comune, complexe, sistematice într-o instituție de învățământ și în activități extrașcolare. Doar crearea unui mediu educațional confortabil și a unei atmosfere de înțelegere reciprocă, încredere, toleranță va ajuta toți participanții la procesul incluziv să câștige: elevii, părinții acestora, instituția de învățământ și comunitatea.

Parteneriatul eficient în procesul de optimizare a integrării copiilor cu CES prin colaborarea dintre școală, familie și comunitate permite inițierea unui teren comun în se crearea unui mediu educațional unic confortabil din punct de vedere psihologic între familiile copiilor care participă la incluziune, la îmbunătățirea relațiilor interpersonale dintre copii și adulți și perceperea tolerantă a noțiunii de incluziune în societate.

BIBLIOGRAFIE

1. UNESCO. Aspecte ale bioeticii în educație. Materiale de reper pentru diriginți, cadre didactice și manageriale din învățământul primar și gimnazial. Chișinău: Centrul Dialog intercultural, 2006. 152 p.
2. Băran-Pescaru A. Parteneriat în educație – familie-școală-comunitate. București: Aramis Print, 2004. 79 p.
3. Bodrug-Lungu V. Rolul familiei în educația copiilor. În: Didactica Pro, 2001. nr.4(8), p.44-46.
4. Braghiș M. Familia în calitate de partener educațional - factor al inovării educației, În: Pledoarie pentru educație – cheia creativității și inovării. Materialele Conferinței Științifice Internaționale. Chișinău: IȘE, 2011. p. 62-65.
5. Bunescu Gh., Alecu G., Badea D. (coord.) Educația părinților – strategii și programe. Chișinău: Lumina, 1997. 174 p.
6. Codul Educației al Republicii Moldova, nr. 152 din 17.07.2014. In: Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 24.10.2014, Nr. 319-324/634.

7. Convenția ONU cu privire la drepturile copilului.
8. Cuznețov L. Parteneriatul și colaborarea școală-familie-comunitate. Educația de calitate a copiilor și părinților. Larisa Cuznețov. UPS „Ion Creangă” din Chișinău; IȘE. Primex com SRL, 2018. – 188 p.
9. Creșterea rolului părinților și comunităților în guvernarea educației: Studii de politici educaționale. Resp. ed.: Anatol Gremalschi. Chișinău: S.n. (Tipogr. „Lexon-Prim”), 2017.
10. IOSIFESCU Ș. (coord.) Managementul educațional pentru instituțiile de învățământ. București: Tipogrup Press, 2001. p. 23.
11. Legea cu privire la drepturile copilului, nr. 338-XIII din 15.12.1994.
12. Parteneriatul școală–familie–comunitate. Laboratorul Consiliere și management educațional. Coord.: Speranța Țibu, Delia Goia et al. București: IȘE, 2014. Disponibil: http://www.ise.ro/wp-content/uploads/2015/03/Parteneriat_scoala-familie_ISE.pdf
13. Mîslițchi V. Parteneriatul educațional familie-grădiniță-școală. Ghid metodologic. Chișinău, 2015. 209 p.
14. Семаго Н.Я., Семаго М.М. Проблемные дети: Основы диагностической и коррекционной работы психолога. Москва: АРКТИ, 2000.
15. Зыкова Н.В. Взаимодействие семьи и школы при обучении детей с ОВЗ в процессе инклюзивного образования. Научно-методический электронный журнал «Концепт». 2016; Т. 20: 35 – 38.

Integrarea și incluziunea școlară a elevilor inadaptați social și cu dificultăți de învățare

Prof. Șuşnea Alina Camelia

Liceul Tehnologic de Transporturi Auto *Henri Coandă*

Orașul Arad, județul Arad, România

Acest articol definește pe scurt educația incluzivă și prezintă conceptele de bază ale unei pedagogii incluzive adaptate elevilor cu inadaptație socială și dificultăți de învățare. Acesta explică rolul directorului și atitudinile echipei școlare care sunt de natură să favorizeze incluziunea. În cele din urmă, prezintă cele cinci condiții recunoscute ca fiind cele care contribuie la succesul incluziunii.

Integrarea școlară înseamnă plasarea unui elev cu nevoi speciale într-un mediu școlar adaptat la nevoile sale, cum ar fi o clasă specială într-o școală obișnuită. Pe de altă parte, educația incluzivă se referă la plasarea unui elev cu nevoi speciale, indiferent de dificultățile sale, într-o clasă obișnuită adecvată vârstei sale și situată în școala locală.

Educația incluzivă a apărut la începutul anilor 1990. Ea reflectă o viziune inovatoare și ambițioasă inspirată de conceptul de integrare propus în anii 1970. Educația incluzivă urmărește să dezvolte un sentiment de apartenență și de acceptare în rândul elevilor cu nevoi speciale și să instituie măsuri de sprijin pentru a-i ajuta să învețe în cadrul programelor obișnuite. Predarea incluzivă înseamnă adaptarea abordărilor pentru a sprijini acești tineri în clasă. Ministerul Educației recunoaște serviciile educaționale oferite în afara programelor obișnuite în cadrul politicii sale de incluziune. În cadrul acestei politici, serviciile pentru elevii cu dizabilități sau dificultăți sunt stabilite pe baza unei evaluări personalizate a abilităților și nevoilor acestora. În urma acestei evaluări, elevul este, pe cât posibil, inclus într-o clasă obișnuită sau obține servicii educaționale în mediul cel mai natural pentru el și cel mai apropiat de domiciliul său.

Cine sunt elevii cu nevoi speciale?

Educația incluzivă acoperă două categorii de elevi cu nevoi speciale: cei cu dizabilități (deficiențe intelectuale, motorii, de limbaj, vizuale, auditive sau atipice, tulburări pervazive de dezvoltare sau tulburări psihopatologice) și cei cu dificultăți de adaptare sau de învățare (probleme de comportament, tulburare de hiperactivitate cu deficit de atenție (ADHD), dislexie etc.) Ne vom ocupa doar de condițiile care favorizează includerea celei de-a doua categorii - ceea ce nu exclude aplicarea lor la prima.

Rolul conducerii și atitudinile prealabile ale echipei școlare

Educația incluzivă este un proces complex. Așadar, înainte de a face schimbări în clasă, responsabilii trebuie să se mobilizeze și să lucreze la o viziune comună. Rousseau, Vézina și Dionne (2008) sugerează că cei implicați în acest proces (conducerea, cadrele didactice, profesioniștii din domeniul intervenției etc.) ar trebui mai întâi să își ia timp pentru a-și defini viziunea, nu doar asupra educației incluzive, ci și asupra educației în general; pentru a-și clarifica înțelegerea unor concepte precum învățarea, motivația, succesul și diferența. Aceiași autori menționează, de asemenea, că directorul școlii trebuie să fie purtătorul proiectului de incluziune. Diverșii actori implicați se vor mobiliza cu atât mai mult dacă simt că au sprijinul directorului, dar și dacă acesta întărește zilnic implicarea membrilor echipei. Într-adevăr, succesul sarcinii globale

depinde de sarcinile individuale ale fiecărui membru al echipei. Prin urmare, conducerea trebuie să recruteze persoane care doresc să se implice, care sunt deschise la schimbare și, mai presus de toate, care au o bună capacitate de adaptare (flexibilitate), deoarece s-ar putea să fie nevoite să facă față unor circumstanțe neprevăzute.

Condiții recunoscute ca fiind cele care contribuie la succes

În cadrul unui studiu privind atitudinea cadrelor didactice față de condițiile care favorizează educația incluzivă, Bélanger (2006) evidențiază cinci obiective de intervenție care sunt tot atâtea condiții care facilitează procesul de incluziune și asigură succesul acestuia.

1- Adaptarea și diversificarea predării

Pentru început, profesorii își pot adapta predarea în mai multe moduri. Să ofere o predare mai concretă bazată pe ajutoare fizice, să reformuleze instrucțiunile sau explicațiile, să consolideze comportamentele așteptate sau să ofere mai multe sesiuni scurte de lucru, mai degrabă decât una lungă. În al doilea rând, profesorii își pot diversifica, de asemenea, predarea. Ei ar putea, de exemplu, să profite de predarea prin cooperare, cerând unui elev să explice celorlalți puncte ale subiectului, să asocieze un elev mai avansat cu un elev cu nevoi speciale ca parte a unui efort de echipă sau să profite de acest timp liber pentru a oferi ajutor individualizat. Profesorul ar putea, de asemenea, să ofere timp de recuperare elevilor care încă nu înțeleg anumite concepte. Pe lângă faptul că ușurează munca profesorului, predarea prin cooperare le permite elevilor să se ajute și să se sprijine reciproc. Trebuie remarcat faptul că adaptarea și diversificarea predării ar trebui să vizeze satisfacerea nevoilor particulare ale anumitor elevi, fără a le neglija pe cele ale restului grupului.

2- Colaborarea între membrii echipei și cu părinții

Este important de subliniat importanța colaborării între cadrele didactice. Atunci când acest lucru se întâmplă, se dezvoltă un sentiment de apartenență și profesorii se simt mai susținuți. Coeziunea care se dezvoltă între ei se reflectă treptat în acțiunile lor, care devin mai consecvente. De asemenea, colaborarea le oferă profesorilor posibilitatea de a-și împărtăși expertiza și metodele de lucru (gestionarea clasei, schimbul de materiale etc.). De asemenea, facilitează discutarea situațiilor dificile și colaborarea prin adoptarea unor metode de rezolvare a problemelor. Dar cooperarea dintre profesori și profesorii de recuperare, psihopedagogi, asistenți sociali etc. este la fel de vitală. Această colaborare permite stabilirea unor obiective de învățare sincronizate și mai bine adaptate la realitatea tinerilor, oferind în același timp posibilitatea de a face schimb de experiență. În plus, sprijinul părinților este de neprețuit pentru succesul procesului de incluziune școlară. Odată ce s-a stabilit comunicarea între personalul școlii și părinți, există un schimb de informații relevante care facilitează preluarea și generalizarea activității școlii acasă de către părinți.

3- Adăugarea de resurse umane

Prezența suplimentară în clasă a unui profesor de recuperare, a unui psihopedagog sau a unui al doilea profesor poate sprijini mulți profesori care experimentează educația incluzivă. Nu numai că profesorul are mai mult timp pentru ceilalți elevi, dar îi poate și supraveghea mai bine.

4- Formarea primită de profesori

Bélanger (1) a evidențiat faptul că formarea îi echipează pe profesori pentru a răspunde mai bine nevoilor speciale ale anumitor elevi și pentru a depăși dificultățile pe

care le întâmpină. Bineînțeles, odată cu experiența, devine mai ușor pentru personalul școlar să răspundă la situații complexe. Cu toate acestea, mulți profesori subliniază importanța dobândirii și extinderii cunoștințelor lor în domeniul educației speciale, în special în ceea ce privește psihologia și pedagogia. Formarea continuă și participarea la diverse evenimente (conferințe, simpozioane etc.) contribuie la actualizarea și aprofundarea cunoștințelor lor cu privire la dificultățile elevilor, la cauzele acestor dificultăți și la modalitățile de lucru cu aceștia pentru a le remedia (planificarea programelor și strategiile de predare, tehnici de gestionare a clasei sau de abordare a comportamentelor dificile etc.).

5- Constatăm că instituirea unui program de sprijin sau de asistență pentru lucrătorii școlari tinde să apară în mod natural și informal atunci când un mediu se angajează într-un proces de incluziune. În termeni practici, acest lucru poate implica întâlniri săptămânale în cadrul cărora lucrătorii de sprijin discută despre dificultățile pe care le întâmpină și despre metodele de rezolvare a problemelor. Expertiza consultantilor poate fi, de asemenea, necesară pe parcursul implementării proiectului de incluziune. Important este ca părțile interesate să nu se simtă singure în fața dificultăților cu care se confruntă.

Concluzie

Succesul educației incluzive este, în primul rând, un succes de echipă. Atitudinile de bază ale membrilor echipei școlare, fie că sunt favorabile sau nefavorabile, vor influența în mod necesar procesul de incluziune. În acest sens, este important ca cei care doresc să se implice să își definească viziunea asupra incluziunii și a educației, precum și rolurile lor respective. Conducerea trebuie, de asemenea, să îi sprijine pe membrii implicați. Pe lângă condițiile prealabile, succesul procesului de incluziune depinde de o serie de condiții, dintre care au fost evidențiate cinci: adaptarea și diversificarea predării, colaborarea între membrii echipei de lucru și cu părinții, adăugarea de resurse umane, nevoile de formare și punerea în aplicare a programelor de sprijin. Este important de reținut că o abordare a incluziunii care nu ține cont de condițiile recunoscute ca fiind favorabile acesteia riscă să eșueze. Mai mult, o abordare inadecvată poate afecta negativ calitatea intervențiilor realizate cu elevii - indiferent dacă aceștia au sau nu nevoi speciale - ca să nu mai vorbim de faptul că poate crea nemulțumire în rândul celor care o pun în aplicare (profesori, asistenți, administratori, părinți etc.).

Bibliografie:

1. Chelcea S. *Un secol de cercetări psihosociologice, 1897-1997*. Iași: Polirom, 2002.
3. Mișu A., *Sociologie*. Cluj-Napoca, 2008.
4. Neculau A. *Manual de psihologie socială*. Iași: Polirom, 2004.
5. Rusnac S. *Preocupări contemporane ale psihologiei sociale*. Chișinău, 2007.

**Școala Gimnazială „Mihai Viteazul” -
structura Grădinița cu Program Prelungit „Dumbrava Minunată”
Târgu Mureș**

Integrarea copiilor cu cerințe educative speciale (CES)

***„Școala trebuie adaptată la copii și nu copiii adaptați școlilor.”
Alexander Sutherland***

**SZATHMÁRY ANDREA-IMOLA
profesor pentru învățământ preșcolar**

Integrarea educativă vizează reabilitarea și formarea persoanelor cu nevoi speciale aflate în dificultate psiho-motorie, cu dizabilități senzoriale, intelectuale, de limbaj, psiho-comportamentale, printr-o serie de măsuri de natură juridică, politică, socială și pedagogică. Principiul de bază al acestei tendințe este acela de a adapta școala și educația la diversitatea tipurilor și a posibilităților de învățare, la interesele și abilitățile de care aceștia dispun. Integrarea este procesul complex și de lungă durată ce presupune asigurarea participării copiilor cu CES la viața profesională, împreună cu ceilalți copii, favorizându-se autocunoașterea și familizarea reciprocă. În sens mai larg, integrarea educativă presupune schimbarea mentalităților cu privire la rolul social al școlii, schimbarea mentalităților în plan individual, al cadrelor didactice, al părinților, etc.

Problematika integrării copiilor cu CES în învățământul de masă aduce în discuție conceptul de egalitate a șanselor. Prin egalitatea șanselor se înțelege acel proces prin care diversele sisteme ale societății și mediului sunt puse la dispoziția tuturor. Existența copiilor cu CES a pus în fața învățământului probleme dintre cele mai diverse, de la forme de organizare a activității, metodologia didactică, strategiile de evaluare, strategiile de predare/învățare, modalități de diferențiere a activității și/sau a conținuturilor învățării, etc. până la complexa problemă a segregării sau/și integrării acestor copii în învățământul de masă.

Din categoria copiilor cu CES fac parte atât copiii cu deficiențe propriu zise, cât și copiii fără deficiențe, dar care prezintă manifestări stabile de inadaptare la exigențele grădiniței. Din această categorie fac parte:

- copiii cu deficiențe senzoriale și fizice (tulburări vizuale, tulburări de auz, dizabilități mintale, paralizia cerebrală);

- copiii cu deficiențe mintale, comportamentale (tulburări de conduită, hiperactivitate cu deficit de atenție-ADHD, tulburări de opoziție și rezistență);

- copiii cu tulburări afective, emoționale (anxietatea, depresia, mutism selectiv, atacul de panică, tulburări de stres posttraumatic, tulburări de alimentație: anorexia nervoasă, bulimia nervoasă, supra-alimentarea);

- copiii cu handicap asociat;

- copiii cu dificultăți de cunoaștere și învățare (dificultăți de învățare, sindromul Down, dislexia, discalculia, dispraxia);

- copiii cu deficiențe de comunicare și interacțiune (tulburări din spectrul autistic, sindromul Asperger, întârzieri în dezvoltarea limbajului).

Integrarea înseamnă:

- a educa copiii cu CES în grădinițe obișnuite alături de copii tipici;
- a face adaptări curriculare periodice;
- a crea planuri individualizate de intervenție în funcție de stadiul de dezvoltare al fiecărui copil, implicarea unei echipe multidisciplinare formată din educator, psiholog, logoped, consilier școlar;
- a permite accesul copiilor cu CES la programul și resursele grădiniței;
- a ține cont de problemele părinților;
- a asigura programe de sprijin personalizate fiecărui copil cu CES;
- a acorda ajutor cadrelor didactice în procesul de aplicare și implicare a programelor de integrare;

Grădinița care îi receptează în colectivitatea sa pe copiii defavorizați și își determină intern „direct și indirect”, atitudinea față de aceștia este alcătuită din: educatoare, părinți, copii, iar la nivel extern, societatea cu numeroase instituții și diverși factori media. O condiție esențială pentru reușita acestor acțiuni comune ale celor trei factori activi din grădiniță este existența unor relații de înțelegere, constructive care se realizează prin atitudini deschise, prin disponibilitate, printr-un „pozitivism” specific ce se cimentează cu voință și convingere. Educatoarea trebuie să cunoască deficiențele copiilor pe care îi va primi în grupă în scopul înțelegerii acestora și pentru a-și putea modela activitățile, în funcție de necesitățile copiilor. Grupa în care va fi integrat copilul cu cerințe speciale va trebui să primească informații într-o manieră corectă și pozitivă despre acesta. Este foarte importantă sensibilizarea copiilor și pregătirea lor pentru a primi în rândurile lor un coleg cu dizabilități. Sensibilizarea se face

prin stimulări: crearea și aplicarea unor jocuri care permit stimularea unor deficiențe (motorie, vizuală, auditivă), ceea ce determină copiii să înțeleagă mai bine situația celor cu dizabilități: prin povestiri, texte literare, prin discuții, vizitarea/vizita unor persoane cu deficiențe.

Educatorea trebuie să cunoască toți copiii cu care lucrează în grupă. Ea face permanent observații referitoare la progresele programului educativ. Copiii cu CES sunt parte a grupului de copii. Ei participă, după posibilitățile lor la activități și programe. Este important ca educatoarea să evalueze activitățile copilului cu CES nu prin comparare cu rezultatele altor copii din grupă, ci prin raportare la efortul depus de acesta. Evaluarea progresului elevului cu CES trebuie să fie un proces continuu, iar rezultatele evaluării să demonstreze nivelul de atingere a finalităților de învățare, proiectate în curriculumul individualizat și astfel va constitui un argument pentru eventualele modificări.

Primirea în grupă a copilului cu cerințe educative speciale, atitudinea față de el trebuie să păstreze o aparență de normalitate, copilul trebuind să fie tratat la fel cu ceilalți copii din grupă. De aceea trebuie să exprime aceleași așteptări și să stabilească limite similare în învățare ca și pentru ceilalți copii din grupă. Ea trebuie să își asume rolul de moderator, să promoveze contactul direct între copiii din grupă și să direcționeze întrebările și comentariile acestora către copilul cu cerințe educative speciale. De asemenea, trebuie să-i încurajeze și să-i stimuleze ori de câte ori este nevoie pe aceștia, dându-le încrederea în forțele proprii, în propria reușită în acțiunile întreprinse, evidențiind unele abilități sau interese speciale lor în dezvoltarea și sprijinirea cărora trebuie implicate și familiile copiilor.

Educatorea observă și identifică problemele de dezvoltare sau riscurile de dezvoltare care apar atât din modul de răspuns la diferite activități cât și din informațiile primite de la medic sau de la familie. Dacă pe o perioadă anume educatoarea observă că problemele sunt frecvente, au intensitate și se manifestă acut, trebuie să ceară sprijin la un profesionist (psiholog, logoped, consilier psihologic). Chiar dacă copilul va urma un program de intervenție personalizată pentru remedierea problemelor sale, rolul educatoarei va fi mereu important, căci ea urmărește permanent în cadrul grădiniței și în activitățile zilnice și poate consolida progresele programului. Același lucru se petrece și cu rolul părinților: ei trebuie antrenați în orice activitate de sprijinire sau remediere a problemelor copilului, să continue acasă programul, pe măsura posibilităților, dar cu toată încărcătura afectiv-emoțională pe care o aduce mediul familial. Copiii cu cerințe educative speciale integrați în programul grădiniței trebuie să dispună de o bună colaborare între educatoare, părinți, psihologi și profesorul logoped.

Pentru părinții unui copil cu cerințe educative speciale, pasul acceptării unui diagnostic poate fi greu de făcut și întârzie demararea unei terapii corespunzătoare, atât de necesar. Etapele prin care trece, de obicei, familia, variază de la stare de șoc, negare, neîncredere, (auto) învinuire până la acceptare, resemnare și lupta pentru viitorul mai bun al copilului. Cooperarea dintre familie și specialiștii în domeniul are ca efect integrarea cu succes a copilului în grădiniță, creându-i acestuia sentimentul apartenenței, crescând încrederea în forțele proprii și ajutându-l să devină independent, cu șansele reale la o viață fericită.

Părinții sunt parteneri la educație pentru că dețin cele mai multe informații despre copiii lor. Relația de parteneriat între părinți și grădiniță presupune informarea părinților cu privire la programul grupelor, la conținuturile și metodele didactice, dar presupune și întâlniri cu aceștia, participări la expoziții, excursii, serbări, vizite, etc., în care sunt implicați proprii lor copii. Această relație a grădiniței cu părinții copiilor cu cerințe educative speciale este necesară și benefică, ea furnizând, informațional, specificul dizabilității preșcolarului, precum și date despre contextul de dezvoltare a acestuia. Părinții informează grădinița și despre factorii de influență negativă care ar trebui evitați (fobii, neplăceri, stimuli negativi, atitudini care determină inhibarea/izolarea copiilor). Angajarea și responsabilizarea familiei în educația copiilor este fundamentală pentru reușita participării la programul instructiv - educativ al grădiniței. La orice copil, în mod particular la copiii cu dizabilități, gradul de interes și de colaborare a părinților cu grădinița este, cel mai adesea, proporțional cu rezultatele obținute de aceștia. Prin comunicarea bilaterală părinții creează un parteneriat strâns în sprijinul copiilor, se formează comunitatea și cultura grădiniței, cadru în care aceștia se simt ca și membri ai „unei familii”. De aceea, putem afirma că familia este primul educator și are cel mai mare potențial de modelare.

În calitate de educator, am fost pusă deseori în situația de a avea în grupă preșcolari cu cerințe educative speciale și, în astfel de situații, am încercat să găsesc cele mai bune metode de predare-învățare pentru a-i determina pe toți participanții la actul educațional să se implice conștient în activitățile derulate. Am ținut cont de faptul că preșcolarii integrați au nevoie de sprijinul nostru al cadrelor didactice și de sprijinul colegilor de grupă. Ei nu trebuie excluși în niciun fel, nu trebuie „uitați” în grupă pornind din faptul că nu sunt la nivelul celorlalți copii pe anumite arii curriculare. Copiii cu cerințe educative speciale nu doar că pot fi integrați, ci pot fi integrați cu succes în grădiniță și ulterior în școală, ajutându-i să devină adulți independenți și fericiți.

Profesioniștii joacă un rol esențial în progresarea către educația incluzivă. Și asta, pentru că, de cele mai multe ori, ei sunt puntea de legătură dintre cel care învață (cu dizabilități), familie și școală. Având abilități și experiențe adecvate, profesioniștii pot să ajute atât familia, cât și pe furnizorii de educație să capete încredere din ce în ce mai mare în posibilitățile pe care le poate avea o persoană cu dizabilități care învață.

Ca și concluzie, pentru a putea crea o lume mai bună, în care toți oamenii să fie și să se simtă egali, este necesar ca fiecare să fie dornic de a primi cu brațele deschise orice persoană, indiferent de cât de diferită este, iar pentru ca acest lucru să fie posibil este necesar să existe comunicare și o dorință de a acumula cât mai multe metode pentru a integra persoanele cu CES.

Toți copiii au dreptul de a fi educați împreună, oricare ar fi dizabilitatea/handicapul sau dificultatea de învățare.

Educația integrată este un drept pentru respectarea căruia este nevoie de o educație bună și de bunul simț social.

Bibliografie:

Cocorada E., Năstasă L., „Fundamentele psihopedagogiei speciale. Introducere în logopedie”, Editura Psihomedica, Sibiu, 2007

Purcia S., „Ocrotirea și integrarea copiilor handicapați”, Editura Psihomedica, Sibiu, 2003

UNICEF – „Educația inclusivă în grădiniță: dimensiuni, provocări și soluții”, București 2012

<https://edict.ro/copiii-cu-ces-in-gradinita/>

<https://edict.ro/copilul-cu-ces-la-gradinita/>

<https://conil.ro/integrarea-copiilor-cu-cerinte-educative-speciale-in-gradinita/>

Consilierea și orientarea în carieră a elevilor

**Tanko Maria – CJRAE Timiș - Liceul Tehnologic "Sf. Nicolae"
Deta**

Cunoașterea elevului presupune o activitate complexă, care constă în culegerea datelor despre elev din diverse medii (familie, școală, grupuri de prieteni, etc.) în realizarea unor interviuri și utilizarea unor metode specifice de investigare a personalității. Această activitate constituie o condiție fundamentală a organizării și a desfășurării eficiente a procesului de educație, dar și o componentă esențială a procesului de consiliere și orientare școlară.

Autocunoașterea este o condiție esențială a orientării școlare și profesionale. Este un proces complex ce necesită un anumit nivel de dezvoltare a conștiinței, un anumit nivel și volum de cunoștințe atât despre nivelul social înconjurător, cât și despre propria persoană. Ea presupune un profund proces de autoanaliză, însoțit de înțelegerea și aprecierea celor din jur, o autoapreciere a propriului comportament, a rezultatelor obținute în muncă în comparație cu cei din jur.

Autocunoașterea îl ajută să discearnă interesele sale trainice, durabile de cele trecătoare, instabile, ce apar mai curând ca năzuințe, aspirații, dorințe mai mult sau mai puțin conștientizate. Pe de altă parte, autocunoașterea presupune posibilitatea de autostăpânire, autodeterminare în vederea perfecționării personalității. Aceasta înseamnă că elevul își cunoaște nu numai calitățile și posibilitățile sale, dar și defectele, insuficiențele voinței și ale caracterului, ale intelectului.

Cunoscându-le, el poate proceda la alegerea profesiei mai matur, orientându-se nu atât după criteriile exterioare și formale sau după influențele momentului, ci pe baza unei confruntări a calității persoanei cu exigențele liceului și respectiv profesiei preferate.

Pentru consilierea și orientarea carierei elevilor, o importanță deosebită o prezintă educarea intereselor cognitive și profesionale, precum și a aptitudinilor acestora, dirijarea aspirațiilor în direcția ofertei sociale privind necesarul forței de muncă și cultivarea unei motivații superioare, care stau la baza opțiunilor școlare și profesionale. Modalitățile cele mai eficiente de educare a acestor variabile de personalitate, care în procesul formării și dezvoltării lor se intercondiționează, sunt reprezentate de acele preocupări școlare și extrașcolare care au o puternică rezonanță în personalitatea elevului, preocupări "în care elevul este angajat și în care pe baza disponibilităților sale psihice și fizice, copilul poate obține satisfacții" (pag. 78, Tomșa). Această pregătire psihologică a elevilor nu înseamnă grăbirea luării unei decizii și nici constrângerea și împingerea lor spre anumite tipuri de studii sau ramuri de activitate profesională. Ea constituie, în esență, o acțiune permanentă de dirijare a procesului de formare a personalității fiecărui elev în parte în direcția realizării unei concordanțe între ceea ce vrea (sistemul de preferințe, aspirații și dorințe), ceea ce poate (cunoștințe, abilitățile și capacitățile de care dispun) și ceea ce trebuie să facă elevul (oferta de muncă, cerințele vieții sociale).

Unul din elementele importante pentru managementul carierei este, așa am arătat deja, cunoașterea de sine. În continuare voi detalia acele aspecte care au o relevanță mai mare pentru deciziile de carieră, chiar dacă autocunoașterea nu se oprește doar la acestea.

Interesele – reprezintă preferințele cristalizate ale unei persoane pentru anumite domenii de cunoștințe sau de activitate. El constituie unul din elementele importante de decizie în carieră. Preferințele pentru anumite domenii de cunoaștere și activități, favorizează alegerea ocupațiilor în care aceste interese pot fi valorificate.

Modalități de investigare a intereselor:

- reflectarea sistematică asupra alegerilor anterioare;

- inventarele de interese, instrumentele cele mai utilizate în intervențiile de orientare. Inventarele de interese au adesea și variante care se pot auto-administra și pot fi utilizate în autocunoaștere, spre exemplu Chestionarul de interese bazat pe teoria lui Holland.

Valorile – reprezintă convingerile bazale ale indivizilor. Ele sunt surse motivaționale și ale standardelor individuale de performanță într-un anumit domeniu.

Modalități de investigare a valorilor personale:

- Ierarhizarea unor valori date;
- Analiza alegerilor anterioare;
- Utilizarea discreționară a timpului;
- Analiza fanteziilor personale legate de carieră;
- Identificarea modelelor.

Caracteristicile de personalitate – reprezintă pattern-uri tipice de gândire, comportament, afectivitate și relaționare pe care le manifestă o persoană. Simțul comun spune că personalitatea este variabila centrală, determinantă în alegerea și adaptarea la carieră. Persoane cu caracteristici de personalitate similare pot să aibă performanțe bune și să fie mulțumiți în ocupații diferite, așa cum persoane cu caracteristici diferite pot prefera aceeași ocupație sau ocupații similare. Aceasta deoarece comportamentul nostru este determinat nu doar de caracteristicile noastre personale, ci și de caracteristicile mediului în care se desfășoară.

O modalitate uzitată de a corela caracteristicile de personalitate cu mediile ocupaționale este evaluarea acestora pe patru dimensiuni bipolare (tipologia lui Jung). Este important ca adolescenții să înțeleagă relația mediată care există între aceste caracteristici de personalitate și mediile de muncă.

Aptitudini și deprinderi - Aptitudinea reprezintă potențialul unei persoane de a învăța și a obține performanță într-un anumit domeniu. Dezvoltată prin învățare și exersare, aptitudinea devine abilitate, iar prin aplicare în practică și automatizare, abilitatea devine deprindere.

Modalități de identificare a aptitudinilor:

- Inventarierea activităților pe care o persoană știe/ poate să le facă, cel puțin la un nivel mediu și fără un efort deosebit;
- Completarea unor chestionare special destinate identificării acestora. În majoritatea cazurilor chestionarele de aptitudini fac trimitere la domeniile ocupaționale care se valorifică. Pentru asigurarea succesului în profesii, în viață, trebuie să se stabilească un acord între fondul aptitudinal și aspirații pe care le poate realiza. Mulți tineri își făuresc planuri de viitor fără să se gândească dacă posedă și calitățile necesare îndeplinirii acestora. La fel fac și foarte mulți părinți care doresc pentru copiii lor un viitor mai fericit, mai plin de realizări mari, decât al lor. Dar părinții înțeleg că numai năzuințele singure, fără capacitățile interne și externe de realizare, rămân sterile, după cum nici fondul aptitudinal nu se poate fructifica de la sine fără condiții interne și externe.

Pentru absolvenții clasei a VIII-a se pune spre rezolvare o problemă importantă de orientare: alegerea școlii și ocupației de viitor, a pregătirii lor în continuare în direcția profesiei alese. În acest sens însă, nu toți elevii sunt pregătiți din timp, unii se gândesc la acest lucru abia în ultimul moment și de aceea apelează pentru soluționarea problemei, de obicei, în mod întâmplător la familie, prieteni, anunțurile din ziare, uneori și la cadrele didactice. Procedând în grabă, nesistematic, nu au întotdeauna opțiunea cea mai bună.

Întrucât numărul profesiilor și specialităților liceale este foarte mare, elevii singuri sau ajutați numai de către părinți nu-și pot alege în cunoștință de cauză tipul de liceu sau profilul în care să se realizeze din punct de vedere profesional. De asemenea, ei singuri nu-și pot cunoaște aptitudinile și capacitățile proprii, nu-și pot orienta interesele și aspirațiile în direcția

formării și dezvoltării lor depline. De aceea elevii trebuie ajutați de școală să se autocunoască și să-și însușească informațiile necesare cu privire la profilul școlar și profesional spre care optează, în conformitate cu fondul lor aptitudinal și cu necesitățile viitoare de cadre în profilul respectiv.

Designul activității de consiliere

Programul de consiliere s-a desfășurat pe parcursul a două etape, respectiv 10 ședințe:

În prima etapă m-am axat pe autocunoaștere pentru ca elevii să se descopere pe ei înșiși, să fie conștienți de calitățile, de așteptările lor, cât și de imaginea grupului despre ei.

În a doua parte m-am oprit asupra analizei fiecărei opțiuni în parte, asupra informațiilor despre liceele pentru care au optat precum și a pașilor pe care trebuie să-i facă pentru atingerea scopului propus.

În partea finală a programului au făcut o scurtă evaluare asupra întregului proces de consiliere. Ședințele s-au desfășurat săptămânal.

Pentru buna desfășurare a activității noastre mi-am propus să stabilem niște reguli. Câteva minute au lucrat individual și au pus pe hârtie 5 reguli pe care le-ar dori fiecare să fie respectate. Centralizându-le, am întocmit lista care a fost afișată la loc vizibil și a cuprins: seriozitate, confidențialitate, răbdare, respect față de celălalt, sinceritate, dreptul la propria opinie, voința de a ne cunoaște, lista rămânând deschisă pentru completarea altor reguli pe parcursul activității.

Pentru a se cunoaște mai bine, fiecare participant s-a prezentat prin câteva date personale discutând pe tema: "Ce știi despre colegul meu". Au primit câte un ecuson pe care și-au scris numele, o calitate a lor și un desen care să-i reprezinte.

A doua întâlnire (ședință) a cuprins alte exerciții de relaționare, cunoaștere și autocunoaștere. În acest sens participanții au completat "Harta valorilor" și au desenat "Spațiul existențial". Primul exercițiu a fost "Harta valorilor", elevii au primit câte o foaie de hârtie pe care au desenat 3 cercuri și cele 4 valori. Următorul exercițiu a fost "Spațiul existențial". Elevii au primit câte o coală de hârtie și au desenat spațiul în care trăiesc ei, locul unde le place să stea cel mai mult sau spațiul existențial pe care și-l imaginează să-l aibă.

Următoarea activitate (a treia) a vizat tot descoperirea de sine, propunând exercițiile "Harta inimii", "Harta minții". Au primit câte o foaie de hârtie pe care era desenată o inimă împărțită în patru părți. Ei au completat primele două rubrici de sus ale inimii, după care pentru completarea celorlalte două au făcut schimb de coli între ei. Regula jocului este că se va pune accent pe aspectele pozitive (calități) ale colegilor, mai puțin cele negative. Fiecare își prezintă desenul și au loc discuții. Exercițiul "Harta minții" se va desfășura după aceiași pași ca și cel anterior, pe coala de hârtie având desenat doar 3 rubrici.

Ședința a patra și-a propus să continue acțiunea de autocunoaștere, elevii să rezume ceea ce au descoperit despre ei până acum și să facă legătura cu meseriile existente în familie. În acest sens, le-am propus exercițiul "Arborele profesional". Vor desena un arbore, iar în coroana lui fiecare elev își va trece în partea dreaptă meseriile membrilor familiei din partea mamei (bunici, unchi, mătuși, verișori), iar în partea stângă din partea tatălui. Fiecare își prezintă arborele și au loc discuții.

Pentru identificarea activităților ce le vor putea face, elevii au lucrat apoi "Busola individuală", situându-le la poli opuși: "Ce pot să fac?"/ "Ce nu aș putea să fac?"

În ședința a cincea participanții au avut de completat un chestionar de interese bazat pe teoria lui Holland, având ca scop să cunoască domeniile de activitate corespunzătoare fiecărui tip de personalitate.

A doua parte a procesului de consiliere pune accent pe informarea elevilor despre rețeaua școlară existentă și evaluarea propriei situații.

Scopul celei de-a șasea ședințe este de a afla cât mai multe despre rețeaua școlară existentă la nivel de județ. După prezentarea rețelei școlare, elevii pot să pună întrebări pentru a afla alte detalii.

Fiecare elev va primi o coală de hârtie pe care o va împărți în două coloane. În prima coloană va trece liceele pentru care optează în ordinea preferată iar în coloana a doua va trece profilurile preferate, toate acestea în funcție de criteriile stabilite de el. Va face acest lucru pentru a vizualiza mai bine liceele și profilurile pe care le preferă și pentru a vedea dacă a înțeles mesajul transmis de mine, adică acela de a-și alege liceul și profilul în funcție de posibilitățile lui, de ceea ce vrea să facă mai departe, de ceea ce îi place, etc.

În ședința a șaptea am propus elevilor o analiză SWOT, care presupune evaluarea propriei situații, conștientizarea și determinarea calităților precum și recunoașterea slăbiciunilor care există, cunoașterea oportunităților și prevenirea pericolelor care pot apare.

Exercițiul propus spre rezolvare în ședința a opta "Privesc în față, direct, viitorul meu" îi va determina să se gândească și mai bine dacă sunt suficient de pregătiți pentru alegerea unei profesii. După ce au completat spațiile punctate, răspunzând întrebărilor, fiecare va citi ce a scris și vor avea loc discuții.

Elevii sunt îndrumați în ședința a noua să se gândească la pașii ce trebuie urmați pentru a ajunge la profesia dorită. Am sugerat să se gândească la aceste lucruri reprezentând un "Plan de carieră". Un alt punct de discuție a fost: Cum trecem peste obstacolele care apar pe parcurs?

Ședința a zecea și ultima, a avut ca scop evaluarea finală a procesului de consiliere și s-a realizat sub forma unui joc. Le-am cerut elevilor să se ridice în picioare și ținându-se de mâini cu ochii închiși să deruleze în minte pe scurt ședințele de până acum, ceea ce au câștigat în urma ședințelor, cum și-au clarificat problema pentru care au participat la acest proces de consiliere.

În continuare am împărțit ecusoane și ace cu gămălie. Sarcina era ca pe ecuson să-și scrie prenumele și o calitate câștigată în acest proces de consiliere.

Evaluarea activității se face prin completarea unor fișe de evaluare finală.

Bibliografie

1. BĂBAN, A. 2003, Consiliere educațională. Ghid metodologic pentru orele de dirigenție și consiliere, editura PSINET, Cluj-Napoca
2. DANCSULYI, A., CIUREA, R., LASZLOFFY, I., 2001, "Autocunoașterea, condiție esențială a orientării școlare și profesionale" în SALADE, D. "Contribuții la orientarea școlară și profesională", E.D.P., București
3. JIGĂU, M., 2001, Consilierea carierei, editura SIGMA, București
4. LEMENI, G., MICLEA M., 2004, „Consiliere și orientare” ghid de educație pentru carieră, editura ASCR, Cluj-Napoca
5. TOMȘA, GH., 1998, Orientarea și dezvoltarea carierei la elevi, Casa de Editură și Presă "Viața Românească", București

METODE DE OPTIMIZARE A INTEGRĂRII ELEVILOR CU CERINȚE EDUCAȚIONALE SPECIALE ÎN COLECTIVELE DE ELEVI

Prof. Țarălungă Simona

Școala Gimnazială „Alexandra Nechita” Vaslui

Una din explicațiile diferențelor de performanță istorică a diverselor societăți, în vogă în anii '70, se referă la motivația învățării. Raportul Clubului de la Roma consacrat acestui subiect, având printre autori pe Mircea Malița, a introdus învățarea, în dimensiunea sa de învățare istorică și socială, ca o condiție esențială a emancipării, a progresului și a dezvoltării umane. Această teză a fost pe larg dezbătută la nivel academic și decizional, fiind ulterior preluată în practica unor organizații internaționale. Astfel, Organizația Națiunilor Unite a realizat cu ajutorul acestei paradigme comparații, clasamente și analize globale, în încercarea de a explica diferențele existente între națiunile lumii în ceea ce privește ritmul de dezvoltare.

Potrivit dicționarului de psihologie (Popescu-Neveanu, 1978, p. 393), învățarea este o “activitate de însemnătate fundamentală pentru adaptarea la mediu și dezvoltarea psihocomportamentală”, care, în esență, constă în “asimilarea activă de informații însoțită de achiziționarea de noi operații și deprinderi”. Cei mai mulți specialiști consideră învățarea ca pe un proces care determină o schimbare de durată a comportamentului celui care învață, a modului de a gândi, simți și acționa al acestuia.

La sfârșitul unei activități de învățare, elevul va dispune de cunoștințe, priceperi, deprinderi, capacități, competențe, interese, atitudini, convingeri etc., pe care nu le avea înainte de învățare sau le avea la un nivel de performanță mai scăzut. Învățarea școlară este o formă particulară a învățării umane, ea realizându-se într-un cadru instituțional (școala) sub îndrumarea unor specialiști (educatoare, învățători, profesori). Reușita ei depinde atât de factorii interni, cum ar fi: capacitatea de învățare și nivelul de motivație ale elevilor, cât și de factorii externi, cei mai importanți fiind: calitatea predării, climatul din clasă și logica didactică. Învățarea va fi eficace atunci când, valorificând optim acești factori, va parcurge, în mod corespunzător, un șir de “evenimente” specifice și anume: receptarea, înțelegerea, memorarea, păstrarea și actualizarea.

Învățarea școlară, poate fi analizată din perspectiva a două aspecte, diferite, dar complementare, ale învățării școlare: cel procesual și cel motivațional. Aspectul procesual se referă la etapele care compun o secvență de învățare, în timp ce aspectul motivațional se referă la gradul de implicare a elevului în actul învățării și în rezolvarea sarcinilor de lucru. Cele două aspecte alcătuiesc o unitate indisolubilă și se desfășoară fie în mod alternant, fie convergent. De ce un elev învață, iar altul nu? De ce unii elevi se angajează în realizarea

sarcinilor școlare și perseverează până la atingerea scopului, în timp ce alții se descurajează la primul obstacol și abandonează activitatea propusă de profesor în favoarea alteia, pe care o preferă? Răspunsurile la aceste întrebări trebuie căutate în domeniul motivației. Aspectul motivațional se referă la gradul de angajare și implicare a elevului în actul învățării, deci la relația elev-sarcină (Radu, 2001, p. 48). Motivația învățării reprezintă ansamblul mobilurilor care declanșează, susțin energetic și direcționează activitatea de învățare. De obicei, considerăm motive ale învățării anumite dorințe, trebuințe de bază, cum sunt: dorința de autorealizare, autoafirmare, dorința de a obține note bune pentru a mulțumi părinții, teama de pedeapsă, curiozitatea, anumite interese etc.

Motivația învățării se subsumează sensului general al conceptului de motivație și se referă la totalitatea factorilor care îl mobilizează pe elev la o activitate menită să conducă la asimilarea unor cunoștințe, la formarea unor priceperi și deprinderi. Motivația energizează și facilitează procesul de învățare prin intensificarea efortului și concentrarea atenției elevului, prin crearea unei stări de pregătire pentru activitatea de învățare. Elevii motivați sunt mai perseverenți și învață mai eficient.

Motivația este una dintre cauzele pentru care elevul învață sau nu învață. În același timp însă, motivația poate fi efectul activității de învățare. Cunoașterea rezultatelor activității de învățare (mai ales când acestea sunt pozitive) susține eforturile ulterioare ale elevului. Din satisfacția inițială de a fi învățat, elevul își va dezvolta motivația de a învăța mai mult. Așadar, relația cauzală dintre motivație și învățare este una reciprocă.

Motivația energizează învățarea, iar învățarea încununată de succes intensifică motivația. Pentru a-l înțelege pe elev, pentru a-l instrui și educa în mod adecvat, profesorul trebuie să cunoască motivele care, împreună cu aptitudinile, temperamentul și caracterul, contribuie la determinarea conduitei și a reușitei sau nereușitei elevului în activitatea de învățare. Atât pentru cei care se află la catedră, pentru părinți sau pentru experții din domeniul științelor educației, motivația este cheia succesului în predare și învățare. Din discuțiile cu părinții, cel mai adesea un copil motivat este cel care dorește să aibă rezultate bune la școală, care nu așteaptă să fie împins de la spate să învețe și care este apreciat de profesori.

Pentru cadrele didactice, un elev motivat este, în primul rând, cel care ascultă cu interes ceea ce i se predă și care depune efort în a răspunde tuturor sarcinilor de învățare trasate. În context școlar, motivația nu este altceva decât procesul care conduce, ghidează și menține un anumit comportament dezirabil statutului de elev: participarea la ore, implicarea în activitățile de învățare din clasă și de acasă, rezolvarea cu succes a sarcinilor date etc. Părintele are dificila sarcină de a motiva copilul pentru învățare și educație, cele mai

importante elemente care contribuie la definirea viitorului său. De aceea, miza este atât de importantă încât merită efortul susținut, de lungă durată, deseori extrem de dificil. Studiile relevă faptul că cel mai important factor determinant pentru succesul școlar este atitudinea familiei. Părinții au puterea de a motiva copilul și de a conduce la succes în planul carierei școlare, chiar dacă școala nu are cele mai bune dotări și nu este plasată într-o arie cu o bună dezvoltare economică.

Pentru aceasta este important să se concentreze, pe lângă manifestarea atitudinii de respect constant față de învățare și instituția școlară, asupra unor aspecte importante pentru motivare (Popenici, 2009, pp. 88-92):
} să construiască pornind de la cunoștințele de bază - deseori, părinții și cadrele didactice doresc să vadă rezultatele la nivelul colegilor, cel puțin la nivelul mediei.

Este important a se avea în vedere că un copil nemotivat are invariabil lacune în cunoștințe, iar progresele se pot înregistra cu adevărat numai dacă este asigurat fundamental;
} să țină cont de faptul că progresele se produc în timp - este foarte ușor să scăpăm din vedere că schimbarea comportamentului și construirea motivației presupun timp și răbdare;
} să scoată în evidență beneficiile practice ale învățării asupra vieții lor - este important să ținem cont de faptul că elevii, în special copiii aflați în pragul adolescenței, gândesc total diferit față de adulți. Este necesar să facem efortul de a înțelege ceea ce este important pentru ei, care sunt căile de comunicare și mai ales să le reamintim mereu, ținând cont de interesele lor, care sunt beneficiile învățării și școlii asupra propriei lor vieți;
} să ajute copilul să își stabilească propriile obiective - este important ca fiecare copil să fie stimulat să se implice în propria sa educație, să aibă șansa și spațiul în care poate să își dezvolte propria personalitate. În acest proces, adultul poate să asiste copilul să-și stabilească propriile obiective;
} să ajute copilul să fie organizat și să se autodisciplineze - copiii au nevoie de ordine, dar au probleme în a o impune și a o menține.

Pentru aceasta, adultul trebuie să identifice strategii practice de responsabilizare a copilului, care au ca scop menținerea programului și ordinii; aici se aplică proverbul “așa cum îl crești așa îl ai”;
37 } să încurajeze copilul la fiecare pas - este important să încurajăm copilul, indiferent dacă este motivat pentru învățare sau nu;
} să atragă elevul în construirea sarcinilor de lucru și a traseului educațional ales - dacă implicăm elevul în stabilirea regulilor, acesta va avea puține justificări în cazul în care le încalcă, iar participarea activă în aceste decizii aduce un plus de responsabilitate. În spațiul școlar, fiecare cadru didactic trebuie (Popenici, 2009, p. 93):
} să utilizeze strategii didactice diferite pentru situații de învățare

diferite; nu există o strategie didactică cu aplicabilitate universală, indiferent de context; } să fie conștient de ce alege o anumită strategie didactică, în ce constă eficacitatea acesteia, care sunt rezultatele învățării pe care dorim să le atingem și cum pot fi acestea probate, verificate; } să adapteze strategiile didactice utilizate la caracteristicile beneficiarilor activităților de învățare – nivelul de cunoștințe, deprinderi cât și la atitudinile și gradul de motivație al acestora.

Eficacitatea unei strategii didactice trebuie confirmată, validată la clasă de către beneficiarii acesteia, dimensiunea motivațională fiind, în egală măsură, o condiție și o rezultată a activității didactice. Cu alte cuvinte, este nevoie de elevi motivați pentru ca aceștia să răspundă cu succes la o sarcină de învățare, la fel cum și o sarcină de învățare realizată cu succes contribuie de cele mai multe ori la menținerea sau creșterea nivelului de motivație al acestora. În general, principalele lucruri pe care părinții le așteaptă, sunt ca școala: } să contribuie la creșterea respectului de sine al copilului, al încrederii în sine; } să asigure un climat prietenos în școală, în care copilul să se simtă valorizat și protejat; } să ofere sprijin și căi practice de atingere a scopurilor educaționale (pe termen scurt – note, comportamente dezirabile sau pe termen lung – reușita la teste, examene și dezvoltarea interesului pentru carieră); } să comunice onest și direct cu părinții; } să manifeste respect și interes față de opinia părinților, de informațiile pe care ei le oferă legate de nevoile specifice ale elevului, punctelor slabe și tari de care ar fi bine să se țină cont în educația sa.

În general, principalele lucruri pe care le așteaptă cadrul didactic sunt ca părinții: } să sprijine copilul, să îl încurajeze și să contribuie la construirea încrederii în sine; } să sprijine activ eforturile școlii (prin atitudine, implicarea în educația copilului acasă, în context familial); } să colaboreze activ cu școala pentru stabilirea și respectarea regulilor și disciplinei în muncă și în comportament; } să informeze școala atunci când situații speciale în plan familial pot influența comportamentul sau performanțele elevului; } să manifeste respect și considerație față de cadrul didactic și de munca dificilă pe care o depune. Pe baza înțelegerii acestui set de așteptări reciproce, părinții și școala pot colabora, negocia și adopta strategii optime de motivare și implicare a copilului în procesul educativ. Învățarea este adesea ignorată de profesori în timpul lecțiilor, cei mai mulți dintre ei considerând că elevii trebuie să învețe acasă. Fără a minimaliza importanța învățării acasă, menționăm că bazele învățării școlare se pun în clasă, sub îndrumarea profesorilor, deoarece aceștia îi cunosc mecanismele și îi pot ajuta pe elevi să învețe eficient.

Motivația este crucială pentru învățarea eficientă și reprezintă o condiție absolută în

permanentizarea învățării pentru întreaga viață, fiind direct corelată cu emoțiile, imaginația și tipul de înțelegere. Ea determină implicarea într-un anumit tip de activitate sau comportament, în funcție de tipul de asociere care se realizează între acestea: putem spune că, de fapt, sistemul emoțional este la baza mecanismelor motivaționale, fiind un element indispensabil succesului școlar și, implicit, social. “Nu vei fi stăpân peste copii, dacă nu vei fi stăpân pe tot ce-i înconjoară. Amintește-ți că înainte de a îndrăzni să începi a forma un Om trebuie să găsești în tine exemplul pe care trebuie să-l dai!” Jean Jacque Rousseau

Bibliografie:

- o Florea, Nicoleta (2008), “Procesul instructiv-educativ în școala modernă”, Editura Arves, Craiova.
- o Jinga, Ioan, Istrate, Elena (2001), “Manual de pedagogie”, Editura All, București.
- o Popenici, Ștefan (2009), “Motivația pentru învățare: de ce ar trebui să le pese copiilor de ea și ce putem face pentru asta”, Editura Didactica Publishing House, București.
- o Popescu-Neveanu, Paul (1978), “Dicționar de psihologie”, Editura Albatros, București.
- o Zlate, Mielu (2006), “Fundamentele psihologiei”, Editura Universitară, București.

INCLUZIUNEA ÎN LECȚIA DE EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

NUME ȘI PRENUME: ȚÂRLE MONICA
COLEGIUL NAȚIONAL ” SILVANIA ” ZALĂU

Noțiunea de rol este strâns legată de cea de statut, între persoane existând relații de reciprocitate și complementaritate. Rolul se definește ca ansamblul comportamentelor pe care membrii grupului le așteaptă de la unul dintre componenți, (Dragnea Adrian, 2004) .

Rolul profesorului în educația modernă nu este doar , ca principal „agent” de transmitere a informațiilor este mai ales acela de a cunoaște aspirațiile și opțiunile elevului către anumite activități sociale sau profesii, să le dezvăluie elevilor solicitările impuse de acestea și după posibilitățile și potențialul lor să-i orienteze sau reorienteze spre domenii ocupaționale care, din punct de vedere al aspectului fizic și caracteristicilor psiho-motrice, corespund disponibilităților personale.

Trebuie sa existe o preocupare continuă a profesorului de a organiza mișcarea și de a transmite prin mijloace și metode specifice toate „datele”, cunoștințele, calitățile și deprinderile pentru integrarea/reintegrarea socială, conceperea și ducerea unui regim de viață sănătos și echilibrat.

Toate acestea fac din educație fizică o disciplină de actualitate, care trebuie să fie înțeleasă, apreciată și reconsiderată de toți, indiferent de vârstă, în primul rând pentru întărirea și menținerea stării de sănătate, apoi pentru integrarea socio-profesională, și, de ce nu, ca o rampă de lansare a talentelor și valorilor veritabile necesare sportului de performanță și societății noastre în general.

Preocuparea specialiștilor domeniului trebuie să fie conceperea, utilizarea și selecționarea de metode și mijloace adecvate, în funcție de resursele umane și materiale, de finalitățile fiecărui profil sau specializări, precum și găsirea de noi forme de organizare, de noi principii, metode de lucru, de transpunerea în plan conceptual a noi modalități de eșalonare a instrumentelor operaționale și găsirea de soluții practico-metodice de creștere a eficienței lecției de educație fizică, dar și spre o incluziune a celor care se află în situații de risc.

Ca principală formă de organizare a educației fizice, lecția reprezintă sursa din care elevul „învață” cum să se adapteze la condițiile social – profesionale, specifice vieții de adult, cum să-și întrețină starea de sănătate sau să-și petreacă plăcut și util timpul liber.

Calitatea actului didactic este condiționată de aplicarea într-o formă științifică modernă, atractivă, motivată, actuală și uzuală a tuturor cunoștințelor și deprinderilor profesionale, „transferul” de informație făcându-se la nivelul lecției de educație fizică prin metodologia aplicată de profesori mai ales cu precădere la aceia care în cadrul colectivelor de elevi au elevi care necesită o anumită formă de incluziune.

Conceptul educație incluzivă a luat naștere ca răspuns la abordările tradiționale și perimate, conform cărora anumite categorii de copii au fost excluși din școlile de masă din motivul dizabilității, dificultăților/problemelor de învățare, vulnerabilității familiei sau din alte motive. Conceptul incluziunii își are originile în Declarația Universală a Drepturilor Omului (ONU, 1948), care recunoaște că toate ființele umane se nasc libere și egale în demnitate și drepturi. Această declarație induce ideea că incluziunea este acceptarea tuturor oamenilor, independent de diferențele dintre ei. Este vorba despre aprecierea persoanelor pentru ceea ce sunt și competențele lor, mai degrabă decât despre felul în care merg, vorbesc sau se comportă. Incluziunea permite oamenilor să valorifice diferențele dintre ei, prin aprecierea că fiecare persoană este unică în felul său.

UNESCO declară că educația incluzivă se bazează pe dreptul tuturor copiilor la o educație de calitate care satisface necesitățile de bază de învățare și îmbogățește viața. Cu accent deosebit asupra grupurilor vulnerabile și marginalizate, educația incluzivă urmărește să dezvolte întregul potențial al fiecărui individ.

Recunoscând faptul că toți copiii pot să învețe, educația incluzivă de calitate se concentrează pe cei ce învață și se asigură că:

- Toate acțiunile desfășurate în mediul educațional sunt ghidate de interesul superior al copilului.
- Toți copiii sunt respectați ca indivizi. Punctele forte, abilitățile și diversitatea necesităților educaționale sunt recunoscute ca bază pentru proiectarea procesului educațional. Provocările în învățare sunt identificate, înțelese și adaptate.
- Toți copiii au dreptul să învețe într-un mediu pozitiv, prietenos.
- Mediul comun de învățare, inclusiv curriculumul și instruirea, este structurat și adaptat astfel încât toți copiii să își valorifice întregul potențial.
- Evaluarea învățării copiilor se realizează prin diverse modalități, este autentică, adecvată, relevantă și suficient de frecventă pentru a furniza informații privind evoluția copiilor.
- Personalul care lucrează cu copiii deține abilitățile, atitudinile și cunoștințele necesare pentru a asigura performanțe în învățarea copiilor, se dezvoltă profesional și respectă standardele profesionale stabilite.
- Toți copiii beneficiază de un spectru larg de programe, servicii, resurse, care respectă obiectivele individuale și cerințele lor educaționale, contribuie la dezvoltarea cognitivă, socială, psihologică, culturală.
- Sunt construite parteneriate cu părinții și grupurile comunitare; expertiza acestor grupuri este valorificată.
- Sunt puse în aplicare măsuri sistematice ce au ca scop prevenirea, evaluarea și identificarea timpurie a cerințelor speciale, precum și intervenția bazată pe dovezi.
- Agențiile de stat colaborează pentru a oferi servicii responsive, integrate la toate nivelurile de educație.

Incluziunea este subiectul zilelor noastre. La fel, diversitatea. Într-o lume a diversității, căutarea resurselor necesare pentru a-i implica pe toți cei care sunt diferiți în toate activitățile a devenit stringentă. Construirea unui viitor în care persoanele marginalizate să nu mai sufere din cauza stigmatizării și a excluderii nu se poate realiza decât prin implicarea generațiilor de tineri. Tot acest proces începe din școală, mai cu seamă dacă activitățile organizate permit

cunoașterea profilului unor astfel de persoane speciale prin felul lor de a fi, nu prin nevoile pe care tindem să le expunem ostentativ.

Incluziunea prin educație fizică și sport se bazează pe puterea transformatoare a sportului, a educației fizice, puterea de a însuși încredere în forțele proprii, ea atrage beneficii pentru sănătate și dezvoltă calități motrice dar și volitive. Educația fizică aduce puterea și bucuria mișcării unde se pune accent pe ceea ce elevii POT să facă și nu în ceea ce aceștia nu pot realiza. Pune în evidență aptitudinile și abilitățile elevilor – și sunt apreciați pentru tot ceea ce fac.

Incluziunea oferă posibilitatea de a gândi creativ pentru a face din școală un loc în care toți copiii sunt egali. Este o concepție nouă deoarece se desființează anumite bariere conceptuale sau de atitudine în sistemul educațional și promovează o participare deplină și efectivă a tuturor celor din sistemul educațional

Beneficiile sunt multiple și pe multe planuri. Amintim câteva dintre acestea:

Pentru elevi:

- Educație în sistemul de învățământ de masă și nu în cel special pentru elevii cu cerințe educaționale speciale.
- Acces la toate materialele didactice și dotările din unitate (laboratoare, sala de sport, cantina)
- Socializare și includere în grupuri de elevi (fără CES)
- Promovarea relațiilor interumane de calitate.
- Se dezvoltă comunități tolerante, în cadrul cărora elevii cu dizabilități se simt acceptați, iar contribuțiile lor sunt considerate la fel de valoroase ca ale tuturor celorlalți elevi.

Beneficii pentru profesori:

- Se creează premisele pentru o provocare, pentru o nouă șansă de dezvoltare profesională
- Acumularea de experiență în tratarea unor situații diferite/dificile pe parcursul profesiei

Beneficii pentru instituție:

- Ridicarea nivelului de conștientizare prin intermediul activităților educative care promovează incluziunea, prin urmare promovarea imaginii școlii incluzive.
- Se creează o școală bazată pe principiul incluziunii sociale, lărgind aria de acțiune a eforturilor susținute de un grup restrâns de persoane devotate, cu impact la nivelul întregii comunități.

Colaborare cu alte instituții de profil

Beneficii pentru sistem/societate

- Includerea pe piața muncii a acestor elevi și costuri sociale diminuate.

WEBGRAFIE

https://notonlyfairplay.pixel-online.org/files/toolkit/Toolkit_RO_PET04.pdf

<https://www.promptmedia.ro/2021/11/educatia-incluziva-inseamna-si-educatie-fizica/>

https://mecc.gov.md/sites/default/files/educatie_incluziva_final.pdf

INTERCONEXIUNEA ÎNTRE ARTĂ ȘI MATEMATICĂ

Prof. Loredana Teleagă, Liceul cu Program Sportiv, Bacău

Salut! În acest referat, vom explora interconexiunea dintre artă și matematică. Deși aceste două domenii par inițial diferite, ele au multe puncte de convergență și influențe reciproce. Vom explora cum principiile matematice sunt utilizate în artă și cum arta poate inspira și influența matematica.

I. Matematica în artă:

- Proporții și raporturi estetice:
- Numerele Fibonacci și spirală lui Fibonacci în artă.
- Secțiunea de aur și proporțiile armonioase în arhitectură și pictură.
- Perspectivele în artă și geometria proiectivă.
- Simetria și fractalitatea: utilizarea simetriei în arhitectură, design și arta islamică, fractali și arta digitală.
- Forme și modele geometrice:
- Utilizarea formelor geometrice în artele vizuale, sculptură și design.
- Geometria non-euclidiană și arta contemporană.

II. Arta în matematică:

- Vizualizarea conceptelor matematice: utilizarea reprezentărilor vizuale în înțelegerea matematicii, grafice și diagrame în matematică.
- Arte vizuale bazate pe matematică: arta computerizată și generarea de imagini fractale.
- Arte vizuale bazate pe algoritmi matematici.
- Muzica și matematica: armonia și teoria muzicii bazate pe proporții matematice, utilizarea matematicii în compoziția muzicală.

III. Contribuții importante în intersecția artă-matematică:

- Leonardo da Vinci: un exemplu de geniu interdisciplinar.
- Utilizarea perspectivei matematice în pictură.
- Studiul proporțiilor și anatomiei umane.
- Escher și arta iluziei: utilizarea principiilor matematice în arta iluzionistă, repetabilitatea și simetria în lucrările lui Escher, arte digitale și algoritmi: utilizarea programării și algoritmilor în creația de opere de artă digitale.
- Generarea automată de imagini și modele matematice.

Concluzie:

Artă și matematică se influențează și se completează reciproc într-o multitudine de moduri. Matematica oferă principii și structuri pe care artiștii le pot utiliza pentru a crea opere estetice, iar arta poate servi drept sursă de inspirație pentru matematicieni în dezvoltarea de

concepte și teorii noi. Această interconexiune între artă și matematică evidențiază importanța abordării interdisciplinare și a colaborării în explorarea și dezvoltarea cunoașterii umane.

ȘCOALA GIMNAZIALĂ „ M.SADOVEANU,, DUMBRĂVIȚA

NR..... DIN.....

PROIECT EDUCAȚIONAL

AN ȘCOLAR 2021-2022

“ LUPTĂ ÎMPOTRIVA DISCRIMINĂRII!”



COORDONATOR,

PROF. TELIBAN DELIA-RAMONA

MOTTO: „TOLERANȚA E PRIMUL PAS SPRE PACE,,

LOCALIZARE: ȘCOALA GIMNAZIALĂ „M. SADOVEANU,, DUMBRĂVIȚA

DURATA PROIECTULUI: AN ȘCOLAR 2021-2022

DESCRIEREA PROIECTULUI

Scoala este un spatiu al diversitatii , reunind copii care provin din grupuri socio-culturale diferite , etnii diferite, chiar religii diferite . Numeroase statistici semnaleaza ca diferentele existente intre elevi constituie uneori sursa unor atitudini intolerante , discriminatorii , a unor situatii de marginalizare , excludere , de incalcare a drepturilor omului si ale copilului . Copiii romi, copiii cu probleme de sanatate, cei care provin din familii sarace sunt adeseori jigniti, ignorati , marginalizati , agresati , cuprinsi in clase separate etc . Cei care ii trateaza astfel sunt, in egala masura elevi , parinti , cadre didactice.

Astfel de situatii nu sunt corecte, drepte , morale . Ele nu ar trebui sa existe intr-o societate care se cuvine sa ofere drepturi si sanse egale tuturor membrilor ei .

Pentru a preveni si combate astfel de tratamente, consideram oportuna derularea proiectului educational “ *Invatam sa traitm in diversitate* “ , menit sa ii invete pe tineri sa “ traiasca unii cu altii” in deplina armonie si echitate sociala , sa aprecieze si sa valorizeze diferentele care exista intre ei .

Scopul proiectului il constituie cresterea sensibilitatii tinerilor cu privire la problemele discriminarii si beneficiile diversitatii , iar **obiectivele specifice** sunt :

- Cunoasterea de catre elevi a drepturilor si responsabilitatilor pe care le au .
- Combaterea discriminarii pe motive de origine etnica , sex, religie .
- Implicarea elevilor in actiuni de voluntariat , caritabile in sprijinul perosanelor care provin din grupuri vulnerabile .
- Formarea competentelor de comunicare , implicare activa , munca in echipa .
- Cultivarea imaginatiei , a simtului creativ , artistic al elevilor , prin realizarea eseurilor , lucrarilor artistice din cadrul proiectului .

Grup țintă căruia se adresează:

- Elevilor
- Cadrelor didactice
- Parintilor .
- Instructiilor partenere : Primaria
- Comunitatii locale .

In cadrul proiectului se vor desfasura urmatoarele **activitati** :

1. “*Toti diferiti , toti egali !* “ concurs de creatii artistice, postere, desene, colaje adresat elevilor din invatamantul primar si gimnazial , desfasurat in data de **10 decembrie 2021** (Ziua Internationala a Drepturilor Omului) . Lucrarile realizate individual sau in echipă vor fi prezentate in expozitii amenajate la școala sau la centrul cultural din comună.
2. “*Scoala fara discriminare*”, activitate desfasurata in data de **21 martie 2022- Ziua Internationala pentru Eliminarea discriminarii rasiale** si consta in organizarea unui concurs de eseuri , proiecte ale elevilor , prezentari power point cu mesaje antidiscriminare, antirasism .Lucrarile realizate individual sau in echipa vor fi prezentate în cadrul unei activități desfășurate la căminul cultural.
3. *Tineri pentru o lume mai buna. Implica-te ! Ajuta o persoana in nevoie* , activitate desfasurata in perioada **2-6 Aprilie 2022 – Saptamana “ Scoala altfel “**. Consta in desfasurarea unor actiuni caritabile , de voluntariat in sprijinul copiilor , al persoanelor care provin din grupuri vulnerabile , dezavantajate .

4. **“ Eu , tu , el sau ea, toti suntem copii, toti suntem egali ”**, activitate desfasurata in data de **1 Iunie 2022-Ziua Internationala a Copilului** la școală. Consta in organizarea unui concurs de prezentari power point , afise , postere pe tema drepturilor copilului .

Rezultate asteptate ca urmare a implementarii proiectului si metode de evaluare a acestor rezultate

Proiectul isi dovedeste eficienta in masura in care numerosi copii sunt victime ale abuzurilor , incalcarii drepturilor lor , violentei , discriminarii etc. Prin activitatile desfasurate , elevii vor deveni mai bine informati cu privire la drepturile si responsabilitatile lor , vor deveni mai buni, mai toleranti , mai solidari, mai atenti la problemele celor din jurul lor . Isi vor forma un comportament empatic , tolerant , responsabil , dar si competente de implicare activă si munca in echipa . Vor invata sa traiasca , sa munceasca in diversitate sociala, sa aiba oportunitati egale , sa interactioneze unii cu altii , in conditiile in care fiecare persoana este diferita de cealalta .La nivelul scolii si al comunitatii , derularea proiectului va contribui la crearea unei atmosfere de toleranta , incredere , respect reciproc , valorizare a tuturor , promovare a diversitatii si egalitatii de sanse ca valori pozitive si benefice pentru comunitate . Violenta si efectele ei negative vor scadea , precum si abandonul si absenteismul scolar , iar scoala va deveni mai atractiva la nivelul comunitatii .

Metodele de evaluare a acestor rezultate vor fi : discutiile purtate cu participantii, beneficiarii , aplicarea unor chestionare , observarea daca in anul scolar urmator vor mai fi semnalate cazuri de violenta , abandon scolar , discriminare , incalcare a drepturilor copilului in scoala noastra sau in scolile partenere .

RESPONSABIL,

TELIBAN DELIA -RAMONA

VA AȘTEPTAM CU DRAG !

FISA DE ÎNSCRIERE

PROIECT EDUCATIONAL

“ÎNVĂȚĂM SĂ TRĂIM ÎN DIVERSITATE “

Unitatea școlară _____

Adresa (localitate, stradă , nr. , județ, cod poștal)

Numele cadrului didactic participant _____

Numele elevilor participanți– activitatea , clasa :

1. _____

2. _____

3. _____

Adresa cadrului didactic participant (unde vor fi trimise diplomele) :

E-mail

Telefon

SCOALA CU CLS. I–VIII NR. 3 VIDELE

LOC. VIDELE

JUD. TELEORMAN

NR. /

DIRECTOR,

PROF. SIRBU VERGINICA

L.S

SCOALA

NR. /

DIRECTOR ,

L.S

ACORD DE PARTENERIAT IN CADRUL PROIECTULUI

“ INVATAM SA TRAIM IN DIVERSITATE “

Incheiat intre :

- ✓ **Scoala cu cls. I-VIII Nr. 3** , localitatea Videle, judetul Teleorman , reprezentata prin director, profesor Sirbu Verginica si profesor Iorga Monica
- ✓ **Scoala** din localitatea judetul , reprezentata prin director, profesor , respectiv urmatoarele cadre didactice implicate in proiect :

Prezentul acord urmareste realizarea in bune conditii a obiectivelor propuse in cadrul proiectului , asigurarea unui climat favorabil de colaborare .

1. Scoala cu cls. I-VIII Nr. 3 Videle , in calitate de aplicant al proiectului , se obliga :

- sa intocmeasca documentatia pentru lansarea proiectului pe www.didactic.ro ;
- sa coordoneze si sa monitorizeze desfasurarea proiectului ;
- sa realizeze expozitii cu lucrari ale elevilor
- sa mediatizeze activitatile desfasurate in cadrul proiectului prin reviste , simpozioane, aparitii mass-media ;
- sa trimita diplome tuturor elevilor si cadrelor didactice participante , la sfarsitul fiecarei etape a proiectului ;
- sa isi informeze partenerii cu privire la desfasurarea proiectului .
- sa trimita la finalul proiectului , CD-uri continand imagini cu lucrarile , activitatile premiate , expozitiile realizate .

2. Scoala , in calitate de partener , se obliga :

- sa desfasoare activitati respectand temele si termenele propuse de coordonatorii proiectului ;
- sa trimita in timp util coordonatorilor de proiect fisele de inscriere , acordul de parteneriat si lucrarile elevilor .

REGULAMENT DE ORGANIZARE SI DESFASURARE A PROIECTULUI

“ INVATAM SA TRAIM IN DIVERSITATE “

Concursurile cuprinse in cadrul proiectului se desfasoara **pe patru sectiuni** ;

1. Toti diferiti, toti egali ! - concurs de creatii artistice (colaj, pictura , poster) adresat elevilor claselor I-VIII ; lucrarile realizate individual sau in echipa vor fi transmise scolii organizatoare ; ele vor fi prezentate in expozitii amenajate la Scoala cu cls. I-VIII nr. 3 Videle si la Casa Corpului Didactic Teleorman .

Inscrierea participantilor se face pana la data de 5 decembrie 2011 .prin trimiterea fisei de inscriere pe adresa de e-mail iorgamonica02@yahoo.com sau vergi_sirbu@yahoo.com .

Lucrarile se trimit prin posta pana la data de 8 decembrie 2011 pe adresa : Scoala cu cls. I-VIII nr. 3 Videle (cu mentiunea pentru Proiectul educational “ Invatam sa traim in diversitate “) , Str. Parcului, nr . 21 , Videle, Teleorman , cod postal 145300, alaturi de un plic timbrat autoadresat ce va fi folosit pentru trimiterea diplomelor de participare .

Jurizarea lucrarilor se realizeaza de catre profesori de cultura civica , educatie plastica si reprezentanti ai I.S. J .Teleorman . In evaluare se va tine cont de expresivitate, claritatea mesajului .

Se acorda diplome tuturor participantilor si un numar de premii proportional cu numarul participantilor – 10 % din totalul participantilor : premiile I, II, III, mentiuni .

2. Scoala fara discriminare concurs de eseuri , proiecte ale elevilor , prezentari power point cu mesaje antidiscriminare, antirasism .

Lucrarile realizate individual sau in echipa vor fi transmise scolii organizatoare .

Inscrierea participantilor se face pana la data de 15 martie prin trimiterea fisei de inscriere pe una dintre adresele de e-mail : iorgamonica02@yahoo.com , zdd-myx@yahoo.com , semper.fi01@yahoo.com

Lucrarile, in format hartie si electronic , se trimit prin posta pana la data de 20 martie 2012 pe adresa : Scoala cu cls. I-VIII nr. 3 Videle (cu mentiunea pentru Proiectul educational “ Invatam sa traim in diversitate “) , Str. Parcului, nr . 21 , Videle, Teleorman , cod postal 145300, alaturi de un plic timbrat autoadresat ce va fi folosit pentru trimiterea diplomelor de participare .

Jurizarea lucrarilor se realizeaza de catre profesori de limba si literatura romana , cultura civica , informatica si reprezentanti ai I.S. J .Teleorman

În realizarea eseurilor se vor respecta următoarele cerințe :

- format pagină A4 , maximum 3 pagini ;
- fiecare lucrare va conține în colțul din dreapta , sus , cu majuscule , următoarele elemente: numele și prenumele elevului , clasa , școala , **adresa completă** , numele profesorului îndrumător ;
- titlul va fi scris cu majuscule : Times New Roman 14 , Bold , centrat; textul va fi tehnoredactat cu diacriticele limbii române , aliniat *justify* ; font Times New Roman , mărime font 12 , spațiere la un rând și jumătate ,margini egale de 20 mm ;
- sa fie legate de tema concursului ;
- sa incurajeze gândirea critică , reflexivă , precum și valorificarea propriei experiențe de viață a elevilor ;
- să evidențieze un mesaj original /profund, o exprimare literară de calitate (elemente stilistice);
- să utilizeze limba literară (vocabular adecvat, exprimare nuanțată);
- sa corespundă particularităților de vârstă ale elevilor

În realizarea prezentărilor POWER POINT , se vor respecta următoarele cerințe :

- originalitate ;
- claritatea transpunerii mesajului în limbaj vizual ;
- relevanța pentru tema concursului ;
- maximum 5 slide-uri.
- elementele de identificare (**titlul prezentării** , numele și prenumele elevului , clasa , școala , numele profesorului îndrumător) se vor nota pe primul slide .

Evaluarea lucrărilor se va face ținându-se cont de respectarea cerințelor menționate .

Se acordă diplome tuturor participanților și un număr de premii , pe secțiuni, eseuri, fotografie , proporțional cu numărul participanților – 10% din totalul participanților : premiile I, II, III, mențiuni

3.Tineri pentru o lume mai bună . Implica-te ! Ajuta o persoană în nevoie !

În cadrul acestei secțiuni se vor desfășura activități caritabile , de voluntariat în sprijinul persoanelor, tinerilor, copiilor care provin din grupuri vulnerabile, dezavantajate, atât de către elevii de la școala organizatoare , cât și de către elevii de la școlile partenere. Imagini, filmulete, prezentări power point ale acestor activități vor fi trimise școlii organizatoare. Înscrierea participanților se face până la data de 30 martie 2011 .prin trimiterea fișei de înscriere pe adresa de e-mail iorgamonica02@yahoo.com

Lucrările, în format electronic , se trimit prin poșta până la data de 15 aprilie 2012 pe adresa : Școala cu cls. I-VIII nr. 3 Videle (cu mențiunea pentru Proiectul educațional “ Învățăm să trăim în diversitate “) , Str. Parcului, nr . 21 , Videle, Teleorman , cod poștal 145300, alături de un plic timbrat autoadresat ce va fi folosit pentru trimiterea diplomelor de participare .

Jurizarea lucrarilor se realizeaza de catre profesori de limba si literatura romana , cultura civica , informatica si reprezentanti ai I.S. J .Teleorman . In evaluare se va tine cont de expresivitate, claritatea mesajului .

Se acorda diplome tuturor participantilor si un numar de premii proportional cu numarul participantilor – 10 % din totalul participantilor : premiile I, II, III, mentiuni .

1. *Eu , tu , el sau ea, toti suntem copii, toti suntem egali*

Concurs de prezentari power point , afise , postere pe tema drepturilor copilului ; inscrierea participantilor se face pana la data de 25 mai prin trimiterea fisei de inscriere pe adresa de e-mail iorgamonica02@yahoo.com

Lucrarile realizate vor fi prezentate la Casa Corpului Didactic Teleorman in data de 1 Iunie 2012 ; cei care opteaza pentru participare indirecta vor trimite lucrarile pana la data de 28 mai 2012 , pe adresa : Scoala cu cls. I-VIII nr. 3 Videle (cu mentiunea pentru Proiectul educational “ Invatam sa traim in diversitate “), Str. Parcului, nr . 21 , Videle, Teleorman , cod postal 145300, alaturi de un plic timbrat autoadresat ce va fi folosit pentru trimiterea diplomelor de participare .

Jurizarea lucrarilor se realizeaza de catre profesori de limba si literatura romana , cultura civica , informatica , educatie plastica si reprezentanti ai I.S. J .Teleorman .

In realizarea lucrarilor , se vor respecta urmatoarele cerinte :

- originalitate ;
- claritatea transpunerii mesajului în limbaj vizual ;
- relevanța pentru tema concursului ;
- elementele de identificare (**titlul prezentarii** , numele și prenumele elevului , clasa , școala, numele profesorului îndrumător) .
- prezentările POWER POINT vor contine maximum 5 slide-uri .

Evaluarea lucrarilor se va face tinandu-se cont de respectarea cerintelor mentionate .

Se acorda diplome tuturor participantilor si un numar de premii , pe sectiuni, eseuri, fotografie , proportional cu numarul participantilor – 10% din totalul participantilor : premiile I, II, III, mentiuni

Fiecare cadru didactic poate participa cu maximum 3 lucrari la fiecare etapa , indiferent in ce sectiune se incadreaza . In plicul cu lucrari veti pune acordul de parteneriat (**anexa 2**) , in 2 exemplare , cu stampila scolii dumneavoastra, urmand ca noi sa returnam unul odata cu diplomele .De asemenea, veti pune , asa cum am mentionat deja, un plic autoadresat , timbrat care va fi folosit pentru trimiterea diplomelor .

Lucrarile elevilor trebuie sa respecte tema data . Pe fiecare lucrare se vor nota :

- Numele si prenumele elevului

- Clasa
- Scoala / localitatea
- Numele si prenumele cadrului didactic indrumator .

Nu este obligatorie participarea la toate cele trei etape ale proiectului .

Lucrarile elevilor nu se returneaza .

Jurizarea se face pe sectiuni . Se vor acorda premii I, II, III ,mentiuni si diploma de participare pentru elevi si cadrele didactice indrumatoare .

La sfarsitul proiectului, cadrele didactice care participa cu lucrari ale elevilor la toate etapele proiectului vor primi un CD cu imagini , materiale ale concursului .

Proiecte de educatie multiculturala -Modalitate eficienta de integrare

Prof. Teseleanu Andreea

Scoala Gimnaziala Nr 99

Sector 4 , Bucuresti

I.Pertinența unui proiect multicultural in integrarea elevilor in colectiv

Luand in considerare dinamica in continua schimbare a populatiei scolare in ultimii 15 ani, colectivele de elevi fiind din ce in ce mai diversificate din punct de vedere al originii, religiei, culturii si preocuparilor acestora, proiectele multiculturale si-au dovedit in ultimii ani pertinența in integrarea elevilor in colectiv. Clasele tind sa nu mai fie omogene, fiind formate din elevi cu origini si confesiuni religioase diferite.Unii din ei provin din sisteme educative multiple ca urmare a migratiei sau a reintoarcerii acasa. Drept urmare, ei au studiat in tari diferite, uneori chiar intr-un alt alfabet fata de cel latin, ca de exemplu cel arab sau chirilic.Acesti elevi cunosc limbi diferite si au fost expusi unor culturi diverse si in consecinta, ei au preocupari total diferite fata de cele ale colegilor lor. Intr-un colectiv de elevi, fiecare are un caracter diferit si o infatisare aparte.

In contextul diversitatii culturale in cadrul colectivelor de elevi, una dintre cele mai importante preocupari ale scolii moderne este ameliorarea comunicarii și interacțiunii între toți actorii din școală prin implementarea proiectelor multiculturale. Acestea reprezinta o modalitate eficienta prin care elevii învață să accepte diferențele sociale, culturale, religioase, educative dintre ei.. Un alt scop al proiectelor care sustin integrarea este promovarea culturii și istoriei țării de origine a elevilor . Pe lângă eficientizarea comunicării în cadrul unitatii de invatamant, astfel de proiecte permit elevilor să nu își piardă rădăcinile. deoarece in cadrul lor, sunt prezentate elemente importante din țara de origine sau din țara în care au locuit si învățat pentru o perioada de timp mai lunga sau mai scurta: istorie, geografie, civilizație, limbă, cultură.

Proiectele multiculturale contribuie la o bună gestionare in cadrul școlii într-un context multicultural a relatiilor între copii de naționalități si preocupări diferite, provenind din familii cu valori contrastante.In plus, acestea inlesnesc compararea diferitelor sisteme școlare, cat si înțelegerea diverselor culturi si valori la care au fost expusi elevii. In calitate de profesori ne dorim să dezvoltăm o atitudine de deschidere către lume și de respectare a diversității culturale

II. Implementarea proiectului” Originea cuvintelor – Istorie si poveste”

Un exemplu de astfel de proiect implementat in anul scolar 2022-2023 la clasele la care predau si mai ales la clasa unde sunt diriginta este “ Originea cuvintelor- Istorie si poveste”. Pe parcursul a 3 ore elevii au participat la 4 activitati care au constat in descoperirea povestii din spatele unor cuvinte imprumutate dintr-o multitudine de limbi.

Pentru prima activitate elevii impartiti pe grupe, primesc o lista de cuvinte imprumutate din alte limbi si folosindu-se de dictionar si de internet incearca sa noteze ipotezele legate de originea acestora. Fiecare echipa isi prezinta raspunsurile si urmeaza o discutie libera intre echipe referitoare la originea cuvintelor analizate. In finalul activitatii, elevii impreuna cu mine spunem povestea acelor cuvinte si ii ajut sa afle cum au intrat acele cuvinte in limba.

In cea de-a doua activitate numita "Ancheta", elevii intocmesc o lista cu o serie de cuvinte considerate de ei a fi imprumuturi, cuvinte intalnite intr-un text lecturat in cadrul unei ore, intr-o brosură, in urma vizitarii unui muzeu in cadrul unei activitati extracurriculare sau intr-un meniu al unui restaurant unde au fost de curand. Elevii cauta pe internet povestea acelor cuvinte si cum au intrat ele in limba si le prezinta in fata clasei.

In cea de-a treia ora de curs elevii asculta cantecul "Le polyglotte" pentru a descoperi din ce limbi provin o serie de cuvinte foarte uzuale in limba franceza si le noteaza. De exemplu, cuvântul "les spaghettis" provine din italiana, "kiosque" din limba turca, "yacht" din olandeza, "judo" din japoneza si "polyglot" din limba greaca. In cadrul aceleiasi ore elevii trebuie sa scrie un text in care sa utilizeze numai cuvinte imprumutate din alte limbi.

Exemple de cuvinte imprumutate si modul cum au intrat in limba folosite in cadrul activitatilor din cadrul proiectului :

Cafea provine din termenul arab *kahwa*, derivat de la *Kaffa*, o regiune forte cunoscuta din Etiopia, considerata a fi patria cafelei. Exista, de asemenea, si derivate ale cuvântului *cafea* unele din acestea fiind împrumutate din limba turcă (*cafegiu*, *cafegi-başa* „căpetenie peste cafegii”, *cafenea*)

Catifea „numele unei stufe fine, un tip de țesătură care prezintă fire dese, mai subțiri de un milimetru, care face impresia unei blăni” este provenit din limba turcă (*kadife*), in care termenul este prezent incepand cu secolul 18. Cuvântul turcesc a fost preluat din limba araba, unde exista cuvântul *qatīfa* „catifea, covor”. Același cuvânt arab în forma lui de plural *qata'if*, era folosit pentru a desemna diferite sortimente de prăjituri. El a fost utilizat in limba turcă cu sensul de „țâței foarte fini, folosiți la prepararea unei prăjituri”. Din limba turcă a trecut în limba română sub forma cuvântului *cataif*

Plajă este împrumutat din limba franceză, iar termenul francez provine la randul lui din italianul *piaggia*, care semnifica « loc plat și descoperit pe malul mării. Termenul *Plajă* a desemnat la început un mal în pantă lină, de care vapoarele se puteau apropia fara mare dificultate. Începând cu secolul al XIX-lea, cuvântul capata noi sensuri odată cu dezvoltarea turismului și a stațiunilor de la mare.

Parfum a intrat în limba română prin filiera franceza, unde are la baza verbul latinesc „fumare” care semnifica „a scoate fum”, „a fumegea”. Pentru a obține un miros placut, pe vremuri erau arse bucăți de lemn, scoarță de copac sau tămâie

Bibliografie:

1. Gutu, Gheorghe, *Dicționar latin-român*, Ed. Științifică, București, 1993.
2. Rey, Alain, *Le Dictionnaire Historique de la langue française*, Ed. Robert, 2019
3. Sala, Mircea, *101 Cuvinte mostenite imprumutate si create*, Editura Humanitas, Bucuresti, 2010;
4. Sala, Mircea, *Cuvintele mesageri ai istoriei*, Editura Meronia, Bucuresti, 2009;
5. Treps, Marie - *Les mots oiseaux, abécédaire des mots français venus d'ailleurs*, Editions Sorbier 2007.

Resurse web:

<http://www.istoriesicivilizatie.ro>

<https://www.youtube.com/watch?v=0bKKmK5AMag>

dexonline.ro

Modelul comunicativ-funcțional

Prof. Țifui Daniela, Școala Gimnazială „Alec Russo”-Iași

Modelul comunicativ-funcțional adoptat de programa disciplinei noastre propune abordarea studiului limbii din perspectiva funcției de comunicare. Într-o astfel de abordare, textul literar/nonliterar devine punctul de plecare al unor activități de comunicare orală/scrisă, iar elementele de teorie gramaticală, pretextul unor activități de comunicare identificabile în realitate. De asemenea, activitățile desfășurate contribuie la formarea unor priceperi și deprinderi de muncă intelectuală (căutare informații, redactare de text literar sau nonliterar, citire/redactare etc.) necesare rezolvării unor sarcini diverse cu suport în realitate.

Accentul pus pe caracterul limbii de vehicul al comunicării interumane presupune dezvoltarea integratoare: receptarea mesajului oral/scris și emiterea/producerea mesajului oral/scris. Limba nu trebuie predată pentru un auditor ideal, ci pentru unul concret, care să învețe să utilizeze faptul gramatical *în* și *pentru* transmiterea mesajului, a informației, nu doar în contexte formale, ci și informale.

Modernizarea didactică redactării impune nu numai evaluarea produsului ci și a procesului redactării. Astfel, profesorul poate verifica rezultatele activității sale didactice, iar elevul punctele tari și punctele slabe, putând să-și îmbunătățească performanțele.

Țintele lecțiilor de comunicare scrisă sunt:

- familiarizarea cu formele comunicării scrise și înțelegerea factorilor care determină comunicarea;
- dezvoltarea capacității de exprimare scrisă prin însușirea unor proceduri, convenții specifice unor tipuri de texte diverse care să poată fi folosite în activitatea școlară și extrașcolară (de exemplu, la clasa a VIII-a sunt utilizate în manuale și în evaluarea formativă sau finală texte ca relatarea unor experiențe personale, descrierea, argumentarea, rezumatul, caracterizarea de personaje, povestirea, jurnalul de lectură, eseul structurat, eseul liber), aplicarea normelor de ortografie și de punctuație, deprinderea modalităților de a da coerență unui text etc.;
- formarea unei atitudini pozitive față de cultura scrisă și a unor valori personale;
- folosirea scrierii ca mijloc de învățare (de exemplu: fișele de lectură, schemele).

În noul context, manualul este un instrument didactic flexibil, un suport pentru lucrul la clasă (nu și singurul posibil), ca și culegerile, auxiliarele, volumele de versuri, proză etc. Aceasta atrage după sine o libertate a profesorului atât în alegerea pe care o face cât și în modelul de a folosi respectivul manual la clasă. Pentru a putea alege instrumentele didactice, profesorul trebuie să cunoască programa și respectiv ce se verifică la testele naționale (de exemplu, să ofere elevilor săi programa și subiectele model precum și modul de rezolvare al acestora), grupul țintă cu care va lucra pentru a-și adecva strategiile și conținuturile la alegere.

Practic nu există manuale bune sau rele în absolut, pentru că totul depinde de cum sunt folosite de profesor în activitatea la clasă. Există și inadvertențe, dar ele pot fi înlocuite pentru că oferta pe piață este vastă. De exemplu, putem înlocui textele prea dificile sau care nu intră în sfera de preocupări a elevilor și testele de evaluare care vizează un număr mic de obiective de referință sau testele care nu conțin itemi diverși (obiectivi: cu alegere duală, de tip pereche, cu alegere multiplă; semiobiectivi: cu răspuns scurt, de completare, întrebări structurate, subiectivi: eseu cu răspuns restrâns, eseu structurat, eseu liber).

Putem propune o gamă largă de exerciții pentru evaluarea competenței de receptarea mesajului scris: exerciții de repetiție, de recunoaștere, exemplificare, completare și înlocuire, transformare, creatoare, cu caracter ludic etc.

Este important să îi obișnuim treptat pe elevi cu modalitățile de evaluare folosite la examenul național prin elaborarea unor probe de evaluare curentă, periodică (la sfârșitul unei unități de învățare) sau semestrială în care să includem tipuri diferite de itemi, formulări de sarcini care ar putea constitui subiecte posibile de examen.

Evaluarea are un caracter stimulator, ea trebuie să-i încurajeze pe elevi, îndemnându-i să descopere propriile valori, să se bucure de progresul realizat și să le ofere multiple posibilități de ilustrare a capacităților și competențelor dobândite.

ROLUL CENTRULUI DE DOCUMENTARE ȘI INFORMARE ÎN ACTUL EDUCAȚIONAL

Prof. Țilică Florentina-Camelia

Bibliotecar Petrea Niculina

COLEGIUL ECONOMIC „OCTAV ONICESCU” BOTOȘANI

Școala, prin întreg procesul instructiv-educativ, urmărește să formeze elevilor abilități, capacități, competențe cu care să poată face față dinamicii socio-profesionale și provocărilor societății actuale. Adaptarea și integrarea socială implică obligatoriu înțelegerea lumii în care trăim, cunoașterea pentru ameliorarea și rezolvarea problemelor.

Activitatea centrului de documentare și informare se desfășoară în parteneriat cu echipa pedagogică și vizează crearea unui mediu educațional interactiv, cu o abordare interdisciplinară a predării învățării.

Centrul de documentare și informare oferă un spațiu adaptat organizării și desfășurării activităților extracurriculare. Este spațiul ideal pentru organizarea activităților din cadrul unor proiecte, parteneriate ale școlii, pentru organizarea activităților de consiliere și orientare școlară. De asemenea, pentru audiții, vizionarea unor ecranizări ale operelor literare, filme artistice, documentare, precum pentru organizarea atelierelor de creație, a întâlnirilor tematice etc. Centrul de documentare și informare găzduiește expoziții de carte, expoziții cu diverse lucrări realizate de elevi (desene, eseuri, afișe, ș.a.).



Spațiu cultural, centrul de documentare și informare este cadrul adecvat realizării unor activități ce contribuie la interiorizarea unui sistem de valori care să orienteze atitudinile, comportamentele elevilor. Marcarea unor evenimente din istoria și civilizația omenirii, organizarea de întâlniri cu personalități din diverse domenii și a vizitelor tematice, realizarea unor activități de

valorizare a patrimoniului și potențialului cultural, ateliere de creație, animații de lectură, organizarea unor activități recreative contribuie la formarea elevilor în spiritul valorilor culturale.

Prin intermediul activităților culturale se crează un mediu favorabil perceperii și trăirii estetice, este un mod de a oferi elevilor, modele valorice de estetic cotidian, artistic, social-relațional.

Procesul instructiv-educativ trebuie conceput și desfășurat în așa fel încât elevii la finalul studiilor să posede capacitatea de a desfășura o activitate profesională și de a se integra în societate. Așa cum subliniază autorul în *cartea Predarea și învățarea disciplinelor socio-umane. Elemente de didactică aplicată (2000)*, educația prin cultură este „deosebit de complexă, multidimensională și polivalentă” iar „cultura oferă indivizilor un îndrumar indispensabil în toate împrejurările vieții”. Educația prin cultură „constituie calea și condiția fundamentală a afirmării și împlinirii umane” ¹.

ZIUA NAȚIONALĂ A LECTURII 15 FEBRUARIE 2023



Prin resursele sale și prin ansamblul activităților desfășurate, centrul de documentare și informare creează „deschideri de cunoaștere și de abordare a cunoașterii” ². Astfel, elevii sunt învățați să folosească diferite sisteme de informare (baze de date din biblioteci, accesul la biblioteci electronice, mass-media, multi-media).

De asemenea, elevii sunt învățați să aibă o abordare critică, să selecteze și să ierarhizeze informația, să selecteze sursele de informare în funcție de relevanța informațiilor oferite.

Pe parcursul fiecărui an școlar, la centrul de documentare și informare al colegiului, sunt organizate activități educative, care au ca obiectiv dezvoltarea și consolidarea competențelor dobândite de elevi. Cadrele

POEZIA NATURII - 21 MARTIE 2023 -



POEZIA NATURII - 21 MARTIE 2023 -



¹ Albulescu, Ion; Albulescu, Mirela “Predarea și învățarea disciplinelor socio-umane. Elemente de didactică aplicată” Ed. Polirom, București, 2000. P. 15

² Macavei, Elena “Pedagogie – Teoria educației”. Ed. Aramis Print, București, 2001. P. 107

didactice realizează activități de pregătire a examenului de bacalaureat la disciplinele de examen: matematică, limba și literatura română, geografie, economie, limba engleză, limba franceză, tehnologia informației și comunicării, activități pentru elevii capabili de performanță în vederea participării acestora la olimpiade, concursuri școlare. În vederea realizării lucrărilor pe care elevii colegiului le susțin la finalul celor patru ani de studiu, pentru obținerea atestatului profesional, în colaborare cu profesorii coordonatori, se realizează activități de informare și documentare cu elevii din clasele terminale. În cadrul programelor ȘCOALA ALTFEL, SĂPTĂMÂNA VERDE, SĂPTĂMÂNA EDUCAȚIEI GLOBALE, CAMPANIA NAȚIONALĂ 19 ZILE DE PREVENIRE A ABUZURILOR ȘI VIOLENȚELOR ASUPRA COPIILOR ȘI TINERILOR, se desfășoară activități extracurriculare pe diverse teme, în parteneriat cu comunitatea locală, cu alte unități de învățământ, cu instituții precum: Inspectoratul de Poliție, Biblioteca Județeană „Mihai Eminescu”, Teatrul „Mihai Eminescu”, Centrul Național de Informare Turistică Botoșani, agenți economici, ș.a.

Proiect educațional
ÎNVAȚĂ SĂ IEI ATITUDINE!



O varietate de activități se desfășoară în acest spațiu adaptat nevoilor utilizatorilor și specificului școlii.

PROGRAMUL NAȚIONAL SĂPTĂMÂNA VERDE



Prin ansamblul activităților propuse, prin resursele sale, CDI devine un mediu care stimulează creativitatea, atât de necesară omului actual. „Persoana care manifestă înclinații și

pasiune pentru creativitate posedă anumite trăsături atitudinale, concretizate în calități specifice: încrederea în forțele proprii, tendințe spre dominare în grupul social, tărie de caracter, spirit de independență, acceptarea și asumarea riscului, capacitate de autoevaluare critică a potențialului său creativ etc.”³ p. 38 *Mediul educațional și personalitatea. Dimensiune estetică*. CRISTEA; Mircea EDP 1994.

BIBLIOGRAFIE:

1. Albușescu, Ion; Albușescu, Mirela - *Predarea și învățarea disciplinelor socio-umane. Elemente de didactică aplicată*: Ed. Polirom, București, 2000.
2. Cristea, Mircea - *Mediul educațional și personalitatea. Dimensiune estetică*. E.D.P., București, 1994.
3. Macavei, Elena - *Pedagogie - Teoria educației*, Ed. Aramis Print, București, 2001

³ Cristea, Mircea „Mediul educațional și personalitatea. Dimensiune estetică” E. D. P., București, 1994.

EDUCAȚIA ÎNTRE JOC ȘI JOACĂ

Liliana Timofti, Școala Gimnazială nr. 1 Suceava
Aurica Mihaela Andronic, Liceul Tehnologic "Nicanor Moroșan" Pârteștii de Jos,

*„Nu ne oprim din joacă atunci când îmbătrânim,
ci îmbătrânim când încetăm să ne mai jucăm.”*
(George Bernard Shaw)

Proiectul *Educația între joc și joacă*, adresat elevilor claselor V-VII, s-a născut din dorința acestora de a păstra contactul cu școala și în perioada vacanțelor. Inițial a fost primit ca o Școală de... vacanță, devenind apoi un proiect intern interdisciplinar, cu scopul de implicare a elevilor în activități de învățare creativă și de dezvoltare a relațiilor interpersonale.

Trecerea de la ciclul primar la cel gimnazial este un proces de adaptare a elevului, de la joc și mișcare la precizia disciplinelor din gimnaziu: mai ales a matematicii, a geografiei, a fizicii și chimiei, a disciplinelor tehnice, continuând astfel formarea la elevi a capacității de inițiativă și a capacității decizionale, exersare sau abordare a variatelor situații cotidiene sau probleme practice.

Tocmai de aceea se impune necesitatea abordării educației din perspectivă interdisciplinară, care, în procesul de predare, înseamnă „realizarea corelațiilor conținuturilor obiectivelor de învățământ și modernizarea căilor, metodelor pentru realizarea învățământului integrat, capabil să trezească capacitățile creatoare ale elevilor și să utilizeze la învățătură întreaga lor capacitate intelectuală”.

Prin acest proiect, copiii au avut oportunitatea de a învăța altfel și, în egală măsură, de a experimenta situații de viață noi, majoritatea proiectate în cadru nonformal.

Nevoia copiilor de a fi împreună cu ceilalți, exprimată prin a avea, a pierde, a regăsi, a face, a desface, a reface, a lua, a da, a iubi, a urî, a trăi, a crea, a distruge, a re-crea la nesfârșit legături, conexiuni, pare mereu nou și fascinant în jocuri. Raportat la dezvoltarea personală a copiilor, jocul în grup, îmbinat cu sarcina jocului (el știe că este în acel loc să se joace, nu să învețe), îi motivează pe cei mici să participe și le menține interesul către achiziții de noi cunoștințe. Ceea ce simplifică procesul educativ dar, mai ales, eficiența și trăinicia învățării prin joc, este latura competitivă pe care jocul o poate avea.

Discutând cu elevii, am descoperit că, deși se bucură de timpul lor liber, își doresc totuși să fie împreună cu alți copii, să aibă un îndrumător adult pentru jocurile și activitățile lor, care să vină cu propuneri, chiar și cu statut de negociator, să le susțină ideile și să le dea formă activă, deci sunt dornici de activități organizate.

Activitățile au fost proiectate cu scopul să ofere copiilor experiențe noi, într-un mod interactiv și ludic, prin cursurile organizate în așa fel încât ele devin un loc de cercetare, descoperire și învățare prin experimente și experiențe specifice vârstei.

➤ *Povestea din cetate*, a fost o activitate care a presupus manifestarea bucuriei de a fi împreună cu ceilalți prin adoptarea unor stări de acceptare, negociere, colaborare, solidaritate în ateliere de lucru pe diverse tematici, club de lectură, jocuri interactive cu teme literare. O activitate ce a presupus interacțiunea disciplinelor română – religie – istorie, desfășurată la Cetatea Zamca, Cetatea de Scaun. Copii au fost parte a unei povești din cetate, în care cărțile lor favorite și-au dat întâlnire în cetatea imaginației. Apoi ei înșiși au devenit cărți vii, răspunzând

INTERDISCIPLINARITATE

A PROBLEMELOR
PROPUSE

A DOMENIILOR
ÎNVECINATE

A METODELOR
APPLICATE

A CONCEPTELOR
IMPLEMENTATE



provocării de a-și imagina că sunt o carte. Astfel s-a deschis calea către aventură, s-au mișcat porți ferecate către povești, au început călătoriile imaginare, care te îmbie cu bucate savuroase și se destăinuie mai apoi în pagini de jurnale pline de emoție.

➤ *Geometrie și chimie în arta tradițională*, o activitate care s-a bazat pe dezvoltarea capacității de relaționare și de comunicare cu alți copii de aceeași vârstă sau de vârstă diferită, desfășurată la Centrul de valorificare a tradițiilor populare, în ateliere de încondeiat ouă, cusături artisanale, sculptură, împletituri etc., care a presupus identificarea modelului matematic din spatele fiecărui motiv repetitiv și interacțiunea disciplinelor chimie – matematică – educație plastică – TIC (au realizat designul inclusiv în aplicația GeoGebra). Copiii s-au bucurat de o activitate de explorare a frumosului din artă, exprimat prin culoare și îndemănare, de interacțiune socială, de utilizare a achizițiilor anterioare, de dezvoltare a relației sociale.

➤ *Smart city – Orașul viitorului văzut prin ochi de copii*, a fost tema ce a urmărit dezvoltarea capacității de a accepta noi provocări, care impun implicare personală în descoperirea de soluții practice și utile vieții de zi cu zi. Va fi orașul care colectează informații despre oameni, infrastructură și problemele cu care se confruntă administrația locală și le folosește pentru fluidizarea traficului, reducerea poluării și a consumului de energie, optimizarea condițiilor de locuire și asigurarea accesului la serviciile de sănătate și educație. Activitatea a presupus:

- organizarea clasei pe grupe;
- folosirea tuturor noțiunilor geometrice studiate pe parcursul anului școlar (clasa a V-a, a VI-a, a VII-a) în creionarea proiectului repartizat (se poate folosi culoarea);
- prezentarea proiectului se va face de către un reprezentant;
- fiecare proiect are propria poveste smart;
- cei care folosesc TIC, după ce descoperă singuri tainele aplicației GeoGebra (de preferat clasic), vor salva/ print screen proiectul finalizat și posta pe platforma online.



Copiii au apelat la cunoștințele dobândite la disciplinele geografie – TIC – matematică – educație plastică și au prezentat propriile creații prin desene pe asfalt, pe foi flipchart, prezentări PPT, în aplicația GeoGebra, relaxându-se în mod plăcut în curtea școlii, în Parcul Tătărași și chiar online pe platforma G-Suite.

➤ *Joc, mișcare, orientare*, a fost un atelier de joacă, prin care am urmărit însușirea și practicarea unor activități specifice vârstei și adresate petrecerii timpului liber în mod benefic. S-au împletit cunoștințele însușite la disciplinele educație fizică – matematică – fizică – educație tehnologică, iar activitatea a debutat cu prelucrarea normelor și a regulilor desfășurării jocurilor în diverse locații: curtea școlii, Parcul Tătărași sau Parcul Șipote.



Jucându-se cu diferite instrumente de măsură, au determinat dimensiunile băncilor și ale meselor, au făcut transformări, au calculat perimetre și arii sau vitezele cu care s-au deplasat, pe rând, pe același traseu, cu bicicleta și cu trotineta, într-o competiție permanentă. La final, toate emoțiile adunate au

trecut printr-o... mașină de spălat!

➤ *De-a v-ați ascunselea, spre performanță*, o activitate de recreere, ce a urmărit dezvoltarea încrederii în propriile capacități și a stimei de sine în raport cu ceilalți, dar și cu sine însuși, atât în privința remedierii unor noțiuni de bază (însușite la orice disciplină), cât și promovarea laturii competitive a jocului. Copiii au primit cu entuziasm aceste provocări și au descoperit că prin joc se produce consolidarea, fixarea anumitor deprinderi, competențe necesare îndeplinirii funcției sociale și profesionale. Putem exemplifica aici modalitatea de abordare:



- activitățile au fost de tip outdoor (indiferent de condițiile meteo);

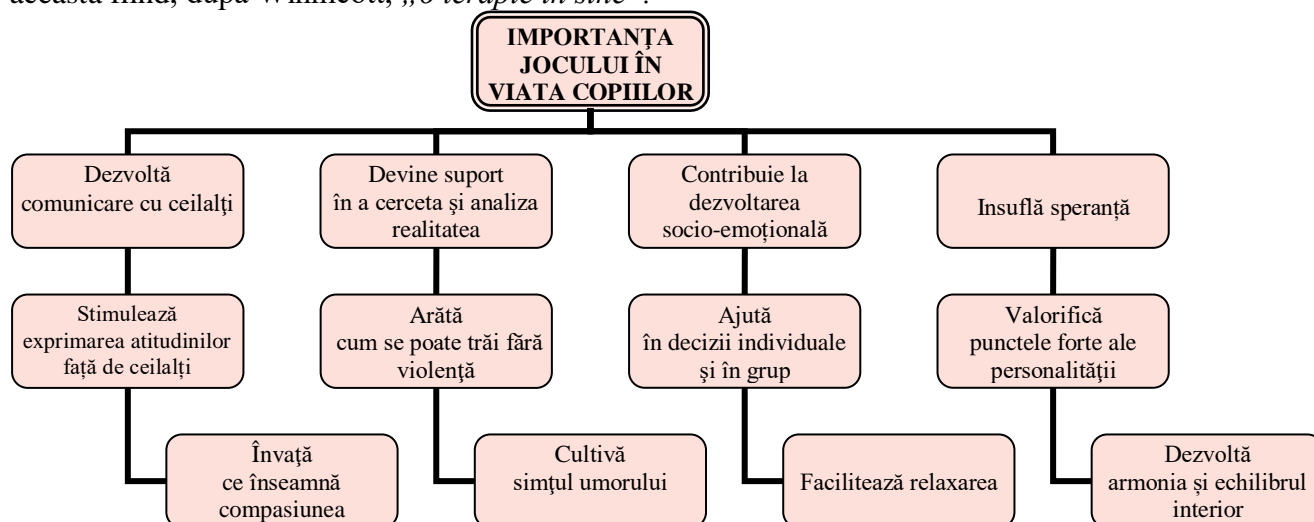
- au folosit resurse materiale diverse (parașuta, jucăria personală, materiale sportive etc.);
- au identificat noțiuni de geometrie plană sau corpuri geometrice (ghidați de cadrele didactice au determinat tipuri de drepte, unghiuri, cercuri, triunghiuri, patrulatere, au recunoscut proprietățile acestora etc.)
- au creat în echipe, propriu plan de afaceri;
- au recunoscut aplicarea disciplinelor în cotidian.

➤ *Fotografia între emoție, culoare și iluzie optică* a avut rol de promovare a imaginii școlii prin diseminarea proiectului și completarea cunoștințelor elevilor prin activități nonformale. Aceștia au participat cu plăcere la completarea portofoliului proiectului cu imagini și gânduri de final.

Prin activitățile proiectului *Educație între joc și joacă*, s-a reușit implicarea elevilor în activități de învățare creativă și de dezvoltare a relațiilor interpersonale, în situații diverse. Rezultate calitative și cantitative, ca urmare a desfășurării proiectului, au fost peste așteptări:

- au participat cel puțin 180 de copii din cadrul școlii noastre, din clase diferite, împreună cu câte cel puțin un profesor diriginte de la clasele a V-a – a VII-a;
- s-au derulat activități, s-au obținut produse finale, în care elevii s-au regăsit;
- s-a creat cadru prielnic socializării și desfășurării unor activități recreative de grup.

Am observat că, atunci când copii se joacă, iar noi adulții îi îndemnăm la joc și le organizăm jocuri, rămânem alături de ei copii și, decoperim că jocul echivalează cu sănătatea, aceasta fiind, după Winnicott, „o terapie în sine”.



Educația între joc și joacă este un proiect care urmărește socializarea, prin adaptare la mediu fizic sau online, cu respectarea regulilor de grup. Copiii descoperă să comunice altfel, să se organizeze, să respecte reguli, să avanseze propuneri, să aibă încredere în sine și, mai ales, să se bucure împreună. Experiențele de grup încheagă prietenii, dărâmă barierele prejudecăților, dau naștere la solidarități și adaptări la situații sociale în miniatură.

În loc de încheiere ...

A învăța înseamnă a învăța să fii, a învăța să trăiești singur și împreună cu ceilalți, schimbând doar jucăriile.

REFERINȚE BIBLIOGRAFICE:

- Ardeleanu, R., (2010) - *Interdisciplinaritatea – necesitatea obiectivă a învățământului primar*, Ed. Pim, Iași;
- Pălici, B.; Caia, L., (2004) - *Jocul – învățare și terapie*/ Coord. Timișoara;
- Piaget, J., (2005) - *Psihologia copilului*, Ed. Cartier, Chișinău;
- Winnicott, D.W., (2010) - *Copilul, familia și lumea exterioară*, Ed. Trei;
- https://ibn.idsi.md/vizualizare_articol/6992 .

STRATEGII DE INTEGRARE A ELEVILOR CU C.E.S.

prof.Nicoleta Alexandra Țiplea
Grădinița cu P.P.Nr 12 Sighetu Marmației

Integrarea școlară este un proces de includere în școlile de masă obișnuite, la activitățile educative formale și nonformale, a copiilor considerați ca având cerințe educative speciale. Considerând școala ca principala instanță de socializare a copilului (familia fiind considerată prima instanță de socializare), integrarea școlară reprezintă o particularizare a procesului de integrare socială a acestei categorii de copii, proces care are o importanță fundamentală în facilitarea integrării ulterioare în viața comunitară prin formarea unor conduite și atitudini, a unor aptitudini și capacități favorabile acestui proces.

Cerințele educative speciale desemnează acele nevoi speciale față de educație care sunt suplimentare, dar și complementare obiectivelor generale ale educației. Fără abordarea adecvată acestor cerințe speciale nu se poate vorbi de egalizarea șanselor de acces, participarea și integrarea școlară și socială.

În jurul nostru observăm în fiecare zi oameni diferiți. Aceste diferențe nu se referă doar la înălțime, forma fizică, conturul feței, culoarea pielii, ci, mai ales la felul de manifestare al fiecăruia, la calitatea muncii sale. De asemenea, aceste diferențe sunt constatate și la nivel intelectual, nivel de care depinde în cea mai mare măsură reușita sau nereușita unei activități.

Fiecare elev este unic și are valoarea sa, indiferent de problemele pe care le prezintă în procesul de învățare școlară. Fiecare copil prezintă particularități individuale și de relație cu mediul, trăsături care necesită o evaluare și o abordare personalizată. Copiii cu deficiențe au și ei aceleași trebuințe în creștere și dezvoltare. Acești copii au în același timp și anumite necesități particulare, individualizate. Ei sunt diferiți din punct de vedere al temperamentului, motivațiilor, capacității chiar dacă prezintă același tip de deficiențe. Integrarea copiilor cu CES permite, sub îndrumarea atentă a cadrelor didactice, perceperea și înțelegerea corectă de către ceilalți elevi a problematicii și potențialului de relaționare și participarea lor la serviciile oferite.

Educația integrată se referă la integrarea în structurile învățământului general a elevilor cu CES pentru a oferi un climat favorabil dezvoltării armonioase și cât mai echilibrate a acestor categorii de copii.

Educația integrată a copiilor cu CES urmărește dezvoltarea capacităților fizice și psihice a acestora care să-i apropie cât mai mult de copii normali; a implementării unor programe cu caracter colectiv-recuperator, stimularea potențialului restant ce permite dezvoltarea compensatorie a unor funcții menite să suplinească pe cele deficitare, crearea climatului afectiv în vederea formării motivației pentru activitate în general și pentru învățare în special, asigurarea unui progres continuu în achiziția comunicării; formarea unor abilități de socializare și relaționare cu cei din jur; formarea de deprinderi cu caracter profesional și de exercitare a unor activități cotidiene; dezvoltarea comportamentelor adaptative și a însușirilor pozitive ale personalităților care să faciliteze normalizarea deplină. Fiecare copil cu CES trebuie să beneficieze de un program adecvat și adaptat de recuperare care să dezvolte maximal potențialul fizic și psihic pe care îl are. Integrarea urmărește valorificarea la maximum a disponibilităților subiectului deficient și antrenarea în mod compensatoriu a palielilor psihofizice, care nu sunt afectate în așa fel încât să preia activitatea funcțiilor deficitare și să permită însușirea de abilități care să înlesnească integrarea eficientă în comunitatea normală. Prin integrare se realizează și o pregătire psihologică a copilului, care să contribuie la crearea unor stări efectiv emoționale corespunzătoare în care confortul psihic este menținut de satisfacțiile în raport cu activitățile desfășurate. Raportul relației socializare, integrare, incluziune are în vedere implicațiile practice, teoretice ce privesc evoluția sistemului de organizare a educației

speciale și a pregătirii copiilor pentru integrarea și incluziunile în activitățile profesionale și în colectivitățile sociale.

Există diferite forme de integrare a elevilor cu CES în activitatea didactică, integrarea care presupune construirea unei relații de colaborare emoțional-educatională:

- integrarea parțială; presupune ca elevii cu CES să desfășoare doar o parte din timpul lor în școală, participând direct doar la anumite discipline, acolo unde pot face față;
- integrarea totală, unde elevii cu CES petrec tot timpul în cadrul organizat, în instituția de învățământ acolo unde sunt înscriși la începutul anului școlar. Parcurgerea programului educațional nu exclude participarea la ședințele terapeutice, desfășurate în spații speciale, destinate acestui scop;
- forme de integrare ocazională ce presupune participarea în comun la diferite excursii, serbări, întreceri sportive, spectacole, unde reușesc să stabilească relații cu ceilalți membri ai grupului.

Crearea unui climat favorabil în colectivele de elevi de unde fac ei parte contribuie la dezvoltarea motivației pentru învățare. Este bine să se învețe cu ceilalți copii, și nu separat de ei. Cultura psihopedagogică a cadrului didactic se compune din cunoștințe de psihologie, pedagogie, metodică, dintr-un ansamblu de deprinderi și priceperi practice solicitate de desfășurarea acțiunii practice.

Procesul integrării școlare a copiilor cu CES presupune elaborarea și aplicarea unui plan de intervenție individualizat, centrat pe folosirea unor modalități eficiente de adaptare a curriculumului și pe diversificarea ofertelor de învățare în cadrul lecțiilor. În acest scop, principalele strategii care ar putea fi folosite pentru proiectarea unui curriculum din învățământul integrat se referă la :

- selectarea unor conținuturi din curriculumul general accesibile și elevilor cu CES și renunțarea la alte conținuturi cu un grad ridicat de complexitate;
- accesibilizarea întregului conținut printr-un proces de simplificare, cadrul didactic participant la procesul educativ modificând conținutul astfel încât să devină realizabil;
- diversificarea componentelor curriculumului general prin introducerea elevilor cu CES în activități individuale, terapeutice, destinate recuperării acestora.

Parcurgând și depășind toate aceste etape, profesorul își desfășoară activitatea spre a-l determina pe elevul cu CES să se integreze în societate, „să învețe să învețe”, pe cât este posibil și să-l ajute să depășească conștientizarea propriilor drame.

Elevii cu CES au, majoritatea, capacități intelectuale reduse, suprasolicitând dascălul în găsirea celor mai bune metode de lucru în cadrul lecției. Reluarea, repetarea, elemente mereu prezente în lecțiile cu elevi cu CES, pot afecta calitatea participării active. Așadar, este mereu necesară identificarea celor mai bune metode pentru ca elevii cu CES să-și mențină participarea activă la un nivel optim pentru ca, în cadrul lecției, să nu intervină plictiseala, modificarea conținuturilor învățării fiind un proces gradat și anevoios, mai ales sub aspectul corelării instruirii cu restul elevilor clasei.

Ca și în cazul celorlalte discipline, ora de limbă și literatură română, devine prilej de încercare de a dezvolta capacitățile de exprimare orală și scrisă a elevilor cu CES. Cele trei competențe generale nu se pot regăsi în activitatea de zi cu zi a cadrului didactic desfășurând al unei activități ce are în prim plan relația cu acești elevi. Întreaga activitate trebuie să se organizeze în vederea informării și formării cadrelor didactice de sprijin / itinerante privind utilizarea corectă a modalităților de proiectare și implementare a demersului de intervenție personalizată asupra copiilor cu cerințe educative speciale, a identificării instrumentelor și a metodelor specifice de lucru adaptate particularităților de vârstă și individuale ale elevilor

integrați, creării premiselor pentru asigurarea unui climat socio-afectiv favorabil dezvoltării armonioase a personalității copiilor cu dizabilități.

Profesorul trebuie să dovedească creativitate în conceperea unor materiale auxiliare care să favorizeze o evoluție favorabilă a copilului cu cerințe educative speciale, să dezvoltare abilității de a constitui un portofoliu individual de intervenție personalizată conform particularităților psiho-individuale ale copiilor integrați.

Competențele specifice și conținuturile asociate dezvoltă un program educativ complex și numai pregătirea cadrului didactic determină integrarea acestora în sistemul educațional. Vom încerca o trecere în revistă a acestor competențe specifice pentru a identifica conținuturile educaționale realizabile de elevii cu CES:

1. Receptarea mesajului oral în diferite situații de comunicare devine realizabilă în măsura în care elevul construiește mesaje orale diverse, transcrie structuri din texte cunoscute, aplică principiile ascultării active în manifestarea unui comportament comunicativ adecvat. Se observă o imposibilitate a acestora de a crea forme lexicale corecte, să stabilească sensul unui cuvânt necunoscut prin apel la context, să stabilească rolul categoriilor semantice în textele literare studiate.

2. Utilizarea corectă și adecvată a limbii române în producerea unor mesaje orale în situație de comunicare monologată și dialogată devine realizabilă în măsura în care se solicită rezumarea orală a unui text dat. Realizarea orală a unui plan simplu și dezvoltarea acestuia prin adăugarea ideilor secundare devine item irealizabil deoarece, de cele mai multe ori, acești elevi își pierd atenția pe parcursul desfășurării activității educative. În ceea ce privește utilizarea categoriilor gramaticale învățate, în diverse tipuri de propoziții, dovedesc incapacitate de a asocia fiecărei părți de vorbire, categoriile învățate. Unii dintre ei însă diferențiază subiectul de predicat și uneori chiar alcătuiesc propoziții respectând cerințele indicate. Un element notabil îl constituie participarea la diferite situații de comunicare, manifestând o atitudine favorabilă progresiei comunicării.

3. Receptarea mesajului scris, din texte literare și nonliterare, în scopuri diverse dovedește incapacitatea elevilor cu CES de a diferenția elementele de ansamblu de cele de detaliu în cadrul textului citit, de a identifica problema principală abordată. Reușesc însă să prezinte succint subiectul operei literare fără identificarea momentelor subiectului într-un text epic și a procedurilor de expresivitate artistică într-un text liric.

4. Utilizarea corectă și adecvată a limbii române în producerea de mesaje scrise, în diferite contexte de realizare, cu scopuri diverse devine ineficient realizată; rezumarea unui text citit, relatarea unor fapte, motivarea unei opinii se produce în texte minime cu grave greșeli de ortografie și punctuație. Se observă incapacitatea elevilor cu CES de a utiliza un lexic adecvat, de a-și exprima o opinie, de a se exprima nuanțat. De cele mai multe ori întrebările sunt directe și dirijate și răspunsurile pe măsură: scurte și fără nuanță.

Evaluarea elevilor cu CES se realizează diferențiat față de ceilalți participanți la lecție prin evaluări formative și sumative personalizate, prin itemi care să măsoare o înregistrare minimă a progresului școlar prin raportare la cerințele din curriculum

Reușita activităților depinde de reușita dublei abordări a instruirii în interiorul clasei și a relației fundamentale dintre instruire și evaluare. Pentru ca activitățile să fie profitabile pentru toți elevii, dascălul trebuie să găsească calea de mijloc în care instruirea și evaluarea să aibă atât caracter integrat, cât și caracter diferențiat, adaptat la particularitățile deficiențelor elevilor cu CES, participanți la procesul educativ. Raporturile dascălului cu fiecare elev în parte sunt foarte importante. Elevii cu CES au mare nevoie de a dezvolta relații afective cu cei cu care intră în contact social, aspect care vizează calitățile etice și morale ale dascălului, sub al cărui control se află limita relaționării.

Progresul educativ al elevului cu CES depinde de relația pe care cadrul didactic de la clasă o stabilește cu profesorul de sprijin, dându-i permanent informații despre punctele slabe ale acestuia. Intervenția acestuia permite valorificarea și insistarea pe cunoștințele greu asimilabile determinând raportarea la nivelul cunoștințelor de grup.

Ora de limba și literatura română devine astfel importantă și prin relația personală care se stabilește între profesor și elev, cu încercarea permanentă a primului de a determina dezvoltarea capacității de exprimare a propriilor sentimente, a propriilor atitudini și, nu în ultimul rând, a propriei viziuni despre viață.

Bibliografie

Alois Gherguț, 2006, *Psihologia persoanelor cu cerințe speciale*, Editura Polirom, Iași
Carmen Crețu, 1999, *Curriculum diferențiat și personalizat*, Editura Polirom, Iași
Ecaterina Vrajmaș, 2001, *Strategiile educației inclusive*, Editura Polirom
Ghid de predare – învățare pentru copii cu C.E.S., UNICEF și Asociația Reninco, București, 2000

Ziua Națională a României

Toader Rodica

Școala Gimnazială “Mihail Sadoveanu”, Galați

Cu trecerea timpului, noi, nu trebuie să uităm de cei care au existat înaintea noastră, și au luptat ca noi să fim azi liberi, autonomi și independenți. De aceea în fiecare an sărbătorim Ziua României. Și anul acesta am cu drag pentru a trăi, sărbători și simți românește. Am alcătuit un Proiect Educațional care vizează Educația Interculturală, civică și incluzivă. Am adăugat un argument.

Evocarea unui eveniment istoric – în cazul de față unirea tuturor românilor într-un singur stat, în 1918 – nu se poate reduce la simpla narare a admirabilei performanțe politice a românilor din provinciile istorice românești, capabili să-și ia soarta în propriile mâini și să-și decidă viitorul.

De la 1 decembrie 1918 – ziua în care s-a vestit lumii, prin hotărârea Adunării Naționale de la Alba Iulia, Unirea tuturor românilor sub sceptrul Regelui Ferdinand I – și până în timpul de față, fiecare cetățean al României întregite a avut prilej să asculte ori să citească diferite lămuriri cu privire la felul cum s-a înfăptuit Unirea aceasta și la temeiurile care îi garantează trăinicia.

Statul român, întregit în forma lui de astăzi, trebuie prețuit ca unul dintre cele mai statornice, având temeiuri adânci în alcătuirea geografică a pământului strămoșesc, în firea poporului român și în trăinicia lui, în legăturile lui sufletești întărite prin unitatea aceluiași grai, aceleiași credințe, acelorași datini și obiceiuri, în asemănarea nedesmințită a întocmirilor și așezămintelor moștenite din bătrâni și, mai presus de toate, în puterea morală a conștiinței naționale, fără de care ar fi șubrede și nesigure toate celelalte temeiuri.

Nu o victorie militară a stat la temelia României Mari, ci actul de voință al națiunii române de a-și da armătura teritorial-instituțională care este statul național.[...]

O necesitate istorică – națiunea trebuie să trăiască într-un stat național - s-a dovedit mai puternică decât orice guvern sau partid, culpabil de egoisme sau incompetență, și, punând în mișcare națiunea, i-a dat acea forță uriașă ca peste toate adversitățile să dea viață aspirației sale: statul național."

Scopul proiectului

- dezvoltarea și consolidarea sentimentului patriotic;
- îmbogățirea cunoștințelor istorice;
- stimularea creativității și a expresivității dar și a interesului elevilor față de studiu și lectură;
- cunoașterea și respectarea valorilor fundamentale ale istoriei și culturii naționale;
- formularea de opinii referitoare la implicările sociale majore ale problemei în societatea contemporană europeană.

Obiectivele proiectului

- să prezinte Unirea ca ideal permanent al românilor de pretutindeni;
- să manifeste interes pentru evenimentul istoric;
- să localizeze în timp și spațiu evenimentul istoric;
- să conștientizeze importanța evenimentelor istorice de la 1 Decembrie 1918 și a orașului Alba Iulia – important centru al istoriei și culturii române;
- să participe cu dragoste și interes la activitățile propuse;

- să dezvolte strategii pentru exprimarea adecvată și în siguranță a emoțiilor;
- să dezvolte comportamente de cooperare în grup.

Grupul țintă:

-elevii din ciclul primar și gimnazial;

-elevii din categorii dezavantajate cu cerințe educaționale speciale: integrați în învățământul de masă, copiii din familii monoparentale, copiii în plasament, copiii crescuți de rude, copiii cu părinți plecați în străinătate, comunități sărace;

Locul de desfășurare: săli de clasă, holuri, laboratoare, curtea școlii; Și resursele materiale au fost: coli albe, colorate, materiale de bricolaj; markere, carioca, acuarele, culori; post-it-uri, pixuri, flipchart; aparat foto, laptop și filme tematice; **Forme de organizare:** frontal, individual, lucrul pe grupe pentru a putea integra elevii din categorii dezavantajate cu cerințe educaționale speciale: integrați în învățământul de masă, având la clasă o elevă. Pentru a crea mediul ambiant am ales ca loc de desfășurare sala de clasă. Aici ea se simte în siguranță și participă cu drag. A luat parte și la expoziții amplasate pe holul școlii. A încercat să colaboreze și cu alți elevi de la alte clase.

Resurse procedurale- Strategii didactice: conversația euristică, expunerea, modelarea, explicația, problematizarea, algoritmizarea, generalizarea, jocuri de rol și exerciții practice de modelare comportamentală, dezbateri, expuneri; **Evaluarea** s-a făcut prin: mediatizarea proiectului prin afișe, fluturași; fotografii; și promovarea evenimentului pe pagina de facebook a școlii.

Rezultate așteptate:

- Proiecte, portofolii; expoziții.
- Formarea unor atitudini responsabile la elevi;
- Dezvoltarea gândirii critice la elevi;
- Implicarea elevilor, cadrelor didactice și a părinților în activitățile organizate;
- Dezvoltarea în școală a programelor educative specifice pentru proprii elevi și pentru comunitate;
- Asumarea unor roluri și responsabilități în derularea activităților de către elevi, dar și de către profesori;
- Folosirea eficientă a timpului pentru a obține succes în activitățile demarate;
- Dovedirea de încredere în sine, în diferite situații.

Activități derulate în cadrul proiectului

1 "Mândri că suntem români!" -dezbateri, activități aplicative, concursuri, realizarea de expoziții.

2."Țara mea e un colț de rai"-activități musicale.

Bibliografie

https://ro.wikipedia.org/wiki/Ferdinand_I_al_Rom%C3%A2niei

<https://www.romaniaregala.ro/jurnal/harry-truman-despre-23-august-si-rege/>

Scurtu I., *Istoria Românilor În Timpul Celor Patru Regi. Carol I*, Ed. II-a, București, Editura Enciclopedică, 2004. Secțiunea 3. *Carol I – cel dintâi rege al României*

EDUCAȚIA INCLUZIVĂ PRIN ACTIVITĂȚI SPORTIVE

TRIȘCAȘ IULIANA

Colegiul Național „Grigore Moisiu” Urziceni

În contextul contemporan, conceptul de educație incluzivă a dobândit o importanță crucială în structurarea societății noastre. Cu o definiție fundamentată în egalitatea de șanse și acces pentru fiecare individ, indiferent de diferențele de abilități sau context, educația incluzivă devine temelia unei societăți diversificate și înțelegătoare. Una dintre cele mai notabile și eficiente modalități de a traduce acest principiu în practică o constituie activitățile sportive. Acestea, deseori percepute ca un pilon fundamental în procesul de dezvoltare umană, depășesc cu mult dezvoltarea simplă a capacităților fizice și devin un instrument puternic pentru avansarea educației incluzive, contribuind la dezvoltarea integrală în domeniile social, emoțional și intelectual.

Activitățile sportive furnizează un cadru distinct în care diversitatea este sărbătorită, iar fiecare individ are oportunitatea de a descoperi și dezvolta potențialul propriu. Această abordare echitabilă în cadrul activităților sportive promovează înțelegerea și empatia, întrucât copiii și tinerii interacționează cu diverse experiențe și perspective, contribuind astfel la conturarea unui mediu mai tolerabil și mai deschis. Mai mult, interacțiunile dintre indivizi cu abilități diferite în cadrul activităților sportive încurajează schimbul de cunoștințe reciproce și colaborarea, două elemente fundamentale ale educației incluzive.

Unul dintre aspectele remarcabile ale educației incluzive prin activități sportive constă în capacitatea sa de a dezvolta nu doar capacități fizice, ci și aptitudini sociale și emoționale. Participarea la echipe sportive sau evenimente sportive încurajează comunicarea și cooperarea, oferind copiilor șansa de a învăța să colaboreze în vederea realizării unui obiectiv comun. Aceste experiențe îi învață pe copii abilități esențiale în rezolvarea conflictelor, dezvoltarea empatiei și adaptabilității, pregătindu-i astfel pentru provocările vieții.

Mai mult, activitățile sportive favorizează dezvoltarea intelectuală prin stimularea gândirii critice și analitice. Participanții sunt aduși în situații în care trebuie să ia decizii rapide și să-și ajusteze strategiile în timp real, ceea ce dezvoltă abilități esențiale pentru rezolvarea problemelor. În plus, sportul încurajează o atitudine pozitivă față de învățare și perseverență, învățându-i pe copii că succesul poate fi atins prin efort continuu și depășirea obstacolelor.

Conceptul de educație incluzivă implică eliminarea barierelor și construirea de poduri între copiii cu nevoi speciale și cei fără astfel de nevoi. Această abordare fundamentată în egalitate și diversitate găsește un canal adecvat de exprimare prin intermediul sportului, care furnizează o platformă unică pentru materializarea acestor principii. Indiferent dacă ne referim la copii cu dizabilități fizice, diferențe cognitive sau alte nevoi speciale, activitățile sportive pot fi adaptate astfel încât toți să se implice într-un mod sau altul.

Sportul depășește limitele și încurajează colaborarea și învățarea prin experiență. Într-un mediu în care copiii sunt încurajați să participe la activități sportive, aceștia nu doar își dezvoltă abilitățile fizice și motorii, ci și învață valori esențiale precum fair-play-ul, respectul și spiritul

de echipă. Însă, provocarea constă în a crea un mediu în care toți copiii, indiferent de abilitățile lor, să aibă acces la aceste oportunități.

Unul dintre aspectele remarcabile ale educației incluzive prin sport constă în abilitatea sa de a se adapta la diversitatea individuală. Prin adaptarea regulilor jocurilor sau a exercițiilor, prin ajustarea echipamentelor sau prin furnizarea de asistență personalizată, copiii cu nevoi speciale pot participa în mod activ și se pot bucura de avantajele activităților sportive. De exemplu, jocurile și sporturile adaptate transformă activitatea într-o oportunitate de dezvoltare pentru copiii cu diverse provocări, contribuind la îmbunătățirea coordonării motorii, abilităților sociale și încrederii în sine.

Această abordare nu aduce beneficii doar copiilor cu nevoi speciale, ci și celorlalți participanți. Copiii învață empatie și acceptare, descoperind că fiecare individ aduce cu sine abilități și calități unice. Prin interacțiunea cu colegi diversi, ei învață să colaboreze pentru a depăși provocările și pentru a-și atinge obiectivele.

Participarea copiilor în activități sportive aduce beneficii semnificative, iar dezvoltarea capacităților fizice și motorii reprezintă unul dintre aspectele cele mai evidente și valoroase. Într-o eră în care tehnologia și sedentarismul predomină, activitățile sportive oferă oportunități cruciale pentru explorarea și dezvoltarea activă și sănătoasă a corpului tânăr.

De la alergare și sărituri până la sporturi mai complexe, precum echitația sau înotul, fiecare copil are oportunitatea de a se implica în activități care stimulează dezvoltarea fizică și motorie. Prin mișcare, își îmbunătățesc coordonarea, echilibrul, agilitatea și rezistența musculară. În timp ce învață aspecte fundamentale ale tehnicii și formării corecte a mișcărilor, copiii își dobândesc controlul asupra propriului corp și câștigă încredere în abilitățile lor.

Un aspect crucial este faptul că activitățile sportive nu se adresează doar copiilor fără dizabilități. Prin adaptarea sporturilor și a activităților fizice, copiii cu dizabilități pot experimenta aceleași avantaje și satisfacții ca ceilalți. Această adaptare poate presupune ajustarea regulilor sau a echipamentului, astfel încât acești copii să poată participa activ și eficient.

Pentru copiii cu dizabilități, adaptarea sporturilor nu înseamnă doar dezvoltarea abilităților fizice, ci are un impact mai larg asupra vieții lor. Prin participarea la activități sportive adaptate, acești copii au șansa să se simtă incluși și acceptați în grupuri sociale, contribuind semnificativ la dezvoltarea abilităților sociale și la construirea stimei de sine. Mai mult, sportul poate reprezenta o modalitate de exprimare a identității lor și de depășire a posibilelor limite percepute.

Sporturile reprezintă mult mai mult decât simple activități fizice; ele constituie un cadru valoros pentru construirea interacțiunilor sociale semnificative. Participarea copiilor în echipe sau grupuri sportive oferă oportunități inestimabile de dezvoltare în ceea ce privește abilitățile sociale și relațiile interpersonale. Aceste experiențe nu doar că sprijină dezvoltarea fizică, ci și contribuie la formarea unui fundament solid pentru dezvoltarea socială și emoțională a fiecărui copil, indiferent de capacitate.

Prin implicarea în activități sportive în cadrul unei echipe, copiii învață să colaboreze pentru atingerea unui obiectiv comun. Ei își dezvoltă abilitățile de comunicare și înțelegere necesare pentru a coordona acțiunile cu ceilalți membri ai echipei. Această dimensiune a colaborării are

relevanță în viața cotidiană și în medii profesionale, iar sportul le oferă copiilor șansa de a dobândi aceste abilități într-un mod captivant și practic.

Pe măsură ce se antrenează și concurează împreună, copiii învață să înfrunte obstacolele și să-și împărtășească succesele, consolidând legături solide de camaraderie. Ei învață să-și susțină colegii și să-i încurajeze să depășească limitele. Aceste relații de prietenie și colaborare pot rezista în timp și pot contribui la dezvoltarea abilităților de gestionare a conflictelor și de empatie.

Pentru copiii cu nevoi speciale, implicarea în sporturi incluzive oferă oportunități unice de conectare cu alți copii și de dezvoltare a încrederii în propria lor capacitate. Prin intermediul interacțiunilor în cadrul echipelor sportive, acești copii pot descoperi talentele personale și pot depăși limitele proprii, beneficiind de sprijinul colegilor și al antrenorilor.

Educația incluzivă prin activități sportive reprezintă o modalitate captivantă prin care copiii învață într-un mediu interactiv și stimulat. Prin intermediul acestui tip de educație, copiii au oportunitatea de a dobândi cunoștințe și abilități prin experiență directă și practică, deschizându-și astfel calea către o învățare autentică și holistică.

Prin activitățile sportive, copiii sunt încurajați să se implice activ și să depășească provocările. Fie că încearcă să învețe o tehnică sportivă nouă sau să participe la o competiție, ei învață că succesul vine din perseverență, din încercări repetate și din dorința de a-și depăși limitele. Această abordare a învățării îi învață pe copii că succesul este adesea o consecință a efortului continuu și că înfruntarea eșecurilor reprezintă o oportunitate de creștere.

Unul dintre cele mai prețioase aspecte ale educației incluzive prin activități sportive este modul în care copiii își dezvoltă încrederea în sine și în abilitățile proprii. Prin realizările pe care le obțin în aceste activități, copiii își construiesc o imagine pozitivă despre sine și își recunosc potențialul de a depăși obstacolele. Această încredere câștigată în cadrul activităților sportive este adesea transferată în alte domenii ale vieții, contribuind la formarea unei atitudini pozitive față de învățare și față de sine.

Totodată, activitățile sportive îi învață pe copii să gestioneze eșecurile cu reziliență și să continue să se străduiască pentru îmbunătățire. Prin abordarea situațiilor în care lucrurile nu evoluează așa cum și-ar dori, copiii învață să identifice punctele lor slabe, să găsească soluții și să se adapteze pentru a-și atinge obiectivele. Această abilitate de a face față adversităților este crucială pentru dezvoltarea lor personală și profesională pe termen lung.

În concluzie, educația incluzivă prin activități sportive depășește cadrul învățării teoretice, oferind copiilor experiențe tangibile și aplicabile. Prin intermediul acestei abordări, ei învață nu doar despre sport și capacități fizice, ci și despre valori precum efortul susținut, reziliența și încrederea în sine. Toate aceste învățăminte valoroase au un impact profund asupra vieții copiilor, ajutându-i să crească ca indivizi siguri pe ei și deschiși către noi provocări și oportunități.

Prin crearea unui mediu în care copiii cu diferite abilități pot interacționa și colabora natural, sportul devine o platformă puternică pentru combaterea stereotipurilor și prejudecăților adânc înrădăcinate în societate. Prin intermediul acestor activități, copiii vin în contact cu colegi ce au nevoi și abilități variate, oferindu-le o oportunitate valoroasă de a dobândi o perspectivă mai

amplă asupra diversității umane și de a învăța să aprecieze fiecare individ în parte, indiferent de diferențele sale.

Sportul are capacitatea de a uni oamenii în jurul unui scop comun, care depășește limitele abilităților fizice sau mentale. În cadrul unei echipe sportive, fiecare membru contribuie cu un set unic de abilități și contribuții, iar acest lucru învață copiii să prețuiască ceea ce fiecare persoană poate aduce într-un context colectiv. Prin colaborare și interacțiune, se construiește o relație de încredere și respect între copii, indiferent de capacitățile lor individuale.

Pe măsură ce copiii interacționează și se implică în activități sportive alături de colegi cu diverse nevoi, ei își dezvoltă empatia și înțelegerea. Încep să vadă dincolo de diferențele evidente și să-și pună întrebări despre experiențele, dorințele și aspirațiile fiecărei persoane. Astfel, sportul devine o școală a sensibilității, unde se învață să se aprecieze lumea într-un mod mai cuprinzător și mai complex.

Un alt aspect crucial constă în faptul că, într-un mediu sportiv incluziv, succesul nu se măsoară doar în termeni de performanțe individuale, ci și în ceea ce privește cooperarea, spiritul de echipă și progresul personal. Această abordare a evaluării contribuie la reducerea competiției excesive și la evitarea concentrării exclusive pe rezultate, promovând în schimb valorile fundamentale ale respectului mutual și sprijinului reciproc.

Promovând educația incluzivă prin activități sportive, construim o societate în care toți copiii sunt percepuți ca fiind egali și valoroși, indiferent de nevoile lor. Aceasta nu doar generează un mediu mai empatic și mai înțelegător, dar contribuie și la formarea adulților viitori care vor fi mai deschiși, mai toleranți și mai dornici să lucreze împreună pentru binele comun. Prin intermediul sportului, putem modela o lume mai incluzivă și mai echitabilă, unde fiecare individ are șansa de a-și valorifica potențialul și de a contribui la comunitate.

Bibliografie:

1. Dintilhac, C., & Daly, P. (Eds.). (2019). *Inclusive Physical Activities: International Perspectives*. Routledge.
2. Goodway, J. D., & Smith, D. W. (Eds.). (2020). *Inclusive Physical Education Around the World: Origins, Cultures, Practices*. Routledge.
3. Block, M. E., & Obrusnikova, I. (2007). *Inclusion in physical education: Fitness for all abilities*. *Journal of Physical Education, Recreation & Dance*, 78(8), 30-35.
4. Lieberman, L. J. (2018). *Inclusion Through Physical Education: An Interview With Lauren Lieberman*. *The Physical Educator*, 75(2), 230-240.
5. Obrusnikova, I., & Dillon, S. R. (2011). *Challenges and supports for students with disabilities in inclusive physical education: A systematic review*. *Adapted Physical Activity Quarterly*, 28(1), 1-21.
6. Siedentop, D., Hastie, P. A., & van der Mars, H. (2019). *Complete Guide to Sport Education*. *Human Kinetics*.

ȘCOALA GIMNAZIALĂ GLODEANU SĂRAT - PROMOTORUL INCLUZIUNII ȘI AL UNITĂȚII COMUNITARE

TRIȘCAȘ NICOLAE

Școala Gimnazială Glodeanu Sărat - județul Buzău

Într-o eră marcată de transformări constante și diversificare, Școala Gimnazială Glodeanu Sărat din județul Buzău și-a asumat hotărât misiunea de a instaura un mediu școlar veritabil incluziv. Aceasta nu rămâne o simplă promisiune, ci devine realitate palpabilă în fiecare zi petrecută la școală. Axioma centrală a acestei viziuni îl constituie valorile incluziunii, iar dedicarea noastră profundă față de aceste valori devine evidentă în fiecare aspect al experienței școlare.

Diversitatea se transformă într-o sursă inepuizabilă de învățăminte pentru Școala Gimnazială Glodeanu Sărat. Ne raportăm la diferențe nu ca la obstacole, ci ca la oportunități. Fiecare elev, cu poveștile și percepțiile sale unice, aduce la școală o perspectivă valoroasă. În loc să cerem elevilor să se conformeze unui șablon predefinit, încurajăm individualitatea și autenticitatea.

În drumul nostru către un mediu incluziv, am realizat pași semnificativi. Am inițiat programe educaționale care reflectă diversitatea culturală și socială a elevilor noștri. Prin aceasta, elevii nu doar învață materii academice, ci și dezvoltă o înțelegere profundă despre lumea reală, în care indivizii vin din medii variate și au perspective distincte.

Unul dintre pilonii fundamentali ai misiunii noastre de promovare a incluziunii la Școala Gimnazială Glodeanu Sărat constă în asigurarea că fiecare elev beneficiază de suportul necesar pentru a atinge succesul în parcursul său educațional. Într-o lume în perpetuă evoluție, unde fiecare copil este unic și își aduce propriile seturi de talente, pasiuni și nevoi, abordarea unui curriculum standard nu mai răspunde necesităților. Prin urmare, echipa noastră de educatori și specialiști lucrează într-un mod integrat pentru a elabora planuri de învățare adaptate pentru fiecare elev.

Suntem conștienți că fiecare copil posedă un mod particular de asimilare a cunoștințelor și de dezvoltare a abilităților. Prin urmare, adoptăm o abordare individualizată pentru a identifica necesitățile specifice ale fiecărui elev. Această metodă nu se limitează la performanța academică, ci cuprinde întreg spectrul dezvoltării lor. Indiferent că este vorba despre abilități de învățare, necesități emoționale sau particularități speciale, echipa noastră depune eforturi pentru a asigura fiecărui copil suportul adecvat.

Identificarea nevoilor constituie doar începutul. Pasul următor implică elaborarea planurilor personalizate pentru fiecare elev. Aceste strategii pot include metode adaptate de învățare, resurse didactice specifice, programe de mentorat sau asistență emoțională. Miza noastră este să dezvoltăm un mediu în care fiecare elev capătă încredere și se simte pregătit să abordeze provocările procesului de învățare.

Depășirea obstacolelor reprezintă unul dintre obiectivele centrale ale acestei abordări personalizate. Fie că se referă la aspecte academice, sociale sau emoționale, ne angajăm să depășim aceste impedimente alături de elevii noștri. Suntem ferm hotărâți să eliminăm conceptul de "barieră prea înaltă", deoarece suntem convinși că fiecare elev are potențialul de a atinge succesul, indiferent de provocările cu care se confruntă.

În final, angajamentul nostru pentru asigurarea sprijinului adecvat pentru fiecare elev reprezintă fundamentul culturii școlare pe care o promovăm. Prin încurajarea unei abordări individualizate, suntem ferm convinși că fiecare elev poate excela în propriul ritm și mod. Astfel, contribuim la generarea unei generații de indivizi încrezători, competenți și deschiși în fața provocărilor viitorului.

Parte vitală a inițiativei noastre de incluziune constă în efortul susținut de a sensibiliza elevii cu privire la necesitățile colegilor lor și la valorile fundamentale ale respectului și toleranței. Având conștiința influenței semnificative pe care educația o exercită asupra formării personalității, ne-am alocat resursele și timpul pentru a dezvolta programe educaționale care promovează înțelegerea, empatia și sprijinul mutual.

Prin intermediul activităților specifice, precum ateliere, dezbateri și evenimente culturale, încurajăm elevii să vadă dincolo de aspectele superficiale și să descopere similitudinile care îi unesc ca ființe umane. Îi învățăm că fiecare persoană are o poveste, o experiență și o luptă personală, și că abordarea acestor realități cu empatie și înțelegere contribuie la consolidarea unei comunități școlare mai coezive și mai armonioase.

Dezvoltarea liderilor fundamentați în principiile incluziunii reprezintă un obiectiv prioritar în demersul nostru. Susținem elevii să devină voci puternice și exemple pentru ceilalți în ceea ce privește promovarea respectului și înțelegerii reciproce. Prin dezvoltarea competențelor de comunicare, gestionarea conflictelor și asumarea inițiativei, îi încurajăm să se implice ferm împotriva discriminării și să devină campioni ai promovării unei culturi a acceptării și diversității.

Modelul pozitiv reprezintă un instrument eficient în formarea atitudinilor și comportamentelor. Corpul nostru didactic și personalul de sprijin sunt selectați cu atenție pentru a reprezenta modele inspiraționale de incluziune și respect. Ei împărtășesc succesele lor și exemple de conduită etică, oferind astfel elevilor modele demne de urmat în evoluția personală.

Când elevii experimentează în mod concret beneficiile unei comunități în care fiecare individ este acceptat și apreciat pentru ceea ce este, învață să nu doar să conviețuiască, ci să se integreze autentic și să dezvolte legături de prietenie fundamentate pe încredere și susținere. Prin aceste conexiuni, se construiește o rețea robustă de sprijin emoțional și academic, care contribuie la creșterea fiecărui elev.

În final, angajamentul nostru de a sensibiliza și educa în spiritul incluziunii este profund și continuu. Într-o lume în schimbare permanentă, Școala Gimnazială Glodeanu Sărat rămâne un etalon al diversității și al valorilor umane esențiale, pregătind lideri viitori care vor contribui la o societate mai tolerantă, mai înțelegătoare și mai incluzivă.

Conștientă de rolul central în comunitatea locală din județul Buzău, Școala Gimnazială Glodeanu Sărat își asumă misiunea de a extinde și încuraja viziunea sa de incluziune dincolo de limitele școlii. Suntem ferm convinși că incluziunea trebuie să devină o inițiativă comunitară, să pătrundă în toate straturile societății noastre, astfel încât fiecare individ să se simtă acceptat și apreciat. Aceasta nu poate fi realizată doar prin activitățile desfășurate în sălile de clasă, ci necesită o colaborare solidă și susținută cu întreaga comunitate.

Parteneriatele pe care le dezvoltăm cu organizații locale reprezintă o componentă esențială a acestui efort de extindere a incluziunii. Colaborăm cu organizații non-guvernamentale, entități

de caritate și alte instituții din comunitate pentru a organiza evenimente, proiecte și activități menite să promoveze valorile incluziunii. De pildă, am co-organizat programe de voluntariat în care elevii noștri au colaborat cu membri ai comunității pentru a ajuta persoanele în vârstă sau familiile defavorizate. Prin astfel de colaborări, asigurăm nu doar ajutorul celor în nevoie, ci întărim și legăturile dintre școală și comunitate.

Părinții au, de asemenea, un rol crucial în extinderea viziunii noastre de incluziune. Ne asigurăm că părinții sunt informați și implicați în inițiativele noastre de incluziune. Organizăm ședințe și evenimente speciale în care părinții pot să-și exprime opiniile și să participe la discuții deschise despre modul în care putem promova incluziunea în cadrul comunității noastre școlare. Prin această colaborare, părinții devin parteneri activi în eforturile noastre de a crea un mediu școlar și comunitar mai deschis și mai incluziv.

În cele din urmă, ceilalți membri ai comunității joacă un rol semnificativ în demersurile noastre de promovare a incluziunii. Dialogăm cu membrii comunității, ne ascultăm și colaborăm pentru a identifica soluții comune. Prin organizarea de evenimente deschise pentru comunitate, precum seri culturale sau târguri de caritate, ne străduim să instituim o atmosferă în care toți se simt bineveniți și implicați. Având în vedere viitorul, suntem optimiști că eforturile noastre vor influența pozitiv viața elevilor noștri și vor servi ca model pentru alte instituții de învățământ din întreaga țară. În cele din urmă, credem că o școală cu adevărat incluzivă nu doar pregătește elevii pentru succesul academic, ci îi învață să devină cetățeni responsabili și empatici într-o lume diversă și complexă.

Bibliografie:

1. Ministerul Educației și Cercetării. (2021). Strategia Națională de Educație 2030.
2. Raport Anual al Școlii Gimnaziale Glodeanu Sărat (2023). Departamentul Management, Județul Buzău.
- 3, UNESCO. (2017). Ghid privind Educația Inclusivă: Drepturile Omului la Lucru.
4. UNESCO. (2021). World Education Report 2021: Inclusivity in Education: All Means All

CONSILIEREA ÎN GRUPA DE PREȘCOLARI, FACTOR PRIMORDIAL ÎN INTEGRAREA COPIILOR ÎN GRĂDINIȚĂ. IDENTIFICARE CAUZE ȘI APLICARE

Prof. Tudosă Dana Iuliana
Grădinița cu program Prelungit „1-2-3” Suceava

Prezenta cercetare are ca scop identificarea celor mai bune metode de îmbunătățire a relației dintre cadru didactic și preșcolar prin intermediul consilierii specifice acestei trepte de învățământ, și anume învățământul preșcolar. În grădiniță, consilierea se poate realiza atât cu preșcolarul, fie în cadrul activităților instructiv-educative sau în afara acestora, cât și cu părinții acestuia. Stabilirea unei relații favorabile între cadru didactic-preșcolar și implicit cadru didactic-familie, duce spre îndeplinirea cu succes a obiectivelor învățământului.

În grădiniță, primul obiectiv pe care un educator și-l propune la început de an școlar, și ne referim aici în special la grupele de nivel I, este acela de a ajuta copiii să se integreze cu succes în noul mediu. Astfel, inadaptabilitatea, refuzul de a socializa, ori prezența unor deficiențe ce pot deveni complexe pentru copii sunt doar câteva din problemele cu care un educator se poate întâlni în activitatea pe care o desfășoară la clasă. Soluționarea acestora ține în mare măsură de capacitatea cadrului didactic de a aborda problema, modalitățile pe care acesta le utilizează în descoperirea cazului, achiziționarea informațiilor, precum și realizarea și parcurgerea unui plan de intervenții, însă și participarea familiei și implicarea activă a acesteia are un rol deosebit de important. Știm că o bună relație între cadru didactic și părinte duce spre îmbunătățirea relației dintre cadru didactic-preșcolar, și, deci, spre realizarea cu succes a obiectivelor învățământului preșcolar, precum și a dezvoltării optime a personalității copilului.

Pentru a stabili o relație cu un individ, trebuie mai întâi să-l cunoaștem, atât din punct de vedere fizic cât și psihic, acest lucru ajutându-ne să identificăm cele mai bune modalități de a-l aborda, fără a-l deranja în vreun fel. În cele ce urmează vom prezenta metode și tehnici de cunoaștere în vederea consilierii copilului preșcolar, precum și a familiei din care acesta provine, având ca scop crearea unei relații favorabile între educator-preșcolar.

Am luat ca obiect de cercetare grupa *Ursuleții*, de la *Grădinița cu Program Prelungit 1-2-3*, Suceava. Grupa este constituită dintr-un număr de 25 preșcolari cu vârsta cuprinsă între 3-5 ani, nivel I. Având în vedere diferența de vârstă, la preșcolarii de 3 ani, perioada de adaptare de la începutul anului școlar a fost mai mare, însă ținând cont de faptul ca aceștia intră pentru prima dată în contact cu un alt mediu decât cel familial, acest lucru este oarecum normal. Modul de lucru al cadrelor didactice, metodele și tehnicile utilizate de către acestea au un rol foarte important în prevenirea situațiilor problematice, cum ar fi inadaptabilitatea. În vederea acestui lucru, planificarea activităților ce urmează a fi desfășurate cu preșcolarii, și mijloacele de realizare sunt deosebit de importante, deoarece în cadrul acestora copiii trebuie încurajați să socializeze cu cei din jur, să întrețină relații cu ceilalți membri ai grupului, ceea ce presupune primul pas spre adaptare și integrare în noul mediu.

Perioada de adaptare este și perioada de evaluare inițială, adică primele două săptămâni de la începutul anului școlar. În acest interval de timp se desfășoară diferite activități, prin intermediul cărora cadrul didactic evaluează cunoștințele copiilor și stabilește nivelul la care se află fiecare. În funcție de rezultatele obținute se vor planifica activitățile viitoare.

Implicarea copiilor în activitățile propuse, precum și atingerea obiectivelor stabilite, ține în mare măsură de diversitatea materialelor utilizate. Astfel, materialele pe care le-am pus la dispoziția copiilor în perioada de evaluare, inițială la cele șase centre sunt următoarele: la centrul **Biblioteca**: fișe suport, creioane, coli de scris, cărți reviste, planșe, jetoane tăblițe magnetice, imagini PPT, figurine; la centrul **Știință**: enciclopedie, calculator, TV, telefon-

jucărie, CD, DVD, puzzle, lotto cu flori, fructe, animale, tăblițe magnetice, figurine; centrul **Artă**: cariocă, acuarele, pensule, plastilină planșete, planșe de colorat, coli albe, materiale din natură, hârtie glace și creponată; centrul **Construcții**: cuburi din lemn, leggo, arco; centrul **Joc de rol**: costume, jocuri creative fete/băieți; centrul **Nisip și apă**: forme, unelte pentru nisip, ladă suport, jucării pentru nisip.

Toate aceste materiale au fost alese în funcție de tema săptămânii. Zilnic în sala de grupă s-au deschis cel puțin trei centre, pe parcursul săptămânii, copiii jucându-se la toate cele șase centre de interes.

După parcurgerea perioadei de adaptare, au început să se contureze și primele semne la acei preșcolari, care la un moment dat vor avea nevoie de consiliere. Aceștea au fost identificați încă din perioada evaluării inițiale, însă culegerea a cât mai multe informații privind nevoile lor, cunoașterea lor atât din punct de vedere fizic cât și psihic, au fost realizate după parcurgerea acestei etape, însă tot în cadrul activităților instructiv-educative, prin diferite metode și tehnici.

Așadar, metoda cea mai practică pentru orice cadru didactic este observarea directă a copiilor în diferite situații. Implicând copilul în felurite jocuri și activități, observându-i îndeaproape comportamentul în anumite situații am realizat fișe de observare pentru fiecare preșcolar. În urma întocmirii acestora am observat următoarele:

1. Trăsături biconstituționale și fiziologice ale copilului:

Toți preșcolarii sunt bine dezvoltați din punct de vedere fizic, neidentificându-se la nici unul prezența unor malformații, sau a unor boli cronice, acest lucru fiind confirmat și de fișele medicale prezente la dosarele personale ale copiilor;

2. Norme de igienă și comportament relațional

În ceea ce privesc normele de igienă și comportamentul relațional al preșcolarilor, o mare parte dintre aceștea salută și utilizează formule adecvate de politețe, se implică activ în activitățile propuse, au o atitudine relaxantă în timpul acestora, se integrează cu succes în minigrupul din care fac parte (lucrul în echipe), cooperează cu membrii acestuia, optează des pentru rolul de conducător, așteaptă în situațiile care impun acest lucru, cunosc și respectă reguli minime de igienă. Au fost identificați însă și copii care preferă activitățile individuale în cadrul cărora nu sunt nevoiți să coopereze cu nimeni, sau copii care refuză să participe la activități, copii izolați ori copii care au în permanență nevoie de sprijin, deoarece nu au însușite deprinderi de igienă personală și de autonomie. S-au identificat și preșcolari care au crize de furie atunci când ceva nu este pe placul lor, manifestând acest lucru prin aruncarea jucăriilor, țipăt, plâns, ori acte de violență asupra celorlalți participanți la joc.

3. Motricitate și senzorialitate

Din punct de vedere motric și senzorial nici un preșcolar nu prezintă handicap locomotor sau senzorial. Nu au fost identificate ticuri la niciun copil și nici nevoi accentuate de mișcare (copii hiperactivi). În ceea ce privește echilibrul, coordonarea motrică, precizia mișcărilor și percepția timpului sau a obiectelor, preșcolarii se afla încă în faza de formare a deprinderilor, de achiziție a informațiilor. Ținând cont de acest lucru, toți preșcolarii s-au încadrat în baremul propus pentru evaluare.

4. Caracteristici ale jocului și învățării

În ceea ce privește participarea la jocurile și activitățile propuse preșcolarilor, majoritatea au manifestat interes pentru acestea, implicându-se activ în desfășurarea lor. În cadrul activităților liber alese, fiecare copil a avut libertatea de a-și alege atât centrul de lucru cât și partenerii de joc. Am observat cum majoritatea copiilor manifestă grijă și toleranță față de colegi, ascultând și respectând părerile acestora.

Au fost identificați și preșcolari care nu se implică în joc din propria inițiativă, necesitând ajutor din partea educatorului, ori copii care, atunci când întâmpină o problemă, renunță foarte ușor la activitate. În ceea ce privesc normele de convingere socială, majoritatea preșcolarilor le respectă, însă în anumite cazuri intervenția educatorului este necesară.

5. Comportament verbal (comunicare)

Comportamentul verbal diferă de la un copil la altul în funcție de vârsta acestuia. Având în vedere faptul că vârsta preșcolară din grupa Ursuleții este cuprinsă între 3-5 ani, și capacitatea lor de a comunica diferă, copiii mai mici (3 ani) prezentând dificultăți de exprimare în comparație cu preșcolarii de 5 ani.

Implicând copiii în diferite jocuri și activități și, ținând cont de vârsta fiecăruia, am observat că majoritatea participă la discuții după posibilități, își spun numele la cerere, răspund la întrebări, prezintă ideile într-o înșiruire logică, comunică cu colegii în cadrul jocurilor și cu educatoarea, au un vocabular adecvat vârstei. Preșcolarii mai mari (4,5 ani) pronunță corect sunetele limbii române și au o exprimare coerentă comparativ cu cei mai mici.

Am identificat însă și preșcolari cu un vocabular foarte sărac, preșcolari care nu pot formula o cerere aceștia ajutându-se mai mult de gesturi.

6. Comportament cognitiv

Din punct de vedere a comportamentului cognitiv nu au fost identificați copii care să nu corespundă itemilor de evaluare cu excepția celor care au întâmpinat probleme și în evaluarea comportamentului verbal. Așadar majoritatea preșcolărilor din grupă au sensibilitatea auditivă, vizualizează corect imaginile, înțeleg sarcina didactică și reacționează în consecință, explică utilitatea 1-3,5 obiecte, definesc 1-3 obiecte, memorează un text scurt, recunosc culorile și au spirit de observație dezvoltat.

7. Trăsături de personalitate și caracter

În ceea ce privesc trăsăturile de personalitate și caracter, au fost identificați copii timizi, copii irascibili, copii sensibili, fricoși, dinamici și echilibrați.

Întocmirea fișelor de comportament a reprezentat primul pas spre identificarea și cunoașterea copiilor ce vor avea nevoie la un moment dat de a fi consiliați. Preșcolarii care prezintă accentuate probleme de exprimare, care au un vocabular sărac nu leagă relații cu cei din jur tocmai din cauza faptului că nu-și pot exprima nevoile, nu pot comunica, nu-și pot exprima dorințele.

O altă metodă de a-l cunoaște pe copil este metoda conversației. Discutând cu copilul putem afla mai multe informații despre el: ce îl preocupă, ce bagaj de informații are sau care este nivelul de dezvoltare a vocabularului. Conversația este o metodă didactică utilizată în cadrul tuturor activităților indiferent de aria curriculară din care acestea provin. Pe lângă observația, și această metodă, conversația, ne-a fost de un real folos în întocmirea fișelor de observare a copiilor, alături de alte metode didactice precum: lucru în perechi, problematizarea, povestirea, exercițiul și mai ales jocul care presupune și principalul mijloc de realizare a activităților în grădiniță.

Jocul este o activitate fundamentală a preșcolarității. Prin joc, copilul învață și se dezvoltă totodată. Jocul înseamnă o explorare a universului, a realității; jucându-se copilul reproduce, reconstruiește secvențe din viață sau creează o nouă lume, o altă realitate.

Prin joc copilul își formează identitatea personală, învață acte, acțiuni, operații, conduite care îl ajută să rezolve probleme din mediul său, învață să fie mai flexibil în gândire, să creeze soluții diferite; își dezvoltă atenția, motivația, abilitățile sociale, învață să comunice, învață utilitatea lucrurilor, se concentrează asupra acțiunii devenind astfel atenți și interesați.

Jocul de rol este o metodă des utilizată în consiliere, deoarece prin acest tip de joc, copilul își atribuie roluri, își asumă responsabilități, care, după posibilități proprii, le duc la bun sfârșit. Integrarea jocului de rol în activitatea de învățare a preșcolărilor are ca scop realizarea unor importante obiective ale formării personalității copilului. Prin intermediul jocului de rol se pot asimila noi informații, se pot verifica și consolida anumite cunoștințe, priceperi, deprinderi, se pot dezvolta capacități cognitive, afective și volitive ale copiilor, se pot educa trăsături ale personalității creatoare, se pot asimila modele de relații interpersonale și se pot forma atitudini și convingeri. Atribuindu-și roluri, preșcolarii învață să utilizeze informațiile

dobândite în mod democratic, învață singuri, fără ajutor, utilitatea spațiului și a materialelor puse la dispoziție, li se dezvoltă spiritul de observație, capacitatea anticipativ-predictivă, spiritul critic și autocritic, li se dezvoltă capacitatea de a se orienta într-o anumită situație, de a oferi soluții, de a le analiza și opta corect într-o situație dată, de a interpreta și evalua anumite experiențe, fenomene.

În grădiniță, jocul de rol are un colț destinat lui, numit *Joc de rol*. Aici, în prima parte a zilei, în cadrul activităților liber-alese, copiii au libertatea de a se juca având la dispoziție materiale specifice temei săptămânii. Spre exemplu, în săptămâna în care am vorbit despre meserii, la centrul Joc de rol am pus la dispoziția copiilor truse medicale, truse de coafor, jucării de pluș, tăblițe de scris, cretă, materiale necesarii jocurilor de rol *De-a doctorul*, *De-a grădinița*, *La coafor*, etc.. Am observat că în cadrul jocurilor de rol, copiii cooperează, comunică liber, interacționează în grup, iar copiii timizi comunică cu cei din jur, se exprimă liber, reacționează la indicațiile date din exterior și nu se tem de reproșuri pe care le percepe ca fiind aduse personajului pe care îl întrușează, și nu lui. Pe parcursul desfășurării jocurilor am urmărit îndeaproape comportamentele preșcolărilor implicați, capacitatea lor de a-și asuma rolul pe care și l-au atribuit, capacitatea de a se adapta și implica într-un joc cu o temă dată, capacitatea de a crea, de a intra în relații cu ceilalți, și acest lucru ajutându-ne în întocmirea fișelor de observare a comportamentelor.

O altă modalitate de cunoaștere a copilului preșcolar, la nivel psihologic vorbind, este testul proiectiv. Această metodă este utilizată în special pentru copiii timizi sau pentru cei care sunt reticenti în comunicare, ori care manifestă posibilități deosebite de exprimare prin desen. Desenul la copii, este cel mai frecvent mod de a-și exprima trăirile. Culorile vesele, deschise și calde, prezența soarelui ca participant la acțiune sunt câteva din elementele ce apar în desen, cu ajutorul cărora copiii comunică stări pozitive, în timp ce desenele în care preșcolarii folosesc cu preponderență culori închise și din compoziția cărora soarele, simbol de căldură și lumină, lipsește cu desăvârșire indică stări negative. Spre exemplu, un preșcolar fericit, va utiliza în desenul său culori deschise și calde, iar un copil trist, culori închise și reci, cu preponderență albastru închis, în concepția lor, culoarea lacrimilor. Copiii a căror părinți nu se află lângă ei desenează mereu o familie, în care mama și tata se situează pe acelaș plan în timp ce copilul este așezat undeva mai jos sau mai sus, ceea ce semnifică lipsa de afecțiune, ocrotire și siguranță din partea părinților. Așa cum am mai precizat, lipsa soarelui din desenele copiilor indică stări negative. Preșcolarii care se simt ocrotiți și în siguranță în mediul familial vor desena întodeauna mama, tata și în mijlocul lor copiii, iar în desenele acestora soarele va ocupa o poziție importantă. Un exemplu în acest sens este desenul unui preșcolar din grupa *Ursuleții* în vârstă de 5 ani, care având ca temă *Lumea copilăriei*, a desenat un câmp cu flori divers colorate, cu mulți fluturi, buburuze și câțiva copii care se joacă. Soarele în desenul copilului a ocupat o suprafață considerabilă, fiind realizat la jumătatea foii. Acesta este văzut de preșcolar ca un personaj în lumea minunată a copilăriei și nu ca un astru. Gura este reprezentată de o linie arcuită în sus, nasul o linie verticală, iar ochii două cercuri. O astfel de fizionomie a soarelui exprimă bucurie, fericire, împlinire. Realizarea acestui desen indică faptul că, preșcolarul își trăiește copilăria fericită într-un mediu armonios în care se simte în siguranță. Pe aceeași temă, un alt preșcolar a cărui părinți sunt plecați în stăinătate, sau care face parte dintr-o familie dezorganizată, cu părinți care nu-și asumă întocmai această responsabilitate, va realiza un desen în care va folosi în general culor închise, iar soarele va lipsi cu desăvârșire, acest lucru indicând nesiguranță și lipsă de afecțiune.

Menirea noastră, ca educatori în aceste situații este de a convinge și încuraja copiii să folosească culorile vesele, iar soarele să fie o prezență continuă în desenele lor, acest lucru ajutându-i să-și descopere partea bună a copilăriei lor.

Desenul reprezintă pentru preșcolari un mod de a se exterioriza, poate cel mai important, întru-cât prin desen aceștia transmit anumite trăiri, sentimente care nu pot fi exprimate verbal.

Înterpretând câteva desene ale unor copii diferiți, fete și băieți (**Anexa 1**) din grupa *Ursuleții*, psihologul Zvanciuc Aida afirma că fetele se descurcă mai bine decât băieții, au un nivel mai ridicat de comunicare. Abilitatea mai accentuată a acestora, atenția acordată detaliilor în realizarea desenelor, explică media mai ridicată la testele proiective precum și progresele școlare mai rapide. Copiii dovedesc o vârstă și dezvoltare psiho-emoțională care le permite deținerea unor cunoștințe perceptivă și intelectuale asupra obiectelor din desen, respectiv corpul uman și familia. Aceste procese nu sunt posibile decât dacă preșcolarul a dobândit un nivel minim de abstractizare. Nivelul de afectivitate permite atenția necesară, nefiind evidențiate omisiuni sau accentuări prea încărcate afectiv. Centrarea în pagină și așezarea personajelor pune în evidență relațiile existente între membrii familiilor copiilor. Acolo unde nu există contact, atingere, putem presupune o relație mai puțin hrănitoare emoțional. Atunci când unul dintre membrii familiei lipsește, copilul vorbește prin intermediul desenului despre o posibilă separare, fizică sau emoțională, divorț, domiciliu diferite. Copiii se recunosc de obicei în personajul desenat, vârsta și sexul personajului cu care se identifică este aceeași cu cea a lor. Ei își percep corect identitatea de rol și sex. Psihologul evidențiază proporții și orientare în spațiu adecvate, ceea ce denotă că nu există indicii pentru a presupune o formă de întârziere mentală la nici unul din desenele evaluate, deși schematicul și liniile din **figura 1 (Anexa 1)** ar putea însemna o posibilă trăsătură nestăpânită sau un nivel energetic crescut, neadaptat curricular. Culorile alese de preșcolari în realizarea desenului din **figura 2 (Anexa 1)** sunt vii, adecvate realităților pe care le reprezintă: iarba verde, soarele galben, cerul albastru. În **figura 3 (Anexa 1)** întâlnim o încărcătură emoțională mai puternică, posibil datorată unor tensiuni în familie, în schimb resursele și nivelul energetic este unul ridicat.

Analizând aceste date, putem afirma că la preșcolari, comunicarea prin desen este una foarte clară, evidentă; așa comunică ei cel mai bine și mai ușor.

Toate metodele și tehnicile prezentate până acum sunt utilizate în cadrul activităților instructiv-educative din grădiniță. Prin aplicarea acestora se urmărește comportamentul copilului în mediul instituțional, modul lui de a reacționa într-o situație dată, capacitatea de a intra în relații cu cei din jur, etc. Acestea sunt metode prin care educatorul culege singur informații despre preșcolari, însă pentru a le certifica cea mai practică modalitate, care în general dă roade este discuția cu părinții.

Așa cum am mai precizat, relația educator-preșcolar este strâns legată de relația educator-părinte, tocmai de aceea cadrul didactic trebuie să aibă în vedere crearea unei strânse colaborări cu familia preșcolariilor din grupa pe care o conduce. În acest sens, fiecare cadru didactic, încheie la început de an școlar un protocol de colaborare cu familia, în cadrul căruia lunar, se desfășoară câte o activitate.

Împreună pe drumul cunoașterii este un protocol de colaborare grădiniță-familie pe care l-am propus pentru părinții preșcolariilor din grupa *Ursuleții*, ce urmărește sprijinirea părinților pentru conștientizarea și asumarea rolului educațional și implicarea lor în formarea și dezvoltarea personalității copilului pentru integrarea lui în viața socială, cunoașterea și educarea copiilor preșcolari prin influența pozitivă atât a grădiniței cât și a familiei, stabilirea unor principii de bază ce trebuie respectate în formarea personalității copiilor, precum și a unor procedee de corectare a unor devieri comportamentale, și nu în ultimul rând eficientizarea relației familie-grădiniță. Activitățile din cadrul acestui proiect au fost stabilite de comun acord cu părinții, urmărind integrarea copilului în mediul instituțional, precum și sprijinirea și pregătirea lui pentru integrarea cu succes într-o societate în continuă schimbare.

Calendarul activităților din cadrul proiectelor de parteneriat grădiniță-familie urmăresc, în general, discutarea și rezolvarea unor probleme comune, care să trezească interesul întregului grup de părinți. Nevoia de cunoaștere, și mai ales de autocunoaștere, optimizarea relației copil-grădiniță, copil-părinte, părinți-grădiniță a dus la introducerea în sistemul de învățământ preșcolar a unui nou domeniu, pe care atât specialiștii cât și toate cadrele didactice încercă să

clarifice semnificațiile acestuia. În acest sens, în anul 2009 Ministerul Învățământului a propus un nou program, cunoscut sub denumirea de Consilierea cu părinți. Activitățile specifice acestui domeniu se desfășoară săptămânal, cu grupuri de părinți, care la un moment dat întâmpină aceleași probleme în creșterea și educația copiilor. Consilierea părinților este realizată de către fiecare cadru didactic înafara orelor de curs, acesta întocmind la începutul anului școlar o planificare a activităților de consiliere, în cadrul căreia va îngloba diferite teme de interes pentru părinții grupei pe care o conduce. Ca și cadre didactice nu consiliem părinții doar în cadrul ședințelor cu părinții sau a consilierii săptămânale. În fiecare dimineață, la venirea copilului în grădiniță, ori seara la plecarea lui, informăm părinții cu privire la activitatea copilului din ziua respectivă, evoluția sa, comportamentul său în anumite situații, etc., oferind părinților sfaturi cu privire la o situație dată; această activitate a noastră reprezintă tot o formă de consiliere.

Așadar, activitățile de consiliere pe care le-am propus pentru părinții grupei *Ursuleții* au vizat în prima parte a semestrului modalități de cunoaștere, atât a copiilor din grupă cât și a părinților, identificarea relațiilor existente între copii și membrii familiei și nu în ultimul rând cunoașterea condițiilor de viață și a educației pe care copilul o primește în familie. Am încercat ca prin acest tip de activitate să ajutăm părinții în alcătuirea și respectare regimului zilnic, în organizarea și desfășurarea timpului liber cu copii, prezentându-le astfel tehnici eficiente și elemente metodice adecvate pentru educarea copiilor și depășirea unor situații problematice în relația părinte-copil. Întocmind fișele de observare ale preșcolarilor, am identificat copiii care au nevoie de atenție specială, iar în funcție de problemele descoperite, planificând activități de consiliere cu părinții în vederea stabilirii de comun acord a unui plan de intervenții, în scopul depășirii problemelor de către preșcolari. Planificarea activităților de consiliere a fost afișată la avizierul părinților, iar în funcție de interesul pentru tema propusă, în fiecare joi ne întâlnim cu grupuri de părinți pentru a clarifica anumite probleme, iar în cazuri mai dificile apelăm la persoane specializate pentru a ajuta părintele să depășească o anumită situație în relația cu copilul său.

Pe lângă discuțiile directe cu părinții în cadrul întâlnirilor colective sau individuale, cadrul didactic apelează, de multe ori și la chestionare cu scopul a-și completa ansamblul de informații, necesar realizării unui plan în vederea consilierii având ca finalitate optimizarea relației educator-preșcolari, educator-familie.

Pentru a evidenția importanța informațiilor obținute de la membrii familiei copiilor preșcolari în vederea urmăririi unor ședințe de consiliere, ne-am oprit asupra elaborării unui sondaj de opinie.

Acesta se realizează prin aplicarea unui chestionar de opinie întregului colectiv de părinți al grupei „Ursuleții” de la Grădinița cu Program Prelungit „1-2-3”, Suceava (un număr de 25 de persoane).

Tipurile de întrebări utilizate în conceperea chestionarului sunt: întrebări închise: de tip ”Da,, sau ”Nu,, (22), întrebări cu alegere unică (5, 6, 7, 12, 13, 14, 18, 19,), întrebări cu alegere multiplă (1, 9, 20, 21,) întrebări tabelare (2, 3, 4, 22), întrebări deschise (8, 10, 11, 15, 16, 17), întrebări de caracterizare a subiecților cu alegere unică (23, 24, 25) iar după forma de redare, întrebări liniare (majoritatea variantelor de răspuns sunt aranjate pe verticală); tipuri de scale folosite: scala nominală (1, 6, 9, 20, 23, 24, 25), scala nominală de tip binar (22), scala ordinală (21), scala interval continuă (2,3,4), scala Likert (5, 7,).

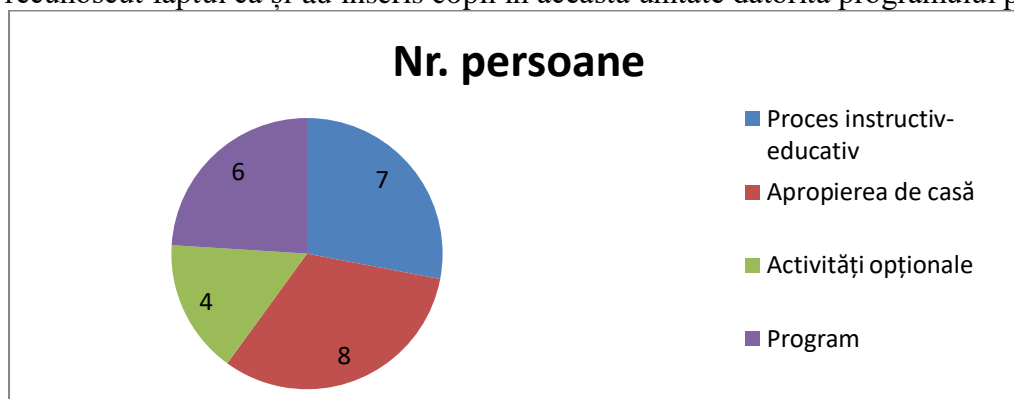
În urma aplicării chestionarului am putut observa faptul că majoritatea părinților sunt mulțumiți de activitatea educatoarei la grupă precum și de relația construită de aceasta cu preșcolarii. De asemenea, cadrul didactic a obținut diferite informații referitoare la aspectele socio-emoționale din viața copiilor manifestate în mediul familial. Tot prin intermediul acestui chestionar, am obținut un feed-back de la părinți, în ceea ce privește activitatea educatorului la grupă. Colectivul de părinți chestionați consideră că în spațiul educațional se reunesc oameni, cadre didactice, cu vocație, care au valori, aspirații și convingeri comune ce contribuie la crearea

unor comportamente pozitive în rândul copiilor pregătindu-i pentru o societate aflată într-o continuă schimbare.

Pentru a avea o viziune mai clară, vom analiza în detaliu chestionarul aplicat, prelucrând informațiile obținute de la respondenți.

1. De ce ați ales pentru copilul dumneavoastră grădinița noastră?

Deși, majoritatea părinților au optat pentru Grădinița cu Program Prolungit „1-2-3” datorită calității procesului instructiv-educativ și apropierea de casă, au fost și părinți care au recunoscut faptul că și-au înscris copii în această unitate datorită programului prelungit.



2. Referitor la relația cadru didactic-preșcolar și la activitatea acestuia în grădiniță, vă rugăm să bifați acea coloană care descrie cel mai bine situația reală:

AFIRMAȚII	Prea mult	Suficient	Prea puțin	Deloc
Educatorea acordă timp discuțiilor cu dumneavoastră	3	10	8	4
Educatorea vă relatează aspectele privind comportamentul copilului și evoluția acestuia	2	13	7	3
Educatorea afișează la vedere lucrări practice, picturi, desene, fișe, probe de evaluare ale copilului	5	16	4	0
Educatorea organizează lectorate cu părinții	8	12	5	0
Educatorea oferă sprijin în alegerea activităților opționale	3	17	3	2
Educatorea organizează vizite, excursii împreună cu părinții și copiii	2	16	7	0

3. Asistând la activitățile desfășurate cu copiii, ați constatat, în legătură cu copilul dumneavoastră, că:

AFIRMAȚII	Intotdeauna	Uneori	Foarte rar
Înțelege cu ușurință explicațiile, cerințele educatoarei și execută cu ușurință și plăcere sarcinile primite;	15	7	3
Are o atitudine pozitivă față de ceea ce i se propune, vine în întâmpinarea solicitărilor educatoarei, are propriile idei, sugestii, este comunicativ, rezistent la efort fizic și intelectual;	13	9	3
Are unele lacune în ceea ce privește cunoștințele, priceperile, deprinderile;	-	9	16

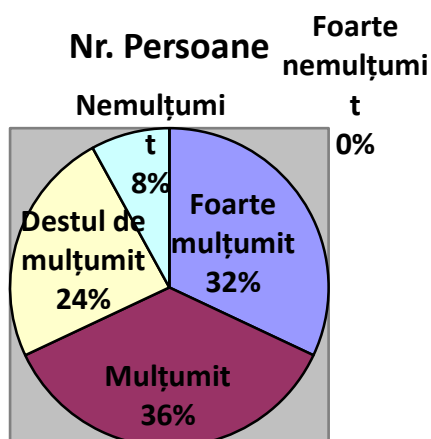
Înțelege mai greu explicațiile educatoarei, are nevoie de explicații suplimentare, de mai mult sprijin	4	10	11
Este timid, nu are încredere în forțele proprii;	2	10	13
Are un ritm mai lent în gândire și acțiune;	-	10	15
Nu poate fi atent, nu se poate concentra suficient asupra unui lucru, asupra unei sarcini primite, se plictisește repede sau obosește repede;	3	7	15
Educatoarea îl marginalizează, nu este destul de atentă cu el, nu-l solicită suficient;	-	3	22
Relaționează deficitar cu educatoarea și cu ceilalți copii, nu-i place să vină la grădiniță	2	9	14
Are o relație bună cu educatoarea și cu ceilalți copii, vine cu plăcere la grădiniță;	14	9	2

4. Ați constatat că activitatea educatoarei și modul în care comunică cu copiii determină cel mai mult:

AFIRMAȚII	Intotdeauna	Uneori	Foarte rar
Fixarea, consolidarea, reținerea cunoștințelor, formarea priceperilor, deprinderilor, atitudinilor prin repetare pozitivă;	9	10	6
Susținerea interesului și a nevoii de cunoaștere și învățare;	14	7	4
Susținerea încrederii în forțele proprii, stimularea trebuinței de autoafirmare a copiilor;	16	6	3
Formarea capacității de apreciere și autoapreciere corectă;	14	8	3
Satisfacerea nevoii de securitate afectivă a copiilor;	18	6	1
Inhibarea, descurajarea, demobilizarea copilului;	-	6	19

5. În ceea ce privește activitatea, comportamentul și modul de lucru al educatoarei, apreciați că sunteți:

În urma răspunsurilor oferite la această întrebare am dedus faptul că, atât modul de lucru al educatoarei, comportamentul, cât și activitatea desfășurată de aceasta la grupă este apreciată în rândul părinților, deoarece o mare parte dintre ei au răspuns că sunt Foarte mulțumiți, și Mulțumiți.

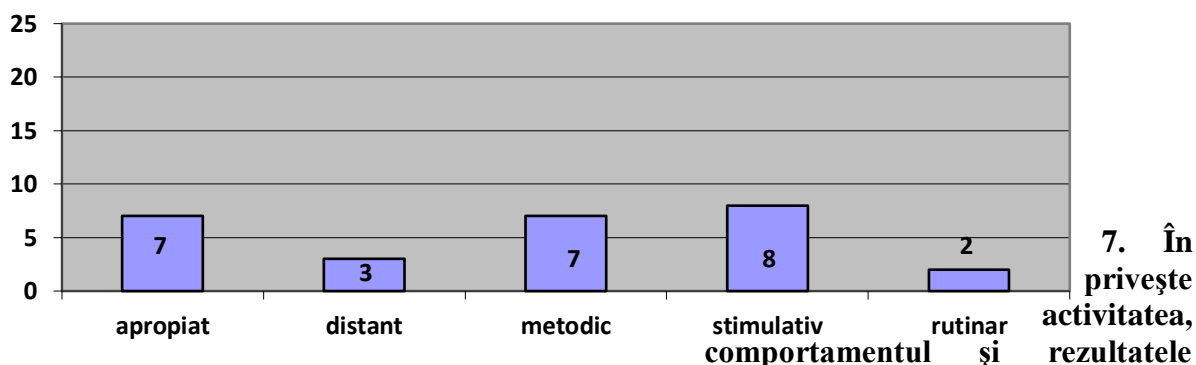


6. În ceea ce privește stilul de lucru al educatoarei cu copiii, ați constatat că este:

În cadrul acțiunilor desfășurate la grupă, unii părinți au constatat faptul că educatoarea tratează copiii cu respect, este caldă, apropiată,

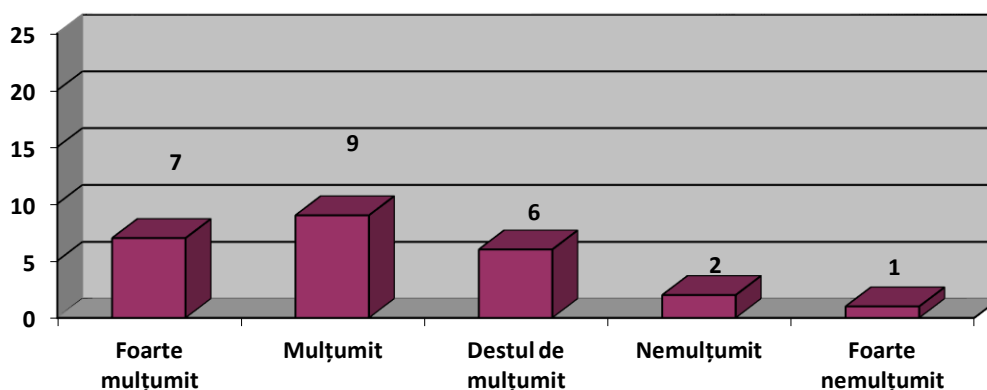
corectă în aprecieri, atentă la trebuințele copilului și are capacitatea de a se transpune în lumea celor mici. Alții, consideră că deși asigură un climat favorabil învățării uneori este distantă față de copii.

Stilul de lucru



copilului dumneavoastră, apreciați că sunteți:

Ținând cont de faptul că preșcolarii sunt la începutul grupei mici, majoritatea părinților au observat schimbări fundamentale în ceea ce privește comportamentul copiilor ca răspuns la achiziționarea unor noi cunoștințe și la formarea unei noi percepții privind lumea înconjurătoare.



8. Ce așteptări aveți în evoluția copilului prin intermediul grădiniței?

Grădinița reprezintă prima treaptă a sistemului de învățământ. În grădiniță copilul are pentru prima dată acces la educație din parte unor persoane specializate, tocmai de aceea părinții au așteptări destul de mari în ceea ce privește evoluția copiilor săi. Din afirmațiile părinților privind acest lucru, am observat faptul că aceștia țin cont de vârstă, precum și de particularitățile fizice și psihofizice ale copiilor, așteptările lor fiind în concordanță cu aceste aspecte. Astfel, majoritatea părinților își doresc ca prin intermediul grădiniței, preșcolarul să învețe să interrelaționeze cu ceilalți copii de aceeași vârstă, să își formeze deprinderi de lucru, să își dezvolte și să își îmbogățească vocabularul și să fie capabil să desfășoare activități specifice vârstei.

9. Încercuiește propozițiile de mai jos dacă este cazul:

La intrarea în grădiniță, majoritatea copiilor au o oarecare rețineră referitoare la construirea unor relații sociale cu cei din jur. Cadrul didactic are datoria de a stimula copiii, prin diferite activități, să stabilească relații între: copil-copil, copil-educatoare, copil-alt membru din grădiniță. Din răspunsurile părinților, am constatat că întreg grupul de copii s-a integrat cu succes în noul colectiv, legând relații de prietenie între ei, fapt datorat atenției deosebite a cadrului didactic asupra acestui aspect.

10. Ce părere aveți despre relația dintre copilul dumneavoastră și educatoare?

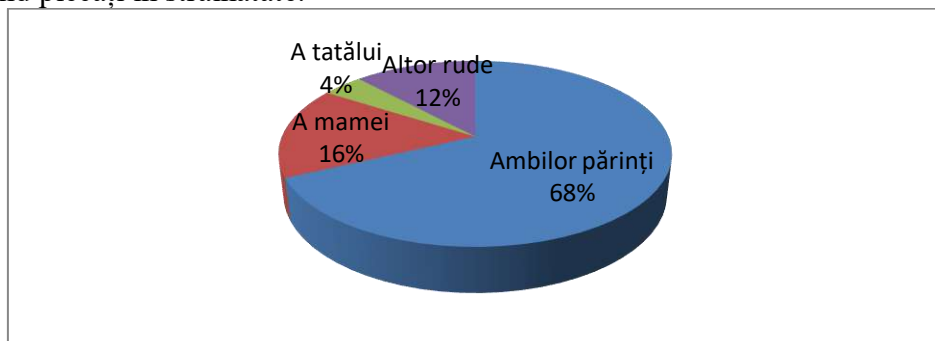
Din răspunsurile părinților la această întrebare, am constatat cât de importantă este pentru aceștia relația pe care cadrul didactic o are cu preșcolarul. Apropierea față de copil, tonul educatorului, gesturile sale încurează atât copilul cât și părintele. Majoritatea părinților au afirmat faptul că educatorul este apropiat de copiii, încurajându-i și susținându-i în tot ceea ce realizează.

11. Ce trăsături evidente ale personalității educatoarei s-au imprimat în personalitatea copilului dumneavoastră, influențându-l pozitiv sau negativ?

Educatorul reprezintă pentru preșcolar un model, acesta din urmă încercând să-și copieze dascălul prin tot ceea ce face: gesturi, atitudine, poziție, vocabular, etc. Din răspunsurile părinților am constatat faptul că preșcolarii își atribuie adesea rolul de educator în jocurile lor, încercând pe cât posibil să reproducă întocmai acțiunile modelului său. Majoritatea părinților au afirmat faptul că cadrul didactic a influențat în mod pozitiv dezvoltarea preșcolarilor, în urma frecvenței grădiniței observând la ei mai multă încredere în forțele proprii, deschidere spre nou, optimism, deschidere spre crearea unor relații cu cei din jur. Au existat și părinți care au afirmat că în urma contactului copilului cu noul mediu, aceștia au devenit mai rezervați, mai timizi, mai reticenți.

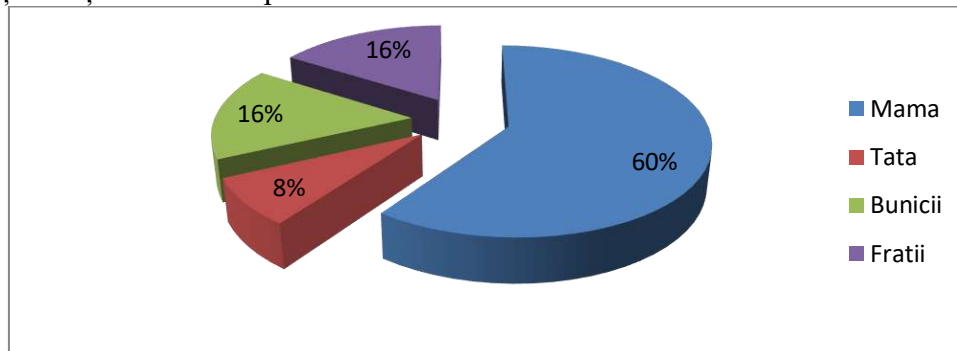
12. Copilul dumneavoastră se află în grija:

Majoritatea copiilor din grupă se află în grija ambilor părinți, însă au fost identificați și copii care provin din familii monoparentale, precum și copii care se află în grija bunicilor, părinții fiind plecați în străinătate.



13. Cine se ocupă mai mult de educația copilului?

Din răspunsurile părinților la această întrebare am constatat faptul că educația copiilor reprezintă o prioritate pentru toți membrii familiei, fiecare dintre aceștia contribuind activ la creșterea și educarea copiilor.



15. Care sunt activitățile preferate ale copilului dumneavoastră?

Indiferent de forma sa, jocul reprezintă principala activitate la vârsta preșcolară. Jucându-se copilul învață, se recrează, socializează, uneori își satisface chiar și nevoile personale tot prin joc. Așadar, activitatea preferată a oricărui copil la această vârstă este jocul, iar pe lângă acesta ei mai preferă după spusele părinților ieșirile în natură, activitățile artistice (desen, pictură), activități practice, plimbări.

16. Ce-l întristează cel mai mult pe copilul dumneavoastră?

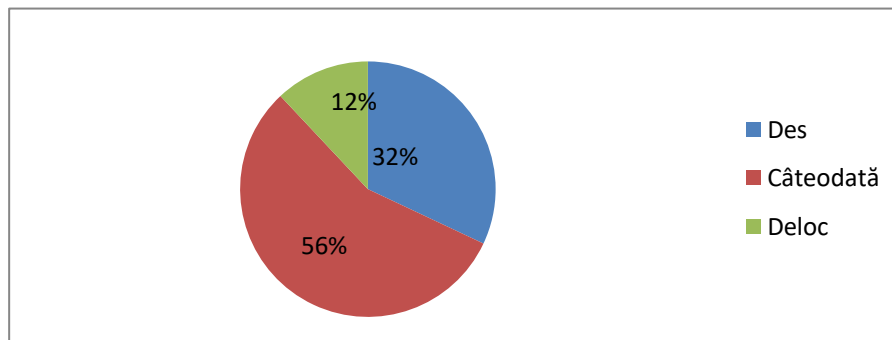
Majoritatea părinților au afirmat faptul că pierderea sau deteriorarea jucăriei preferate este lucrul care îl întristează cel mai mult pe copilul dumnealor, însă au existat și alte motive precum: refuzul celor din jur de a participa la un joc propus de copil, refuzul de a-i cumpăra o jucărie/dulciuri sau lipsa de atenție din partea părinților sau a celorlați membrii ai familiei.

17. Ce îl bucură cel mai mult pe copilul dumneavoastră?

Răspunsurile părinților la această întrebare au fost variate, acest lucru întărind ipoteza conform căreia un copil se bucură din orice. Petrecerea timpului liber împreună cu membrii familiei, achiziționarea unor jucării noi, ieșirile la teatru de păpuși, sau la circ fiind doar câteva din motivele de bucurie pentru cei mici.

18. Copilul dumneavoastră vă minte?

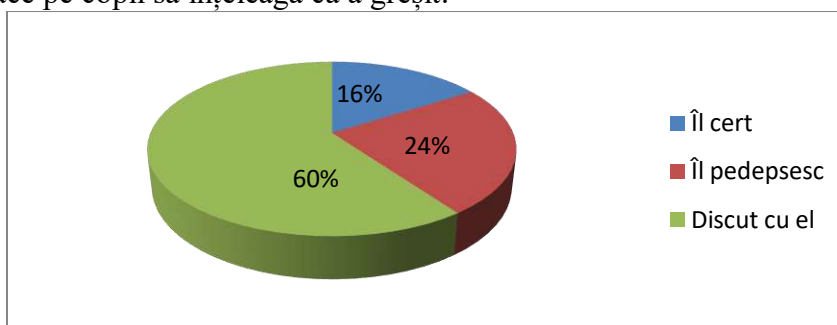
La vârsta preșcolară, copiii văd minciuna ca pe un mod de a se apăra într-o situație dată, ori de a-și apăra un prieten sau jucăria preferată. Ei nu conștientizează efectele negative pe care minciuna le are asupra dezvoltării lor, motiv pentru care intervenția adultului în astfel de situații, atunci când este posibil acest lucru, fiind deosebit de importantă. Analizând



răspunsurile părinților la această întrebare observăm că majoritatea copiilor mint în anumite situații însă au existat și părinți care au susținut că ai lor copii nu mint niciodată.

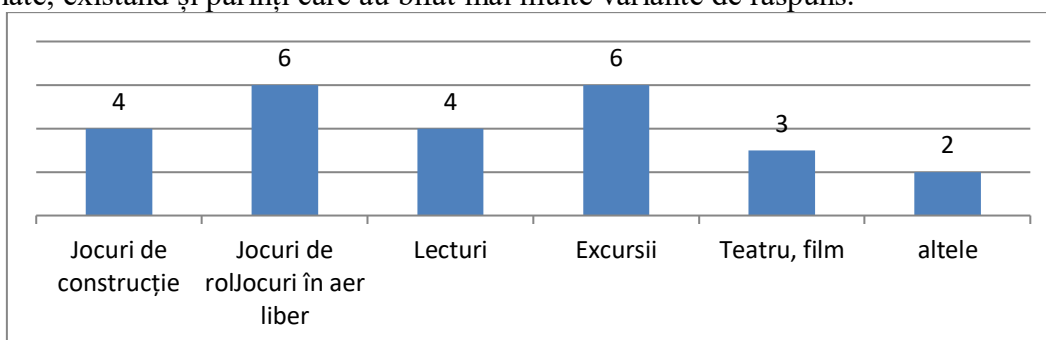
19. Cum vă comportați când copilul dumneavoastră greșește?

În urma răspunsurilor la această întrebare am constatat că cei mai mulți dintre părinți discută cu copilul atunci când acesta greșește încercând astfel să prevină pe viitor asemenea situații. Au existat însă și părinți care au susținut că cearta sau pedeapsa sunt cele mai bune metode de a-l face pe copil să înțeleagă că a greșit.



20. Ce fel de activități (jocuri) desfășurați împreună?

În ceea ce privesc activitățile desfășurate împreună cu copiii, răspunsurile părinților au fost variate, existând și părinți care au bifat mai multe variante de răspuns.



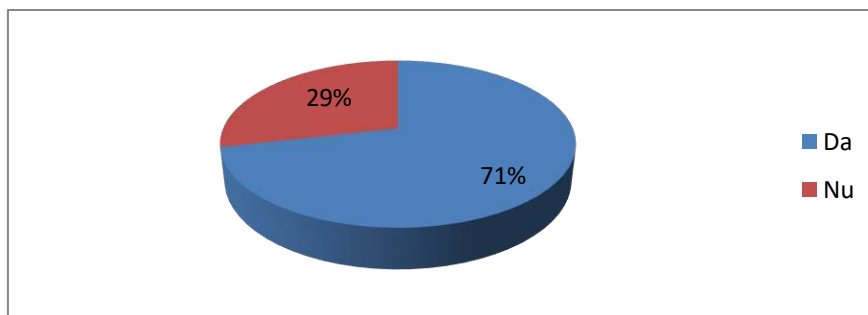
21. Cât timp alocă copilul dumneavoastră: (specificați exact timpul aferent fiecărei activități).

Din răspunsurile părinților am observat faptul că, majoritatea copiilor alocă cel mai mult timp jucăriilor, însă și televizorul, dar mai ales calculatorul ocupând o mare parte din timpul lor liber.

Televizorului	Calculatorului	Jucăriilor
Între 30-60 minute/zi	Între 60-150 minute/zi	Peste 120 minute/zi

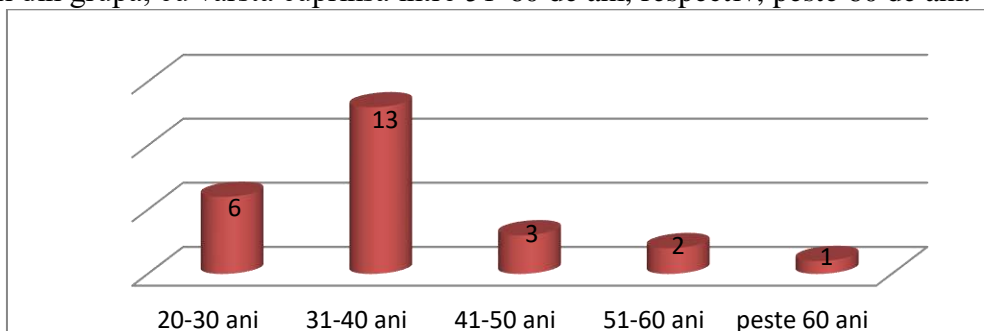
22. Ați simțit vreodată nevoia să recurgeți la ajutorul unor specialiști în educația copilului dumneavoastră. (psiholog, logoped, consilier școlar etc)?

Societatea în care trăim este predispusă mereu unor schimbări, pe care copilul preșcolar nu le conștientizează, dar care se resfrâng asupra dezvoltării sale. Noi, cadrele didactice și mai ales părinți, cei care suntem direct răspunzători de educația copilului, trebuie să ținem pasul cu schimbările survenite, iar în acest sens să căutăm cele mai bune metode și tehnici de a-l pregăti pe copil, în așa fel, încât să facă față acestei societăți, aflată în continuă transformare. Astfel, ținând cont de acest lucru, colaborarea dintre părinte-consilier școlar, logoped, psiholog școlar nu poate avea decât rezultate pozitive asupra copilului. Ținând cont de faptul că marea majoritate a preșcolarilor sunt în primul an de grădiniță, foarte puțini părinți au afirmat că au avut nevoie la un moment dat de ajutorul specialiștilor, susținând însă că la un moment dat fiecare părinte are nevoie de ajutor, fie că recunoaște sau nu acest lucru.



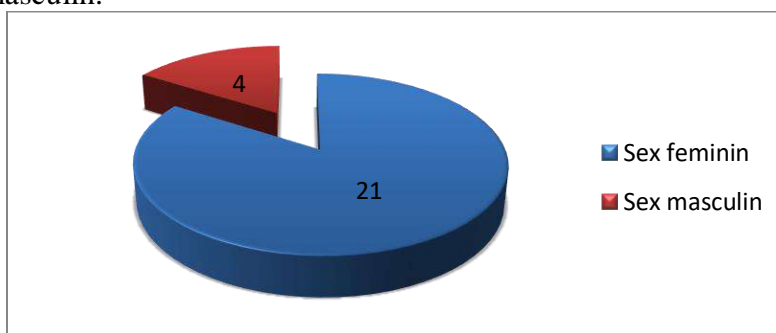
23. În ce categorie de vârstă vă încadrați:

Majoritatea părinților chestionați se încadrează în intervalul de vârstă 31-40 ani. Există în grupă și părinți ce se încadrează și în celelalte intervale de vârstă, precum și bunici, ce au în grijă copiii din grupă, cu vârsta cuprinsă între 51-60 de ani, respectiv, peste 60 de ani.



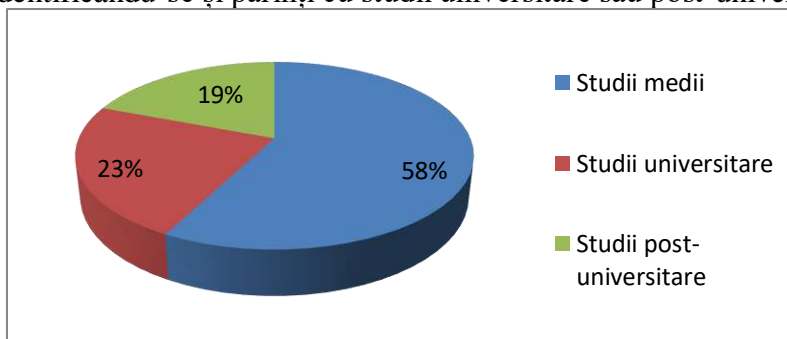
24. Care este sexul dumneavoastră?

Cea mai mare parte a persoanelor chestionate sunt de sex feminin, însă au existat și persoane de sex masculin.



25. Care este nivelul dumneavoastră de educație?

În ceea ce privește nivelul de educație al părinților din grupa "Ursuleții", majoritatea au studii medii, identificându-se și părinți cu studii universitare sau post-universitare.



Informațiile obținute în urma aplicării acestui chestionar au contribuit în mare măsură la planificarea activităților la grupă, și ne referim aici atât la activitățile instructiv-educative cât și la activitățile de consiliere, având ca scop principal optimizarea relației educator-preșcolar.

Ca și celelalte metode prezentate, și chestionarul reprezintă una dintre modalitățile prin care cadrul didactic culege date și informații despre copiii din grupa pe care o conduce. Fiecare

metodă folosită în acest scop poate fi utilizată atât individual cât și colectiv. Însă, specialiștii în domeniu ne atenționează că nici o metodă, oricât ar fi ea de complexă, nu este și completă. Tocmai de aceea se impune ca datele obținute prin aplicarea unei metode să fie completate și verificate prin alte metode.

Așadar, cu datele obținute și verificate cu ajutorul aplicării chestionarului în rândul părinților, am completat fișa de observare a copiilor, planificând apoi, acolo unde a fost cazul, activități de consiliere pentru preșcolari, precum și activități recuperatorii în vederea corectării și dezvoltării limbajului și a îmbogățirii vocabularului la copiii, la care au fost identificate astfel de probleme. În acest scop, în perioada după-amezii am desfășurat activități precum: exerciții pentru pronunțarea corectă a onomatopeelor: "telefonul - țârr, țârr", "zborul albinelor - bâzzzz, bâzzz", "suflă vântul - vâjjj, vâjjj", "facem liniște - ssssstt", jocuri: "Ghici ce sunet se repetă?", "Șarpele și albinuța", "Al cui este glasul?", "Micul actor", "Recunoaște personajul", "Cine este, cum este și ce știi despre el?", lecturi după imagini, memorizări, dramatizări, etc. Am acordat o atenție specială și copiilor timizi, ocupându-ne în permanență de implicarea activă a acestora în jocuri și activități, atât în cadrul activităților liber alese, cât și în cadrul activităților pe domenii experiențiale. Astfel, jocul de rol a presupus principalul mijloc de realizare, deoarece prin intermediul acestuia copiii timizi își înving emoțiile, comunică cu ceilalți participanți, interacționează în grup.

Comunicând cu preșcolarul, acestuia i se dezvoltă în primul rând capacitatea de a intra în relații cu cei din jur și i se perfecționează competențele de comunicare, în final, acesta fiind capabil să ia parte la discuții în mici grupuri informale, să întrebe și să răspundă la întrebări, să urmărească conținutul unei povești, să demonstreze înțelegerea textului, apelând la povestire, repovestire, dramatizare și joc de rol.

Vârsta preșcolară este considerată vârsta achiziției fundamentale, este vârsta la care se pun bazele personalității viitorului adult. Termenul de "a educa" înglobează, pe lângă transmitere de informații și formarea unui comportament adecvat. Tocmai de aceea, educatorul are o responsabilitate foarte mare în formarea, dezvoltarea și pregătirea copilului pentru integrarea sa într-o societate în continuă mișcare.

În meseria de educator este foarte important să știi cum să atragi copiii, să îi convingi să aibă încredere în ei, și bineînțeles în tine, să îi determini să te iubească și să vadă grădinița ca pe un loc primitiv în care copiii au posibilitatea de a învăța lucruri interesante. Această lucruri presupune de fapt stabilirea unei relații de prietenie cu preșcolarii, care nu se poate concretiza decât după ce cunoști îndeajuns de bine copilul, pentru a ști cum să-l abordezi, care sunt preferințele lui, ce îi place sau nu să facă, care este nivelul său de dezvoltare intelectuală. Cunoșterea copilului presupune aplicarea unor metode și tehnici mai sus prezentate care oferă posibilitatea de a-ți cunoaște copiii din grupa pe care o conduci, acest lucru ducând la stabilirea unei relații favorabile între copil-cadru didactic și deci la îndeplinirea cu succes a obiectivelor învățământului.



Figura 1



Figura 2



Figura 3

BIBLIOGRAFIE

1. CHIVULESCU, Liliana, RĂDOI, Ioana, BAUER, Ramona, Ioana, *Consiliere și orientare educațională. Ghidul învățătorului*, Editura Coresi, București, 2006;
2. DE BONA, Edward, *Cum să avem o minte sănătoasă*, Editura Curtea Veche, București, 2002;
3. GÂRLEANU, Daniela, LUPUȘORU, Lăcrămioara, LUPAȘCI, Lăcrămioara, ȘOITU, Laurențiu, *Comunicare și educație*, Editura Spiru Haret, Iași, 1996;
4. PÂNIȘOARĂ, Ovidiu, *Comunicarea eficientă. Metode de interacțiune educațională*, în seria *Colegium. Științele Educației*, Editura Polirom, Iași, 2004;
5. PETRE, Daniela, TOMA, Georgeta, RISTOIU, Maruta, ANGHEL, Magdalena, *Suport pentru aplicarea noului curriculum pentru învățământul preșcolar*, Editura Delta Cart, București, 2010;
6. ZLATE, Mielu, *Fundamentele psihologiei*, Editura Polirom, București, 2009;

Plan de dezvoltare profesională în vederea incluziunii sociale în mediul educațional

Liceul Tehnologic "Tudor Vladimirescu", jud. Galați
Tufiși Elena - Ionela

Pentru a se asigura că elevul adult se menține congruent cu valorile sale este important ca în planul său de dezvoltare să fie sincer cu el. Acest proces de autodezvoltare personală implică timp, consecvență și răbdare pentru a-și atinge scopurile. Un exemplu de exercițiu care se propune în cadrul prezentei teme, poate fi o combinație dintre cele două modele: strategia de lucru ce acoperă parcurgerea a 5 pași și analiza swot a valorilor sale după cum urmează:

- a. Definirea scopurilor: începe prin a defini scopurile tale clare și specifice pentru autodezvoltarea ta personală. Acestea ar putea include obiective precum îmbunătățirea relațiilor interpersonale, dezvoltarea abilităților de comunicare sau îmbunătățirea stării de sănătate.
- b. Identificarea obstacolelor: identifică obstacolele sau provocările care te împiedică să atingi scopurile tale. De exemplu, dacă scopul este de a dezvolta o relație mai bună cu prietenii, obstacolul ar fi lipsa de timp sau teama de a te deschide.
- c. Alegerea strategiilor: alege strategiile și tehnicile potrivite pentru a-ți atinge scopurile tale. Acestea ar putea include activități precum: rugăciunea, meditația, jurnalul de reflecție, spovedania la duhovnic sau terapia.
- d. Planificarea acțiunilor: planifică acțiunile concrete pe care le vei îndeplini pentru a-ți atinge scopurile tale. De exemplu, dacă scopul tău este de îmbunătăți relațiile interpersonale, acțiunea ar putea fi de a stabili întâlniri săptămânale cu prietenii.
- e. Monitorizarea progresului: monitorizează progresul tău și evaluează în ce măsură acțiunile tale îți ajută să atingi scopurile tale. Fii flexibil și ajustează-ți planul în funcție de nevoile tale și de rezultatele obținute.

Elevul adult va răspunde la întrebările din casete:

Puncte tari	Puncte slabe
<ul style="list-style-type: none">● Ce avantaje ai tu pe care alții nu le au? (abilități, educație, conexiuni, etc)● Ce faci mai bine decât ceilalți?● Ce resurse personale poți să accesezi?(potențial)● Ce persoane afirmă despre punctele tale forte? (colegi, șefi, prieteni, etc)● Care sunt realizările de care ești cel mai mândru?● Ce valori ai pe care ceilalți nu au sau nu le manifestă?	<ul style="list-style-type: none">● ce tip de responsabilități și sarcini eviți și de obicei pentru că ești sigur că le poți realiza?● Cine ar spune care sunt punctele tale slabe - prietenii tăi?● Ești sigur(ă) de educația ta și de abilitățile pe care le ai? dacă nu, care sunt atunci punctele tale slabe în acest sens?● Care sunt obiceiurile tale negative privind munca (de ex. întârzierea, ești dezorganizat,

<ul style="list-style-type: none"> ● Faci parte dintr-o comunitate care te poate diferenția? Ce relații ai cu persoane influente? 	<p>gestionezi insuficient stresul, etc)</p>
<p>Oportunități</p> <ul style="list-style-type: none"> ● Ce tehnologii noi, te pot ajuta? Poți găsi ajutor privind utilizarea tehnologiilor de pe internet? ● Ce avantaje îți poate aduce piața actuală? ● Ce schimbări observi la locul tău de muncă (organizația ta) și cum pot fi acestea în avantajul tău? ● Există o nevoie în compania ta pe care nu o satisface nimeni? ● Există plângeri la locul tău de muncă din partea clienților sau furnizorilor cu privire la compania ta? Dacă da, poți identifica o oportunitate pentru a le oferi o soluție? ● Poți identifica oportunități importante în următoarele: networking, evenimente, ore educaționale, conferințe ● Dacă un coleg pleacă pentru o perioadă mai îndelungată, poți suplini o parte din atribuțiile sale pentru a-ți completa experiența sau a obține noi competențe? ● Într-o perioadă de schimbări la locul tău de muncă - poți identifica anumite competențe pe care să se pui în practică și în valoare în acest context? 	<p>Amenințări</p> <ul style="list-style-type: none"> ● Ce obstacole întâmpini acum în compania ta? ● Există colegi care sunt în competiție cu tine pentru preluarea unor proiecte sau roluri în organizație? ● Meseria ta sau abilitățile tale sunt cerute pe piață în continuare? ● Schimările din tehnologie îți amenință activitatea? ● Ar putea unul din punctele tale slabe să devină amenințare?

Este de asemenea important de precizat persoanei care își propune autodezvoltarea că întâmpinarea obstacolelor sau dificultăților pe parcurs sunt normale și nu trebuie să sperie sau să renunțe deoarece ele fac parte din procesul de autodezvoltare. Va fi încurajat să lucreze la el pentru a se cunoaște și își atinge potențialul maxim.

PROIECT DE PARTENERIAT EDUCAȚIONAL

Viciile - curiozitate, modernitate, dar... realitate?



Școala Gimnazială „Florea Mureșanu”

Suciu de Sus, jud. Maramureș

Nr. din.....

Director,

Prof . ȚURA MARIANA

Agenția Națională Antidrog

C.P.E.C.A. Maramureș

Nr. din.....

Cms. șef SĂLĂGEAN FLAVIA

COORDONATORI PROIECT:

Prof. ȚURA MARIANA

Prof. înv. primar POP DINA CLAUDIA

Consilier școlar MAN ALEXANDRA



Proiect educativ



Viciile - curiozitate, modernitate, dar ... realitate?

Coordonatori de proiect la nivelul unității școlare:

Director, Prof. ȚURA MARIANA

Prof. învăț. primar POP DINA CLAUDIA

Consilier școlar MAN ALEXANDRA

Coordonatori de proiect la nivel județean:

◆ Centrul de Prevenire, Evaluare și Consiliere Antidrog al Județului Maramureș

Comisar șef SĂLĂGEAN FLAVIA

APLICANTUL

Școala Gimnazială „Florea Mureșanu” Suciul de Sus, Județul Maramureș

Echipa de proiect:

Coordonatori: Director, Prof. ȚURA MARIANA

Prof. învăț. primar POP DINA CLAUDIA

Colaboratori:

Consilier educativ: Pop Valeria

Prof. Șanta Alina

Prof. Nechita Flavia

Prof. Burzo Olimpia

Prof. Bizo Cătălin

Prof. Pop Mihaela-Angela

Prof. Cociș Dinu

Prof. Burzo Valerica

Prof. Tulici Sergiu

Perioada de desfășurare: martie – iunie 2023



ARGUMENT



Consumul de droguri, alcool și tutun în rândul adolescenților a devenit în România o problemă socială. S-a observat că de la o zi la alta numărul adolescenților consumatori de droguri, tutun și alcool crește de la o zi la alta.. Traficanții prezintă drogurile în mod atractiv, minimizând efectele nocive ale acestora, pornind de la premisa că foarte mulți tineri nu cunosc pe deplin riscurile la care se expun și astfel tot mai mulți tineri devin dependenți de droguri.

Una dintre cele mai importante etape privind prevenirea consumului de droguri, tutun și alcool este prevenirea prin educația de lungă durată. Educația antidrog trebuie să înceapă de la vârste fragede, deoarece de mici se dobândesc obiceiuri care sunt relevante pentru consumul ulterior de droguri. Tinerii sunt supuși la un risc crescut în ceea ce privește consumul de droguri și a problemelor generate de acestea. De aceea se impune adoptarea unor acțiuni energice, continue și comune îndreptate împotriva acestor fenomene, constând în informarea permanentă a tinerilor pentru a nu deveni consumatori de droguri, alcool sau tutun.

Prin implementarea acestui proiect se urmărește formarea unor abilități de viață, necesare luării unor decizii informate, corecte și responsabile privind consumul de tutun, alcool și droguri, prin parcurgerea unor activități interactive care se concentrează pe trei componente: informare și atitudine, abilități interpersonale și aptitudini intrapersonale



DESCRIEREA PROIECTULUI



SCOP:

- Consilierea elevilor în scopul prevenirii și combaterii consumului de țigări, alcool și droguri.

OBIECTIVE:

- Informarea elevilor cu privire la efectele negative ale consumului de țigări, alcool și droguri;
- Desfășurarea unor campanii de informare în vederea prevenției consumului de substanțe interzise;
- Informarea elevilor din școală cu privire la serviciile oferite de Agenția Națională Antidrog, Maramureș;
- Promovarea schimbului de experiență în vederea unei mai bune informări cu privire la realitatea periculoasă a consumului de țigări, alcool și droguri;
- Promovarea dialogului și a comunicării între elevii și cadrele didactice din unitatea de învățământ;
- Informarea comunității cu privire la proiectul desfășurat în unitatea școlară;
- Prezentarea principalelor modalități de intervenție și sprijinire a consumatorilor de țigări, alcool și droguri ;
- Implicarea elevilor în prevenirea consumului de droguri prin realizarea de materiale publicitare și amplasarea acestora în școală;
- Constituirea unui parteneriat între specialiștii participanți la program și părinții elevilor vizând unitatea formării și dezvoltarea unor comportamente adecvate la elevi;
- Depistarea precoce de către profesori a elevilor aflați în situație de risc;
- Formarea unei imagini pozitive de sine și dezvoltarea abilităților de comunicare în rândul elevilor participanți la program.

GRUP ȚINTĂ:

Elevii din clasele V – VIII de la Școala Gimnazială „Florea Mureșanu” și părinții acestora.

RESURSE:

a) umane:

- diriginții, elevii și părinții acestora din unitatea de învățământ;
- reprezentanți ai ISJ Maramureș;
- reprezentanți C.P.E.C.A. Maramureș

b) de timp: martie – iunie 2023;

c) **materiale:** hârtie, panouri pentru expunerea lucrărilor, creioane, markere, lipici, aparat foto, laptop, videoproiector, album foto etc.

d) **spațiale:** sălile de clasă, curtea școlii;

e) **financiare:** autofinanțare, eventuale sponsorizări



MODALITĂȚI DE VALORIFICARE:

- Realizarea unei publicități eficiente la nivelul școlii, prin utilizarea materialelor realizate și informațiilor primite în cadrul proiectului;
- Folosirea materialelor realizate și a experienței dobândite în diverse schimburi de experiență cu alte școli;

MONITORIZAREA ȘI EVALUAREA PROIECTULUI:

- ✓ Realizarea unei expoziții cu lucrările realizate;
- ✓ Invitarea părinților la câteva activități din proiect;
- ✓ Album cu fotografiile din timpul activităților.



EVALUARE – CALITATE:

- **Internă:** evaluări curente - respectarea termenelor stabilite pentru fiecare acțiune, atingerea obiectivelor; impactul acestora asupra grupului țintă;
- **Externă:** - primirea de diplome din partea Agenției Naționale Antidrog;
- realizarea unui album foto cu activitățile desfășurate în cadrul proiectului.

REZULTATE AȘTEPTATE:

- Grad ridicat de cunoștințe ale elevilor cu privire la problematica consumului de țigări, alcool și droguri;

- Implicarea activă a dascălilor în activitățile de prevenire;
- Eficiență ridicată a specialiștilor cu privire la campaniile de prevenire a consumului de țigări, alcool și droguri.

DISEMINAREA PROIECTULUI:

Mediatizarea și diseminarea proiectului se va face prin postarea acestuia pe site-ul școlii

SUSTENABILITATEA PROIECTULUI

- Posibilitatea continuării proiectului și în viitor



CALENDARUL ACTIVITĂȚILOR

Nr.crt.	Activitatea	Locul de desfășurare	Responsabili	Termen
1.	O școală fără droguri, tutun sau alcool Prezentarea unui material în format ppt Vizionarea unor filmulețe	Sălile de clasă	Cadrele didactice incluse în proiect Reprezentanți ai C.P.E.C.A. Maramureș	Martie 2023

	Vizita doamnei cms. șef Flavia Sălăgean, de la C.P.E.C.A. Maramureș			
2.	Consumul de droguri, alcool și de tutun – vicii periculoase Dezbateri Concurs de desene, creații literare	Sălile de clasă	Cadrele didactice incluse în proiect	Aprilie 2023
3.	Sănătatea noastră depinde de deciziile noastre Masă rotundă cu invitați Realizarea unor pliante/afișe	Sălile de clasă	Cadrele didactice incluse în proiect	Mai 2023
4.	Suntem demni de laudă Acordarea de diplome din partea Agenției Naționale Antidrog Analiza SWOT a proiectului educațional	Sălile de clasă	Cadrele didactice incluse în proiect Reprezentanți ai C.P.E.C.A. Maramureș	Iunie 2023

Școala Gimnazială „Florea Mureșanu”
Suciu de Sus, jud. Maramureș

Agenția Națională Antidrog
C.P.E.C.A. Maramureș

Director,
Prof. MARIANA ȚURA

Cms. șef FLAVIA SĂLĂGEAN

Școala Gimnazială „Florea Mureșanu”
Suciu de Sus, jud. Maramureș
Nr. din.....

Agenția Națională Antidrog
C.P.E.C.A. Maramureș
Nr. din.....

ACORD de PARTENERIAT
Încheiat astăzi,

1. Părțile contractante:

Școala Gimnazială „Florea Mureșanu” Suciu de Sus, Județul Maramureș reprezentată prin director, prof. ȚURA MARIANA și coordonatoarele de proiect, prof .înv. primar POP DINA CLAUDIA și consilier școlar MAN ALEXANDRA

și

Centrul de Prevenire, Evaluare și Consiliere Antidrog al Județului Maramureș, reprezentat de către cms. șef SĂLĂGEAN FLAVIA în calitate de partener.

2. Obiectul contractului:

Obiectivul prezentului *Acord de parteneriat* îl reprezintă crearea unui climat de colaborare în cadrul proiectului educativ „**VICILE – CURIOZITATE, MODERNITATE, DAR ... REALITATE?**” – parteneriat care să conducă la realizarea obiectivelor propuse.

Grup țintă: elevii claselor V – VIII din unitatea de învățământ și părinții acestora.

3. Obligații comune a celor două instituții comune:

- Schimb informațional permanent și suport reciproc;
- Colaborarea celor două instituții în organizarea și derularea activităților cuprinse în calendar;

4. Obligațiile școlii organizatoare:

- să trimită unității partenere calendarul evenimentelor și documentația necesară încheierii parteneriatului;
- să desfășoare activitățile conform calendarului proiectului;
- să asigure materiale și mijloace necesare desfășurării activităților în condiții optime

5. Obligațiile unității partenere:

- să trimită școlii organizatoare *Acordul de parteneriat*, completat, semnat și ștampilat;
- să sprijine desfășurarea activităților, prin resurse umane (specialiști), în vederea desfășurării activităților de prevenire a consumului de droguri, alcool și tutun, activități ce vor fi desfășurate în cadrul proiectului, conform graficului stabilit

6. Durata parteneriatului:

Acordul intră în vigoare la data semnării acestuia de către părți, fiind încheiat pe o perioadă de 4 luni.

7. Clauze finale ale acordului:

Partenerii se obligă să colaboreze pe toată durata proiectului, pentru ca acesta să se desfășoare conform planului stabilit.

Prezentul acord de parteneriat se încheie în două exemplare, câte unul pentru fiecare parte.

Școala Gimnazială „Florea Mureșanu”
Suciu de Sus, jud. Maramureș
Director,
Prof . ȚURA MARIANA

Agenția Națională Antidrog
C.P.E.C.A. Maramureș
Cms. șef SĂLĂGEAN FLAVIA

EXPERIENȚA MEA EUROPEANĂ LA STRASBOURG CU ERASMUS+

Participant: **Tuțică Luminița-Mihaela**

Școala Gimnazială „Petre Mănărcescu” Lipovu

Școala Gimnazială „**Petre Manărcescu**” din localitatea **Lipovu** Dolj a participat la mobilitatea din **Strasbourg-Franta**, prin prezența d-nei prof. înv. primar, **Tuțică Luminița-Mihaela**, ca urmare a aprobării acreditării **Erasmus+** coordonat de **CJRAE Dolj** în cadrul consorțiului constituit în acest scop, cu numărul de referință 2022-1-RO01-KA121-SCH-000067983, CJRAE Dolj, la cursul „**Art for inclusion**”.

Mobilitatea a avut loc în perioada: 23.07.2023- 29.07.2023, transportul și cheltuielile de subzistență au fost suportate din bugetul proiectului finanțat de Comisia Europeană prin **Agencia Națională pentru Programe Comunitare în Domeniul Educației și Formării Profesionale** (A.N.P.C.D.E.F.P).

Ca **obiective** au fost creșterea numărului de profesori din consorțiu, cu precădere din mediul rural, care utilizează metode inovative prin arta, pentru creșterea incluziunii copiilor și elevilor dezavantajați

Creșterea numărului de profesori, care utilizează metode și instrumente de lucru în inițiere și implementare de proiecte în cadrul programului **Erasmus+**.

Pe durata acestei mobilități de tip educație nonformală, s-au desfășurat diverse activități, jocuri. Rolul cursului a avut ca scop utilizarea artei ca metodă creativă, care să conducă la dezvoltarea intelectuală și emoțională, promovarea stării de bine, înțelegerea și folosirea artei ca instrument pentru a promova integrarea și a servi ca mijloc de comunicare, experimentarea tehnicilor de artă pentru o relație pozitivă și eficientă profesor-elev, adult-adult.

Am vizitat Consiliul European, Catedrala Notre – Dame din Strasbourg care are în interior și Ceasul astronomic, parcul Orangerie, palatul Rohan, barajul Vauban, St. Thomas Church, a fost organizată o excursie de o zi în satul Alsacian, (o zonă viticolă, un orașel superb) centrul istoric, dar și Mica Franța, cartier aflat în partea vestică a insulei.

Competențele dobândite au fost: îmbunătățirea competențelor lingvistice, creșterea sensibilizării interculturale, o mai bună cunoaștere a proiectului european și a valorilor UE, creșterea motivației de a participa la educația formală/nonformală sau la formarea profesională în viitor, după mobilitatea din străinătate, creșterea satisfacției în activitatea de zi cu zi.

Ca participantă la această mobilitate îmi voi dezvolta și/sau îmbunătăți competențele de folosire, de metode atractive și inovatoare la clasă, pentru elevii mei, școala aflându-se într-o zonă dezavantajată, voi aplica metodelor specifice educației incluzive și a educației pentru integrare și voi constientiza beneficiile implementării acestor metode, crescând astfel gradul de atractivitate al activităților desfășurate la clasă, lucru ce va duce la scăderea riscului de abandon școlar.

Eu le voi pune în aplicare în școală, când începe anul școlar și voi face diseminarea pentru a da mai departe cunoștințele și experiența pe care am dobândit-o, iar la clasă cu elevii am să pun în aplicare jocuri.

Știu că există multe cadre didactice nonformale, minunate de la care am învățat și eu, ceea ce am să fac la întoarcere în școală va fi să transmit colegelor informațiile și jocurile dobândite.

Activitatea – „În pielea celuilalt” - Joc de rol, dar cu redare prin desen a subiectului

– Ideea activității este de a plasa „participanții” în situații diferite, ipotetice sau reale, ajutându-i să înțeleagă conflictul dintr-o altă ipostază, să accepte diferențele și să găsească soluții, apoi să le redea și prin desen.

– Fiecare participant primește un rol, pe care-l va interpreta în cadrul echipei.

– Grupele au la dispoziție 20 minute pentru a stabili modalitatea de interpretare și prezentare a jocului.

– Fiecare echipă prezintă în fața clasei propria interpretare.

– Profesorul cere feedback de la ”actori”:

- Care a fost momentul în care te-ai simțit cel mai puțin confortabil?

- Ce ai face în viața reală, dacă ai fi în locul personajului interpretat?

Ce atitudine vei adopta în momentul în care vei asista la situații reale în școala ta?

Exemple de personaje:

a. Ești elev diagnosticat cu ADHD, ești într-o permanentă mișcare, ai tendința de a întrerupe vorbirea cuiva și de a vorbi fără a fi întrebat.

b. Ești directorul școlii și primești zilnic sesizări de la părinții, în care sesizează comportamentul elevului A.B., diagnosticat cu ADHD de la clasa.....

c. Ești elev diagnosticat cu Dislexie, ai dificultate de învățare specifică, ce îngreunează procesul de învățare în ceea ce privește cititul, scrisul și ortografia. Ai abilități vizuale – spațiale, de a vedea o imagine de ansamblu.

d. Ești învățătorul/ dirigintele unui elev diagnosticat cu Dislexie.

e. Ești elev, colegul lui C.D., diagnosticat cu Dislexie. Îl consideri un ciudat și refuzi să comunici cu el.

Pornind de la răspunsurile elevilor și de la discuțiile lansate, profesorul le propune elevilor ca data viitoare să vizioneze un film: „O zi în pielea copiilor cu deficiență”

https://www.youtube.com/watch?v=8IVRU_FGzu8

PENTRU A FI ÎMPREUNĂ ESTE CEA MAI FRUMOASĂ ARTĂ!

PLAN DE ACȚIUNE PENTRU INTEGRAREA COPIILOR CU DIZABILITĂȚI

Prof. înv. primar UNCIU NICOLETA

Liceul Teoretic „Radu Petrescu” Prundu-Bârgăului

1. Date de identificare:

Numele: B.

Prenumele: L. C.

Vârsta: 8 ani, elev cls. a II-a

Motivul întocmirii planului de acțiune: blocaje în comunicare, eșec școlar iminent al elevului B.L.C. familie monoparentală, copil orfan.

Date despre familia elevului:

B.L.C. provine dintr-o familie cu tată decedat, iar mama e mereu plecată în străinătate la muncă pe parcursul anului școlar, întâlnirile cu aceasta rezumându-se la trei-patru luni pe an.

B.L.C. locuiește cu bunicii din partea mamei, agricultori, și cu sora ei, B.L., elevă în clasa a IV –a, care are un traseu școlar bun, aceasta fiind cea care o ajută zilnic la teme.

Condiții socio-economice: buget modest, nivel socio-cultural scăzut.

2. Profilul

Copilul manifestă o atitudine deschisă în relația cu învățătoarea. La provocările învățătoarei răspunde cu drag, dar are nevoie de mult timp pentru a verbaliza orice idee și pentru că știe că învățătoarea îi acordă mereu timpul necesar, fiecare răspuns este precedat de o reacție nonverbală specifică, mereu aceeași: un zâmbet prelung, care solicită parcă interlocutorului o doză suplimentară de răbdare, înțelegere, empatie însoțit de mișcări care trădează dorința descoperirii unui suport emoțional (mânuirea unei jucării, pe care o ține în bancă, răsucirea filelor caietului) pe care îl caută cu privirea și în rândurile colegilor, (care adesea, din nerăbdare „sufală” răspunsul așteptat din partea lui). Pare un copil „închistat într-un rol”, acela de a nu fi decât o prezență pasivă care asistă la activitatea celorlalți, simpla idee de a participa la tot ce înseamnă comunicare în cadrul clasei creându-i un vizibil disconfort.

INTELIGENȚA – plafonare intelectuală la nivelul vârstei de 5-6 ani și școlară la nivelul clasei pregătitoare.

GÂNDIREA:

B.L.C. prezintă o gândire predominant concretă cu slabă capacitate de înțelegere a esenței evenimentelor pe cale intuitivă. Din punct de vedere cognitiv, L.C. prezintă anumite întâzieri față de vârsta sa biologică, cauzate de lipsa unei stimulări intelectuale adecvate, bunica maternă neputându-i trasa un program riguros de studiu și de viață, iar ajutorul oferit la teme de sora mai mare constă doar în copierea rezolvărilor făcute de aceasta. L.C. nu prezintă capacitate de concentrare a atenției pentru rezolvarea unor sarcini mai complexe, ca dovadă, dificultatea acestuia în a folosi operațiile de abstractizare și sinteză dinamică specifice gândirii logice.

- atitudinea în fața sarcinii intelectuale: *mintal*: se antrenează mai greu, abandonează brusc uneori sarcinile de lucru care-i solicită răbdarea;
- realizează în etape un răspuns corect fiind capabil să folosească ajutorul primit din aproape în aproape;
- prezintă dizabilități gnozice sau praxice specifice: dislexie, disgrafie, discalculie;
- folosește rar genul proxim în definirea unor noțiuni;
- absența reversibilității în gândire;
- lucrează cu ușurință la matematică în centrul 0 -10, cu dificultate în centrul 0-31, doar cu material concret;
- face calcule orale în centrul 0-10;

IMAGINAȚIA:

- slabă, subdezvoltată, reproductivă;

LIMBAJUL:

L.C. posedă tulburări de articulare, dar se exprimă fluent, logic, elocvent, manifestând siguranță și lipsă de inhibiție. Are nevoie de feedback pozitiv pentru fiecare cuvânt sau chiar silabă pe care îl/o emite pentru a putea continua exprimarea. Prezintă un vocabular sărăcăcios și insuficient dezvoltat pentru vârsta sa. Limbajul verbal și cel nonverbal al lui L.C. sunt congruente, evidențiindu-se atitudinea de sinceritate manifestată de acesta. Prezintă tulburări lexico-grafice având dificultăți în corelarea sunetului cu litera corespunzătoare, făcând confuzii frecvente între grafemele și literele asemănătoare, inversiuni, adăugiri, omisiuni și substituiri de grafeme și litere, omisiuni, adăugiri și substituiri de cuvinte și chiar sintagme, deformări de litere și grafeme, plasarea defectuoasă în spațiul paginii a grafemelor, neînțelegerea completă a celor citite sau scrise, lipsa de coerență logică a ideilor în scris. Deprinderile de citit-scris sunt slab dezvoltate, transcrie și copiază, dar auzul fonematic este deficitar, la fel și deprinderile de natură analitico-fonetică-sintetică în scrierea independentă. Reține cu greutate unele litere (b, v, j, f, d, ș, ț, z, h, â, î, ă, k), pe unele confundându-le (d cu t, b cu p, etc). După dictare nu scrie toate literele, chiar dacă le citește, nu reține semnul grafic. Îi e neclară scrierea cu inițială majusculă. (substantive proprii, început de propoziție)

APTITUDINI:

- practice (gospodărești), tehnologice, artistico-plastice;

3. Starea emoțională

- L.C. prezintă o imagine de sine negativă cu numeroase complexe de inferioritate;
- Deși la nivel emoțional se constată sensibilitate, delicatețe și prezența trăirilor afective diverse, L.C. prezintă o anumită inhibiție emoțională, își reprimă emoțiile exprimând uneori detașare și indiferență în relațiile cu copiii de aceeași vârstă, dar și cu adulții.
- Stima de sine este foarte scăzută, oscilează între nevoia de autovalorizare, dorința de afirmare socială și lipsa de încredere în sine, a inutilității, anticiparea permanentă a iminenței eșecului, incapacitatea de a găsi soluții pentru obținerea ieșirii din criză.
- Manifestă dorința de autorealizare și valorizare, dar resimte nevoia de sprijin din exterior, mai ales din partea mamei, având tendința ca în situațiile dificile de eșec, să trăiască sentimente de culpabilitate, de inferioritate, retrăgându-se în sine. Nu își orientează activitatea după vreun scop și nu manifestă voință de a depăși obstacolele.
- L.C. trăiește unele sentimente de frustrare, de abandon afectiv, de culpabilitate, de teamă că nu reușește să realizeze ce-și propune, de inferioritate și nesiguranță, anxietate.

4. Inregistrarea datelor referitoare la comportament:

- Copil extrovertit, prezintă accese explozive de furie și agresivitate, (în special în familie-față de bunică și soră) dar și o stare de apatie, lipsă de energie, oboseală, atitudine de „spectator la activitatea din clasă”.
- Nu lipsește de la școală, decât din motive întemeiate.
- Sfidează regulile impuse de bunici.
- Transferă întreaga responsabilitate legată de propria pregătire școlară surorii mai mari, care îl sprijină foarte mult.

5. Planul de acțiune:

OBIECTIVE

1. Dezvoltarea abilităților de comunicare verbală (orală și scrisă) prin utilizarea unor tehnici de îmbunătățire a lecturii ;
2. Dezvoltarea unor competențe ale intelectului (memorare, gândire logică, stabilirea de relații cauză-efect)

3. Dezvoltarea abilităților de relaționare și a comportamentelor emoționale;
4. Formarea stimei de sine, dezvoltarea abilităților de management al stresului ;

ELEVUL

IDEI DE ACTIVITATE/ STRATEGII DE ÎNVĂȚARE:

Domeniile de intervenție

a) Domeniul cognitiv :

Metode utilizate-(specifice dezvoltării gândirii critice):

Fișa de lectură

- Fișă rezumat / Fișă de idei principale

Harta conceptuală, Interogarea reciprocă, Copacul ideilor, Diamantul povestirii, Lectura predictivă, Brainstorming-ul, Explozia stelară, Metoda cubului, Masa rotundă, Diagramele Wenn, Tabelul conceptelor, Metoda cadranelor;

b) Domeniul socio-emotional:

Domeniul intrapersonal:

- „Tehnica blazonului / Afisul meu publicitar / Anliza Swot;

Domeniul interpersonal:

- Prietenii mei / Ghici cine este? / Cum mă vede personajul preferat?;

Domeniul adaptabilitatii:

- Alege cum să te comporți / Planul meu de atingere a scopului /Trebuie să fie cum vreau eu;

Domeniul administrării stresului:

- Roata emoțiilor / Termometrul emoțiilor / Ce faci dacă...?;

- Includerea elevului într-un program suplimentar de recuperare a materiei deficitare, procedând la încurajarea acestuia și întărirea comportamentelor așteptate prin recompense de tip școlar, determinând astfel ca motivația extrinsecă a L.C. să devină una intrinsecă;
- Atragerea în acest program a profesorului de sprijin, a logopedului și a consilierului școlar, care să reevalueze posibilitățile reale ale elevului și să intervină, astfel încât să se evite eșecul școlar;
- Înlăturarea aversiunii și disprețului față de disciplinele neagreate, prin responsabilizarea elevului cu diverse sarcini potrivite, acordate în desfășurarea acestor ore;
- Sprijinirea elevului în deprinderea modalităților de învățare eficientă și adaptarea acestora stilului său personal;
- Atitudine suportivă din partea colectivului de elevi din care face parte, prevenindu-se astfel reluarea comportamentelor nedorite (absenteism, dezinteres, evitare);
- Includerea elevului în diverse activități extrașcolare (fotbal, handbal, cerc de lectură în cadrul bibliotecii școlii, ateliere de vară) în cadrul cărora elevul să manifeste inițiative, să-și manifeste creativitatea și să-și pună în valoare aptitudinile.
- Întărirea motivației de autorealizare personală, educarea progresivă a aptitudinilor speciale ale elevului, gratificarea fiecărui progres obținut pe parcursul schimbării conduitei sale, prin încurajări și recompense.

RESURSE: fișe de lucru adaptate, filmulețe, prezentări ppt, povești terapeutice, afișe, planșe;

EVALUARE: Teste adaptate, portofolii tematice, proiecte, colaje;

PĂRINȚII

IDEI DE ACTIVITATE/STRATEGII

- Informarea familiei cu privire la oportunitățile remediale de care elevul poate beneficia în școală: serviciile de sprijin ale profesorului itinerant, logopedului școlar, consilierului școlar;
- Discuții cu mama elevului, uneori cu bunica, în care am clarificat importanța implicării și a sprijinului afectiv oferit de către familie, precum și importanța interesului acestora manifestat față de conduita școlară a copilului lor.
- Menținerea unei colaborări permanente cu familia elevului;
- Monitorizarea evoluției școlare și personale a acestuia;
- Parteneriat „Școala părinților”;
- Lectorate, întâlniri cu specialiști;

RESURSE: chestionare, prezentări ppt, materiale de specialitate, reviste, pliante, afișe;

EVALUARE: fișe de observație, de analiză a progresului, teste tematice, chestionare;

CADRELE DIDACTICE

IDEI/STRATEGII DIDACTICE- *dezbatere, work-shop-uri, proiecte, activități extracurriculare, ateliere tematice;*

Intervenția se realizează prin colaborarea echipei interdisciplinare formată din:

I. Învățătoarea, care lucrează cu elevul după curriculum-ul clasei a II-a, adaptat la posibilitățile sale;

II. Învățătorul de sprijin-adaptare curriculară;

III. Consilierul școlar- ședințe de consiliere educațională;

IV. Logopedul- terapie logopedică;

RESURSE: fișe de lucru, filmulețe, soft-uri educaționale de dezvoltare personală, povești terapeutice;

EVALUARE: fișe de observație, de analiză a progresului, mape tematice, grafice de analiză.

Constituirea unui parteneriat între grupul de profesori coordonatori ai planului de acțiune și părinții elevului vizează unitatea formării și dezvoltării unor comportamente adecvate necesare ameliorării blocajelor în comunicare ale lui L.C. și evitării eșecului școlar. Marea problemă este însă absența temporară a mamei, care îngreunează considerabil activitatea echipei didactice.

Bibliografie:

1. Popescu G., Pleșa O. „Handicap, reAdaptare, integrare”, București, Pro Humanitate, 1998;
2. Verza E., Păun E. „Educația integrată a copiilor cu handicap”, Unicef, 1998;
3. Weihs T.J. „Copilul cu nevoi speciale”Editura Triade, Cluj Napoca, 1998.

Plan de intervenție personalizat Model orientativ

Ungureanu Amalia-Eugenia,
Școala Gimnazială, Comuna Măgureni

Numele elevului: xxxxxxxx

Clasa: pregătitoare

Data nașterii: 4.10.2011

Starea de sănătate: bună, conform fișei medicale atașate

Psihodiagnostic: nedignosticată la data întocmirii planului, observarea unor tulburări de limbaj, deficit de atenție, tulburări de învățare.

Intervenția: învățatoarea lucrează cu elevul după curriculum-ul grupei mari și al clasei pregătitoare, fără sprijinul părinților .

Informații generale

Elevul urmează în prezent, anul școlar 2018-2019, cursurile Școlii Gimnaziale, Comuna Măgureni. În perioada prescolară a frecventat puțin cursurile corespunzătoare acestui nivel de învățământ (cumulat, câteva luni din cei 3 ani școlari, din motive legate de sănătate-raceli frecvente, viroze respiratorii și, chiar din motive sociale; mama sau copiii motivând adeseori lipsa banilor pentru pachetel, rechizite etc). Provine dintr-un mediu familial cu potențial intelectual scăzut, având încă 1 frate în clasa a IV-a și pe fratele geamăn în clasa pregătitoare. Părinții sunt angajați, astfel că elevul nu se încadrează în situațiile de acordare a bursei sociale sau a rechizitelor. Tatăl nu posedă minimum de cunoștințe de citit-scris și nu este interesat de situația școlară a elevului, iar mama răspunde solicitărilor transmise de către mine, dar după o serie de insistențe și, atunci când o face, nu se remarcă niciun fel de concretizare sau continuitate a celor discutate, dezbătute în cadrul activităților de consiliere. Nu există niciun fel de grijă pentru rechizite, cumpărate de părinți sau daruite de colegi. În permanentă distrug caiete, creioane și alte obiecte de scris, astfel că atunci când au nevoie, nu au ce utiliza.

Au înregistrat și în clasa pregătitoare un număr mare de absente, din aceleași motive enunțate anterior.

O serie de decalaje au fost observate încă de la debutul clasei pregătitoare, iar acestea s-au adâncit odată cu înaintarea în programa școlară corespunzătoare clasei pregătitoare, absenteismul frecvent afectând și mai mult ritmul de lucru.

Pentru a putea fi supravegheați și sprijiniți îndeaproape au fost așezați în primele bănci, atât unul lângă altul, cât și separat. Frecvent, însă, se ridicau, își lasau rechizitele la voia întâmplării, distrugeau fișele de lucru sau alte materiale și se duceau să vorbească unul cu altul sau cu un alt coleg.

O activitate de colorat un nr. de obiecte, încercuit etc conform unor indicații, era abandonată după câteva încercări, îndreptându-și atenția către creioane, carioci cărora le rupeau varfurile sau le desfaceau și le abandonau fără niciun fel de interes.

Reacționează foarte bine la încurajări, mai ales când sunt evidențiate pentru mici progrese, în fața colegilor. Când revin la munca independentă, manifestă aceeași lipsă de interes și incapacitate de concentrare a atenției.

Informații educaționale

Comportament cognitiv

- Nu are formate deprinderi de citit-scris, recunoaște maximum 10 litere, iar de trasat reusește cu 7 dintre ele, nu are auz fonematic și deprinderi de natură analitico-fonetică-sintetică în scrierea independentă. Aude sunetul inițial în cuvinte des auzite. Reține cu greutate unele litere, pe unele confundându-le. Învață unele litere, dar le uită pe cele învățate anterior. Nu știe să-și scrie prenumele. Formulează propoziții orale cu dificultate, doar după modele sugerate. Exprimarea este neclară, de parcă nici nu se poate face auzit. Povestește, întâmplări din viața personală, dar capacitatea de reproducere a mesajelor orale este foarte redusă.
- Cunoaște numerația 0-10, dar nu reține cum se citesc numerele 10-30, parțial recunoaște nr. din concentrul 10-20. Sistemul pozițional de formare a numerelor îi rămâne necunoscut. Numără crescător 0-10, cu sprijin, dar nu și descrescător. Nu recunoaște locul numărului într-un șir (vecini), nu face comparații. Rezolvă operații 0-10 doar cu material concret- de mânuit. Nu face calcule și în concentrul 10-30 folosind calculul în scris (cu material concret). Încurcă semnele plus și minus. Cunoaște bancnotele și monedele parțial, nu știe să aprecieze prețurile sau ce rest va primi, nu știe unități de măsură, nu apreciază duratele, nu citește ceasul. Recunoaște cercul, fără celelalte figuri geometrice.

Relații sociale

. Comunică la nivel minim când lucrează în grup și de obicei desenează sau ascultă pe alții. Este acceptată de colectivul clasei, însă copiii nu îl atrag în jocurile lor. Uneori intră în conflict cu câte un coleg, mai ales când i se reproșează că și-a însușit lucrul altuia.

În general nu vine la școală spălat pe mâini și pe față și fără servetele sau batiste care îi sunt foarte des necesare.

Părinții colaborează parțial cu școala, nu se interesează de situația copilului, decât dacă sunt solicitați nu sunt consecvenți în a-i acorda sprijin.

Capacități, competențe, abilități, puncte slabe, nevoi

- Dezvoltare fizică bună.
- Are abilități de natură tehnologică
- Nu reține decât cu material concret, prin reluări permanente
- Nu comunică cu ușurință în propoziții
- Nu pronunță bine, iar auzul fonematic nu e format
- Lucrează cu dificultate la matematică în concentrul 0-10, doar cu material concret și în prezenta cadrului didactic
- Nu face calcule orale
- Memoria și atenția sunt foarte scăzute
- Există un permanent deficit de atenție, aceasta putând fi concentrată nu mai mult de 10 minute asupra unei sarcini de lucru, asupra careia a fost direcționat de mai multe ori.
- Nu face corelații, lipsă de gândire logică
- Nu reușește să copieze literele, nu se încadrează în liniatura caietului
- După dictare nu scrie toate literele, chiar dacă le citește- nu reține semnul grafic
- Are nevoie de atenție, din partea părinților, colegilor, a cadrului didactic
- Permanent are nevoie de sprijin

Obiective pe termen lung

1. Dezvoltarea abilităților de citit-scris prin utilizarea unor cuvinte uzuale

2. Dezvoltarea abilităților de calcul matematic în centrul 0-10, fără și cu suport concret
3. Dezvoltarea abilităților de relaționare și a comportamentelor emoționale
4. Dezvoltarea unor competențe ale intelectului (memorare, gândire logică, stabilirea de relații cauză-efect

Domenii de intervenție recomandate pentru elev

Domeniul cognitiv

Obiective pe termen scurt	Metode și mijloace didactice	Perioada de timp	Criterii de evaluare	Metode și instrumente de evaluare
COMUNICARE ÎN LIMBA ROMÂNĂ				
<p>Să înțeleagă mesajul oral sau scris</p> <p>Să pună în corespondență cuvântul scris cu imaginea corespunzătoare</p> <p>Să identifice literele alfabetului</p> <p>Să despartă cuvintele în silabe</p> <p>Să citească cuvinte din 2-3 silabe</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Exerciții de recunoaștere a unor momente dintr-un text audiat anterior pe baza unor imagini prezentate; • Exerciții și jocuri de dezvoltare a auzului fonematic, de conștientizare a legăturii între fonem și semnul grafic corespunzător „Citirea” imaginii și depistarea sunetelor inițiale • Exerciții de identificare a unor litere într-o ordine aleatorie <ul style="list-style-type: none"> • Exerciții de despartire a cuvintelor în silabe (după auz); • Jocuri de identificare a cuvintelor într-un enunț; • Exerciții de identificare a sunetelor în cadrul unui cuvânt și în 	<p>Ianuarie-iunie 2019</p>	<p>Povestește un text scurt după imagini prezentate</p> <p>Identifică și recunoaște literele</p> <p>Depistează sunetele inițiale</p> <p>Nu diferențiază litere mari de litere mici de tipar.</p> <p>Recunoaște sunetele într-o silabă</p> <p>Citește silabe din 2-3 litere</p> <p>Identifică literele/ sunetele dintr-un cuvânt</p>	<p>Evaluarea orală va alterna cu cea scrisă, eleva transcrie și copiază destul de corect.</p> <p>Pentru fixare se vor relua de mai multe ori anumite litere.</p> <p>Se vor folosi texte din abecedar, texte cunoscute deja,</p>

<p>Să formuleze propoziții simple</p>	<p>cadrul unei silabe;</p> <ul style="list-style-type: none"> • Exerciții de distingere a sunetului initial, final sau din interiorul unei silabe sau al unui cuvânt • Citirea silabelor după o analiză fonematică a acestora – realizarea sensului • Stabilirea nr de silabe dintr-un cuvânt • Citirea unor cuvinte din 2 silabe • Recunoașterea sunetelor (literele) dintr-un cuvânt și citirea acestuia 		<p>Formulează propoziții din 1-2 cuvinte observând imaginile.</p>	<p>Aprecieri stimulative</p>
<p>Să scrie corect după dictare literele alfabetului , a unor cuvinte simple</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Denumirea obiectelor din imagini (elevul nu cunoaște foarte multe obiecte ce apar în imagini) • Exerciții de formulare de propoziții folosind cuvintele găsite, urmărind imaginea în care a depistat cuvântul • Citirea de propoziții simple • Exerciții de înțelegere a sensului propoziției (prin întrebări ajutătoare) • Să răspundă corect în propoziții • Să exprime în cuvinte proprii păreri despre lucruri, fapte cunoscute <ul style="list-style-type: none"> • Exerciții de scriere a unor elemente grafice pregătitoare care sa faciliteze scrierea 		<p>Scrie după dictare literele de tipar ale alfabetului, cuvinte simple formate diin 2-3 silabe form</p>	<p>Evaluări scrise cu spijin, individuale</p> <p>Exerciții de scriere după dictare, copieri și transcrieri</p> <p>Probe scrise</p> <p>Aprecieri stimulative</p>

<p>Să scrie numere în centrul 0-10/0-20</p>	<p>literelor;</p> <ul style="list-style-type: none"> • Exerciții de încadrare corectă în pagina , de scriere corectă pe liniatura dictando sau alte spatii corespunzătoare clasei pregătitoare • Exerciții de scriere a unor silabe cu literele amintite și a grupurilor de litere • Exerciții de completare a unor silabe cu litere, grupuri • Exerciții de scriere a unor cuvinte din 2-3 silabe, utilizând în mod preponderent metoda analitico-fonetice • Exerciții de transcriere a cuvintelor • Exerciții de scriere a denumirii unor obiecte familiare • Exerciții de scriere a cuvintelor pe silabe • Exerciții de scriere corectă a numelor de persoane și a propriului nume 	<p>Ianuarie-iunie 2019</p> <p>13 ianuarie-februarie 2019</p>	<p>Citește numerele Numără crescător Compară și numește vecinii Scrie numerele dictate</p>	<p>Evaluări orale, alternate cu cele scrise</p> <p>Evaluări curente formative Probe scrise, fișe de lucru</p>
<p>Să efectueze operații 0-10</p>	<p>MATEMATICĂ ȘI EXPLORAREA MEDIULUI</p> <ul style="list-style-type: none"> • Să recunoască sistemul pozițional de scriere a numerelor formate din ZU • Exerciții de numerare în ordine crescătoare • Joc de stabilire a 	<p>1 martie-15 mai 2019</p>	<p>Citește corect exercițiile, fără a confunda +</p>	<p>Evaluări curente formative</p>

<p>Să rezolve probleme cu o singură operație</p>	<p>locului unui număr într-un șir(vecinii)</p> <ul style="list-style-type: none"> • Exerciții de comparare a numerelor prin colorare • Exerciții de scriere a numerelor după dictare • Descompunerea numerelor în zeci și unități cu sprijin în obiecte, imagini, desene efectuate de ea 		<p>cu – Rezolvă operații cu sprijin</p>	<p>Probe scrise, fișe de lucru Aprecieri stimulative</p> <p>Probleme desenate Probe orale și scrise , alternativ</p>
<p>Să recunoască figurile geometrice</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Exerciții de recunoaștere a semnelor + și - • Exerciții de învățare a tehnicii de calcul, folosind materialul didactic concret • Exerciții de calcul oral • Exerciții de calcul în scris, utilizând obiecte diverse, numărătoare • Exerciții de citire a operațiilor cu numere • Verbalizarea exercițiilor efectuate • Utilizarea corectă a materialului didactic (concret și intuitiv) 		<p>Rezolvă cu sprijin problema practică</p>	<p>Evaluări orale Probe scrise formative</p>
<p>Să denumească părțile componente ale corpului omenesc, al unui animal, ale unei plante</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Rezolvare de probleme cu desen și cu expunerea datelor de către învățător • Recunoașterea expresiilor ce induc operația • Rezolvare individuală a unor probleme desenate • Exerciții de analiză a datelor problemei 	<p>16 mai-31 mai 2019</p>	<p>Recunoaște operația Rezolvă individual probleme desenate Exprimă enunțul și exercițiul prin care se rezolvă problema Scrie rezolvarea</p> <p>Denumeste și desenează figuri geometrice Folosește</p>	<p>Evaluări orale și practice</p> <p>Evaluări orale și fișe de evaluare formativă</p> <p>Evaluări orale</p> <p>Evaluări orale</p>

<p>Să diferențieze corpuri</p> <p>Să enunțe zilele săptămânii, lunile anului și anotimpurile</p> <p>Să deruleze experimente simple</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Exerciții de verbalizare a enunțului unei probleme după desen • Exerciții de recunoaștere a pătratului, dreptunghiului, cercului, triunghiului, a elementelor spațio-temporale • Exerciții de denumire a părților propriului corp, pe mulaje, ale unei plante sau animal • Exerciții de recunoaștere a acestora în desene sau imagini • Exerciții de desenare a acestora • Exerciții de exprimare a rolului fiecărei părți componente • Exerciții de observare a corpurilor și recunoaștere a unor corpuri solide, lichide și gazoase, fără a verbaliza proprietăți ale acestora • Exerciții de enumerare a anotimpurilor • Ex de identificare a 	<p>2-15 iunie</p>	<p>noțiuni spațio-temporale (stânga, dreapta, față, etc)</p> <p>Denumeste și recunoaște. Le desenează după model și din imaginație</p> <p>Recunoaște și denumește corpuri</p> <p>Enumeră anotimpurile, zilele săptămânii, cu sprijin din partea învățătorului</p>	<p>Evaluări orale</p> <p>Evaluări orale</p> <p>Evaluări orale Activitate practică</p>
--	--	-------------------	--	---

	<p>anotimpurilor după caracteristici</p> <ul style="list-style-type: none"> • Exerciții de enumerare a zilelor săptămânii, a lunilor anului • Observarea unor transformări din mediu : măsurarea creșterii unei plante • Stabilirea îmbrăcămintei adecvate unui anotimp • Identifice condițiilor de menținere a unui corp sănătos pe desene, imagini 			
--	--	--	--	--

Vor fi utilizate manuale și auxiliare pentru clasa pregătitoare, grupa mare, după caz, perioadele vor putea fi prelungite după necesități

Domeniul de intervenție : *Socio-afectiv – emoțional*

Obiectivele	Metode și mijloace didactice	Perioada de timp	Criterii de evaluare	Metode și instrumente de evaluare
<p>Să colaboreze cu colegii în rezolvarea unor sarcini de grup</p> <p>Să participe la jocuri de echipă (la ora de educație fizică)</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Încadrarea elevei într-un grup de lucru (periodic) și încredințarea unor sarcini pe măsură • Exprimarea unei opinii, păreri asupra unor lucruri cunoscute elevei • Povestirea unor fapte, întâmplări personale • Să respecte voluntar regulile jocului • Să-și aducă contribuția la câștigarea unei întreceri, îndeplinirea unor sarcini 	Anul școlar 2018-2019	<p>Desenează</p> <p>Colaborează, discută</p> <p>Povestește</p> <p>Se integrează în grupul de joacă</p>	<p>Activitate practică</p> <p>Evaluări orale</p> <p>Activități practice (sportive)</p>

--	--	--	--	--

Pe parcursul derulării și aplicării acestui plan de intervenție personalizat au fost înregistrate o serie de progrese, dar procesul de formare a competențelor era foarte des marcată de inconsecvență în colaborarea școală-familie și de absenteismul prelungit, iar obiectivele nu au fost îndeplinite, decât parțial.

Am colaborat și cu medicul de familie încercând să aflăm mai multe detalii despre istoricul medical și am înțeles că și acolo a fost nevoie de insistențe și de sprijin permanent pentru monitorizarea stării de sănătate a acestora.

Consider că la momentul actual, noiembrie 2019, am nevoie de sprijin de specialitate în întocmirea acestui plan de intervenție personalizat, întrucât deficitul de atenție, o serie de aspecte care țin de sindromul hiperkinetic, altele care țin de dislexie și discalculie, fac tot mai dificilă corelarea potențialului elevului cu cerințele programei de clasă I, diferențele adâncindu-se și devenind tot mai dificil de recuperat.

**Monografia obiceiurilor și tradițiilor
în romanul Baltagul, de Mihail Sadoveanu**

*Propunător, Prof. Vancea Alina
Liceul Teoretic Carol I, loc. Fetești, jud. Ialomița*

Monografia obiceiurilor și tradițiilor, în romanul „Baltagul”, scris de Mihail Sadoveanu, se creionează pe baza personajelor din text.

Apare felul muntenilor foarte bine surprins, prin faptul că erau superstitioși; felul oamenilor care se ghidează după legile nescrise. În cauză, apare caracterul Vitoriei Lipan, o munteancă sprintenă, care apelează, fără strângere de inimă, la vrăjitorie. Se lasă pradă fațadei pe care baba Maranda, o vrajitoare, o prezintă. Vitoria ia toate semnele ca atare, știindu-le, din strămoși, și, totodată, având încredere în ele. Trăiește pe urma acestor semne, ea fiind permanent alarmată de toate elementele fatidice, pe care le stie din strabuni, și permanent amintite de baba Maranda.

Tradiționalismul lumii rurale- Ca și în alte scrieri, Mihail Sadoveanu prezintă o lume rurală tradiționalistă, care viețuiește după reguli străvechi și respinge inovațiile modernității. Personajele din *Baltagul* trăiesc de secole după un ritual propriu, urmând ciclul naturii și ghidându-se după legi nescrise. Tradiția capătă, aici, putere de lege și sunt păzite cu strășnicie pentru că oamenii nu au încredere în instituțiile moderne precum tribunalul, prefectura sau primăria. Viața rurală este dominată de automatisme statornicite prin obiceiuri milenare, fiind lipsită de neprevăzut.

Trăind în pustietăți rar călcate de alți oameni, muntenii și-au format un caracter puternic și autonom, respectând un set de norme morale străvechi. Muntenii par a face parte dintr-o rasă veche și pură, care cunoaște tainele naturii și misterele umanității.

Încălcarea principiilor etice produce un dezechilibru în acest mediu, iar restabilirea acestuia se face prin găsirea punctului în care existența a fost întreruptă și prin pedepsirea celor care au tulburat viața pașnică a comunității. Spre deosebire de balada populară „Miorița”,

Sadoveanu respinge ideile de resemnare în fața morții și de împăcare cu destinul victimelor, descriind efortul făcut pentru ca dreptatea să triumfe.

Peisajul pustiu contribuie la formarea unor caractere puternice. Țăranii lui Sadoveanu sunt ospitalieri și blajini, dar neînfricoșați și puternici. Principala trăsătură sufletească prețuită în aceste locuri este bărbăția, capacitatea de a lua hotărâri ferme și de a le pune în aplicare fără șovăieli, trăsătură care este întâlnită atât la bărbați, cât și la femei.

Personajul principal, Vitoria Lipan, este reprezentativ pentru o întreagă clasă socială: țărănimea care nu-și pune nădejdea în autoritățile de stat, ci așteaptă ajutor numai de la Dumnezeu. Credincioasă, dar și superstițioasă, ea ajunge la convingerea că soțul ei este mort și este dusă de instinct la locul uciderii lui. Autorul descrie un ansamblu de credințe, superstiții și obiceiuri populare care guvernează viața oamenilor din mediul rural.

Respingerea atitudinii de resemnare în fața morții- Balada *Miorița* se remarcă printr-o atitudine de neputință, de resemnare și de împăcare cu soarta, omul simplu aflându-se într-o incapacitate de a se opune destinului care i se hărăzește. Unii critici au văzut în atitudinea ciobanului moldovean o expresie cristalizată a blândeții ancestrale a poporului român, un defetism nejustificat și inexplicabil. Romanul *Baltagul* respinge această mistificare antipatriotică, prezentând cazul unei femei simple care nu cedează în fața necazurilor și luptă pentru izbânda dreptății, răzbunând moartea năpraznică a soțului ei.

Personajele lui Sadoveanu nu au o atitudine senină în fața morții ca în *Miorița*, ci luptă pentru propria viață și, chiar după ce mor, urmașii lor nu-și găsesc liniștea până ce nu obțin dreptate. Vitoria Lipan nu este astfel o individualitate, ci poate fi considerată un exponent al unei spețe de eroi legendari români. Ea provine din „categoria oamenilor tari”, caracterizați prin respectarea datoriilor morale și printr-o voință de neclintit. Dorința Vitoriei de a-și căuta soțul ucis, pentru a-l înmormânta creștinește, a fost asemănată de Perpessicius cu înfruntarea tiranului Creon de către Antigona, prin organizarea unui ritual simbolic de înmormântare pentru fratele ei, Polinice, gest care a determinat condamnarea ei la moarte prin îngropare de vie. Tenacitatea morală a Vitoriei Lipan poate fi comparată cu cea a eroinei antice Antigona, ambele personaje neacceptând niciun compromis pentru a săvârși ceea ce consideră ele că ar fi drept.

Credința în Dumnezeu joacă un rol important în viața muntencei, biserica fiind singura autoritate prezentă într-un sat precum Măgura Tarcaului. Vitoria consideră puterea Divină ca

fiind cea care îi guvernează viața, care o îndrumă și o călăuzește peste tot. Aceasta respectă cu sfințenie toate datinile și sărbătorile creștinești.

✓ **Botezul, nunta, înmormântarea**

Printre cele mai de seamă tradiții, se remarcă **botezul, nunta și înmormântarea**. Cele trei simbolizează ciclul vieții, având fiecare anumite ritualuri specific, pe care muntenii nu le neglijează nicio clipă, ele fiind permanent, și de fiecare dată, luate cu un aer foarte serios și plin de entuziasm.

Botezul, taina prin care se șterge păcatul strămoșesc, este luat ca fiind foarte important pentru munteni, care pun accentul pe tradițiile vechi, moștenite de generații întregi. Momentul botezului este foarte bine ilustrat, el însuși fiind un punct de începere a fortificației, numită *viață*. Botezul prezintă pentru munteni o importantă etapă, primul pas pe care copilul îl face în lumea noastră. Prin intermediul acestuia, copilul primește, practic, cuviința și, totodată, grija venită de Sus, el figurând, practic, din acel moment, ca fiind iertat de păcatul strămoșesc. Nou-născutul primește harul Dumnezeiesc și este vindecat de toate păcatele prin taina pocăinței.

Nunta reprezintă desăvârșirea, precum și curata legatură duhovnicească, într-o unire pe viață, tot acest fact, fiind întâmpinat în fața lui Dumnezeu. Muntenii prezintă nunta ca a doua lor mare bucurie și, totodată, tradiție.

Vitoria păzește cu înverșunare rânduielile strămoșesti de **înmormântare**, începând, de când își găsește bărbatul, să îl onoreze creștinește, așa cum știa și credea ea că trebuie. Femeia organizează cu mare grijă pomenirea cea de pe urma mortului. Aprinderea lumânărilor, tocirea preoților pentru slujbă și a bocitoarelor, pentru a-l plânge pe mort, stropirea rămășițelor acestuia cu vin precum și alte obiceiuri, sunt elemente importante și nelipsite de la înmormântarea lui Nechifor Lipan. Când slujba preoților ia sfârșit și sicriul este coborât în groapă, Vitoria aruncă un pumn de țărână peste el. După încheierea înmormântării, participanții sunt serviți cu bucate. În final, sunt plănuite și parastasele rituale ale mortului. Femeia aranjează fiecare detaliu, conștientă fiind de cele întâmplare.

Bibliografie

1. Aurel Martin, „Baltagul”, în *Gazeta literară*, anul XII, nr. 44 (607), 28 octombrie 1965, pp. 6-7.
2. Constantin Ciopraga, *Mihail Sadoveanu*, Editura Tineretului, București, 1966, pp. 67-68.
3. Ion Rotaru, *Comentarii și analize literare*, Editura Litera Internațional, București-Chișinău, 2001, p. 316.
4. Mihai Vânturache, „Baltagul”, în vol. *Analize literare pentru bacalaureat și admiterea la facultate*, Editura didactică și pedagogică, București, 1973, p. 197.

STUDIU PRIVIND IMOBILIZĂRILE CORPORALE

Daniel – Petru Vârteiu

Liceul Tehnologic Agricol „Alexandru Borza” Ciumbrud

Imobilizările corporale reprezintă active deținute de entitate cu scopul de a fi utilizate în producerea de bunuri/furnizarea de servicii, pentru a fi închiriate sau pentru a fi utilizate în scopuri administrative. Ele reprezintă o componentă esențială a patrimoniului unei entități. Valoarea imobilizărilor este apreciată la cote înalte de către societățile bancare, de către lichidatorii judiciari, de către concurență, de către salariați, etc.

Imobilizările corporale se prezintă sub forma bunurilor fizice concrete de folosință îndelungată și care au o valoare mare. Durata de folosință este mai mare de un an, iar limita valorică este stabilită de reglementările legislative (în prezent este de peste 2500 lei).

Caracteristicile imobilizărilor corporale sunt următoarele:

- ✓ Nu sunt de regulă destinate vânzării ci folosirii lor în procesele economice cu scopul obținerii de venituri,
- ✓ Nu se consumă și nu se înlocuiesc după prima întrebuințare.

Un activ corporal este recunoscut în bilanț dacă se estimează că va genera beneficii economice viitoare, iar costul activului poate fi evaluat în mod credibil.

Imobilizările corporale cuprind:

- ✓ Terenuri și amenajări de terenuri,
- ✓ Construcții,
- ✓ Instalații tehnice și mijloace de transport,
- ✓ Mobilier, aparatură birotică, echipamente de protecție a valorilor umane și materiale și alte active corporale,
- ✓ Investiții imobiliare,
- ✓ Active corporale de explorare și evaluare a resurselor minerale,
- ✓ Active biologice productive,
- ✓ Imobilizări corporale în curs de aprovizionare
- ✓ Imobilizări corporale în curs de execuție

Exemple:

1. SC Danel Style SRL cumpără de la furnizor un mijloc de transport în valoare de 100.000 lei. TVA aferentă aprovizionărilor este de 19%.

Documente: factură fiscală, proces verbal de recepție, fișa mijlocului fix

404 „Furnizori de imobilizări” P (+) C	119.000
2133 „Mijloace de transport” A (+) D	100.000
4426 „TVA deductibilă” A (+) D	19.000

%	=	404	<u>119.000</u>
2133			100.000
4426			19.000

2. SC Danel Style SRL înregistrează amortizarea anuală aferentă mijlocului de transport, cunoscând durata normală de funcționare de 5 ani.

Documente: Situație calcul

6811	„Cheltuieli de exploatare privind amortizarea imobilizărilor”	A(+)	D	20.000
2813	„Amortizarea instalațiilor și mijloacelor de transport”	P (+)	C	20.000

6811	=	2813	20.000
------	---	------	--------

3. SC Danel Style SRL vinde mijlocul de transport după 4 ani cu 50.000 lei. TVA este 19%.

Documente: Factură fiscală

461	„Debitori diverși”	A(+)	D	59.500
7583	„Venituri din vânzarea activelor și alte operațiuni de capital”	P (+)	C	50.000
4427	„TVA colectată”	P (+)	C	9.500

461	=	%	<u>59.500</u>
		7583	50.000
		4427	9.500

4. Se înregistrează scoaterea din evidență a mijlocului de transport vândut, la valoarea contabilă.

Documente: Registru numerelor de inventar, fișa mijlocului fix,

2133	„Mijloace de transport”	A (-)	C	100.000
2813	„Amortizarea instalațiilor și mijloacelor de transport”	P (-)	D	80.000
6583	„Cheltuieli privind activele cedate și alte operațiuni de capital”	A (+)	D	20.000

%	=	2133	<u>100.000</u>
2813			80.000
6583			20.000

BIBLIOGRAFIE

1. Matei Ana Alexandrina, *Contabilitatea evenimentelor și tranzacțiilor*, Editura CD Press, București, 2013
2. Popan Maria, *Contabilitatea evenimentelor și tranzacțiilor*, Editura Oscar Print, București, 2016

Lectura activă, mijloc de dezvoltare a gândirii critice

Prof. înv. primar Vasilache Dorina

Școala Gimnazială nr.1 Matca, județul Galați

“ ...căci nu este alta și mai frumoasă și mai cu folos în toată viața omului zăbavă decât cetitul cărților.”

Miron Costin (1633-1691)

Lectura este un mijloc esențial prin intermediul căruia oamenii iau contact cu informațiile de care au nevoie. Dar a ști (a învăța) să citești nu este suficient, elevii trebuie să învețe să citească în mod reflexiv. Lecturarea unui text trebuie urmată de comentarea acestuia într-o manieră sistematică și bine orchestrată. Astfel se dezvoltă gândirea critică, iar învățarea devine mai eficientă.

Citirea unui text însoțită sau urmată de reacțiile cititorului reprezintă modalitatea principală de analiză și reflecție critică.

Învățarea presupune multă lectură independentă. Dacă aceasta nu se realizează în manieră reflexivă nu va avea impactul scontat asupra eficienței învățării și formării personalității elevului. A învăța înseamnă, în esență, a gândi și a face. Dacă e adevărat acest lucru, atunci lecțiile trebuie să fie reflexive și active.

Pentru a face față solicitărilor din viața cotidiană, pentru a progresa în carieră și a avea sentimentul autorealizării personale, oamenii trebuie să se informeze, să culeagă și să prelucreze informații. Multe dintre acestea le dobândesc prin lectura unor cărți, manuale, reviste, jurnale etc. Dar, știu ei să citească cu adevărat?

A citi eficient presupune nu doar lecturarea unui text și încercarea de a reține conținutul acestuia pentru a-l putea reproduce la nevoie. Lectura eficientă presupune înțelegerea textului, atât a faptelor prezentate și a detaliilor acestora, cât, mai ales, a mesajului transmis. Nu este suficient să citim ceva și apoi să încercăm să reproducem (cât mai fidel cu putință) ceea ce am citit. Citirea autentică presupune interpretarea textului, găsirea unei legături între mesajul autorului (care uneori este implicit) și propriile idei ale cititorului. Cititul „printre rânduri” este un mod de atribuire a unor sensuri personale conținutului de idei al textului lecturat.

Deosebirea dintre un cititor obișnuit și unul reflexiv este deosebirea dintre un novice și un expert. Expertul decodifică textul, îl interpretează, îl descoperă și îi atribuie sensuri personale, uneori neobișnuite, inedite, prin aceasta manifestându-se ca un cititor critic, reflexiv.

Meditând asupra rolului și funcțiilor lecturii, Robert Dottrens afirmă în lucrarea „A educa și a instrui”: Să știi să citești înseamnă să reacționezi în mod intelectual la conținutul lucrării. Când citește o frază, elevul are în fața ochilor semne fără nici un suport concret: cititul obligă la reprezentare, la crearea situației reale pe care o redă fraza prin simbolurile textului tipărit. A învăța să citești înseamnă deci să devii stăpân pe zestrea ta mintală.

La orele de literatură elevul trebuie să fie creativ. Avem obligația de a le da elevilor senzația că ei sunt adevărații descoperitori ai “noului”, deși e vorba o redescoperire. Pe parcursul unei ore, elevii sunt puși în situația să descrie și altora situația problemă, să verifice dacă ceilalți dispun de toate informațiile și dacă au o gândire părtinitoare, să raporteze situația la convingerile altora, să-și pună întrebări asupra rezultatelor, să imagineze mai multe moduri de acțiune și să ia în considerare ce situații le-ar limita acțiunile, să gândească în colaborare diverse modalități de a proceda, să decidă care sunt cele mai bune soluții. Și, în aceste condiții, mai au timp să se plictisească?

Modelul de învățare pentru formarea și dezvoltarea gândirii critice, schimbă în mod esențial rolul și responsabilitățile învățătorului în clasă. Acesta devine din ce în ce mai mult organizatorul, conducatorul și facilitatorul procesului de învățare și gândire efectivă, cu participarea tuturor elevilor. De asemenea se reduce substanțial timpul alocat cadrului didactic, în favoarea timpului repartizat activității independente, în grup, în perechi a elevilor, învățarea personală realizându-se mai profund și într-un timp mai scurt.

Metodele și tehnicile utilizate nu sunt cu totul noi și speciale, ci mai degrabă sunt moduri acționale și procedurale eficiente în raport cu unele obiective precise: stimularea și dezvoltarea gândirii constructive, eficiente și critice a elevilor.

Dacă în învățământul tradițional, principalele metode le constituie conversația, expunerea, demonstrația, metodele centrate pe profesor, transmiterea de cunoștințe, pasivitatea elevilor, învățământul modern solicită aplicarea metodelor active și interactive, a celor care dezvoltă gândirea critică.

Aplicarea acestor metode care generează învățarea activă și prin care elevii sunt inițiați în gândirea critică nu este simplă ci necesită timp, răbdare, exercițiu și este de preferat să se facă de la vârste fragede, la toate disciplinele, însă cu măsură. Acestea trebuie să fie selectate și utilizate în mod riguros, creativ, în funcție de obiectivele propuse, de specificul grupului educațional și nu trebuie să constituie un trend sau un moft al cadrului didactic. Metodele active și interactive au multiple valențe formative care contribuie la dezvoltarea gândirii critice, la dezvoltarea creativității, implică activ elevii

în învățare, punându-i în situația de a gândi critic, de a realiza conexiuni logice, de a produce idei și opinii proprii argumentate, de a le comunica și celorlalți, de a sintetiza/ esențializa informațiile, se bazează pe învățarea independentă și prin cooperare, elevii învață să respecte părerile colegilor.

Trăind într-o societate aflată în continuă schimbare elevul va trebui ca universului informațional întâlnit să-i dea sens în mod critic, creativ și productiv. Acțiunea educațională instructiv-formativă vizează producerea unor schimbări de natură cognitivă, afectiv-motivațională, atitudinală și comportamentală la nivelul personalității elevului, a celui supus mereu instruirii. Pentru a manevra bine informațiile, elevul va trebui să aplice un set de deprinderi de gândire care să-i ofere posibilitatea de a sorta informația cu eficiență. Pentru aceasta va trebui să parcurgă un proces sistematic de analiză și reflecție critică. Profesorul trebuie să-i ofere în egală măsură un cadru de învățare și gândire. Acest cadru oferit trebuie să-i dea elevului posibilitatea să-și dea seama unde se află din punct de vedere al gândirii putând astfel să-și urmărească și să-și monitorizeze propriile procese de gândire în momentul în care învață independent. Rolul profesorului este de neînlocuit căci acesta este organizatorul condițiilor de învățare. Trăind într-un secol al „tehnologiilor moderne“ când elevul este tot mai atras de computer și net, lectura tinde să o ia pe un făgaș supus uitării. Fără lectură și exerciții de comunicare, exprimarea tânărului din noua generație va lăsa de dorit. De aceea, profesorul trebuie să-l atragă, să utilizeze metode moderne care contribuie la dezvoltarea gândirii critice. Prin utilizarea acestor metode elevul este atras iar profesorul îi dă posibilitatea să conștientizeze propria lui gândire și să își folosească limbajul propriu.

Pe măsură ce lumea devine tot mai complexă și democrația se răspândește tot mai mult, devine evident faptul că tinerii trebuie, mai mult ca oricând, să fie capabili să rezolve problemele dificile, să examineze critic condițiile, să cântărească alternativele și să ia decizii gândite în cunoștință de cauză. Gândirea critică formează cetățeni veritabili pentru o societate deschisă, cetățeni cooperanți, capabili de a conduce, manifestă toleranță pentru persoanele care provin din orice mediu dau dovadă de inițiative individuale, ghidate de principii și sunt capabili să găsească soluții care să se adapteze realității în plină schimbare.

BIBLIOGRAFIE:

1. Dumitru, I. A., (2000), *Dezvoltarea gândirii critice și învățarea eficientă*, Editura de Vest, Timișoara
2. Jeannie L. Steele, Charles Temple „*Lectura și scrierea pentru dezvoltarea gândirii critice*”, vol. 1, 2
3. Parfene C-tin (coordonator) – *Aspecte teoretice și experimentale în studiul literaturii în școală*, Editura Universității „Al. I. Cuza”, Iași, 2000

PREVENIREA ABANDONULUI ȘCOLAR EMOȚIONAL

**Vasile Monica-Luiza, Școala Gimnazială „Garabet Ibrăileanu” Târgu Frumos
Chelaru Larisa-Mihaela, Școala Gimnazială „Garabet Ibrăileanu” Târgu Frumos**

Proiectul Erasmus+ al școlii noastre, „Spot and Stop Emotional School Dropout”, a fost coordonat în perioada 2021-2023 de Turcia, având drept parteneri Italia, Spania, Portugalia și Polonia. El a fost derulat în paralel pe platforma europeană eTwinning. Scopul său a fost definirea conceptului de Abandon Școlar Emoțional, care nu a fost dezvoltat anterior în niciun alt proiect Erasmus, dar care constituie o reală amenințare pentru mulți elevi, indiferent de vârsta lor. Includem aici acei elevi care, deși vin la școală zilnic, obligați de familie, tutori sau centre de plasament, se simt excluși la nivel emoțional, ajungând astfel la absenteism, iar pe termen lung la abandonul prematur al școlii.

Activitățile proiectului au fost numeroase și au oferit prilejul pentru noi prietenii, colaborări, schimburi de experiență și practici la nivel educațional. Atât cele cinci mobilități internaționale, cât și pregătirile anterioare acestora au implicat elevii și echipa de proiect la un nivel de neimaginat, iar limba engleză ca mijloc de comunicare a consolidat cunoștințele deja asimilate. Deși temele mobilităților au fost diferite, Copacul Recunoștinței, Ceremonia de acordare a Certificatelor și Cina tradițională au fost activități comune, dar particularizate pentru fiecare țară în parte.

În prima mobilitate, din Turcia, elevii școlii noastre au participat la numeroase activități care au vizat schimbul de bune practici și dobândirea de competențe specifice în vederea reducerii abandonului școlar pe fond emoțional: o sesiune teoretică care a avut în vedere definirea conceptelor specifice și o parte practică în care elevii, în echipe, au aplicat conținuturile expuse într-un mod interactiv, pentru găsirea unor soluții interesante. Activități ca „Școala visurilor mele” sau „Copacul recunoștinței” au vizat împărtășirea de bune practici și abordări inovatoare pentru prevenirea, diminuarea sau eliminarea fenomenului abandonului școlar din cauze emoționale. În plus, pentru activitatea WE MISS YOU elevii au scris scrisori unui prieten imaginar care a absentat de la școală, explicându-i ce au învățat cât acesta a lipsit, ce jocuri și activități au desfășurat, fără a omite faptul că le este dor de el/ea. De asemenea, au vizitat școala țării gazdă, au observat metodele de predare a lecțiilor și au putut astfel compara sistemul educațional din țara lor cu acesta, considerându-le exemple de bune practici pentru curriculum-ul lor școlar.

În cea de a doua mobilitate, din Italia, denumită „Antrenarea colegilor pentru prevenirea abandonului școlar emoțional”, activitățile culturale derulate au avut scopul de a consolida sentimentul de apartenență al elevilor la școlile lor. De asemenea, s-au organizat 6 module de pregătire, printre care modulul 5 “Studiu de caz” și practica pregătirii. În cadrul studiului de caz, elevii au învățat și discutat despre etapele privind implementarea pregătirii lor. Modulul 6 – “Perseverență, Curaj, Optimism, și Umor” a urmărit dezvoltarea psihologiei pozitive. Cu ocazia evenimentului „Școala mea de vis”, elevii aflați în vizită au realizat un produs care a contribuit la imaginea unei școli de vis a tuturor elevilor, inclusiv a celor din școala gazdă. În plus, s-a realizat un chestionar pentru a afla ceea ce doresc elevii să schimbe cel mai mult în școala lor, creând astfel încă un motiv ca elevii să iubească școala.

Această mobilitate a introdus practici inovatoare atât pentru elevi, cât și pentru cadrele didactice, astfel: elevii au fost instruiți cu privire la suportul pe care îl pot oferi colegilor și prietenilor pentru prevenirea abandonului școlar emoțional, au dobândit cunoștințe și competențe din domeniul psihologiei și au folosit strategii de rezolvare a problemelor orientate către soluții oferindu-le o abordare nouă pe termen lung. Mai mult decât atât, elevii au pătruns în tainele cinematografului și au realizat un film documentar despre toată activitatea

lor de cercetare din proiect. Au notat în Jurnalul mobilităților toată experiența lor pe durata celor 5 zile și au postat jurnalul pe platforma proiectului. Nu în ultimul rând, au stabilit prietenii cu elevii din alte țări, au adoptat valori europene și au participat la activități culturale extraordinare. În ceea ce îi privește pe profesori, aceștia au dobândit cunoștințe și experiență în domeniul prevenirii abandonului școlar emoțional, crescându-le satisfacția și încrederea.

Mobilitatea din Spania a venit în sprijinul mobilității anterioare în sensul că au fost planificate activități care să îi ajute pe elevi să vorbească deschis despre ceea ce iubesc ei la școala lor prin intermediul imaginilor, desenelor, video-urilor, posterelor, logo-urilor și sloganurilor. În acest fel, elevii au devenit mai conștienți de aspectele pe care le apreciază la școală, simțindu-se mai atașați de ea pe măsură ce au împărtășit sentimentele lor cu colegii din alte țări. Folosind metafore pentru a descrie școala, elevii au demonstrat imaginație și creativitate și au consolidat relația lor cu instituția de învățământ. Având în vedere că percepția școlii de către elevi reprezintă unul din cele mai importante motive pentru care aceștia simt să abandoneze cursurile, metaforele au constituit cea mai facilă modalitate de prezentare. Acest eveniment, organizat cu toți elevii școlilor partenere, i-au ajutat pe toți să înțeleagă cum percep elevii școala, furnizând în același timp informații și o perspectivă cu totul inedită pentru administrația școlii, dar și pentru consilierul școlii, în încercarea de a schimba percepțiile și sentimentele negative ale elevilor în unele pozitive. Împărtășind idei și sentimente, elevii au descoperit că au multe în comun cu colegii lor, iar abilitățile de rezolvare a problemelor și încrederea în sine au contribuit și mai mult la dezvoltarea unei personalități pozitive.

Mobilitatea din România a stat sub semnul curtoaziei. Ea a debutat pe 13 noiembrie, când s-a sărbătorit Ziua Curtoaziei, ocazie cu care elevii au scris cuvinte apreciative pe bilețele și le-au oferit oricui au dorit ei să le facă ziua mai frumoasă. În cadrul mobilității, elevii au realizat Pălăriile Curtoaziei, decorându-le așa cum li s-a părut mai interesant. Ulterior, pălăriile au fost purtate pe toată durata mobilității astfel încât purtătorii să fie amabili și buni cu ceilalți, inspirându-și semenii. Promovarea amabilității și toleranței a adus câștiguri nesperate în rândul participanților la nivel atitudinal. Având în vedere că unii elevi au reclamat faptul că uneori sunt tratați într-un mod neprietenos de profesori și colegi, nu este de mirare că rezultatul este pierderea legăturilor emoționale cu școala și înstrăinarea lor. Folosirea unui limbaj pozitiv în comunicarea cu ceilalți este primul pas către politețe și empatie. În consecință, curtoazia joacă un rol esențial în prevenirea problemelor de această natură și permite relații constructive deoarece mediază predominanța unui climat pozitiv în școli și dezvoltarea unor sentimente pozitive și apreciative în raport cu școala. Mai mult decât atât, crește satisfacția cadrelor didactice, contribuind astfel la atingerea obiectivelor școlii.

Scopul principal al mobilității a fost transformarea limbajului de curtoazie în limba de comunicare a tuturor în cadrul activităților. Chiar de la jocurile de cunoaștere și spargere a gheții, elevii s-au familiarizat cu expresii care fie caracterizau atitudini politicoase sau mai puțin politicoase, cât și cu situații care îi asemănau ca trăsături de caracter. Participarea la concursul pe teme de politețe i-a ajutat pe elevi să își dezvolte spiritul competitiv, să acumuleze cunoștințe noi și să consolideze limba engleză ca mijloc de comunicare la nivel intercultural. Globurile atașate Bradului Recunoștinței au confirmat tendința elevilor de a folosi mesaje politicoase atât la adresa gazdelor, cât și ca apreciere față de ceea ce școala gazdă le-a oferit pe parcursul mobilității.

Portugalia a întâmpinat elevii cu activități precum “Și eu contez” și “Facem din diferențele noastre un curcubeu”, alături de un webinar în care fiecare și-a împărtășit produsele activităților pe Twinspace. Săptămâna Internațională a Dizabilităților a reprezentat un eveniment separat, ocazie cu care fiecare țară a organizat evenimentul ca parte din proiect, acesta fiind vizionat de toți cei implicați. Activitatea “Și eu contez” a urmărit ca elevii să aibă mai multă înțelegere și empatie față de persoanele cu probleme fizice, emoționale sau

economice. De exemplu, li s-a cerut să picteze având acoperite organe precum mâinile, picioarele sau ochii, pentru a putea înțelege mai bine persoanele cu astfel de dizabilități. Pentru a înțelege persoanele cu dificultăți economice, elevii au întocmit o listă cu nevoile vitale ale unei persoane și au discutat consecințele nerealizării acestora pentru o zi.

În acest fel, elevii s-au regăsit în posturi diferite cu un scop bine determinat: învățarea empatiei, toleranței și într-ajutorării, dezvoltând competențe bazate pe găsirea de soluții. Evenimentul “Facem din diferențele noastre un curcubeu” a provocat o întreagă dezbateră pe platforma eTwinning, deoarece elevii au trebuit să realizeze o listă cu 3 elemente diferite, dar frumoase. De exemplu, animale, plante și lucruri. Cele trei lucruri de pe listă au trebuit puse pe un poster, alături de o scurtă descriere. Votul acordat posterelor i-a ajutat pe elevi să înțeleagă că multitudinea de lucruri diferite nu reprezintă un lucru rău, ci dimpotrivă îi învață să identifice diferențele dintre ei și să le aprecieze deoarece acestea îi fac unici și frumoși în rândul semenilor.

Beneficiul cel mai mare al mobilității a fost conștientizarea elevilor cu privire la diferențele dintre indivizi și acomodarea cu starea de acceptare fără a le eticheta și lua în derâdere, având în vedere că unul din motivele abandonului școlar emoțional este discriminarea celor din medii dezavantajate sau cu dizabilități. Astfel, elevii au învățat că un trai armonios înseamnă toleranță și acceptare, alături de respectarea diferențelor de orice natură. În plus, ei și-au consolidat capacitatea de a se proteja și de a-i proteja pe semenii lor împotriva discriminărilor. Întorși la școală, elevii aflați în mobilitate au împărtășit colegilor toate aceste experiențe în scop educativ.

Înainte ultimei mobilități, cea din Polonia, s-a derulat o activitate intensă pe pagina eTwinning pentru a asigura vizibilitatea proiectului prin mobilitățile realizate deja. De exemplu, unul din evenimente a fost ‘SALUTĂ!’ cu scopul de a facilita cunoașterea elevilor, a culturii și limbii lor. Elevii au rostit cuvinte simple în limba lor maternă și au încercat să îi învețe aceste cuvinte pe semenii lor. Acestea au avut rolul de a-i inspira în crearea cântecului școlii lor. Scopul a fost realizarea unui imn al proiectului multilingv care să îi determine pe elevi să iubească mai mult școala și să diminueze considerabil fenomenul de abandon școlar emoțional. Ca urmare a activităților mobilității, elevii au dobândit competențe importante și experiență pentru dezvoltarea personalității lor viitoare. Imnul creat de ei va fi intonat în școlile partenere cu ocazia fiecărui eveniment important. Dansurile, muzica și activitățile sportive i-au ajutat pe toți elevii, atât gazdele cât și oaspeții, să dezvolte o atitudine pozitivă față de școală. Elevii au început deja să transfere experiențele legate de noile culturi cooperând și împărtășind bune practici. Fiecare participant la mobilitate și-a dezvoltat competențele de comunicare, colaborare și lucru în echipă, atât de importante pentru era digitală în care trăim.

Ca o concluzie, proiectul Erasmus+ a oferit elevilor posibilitatea de a crea noi conexiuni și colabora la nivel intercultural cu cei din alte țări. Astfel, ei au învățat și adoptat noi valori europene și și-au îmbunătățit comunicarea în limba engleză. De asemenea, elevii au înregistrat tot ceea ce au asimilat cu ocazia plecării în mobilități și au notat totul în jurnalele mobilităților pentru a le face cunoscute și celorlalți. Într-un cuvânt, au învățat, s-au dezvoltat și s-au pregătit mai bine pentru viață.

BIBLIOGRAFIE

1. <https://school-education.ec.europa.eu/ro/etwinning/projects/spot-and-stop-emotional-school-dropout-project/twinspace>
2. <https://www.weebly.com/editor/main.php#/>

PARFUM ȘI CULOARE

Oana-Iulia Velea

Grădinița cu Program Săptămânal nr. 49, Brăila

UNITATEA DE ÎNVĂȚĂMÂNT: Grădinița cu P.S. nr. 49/ Grădinița cu P.N. nr 18 structură

GRUPA: Mixtă

NIVELUL: I

TEMA ANUALĂ: „Cum exprimăm ceea ce simțim?”

TEMA PROIECTULUI: „Zvon de primăvară”

TEMA SĂPTĂMÂNII: „Flori parfumate”

TEMA ACTIVITĂȚII: „Parfum și culoare”

FORMA DE REALIZARE: Activitate integrată

ADP + ADE (DȘ+DEC) + ALA

TIPUL ACTIVITĂȚII: consolidare de cunoștințe, priceperi și deprinderi.

DIMENSIUNI ALE DEZVOLTĂRII:

- ✚ Activare și manifestare a potențialului creativ;
- ✚ Caracteristici structurale și funcționale ale lumii înconjurătoare;
- ✚ Relații, operații și deducții logice în mediul apropiat.

COMPORTAMENTE URMĂRITE:

1. Își coordonează mușchii în desfășurarea unor activități diversificate specifice vârstei;
2. Realizarea sarcinilor de lucru cu consecvență;
3. Manifestarea creativității în activități diverse;
4. Demonstrează familiarizarea cu conceptul de număr și cu numerația;
5. Rezolvă situații problemă, pornind de la sortarea și repartizarea unor date.

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

O1: să numere de la 1 la 5 recunoscând grupele cu 1-5 obiecte și cifrele corespunzătoare;

O2: să pună în corespondență cifra cu cantitatea de obiecte;

O3: să obțină efecte plastice, forme spontane și elaborate prin tehnici specifice picturii;

O4: să valorifice mesajul zilei prin implicarea în activități creative.

COMPONENȚA ACTIVITĂȚII

JOCURI ȘI ACTIVITĂȚI LIBER-ALESE (la intrarea copiilor în grădiniță):

1. Joc liber;
2. Momentul de mișcare;

1. ACTIVITĂȚI DE DEZVOLTARE PERSONALĂ (ADP)

Întâlnirea de dimineață cu tema: „Bună dimineața, floare!”

- * Salutul: -Bună dimineața, salută floarea!
- * Prezența: identificarea copiilor absenți;
- * Calendarul naturii: Stabilirea zilei, a datei și observarea vremii;
- * Moment de mișcare
- * Noutatea zilei: Descoperirea coșului cu flori de primăvară și scrisoarea de la albinuța Nuța.

Tranziții: „Înfloresc grădinile”- cântec cu element de mișcare

„Prin grădină ne plimbăm...”- recitativ ritmic

Aer proaspăt respirăm

Spre centre ne îndreptăm!”

Rutine

2. ACTIVITĂȚI PE DOMENII EXPERIENTIALE

DOMENIUL ȘTIINȚĂ: „Labirintul florilor de primăvară”- joc exercițiu de raportare numărului la cantitate și invers.

DOMENIUL ESTETIC ȘI CREATIV- „Flori surori” – pictură liberă pe oglindă.

3. ACTIVITĂȚI LIBER-ALESE-desfășurate în centrele de activitate

ARTĂ „Flori surori”

Mijloc de realizare: pictură liberă pe oglindă

Sarcina didactică: copiii vor picta reflexia florilor naturale ce vor fi atârinate deasupra suportului de oglindă. Pe fiecare oglindă vor fi lipite cifre în limitele 1-3, respectiv 1-5, fiecare copil va picta tot atâtea flori cât indică cifra de pe suportul oglinzii.

ȘTIINȚĂ: „Parfum de primăvară”

Mijloc de realizare: experiment

Sarcina didactică: copiii vor crea un parfum după o rețetă, respectând cantitatea de ingrediente.



CONSTRUCȚII: „Grădina Primăverii!”

Mijloc de realizare: asamblare, ordonare.

Sarcina didactică: Preșcolarii vor trebui să ordoneze părțile componente ale unei flori, realizând astfel șirul numeric crescător în limitele 1-3, respectiv, 1-5.

JOC DE ROL: „La florărie”

Mijloc de realizare: joc de rol

Sarcina didactică: Copiii vor interpreta pe rând rolul florăresei și a cumpărătorului, vor realiza buchete și aranjamente din flori de primăvară, utilizând cornețele din carton pe care se află cifre în limitele 1-3, respective 1-5, apoi le vor vinde și le vor cumpăra folosind bani de hârtie, formule de adresare, de politețe.

4. JOCURI ȘI ACTIVITĂȚI LIBER-ALESE (RECREATIVE)

1. Joc distractiv „Aventuri în grădina cu flori”

Mijloc de realizare lipire

Sarcina didactică: Copiii vor extrage dintr-un săculeț câte un ecuson. Ecusoanele vor avea scrise câte o cifră în limitele 1-3(grupa mică), respectiv 1-5(grupa mijlocie), vor ieși în holul grădiniței unde vor descoperi pe dulapuri „imaginea” unei grădini cu flori de primăvară alcătuite doar din tulpină și frunze. Preșcolarii trebuie să realizeze florile lipind tot atâtea petale, cât indică cifra.

2. „Nimerește floarea!”

Mijloc de realizare: joc distractiv

Sarcina didactică: Copiii vor arunca cu bile într-o floare care are pe petale lipici. Cel care va lipi prin aruncare cele mai multe bile de floare va câștiga.

3. „Floare, floare, deschide-te!”

Mijloc de realizare: joc distractiv

Sarcina didactică: Fiecare copil întinde piciorul, unul lângă altul, sub formă de petală de floare și zic în cor „Floare, floare, deschide-te!”. Atunci își retrag piciorul cât mai departe. Trebuie să fie foarte atenți să nu fie călcați de altcineva.

4. „Petrecerea din grădină!”

Mijloc de realizare: dans liber

Sarcina didactică: Copiii se vor manifesta liber prin dans, mișcare, pe melodii specifice temei, bucurându-se de activitățile realizate pe parcursul zilei.

STRATEGII DIDACTICE:

METODE ȘI PROCEDEE: conversația, observația, explicația, demonstrația, exercițiul, jocul, lucrul individual, lucrul în echipă, problematizarea.

MATERIALE DIDACTICE: flori naturale și artificiale, laptop, microscop, lupte, pipete, pensete, mojar, sticlute de parfum, esență de parfum, rețete de parfum, recipient cu apă, etichete, acuarele, pensule, pahare cu apă, paletă pentru acuarele, oglinzi, sfoară, jetoane cu cifre, jetoane cu flori, suport vertical, cornete din carton, bani de jucărie, casă de marcat, vase, coșuri, petale din carton, bile colorate, scoci, ecusoane cu cifre, hartă cu traseu, brățară cu flori, floare din carton, fotografiile copiilor, clești de rufe.

FORMA DE ORGANIZARE: frontal, pe grupe, individual.

EVALUARE: continuă (prin observarea comportamentului, analiza răspunsurilor și a produselor activității), finală (aprecieri verbale, recompense).

DURATA: 1 zi

BIBLIOGRAFIE:

1. *Curriculum pentru educație timpurie (copii de la naștere la 6 ani)*, MEN, 2019;
2. Jeder Daniela, Răileanu Daniela, Alecsa Iuliana, Flocea Otilia, Handruc Marinela, Vieriu Dorina- "Elemente de didactică aplicată în învățământul preșcolar- Metode didactice repere și exemplificări", Ed. DPH, 2017; *Suport pentru explicarea și înțelegerea unor concept și instrumente cu care operează curriculumul pentru educație timpurie*, MEN, 2019
3. *Gurlui Ileana, Andreescu–, Activitățile integrate în grădiniță- Ghid metodic*", Ed. Carminis, 2014
4. *Breben Silvia, Gongea Elena, Ruiu Georgeta, Fulga Mihaela – „Metode interactive de grup – Ghid metodic“*, Ed. Arves, 2002;
5. *Viorica Preda, Mioara Pletea , Filofteia Grama, Aureliana Cocoș, Daniela Oprea, Marcela Călin, Vasilica Duțu, Elena Ungureanu „Proiecte tematice-Învățarea integrată prin joc”*, 2012.

Scenariul zilei

Ziua debutează cu primirea copiilor în sala de grupă. Până la sosirea tuturor preșcolarilor la grădiniță, copiii se joacă liber.

Întâlnirea de dimineață, „Bună dimineața, floare!“, copiii fiind așezați pe covor în semicerc.

Salutul – Copiii își vor transmite gândurile, salutând floarea.

Prezența – Se va marca prezența prin așezarea fotografiilor pe corola florii, astfel copiii observă singuri cine e prezent și cine e absent.

Calendarul naturii – Se va stabili, anotimpul, luna, ziua, data și starea vremii.

Moment de înviore – Copiii vor fi invitați la momentul de mișcare, susținut de fundal muzical.

Noutatea zilei – va coincide cu momentul de captare a atenției. Se va introduce în sala de grupă un cadou în care se află un coș cu flori de primăvară și un mesaj de la albinuța Nuța, menit să le stimuleze imaginația și creativitatea, pe parcursul întregii zile de lucru.

Activitatea de grup – se va realiza în centrul Știință printr-un joc exercițiu de raportare numărului la cantitate și invers. „**Labirintul florilor de primăvară**“

Preșcolarii vor avea de îndeplinit următoarele sarcini:

Varianta 1: Harta florilor

Sarcina jocului: să urmeze traseul prevăzut pe hartă iar la final să așeze în vază/ coș tot atâtea flori cât le indică cifra descoperită.

Varianta 2: Unde este casa mea?

Sarcina jocului: Preșcolarii trebuie să raporteze cantitatea de flori de pe brățară la cifra care este așezată pe scaun.

DESFĂȘURAREA ACTIVITĂȚII

Tranziție: Copiii, așezați în trenuleț, vor porni în descoperirea activităților propuse la centrele de activitate, intuind materialele didactice și sarcinile de lucru. Aceștia vor descoperi patru centre de lucru.

La centrul **ȘTIINȚĂ** cei mici vor descoperi diverse petale de flori, un microscop conectat la laptop pentru a analiza cele mai mici detalii ale petalelor, rețete de parfum, mojară pentru a presa

petalele, pipete, lupe cu lumină, pensete, recipient cu apă, esențe de parfum și sticlute pe care le vor umple cu parfumul rezultat. Ei vor respecta numărul de elemente ce trebuie folosite, inscripționate pe rețetă, dar pot realiza propria rețetă de parfum iar la final vor trebui să verbalizeze câte elemente din fiecare ingredient au adăugat pentru a obține produsul final.

La centrul **ARTĂ** copiii vor picta reflexia florilor naturale ce vor fi atârinate deasupra suportului de oglindă. Pe fiecare oglindă vor fi lipite cifre în limitele 1-3, respectiv 1-5, fiecare copil va picta tot atâtea flori cât indică cifra de pe suportul oglinzii. Ulterior, aceștia vor realiza o lucrare colectivă.

La centrul **CONSTRUCȚII**- „Grădina Primăverii!”

Mijloc de realizare: asamblare, ordonare.

Sarcina didactică: Vor avea la dispoziție părțile componente ale unei flori, numerotate pe spate în limitele 1-3, respectiv 1-5. Preșcolarii vor trebui să le ordoneze crescător, pe verticală, obținându-se o floare.

La centrul **JOC DE ROL**, copiii vor interpreta pe rând rolul florăresei și a cumpărătorului, vor realiza buchete și aranjamente din flori de primăvară, utilizând cornetele de carton pe care se află cifre în limitele 1-3, respectiv 1-5, apoi le vor vinde și le vor cumpăra folosind bani de hârtie, formule de adresare, de politețe.

Înainte de începerea activităților pe centre facem câteva exerciții de încălzire a mușchilor mâinii. (Boboc- floare, scuturăm degețelele, plouă). Tranziția pe centre se va realiza prin versurile: „Bat din palme clap-clap-clap,/ Din picioare trap-trap-trap,/Ne-nvârtim, ne răsucim,/ Și la centre noi pornim!”

Repartizarea la centrele de lucru se va face în funcție de preferințe și de numărul de locuri disponibile. Trecerea de la un centru de activitate la altul se va realiza individual. Pe parcursul activității, educatoarea va observa fiecare copil, va relua explicațiile acolo unde va fi nevoie și va oferi îndrumări dacă va fi cazul. Concomitent cu realizarea lucrărilor, copiii vor fi încurajați să verbalizeze acțiunile și să se ajute reciproc interacționând pozitiv cu colegii de grupă.

Se va interveni cu momente de rutină și tranziții când situațiile vor impune acest lucru.

Evaluarea zilei: La finalul zilei, joc- Aventuri în grădina cu flori”

Copiii vor extrage dintr-un săculeț câte un ecuson. Ecusoanele vor avea scrise câte o cifră în limitele 1-3(grupa mică), respectiv 1-5(grupa mijlocie), vor ieși în holul grădiniței unde vor

descoperi pe dulapuri „imaginea” unei grădini cu flori de primăvară alcătuite doar din tulpină și frunze. Preșcolarii trebuie să realizeze florile lipind tot atâtea petale, cât indică cifra.

Materialele obținute vor fi folosite în cadrul petrecerii din grădină. Se fac aprecieri verbale asupra întregii zile.

Finalitatea zilei se realizează sub formă de „expoziție” cu lucrările copiilor din centrele de activitate.

În încheiere, copiii vor da o petrecere și vor dansa, bucurându-se de activitățile realizate pe parcursul întregii zile și vor primi recompense și aprecieri verbale.

Pe parcursul întregii zile, vor fi urmărite obiectivele operaționale ale Domeniului Știință.

Ziua se va încheia într-o notă relaxantă, integrând copiii în jocuri distractiv „*Nimerește floarea!*”-copiii vor arunca cu bile într-o floare care are pe petale lipici. Cel care va lipi prin aruncare cele mai multe bile de floare va câștiga. „*Floare, floare, deschide-te!*” -fiecare copil întinde piciorul, unul lângă altul, sub formă de petală de floare și zic în cor „Floare, floare, deschide-te!”. Atunci își retrag piciorul cât mai departe. Trebuie să fie foarte atenți să nu fie călcați de altcineva. „*Petrecerea din grădină!*”- Copiii se vor manifesta liber prin dans, mișcare, pe melodii specifice temei, bucurându-se de activitățile realizate pe parcursul zilei.



Secțiunea 3 - Optimizarea serviciilor educaționale în vederea integrării elevilor

Mozaic integrativ

Profesor Victoriu Angela

Liceul Tehnologic "Paul Dimo" Galați

În realizarea unui studiu cu tema "Optimizarea serviciilor educaționale în vederea integrării elevilor", următoarele aspecte pot fi luate în considerare:

1. Contextul educațional
2. Definierea integrării școlare
3. Identificarea obstacolelor
4. Bugetul și resursele alocate
5. Metode și strategii de optimizare
6. Evaluarea impactului
7. Bune practici și studii de caz
8. Colaborare între părți interesate
9. Recomandări pentru îmbunătățirea serviciilor educaționale

1. **Contextul educațional:** Descrierea sistemului educațional și a politicilor existente referitoare la integrarea elevilor, inclusiv prevederi legale sau ghiduri naționale.

Iată o descriere a principalelor aspecte ale sistemului educațional și a politicilor privind integrarea elevilor:

- **Sistemul educațional:** Sistemul educațional din România cuprinde mai multe niveluri: educație preșcolară, educație primară, gimnazială, liceală și educație post-liceală și învățământ superior. În cadrul fiecărui nivel, există curriculum naționale și programe școlare stabilite de Ministerul Educației.
- **Integrarea elevilor:** Politică națională în România promovează principiile incluziunii și integrării elevilor cu nevoi educaționale speciale și a celor proveniți din grupuri vulnerabile. Aceasta presupune asigurarea accesului la educație pentru toți elevii în școli și clasele obișnuite, precum și sprijinirea individualizată pentru a facilita participarea și progresul lor școlar.
- **Legea Educației Naționale (Legea nr. 1/2011):** Această lege reprezintă principala bază legală pentru sistemul educațional din România și conține dispoziții referitoare la incluziunea și integrarea elevilor cu nevoi speciale. Legea Educației Naționale prevede că elevii cu cerințe educaționale speciale trebuie să primească sprijin individualizat și să fie integrați în școli și clasele obișnuite, atunci când acest lucru este posibil.
- **Strategia Națională privind Drepturile Copilului 2014-2020:** Această strategie include măsuri specifice pentru promovarea incluziunii și integrării copiilor cu nevoi speciale în sistemul educațional. Strategia se concentrează pe crearea unui mediu educațional prietenos și incluziv, care să ofere sprijinul necesar pentru dezvoltarea și participarea activă a copiilor cu nevoi speciale în școală.
- **Ghiduri și recomandări emise de ME:** Ministerul Educației emite ghiduri și recomandări pentru cadrele didactice și școli privind modul în care să asigure o integrare eficientă a elevilor cu nevoi speciale. Aceste ghiduri abordează teme precum adaptarea curriculumului, utilizarea metodelor didactice incluzive și colaborarea cu părinții și comunitatea în procesul de integrare.

În ciuda existenței unor politici și reglementări, procesul de integrare educațională în România poate întâmpina încă diverse provocări. Infrastructura școlară, resursele limitate și nivelul de pregătire a cadrelor didactice pot reprezenta obstacole pentru o integrare reușită a elevilor. Cu toate acestea, eforturile continuă de dezvoltare a politicilor și practicilor educaționale incluzive ar trebui să conducă la o mai bună integrare a tuturor elevilor în sistemul educațional românesc.

2. **Definirea integrării școlare:** Clarificarea conceptului de integrare școlară și a obiectivelor pe care le implică aceasta. Se poate discuta despre includerea elevilor cu nevoi speciale, cu origine etnică diferită sau cu dificultăți de învățare.

Integrarea școlară este un concept care se referă la procesul de includere a tuturor elevilor, indiferent de diversitatea lor, într-un mediu educațional comun. Scopul principal al integrării școlare este de a asigura că toți elevii, inclusiv cei cu nevoi speciale, provinți din grupuri minoritare sau cu dificultăți de învățare, au acces la o educație de calitate și beneficiază de oportunități egale de învățare.

Obiectivele cheie ale integrării școlare includ:

- **Egalitatea șanselor:** Asigurarea că toți elevii au dreptul la oportunități egale în ceea ce privește accesul la educație și dezvoltarea competențelor necesare pentru a-și atinge potențialul maxim.
- **Includerea socială:** Crearea unui mediu școlar în care toți elevii se simt acceptați și respectați, având posibilitatea să interacționeze cu colegii și să participe la activitățile școlare fără discriminare sau marginalizare.
- **Respectarea diversității:** Încurajarea acceptării și valorificării diversității în cadrul școlii, incluzând diferențele culturale, lingvistice, etnice, socio-economice și de abilități.
- **Dezvoltarea abilităților sociale și emoționale:** Sprijinirea dezvoltării abilităților de comunicare, cooperare și relaționare a elevilor, astfel încât aceștia să poată funcționa într-un mediu social complex.
- **Adaptarea curriculumului și metodelor:** Asigurarea că curriculumul și metodele de predare sunt adaptate pentru a răspunde nevoilor diferite ale elevilor, luând în considerare diversitatea lor de abilități și stiluri de învățare.
- **Sprijinirea elevilor cu nevoi speciale:** Furnizarea de sprijin individualizat și adaptări pentru elevii cu dizabilități sau nevoi educaționale speciale, pentru a le permite să participe activ și să aibă succes în procesul de învățare.
- **Creșterea performanței școlare și reducerea abandonului școlar:** Integrarea educațională corespunzătoare poate contribui la creșterea performanței academice și la scăderea ratei abandonului școlar, deoarece elevii se simt motivați să participe la procesul de învățare.
- **Parteneriatul cu părinții și comunitatea:** Implicarea părinților și a comunității în procesul educațional sprijină integrarea elevilor și favorizează crearea unui mediu educațional pozitiv.

Prin implementarea cu succes a integrării școlare, se urmărește să se creeze un mediu educațional incluziv, care să promoveze învățarea și dezvoltarea armonioasă a tuturor elevilor. Acest proces implică eforturi comune din partea cadrelor didactice, părinților, elevilor și autorităților educaționale pentru a susține o educație accesibilă, echitabilă și de calitate pentru toți.

3. **Identificarea obstacolelor:** Analizarea factorilor care împiedică o integrare reușită a elevilor în sistemul educațional. Aceste obstacole pot fi de natură socială, economică, culturală sau infrastructură.

Împiedicarea unei integrări reușite a elevilor în sistemul educațional poate fi influențată de o serie de factori, care pot varia în funcție de contextul social, economic, cultural și de infrastructură. Iată câteva dintre principalele obstacole care pot afecta integrarea elevilor:

- **Discriminare și prejudecăți sociale:** Prejudecățile și stereotipurile sociale pot crea un mediu negativ pentru elevii proveniți din grupuri minoritare, etnice sau culturale. Aceștia pot fi marginalizați și tratați inegal, ceea ce împiedică o integrare autentică în comunitatea școlară.
- **Diferențe socio-economice:** Elevii proveniți din familii cu resurse limitate pot întâmpina dificultăți în ceea ce privește accesul la resurse educaționale și la oportunități extracurriculare, ceea ce poate afecta participarea și performanța lor școlară.
- **Bariera lingvistică:** Pentru elevii care provin din medii lingvistice diferite, limba poate reprezenta un obstacol major în procesul de integrare. Lipsa de cunoaștere a limbii majoritare poate afecta înțelegerea materiei școlare și comunicarea cu colegii și cadrele didactice.
- **Lipsa adaptărilor curriculare:** Curriculumul școlar standard poate să nu fie adecvat pentru toți elevii, în special pentru cei cu nevoi speciale sau dificultăți de învățare. Lipsa adaptărilor și a sprijinului individualizat poate împiedica progresul lor academic.
- **Infrastructura inadecvată:** Unele școli pot avea infrastructură inadecvată pentru a susține nevoile specifice ale elevilor cu dizabilități sau alte necesități speciale. De exemplu, accesul la clădiri și facilități poate fi limitat, ceea ce împiedică participarea lor la activitățile școlare.
- **Lipsa formării cadrelor didactice:** Cadrele didactice pot întâmpina dificultăți în a face față nevoilor diverse ale elevilor într-un mediu incluziv. Lipsa formării adecvate în abordări incluzive și strategii de adaptare a predării poate limita succesul integrării școlare.
- **Rezistența la schimbare:** În anumite cazuri, membrii comunității școlare, inclusiv părinții și cadrele didactice, pot fi rezistenți la schimbare și pot considera integrarea drept o amenințare pentru sistemul existent.
- **Lipsa colaborării între părți interesate:** O colaborare insuficientă între școli, părinți, comunitate și autoritățile educaționale poate duce la lipsa unei viziuni comune și la lipsa sprijinului necesar pentru a facilita integrarea elevilor.

Pentru a depăși aceste obstacole și a promova o integrare reușită a elevilor, este esențial să se abordeze aceste probleme printr-o abordare cuprinzătoare și colaborativă. Aceasta poate implica politici și programe guvernamentale, investiții în resurse și formarea cadrelor didactice, sprijinirea părinților și comunității în procesul de integrare, și promovarea unei culturi a respectului și acceptării diversității în școli.

4. **Bugetul și resursele alocate:** Evaluarea alocării de resurse pentru serviciile educaționale, inclusiv fondurile pentru programe speciale de sprijinire a integrării elevilor.
5. **Metode și strategii de optimizare:** Identificarea unor metode și strategii care pot îmbunătăți integrarea elevilor, cum ar fi adaptarea curriculumului, formarea cadrelor didactice pentru abordări incluzive, implementarea activităților extracurriculare de socializare etc.

Pentru a îmbunătăți integrarea elevilor în sistemul educațional, pot fi utilizate diverse metode și strategii care să asigure un mediu școlar incluziv și prietenos. Iată câteva dintre acestea:

- **Adaptarea curriculumului:** Curriculumul poate fi adaptat pentru a răspunde nevoilor diferite ale elevilor. Aceasta poate include utilizarea materialelor educaționale variate, ajustarea ritmului de învățare și oferirea de sprijin suplimentar pentru elevii care au nevoi speciale.
- **Formarea cadrelor didactice:** Cadrele didactice ar trebui să primească formare continuă în abordări incluzive și strategii de predare adaptate. Aceasta îi va ajuta să înțeleagă mai bine nevoile elevilor și să ofere sprijinul adecvat pentru fiecare dintre aceștia.
- **Sprijinul individualizat:** Elevii cu nevoi speciale pot beneficia de sprijin individualizat, fie prin ore suplimentare de învățare, fie prin intervenții specializate pentru dezvoltarea abilităților necesare.

- **Mentorat și tutoriat:** Organizarea de programe de mentorat și tutoriat poate fi benefică pentru elevii care întâmpină dificultăți în adaptarea la mediu școlar. Elevii mai în vârstă sau voluntari pot oferi sprijin și îndrumare celor mai tineri sau celor care au nevoie de ajutor suplimentar.
- **Activități extracurriculare incluzive:** Implementarea activităților extracurriculare care promovează colaborarea, comunicarea și socializarea între elevi poate consolida relațiile dintre ei și poate contribui la crearea unui mediu școlar mai incluziv.
- **Parteneriate cu organizații și instituții externe:** Colaborarea cu organizații non-guvernamentale, centre de sprijin pentru copii cu nevoi speciale sau alte instituții relevante poate aduce expertiză suplimentară și sprijin pentru integrarea elevilor.
- **Sărbătorirea diversității culturale:** Organizarea de evenimente care să sărbătorească diversitatea culturală și să promoveze toleranța și înțelegerea reciprocă între elevi poate contribui la crearea unui mediu școlar mai prietenos și deschis.
- **Comunicarea cu părinții și comunitatea:** Menținerea unei comunicări deschise și regulate cu părinții și comunitatea este esențială pentru a obține sprijinul și implicarea acestora în procesul de integrare.

Aceste metode și strategii pot fi aplicate în mod complementar pentru a îmbunătăți experiența de învățare și a asigura o integrare reușită a tuturor elevilor în sistemul educațional. Importanța unui efort colaborativ între cadrele didactice, părinți și comunitate nu poate fi subestimată în atingerea acestui obiectiv.

6. **Evaluarea impactului:** Măsurarea rezultatelor și efectelor acestor măsuri de optimizare asupra elevilor și comunităților școlare. Se pot utiliza metode de evaluare calitativă și cantitativă pentru a obține date relevante.
7. **Bune practici și studii de caz:** Analizarea exemplurilor de succes din alte țări sau regiuni care au implementat cu succes strategii de integrare educațională și identificarea lecțiilor învățate pentru aplicarea în contextul local.

Un exemplu notabil de succes în ceea ce privește integrarea educațională este Finlanda. Finlanda a fost recunoscută la nivel internațional pentru sistemul său educațional incluziv și egalitarist. Iată câteva elemente cheie ale succesului Finlandei și lecțiile învățate pentru alte țări:

- **Acces universal la educație:** Finlanda oferă acces gratuit la educație de calitate pentru toți elevii, inclusiv educație preșcolară, care este considerată a fi un fundament esențial pentru o integrare reușită a elevilor în sistemul educațional.

Lecție învățată: Asigurați accesul universal și egal la educație pentru toți copiii dintr-o comunitate, indiferent de statutul socio-economic sau de alte diferențe individuale.

- **Încrederea în profesori și autonomia școlilor:** Finlanda oferă profesorilor o autonomie considerabilă în procesul de învățământ și în evaluarea elevilor. Profesorii au încredere să-și adapteze metodele de predare pentru a se potrivi nevoilor individuale ale elevilor.

Lecție învățată: Acordați încredere și autonomie profesorilor, astfel încât să poată adopta abordări personalizate și să se concentreze pe dezvoltarea nevoilor specifice ale elevilor.

- **Abordare inclusivă:** Finlanda se străduiește să includă toți elevii în aceeași clasă, iar elevii cu nevoi speciale primesc sprijin individualizat și adaptări curriculare.

Lecție învățată: Promovați o abordare incluzivă în școli, asigurându-vă că toți elevii sunt tratați cu respect și că li se oferă sprijinul necesar pentru a-și atinge potențialul maxim.

- **Abordare holistică a evaluării:** Finlanda pune accent pe evaluarea formativă și asigură că evaluarea nu se bazează doar pe examene și note, ci și pe dezvoltarea competențelor sociale și emoționale ale elevilor.

Lecție învățată: Abordați evaluarea ca un instrument pentru a identifica nevoile elevilor și a le oferi sprijinul adecvat, în loc să fie o măsură strict punitivă.

- **Investiții în formarea cadrelor didactice:** Finlanda investește în pregătirea și dezvoltarea profesională continuă a profesorilor, recunoscând că profesorii bine pregătiți sunt esențiali pentru succesul elevilor.

Lecție învățată: Investiți în formarea continuă a cadrelor didactice și oferiți-le suportul necesar pentru a se adapta la noile cerințe și provocări în domeniul educației.

- **Sprijinul social și familial:** Finlanda pune un accent deosebit pe sprijinul social și familial pentru elevi, ceea ce contribuie la reducerea inegalităților sociale și la îmbunătățirea integrării lor în școală.

Lecție învățată: Implicați părinții și comunitatea în procesul de educație și sprijiniți familiile în susținerea educației copiilor lor.

În concluzie, succesul Finlandei în ceea ce privește integrarea educațională se datorează unei abordări incluzive, respectului pentru nevoile individuale ale elevilor, încrederea acordată profesorilor și investiției în formarea continuă a acestora. Lecțiile învățate din acest exemplu pot fi aplicate în contextul local al altor țări, adaptându-le nevoilor și cerințelor specifice ale comunităților respective.

8. **Colaborare între părți interesate:** Investigarea gradului de colaborare dintre școli, părinți, comunitate și autoritățile educaționale în procesul de integrare.
9. **Recomandări:** Formularea de recomandări concrete și fezabile pentru îmbunătățirea serviciilor educaționale în vederea unei integrări mai eficiente a elevilor.

Îmbunătățirea serviciilor educaționale în vederea unei integrări mai eficiente a elevilor implică o abordare holistică și colaborativă. Iată câteva recomandări concrete și fezabile:

- **Formarea cadrelor didactice:** Asigurați o formare adecvată a profesorilor și personalului școlar în privința abordărilor incluzive și metodelor de predare adaptate diverselor nevoi ale elevilor. Trainingul ar trebui să se concentreze pe înțelegerea și sprijinirea diversității, abilităților și nevoilor elevilor.
- **Curriculum inclusiv:** Revizuiți și ajustați curriculumul școlar pentru a include conținut relevant pentru toți elevii. Asigurați că resursele didactice, manualele și materialele educaționale sunt adaptate pentru a fi accesibile și relevante pentru toți elevii.
- **Programe de sprijin personalizat:** Implementați programe de sprijin personalizat pentru elevii care au nevoi speciale de învățare, elevii cu dificultăți de adaptare sau cei cu niveluri diferite de abilități. Aceste programe ar putea include ore de sprijin suplimentare, intervenții individualizate sau grupuri de lucru de asistență.
- **Medierea părinților și comunității:** Implicați părinții și comunitatea locală în procesul de integrare a elevilor. Organizați întâlniri periodice între școală, părinți și comunitate pentru a identifica și soluționa împreună problemele legate de integrare.
- **Activități extracurriculare incluzive:** Promovați activități și evenimente extracurriculare care să încurajeze interacțiunea și colaborarea între elevi din diferite medii sociale, culturale sau etnice. Astfel de activități pot contribui la consolidarea relațiilor și crearea unui mediu prietenos și incluziv în școală.

- **Utilizarea tehnologiei învățării:** Integrarea tehnologiei în procesul de învățare poate facilita accesul la informație și oferi modalități variate de învățare, adaptate nevoilor individuale ale elevilor.
- **Monitorizarea progresului elevilor:** Implementați un sistem eficient de monitorizare a progresului elevilor, identificând posibilele dificultăți și intervenind prompt pentru a oferi sprijin suplimentar.
- **Sensibilizarea și educarea tuturor părților interesate:** Organizați campanii de sensibilizare și educație pentru elevi, părinți, cadre didactice și comunitate cu privire la importanța incluziunii și beneficiile unui mediu școlar divers și prietenos.
- **Evaluarea constantă a progresului:** Realizați evaluări periodice pentru a evalua eficiența măsurilor de integrare implementate și a identifica posibile îmbunătățiri.
- **Colaborarea cu instituțiile și organizațiile relevante:** Lucrați în colaborare cu organizații și agenții specializate în educație și incluziune pentru a beneficia de expertiza lor și a dezvolta proiecte și programe comune.

Îmbunătățirea serviciilor educaționale pentru integrarea elevilor necesită eforturi constante și coordonate din partea tuturor părților implicate. Implementarea acestor recomandări poate contribui la crearea unui mediu educațional mai incluziv și la îmbunătățirea experienței de învățare pentru toți elevii.

- **Viitoare direcții de cercetare:** Identificarea unor teme de cercetare suplimentare pentru a continua îmbunătățirea sistemului educațional în direcția integrării.

Un studiu comprehensiv va implica cercetarea din surse academice și guvernamentale, interviuri cu părți interesate (cadre didactice, elevi, părinți etc.) și analiza datelor colectate pentru a oferi o viziune cuprinzătoare asupra optimizării serviciilor educaționale în vederea integrării elevilor.

Bibliografie

1. Bocoș M., "Instruirea interactivă", Editura Polirom, Iași, 2013
2. Crețu Tinca, "Psihologia vârștelor", Editura Polirom, Iași, 2009
3. Pintilie M., "Metode moderne de învățare-evaluare", Editura Euorodidact, Cluj-Napoca, 2002
4. https://www.raa.ro/wp-content/uploads/2023/01/Brosura-Integrarea-scolara-a-copiilor-cu-cerinte-educationale-speciale_compressed.pdf
5. https://mecc.gov.md/sites/default/files/educatie_incluziva_final.pdf

EDUCAȚIA DIFERENȚIATĂ – O ȘANSĂ PENTRU FIECARE

VIDA CLAUDIA-LUCIA, Școala Gimnazială "Lascăr Catargiu" Craiova, județul Dolj

Importanța educației este deosebită, întregul sistem educațional trebuind să se bazeze pe premisa că fiecare individ poate fi educat, poate fi ajutat să treacă de la o etapă la alta, atâta timp cât influențele educative se adresează „zonei proximei dezvoltări” (L. S. Vigotski). Fiecare persoană posedă un set de valori, credințe și țeluri corespunzătoare mediului cultural în care s-a născut și trăiește.

Educația pentru toți corespunde în educația școlară școlii incluzive. Educația incluzivă și activarea cognitivă pot avea succes doar într-un context social larg, care înțelege și permite colaborarea între părțile implicate: copii, învățători și profesori, autorități, comunitate și factori legislativi. O schimbare de lege fără modificarea atitudinii cadrelor didactice nu aduce nimic nou (așa s-a întâmplat în Italia), iar fără o bază legislativă adecvată, schimbarea atitudinii profesorilor nu va aduce schimbarea adecvată (de exemplu, Belgia).

Școala incluzivă se referă în sens restrâns la integrarea/includerea tuturor copiilor, indiferent de capacitățile și competențele de adaptare și deci de învățare, într-o formă de învățământ. În sens larg, ea înseamnă ca fiecare copil să fie sprijinit și să se lucreze în beneficiul tuturor. Fiecare copil este înțeles ca un participant activ la învățare și predare pentru că aduce cu sine: o experiență, un stil de învățare, un model social, o interacțiune specifică, un ritm personal, un mod de abordare, un context cultural căruia îi aparține.

Specificul integrării înseamnă: a educa copiii cu cerințe speciale în școli obișnuite, alături de copii normali; a asigura servicii de specialitate (recuperare, terapie educațională, consiliere școlară, asistență medicală și socială etc.); a acorda sprijin personalului didactic și managerilor școlii în procesul de proiectare și aplicare al programelor școlare; a permite accesul efectiv al copiilor cu cerințe speciale la programul și resursele școlii obișnuite (bibliotecă, terenuri de sport etc.); a încuraja relațiile de prietenie și comunicarea între toți copiii din clasă/școală; a educa și ajuta toți copiii pentru înțelegerea și acceptarea diferențelor dintre ei; a ține cont de problemele și opiniile părinților, încurajându-i să se implice în viața școlii; a asigura programe de sprijin individualizate pentru copiii cu cerințe speciale; a accepta schimbări în organizarea activităților instructiv-educative.

Un exemplu de activitate ce presupune o educație pentru fiecare sunt poveștile, care reprezintă o sursă de rezolvare a conflictelor astfel încât nimeni să nu iasă în pierdere. La clasele mici se pot alege povești cunoscute de copii, cu personaje pozitive și negative aflate într-un conflict permanent. Lucrând tot pe grupuri, elevii trebuie să identifice conflictul personajelor negative. Ajutați de întrebările: „Cine este fericit/nefericit la sfârșitul poveștii?”, „De ce?”; „Au fost încălcate drepturile vreunui personaj?”, „Dacă *da*, de către cine?”. Folosindu-se de imaginație, elevii vor trebui să recreeze povestea din punctul de vedere al personajului negativ, care este pedepsit de către narator sau de către un alt personaj cu valențe simbolice. De asemenea, sunt încurajați să explice atitudinea și comportamentul față de personajele negative (de exemplu, pornind de la „Povestea lui Harap-Alb” de Ion Creangă, elevii sunt solicitați să-și spună părerea în legătură cu pedepsirea antagonistului în finalul basmului). Copiii trebuie să găsească întotdeauna soluții de rezolvare pașnică a tuturor situațiilor conflictuale astfel încât toate personajele să fie mulțumite. În același timp, copiii constată că oricine are dreptul la o a doua șansă și are dreptul să se apere. Astfel, liderul grupului comunică rezumatul discuțiilor și soluția pașnică adoptată de grup. De exemplu: Spânul participă la nunta protagonistului, bucurându-se de fericirea acestuia, alături de ceilalți.

Una dintre tendințele modernizării învățământului vizează flexibilitatea instrucției și educației pentru a asigura dezvoltarea capacităților și aptitudinilor fiecărui elev, în raport cu propriile posibilități. Școala este solicitată să organizeze procesul de predare-învățare-evaluare în

așa fel încât să-l pună pe elev cât mai devreme posibil în posesia unor mijloace proprii de însușire a cunoștințelor, de aplicare în practică în mod constant și creator.

În literatura de specialitate, conceptul de instruire diferențiată a fost abordat din perspective multiple: strategie de optimizare a învățării, proces dinamic, categorie fundamentală instrucțională, direcție de formare a competențelor cadrelor didactice. Astfel, elevii pot fi învățați ce înseamnă toleranța utilizându-se activități educative, diferite strategii, punând accent pe metodele și tehnicile interactive. Tema conversației, ce are drept titlu „Diferiți dar egali”, ar putea porni de la interculturalitate, folosindu-se materiale intuitive: reviste, cărți, albume ilustrând viața copiilor din alte țări. Prin conversație euristică se instituie un dialog în legătură cu viața de zi cu zi, punându-i pe elevi în situația de a spune întâmplări auzite și cum ar fi procedat în astfel de situații, anumiți dintre ei pot porni de la prejudecăți învățate în familie.

„Misterul oricărui act pedagogic este o adaptare la elevi: a respecta libertatea fiecăruia și a o dirija discret către o și mai mare libertate, către adevărata libertate” spune Andrei Pleșu, iar învățarea centrată pe elev contribuie la perceperea inițială a materialului asimilat, la înțelegerea și memorarea acestuia, dar și la crearea de noi conexiuni și sisteme de informații.

Așadar, „educația este acțiunea de formare a individului pentru el însuși, dezvoltându-i-se o multitudine de interese” (Herbart).

BIBLIOGRAFIE

1. **Cucoș**, Constantin, *Pedagogie*, Ed. Polirom, Iași, 2002.
2. **Goia**, Vistian, *Didactica limbii și literaturii române pentru gimnaziu și liceu*, Ed. Dacia, Cluj-Napoca, 2002.
3. **Herbart**, J. F., *Prelegeri pedagogice*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1976.
4. **Pleșu**, Andrei, *Educația, o problemă cu ritmuri*, în revista *Arta*, XXXV, nr. 3, 1989.

UTILIZAREA TEHNOLIGIEI ÎN EDUCAREA COPIILOR CU NEVOI SPECIALE

Prof. Vintilă Izabela Daniela

Colegiul Național "Elena Cuza" Craiova

Tehnologia joacă un rol important în educarea indivizilor în conformitate cu standardele de astăzi și îi pregătește pentru ziua de mâine. Blackhurst considera tehnologia ca fiind „un instrument pentru furnizarea de instruire” și ca urmare ea este integrată cu succes în educație și susține mediile de învățare cel mai puțin restrictive, în special pe cele cu nevoi speciale. Tehnologia creează oportunități egale în sistemul de educație și aduce un acces mai apropiat la oportunitățile de educație pentru diferiți cursanți.

Tehnologia este utilizată pe scară largă în educația specială pentru a crea noi modalități de învățare și predare și pentru a oferi elevilor șansa de a face practică cu aplicațiile de bază, cum ar fi instrumente de animație, simulare și comunicare care se suprapun cu nevoile lor specifice. Aceasta are scopul de a compensa deficiențele care decurg din nevoile speciale ale indivizilor.

Utilizarea tehnologiei (de exemplu, calculatoare, tastaturi adaptate și afișaje de ecran) în predare face educația mai interesantă pentru elevii cu nevoi speciale. Toți copiii pot beneficia de progresele tehnologice care oferă modalități semnificative de comunicare și învățare (Ryba, Sleby și Nolan, 1995). Profesorii ar trebui să exploreze programe online și să creeze programe în beneficiul copiilor cu nevoi speciale. Mai mult, părinții ar trebui să facă parte din planul general, astfel încât să-și poată ajuta copiii cu programele generate de computer și să își aducă contribuția.

Un instrument pentru a sprijini elevii cu dizabilități este tehnologia ajutoare. Astăzi, instrumentele tehnologice de asistență pot ajuta elevii cu anumite dizabilități să învețe mai eficient. Aceste tehnologii variază în complexitate, de la tehnologii „mai simple”, cum ar fi un organizator grafic, la tehnologii „mai avansate”, care includ programe de ultimă generație și aplicații pentru smartphone. O parte dintre aceste tehnologii ajutoare ar trebui să se găsească în orice clasă, făcând diferența asupra modului în care învață elevii de diferite abilități.

Câteva tipuri de instrumente ajutoare sunt:

➤ Instrumente ajutoare “Text-To-Speech”

Fiind o tehnologie ajutoare, software-ul text-to-speech (TTS) este construit pentru a ajuta copiii care întâmpină dificultăți în citirea materialelor printate standard. Dizabilitățile uzuale de citire a materialelor printate pot include lipsa vederii, dislexia, orice alt tip de afecțiune vizuală, dizabilitate de

învățare sau alte condiții fizice care împiedică abilitatea de a citi. Cu toate acestea, chiar și alți elevi pot beneficia de tehnologia TTS, cum ar fi copiii cu autism, tulburare de deficit de atenție și hiperactivitate (ADHD) sau cu alte dizabilități intelectuale.

Tehnologia funcționează prin scanarea și citirea cuvintelor către elev printr-o voce sintetizată, utilizând o varietate de sunete vocale care alcătuiesc cuvintele din orice context. Datorită avansării în sintetizarea limbajului vorbit, tehnologia TTS este mult mai precisă și reală.

➤ Kurzweil 3000

Kurzweil 3000 este unul dintre liderii din domeniul programelor TTS pentru persoanele care întâmpină dificultăți de alfabetizare. În plus față de o gamă extinsă de funcționalități TTS, programul conceput de aceștia integrează și facilități care pot ajuta și elevii din alte domenii, posibil și pe cei care au o dizabilitate față de materialele care nu sunt printate sau pe cei care de obicei nu apelează la un program TTS. Facilitățile includ:

- Voci multiple TTS
- Suport pentru 18 limbi diferite și dialecte
- Corectare gramaticală în timpul vorbirii
- Dicționar cu imagini grafice cu peste 40.000 de cuvinte
- Mărirea textului
- Unelte pentru susținerea testelor, scrierea eseurilor, luarea notițelor, etc...

Kurzweil 3000 țintește să furnizeze studenților o abordare multisenzorială către învățarea literară. Este disponibilă pentru utilizatorii Windows și Macintosh. Organizatorii grafici pot fi eficienți în ajutarea elevilor să-și pună ordine în gânduri atunci când sunt în procesul de a redacta un eseu. Ca și tehnologie de asistare, organizatoarele grafice pot fi o alegere bună pentru elevii care suferă de disgrafie sau întâmpină dificultăți de scriere a expresiilor.

➤ Draft:Builder

Draft:Builder este o unealtă destinată folosirii în timpul scrisului care integrează funcționalități de subliniere, luat notițe și creare de ciorne pentru a împărți procesul de redactare în 3 pași. Folosind un organizator grafic, aceste programe pot ajuta elevii să-și vizualizeze proiectul și să insereze informații în locul potrivit fără a fi nevoie să conceptualizeze întregul proces. Apoi, acest proces de creare a documentului este automatizat, unde elevul poate să tragă și să plaseze ce a fost scris în fiecare notiță către draftul final.

➤ Sisteme auditive de asistare

O varietate de sisteme auditive de asistare, sau tehnologii de asistare pentru auz, pot ajuta elevii care nu aud sau care au dificultăți de auz, precum și pe cei cu probleme auditive și de învățare. Sistemele

auditive de asistare pot fi utilizate pentru a îmbunătăți eficiența aparatelor auditive și a implanturilor cochlear, sau de către copiii care nu necesită aceste aparate, dar care totuși au nevoie de ajutor auditiv. Sistemele auditive de asistare folosesc un microfon, un tip de tehnologie de transmitere și un dispozitiv pentru capturarea și livrarea sunetului către ureche.

➤ Software de corectare

Software-ul de corectare este o ramură a tehnologiei ajutoare care depășește caracteristicile tipice de corectură care se găsesc într-un sistem de procesare a textelor, cum ar fi corectarea cuvintelor frecvent scrise greșit de elevii cu dislexie. O serie de alte caracteristici oferite în cadrul acestei categorii de software pot ajuta elevul să lucreze la bagajul său de competențe în limba engleză pentru a deveni un scriitor mai eficient și mai precis. Deși este destinat în principal persoanelor cu dislexie, software-ul de corectare poate fi de ajutor celor cu orice tip de tulburare de învățare care face ca scrisul și cititul să fie dificil.

➤ Software-ul Ginger

Software-ul Ginger oferă mai multe caracteristici care pot ajuta elevii cu dislexie și alte tulburări de învățare privind scrierea. De asemenea, este conceput pentru vorbitorii de alte limbi decât engleza. Unele dintre caracteristici includ:

- Verificator de gramatică care analizează contextul pentru a determina orice erori sau greșeli de ortografie.

- Instrumente de predicție a cuvintelor și de reformulare a propozițiilor care pot fi utile pentru elevii care învață cum să construiască propozițiile în mod corespunzător.

- Funcționalitatea “text-to-speech” (TTS) , astfel încât elevii să poată auzi ceea ce au scris.

➤ Instrumente pentru matematică

O gamă de tehnologii și instrumente pot ajuta elevii care au probleme cu matematica, cel mai frecvent întâlnită într-un handicap de învățare numit discalculie. Discalculia face dificilă înțelegerea numerelor și se caracterizează printr-o lipsă generală de înțelegere în domeniul matematicii.

Tehnologia de asistență în matematică nu este doar pentru cei cu discalculie. De asemenea, poate ajuta elevii lipsiți de vedere, dizabilități motrice ușoare sau un alt tip de dizabilitate care face dificilă asimilarea cunoștințelor legate de matematică.

➤ MathTalk

MathTalk este un program software de recunoaștere a vorbirii pentru matematică care poate ajuta elevii cu o serie de dizabilități. De la prealgebră la nivelul de doctorat în matematică, elevii pot efectua probleme de matematică vorbind într-un microfon de pe computerul lor. Programul funcționează cu

programele Dragon NaturallySpeaking pentru funcționalitatea voce-text, făcându-l ideal pentru elevii cu dizabilități motrice usoare.

MathTalk se adresează, de asemenea, elevilor cu discalculie. Programul funcționează ca o foaie de lucru electronică pentru matematică, permițându-i copilului să se organizeze, să se alinieze și să rezolve problemele de pe ecran, făcându-l util elevilor care au dificultăți în realizarea problemelor de matematică pe hârtie.

➤ Simulări matematice

Simulările matematice pot ajuta elevii cu discalculie să vizualizeze problemele și conceptele matematice. Drept urmare, elevii pot înțelege mai bine aplicarea unui anumit tip de problemă, deoarece mulți elevi se luptă cu aspectele conceptuale ale matematicii.

Concluzie

Datorită progreselor rapide ale instrumentelor tehnologice ajutătoare, elevii, părinții și profesorii au la dispoziție un număr aparent nelimitat de instrumente. Pe măsură ce aceste instrumente încep să apară acasă și în clasă, părinții și profesorii le pot utiliza pentru dezvoltarea școlară și personală a elevilor. Dar tehnologia singură nu este suficientă - pentru a utiliza cu succes aceste instrumente, este esențială dezvoltarea unui plan pentru utilizarea lor și efectuarea unor verificări periodice pentru a ne asigura că elevul câștigă cea mai mare valoare posibilă și nu devine excesiv de dependent de aceste instrumente.

Astfel de tehnologii nu numai că îi ajută pe elevi să înțeleagă mai bine conceptele și să țină pasul cu colegii lor, ci și permit, școlii să integreze mai bine și mai ușor elevii cu nevoi speciale în orele de educație generală.

Bibliografie:

Blackhurst, E., "Perspectives on applications of technology in the field of learning disabilities". Learning Disability Quarterly, (2005) 28, pp.175–178.

Ryba, K., Sleby, L., & Nolan, P. "Computers empower students with special needs". Educational Leadership International, (1995), pp. 82–84. Retrieved July 15, 2008. from EBSCO.

Angheluta, Sorin, 2019, Utilizarea tehnologiei în educația special, European Commission, accesat 16 martie 2021, < <https://epale.ec.europa.eu/ro/blog/using-technology-special-education>>

Neese, Brian, 15 Assistive Technology Tools & Resources For Students With Disabilities, Alvernia University, accesat 15 martie 2021, <https://www.teachthought.com/technology/15-assistive-technology-tools-resources-for-students-with-disabilities/>

UTILIZAREA TEHNOLIGIEI ÎN EDUCAREA

COPILOR CU NEVOI SPECIALE

Rezumat

Prof. Vintilă Izabela Daniela

Colegiul Național "Elena Cuza" Craiova

Tehnologia joacă un rol important în educarea indivizilor în conformitate cu standardele de astăzi și îi pregătește pentru ziua de mâine. Blackhurst considera tehnologia ca fiind „un instrument pentru furnizarea de instruire” și ca urmare ea este integrată cu succes în educație și susține mediile de învățare cel mai puțin restrictive, în special pe cele cu nevoi speciale. Tehnologia creează oportunități egale în sistemul de educație și aduce un acces mai apropiat la oportunitățile de educație pentru diferiți cursanți.

Tehnologia este utilizată pe scară largă în educația specială pentru a crea noi modalități de învățare și predare și pentru a oferi elevilor șansa de a face practică cu aplicațiile de bază, cum ar fi instrumente de animație, simulare și comunicare care se suprapun cu nevoile lor specifice. Aceasta are scopul de a compensa deficiențele care decurg din nevoile speciale ale indivizilor.

Un instrument pentru a sprijini elevii cu dizabilități este tehnologia ajutoare. Astăzi, instrumentele tehnologice de asistență pot ajuta elevii cu anumite dizabilități să învețe mai eficient. Aceste tehnologii variază în complexitate, de la tehnologii „mai simple”, cum ar fi un organizator grafic, la tehnologii „mai avansate”, care includ programe de ultimă generație și aplicații pentru smartphone. O parte dintre aceste tehnologii ajutoare sunt prezentate în cele ce urmează:

- “Text-To-Speech”, este construit pentru a ajuta copii care întâmpină dificultăți în citirea materialelor printate. Dizabilitățile uzuale de citire a materialelor printate pot include lipsa vederii, dislexia, orice alt tip de afecțiune vizuală, dizabilitate de învățare sau alte condiții fizice care împiedică abilitatea de a citi.
- Kurzweil 3000, este unul dintre liderii din domeniul programelor TTS pentru persoanele care întâmpină dificultăți de alfabetizare.
- Draft:Builder, este o unealtă destinată folosirii în timpul scrisului care integrează funcționalități de subliniere, luat notițe și creare de ciorne.
- Sisteme auditive de asistare, sunt o varietate de sisteme auditive de asistare, sau tehnologii de asistare pentru auz, pot ajuta elevii care nu aud sau care au dificultăți de auz.
- Software de corectare, este un sistem de procesare a textelor, cum ar fi corectarea cuvintelor frecvent scrise greșit de elevii cu dislexie.

- Softwarel Ginger, oferă mai multe caracteristici care pot ajuta elevii cu dislexie și alte tulburări de învățare privind scrierea.
- Instrumente pentru matematică, o gamă de tehnologii și instrumente care pot ajuta elevii cu discalculie.
- MathTalk, elevii pot efectua probleme de matematică vorbind într-un microfon de pe computerul lor.
- Simulări matematice, pot ajuta elevii cu discalculie să vizualizeze problemele și conceptele matematice.

Concluzie

Datorită progreselor rapide ale instrumentelor tehnologice ajutătoare, elevii, părinții și profesorii au la dispoziție un număr aparent nelimitat de instrumente. Pe măsură ce aceste instrumente încep să apară acasă și în clasă, părinții și profesorii le pot utiliza pentru dezvoltarea școlară și personală a elevilor. Dar tehnologia singură nu este suficientă - pentru a utiliza cu succes aceste instrumente, este esențială dezvoltarea unui plan pentru utilizarea lor și efectuarea unor verificări periodice pentru a ne asigura că elevul câștigă cea mai mare valoare posibilă și nu devine excesiv de dependent de aceste instrumente.

Astfel de tehnologii nu numai că îi ajută pe elevi să înțeleagă mai bine conceptele și să țină pasul cu colegii lor, ci și permit, școlii să integreze mai bine și mai ușor elevii cu nevoi speciale în orele de educație generală.

Bibliografie:

Blackhurst, E., "Perspectives on applications of technology in the field of learning disabilities". Learning Disability Quarterly, (2005) 28, pp.175–178.

Ryba, K., Sleby, L., & Nolan, P. "Computers empower students with special needs". Educational Leadership International, (1995), pp. 82–84. Retrieved July 15, 2008. from EBSCO.

Angheluta, Sorin, 2019, Utilizarea tehnologiei în educația special, European Commission, accesat 16 martie 2021, < <https://epale.ec.europa.eu/ro/blog/using-technology-special-education> >

Neese, Brian, 15 Assistive Technology Tools & Resources For Students With Disabilities, Alvernia University, accesat 15 martie 2021, <https://www.teachthought.com/technology/15-assistive-technology-tools-resources-for-students-with-disabilities/>

Avantaje și dezavantaje ale integrării copiilor cu CES în învățământul de masă

Prof. înv. primar Maria Elena Vișinari

Școala Gimnazială Nr. 4 Suceava

Secțiunea I: Demersuri creativ-inovative în didactica de specialitate

„Nevoile școlare ale persoanelor deficiente/handicapate cer o atenție specială. Trebuie întreprinse măsuri pentru asigurarea accesului egal la educație fiecărei categorii de persoane deficiente, ca o parte integrantă a sistemului de învățământ. “

Articolul 3 din „Declarația mondială asupra Educației pentru toți”

Problematika integrării copiilor cu CES în învățământul de masă aduce în discuție conceptul de egalitate a șanselor. Prin egalitatea șanselor se înțelege acel proces prin care diversele sisteme ale societății și mediului sunt puse la dispoziția tuturor, în particular a persoanelor cu handicap.

Existența copiilor cu CES a pus în fața învățământului probleme dintre cele mai diverse, de la forme de organizare a activității, metodologia didactică, strategiile de evaluare, strategiile de predare/învățare, modalități de diferențiere a activității și/sau a conținuturilor învățării, etc până la complexa problemă a segregării sau/și integrării acestor copii în învățământul de masă.

Până nu demult, în unele țări printre care și România, a separat persoanele care nu se ridicau la nivelul standardelor prestabilite, dificultatea de învățare fiind considerată consecința unei boli care poate fi tratată numai într-un loc specializat. Copiii cu deficiențe ușoare care frecventau școli obișnuite nu beneficiau de o asistență psihopedagogică adecvată. S-au creat astfel școli și instituții speciale. Tot mai mult se face azi simțită nevoia ca școlile obișnuite să se implice prin lărgirea obiectivelor lor, astfel încât să poată cuprinde o mai mare diversitate de elevi și să permită înglobarea, în sistemul general, a cât mai multor copii cu cerințe educaționale specifice.

În această perspectivă, însăși învățământul special trebuie să fie:

-recunoscut ca responsabilitate a tuturor celor care activează în învățământul normal și la îndemâna tuturor celor care au nevoie de el;

-integrant, permițând tuturor copiilor cu deficiențe să fie educați în mediul cel mai puțin restrictiv;

-flexibil și centrat pe copil;

-profesional, practicat de profesori specialiști și devotați;

-comprehensiv și realist, în funcție de realități actuale, economice, sociale, culturale și politice.

Strategia națională cu privire la egalizarea șanselor pentru copiii și tinerii cu deficiențe are la bază ideea educației pentru toți și pentru fiecare.

- ❖ Școlile trebuie să includă în procesul de învățământ toți copiii, indiferent de condițiile fizice, intelectuale, lingvistice sau de altă natură;
- ❖ Învățământul trebuie adaptat la cerințele copilului și nu copilul să se adapteze la cerințele prefabricate;
- ❖ Participarea la procesul de învățământ în cadrul școlilor obișnuite, deschise pentru toți membrii societății;
- ❖ Școala incluzivă trebuie să recunoască și să reacționeze la diversele cerințe ale elevului prin: programe de învățământ adecvate, organizare eficientă, strategii didactice concrete, folosirea optimă a resurselor, parteneriate cu celelalte instituții ale comunității;
- ❖ Copilul deficient trebuie să primească întregul sprijin suplimentar de care are nevoie pentru obținerea de performanțe proprii după posibilitățile lui;

Succesul integrării poate fi realizat numai prin funcționarea unor parteneriate autentice la nivelul instituțiilor guvernamentale, al asociațiilor nonguvernamentale al elevilor, cadrelor didactice, părinților și al comunității locale.

Proiectarea și realizarea unei asemenea strategii, va apropia învățământul românesc de generosul ideal al „educației pentru toți copiii- educație pentru fiecare”.

Dacă F.E.Verza (2002,p.285) definește instituționalizarea ca „reprezentând încadrarea unor copii cu diverse tipuri de deficiențe în instituții specializate unde aceștia beneficiază de hrană, îngrijire, odihnă, educație specializată și chiar locuri de muncă, sub supravegherea unui personal specializat”, E.Bonchiș (2000,p.127) consideră că „a instituționaliza un copil înseamnă a-l plasa într-un mediu din care lipsesc lucrurile personale, evenimentele personale, lipsesc activitățile adecvate/individualizate fiecărei persoane, lipsește contactul cu lumea exterioară și perspectiva viitorului”. Continuă autoarea:„, personalul controlează toate deciziile iar rezidentul își pierde autonomia și încetează a se mai vedea pe sine însuși ca având alte roluri sau relații într-o lume exterioară instituției, el devine practic dependent de instituție și incapabil de organizare a propriei sale vieți”.

Astfel se poate observa că există argumente pro și contra în ceea ce privește instituționalizarea copiilor cu CES precum și rolul societății în cadrul acestui proces.

Analizând aceste probleme, David Thomas stabilește următoarele avantaje și dezavantaje privind segregarea/instituționalizarea copiilor cu dizabilități/handicapuri:

Avantajele segregării/instituționalizării separate:

- Un număr mai mare de persoane care se pot ocupa de copilul cu dizabilități cu mai multă atenție;
- Eficiența metodelor instructiv-educative din învățământul special;
- Accesul la servicii medicale și terapeutice;
- Reducerea presiunii psihologice exercitate asupra copilului prin acordarea posibilității și timpului necesar rezolvării problemelor legate de autoîngrijire și prin oferirea ocaziei de a elabora niveluri pozitive ale imaginii de sine;
- Includerea într-o comunitate avizată, care recunoaște și se îngrijește de nevoile sale.

Dintre dezavantajele principale se pot enumera:

- Plasamentul copilului într-un sistem social compus în mare măsură din indivizi având același handicap, ceea ce conduce la considerarea celorlalți drept grup de referință;
- În mod deosebit, atunci când plasamentul este rezidențial, presupune lipsa contactului cu grupurile de vârstă normale, cu toate consecințele ce rezultă de aici pentru dezvoltarea psiho-socială;
- Copiii segregăți din cauza dizabilităților lor nu au șansa de a lega prietenii în cartierul în care locuiesc;
- Este intuit stigmatul social;
- Un mediu exagerat de protector devine periculos datorită vulnerabilității pe care o produce atunci când tinerii cu handicap sunt nevoiți să-l părăsească;
- Apar consecințe negative asupra mediului școlar generate de conflictele privind asumarea competențelor din partea serviciilor sociale, a celor medicale sau a instituției de învățământ special.

Școala este un mediu important de socializare. Integrarea școlară exprimă: atitudinea favorabilă a elevului față de școala pe care o urmează; condiția psihică în care acțiunile instructiv-educative devin accesibile copilului; consolidarea unei motivații puternice care susține efortul copilului în munca de învățare; situație în care copilul sau tânărul poate fi considerat un colaborator la acțiunile desfășurate pentru educația sa; corespondență totală între solicitările formulate de școală și posibilitățile copilului de a le rezolva; existența unor

randamente la învățătură și în plan comportamental considerate normale prin raportarea la posibilitățile copilului sau la cerințele școlare. Asistentul social joacă din nou, un rol important, prin alegerea instituției de învățământ, putând astfel modela evoluția ulterioară a copilului .

Adepii învățământului segregacionist vehiculează unele argumente :

1. învățământul special oferă posibilitatea aplicării unor programe specializate în funcție de categoria deficienței, de nivelul vârstei cronologice și mintale, fapt ce deschide o perspectivă mai bună pentru integrarea în mediul socio-profesional ;
2. în învățământul special omogenizarea grupelor de lucru se poate realiza mai bine decât în învățământul obișnuit deoarece la diversitatea copiilor cu deficiențe se adaugă diversitatea celor normali și diferențele majore dintre cele două grupuri ;
3. învățământul special funcționează cu un efectiv restrans de elevi, fapt ce permite organizarea activităților în funcție de particularitățile psiho-individuale ale copiilor ;
4. învățământul special dispune de cadre didactice specializate atât prin profilul pregătirii universitare, cât și prin dobândirea de experiență în activitatea practică desfășurată în timp cu copiii cu CES;
5. în învățământul obișnuit, izolarea și autoizolarea copiilor cu CES sporește pentru că se mențin atitudini negative din partea colegilor normali sau acceptarea primilor cu rezerve serioase ;
6. în clasele din învățământul obișnuit, unde sunt prezenti doi- trei copii cu CES, aceștia sunt neglijați de către cadrele didactice, întrucât ele nu au la dispoziție timpul necesar de a se ocupa de ei în mod diferențiat și nici nu dispun de pregătirea necesară pentru a putea contribui la recuperarea lor ;
7. în țările mai dezvoltate copiii cu CES frecventează școala de masă și în completarea unor activități suplimentare efectuate de un specialist de sprijin sau unul itinerant, astfel încât un copil cu deficiențe beneficiază de constituția mai multor specialiști.

Nivelurile la care se realizează integrarea sunt:

1. integrarea fizică-permite satisfacerea trebuințelor de bază;
2. integrarea funcțională-presupune crearea condițiilor de utilizare efectivă a tuturor serviciilor și facilităților puse la dispoziția comunității;
3. integrarea socială-vizează stabilirea acelor tipuri de relații în comunitate care să nu excludă persoana cu handicap de la viața socială obișnuită;
4. integrarea personală-se referă la posibilitatea inițierii, menținerii și dezvoltării unor relații cu persoane semnificative;
5. integrare societală- are în vedere asigurarea drepturilor cetățenești normale și a autonomiei decizionale în ceea ce privește propria existență;
6. integrarea organizațională- privește participarea deplină la toate nivelurile structurilor organizaționale în conformitate cu capacitățile și interesele persoanei cu handicap.

Problemele legate de integrare școlară sunt orientate în esență înspre „integrarea în structurile învățământului de masă a copiilor cu cerințe speciale în educație pentru a oferi un climat favorabil dezvoltării armonioase și cât mai echilibrate a personalității acestora.”(A.Gherguț, p.12, 2001)

Școala incluzivă reprezintă un pas mai departe în procesul de permeabilizare și eliminare treptată a barierelor educaționale dintre copiii obișnuiți și cei cu diverse dizabilități.

„Fiecăruia-i dată de natură măsura de minte, pe care a fost silit s-o aibă. Educația poate să dezvolte puterile minții existente, nu poate pune însă ceea ce nu-i.”

M. Eminescu

Bibliografie:

Rev. „Învățământul primar”, nr. 1/2000, Ed Discipol, București, 2000;

Blândul, V.,Introducere în problematica psihopedagogiei speciale, Ed.Univ. din Oradea, 2005;

Gheruț,A., Psihopedagogia persoanelor cu cerințe speciale.Strategii de educație integrată,
Ed.Polirom. Iași, 2001;

Cum pot fi integrați școlar și social elevii cu ADHD?

Profesor consilier școlar Mădalina Visinescu,
Școala Gimnazială Nr. 15 Brașov

Mulți dintre copiii cu probleme comportamentale hiperactive au și probleme emoționale care îi pot împiedica să se integreze într-un grup: anxietate, lipsa încrederii în sine, nesiguranță, etc. La cei mai mulți copii aceste probleme emoționale apar ca urmare a manifestărilor hiperactive și nu sunt o cauză a acestor manifestări. Ca urmare a nenumăratelor respingeri – în familie, la școală sau de către cei de aceeași vârstă – precum și ca urmare a insucceselor de la școală sau din alte domenii, acești copii dezvoltă și probleme emoționale. Nu m-am așteptat ca problemele de comportament hiperactiv sau agresiv să fie automat înlăturate prin aceste exerciții de autocunoaștere și dezvoltare emoțională ci, aceste activități au fost destinate diminuării problemelor emoționale și dezvoltării încrederii în sine.

Copiii hiperactivi le lipsește așa numita competență socială. Aceștia nu știu să rezolve conflictele pe care le au cu ceilalți în altă manieră decât una agresivă, ei nu știu cum să ia contact cu ceilalți, cum să relaționeze, cum să se integreze în jocul celorlalți și cum să accepte propunerile de joc. Unii copii știu cum să se comporte, dar nu o pot face atunci când este cazul. Programul de integrare socială și școlară a elevilor cu ADHD propus cuprinde patru etape.

Etapa 1 :Activități dezvoltare personală, dezvoltare emoțională, dezvoltare socială.

M-am gândit că prin aceste activități, copilul vine în contact cu alți copii (uneori copii cu ADHD, alții, colegii lor de clasă – depinde de activitatea pe care mi-am propus-o), relaționează cu aceștia, își împărtășesc ideile, încearcă să coopereze atunci când sunt împărțiți pe grupe mai mici, încearcă să se cunoască și să îi cunoască pe ceilalți, să asculte opiniile celorlalți, să învețe metode de a face față respingerii.

Am împărțit aceste activități astfel:

- a) Dezvoltare personală
- b) Dezvoltare emoțională
- c) Dezvoltare socială

Etapa 2 :Ora de distracție și joc : jocuri în colaborare cu colegii din clasă sau din alte clase ,în cabinet

Prin această etapă am urmărit să construiesc o atmosferă relaxată, fără constrângeri prea multe, fără însă să am pretenția că voi rezolva toate problemele prin acest program. Am arătat copiilor că sunt interesată de ei și că le acord timp.

Prin joc am antrenat cooperarea spontană a copiilor pentru a obține o eficiență mai mare. I-am determinat să rețină sarcini simple , să se autoconducă, să deprindă cooperarea civilizată cu alți copii, câștigând în acest mod încrederea în sine și în ceilalți.

1. Primul pas a fost să stabilem 1 dată/săptămână (25 minute) când ne întâlneam în cabinet. Le-am explicat copiilor că ne vom juca împreună și am căutat cu ei idei pentru jocuri care le fac plăcere. Copiii au ales fie jocuri de construcție (lego, cuburi), jocuri de rol (jocul cu păpuși sau mașini) și jocurile logice (puzzle), jocurile de creație (desen, abilități), jocurile cu reguli („Nu te supăra, frate!”, „Piticot”)
2. La început, în timpul destinat jocului nu participau și alți copii. Apoi, în timpul pauzelor, copiii puteau veni să se joace la „jucăriotecă” (dupa cum au numit cabinetul, ulterior) cu diverse jocuri, puteau desena și colora, puteau modela plastilină, sau puteau să facă puzzle sau să se joace la

calculator. În felul acesta am urmărit să interacționeze unii cu alții, să-și aștepte rândul, să asculte și părerea celorlalți.

3. Începeam timpul de joc cu întrebări de genul: „Acum este timpul nostru destinat distracției și jocului. Ce ai vrea să facem?” În această perioadă am pus pe ușă anunțul „Timp destinat distracției și jocului – vă rugăm nu deranjați!” Fixarea anunțului și luarea lui indică începutul și sfârșitul timpului de joacă, faptul că în acest loc este vorba de un joc special la care regulile stabilite de ceilalți nu sunt valabile. Jocul era ales de copil. În cazul în care el nu avea nici o idee, veneam eu cu propuneri. Eu nu preluam controlul asupra desfășurării jocului, copilul stabilea ce și cum ne jucam.
4. În timpul jocului nu exista corect sau greșit, nu erau reguli (cu excepția jocurilor cu reguli) de joc pe care copilul trebuia să le respecte, el avea voie să modifice regulile în cazul în care dorea acest lucru.
5. Am recompensat ocazional copiii sau le-am spus lucruri care-i bucură. În acest fel le arătam că jocul cu ei și compania lor îmi făcea plăcere. Lauda era cinstită și nu exagerată:
 - *Mie-mi face plăcere când suntem împreună și ne jucăm.*
 - *Cred că timpul destinat distracției și jocului pe care l-am petrecut cu tine a fost frumos.*
 - *Iată ce bine ți-a reușit aceasta.*
 - *Te-ai descurcat extraordinar în ...*
 - *Super ...*

De câte ori îi laudam însoțeam cuvintele și de anumite gesturi: îmbrățișări, îi mângâiam pe cap, pe mână, le zâmbeam.

6. Copiii așteptau pauza cu nerăbdare pentru a veni și a se juca în cabinet. Eu nu interveneam în jocul lor, dar îi supravegheam, iar la sfârșit îi recompensam cu câte o laudă, un zâmbet sau cu câte o bombonică. Se jucau cu plăcere astfel încât uitau că trebuie să meargă și la ore și trebuia să îi atenționez eu că pauza s-a încheiat.
7. Nu erau tolerate comportamente precum certuri sau țipete puternice (doar dacă făceau parte din joc), distrugerea jucăriilor sau alte comportamente distructive. Dacă li se spunea să înceteze și nu încetau se întrerupea „programul de distracție și joc”.

Etapa 3: Planul de recompense cu puncte

Planul de recompensare cu puncte presupune câștigarea de către copil a unor puncte, de câte ori manifestă un comportament dorit. Aceste puncte pot fi schimbate apoi în recompense.

Am realizat acest „plan de recompense cu puncte” în mai mulți pași.

Pasul 1: a constat în descrierea cât mai exactă a comportamentului problematic pe care doream să-l schimbăm (împreună cu cadrul didactic). Am ales problemele care erau mai ușoare, nu pe cele mai grele. Am descris cât mai exact comportamentul evitând formulări de genul „nu este cuminte”, ci, spre exemplu: „își deranjează colegii în timpul orei, ridicându-se din bancă și făcând mult zgomot, vorbind neîntrebat”.

Pasul 2: a constat în descrierea modului în care ar trebui să se comporte copilul, pentru a aprecia comportamentul lui ca fiind neproblematic. Am încercat să descriem cât mai exact comportamentul dorit, de exemplu: „Elevul nu se ridică din bancă în timpul orei, nu vorbește neîntrebat și nu face zgomot”.

Pasul 3: stabilirea punctajului pe care îl primește dacă se comportă corespunzător. De exemplu: pentru fiecare comportament bun copilul primește câte o față zâmbitoare. 😊

Pasul 4: descrierea tipului de comportament pentru care copilul primește o față zâmbitoare. Împreună cu elevii am stabilit pentru ce comportament se va acorda o față zâmbitoare. De exemplu: poate primi o 😊 dacă nu se ridică în timpul orei și nu face zgomot și nu vorbește. Uneori, când copilul realiza doar o parte din comportamentul dorit, era recompensat parțial. Copilul putea câștiga zilnic până la două puncte.

Pasul 5: stabilirea, împreună, a unei liste cu dorințe pentru recompense suplimentare. Împreună cu copilul s-a alcătuit o listă cu dorințe în care se trec acele lucruri care îi fac plăcere. De exemplu:

- să se joace un anumit joc: „puzzle”, „lego”
- să se joace pe calculator
- să se uite la un film de desene animate

Pasul 6: stabilirea numărului de puncte (😊 fețe) care este necesar pentru recompensă. utilizarea tehnicii comportamentale „planul de recompense cu puncte”, „Elaborarea unui „tabel cu solutii”, de activități din care copilul să își aleagă singur ceea ce dorește să facă după ce și-a îndeplinit sarcina dată.

Etapa 4 : educarea creativității prin exerciții diverse de pictură (măști, pictură pe sticlă, pietre), dans pe muzică din desene animate , abilități practice.

Bibliografie

Goichman,R., Bucur,A.,(2007) ADHD merita atentie in Anitei M. , Cretu T. , Mitrofan N. ,Negovan V. (coord.) *Tendinte si orientari moderne in psihologia educatiei* București: Edit. Universitara.

Dopfner,M.,Schurman,S.,Lehmkuhl,G.(2006),*Copilul hiperactiv si incapatanat*,Cluj-Napoca, Edit. RTS

Dopfner,M.,Schurman, S.,Frolich,J.(2006)*Program terapeutic pentru copiii cu probleme comportamentale de tip hiperkinetic si opozant*,Cluj-Napoca, Edit. RTS

Proiect pentru dezvoltarea instituției de învățământ

Predarea inovativă prin metoda proiectelor

Prof. Vizitiu Ana-Maria

(Colegiul Național „Gheorghe Asachi”, Piatra-Neamț)

1) Introducere - descrierea modului în care programul va contribui la atingerea obiectivelor
Întotdeauna în educație e nevoie de schimbare, e ca o călătorie fără sfârșit. Odată ajuns într-un punct atins, o iei de la capăt.

În ultimii ani, în sistemul de învățământ din România, au existat diverse schimbări, la mai multe niveluri, ceea ce a determinat și o modificare a percepției cadrelor didactice cu privire la modul în care înțeleg să își exercite profesia, conștientizând nevoia unei legături tot mai puternice între școală și societate. Toate acestea se conturează doar prin contactul permanent cu elevii, cu ceilalți colegi, cu directorul unității școlare, cu părinții.

Pentru că școala, mai ales în ultimii ani, nu înseamnă doar predarea de la catedră, se impune o nouă discuție asupra valorilor pe care trebuie să le transmită și asupra modului în care trebuie să o facă.

Astfel, *Predarea inovativă prin metoda proiectelor* ar putea constitui o soluție, o strategie care cuprinde o serie de acțiuni care ar duce la modernizarea instituției, Colegiul Național „Gheorghe Asachi”, Piatra-Neamț, dar și la stimularea interesului elevilor pentru disciplinele școlare din planurile de învățământ de la nivel liceal.

2) Analiza situației - descrierea problemelor din domeniul de activitate și a cauzelor acestora, descrierea posibilelor consecințe în cazul neintervenției în soluționarea problemelor și a impactului

Secolul în care trăim impune formarea de noi competențe necesare integrării absolvenților în societate și acest aspect ar putea constitui începutul unor schimbări reale în educație, pentru că realitatea din teren ne arată o serie de probleme:

- elevii nu mai sunt foarte interesați să învețe;
- mulți dintre ei nu mai arată față de profesori respect;
- metodele pedagogice nu se mai dovedesc la fel de eficiente ca în trecut;

- conținuturile curriculumului nu mai stârnesc interesul elevilor, aceștia le consideră învechite, fără vreo legătură cu lumea în care ei trăiesc.

În acest context, este important ca fiecare școală să genereze măcar cu pași mici schimbarea, să se reinventeze, să facă lucrurile altfel, ținând cont de noile generații de elevi, de evoluția tehnologiei, care poate favoriza educația școlară, facilitând transferul achizițiilor învățării în viața de zi cu zi.

3) Obiectivele - rezultatele preconizate pe domeniul dat, derivate din obiectivele și direcțiile prioritare ale strategiei

Prin această strategie se urmărește (1)*transferul achizițiilor învățării* din școală și de la nivel teoretic, în viața de zi cu zi prin (2)*stimularea interesului elevilor* și (3)*utilizarea tehnologiei* în activități de predare-învățare-evaluare pe bază de proiecte la toate disciplinele obligatorii din planul de învățământ.

În activitățile din cadrul planului de acțiune, elevii vor lucra atât individual, cât și în echipă, ca să realizeze produse multimedia în care să sintetizeze cunoștințele (prezentări Power Point, Prezi, Canva, jocuri didactice, scurtmetraje etc.). Acestea vor avea un impact pozitiv asupra lor, deoarece vor conștientiza importanța relațiilor interumane, necesitatea respectării aproapelui, calități și defecte umane, avantajele unei prietenii adevărate și vor aduce școala și disciplinele obligatorii mai „aproape” de elevi și de realitatea în care aceștia trăiesc.

4) Impact - descrierea efectelor pe termen lung/mediu rezultate din implementarea politicii publice

Implementarea acestei strategii ar avea efect asupra întregii comunități a colegiului, constând în elevi și profesori. De asemenea, vor exista și beneficiari indirecti: părinții, societatea în care viitorii absolvenți se vor încadra, având formate și dezvoltate competențele necesare în secolul XXI.

Activitățile se vor desfășura respectându-se următoarele etape:

1. Formarea cadrelor didactice prin participarea la cursuri pentru *Învățarea pe bază de proiecte* – cursuri organizate de Casa Corpului Didactic, de către alte instituții abilitate sau online.

2. Realizarea planificărilor calendaristice și a proiectelor unităților de învățare de către cadrele didactice la disciplinele obligatorii din cadrul planului de învățământ, astfel încât aproximativ 20% din conținuturile învățării/ din numărul de ore la disciplină să fie realizate prin metoda proiectelor.
3. Desfășurarea, la clasă, pe parcursul anului școlar, în intervalul selectat de fiecare cadru didactic, a orelor în care elevii vor lucra, îndrumați de profesor, fiecare asumându-și roluri, *actor*, respectiv *regizor*.

Elevul > actor	Profesorul > regizor
<ul style="list-style-type: none"> • E implicat în <i>rolul</i> lui • Lucrează în grup • Își asumă responsabilitatea propriului studiu • Are o mai mare încredere în sine • Investighează • Găsește singur informații și ia decizii • Utilizează tehnologia • Se autoorganizează 	<ul style="list-style-type: none"> • Oferă sprijin, orientare, resurse • Încurajează elevii • Stimulează imaginația elevilor • Urmărește și apreciază progresele elevilor

4. Realizarea, pe parcurs, a portofoliului digital de către fiecare elev, urmărind planurile de lucru, sarcinile formulate.
5. Evaluarea formativă – pe parcursul desfășurării activităților la unitatea aleasă a fi predată prin metoda proiectului (grile de evaluare, prezentări PPT, Prezi, Canva etc.)
6. Evaluarea sumativă prin portofoliul electronic care conține diverse materiale.

Activitățile de învățare în care vor fi implicați elevii le vor dezvolta competențele necesare în secolul al XXI-lea:

- responsabilitate și capacitate de adaptare;
- competențe de comunicare;
- creativitate și curiozitate intelectuală;
- gândire critică și gândire sistemică;
- informații și abilități media;

- capacități de colaborare și interpersonale;
- identificarea, formularea și soluționarea problemelor;
- responsabilitate socială.

5) Costuri - estimarea resurselor financiare și nonfinanciare necesare pentru implementare

Pentru implementarea programului, sunt necesare resurse financiare care să acopere cursuri de formare pentru profesori; laptopuri și tablete pentru a suplimenta baza materială existentă pentru a facilita accesul elevilor la tehnologie și realizarea portofoliilor digitale.

6) Riscuri de implementare – anticiparea problemelor și a măsurilor de diminuare sau înlăturare

Strategia de lucru implică efort și pregătire atât din partea profesorilor, cât și din partea elevilor, fiind oarecum cronofagă. Astfel, pregătirea lecțiilor desfășurate prin metoda proiectelor necesită timp, ceea ce ar putea duce la încărcarea programului de lucru al profesorilor. De aceea, propunerea este ca activitățile desfășurate prin aceasta metodă să reprezinte aproximativ 20% din totalul orelor alocate disciplinelor obligatorii studiate pe parcursul anilor de liceu. De asemenea, un cadru didactic poate alege unitatea de învățare/sistemul de lecții pe care le va proiecta și desfășura în acest mod, astfel încât își poate repartiza activitatea de pregătire pe parcursul întregului an școlar, în oricare dintre module.

7) Autorități/instituții responsabile - indicarea autorităților/instituțiilor publice responsabile sau care contribuie la implementarea politicii, precum și a altor părți implicate în implementare

Pentru implementarea planului de acțiuni în cadrul activității la nivelul colegiului, este nevoie de implicarea mai multor părți:

- Inspectoratul Școlar Județean
- Conducerea colegiului
- Casa Corpului Didactic – prin formatori / lectori
- Alte instituții care furnizează cursuri de formare
- Părinți
- Voluntari/specialiști în domeniul IT care să asigure suport și mentenanță.

Bibliografie

1. Bocoș, M., *Instruirea interactivă*, Editura Dacia, Cluj-Napoca, 2001.
2. Ionescu, M., *Managementul clasei. Un pas mai departe. Învățarea bazată pe proiect*, Editura Humanitas, București, 2003
3. Mureșan, M., *Transdisciplinaritatea – de la un experiment spre un model didactic*, Editura Junimea, Iași, 2010
4. *Programul Național de Dezvoltare a Competențelor de Evaluare ale cadrelor Didactice (DeCeE) – suport de curs*, CNCEIP, 2008

INTEGRAREA COPIILOR CU CERINȚE EDUCAȚIONALE SPECIALE ÎN ȘCOLILE DE MASĂ

PROF. VOIAN LAURA-VALERICA

LICEUL TEORETIC,,GRIGORE MOISIL’’

Școala incluzivă trebuie să răspundă nevoilor comunității și să asigure o participare egală a tuturor elevilor. Incluziunea presupune că fiecare individ contează și cu toții avem nevoie de mai multă răbdare și toleranță față de cei care sunt diferiți. Într-o astfel de unitate de învățământ, se asigură o educație pentru toți copiii și se caută mijlocul cel mai eficient de combatere a atitudinilor de discriminare. Copiii din aceste unități de învățământ beneficiază de toate drepturile și serviciile sociale și educaționale conform principiului „resursa urmează copilul”.

Integrarea școlară este proces de adaptare a copilului la cerințele școlii pe care o urmează, de stabilire a unor raporturi afective pozitive cu membrii grupului școlar, de desfășurare cu succes a activităților școlare.

Conceptul de CES presupune o abordare care consideră că fiecare copil este unic, poate învăța dacă este identificat tipul de învățare specific particularităților individuale ale sale. Curriculum-ul școlar trebuie considerat un instrument necesar care trebuie să fie flexibil, adaptabil la cerințele elevilor.

Integrarea educativă vizează reabilitarea și formarea persoanelor cu nevoi speciale aflate în dificultate psiho-motorie, cu dizabilități senzoriale, intelectuale, de limbaj, psiho-comportamentale, printr-o serie de măsuri de natură juridică, politică, socială și pedagogică. Principiul de bază al acestei tendințe este acela de a adapta școala și educația la diversitatea tipurilor și a posibilităților de învățare, la interesele și abilitățile de care aceștia dispun. Această nouă orientare în realitatea educațională

presupune adoptarea unor reforme atât la nivel social cât și la nivelul sistemului de învățământ. În sens mai larg, integrarea educativă presupune schimbarea mentalităților cu privire la rolul social al școlii, schimbarea mentalităților în plan individual, al cadrelor didactice, al părinților, etc. Reformele cele mai accentuate sunt cele la nivelul modului de desfășurare a activității didactice., „Statutul persoanelor cu dificultăți de învățare sau al celor cu dizabilități decurge din atitudinea societății față de deficiență și deficienți, deoarece ea este cea care construiește o anumită imagine socială a omului și care este investită cu valoare deplină în societate.” (C.Enăchescu, p.188)

Problematika integrării copiilor cu CES în învățământul de masă aduce în discuție conceptul de egalitate a șanselor. Prin egalitatea șanselor se înțelege acel proces prin care diversele sisteme ale societății și mediului sunt puse la dispoziția tuturor, în pNivelurile la care se realizează integrarea sunt:

integrarea fizică-permite satisfacerea trebuințelor de bază;

integrarea funcțională-presupune crearea condițiilor de utilizare efectivă a tuturor serviciilor și facilităților puse la dispoziția comunității;

integrarea socială-vizează stabilirea acelor tipuri de relații în comunitate care să nu excludă persoana cu handicap de la viața socială obișnuită;

integrarea personală-se referă la posibilitatea inițierii, menținerii și dezvoltării unor relații cu persoane semnificative;

integrare societală – are în vedere asigurarea drepturilor cetățenești normale și a autonomiei decizionale în ceea ce privește propria existență;

integrarea organizațională – privește participarea deplină la toate nivelurile structurilor organizaționale în conformitate cu capacitățile și interesele persoanei cu handicap.

Problemele legate de integrare școlară sunt orientate în esență înspre „integrarea în structurile învățământului de masă a copiilor cu cerințe speciale în educație pentru a oferi un climat favorabil dezvoltării armonioase și cât mai echilibrate a personalității acestora.”(A.Gherguț, p.12, 2001)

Școala incluzivă reprezintă un pas mai departe în procesul de permeabilizare și eliminare treptată a barierelor educaționale dintre copiii obișnuiți și cei cu diverse dizabilități.

Intervenția recuperatorie trebuie întotdeauna să respecte personalitatea și nivelul de deficiență al copilului. Criteriul de alegere a programului de dezvoltare, a etapelor programului intră în resortul unei persoane competente : psiholog, psihopedagog , profesor consilier. Din acest motiv, în prezentarea de față nu abordez această latură a problemei. Ceea ce revine învățătorului va fi aplicarea programului stabilit împreună cu psihologul, sub forma unor activități suplimentare (aditive la programa școlară) în sălile de clasă.

Cei care manifestă deschidere pentru integrarea acestora vor găsi și strategiile potrivite. Fiecare copil are dreptul la educație și merită să I se acorde o șansă. Învățând împreună, copiii învață să trăiască împreună, să se accepte și să se ajute la nevoie.

Integrarea copiilor cu CES conferă instituției școlare rolul de componentă fundamentală a sistemului social, aptă să răspundă concret imperativelor de moment ale evoluției din societatea contemporană și să rezolve o serie de probleme referitoare la nevoile de acceptare/valorizare socială a fiecărui individ și la capacitatea acestuia de a se adapta și integra într-o societate aflată în continuă transformare.

articular a persoanelor cu handicap.

În condițiile unei educații incluzive, metodele active de învățare prin cooperare au o mare eficiență și de aceea sugerăm recurgerea la câteva posibile strategii de învățare care pot fi aplicate cu succes.

1. Predicțiile în perechi. Elevii vor fi grupați în perechi, având fiecare o foaie de hârtie și un creion.

Profesorul le oferă o listă cu câteva cuvinte dintr-o povestire. În urma discuțiilor elevii vor trebui să alcătuiască o compunere sau un scenariu pe baza unor predicții în jurul unei liste oferite.

2. Știu/ vreau să știu/ am învățat. Elevii scriu pe o coloana ceea ce știu despre o temă, pe altă coloană ceea ce vor să știe și pe alta ce au învățat. La sfârșitul lecției se verifică ce cunoștințe noi au dobândit elevii.

3. Brainstormingul. Individual sau în perechi, elevii prezintă sau scriu pe hârtie toate lucrurile pe care le știu despre un anumit subiect.

4. Interviuul în etape. Profesorul adresează o întrebare elevilor grupați câte trei-patru. Fiecare elev găsește o soluție și o formulează în scris. Apoi elevii se confruntă reciproc în legătură cu răspunsul, după care perechile se alătură altor perechi formând grupuri în care fiecare elev prezintă soluția partenerului.

5. Turul galeriei. Grupuri de 3-4 elevi lucrează la o problema care are drept rezultat un produs (schema, desen, compunere). După expunerea produselor, fiecare grup examinează produsele celorlalte grupe, discută, apoi fac recomandări.

Învățarea prin cooperare, ascultarea și acceptarea opiniilor, luarea împreună a deciziilor constituie momente active ale predării și învățării. Dacă strategiile tradiționale își propun cultivarea relațiilor de prietenie și înțelegere între copii, strategiile incluzive au un impact mai profund. Ele îi învață pe copii să se accepte așa cum sunt, indiferent de etichetele pe care societatea le pune și să colaboreze în vederea realizării obiectivelor de interes comun.

Bibliografie:

Gherguț, Alois, 2006, Psihopedagogia persoanelor cu cerințe speciale, Editura Polirom, Iași.

Verza, E., & Paun, E. (1998). Educatia integrată a copiilor cu handicap. Unicef.

Popescu, G., & Pleșa, O. (coord). (1998). Handicap, readaptare, integrare. București: Pro Humanitate.

Vrăjmaș, T. (2001). Învățământul integrat și/sau incluziv pentru copiii cu cerințe educative speciale. București: Aramis.

STUDIU asupra cursului de formare profesională ***Integrarea mijloacelor TIC in predarea limbii franceze***

Profesor: VOICAN CRISTINA
Școala: ȘCOALA GIMNAZIALĂ “NANU MUSCEL”

« *Nu sunt profesor, sunt cel care trezește iubirea de învățatură* » (Robert Frost)

Este știut faptul că profesia de dascăl este o profesie de vocație. Dacă nu este prezentă pasiunea pentru această meserie, profesorul nu va reuși să trezească elevilor săi dragostea pentru învățatură, pentru școală, pentru educație. Pasiunea te îndeamnă spre perfecționarea continuă, spre autodepășire. De aceea, un profesor bun caută mereu noutatea, încearcă să se autodepășească, caută mereu să iasă din rutină. Din aceste motive m-am înscris la un curs de formare profesională în specialitate: „*Intégrer le numérique en cours de FLE*”, curs la care am fost admisă și pe care l-am urmat cu o mare interes.

Știm cu toții că ne aflăm în mijlocul erei digitale. Educația în era digitală se bazează pe tehnologie și vizează în principal predarea online. „Instrumentele digitale sunt folosite pentru a îmbogăți activitățile de clasă, pentru a îmbunătăți calitatea predării, pentru a motiva cursanții, pentru a transforma o secvență față în față într-o secvență hibridă sau la distanță. Datorită lor, putem face cursul mai interactiv și îl putem ancora mai mult în perspectiva acțiunii. Instrumentele digitale îi ajută pe elevi să îndeplinească mai bine sarcinile și proiectele de colaborare. Aducem mai multe evenimente actuale în clasă, avem acces la resurse proaspete, de ultimă oră. De asemenea, ajută la dobândirea abilităților lingvistice și a abilităților inter-curriculare mai ușor.” (*Intégrer le numérique en cours de FLE – Integrarea mijloacelor TIC in predarea limbii franceze - trainer Isabelle Barrière, România, octombrie 2022*)

Prin urmare, devine evidentă dorința profesorilor, sau mai bine zis nevoia lor de a participa la cursuri de formare în acest domeniu. Organizat de CREFECO în colaborare cu Ministerul Educației Naționale din România, cursul a avut 30 de ore de pregătire și s-a desfășurat în sistem hibrid. Am avut un trainer excelent, doamna Isabelle Barrière, care ne-a oferit o

platformă foarte utilă și bogată în informații pentru a lucra și a ne desfășura activitățile de formare - <https://isabellebarriere.eu/moodle> .

Pe tot parcursul cursului de formare, am avut alături de noi pe Doamna Inspector General Delia Manuela Anghel cea care a făcut posibilă desfășurarea acestui curs de formare în România.

Cursul a fost foarte bine structurat în 11 module : Autoevaluarea competențelor digitale, Să facem cunoștință, Exprimarea nevoilor și a obiectivelor, Inșuirea competențelor digitale, Analiza resurselor digitale, Realizarea unei bănci de resurse digitale colaborative, Reactualizarea și punerea în practică a unor curente pedagogice, Inșuirea unor instrumente digitale, Planificarea unei secvențe didactice cu ajutorul resurselor digitale, Didactizarea resurselor digitale, Finalul formării.

Desfășurarea cursurilor de formare în format fizic a fost foarte reușită deoarece am pus în practică cunoștințele teoretice. Am învățat să folosim anumite instrumente digitale, să realizăm fișe pentru secvențele digitale, să didactizăm resursele brute, am realizat o bancă de resurse colaborative. În plus, am reactualizat câteva curente pedagogice importante, foarte utile oricărei predări: Taxonomia lui Bloom – aceasta stabilește etapele pentru o învățare mai eficientă. Aceste etape ne ajută să respectăm progresia internă a activităților propuse pentru învățare (de la simplu , la complex, de la înțelegere, la exprimare, etc.) . Taxonomia permite identificarea precisă a obiectivelor de învățare și se realizează în mai multe etape:

1. Cunoașterea
2. Înțelegerea
3. Aplicarea
4. Analiza-evaluarea-sinteza
5. Operaționalizarea obiectivelor

Am reactualizat, de asemenea, câteva teorii ale învățării :

- Behaviorismul cu reprezentanții săi Pavlov și Skinner. Caracteristici : reproducem și reacționăm
- Cognitivismul , reprezentanți Miller și Brunner care spun că fiecare activitate mentală depinde de contextul său cultural. Simbolul lor este calculatorul.
- Constructivismul , cu reprezentanții săi Piaget și Montessori. Piaget a demonstrat că gândirea copiilor este diferită de cea a adulților.

- Socioconstructivismul – reprezentanți Vigotsky și Freinet - deviza lor – trebuie să facem interacționăm
- Conectivismul – George Siemens și Steven Downes , cu deviza: construim , împărtășim și realizăm legături.

Toate acestea ne-au ajutat să realizăm o cercetare bine documentată și fondată teoretic în demersul nostru de a integra mijloacele TIC în predarea limbilor străine, mai exact a limbii franceze.

Dar cum să utilizăm mai concret mijloacele TIC? Mai întâi trebuie să selectăm o resursă brută, după ce am realizat cercetările următoare:

- Competențele vizate
- Nivelul elevilor
- Tema
- Tipul documentului (audio, video)
- Evaluarea
- Complexitatea limbajului
- Actualitatea subiectului
- Interesul elevilor
- Registrul de limbă
- Lungimea documentului etc.

Am realizat o bancă de resurse brute, cu fișe specifice. Documente pentru resurse brute pot fi găsite pe : **France TV, TV5 Monde, RFI, Youtube, 1jour1actu.**

Găsim , de asemenea, și resurse didactizate, pe următoarele site-uri:

FLEgénéral

Enseigner TV5Monde

Bonjour de France

Numérique et FLE

Apprendre et enseigner le français avec RFI

Bruxelles FLE

La boîte à outils pédagogiques

Littérature

TV5Monde littérature

Littérature et défi internet

DNL Histoire

Le fil plurilingue

TV5Monde histoire

DNL Géographie

Le fil plurilingue

Canopé

Dar cel mai important este că am învățat să realizăm exerciții interactive, cu ajutorul următoarelor instrumente :

- Word Wall,
- canva: hărți mentale, afișe, vidéo
- quiz,
- google forms,
- Quiziss
- ancel garden,
- padlet
- photofunia
- Genially
- Flipgrid – pentru înregistrări audio video
- Kahoot
- Powtoon
- framacart
- LearningApps
- Vocaroo – pentru a înregistra audio
- Calaméo – cărți poștale și hărți geografice

Aspectul negativ al acestor instrumente este accesul limitat la utilizarea gratuită.

Așadar, mai întâi alegem, apoi didactizăm. Căci este necesar să didactizăm resursele înainte de a le exploata la clasă. Trebuie să le didactizăm apoi să planificăm, să adaptăm la predarea în prezență, la distanță sau hibrid.

Informațiile asimilate imi sunt utile in toate aspectele actului didactic: predare/ învățare / evaluare. Cu ajutorul instrumentelor digitale studiate, se pot realiza secvențe didactice pentru dezvoltarea celor 4 competențe generale ale predării limbilor străine : dezvoltarea capacității de receptare scrisă / orală, dezvoltarea capacității de exprimare scrisă / orală și, cel mai important, dezvoltarea competențelor transversale. Am creat teste de evaluare / recuperare a materiei sau fișe de lucru cu ajutorul platformelor / softurilor : LearningApps, Quiziss, Padlet etc.

Aceste experiențe sunt deosebit de utile și ar trebui utilizate de către toți profesorii, indiferent de disciplina predată. Pentru mine a reprezentat o mare provocare și mă bucur să spun că am reușit să-mi întrec limitele și să realizez că nu trebuie niciodată să te plafonezi, să încetezi să descoperi și să înveți lucruri noi, mai ales cele foarte utile in meseria aleasă. In concluzie, cursul de formare *Intégrer le numérique en cours de FLE* (Integrarea mijloacelor TIC in predarea limbii franceze, limba străină) a fost complet, instructiv și foarte util.

BIBLIOGRAFIE

- *Intégrer le numérique en cours de FLE* – curs de formare profesională, formatoare dna Isabelle Barrière, reprezentant CREFECO

SITOGRAFIE

- <https://www.isabellebarriere.eu/moodle/mod/data/view.php?id=46>
- <https://didacto.ro/educatia-in-era-digitala-care-este-rolul-profesorului/>

TEHNICI DE INTERVENȚIE COMPORTAMENTALĂ ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PRIMAR

PROF. ÎNV. PRIMAR, VOICAN LAURA
LIC. TEHN. „I. C. PETRESCU” – STÂLPENI
JUD. ARGES

Motivele posibile pentru care un elev este dificil sunt - dificultăți de învățare și tulburări comportamentale fie ca entitate psihiatrică, fie ca urmare a unei educații familiale deficitare.

Cauzele comportamentelor problemă trebuie identificate, pentru că raportarea la elev și predarea vor trebui pe cât posibil individualizate, trebuie implicați părinții acolo unde este posibil, iar există o suspiciune puternică a existenței unei patologii este necesară consultarea unui specialist.

Pentru *dificultățile de învățare*, este vorba despre tulburări observate pentru prima oară în procesul acumulării cunoștințelor școlare despre scrisul, cititul, calculul matematic și învățarea regulilor gramaticale.

Manifestările descrise sunt denumite dislexii, disgrafii, discalculii, termeni despre care unii autori consideră că denumesc o simptomatologie instalată brusc la o persoană care a achiziționat deja limbajul scris și citit, iar alții îi consideră în continuare adecvați și pentru copilul aflat în procesul dezvoltării ariilor de învățare a cititului și scrisului.

Dintre criteriile abordate, dificultățile în învățare și în folosirea abilităților așa cum indică prezența a cel puțin unuia dintre simptomele, pentru o perioadă de jumătate de an acestea au persistat în ciuda eventualelor intervenții.

Astfel regăsim incorectitudinea sau ritmul foarte lent și cu mare efort în citire, dificultăți în a înțelege ceea ce citește, dificultăți în ortografiere și dificultăți ale expresiei grafice, multiple erori de gramatică, punctuație și proastă organizare a paragrafelor.

De asemenea apar dificultăți „*în a stăpâni sensul numerelor, calculul matematic și dificultăți cu raționamente matematice.*”(Gherguț, A., 20011, p. 105)

Dislexia apare ca fiind o tulburare caracterizată printr-un deficit important al achiziționării cititului și care nu are o cauză demonstrabilă la nivel senzorial, o tulburare emoțională sau întârziere mentală, dar nici cauze externe precum dezavantajele economice sau culturale. De aceea, acești elevi pot prezenta și dificultăți motorii de coordonare fină sau asociază și alte tulburări de învățare disgrafia și discalculia, iar fiind dată prezența acestui deficit, ei pot avea dificultăți și în dobândirea altor deprinderi școlare.

Din experimentele făcute se poate arăta că există evidențe clare pentru ipoteza că dislexia poate fi determinată de factori ereditari, unele studii genetice au confirmat caracteristicile neurobiologice ale abilităților fonologice, dificultățile de citit au un pronunțat caracter familial și studiile centrate pe importanța factorilor sociali arată că în familiile cu statut economic înalt și cu interes pentru citit, frecvența acestei afecțiuni este mai mică.

Privind *disgrafia* o serie de caracteristici spun că este o importantă tulburare de învățare a comunicării prin scris care nu este atribuită întârzierii mintale sau unor boli senzoriale, neurologice, tulburărilor emoționale, dezavantajului economic, cultural sau instrucției inadecvate.

Din punct de vedere neuropsihologic avem dificultăți în integrarea vizuo-motorie, atunci când copilul poate să vorbească și să citească dar nu poate executa corect operațiile motorii necesare pentru a desena simboluri grafice precum literele.

Copilul are dificultăți în revizualizare, el poate să citească și să recunoască cuvintele dar nu poate să revizualizeze literele și să scrie corect după dictare.

Dezvoltarea analizatorului mioartrokinetic este întârziată iar copilul este incapabil să deseneze corect simbolurile grafice.

Există deficiențe în formulare și sintaxă, adică poate copia corect simbolurile grafice dar nu le poate organiza într-o exprimare bogată cu valoare de comunicare, unde trăsătura esențială a acestei tulburări constă în incapacitatea de a compune un text scris.

Școlarul mic face greșeli de exprimare, gramaticale, de punctuație și de organizare a frazei, de asemenea are o grafică defectuoasă cu literele prost desenate, sintaxa este simplificată, primitivă, lipsită de nuanțări. De asemenea compoziția relatării este săracă, la fel și organizarea paragrafelor, iar deseori, prezintă asociat și alte tulburări de învățare, adesea putând dezvolta secundar trăiri depresive/anxioase ca urmare a conștientizării deficitului.

Discalculiile tulburări de învățare a calculului matematic, se caracterizează printr-o afectare în dezvoltarea și dobândirea deprinderilor școlare, respectiv a capacității de calcul aritmetic, suficient de severă ca să fie observată ca factor deranjant în activitatea școlară.

Debutul acestei condiții nu este foarte precis, părinții acestor copii observă treptat aceste dificultăți și reclamă că *nu-i place matematica, deși la alte materii se descurcă*, iar acestor copii le este dificil să facă un calcul matematic, au nevoie să numere pe degete, să scrie una sub alta și să folosească ciorna.

Din punct de vedere neuropsihologic apar dificultăți în învățarea denumirii numerelor, scrierea lor, înțelegerea conceptelor de combinare și separare, în folosirea semnelor și operarea cu ele, apar dificultăți în înțelegerea conceptului de valoare, dificultăți în alinierea numeralelor, în menținerea ordonării lor și toate aceste greșeli au un anumit pattern pentru eroare, o inacuratețe a calculului, socotesc cu multă greutate în minte, au probleme cu reprezentarea grafică a informației.

Pentru tulburările de învățare nu există un tratament specific, dar pot fi identificate ariile de disfuncționalitate, se evaluează dificultățile de limbaj sau deficitale senzoriale, ori de coordonare vizuo- motorie care agravează deficitale, se evaluează problemele de atenție sau memorie care agravează simptomatologia și se evaluează reacțiile/tulburările afective secundare – anxietate/depresie, dar și gradul de frustrare.

A doua etapă presupune „*stabilirea unui program adecvat de învățare pe baza observațiilor anterioare și pe adecvarea instructajului.*” (Răduț, T. R., s. a. 2015, p. 208)

Prezența tulburărilor comportamentale la un copil ne vorbește, de obicei și despre un mediu familial patogen, ca în cazul oricărei trăsături de comportament avem de-a face cu o împlinire a factorilor genetici, structura și funcționarea creierului cu cei care țin de mediu.

Elevul cu tulburări comportamentale nu și-a format un atașament sănătos și nu simte nevoia să facă pe plac adultului, nu i-au fost impuse anumite norme de comportament, deci nici nu le va internaliza.

Elevul are nevoie de reguli, chiar dacă paradoxal, deși simțul comun ne spune că nici unui copil nu îi plac regulile, dezvoltarea lor armonioasă și echilibrul emoțional de mai târziu, depind de ele, iar cei care au încercat să nu impună nici un fel de reguli, pe termen lung, au avut eșecuri educaționale.

Școala ar trebui să fie locul unde se impun limite, cu consecvență dar cu blândețe, unde se aplică reguli în mod constant, iar încălcarea acestora este prompt sancționată, este vorba de un mediu în care lucrurile sunt explicate pe înțelesul copiilor, împreună cu consecințele pozitive ale respectării unei norme, dar și cu sancțiunile pe care o conduită rebelă le presupune.

Este necesară construirea unei imagini de sine pozitivă, chiar dacă nu pare interesat de părerea pe care o produce, uneori este arogant și pare foarte sigur pe sine, copilul cu tulburări comportamentale este nesigur și singur în interiorul lui.

Imaginea de sine este un concept important în psihologie, mai ales prin prisma faptului că ea mediază relațiile cu ceilalți, performanța fiecăruia dintre noi și starea de bine cu privire la tine însuși, deoarece ne interesează felul în care ceilalți ne privesc și ne evaluează.

De altfel, există teorii în psihologia socială care arată că ne construim imaginea de sine bazându-ne nu doar pe realizările obiective pe care le avem, ci mai ales pe feedback-urile pe care ni le oferă și care funcționează ca niște *oglinzi care ne reflectă*.

Încă și mai important este faptul că vom ajunge să interiorizăm aceste percepții și să acționăm conform lor, iar faptul că cineva ne laudă, încurajează, consideră valoros, va genera niște efecte spectaculoase, nu doar în plan intern, subiectiv, ci și al performanței.

Practic, este vorba despre faptul că atunci când te aștepti ca elevii tăi să fie buni, inteligenți, creativi și le-o spui, când vii cu această atitudine față de ei, în mod real performanța lor va crește, ei încercând să se conformeze așteptărilor.

În fapt, în fiecare elev există un set unic de capacități, abilități și interese cu înclinații spre un domeniu – tehnic, artistic, sportive iar aceasta va motiva modul de acțiune, și perseverența continuării și la atingerea în cele din urmă, la performanță.

Din păcate, mult timp sistemul nostru de învățământ a mizat pe această universalitate artificială, copilul *bun la învățătură* fiind cel care, în fapt, memora cel mai bine la toate materiile.

Nu în ultimul rând, este de subliniat faptul că tulburările comportamentale pot ascunde o patologie depresivă, iar în multe familii din zone defavorizate, din cauza unor factori cumulați ca sărăcia, șomajul, migrația forței de muncă și preluarea sarcinii îngrijirii copiilor de către rude.

BIBLIOGRAFIE

1. Gherguț, Alois,(2001), *Psihopedagogia persoanelor cu cerințe speciale. Strategii de educație integrată*, Editura Polirom, Iași;
2. Răduț-Taciu, R., Bacoș M. D., Chiș, O., coord. (2015), *Tratat de management educațional pentru învățământul primar și preșcolar*, Editura Paralela 45, Pitești;

CULTURA ORGANIZAȚIONALĂ CA STARE DE SPIRIT; IMPACT ASUPRA PERFORMANȚELOR ÎN EDUCAȚIE

**Prof. VOICU ADINA LAURA
COLEGIUL DOBROGEAN „SPIRU HARET” TULCEA**

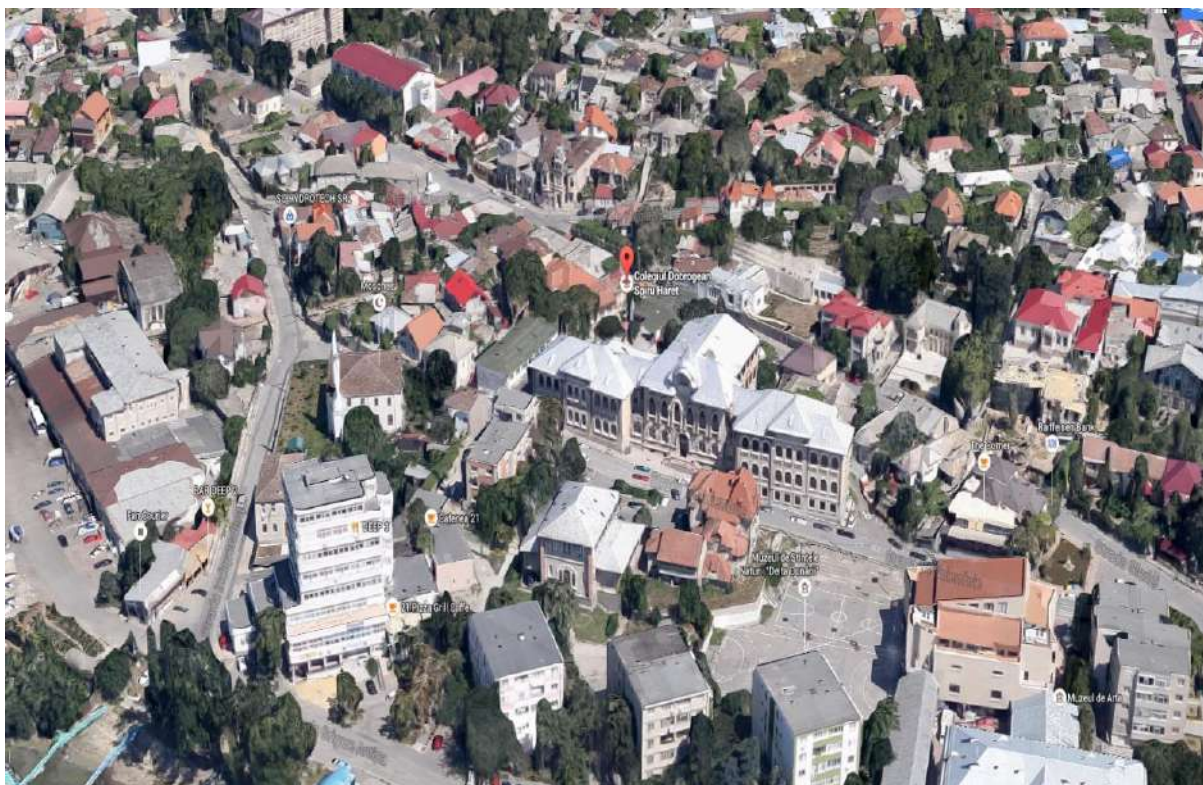
În societatea postmodernă, școala ca instituție a cunoașterii deține o poziție fundamentală. Măsura dezvoltării unei societăți poate fi relevată nu numai de indicatori economici și de calitate a vieții, ci și de cei care privesc educația și calitatea școlii, respectiv de indicatori referitori la modul de organizare a cunoașterii și a învățării, de tipurile de performanțe așteptate, de calitatea activității educative și de modalitățile de distribuire în societate a educației.

Cheia calității unității noastre școlare, parte a învățământului preuniversitar de elită, constă în termenul de “adaptare”: o adaptare la vârsta elevilor, la stilurile lor de învățare, la valorile societății românești, la nevoile elevilor, la perspectivele lor de viitor. Un învățământ preuniversitar de calitate presupune integrarea valorilor și principiilor democratice, a drepturilor și obligațiilor partenerilor, fiind conceput într-un spirit de transparență, responsabilizare și implicare, atât a școlii ca furnizor de educație, cât și a familiei – elev și părinte – ca beneficiar al serviciului educațional.

Analiza culturii organizaționale și a calității serviciilor educaționale oferite de Colegiului Dobrogean “Spiru Haret” Tulcea am efectuat-o plecând de la experiența de profesor titular al acestui lăcaș de cultură și ca director adjunct al unității de învățământ, precum ca și promotor al tradiției ca fost absolvent al colegiului, împreună cu soțul, fiica, mama, nepoate și cumnați.

Colegiul Dobrogean “Spiru Haret” Tulcea reprezintă pentru Dobrogea cea mai veche și renumită instituție de învățământ preuniversitar, cu 135 de ani de experiență în performanță, cu o tradiție adâncă în plămădirea și creșterea caracterelor de învingători, cu peste 700 de generații de profesori ce au clădit generații, învățându-le să prețuiască cultura, munca, viața și neamul.

Astăzi Colegiul Dobrogean “Spiru Haret” Tulcea este o instituție modernă de învățământ, orientată spre formarea unor adulți a căror personalitate să le permită integrarea cu ușurință în cadrul valorilor europene și mondiale. Unitatea noastră școlară dispune de o monumentală clădire construită între anii 1925-1927, aparținând patrimoniului UNESCO și a fost declarată școală europeană în 2008, în centrul istoric al orașului Tulcea, într-un perimetru de o importanță educațională deosebită, flancat de 6 Centre de cultură și istorie dobrogeană: Muzeul de Etnografie și Artă populară, Centrul Național de informare turistică- clădire monument istoric, Centrul Ecoturistic Delta Dunării, Muzeul de Artă-fost Palat Administrativ al Sangeacului de Tulcea, denumit atunci și Conacul Pașei, Monumentul Eroilor din Războiul pentru Independență și Moscheea Azizie, cea mai mare moschee construită de Imperiul Otoman în Dobrogea. Spațiile de învățământ sunt în momentul acesta la nivelul standardelor de acreditare, oferind un confort sporit atât elevilor cât și cadrelor didactice. Activitatea didactică se desfășoară în 32 de săli de clasă, din care 13 sunt specializate pe diverse domenii de interes. Școala noastră este dotată cu o bibliotecă modernă amenajată conform standardelor actuale, funcționând într-un spațiu propriu, cu mobilier adecvat și având în dotare peste 61300 de volume și un număr însemnat de manuscrise și cărți rare. Totodată unitatea noastră școlară deține un muzeu cu dovezi ale evoluției învățământului dobrogean cu accent pe performanțele Colegiului.



Vedere din satelit a Colegiului Dobrogean Spiru Haret Tulcea- sursa Google maps

Misiunea Colegiului Dobrogean Spiru Haret Tulcea reprezintă rațiunea de a fi, motivul fundamental pentru care organizația există, ea prezintă pe scurt “filozofia” școlii. Consider că ea derivă din nevoile de educație identificate și din viziunea comună a diferitelor grupuri de interes (elevi, părinți, profesori, manageri, reprezentanții comunității locale). În unitate este acceptată ca esență a culturii organizaționale, este împărtășită, asumată, afișată și cunoscută de toate grupurile de interes din școală. Valorile care dau coerență și perspectivă activității noastre sunt: **Dezvoltare:** Dotarea cu echipamente, resurse materiale și instrumente de lucru și perfecționarea continuă a personalului angajat. **Calitate și eficiență:** Furnizarea de servicii de calitate, care să contribuie la asigurarea unui standard de performanță continuă beneficiarilor direcți și indirecti, fiind un determinant direct al performanțelor individuale și implicit al rezultatelor. **Lucrul în echipă:** Promovarea unui stil managerial democratic (folosind metodele participative și consultative) pentru a dezvolta un climat organizațional pozitiv, o stare de spirit armonioasă a angajaților, cu o scară a valorilor solidă, cu atitudini, opinii și credințele sănătoase. **Colaborare:** Dezvoltarea de noi parteneriate cu furnizori de educație nonformală și informală de înaltă factură morală și continuarea relațiilor cu partenerii județeni, regionali, naționali și europeni.

Viziunea școlii este *“O școală cu prestigiu și tradiție, o șansă la performanță pentru fiecare”* Colegiul Dobrogean “Spiru Haret” Tulcea își propune:

- Să asigure accesul la toate nivelurile și formele de învățământ, indiferent de condiția socială și materială, de sex, rasă, naționalitate, apartenență politică sau religioasă, din perspectiva formării abilităților și competențelor pentru realizarea succesului personal și profesional, în contextul actual de membri ai comunității europene;
- Să dezvolte interesul pentru emancipare și educație permanentă, printr-un învățământ axat nu numai pe nevoile limitate ale unei profesii, ci și pe disponibilitatea continuă pentru cunoaștere și acțiune;

- Să asigure fiecărui elev condițiile pentru cea mai bună, completă și utilă dezvoltare, în parteneriat cu actorii sociali, promovând toleranța și înțelegerea între copiii de origine socio-culturală și etnică diferită;
- Să creeze cadrul organizatoric și functional favorabil schimbării, creșterii calității serviciilor educative și a contribuției acestora la dezvoltarea personală a elevilor și a comunității, promovării valorilor europene și ale cetățeniei active;
- Să formeze absolvenți autonomi, responsabili, în măsură să decidă asupra propriei cariere și să se integreze activ și constructiv în grupuri sociale diferite: familie, mediu social, societate în general;
- Să dezvolte la fiecare elev competențele sociale pentru reușita școlară: comunicare, gândire critică, luarea deciziilor, etc.;
- Să cultive sensibilitatea față de valorile moral-civice, respectul pentru om, natură, mediul înconjurător.

Relații interpersonale și intergrupale: la nivelul colegiului există mai multe tipuri de relații după modul în care asigură coeziunea socială: relații de cooperare între elevi și dascăli, între părinți și colectivul de profesori și departamentul de management, între personalul auxiliar și cel didactic; relații de subordonare și supraordonare conform organigramei; relații de toleranță manifestată atunci când indivizi sau grupuri diferite au scopuri și interese diferite; relații de competiție între elevi sau între profesori, care apar atunci când concură asigurând creșterea performanței; relații de marginalitate, manifestate atunci când se participă la grupuri diferite fără a exista o identificare propriu-zisă cu niciunul dintre grupuri; rare relații conflictuale, care se instalează în măsura în care nu au devenit efective relațiile de toleranță și compromis.

Modalitățile de motivare și promovare a performanței: premiarea elevilor distinși la concursurile regionale, naționale și internaționale la Gala premiilor de excelență a colegiului-cu medalii, diplome și stimulente financiare, gală ce se desfășoară anual în ziua Sfinților Constantin și Elena, patroni spirituali, pe scena teatrului Jean Bart Tulcea, un spectacol în sine dedicat tuturor părților implicate în educație: părinți, profesori, reprezentanții comunității și a partenerilor educaționali, cu acordarea titlului de Profesorul de excelență a anului la CDSH-premierii desfășurate cu ocazia Zilelor școlii, popularizarea olimpicilor în holul de onoare a școlii, prin afișarea fotografiilor cu etichetarea premiilor obținute în ultimii 2 ani calendaristici, pe site-ul instituției și în mass-media, la Târgul de ofertă educațională desfășurat anual cu sprijinul ISJ Tulcea.

Anual au loc ample manifestări culturale – științifice sub genericul “Zilele Școlii”, în cadrul cărora sunt organizate simpozioane pe diferite teme, sesiuni județene de comunicări științifice ale profesorilor și elevilor, mese rotunde, lansări de carte, întâlniri cu scriitori și personalități de seamă, vizite, excursii și seri culturale distractive. Marcăm dimensiunea europeană prin celebrarea de evenimente de nivel european: 28 septembrie- „Ziua dreptului de a ști”, 13 noiembrie- „Ziua educației nonformale”, 9 mai- „Ziua Europei”, 26 septembrie- „Ziua internațională a limbilor străine”, săptămâna ”Media Literacy- Global Media and Information Literacy week”, eveniment UNESCO, 1-19 noiembrie- „19 zile de prevenire a abuzurilor și violenței împotriva copiilor și a tinerilor” în cadrul proiectului educațional de parteneriat cu Federația internațională a comunităților educative- FICE România, Programul european de promovare a utilizării creative, utile și sigure a internetului de către copii, coordonat de asociația: „Salvați copii”: „Facilitatorul Ora de Net”, „Zilele Francofoniei”- organizate anual în luna martie. În cadrul acestor acțiuni sunt invitați elevi și de la alte colegii din țară dar și școlile cu care avem proiecte de parteneriat.

Un loc aparte în activitatea cadrelor didactice și elevilor îl reprezintă editarea revistelor “Apirații” și “Apirații literare”. Publicațiile valorifică imensul potențial de valori de care dispune colegiul, au fost onorate cu distincții județene și naționale și reunește într-o aleasă

formulă literar-științifică poezii, proză, traduceri, eseuri, recenzii, referate având ca autori elevii și cadrele didactice ale colegiului, contribuind la instruirea tinerilor cu noi cunoștințe în diferite domenii de cercetare și creație: literatură, limbi moderne, geografie, istorie, biologie, informatică bazându-se pe formarea gustului în spiritul valorilor autentice ale dragostei și responsabilității pentru cuvântul scris.

În cadrul colegiului funcționează 2 trupe de teatru, una formată din elevi de gimnaziu și cealaltă din elevi de liceu, care au obținut rezultate remarcabile la diverse concursuri județene, regionale și naționale.

În școală funcționează Cenaclul literar "Aspirații" a cărei activitate bogată este recunoscută la nivel național. Tinerii remarcabili ai colegiului nostru au deja o carieră internațională, sunt cadre didactice universitare, ducând spiritul haretist și pe alte meleaguri. Oportunitățile oferite de instituție formării abilităților, stimulării talentelor și integrării intereselor tinerilor elevi sunt numeroase. Elevii noștri se formează în cabinete și laboratoare moderne, utilizează conexiunea la internet și cele peste 61.000 de volume ale bibliotecii liceului, peste 7000 de titluri fiind în limbile engleză și franceză, vizitând muzeul ce ilustrează istoria acestei școli sau participând la prelegeri și activități cultural-artistice în amfiteatrul cu 70 de locuri și dotat cu mijloace multimedia moderne sau în sala de festivități cu peste 150 de locuri. Meritoasele premii ale elevilor noștri "tapetează" holurile clădirii, dovada nivelului ridicat de performanță în pregătirea științifică, sportivă sau a stimulării spiritului creator în cenaclul literar "Aspirații", înființat în martie 1968 de către profesorul Bucur Gheorghe: "În cei 50 de ani de activitate a cenaclului, tinerii creatori elevi din diferite generații au dat expresie artistică unor nobile gânduri și sentimente în "aspirațiile" lor de bine și frumos". Revistele școlare "Aspirații" și "Aspirații literare" se desprind din trunchiul creator comun al colectivului de dascăli și elevi scoțând la lumina tiparului dovezile de viață ale puternicelor caractere ce plămădesc împreună. Revista școlii este o carte de vizită și o oglindă a forțelor ei spirituale, a competenței și responsabilității.

"Ce este școala pentru noi? Nu pot spune....Pot ști doar ce a însemnat pentru mine: refugiul unui călător neinițiat în tainele lumii și mai apoi rampa de lansare în descifrarea orizonturilor noi"- afirmă eleva Pantelie Georgiana-Cătălina, clasa a XII-a, an școlar 2003/2004. "A fi eleva Colegiului Dobrogean "Spiru Haret" mi-a deschis un univers nelimitat de posibilități. Am aflat aici că liceul este, în esență, o încercare în timpul căreia înveți să lupți pentru ceea ce îți dorești, începi să te afirmi și îți conturezi drumul pe care vei merge mai departe"- declară eleva Andreea Udrea, absolventă clasa a XII-a cu media 10, șef promoție an școlar 2015/2016, în prezent studentă la Universitatea de medicină din București. Elevul Suhov Ioan, multiplu premiat, olimpic național, clasa a XII-a, acum student admis primul la Facultatea de psihologie din București, ne împărtășește din experiența haretistă: "Este greu și puțin relevant a se face o sinteză sociologizantă a motivelor pentru care un elev ar alege să studieze la Colegiul Dobrogean "Spiru Haret". A fi elev la Haret înseamnă a fi deschis spre viitor, totodată acordând atenția cuvenită prezentului și respectul corespunzător trecutului. Înseamnă să fii parte din una din acele generații care, de 135 de ani, consolidează un Ideal. Acela al învățării de dragul cunoașterii, ce aduce după sine caractere și mai apoi, succes pragmatic. Ori, nimeni altcineva în afară de "Spiru" - prin toți profesorii absolut deosebiți ce îl formează - nu m-ar fi putut învăța că mulțumitor înseamnă o notă deosebită, dar care nu ar avea nicio valoare fără compania unor oameni la fel de valoroși! Formându-mă și dezvoltându-mă plenar, anii de liceu sunt un pas, doar că la "Spiru" acesta pare să fie mai apăsător: acordând atenție programei școlare, dar și extrașcolare și, mai ales, focalizându-se pe o axiologie solidă. Iar, succesul vine apoi. De asta sunt sigur! "

Colegiul Dobrogean „Spiru Haret” Tulcea își structurează țintele și opțiunile strategice bazându-se pe valorile europene:

1. *PRINCIPIUL EGALITĂȚII DE ȘANSE*, conform căruia oamenii au șanse egale de a se exprima, de a învăța și de a deveni furnizori de informații și valori general valabile: adevăr, bine și frumos, nediscriminare, șanse egale la educație;
2. *MOTIVAREA PENTRU ÎNVĂȚAREA PE TOT PARCURSUL VIEȚII*, conceptul de dezvoltare durabilă cu scopul de a avea tineri cât mai bine pregătiți pentru a face față provocărilor prezente și viitoare, competențele personale și profesionale ale elevilor prin stimularea acestora;
3. *COOPERAREA DIRECTĂ* a elevilor, părinților și a profesorilor cu rețele școlare naționale și internaționale;
4. *DIALOGUL INTERCULTURAL* prin activități de parteneriate europene, desfășurate la nivelul instituției noastre.

Aceste valori s-au dezvoltat pe parcursul a 136 de ani de când Colegiul Dobrogean „Spiru Haret” Tulcea scrie istorie. Înființat la 14 noiembrie 1883, într-un climat de efervescentă vibrație a spiritului românesc de la sfârșitul veacului al XIX-lea, colegiul își deschidea porțile sub numele de Gimnaziul Real de Băieți Tulcea. Datorită dragostei și devotamentului unor dascăli de înaltă ținută profesională, gimnaziul se consolidează și la 11 septembrie 1897 se transformă în liceu. Învățământul din țara noastră cunoaște o perioadă de prosperitate odată cu venirea la conducerea Ministerului Instrucțiunii Publice a devotatului cărturar și pedagog Spiru Haret, a cărui operă școlară și spirituală a fost rezultatul concepției înaintate a marelui om de cultură, animat de sentimente patriotice și democratice înalte, cu vederi progresiste, a unui adevărat precursor al ideilor de organizare științifică a școlii românești. Pentru întreaga țară, dar mai ales pentru Dobrogea, Spiru Haret a fost cu adevărat "omul școlii" și "prietenuț țărănimii", punând mult suflet în rezolvarea problemelor specifice dobrogene. Spiru Haret figurează în istoria liceului tulcean drept un constant prieten al școlii, un ocrotitor de nădejde al ei în momentele sale cele mai delicate. Un document valoros atestând împrejurările în care s-a construit în anul 1902, primul local propriu al școlii a fost "Actul comemorativ" găsit în temelia clădirii școlii noastre cu prilejul demolării ei în 1969. Datat la 14 iunie 1902, actul este semnat de prestigiosul om de știință Spiru Haret, pe atunci ministrul Instrucțiunii Publice și al Cultelor, care onorase cu prezența acțiunea de punere a temeliei noii clădiri: "Scopul învățământului nu este numai instruirea ci și educațiunea tinerimii; și aceasta a doua parte este mai importantă și mai grea de realizat decât cea dintâi." (enunța Spiru Haret, ceea ce va deveni deviza viitoarei școli). Primul local al școlii, construcție foarte veche din timpul ocupației turcești, se afla pe locul unde astăzi se înalță partea centrală a clădirii moderne și impozante care poartă pe frontispiciu numele ilustrului om al școlii, Spiru Haret.

De aici, de pe băncile Colegiului Dobrogean "Spiru Haret", au plecat să slujească știința și cultura românească, absolvenții:

- academicienii – Constantin Bratescu (geograf), Orest Tafrali (istoric), Nicolae Cornateanu (biolog), Nicolae Dinulescu (inginer);
- savanții: Alexandru Arbore, Paul Nicorescu, Sergiu Condrea, Ovidiu Voicu;
- profesorii universitari doctori: Constantin Caloghera, Enciu Minciu, Alexe Cristea, Dan Potolea, Edmond Berceanu, Marin Ciurel;
- filologii: Mioara Avram, Victor Ivanovici, Gheorghe Nedioglu;
- scriitorii: Gheorghe Eminescu, Traian Cosovei, Emilia Caldararu, Pavel Dan;
- compozitorii: Dumitru Chiriac, Ludovic Paceag;
- pictorii: Constantin Calafeteanu, Anton Lazar, Albert Poch;
- actorii: Toni Buiacici, Costel Constantinescu, Radu Gheorghe, Natalia Lefescu, Virginia Mirea;
- arheologul dr. Victor Bauman;
- geologul Vasile Bacalu și mulți alții.

Fiind cea mai veche instituție de învățământ dobrogean continuăm să scriem istorie, să evoluăm împreună cu istoria și să ne lăsăm amprenta istorică în educație. Școala noastră dorește să ofere fiecărui elev mijloacele materiale și spirituale de a se afirma, competența de a deține și utiliza informația, oportunitatea de a deschide noi orizonturi de integrare în comunitate, în societatea europeană, în concordanță cu valorile umanității și adaptate la traiectoria de evoluție macroeconomică.

Rămânem fideli totodată dezideratului : "Educația este ceea ce rămâne după ce-ai uitat tot ce ai învățat în școală"- Albert Einstein, și continuăm să furnizăm societății și timpului personalității în domenii cheie ale culturii și științei românești și nu numai, tineri dezvoltăți pluridisciplinar, capabili de o integrare imediată în structurile învățământului superior, cu 100% procent de admitere în universități de top din țară și străinătate. Reușim, de asemenea, să păstrăm o tradiție de familie valoroasă, prin educarea de generații întregi ce provin din familii înrudite, bunici, părinți, copii și nepoți, fideli unității noastre de învățământ și stimulăm integrarea în rândurile corpului profesoral a propriilor absolvenți, acum cadre didactice de înaltă factură morală și reputație impecabilă.

Actorii de pe scena educației sunt reprezentați de cadrele didactice și personalul auxiliar, beneficiarii direcți și indirecti precum și de comunitate. Corpul de cadre didactice este în continuă înnoire, datorită pensionărilor din ultimii ani. În ceea ce privește pregătirea profesională și metodică a corpului profesoral, acesta este unul de înaltă factură morală și profund preocupat de investiția în formare și performanță. Activitatea managerială a avut ca obiectiv principal, ridicarea standardului unității de învățământ și obținerea performanțelor școlare la nivelul municipiului Tulcea și al județului. Pentru realizarea acestor deziderate s-a avut în vedere implicarea întregii echipe manageriale, astfel încât activitatea de conducere să fie cât mai eficientă și abordată științific în toate dimensiunile sale. Preocupările echipei și ale managerului în mod deosebit au vizat activitățile de parteneriat cu ONG-uri și reprezentanți ai instituțiilor, deoarece aceștia vor fi viitorii beneficiari ai serviciilor de educație oferite de instituția de învățământ. Dintre preocupările noastre nu au fost excluse nici celelalte cadre didactice, oferindu-le tuturor posibilitatea să se afirme și să se implice în aceeași măsură în activitatea de îndrumare și dezvoltare a elevilor ca personalități. Realizarea obiectivelor propuse se poate vedea prin rezultatele obținute în activitatea didactică, dar și în activitatea extrașcolară prin rezultate la concursuri școlare și olimpiade. Selecția elevilor ce studiază la colegiul nostru se face în conformitate cu legislația în vigoare și cu procedurile proprii. La liceu, pentru clasa a IX-a, repartiția computerizată stabilită la nivel național reprezintă principalul mod de admitere dar pentru specializările matematică informatică intensiv engleză și matematică informatică intensiv informatică se organizează testare la disciplinele engleză, respectiv matematică, după o procedură specifică colegiului. Elevii de liceu sunt admiși la clasele cu profil engleză intensiv și informatică intensiv pe baza promovării cu media minimă 6 a unei testări la limba engleză, respectiv matematică, și conform mediei de admitere. În vederea popularizării ofertei școlare se organizează o caravană în școlile gimnaziale, se participă la Târgul de ofertă educațională, se publică în massmedia, se organizează Ziua Șolii, Gala premiilor de excelență a CDSH găzduită de Teatrul Jean Bart, Serbarea clopoțelului – absolvirea claselor a XII-a. Profilul absolventului C.D.S.H. va include un set de valori pe care ne propunem să le definim prin toate activitățile școlare și extrașcolare care se vor desfășura. Aceste valori, pe care ne propunem să le promovăm sunt:

Curajul de a avea puterea să facă numai ceea ce este bine și de a-și urma propria conștiință;
Judecata înțeleaptă care să-i permită înțelegerea valorilor, stabilirea priorităților, gândirea prin

prisma consecințelor acțiunii lor și fundamentarea deciziilor pe cel mai autentic spirit practic; **Integritatea** necesară să spună întotdeauna adevărul și pentru a acționa onest în orice situație; **Bunătaea** pentru a manifesta în orice împrejurare grijă, compasiune, prietenie și generozitate față de ceilalți;

Perseverența în a găsi puterea de a merge mai departe în ciuda dificultăților;

Respectul–pentru a arăta considerație față de oameni, față de autorități, față de proprietate și, față de propria persoană;

Responsabilitatea– pentru a duce la îndeplinire cu consecvență obligațiile care le revin, asumarea răspunderii pentru propriile acțiuni;

Autodepășirea - pentru a da tot ce este mai bun în orice împrejurare, pentru a se raporta la cei mai buni și mai valoroși. Elevii haretști sunt recunoscuți în comunitate după însemnele școlii reprezentate de ținută decentă formată din cămașa albastru deschis, pantalonul/fusta neagră și taiorul/sacoul negru. Ținuta oficială la festivitatea de premiere sau la Gala premiilor de excelență a CDSH este reprezentată de cămașa albă, pantalonul/fusta neagră și cravat/eșarfa/papionul roșu.

Părinții elevilor noștri sunt constituiți în Asociația de părinți a CDSH Tulcea, numărând în anul școlar 2017-2018 752 membri (84,5% din totalul de părinți ai elevilor CDSH). Președintele acestei asociații este d-nul Tudor Marian. Asociația s-a constituit ca personalitate juridică în 2007.

Pentru Colegiul Dobrogean "Spiru Haret" Tulcea, comunitatea reprezintă o entitate socială globală în care legăturile dintre membri sunt foarte strânse, iar sentimentul de ingrup este foarte puternic și are rădăcini în tradiții profunde. Ideea de parteneriat între școală și comunitate se bazează pe principiul complementarității serviciilor sociale oferite de către diversele organizații care activează în comunitate. Succesul parteneriatului școală – comunitate locală este bazat pe legătura permanentă, constantă între agenții comunitari și reprezentanții școlii. În demersul nostru organizatoric-educational, contăm pe sprijinul comunității locale, al Prefecturii, al Consiliului Județean, al Consiliului Local Tulcea, al Primăriei, Inspectoratului Școlar Județean Tulcea, al tuturor factorilor implicați sub o formă sau alta în viața școlii, pentru a reuși să facem din colegiul nostru a veritabilă școală europeană. Toate aceste demersuri sunt concentrate pe interesele stricte ale elevului. Elevul este considerat partener în actul educațional și se urmărește dezvoltarea armonioasă psiho-intelectuală, precum și dezvoltarea aptitudinilor fiecărui individ în parte. Înțelegând că fiecare elev este o individualitate și că fiecare își are particularitățile sale, se poate desfășura o activitate constructivă, determinându-l pe fiecare elev să-și dezvolte propriile calități, astfel încât fiecare să fie în stare să-și construiască un ideal în viață și în societate.

Istoria și tradiția pe care Colegiului Dobrogean "Spiru Haret" Tulcea, prin valorile sale, le-a format și le perpetuează, reprezintă factorul esențial de modelare a culturii organizaționale. Cultura organizațională este un concept care crește exponențial ca urmare a modificării structurii resursei umane, prin prisma pensionărilor, și o amplificare a competitivității organizației, prin prisma reducerii numărului de clase din oferta de școlarizare de la 6 la 5, în sistem de învățământ caracterizat de o acerbă competiție pe piața ofertanților de educație. Cultura organizațională se modelează în timp pentru ca unitatea de învățământ să-și mențină statutul de furnizor stabil cu tradiție în performanță, conform viziunii școlii: „O școală cu tradiție și performanță, o șansă la educație pentru fiecare”, pentru a reuși să se mențină și să se dezvolte, să asigure un sentiment de stabilitate și siguranță pentru membrii săi. Dezvoltarea conceptului este favorizat de reconsiderarea rolului pe care resursa umană îl are în evoluția organizației școlare. Cultura organizațională orientată către performanță înseamnă, pe de-o

parte, un suport pentru managementul performantei si, în al doilea rând, respectarea unui set de principii.

- * Definirea țințelor strategice în Planul de dezvoltare instituțională și a standardelor cheie de pentru translatarea obiectivelor strategice până la nivelul fiecărui actor pe scena educației;
- * Orientarea către acțiune prin asumarea de către membrii echipei de roluri active în activitatea organizației și nu doar de simpli executanți de ordine;
- * Practicarea unui model de comunicare care să asigure informații corecte și accesibile tuturor în scopul constientizării fiecărui membru al echipei asupra impactului pe care îl are acțiunea fiecăruia asupra rezultatelor organizației școlare;
- * Creșterea performanțelor școlare prin atragerea și stimularea permanentă a cadrelor și elevilor;
- * Dezvoltarea unei culturi a învățării, permanente și inovatoare, prin stimularea participării la cursuri cu valoare europeană adăugată, schimburi de bune practici regulate;
- * Orientarea către excelență

Modelarea culturii organizaționale a colegiului se realizează și datorită creșterii ponderii etniilor în colectivul de cadre didactice și elevi, aproape 25% din elevii școlarizați aparținând etniilor rușilor-lipoveni, macedonene, italiene, ucrainene, turco-tătare, în concordanță cu structura multiethnică cosmopolită a orașului Tulcea, inserând cu succes comportamentele, valorile și tradițiile noi ale resursei umane reînviată permanent la cultura organizațională a Colegiului Dobrogean "Spiru Haret" Tulcea.

Tot ceea ce semnifică imaginea externă și internă a unei organizații poartă cu ele încărcătura constelației de valori, simboluri, obiceiuri etc. Cultura organizațională, este una dintre dimensiunile organizației care reunește aspectele organizaționale într-un sistem colectiv desemnificării simbolice. Cultura exercită o influență considerabilă asupra premiselor deciziilor asupra comportamentelor și actelor managerilor și personalului. și pe optica politicilor educaționale ale învățământului românesc corelate la politicile europene în domeniul educațional, sintetizate în programul „Europa 2020”, implicând elemente privind: etosul instituției, coeziune, climat, lucru în echipă, având ca finalitate dezvoltarea resurselor umane și stabilirea unei ștachete a performanței pentru generațiile următoare de hărețiști.

Colegiul Dobrogean "Spiru Haret" Tulcea trăiește prezentul, valorificând cu demnitate și conștiință profesională tradițiile bogate, înscriindu-se pe un drum ascendent în elita învățământului românesc. Pentru cadrele didactice, elevii și toți cei atașați de această unitate școlară, fiecare clipă de prezent devine trecut și, implicit, istorie.

BIBLIOGRAFIE

Pat Hedges- *"Increasing Profitability by Effective Use of Learning"*, Kogan Page Ltd., London, 1997, pag. 37

<http://www.spiruharet-tulcea.ro/conducere/pdi2017-2021.pdf> referitor la Planul de dezvoltare instituțională a CDSH Tulcea

OPTIMIZAREA SERVICIILOR EDUCATIONALE ÎN VEDEREA INTEGRĂRII ELEVILOR CU CES

Prof. Vrînceanu Aurora

Grădinița Nr.6 Focșani

Dezvoltarea elevilor cu CES nu poate să aibă loc decât într-un context de resurse ce se impun a fi abordate nediscriminativ, iar climatul în care acești elevi se dezvoltă trebuie să fie dominat de motivare, încredere în sine, cooperare și acceptare.

Educația copiilor cu cerințe speciale în cadrul învățământului de masă

Cerințele educative speciale desemnează acele nevoi speciale față de educație care sunt suplimentare, dar și complementare obiectivelor generale ale educației. Fără abordarea adecvată acestor cerințe speciale nu se poate vorbi de egalizarea șanselor de acces, participarea și integrarea școlară și socială. Educația integrată se referă la integrarea în structurile învățământului general a elevilor cu CES pentru a oferi un climat favorabil dezvoltării armonioase și cât mai echilibrate a acestor categorii de copii.

Fiecare elev este unic și are valoarea sa, indiferent de problemele pe care le prezintă în procesul de învățare școlară. Fiecare copil prezintă particularități individuale și de relație cu mediul, trăsături care necesită o evaluare și o abordare personalizată. Copiii cu deficiențe au și ei aceleași trebuințe în creștere și dezvoltare. Acești copii au în același timp și anumite necesități particulare, individualizate. Ei sunt diferiți din punct de vedere al temperamentului, motivațiilor, capacității chiar dacă prezintă același tip de deficiențe.

În orice clasă putem găsi copii cu CES. Integrarea copiilor cu CES permite, sub îndrumarea atentă a cadrelor didactice, perceperea și înțelegerea corectă de către ceilalți elevi a problematicii și potențialului de relaționare și participarea lor la serviciile oferite.

Copiii pot întâmpina dificultăți de învățare de la cele mai ușoare determinate de oscilații în însușirea și formarea capacităților și competențelor în domenii diferite, până la tipuri aparte de învățare care necesită intervenții specializate (nu văd ca ceilalți, nu aud, nu pot scrie, nu gândesc la fel de repede și/sau profund, etc.). Indiferent de aceste probleme, la școală copiii vin să învețe și să se dezvolte împreună cu colegii lor. Crearea unui climat favorabil în colectivele de elevi de unde fac ei parte contribuie la dezvoltarea motivației pentru învățare. Este bine să se învețe cu ceilalți copii, și nu separat de ei.

Fiecare copil are nevoie de un sprijin, de o îndrumare, un îndemn. Fiecare copil cu CES trebuie să beneficieze de un program adecvat și adaptat de recuperare care să dezvolte maximal potențialul fizic și psihic pe care îl are. Integrarea urmărește valorificarea la maximum a disponibilităților subiectului deficient și antrenarea în mod compensatoriu a palielilor psihofizice, care nu sunt afectate în așa fel încât să preia activitatea funcțiilor deficitare și să permită însușirea de abilități care să înlesnească integrarea eficientă în comunitatea normală.

Prin integrare se realizează și o pregătire psihologică a copilului, care să contribuie la crearea unor stări efectiv emoționale corespunzătoare în care confortul psihic este menținut de satisfacțiile în raport cu activitățile desfășurate. Raportul relației socializare, integrare, incluziune are în vedere implicațiile practice, teoretice ce privesc evoluția sistemului de organizare a educației speciale și a pregătirii copiilor pentru integrarea și incluziunile în activitățile profesionale și în colectivitățile sociale.

Pentru a răspunde adecvat copiilor cu CES profesorul trebuie să acționeze nu numai la lecție ci și asupra grupului, ambientului educațional și asupra propriei dezvoltări profesionale.

Pachetul de resurse UNESCO valorifică ideea de sprijin în școală și propune abordarea unei perspective curriculare, bazată pe un curriculum flexibil și social, care se bazează pe strategii interactive, cooperante de predare-învățare în clasa de elevi cu scopul asigurării unei participări a tuturor copiilor.

Procesul integrării școlare a copiilor cu CES presupune elaborarea și aplicarea unui plan de intervenție individualizat, centrat pe folosirea unor modalități eficiente de adaptare a curriculumului și pe diversificarea ofertelor de învățare în cadrul lecțiilor. Profesorii trebuie să planifice și să urmărească planuri complementare pentru antrenarea în procesul de predare-învățare a acestora. Pentru fiecare activitate didactică profesorii trebuie să stabilească cum și cât vor antrena acești copii. Să le găsească locul și sarcina didactică potrivită pentru a participa alături de ceilalți la procesul învățării.

Copiii cu CES pot avea planuri de învățare sau planuri educaționale personalizate dar, rolul profesorului la clasă nu este să îi separe ci să îi antreneze în activități alături de ceilalți. Planurile separate sunt elaborate de profesioniști, cum ar fi cadrul didactic de sprijin sau logopedul și prevăd și măsuri didactice, decise împreună cu profesorul clasei.

Există o serie de cerințe generale față de organizarea predării și învățării în clasa obișnuită în care se întâlnesc copii cu CES. Acești copii au nevoie de o învățare multisenzorială explicită care să-i facă să avanseze, nu este cazul să se piardă vremea cu activități repetitive asupra unor lucruri care s-au însușit ci mai curând să se varieze metodele și suporturile de învățare. Copiii cu CES au nevoie de inițiere adecvată în lectură și scriere ceea ce presupune de cele mai multe ori alte metode și mijloace decât cele folosite în mod obișnuit de profesorul clasei respective. Este nevoie de structurarea cunoașterii și de o doză bună de orientare pentru a se duce la bun sfârșit învățarea școlară. Cum acești copii au dificultăți în organizarea informației care provine de la simțurile lor, ei sunt adesea incapabili să prevadă și de aceea trebuie să li se furnizeze un cadru adecvat și structurat de învățare în clasă, fiind mereu preveniți de ceea ce urmează.

Pentru problemele speciale, senzoriale, motorii, neuromotorii, afective, comportamentale, există posibilitatea intervențiilor specializate, în școli speciale și/sau în afara timpului școlar, prin activități suplimentare.

Primul lucru cu care începe intervenția didactică adecvată este realizarea unui mediu de învățare stimulatив și adecvat pentru toți copiii, deci și pentru cei care au nevoie de sprijin suplimentar. Crearea unui climat favorabil în colectivele de elevi de unde fac ei parte contribuie la dezvoltarea motivației pentru învățare.

Profesorul trebuie să asigure participarea, antrenarea fiecărui copil, sarcini didactice adaptate și o evaluare care să prevadă diferențele dintre performanțele elevilor. Rolul lui cel

mai important este deci în adoptarea unor strategii didactice care să fie potrivite unor diferențe dintre copii dar și să pregătească clasa pentru a accepta și colabora în acest sens. Este de dorit ca profesorul clasei să respecte următoarele cerințe: să identifice și să cunoască bine dificultățile de învățare a fiecărui elev, modul lor de manifestare și domeniul în care apar; să se asigure ca elevii aflați în situație dificilă au achiziționate aptitudinile prealabile; să adapteze materialul didactic folosit la fiecare temă; să procure material de sprijin atunci când este nevoie; să-și rezerve un timp necesar în fiecare oră pentru a evalua eficacitatea activităților de învățare și de predare. În aceste condiții este evidențiată grija profesorului pentru organizarea unor situații de învățare la care să participe toți elevii inclusiv cei cu CES.

Construirea unei imagini pozitive despre sine este o altă nevoie a copiilor cu CES. Aceasta se poate realiza pe fondul unor activități de grup orientate spre valorizarea posibilităților fiecăruia și pe un sistem de relații pozitive între profesor și elev și între elevi. Relațiile respective trebuie să ofere terenul încrederii reciproce, al empatiei cu trăirile fiecăruia, împărtășirii emoțiilor, sentimentelor, preocupărilor ca și a experienței de cunoaștere și învățare. Pentru copiii cu CES este foarte importantă cultivarea unor atitudini pozitive față de propria activitate, a rezultatelor pe care le obțin și față de colegii din clasă. Încrederea în sine, precum și motivația proprie pentru a învăța, cooperarea cu ceilalți, cu alte cuvinte clădirea unui climat afectiv pozitiv reprezintă un obiectiv în procesul educativ desfășurat cu elevii cu CES.

Aspectul recompenselor sau laudelor elevilor care obțin progres sunt absolut necesare. Nu se poate obține o ameliorare a situației în cazul elevilor cu cerințe educative speciale, dacă nu se subliniază micile reușite, oricând acestea sunt înregistrate în activitatea de învățare.

Activitățile extracurriculare și extrașcolare, proiectele de grup contribuie în mare măsură la integrarea cu succes a elevilor cu cerințe educative speciale în activitatea didactică și la obținerea unor succese menite să-i motiveze în perspectivă.

Înșușirea unor metode și tehnici de învățare, memorare, de redare a ideilor unui conținut constituie o altă cerință pe care educatorul o poate rezolva în clasa obișnuită. Se consideră că învățarea este mult mai plăcută și mai eficientă dacă în clasa de elevi se folosește învățarea în interacțiune, se negociază obiectivele învățării, se demonstrează, se aplică și apoi se analizează reacțiile, se realizează o evaluare permanentă ca răspuns al învățării, se asigură sprijin pentru profesor și pentru elevi. Aceste cinci strategii propuse de Pachetul de resurse pentru profesori, elaborat de UNESCO pentru promovarea școlii de tip incluziv, pentru toți copiii, constituie tot atâtea cerințe în optimizarea procesului de învățare în clasa obișnuită de elevi.

Așadar, este mereu necesară identificarea celor mai bune metode pentru ca elevii cu CES să-și mențină participarea activă la un nivel optim pentru ca, în cadrul lecției, să nu intervină plictiseala, modificarea conținuturilor învățării fiind un proces gradat și anevoios, mai ales sub aspectul corelării instruirii cu restul elevilor clasei.

În afara activității propriu-zise din clasă există numeroase alte resurse de sprijin. În acest sens, sprijin pentru predare este o colaborare eficientă cu familia și o implicare reală a comunității în problematica procesului școlar. Parteneriatul școală-familie-comunitate are un rol esențial în integrarea elevilor cu cerințe educative speciale și reprezintă o reală provocare în contextul exigențelor la nivel de sistem de învățământ care se dezvoltă tot mai mult astăzi.

Evaluarea elevilor cu CES se realizează diferențiat față de ceilalți participanți la lecție prin evaluări formative și sumative personalizate, prin itemi care să măsoare o înregistrare minimă a progresului școlar prin raportare la cerințele din curriculum

Reușita activităților depinde de reușita dublei abordări a instruirii în interiorul clasei și a relației fundamentale dintre instruire și evaluare. Pentru ca activitățile să fie profitabile pentru toți elevii, dascălul trebuie să găsească calea de mijloc în care instruirea și evaluarea să aibă atât caracter integrat, cât și caracter diferențiat, adaptat la particularitățile deficiențelor elevilor cu CES, participanți la procesul educativ. Raporturile dascălului cu fiecare elev în parte sunt foarte importante. Elevii cu CES au mare nevoie de a dezvolta relații afective cu cei cu care intră în contact social, aspect care vizează calitățile etice și morale ale dascălului, sub al cărui control se află limita relaționării.

Progresul educativ al elevului cu CES depinde de relația pe care cadrul didactic de la clasă o stabilește cu profesorul de sprijin, dându-i permanent informații despre punctele slabe ale acestuia. Intervenția acestuia permite valorificarea și insistarea pe cunoștințele greu asimilabile determinând raportarea la nivelul cunoștințelor de grup.

Profesorul eficient își sprijină elevii prin stabilirea clară a scopului activităților didactice; acceptarea și valorizarea diversității și opțiunilor diferite; reflectând asupra activităților desfășurate și evaluând permanent intervențiile sale și cele ale copiilor; utilizând flexibil toate resursele posibile, folosind cooperarea în clasă și în afara ei.

Elevii cu CES au nevoie de profesori care înțeleg modul lor de învățare, se pot adapta ritmului acestora și îi pot orienta să-și depășească dificultățile fără a-i desconsidera. Dezvoltarea acestor elevi nu poate să aibă loc decât într-un context de resurse ce se impun a fi abordate nediscriminativ, iar climatul în care acești elevi se dezvoltă trebuie să fie dominat de motivare, încredere în sine, cooperare și acceptare.

Bibliografie:

- Musu, Ionel (2000), Ghid de predare învățare pentru copiii cu cerințe educative speciale, Editura Marlink, București
- Vrășmaș, Ecaterina, 2004, Introducere în educația cerințelor speciale, Editura Credis, București

Educatie emoțională

Profesor învățământ primar, Walter Cristina

Colegiul de Arte, Baia Mare

«A găsi calea de a reconcilia emoțiile pozitive și negative reprezintă cheia eliberării energiei pentru schimbare.» (Michael Fulan)

Vârsta preșcolară constituie cea mai importantă etapă în dezvoltarea personalității copilului, decolarea în marile zboruri ale unei vieți omenești, de aceea influențele educative sunt hotărâtoare. Și ce loc mai potrivit decât grădinița, departe de agitația cotidianului, copilul intră într-un mediu primitor și stimulat, asemeni unei căsuțe cu povești în care, copilul se regăsește într-un permanent dialog cu literatura, muzica, artele plastice, natura, mișcarea, socialul. Emoțiile și sentimentele preșcolarului ocupă un loc important în viața copilului și exercită o puternică influență asupra conduitei lui.

Emoția este o trăire a unei persoane față de un eveniment important pentru aceasta. Emoțiile pot fi pozitive și negative. Cele pozitive apar atunci când ceea ce o persoană își dorește corespunde cu ceea ce i se întâmplă (bucurie, mulțumire) iar cele negative atunci când există o contradicție între ceea ce i se întâmplă sau ceea ce obține o persoană și așteptările ei (tristețe, nemulțumire, dezamăgire, îngrijorare, furie, etc.).

Datorită maturizării pe de o parte, și socializării pe de altă parte, din al treilea an de viață, copiii manifestă semne de rușine, jenă, mândrie și vinovăție. Pe măsură ce copilul dobândește controlul asupra comportamentului, emoțiile sunt exprimate în conduite aprobate social.

Competența emoțională pe care o dobândesc copiii reprezintă abilitatea acestora de a-și gestiona propriile emoții, precum și de a recunoaște și de a se adapta la emoțiile celorlalți. Pentru o bună adaptare socială și menținerea unei bune sănătăți mentale, copiii trebuie să învețe să recunoască ce simt pentru a putea vorbi despre emoția pe care o au trebuie să învețe cum să facă o disociere între sentimentele interne și exprimarea externă și nu în ultimul rând să învețe să identifice emoția unei persoane din expresia ei exterioară pentru a putea în felul acesta să răspundă corespunzător.

Abilitățile emoționale înseamnă:

- a înțelege (a identifica cauza emoțiilor, a recunoaște consecințele emoțiilor)
- a exprima (a identifica propriile emoții, emoțiile altora, a recunoaște și a le transmite mai departe verbal și nonverbal, a diferenția starea emoțională de exprimarea ei externă, a empatiza)
- a regla emoțiile (a folosi strategii de reglare a emoțiilor).

Dezvoltarea abilităților emoționale ale copiilor preșcolari conduce la formarea și menținerea relațiilor cu ceilalți, ajută copii să se adapteze la grădiniță, previne apariția problemelor emoționale și de comportament. Educatoarea în colaborare cu părinții sunt cele care contribuie la dezvoltarea abilităților emoționale ale copiilor prin trei modalități:

- prin reacțiile avute la emoțiile exprimate de copii;
- prin discuții despre emoții;
- prin experimentarea propriilor emoții față de ei.

Expresivitatea emoțională a educatoarelor devine un model pentru copii preșcolari, în ceea ce privește exprimarea emoțională. Astfel, o educatoare care exprimă în mod frecvent emoții negative, copiii vor exprima și ei aceste emoții, datorită expunerii repetate la acestea.

Modalitatea în care adulții discută problemele legate de emoții poate transmite sprijinul și acceptarea lor și poate contribui la conștientizarea de către copil a diferitelor stări emoționale pe care le experimentează.

Exemplu: Cadrele didactice care sunt adeptele ideii că emoțiile, în special cele negative, nu trebuie discutate deschis pot induce copiilor ideea că emoțiile nu trebuie exprimate, ceea ce afectează capacitatea de reglare emoțională a acestora.

Preșcolarii pot înțelege emoțiile exprimate de copiii de aceeași vârstă cu ei în timpul unui contact social, ceea ce îi ajută în rezolvarea conflictelor. Apoi, preșcolarii sunt capabili de implicare empatică în emoțiile celorlalți și își pot reda propriile emoții în diferite situații sociale pentru a minimaliza efectele nesănătoase ale emoțiilor negative și pentru a împărtăși emoțiile pozitive cu ceilalți.

Exprimarea adecvată a emoțiilor este foarte importantă în cadrul interacțiunilor sociale, deoarece contribuie la menținerea lor. Exprimarea neadecvată de către copii a emoțiilor negative, prin agresivitate fizică sau verbală determină un comportament de izolare a acestora. Dacă acei copii care manifestă frecvent aceste emoții pozitive au mai mulți prieteni și sunt mai îndrăgiți de ceilalți, copiii care se comportă agresiv au dificultăți în a recunoaște și a înțelege emoțiile exprimate de ceilalți într-o situație specifică. Abilitatea copiilor de a-și identifica și monitoriza propriile emoții sporește nivelul de autoconștientizare a emoțiilor și de monitorizare și control a propriilor vieți.

Bibliografie:

Ștefan A. Catrinel & Kallay Eva - *“Dezvoltarea competențelor emoționale și sociale la preșcolari”*, editura ASCR, Cluj Napoca, 2007

Vernon, A. - *“Dezvoltarea inteligenței emoționale prin educație rațional - emotivă și comportamentală”*, editura ASCR, Cluj Napoca, 2006

***”Revista învățământului preșcolar”, nr. 1-2/ 2011

PREDAREA COLABORATIVĂ ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTULUI GENERAL

Profesorii au trebuit adesea să determine ce metode ar fi cea mai bună opțiune de utilizat atunci când furnizează servicii elevilor cu dizabilități. Aceasta este o sarcină complexă care necesită analiza abilităților actuale ale elevilor cu adaptări pentru a diferenția învățarea, astfel încât abilitățile academice provocatoare să poată fi stăpânite. Profesorii trebuie să găsească o modalitate de a echilibra principiul furnizării unei educații adecvate în mediile cele mai puțin restrictive. Profesorii trebuie, de asemenea, să evalueze datele de evaluare și criteriile de diagnosticare ale elevilor cu dizabilități pentru a ajunge la un consens cu privire la punctele cheie ale cunoștințelor care ar trebui utilizate pentru ca fiecare elev să învețe abilitățile analitice de ordin superior care trebuie predate, consolidate, evaluate și încorporate pentru ca învățarea să aibă succes. Mai mult, dacă acest model de predare are succes, ar trebui să fie aplicabil tuturor elevilor cu dizabilități, atâta timp cât are loc diferențierea pentru a individualiza învățarea. După aceste determinări, profesorul trebuie să echilibreze aceste principii pentru a oferi o educație adecvată într-un cadru care să permită mediul cel mai puțin restrictiv.

Incluziunea este un proces care reduce decalajul dintre educația obișnuită și cea specială prin minimizarea practicii de separare a elevilor de instruirea generală în timp ce primesc instruirea în învățământul special. În sălile de clasă incluzive, elevii cu dizabilități învață cot la cot cu colegii lor fără dizabilități.

Învățarea elevilor din învățământul special depinde de diagnosticul determinat în care elevul primește o etichetă pentru a-și identifica nevoile. De exemplu, dacă un copil este cu dizabilități de învățare, el este notat ca LD sau, dacă este deranjat emoțional, el este clasificat ca ED. Acest proces de etichetare poate sau nu să fie corect, deoarece mediul de testare, abilitățile diagnosticianului și starea de spirit sau mentalitatea studentului în ziua testării pot influența rezultatele testului. Această etichetă de identificare definește procesul pentru acel copil,

modificând pentru totdeauna elevul de a primi cerințele educaționale în maniera colegilor de clasă neetichetați.

Elevii care au dizabilități severe în procesele de învățare sunt clasificați ca având o dizabilitate de învățare. Elevii cu dizabilități de învățare au curriculum-ul modificat, iar acest lucru implementează necesitatea unui plan de dezvoltare care va necesita ca acei studenți specifici să fie monitorizați îndeaproape și urmăriți pe tot parcursul carierei lor educaționale. După ce a fost etichetat LD, studentul este acum clasificat sub umbrela educației speciale, iar studentul va avea modificări și acomodări atașate la Programul individual de educație (IEP) pentru a asigura succesul în finalizarea cursurilor și cursurilor.

Elevii cu dizabilități se confruntă cu o multitudine de obstacole în timp ce primesc servicii educaționale pe care eticheta lor identificată de LD le necesită. Wikipedia definește termenul de dizabilitate de învățare ca "oricare dintr-un grup divers de condiții care cauzează dificultăți de percepție, fie auditive, vizuale și / sau spațiale. De origine neurologică presupusă, acoperă tulburări care afectează funcții precum citirea (dislexie), scrierea (disgrafia) și calculele matematice (discalculia). Ele variază foarte mult în cadrul fiecărei categorii în modelele pe care le prezintă?" (Wikipedia, 2010). Learning Disabled Online clasifică LD ca "o tulburare care afectează capacitatea oamenilor de a interpreta ceea ce văd și aud sau de a lega informații din diferite părți ale creierului". Ca și în cazul oricărei definiții a sănătății fizice sau mentale pentru criteriile de diagnostic, materialul va fi întotdeauna adaptat și actualizat (LDOnline, 2010).

Numărul studenților care sunt clasificați ca având dizabilități de învățare crește odată cu trecerea anilor. O statistică atât de oribilă ca aceasta implică eșecul sistemului educațional, dar nu definește clar dacă responsabilitatea revine copilului sau instituției de învățare. Incluziunea vizează îmbunătățirea nivelului de realizare academică și de învățare socială pentru elevii din învățământul

special și din învățământul general.

Unii susțin că elevii din învățământul special ar trebui să-și petreacă zilele de școală într-o cameră specială de resurse concepută special pentru ei, în timp ce alții susțin că cea mai bună opțiune pentru elevii cu nevoi speciale este procesul de incluziune, care plasează elevul în clasa de învățământ obișnuit pe parcursul întregii zile școlare. Susținătorii incluziunii susțin că această adaptare permite elevului să socializeze cu elevii de vârstă adecvată, contribuie la reducerea stigmatului social care însoțește procesele tradiționale de retragere și permite elevilor din învățământul special aceleași oportunități educaționale ca și elevilor din învățământul obișnuit.

Cu toate acestea, pentru mulți educatori, practica incluziunii rămâne întunecată în controverse (Davis, 1989; Fuchs, Fuchs și Fernstrom, 1993; Klingner, Vaughn, Schumm, Cohen și Forgan, 1998). În timp ce multe informații pot fi găsite cu privire la impactul aparent favorabil al incluziunii asupra studenților cu dizabilități, puține cercetări abordează impactul potențial negativ asupra elevilor din învățământul general (adesea denumit educație obișnuită). Poate fi considerat inadecvat din punct de vedere social sau incorect din punct de vedere politic să "pui la îndoială un subiect atât de important și sensibil care subliniază nevoile persoanelor cu dizabilități", iar acest lucru poate ajuta la explicarea "lipsei de date din cauza nevoii de a pune întrebări riscante" (Lewis, 2009).

Practicile incluzive s-au centrat întotdeauna pe elevii cu nevoi unice, indiferent dacă acei copii sunt în educație specială, competențe limitate în limba română sau programe de învățare a limbii române. O problemă uriașă care a fost ignorată de cercetători este modul în care majoritatea clasei, care este alcătuită din studenți din învățământul obișnuit, beneficiază de o astfel de practică. Elevii din învățământul special împiedică predarea și învățarea care are loc în aceste medii incluzive? Beneficiază elevii din învățământul general de avantajul de a avea doi educatori

certificați față de unul? Acestea sunt întrebări valide în evaluarea impactului pe care incluziunea îl are asupra ambelor seturi de elevi.

OPTIMIZAREA SERVICIILOR EDUCAȚIONALE ÎN VEDEREA INTEGRĂRII ELEVILOR

Prof. Iasmina-Lavinia Zagrai

Școala Gimnazială Nr. 7 „Sf. Maria”, Timișoara

Când vorbim despre integrarea elevilor, ne gândim, în primul rând la integrarea elevilor cu CES în cadrul clasei din care fac parte, însă nu doar a lor. În acest articol, ne vom concentra atenția asupra elevilor cu CES. Instituția noastră este una integratoare, unde învață peste 40 de elevi cu CES, dintr-un număr total de aproximativ 1600 de elevi. Desigur că profesorul trebuie să fie pregătit pentru a lucra cu acești elevi, pentru a le facilita acestora dreptul și accesul la o educație corectă și adaptată nevoilor lor.

În primul rând, pentru a ajuta elevii cu nevoi speciale să se integreze în învățământul de masă, este necesar ca profesorul să fie foarte bine pregătit din punct de vedere teoretic, să cunoască tipurile și manifestările comportamentale ale acestor elevi, dar și metode prin care ei pot fi gestionați. Desigur că fiecare persoană este diferită și că sunt situații în care nu putem aplica în realitate ceea ce învățăm în practică, însă în acest mod suntem siguri că stabilim bazele, pe care, cu timpul, vom adăuga experiențe noi. Pentru a nu le încălca dreptul la educație acestor elevi, datoria profesorului este să se perfecționeze pe cât de mult posibil în acest domeniu. În acest sens, o serie de cadre didactice din instituția noastră a participat la diferite proiecte, schimburi de experiență și chiar mobilități din cadrul proiectelor Erasmus+, pe această tematică. Un proiect implementat chiar de noi este *Harmony in an Inclusive School*, proiect care a presupus deplasarea profesorilor în alte țări și participarea acestora la cursuri de formare pe tema incluziunii elevilor cu nevoi speciale. Cu siguranță astfel de mobilități ajută la îmbunătățirea serviciilor educaționale oferite de profesorii dintr-o școală

Un alt pas realizat în vederea integrării elevilor cu CES a fost organizarea proiectului *Special IES7*, în data de 10 mai 2023, în curtea școlii noastre. Acesta a presupus formarea unor perechi alcătuite dintr-un elev cu CES și unul fără CES, care au luat parte la patru probe (două probe de matematică și două probe de limba engleză). Ei au parcurs un traseu de la o probă la alta, traseu pe care au avut de realizat tot felul de probe sportive. La final, cu toții au fost recompensați pe măsură. Această activitate este un exemplu viu de integrare a elevilor cu nevoi speciale. Desfășurând astfel de activități, școala și profesorii vin în ajutorul elevilor cu CES,

facilitându-le o mai bună înțelegere a noțiunilor, o exersare a cunoștințelor și dezvoltând în aceștia o mai mare dorință de a participa la ore, știindu-se acceptați și ajutați de către colegii de clasă.

Așadar, pentru optimizarea serviciilor educaționale în vederea integrării elevilor cu CES, este necesar ca profesorul să fie foarte stăpân pe situațiile care ar putea apărea, iar aceasta se realizează numai prin studiu și formare continuă și, totodată, ca școala să vină în sprijinul familiilor și al elevilor, prin activități și proiecte care să îi vizeze pe aceștia.

PROIECT DE ACTIVITATE EXTRAȘCOLARĂ
„Copil ca tine sunt și eu!”



în colaborare cu:

Primăria Doftena

Parohia Ortodoxă Doftena 1 „Preasfânta Cuvioasă Parascheva”

Parohia Ortodoxă Doftena 2 „Adormirea Maicii Domnului”

Parohia Romano-Catolică „Coborârea Duhului Sfânt” Doftena

Școala Gimnazială Cucuieți Doftena

Școala Gimnazială Hăghiace Doftena

Organizator, Prof. Zapor Maria -Alexandra

Proiectul „Copil ca tine sunt și eu!” implică, prin activitățile sale specifice, dezvoltarea personală a elevilor și antrenarea lor în cadrul unor activități de voluntariat și a unor acte de caritate, precum și imaginația și fantezia creatoare a acestora, prin organizarea și desfășurarea de activități practice și artistico-plastice prin confecționarea de măștișoare și decorațiuni handmade.

Locația: comuna Dofteana, jud. Bacău

Perioada: 03 februarie - 06 martie 2020 (Săptămâna ”Școala Altfel”)

Participanți: elevii clasei a VI-a B de la Școala Gimnazială „Scarlat Longhin” Dofteana, alți profesori și părinți voluntari

Organizator: Diriginte, Zapor Maria-Alexandra

Colaboratori: Pr. Paroh Isachi David, Pr. Paroh Isachi Iustin Mihalache, Pr. Paroh Iulian Roca, Școala Gimnazială Cucuieți Dofteana, Școala Gimnazială Hăghiac Dofteana, Primăria Dofteana, Prof.

SCOP:

Organizarea proiectului răspunde:

- dorinței exprimate de elevi de a oferi sprijin moral și financiar copiilor cu nevoi speciale din comuna noastră;
- desfășurării de activități practice și artistico-plastice plăcute elevilor implicând confecționare de măștișoare handmade, precum și obținerea de rezultate în vederea comercializării lor în incinta școlii, la bisericile din comună, precum și la celelalte școli din comuna noastră;

OBIECTIVE:

- Să se implice în activități de voluntariat;
- Să lucreze în echipă;
- Să își asume responsabilități în cadrul grupului;
- Să se dezvolte armonios prin participarea la activități practice și artistico-plastice;
- Să își dezvolte gustul pentru competiție;
- Să ia contact direct cu realitatea socială în care trăiește, declanșând trăiri afective la vederea copiilor cu nevoi speciale.

CONDIȚII ORGANIZATORICE:

- Prima condiție este ca participanții să răspundă cu entuziasm la activitatea de voluntariat și să participe la realizarea activităților cu resurse proprii (materiale pentru activitățile artistico-plastice);
- Va trebui ca elevii să își demonstreze îndemânarea și priceperea la confecționarea de măștișoare, decorațiuni și felicitări Handmade, în vederea comercializării lor în perioada 23.02-02.03.2020;
- Programul include activități practice și artistico-plastice care contribuie la dezvoltarea personală a copiilor, precum:

1. Realizarea de măștișoare handmade – în perioada 03.02 - 22.02
2. Realizarea de decorațiuni handmade (tablouri, suporturi de lumânări, etc.) – în perioada 03.02 - 22.02
3. Realizarea de felicitări de 1 Martie și 8 Martie – în perioada 03.02 - 22.02
4. Adunarea rezultatelor și improvizarea de stand-uri în vederea comercializării produselor – în perioada 22.02 – 02.03.2020
5. Achiziționarea de rechizite școlare/alimente/dulciuri din banii strânși pentru copiii cu CES– în perioada 02.03 - 06.03.2020 (Săptămâna Școala Altfel)
6. Vizitarea copiilor cu nevoi speciale și oferirea cadourilor – în perioada 02.03 - 06.03.2020 (Săptămâna Școala Altfel);

-În prima parte a lunii februarie se vor confecționa produsele ce urmează a fi comercializate.

-În a doua parte a lunii va avea loc procesul de comercializare al produselor.

-Banii adunați se vor folosi în sprijinul moral și financiar al copiilor cu nevoi speciale din grupul țintă pentru care se vor cumpăra rechizite, scutece, alimente și dulciuri se vor distribui fiind însoțite de gânduri bune și vorbe frumoase.

PREGĂTIREA PROGRAMULUI:

1. Stabilirea obiectivelor și a grupului țintă de copii cu nevoi speciale
2. Colaborarea cu conducerea unității de învățământ și cu celelalte instituții partenere pentru avizarea activității și obținerea aprobării;
3. Întocmirea listelor de participanți (pe secțiuni);
4. Realizarea activităților propuse în vederea obținerii produselor;
5. Comercializarea produselor;
6. Distribuirea pachetelor de bucurie copiilor cu CES din grupul țintă;

SPECIFICUL PROBELOR:

Proba 1: Realizarea de măștișoare/decorațiuni/felicitări handmade

Elevii vor aduce la școală materialele necesare pentru realizarea produselor, vor picta, vor decupa, vor lipi. De asemenea, vor scrie mesaje și urări de 1 și 8 martie în interiorul felicitărilor. Ei își vor demonstra talentul și îndemânarea în realizarea acestor produse ce urmează a fi comercializate. Produsele pot fi realizate și acasă, în timpul liber.

Proba 2: Realizarea de Bannere publicitare.

Elevii implicați în activitate vor realiza bannere publicitare din carton cu numele proiectului, a școlii organizatoare și a partenerilor, necesare la comercializarea produselor.

Proba 3: Comercializarea produselor va avea loc începând cu data de 23.02.2020, la bisericile din localitate. Elevii vor fi împărțiți pe grupe și vor amplasa stand-uri la bisericile din localitate, pentru a vinde credincioșilor produsele confecționate. De asemenea în zile diferite (în perioada 24-28.02.2020) se vor amplasa stand-uri și în incinta școlii noastre/a școlilor partenere (care au program și după-amiaza), în zona de acces a elevilor, dar și pietonilor. Grupele de elevi vor fi permanent însoțite de un cadru didactic colaborator. Elevii își vor invita rudele și părinții să cumpere din produsele realizate de ei.

VALORIFICAREA ACHIZIȚIILOR REZULTATE ÎN URMA DESFĂȘURĂRII ACTIVITĂȚII:

- Fotografii din timpul activităților
- Fotografii și filme din timpul vizitelor acasă la copiii cu nevoi speciale;

Director,
Prof.

Colaboratori:

BIBLIOGRAFIE:

Gherguț Alois, *Psihopedagogia persoanelor cu cerințe speciale. Strategii diferențiate și incluzive în educație*, Editura „Polirom”, Iași, 2006.

Popovici, D.V., *Elemente de psihopedagogia integrării*, Editura Pro Humanitate, București, 1999.